EDDA

SÆMUNDAR HINNS FRÓDA.

SUMTIBUS
LEGATI MAGNÆANI ET LIBRARIÆ GYLDENDALIANÆ.

SIVE ANTIQVIORIS

CARMINA MYTHICO-HISTORICA

DE VOLSUNGIS, BUDLUNGIS ET NIFLUNGIS VEL GIUKUNGIS,

ET REBUS GESTIS DANORUM, SVECORUM, NORVEGORUM, FINNORUM, SVEVORUM, FRANCORUM, BURGUNDORUM, GOTHORUM, HUNNORUM ET PL.

EX CODICE BIBLIOTHECÆ REGIÆ HAVNIENSIS PERGAMENO, NEC NON DIVERSIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI ET ALIORUM MEMBRANEIS CHARTACEISQUE MELIORIS NOTÆ MANUSCRIPTIS.

CUM INTERPRETATIONE LATINA, LECTIONIBUS VARIIS, NOTIS, GLOSSARIO VOCUM, INDICE NOMINUM PROPRIORUM ET RERUM, CONSPECTU ARGUMENTI CARMINUM, ET IV. APPENDICIBUS.

HAVNIÆ.

SUMTIBUS LEGATI ARNA-MAGNÆANI ET LIBRARIÆ GYLDENDALIANÆ

TYPIS HARTVIGI FRIDERICI POPP.

1818.

L E C T O R I!

Dum secundum hoc Eddæ poëticæ Volumen in lucem publicam emittimus, ei sic præfabimur, ut primum de carminum argumento, pretio, fontibus, nexu, tempore, ordine atque crisi, dein de codicibus heic adhibitis, de commentario et indicibus, deque omni hujus editionis ratione, quæ Lectorum interesse videantur, disseramus.

Uti odæ, quas primum volumen complectebatur, mythicæ erant, sic carmina hocce contenta *mythico-historici* sunt *argumenti.* Quod in præfatione tomo priori præmissa suspicati fuerant editores, theologiam veterum septentrionalium *asiaticæ* esse originis, et pleraque numina elementorum ac naturæ deos putanda, recentioribus *) disquisitionibus, et præcipue luce, quæ Indicis religionibus ultimis annis affusa est, ad majo-

*) Imprimis *Sculonis Thorlacii* Antiquitatum Borealium Observationibus Miscellaneis, Spec. I — VII, et Tractatu vernaculo de Thoro. *Graeteri* (harum literarum in Germania statoris) variis operibus, uti Nordische Blumen, Bragur, cæt. *Finni Magnussen* Introductionibus duabus ad prælectiones Eddicas, et tractatiuncula *Digterdrikken* inscripta, quæ Ephemeridibus Athene et Minervæ a. 1816 & 1817 insertæ sunt. Volumini huic Eddico, cujus plusquam dimidiam partem elaboravit, is plurima mythologiam explicantia passim inseruit. Multa quoque de hac re ingeniose more suo disseruit *N. F. S. Grundtvig* in libro, *Nordens Mythologie*, ell. Udsigt over Eddalæren, Khn. 1808. Tacemus, quæ alii egregii apud nos (præcipue *Pram*, *Baggesen*, *Öhlenschlæger*) et in Germania poëtæ cecinêre, quibus mythicis borealium ideis multum lucis adspersum est.

rem jam certitudinem adductum videtur; et luculentius absque dubio illustrabitur, quando thema a Regia Scientiarum Societate Havniensi, auctore et impensas præstante Viro generosissimo, ab Edda quoque bene merito, *Johanne Bülow de Sanderumgaard*, Equite Ordinis Elephantini, in hunc annum propositum, "de nexu inter mythologiam borealem et asiaticam," idoneum, quod speramus, repererit commentatorem.

Carmina, quæ jam publicamus, hæc sunt: *a*) Völundarquida, de Völundo, Finnico heroë, Septentrionalium Dædalo, atque Nidudo Rege, Sveco. *b*) Quida Helga Hiörvarsonar, de Rege Norvego Haddingi occisore, (Haddingiaskada, s. ut alii volunt Haddingorum heroë Haddingiaskata); *c*) duo carmina de Danico Rege Helgio, Hundingum trucidante, Sigmundi filio, Volsungi nepote, stirpis Volsungicæ auctore. *d*) Sinfiötlalók, fragmentum prosaicum de morte Sinfiötlii, Helgii fratris. *e*) Sedecim poëmata de variis Volsungorum heroibus et heroinis: nempe de Sigurdo Fafnicida, tertio Sigmundi filio, de Brynhilda Budlii *filia*, *ejus amata*, hujusque sorore Oddruna et fratre Atlio, de Sigurdi uxore Gudruna Giukii filia, hujusque fratribus, Gunnaro, Hógnio et Guttormo, qui nunc Giukungi, nunc Niflungi appellantur, deque liberis Gudrunæ, Svanhilda et hujus fratribus. In his carminibus multa de Finnis, Gothis, Francis, Burgundis, Suevis, Hunnis, aliisque populis ævo medio celebribus referuntur. Denique *f*) contilena Groæ fascinatoria (Gróugalldur), in qua hæcce saga e mortuis tantisper excitata, filium suum varias docet artes magicas, variasque incantationes.

Mythico-historica esse hæc carmina, eorum lectio quemque facile docebit. Groæ incantatio tota mythica est, ut adeo in primo Volumine locum mereri potuisset. Verum ex caeteris quoque poëmatibus pleraque *mythicum* habent tenorem. Vestigia heroicæ ætatis continent, quâ dii hominibus mixti, homines deorum consyetudine crebro fruentes repræsen-

tan-

tantur. Sic ex Volsungis non nemo Othini filius Sigurdus, Freyeri amicus, salutatur. In Helgaquida Hundingsbana prima Str. XLVIII indicatur, quod Helgius, Sigmundi filius heros defunctus, ex ædibus Othini jam tum advenisset, si ea vespera exspectandus foret. Brynhildarquidam legens ad orbem mythicum delatus tibi videberis. Id jam ominatur appellatio Sigurdrifa (ɔ: victoriam arcens v. nix aut procella victrix) qua Brynhilda in hoc carmine nuncupatur. Quando Sigurdus, dum ad Franconiam tendit, in hanc Amazonem incidens ejus nomen explorare vult, sed illa [Str. III-IV.] salutare poculum ei porrigens luci terræque libat; atque Asâs, Asýnias et frugiferam tellurem invocat; quando eam Othinus ob Valkyriæ officium injuste administratum spina soporifera percutiens, negatâ militari victoriâ, ad conjugium damnat; quando eadem heroi potionem incantatam offerens multifarium runarum usum docet, atque inter eas Str. XIII *cordiales s. ingeniosas runas* memorat, quas Othinus in rerum principio constituerit, formaverit, atque medicatus sit e liquore, qui e capite Heiddropneris (ex alto stillantis) et Hoddropneris (e circulo s. orbe stillantis) ɔ: Ymeri gigantis protoplasti defluxerat; quando denique inter consilia, quæ virgo Sigurdo suppeditat, occurrunt multa iis, quæ in odis mythicis præcipue in Havamál leguntur, similia; ista omnia mythicum quid sapere nemo diffitebitur. In Sigurdarquidis plura ex hoc genere reperies. S. II. *α*. incipit a narratione satis longa Regini nani, in qua Sigurdo puero, suo alumno, exponit fabulam de Othini, Hæneri & Lokii venatione, eorumque ad cataracten Andvarii piscatura. S. II. *β*. strophis XII-XV Sigurdus Fafneri interfector hunc ante mortem sciscitatur de diversis Nornarum generibus, atque ab eo et de his et de loco proelii ultimi inter Asas et Surtum ac de pontis coelestis diffractione, edocetur. Talium mythorum partem longe maximam meditamina cosmogonica innuere, nulli dubitamus.

 Plu-

Plurima ex hisce carminibus *historicum* fundamentum involucro mythico subjiciunt. Cyclum continent traditionum varias terras pervagatarum, de celeberrima Ylfingorum, Volsungorum, Niflungorum stirpe. Circa seculum 5 6 post Chr. n. talem in Dania viguisse, patet ex Anglosaxonico de Scyldingis poëmate*), quod simul Völundum Dædalum septentrionalem, carmine Eddico nobilitatum, commemorat. A Dania incipiunt, Daniam identidem invisunt et ad Daniam revertuntur insigniores in hoc cyclo personæ, Helgii, Borghilda, Hjordysa, Gudruna; adeo ut patria nostra quodammodo horum eventuum et initium et finis juxta Eddam dici queat**). Nec nullas in his traditionibus partes Norvegia et Svecia habent; nam in Völundarquida, Nidudi Regis Sueciæ, in Helga Quida Hundingsbana Frecasteini, et Sefaföll (montis Sevonis) in Vestrogothia, fit mentio. De Norvegia monent, præter laudatum de Helgio Hiörvardiño poëma, duo carminum Eddicorum tituli: *Atlaquida, et Atlamál in Grænlenzko*, nomine ex Grænlendia Tellemarkiæ regione desumto; ne quid dicamus de pluribus Heimskringlæ locis, Sigurdum, Budlium aliosque ex hoc cyclo viros tangentibus; vel de poëta Thiodolfo Hvinensi, qui Haraldi Pulchricomi avos per multifarias genealogias a Volsungis repetit. Nullibi vero altiores longiusque sparsas, quam in Germania, radices egerunt priscæ de Volsungis relationes, adeo ut vix ulla Germaniæ pars sit, quin traditiones de hac stirpe circumferat. Id jam observaverat *Suhmius*, passim in Historia sua Danica nomina locorum memoriam talium traditionum servantium investigans; sed ultimis annis erudita Virorum Celeberrimorum

*) *De Danorum rebus gestis sec. IV et V. Poëma Danicum dialecto Anglo-Saxonica*, ex biblioth. Cottoniana, *ed. G. J. Thorkelin* Havniæ 1815, 4to, (carmine XIII.)

**) Si antiquissimæ traditiones recentiori historiæ fundamento inservire possunt, Domus nunc Daniæ regnatrix a stirpe Volsungorum descendit.

morum *Græteri*, *von der Hagen**), et *Grimmiorum***), diligentia plurima huc pertinentia conquisivit, et in novâ luce posuit. Nec defuere inter nostrates, qui cum istorum observatis sua jungentes totam illam relationum traducem per Eddas utrasque, per Volsungasagam & Vilkinasagam, per carmen Nibelingicum et melos de Sigfrido cornuto, perque cantilenas heroicas (*Kæmpeviser*), in Dania, Svecia & Germania vulgares persequendo earum originem, amplificationem & propagationem explicare tentaverint***). Sic evictum est, istas traditiones a Finmarkia ad Longobardorum terram, a Rheni ripis usque ad Vendorum regionem fuisse sparsas; atque, uti in septentrione, ita in Germania, imprimis in Franconia, Burgundia, Svevia dominatas, sed in Ungaria quoque et Russia easdem innotuisse.

Summa disquisitionis de ***historica*** harum traditionum origine huc fere redit: Scaldos boreales seculorum VI-VII^{mi} post Chr. n. repræsentationes suas poëticas a Rheni regionibus et Lombardia mutuatos fuisse haud facile credideris. Nec magis probabile est, Longobardicos et Germaniæ meridionalis vates seculis VIII-IX^{no} carminum suorum popularium argumenta a Lethra vel a Norvegiæ montibus arcessivisse. Verosimilius est omnes hos populos

---

*) In doctissimis præfationibus ad hos libros: *Lieder der älteren oder Sämundischen Edda.* Berlin 1812. *Die Edda Lieder von den Niebelungen* zum erstenmahl verdeutscht und erklärt. Breslau 1814. *Nordische Heldenromane* Wilkina-Saga et Volsunga Saga. Breslau 1815. IV Voll. (juxta Svecam *Peringskioldii* editionem in Fol. versæ).

**) *Lieder der alten Edda* aus der Handschrift herausgegeben und erklärt *durch die Brüder Grimm.* I. Bd. Berlin. 1815.

***) Quædam dederant *Abrahamson*, *Nyerup* & *Rahbek* in recentissima cantilenarum, quas *Danske-Kæmpeviser* dicunt, editione. Kbh. 1812-1813. 5 Bind. Sed plenam de hac re disquisitionem dabit *P. E. Müller* in Vol. 2^{di} libri hoc titulo editi: *Sagabibliothek med Anmærkninger og indledende Afhandlinger*, I. B. Kbh. 1817. Ex Vol. 2do, nondum edito, quædam ad rem nostram facientia heic desumsimus, imprimis de origine traditionum asiatica.

los ab antiquissimis suis sedibus communem quandam traditionum congeriem attulisse, quam cognatæ hæ nationes in Scandinavia, uti in Germania, proprio ingenio dein efformaverint. Fundamentum talis traditionum cycli agnoscendum est id, in quo monumenta septentrionis antiquissima cum meridionalibus consentiunt. Si ergo relationes de Helgiis et Regnare Lodbrok, quippe Scandinavis proprias; si rursus narrationes de Theodorico Veronensi, ut proprias Germanis, demimus, restant traditiones de IV præcipuis in hoc cyclo personis Sigurdo, Brynhilda, Gudruna et Atlio, quas Asorum in septentrione migratione antiquiores credere licebit. Constat priscum nomen, quo Volga, et in regionibus per quas currat, et apud arabicos geographos appelletur, esse *Atel;* hinc nuncupatio Attilæ ɔ: Volgæ regis per nationes Gothicas ab Asia exiisse potuit. *Rhin* in lingva illa primaria, quæ Scandinavicarum ac Germanicarum mater habetur, et universe quivis erat *fluvius*, et *specialiter certum aliquod flumen*, unde Volga *Rha* dicebatur; et in lingva Persica, uti in dialectis anglosaxonica, moesogothica, alemannica, celtica et romantica, eadem nuncupatio pellucet. Sic rubrum Rheni metallum, Rhenique lapides auri fluviatilis denominationes, in multis regionibus ad aurum antiquissimum exprimendum translata sunt. Quando homines multo cum labore nec sine periculo aurum ex fluminibus colligebant, quid mirum, si in mentem iis veniret, quærere, quis illud ibi abdidisset; abditum vero ex invidia esse, facile sibi persvadebant. Quærentes porro quis conditam collegisset gazam, consentaneum erat Persicis Indicisque mythis, a Boreæ montibus, auri, portentorumque patria, collectorem repetere. Debebat is esse juvenis heros ex deorum (Othini) prosapia, victoriosus bellator (*Sigurdus*, ex sig, victoria, et urdr s. wordr, defensor, rex), nihil non fortitudini suæ arrogans (*Volsungus*, ex vols, confidens animositas et ungr, filius), qui perimendis monstris, gazæ incubantibus (*Fafnir* v. Fofnir forte ex fe-ofner,

auri

auri textor ɔ: collector, opifex v. thesauri possessor) gazam in lucem protraheret. Verum istud aurum possessori, juxta mythum, forte orientalem, certe in Völuspá obvium, non nisi mala importabat. Quod femina infortunii auctor erat, quod mulier super amatoris rogo se cremabat, quod regina ætate provectior philtrum miscebat, quodque alia indulgebat cruentæ ultioni, ista omnia ideis moribusque Asiaticis bene conveniunt. Talis mythorum cyclus ad Volgæ ripas a vatibus decantatus, cum populis inde emigrantibus ad varias regiones ambulans, traditionibus, in his terris tales migrationes prægressis, sic se inserebat, ut inter maxime varias narrandi vias origenis memorem se semper servaret. Sic nationes ad Rhenum, fluvium Theotiscum, domicilia ponentes priscum a Volga s. Rha translatum mythorum orbem tanto lubentius retinebant, quo magis nova patria aurum quoque in suo fluvio conditum offerebat. Ubique cum traditionibus indigenis veteres Asiaticæ miscebantur; et utræque sibi invicem accommodabantur, *ut stirps Scandinavica in Dania eas Helgiorum historiæ, in Norvegia antiquissimorum Regum stemmati immisceret; stirps Germanica* in Rheni, Sigurdi, Volsungi nominibus largam haberet occasionem traditiones veteres cum iis, quæ novis sedibus propriæ essent, jungendi. Guntharis s. Gunnari appellatio faciebat, ut Sigurdus stemmati Burgundico innecteretur. Bella Hunnorum invitabant ad Atel Asiaticum in nomine atque gestis Attilæ agnoscendum; & quo plures vates carminibus suis varia ista eventa sensim complectebantur et exornabant, eo magis operæ pretium se facturos credebant, si scenas romanticas, uti Theodorici Veronensis fata, vel invitâ historiâ, huic traditionum cyclo insererent.

Verum licet Asiaticum Atel vatibus occasionem forte dederit *Attilam*, celeberrimum Hunnorum ducem memorandi, haud tamen diffitendum, esse in iis eventis, quæ carmina Eddica ad Atlium referunt, plura quæ Hunnorum Attilæ tribuere, historicæ probabilitati, atque adeo veri-

tati,

tati, non repugnet. Exemplo sunto tria ista: Attilæ cum Burgundis conjunctio, ejusque conjugium & mors, de quibus singulis pauca liceat disserere. In Poëmate latino: *de prima expeditione Attilæ, Regis Hunnorum in Gallias* *), quod nono, ut videtur, seculo exaratum est, Gunthar (Gunnar) sistitur Rex Francorum; cum hujus patre Gibich (Giuke) bellum gerens Attila, eum cogit Haganonem (Hogne) sibi obsidem dare. Mortuo Gibichio Hagano ad Guntharem aufugit, qui foedus cum Attila initum ruperat. Burgundorum tum Rex Herrik ibidem appellatur. Quamvis negari nequit, istum poëtam varias **) priscas traditiones, forte quoque prisca carmina germanica, secutum esse, veræ tamen historiæ fontibus, quos quidem novimus, convenientior est Eddæ nostræ repræsentatio. Huic Giukungi sunt Burgundi, uti terra Niflungorum, (quod alterum stirpis nomen) in carmine Nibelungenlied Burigundenland nuncupatur. Constat annalium fide, Hunnos sec. V^to post Chr. n. cum Burgundis, antea pace et foedere secum junctis, bellum gessisse, eorumque Regem *Guntharem* occidisse. In priscis legibus Burgundicis hic et *Gibichius* inter veteres populi Reges memorantur. Juxta Eddam cum Volsungasaga, (c. 32) comparatam regnum Giukungorum, uti *Attilæ* tempore Burgundorum, a meridie Rheni situm erat. *Atlio sic volente*, Brynhilda ejus soror Gunnaro Giukii filio, nupserat, et dein inter utrumque populum amicitia aliquamdiu intercessit. Verum proditione *Atlii*, cædeque Gunnari et Hognii finis huic factus. Fiörneri divinatio, quæ in Atlaquidæ Str. XI legitur, vul-

---

*) Edidit *Fischer* Lipsiæ 1780. 4to, qui illud ad seculum VI^tum refert.

**) Id ostendunt v. v. 684-85.

— — — — — — *Kimo,*

Quem referunt alii *Scaramundum* nomine dictum. — Dum Franci *Nebulones* nominantur, videtur stirps Niflungorum *(Nibelungen)* pellucere.

vulgatas innuere videtur opiniones de universa regni Giukungici per Atlium post rupta ista foedera destructione. Burgundorum per Hunnos subjugationem referendam esse ad annum 450 recentiores*) docuere. Si Attilæ mors in annum 452 vel 453 incidit, constat sibi Eddæ computatio; nam quamvis vates Eddici cum Giukungorum nece Atlii mortem continua eventuum serie jungere videntur, aliquod tamen tempus fluxisse censeri potest, dum nempe Gudruna, ultionem semper meditans, occasionem hanc exsequendi idoneam acciperet.

Quæ de Atlii conjugio et morte Edda canit, cum antiqvorum auctorum annalibus satis conveniunt. Memorabilia sunt Marcellini Comitis Illyriciani verba**): "Attila rex noctu mulieris manu cultroque confoditur. Quidam vero sangvinis rejectione necatum perhibent;" ex quibus patet, auctorem, qui circ. a. 534 floruisse videtur, utramque novisse relationem, sed priorem prætulisse. Jornandes contra, et serior et ab eventuum scena remotior, posteriorem *suam* facere malebat, ne tantus heros a muliere turpiter *occisus* crederetur. *Suffragantur Marcellino*, et *Agnellus* ***): "post hæc omnia, inquiens, Attila rex a vilissima muliere cultro defossus mortuus est;" et Chronicon Alexandrinum****), sic habens: "Noctu cum pellice Hunnica, quæ puella de ejus nece suspecta habita, dormiens extinctus est." In pellice non moramur, nam talem scriptor Christianus bene dicere poterat eam feminam, cum tantus esset et uxorum Attilæ et concubinarum numerus, quarum nunc hanc nunc illam pro lubidine vel sume-

*) *Mascou* Geschichte der Deutschen. T. I. p. 432.

**) *Marcellini Chronicon* ed. *Sirmondi*. Parisiis 1619. p. 32.

***) *Liber pontificialis* Part. I. Cap. 2. apud *Muratorium*, in *Scriptoribus rer. Italic.* T. II.

****) Pag. 28.

sumeret vel repudiaret. Vilissimam appellasse eam credimus Agnellum ob indignam mortem, quâ heroëm affecerit. Cæterum pellicem intelligimus pulcherrimam Jornandis Ildiconem, quacum Attila, repudiatis prioribus uxoribus, ultimas celebraverat nuptias. Ildico vero eadem est, ac Gudruna, nam Hildr et Hilde in dialectis Germanicis idem est, quod in Scandinavicis Gudr vel Gunnr ɔ: bellum. Probabile est Gudrunam — velut antea Herkiam*) — ab Attila repudiatam fuisse post fratrum mortem, ejusque vindictæ cupidinem novis Attilæ amoribus incensam, ultionis præsentissimæ occasionem arripuisse, quam festiva nuptiarum habendarum gaudia suppeditarent. Si Gudruna sic sumitur uxor Attilæ repudiata, duo, quos trucidabat, pueri, forte privigni potius quam proprii ejus liberi credendi erunt. Testatur historia, Attila exstincto, immanibus bellis, inter multos ejus filios erumpentibus, vastatum fuisse regnum Hunnicum; aula quippe non poterat non innumeris calumniis fraudibusque fervere, *in qua* Regis defuncti uxores et pellices et centeni liberi, *se invicem circumvenire* atque tyranni thesauros terrasque certatim *sibi arripere laborabant.* Quid mirum igitur, si repudiata Regis uxor, *talis facinoris patratrix,* ad Gothos, nativos Hunnorum hostes, eorumque jugum excutere paratos, refugerit. Sic horum eventuum memoria inter *Gothos* et ultra sparsa, Germanicis pariter ac Scandinavicis traditionibus immixta, historiæque Sigurdi, Helgii, Ragnari Lodbroki atque Regum Norvegicorum, sensim sensimque inserta fuit. Docet tamen cum ipsa odarum eddicarum ratio, tum alia carmina, viros septentrionales res Atlii et Giukungorum extra Scandinaviam gestas judicasse; nam in Stropha aliqua carminis de Haraldo Severo apud Snorronem**) hæc leguntur.

Sub-

*) In Edda sic dictam; in Germanicis vero monumentis *Herche.*

**) *Heimskringla.* Ed. Havn. T. III. p. 60.

Subjecisti tu Michaëli maximo
Haralde! clypeo (ɔ: armis) australes terras,
Ubi, ut audivimus, Budlii filius
Uxoris fratres domum invitaverat.

Quod Atlius et hic et in Edda Budlii filius appellatur, inde minime sequitur, eum ab Attila diversum putandum. Etenim, uti Jornandes aliique auctores patri Attilæ non eadem tribuunt nomina, sic credere licet aliquem ex ejus majoribus nomen Budlio simile habuisse. Nec longe exempla petemus; nam in carmine Niebelungenlied Blödel occurrit, et ipsum ejus fratrem Bdelam vel Bledam nuncupatum accepimus.

Ex hactenus disputatis apparet, esse in hoc carminum volumine & mythica & historica, ut ejus *argumentum mythico-historicum* recte queat appellari.

Pretio harum odarum explicando non est cur diu immoremur. Cum eventuum, qui decantantur, scena nunc sit Dania, Norvegia, Suecia, nunc Franconia, Svevia, Burgundia, nunc Lombardia, Ungaria, Russia; cumque eorum incunabula in Volgæ ripis ponere jure possis, patet his monumentis contineri venerandum aliquod nationum vinculum. Edda boream meridiei, occidentem orienti, Europam Asiæ ita jungit, ut vel dissitissimi utriusque orbis populi, Ea interprete, suas origines lætæ recognoscant. Edda veri nominis avia nepotes sua oracula jubet auscultare, dum vel obscura rerum primordia evectis philosophematibus magno ore canit, vel ad heroicum ævum descendens, unius imprimis stirpis, sed multarum gentium fatis innexæ, eventa non sine ominosis nutibus exponit. Quanta vis poëtica huic insit volumini, divinare jam poteris ex paucis, quæ supra de partibus ejus mythicis attulimus. Eandem per singula eundo carmina ostendere et longum foret, et parum necessarium, cum ipsarum odarum, in magna licet auctorum diversitate, poëticus tenor om-

nia animet, totamque compagem ita permeet, ut nullum lectorem fugere queat. Quantum nervorum Völundarquida habeat, probant ingeniosissimæ inter nos quoque ejus imitationes. In omnibus personis hoc, si dicere licet, drama Volsungicum participantibus, præcipue vero in Sigurdo, Gunnaro, Gudruna, Hamdero, Sörlio materies immensa habetur, plurimis tragoediis suffectura *). Fato trahuntur, fato cedunt heröes et heröinæ, nilque contra illud curæ vel maxime sollicitæ proficiunt. Serpens, qui aurum celat, thesaurusque ipse a manu ad manum, inter novas semper auctioresque atrocitates transmissus; quam uberem cogitandi materiem cordati cujusque animo admovent! Nimirum auri fames quantum potuit svadere malorum! Multa loca sunt in his carminibus non pulchre solum, sed et cum patho expressa, quæ legendo: "Sunt lachrymæ rerum, et mentem mortalia tangunt." Sic in Gudrunarquida prima Str. I-IV videmus heroinam mori paratam ad Sigurdi funus sedere *moestam, tacitam*, sed tamen quietam, solatia spernentem, nec Giaflaûgæ *alloquiis* flexam, quæ V maritis, II filiabus, III sororibus et VIII *fratribus se supervivere* jactaret. In Gudrunarhvaut aliquanto aliter *sistitur mulieris* ingenium; sed hic quoque habetur descriptio Str. IX-XII ad animum *movendum* admodum idonea; cum nempe Parcis irata et *severam earum persecutionem* sistere (suicidio) volens, ad litus ibat, sed *fluctus* eam non submergebant, verum sublimem ad aliam terram vehebant, ut ex *fati* decreto viveret. Tales patheticæ descriptiones in Atlamál & Hamdismál haud paucæ occurrunt. Cum Helgius Hundingicida et Sigurdus Fafnericida principales sint in hoc cyclo heroës, notare juvat et poëtarum et collectoris artem, qua tantorum viro-rum

*) *La Motte Fouqué* in carmine: *Sigurd der Schlangentödter*, aliisque, et *N. F. G. Grundtvig* in dramatibus: *Optrin af Nordens Kæmpeliv*, I D. Kbhn. 1711. quam poëtice ista tractari possint, ostenderunt.

rum laudibus attentionem postulaverint. Duplici velut introductione utrique eventui tantum momentum habituro præluditur. Helgii Hundingicidæ natalium solennitas primum in Oda Helgaquida Haddingiaskada eo declaratur, quod Helgius Hjörvardi in ea regeneratus dicitur; deinde in oda heroi cognomini, viri nativitas, aquilis clangentibus, sancta aqua de montibus coelestibus defluente, Nornarum, fata infantis nendo constituentium, et ejus gloriam prædicentium, adventu, atque corvorum de milite strenuo nuper nato colloquiis annuntiatur. Sigurdus, Fafneri occisor, quantus vir evasurus esset, præsagia et Regini et Griperi, utraque solennia, augurabantur. In Sigurdarquida II. *α.* Reginus nanus puero Sigurdo discipulo suo fabulam narrat de Othini, Hæneri et Lokii venatione, et ad Cataracten Andvarii piscatura. Hac narratione vatem augurium aliquod de auro olim a Sigurdo occupando exprimere voluisse, non est *dubium. In Gripis-spá sive Sigurdarquida I.* legitur, quomodo *Sigurdurdus Griperum* virum sapientissimum, avunculum suum, adierit, de futuro suo fato ab illo edocendus. Solennitatem hujus prædictionis de rebus a Sigurdo gerendis haud parum auget ea poëtæ solertia, qua Griperum identidem silentem (ubi sc. ad mala veniret omina) nec nisi enixa consobrini flagitatione ad rumpenda silentia inductum, pulchre sistit. Alia denique nec minus ingeniosa ratione Brynhildarquida prima Sigurdi laudes ominatur, dum Amazonem Sigurdrifam (quod mythicum est Brynhildæ nomen) repræsentat, potionem magicam heroi offerentem, et multiplici sapientia Runica eum instituentem. Quam poëtica ista omnia sint, haud opus est monere.

Quæstiones de horum carminum fontibus, de eorum nexu et mutuo et cum aliis monumentis easdem relationes continentibus, atque de eorundem ætate, adeo arcte cohaerent, ut nec ad unam sine altera responderi, nec una sine altera explicari queat. *Fontes* sunt vel *traditiones* ore tenus

pro-

propagatæ, vel *poëmata*, sive *pure borealia*, sive *ad exterorum similitudinem* vertendo aut imitando expressa, iis, quæ hic legimus, antiquiora. Ex primo genere plures fuisse, docet cum analogia aliarum gentium, in eodem culturæ gradu, quo Septentrionales Sec. VI-VIII cogitandi sunt, versantium, tum ipsa odarum ratio, sæpe narrantium farragini, quam continuæ nedum scriptæ expositioni, similior. Secundi generis exemplum memorabile præbet Helgaquidâ Hundingsbana secunda, quæ in prosaica pericopa strophæ XIImæ subjecta vetustius carmen Volsungianum (*Volsungaquida hin forna*) citat, testaturque ibi relatum fuisse de Sigruna, quæ apud Logafiöld in Helgium incideret collumque amplexa ejus conjugium procaretur, et in fine carmen Kareum (*Karolioþ*) allegat, regenerationem memorans, qua ex Helgio Haddingiaskado Helgius Hundingicida, et ex Karâ Valkyriâ Sigruna, exstiterint. *Ex tertio* genere sunt relationes et carmina sive germanici, sive gothici generis. *Prius diserte laudat pericopa* prosaica Brýnhildarquidæ secundæ subjuncta; quæ sic habet: "Germani homines ita tradunt, quod Sigurdum occiderint sub dio in sylva, atque ita relatum est in oda Gudrunæ prisca (*Gudrunarquida inn forna*), Sigurdum et Giukii filios ad conventum forensem equitasse, cum ille cæderetur. Uno autem consensu omnes narrant, quod illi eum fide datâ deceperint, atque jacenti et imparato arma intulerint." Posterius odam Atlemál innuere in sequentibus probabitur.

Nexus odarum *mutuus* ex uberiore earum contextus explanatione, a viro peritissimo elaborata, quæ in hoc volumine paginis 907-970 legitur, luculenter apparet. Patet earum plerasque, licet a se invicem non dependentes, traditiones sive easdem canere, sive aliquanto aliter in minoribus περιστάσεσι, re tamen principali eadem manente, temperare. Tria sunt de Helgio, quatuor de Sigurdo, tria de Brýnhilda, quatuor de Gudruna, et duo de Atlio carmina; quorum solertior comparatio, quam hic insti-

tuere

tuere, nimis longum erit, docebit, auctores esse, ut ingenio, ita tempore, diversos; horum paucissimos se invicem respexisse, plurimos vero mutuam fidem vel illustrare vel confirmare. Quæ autem *conjunctio* nostræ Eddæ intercedat *cum junioribus* ipsius sororibus, Edda Snorroniana, Volsungasaga, carmine Niebelungenlied, Vilkinasaga, et cantilenis heroicis (Kæmpeviserne), exponere, res est majoris operis; quod cum egregii inter exteros viri sua diligentia adjuverint, et ex nostro septemviratu unus*), libro singulari ad liquidum perducere studuerit; satis hic erit sequentia monere: Edda Snorroniana et Volsungasaga, quæ eodem fere tempore, nempe initio sec. 13[ti] compositæ videntur, traditionum cyclum in Edda Sæmundina expositum ita tractavere, ut et plures & pauciores de eo odas, quam nunc exstent, se habuisse ostendant. Volsungasaga multas traditionum partes huc pertinentium persequitur, de quibus nunc nulla carmina habentur, et tali tamen ratione persequitur, ut unum alterumque Eddicum melos, nunc deperditum, eam consuluisse nullum sit dubium. Eum habent *tenorem multa et in hac Saga et in Edda, cujus collector creditur Snorro, ut contendere liceat,* utrumque auctorem multa carmina ex nostra Edda poëtica, sed etiam quædam jam deperdita, iis, quæ in hoc Volumine nunc numeramus, ætate vel paria vel adeo antiquiora cognovisse et ad usum convertisse. Plura sunt Volsungasagæ loca, in quibus Edda nostra vel prave intellecta (ex gr. Cap. XLI), vel ad recentiorem habitum immutata (uti Cap. XLVII), vel versus denique prisci in prosam resoluti fuerint. Sunt plurima v. c. Capp. XXV. XLI, quæ tum demum lucem accipiunt, quum ad poëticum fontem, qui Edda Sæmundi est, redieris. Multo recentiores, et, si vim poëticam spectes, multo inferiores Eddicorum carminum lectores vel traditionum explicatores se præbuere auctores carminis

---

*) *P. E. Müller* in Vol. 2do libri *Sagabibliothek* dicti, quod propediem editur.

nis Niflungici, Vilkinasagæ, et cantilenarum heroicarum, quorum isti vergente sec. XIII[tio], ille et hi seculo XIV vixisse credendi sunt.

Ætatem Eddæ mythico-historicæ constituimus secula a VI[to] ad VIII[vum] p. C. n. Nativa odarum simplicitas, tenor, mythicum quid spirans, leporque a serioribus ampullis et ambagibus alienus, id cordato cuique et varia poëseos borealis tempora dignoscere sollerti facile persvadebit. Conferat aliquis harum peritus poëmata Sturlii Thordson de Hacone Grandævo sec. XIII[tio], conferat idem Höstlangam et Thorsdrapam, seculis IX[no] & X[mo] scriptas, et fateri cogetur hæc Eddica carmina duobus tribusve aut quatuor seculis antiquiora esse debere; quippe in illis omnia ad artem, non eam quidem optimam, sed tortam & affectatam, in his omnia ad naturam, phantasia videlicet et genio vere poëtico animatam, composita reperiet. Quæ ex copioso, quod Eddæ Snorronianæ insertum est, fragmentorum plusquam 50 poëtarum borealium numero, sumuntur argumenta existentis jam pridem in Scandinavia cycli cujusdam poëtici, (qui ut formaretur et suam velut rotunditatem acciperet, integrorum seculorum decursu opus haberet), postulant omnino, ut pars mythologica et mythico-historica seculis VI[to] VII[mo] VIII[vo], haud recentior credatur; idque Sagarum et carminum ex sec. XIII & XIV[to] cum his cohærentium collatio prorsus confirmat*). Odæ, quas suspicatus non nemo est aliquanto *seriores* caeteris censendas, sunt Gudrunarquida tertia, et Atlamál. De illa notatum fuit, quod in Volsungasaga non adhibita cernitur, quod ordalia Christiana innuit, quodque Theodorici Veronensis mentionem cum eventis Atlii conjungit. Secundum de Atlio poëma majore, quam caetera,

*) Videantur *Nyerupii* et *P. E. Mülleri* disquisitiones de Edda insertæ scriptis Societatis Scandinavicæ A. 1807. et 1812. *Mülleri* tractatus germanice quoque prodiit sub titulo: "*Edda* oder die *Aechtheit der Asalehre.*" Havn. 1812.

rera, artificio ætatem aliquanto recentiorem prodere existimatum est. Omnia ista discutere nobis nunc minus necesse est, cum in commentario, præsertim in contextus delineatione atque indicibus, plura de his dubiis disserantur, cumque ea alio fine attingendi mox se offerat occasio.

Ordinem carminum eum fere exhibuimus, (vid. pagina 556), quem eventuum series suasit, maxime tamen secuti Codicem Regium membraneum, nisi graviores essent ab eo discedendi rationes. Ut vero historica rerum sequela tanta accuratius sisteretur, continua contextûs delineatio singulatim elaborata est. Patebit, quantopere in his Codices varient, si ordinem apponamus, quo IV graviores Libri MSti carmina afferant.

ORDO COD. MEMBRAN. REGII.

(cum ex Vol. 1mo hujus editionis *odarum eo contentatum series intelligatur, eas hîc prætermittimus*, satis habentes carminum, quæ nunc edimus, ordinem dare. Notandum vero, quod Gróugaldr in hoc Codice prorsus deest).

[Prýmsquida].

1. Frá Völundi ok Nidudi. VQ.
   [Alsvinsmál s. Alvismál].
2. Helgaquida Hundingsbana. HIII.
3. Frá Hiörvardi. HI.
4. Frá Vaulsungum. HIII.
5. Dauþi Sinfiötla. SL.

ORDO CODICIS SUECICI,

(omnes Odas Eddicas complectentis, teste Cod. Joh. Erici).

1. Solarliod.
2. Hrafnagalldr.
3. Voluspá.
4. Runaþáttr Odins.
5. Vafþrudnismál.
6. Grimnismál.
7. Alvismál.
8. Ægisdrecka.
9. Hamarsheimt.
10. Harbardsliod.
11. Skirnisfaur.
12. Hýmisquida.
13. Vegtamsquida.

6. Gripispá (sine titulo). SI.
7. Frá Sigurdi ok Regin. SII. *α*.
8. Frá dauþa Fafnis. S. II. *β*.
9. Sigurþr reid uppá Hindarfial. BI. (sine titulo) post Stroph. XXIX. l. 2. octo sunt nuda folia usque ad
10. l. 2. til Saka u Nit. BII.
11. Gudrunarquida. GI.
12. Quiþa Sigurdar. SIII.
13. Brýnhildar reiþ helveg (s. t.) HB.
14. Drap Niflunga. DN.
15. Quiþa Guþrunar. GII.
16. — — — GIII.
17. Frá Borgnýo ok Oddruno. OG.
18. Dauþi Atla. AQ.
19. Atlamál. AM.
20. Frá Goþruno, et, ubi poëma incipit: Goþrunar hvaut. GH.
21. Hamþismál. HM.

15. *a*) Helgaquida Hundingsbana.
b) — Haddingiaskata.
16. Helgaquida aunnr frá Volsungum.
17. Volsungaquida hin forná.
18. Sinfiötla-Lók.
19. Sigurdarquida fyrsta.
20. — aunnr.
21. — pridia, Fafnismál.
22. Brynhildar-Quida.
23. Godrunar-Quida.
24. Brýnh. Quida aunnr.
25. Gýgiar-Quida. (*HB*).
26. Niflunga-Lók.
27. *Godrunarharmr.*
28. Oddrunargrátr.
29. Gudrun . . . .
30. Atlamál.
31. Godrunarhvata.
32. Hampismál.
33. Fiölsvinsmál.
34. Hyndloliód.
35. Gróugalldr.
36. Grottusaungr.

ORDO COD. LANGEBEKIANI.

1. Völuspá.
2. Havamál et Runaþáttr.

ORDO COD. LUXDORPHIANI.

1. Völuspá.
2. Havamál.

3. Al-

3. Alvismál.
4. Skirnisför.
5. Harbarzlióþ.
6. Hýmisquiþa.
7. Lokasenna.
8. Helgaqu. Hundingsb. 1.
9. Helgaqu. Hundingsb. 2.
10. Helgaqu. Haddingiaskata.
11. Sinfiötla-lók.
12. Quiþa Sig. Fafnisb. s. Gripispá.
13. Grimnismál.
14. Thrymsquiþa. s. Hamarsheimt.
15. Vafþruþnismál.
16. Vaulundarquiþa.
17. *Quiþa Sigurdar Fafnisb.* 2.
18. Fafnismál.
19. Brýnhildarqu. Buþla dottur.
20. Quiþa Godrunár fra dauda Sigurþar.
21. Quiþa Sigurþar.
22. Brýnhilldr reiþ helveg.
23. Drap Niflunga. s. Quiþa Goþrunar.
24. Goþrunar-Quiþa.
25. Oddrunar-grátr.
26. Atla-quiþa en grænlenzca.
27. Atlamál en grænlenzco.
28. Goþrunar hvaut.

3. Runaþáttr Oþins
4. Vasþruþnismál.
5. Grimnismál.
6. Fór Scernis.
7. Harbarzlióþ.
8. Hymisquiþa.
9. Ægisdrecka. s. Lockasenna.
10. Þrýmsquiþa s. Hamarsheimt.
11. Völundarquiþa.
12. Alvismál.
13. Helgaqu. Hundingsb.
14. Helgaqu. Haddingiaskata.
15. Frá Vaulsungum. s. Helgaqu. Hundingsb. 2.
16. *Sinfiötla-lók.*
17. Gripispá. s. Sig. Qu. Fafnisb. 1.
18. Sigurþarqu. Fafnisb. 2.
19. Fafnismál s. Sigurþarqu. Fafnisb. 3.
20. Brynhildarquiþa.
21. Frá dauþa Sigurþarqu. Gudrunarqu.
22. Quiþa Sigurþar v. Brynhildarqu.
23. Brynhild reiþ helveg.
24. Drap Niflúnga, s. Quiþa Guþrunar.
25. Quiþa Guþrunar.
26. Oddrunar-Grátr.

29. Hampismál en forno.
30. Vegtamsquipa.
31. Fiölsvinsmál.
32. Hyndlulióđ.
33. Gróugalldr.
34. Solarlióđ.
35. Grotta-saungr.
36. Getspeki Heidreks Konungs.

27. Atlaquipa in grænlenzca.
28. Atlamál in grænlenzco.
29. Guþrúnar hvaut.
30. Hampismál.
31. Hrafnagaldr Opins.
32. Vegtamsquipa.
33. Fiölsvinsmál.
34. Hýndlulióþ.
35. Gróugalldr.
36. Grotta-saungr.
37. Getspeki Heidreks Konungs.
38. Solarliod.
39. Torrek } *Egils Scalla-*
40. Höfut-lausn } grimssonar.

Nunc ad *crisin* carminum erit *transeundum*; *quam sic instituemus*, ut non quidem integram eam sistere conemur, sed modô nonnulla de uno aliove carmine observata proferamus, quæ rei prægustum dare queant.

Diversos odarum esse *auctores*, attentus quisque lector animadvertêt. Cum expositio nunc prosaica sit, nunc poëtica, prosa intermixta non quidem obest earum antiquitati; nam in quibusdam adeo arcte innexa est ipsi carmini, ut cum hoc simul pateat eam extitisse; sed interdum tamen recentius aliquod prodit additamentum, dum vel seriores traditiones inserit, vel odæ, cui ceu prologus inservit, non bene respondet. Res ipsa quoque fert, ut, cum in collectione nostra interdum reperiantur 3 vel 4 carmina, quæ eandem personam, eundemque eventum decantent; cumque in pluribus odis occurrant repetitiones sive ejusdem plane rei, sive eam aliquanto aliter temperantes, diversos auctores sumere jubeamur. Id in odis de Sigurdo tanto luculentius est, quo magis præmissa caeteris Grípispá,

pispá, ceu generalis introductio, conspectum omnium heröis fatorum jam dederat; sed in odis quoque de Gudruna, Brýnhilda et Atlio simile quid cernitur.

Quamvis traditionum cyclus, quem hoc volumen sistit, multis iis, que non brevibus carminibus exponitur, hæc tamen pars mythico-historica ab *integritate* longe abest. Lacuna membranæ regiæ argumentum VIII foliorum inter BQ. I. et II. nobis rapuit, quæ, quomodo Gudruna Brýnhildam inviserit, Sigurdi cum Gudruna conjugium, Gunnari procationem, forte quoque reginarum jurgia descripserant. In Eddæ prosaicæ s. Snorronianæ parte, quæ Skalda appellatur, legimus, quod plurimi vetustatis poëtæ heroum Volsungicorum facinora et fata decantaverint. Verum cuncta carmina de Sigmundi majoribus et rebus gestis, quæ fons fuere Volsungasagæ a C. 1. ad 14. omnino perierunt. Concludi etiam potest ex ejusdem Volsungasagæ Capp. 30-37, quantam poëmatum Eddicorum jacturam fecerimus. *Si comparamus epitomen ista sectione contentam,* cum conspectu fatorum Sigurdi Fafnericidæ, quem dedit Gripispá Strophis XIII, XVI, XVII, XXVII-XLV, desiderare videmur carmina de Sigurdi statura, vultu et artibus, de ejus ad Heimerum itinere, de gazâ Fafnerianâ, de Brýnhildæ acupictilibus, res a Sigurdo gestas repræsentantibus, cæt. Sed ex altera parte notandum est, multas ex Odis, quas nunc legimus, a Volsungasagæ auctore ad usum non adhibitas, itaque, ut opinamur, non lectas fuisse. Tales sunt: Völundarquida, Helgaquida prima et tertia, Helreid Brýnhildæ, Oddruna-Grátr et Gudrunarquida tertia; ut adeo amissarum damnum (quatenus earum rationes novimus) superstitum multitudo et præstantia utcunque compensent. In *singulis* odis etiam *haud pauca excidisse* diligentior expositionis scrutatio docet. Sic inter Str. IV et Vtam Brýnhildarquidæ ampla videtur lacuna, cum Sigurdi cædis nulla fiat mentio, sed vidua eum ex itinere rediturum exspectare dicatur. Gud-

runar-

runarquidam in fine mancam esse conspectûs carminum auctor docte divinavit. In Atlaquida desideratur inter Str. XXI et XXII responsum Gunnari, a quo nuper quæsitum fuerat, num vitam auro Rhenano redimere vellet; quæ lacuna, ut pleræque aliæ, omnibus codicibus antiquior putanda est.

In locis haud paucis magna *textus turbatio* erit agnoscenda. Ad tales detegendas uti criseos superioris, ita lingvæ veteris poëticæ metrique borealis subtilior peritia requiritur. In Helgaquida Hundingsbana secunda, quæ cæterum et antiquitate et poëtica elegantia plerasque odas superat, multa esse rhapsodica, vidit eruditi commentatoris solertia. Cum jurgia Gudmundi et Sinfiötlii loco incongrio inserta (Str. XXII-XXV), et diversa sint et breviora iis, quæ habet Helgaquida Hundingsbana prior; cum rursus ea concludat Helgii (ut videtur) protestatio huic prorsus *conveniens, probatur* inde rhapsodica utriusque carminis *compositio*, a traditione orali forte repetenda. Simili collectoris errori, qui *duorum vel plurium* poëtarum carmina et materia et metro subinde *diversa miscebat*, tribuendum est, quod in Helgaquida Haddingiaskada *initium* quidem *fini*, et finis initio, sed medium neutri respondeat; *nam Strophæ* XII-XXX cum reliquis odæ partibus non optime congruunt. Erat *forte* ejusmodi turbatio, quæ Theodoricum, qui interpretes Gudrunarquidæ secundæ et tertiæ tantopere torsit, Eddæ nostræ obstrudebat, cum Atlio inepte jungendum. Brevis prologus prosaicus, GQ. II. præmissus, absque dubio spurius censendus est. Tempore enim, quo Odæ Eddicæ literis mandabantur, Theodoricus s. Thidrekus Veronensis in carminibus theotisco-romanticis Attilæ fatis, historiâ invitâ, intextus fuerat, talisque in Scandinavia quoque inclaruerat. Quid itaque mirum collectorem, cum in oda aliqua Eddica Þiódmar vel Þiódrekr (nam id nomen in principibus Gothicis non infrequens erat) nuncupatum invenisset, celebrem Theodoricum ex ævi opinionibus innui credi-

credidisse. Ita Þiódmar in Gudrunarquidæ tertiæ Str. III. forte est Theodemir Ostrogothicus, (juxta nonnullos notissimi Theodorici pater) qui Attilam in infelici ad Galliam expeditione sequebatur. Sic in duobus odarum locis, nam pluries nomen non occurrit, pro Þiódmar Þiódrekr irrepsit, in utroque autem Þiódmar metro apprime convenit. In Sigurdarquidæ secundæ primo & secundo odario, uti in Brynhildarquida prima metri notatio crisin haud parum adjuvat. Magna earum pars metrum habet Adonicum. Sed in S. II. α. Str. XIII-XVIII et XXVI; in S. II. β. Str. XXXII-XXXIII, XXXV-XXXVI, & metrum octonarium (fornyrdalag) in plerisque odis Eddicis frequentissimum *) recurrit, ita tamen, ut quædam strophæ regulas metri strictiores non observent. Talia loca sine dubio fragmenta continent deperditorum veterum carminum, ab imperito collectore et ratione metro parum consentaneâ inserta.

Criseos solertioris ope licebit forte detegere, si quid in his carminibus *ex Theotisco veteri vel ex Gothico idiomate imitando* vel *vertendo* sit expressum. Prius Germanicis eruditis relinquimus; de altero hæc sufficiant: In carminibus Atlaquida et Atlamál observatum est, metrum Adonicum dominari. Haud improbabile est causam hujus metri prælati quærendam esse in studio, quo Gothi id prosequebantur. Quod Boëthius in libello de consolatione philosophica versus Adonicos cum suis variationibus sæpe adhibuit; sine dubio ideo factum, quod Gothis, inter quos vivebat, id placere noverat. Cum ergo carmen, quod imitabantur Atlaquidæ et Atlamál

*) Hoc versuum genus Septentrioni adeo proprium erat, ut in *Constantini Porphyrogennetæ* libro *de ceremoniis aulæ Byzant.*, tale carmen Gothicum sit servatum, in aula festo Jolensi a Varangis decantatum. Hoc carmen et alliterationem et metrum octonarium servare, ostendit *Finn Magnussen* in sing. diss. quæ ut in lucem publicam edatur, vehementer optamus.

lamál auctores, metro adonico conscriptum esset, probabile est, in Scandinavicis ejus ectypis eosdem pedes fuisse servatos. Accedunt in his odis plura Gothici ingenii vestigia, quæ propter Gothorum cum Hunnis, notissima gente, conjunctionem vel dissidia, veros Hunnos verumque Hunnorum Attilam hic cogitandos esse, quâ de re supra dictum, non absurdum reddunt. Ad tales περιςάσεις, v. c. cutis colorem, nasi formationem, barbam (rarius quidem) demissam, ritus funebres, jurandi formulas cæt. passim in notis ad hujus Voluminis Supplementa conversa est Lectorum attentio. Siquidem ergo per Græcorum Latinorumque scripta, Hunnorum notitia, isto tempore, quo odæ Eddicæ componi coepere, ad Scandinaviam non venerat, istæ traditiones et carmina per Germaniam, Livoniam, et vicinas regiones Borealibus innotuerunt, ibique vel traductores vel imitatores invenerunt.

Antequam hæc de Crisi Eddica linquamus, paucis dicendum de carmine *Gunnarslagr* dicto, deque rationibus, *quæ nos induxerint, ut potius* appendicis instar illud in fine hujus Voluminis poneremus, quam ipsarum odarum seriei accenseremus. Gunnari aliquod melos memoraverat Olafssaga Trygguasonar in Norna-Gests þætti C. II. p. 135. Col. I. ed. Skalholtensis, his verbis: "Sumit Gestus citharam suam, et eam ferit bene "atque diu ea vespera, adeo ut omnes sibi oblectamento haberent auscul"tare, et tum quidem *Gunnars-Slag* s. pulsum citharistrium Gunnari op"time ludit; ad finem autem *Gudrunarbrögd hin fornu* ɔ: modulos de Gud"runa v. fallacias Gudrunæ, cithara canit; quod carmen antea præsentibus "inauditum erat." Invitaverant ad tale carmen concinnandum fata Gunnari, qui juxta Eddam in carcerem vermibus plenum conjectus, pedibus citharam pulsaverat. Verum, cum melos ejusmodi nec in membrana regia, nec in aliis, qui in Dania aut Suecia habentur, codicibus reperiatur, auctor præfationis, 1mo Eddæ Sæmundinæ Volumini præmissæ, p. XXXVIII

periis-

periisse censuit. Acciderat autem, ut Stipendiarius Arnæ - Magnæanus Gudmundus Magnæus, Islandiam a. 1780 invisens, in quodam Eddarum codice chartaceo, inter alias odas Sæmundinas hoc carmen reperiret. Is licet fateretur, quædam loca suspicionem novitatis ipsi movere, multo plura tamen ejus authentiam adstruere judicabat; Odisque Vegthamsquidæ et Corvicinio Othini id æquiparabat. Cum non solum G. Magnæus, sed omnes alii harum rerum periti huic Gunnarslag multum tribuerent, secundo Eddæ Volumini illud destinaveramus, n. XIII ei adsignantes. Constituimus tamen, mixtis literis cum doctis in Islandia viris criticas hujus odæ rationes diligentius anquirere. Interprete Finn Magnussen, cujus opera huic volumini utilissima fuit, epistola nobiscum communicata est ab Arna Thorsteinsen, Præposito Toparchiæ Mulensis Septentrionalis, possessore Codicis, ex quo G. Magnæus exemplar cantici Gunnari exscripserat, data ad Guttormum Poulsen, Præpositum in Holmis Toparchiæ Mulensis Meridionalis, *die 24 Julii 1815. Eam, cum præsenti quæstioni lucem affundat, totam* hic inserimus: "Anno 1787 (rectius 1780), quo, quantum memini, G. "Magnæus Islandiam invisens apud Toparcham in Vopnafiordo Gudmun-"dum Petersen morabatur, Ego sacerdos Hofi in hoc districtu eram; tum-"que hieme Magnæo commodavi librum continentem Eddam sic dictam "Snorronianam, ex editione Hafniensi 1665, per librarium Jacobum Sigurd-"sen exscriptam. In eodem libro erant XIII poëmata Eddæ Sæmundinæ, "inter quæ Gunnari melos (Gunnarslagr), quod iste Jacobus inter Alvismál "et Vaftrudnismál inseruerat, absque ulla supicionis de ejus novitate indica-"tione. In libri initio Jacobus luculentis literis notavit, eum anno 1764 ab "ipso descriptum esse. Meus in hoc munere antecessor, beatus Skapte "Skaptesen, a quo libri possessio ad me transiit, mihi ipse narravit, quod "ista XIII Eddæ Sæmundinæ carmina descripta essent ex antiquo codice, quem "Sigurdus Eriksen, Skeggiastadi in Langanesstrand antistes (qui anno 1768

 "morie-

"moriebatur) antea habuisset. Si Gunnarslagr in isto codice fuit, Gun- "narus Pauli ejus auctor esse non potest. Audivi illum Jacobum Sigur- "dum pictorem (málari) dictum, sed tamen a paucis, fuisse. Is in Vop- "nafiordo a. 1781 decessit. G. Magnæus ubi istud Gunnari melos vidit, "priscis genuinis accensebat. Ejusdem sententiæ erat toparcha Gudmundus "Petersen, atque ipse ego, licet in talibus forte non idoneus judex. Ve- "rum nunc *rumor* spargi incipit a boreali pariter ac occidentali insulæ parte, "*quod poëmatis* hujus *auctor* sit vir longe doctissimus *Gunnarus Pauli*. Ali- "quid fulcri ei inde accedit, quod filius meus Sigfus refert, se, dum scho- "lam Holensem frequentaret, hocce melos cum aliis Paulidæ poëmatibus "apud sororem ejus Steinun Pauli filiam, ipsius Præpositi manu scriptum "vidisse; seque deinceps Miklagardi in Eyafiordo id reperisse *in* MS^ta^ poë- "matum collectione, ubi diserte additum esset: istud *melos Præpositum* "Gunnarum Pauli auctorem habere. Plura ad hanc rem illustrandam ne- "scio; sed hoc modo addo: quod, si Gunnarus *Pauli carminis Gunnars- "lag* vere auctor est, poëtam, cui vix par invenietur, eum judico; dum "poëseos antiquæ genium indolemque adeo native imitari polluerit." Ex his aliisque, ab Jslandia petitis relationibus effectum videtur, quod G. Poulsen melos Gunnaricum saltem scripserit. Cum celebris ille vir perpetuo, dum vivebat, cum Ephoris Arna-Magnæanis literas misceret, idemque tamen poëma, si antiquissimum esset, maxime memorabile, illis non transmiserit, inde concludimus, quod sive 1. ejus auctor fuerit, sive 2. illud pro non genuino habuerit, sive 3. argumenta ejus authentiæ locupletia conquirere voluerit. Ultimum non probabile est; cum in quadratura insulæ orientali jam a. 1764. exemplaria ejus fuerint, et ipse demum a. 1785 moreretur. Si his addimus, quod Arnas Magnæus, talium peritus, si quis, & sedulus indagator, hoc carmen ne diligentissima quidem ejusmodi monumentorum investigatione nancisci potuit, remanere debent tam

gravia

gravia de ejus authentia dubia, ut odis genuinis Eddicis annumerari haud possit, licet non diffiteamur, idem ceu felicissimam dictionis tenorisque veteris poëtici imitationem, maximi jure æstimari. Inveniuntur in eo duæ voces, quas antiquissimus poëta vix posuisset, *umsýslan* et *sár-neyddrar* (Str. XIX). Notum præterea est, eundem Gunnarum Pauli carmen confecisse (non tamen stylo antiquo) ad laudem celebris ex Niála-saga heroïs ipsi cognominis Gunnari de Hlidarende, *Gunnarsquædi* dictum; quare verosimile est, eum aliud melos *Gunnarslag*, ut hoc prisci tenoris poëtici specimen juxta illud poneret, conscripsisse. Annus 1764, quo Jacobus Sigurdsen in regione Islandiæ orientali poëma descripsit, huic conjecturæ bene convenit; nam Gunnarus Pauli jam a. 1753 in Hiardarholto quadraturæ occidentalis paroecus evaserat; et antea in Schola Holensi Conrectoris munere functus fuerat, in quo forte istud carmen concinnavit. Jacobum Sigurdsen XIII odas eddicas ex Codice antiquo exscripsisse, sine *idoneo argumento sumitur, cum chartæ, male tractatæ,* aquamque vel fumum contrahendo, oculis non eruditis antiquitatem facile mentiri queant. Verum, siquidem plures adhuc sunt, qui carminis authentiam defendant, atque hic poëta summam prodit cum genuinis odis Eddicis familiaritatem miramque in eventuum, qualem ille eos sibi sistebat, nexu indagando sagacitatem, memorabile hoc carmen omnino excludere noluimus, sed in fine Voluminis (resectis animadversionibus nimis loquacibus G. Magnæi) exprimi curavimus, fecimusque simul, ut vocabula in illo occurrentia, quorum longe plurima cum carminibus Eddicis genuinis sunt communia, glossario insererentur, præmissa tamen nota † GS, ut eorum fontem hoc poëma esse pateret.

Codices quod attinet, lectorem ablegamus ad Præfationem Vol. 1^{mi}, quæ pagg. XLI-XLVII plerosque hic adhibitos describit. Sunt vero sequentes:

A. *Pergamenti.*

1. R. *Codex Regius membraneus*, a Brynjolfo Svenonida 1643 in Islandia inventus, ex sec. XIV^{to}, in quo id imprimis hic notandum, quod lacunam habet a Brynhildarquidæ inde initio, VIII folia permeantem, quodque in fine *carmen Gróugalldr omittit.*

2. U. Fragmentum membraneum VI foliis constans, forma quarta inter Cod. Magnæanos bibliothecæ Universitatis n. 748. Quo præstantior omni nomine est hic liber, eo magis dolendum, odis, hoc Volumine contentis, nihil fere illum profuisse; nam huc pertinentes modo habet tres primas lineas prologi Völundarquidæ.

B. *Chartacei.*

3. S. *Codex Suhmianus* formæ quartæ scriptus a. 1750. *Ei* manu Episcopi Hersleb hæc inscripta sunt: "Om dette Exemplars store Raritet "er dette at sige: at neppe i hele Island *skal findes* 2 à 3 *gode* Exempla- "rer af denne Edda; men denne er confereret med et Exemplar, den lærde "Sir Ejulfer Johnsen ejede, og et andet Lavmand Vidalin har haft, og "altsaa er meget accurat." Patebit ex lectionum variantium comparatione, Gudmundum Magnæum credidisse librum, unde hic exscriptus sit, aliam, quam quæ in membrana Regia exprimitur, textus recensionem continere.

4. L. *Codex Luxdorfianus;* qui deinceps ad Suhmium transiit, et ex quo Codex Ericianus, quem nunc possidet Birgerus Thorlacius; exscriptus est. Mixti illum pretii fuisse, lectiones variantes ostendunt.

5. P. *Codex Gunnari Pauli* Hiardholtensis, in Islandia antistitis, et Dalensis ibidem Toparchiæ præpositi. Is in interpretatione odarum Eddicarum, cum Ephoris Magnæanis communicata, hujus Codicis mentionem facit, et de ejus lectionibus, doctis et ingeniosis, sed a G. Magnæo sæpe nimis severe dijudicatis, in commentario crebro fit mentio.

6. T.

6. T. *Thorlacianus*. f. quartæ, sec. XVIII descriptus, ex possessore Birgero Thorlacio nuncupatus. Hunc ad manum habuit una cum Regio et Suhmiano Professor Finn Magnussen in utraque Helgaquida Hundingsbana elaboranda et commentario instruenda, bonæque eum notæ esse comperit.

Textus collatio versionisque et notarum elaboratio concredita fuit viris in hoc cognitionis genere eximiis, *Gudmundo Magnæo*, Stipendiario Arna-Magnæano, qui in primo Vol. operam suam cum magno successu collocaverat, et *Johanni Johnsonio*, Stipendiario item Arna-Magnæano, et deinceps Toparchiæ Isfiordensis in Islandia præfecto. Usu enim et experientia confirmata erat persvasio, difficillimum opus carmina Eddica rite interpretandi, non demandandum nisi Islandis, qui singularem curam in vetere poësi boreali posuissent; quippe quos lingva vernacula, antiquæ borealis genuina filia, magis idoneos reddat (ubi studium scilicet solertius accesserit) maximæque auctoritatis, priscorum carminum interpretes. Labor iste tardiuscule processit, ita tamen, ut mense Martio anni 1793, omnes, quas hoc volumen complectitur, odæ, quoad textum constitutæ, lectionumque variantium indicatione, versione latina et notis instructæ essent. Cum legati Ephori illum diligentius examinarent, deprehenderunt, testari eum quidem laudatorum virorum peritiam solertiamque, sed in partibus a G. Magnæo elaboratis animadverti identidem nimiam loquacitatem, in crisi subinde partium studium, in commentario hic illic aliquam festinationem. Obtulit ergo collega noster, jam beatus, *Johannes Olavius* Hopnonesiensis, in poësi septentrionali facile princeps*), suam operam in commentario perlegendo et ad formam commodiorem revocando. Dum hæc solita dili-

*) Auctor librorum classicorum: *Om Nordens gamle Digtekonst*, Kbhn. 1786. 4to. *De baptismo veterum Septentrionalium*, Havn. 1770. 4to. *De cognatione spirituali*, Havn. 1771. 8vo, cæt.

diligentia et accuratione agebat, incidit anno 1795 incendium Havniense, quod bibliothecam ejus tantisper turbabat, faciebatque, accedente præcipue aliis magni operis avocamento, et deinceps senis infirmitate, ut, absoluta dimidia et quod excurrit, operis parte, ab eo desisteret. Reliqua Commissionis Magnæanæ membra, quæ hanc antiquitatum borealium partem suam fecerant, alii labores, his tamen affines, impediebant, quo minus relictam ab Olavio telam texendam resumerent. Occupabant Thorkelinum leges Norvegicæ (quarum Volumen nunc cum Edda prodit), Scul lonem Thorlacium Grotticinii, Hôstlangæ atque Thorsdrapæ editio. Videbatur in fatis fuisse, ut secundum Eddæ Volumen tam diu differretur, donec expiatum esset crimen calumnia contractum, quam Viri, aliis quidem nominibus egregie eruditi, sed lingvæ poëticæ borealium prorsus ignari, venerando huic monumento adspergere sustinuissent. *Elapso vicennio ex quo Odæ mythologicæ publicatæ fuerant*, æquiora de Edda judicia ferri vulgarique coeperunt, *et priorem iniquitatem justior* admiratio sequebatur. Licet ergo infausta patriam tempora vexarent, licet editionem premeret stipendii Magnæani tenuitas, incepimus ab anno inde 1811 hujus operis partis mythico-historicæ edendæ curam redordiri, sperantes eam vel inter publicas calamitates lento fortassis, sed certo, nec male ominato gradu, prodituram. Cum prelo mox tradere volebamus partes ab Olavio, G. Magnæo et Johnsonio elaboratas, quorum hic in patriam jam dudum redierat toparchæ munere functurus, duo priores diem supremum obierant, comperimus Olavium XII carmina emendata typisque matura reliquisse; cætera, a laudatis duumviris elucubrata, maluimus, licet hic illic forte minus accurata, mox impressioni destinare, quam ea novæ incudi committendo novam rursus operi moram nectere; imprimis cum pauca, quæ haud recte constituta essent, in glossario commode emendari posse viderentur. Sed ecce odas a beato Col-

lega

lega illustratas perquirendo duas cum omni suo apparatu abesse animadvertimus, nempe utramque Helgaquidam Hundingsbanam, quod damnum commodando factum suspicabamur. Supererat ergo reperanda hæc jactura; sed supererat quoque pars operis, ut gravis admodum, ita perdifficilis, confectio nempe indicum, et verba et res in hoc tomo obvias explicantium. Feliciter accidit, ut auctumno 1812 Havniam ex Islandia venisset *Finn Magnussen*, qui doctis operibus *) jam antea se in hoc literarum genere habitare probaverat. Is ergo repertus, qui glossarium et indices concinnaret. Rogaverat interea unus nostrum per literas Virum doctissimum, Scholæ Bessestadensis in Islandia Adjunctum [nunc Doctorem Philosophiæ] *Hallgrimum Johannæum Scheving*, qui stipendiarius Arna-Magnæanus fuerat**), ut duas odas, quarum commentarius perierat, rite digestas, latine versas et brevi commentario illustratas nobis transmitteret. Sed cum bellicis illis annis commercia cum Islandia sæpe ultra XII menses interrupta essent, credebamus necesse Glossarii autorem tantisper rogare, ut duas odas amissas illustraret. Fiebat ut augurabamur, et incepta vere 1813 impressio ultra carmina Helgiana haud parum jam processerat, cum Schevingii commentarius, perite et sollerter exaratus, ad nos deferebatur. Nimis serum erat ipsi operi has observationes inserere; sed curavimus, ut in Glossario et Indicibus ad usum converterentur, ne editio hocce ornamento prorsus careret.

Doctus ad hoc Volumen apparatus præter textum et lectionis varietatem, versionem et notas, constat: *Glossario vocum*, *indice nominum propriorum* et *rerum memorabilium*, *conspectu argumenti omnium carminum* ordi-

*) Præcipue libro dein impresso: "*Försög til Forklaring över nogle Steder af Ossians Digte mest vedkommende Skandinaviens Hedenold*," ved *Finn Magnussen*. Kbhn. 1814. 8vo.

**) Tractatum mythologicum de pericopa quadam carminis *Völuspá* scripsit, *Museo Scandinavico* insertum.

dine historico, cum quadruplici appendice, quorum unus synopsin lingvarum in Glossario comparatarum, et recensum subsidiorum sistit, alter continet enumerationem locorum in Glossario et Indicibus emendatorum, vel ulterius, quam in commentario factum, illustratorum, tertius *Gunnari melos* exhibet, quartus denique Additamenta et Correctiones ad totum volumen continet.

De *Glossario* hæc monenda habemus. Index vocum, priori Volumini subjectus, licet egregium sit ad lingvam borealium poëticam subsidium, et auctoris in isto genere peritiam singularem testetur, haud pauca desideranda relinquit, quippe non satis certas rationes secutus; nam vocabula habet maxime vulgaria rarissimis et intellectu difficillimis intermixta, dum rursus alia ex utroque genere plane præterit. Cum vero universe statui queat, quod carmina Eddica antiquissima lingvæ Scandinavicæ vocabula contineant, quorum multa initio in usu quotidiano *fuerint*, quamquam nunc unice ut poëtica agnoscantur; consentaneum visum est glossario inserere omnes in hoc volumine obvias voces; sed easdem, quoad res et subsidia sinerent, cum lingvis cognatis comparatas. Studuit auctor id rectius pleniusque quam Glossarium 1^{mi} Vol. efficere. Methodus, quam secutus est, ex Appendice primo intelligitur; notandum tamen, quod quæ occurrunt nomina peregrina, cum eddicis collata, desumta sint ex multifariis historiographis atque Annalium auctoribus, qui eventa ex populorum ævo medio migrationibus consignarunt. Primus etiam tentavit auctor plenam utcunque inter vocabula persica et scandinavica comparationem instituere, in qua gratus fatetur, se a Doctissimo nostro Rasmussen, Lingvarum Orientalium Professore, promtissima et liberalissima benevolentia fuisse adjutum. Prima quoque vice hic uberior facta est lingvæ Indicæ cum Islandica collatio. Recentiorum scilicet de oriente observata et indagationes omni absurditatis suspicione liberarunt talem de cognatione horum idiomatum opinionem. Antiquissimorum historicorum borealium relationes, juxta orientalium traditiones positæ, causas hujus convenientiæ satis illustrant, ut in nominum propriorum Indice voc. *Æsir*, at alibi, auctor

doc-

doctissimus probatum ivit. Agnoscit cæterum, aliquid imperfectionis habituras has scrutationes, donec ad difficilem illam indicam lingvam pronior aperiatur aditus; verum nulli quidem pepercit operæ in vocibus apud optimos de ea scriptores conquirendis; uti etiam egregiam ei operam præstitit tractatus S. V. Fuglesangii, Antistitis Slaglosiani, hucusque ineditus: "de lingvæ tamulicæ et danicæ similitudine;„ quod opus tanto majorem meretur fidem, quo magis ipse, verbi divini olim in Tranquebar minister, ab indigenis istud idioma fuit edoctus. Ostendunt plures, Glossario, Indicibus et Conspectui carminum insertæ annotationes, talem similitudinem non lingva circumscribi, sed multas quoque ideas religiosas, philosophicasque, multos ritus et mores, prisco Septentrioni cum India communes fuisse; id quod ad indagandas populorum origines et vincula, et humanitatis omnino causa, annotasse juvabit. Si quid in his parum certum, dies, opinionum commenta delens, illustrabit; sed videntur tamen allatæ similitudines tot tantæque esse, ut radicalis (quam vocant) cognatio inter lingvas: veterem indicam, persicam, caucasias, gothicam et scandinavicam, negari non benè possit *).

Atque

---

*) Dum hæc scribimus, deferuntur ad nos V carmina Færoënsia, antea incognita, quæ nobiscum communicavit doctissimus Lyngbye, Candidatus Theologiæ, rei botanicæ cultor peritissimus. Is cum scientiam suam locupletaturus Færoas a. 1817 adiisset, hæc carmina ibi ex senis dictamine descripsit, qui ea a matre sua nonagenaria didicerat. Titulus est *Siuҭa Kvéai* s. Sigurdarquida. Prior pars (Taat ɔ: þáttr) 71 strophis, secunda, strophis 72-162 metricis constat; tertia et quarta unice prosam, quinta initium prosaicum et 43 strophas metricas, singulas quatuor lineis distributas, habet. Ista carmina, quæ in collectione cantilenarum Færoënsium *Svabocana* in bibliotheca Regia (4 Voll. 4to) non legebantur, haud parvi momenti eo nomine sunt, quod novo argumento probant, quam longe cyclus ille de Sigurdo et Giukungis serpserit, ut adeo Færoas attigerit. Ad crisin Eddicam aliquid faciunt, quatenus Volsungasagæ maxime conveniunt; et ita cum repræsentatione Eddica conspirant, ut media veluti sint inter Eddicam simplicitatem, et recentiorem exornationem, quæ in Vilkinasaga atque carmine Niflungico reperitur. Ista P. E. Müllerus in 2do bibliothecæ Sagarum Volumine diligentius examinabit.

Atque sic prodit, felicibus utinam auspiciis, secundum hoc Eddæ Volumen, multis doctissimorum virorum laboribus adornatum. Licet quinquennio sub prelo sudaverit, speramus hanc tarditatem operis soliditate compensari; si tardum dicendum est, quod, excepto infausto illo patriæ nostro anno 1814, XXVIII quotannis plagulæ typis excusæ fuêre; et, quæ temporum fuit angustia, ne sic quidem edi potuisset, nisi privata benefactoris anonymi liberalitas 1000 imperiales in hunc finem impendisset. Eruditi exterorum labores in Glossariis et Indicibus consulti fuere; in ipso Commentario adhiberi non poterant, quia propter bellum nimis sero ad nos devenerunt. Superest jam tertium Volumen, & Odas a Resenio editas, et Supplementa in Tomum primum, complexurum. Locuples Olavii Grunnavicensis atque Magni Kétilson in Völuspam, et brevior Johnsonii in Hávamál Commentarius, qui MS^ti^ habentur, in nova horum carminum editione sic in usum convertentur, ut rectius et elegantius explicata, cum aliis Eddicis prodeant. Glossarium, illi subjungendum, vocabula in primo Vol. prætermissa explicabit, nimis parce explicata illustrabit; addetur integrum lexicon veteris Eddæ mythologicum, literarum progressibus, qui recentissimis annis facti sunt, conveniens. Ut hoc opus citius nunc procedere queat, fecit *Regis Augustissimi* FREDERICI SEXTI clementia, qui benignissime jussit, ut doctissimus Commentator, quo totus in his studiis esse posset, stipendio publico suffulciretur. Cum præterea hæc operis pars, generose adjuvante Viro Excellentissimo *Johanne Bülow* de Sanderumgaard, Ord. Elephantini Equite, jam per aliquod tempus præparata fuerit, speramus eam tribus vel quatuor annis a prelo exituram; quâ finitâ Corpori huic Eddæ Poëticæ eam datum iri confidimus perfectionem et integritatem, quæ peritis studii Eddici amatoribus possit comprobari.

Havniæ Idibus Decembr. MDCCCXVII.

Cold. Schlegel. A. Kall. B. Thorlacius. Werlauff. P. E. Müller.

G. J. Thorkelin.

VOLUNDAR-QVIDA.

FRA
VÖLUNDI OK NIDUDI
EDR
VÖLUNDAR-QVIDA.

VÖLUNDAR-QVIDA.

FORMÁLI.

1) NIDVÞR het konúngr í SVIÞIOD. han átti tva ſono ok eina dóttor. hon het BAVDVILDR. Bræ-

ODA DE DÆDALO (SEPTENTRIONALI).

INTRODUCTIO.

1) NIDUDUS *dictus est rex in* SVECIA. *Is duos habuit filios et unam filiam, quæ* BÖDVILDA *vocabatur. Tres fratres [erant] filii* FINNORUM dor

1) Hic *Nidudur*, in Theodorici de Bern sive Veronensis vita, dicitur *Nidúngr*, Juthiæ rex, cui in serie regum danicorum consentit Torfæus, et post eum noster Suhmius, qui Nidudum circa initium seculi VIti in *Thy*, Juthiæ borealis præfectura, regnasse perhibet. Hist. Dan. Tom. I. pp. 316-17. Heic eum Svioniæ fuisse regem legimus, quod forsan ditionem quandam ibidem habuerit. Notari etiam meretur, quod Epe danica (*Kjæmpeviser*) p. 34. *Bödvildam*, Nidudi filiam, et ipsum *Völundum* carminis hujus heroem, mutatis nonnihil nominibus, *Bothildam* et *Verlandum* (alii *Veyland* et *Velant*) salutant. Sec. Suhmium *Vade*, Völundi pater, ineunte seculo VIto in Ostrogothia regnavit, Finnorum quondam sede, quare heic Finnorum rex fuisse dicitur. *Völundo* filius fuit danice *Vedrik Verlandssön* dictus, cujus fortia facinora Epe nostra danica plus semel decantant.

dor III. fynir FINNA Konúngs. het einn SLAGFIDR. annarr EGILL. þridi VÖLUNDR. þeir ſkrido ok veiddo dýr. þeir qvomo i ULFDALI ok gerdo ser þar hús. þar er vatn er heitir ULFSIÁR. Snemma *a*) of morgin fvndo þeir á vazſtröndo Konor III. ok ſpunno lín. þar voro hiá þeim álptar-hamir þeirra. þat voro 2) *Valkyrior*. þar voro tvær dætor LAVDVESS Konóngs. HLADGUÞUR SVANHVÍT ok HERVÖR ALVITOR. en þridia var 3) AVLRÚN KÍARS-dóttir af VALLANDI. þeir höfdo þær heim til ſkála med ser. feck EGILL AVLRÚNAR, en SLAGFIDR

(Lapponum) *regis*, *quorum unus* SLAGFIDUS, *alter* EGILLUS, *tertius* VÖLUNDUS, *appellabantur*. *Ii asseribus cursoriis labentes* (*euntes*), *feras venabantur*. *Venerunt in* ULFDALOS (lupinas Valles) *atque ibi domum sibi ædificarunt*. *Illic lacus est*, *qui* ULFSIÁR (Lacus lupinus) *nuncupatur*. *Primore quodam diei mane deprenderunt tres mulieres in ripa lacus*, *quæ linum nebant*. *Ibidem apud eas erant cygneæ ipsorum induviæ*. *Erant autem* 2) Valkyriæ (bellonæ l. amazones), *et quidem earum duæ filiæ* LÖDVERIS (Ludovici) *regis*, HLADGUDA SVANHVITA (cygni instar candida) *et* HERVÖRA ALVITRA (omniscia). *Tertia erat* 3) ÖLRUNA KIARIS (Cari) *filia de* GALLIA. *Has illi secum domum in ædem suam abduxerunt*. EGILLUS *cum* SVAN-

Formáli. *a*) S. (i. e. Exemplar Suhmii) *ſnemma* om.

2) *Valkyriur*. faeminæ fatidicæ; in monumentis nostris ita dicuntur a) Deæ, numero novem, quarum nomina carmen *Voluspa* et *Edda* recensent: hæ cum cæteris deabus in ipsa *Othini* aula habitarunt. b) Mulieres fatidicæ, generis humani et mortales, quæ non secus ac deæ, Othini ministræ dicuntur et ejus auctoritate sive victoriam sive stragem pugnantibus decrevisse feruntur. Earum tres hic locus nominat.

3) *Aulruna* sive *Ölruna*, *Kiaris* Galliæ reguli filia, quam ab *Egillo* separatam, *Adilsus*, Sveciæ rex, sive uxorem sive concubinam sumsit, et ex ea *Eystenum*, postea Sveciæ regem, genuit. Adilsus æræ christianæ anno 540 mortuus est. Ölrunæ proavus erat *Audi* sive Audius, *Budlii* Saxoniæ reguli frater.

SVANHVÍTRAR, en VÖLUNDR ALVITRAR. þau bivggo VII. vetur 4), þá 5) flugo þær at vitia víga ok qvomo eigi aptr. þá skreid EGILL at leita AVLRÚNAR. en SLAGFIDR leitadi SVANHVÍTRAR. en VÖLUNDR sat i ULFDAVLOM. han var hagastr maþr sva at menn viti í fornom savgom *b*). NIDVÞR konóngr let hann havndom taka sva sem her er vm qvedit.

ÖLRUNA *connubium iniit, at* SLAGFIDUS *cum* SVANHVITA, VÖLUNDUS *autem cum* ALVITRA. 4) *VII. a) hyemes cohabitarunt. Tunc mulieres* 5) *avolarunt prælia frequentatum, et non redierunt. Ergo* EGILLUS *asseribus cursoriis labens abiit*, ÖLRUNAM *quæsitum, at* SLAGFIDUS SVANHVITAM *quærebat.* VÖLUNDUS *autem in* ULFDALIS *resedit. Is summus erat artifex, quantum scire est e priscis relationibus.* NIDUDUS *rex fecit eum comprehendi, quemadmodum in hoc carmine narratur.*

HER HEFR QVIDONA.

I.

Meyiar flvgo *c*) svnnan
6) Myrkvid ígögnom

HIC INCIPIT ODA.

I.

Virgines volarunt a meridie,
Per 6) *sylvam opacam,*

7) ALVÍ-

b) S. i *fornsögum*, eodem *sensu*.

Str. I. *c*) S. *fóro* ibant.

4) Pro VII vetur sine dubio legendum VIII vetur, ut Odæ nostræ Str. III. v. 3. 4. perhibet.

Str. I. 5) Quod ad hunc volatum attinet, conferatur induvium *Freyæ* pennatum, nec non illud *Othini* et *Thiassii*, quorum uterque aquilæ induti speciem volasse feruntur; unde videre est, quod Mythi Scandici non secus ac græci diis, deabus, heroibus volandi artem adsignarent. His ex beato *Magnæo* subnectere liceat, quæ *Ejolfus Jonæ*, sacerdos *Vallensis*, vir fide dignus, in tractatu suo de nominibus propriis scribit de Islando quodam, summo artifice, cui nomen *Ymi*, et qui, declinante seculo decimo septimo adhuc superstes; quod nempe fluvium magnæ latitudinis, *Thiórsá* dictum, alarum ope transvolarit; quin sunt, qui eum simili modo sinum Hafnarfiord trajecisse referunt.

6) Ex beati Magnæi sententia *Myrkvidr* heic oceanum forsan significat, cum mare et sylva poetice suas appellationes invicem communicent

7) Alvitor únga
Örlög drygia.
Þær á sævar-strönd
Settuz at hvílaz,
Drósir sudrænar
Dýrt lín spvnno.

7) Alvitra *juvenis,*
Ut fata constituerent.
Illæ in ripa lacus
Sidebant, ut requietem caperent;
Puellæ australes
Pretiosum linum nebant.

II.

8) Ein nam þeirra
Egil at veria
Favgor mær *d)* sira
Faþmi liósom.
Önnor var Svanhvit
Svanfiaþrar dró.
En en þridia
Þeirra systir
Vardi hvítan
Háls Völvndar *e)*.

II.

8) *Una, eorum*
Egillum *amplexa est*
Nitida puella juvenum,
Sinu lucido;
Altera erat Svanhvita,
Cygneas pennas gestans,
Tertia autem
Earum socia
Amplexa est candidum
Collum Völundi.

III.

Str. II. *d)* S. fyra, *vid. Gloss.* *e)* Mbr. & S. *Onundar* pro *Völundar*, perperam.

cent, quod et heic fieri concludi posse arbitratur ex carmine *Lokasenna*, quod Str. 42. *Muspelli* filios, bellum diis illaturos, ex Austro per *Myrkvid* adventuros vaticinatur, cum *Völuspá* Str. 52 illos iter mari facturos expressis verbis doceat: ergo *Myrkvidr* mare; sed fallitur Magnæus; ex his enim locis invicem collatis patet, quod Muspelliani, secundum Lokasennam, equis advecti via terrestri, at secundum *Völuspá* navibus per mare adventuri sint; quem leviculum dissensum in his næniis non est cur mireris: vocis ergo *Myrkvidr* sylva tenebrosa, heic et ubique sua manet usitata significatio.

7) Poëta heic ut Str. III. solam *Alvitram* nominans, primam inter pares eam fuisse forsan significat.

II. 8) *Ein-fira:* Magnæus verba hoc ordine accipit: *Ein fögr mær nam liósum armi veria Egil þeirra fira*, una formosa virgo ex iis juvenibus Egillum sinu lucido amplexa est. Posset etiam et quidem simplicissime verti *fögr mær fira* virgo juvenibus amabilis vel: juvenum judicio formosa.

III.	III.
Sáto síþan	*Sedebant deinde*
VII. vetr at þat.	*VII. hyemes postea;*
9) En inn átta	9) *At octavâ*
Allan þráþo.	*Integrâ desiderio tenebantur.*
En enn níonda	*At nonâ*
10) Navþr *f*) vm skildi.	10) *Necessitas rem mutavit.*
Meyiar fýstoz	*Tunc puellæ ire cupiebant*
A myrqvan viþ	*In sylvam opacam,*
ALVITOR únga	11 *a*) ALVITRA *juvenis,*
11*a*) Örlög drygia.	*Ut fata sequerentur.*
IV.	IV.
Kom þar af veidi	*Venit interim a venatu*
Vegreigr *g*) skyti	*Eundo alacer jaculator,*
SLAGFIDR ok EGILL,	SLAGFIDUS *et* EGILLUS,
Sali fvndo avda.	*Aedes offenderunt vacuas:*
Gengo út ok inn	*Foras et intro euntes*
Ok vm sáz *h*).	*Circumspiciebant.*
Avstr skreid EGILL	*In orientem tetendit* EGILLUS
At AVLRUNO.	ÖLRUNAM *quæsitum,*
En svdr SLAGFIDR	*At in austrum* SLAGFIDUS
At SVANHVÍTO.	SVANHVITAM *quæsitum.*

V.

Str. III. *f*) S. *naudir* plur. sed *naudr* sing. pro *naud*, antiquius.
Str. IV. *g*) Mbr. *Vegreygr*, S. *veigreigr*. *h*) S. *seáz*, præsens pro imperfecto.

III. 9) *Enn þrádo*: verti etiam potest: adhuc per totum annum octavum cohabitarunt. Magnæus: desiderio laborarunt abeundi ad pristinum vitæ genus, cfr. Gloss. in voce *þreya*.
10) *Naudr um skildi*: necessitas puellas a suis sponsis disjunxit.

11*a*) *Örlög drygia*: non male verteris fata facere, id est: vitæ et necis decreto transire. Magnæus hic habet: fata persecutum, sensu non satis aperto. Vide Gloss. in voce *drygia*.

V.

En einn VÖLUNDR
Sat i ULFDAVLOM.
Han 11β) fló gvll ravtt *i*)
Vid gim fastann.
12) Lvkti han alla
Lind bavga vel.
Sva beid han
Sinnar liósar
Qvanar *k*), ef hon
Koma gerdi.

V.

Solus autem VÖLUNDUS
Sedit in ULFDALIS;
Is aurum rutilum
11β) *Cudit ad fixam gemmam.*
12) *Conclusit omnes,*
Philyra annulos, probe;
Ita exspectabat
Suam lucidam
Conjugem, si ei
Venire liberet.

VI.

Þat spyrr 13) NIDVÞR
NIARA drottinn,
At einn VÖLVNDR
Sat i ULFDAVLOM.
Nóttom *l*) fóro *m*) seggir

VI.

Inaudit 13) NIDUDUS
NÆRICORUM *dominus,*
Quod VÖLUNDUS *solus*
Resideret in ULFDALIS.
Noctibus ibant viri,

14) Negl-

i) S. *raut* pro *rauth.* *k*) S. *quænar,* genitivus inusitatus.
Str. VI. *l*) Membrana hic habet nescio quod scripturæ compendium, fere vetustate extritum: legendum videtur *um*, quod in textu retinuimus.
m) *Fóro* restitui pro *voro*, quod habent Mbr. & S. nullo sensu.

V. 11β) *Sló - fastan!* cudit aurum rutilum ad gemmam fixam sive figendam; hoc est: ut gemma auro figeretur et cingeretur. *Gimr* gemma it: ignis, quare Magnæus verba: *vid gim fastan* ad ignem fixum, ad ustrinam, interpretatur.

12) *Lukti-vel:* omnes annulos probe colligavit tilia, id est: fune tiliaceo. Secus Magnæus: probe conclusit omnes in extremis philyræ inductos annulos.

Str. VI 13) *Nidudus*, ut supra dictum est, Juthiæ regulus, cum *Völundum*, Ostrogothiæ principem, ex improviso captivum abduceret, in *Svionia* sedisse videtur, ubi regnum quoddam eum tenuisse Prosa I. ab initio perhibet. Hujus ditionis Svecicæ (forsan Nericiæ, l. *Nerike*) incolæ *Niari* sive *Nerici* dicuntur.

14) Negldar voro brynior *n*),
Skildir bliko þeirra
Viþ enn ſkarþa mána.

VII.

Stigo or ſavdlom
15) At ſalar gaſli.
Gengo inn þadan
Endlángan ſal.
Sá þeir á baſt
Bavga dregna
VII. hvndrvþ allra
Er ſá ſeggr átti.

VIII.

Ok 16) þeir af tóko
Ok þeir á leto
Fvr einn vtan
Er þeir af leto.
Kom þar af veidi
Veþreygr ſkyti
Völvndr lídandi
Vm lángan veg.

14) Clavatæ erant loricæ,
Scuta fulgebant illorum
Adversus accisam lunam.

VII.

Descenderunt ex ephippiis
Ad 15) extremum ædis parietem,
Introierunt inde
Per ædem perpetuam:
Cernebant in philyra
Annulos inductos
Septingentos omnino,
Qvos ille vir possedit.

VIII.

Atque 16) illi [filo] demebant,
Atque indebant [annulos],
Præter unum
Qvem eximebant.
Venit eò a venatu
Periculis strenuus jaculator
Völundus vadens
Per longam viam.

n) S. *brynir*, forma obsoleta & anomala.

14) *Negldar bryniur:* loricas clavis sive bullis auratis ornatas intelligo.

Str. VII. 15) *Ad-gafli:* ad extremam domum: sciendum quod domus longitudine mensuratæ finem sive extremum Islandi cum Danis *gaſl* appellent. Magnæus non exacte satis terminum ædis posticum interpretatur.

VIII. 16) *þeir-áleto* id est: Ex annulis fune collectis quosdam abstulerunt et mox in fune reposuerunt, videlicet ut eos æstimarent et præstantissimum eligerent. *Ved-reigr* v. 6. vide Gloss.

IX.

17) Geck at bruni
Bero hold steikia;
Ár o) brann 18) hrísi
Allþur fvra
Vidr enn vin-þurri
Fvr Völvndi.

IX.

17) *Accessit ad æstum*
Ursæ carnem assatum,
Maturé ardebat 18) *ignis,*
Satis arida abies
Lignum ventô arefactum,
Coram Völundo.

X.

Sat á ber-fialli
Bavga taldi
19) Alfa liópi
Eins saknadi.
Hvgdi han at hefdi
Hlavdvis dóttir p)
Alvitor únga
Veri hon aptr komin.

X.

Sedebat super ursina pelle,
Annulos numerat
19) Finnorum (Lapponum) *popularis,*
[*At*] *unum desiderabat:*
Credebat, quod [*eum*] *haberet*
Hlödveris *filia*
Alvitra *juvenis,*
Atque [*adeó*] *rediisset.*

XI.

Str. IX. o) Mör. & S. *hár* contra leges metri.

Str. X. p) S. *döttur*, vitiose.

IX. 17) Heic textus habet: *geck brunni*: manifesto errore et syllabarum non pleno numero: Magnæus tamen hoc retinens vertit: accessit fuscæ ursæ carnem assatum: Pro *brunni* restitui *at bruni* ɔ: ad æstum sive ignem; nam *brun*, neutr. et *bruni*, masc. æstus sive ignis ardens dicitur: sic omnia dilucidantur.

18) *Hris* heic *hrisi* nominativus: sarmentum, sarmenta; secus Magnæus: *hrisi* vertit ignis, qua auctoritate nescio.

X. 19) *Alfaliódi* sec. literam Alforum popularis, quomodo paulo post *visi Alfa*, Alforum rex, salutatur; haud dubie quod in *Alfhemia* regnaret, id est: terrarum tractu inter *Gotelfam* et *Römelfam*, cuius incolæ *Alfar* et *Elfar-Grimar* dicti: quæ quidem sententia non longe discedit ab illa nostri immortalis *Suhmii*, qui Völundo ejusque patri in adjacente *Gotlandia* et *Scania* regnum adsignavit, nisi, quia Prosa I. ab initio Völundum *Finnorum* regis filium fuisse perhibet, per *Alfos Finni* hoc loco intelligantur, quippe qui, teste Suhmio, Alfheimiam quondam insidentes a loco hoc nomen traxerunt: cave vero his effici credas, quod Finnis unquam imperarit Völundus, per poëticam puta licentiam Finnorum princeps dictus, qui in terra a Finnis jamdudum relicta regnavit.

XI.

Sat han ſva lengi
At han ſofnadi.
Ok han vaknaþi
20) Vilia-lavſs.
Viſsi ſer á havndom
Havſgar navdir
En á fotom
Fiötor vm ſpenntan.

XI.

Sedebat eo usque
Ut sopiretur;
Et evigilavit
20) *Voluptatis expers:*
Sensit sibi in manibus
Graves coarctationes,
At in pedibus
Compedem adstrictam.

XII.

Hverir ro jöfrar
Þeir er á lögdo
Beſti 21) byr ſíma
Ok mik bvndo.
Kallaþi nú NIDVÞR
NIARA drottinn.
Hvar gaztv VÖLVNDR
Víſi ALFA
Vára avra 22)
I ULFDAVLOM.

XII.

Qui sunt viri illustres,
Qui indiderunt
Spartum 21) *gestori annulorum,*
Et me vinxerunt.
Hic clamavit NIDUDUS
NÆRICORUM *dominus*
Ubi nactus es, VÖLUNDE,
FINNORUM *princeps,*
22) *Aurum nostrum*
In ULFDALIS?

XIII.

XI. 20) *Vilialauſs* involuntarius id est: libertatis expers. *Höfgar naudir:* Magnæus vertit: vinculorum nodos.

XII. 21) *Byr ſima:* locus difficilis. Magnæus (*bör* pro *byr* recipiens) non male vertit: auri gestatori id est: mihi, nam auri gestator poëtica viri appellatio. Si vero legamus *brú ſima*, pons auri id est: manus, heic emerget sensus: quis quæso manui sive manibus meis, imposuit vincula.

22) *Vora aura*, nostram pecuniam: ergo Nidudus furti Völundum arguit.

XIII.

23) Gvll var þar eigi
A *Grana* leido.
24) Fiarri hvgda ec vârt land
Fiöllom *Rínar*.
Man ek at ver meiri
Mæti áttom
Er ver heil hiú
Heima vórom.

XIII.

23) *Aurum ibi non erat*
In Granii *via positum;*
24) *Remotum arbitrabar nostrum solum*
A montibus Rhenanis.
Memini, quod nos plura
Bona habuimus,
Cum nos salvi familiares
Domi eramus:

XIV.

25) Hladgvþor ok Hervör
Borin var Hlavdve.
Kvnn var Avlrún
Kiars dóttir.
Hon inn vm geck

XIV.

25) Hladguda *et* Hervöra
Prognata Hlödvere [*utraque*];
Nota erat Ölruna
Kiaris *filia:*
Ea introibat

End-

XIII. 23) Verba Völundi sunt usque ad prosam, quorum sensus heic est: annuli, quos mihi in *Ulfdalis* diripuistis, non erant aurum in via *Granii;* id est: in *Fabneri* serpentis lustro cumulatum; ceterum memini me divitias his annulis majores antea possedisse, quando mea cum familia salvus et incolumis domi degerem. Hoc Völundi responso subindicari videtur, Nidudum sese hæredem vocasse auri, quod *Sigurdus Fabnericida* cæso Fabnero comparavit — *Grani* sive Granius, equus præstantissimus, quo Sigurdus vectus est, cum Fabnerum vita et opibus spoliaret.

24) *Fiarri-rinar:* montes rhenani, alibi *Gnita heidi*, ubi serpens Fabnerus auro incubuit. Noster Suhmius per *Gnita-heidi* castrum quoddam intelligit, a *Rheno* fluvio non longe situm, quod *Fabner* sive *Fobner*, regulus, auri et argenti ditissimus, tenuit. Ceterum dictis evincitur, quod res hoc carmine narratæ Sigurdi Fabnericidæ ætatem non longo temporis intervallo sequuntur; nec hoc chronologiæ repugnat, de qua consule cl. Suhmii Hist. crit. Tom. I. p. 439 sequ. Frustra ergo est Magnæus, qui hunc locum ad historiam non exactum et ex poëtæ inscitia profectum esse arbitratur. Eius in hanc rem congesta argumenta, quæ levicula sunt, heic afferre nihil attinet.

XIV. 25) Verba sunt Völundi de matronis ad ipsius familiam quondam pertinentibus, *Kunn var röddu:* Uxoris Ölrunæ regimen domesticum notat cum illa famulitio, servis et servabus imperiosa loqueretur et mandata daret.

Endlángan ſal.
Stód á gólfi
Stillti röddo.
26) Era ſá nú hýrr
Er or holti ferr.

NIDVÞR Konóngr gaf dóttor ſinni BAVDVILDI gvllríng þann er han tók af bastino at VÖLVNDAR. en han ſialfr bar ſverþit er VÖLVNDR átti. en drottníng qvaþ:

XV.

27) Tenn honom teygiaz
Er honom er tæþ ſverþ
Ok han BAVDVILDAR
Bavg vm þeckir.
Amon ero avgo
28) Ormi þeim enom fráno.
Snſþit er hann
Sina magni

Ok

Per ædem perpetuam;
Stetit in pavimento,
Vocem temperavit.
26) *Nunc* [*vultu*] *comis non est*
Qvi e sylva proficiscitur.

NIDUDUS *rex dedit gnatæ suæ* BÖDVILDÆ *aureum illum annulum, quem sparteæ lineæ exemerat in æde* VÖLUNDI. *Ipse autem gestabat ensem, qvem habuerat* VÖLUNDUS. *Regina verò cecinit:*

XV.

27) *Dentes ei exseruntur*
Ubi ensis illi ostenditur,
Atque ille BÖDVILDÆ
Annulum noscit:
Minaces sunt oculi
28) *Angvi illi corusco.*
Scindite illi
Nervorum robur

26) *Era-fer:* qvi ex Ulfdalis in captivitatem abducitur; de semet ipso.

XV. 27) *Tenn honum teygiaz:* accepta similitudine a feris, quæ diducto rictu dentes nudant et ad morsum exserunt. — Magnæus vertit: dentes ei distringuntur præ ira.

28) *Ámon-frána:* oculi hominis irati comparantur cum anguis exasperatæ oculis. Ita *Sighvatur* de *Olavo S.* cum *Stiklastadis* prælium exordiretur. *Hkr.* VII 238.

Þordut þrændſkir ſirdar
Þótti herſa Drottinu
Ægiligr i augun
Ormfrán ſiá hánum.

Throndenses viri ausi
non sunt
Satraparum dominum,
tantum
Terrorem illis incussit,
in oculos
Serpentum instar fulgidos tueri.

Ok ſetiþ *q*) hann ſiþan
I SÆVAR-STAVD.

29) Sva var gört at ſkornar voro ſinar i Knes-fótom ok ſettr i hólm einn er þar var fyr landi er het SÆVAR-STAVD. *r*) 30) Þar ſmíþadi han konongi allz kyns görſimar. Engi maþr þordi at fara til hans nema konóngr einn. VÖLVNDR qvaþ.

Et collocate eum postea
In (*insula*) SÆVAR-STÖD.

29) *Ita factum est: secti sunt nervi in poplitibus, et deinde collocatus est in parva quadam insula, quæ ante litus sita erat, et appellabatur* SÆVAR-STÖD. 30) *Ibi fabricavit regi omne genus cimelia. Nemo hominum ausus est accedere eum, nisi solus rex.* VÖLUNDUS *cecinit:*

XVI.

Scínn NIÞAÞI
Sverþ á linda,
Þat er ec hveſta
Sem ec hagaz kvnna.
Oc ec herþac
Sem mér högſt *s*) þótti;
31) Sá er mer fránn *t*) mekir
Æ fiarri borinn.

XVI.

Splendet NIDADO
Ensis in baltheo,
Qvem ego acuebam
Quantum dexterrimé poteram,
Atque indurabam
Ut convenire visum est.
31) *Is est mihi coruscus gladius*
In perpetuum ablatus

Secca

Str. XV. *q)* Mbr. & S. *ſettit* male. Prosa. *r)* Mbr. *Sevar ſtadr*, eodem sensu.
Str. XVI. *s)* S. *hægaſt.* *t)* S. *fram* pro *fránn*, inepte.

Pr. III. 29) *Nidudus*, sec: nostri Suhmii sententiam, captivum fecit *Völundum*, postquam hic *Bödvildam*, regis filiam, stupraverat: tantam enim vim et injuriam homini libero et innocenti illatam fuisse quis crediderit.

30) Etiam nostra Epe danica (*Kjæmpeviſer*) *Völundum* sive *Verlandum* artis et opificii fabrilis peritissimum decantant: quin Völundi apud *Islandos* nomen etiam nunc pro magno artifice sumitur: quando dicimus: *hann er Völundr â járn-â gull* oc *ſilfr* &c. ferri, auri et argenti elaborandi insignis est artifex.

XVI. 31) *Sá er-borinn* q. d. Hic gladius a me longe semotus est, nec video illum cum ceteris rebus meis in officinam fabrilem allatum et mihi redditum.

Secca ec þann Völundi
Til smiþio borinn.

Non video illum Völundo
In officinam adlatum.

XVII.

Nú berr Bavdvildr
Brúdar minnar
Bíþca ec þess bót
Bauga rauþa.

XVII.

Nunc gestat Bödvilda
Uxoris meæ
(*Hoc damnum nunqvam reparabo*)
Annulos rutilos.

XVIII.

Sat hann né hann svaf ávalt
Oc hann sló hamri
Vél gorþi hann heldr
Hvatt Niþaþi.
Drifo úngir tveir
A dyr atsiá
Synir Niþaþar
I Sævar-stavd.

XVIII.

Sedebat semper, neque dormiebat,
Atque cudebat malleô.
Machinam struebat impendiô
Celeriter Nidado:
Advolabant adolescentes duo
Ostium visere
Filii Nidadi
In Sævar-stöd.

XIX.

Komo þeir til Kisto
Kravfþo lvcla
32) Opinn var illúþ
Er þeir í sá.
33) Fiöld var þar menia
Er þeim mavgom sýndiz

XIX.

Venerunt ad arcam,
Poscebant claves;
32) *Evidens erat animi malitia,*
Cum eô inspicerent.
33) *Plurimæ ibi erant res pretiosæ,*
Quæ adolescentibus videbantur

At

XIX. 32) *Opin var illúd* q. d. Pueri cimelia scrinio condita videntes non obscura malevolentiæ et invidiæ signa præ se tulerunt vultu. vid. Gloss. in v. *illúd*.

33) Ut quidem pueris visum est ex poëtæ enim verbis concludere est, quod ingens cimeliorum copia non affuerit veré, sed præstrictis puerorum oculis adesse apparuerit.

At veri *u*) gvll rautt
Oc gerſimar.

Esse aurum rutilum
Et cimelia.

XX.

Komit einir tveir
Komit annars dags
Yccr læt þatt gvll
Vm gefit verþa.
Segit a meyiom
Ne ſal-þióþom
Manne aungom
At iþ mic fyndit.

XX.

Venite duo soli,
Venite altera (crastina) die;
Vobis faxo id aurum
Donatum iri:
Ne dicatis feminis
Neque palatinæ familiæ,
[Denique] nemini homini,
Qvod vos me convenistis.

XXI.

Snemma kallaþi
Seggr annan,
Bróþir á bróþr.
Gongom *x*) baug 34) ſiá.
Komo til kiſto
Kravfþo lucla
Opinn var illúþ
Er þeir *y*) í lito.

XXI.

Maturé compellavit
Homo alterum,
Frater fratrem:
Eamus visum 34) *annulum.*
Venerunt ad arcam,
Poscebant claves;
Aperta erat animi malitia,
Cum eo inspicerent.

XXII.

Sneiþ af havfut
Húna þeirra

XXII.

Abscidit capita
Puerorum istorum,

Oc

Str. XIX. *u*) S. *gull raud*, aurea cimelia, plur. *y*) S. *ilito* imperfectum pro præsenti.

Str. XXI. *x*) S. *baug-umſiâ*, non male.

XXI. 34) *Baug* sing. pro plur. *bauga*. per litoten.

Oc 35) und fen fiötvrs	*Et 35) sub palude carceris*
Fætr vm lagþi.	*Pedes collocavit:*
Enn þær scálar	*Sed crateres eos,*
Er vnd scavrom vóro	*Qvi sub crinibus erant,*
Sveip hann vtann silfri	*Obduxit extrinsecus argento*
Seldi NIDAÞI.	*(Et) tradidit* NIDADO.
XXIII.	XXIII.
Enn or augom	*At ex oculis*
Jarcna steina 36)	*Margaritas 36) (l. virides gemmas)*
Sendi hann kunnigri	*Misit callidæ*
Kono NIÞAÞAR.	*Uxori Nidadi:*
Enn or tavnnom	*At ex dentibus*
Tveggia þeirra	*Amborum illorum*
Sló hann brióstkringlor 37)	*Cudit orbiculos pectorali*
Sendi BAVDVILDI.	*(Et) misit* BÖDVILDÆ.
XXIV.	XXIV.
Þá nam BAVDVILDR	*Tunc* BÖDVILDA
Bavgi at hrósa.	*Annulum laudavit;*

z) Bar

XXII. 35) *Oc und-lagdi: Magnæus:* Et sub ustrina collocavit: ubi vir b. ex sequentibus subintelligit calvarias, argento cingendas ac ornandas: huic a vero alienæ versioni ut fidem faciat, suam in nota glossam subjicit; *Fen* palus, synecdochice mare; *fens fiötur*, maris vinculum i. e. terra; *fen-fiöturs fætr*, terræ crura sive ossa i. e. lapides et saxa; ex saxis vero fit ustrina; ut mittam ambages licentiosas et longé petitas, quibus vir cetera doctissimus in hunc locum commentatur. Me judice per *Fen fióturs*, simplicissime intellexeris paludem, carceris i. e. terram paludosam, sub domo Völundi, ubi ille cæsorum principum pedes, synecdochicé membra corporis reliqua, sepelivit.

XXIII. 36) *Jarkna steinar*, ut ASaxonice *earcna stanas*, margaritæ: Magnæus vertit: gemmas virides.

37) *Briöst Kringlur*, lunulæ s. orbiculæ pectoris; sic *þryms qu.* Str. XVI inter mundum muliebrem numerat: *á bríósti breida steina:* amplas in pectore gemmas.

z) Bar hann Völundi
Er brotit hafþi.
Þoriga ec at ſegia
Nema þer einom.

Istum Völundo attulit
Cum (*ipsa*) fregerit.
Nemini referre audeo
Nisi tibi soli.

XXV.

Völundr qvaþ.
Ec böti ſva
Breſt á gvlli
At feþr þínom
Fegri þiccir
Oc Móþr þinni
Miclo betri
Oc ſiálfri þer
At ſama hófi.

XXV.

Völundus cecinit:
Ita reparabo
Auri fissuram
Ut patri tuo
Pulchrior apparueris,
Et matri tuæ
Multo præstantior,
Ac tibimet (simul)
Eadem proportione.

XXVI.

Bar hann hana bióri
Því at hann betr kvnni
38) Sva at hon þ) í ſesſ
Vm ſofnaþi.
Nú hefi ec hefnt æ)
Harma minna

XXVI.

Potu inebriante eam oneravit,
(*Calluit enim plura*)
38) *Ut in sedili ista*
Somnum capesceret.
Jam ultus sum
Dolores meos,

Allra

Str. XXIV. z) Mbr. *har hann Völundi* omittit.
Str. XXVI. þ) S: *í ſvefni*; in somno vid. Gloss. in v. *ſvefn*.
æ) S. *hemnt*, f. & m. permutatis.

XXVI. 38) *Sva at-ſofnadi.* Poëta stuprum filiæ regis illatum verecundiæ causa expressis verbis non memorat.

Allra nema einnra
Ivip grannra 39-40).

Omnes, prætes unicos
Neutiqvam tenues 39-40).

XXVII.

41) Vel ec, qvaþ VÖLUNDR,
Verþa ec á fitiom
Þeim er mic NIÞAÞAR
Námo reccar.
42) Hlæandi VÖLVNDR
Hófz at lopti
aa) Grátandi BAVDVILDR
Geccor eyio,
Tregþi *bb*) favr friþils 43)
Oc favþor reiþi.

XXVII.

41) *Opto, inqvit* VÖLUNDUS,
Ut insistam pedibus
Qvibus NIDADI *satellites*
Me destituerunt.
42) *Ridens* VÖLUNDUS
Tollebatur in altum,
Lacrymans BÖDVILDA
Exiit insula,
Luxit abitum amasii
Atqve patris iram.

XXVIII.

Uti ſtendr kvnnig
Qván NIDADAR

XXVIII.

Foris stat callida
Uxor NIDADI,

Ok

Str. XXVII. *aa)* S. *Enn grátandi bödv.* - *bb)* Alibi me legisse memini *fár* i. e. odium.

39-40) *Allra-ivid grannra:* locus admodum vexatus; cuius difficultas proficiscitur ex dubia et fere extrita membranæ lectione: *giaria*, *gianra*, *giarnra*, *grannra*, quod ultimum secutus b. Magnæus *ivid grannra* neutiquam tenues interpretatur: *ivid* neutiquam et *grannr* tenuis; sed *ivid* prorsus fictitium est. Ego legendum censeo; *i vid giorva* s. *giörvra* i. e. in sylva s. *Ulfdalis* factas: *vidr* sylva, *gerr*, *giör* factus: quod ita poëta dixerit, et supra memoratam annuli direptionem intellexerit, prope mihi persvasum est.

XXVII. 41) *Vel ec-á fitiom:* ut insistam pedibus. Rectius per *fitiar* læsos poplitum nervos intelligis, quorum integritatem Völundus sibi optavit. *Fit* proprie vinculum, de ipsis pedibus nuspiam dicitur.

42) *Hlæiandi-lopti.* Poëta Völundum mira quadam et supernaturali ratione voti compotem factum esse prædicat.

43) *För fridils:* doluit abitum amasii. Alibi, ni fallor, in codice quodam Suhmiano pro *för* iter, legi *fár* odium: quod sane huic loco non disconvenit. Beatus Magnæus eam lectionem non novit.

Ok hon inn vm geck
Endlángan ſal *cc*)
44) En han á ſal-garþ
Settiz at hvílaz.

Atque ea introivit
Ad aulæ penetralia.
44) *Sed ille in aulæ septum*
Sidebat ad quiescendum.

XXIX.

45) Vakir þú NIDVÞR
NIARA drottinn.
Vaki ek ávallt
46) Vilia ek lavſs ſofna *dd*)
Ek minnizc ſízt
Mína ſvno davþa.

45) *Vigilas tu*, NIDADE,
NÆRICORUM *domine?*
Vigilo adsiduè,
46) *Gaudii expers cubitum eo,*
Postquam recordor
Meos filios exanimes.

XXX.

47) Kell mik í havfuþ *ee*)
48) Kavld ero mer ráþ þin
49) Vilnomc *ff*) ek þeſs nú
At ek viþ VÖLVND dæma.
50) Seg þú mer *gg*) þat VÖLVNDR
Víſi ALFA

47) *Alget mihi caput,*
48) *Frigent mihi tua consilia;*
49) *Nunc spero fore,*
Ut cum VÖLUNDO *loquar.*
50) *Dic mihi id,* VÖLUNDE
Princeps FINNORUM

Af

Str. XXVIII. *cc)* S. *Enn lángan.* Str. XXIX. *dd)* Ita Mbr. S. *ſofa.*
Str. XXX. *ee)* S. *mer í augu.* *ff)* S. *vitnum ec nu þat*, inepte. *gg)* S. *mer*, om.

XXVIII. 44) *Enn hann-hvilaz:* Völundum poëta intelligit, qui jam poplitibus valens ex insula *Sævarſtöd* ad villam l. aulam Nidudi se contulit.

XXIX. 45) Regina Regi.

46) *Vilia-ſofna:* Magnæus, nescio quibus rationibus adductus, vertit: cogor levisomnus esse. *Vilia lauſ* moestus, gaudii et voluptatis expers, alibi occurrit.

XXX. 47) Pergit Rex, quem malis Reginæ consiliis morem se gessisse poenituit: *Kell mic í höfud:* alget mihi caput i. e. curis crucior.

48) *Köld rád* vid. Gloss. in v. *Kaldr.*

49) *Vilnom-þeſs nu:* Magnæus: nunc spero fore: nullo fere et cum verbis vix consiliabili sensu. Rectius: lubido incessit me, ut cum Völundo colloquar. *vilna* vid. Gloss.

50) Quod Völundus tunc coram affuerit, poëta subindicat. *viſi alfa* vid. supra. Str. X. 19.

Af heilom hvat varþ	*De salvis quid factum est*
Húnom mínom *hh*)	*Pueris meis?*
XXXI.	XXXI.
51) Eiþa skalltu mer áþr	51) *Juramenta mihi prius*
Alla vinna	*Omnia præstato,*
At skips-bordi	*Ad (per) navis oram*
Ok at skialdar rönd	*Et ad clypei marginem,*
At mars *ii*) bægi	*Ad equi armum*
Oc at mækis egg *kk*)	*Et ad gladii aciem:*
At þú qveliat	*Quod non punias (occidas)*
52) Qván VÖLVNDAR	52) *Conjugem* VÖLUNDI,
Ne brúdi minni	*Neque sponsæ meæ*
At bana verþir	*Necis auctor fias;*
Þótt ver qván ægim *ll*)	*Quamvis nos conjugem habeamus,*
Þá er þer kvnniþ	*Quam vos noscitis,*

Eþr

hh) Mbr. & S. *sonum*, quod non fert metri ratio, quare Magnæus *hunum* non male restituit. Str. XXXI. *ii*) S. *bógi*, ut fere hodie loquimur. *kk*) S. *eggiu*, ablativus antiquus. *ll*) Ita S. & Mbr. hodie *eigum*.

XXXI. 51) Völundi verba sunt. Quamvis hoc et similibus Eddæ Sæmundianæ locis antiquitatis ethnicæ circa jusjurandum vana superstitio & mystici ritus notentur, ex iis tamen discimus, quod majores nostri præcipue per res in vita communi utiles vel quapiam ratione æstimandas, jurarint. Sic Græcis per terram, fontes, fluvios, Massagetis per Tanain & Mæotidem, Scythis per ventos, mare, acinacem juramenta sanctissima fuerunt. Ut similia taceam.

52) *Völundus* a priori uxore *Hervara* desertus *Bödvildam* a se gravidam honesto vocabulo uxorem & sponsam nominat; nec hoc quidem de nihilo, cum hic post *Nidudi* regis mortem, filiorum ejus consensu, uxorem eam duceret. Suhmii hist. dan. Tom. I. pag. 317. Völundi mentionem etiam injiciunt nostra Epe danica (*Kjæmpeviser*), ubi ille *Verland*, uxorque ejus *Bodild* salutantur; filius vero eorum plus semel inducitur, nomine *Vidrik Verlandssön*: hic de nomine quæsitus respondet l. c. p. 34.

Verland hed han Fader min	Pater meus Verlandus dictus,
En Smed var han saa skjön,	Qui faber fuit insignis;
Bodild hed min Moder	Mea vero mater Bothilda
En Kongedatter ven.	Perelegans regis filia.

Eþr jóþ eigim
Innan hallar.

XXXII.

Gáck þú til ſmiþio
Þeirrar er þú görþir
Þar fiþr þú belgi
Blóþi ſtockna.
Sneiþ ek af havfuþ
Húna þinna
Ok vndir fen fiötyrs
Fætr vm lagdac.

XXXIII.

En þær ſkálar
Er vnd ſkavrom vóro
Sveip ek vtan ſilfri
Seldac *mm*) NIDAÞI.
En or avgom
Jarcna-ſteina
Senda ek kunnigri
Qván NIDAÞAR.

XXXIV.

En or tönnom
Tveggia þeirra
Sló ek brióſt-kringlor
Senda ek BAVDVILDI.

Aut foetum (prolem) habeamus
Intra aulam.

XXXII.

Accede tu officinam,
Quam ipse fecisti;
Ibi invenis folles
Sangvine respersos:
Abscidi capita
Puerorum tuorum
Et sub paludem carceris
Collocavi (condidi).

XXXIII.

Sed eos crateres,
Qui sub crinibus erant,
Extrinsecus obduxi argentô,
[*Et*] *tradidi* [*ipsi*] NIDADO.
At ex oculis
Margaritas (virides gemmas)
Misi callidæ
Conjugi NIDADI.

XXXIV.

At ex dentibus
Amborum illorum
Cudebam orbiculos pectorales,
[*Et*] *misi* BÖDVILDÆ.

Nú

Str. XXXIII. *mm)* Mbr. *ſendac*, misi.

Nú 53) gengr BAVÐVILDR
Barni avkin
Enga dóttir
Yckor beggia *nn*).

Nunc 53) *ambulat* BÖÐVILDA
Foetu aucta (gravida)
Unica filia
Vestra amborum.

XXXV.

Mælltira þú þat mál *oo*)
Er mik meirr tregi.
54) Ne ek þik vilia VÖLVNDR
Verr vm níta *pp*).
55) Era sva maþr hár
At þik af hesti taki.
Ne sva avflvgr *qq*)
At þik nedan skióti
þar er þú skollir
Vid ský vppi.

Nunquam dixisti verbum,
Quod mihi plus doleat,
54) *Aut cur ego te velim,* VÖLUNDE,
Deterius reprobare.
55) *Non est homo adeo procerus,*
Ut te, equo insidens, prehendere possit,
Neque adeò validus,
Ut te infernè feriat,
Ubi tu in sublimi jactaris
Apud nubes supernè.

XXXVI.

Hlæiandi VÖLVNDR
Hófz at lopti.
En ókátr NIDVÞR
Sat þá eptir.

Ridens VÖLUNDUS
Sustulit se in aërem;
At tristis NIDUDUS
Tum resedit.

XXXVII.

Str. XXXIV. *nn*) S. *yckar* quod recentius. *pp*) S. *vita*, perperam. *qq*) S. *öfligr*.

Str. XXXV. *oo*) S. *mál*, am.

XXXIV. 53) *Gengr-avkin*: eleganter *gengr* pro est. Sic etiamnunc Islandis *gánga med barni*, et *vera med barni*: uterum ferre promiscue dicitur.

XXXV. 54) *Ne ec-níta* i. e. nec quo peius te mutilare velim: sensus est: adeo ægre mihi fecisti, ut ego tibi ægrius facere, vel gravius te punire nolim: *níta* pro *hníta*, vi tangere, graviter offendere, ferire. Secus Magnæus: aut cur ego te velim Völunde! deterius reprobare: hæc quid sibi velint, non satis video.

55) *Era sva-uppi*: verba Nidudi subindicare videntur, Völundum loco quodam munitissimo s. adeò excelso tunc stetisse, ut eum sagittis & telis adsequi non liceret. Nisi istam Völundi securitatem indumento cuiquam pennato & alis adscititiis tribuamus, quas vetus septentrio se facile formasse & quavis fere occasione in usus convertisse posteris tradidit.

XXXVII.

Vpprístu ÞAKRÁDR
Þræll minn inn bezti.
Biþ þú BAVDVILDI
Meyna bráhvíto
Gánga 56) fagr-variþ
Viþ favdvr ræþa.

XXXVIII.

Er þat satt BAVDVILDOR
Er savgdo mer
Sátvþ iþ VÖLVNDR
Saman í hólmi.

XXXIX.

Satt er þat NIDAÞR
Er sagdi þer.
Sáto viþ VÖLVNDR
Saman i hólmi.
Eina 57) avgur-stvnd
Æva skyldi.
Ek vætr honom rr)
Vinna kvnnac
Ek vætr honom
Vinna máttac.

Str. XXXIX. *rr)* S. *hanim.*

XXXVII.

Surge tu, TAKRADE
Mi serve optime!
Roga BÖDVILDAM,
Virginem palpebras candidam,
Ut eat 56) *splendidè amicta*
Cum patre locutum.

XXXVIII.

An verum est, BÖDVILDA,
Quod dixerunt mihi:
Sedistis vos [tu et] VÖLUNDUS
Una [ambo] in insula?

XXXIX.

Verum est, NIDADE,
Quod dictum est tibi;
Sedebamus nos [ego et] VÖLUNDUS
Una [ambo] in insula.
Unam 57) *metuendam horam,*
[Quæ] utinam nunquam accidisset!
Ego nihil contra
Eum valebam,
Ego nihil ei
Officere poteram.

XXXVII. 56) *Fagr-varid*, adv. splendido cultu.
XXXIX. 57) *Augr-stund:* hora molesta, infelici, deploranda, ab *augr. f. ögr*, neutr. gravis dolor, molestia, hodie Islandis in usu. Alibi me legere memini *öngr-stund* hora brevi, angusto momento; sed priori acquiescendum.

QVIÞA

QVIÞA HELGA HADDINGIASKATA

EÞR

HELGA-QVIDA EN FYRSTA.

FRÁ
HIORVARDI
OK
SIGVRLINN *a*)
EDR
HELGA QVIDA HADDÍN-GIA-SKATA *b*).

[FORMALI TIL ÞESSAR QVIDO].

1) HIÖRVARÞR het konúngr. han atti IIII. konor. ein het ALFHILDVR. þeirra son het 2) HEDINN. önnor het SÆREIÞVR. þeirra son het HVMLÚNGR. in þriþia het SINRIÓÞ. þeirra son het HYMLÍNGR. HIÖRVARÞR konúngr hafdi þess heit strengt at eiga þá ko-

DE
HJÖRVARDO
ET
SIGURLINNA
SIVE
ODA HELGII HADDIN-GIORUM HEROIS.

[*INTRODUCTIO HUJUS ODÆ*].

1) HJÖRVARDUS *dictus est rex. Is quatuor uxores in matrimonio habuit; una vocabatur* ALFHILDA, *eorum filius vocatus est* HEDINN 2). *Altera* SÆREIDA *adpellabatur; eorum filius dictus est* HUMLUNGUS. *Tertia nominabatur* SINRIODA; *eorum filius dictus est* HYMLINGUS. *Rex* HJÖRVARDUS *votum cum jurejurando voverat, eam uxorem ducere, quam venustissi-*

no

Prologus. *a*) S. *Sigurlin*, hic & in seqq. *b*) Vide notas.

Prosa I. 1) *Hiörvardum*, herois hic decantati patrem circa initium seculi quarti in *Norvegia* regnasse docet immortalis *Suhmius* Hist. Dan. Tom. I. pag. 118 & 171. Regem fuisse Norvegicum hæc ipsa oda etiam testatur.

2) De hoc Principe plura leguntur post Stropham XXX.

no er han vissi vænsta. Han spvrþi at 3) SVAFNIR konúngr átti dottor allra qvenna *d)* fegvrsta. sú het SIGVRLINN. IÞMVNDR het jarl hans. ATLI var hans son. er fór *e)* at biþia SIGVRLINNAR til handa konúngi. Han dvaldiz vetr-lángt meþr SVAFNI konúngi. FRÁNMARR het þar Jarl. han var fóstri SIGVRLINNAR. dóttir hans hét ALÖF. Jarlinn réþ at meyiar var syniat. ok fór ATLI *f)* heim. ATLI jarls-son stóþ einn dag vid lvnd nokkorn. en fvgl sat i limonom vppi *g)* yfir hánom. ok hafdi heyrt til at hans menn *kavllopo* vænstar konor þær er HIÖRVARDR konúngr átti.

mam esse nosset. Ille per famam inaudiit, SVAFNEREM 3) *regem habere gnatam omnium [virginum] nitidissimam. Ea dicta est* SIGURLINNA. IDMUNDUS *vocatus est ejus Comes* (*provinciæ præfectus*). *Huic filius erat* ÁTLIUS (Attalus). *Is iter suscepit ad ambiendam* SIGURLINNAM *regi in matrimonium, et hiemem perpetuam cum* SVAFNERE *rege exegit.* FRANMARR *ibi* (*apud regem*) *dictus est Comes*, SIGURLINNÆ *pædagogus. Ejus gnata nuncupata est* ALOFA. *Per hunc Comitem stetit, quod virginis matrimonium denegatum est, atque ita* ATLIUS *domum reversus est.* ATTALUS *Comitis filius uno die adstitit luco cuidam; avis autem* (*quædam*) *sedit in ramis arboris supra caput ejus, atque audierat, quod ejus comites mulierum venustissimas censebant eas, quas* HJÖRVARDUS *rex in conjugio ha-*

Fvglinn

d) Mbr. et S. *quenna* malé om: quod ergo M. substituit. *e)* S. *oc fór.*
f) Mbr. & S. *Jarlinn* pro *Atli.* *g)* S. *upp.*

3) *Svafnir* rex postea *Svafi* dicitur. Prosa 2. & regnum ejus *Svafaland*, per quod Torfæus & Suhmius *Svabsted* in australi *Jotlandia* intelligunt. Secus *Magnæus Svafaland* Germanorum *Schwabenland* sive *Schwaben* o: *Sveviam* interpretatur. Stropha I.

Fvglinn qvakaþi. en Atli hlýddi hvat han sagdi, han qvad. *bebat. Avis garriit; Attalus autem auscultavit, quid diceret; avis dixit:*

I.

Sáttv Sigvrliñn
Svafnis dóttor
Meyna fegvrsto
4) I mvnar-heimi.
Þó ero hagligar
Hiörvarþz *h*) konor
5) Gvmnom þickia
At Glasis-lvndi.

Vidisti Sigurlinnam,
Svafneris *gnatam,*
Puellam (formâ) splendidissimam
In jucundo domicilio 4):
Tamen lepidæ sunt
Hjörvardi *uxores,*
Ex hominum sententia 5),
Apud Lucum Glaseris.

II. ATLI QVAÞ *i*).
Mvndo viþ Atla
Iþmvndar-son
Fvgl fróþ-hvgaþr *k*)
Fleira mæla.

II. *ATTALUS CECINIT.*
An tu cum Attalo
Idmundi *filio*
Avis docto animo prædita,
Plura loqui voles?

6) Fuglinn qvaþ *l*).
Mvn ek ef mik bvþlúngr
Blóta vildi,

6) Avis cecinit.
Volam, si me princeps
Adorare velit;

Ok

Str. I. *h*) S. *hilmis* i. e. regis.
k) S. *fögl fród iogastr.* in superlat.

Str. II. *i*) *Atli quad*, mbr. om:
l) *Fuglinn quad* mbr. om.

4) *I munar heimi*, in domo l. sede geniali sive voluptuosa i. e. in loco, ubi virgo nata & educata est.

5) *Gumnum — Gl. Lundi* i. e., ut homines *Glasislundenses* judicant, præpositio hic per ellipsin abest. *Glasislundr* Hiörvardi regia sedes fuisse videtur.

Str. II. 6) Creduli majores aviculas non tantum loquela sive garritu intellectuali; verum insuper plusquam humana sapientia & rerum occultarum scientia præditas esse voluere, adeo ut homines etiam prudentissimi eas dubiis casibus consuluisse dicantur, ceu ex hoc aliisque locis patet.

Ok kýs *m)* ek þaz ek vil
Or konúngs garþi.

Et eligere mihi liceat, quod lubet,
E regio domicilio.

III. ATLI QVAþ.

Kiósattv HIÖRVARþ
Ne hans sono
Ne inar favgro
Fylkis brúþir
Eigi brúþir þær
Er bvþlúngr á.
Kavpom vel saman
þat er vina kynni.*

III. *ATTALUS DIXIT.*

Ne eligas HJÖRVARDUM,
Neque ejus filios,
Neque illas venustas
Principis gnatas;
Neque uxores eas,
Quas rex possidet.
Paciscamur integrè inter nos;
Is est amicorum character.

IV. FUGLINN QVAþ.

7) *Hof n)* mvn ek kiósa
Havrga marga
Gvll-hyrndar *o)* kýr
Frá grams búi.
Ef honom SIGVRLINN
Sefr á armi
Ok ónavþig
Jöfri fylgir.

IV. *AVIS DIXIT.*

7) *Fanum ego eligam,*
Delubra multa,
Cornubus auratas vaccas
E regis oeconomia;
Si ei SIGURLINNA
In sinu dormit,
Et incoacta
Cum rege vivit.

þeti

m) S. *Kýs* malè. Str. IV. *n)* Mbr. inquit: M. legere videtur, *haf*, quomodo *þars* pro *þórs* semel in Egils s. ut similia taceam.
o) S. *gullhirndar*, mendose.

Str. IV. 7) Heic superstitiosæ antiquitatis captu homo quisquam sub avis specie latens, subintelligi videtur, verisimiliter ipse *Sigurlinnæ* custos & nutritius ɔ: *Fraumar* comes, qui ut virginem *Hiörvardo* traderet, tanta sibi præmia stipulatus est.

Þetta var áþr Atli færi. En er han kom heim. ok konúngr ſpvrþi hann tíþinda. qvaþ han *p*).

Hoc evenit ante iter Attali. *Cum autem hic domum rediret, et rex eum de eventis interrogaret, ita cecinit:*

V.

Havſom erfiþi *q*)
En ecki *r*) erindi *s*).
Mara þravt ora
A megin-fialli.
Urþom ſiþan
8) Sæ-morn vaþa *t*).
Þá *u*) var oſs ſyniat
Svafnis dottor
Hríngom gæddrar
Er ver hafá vildom.

V.

Confecimus laborem,
Non autem negotium.
Equi nostri defecerunt
In vasto monte;
Deinde coacti sumus
Sæmornam 8) *pedibus transire;*
Tum nobis denegata est
Svafneris *filia*
Annulis decorata,
Quam obtinere cupiebamus.

Konúngr baþ at þeir ſkyldo fara annat ſinn. fór han ſiálfr. Eñ er þeir komo uppá fiall. ok ſá *x*) á Svafaland lanz brvna ok jóreyki ſtóra. reiþ konúngr af fiallino fram i landit. ok tók nátt-ból viþ á eina.

Rex jussit, ut altera vice irent; atque ipse quidem [*cum* Attalo] *profectus est. Postquam autem montem adscenderant, et in* Svavonia *conspiciebant incendia regionis et magnos pulveres ab equitatu, tunc rex de monte provectus est in pagum, et cubile nocturnum sibi cepit apud amnem*

Atli

p) Mbr. *han quad.* Str. V. *q)* Mbr. *erfi* lapsu calami. *r)* Mbr. *oc ecki.* *s)* Mbr. *örendi*, parvo discrimine. *t)* *Urdum-vada* S. om. *u)* S. *þar.* — Prosa. *x)* S. *ſea* in præsenti.

Str. V. 8) *Sæ-morn*, forsan appellative palus marina s. vada limosa á *mór* lutum, limus vid. Gloss.

Atli hélt vörþ ok fór yfir ána. han fann eitt hús. Fvgl mikill sat á husino. ok gætti. ok var sofnaþr. Atli ſkavt spióti fvglinn y) til bana. en i húsino fann hann Sigvrlinn konúngs dóttor. ok Alofo jarls-dóttor. ok hafdi þær báþar 9) braut z) meþ ser. Fránmarr jarl 10) hafdi hamaz i arnarlíki. ok varit þær fvr hernom meþ fiölkýngi þ). Hróþmarr het konúngr biþill Sigvrlinnar. hann drap Svava æ) Konúng. ok hafdi rænt ok brent landit. Hiörvarþr konúngr feck Sigvrlinnar. en Atli Olofar. Hiörvarþr a) ok Sigvrlinn átto son mikinn ok vænan. han var þavgvll.

aliquem. Attalus *excubias egit, et amnem transiit. Ille domum aliquam deprehendit. Avis magna sedit super domò, et eam servavit; obdormierat autem.* Attalus *avem spiculô jaculatus est usque ad necem. At in domo invenit* Sigurlinnam *regis gnatam, easque* 9) *ambas [domum] secum abduxit.* Franmarr *Comes corpus aquilæ susceperat* 10), *et vi fascini eas ab exercitu hostili defenderat.* Hrodmarr *dictus est rex, procus* Sigurlinnæ. *Is interemit* Svevorum *regem, et diripuerat atque exusserat regionem.* Hjörvardus *rex* Sigurlinnam *in conjugium obtinuit;* Attalus *verò* Alofam. Hjörvardus *et* Sigurlinna *nacti sunt filium staturâ magnum et formâ honestum. Is ab ingenio suo erat taciturnus; at nul-*

Ecki

y) Mbr. *fuglin spióti.* z) S. *heim.* þ) S. *Fiölkingi* per *i* in medio male.
æ) S. *Svafni* sane rectius M. nisi *Svafi* & *Svafnir* idem nomen.
a) S. *Konúngr* addit.

---

9) *Hiörvardus*, Norvegiæ princeps, in *Svavalandiam*, ut supra monui, *Cimbriæ* australis provinciam, non navibus sed equis vectus perhibetur, id quod historici nostri in geographicis imperitiæ tribuendum.

10) *Hafdi-liki:* Prisci præstigiatores adscititiis animalium formis se induisse feruntur, quoties humani corporis constitutio & vires rebus tunc gerendis non sufficiebant: ita *Franmar*, sec. auctoris nostri testimonium, in aquilam se transformavit, ut hujus avis acutissimo visu hostium adventum & structas *Sigurlinnæ* insidias prævideret.

Ecki nafn 11) festiz vid hann. Han sat á havgi. han sá ríþa *Valkyrior* nío. ok var ein gavfvgligust. hon qvaþ.

lum stabile nomen adeptus est 11). *Sedens* [*aliquando*] *in tumulo, conspexit* bellonas *novem equitantes: quarum una adspectu erat præstantissima. Ea cecinit.*

VI.

Síþ mvndv *b)* Helgi
12) Hríngom ráþa
Ríkr róg-apaldr
Ne 13) ravþvls-völlom.
(Avrn gól árla)
Ef þú æ þegir
14) þóttú harþan hvg
Hilmir *c)* gialdir.

VI.

Serò sanè tu, Helgi,
12) *Annulos in potestate habebis,*
Potens belligerator,
13) *Neque campos amoenos,*
(*Aquila manè cecinit*)
Si tu semper taces;
14) *Etsi tu asperum animum* (*iracundiam*)
Princeps! vindices.

VII. HAN QVAD.

15) Hvat lætr *d)* þú fylgia
Helga nafni.

VII. *ILLE CECINIT.*

Quid ergo addis 15)
Helgii *nomini?*

Brúþvr

Str. VI. *b)* S. *manto.*
c) Ita uterque codex. Magnæus legendum putat *Hilmi*, in accus. casu.
d) Mbr. *letr.*

---

11) *Festiz-vid hann.* male hinc concluseris, *Helgium* cum nasceretur, aqua non esse lustratum, nec nomen ei fuisse inditum: id solummodo ex auctoris verbis colligere datur, quod nomen lustrale, pueris in lustratione baptismali impositum, quandoque novo nomine mutatum fuerit.

Str. VI. 12) *Hringar*, armillæ, annuli, pro quibusque divitiis hic & alias passim ponuntur.

13) *Rödull*, sol, *Röduls vellir*, campi, sole collustrati, aprici; num proprium, an appellativum? Magnæus campos amoenos vertit; ceterum incredibile non est, dixisse poëtam *refils völum* i. e. navibus.

14) *þóttu-gialdir* i. e. quamvis contra hastes acer & strenuus sis.

Str. VII. 15) Qv. d. quid mihi cum nomine dabis: antiquitus enim principes & potentiores nomen

Brúþvr biart-litvþ
Alls *e*) þú bióþa ræþr.
16) Hygg *f*) þú fvr avllom
Atqvæþom vel.
þigg ek eigi þat
Nema ek þik *g*) hafa.

Mulier colore lucido prædita!
Quando id [*mihi*] *offerre decernis* (*occupas*).
16) *Provide omnia*
Effata (*decreta*) *benè;*
Id (*nomen*) *non accipio,*
Nisi te obtineam.

VIII. HON QVAD.

Sverþ veit ek liggia
I SIGARS-HÓLMI
17) Fiórvm færra *h*)
Enn fim togo.
Eitt er þeirra
Avllom betra
Víg-nesta 18) bavl
Ok variþ gvlli.

VIII. *EA CECINIT.*

Gladios scio jacere
In SIGARIS PARVA INSULA
17) *Quatuor minus*
Quam quinque decades:
Una est eorum
Omnium optima
Clypeorum 18) *calamitas*,
Et aurô quidem obducta.

IX.

e) S. *alz* quod non probatur. *f*) S. *hugg*, non insveta variatio. *g*) *hafi*.
Str. VIII. *h*) Mbr. et S. *færa*, minus recte, quamvis orientales Islandi hodie ita pronuncient.

---

nomen s. agnomen cuiquam imponentes, ut hoc ille consentiret & retineret, munus quoddam simul obtulerunt, quod *nafnfesti* nominis arrha sive firmamentum inde dictum est. Hkr. VI. 9. — *Hallfredus* regi *Olafo*, *Tryggvii* filio, qui per jocum poëtam difficultates struentem eum nuncupavit; *hvad géfr þu mér át nafnfesti ef ég skal heita vandrædaskáld?* quid mihi muneris in vocaminis confirmationem das, si ego *Vandrædaskáld* in reliquum vocandus sim?

16) *Hygg þú-vel* sensus est: scias quodcunque mihi munus offers, ipsi me non acquieturum, nisi te ipsam simul recipiam.

Str. VIII. 17) *Fiórum-togo* i. e. quadraginta sex gladii.

18) *Nesti*, *nisti*, monile, lunula, sive bulla pretiosa ex torque dependens, vulgo pectorale. Hinc h. l. *Vignesti*, clypeus, q. d. lunula bellica, sed clypei periculum, poëtica gladii appellatio.

IX.

19) Hríngr er i hialti
20) Hvgr er í miþio
Ogn er i oddi
þeim er eiga getr.
Liggr med eggio
21) Ormr dreyr-fáþr
En á 22) val-bavsto
Verpr naþr hala.

23) Eylimi het konúngr, dóttir hans var Svava. hon var Valkyria ok reiþ lopt ok lög. Hon gaf Helga nafn þetta. ok 24) hlífþi hanom opt síþan i orrostom. Helgi qvaþ.

IX.

Annulus est in capulo 19),
Animus est in medio 20),
Terror est in mucrone,
Commodo possessoris:
Secundum aciem cubat.
Angvis cruore pictus 21);
At ad capuli apicem 22)
Serpens caudam rejicit.

Eylimius 23) *vocatus est rex. Ei filia erat* Svava; *bellona quidem, quæ equitabat aëra et aquam. Illa* Helgio *dedit nomen hoc; et eum deinde sæpè tuita est* 24) *in præliis.* Helgius *cecinit:*

X.

Str. IX. 19) *Hringr er i hialti:* secundum literam intelligo annulum pomo ensis affixum. Secus b. Magnæus: gladius aureo capulo præditus: acsi h. l. *hringr* aurum significet, quod minus mihi probatur, vid. Gloss. in *hringr* & *hialt.*

20) *Hugr-getr:* Svava magicas gladii virtutes hic prædicat; dicens quod medium ensis i. e. acies fortitudinem s. dandæ fortitudinis facultatem habeat, mucro terrorem hostibus injiciat, & hæc e re ejus sint, qui gladium possidet. Magnæus heic nihil supernaturale videns, mentem poetæ sic explicat: præstantia medii ensis sive mediæ aciei animos addit possessori suo.

21) *Ormr-hala:* Prodigiosi hujus gladii dotes Svava tribuit dæmunculo cuidam, anguineæ specie, qui ferro & scutula capulari illatere dicitur. Sic de Skeggii nobilis Islandi gladio, magicis item viribus insigni legimus, quod genius angviculum referens, *yrmlingr,* & in capulo latens quandoque sese conspiciendum stiterit. Longe secus hæc Svavæ verba accipit b. Magnæus, per anguem intelligens venenum: credibile est, inquit, virginem subtiliter dicere ensem istum fuisse veneno infectum.

22) *Val-böst* cædis eminentia i. e. scutula capularis, dan. *Stikplade,* unde *Val-basta eldr,* gladius, *Egla.* Cap. 79.

Let ec af emblo aski	Strenue feci a (villa) Ask
eld valbasta kasta.	sessorem gladio expelli.

Prosa. 23) Rex *Eylimius,* de quo hic sermo est, circa medium seculi III. regnavit in *Warwith,* regione *Jothlandica,* hodiæ *Varde,* dioeceseos *Ripicæ* civitate minuscula.

24) *Svava Helgium* in præliis facile conservavit, cum Othinus vitæ & necis arbitrium illi dederat.

X.

25) Ertattv HIÖRVARDR *i)*
Heilráþor konúngr
Fólks odd-viti
þóttú frægr sér.
Leztv eld eta
Jöfra bygþir
En þeir ángr viþ þik
Ecki görþv.

X.

25) *Non es*, HJÖRVARDE,
In consiliis salutaris (consummatus) dynasta,
Aciei coryphee!
Utcunque inclytus sis.
Fecisti ignem comedere
Principum habitacula;
Atqui illi noxam tibi
Nullam fecerunt.

XI.

En HRÓÞMARR skal
Hríngom ráþa
þeim er átto
26) Orir niþiar.
27) Sá séz fylkir *k)*
Fæst at lífi.
Hygz aldavþra
Arfi at ráþa.

XI.

HRODMARI *autem licitum esse debet*
Annulos in potestate habere,
Quos possederunt
Nostri cognati 26).
27) *Ille rex circumspicit*
Paucissima de vita sua;
Cogitat sè penitus exstinctorum
Hæreditate potiturum esse.

HIÖR-

St. X. *i)* S. *Hiarvardr.* Str. XI. *k)* S. *filki*, non recte.

Str. X. 25) Exprobrat patri Hiörvardo filius, quod cum regum innocentium ditiones igne ferroque devastet, justam sumere ultionem negligat ab hoste Hrodmaro, qui Svafnerum cedidit, Hjørvardi socerum, ejusque possessiones jure belli occupavit; ceterum hæc apostrophe, res hactenus narratas abrumpens, aliquid intermissum esse forsan arguit.

XI. 26) *Orir-nidiar:* nostri majores, avum suum Svafnerum intelligit.

27) *Sá-lifi:* Rex ille suæ vitæ s. saluti paucissima (pericula) timet. Sic dicimus *ugga ad sér*, sibi timere. vid. 30.

Hiörvarþr svarar. at han mvndi fá liþ Helga *l*). ef han vill hefna móþvr-favþor síns. Þá sótti Helgi sverþit er Svava vísaþi honom til. Þá fór han ok Atli ok feldo Hróþmar. *m*) ok vnno mörg þrekvirki. 28) Han drap Hata jötvn. er han sat á bergi nockoro. Helgi ok Atli lágo skipom i Hata-firþi. Atli helt vörd inn fyrra lvt nætvrinnar. 29α) Hrímgerdvr Hata-dóttir qvaþ.

Hjörvardus *respondet, se* Helgio *daturum esse copias, si ille vellet avunculum ulcisci. Tum Helgius ensem arcessivit, cujus indicium* Svava *ei fecerat. Deinde abiit ille et Attalus, et* Hrodmarem *prostravere, multaque laboriosa facinora gessere.* Helgius *occidit* Hatium *gigantem,* 28) *dum is insidebat rupem quandam.* Helgius *et* Attalus *naves suas in statione tenebant in* sinu Hatiano. Attalus *vigilias egit priore parte noctis.* 29α) Hrimgerda Hatei *filia cecinit.*

XII.

n) Hverir ro havldar
I Hata-firþi.
29β) Skiöldom er tialdat

XII.

Quinam sunt viri nobiles
In Hatafjördo?
29β) *Clypeis velatæ sunt*

A skipom

Prosa: *l*) *S. Helga lid.* *m*) S. *Hrödmarr.* Str. XII. *n*) S. *hvorir.*

Prosa 28) *Hann drap* etc. *Joti* sive *Jötunni*, ex quibus ille *Hateus*, fuere, docente nostro *Suhmio*, primi Scandinaviæ sessores & aborigines, ab initio rudes & feroces, nullis artibus, nullis scientiis imbuti, generis tamen & lingvæ ejusdem ac humaniores *Gothi*, i. e. Othini longo post tempore in septentrionem migrantis comites & asseclæ, qui tamen eorumque posteri, Jotos ut homines feros aversati sunt, hostium loco habuerunt, & gigantes speluncarum, antrorum, montium incolas esse dictitarunt. De his Jotis ut humani generis monstris atrocissimis, immanis etiam staturæ & roboris, tot posteritas ineptias finxit, credidit & in vulgus extulit.

29α) Non obstante nostri laconismo videre licet, quod mulier illa gigantea in proximo littore adstiterit & cum *Atlio*, in navibus noctu excubias agenti, verba commutarit.

Str. XII. 29β) *Skjöldum - ydrum:* naves vestræ clypeis velatæ sunt, i. e. clypeis ad utrumque navis latus suspensis ornatæ.

A ſkipom yþrom.
Frækoliga o) látiþ
30) Fátt hygg ek yþr ſiáze
Kennit mer nafn konóngs.

Naves vestræ.
Fortiter vos geritis;
30) *Pauca opinor vos metuere;*
Docete me nomen regis.

XIII. ATLI QVAÞ.

Helgi han heitir.
En þú hvergi mátt
Viña grand grami.
31) Járn-borgir ro
32) Vm avþlíngs flota.
Knegoþ oſs fálvr fara.

XIII. *ATTALUS CECINIT.*

Helgius *ille adpellatur;*
At tu nuspiam potes
Cladem adferre regi.
31) *Ferrea mœnia sepiunt*
32) *Principis classem;*
Nequeunt nos oreades adsequi.

XIV. HRÍMGERÞVR QVAÞ.

Hve þik heitir p)
Halr inn ámátki
Hve þik kalla konir q).
Fylkir þer trúir
Er þik i favgrom lætr
33) Beiz-ſtafni búa.

XIV. *HRIMGERDA CECINIT.*

Quem te nuncupas
Vir præpotens?
Quem te nuncupant viri?
Rex tibi fidit,
Quando te in splendida facit
Navis prora habitare 33).

XV.

o) S. *frækliga.*
Str. XIV. p) Mbr. Stropham incipiens habet: *hve þú heitir, quad Hrimgerdr.*
q) S. *konr.*

30) *Fátt-ſiáz:* pauca vos curatis i. e. timetis, *Siáz* recipr. pro *ſiá ſér* videre s. curare sibi i. e. metuere, timere, conf. Notam 27.

Str. XIII. 31) *Járnborgir* ferrea munimenta, per quæ b. Magnæus copias ferro armatas recte intelligit.

32) *Knegot-fara:* non possunt fœminæ giganteæ nos perdere.

Str. XIV. 33) Navis prætoriæ sive regiæ proretam eum esse significat.

xv. ATLI QVAÞ.

34) „Atli ek heiti
Atall ſkal ek þer vera.
Miök em ek gífrom gramaſtr.
Úrgan ſtafn
Ek hefi opt búit
Ok qvaldar 35) qveldriþor.

xv. *ATTALUS CECINIT.*

34) Attalus *ego vocor*
Attalus (acer) *tibi ero;*
Oppidò erga oreades sum atrocissimus.
Humidam proram
Inhabitavi sæpè
Et occidi 35) *striges vespertinas.*

XVI.

Hve þú heitir
Hala *r*) 36) ná-gráþvg
Nefndv þinn fála *s*) favþvr.
37) Nío ravſtom er þú
Skyldir *t*) Neþarr vera
Ok vaxi þer á badmi barr.

XVI.

Quæ tu vocaris?
36) *Oreas cadaverum avida.*
Nomina tuum, lamia! patrem.
37) *Novem milliaribus te sanè optarem*
Inferiorem esse
Atque e sinu ibi pullulare frondes.

xvii. HRÍMGERÞVR QVAÞ.

Hrímgerþvr ek heiti
Hati hét minn faþir.

xvii. *HRIMGERDA CECINIT.*

Hrimgerda *vocor ego*
Hateus *vocabatur meus pater;*

þann

Str. XVI. *r)* Alibi quandoque *Hála* a magno. *s)* S. *faula* mendose. *t)* *Skyldir* S. priori lineæ addit.

Str. XV. 34) *Atli-verda:* *Atlius* nominis sui rationem etymologicam reddit: nam *Atli* significat *atall*, *sá ötuli* i. e. vir strenuus.

35) *Queldridur* alias *myrkridr:* striges noctivagæ & lucifugæ, quales insana veterum superstitio esse finxit lamias & mulierculas veneficas tam humani quam gigantini generis, quæ noctu quaquaversum lupis vehi ferebantur. Has strigum noctivolarum excursiones *gandreid*, vecturam lupinam dixerunt, cfr. Str. XXIX. N. 55.

Str. XVI. 36) *Nágrádig* i. e. cadaverum sive morticiniorum appetens. Quod ad rem vide Hkr. VII. 157. (Tom. II. p. 253).

37) *Niu-barr*, q. d. utinam alta terra tu submersa esses, & super te sylva frondifera cresceret.

þann vissa ek *u*) ámátkaſtan jötyn.
38) Margar brúþir hañ lét
Frá búi teknar.
Unz hann Helgi hió.

Eum novi longè potentissimum gigantem:
38) *Multas feminas ille fecit*
Domo abreptas,
Usque dum eum Helgius *cecidit.*

xviii. ATLI QVAþ.

39) þú vart hala
Fvr hildíngs ſkipom
Ok *x*) látt i fiarþar mynni fvr.
Ræſis recka
Er þú 40) vildir rán gefa
Ef þer kæmiþ i þverz *y*) þvari.

xviii. *ATTALUS CECINIT.*

39) *Tu eras, oreas!*
Obstaculum regiis navibus,
Et jacuisti in sinûs ostio ad eas excipiendas;
Regis milites
Sanè 40) *voluisti Thetidi dare,*
Nisi tibi transversim occurrisset contus.

xix. HRÍMGERþVR QVAþ.

Dvliþr ertv nú Atli.
Dravms qveþ ek þer vera.
Síga lætr þú brýn *z*) fyr brár.
Móþir mín lá

xix. *HRIMGERDA CECINIT.*

Falleris jam, Attale!
Somniare te censeo;
Demittis supercilia ob cilia:
Mater mea jacuit

Fvr

Str. XVII. *u) S. visſát* etiam recte. *y)* Mbr. *í þverſt* superlat. Str. XVIII. *x)* Mbr. & S. *lát* pr. *látt*. Str. XIX. *z)* Mbr. *brynn* malé.

Str. XVII. 38) *Margar - teknar.* Patri suo *Hrimgerda* hoc laudi dicit, quod ille Gothorum hostium plures mulieres ad stuprum raptaveri: sciendum enim, quod *Gothi Jotos* sive *Jotunnos* pro diris gigantibus habentes, suas illis filias in matrimonium non lubenter darent, quare *Jotunni* has persæpe clam abstulerunt & patrum ingratiis uxores duxerunt, id quod non sine præstigiis & incantamentis fieri hæc ætas credidit.

Str. XVIII. 39) Exprobrat *Atlius Hrimgerdæ*, quod illa belluæ marinæ modo, ex maris profundo *Helgii* navibus sese objecerit, ut eas everteret & *Helgium* cum suis submergeret.

40) *Vildir rán gefa:* mari dare ɔ: submergere voluisti. *Rán* maris dea it. ipsum mare.

Fvr mildíngs ſkípom
Ek drekta 41) LAVþVIS þ) ſonom í hafi.

Obvia regis navibus;
Ego submersi 41) LÖDVERIS (Ludovici) *filios in pelago.*

XX.

42) Gneggia mvndir þú ATLI
Ef þú geldr ne værir.
43) Brettir ſinn HRÍMGERþVR hala.
Aptarla hiarta
Hygg ec at þitt ATLI ſé
æ) þóttú hafir hreina rödd.

XX.

42) *Hinnires credo, tu nunc,* ATTALE
Nisi castratus esses;
43) *Erigit suum* HRIMGERDA *culum.*
In postica parte cor (*animum*)
Credo tibi, ATTALE, *situm esse,*
Etsi liquidâ utaris voce.

XXI. ATLI QVAþ.

44α) Remi mvn þér ek *a*) þickia
Ef þú reyna knátt *b*)
Ok ſtíga ek á land af legi.
Avll mvntv lemiaz
Ef mér er alhvgat 44β)
Ok ſveigia *c*) þinn hala HRÍMGERþVR.

XXI. *ATTALUS CECINIT.*

44α) *Fortiorem credo me tibi visum iri,*
Si tibi experiri contingat,
Et ego scandam in terram è ponto.
Tota contunderis,
Si ex animo agam 44β),
Et demittes caudam tuam HRIMGERDA!

XXII. HRÍMGERþVR QVAþ.

ATLI gack þú *d*) á land
Ef afli treyſtiz

XXII. *HRIMGERDA CECINIT.*

ATTALE! *exi in terram,*
Si tuo robori fidis,

Ok

þ) Mbr. *Hlödvards.* Str. XX. *æ*) Mbr. *þótt þú* divisim.
Str. XXI. *a*) S. *ec þár.* *b*) Mbr. & S. *knát* pr. *knátt.* *c*) Alias *ſvegia.*
Str. XXII. *d*) Mbr. & S. *gák-þu* junctim, quod parum refert.

XIX. 41) Quisnam ille *Ludovicus,* quinam ejus filii fuerint, non constat.

XX. 42) Qv. d. non dubito, quin mihi adhinnires, si eviratus non esses. *Atlio* exprobrat impotentiam veneream, quo magis eum ad concubitum lacessat.

43) Ad salitionem ferinum in modum paratam se esse significat.

XXI. 44α) *Remi* pro *remri* fortior.

44β) *Sveigia þinn hala,* caudam tuam (arrectam) flectere s. deprimere i. e. tuam libidinem restingvere, lascivam procacitatem refrenare.

Ok hittomk í vík *e*) VARINS.
45α) Rifia retti
Er þú mvnt reckr fá
Ef þú mer í krymmor *f*) kemr.

Et congrediamur in secessu VARINI;
45α) *Costas vexatas* (*adflictas*)
Vir fortis! nanciscere,
Si tu mihi in ungulas venis.

XXIII. ATLI QVAÞ.

Munka ek gánga
Aþr gvmnar vakna
Ok halda of vísa vörþ.
45β) Era mer örvænt
Nær oro kemr
Skass *g*) vpp vndir skipi.

XXIII. *ATTALUS CECINIT.*

Non exibo [*navi*],
Priusquam viri evigilant,
Et custodiam regis agam:
45β) *Non est mihi insperatum,*
Quod (*quovis momento*) *nostrâ emergat*
Sub nave Lamia.

XXIV. [HRÍMGERÞVR QVAÞ] *h*).

Vaki þú HELGI
Ok bæt viþ HRÍMGERÞI
Er þú lézt höggvinn HATA.
46) Eina nótt *i*) kná hon
Hiá jöfri sofa.
Þá hefir hon bavlva bætvr.

XXIV. *HRIMGERDA CECINIT.*

Vigila tu, HELGI,
Et satisfac HRIMGERDÆ,
Quod tu cæsum dedisti HATEUM:
46) *Unam noctem licebit feminæ* (*mihi*)
Cum rege dormire,
Tunc habet cladium satisfactionem.

XXV.

e) *ivik* mbr. perperam una voce.
g) Str. XXIII. S. *ass* in margine *scass*.
i) Mbr *nót* per unum *t*.

f) Mbr. & S. *krymmur* minus usitate.
Str. XXIV. *h*) Mbr. & S. *Hrimg. quad.* om.

XXII. 45α) *Rifia retti* &c. costarum afflictio (pressio, coarctatio) i. e. quod recipies, si mihi inter ungulas venis.

XXIII. 45β) *Era-skipi.* q. d. præter spem non accidet, ut saga versipellis (ipsam *Hrimgerdam* intelligit) ex profundo navem nostram illidat et subvertat. vid. Gloss. in *Skass*.

XXIV. 46) Ut alia nulla non vitia & nequitiam, ita effrenas libidines et impudicitiam *Jötunnis Gothi* tribuerunt.

XXV. HELGI QVAÞ.

47) LOÞINN heitir er þik skal eiga.
Leiþ ertv mannkyni,
Sá býrr i ÞOLLEYO þvrs
Hvnd-víss jötvnn
Hravn-búa verstr.
Sá er þér makligr maþr.

XXV. *HELGIUS CECINIT.*

47) LODINUS *dicitur, qui te uxorem ducet,*
Invisa [enim] es generi humano,
Is in THOLLEYA *habitat Satyrus,*
Centies sagax cyclops,
Saxicolarum pessimus,
Ille te dignus est maritus.

XXVI. HRÍMGERÞVR QVAÞ.

48) Hina vildo k) heldr HELGI
49) Er réþ hafnir skoda
Fyrri nótt l) med firom.
50) Margvllin m) mær
Mer þótti n) afli bera.
o) Her ste hon land p) af legi

XXVI. *HRIMGERDA CECINIT.*

48) *Istam mavis [credo] uxorem,* HELGI,
49) *Quæ portus speculata est*
Præterita nocte apud viros:
50) *Multum aurata virgo*
Mihi visa est robur gestare (possidere),
Hic scandebat ea terram è ponto,

Ok

Str. XXVI. k) Pro hodierno *vilto*. l) S. *fyri nót* mendose.
m) Mbr. & S. *Margullinn*. n) Magnæo nominativus, *afli*, mihi ablativus.
o) S. *hersti* mendose. p) Mbr. & S. pro *á land*.

XXV. 47) *Lodinn*, hirtus, hirsutus, villosus, in appellationibus *Othini* Edda numerat, quod virum clar. *S. Th. Thorlacium* induxit, ut tractatu suo *de Hludana Germanorum dea* ipsum Othinum hoc loco notari judicaret. Ego simpliciter *Jotum* sive *Jotunnum* aliquem malæ notæ & infamem intelligo, nam nomen proprium *Lodinn Jothi* non secus ac *Gothi* gesserunt, et gerunt hodie *Islandi*, id recipientes sive ab ipso *Othino*, sive ab ove, *Lodinn* appellato. Sic plurima alia sexus utriusque nomina fuere, quæ Jothi cum Gothis communia habuerunt; id quod eo minus miramur, quod uterque populus eandem sibi originem eundem sermonem vindicaret.

XXVI. 48) *Hrimgerda Helgii* in Svavam amores nosse se significat.

49) *Er-skada* i. e. quæ tutum Helgio portum quasivit.

50) *margvllin-bera*: soloeca textus verba non obscure aliquam præ se ferunt corruptelam: certe convenientius ad rem et sensum legeris: *margöltu* s. *margelti-bera*: i. e. naves vestras virgo potenter ferre s. regere mihi visa est, vid. Gloss. in v. *bera*.

Ok festi sva yparn q) flota.
Hon ein því veldr
Er ek eigi mác
Byþlúngs mönnom bana.

Atque ita vestram classem stabilivit.
Ea sola auctor est,
Quod ego non potis sum
Regios comites necare.

XXVII. HELGI QVAÞ.

Heyrþv nú Hrímgerþor
Ef ek bæti harma þer
Segdv giörr grami.
Var sú ein 51) vætvr
Er barg avþlíngs skipom
Eþr fóro þær fleiri saman.

XXVII. *HELGIUS CECINIT.*

Audi nunc Hrimgerda,
Siquidem tibi de calamitatibus satisfacio,
Dic plenius regi:
Erat solitaria 51) nympha illa tutelaris,
Quæ servavit regis naves?
Aut ibant eæ plures simul?

XXVIII. *HRÍMGERÞVR QVAÞ.*

Þrennar 52) mvndir meyia r)
Þó reiþ ein fvr
Hvít vnd hiálmi mær.
53) Marir hristvz

XXVIII. *HRIMGERDA CECINIT.*

Trinæ 52) catervæ virginum,
Tamen una præequitavit
Candida virgo sub casside.
53) *Equi [earum] se concutiebant;*

54) Stóþ

q) S. *y þvarn.* Str. XXVIII. *r)* Magnæus legere mavult *mundo meyar.*

XXVII. 51) *vættr,* f. 1) Dæmon, vox media; *biarg-vættr,* Eudæmon, genius servator; *mein vættr,* Cacodæmon, genius nocens; *land-vættir,* plur. genii terræ tutelares. 2) De homine: mulier dæmone inspirata, saga, fatidica, heic in bonam partem, tutrix, servatrix, de Svava. Vættr ab observando & tuendo sic dicitur, vid. Gloss.

XXVIII. 52) *mund, mundi* tempus, *mundir* tempora ad mentem poetæ non facile applicatur: potius ex sententia b. Magnæi, heic *mund,* manus plur. *mundir,* cohortes, imitatione latinitatis, quamvis sensu alias inusitato.

53) *hristuz marir,* verto: cum equi colla concuterent: notandum enim quod illæ Othini ministræ vitæ & necis arbitræ, alibi cygnorum specie, heic equis per aëra vehi feruntur.

54) Stóþ af mavnom þeirra
Davgg í diúpa dala s)
Hagl í hává viþo.
Þaþan kemr meþ avldom ár.
Allt var mér þat leitt er ek leitk.

54) *E jubis illorum exiit*
Pluvia in profundas valles,
Grando in altas arbores;
Inde oritur inter viventes fertilitas.
Omne id mihi invisum erat, quod adspexi.

XXIX. ATLI QVAÞ.

55) Avstr líttv nú Hrímgerþvr
Ef þik lostna hefir
Helgi 56) hel-stavfom.
A landi ok á vatni
Borgit er avþlíngs flota
Ok siklíngs mönnom iþ sama.

XXIX. *ATTALUS CECINIT.*

55) *Orientem versus tuere nunc* Hrimgerda!
Siquidem te percussit
Helgius 56) *funesto colloquio.*
In terra et in aqua
Salva est regis classis,
Et regis viri itidem.

XXX.

57) Dagr er nú Hrimgerþvr.
En þik dvalda hefir

XXX.

57) *Diurna lux nunc est,* Hrimgerda!
At te remoratus est

Atli

s) Mbr. *dali.*

54) *ſtóð-ár:* locus singularis, quo mulieres fatidicæ inter volandum rorem terris immisisse & eas foecundasse dicuntur.

XXIX. 55) Ceu fidem res habuit antiquitus, fuit *Trollorum* & Gigantum quoddam genus, antra & specus tenebrosas inhabitans, quod eum solem & lucem diurnam non ferret, noctu tantum & in tenebris apparuit hominibus, suaque subterranea habitacula ante diluculum revisit: si vero quisquam eorum auroram et ortum solis experiretur, primo irrumpentis luminis momento in lapideam statuam conversus periit. Ad hoc hominum vere lucifugorum genus oreadem referens Atlius, solis jam ortum adesse et ei exitialem fore insultans, annunciat.

56) *Helſtöfum* artibus mortificis. *Stafir* (plur. á *ſtafr*, baculus) literæ, latius apud poëtas modum, rationem, artes, scientias etc. significat.

XXX. 57) Antiquitas ut Gigantes, ita quoque nanos solis lumine tactos in lapides quandoque converti credidit; vid. *Alvis Mál* Str. XXXV

Atli til aldr-laga *t*).
Hafnar-mark þickir
Hlæglikt vera
þars þú í steins-líki *u*) stendr.

Helgi konúngr var allmikill hermaþr. han kom til Eylima konúngs ok baþ Svavo dóttor hans. þav Helgi ok Svava 58) veittvz varar, ok vnnoz fvrþo mikit. Svava var heima meþ feþr sínom. en Helgi i hernaþi. Var Svava valkyria enn sem fyrr. Heþinn var heima *x*) meþ favþr sínom Hiörvarþi konúngi i Noregi *y*). Heþinn fór einnsaman heim or skógi jólaaptan ok fann tröll-kono 59). sú reiþ vargi *z*) ok hafdi orma at tavmom. ok bavþ fylgd sína Heþni. Nei sagdi han. Hon sagdi. þ) þess skalltv gialda at *bragar*-fvlli*æ*). Um

Attalus *ad ætatis jacturam:*
Indicium portus censetur
Ridiculum esse,
Ubi tu in saxea figura stas.

Helgius *rex erat potens belligerator. Is venit ad* Eylimium *regem, et procatus est* Svavam *filiam ejus.* Helgius *et* Svava 58) *pactum sponsalitium inter se contraxerunt, et alter alterum mirificè amarunt.* Svava *domi erat cum patre suo, at* Helgius *in exercitiis bellicis. Erat tamen* Svava *adhuc bellona, ut antea.* Hedinn *domi [quoque] versabatur apud patrem suum* Hiörvardum *regem in Norvegia.* Hedinn *solus domum ibat e sylva Jolensi vespere, et obviam habuit mulierem gigantidem.* 59) *Ea lupô vecta est [equi vice], et usurpabat angves pro habenis, pollicitaque ultrò est comitatum suum* Hedini. *Neutiquam, inquit ille. Hujus poemas solves [ait illa] cum* Bragii *cornu* qveldit

Str. XXX. *t*) S. *aldrdaga*, quod huic loco non convenit. *u*) S. *stein-líki*, non malé.
Prosa. *x*) S. *þeima* perperam. *y*) Mbr. *i Noregi* addit. *z*) S. *á vargi* eodem sensu.
þ) S. *hún* sagdi om. *æ*) Rectiùs sane *Braga-fulli*.

Prosa. 58) *veittuz varar*, jurisjurandi fidem invicem dederunt.

59) Heic rationem habes, cur Oréades & lamiæ *qveldridur* i. e. equitatrices vespertinæ earumqve iter *gandreid* lupina equitatio diceretur.

qveldit ero *a*) heit-ſtrengingar. Var framleiddr 60) ſónar-gavltr. lögdo menn þar á hendvr ſinar. ok strengdo menn þá heit at *bragarfvlli*. HEÞINN ſtrengdi heit til SVAVO EYLIMA dóttor vnnvſto HELGA *b*) bróþor ſins. ok iþraþiz *c*) ſva miök'at han geck á bravt villiſtigo *d*) 61) ſvþr á-lönd. ok fann HELGA bróþor ſinn. HELGI qvaþ.

propinatur. Ea vesperá solenniter et cum rigore vovebantur vota, et in medium productus est piacularis 60) *caper, cui convivæ manus imponebant, et tunc vota solenniter vovebant ad* BRAGII poculum. HEDINN *voto se obstrinxit ad ducendam* SVAVAM EYLIMII *filiam, amicam fratris sui* HELGII, *et in tantum ejus* [*post*] *poenituit, ut domo discederet per vias erraticas usque in regiones* 61) *australes, ibique offendit* HELGIUM *fratrem suum;* HELGIUS *cecinit:*

XXXI.

Kom þú heill HEÞINN
Hvat kantv ſegia
Nýrra ſpialla
Or NOREGI *e*).
Hví er þer ſtillir
62) Steykt *f*) or landi
Ok ert einn kominn
Oſs *g*) at finna.

XXXI.

Salvus adesto, HEDINN,
Quid potes narrare
Novorum sermonum
E NORVEGIA?
Qui tu, princeps!
62) *Terra ejectus es?*
Et solus venisti
Nos conventum?

XXXII.

a) Mbr. *ero* pr. *oro*, *voro*, *varo* i. e. fuerunt. *b*) S. *Helga* om. *c*) S. *ydra* þiz perperam. *d*) S. *villiſtiga*. Str. XXXI. *e*) S. *Norvegi* etiam recte. *f*) Mbr. *ſteykt*. *g*) Mbr. *ocr* i. e. *ockur*, nos duos s. ambos; *oſs* melius congruit.

60) De capro piaculari plura dabit *Hervarar S.* Edita Hafniæ 1785, quam vide Cap. XIV.

61) *Sudr á lönd*, Germaniam, Belgiam, Galliam intellige.

XXXI. 62) *Steyckia* (pr. *Stöckva.*) *or landi* exulem agere: quænam, inquit *Helgius*, causa induxit te, ut tanquam solum verteres.

xxxii. HEÞINN QVAÞ.
Mik hefir 63) miklo glæpr *h*)
Meiri fóttan.
Ek hefi kerna *i*)
Ena konúng-borno
Brúþi þína
At *bragar*-fylli *k*).

xxxiii. HELGI QVAÞ *l*).
Sakaz eigi þú,
64) Savnn mvno verþa
Avl-mál HEÞINN
Ockor beggia
Mer hefir 65) ftillir
Steykt 66) til eyrar.
Þriggia nátta
Skylac þar koma.
If *m*) er mér á því
At ek aptr koma.
67) Þá má at góþo
Gïöraz flíkt ef fkal.

xxxii. *HEDINN CECINIT.*
Mihi 63) *multò majus*
Scelus accidit;
Ego elegi
Regiam progeniem,
Sponsam tuam
Ad BRAGII *poculum*.

xxxiii. *HELGIUS CECINIT.*
Ne te incuses tu;
64) *Vera evenient*
Verba inter potandum fusa, HEDINN,
Nostra utriusque.
Me [*quidem*] 65) *rex*
Impulit in 66) *arenam*,
Trium noctium [*spatio*]
Debeo ibi adesse;
Dubium mihi est,
An inde rediero;
67) *Tunc benè exibit*
Talis res, si fatô destinatum est.

Þat

h) S. *glepr*, cujus variationis plura exempla suppetunt.
i) S. *körna*, quod et frequens est.
k) Hic ut antea legendum *Braga fulli*.
Str. XXXIII. *l*) *Helgi quad* contextus inseri postulat.
m) *If koma* S. om.

XXXII 63) *Miklo meiri glæpr:* crimen multo majus, quam quo poenam exilii quisquam subiit.

XXXIII. 64) *Sönn beggia:* q. d. sermones nostri cum olim componeremus, quantum video, exitu probabantur.

65) Prosa sequens hunc regem *Halfum*, *Hrodmari* filium nominat.

66) Nisi per *eir* pax, quies vertamus: *Til eirar þriggia nátta*, ad quietem trium noctium i. e. ut post tridui quietem s. spatium cum ipso congrediar v. Gloss. in *eyr*.

67) *Þá má-fkal:* Tunc res tua, si fata sinunt, bene succedet.

Þat qvaþ Helgi. þviat hann grvnaþi vm feigd sína. ok þat at fylgior hans höfdo vitiaþ Heþins. þá er han sá konona ríþa varginom.

Istud dixerat Helgius, *nam suspicabatur de vicina morte sua, et quod genii ejus* Hedinem *viserant, ubi vidit mulierem lupô vehentem.*

xxxiv. *n*) HEÞINN QVAT.

68) Sagdir þú Helgi
At Heþinn veri
Góds verþr frá þer *o*)
Ok giafa stórra.
Þér er sæmra
Sverþ at rióþa
Enn friþ gefa
Fiandom þínom.

xxxiv. *HEDINN CECINIT.*

68) *Dixisti*, Helgi,
Hedinem *esse*
Bene meritum ex te
Et munera magna.
Te dignius est
Ensem rubefacere,
Quam pacem præbere
Tuis hostibus.

xxxv. HELGI QVAD.

Reiþ á vargi
Er röckvit *p*) var
Flióþ eitt er hann
Fylgio beiddi.
Hon visfi þat
At veginn myndi
Sigvrlinnar sonr
A Sigars-*velli q*).

xxxv. *HELGIUS CECINIT.*

Lupo insidens vecta est,
Cum crepusculum vespertinum esset,
Mulier quædam, quæ illum
Itineris comitatum poposcit;
Ea sciebat
Cæsum iri
Sigurlinnæ *gnatum*
In Sigaris campo.

Alfr

n) Mbr. *Hedinn quad* om. *o*) S. *af* þer.
Str. XXXV. *p*) perperam mbr. & S. *rek vid* divisim, quod correxit Magnæus.
q) Mbr. völlum pro velli, quod idem codex alibi habet.

XXXIV. 68) *Hedinus* commissi criminis poenas æquo animo daturus fratrem placabilem ad iram et vindictam concitat, in hunc fere modum loquens: tu meum antehac fraternum in te animum agnoscens, amore & benevolentia me vicissim dignum judicasti: nunc vero cum me tibi hostem exhibuerim, justum est ut hostis loco me habeas & capitis supplicium de me sumas.

Alfr het konúngr. son 69) Hróþmars, er Helga hafdi völl 70) haslaþan á 71) Sigars-velli á þriggia nátta fresti. Þar var orrosta mikil, ok feck þar Helgi banasár.

XXXVI.

72) Sendi Helgi
Sigar at ríþa
Eptir Eylima
Einga dóttor. *r*)
Biþr brálliga *s*)
Búna verþa
Ef hon vill finna
Fylki qvikvan *t*).

XXXVII. SIGARR QVAÞ.

Mik hefir Helgi
Híngat sendan
Viþ þik Svava
Siálfa at mæla.

Alfus *dictus est rex, filius* 69) Hrodmaris, *qui* Helgio *locum pugnandi* 70) (*corylis*) *definierat in* campo 71) Sigaris *trium noctium intervallo. Ibi magnum erat prælium, atque* Helgius *nactus est vulnus mortiferum.*

XXXVI.

72) *Misit* Helgius
Sigarem *equitare*
Arcessitum Eylimi
Unicam filiam:
Poscit, celeriter
Parata sit,
Si ea velit convenire
Regem vivum.

XXXVII. *SIGAR CECINIT.*

Me Helgius
Huc ablegavit,
Tecum, Svava,
Ipsa collocutum:

þik

Str. XXXVI. *r)* Ita mbr. & S., sed *einkad:* usitatius. *s)* Ita mbr. & S. & alias passim pro *brádliga*. *t)* S. *quic qvan.*

Prosa. 69) Hic *Hrodmaris Holsatiæ s. Saxoniæ* regulus, ut supra dictum est, *Svafnum Helgii* avum maternum ceciderat, et *Helgius* vicissim *Hrodmarum*, cujus cædem *Alfus* filius porro ultus est.

70) *Hasla völl* sec. literam: corylis depalatis locum duello designare, metonymice: ad duellum quenquam provocare: dictio veteribus frequens est.

71) *Sigars völlr* i. e. *Sigaris* campus, nomen loci; forsan *Sigaris Saxoniæ* regis quondam sedes vel potius locus ubi *Sigar* cæsus est. *Völlr*, Ger. *feld*, campus, locus pugnæ.

Str. XXXVI. 72) *Helgius* ictu lethali recepto *Sigarem* nuntium mittens *Suavam* uxorem accessit.

Þik qvaðz *u*) hilmir
Hitta vilia
Áþr ſtr-borinn
Avndo týndi *x*).

Te dixit se rex
Convenire velle,
Antequam illustris genere
Animam perderet.

XXXVIII. SVAVA QVAÞ.

Hvat varþ *y*) HELGA
HIÖRVARÞZ ſyni.
Mér er hardliga
Harma leitat
73) Ef han fær *z*) vm lék
Eþr ſverþ vm beit.
Þeim ſkal ek gvmna
Grand vm vinna.

XXXVIII. *SVAVÀ CECINIT.*

Quid factum est HELGIO,
HJÖRVARDI *gnato?*
Mihi sæviter
Moerores offeruntur,
73) *Si eum mare delusit,*
Aut gladius secuit;
Ei hominum ego
Noxam efficiam.

XXXIX. SIGARR QVAÞ.

Fell hér i morgon
At FREKA-STEINE
Buþlúngr ſá er var
Baztr vnd ſólo.
ALFR mvn ſigri
Avllom ráþa
74) Þótt þetta ſinn
Þavrfgi veri.

XXXIX. *SIGAR CECINIT.*

Occubuit hic hodiè
Apud FREKASTEINUM,
Rex, qui erat
Optimus sub sole.
ALFUM *credo victoriâ*
Integra potiri,
74) *Etsi hac vice [ea re]*
Nihil foret opus.

XL.

Str. XXXVII. *u)* Mbr. *quad.* pro *hvat vard*, male. *x)* S. *tindi*, vitiose. Str. XXXVIII. *y)* Mbr. *hvard* *z)* Alias quandoque *færr*, quod tamen non præferendum.

Str. XXXVIII. 73) *Ef-lek:* Magnæus: si mare eum delusit: malim: si mare eum superinundavit, vid. *leika* in Gloss.

Str. XXXIX. 74) Þó-*væri:* quamvis hac vice nobis usui s. emolumento non esset.

XL. HELGI QVAþ.

Heil vertu þ) SVAVA.
75) Hvg ſkalltv deila
Siá mvn i heimi
Hinnztr ſvndr vera.
76) Tiá bvþlúngi
Blæþa vndir.
Mer hefir hiörr komit
Hiarta iþ næzta.

XL. *HELGIUS CECINIT.*

Salva sis, SVAVA!
75) *Animi adfectum moderare;*
Is, credo, in mundo
Supremus conventus erit.
76) *Ajunt regi*
Sangvinare vulnera;
Mihi ensis attigit
Cor quam proximè.

XLI.

Biþ ek þik SVAVA
Brúþvr grátatto
Ef þú vill míno
Máli hlýda æ).
At þú HEþNI
Hvílo görvir
Ok jöfvr úngan
Armi verir a).

XLI.

Oro te, SVAVA,
(*Sponsa* [*mea*] *ne lacryma*)
Si tu vis meo
Sermoni auscultare,
Ut tu HEDINI
Lectum sternas,
Et regem juvenem
Ulnis ambias.

XLII.

Str. XL. þ) Mbr. *ver þú* divisim. Str. XLI. æ) Mbr. *lyda* sine aspiratione.
a) Mbr. *áſtum leidir* i. e. amoribus allicias.

Str. XL. 75) *Hug ſkaltu deila:* Magnæus: animi affectum moderare. Ego: animi affectum dividas (inter me & fratrem) i. e. paraphrastice: amorem mihi antea habitum, nunc in fratrem *Hediunm* tui amantissimum convertas.

76) [*Tiá-undir:*] Magnæus: ajunt regi sangvinare vulnera: sic remisso quietoque animo de se loquens inducitur *Helgius*, ac si mensura mortalium major effusi sangvinis fluxum & mortifera vulnera non curaret, sed hæc observanda & narranda aliis relinqueret. Magnæus multis extollit tantam in *Helgio* animi fortitudinem, quæ sane omnem fidem excedere videtur: hæc vero auxesis non ipsi poetæ tribuenda, sed sinistræ interpretationi, qua relegata, verba *tiá-undir* ita verto: Regis vulnera sangvinem largius manant. *Tiá* dare, exhibere, tradere, referre, tanquam verbum auxiliare phraseologiæ poëticæ quandoq. inservit, liberæ, facilis, spontaneæ actionis sensum in verbis suis ponens: *tiá blæda:* dant sangvinare i. e. large s. libere sangvinant.

XLII. SVAVA QVAÞ.

Mællt hafda ek þat
I munar-heimi
Þá er mér HELGI
Hrínga valdi.
Mvndiga ek loſtig
At liþinn fylki
Jöfvr ókvnnan
Armi veria *b*).

XLII. *SVAVA CECINIT.*

Id loquuta eram
In jucundo domicilio,
Quando mihi HELGIUS
Annulos delegit:
Non fore, ut ego lubens,
Post exanimatum regem,
Principem ignotum
Ulnis amplecterer.

XLIII. HEÞINN QVAÞ.

Kyſtv mik SVAVA.
Kem ek eigi áþr
77) *Rógheims* á vit
Ne 78) *Ravþuls-valla c*)
Aþr ek hefnt hefik *d*).
HIÖRVARÞS ſonar
e) Þeſs er bvþlúngr var *f*)
g) Baztr vnd ſólo.

XLIII. *HEDINN CECINIT.*

Suavia tu me, SVAVA!
Non venio prius
77) Bellicosam regionem *visere,*
Neque 78) apricos campos,
Prius [*inquio*] *quam ultus sum*
HJORVARDI *filium,*
Qui rex erat
Sub sole optimus.

HELGI ok SVAVA er ſagt at veri endrborin.

HELGIUS *et* SVAVA *feruntur fuisse* (*per animarum transmigrationem*) *renati.*

Str. XLII. *b*) S. *áſtum leida.* Str. XLIII. *c*) Mbr. *Röduls fialla* apricos montes. *d*) S. *hefnt hefec* ek omisso. *e*) S. þaz non bene. *f*) Mbr. *var* om. *g*) Mbr. *beztr* moderne.

Str. XLIII. 77) *Rógheimr* pugnarum sive præliorum sedes i. e. *Norvegia* a *rog* vis, virium intentio, poëticé pugna: de hac glossa consentit b. Magnæus: nisi *Rógheimr* hic idem sit ac *Rógaland* (*Rygefylke*), est *Norvegiæ* australis regio, nomen habens á *Roge*, viribus valens, cognomento *Ogvaldi* regis, qui antiquitus ibidem regnavit. Subm. vide *Ol. S. Tr. II.* Cap. 37.

78) *Röduls vellir* i. e. campi aprici s. sole collustrati, ut videtur villæ nomen in *Rogalandia* ubi *Hiorvardus* regnavit. vid. supra st. VI.

Pr. *Endr borin*, renati; eorum enim animæ in *Helgium Hundingicidam* ejusque uxorem *Sigrunam* migrasse et hanc lucem revisisse supra dicuntur.

QVIÞA HELGA HUNDÍNGSBANA EN FYRRI

EÞR

HELGA-QVIDA AVNNOR *).

*) Hanc Inscriptionem, reliquorum carminum Eddicorum interpretatores imitans, ipsemet præfixi. Notandum autem est, quod titulus, quem editio Berolinensis ita continet: "*Alvisſmál: Her hefr vpp quithv frá Helga Hvndingsbana þá ena I.*" non reperiatur in Membrana nostra, in qua mox sequens Inscriptio, quæ vix jam legi potest, Odæ huic præponitur. Carmen *Alvis-mál*, longe ab hocce diversum, priori Eddæ nostræ parti insertum est.

HELGA QVIDA HUNDÍNGS-BANA 1).

ODE DE HELGIO HUNDINGICIDA 1).

I.

Ar var allda 2)
a) þá er arar gvllo;

a) T. S. þat.

I.

Mane *fuit temporum* 2)
Cum clanxerunt aqvilæ,

Hnigo

1) Docet Oda de eodem heroe 2da, cum pluribus hujus Eddæ partis collata, patrem ejus fuisse *Sigmundum Volsungi* filium, Regem Franconiæ (antiqui Germaniæ regni), Matrem autem *Borghildam* è Dania — in libro satis noto: *De nordiske Folks Overtro, Guder &c. Havn.* 1800. stupendo errore *Borghild* Hunnorum Regem appellatam — cujus hæreditarias ditiones maritum in dotem accepisse est verisimillimum, et simul a prologo carminis *Sinfiötlalok*, ut et narratione *Nornagéſts þáttr* dicta, indicatum, cum Sigmundum hunc, ob matrimonium suum cum Borghilda, diu in regno hujus Danico mansisse referant. *Helgius* igitur noster, amborum filius, regni Daniæ partem hæreditatis jure nactus est, quod suum imperium posterius auxit cædibus aliquot potentium principum, præsertim *Hundingi*, Regis *Hundlandiæ* vel *Hunniæ Cimbricæ* (de qua uberius infra agemus) atque *Hoddbroddi*, Regis occidentalis *Gothiæ* vel partis *Sveciæ*, et plurium regulorum ei auxiliarium, — cæsorum dynastarum ditiones proprio imperio subjiciens. Non igitur omnino mira poëtica illa hyperbole de ingenti ipsius potestate et celebritate, quam vates noster attribuit parcis Helgii fata constituentibus; cui etiam Auctor historiæ Volsungorum (a *Biornero* in ejus collectione Holmiæ 1737. *edita*), Cap. 41, prosaico sermone consentit. Helgius hicce noster Saxoni Grammatico notus fuit, haud dubie a carminibus Eddicis historicis (quorum multa jam dudum sunt deperdita) vel ipsorum fragmentis. Historiographus ille (Hist. Dan. Lib. 2) refert *Helgium*, quem *Hundingicidam* appellat, occidisse *Hundingum* filium *Sirici* regis Saxoniæ, et *Hoddbroddum*, Sveciæ Regem, quod nostris poematibus optime convenit; — narrat præterea Helgium Jutiam Saxonibus detraxisse, quod etiam Eddæ minime repugnat. In cæteris autem Saxo — qui plura vetustatis monumenta vel depravata accepit vel perperam exposuit — cum nostris conciliari nequit, nam heroem suum *Haldanis*, Daniæ Regis, filium dicit, et refert eum valde libidinosum fuisse, ac cum propria filia *Rolfum Krakium*, celeberrimum antiquæ Daniæ regem, procreasse. Vereor, ne relatio hæcce de *Helgio Hundingicida* orta sit a falsa interpretatione stropharum quo-

Hnigo heilog 3) vötn	*Defluebant aqvæ sanctæ 3)*
Af Himinfiöllom 4)	*Montibus cælestibus 4):*
þá hafþi HELGA	*Tunc* HELGIUM
Inn b) hvgom stóra	*Magnanimum*
BORGHILDR borit	BORGHILDA *pepererat*
I BRÁLVNDI 5).	*In* BRALUNDO 5).

II.

Nótt varþ í bæ	*Nox in villa facta est,*
Nornir 6) qvamo,	*Parcæ 6) adveniebant,*

þær

b) S. *hvg om.*

quorundam in ambabus Odis de eo agentibus, quæ obscenas altercationes fratris ipsius *Sinfiotlii* et *Gudmundi Granmaridis* continent, ut et a narratione satis famosa de matre Sinfiotlii *Signya*, qui ipsum e *Sigmundo* fratre suo filium suscepit.

Tres heroes, *Helgii* nomine prædití, quarum Edda nostra (vel inscriptiones singulis ejus carminibus a recentioribus librariis præfixæ) mentionem facit, distingvendi sane sunt. De Imo, *Helgio Hiorvardi filio* agit carmen, *Helgaqvida Haddingiaskata* jam minus recte inscriptum; de IIdo *Helgio* nempe *Hundingicida* præsens Ode, unacum altera, quæ hanc mox sequetur — de IIItio autem, qui *Helgius Haddingiaskati* (Haddingorum heros) aut *Haddingiaskadi*, (Haddingorum pernicies) appellatur, nihilum nobis constat, nisi quod secundum opusculum historicum *fundin Norvegr* sive *Origines Norvagicæ* dictum, *Haddingum*, Regem Norvagicum, aliquamdiu secutus fuerit — nam carmina de eo agentia jamdudum amissa sunt. Errat igitur (nostra, ut et editoris harum cantilenarum primi, *van der Hagen*, sententia) doctissimus *Suhmius* (*Critisk Historie af Danmark*, 2 *Bind*, *Kbh.* 1775, P. 227) cum *Helgium Hiorvardi filium* eundem cum *Helgio Haddingiaskato* fuisse opinatur.

2) Verti etiam potest a) olim fuit b) annus fuit seculorum, c) tempus fuit.

3) Rectius forsan legi debet *hálig* sublimes ɔ: ex alto defluentes vel *hielög* frigidæ. Vid. Gloss. Constat cæterum proavos nostros aqvas sanctas habuisse et partim etiam adorasse.

4) Num *Himinfiöll* ɔ: montes coelestes, nomen sit loci proprium, an etiam poëtice aëra vel coelum altum denotet, in medio linquo. *Himmelbierg* nomen est (ejusdem sententiæ) montis, qui, ni fallor, inter celsissimos Daniæ numeratur. Cfr. Ind. Nom. pr.

5) *Brálundr* nomen est oppidi vel luci in Dania siti. Cfr. Observat. Imam. An pagum *Braabye* (olim forsan *Braalund By*), in *Sælandia*, non procul a *Store Heddinge*, denotat?

6) *Nornir* (nom. sing. *Norn*) dictæ sunt:

1) Veterum borealium parcæ (gr. Μοῖραι) quarum officia græcarum simillima credebantur. Partui muliebri præerant, et nendo infantum fata constituebant. Tres erant numero, nempe a) *Urþ* vel *Urþr* (facta, creata

præ-

Þær er auþlíngi
Alldr vm ſcópo.
Þann báþo fylci
Frægſtan verþa
Oc buþlúnga
Beztan þiccia.

Quæ principi
Ætatem creabant:
Istum ducem jubebant
Celeberrimum fore,
Et imperantium optimum
Existimandum.

III.

Snero þær af afli
Aurlog-þátto
þá er borgir braut 7)
I BRÁLVNDI.

III.

Nerunt fortiter
Filamenta fatorum
Munimenta fracturi 7),
In BRALUNDO.

Þær

præterita) quæ *Clothoni* b) *Verandi* (præsens) quæ *Lachesi* & c) *Skuld* (futura) quæ *Atropo* respondet. Parcæ inter vetustissima numina Grajorum ac Latinorum recte habentur — sed sub nomine *Deæ matres*, *Mair* l. *Mairæ* (forsan Scandorum *Mædr* l. *Maidr* ɔ: Matres, aut *Mær* v. *Mair* Mulieres virgines) in Germania, Gallia & Britannia olim cultæ sunt, unde probabile est ipsas cum nostris Nornis principalibus easdem fuisse. De stupenda similitudine inter mythos Græcos ac boreales in hoc puncto et circa fatalem necessitatem (famosissimum recentiorum Muhamedanorum, et ut videtur, perantiquum orientalium dogma) Confer porro Observationem 106 ad carmen *Hamdis-mál*.

2) Mulieres humanæ, obstetrices simul et ad infantum recens natorum incunabula fatidicæ, quæ coelestium illarum Parcarum vices sæpissime subibant; hæ autem *Völvur* vel *Völur* interdum apud veteres nominantur. Islandis antiquioribus *Ljósmædr* ɔ: *Matres lucinæ* l. *lucis* sonabant, ut et a Danis hodie[t] nis *Jordemödre* vel *Gjordemödre* appellantur.

3) Uti Parcæ interdum Romanis *Deæ t[...]tricæ* sonabant, ita etiam vox *Norn* nostrat[i]bus olim (ut nunc in Islandia) fæminam m[a]ledicam vel malæ indolis nonnunquam signi[fi]cavit.

Coelestes Borealium *Parcas* vel *Deas Matr[es]* natalitiis Helgii nostri, ut inclyti herois ipsas adfuisse poëta fingit.

7) Verbotenus: *Cum munimenta frangeret* ɔ heros de quo agebant, i. e. Vaticinium d[e] munimentorum oppugnatione edentes Parcæ opus suum validius aggrediebantur, musico[rum] instar cum bellica facinora canunt. Vi[x] puto verba supradicta innuere ingentem tempestatem, quæ tempore *Helgii* natalitio arce *Bralundenses* fregerit — quamvis sensus hi[c] illis etiam attribui posset. Tertia dictoru[m] significatio ab hostili munimentorum impugnatione capi potest, cum respiciatur stropha VII. relatio de *Sigmundo*, qui e prælio egressus nato suo dona obtulit, Cfr. Obs. 18.

þær vm greiddo
Gvllin-ſímo *c*)
Oc vnd mána-ſal 8)
Miþian feſto.

IV.

þær avſtr oc veſtr
Enda fálo,
þar átti lofþúngr
Land á milli.
Brá nipt nera 9)
Á norþr-vega
Einni feſti
Ey 10) baþ hon hallda.

V.

Eitt var at ángri 11)
Ylfínga 12) niþ

c) T. S. *gvllin ſino* al. *ſimo*.

Explicarunt istæ
Aureum funem;
Et medio lunæ
Atrio 8) *suffixerunt.*

IV.

Orienti & Occidenti
Assuebant fibras,
Ejus interea spatii
Heros regiones nactus est;
Nympha boream versus
Flexit unam nematis 9)
Catenam qvam semper 10)
Durare jussit.

V.

Inquietavit unum 11)
Ylfingorum 12) *prolem,*

d) Oc

8) *Mánaſalr* Atrium vel domicilium Lunæ — coeli appellatio poëtica.

9) *Neri* vox insolita verisimiliter cognata est Latinorum *nervus*, *nema* & *netus*, atque græcorum *νευρον* vinculum, ut & voci veteri scandicæ *nara* adhærere (V. Gl. T. I. sub hac voce). *Neri* nomen proprium comitis Norvagici satis notum est.

10) Vox hæc *ey* valde est ambigua. Notat enim in scriptis islandicis et vocem *semper* et alteram oppositam *non*. In membrana nostra *ey* sæpissime sonat *perpetuo* sed *egi* lat. non, vid. Gloss. Minime mihi arridet conjectura quam ill. Suhmius l. c. p. 200, viro docto Islando *Finsenio* attribuit, hæc nempe, quod *Ey* hic nomen proprium sit mulieris vel divæ alicujus, et *Eyr* (nomen nempe medicæ artis Deæ) legi forsan debeat.

11) Garritus nempe corvorum de quo in posteriore strophæ parte agitur. Cfr. Str. I. Lin. 2.

12) *Ylfingi* heroes prosapiæ Volsungianæ interdum appellantur. Quod *Rolfus Kraki* ex hac familia oriundus fuerit, ex *Ynglinga-Saga* (Cap. XLII) cum Saxone et Edda nostra collata, probabile evadit. Cfr. Obs. I. & Ind. nom. pr.

d) Oc þeirri meyio
Er mvnuþ 13) fæddi.
Hrafn qvaþ at hrafni 14)
Sat á hám meiþi
Andvarr *e)* áto,
Ec veit noccoþ.

Et mulierem, quæ
Delicias 13) *pepererat;*
Crocitavit corvus corvo 14)
Sedens in arbore celsa
Prædæ intentus:
„*Quoddam scio.*

VI.

Stendr í brynio
Bvrr SIGMUNDAR
Dægrs 15) eins gamall
Nú er dagr kominn.
Hverfir avgo
Sem hildíngar
Sá er varga 16) vinr
Viþ ſkolom teitir.

VI.

Stat loricatus
SIGMUNDI *filius*
Noctem 15) *unam natus,*
Jam dies illucescit;
Acriter intuetur
Bellatorum instar
Is est belluarum 16) *fautor;*
Gaudeamus quæso!"

VII.

Drótt þótti sá
Davglíngr vera
Qváþo meþ gvmom
17) . . . ár komin.

VII.

Is populo videbatur
Heros præclarus esse
Ajebant viris
[*Fausta*] 17) *tempora venisse*

Siálfr

d) Membr. *er.* *e)* T. S. *ándvanr.*

13) Filium puta dilectissimum.

14) Credebant proavi nostri aves edere sermones compositos, quos sapientes et in ea arte edocti homines callere possent. Opinio hæc antiquissima ê metempsychoseos vel transmigrationis doctrina sine dubio orta est.

15) *Dægr* proprie dimidiam dici naturalis (vel XXIV. horarum) partem denotat, vid. Gl.

16) *Vargr* proprie lupum, sed præterea poëtice animal quodvis carnivorum significat, v. gl.

17) Vox parvula hic in textu deest, quam tamen *gód* ɔ: fausta (tempora) olim sonuisse puto.

Siálfr gecc vísi
Or vígþrymo 18)
Ungom færa
19) Itrlauc *f*) grami.

Rex ipsemet egrediebatur
Ex armorum procella, 18)
Principi juveni egregium
Donum 19) *oblaturus.*

VIII.

Gaf hann HELGA nafn
Oc HRÍNGSTAÞI,
SÓLFIÖLL, SNÆFIÖLL
Oc SIGARSVOLLO,
HRÍNGSTAVÞ, HÁTÚN
Oc HIMINVÁNGA, 20)

VIII.

Dedit nomen HELGII
Ac HRINGSTADOS,
MONTES SOLIS, MONTES NIVIS
Et CAMPOS SIGARI
HRINGSTÖD, HA*UN
Ac HIMINVANGOS 20),

Blóþorm

f) T. obs. forte *Laug.*

---

18) *Vigþryma* (vel *Vigþruma*) cædium tonitru l. tempestas, pro poëtica pugnæ appellatione vulgo accipitur — hic autem forsan armamentarium significat, cujus conjecturæ rationes in Glossario explanabuntur.

19) *Itrlaucr* (verbotenus: *præstans allium*) vox est intellectu difficilis. Hic pro cimelio vel *dono egregio* intelligendum sentio. Majores nostri allium magni æstimarunt, partim verisimiliter ob gustum et odorem iis gratum, sed præsertim sine dubio propter opinionem quam habebant de summis ejus in medicina virtutibus e. gr. ad vim potus venenati omnino extingvendam, de quo Carmen *Brynhildarquida* inspiciendum est. Hinc loquendi formulæ: *ættarlaukr* decus generis, *benlaukr* gladius. Si vox quæstionis ad Eddicas rerum appellationes, quas *Hálfkénníngar* vel dimidias vocant, referenda sit, gladium præstantem indicat. Vereor autem, ne recitatorum vel librariorum culpa mendum hic irrepserit, & pro *itrlauc* legendum esse *itrlaug*, quam etiam opinionem virum mihi latentem, qui Thorlaciano Codici variantes lectiones addidit, adoptasse cerno. Alphabethum Scandorum runicum litteras c. et g. ignorat, et eorum loco k. (*kaun*) ubique substituit. *Itrlaug* idem est quam *egregium*, *bonum* vel *sacrum lavacrum*; et si lectio ista præfertur, aquam igitur baptismalem, ethnicis borealibus usitatam, in hoc loco significat. — Historia Volsungorum, a Biornero edita, Cap. 15 de Rege Sigmundo ita refert: *Hann géck á móti syni sinum med lauk einum* i. e. "Filio suo obviam iit allium quoddam ferens." Si talis aliquando ceremonia in usu fuerit, allegorica sane, vel ad superstitiosum allii cultum alludens, existimanda erit.

20) Suhmius *Hringstados* oppidum *Ringsted* in Sælandia situm (quod etiam inter antiquissima Daniæ merito numeratur) ut et *Sigarsvollos* pagum ejusdem insulæ satis notum indicare recte putavit. (*Historie af D :nmark 1 Del*, *Kh.* 1782, P. 199.) *Hatunum* idem (l. c.)

Blóþorm búinn	*(Et) gladium ornatum*
Bróþr Sinfiötla 21).	*Fratri* Sinfiötlii 21).
IX.	IX.
Þá nam at vaxa	*Crevit deinde*
Fvrr vina brióſti	*Juxta pectora amica*
Álmr 22) itrborin	*Juvenis* 22) *prænobilis*
Ynþislióma.	*Jucundo splendore [circumdatus]:*
Hann galt oc gaf	*Soluit ac dedit*
Gull verþúngo	*Meritis aurum,*
Sparþi egi hilmir	*Non princeps pepercit*
Hodd blóþrekin *g*) 23).	*Armis sangvinolentis* 23).

X.

g) S. *broþrekin*.

(l. c.) in Svecia situm conjicit — nonne autem *Ha-tunum* nostrum potius in Sælandiæ *Tune* vel *Thune Herred*, quod pagum *Tune* continet, Valdemari 2di temporibus eodem nomine gaudente, quærendum est? De reliquis locis in hac stropha memoratis (quorum nomina in glossario, quoad sensum etymologicum, examinanda erunt) Suhmius nihilum conjecit. An sub nomine *Himinvángar Himmer-Syssel* in Jutia vel *Himmelöv*, pagus in præfectura Sælandiæ Roskildensi — et sub *Sólfiöll* pagus *Solruth* Valdemari 2. tempore in toparchia prædicta Tunensi situs — intelligi debeant, decernere nequeo.

21) Dona hæc cuncta nomen puero impositum sequebantur. Munera, quæ proavi nostri aut nomina vel cognomina imponentes, nominatis dare soliti fuerunt, *nafnfesti* ɔ: *Confirmatio nominis* veteribus audierunt.

22) *Almr* verbotenus: *alnus* (arboris genus), v. Glossar. Hominibus secundum Eddicas poëseos leges arborum appellationes attribuere licet, ea causa, ni fallor, quod *Ascus* et *Embla*, primi homines, e lignis vel arboribus creati fuisse crederentur.

23) Ultima vox *blóþrekin* vel *broddrekin* aut corrupta, aut saltem adeo ambigua, mihi videtur. *Hodd* (de qua voce Glossarium operis adhibeatur) sæpissime circulum et annulum notat. Diversæ de versus hujusce vera sententia conjecturæ institui possunt, hæ nempe *a*) *Hodd. blóþrekin* (in acc. plur.) verbotenus: *annulos sangvinolentos*. Tales apud veteres Boreales, quatenus scio, non in usu fuerunt, iis sacris annulis exceptis, qui in delubris altaribus imponebantur, victimarum cruore interdum aspersi, et ad quos gentiles jusjurandum dederunt. *b*) Si *blóþrekin* hic *annulos rubris gemmis* vel *rutilo auro ornatos* indicaret, metaphora esset poëtis nostris admodum infrequens. *c*) Verisimillimum mihi videtur hic recte legendum esse aut *lóþrekin* (igne fabricatos) aut *gollrekin* (aureos vel inauratos ɔ: annulos). Talibus Helgius non pepercit,

X.

Scamt lét víſi
Vígs at bíþa
Þá er fylcir var
XV Vetra
Oc hann harþan lét
HVNDÍNG 24) vegin
Sá er lengi réþ
Lavndom oc þegnom.

Brevis fuit expectatio
Cædis a Rege patrandæ,
Cum dux impleverat
Annos quindecim,
Et asperum fecit
HUNDINGUM 24) *occidi,*
Qui diu gubernaverat
Provincias et subditos.

XI.

Qváþo ſíþar
SIGMUNDAR bvr
Avþs (oc) hrínga *h*) 25)
HVNDÍNGS ſynir.
Þvíat þeir átto
Jofri at gialda
Fiárnám micit
Oc favþr dauþa.

XI.

Expetierunt posterius
A SIGMUNDI *nato*
Opes et annulos 25)
HUNDINGIGENÆ;
Debebant enim a Rege
Sumere vindictam
Ingentium divitiarum occupationis
Atque patriæ necis.

h) Membr. *auþir hrínga.*

XII.

pepercit, i. e. largus fuit cimeliorum. *d*) *Hodd blóþrekin* (in acc. sing.) i. e. *cuspidem cruentatum* — si *hoddr* pro *oddr* sono aspirante vel littera h. præfixa, aut ob licentiam poëticam, aut ob vetustissimum loquendi modum, legi deberet. Hinc autem sensus foret: *Helgius sangvinolento cuspidi non pepercit* i. e. sæpe armis certavit.

24) Vide de *Hundingo* Obs. Imam. Suhmius (*Historie af Danmark* I D. p. 192) putat ipsum Saxonibus a meridie Albis præfuisse, et, secundum Saxonis relationem ab *Helgio Stadis* (Germaniæ) occisum esse; *Hundlandiam* igitur ab *Hunalandia* diversam statuit. Meam sententiam de regno ejus, Daniæ, et in specie Jutiæ parte, in observationibus ad carmen mox sequens explanabo.

25) An chartaceorum codicum lectio *auþs oc hrínga* pro membranæ *auþir hrínga* (annulorum vacui vel expertes) revera præferenda sit, in medio linquo.

XII.

Létaþ bvþlúngr
Bötr vppi
Né niþia *i*) heldr
Nefgiöld 26) fá.
Van qvaþ hann mvnþo
Veþrs ens micla
Grárra geira
Oc gremi ÓÞINS 27).

XII.

Nec dynasta
Soluit mulctas
Nec talionem capitis 26)
Cognatis tribuit;
Dixit imminere
Glaucarum hastarum
Sævam procellam
Et OTHINI *iram* 27).

XIII.

Fara hildíngar
Hiörstefno til
Þeirrar er logdo
At LOGAFIÖLLOM 28).
Sleit fróþa-friþ 29)
Fianda á milli
Fara viþris grey 30)
Valgiörn vm ey *k*).

XIII.

Tendunt milites
Ad bellicos conventus
Quos apud flammæ montes 28)
Prædestinarunt,
Pace Frothoniana 29)
Inter hostes rupta,
Canes Othini, 30) *avidi prædæ*,
Per insulam (*l. terram*) *grassabantur.*

XIV.

i) Mbr. hic add. *t*.

k) T. hanc lin. omitt.

26) Mulctam nempe ob cædem Hundingi patratam, qualis alias a veteribus *manngjauld*, sed in recentiore Danorum lingva *Mandebod* dicta est. V. Gloss.

27) Volsungiani se ex Othino ortos jactabant (ut in historia eorum legitur). Divinum igitur ei honorem attribuerunt, et ejus speciali patrocinio se frui crediderunt.

28) Loci vel montis *Logafiöll* situatio vix accurate determinari potest, ut et Suhmio ipsi plane ignota fuit. Opinatur is pugnam Helgii cum Hundingi *filiis* in Norvegia peractam; id autem mihi minus probabile videtur. De his amplius infra.

29) *Pax Frothoniana* pleonasmo poëtico pro pace hic ponitur. Hæc loquendi formula a Rege Daniæ Frothone pacifico, qui *Frode Fredegode* nobis sonat, ortum ducit.

30) *Viþris grey* : canes Othini — luporum poëtica appellatio.

XIV.

Settiz vísi
þá er vegit hafþi
Álf oc Eyólf
Vnd Arasteini 31)
Hiörvarþ oc Hávarþ
Hvndíngs sono 32)
Farit hafþi hann allri
Ætt geirmímis 33).

XIV.

Dux consedit
Sub AQVILÆ PETRA 31),
Cum occiderat
ALFUM EJOLFUMQUE,
HIÖRVARDUM & HAVARDUM
HUNDINGI *filios* 32);
Perdiderat cunctam
Bellatoris prosapiam 33).

XV.

Þá brá-lióma
Af Logafiöllom
Oc af þeim lióma *l*)
Leiptrar qvamo.
34) *Þá var vnd hiálmom*
Á himinvánga.

XV.

Tunc e flammæ montibus
Jubar coruscavit,
Et ex splendore isto
Fulgura micabant;
34) *Iverunt tunc per cæli*
Plagas galeis tectæ;

Brynior

l) T. *ljómom.*

31) Summius locos *Logafjöll* et *Arastein* in Norvegia reperire desideravit. *Areftöllen* (sella aquilæ) mons vel rupes non incelebris Tellemarchiæ superioris jam appellatur; sed e contrario non audeo statuere quod Helgius noster cum Germanis, vel etiam Danis, in loco tam longinquo et a mari procul distanti prælium commiserit. Cfr. Obs. 21. ad carmen proxime sequens.

32) Odæ sequentis prosaicus commentarius quatuor similiter *Hundingi* filios enumerat, eorum autem ibidem quartum nomen a nostro differt, nam *Hervardus*, non *Havardus* illic appellatur. Historia Volsungiana l. c. Cap. 16. *Alfum*, *Ejolfum*, *Havardum* & *Hagbardum* nominat. Narratio de *Norna-Gesto*, inserta historiæ *Olavi Tryggvini* Edit. Scalholt. Tom. 2 tres *Hundingi* filios *Ejulfum*, *Herrandum* et *Hiorvardum* ab Helgio occisos dicit, sed tres eorum fratres *Lyngvium*, *Alfum* et *Hemingum* aufugisse, ac deinde per longum tempus (maritimis) prædationibus operam navasse refert.

33) Non omnes Hundingi filios apud *Logafiöll* cecidisse alibi legimus. Verba *farit hafþi* hic igitur eo sensu sumenda sunt, quod Helgius jam totam Hundingi prosapiam aut occidisset, aut fugavisset.

34) Verba textus hic aliquanto corrupta suspicor, sensus autem nihilominus satis perspicuus apparet.

Brynior voro þeirra
Blóþi ſtocnar
Enn af geirom *m*)
Geiſlar *n*) ſtóþo 35).

Loricæ ipsarum cruore
Erant aspersæ,
Sed ab hastis
Radii lucebant 35).

XVI.

o) Frá árlíga
Or Ulf-iþi
Davglíngr at því
Díſir ſvþrænar 36):
Hvört þær vildo heim 37)
Meþ hildíngom
Þá nótt fara,
Þrymr *p*) var álma.

XVI.

Alacriter clarus
Heros ex luporum
Confluxu interrogabat
Nymphas australes 36):
Numne nocte ista,
Cum militibus domum 37)
Petere vellent,
Strepor erat spiculorum.

XVII.

Enn af heſti
Havgna dóttir

XVII.

Sed equo insidens
Hognii *filia,*

Lýddi

m) Mbr. *geiror.* *n*) T. *geiſtar.* *o*) T. uno verbo: *frárlíga.*
p) T. obs. al. *viſs*; S. obs. al. *viþ.*

35) Secundum opinionem meam veteres Scandi *Valkyrias* vel nymphas bellicas (ac forsan plura numina) aurora boreali et aliis splendentibus meteoris circumdatas, mortalibus interdum apparere credebant. Hujus sententiæ fundamenta explanavi in tentamine poëmata Ossianea illustrandi, quod sub titulo: *Forsög til Forklaring over nogle Steder af Ossians Digte, mest vedkommende Scandinaviens Hedenold* inter scripta Societatis litterariæ Scandinavicæ pro Anno 1813, in lucem prodiit.

Credibile sane est, *Sigrunam* cum ejus comitatu noctu et inopinato, meteoris lucentibus, e loco transmarino vel longinquo, ad Helgium venisse, unde vel poëtæ, vel homines superstitiosi posterius finxerunt, quod equis fulgidis per aëra vecta fuerit. Similes relationes in Odis Helgianis 1a & 3tia inveniuntur, *Volſungaſaga* (Cap. 16) allegoriam develans, refert Helgium e pugna discedentem, *Sigrunam* cum mulieribus aliquot in sylva quadam invenisse, et cum ea collocutum fuisse.

36) Epithetum hocce innuere videtur, quod *Sigruna* nata fuerit ab austro Daniæ et Sveciæ (hodiernæ) tractuum borealium. Cfr. tamen Obss. 22 & 64 ad Helga. qv. 3.

37) Ad diversoria, quibus tunc gaudebat Helgius.

Lyddi randa rym
Ræſi ſagþi.
Hygg ec at vér eigom
Aþrar ſýſlor
Enn meþ baugbrota q)
Biór at drecca.

Scutorum crepitum sedavit
Regique dixit:
"Puto nobis alia
Negotia gerenda,
Quam cum viris
Merum haurire.

XVIII.

Hefir minn faþir
Meyio ſinni
Grimmom heitit
GRANMARS ſyni.
Enn ec hefi HELGI!
HAVDDBRODD 38) qveþit
... óneiſan
Sem *kattar ſon* 39).

XVIII.

Meus pater
Puellam suam
Spopondit crudeli,
Granmaris nato,
Sed o Helgi! æstimavi
Hodbroddum 38) [*Regem*]
Superbum quasi
Catulum felinum 39).

XIX.

Sá r) kömr fylcir
Fárra nátta
Nema þú honom víſir
Valſtefno til 40)

XIX.

Dux iste veniet
Intra paucas noctes
Nisi eum ad
Pugnam provoces 40)

Eþr

q) T. *baubrota.* r) T. obs. chartæ þá.

38) *Hoddbroddum* hunc *Granmaris* filium Vestrogothiæ et forsan adjacentium maritimarum regionum principem fuisse, cum Suhmio opinor.

39) *Kottur* vilem rusticum aut tugurii incolam, quamvis vox hoc sensu ignota sit, hic significare suspicor. V. Gloss.

40) Mos erat frequens militum vetustatis, ut et inter nostros interdum casus est, sponsas alienas armata manu — sponso nimirum singulari vel aliusmodi certamine devicto — sibi acquirere.

Eþr mey nemir
Frá mildíngi.
41) Vggi *s*) egi þú
Isúngs bana
Fyrr mvn dólga dynr
Nema ec dauþr siác.

Vel a Rege
Virginem abducas."
"41) *Ne diffidito*
Isungicidæ,
Clades fiet hostium
Priusquam letho affectus fuero."

XX.

Sendi áro
Allvaldr þadan
Of lopt oc of *t*) lög 42)
Leiþar at bidia.
Iþgnógan *u*)
Ognarlióma 43)
Bravgnom bióþa
Oc bvrom þeirra.

XX.

Nuntios misit
Inde Monarcha,
Per aëra et per maria 42),
Ad auxilia petenda,
Et ad offerendum
Aurum abundans 43)
Viris atque
Eorum filiis.

XXI.

Biþit sciótliga
Til scipa gánga

XXI.

"*Rogate (eos) cito*
Ad navigia tendere,

Oc

s) T. *liggi.* *t*) T. obs. al. *yfir.* *u*) S. T. obs. al. *iþgnógari.*

41) Hæc sine dubio Odæ nostræ stropha, vel ipsius commentarius prosaicus, lacuna una vel pluribus laborat. Ambiguum videtur, num verba hæce "*Uggi egi þú isúngs bana*," Sigrunæ, an Helgio tribuenda sint. Si illi, sensus erit: "Non metue Isungicidam," (Hoddbroddum nempe); Si huic: "Non Isungicidam," (me scilicet, Helgium) "suspicias ɔ: timoris, vel animi ad tui auxilium inviti." Quis *Isungus* iste, ab alterutro heroum occisus, fuerit, non constat; Ultimi autem duo versus Helgio soli adscribendi sunt.

42) Ne legendum sit *lád oc lög* ɔ: terra et mari, poëta indicare videtur, quod *Valkyriæ*, altivolis equis vectæ, inter nuntios Helgii & amicæ ipsius fuerint.

43) *Ognarliómi* & gladium et aurum significat Vid. Gloss.

Oc or BRANDEYIO 44)	*Et ex* BRANDEJA 44) *apparatu*
Búna v) verþa.	*Instructos abire.*
Þadan beiþ þengill	*Rex ibi morabatur,*
Vns þíngat x) qvamo	*Donec illuc venissent*
Halir hvndmargir	*Centuriatim milites*
Or HEDINSEYIO 45).	*E* HEDINSEJA 45).

XXII.

Oc þar af ST (R) ÖNDOM 46)

XXII.

Simul a ST(R) ANDIS 46)

Oc

v) T. *bruna* obs. al. *búna*. x) Mbr. *þíng* ɔ: comitia, catervæ.

44) Suhmius (crit. Hist. 2 B. p. 20 f.) unius Eddici Codicis lectionem a nostra differentem "*Brandeiri*" scilicet observat, ac nomen istud lingvam vel oram Sælandiæ, freto celeberrimo *Öresund* terminatam, indicare putat. Lectio illa minime sequenda erit, nisi vocula *af* pro omissa *or* præfixa staret, cujus autem incerti sumus. — Clarissimi præterea historici conjectura nuper memorata, alteri probabiliori contradicere videtur, cujus infra in obs. 49. mentionem faciemus. *Brandej* (insula ignis, gladii, rostri aut perticæ navalis) poëtica forsan vel obsoleta Sælandiæ appellatio habenda — nisi statuemus non particulam *or* (ex) sed ejus loco *at* (ad) nomini præfigendam esse, tum autem *Brandej* sine dubio significaret *Brennej* vel *Brennnej* (insulam incendii vel ignis) hodie *Brännö*, insulam olim celebrem littori præfecturæ Gothoburgensis adjacentem, ubi probabile est copias Helgii navales in hac expeditione terram primum appulisse, et in cujus vicinia multa locorum in carmine nostri memoratorum nomina hodiedum inveniuntur. Hæc etiam opinio sine mutatione textus facile admitti potest, cum statuamus classis Helgianæ navalem stationem apud *Brennejas* prædestinatam fuisse. — Cæterum suspicor stropham hanc mancam evasisse.

45) Loca, e quibus Helgius copias colligi curaverat, et quæ hic usque ad stropham XXIV. enumerantur, in Sælandiæ orientali latere sita mihi apparent. *Hédinsej* (quam Suhmius *Bornholmiam* nescio qua ratione statuit) aut oppidum *Store Hedinge* aut pagum *Lille Hedinge* — quæ nomina e *Hédinsej* eodem modo ut *Odense* ex *Odinsej* formata videntur — indicare puto. Insulam aliquam parvam, apud majorem *Rugiam* (Germaniæ) sitam, *Schoeningius* in mappa geographica Europæ *Hedinsej* inscribit, nescio qua auctoritate fultus.

46) *Stöndum* nomen loci inauditum est, sed addita una solummodo littera (*Ströndum*) frequentissimum in sermone islandico — *Strönd* enim et *Strandir* vel *Strendur* (in dat. & abl. plur. *Ströndum*) oram vel littus significat & multis locis in Scandinavia olim attributum fuit, ut et jam plura in Islandia id retinent. *Strandas* nostri opinor oram fuisse maritimam Sælandiæ, a meridie promontorii celebris *Stævns*, (de quo in nota mox sequenti uberius) ubi prædium *Strandegaard* et pagus *Strandhoved* vetustissimi nominis, circumjacenti regioni olim attributi, reliquias ostendunt.

Oc Stafnsnesi 47)
Beit hers *y*) út scriþo
Búinn gvlli.
Spvrþi Helgi
Hiorleif 48) at því:
Hefir þú kannaþa
Koni óneisa.

XXIII.

Enn úngr Kóngr
Oþrom sagþi,
Seint qvaþ at' telia
Af Travnoeyri 49)
Lánghavfþut scip
Vnd líþondom *z*)
Þáv er Jorfasvnd *þ*) 50)
Vtan fóro

Et Stafnsneso 47)
Naves classicæ exierunt
Auro ornatæ.
Helgius Hiorleifum 48)
Ita interrogabat:
"*An lustravisti*
Viros elatos."

XXIII.

Sed rex juvenis
Alteri respondit,
Dixit sero enumerandas
Naves longis rostris præditas,
Quæ, sub euntibus,
A Traunoeyri 49),
Per Jorfasundum 50),
Extrorsum currebant;

XII.

y) T. S. obs. al. *hann.* *z*) T. S. *liþ-ondom.* þ) T. *í orfasund.*

47) *Stafnes* Suhmius, et quidem sine dubio recte, pro promontorio *Stævns* vel *Stevens Klint* interpretatur. Tempore Valdemari 2di *Stöfnes* appellatum fuit, & *Strandis* prædictis terminatur. In toparchia *Stevens Herred* oppidum & pagus *Heddinge* sita sunt.

48) Historia Volsungianorum Cap. 17. *Hiorleifum* hunc *Leifum* appellat. Numne vir idem qui apud Saxonem (Libr. 2) *Ler* vel *Lerus* nominatur, et ab *Helgio Hundingicida*, post Saxones ab ipso e Jutia ejectos, hujus provinciæ parti præfectus fuisse dicitur?

49) Suhmius l. c. laudato *Finsenio* (ni fallor Joh. Finnaeo celebri episcopo dioeceseos Schalholtinæ) adscribit observationem istam acutam et probabilem, quod *Traunoeyri* (lingula gruis vel gruum) *Helsingiaeyri* vel *Helsingör* (lingulam anatum berniclarum) denotet.

50) *Jorfasund*, non *Orvasund*, *Orasund* vel *Orvasong* ut Suhmius in diversis codicibus legit, doctissimo huic viro assentiens fretum celeberrimum *Eyrarsund* vel *Öresund* indicare censeo. *Jorfi* vel *iörvi* (vox ejusdem fere cum *eyri* sensus) planitiem vel campum planum significat, & freti prædicti situi adeo congrua est. Biorneri *Volsungasaga* fretum illud perperam *Niörfasund* appellat, sed hoc nomen alias in monumentis islandicis freto Herculeo attribuitur.

XII. C.
Tryggra manna
Þó er í HÁTÚNOM 51)
Hálfv fleira
Víglid Konúngs
Vanir erom *æ*) rómo.

Mille ducentos
Fidorum virorum;
Sunt tamen in HATUNIS 51)
Dimidio plures
Copiarum Regis,
Assveti pugnæ sumus.

XXIV.

Sva brá ſtýrir
Stafntioldom af 52)
At mildínga
Mengi *ö*) vacþi
Oc davglíngar
Dagsbrún ſiá,
Oc ſiclíngar *a*)
Snero vp viþ tré
Vefniſtíngom *b*)
A VARINSFYRDI 53)

XXIV.

Ita nauclerus
Puppium velamina sustulit 52),
Ut largitorum
Populus evigilaret,
Et præclari
Diem illucescere cernerent,
Et heroes
Subducerent in malos
Vela texta religataque
In VARINI SINU 53),

Varþ

æ) T. om. *erom*; S. *van er om rómo.* *ö*) S. obs. al. *megni.*
a) S. *Siólíngar.* *b*) T. S. obs. al. *rúſtíngom.*

51) *Hatunum* vel *Hatuna* toparchiam *Tune Herred*, aut pagum *Tune* in ista sitam, a *Stevens Herred* non procul distantem, signare sentio. Cfr. Obs. 20.

52) Indicat locus hic velamina vel tentoria super puppes navium classicarum olim expansa esse, & quod nautæ iisdem pro dormitoriis usi fuerint.

53) *Varinsfiörd* s. sinum Varini Suhmius quidem prope Vestrogothiam statuit, sed placet ei nihilominus ob nominum similitudinem, ea conjectura, quod quærendus sit in Balthico mari, oris Varinorum (populi) in Germaniæ propinqvus; — hæc autem mihi minime arridet. Helgium Hoddbroddi Vestrogothicum regnum vel maritimas regiones ei proximas per Codanum sinum invasisse, omnes circumstantiæ innuunt. Hunc igitur, vel potius minorem sinum quendam, ipsius partem, nomen prædictum indicat.

Nomen sinus *Varinsfiördr* (ut et insulæ *Varinsei* ac loci vel tumuli *Svarinshaugr*) a celeberrimo Ossianeo heroe *Svarano*, islandicorum historicorum *Varino* vel *Framaro*, Saxonis

Varþ ára ymr
Oc járnaglymr.
Braſt ravnd viþ ravnd
Réro víkíngar.

Ortus est remorum stridor
Et ferri clangor,
Assonuit clypeus clypeo,
Remigarunt bellatores.

XXV.

Eiſandi gécc
Vnd avþlíngom
Lofdúngs floti
Layndom fiarri.
Sva var at heira
Er ſamanqvamo
Kólgo ſyſtir 54)
Oc kilir lángir
Sem biorg eþr brim 55
Brotna mundi *c*).

XXV.

Exæstuans ivit
Nobiles vehens
Regia classis
Procul a solo remota.
Erat, ut audires,
Cum colliderent
Soror tempestatis 54)
Et carinæ longæ,
Uti frangerentur
Aut rupes aut maris æstus 55).

XXVI.

c) Mbr. *náþí*.

onis *Svarino* ortum duxisse, in commentario ante memorato, monstrare conatus sum. Notat forsan appellatio, jam diu, quatenus scio, obsoleta, sinum prope oppidum *Kongsbacka* (a septentrione *Warbergi*) in cujus vicinia *Ware* & *Warum* Valdemari 2di ævo sita fuisse legimus, ut et pagus *Warö* ei hodiedum vicinus est.

Observandum hic censeo quod *Volsungasaga*, Cap. 16, referat Helgium copias collectas congregavisse apud *Raudbiörg* ɔ: rupes rubras vel fuscas. Sub hac appellatione promontorium jam *Kullen* dictum latere sentimus, præsertim cum discursus Helgii cum Hiorleifo vel Leifo — qui naves a *Traunoejre* (Helsingora) per *Jorvasundum* (Öresund) vela dantes sero enumerandas dixit — hic peractus fuisse memoretur, quod etiam locali situi optime convenit; "Deinde" Auctor addit„ Helgius nautas jussit in sinum *Varinfjörd* tendere.„

54) Ut *Ægerus*, maris Deus, *Karii* (Cauri) vel ventorum numinis frater fuit, ita hic etiam Unda auræ soror vel consobrina vocatur.

55) Suspicor hic rectius legendum esse *biörg vid brim* ɔ: uti rupes æstus marini impetu frangerentur, Historia Volsungiana Cap. 17. tropum poëticum manifeste e carmine nostri mutuata est, sed alio modo expressit: *bylgiur knúdu á bordum sem þá er biörgum lysti saman* ɔ: "Quatiebant undæ tabulata (navis) tantis ictibus, ut cum saxa concussa colliderentur.„

XXVI.

Draga baþ. Helgi
Há ſegl ofarr
Varþat hravnnom
Havfn þínglaga d) 56)
þá er ógorlig
Ægis dóttir 57)
Stagſtiórn mavrom
Steypa vildi.

XXVI.

Sursum intendere jussit
Helgius *alta vela,*
Non contra fluctuum impetum
Portus sodales defendit 56),
Cum terrifica
Ægeris *filia* 57)
Velificationem procerum
Subvertere conabatur.

XXVII.

Enn þeim ſiálfom
Sigrún 58) ofan
Folcdiorf 59) vm barg
Oc fari þeirra.
Snöriz ramlīga
Rán or hendi

XXVII.

At ex alto
Sigruna 58) *ipsos*
Ac eorum navigium
Intrepida 59) *servavit.*
Fortiter erepta est
E Ranæ (*Thetidis*) *manibus*

Giálfr-

d) T. S. *Var þat hraunnom havfn* (al. *hravn*) *þíngloga.* Mbr. *varþat hraunnom hraun þ . . loga.*

56) Locus hic primo aspectu valde difficilis et corruptus apparet. Secutus sum lectiones codicis Thorlaciani, unica tantum littera mutata; in isto enim scriptum est: *Var þat hraunnom — haufn þíngloga.* Quod ita emendo: *Varþat hraunnom haufn þínglaga.* Si in codice regio *þórsloga* pro *þíngloga* (quod conjici potest) legi deberet, sensus esset: "In fluctus (marinos) mutata est Thori "(Dei) flammæ (fulminantis tempestatis) "inundatio."

57) Unda marina æstuosa.

58) Poeta Sigrunam hic repræsentat quasi *Valkyriam* vel numen dilecti herois tutelare ab Othino constitutum. Vide Observationes de Valkyriis ad carmen *Sigrdrifumál.* Annotandum tamen censeo, quod nymphæ ejus generis in periculis maritimis clientes suos servare possent. Cfr. supra memoratam nostram Commentationem, ubi genios quosdam tutelares a superstitiosis inter plebem Norvegicam hodiedum *Valdöger* appellatos esse observavi.

59) Verbotenus: coram viris vel in acie aut in conventu populi audax l. intrepida.

Giálfrdýr konúngs
At GNÍPALUNDI 60).

XXVIII.

Sat þar vm aptan
I VNAVAGOM 61)
Flavſt fagrbúin
Flíta knátto.
Enn þeir ſiálfir
Frá SVARINSHAUGI 62)
Meþ hermþar hvg
Her kavnnoþo.

XXIX.

Frá godborin 63)
GVDMVNDR at því:
Hverr er landreci ſá
Er liþi ſtýrir,

Regia ratis
GNIPALUNDUM 60) *versus.*

XXVIII.

Mansit ibi per vesperam
In UNAVAGIS 61);
Navigia splendida
Natarunt (in portu),
Illi autem
E SVARINSHAUGO 62)
Irato animo
Exercitum explorabant.

XXIX.

Diis procreatus 63)
Gudmundus interrogavit:
Quis est imperator ille
Qui copiis præest,

Er

60) Quem locum nomen *Gnipalundr* signet, me latet; forsan iste et portus *Unavogar* quærendi sint in vicinia urbis, multo recentius conditæ, *Gothoburgi*, portu præstantissimo gaudentis, apud quam, in insula *Hisinga*, pagus est, *Lundby* dictus. *Volsungasaga* narrat erga *Gnipalundum* portum commodam fuisse in quem *Sigruna*, — cum amplo comitatu e terra continente veniens — *Helgii* naves, nescio quo modo — fortasse rectam viam monstrando — duxerit.

61) *Unavagar* ɔ: portus vel recessus jucundus; Cfr. Observationem proxime præcedentem. *Munavagos* in insula *Samsö* Suhmius (Hist. Dan. p. 145) cum illo portu, ut et loca Norvegica cum Danicis, perperam confundere videtur.

62) Verbotenus: *Svarani tumulo*, — *Granmari* regia sede. Vide supra Obs. 53. *Warnhem* (olim prædium vel oppidum et deinde monasterium celebre); *Warnum* et *Wartofta* in Westrogothia jam reperiuntur.

63) Suhmius ambiguum arbitratur, *Diis* ne an *Gothis* intelligendum sit. Prædium vel oppidum antiquissimum *Gudhem* in Vestrogothia olim forsan Deorum vel Dei alicujus habitaculum existimatum fuit. *Volsungasaga* virum, qui cum *Sinfiotlio* altercabatur, non *Gudmundum*, sed *Granium* vel *Granmarum* appellat.

Er *e*) hann feicna liþ
Förir at landi.

Cum terribilem exercitum
Adducat ad terram.

XXX.

Sinfiötli qvaþ
Slaung up viþ rá
Rauþom ſcyldi
Ravnd var or gvlli 64).
Þar var ſvndvörþr ſá
Er ſvara kvnni
Oc viþ auþlínga
Orþom ſcipta 65).

XXX.

Ajebat Sinfiotlius,
Attollens in antennam
Clypeum rubicundum,
(Cujus) ora aurea erat 64);
Is freti custos (stationarius)
Calluit responsa,
Et altercationes
Cum nobilibus 65).

XXXI.

Segþv þat í aptan
Er ſvínom géfr
Oc tícr *f*) yþrar
Tegir at ſolli 66):
At ſé Ylfíngar
Auſtan 67) comnir
Gvnnargiarnir
68) At Gnípalvndi.

XXXI.

"*Referas vespere,*
Cum porcis pabulum distribues
Et caniculas vestras
Trahes ad edulium 66),
Quod Ylfingi,
Pugnæ cupidi,
Ex oriente 67) *venissent*
68) *Ad* Gnipalundum.

XXXII.

e) T. oc. *f*) T. S. obs. al. *Tigr.*

64) Vel sic: scutum ex auro fabricatum fuit.

65) Incipiunt mox altercationes, heroum Homericorum jurgiis non decentiores.

66) Servilem functionem Sinfjotlius Gudmundo objicit.

67) *Auſtan* ɔ: *or auſtrvegi v. eyſtraſalti* (via vel ponto orientali). Sic olim more balthicum nostratibus audiit.

68) Omnes codices *frá* (de) perperam ponunt pro *at* (ad), quod igitur restitui.

XXXII.

Þar mvn HODDBRODDR
HELGA finna
Flavgtrauþan gram
I Flota miþiom,
Sá er opt hefir
Orno ſadda
Meþan þú á qvernom
Kyſtir g) þýgiar 69).

XXXII.

Istic HODBRODDUS
In media classe
Inveniet HELGIUM
Regem fugatu difficilem,
Qui aquilas sæpe
Saturavit
Dum tu in molis ancillas
Es osculatus 69)."

XXXIII.

Fátt mantto ſylcir
Fornra ſpialla 70);
Er þú auþlíngom
Óſavnno bregþr.
Þú hefir etnar
Úlfa kráſir
Oc bróþr þinom
At bana orþit
Opt ſár ſogin
Med ſvaulom h) 71) mvnni,
Hefir í hreyſi
Hvar leiþr ſcridit 72).

XXXIII.

"*Pauca Dux! reminisceris*
Veterum sententiarum 70)
Cum mentita probra
Objicias nobilibus.
Tu consumsisti
Bellaria luporum,
Et fratris tui
Necem patrasti;
Sæpe frigido rictu 71)
Suxisti vulnera;
Ubique exosus
Lustrum perrepsisti 72)."

XXXIV.

g) T. S. obs. al. *þyſtir.*

h) Mbr. *ſvavlo munni* ɔ: hirundinis ore.

69) Hic desunt aliqua, vel poematis vel prosæ. Gudmundo respondenti sine dubio sequentia tribuenda sunt.

70) ɔ: Sententiarum ethicarum veterum — quarum pretiosas reliquias in *Hávamál* et pluribus ejus generis carminibus possidemus; Hæc Stropha sine dubio Gudmundo adscribi debet.

71) *Svaulo munni* (hirundinis ore) cod. Reg. Chartaceorum autem lectio melior videtur.

72) Hæc opprobria alludunt ad fabulosam narrationem de Sinfiotli in lupum transmutatione et fraterna nece — qvæ in *Volſungaſaga* satis prolixe continetur.

XXXIV.

Þú vart vaulva 73)
I Varinseyio 74),
Scollvís kona
Bartv ſcravc i) ſaman.
Qvaztv engi k) mann
Eiga vilia
Segg bryniaþan.
Nema Sinfiötla.

XXXV.

Þú vart en ſcæþa qvan
Scaſs l) valkyria 75)
Ávtvl ámátlig
At Alfavþr.
Mvndo einheriar
Allir beriaz
Svevís kona
Vm ſacar þínar.

XXXIV.

"Mulier eras vagabunda 73)
In Varinséja, 74)
Vulpis instar vafra
Vaniloquia coacervasti;
Dicebas te nolle
Nubere ulli
Viro loricato,
Nisi Sinfiotlio.

XXXV.

Eras perniciosa femina!
Lamia, stragium furia 75),
Proterva, monstrosa,
In Othini aula.
Emortui bellatores cuncti
Invicem confligabant
Fraudulenta mulier!
Tua causa."

Nío

i) Fortasse etiam legi potest *ſcraut* ɔ: comptum. T. S. *ſcra.*
k) S. & Mbr. *egi.* l) Mbr. *ſcos.*

73) Mulier vaga vel fatidica; vox hæc eodem sæpe sensu sumitur quo tertia significatio voculæ *Norn* a nobis supra in Obs. 61a exposita.

Hæc et proxime sequens stropha secundum historiam Volsungianorum Sinfiotlio adscribi debet. Putō tamen verba: *nío átto vid* & seq. Gudmundo, stropham XXXVI. Sinfiotlio, XXXVII Gudmundo XXXVIII & IX (hist. Vols. auctoritate) Sinfiotlio, sed XL. Gudmundo attribuendas esse.

74) Nomini *Varinsej Warö* recentiorum bene convenit. Cfr. supra Obs. 53.

75) Membrana habet *scos Valkyria*, fortasse legendum *Scós V.* & interpretandum: nympha Valhallica viris calceamenta detrahens, (quod olim ancillarum functionis fuit). Tetricum hic aliquod Valkyriarum genus, vel servile vel giganteum aut veneficum indicari videtur. *Scaſs* enim idem est quod *Skéssa* mulier gigantea.

Nío átto viþ
A NESI LÁGU *m*) 76)
Úlfa alna
Ec var einn faþir þeirra.

"*Novem procreavimus*
In LAGANESO 76)
Lupos; solus ego
Eorum pater fui."

XXXVI.

Faþir varattv,
Fenris úlfa
Ollom ellri
Sva at ek mvna
Sízt þic géldo
Fyr *n*) GNÍPALVNDI
Þvſameyiar
Á ÞÓRSNESI 77).

XXXVI.

"*Non fuisti pater*
Fenricorum *luporum*,
Caeteris vetustiorum
Quatenus recordor,
Postquam te evirassent
Ante GNIPALUNDUM
Puellæ giganteæ
In THORIS PROMONTORIO" 77).

XXXVII.

Stiúpr vartv SIGGEIRS 78)
Látt *o*) vnd ſtavþom 79) heima
Vargliópom vanr
Á viþom *p*) úti.

XXXVII.

"*Privignus* SIGGÉIRIS 78) *eras*,
Jacuisti domi sub tignis 79)
(*Ac*) *ululatui lupino assvetus*
Foris in sylvis:

Como

m) Omnes Codices habent *ſagau* vel *lagau*. *n)* T. *fyr* forsan idem quod *fiær* procul. *o)* Mbr. *lat*. T. *latt*. *p)* S. obs. al. *velli* ɔ: campo.

76) *Neſi lága* v. *Lága neſi* (promontorio plano vel depresso) restitui secundum Hist. Volsung. Cap. 17. — pro codicum Eddicorum *ſagau*, quæ vox sine dubio corrupta habenda est.

77) *Lundby* et *Thorslanda* pagi in insula *Hiſingia* siti *Gnipalundum* et *Thorsneſum* in mentem revocant.

78) *Siggeiris*, Sveo-Gothici Regis. Relationes de vita et gestis Sinfiotlii satis fabulosæ, verisimiliter e talibus poëtarum fictionibus ortæ, in pluribus Eddæ nostræ carminibus ut et in *Volſungaſaga* ac *Nornagéſtsþáttr* cum historiis Danicis Suhmii collatis, legi possunt.

79) Si *ſtaud* cum *ſtod* ut puto, idem est, hic (in plurali) columnas vel tigna domus notat. *Staud* vel *Stöd* alias est statio, domicilium.

Como þér ógogn
Öll at hendi
þá er bróþr þínom
Brióst raufaþir 80).

Calamitates cunctæ
In te irruerunt,
Postquam fratris tui
Pectus dilacerasti 80)."

XXXVIII.

81) Gorþir þic frægian
Af firinvercom *q*) 82)
þú vart brúþir GRANA
Á BRÁVELLI 83).
Gvllbitluþ vart
Gör til rásar
Hafþa ec þér móþri
Margt sceiþ riþit
Svángri vnd saudli
Símvl forbergis.

XXXVIII.

"81) *Famosum te fecisti*
Factis prodigiosis 82),
Granii (equi) concubina eras
In CAMPO BRAVALLENSI 83),
Aureo capistro prædita
Cursui aptata;
Sæpe, te vectus, ad cursuram
Te concitavi lassam,
Jejunam, ephippio instructam,
Ante montes lamia!

XXXIX.

Sveinn þóttir þú -
Siþlaus vera
þá er þú GVLLNIS 84)
Geitr miólcaþir.

XXXIX.

Puer immoriger
Æstimatus es,
Cum GULLNERI 84)
Capras mulxisti;

Enn.

q) T. *finnvercom.*

80) Confer supra Observationes 72 et 78.

81) Sequentes duas strophas *Volsungasaga* l. c. Sinfiotlio Granium vel Granmarum (qui nostro Gudmundus sonat) alloquenti adscribit.

82) Nescio utra lectionum, *firinverk*, facta portentosa, an *finnverk* actiones Finnicæ potius retinenda sit; Finnis enim vel Lapponibus et veteres et recentiores magicæ artis præcipuam peritiam attribuerunt.

83) *Brávöllr* nomen fuit pluribus campis vel locis in Svecia hodierna. *Volsungasaga* campum illum *Granvöll* appellat. Suhmius (l. c. p. 189) nostro anachronismum perperam imputat; hic enim de prælio Bravallensi ne hilum quidem protulerat.

84) *Volsungasaga* istum Golnerum gigantem vocat.

Enn ſ annat ſinn
Imþar dóttir 85)
Tavttryg r) hypia 86)
Villþv taulo lengri.

Sed altera vice
Puella gigantea 85)
Vacerra pannosa 86),
Cupisne sermonem prolixiorem?"

XL.

Fyrr vilda ec
At FREKASTEINI 87)
Hrafna ſeþia
Á hræom þínom
Enn ticr s) yþrar
Teygia at ſolli
Eþr géfa gavltom
Deili gravm vid þic.

XL.

"*Mallem apud*
FRECASTEINUM 87),
Tuo cadavere
Corvos saturare,
Quam canes vestros
In edulia attrahere,
Aut verres cibare;
Infesti Dæmones tecum contendant."

XLI.

Væri yccr SINFIÖTLI t) 88)
Sæmra miclo
Gvnni at heyia
Oc glaþa orno

XLI.

"*Deceret vos* SINFIOTLI! 88)
Multo magis
Bellum gerere
Et aquilas exhilarare,

Enn

r) T.S. obs. al. *trauttryg.* s) S. *tíor.*
t) S. T. add. *qvaþ Helgi;* obs: al. *qvaþ Sinfiötli.*

85) Verbotens (Edda prosaica docente) filia mulieris giganteæ: Volsungiana historia hocce opprobrium omittit.

86) *Hypia* Islandis jam pannus rudissimæ manufacturæ, & igitur epitheto *tavttryg* (lacera) non male respondere, et tetrum mendicabulum significare videtur; Alius verbi sensus mihi latet.

87) *Frecastein* (verbotenus lupi vel etiam *Frekii* viri petram) in Vestrogothia sitam Suhmius et plures opinantur. *Frekestad* nomen est prædio, *Frekne* autem parochiæ vel topatchiæ in præfectura Gothoburgensi.

88) Codicum *quad* (dixit) sine dubio tollendum est. Contenta præcipua hujus et sequentis strophæ Volsungasaga Helgium dixisse narrat.

Enn ſva *u*) ónýtom
Orþom at bregþaz
þott hríngbriótar
Heiptir deili.

Quam tam inutilia
Verba commutare,
Quamvis annulos frangentes (ɔ: *viri*)
Inimicitias inter se agant.

XLII.

89) þicciat mér góþir
GRANMARS ſyñir
þó dvgir ſiclíngom *v*)
Satt at mæla.
þeir hafa mareat
Á móins heid *x*) 90)
At hvg *y*) hafa
Hiöriom at bregþa.

XLII.

89) *Non mihi arrident*
GRANMARIS *filii,*
At heroes juvat
Dicere verum;
Auro illi
Impresserunt 90)
Quod audeant
Gladios vibrare."

XLIII.

þeir af ríci
Renna léto
SVIPUþR OC SVEGIVþR *z*) 91)
SÓLHEIMA 92) til.

XLIII.

Strenue (*equos*)
Fecerunt currere
SVIPUDUS *et* SVEGIUDUS 91)
SOLHEIMOS 92) *versus.*

Dala

u) Sic omnes codices. T. S. obs. in marg. *ſva.* *v*) T. *ſiglíngom.*
x) T. S. *heimo* l. *heimþir.* *y*) Mbr. *hva.* *z*) S. *Svipoþ oc Svegiþ.*

89 *Volſungaſaga* sequentia ita exprimit: *Ej eru Granmarsſynir minir vinir, þó eru þeir hardir menn* i. e. Granmáris filii non sunt amici mei, sed tamen viri strenui.

90) In scutis suis præcipua facinora propria proavi nostri pinxerunt, more, etiam apud Græcos, vetustissimo.

91) *Svipudr* alacris vel repentinus; *Svegiudr* flectens vel flexibilis. Nomina hæcce *Volſungaſaga* (quorumdam Eddæ codicum consensu) equis Granmaris filiorum imponit.

92) Pro *Sólheimis* (solis domicilio) *Volſungaſaga Sólfiöll* (montes solis) ponit. Prædia duo aut pagi nomine *Solberga* (Solis mons vel montes) in *Vestrogothia* — unum in *Vänersborglän* alterum autem in *Götheborglän*, prope *Jorlandam* — hodiedum inveniuntur. Posterius eorum hic intelligendum censeo. Cfr. Obs. 32. ad Od. Helg. 3.

Dala davggótta
Daucqvar hlídir 93)
Scalf miſtar marr 94)
Hvar megir fóro.

Per valles rorulentas
Ac clivos caliginosos 93),
Tremuit pontus Mistæ (ɔ: *aër*) 94)
Ubi viri proruebant.

XLIV.

Mætto þeir tyggia
I túnhliþi 95)
Sogþo ſtríþliga
Stilli qvamo.
Úti ſtóþ Hoddbroddr
Hiálmi faldin
Hvgþi 96) hann ióreiþ
Ættar ſinnar.
97) Hví er hermdar-litr
Á Hníflúngom 98).

XLIV.

Occurrerunt Regi
In oppidi porta 95),
Nuntiabant imperatori
Asperum adventum.
Stetit foris Hodbroddus,
Galea tectus,
Observabat 96) *equitatum*
Prolis suæ.
"97) *Unde principibus* 98)
Vultus iracundus?"

XLV.

99) Snúaz hér at ſandi *a*).

a) S. *ſtandi*. S. T. obs. al. *landi*.

XLV.

"99) *Huc, terram versus, tendunt* 100)

93) Descriptio hæc diversorium Hoddbroddi a *Gnipalundo* remotum innuere videtur.

94) *Mistarmarr* vox est ambigua et obscura, quam tamen sic recte et simpliciter interpretandam opinor. *Miſt* nomen est Valkyriæ sive nymphæ bellicæ, quæ per aëra volitare, et quasi velificare, solebant. *Miſt* vel *miſtr* (vox foran ab illo nomine sumta) in soluto Islandorum sermone nebulam sive caliginem aëris signat. *Miſtarmarr* igitur nil aliud quam *mare nympharum altivolarum*, aëris poëtica appellatio. Sic terra *ferarum mare* vatibus Scandis olim sonavit.

95) *Túnhlidi* ɔ: ostio septi, agrum, in qua aula vel oppidum sita, circumjacentis. Volsungasaga interpretatur *in porta urbis* (*aut arcis*).

96) *Hugdi* non sensu hodie vulgari: *cogitavit*, vel *putavit* sumendum est; notat enim id quod Islandi jam exprimunt *hugdi ad* ɔ: observabat.

97) Vultum tristem vel iracundum Hoddbroddus in suis cernens, ipsos de causa interrogat.

98) *Hníflungar* aut viri acres vel principes, aut specialiter heroes e familia Niflungorum.

99) Hæc et sequentes strophæ responsum quæstionis continent.

100) Snefgir kiolar,
Racca hirtir 101)
Oc rár lángar,
Scyldir margir
Scafnar árar
Gavfugt liþ gylfa.
Glaþir YLFÍNGAR

100) *Alacres carinæ,*
Mali celsi 101)
Ac antennæ longæ,
Scuta multa,
Remi rasi,
Nobiles Regis copiæ,
Læti YLFINGI.

XLVI.

Gánga XV
Fólc up á land,
Þó er í ſogn 102) út
VII. þúſundir.
Liggia hér í Grindom 103)
Fyri GNÍPALVNDI
Brimdýr 104) *bláſvort*
Oc búin gvlli.

XLVI.

Cohortes quindecim
Terram invadunt;
Sunt tamen mari 102) *exterius*
Millia septem.
Jacent hic in clathris 103)
Ante GNIPALUNDUM
Belluæ marini æstus 104) *infuscatæ*
Auroque ornatæ.

XLVII.

Þar er míclo meſt
Mengi þeirra

XLVII.

Agit ibi magno maximus
Istorum cætus,

Mvna

---

100) *Snefgir* pro *ſnöggir* & *kiolar* pro *kylir* sunt voces jam inusitatæ.

101) Hodierno loquendi usu *rakka hirtir* "*cervi cánum*„ interpretandum foret. Vide Glossarium.

102) I *ſogn út* Suhmius perperam interpretatur: *in ſuperiore vel interiore regionis parte.* Sensus plane contrarius est: *extrinsecus in mari.* Auctor historiæ Volsungianæ e voce *Sogn* facit insulam *Sak*, vicinam stationi (ut videtur) navali, *Grindur* dictæ.

103) De voce *Grindur* cfr. Glossarium ac observationes proxime præcedentem & sequentem.

104) *Brimdyr* ɔ: naves. *At liggia í grindum* dicitur de piscibus cetinis, cum brevia terræ proxima salientes petunt, — unde forsan metaphora nostri sumta. *Grindr* hic sine dubio portus appellatio est, aut ipsi propria, aut poëtica. Tractus terræ unus vel plures in vicinia Gothoburgi hodiedum *Grinnered* appellantur.

Muna nú Helgi	*Jam non* Helgius
Hiörþíng dvala.	*Prælium detinebit.*
Rennr 105) raven bitluþ	*Currat* 105) *equus capistratus*
Til reginþínga,	*Ad comitia principum,*
Enn Sporvitnir ð)	*Sed* Sporvitnerus
At Sparinsheidi	*Ad* Sparinsheidam,
Melnir oc Mylnir	Melnerus & Mylnerus
Til myrcviþar.	*Ad sylvam tenebrosam.*
Látiþ engi þ) mann	*Non sinatis manere retro*
Eptir sitia	*Unicum virum eorum*
Þeirra er benlogom	*Qui vulnerum flammas* (ɔ: *gladios*)
Bregþa kunni.	*Vibrare queunt.*

XLVIII.	XLVIII.
Bióþi þér Haugna 106)	*Invitate* Hognium 106)
Oc Hríngssonom	*Ac* Hringi *filios,*
Atla oc Yngva 107)	Atlium & Yngvium 107)
Ólf enom gamla 108)	Alfum *senem* 108),

Þeir

ð) S. *spár vitnir.* þ) S. Mbr. *egi.*

105) Puto hic legendum esse *Renni rankn* &c. ɔ: Currat equus — — et strophæ hujus contenta esse mandata Regis, data *Sporvitnero*, *Melnero* & *Mylnero* ejus subditis, ad procurandam collectionem copiarum in diversis locis. Quædam hic certe desunt. Si legendum erit *rennr* (currit) sensus verisimiliter foret: "Currit eqvus capistratus ad comitia principum, sed lupus vestigia (hominum) callens "(vel secundum Codicem Thorlacianum providus ɔ: pugnæ aut prædæ) ad tesqva *Sparini* "(forsan locum prælii)..

106) Sub hoc *Hogno* Sigrunæ pater probabiliter intelligitur, unde concludendum est eum (nisi tum forte hospes Granmaridarum fuisset) non in Dania, sed Gothia vel Svecia regnavisse. *Sevanis Montibus*, vel regioni, in qua siti sunt, fortassis ille præfuit. Cfr. Obs. 28. ad Odam Helgianam 3tiam.

107) *Yngvii* vel *Ingii* nomine proprio plures Reges ex antiqnissima Ynglingorum familia, olim gavisos fuisse, certum est.

108) *Alfus* vel *Olfus* senex inter plures ejusdem nominis Reges Alfhemiæ (sive tractus Norvegiæ antiquæ ad sinum Codanum) haud dubie numerandus est. Regnum ipsius Vestrogothiæ igitur vicinum fuit. *Volsungasaga* viros vel principes, a quibus Hodbroddus auxilium petiit, ita enumerat: filii *Grimi* (vel *Himeris*) *Atlius*, *Hognius*, *Ingius* & *Alfus* senex.

Þeir ero *a*) giarnir
Gvnni at heyia
Látom VAVLSÚNGA
Viþnám *b*) fá.

Lubentes isti
Ineunt certamen,
Fortiter VOLSUNGIS
Resistamus."

XLIX.

Svipr einn var þar
Er ſaman qvamo
Favlvir oddar
At FRECASTEINI 109).
Ey var HELGI
HVNDÍNGSBANI
Fyrſtr *c*) í fólci
Þar er fírar bavrþuz
Öſtr á ímv
Alltravþr flvgar.
Sá hafþi hilmir
Hardt móþakarn *d*).

XLIX.

Turbinis instar erat,
Cum colliderent
Cuspides fusci
Apud FRECASTEINUM 109).
Continuo HELGIUS
HUNDINGICIDA *fuit*
Primus in acie
Ubi certabant viri,
Fervide prœlium appetens,
Fugatu difficillimus,
Heros præditus
Firmo corde.

L.

110) Kom þar or himi
Hiálmvitr *e*) ofan
Óx geiragnýr
Þær er grami hlíſþo.
Þá qvaþ þat SIGRÚN
Sárvitr fluga 111)

L.

110) *Venerunt e cælo deorsum*
Tegere callentes, —
Crevit hastarum strepor, —
Quæ principem tuebantur.
Dixit tunc SIGRUNA
Vulnera callens, volatilis 111)

At

a) S. *þeirro.* *b*) S. T. *viþrnám.* *c*) S. obs. al. *fremstr.*
d) S. T. obs. al. *ockarn.* *e*) T. *hialvitr* ɔ: dictu sapiens.

109) Vide Observationem 87.

110) Secundum nostrum loquendi usum prior strophæ pars, sensu non mutato, legenda esset:
Komo þar or himnom
Hiálmvitrar ofan.

111) Forsan etiam hæ lineæ ita emendari debent;
Sárvitrar (vel ſárbitrar) flugu
At hölda ſcer
At hugins barri, i. e.
"Sagittæ,

At *f*) haulþa ſcer
Af hvgins barri.

Ex intimo pectore
(Sermone) homines penetrans.

LI.

Heill ſcaltv víſi
Virþa nióta
Áttſtafr *g*) Yngva
Oc vna líſi.
Er þú fellt hefir
Inn flugartrauþa
Jöfr þann er olli
Ægis 112) dauþa.

LI.

"*Rex! incolumis*
Viris (tuis) fruere,
Yngvii *gentis columen,*
Et vita gaudeto:
Tu enim prostravisti
Fugatu difficilem
Principem, qui terribilis 112)
(Herois) mortem effecerat.

LII.

Oc þér buþlúngr
Samir bæþi vel
Rauþir hríngar
Oc in ríkia mær.
Heill ſcaltv buþlúngr
Bæþi nióta
Havgna dóttr 113)
Oc Hríngsstaþa
Sigrs oc landa
Þá er ſókn lokit.

LII.

Et te Monarcha!
Decet utrumque
Annuli rutili
Ac potens virgo.
Rex! incolumis
Fruere utroque
Hognii *nata* 113)
Et Hringstadis
Victoria et ditionibus,
Molitioni tunc erit finis."

f) Mbr. *af.* *g*) S. T. obs. al. *Alſtafr.*

"Sagittæ, vulnera afficere callentis (aut acu-"tissimæ) morsus viros scidit (vel maxime do-"luit) corde tenus."

112) Quis hic *Ægir* vel athleta terrificus fuerit, non liquet.

113) Ipsa Sigruna nempe. Quod *Hringſtadir* vel *Ringſted* ad patris istius regnum pertinuerit, non ê cantilena liquet; quod tamen Suhmius (crit. Hist. af. D. 2. D. p. 105) perhibet.

QVIÞA

QVIÞA
HELGA HUNDÍNGSBANA
EN SÍDARI
EÞR
HELGA-QVIDA ÞRIDIA.

FRA VAULSÚNGOM.

SIGMUNDR Konúngr VAULSÚNGSSON 1) átti BORGHILDI af BRÁLUNDI. Þau héto son sinn HELGA eptir a) HELGA HIÖRVARÞSSYNI 2). HELGA fóstraþi HAGALL 3). HUNDÍNGR hét ríkr Kóngr. Viþ hann er HUNDLAND kénnt 4). Hann var hermaþr micill oc átti marga svno þá er í hernaþi

a) T. S. add. *oc.*

DE VOLSUNGIS.

Rex SIGMUNDUS VOLSUNGI FILIUS 1) *uxorem duxerat* BORGHILDAM è BRALUNDO. *Filium suum* HELGIUM *appellabant in memoriam* HELGII HIORVARDIGENÆ 2). HAGALLUS HELGIUM *enutrivit* 3). *Rex quidam potens* HUNDINGUS *dictus fuit. Ab ipsius nomine* HUNDLANDIÆ *appellatio sumta est* 4). *Bellator maximus erat, et ha-*

voro.

1) De Rege hoc Antiquitatis celeberrimo legatur historia Volsungiana & plura carmina hujus Eddæ partis, cum scriptis Suhmii historicis collata. De *Borghilda* ipsius uxore et regno ejus in Dania confer observationem primam ad Carmen proxime præcedens.

2) De hoc *Helgio Hiorvardi* filio agit Ode Helgiana prima, quæ alias *Helga-quiþa Haddingia-skáta* immerito inscribitur.

3) Principibus veterum borealium moris erat filios impuberes colonis educandos tradere, forsan partim ut vitæ molli aut luxuriosæ minime adsvescerent, partim ut patre subito hostilibus armis cæso, puer ignotus victoris persecutionem facilius evaderet. Legimus etiam regios liberos eadem ratione plebejis, præstito promisso silentii de istorum regia origine, sæpe commissos fuisse.

4) Regnum vel regionem *Hundland* Suhmius (Crit. Hist. T. 2. p. 207) ad Saxonis auctoritatem provocans; partem Saxoniæ a meridie Albis statuit. Opinor sane *Saxones Hundingianos* e Germania ortos, sed Daniam, cujus partem *Helgius* ut (in Obs. 1ma. ad Odam Helgianam 2dam) supra memini, hæreditatis jure tenuit, ingressos fuisse & magnam *Jutiæ* partem armis subegisse. Reges eorum plures *Hundingos* appellatos fuisse verisimile evadit. Cum omnes circumstantiæ nos ad istam sententiam ducant, quod bella cum Hundingianis, quæ in Odis de Helgio nostro canuntur, a septentrione *Sælandiæ* gesta fuerint, theatrum eorum in Jutia boreali quærendum est. Hic autem loci multi ex *Hundis* vel *Hunnis* nomina antiquitus ducentes, facile reperiuntur, E. gr. in mappis Geographicis *Suhmio-Langebecki-*

voro. Ofridr oc dylgior voro á milli þeirra HVNDÍNGS Konúngs oc SIGMUNDAR Konúngs, drápo hvarir annara frændr. SIGMVNDR Kóngr oc hans ættmenn héto VAVLSÚNGAR oc YLFÍNGAR. HELGI fór oc nióſnaþi til hirþar HVNDÍNGS Kóngs á laûn 5). HEMÍNGR ſvn HVNDÍNGS Kóngs var heima. Enn er HELGI fór brott, þá hitti hann hiarþar [ſvein] *b)* oc qvaþ:

buit multos filios, militiæ operam dantes. Bellis ac insidiis contendebant Reges HUNDINGUS *et* SIGMUNDUS; *uterque alterius cognatos occidit. Rex* SIGMUNDUS *et ejus prosapia* VOLSUNGI *ac* YLFINGI *dicti sunt.* HELGIUS *(domu) abiit, et aulam* HUNDINGI *occultim exploravit* 5). HEMINGUS, HUNDINGI *Regis filius, domi fuit.* HELGIUS *autem discedens, in opilionem incidit & cecinit:*

I.

b) Mbr. omitt.

---

beckianis, quæ Jutiam veterem secundum vetustissima documenta (in primis recensum fundorum tempore *Valdemari 2di*) repræsentant (insertis Scriptor. Dan. medii Ævi Tom. 7) sequentia: In *Thye* Regione: *Hundborg* & *Hunbjerg*; in *Wandelsyſſel*: *Hundslund* — tempore ethnicismi arx insignis, ut ex multis in fundis adjacentibus monumentis concluditur, deinde catholicismi ævo Monasterium celebre & hodie villa inclyta, antiquo nomine in *Dronninglund* mutato. Cum principum aliorum in Eddicis hisce carminibus decantatorum regna observentur sita in Jutia septentrionali. *Hialpreci* nempe *Sigurdi Fafnericidæ* (Helgii nostri fratris) nutricii, in *Thioda* vel *Thya* (quam, ut puto, *Hundingo* occiso et ejus filiis occupata ditione expulsis, aut retinuit, aut primum obtinuit) atque *Eylimii*, Sigurdi avi materni, (quem Hundingiani interfecerunt) in *Warwith*-Syssel — minime hæsito opinari Hundlandiam, i. e. regionem ab Hundingo occupatam, eundem esse tractum cum toparchia jam *Hundborgherred* dicta, ac vicinis regionibus in Dioecesi Alburgensi sitis, ubi hodiedum loca reperiuntur appellata: *Hundborg*, *Hundſtrup*, *Hundslund*, *Huneherred* Toparchia, *Hunetorp* & *Hune* pagi — in quorum posteriore, teste *Pontoppidano* in *Atlante Danico*, septem villas nobiles olim fuisse, sed jam dudum arena fluctuante abolitas esse majorum traditio refert. Hinc patet, quod Saxo *Helgium Hundingicidam* Saxones e Jutia ejecisse recte perhibeat. *Hundingialand* in Schoeningii mappis geographicis delineatum, et in hodierno Russorum imperio collocatum, a nostra *Hundlandia* plane diversum est, et forsan solummodo e scriptis nimis fabulosis e. gr. *Sturlaugs Saga ſtarfſama*, desumtum.

5) Conjecturæ nostræ de Hundlandiæ situ optime convenit hæc circumstantia; nam ex insula *Hléſej* vel *Læſsö* — Hagalli et Helgii domicilio ut stropha V. nos docet — facilis erat occasio explorandi aulam *Hundingi* in littore Jutico insulæ opposito, forsan in arce vel pago *Hundslund*.

I.

Segþv Hemíngi c)
At Helgi man
Hvern í brynjo
Bragnar feldo 6),
Er úlfgrán 7)
Inni havfdot
Þar er Hamal hvgþi
Hvndíngr Kóngr.

Hamall hét fvn Hagals. Hundíngr Kóngr. fendi menn til Hagals at leita Helga. Enn Helgi mátti egi forþaz annan veg, enn d) tóc klæþi ambottar oc gecc at mala. Þeir leitoþo oc fvndo egi Helga. Þá qvaþ Blindr inn bavlvísi:

I.

Dic Hemingo
Helgium *meminisse*
Quem loricatum
Viri prostraverint 6),
Cum fulvum 7) *intus*
Tenuistis
Et eum Hundingus *Rex*
Hamallum *putavit.*

Filius Hagalli Hamallus *nominabatur. Rex* Hundingus *misit emissarios ad* Hagallum, *qui* Helgium *consectarentur.* Helgius *autem, aliter evadere nequiens, in ancillæ vestimenta se induit, et molitum iit. Indagabant illi, sed* Helgium *non inveniebant. Tunc* Blindus infaustus *(dictus) cecinit:*

II.

Hvöfs ero augo
I Hagals þýio
Era þat carls ætt
Er á kvernom ftendr.

II.

Acres sunt oculi
In Hagalli *ancilla,*
Non est rustici proles
Quæ molæ adstat;

Steinar

c) S. *Hæimíngi.* d) S. add. [*hann*].

6) Alludit Helgius ad cædem alicujus cognatorum ipsius.

7) I. e. *in domo vestra* — cana vel fusca veste plebejorum more, indutum. Majores nostri lautioris conditionis vestes coloratas (*Lit-klædi*) ferebant, reliqui autem aut pelles animalium, aut lanificia non tincta, sibi induere solebant.

Steinar rifna
Steyccr lúþr fyri.
Nú hefir havrþ dæmi
Hildíngr þegit,
Er vísi *e*) scal
Valbygg [mala] *f*).
Heldr er sömri
Hendi þeirri
Meþalkafli
Enn mavndvltré.
HAGALL svarar oc qvaþ.

Finduntur lapides,
Conquassatur saccus molarius;
Jam aspera fata
Miles subiit,
Cum princeps hordeum
Grande permolat.
Multo convenientior
Manui isti
Capulus est
Quam molile lignum.
HAGALLUS *respondens cecinit:*

III.

Þat er lítil vá
Þótt lúþr þrvmi
Er mær konúngs *g*)
Mavndvl hrörir.
Hon scævaþi
Scýiom efri
Oc vega þorþi
Sem víkíngar
Áþr hana HELGI
Havpto gorþi.
Systir er hon þeirra
SIGARS oc HAVGNA
Því hefir avtul avgo
YLFÍNGA man.

III.

Res est parum miranda
Quamvis strepitet mola,
Cum puella regia
Molile moveat;
Volitavit ista olim
Nubibus sublimior
Ausa necare
Prædatorum instar,
Donec Helgius
Nexu eam affecit.
Soror est ipsa
SIGARIS *et* HOGNII,
Habet igitur oculos acres
YLFINGORUM *virgo* (*l. mancipium*).

Vndan

e) Mbr. *vili.* *f*) Mbr. omitt. *g*) Mbr. S. K's.

Vndan coniz HELGI oc fór á herscip. Hann feldi HVNDÍNG Konúng oc var siþan callaþr HELGI HVNDÍNGSBANI. Hann lá meþ her sinn í BRVNAVAGOM 8) oc hafþi þar [strand] *h*) havgg oc âto þar rátt. HAVGNI hét Konúngr 9). Hans dóttir var SIGRÚN. Hon var Valkyria oc reiþ lopt oc lavg. Hon var SVA [VA] endrborin. SIGRÚN reiþ at scipom HELGA oc qvaþ *i*).

HELGIUS EVASIT *et naves classicas ascendit. Is Regem* HUNDINGUM *prostravit et deinde* HELGIUS HUNDINGICIDA *appellatus est. In* (*secessu*) *maris* 8) BRUNAVAGIS *sibi & copiis suis stationem sumsit. Pecora in littore collecta ibi mactabant, et crudas carnes comedebant. Rex quidam* HOGNIUS *nominabatur* 9). *Filia ejus* SIGRUNA *nympha fuit bellica, aëra & æquora perequitans. Erat ipsa* SVAVA *regenerata.* SIGRUNA *ad naves* HELGII *equitavit et cecinit.*

IV.

Hverir láta flióta
Fley viþ backa,
Hvar hermegir
Heyia eigvþi.
Hvers bíþit er
I BRVNAVAGOM
Hvert lystir yþr
Leiþ at canna.

IV.

Qui natare faciunt
Rates juxta ripas?
Ubi gerunt milites
Insulare bellum?
Quid expectatis
In BRUNAVAGIS?
Quaquaversum cupitis
Viam perlustrare?

V.

h) Mbr. om.

i) T. S. obs. Chartis *Helga quiþa Hundingsbana avnnr.*

8) Nomen *Brunavagir* l. *vogar æstus secessum*, si autem *Brúnavogar* legendum sit, *jugorum* vel *monticulæ secessum* significat. Puto isto indicari angustum brachium sinus Codani a septentrione promontorii non incelebris nobis *Kullen* dicti, ad quod pagus *Brunby* antiquitus situs fuit. Omnia fere opinionem nostram de sinu prædicto, et terris eum circumjacentibus, herois nostri bellorum theatro, corroborant.

9) *Hognium* hunc in terra continente intra limites Sveciæ hodiernæ regnasse, credibile supra demonstravimus.

v. HELGI QVAÞ *k*).

Hamall lætr flióta
Fley viþ backa
Eigom heima
I Hléseyio.
Bíþom byriar
I Brvnavagom
Avſtr 10) lyſtir oſs
Leiþ at canna.

vi. SIGRÚN QVAÞ *l*).

Hvar hefir þú hilmir
Hildi vakþa
Edr gavgl alin
Gvnna ſyſtra 11).
Hví er brynia þín
Blóþi ſtoccin
Hví ſcal vnd hiálmom
Hrátt kiöt eta.

vii. HELGI QVAÞ *m*).

Þat vann *n*) næſt nýs
Niþr Ylfínga

v. *HELGIUS CECINIT.*

Hamallus *natare facit*
Rates juxta ripas;
Domicilium nobis est
In Hleseja;
Prosperum ventum expectamus
In Brunavagis;
Orientem versus 10) *cupimus*
Vias perlustrare.

vi. *SIGRUNA CECINIT.*

Ubi princeps!
Pugnam excitasti
Aut aluisti aves
Sororum bellatricum 11)?
Cur lorica tua
Sangvine aspersa?
Cur sub galeis
Crudæ carnes edendæ?

vii. *HELGIUS CECINIT.*

Id novi nuperrime gessit
Ylfingorum *cognatus*

Fyri

k) Mbr. S. om. *l)* Mbr. & S. om. *m)* Mbr. & S. om. *n)* Mbr. S. *var.*

10) i. e. Mare balthicum versus. Vide Obs. 67. ad carmen Helgianum 2dum.

11) *Gaugl gunnasystra* ɔ: Valkyriarum sive nympharum bellatricum volucres — sine dubio carnivoras — indicat.

Fyri veſtan ver 12)
Ef þic vita lyſtir.
Er ec biorno tóc
I BRAGALVNDI 13).
Oc ætt ara
Oddom ſaddac.

Ab occidente maris 12).
Si scire desideras,
Quod ursos cepi
In BRAGALUNDO 13)
Et aquilæ prosapiam
Cuspidibus saturavi.

VIII.

Nú er ſagt mér
Hvaþan ſácar gorþvz
Því var á lægi mér
Litt ſteict etiþ 14).

VIII.

Jam tibi reddidi
Rationem status
Mari propterea
Parum assata comedi 14).

IX. SIGRÚN QVAÞ *o*).

Víg lýſir þú
Varþ fyrir HELGA
HVNDÍNGR Konúngr
Hníga at velli.
Bar ſócn ſatnan
Er ſeva 15) hefndvþ
Oc bvſti blóþ
Á brímis eggiar.

IX. *SIGRUNA CECINIT.*

Cædem promulgas,
HELGIO *coactus*
HUNDINGUS *Rex*
Campo illapsus est.
Conflictus oriebatur
Cum mærores 15) *ulti estis*
Et sanguis gladii
Acies inundavit.

o) Mbr. S. om.

12) Verba hæcce Jutiæ borealis orientale latus necis Hundingianæ theatrum fuisse innuunt. Cfr. Obs. 8.

13) *Bragalundr* = *Bragii Lucus* verisimiliter sylvæ alicujus nomen fuit, jam ignotum.

14) Carnes parum assatæ, more Anglico, non autem omnino crudæ fuisse videntur.

15) Non mihi plane perspicuum est num *ſeſi* vel *ſevi* hic sit nomen proprium viri, an moerorem, animi dolorem vel etiam amicum carum indicet. Conjicio tamen voculam illam Sifi (cognatus) rectius legendam esse. V. Gloss.

x. HELGI QVAÞ p).

Hvat villir q) þú
At þeir r) sé s)
Snót svinnhugvþ
Er seva t) hefndvþ 16).
Margir ro hvassir
Hildíngs synir
Oc ámunir
Ossom niþiom.

x. HELGIUS CECINIT.

Cur mulier sapiens
Errabunda confingis,
Qui illi sint
Ulti 16) *mœrorem.*
Multi sunt acres
Militis filii
Et minaces adversus
Nostros cognatos.

XI.

Varca ec fiarri
Fólks oddviti u)
— — — — v) 17)
Grams aldrlocom.
Þó tel ec slægian
Sigmundar bvrr
Er í valrúnom 18)
Vígspiöll segir.

XI.

Non eram procul
Populi primarie!
— — — — 17)
Regis extremis;
Callidum tamen dico
Filium Sigmundi,
Cum effatis artificiosis 18)
Cædis nuntium affert.

XII.

p) Mbr. S. om. q) S. T. *vissir.* r) Mbr. *þer.* s) Mbr. om. t) T. *se va.* u) Mbr. *oddvit.* v) Mbr. — — — *amorgó.* T. S. *ger a morgom.* S. obs. *morgom* Membr.

16) *Hefnþu* hodierno scribendi usu rectius foret.

17) Vox integra hic deest, altera autem corrupta apparet, quem defectum non restituere audeo; *Amorgom* tamen allmörgom (permultis) legendum esse suspicor.

18) Sub voce *Valrúnir* non litteræ vel characteres runici, sed ænigmatica de cæde commissa narratio, hic intelligitur.

XII.

Leit ec þic vm ſinn 19
Fyri *x*) lángscipom
Þá er þú bygdir
Blódga ſtafna
Oc úrſvalar
Vnnir léco.
Nú vill dyliaz
Dauglíngr fyri
Mér enn HAVGNA
Mær [vm] kénnir *y*).

XII.

Vidi te aliquamdiu 19)
Bellicis navibus præfectum,
Cum in cruentis puppibus
Inhabitasti,
Et frigidæ humidæque
Undæ ludebant;
Jam vult occuli
Princeps coram me
At (istum) HOGNII
Virgo cognoscit.

GRANMARR hét rícr Konúngr er bió at SVARINSHAUGI 20). Hann átti marga ſvno. I *z*) HAVDBRODDR, II. GVÞMUNDR, III STARCAÞR. HAVÞBRODDR var í K(onúng)a ſtefno. Hann faſtnaþi ſér SIGRÚNO HAVGNADÓTTR. Enn er hon ſpyrr þat þá reiþ hon meþ Valkyrior vm lopt oc lavg 21) at leita HELGA. HELGI var

GRANMAR *appellabatur Rex potens qui in* SVARINSHAUGO 20) *inhabitabat. Multos habuit filios. Nomen erat primo* HODBRODDUS, *secundo* GUDMUNDUS, *tertio* STARCADUS. HODBRODDUS *(aliquando) Regum comitiis adfuit.* SIGRUNAM HOGNII *filiam sponsam sibi procurabat. Ea autem, istud resciscens, equitavit cum nympharum bellatricum comitatu, per aëra et æquor* 21), *ad* HELGIUM *inve-*

x) S. *fyrr ŕ.*
y) T. S. *davglíngr fyri mér — enn Havgna mær — [hann vm] kénnir.*
z) T. [*einn hét*].

19) Hujus et proxime antecedentis strophæ initia, *Sigrunæ*, ut nymphæ altivolantis præsentiam in terris & maribus longinquis, Helgio etiam ignotam, indicare videntur.

20) Filii ejus forsan ea causa *Svarinshaugiani* appellantur. Cfr. Odæ Helg. 2. Str. & Observationes ad eandem.

21) Cfr. obs. ad Od. Helg. 2dam 33.

var þá at LOGAFIOLLOM 22) oc hafþi bariz viþ HVNDINGSSVNO. Þar feldi hann þá ALF OC EYIÓLF, HIORVARÞ OC HERVARÞ. Var hann allvígmóþr oc ſat vndir ARASTEINI. Þar hitti SIGRÚN hann oc rann á háls honom, oc kyſti hann, oc ſagþí honom erendi ſitt ſva ſem ſegir í VAVLSÚNGAQVIÞO INNI FORNO 23).

stigandum. Tunc HELGIUS *apud* LOGAFJÖLL (montes flammæ) 22) *versabatur, et cum* HUNDINGI *filiis certa verat. Prostravit ibi* ALFUM *et* EJOLFUM, HIORVARDUM & HERVARDUM. *Cædibus valde fuit fatigatus, et sub* ARASTEINO (aquilæ petra) *consedit.* SIGRUNA *istic in eum incidit, accurrens collum ejus amplectebatur, atque ipsum osculata negotia sua indicabat, ut in* carmine Volsungiano vetustiori 23) *refertur.*

XIII.

Sótti SIGRÚN
Siclíng glaþan
Heim nam hon HELGA
Havnd at ſökia;
Kyſti oc qvaddi
Kóng vnd hiálmi.
Þá varþ hilmi
Hvgr á víſi.
Fyrr léz hon vnna
Af ollom hvg
Syni SIGMUNDAR
Enn hon ſéþ hafþi.

XIII.

Petiit SIGRUNA
Principem lætum,
Manu HELGIUM
Attrectavit;
Osculans salutabat
Regem galea tectum;
Tunc animus ducis
In mulierem flectebatur;
Indicavit ista se amavisse
Pectore toto,
SIGMUNDI *natum,*
Antequam eum spectaverit.

XIV.

22) Cum *Hundlandiam* in Jutia Boreali statuerimus, locum vel montes *Logafiöll* ibi ponere non absurdum erit. Cfr. Obs. ad O. H. II. 31 & 34.

23) Suhmius (ut puto recte) censet Carmen hocce jam deperditum, sed contenta quædam ipsius in Historia Volsungiana nobis servata esse.

XIV.

Var ec HAUDBRODDI
I her favstnoþ
Enn iofr annan
Eiga vildac.
Þó siámc fylcir
Frönda reiþi þ).
Hefi ec míns favþur
24) Munráþ æ) brotit.

XIV.

Hodbroddo in coetu
Sponsa fui,
Sed principi alteri
Nubere cupivi;
Cerno tamen Imperator!
Cognatorum iram;
Fregi patris mei
Consilia, ipsi cara 24).«

XV.

Nama HAVGNA mær
Of hvg mæla ö)
Hafa qvaz hon HELG
Hylli scyldo.

XV.

Non HOGNII *virgo*
Simulate loquebatur,
Dixit se HELGII *favore*
Fruituram.

XVI.

Hirþ egi þú
HAVGNA reiþi
Né illan hvg
Ættar þinnar.
Þú scalt mær úng a)
At mér lifa
Ætt áttv úgóþa b) 25)
Er ec siámc.

XVI.

»*Minime cura*
HOGNII *iram,*
Nec animum infestum
Prosapiæ tuæ;
Vitam juvenis Virgo!
Mecum deges;
Improbum 25) *tibi est genus*
Uti comperio.«

HELGI

þ) S. T. obs. al. *ráþi*. æ) T. S. obs. al. *mundráþ*. ö) Mbr. *micla*.
a) Mbr. *vnd*. b) Mbr. *ett áttv in góþa*.

24) Vel etiam *mundrád* ɔ: promissa manu stipulata.

25) Ambiguum est, utrum *ingóþa* an *ugóþa* in Cod. Reg. legi debeat; prior autem lectio sensu omnino caret.

Helgi samnaþi þá miclom sci-paher. Hann fór til Frecasteins 26), oc fengo í hafi ofvidri mannhætt. Þá qvamo leiptrar yfir þá oc stóþo geislar í scipin. Þeir sá í loptino at Valkyrior IX 27) riþo, og kendo þeir Sigrúno. Þá lægþí stormin oc como þeir heilir til landz. Grammarssynir sáto á biargi noccoro er scipin sigldo at landi. Guþmvndr lióp á hest oc reiþ á niósn á bergit viþ havfnina. Þá hlóþo Vavlsúngar seglom. Þá qvaþ Guþmvndr sva sem fyrr er ritaþ í Helgaqviþo.

XVII.

Hverr er fylcir sá
Er flota stýrir
Oc feicna liþ
Förer at landi.

Sinfiötli Sigmvndarson svarar oc [er] c) þat enn ritaþ. Guþ-

c) Mbr. om.

Helgius dein ingentem navalem exercitum collegit. Ad Frecasteinum 26) tetenderunt, sed mari in tempestatem periculosam inciderunt. Tunc fulgura eis superveniebant et radii in naves coruscabant. Cernebant novem Nymphas bellatrices 27) aëra perequitare, & Sigrunam cognoscebant. Tempestas deinde decrevit et incolumes isti ad terram appulerunt. Granmaris filii sedebant in monte quodam, cum naves continentem versus velis vehebantur. Gudmundus equum scandit et in monticulum portui adjacentem equitavit. Tunc Volsungi vela demittebant. Jam tum Gudmundus cecinit, ut ante in Helgiano carmine scriptum est.

XVII.

Qui dux ille
Qui classem gubernat,
Et ingentem exercitum
Adducit ad terram.

Sinfiotlius Sigmundi filius responsa dedit, quæ etiam litteris man-

mvndr

26) Vide Obs. 109, ad Carmen proxime præcedens.

27) Ibidem Obs. 33.

MVNDR reiþ heim meþ hersavgo. þá savmnuþo GRANMARSSYNIR her. Komo þar margir Konúngar. þar var HAVGNI faþir SIGRÚNAR oc synír hans BRAGI oc DAGR. þar var orrosta micil oc féllo allir HAVGNASYNIR oc allir þeirra havfþíngiar nema DAGR HAVGNASON fécc griþ oc vann eiþa VAVLSÚNGOM. SIGRÚN gécc í valin oc hitti HAVDBRODD at komin dauþa. Hon qvaþ.

XVIII.

Mvna þér SIGRÚN
Frá SEVAFIÖLLOM, 28)

data sunt. GUDMUNDUS *equo domum vectus bellum nuntiavit.* GRANMARIS *filii copias dein colligebant. Multi Reges illuc venerunt. Inter eos fuit* HOGNIUS *pater* SIGRUNÆ *cum filiis ipsius* BRAGIO *et* DAGO. *Ingens prælium ibi commissum est, in quo omnes* HOGNII *filii et cuncti ipsorum magnates ceciderunt,* DAGO HOGNIANO *excepto, qui vita donatus* VOLSUNGIS *juramenta præstitit.* SIGRUNA *stragem permeans* HODBRODDUM, *morti vicinum, offendit. Illa cecinit:*

XVIII.

Non tuo SIGRUNA
De SEVANIS MONTIBUS 28)

HAVÞ-

28) *Sevafjöll* ɔ: *montes Sevanos* opinor eosdem esse cum monte non incelebri, Säwe vel Seve in Vestro-Gothiæ hodiernæ præfectura *Göthaborgs-Län* sito. Ab eo *Säwedal* (vel Säfwedal) & toparchia *Säwedals-Herred*, in qua *Gothoburgum*, emporium ingens, jam situm, nomen verisimiliter duxerunt. In alia Vestrogothiæ præfectura, *Vennersborglän*, lacus *Säwasiö*, fluvius *Sävaa* et prædium *Sävared* inveniuntur. In his igitur regionibus domicilium *Sigrunæ Sevafioll* statuendum est. Dubium tamen mihi videtur, an locus hic ad patris istius, vel etiam ad *Granmaris* aut *Hoddbroddi* ditionem pertinuerit; — certum autem apparet, quod post cædes *Hognii* patris et *Hodbroddi* sponsi *Sigrunæ* in possessionem ipsius mariti *Helgii* venisset; is enim istic (docente stropha 46) sepultus est. Historia Volsungiana expressis verbis narrat, quod Helgius, Hodbroddo cæso & Sigruna in uxorem ducta, ibi, ɔ: in eadem regione, in qua prælium commissum fuit, deinde regnaverit. *Hognius* Sigrunæ pater regulus fortasse fuit marinus, aut amplo *Vestrogothiæ* Sveonicæ imperio tributarius.

Suhmius, et ante eum *Rudbeckius* (in Atlantica sua) montes hosce *Sevanos* Vestrogothiæ, se in Norvegiam usque sub nomine

Kiölen

HAVÞBRODDR Konúngr
Hníga at armi.
Liþin er ævi
Opt náir hreifi
Granſtoþ griþar
GRANMARSSONA 29).

Þá hitti hon HELGA oc varþ allfegin. Hann qvaþ.

HODBRODDE Rex!
Brachio allabetur.
Vita peracta est,
Sæpe prehendit
Securis uncus
Barbæ columen (ɔ: caput)
GRANMARIGENARUM 29)."

Deinde ista HELGIUM *invenit et adeo lætabatur. Is cecinit:*

XIX.

Erat þér at avllo
Alvitr géfiþ
Þó qveþ ec nocqvo
Nornir valda.
Féllo í morgon
At FRECASTEINI
BRAGI OC HAVGNI
Varþ eć bani þeirra,
Enn at d) STYRKLEIFOM 30)
STARCAÞR Konúngr

XIX.

"*Non tibi omniscia!*
Omne (bonum) datum est,
Ajo tamen Parcas
Partim in causa esse.
Ceciderunt hodie mane
Juxta FRECASTEINUM,
BRAGIUS *et* HOGNIUS,
Eorum percussor evasi,
Sed in STYRKLEIFIS 30) (*cecidit*)
Rex STARCADUS,

Enn

d) T. *af.*

Kiölen extendentes, eosdem cum *Plinii Sevone Monte* esse opinantur, sed opinionem hanc plures chorographi Sveciæ recentiores admittere nolunt. Nihilominus vates noster nos docet montes ejusdem nominis olim in Scandinavia ipsa celebres fuisse.

29) Locus hic primo aspectu valde difficilis videtur; mea sententia simplicissime circumscribitur: *opt náir gridar hreifi granſtoþ Granmarssona* — quod versioni prædictæ convenit. Legi etiam potest: *Opt náir hreifi Granmarsſona griþar grannſtoþ*, et ita verti: Granmaridarum manui sæpe accidit vile l. exiguum securis adjumentum; cfr. gl. sub voce *Gridr.*

30) *Styr-Kleifar* clivus l. rupes pugnæ aut belli verbotenus vertitur, sed *Styrk-leifar* fortitudinis reliquiæ. Ind. n. pr.

Enn at HLEBIÖRGÓM 31)
HROLLAUGSSONUR,
Þann sá ec gylfa
Grimmúþgaztan
Er barþiz bolr
Var á brott havfuþ.

Et in HLEBIARGIS 31)
HROLLAUGUS *Rex;*
Principem istum vidi
Ferocissimum,
Cum truncus certaret
Capite decusso.

XX.

Liggia at iordan 32)
Allraflestir
Niþiar þínir
At nám orþnir.
Vantattv vígi 33)
Var þat þér scapaþ
At þú at rógi
Ríc mær *e)* vart.

Þá grét SIGRÚN. HELGI qvaþ.

XX.

Apud Jordan 32)
Jacent perplures
Tui cognati,
In funera redacti.
Cædes non commisisti 33),
Sic in fatis erat,
Potens virgo! quod contentionum
Causa facta sis.

Tunc SIGRUNA *lacrymabat,* HELGIUS *cecinit.*

XXI.

e) Mbr. *ric m-e* T. S. *ricmenne* obs. al. *mær.*

31) *Hlébiörg* aut rupes marinæ l. mari adjacentes, aut monticulus tempestatem coërcens vel a vento immunis. Diversi cædium loci, jam enumerati, ingens spatium, quo prælium commissum, hosti forsan longe fugato, indicant.

32) Vocem hanc corruptam esse suspicor nam *Jordanis* nomen fluvio in Scandia nostra ethnico tempore vix impositum fuisse credo; — id tamen possibile est, si vox Scytho-sarmatica *Dun* vel *Don* (aqua) hic olim usitata fuerit, prior autem junctarum vocula *jór* equus, et inter recentiores Islandos satis nota est. Si legendum esset: *liggia at jordo* (l. *jördu*) simpliciter verba verti deberent: Jacent humo prostrati. Tertius legendi modus: *liggia at Jórlandi* ɔ: jacent apud Jorlandum (nomen proprium loci, equorum tractum l. agrum significans) minime erit absurdus, cum pagum hodiedum *Jorland* dictum, non procul a *Solberga* in præfectura Gothoburgensi situm, ista voce indicatum ponamus. Cfr. Obs. 92 ad H. II.

33) Sensus verborum: *vantattu vigi* forsan aliter interpretari potest: *non cares cædibus* ɔ: multi tui propinqui cæsi sunt.

XXI.

Hvggastv Sigrún
Hildr hefir þú ofs verit
Vinnat fcioldúngar fcavpom *f*).
Lifna mvnda ec nú kiófa
Er liþnir ero
Oc knætta ec þér þó í faþmi felaz.

XXI.

"*Conquiesce* Sigruna!
Hilda (Bellona) *nobis fuisti*
Reges fata vincere nequeunt;
Redivivos sane optarem,
Qui jam emortui sunt,
Si tum etiam amplexu tuo includi potuerim."

34) Þetta qvaþ Gudmvndr Granmarsson.

34) *Hocce* Gudmumdus Granmaris *filius cecinit.*

XXII.

Hverr er fcioldúngr fá
Er fcipom ftýrir
Lætr gvnnfána
Gvllin fyri ftafni.
Þiccia merci 35) fríþ
I fararbroddi
Verpr vígroþa
Vm víkinga.

XXII.

"*Quis Dux iste*
Qui navibus præest,
Vexillum auratum
Supra proram expandit.
Videntur signa 35) *decora*
In fronte commeatus
Rutilans armorum splendor
Prædatores circumvolvitur."

XXIII.

f) Mbr. om.

34) Sequens fragmentum, conscriptum (cum pluribus aliis) secundum recitationem a præcedente carmine diversam, mea sententia probat, commentatores Eddæ nostræ, vel virum illum (*Sæmundum* nempe, ut creditur, *multiscium*) qui contenta carminum explicavit, vel prosaica antiquiori poësi addidit, cantilenas istas minime composuisse, sed tantum collegisse et literis mandasse. Monstrat illud similiter carmen hocce constare non una integra, sed pluribus cantilenis aut odarum fragmentis, scriptori e memoria diversorum hominum recitatis.

35) Voculam indistinctam & abbreviatam codicis regii m. r. legi *Merci* ɔ: signa, præsertim militaria.

XXIII. SINFIAVTLI QVAÞ.

Hér ma HAVÞBRODDR
HELGA kénna
Flótta trauþan
I flota miþiom
Hann hefir eþli
Ættar þinnar
Arf fiörſúnga 36)
Und ſic þrúngit.
Því fyrr ſcolo 37)
At FRECASTEINI
Sáttir ſaman
Vm ſacar döma.

XXIII. *SINFIOTLIUS CECINIT.*

"*Hic* HODBRODDE!
HELGIUM *noscere licet,*
Fugatu difficilem,
In classe media,
Is possessionem
Prosapiæ tuæ,
Hereditatem piscium 36)
Sibi subjecit;
Tanto prius 37) *nos*
Ad FRECASTEINUM *congregati*
Pacati caussas
Pertractabimus."

XXIV.

38) Mál er HAUDBRODDR
Hefnd at vinna
Ef ver *g*) lægra lvt
Lengí bárom.

XXIV.

"38) *Tempus est* HODBRODDE!
Vindictas sumendi,
Si nos diu
Inferiores evasimus."

XXV.

39) Fyrr mvntv GUÞMUNDR
Geitr vm halda

XXV.

"39) *Prius* GUDMUNDE!
Capras custodies

Oc

g) Mbr. S. *vm.*

36) Edda prosaica vocem *fiörsúngr* piscium appellationibus adnumerat; eorum *hæreditas* hic igitur *mare* significat. Sensus dictorum esse videtur: Maris imperium, quod genus tuum olim usurpaverat, jam ad *Helgium* transiit.

37) Sensus sequentium, collatorum cum media strophæ parte, meâ opinione hic est: *Helgius* vir est fortissimus, ac classi et exercitu ingenti fultus; vos eâ ratione persvasi illius petitis mox satisfacietis, et nobiscum reconciliati eritis.

38) Hic certe aliqua desunt. Fragmentum hocce parvulum est alloquium *Gudmundi* ad *Hodbroddum* fratrem, quo *Sinfiotlius* irascens illum conviciis obruit.

39) Hæc stropha *Sinfiotlio* est attribuenda.

Oc biargscoror
Brattar klifa
Hafa þér í hendí
Heslikylfo *h*) 40)
Þat er þér blíþara
Enn brímis dómar.

Et præcipites
Rupium fissuras transscendes,
Clavam coryleam 40)
Manu tenens —
Hæc tibi gratiora sunt
Quam gladii judicia."

XXVI.

Þér er SINFIÖTLÍ
Sömra miclo
Gvnni at heyia
Oc glaþa örno,
Enn ónýtom
Orþom at bregþaz *i*)
Þótt híldíngar
Heiptir deili.

XXVI.

"*Deceret te* SINFIOTLI!
Multo magis
Bellum gerere
Et aquilas exhilarare,
Quam tam inutilia
Verba commutare,
Quamvis milites
Inimicitias inter se agant.

XXVII.

Þicciat mér góþír
GRANMARS synir
Þó d. f.
S. a. m.
Þeir merct h.
Á. m. r. 41)

XXVII.

Non mihi arrident
Filii GRANMARIS,
At heroes juvat
Dicere verum;
Auro illi
Impresserunt 41)

h) Mbr. *hellikilfo* S. T. obs. al. *helli.*

i) Mbr. *o. a. b.*

40) Alias *helli-kylfo* ɔ: clavam cavaticam; more gigantum qui antra habitant. Vox illa probabiliter pedum capraneorum significat.

41) Cum abbreviaturis hisce confer Carminis præcedentis Strophas 41 & 42. A. m. r. pro *á móins heim* hic significare videtur *móins reit* eodem sensu.

At hug hafa
Hior at b.
Ero hildíngar
42) Havllzti snialli

Helgi fécc Sigrúnar oc átto þau sono 43). Var Helgi egi gamall. Dagr Havgnason blótaþí Oþin til favþrhefnda. Oþin léþí Dag geirs *k*) sins *l*). Dagr fann Helga mág sinn þar sem h.. *m*) at Fiötvrlvndí 44). Hann lagþi í gognom Helga meþ geírnom. Þar féll Helgi enn Dagr reiþ til *o*) fialla oc sagþi Sigrúno tíþindi.

Quod audeant
Gladium vibrare;
Sunt milites
42) *Maxime alacres.*"

Helgius Sigrunam *uxorem duxit et filios ex ea genuit.* 43) Helgius *ætate non erat provectus.* Dagus Hognii *filius* Othino *sacrificium obtulit, ad ultionem patris efficiendam.* Othinus Dago *lanceam suam mutuatus est.* Dagus Helgium *affinem suum offendit in loco dicto* Fiöturlundr (lucus compedum) 44). *Iste* Helgium *lancea perfodit.* Helgius *istic cecidit, sed* Dagus *ad montes* (Sevanos) *equitavit &* Sigrunæ *nova retulit:*

XXVIII.

Trauþr em ec systir
Trega þér at segia
Þvíat ec hefi nauþigr
Niptí grætta.

XXVIII.

"*Invitus tibi soror!*
Moerorem indico,
Nam necessitate coactus
Foeminæ lacrymas commovi.

Féll

k) Mbr. *greis* T. *geir*. *l*) Mbr. *sini* S. [*sinn*].
m) Sine dubio legendum est: *heitir*. *o*) S. T. add. [*sefa*].

42) Vox incognita — ut puto obsoleta, pro *hellzt* l. *hellst til* maxime, valde.

43) De nominibus et gestis eorum nil liquet. Saxo Grammaticus *Hrolfum Krakium Helgii Hundingicidæ* filium statuit; rex ille forsan inter hujus proximos posteros aut successores numerandus est.

44) Lucus vel locus hicce in regione Sevans, ubi Helgius sepultus fuit, ponendus erit.

Féll í morgon
Vnd FIOTVRLVNDI
Buþlúngr sá er var
Beztr í heimi
Oc hildíngom
Á hálsi stóþ.

Cecidit hodie mane,
Sub Compedum luco,
Rex qui optimus
Fuit in mundo
Et bellatorum
Colla super stetit."

XXIX. SIGRÚN QVAÞ *p)*

þic scyli allir
Eiþar bíta
þeir er HELGA
Hafþir vnna
At eno liosa
Leiptrar vatni
Oc at úrsvolom
Vnnar steini 45).

XXIX. *SIGRUNA CECINIT.*

"Mordeant te cuncta
Juramenta,
Quæ HELGIO
Præstiteras
Per (l. apud) candidam
Fulguris aquam,
Et irrigatum
Æquoris lapidem 45).

XXX.

Scríþi-at *q)* þat scip
Er vnd þér scríþi
þótt óscabyrr
Eptir leggiz.
Renniaþ sá marr
Er vnd þér renni

XXX.

Non provehatur navigium
Quo tu vehendus eris,
Quamvis ventus exoptatus
Spiret a tergo;
Non currat equus te gestans
Cursuræ destinatus,

þóttv

p) Mbr. S. om. *q)* T. obs. al *scríþat.*

45) Elementa vel elementales deos ab atavis nostris vetustissimis religiose cultos fuisse, haud in dubio est. Hic per ignem (cæli numen forsan simul repræsentantem) aquam et terram (lapidem, aqua lavatum et irrigatum) jusjurandum præstitum indicatur. Plura de Scandorum ethnicorum juramentis, et superstitionis circa eadem reliquiis legi possunt in Disquisitione mea supra memorata.

Þóttv fiandr þína
Forþaz eigir.
Bíta r) þér þat sverþ
Er þú bregþir
Nema siálfom þér
Sýngvi vm havfþi.

Quamvis hostes tui
Fugiendi fuerint;
Nil secat gladius
Quem tu vibrabis,
Nisi tibimet
Sonet circa caput.

XXXI.

Þá væri þér hefnt
Helga dauþa,
Ef þú værir vargr
Á viþom úti
Auþs andvani
Oc alls gamans
Hefþir eigi mat
Nema á hröom sprýngir 46.

XXXI.

Tunc a te Helgii necis
Vindicta sumta fuisset,
Si lupus esses
Foris in sylvis,
Expers opum
Et omnis delectamenti,
Nil cibi haberes
Nisi cadaveribus insiliendo 46).„

XXXII. DAGR QVAÞ.

Ær ertv systir
Oc örvita
Er þú bróþr þínom
Biþr forscapa.
Einn velþr Óþín 47)
Ollo bavlvi

XXXII. DAGUS CECINIT.

»Soror! insanis
Furibunda,
Cum dira fata
Fratri tuo imprecaris.
Solus Othinus 47) causa est
Omnis mali,

Þvíat

r) S. Bítia.

46) Versus hicce talem etiam interpretationem admittit: Nisi cadaveribus (ɔ: nimio eorum esu) diruptus fueris.

47) Locus sane observatu dignus ob gravem Othini, ut dei mali, accusationem. Plures viri docti jam monstrarunt hunc inter sui ævi Scandos secularis imperii ac divini simul nominis et honoris peregrinum usurpatorem, plurimis ipsorum, et permultis eorum posteris, exosum fuisse.

þvíat meþ ſifiúngom
Sacrúnar bar.

Nam inter affines
Noxia (*l. calumniosa*) *dicta sparsit.*

XXXIII.

þér býþr bróþir
Bauga rauþa
Avll *s*) VANDILS ve 48)
Oc VÍGDALI 49)
Hafþv hálfan heim 50)
Harms at giöldom
Brúþir baugvariþ
Oc bvrir þínír.

XXXIII.

Tibi frater offert
Annulos rutilos
Cuncta VANDILLI *sacra* 48)
Et VIGDALOS 49);
Mundum dimidium 50)
In talionem afflictationis
Obtineas mulier annulis ornata!
Cum filiis tuis."

XXXIV.

51) Sitca ec ſva ſæl
At SEVAFIOLLOM
Ár né vm nætr
At ec vna lífi

XXXIV.

"51) *Non tam fortunata sedebo*
Apud SEVANOS Montes
Nec mane, nec noctu,
Ut vita me delectem,

Nema

s) T. *aul* ɔ: cerevisiam cet.

48) *Vandils ve* Vandilli sacra vel jurisdictiones in regione Jutiæ, jam *Vend-Syssel* olim *Vandils-* vel *Vendils-Sysla* dictâ (inter cujus limites, vel juxta eos, toparchia *Vandfuld-Herred* jam sita est) verisimiliter notat. In hoc tractu *Valdemari* 2*di* tempore pagus *Wigker-by* (juxta prædium vetustissimum *Asdal*) situs fuit, ut et *Wigh* in propinqua provincia *Thioda* vel *Thya*. Hodiedum tractus quidam hujusce regionis nominatur *Wigsö-sogn*, ubi prædia *Wigh*, *Wighfang et Wigsnes* olim sita fuisse feruntur. Probabile igitur evadit *Helgium*, Jutiæ debellatorem, post *Hundingi* obitum has ejus possessiones acquisivisse, et istas forsan affini suo reconciliato, *Dago* nempe, donavisse — vel quod hic alias, illo occiso, ejus ditiones occupaverit.

49) Vide Observationem proxime præcedentem.

50) Vel etiam: dimidiam ditionem meam aut mariti tui.

51) Tres sequentes strophæ lugubris *Sigrunæ* cantici, olim prolixioris, fragmenta tantummodo esse videntur.

Nema at liþi 52) lofþúngs
Lióma bregdi
Renni vnd vísa
Vígblör-þinnig t) 53)
Gvllbitli vanr
Knega ec grami fagna.

Nisi super populum 52)
Jubar regis vibretur,
Currat sub duce huc 53)
Bellicus equus
Aureo capistro assvetus,
(*Et*)*imperatorem læta recipere potuero.*

XXXV.

Sva hafþi — — — 54)
Hrödda gorva
Fiandr sína alla
Oc frændr þeirra
Sem fyrir úlfi
Óþar rynni
Geitr af fialli
55) Geisca fullar.

XXXV.

54) (HELGIUS) *ita*
Perterruerat
Hostes suos omnes,
Et eorum cognatos,
Quasi lupo perseqvente
Ruerent vesanæ,
Capræ pavoris 55) *plenæ,*
Ex monte deorsum.

XXXVI.

Sva bar HELGI
Af hildíngom
Sem ítrscapadr
Ascr af þyrni
Eþa sá dýrcálfr
Davggo slúngin

XXXVI.

Ita HELGIUS
Heroibus antecelluit,
Ut formosa
Fraxinus spinæ,
Aut hinnulus iste
Rore respersus

Er

t) S. T. obs. chartæ þonnig.

52) Forsan potius legendum: *liþins lofþúngs,* cum sensus foret: defuncti Regis splendor vibraretur.

53) Vel etiam *illuc* ɔ: ad montes Sevanos.

54) *Helgi* — sine dubio supplendum.

55) *Gáskafullar* secundum vulgarem jam in Islandia loquendi usum.

Er öfri fer
Avllom dýrom
Oc horn glóa
Viþ himin siálfan 56).

Haugr var görr eptir HELGA. Enn er hann com til VALHALLAR þá baúþ ÓÞIN honom avllo at ráþa meþ sér. HELGI qvaþ.

XXXVII.

Þú scalt HVNDÍNGR
Hveriom manni
Fótlaug géta
Oc fvna kynda
Hvnda binda
Hesta gæta 57)
Géfa u) svínom soþ
Áþr sofa gângir.

Ambót SIGRÚNAR gécc vm Aptan hiá haugi HELGA, oc sá at HELGI reiþ til haugsins meþ marga menn.

XXXVIII.

Hvart ero þat svic ein
Er ec siá þicciomz

Eþr

Qui reliquis feris
Celsior incedit,
Dum cælum versus elata
Cornua resplendent 56)."

Tumulus HELGII *funeri exstructus fuit,* — *sed cum ipse in* VALHALLAM *venit* OTHINUS *ei omnium secum imperium obtulit.* HELGIUS *cecinit:*

XXXVII.

"*Tu* HUNDINGE! *debes*
Homini cuivis
Pedum lavacrum procurare
Et ignem accendere,
Canes ligare,
Equos custodire 57),
Suibus jusculum promere,
Priusquam dormitum ibis."

Ancilla SIGRUNÆ *vesperi Helgii tumulum præteriens, vidit* HELGIUM *cum multis viris tumulum versus equitare.*

XXXVIII.

"*An sunt meræ fraudes*
Quæ me cernere puto

u) Mbr. om.

56) Sensus est: cum cornua ejus, in elato monte stantis, cælum attingere videntur.

57) De Scandorum, Germanorum ac Caledonum superstitione circa equitatum et venationem defunctorum vide commentarium meum in poëmata Ossianea.

Eþr ragna ravc 58)
Rîþa menn dauþir
Er ióa ydra
Oddom keyrit
Eþr er hildíngom
Heimför gefin.

Aut mundi extrema 58);
Equitant viri mortui,
Cum equos vestros
Calcaribus stimuletis,
Num etiam heroibus
Domuitio concessa est?"

XXXIX. HELGI QVAÞ.

Era þat svic ein
Er þ. s. þ.
Né aldarrof
Þóttv oss lítir
Þótt vér iói ora
O. k. 59)
Né e. h.
H. f. géfin.

Heim gécc Ambot oc sagdi SIGRÚNO.

XXXIX. *HELGIUS CECINIT.*

"*Non sunt meræ fraudes*
Quæ te cernere putas,
Nec temporis exitium
Quamvis nos videas;
Quamvis equos nostros
Calcaribus stimulemus 59)
Nec est heroibus
Domuitio concessa."

Ancilla domum iit et SIGRUNÆ *retulit.*

XL.

Út gacc þú SIGRÚN
Frá SEVAFIÖLLOM
Ef þic fólcs jadar
Finna lystir.
Vp er haugr locin
Komin er HELGI

XL.

"*Exito* SIGRUNA!
De montibus SEVANIS
Si cum populi primario
Cupis convenire.
Reclusus est tumulus;
HELGIUS *advenit,*

Dólgspor

58) *Crepusculum vel ultima nox Deorum* — rectius forsan interpretandum: elementorum dissolutio. Vox est notissima Eddica, exitium mundi designans.

59) Hic legendum: *oddom keyrom.*

Dólgſpor 60) dreyra
Davglíngr baþ þic
At þú ſárdropa
Sefia v) ſcyldir.

SIGRÚN gecc í haugin til HELGA oc qvaþ.

XLI.

Nú em ec ſva fegin
Fvndi occrom
Sem átfrecir
OÞINS haucar
Er val vito
Varmar bráþir
Eþr davgglitir 61)
Dags brún siá.

XLII.

Fyrr vil ec kyſsa
Konúng ólifdan
Enn þú blódvgri
Brynio kaſtir.
Hár x) er þitt HELGI
Helo 62) þrúngit

Vulnera 60) sangvinant,
Orat te princeps
Ut plagarum guttas
(Stillantes) sistas."

SIGRUNA *ad* HELGIUM *in tumulum ingrediebatur, et canebat.*

XLI.

"*Jam tam exhilarata sum*
Nostro congressu
Quam edaces
OTHINI *accipitres*
Cum calidas stragis
Prædas paratas sciunt,
Aut rore rigati 61)
Diem illucescere cernunt.

XLII.

Malo osculari
Regem exanimem,
Quam tu cruenta
Loricam exuas.
Crinis tuus HELGI! *est*
Lethali sudore 62) tumidus.

Allr

v) S. *ſveſia.* x) T. *hvar.*

60) Verbotenus: hostium l. belli vestigia.

61) Vel etiam: *dögg-litir* (nomine substantivo) colores roris; ros enim diei luce exhilaratus, multicolor resplendere solet.

62) Nescio an lectio *hela* (sudor lethalis) alteri *héla* (ros gelatus l. pruina) præferenda sit.

Allr er víſi
Valdavgg 63) ſlegin
Hendr úrſvalar
HAVGNA mági
Hve ſcál ec þér buþlúngr þeſs
Bót of vinna.

Totus est princeps
Pluvia stragum 63) circumfusus,
Manus udæ frigidæque
HOGNII *genero;*
Quomodò mala hæcce Rex!
Tibi levare queo?"

XLIII.

Ein veldr þú SIGRÚN
Frá SEVAFIÖLLOM
Er HELGI er
Harındavgg ſlegin.
Grætr þú gvllvariþ
Grimmom tárom
Sólbiört ſvdræn 64)
Áþr þú ſofa gángir.
Hvert felt 65) blóþvgt
Á brióſt grami
Úrſvalt innfiálgt
Ecka þrúngit.

XLIII.

"*Sola efficis* SIGRUNA!
De SEVANIS montibus
Ut HELGIUS *sit*
Doloris pluvia circumfusus;
Effundis, auro ornata!
Australis, 64) solis instar splendens,
Priusquam te somno tradis,
Crudeles lacrymas;
Superincidit 65) quævis principis
Pectus cruenta,
Præfrigida, intra penetrans
Moerore turgida.

XLIV.

Vel ſcolom drecca
Dírar veigar 66)

XLIV.

Bibemus sane
Mera pretiosa 66)

þó

63) *Valdavgg* ſtragis l. funeris ros aut pluvia, cruoris poëtica appellatio.

64) *Sudræn* hodierno sensu solummodo australis, præsertim cum de tempestate loqvitur, hic, cum priori epitheto collatum, forsan erit intelligendum: serena, mitis l. placida, instar auræ meridionalis. Cfr. Obs. 36.

65) Haud dubie pro *fell*, penitus insolito scribendi modo positum.

66) In *Valhalla* nempe, ubi dulce merum defunctis heroibus propinatum fuit.

Þó mist hafim
Mynar 67) oc landa
Scal engi maþr
Ángrlióþ qveþa,
Þótt mér á brióstí
Beniar líti.
Nú ero brúþir
Byrgþar í haugi
Lofþa dísir
Hiá ofs liþnom.
SIGRÚN bió sæíng í hauginom.

Quamvis amiserimus
Vitam 67) et ditio
Nemo hominum
Næñias canat,
Etsi in pectore meo
Vulnera cernat;
Jam sunt mulieres
Tumulo inclusæ
Nymphæ humanæ
Apud nos defunctos."
SIGRUNA *in tumulo lectum stravit.*

XLV.

Hér hefi ec þér HELGI
Hvílo gorva
Angrlausa mioc
YLFÍNGA niþ.
Vil ec þér í Faþmi
Fylcir sofna
Sem ec lofþúngi
Lifnom y) mynda z).

XLV.

"Hic tibi HELGI!
Cubile paravi
Minime incommodum
YLFINGORUM cognato.
Cupio in tuo amplexu
Imperator! obdormiscere,
Ut in herois
Vivi fecissem."

XLVI.

Nú qveþ ec énkis
Örvænt vera

XLVI.

"Jam nil dico
Ex insperato futurum

Sík

y) S. obs. al. *lifþom.* z) S. *myndac.*

67) *Munr* proprie animus, voluptas p. p. V. Gloss.

Síþ né ſnimma
At SEVAFIOLLOM
Er þú á armi
Oliſþom ſefr
Hvít *a*) í haugi
HAVGNA dóttir
Oc ertv qvic
En conúngborna

Vel mane, vel sero
In Sevanis *montibus*
Cum in exanimis
Brachiis dormis,
Candida in tumulo
HOGNII *nata!*
Et tamen in vivis es
Regibus edita!

XLVII.

Mál er mér at ríþa
Roþnar brautir,
Láta favlvan ió
Flvgſtíg troþa.
Scal ec fyri veſtan 68)
Vindhiálms brúar 69)
Áþr salgofnir
Sigrþióþ 70) veki.

XLVII.

Est mihi tempus equitandi
Per rutilas vias,
Calcandus erit equo pallido
Callis volaticus;
Eundum est mihi ab occidente 68)
Aërii pontis 69),
Antequam gallus aulicus
Gentem victricem 70) *excitaverit.*

Þeir HELGI riþo leiþ ſína enn þær fóro heim til böiar. Annan aptan let SIGRÚN ambot halda vörþ á havginom. Enn at dagſetri er SIGRÚN com til haugſins — Hon qvaþ.

HELGIUS *et illi equis vecti iter persecuti sunt, istæ autem domum iverunt. Altero vespere* SIGRUNA *ancillam in tumulo excubias agere jussit. Nocte autem irruente, cum* SIGRUNA *ad tumulum venit — illa (ancilla) cecinit:*

XLVIII.

a) T. *hvíta.*

68) Forsan etiam: occidentem versus — spectra enim (secundum superstitionem et veterum et recentiorum) diei orientis lucem tolerare neqvierunt.

69) *Bifröst* s. Iris secundum mythologiam borealem pons est inter cælum & terram.

70) Heroes nempe *Valhallæ* incolas.

XLVIII.

Comin væri nú
Ef coma hygþi
SIGMUNDAR burr
Frá savlom OÞINS.
Qveþ ec grams þinnig
Grennaz vanir
Er á asclimom
Ernir sitia
Oc drífr drótt avll
Draumþínga til.

XLVIII.

"Jam venisset,
Si venire vellet,
SIGMUNDI *filius*
Ex ædibus OTHINI;
Rationes eum expectandi
Diminui censeo,
Cum in arborum ramis
Aquilæ sedeant,
Et omnis populus frequentet
Somniorum comitia.

XLIX.

Ver þú egi sva ör ö)
At ein farir
Dís scioldúnga
Draughúsa til
Verþa avfigari
Allír á nóttom
Dauþir dólgar *a*) mær *b*)
Enn vm daga liósa.

XLIX.

Ne tam vesana sis,
Ut solivaga vadas,
Regia heroïna!
Ad lemurum tuguria;
Omnes hostiles manes, fœmina!
Robustiores evadunt
Noctu quam
Lucidis diebus."

SIGRÚN varþ scammlíf af harmi oc trega. Þat var trúa í fornescio at menn væri endrbornir 71), enn þat er nú cavllvþ kerlínga villa.

SIGRUNA, *dolore et desiderio afflicta, brevi è vita discessit. Opinio fuit antiquitatis, quod homines regenerarentur* 71); *jam autem ista anilis*

HELGI

ö) Forsan legendum *ær* ɔ: demens.

b) Mbr. omittit.

a) Mbr. *dólgmenn* ɔ: homines hostiles.

71) Hocce etiam dogma commune habuerunt atavi nostri cum Pythagoræis Græcorum ac Brachmanis Indorum (et antiquis et hodiernis). Cfr. Obs. 14. ad carmen proxime præcedens.

Helgi oc Sigrún er callat at væri endrborin. Hét hann þá Helgi Haddíngiascaþi enn hon Kara Halfdánar dóttir, sva sem qvedit er í Karo liódom 72), oc var hon Valkyria.

error habetur. Dicuntur Helgius *et* Sigruna *regenerati fuisse. Tunc is vocabatur* Helgius Haddíngiaskaþi, *sed illa* Kara, Halfdanis *filia, uti in* Kareo Carmine 72) *refertur, et hæcce etiam nympha bellica fuit.*

72) Ut antea innui, carmen istud jam diu deperditum censeo.

SIN-

SINFIÖTLA-LOK.

FRA

DAUÞA SINFIÖTLA.

EÐR

1) SINFIÖTLA-LOK *a*).

SIGMUNDR VÖLSÚNGS-SON var konúngr á 2) FRACKLANDI *b*) sem ádr er sagt. *c*) SINFIÖTLI var ellztr hans sona. annarr HELGI. þridi HAMDIR. *d*) BORGHILDOR kona SIGMUNDAR átti bróþor er het GUNNARR. *e*) En SINFIÖTLI stiúpsonr hennar oc GUNNAR báþo *f*) einnar kono báþir, ok fyr

DE

MORTE SINFIÖTLI,

SIVE

1) SINFIÖTLI FINIS.

SIGMUNDUS VOLSUNGI *filius rex erat in* FRANCONIA, 2) *quemadmodum antea memoratum est.* SINFIÖTLIUS *erat natu maximus filiorum ejus, alter* HELGIUS, *tertius* HAMDIR. BORGHILDA *uxor* SIGMUNDI *fratrem habuit nomine* GUNNAREM; *at* SINFIÖTLIUS, *privignus* BORGHILDÆ, *et* GUNNAR *eandem ambo feminam in matrimonium ambiebant, atque ea de causa* SIN-

þá

a) Mbr. posteriorem hunc monumenti nostri titulum om. *b)* S. *i Fraclandi.*
c) S. *sem ádr er sagt*, addit. *d)* S. & Volsunga *s. Hámúndr.*
e) Mbr. & Vols. s. *Gunnar* omittunt. *f)* S. *eirnrar*, perperam.

1) *Sinfiötla-Lok* ɔ: Sinfiötlii occasus: pericope prosaica, quæ similis & cognati cum carminibus argumenti heic locupletandæ historiæ causa inseritur.

2) Cave h. l. intelligas Galliam, tunc temporis non Francis sive Gothis, sed Gallis sive Celtis habitatam. Franciam sive *Frackland* terram circa Rhenum dixerunt, ubi Gens Volsungica regnavit.

þá fök drap SINFIÖTLI hann. En er han kom heim þá g) baþ BORGHILDOR hann fara á brott. En SIGMVNDR baup henni fébætor ok þat varþ hon at þiggia. 3) En at erfinó bar BORGHILDOR avl. hon 4) tók eitr mikit horn fvllt h) ok bar SINFIÖTLA. En er han fá í hornit. i) fkilldi han at eitr var í. ok k) mællti til SIGMVNDAR. 5) giöróttr er l) dryckrinn. SIGMVNDR tók hornit oc drack af. 6) Sva er fagt at SIGMVNDR var hardgörr

FIÖTLIUS GUNNAREM *interfecit. Ubi autem ille domum venit*, BORGHILDA *eum jussit domô abire. At* SIGMUNDUS *ei satisfactionem pecuniariam obtulit, quam accipere coacta est. Sed inter epulas* GUNNARIS *funebres* BORGHILDA *potum convivis ministravit* 3) *et sumsit venenum ingens, cornu plenum* 4), *atque* SINFIÖTLIO *adtulit. Is autem cum potum in cornu inspiceret, intellexit venenum inesse, et loquebatur* SIGMUNDO: 5) *virulenta est potio.* SIGMUNDUS *cornu cepit et ebibit.* 6) *Narratur* SIGMUNDUM *adeò robusta va-*

at

g) S. *þá* om. & mox: *á brott fara.* h) S. *oc tók eitr mikid fult horn.* i) Mbr. *fkilþi.* þ post consonam in eadem syllaba rarius. k) S. *fagdi.* l) Mbr. *drickrinn ai*, vix ullo sensu.

---

3) Matres & filias familias in symposiis & conviviis cibos apposuisse & pocula circumtulisse historiæ veteres pluribus docent exemplis vid. *Hkr.* I. Cap. 50.

4) *Tók-horn* q. d. tantum potus venenati paravit, quantum calix corneus cepit, vel potu venenato cornu implevit.

5) *Giöróttr.* Magnæus vertit virulentus, rectius sec. literam fæculentus, turbidus. vid. Glossar. *Sinfiötlius* enim vel maxime potum esse veneno mixtum intelligens levandæ invidiæ causa leniori vocabulo usus est.

6) Non ergo hoc nomine solus celebris rex Ponti Mithridates, qui teste Plinio, invictum se adversus venena fecit, venena subinde bibens. *Sigmundi* & filiorum sustinendi veneni virtutem & habitum silentio præterit *Volfunga f.* Verum hanc traditionem se novisse indicat *Bragius* poeta versu Edda Snorronis servato, ubi *Volfünga drecka* potio volsungica venenum poetice appellatur.

þá forns litar flotna
A fangboda angli
Hröcku áll of hröckin
Héck Volfünga drecka.

Cum ab hamo ejus qui veteris
Gigantis viros provocavit
Ad luctam, anguis veneni
Tortuosus pependit.

Sermo est de serpente venenato *Midgards-ormr* dicto, quem Thor piscaturus hamo cepisse dicitur.

at *m*) hvarki mátti hánom eitr granda vtan ne innan. en allir ſynir hans ſtóþvzc eitr á havrvnd *n*) vtan. BORGHILDR bar annat horn SINFIÖTLA. *o*) ok baþ drecka. *p*) ok fór allt ſem fyrr. Ok enn iþ þriþia ſinn bar hon hánom hornit. ok þó ámælis-orþ med. ef han drycki eigi af. Han mællti enn ſem fyrr vid SIGMVND. en *q*) han ſagdi. láttv grön ſía þá ſonr. SINFIÖTLI drack ok var *r*) þegar davþr 7). SIGMÚNDR bar hann 8) lángar leidir í fángi ſer. ok kom at firþi einom mióvom ok löngom. ok var þar ſkip eitt lítiþ ok maþr einn á. Han bavþ SIGMVNDI far of *s*)

letudine fuisse præditum, ut venenum ei nocere nequierit nec extus nec intus; omnes autem filii sui sine noxa tolerabant venenum in corpore extrinsecus. BORGHILDA *alterum cornu tulit* SINFIÖTLIO, *et jussit eum bibere, resque omninò ut antea cessit. Atque etiam tertia vice regina illi cornu adtulit, et quidem cum convicio, nisi ebiberet. Ille, quemadmodum antea, loquutus est ad* SIGMUNDUM; *at* SIGMUNDUS *dixit: fac ergo, mi fili, ut labium colat potionem.* SINFIÖTLIUS *bibit, atque extemplo exanimatus est* 7). SIGMUNDUS *eum longam viam in gremio suo gestavit,* 8) *et venit ad unum sinum angustum et longum; ibique erat una navicula exigua, et in ea unus homo. Is pollicitus est* SIGMUNDO *vecturam trans sinum. Ubi autem*

fiörþinn.

m) S. *hanim.* *n*) S. *hörund*, per ö. *o*) S. *bar Sinfiötla annad horn.*
p) S. *oc* — — — *drecka* om. *q*) Mbr. *enn* om.
r) Mbr. *vard.* *s*) S. *yfir.*

7) De morte Sinfiötlii pluribus narrat Volsungorum historia, unde multa huc spectantia Magnæus adjecit, quæ vero ut supervacua huc transscribere non visum est, cum harum rerum amantibus ipsam historiam in plerisque librariis obviam adire & consulere liceat.

8) Quamvis nec hic, nec in Volsungorum historia quicquam de causa & scopo legamus, cur Sigmundus funus filii deportaret, dubium non est quin hoc fecerit locum quæsiturus, ubi Sinfiötlium tumulo conderet. Quis vero ad prisca tempora & mores animum adjiciens non miretur summæ tunc potestatis humilem conditionem, cum ignobilia, ne dicam servilia ejusmodi officia, famulis, ministris, servis demandanda ipsi reges suscipere non vererentur.

fiörþinn. En er SIGMVMDR bar líkit út á skipit. þá var bátrinn hlaþinn *t*). 9) Karl mællti at SIGMUNDR skyldi fara fvr inn á fiörþinn *u*). Karl hratt út skipino ok hvarf þegar. SIGMVNDR konúngr dvaldiz lengi i Danmörk *x*) í ríki BORGHILDAR síþan er han feck hennar. Fór SIGMUNDR þá svþr i FRACKLAND til þess ríkis er han àtti þar, *y*) þà feck han HIÖRDÍSAR EYLIMA-DÓTTOR. þeirra son var SIGVRÞR. 10) SIGMVNDR konúngr fell i orrosto fyr HVNDÍNGSSONOM. En HIÖRDÍS giptiz þá ALFI syni 11) HIÁLPREKS konúngs. Ox SIGVRÞR þar vpp i barnæsko. SIGMVNDR ok allir synir hans vóro lángt

SIGMUNDUS *corpus [filii] in navim exportavit, tum plenè oneratum fuit navigium.* 9) *Ille homo dixit* SIGMUNDO, *ut præiret ad sinum intrò; idem navem extrusit, atque statim disparuit.* SIGMUNDUS *rex diu ætatem egit in* DANIA, *et quidem in regno* BORGHILDÆ, *postquam eam in matrimonium acceperat. Deinde autem austrum versus in* FRANCONIAM *iit ad id regnum, quod ibi possedit. Tunc in matrimonium nactus est* HJÖRDISAM EYLIMII *filiam: Eorum gnatus erat* SIGURDUS. 10) *Rex* SIGMUNDUS *occubuit in prælio, cæsus ab* HUNDINGI *filiis. At* HJÖRDISA *tunc iniit matrimonium cum* ALFO, HJALPREKI (Chilperici) 11) *regis filio. Atque* SIGURDUS *illic in pueritia adolevit.* SIGMUNDUS *et omnes ejus filii omnibus aliis hominibus*

vm

t) S. *Skipit hladit.* *u*) S. *Sundit*, fretum.
x) S. *Danmörki*, mendose. *y*) S. *þar*, om.

9) Quid hæc obscura nimis & jejuna relatio sibi velit, nemo facile divinarit. In Volsungorum historia Sigmundus, postquam corpus filii exanimum portitori tradiderat, domum rediisse & exosam uxorem repudiasse dicitur.

10) Una cum Sigmundo Hiordisam uxorem ambiit *Lingvius*, Hundingi regis filius, cum vero pater *Eylimius* optionem filiæ daret; utrum ex duobus maritum sibi eligeret, virgo Sigmundum ætate licet provectum prætulit, quod ægre ferens Lingvius rivalem bello invasit & fudit. Hinc diutina inter Sigmundi Hundingique filios dissidia & cædes enata sunt.

11) Volsungorum historia hunc Daniæ regem vocat *Hálfrecum*, qui sine dubio princeps *beneficiarius* sive *superficiarius*.

vm fram alla menn aþra vm afl ok vöxt ok hvg ok alla atgervi. SIGVRÞR var þó z) allra framarstr, ok hann kalla allir menn í forn-fræþom vm alla menn fram ok gavfgastan her-konúnga.

antecellebant et robore et statura, et animi magnitudine, omnibusque humanis ornamentis. SIGURDUS *tamen erat omnium eorum præstantissimus, atque illum omnes omnibus hominibus antecelluisse prædicant in antiquitatibus, et super alios reges militares inclytum fuisse.*

z) Mbr. þá, non bene.

GRÍ-

GRÍPIS-SPÁ

EÞR

QVIDA
SIGURDAR FAFNISBANA
IN FYRSTA.

QVIDA SIGVRDAR FAFNISBANA a) EN FYRSTA, EDR GRÍPIS-SPÁ.

[INNGÁNGR.]

GRÍPIR hét son 1) EYLIMA *b*), bróþir HIÖRDÍSAR. han reþ löndom. ok var allra manna vitrastr ok framvíss. SIGURDR reiþ einn saman *c*). ok kom til hallar GRÍPIS. SIGVRDR var audkendr. han *d*) hitti mann at máli úti fvr havllinni. sá nefndiz GEITIR. Þá qvaddi *e*) SIGVRDR hann máls ok spyrr.

ODA SIGURDI FAFNERICIDÆ PRIMA, SIVE GRIPERIS VATICINIUM.

[INTRODUCTIO].

GRIPER *dictus est filius* 1) EYLIMII, *frater* HJORDISÆ. *Ille regionibus imperabat, atque omnium hominum sapientissimus erat et præsagus.* SIGURDUS *solus equô profectus est, et venit ad regiam* GRIPERIS. *Erat autem [formâ] præter ceteros insignis. Illi occasio oblata est hominem adloquendi ante fores aulæ; is nominabatur* GEITER. *Tum* SIGURDUS *eum eloquium poposcit, et interrogat.*

I.

a) S. *fabnis* s. fobnis. *Præfat b)* In membrana nostra semper sicut in *Volf. f.* et carmine *Hindluliód Eylimi* scribitur, codex vero S. habet *Eilimi* et mantissa historiæ Olai Trygvini *Eilymi*, quod non probamus. *c)* S. *Einsamann*, malé.
d) Mbr. *hann* perperam omittit. *e)* S. *quaþi* non bene.

Præfatio. 1) *Eylimius*, *Warwithi* regulus, docente *Suhmio* circa finem seculi 4ti floruit. *Warwith* Cimbriæ septentrionalis villa, hodie dicitur *Varde*, in dioecesi Ripensi. Eylimii filius fuit *Griper*, filia *Hiördisa*, quam uxorem duxit ultimam *Sigmundus*, *Volsungi filius*, *Hunsingowiæ* in *Belgio* rex, et ex ea filium suscepit *Sigurdum Fabnericidam*. Griper, Sigurdi avunculus, patris loco Warwithi regnavit. Vide nostri Suhmii Hist. danicam, Tom. I. pag. 193. alibi.

I.

Hverr byggir hér
2) Borgir þessar.
Hvat *f*) þann 3) þióþ-konúng
þegnar nefna.

g). GEITIR QVAD.

GRÍPIR heitir
Gvmna stióri
Sá er fastri ræþr
Fold ok þegnom.

II. SIGVRDR QVAÞ.

Er horskr konúngr
Heima í landi.
Mvn sá gramr viþ mik
Gánga at mæla.
Máls er þvrfi
Maþr ókuþr *h*)
Vil ek fliótliga
Finna GRÍPI.

III. GEITIR QVAÞ.

þess mvn glaþr konúngr
GEITI spyria.

I.

Quis inhabitat hic
2) *Arces hasce?*
Quid eum populi regem 3)
Homines nominant?

GEITER DIXIT.

GRIPER *vocatur*
Hominum gubernator
Is, qui firmam regit
Tellurem et cives.

II. *SIGURDUS AIT.*

[*An*] *sapiens rex est*
Domi in regno?
An rex ille mecum
Ibit colloqui?
Colloquii indigus est
Homo ignotus;
Cupio properè
Convenire GRIPEREM.

III. *GEITER CECINIT.*

Id comis rex
GEITEREM *percontabitur:*

Hverr

Str. I. *f) Hvat* pro *hve* codex uterque habet.
g) Mbr. personas interloquentes hic et alibi negligit.
Str. II. *h)* Mbr. *ókunnugr*, minus antique.

Str. I. 2) *Borg*, castellum, it. urbs vallo munita.
Str. II. 3) *þiódkonúngur* dan. *Overkonge:* rex supremus toti genti, et gentis regulis imperans: hic honoris causa de *Gripero* rege beneficiario usurpatur.

Hverr sá maþr se
Er máls qvedr Grípi.

Quis homo ille sit,
Qui Griperis *colloquium postulat.*

Sigvrdr qvaþ.

Sigvrdr ek heiti
Borinn *i*) Sigmvndi.
En Hiördís er
4) Hilmis móþir.

Sigurdus cecinit.

Sigurdus *ego adpellor,*
Prognatus Sigmundo;
At Hjördisa *est*
4) *Regis mater.*

IV.

Þá geck Geitir *k*)
Grípi at segia.
Hér er maþr úti
Okvþr kominn.
Han er starligr
At áliti.
Sá vill 5) fylkir
Fvnd þinn hafa.

IV.

Tunc ibat Geiter
Griperi *narrare:*
Hic foris adest
Ignotus advena;
Is excellens est
Ad adspectum;
Vultque, rex 5),
Conventum tuum obtinere.

V.

Gengr or skála
Skatna drottinn
Ok heilsar vel
Hilmi komnoin.

V.

Prodit ex aula
Populi-dominus
Et salutat honorificè
Regem advenam.

Þigg

Str. III. *i)* S. male *borin* quod est genus foem.
Str. IV. *k)* S. *Geiti* nominandi casu.

Str. III. 4) *Hilmir* i. e. protector, poetica regis appellatio, quatenus regum filiis & militiæ ducibus communis, etiam jure datur Sigurdo a regibus oriundo.

Str. IV. 5) *Fylkir* rex, hic dux, princeps.

Þigg þú her SIGVRDR.
6) Veri *l*) sæmra fyrr.
En þú GEITIR tak
Viþ *m*) GRÁNA siálfom.

Accipe hic SIGURDE!
6) *Decuerat priùs;*
Tu autem, GEITER, *excipe*
GRANIUM (Griseum) *ipsum.*

VI.

Mæla námo
Ok mart hiala
Þá er rád-spakir
Reckar fvnduz.
Segþv mér ef þú veizt
Móþvr-bróþir
Hve mvn SIGVRDI
Snúna æfi.

VI.

Sermonem habuerunt
Et multa fabulati sunt,
Quando consilii prudentes
Viri conveniebant.
Dic mihi, si nosti,
Avuncule!
Quomodo SIGURDO
Vertet ævum?

VII. *GRÍPIR QVAÞ.*

Þú mvnt maþr verda *n*)
Mæztr *o*) vnd sólo
Ok hæztr borinn
Hveriom jöfri.
Giöfvll af gvlli *p*)
En gleyggr flvgar.
Itr áliti
Ok í orþom spakr.

VII. *GRIPER CECINIT.*

Tu existes vir
Præstantissimus sub sole,
Et supremus natus
Omnium regum;
Largus auri,
At parcus fugæ,
Eximius adspectu
Et in verbis sapiens (eloquens).

VIII.

Str. V. *l*) S. *væri.* *m*) S. *grana* per *a* tenue. Str. VII. *n*) S. *vera.* *o*) S. *mestr* maximus. *p*) S. *golli.*

Str. V. 6) Þ*iggia* accipere, non respuere rem ablatam: hic absolute: *hospitium sumere*, sensu perquam raro. — *Væri-fyrr* q. d. utinam me prius convenisse.

VIII. SIGVRDR QVAþ.

Segdv gegn konúngr
Gérr q) enn ek ſpyria
r) Snotvrr SIGVRþI
Ef þú ſiá þickiz.
Hvat mvn fyrſt göraz
7) Til farnadar
þá er or garþi emk s)
Genginn þínom.

IX. GRÍPIR QVAþ.

Fyrſt mvntv t) fylkir
Favþvr vm hefna
8) Ok EYLIMA
Allz harms reka
þú mvnt harþa
HVNDÍNGS-SONO
Snialla ſella
Mvndv ſigr hafa.

X. SIGVRDR QVAþ.

Segdv ítr konúngr
Ættíngi mér

VIII. *SIGURDUS CECINIT.*

Dic cordate, rex!
Amplius, quam ego perconter,
Sapiens SIGURDO,
Si te videre autumas:
Quid primum eveniet
Ad 7) prosperum successum,
Postquam e domo
Egressus sum tuâ?

IX. *GRIPER CECINIT.*

Primum tu, rex!
Patrem quidem vlciscêre,
Atque 8) EYLIMII
Omne damnum vindicabis;
Tu item asperos
HUNDINGI *filios*
Fortiter prosternes,
Victoriâque potieris.

X. *SIGURDUS CECINIT.*

Dic, egregie rex,
Cognate! mihi

Heldr

Str. VIII. *q)* S. *görr.* *r)* Mbr. & S. *ſnotr*, Magnæus *ſnotvrr* prætulit. *s)* S. *emk* ad versum ſtrophæ ultimum. Str. IX. *t)* S. *manto.*

Str. VIII. 7) *Til farnadar*, ad profectum s. processum feliciorem.

IX. 8) *Oc-,reka:* et Eylimio illatas injurias plene ulcisceris i. e. ultionem sumes a *Lingvio*; *Hundingi* filio, qui Eylimium avum tuum maternum una cum patre Sigmundo, prælio vicit & occidit.

Heldr horſkliga
Er viþ *u)* hvgat mælom.
Sérþv Sigvrdar
Snör bravgd fvr *v)*
Þav er hæzt fara
Vnd himin-ſkavtom.

Quam prudentissimè,
Quando nos animitùs loquimur:
An tu Sigurdi
Acria facinora prospicis,
Quæ in summo ferantur
Sub cæli cardinibus?

XI. GRÍPIR QVAÞ.

Mvndv einn vega
Orm inn frána
Þann er gráþvgr *x)* liggr
A Gníta-heidi.
Þú mvnt bádom
At bana verþa
9) Regin ok Fafni.
Rett ſegir Grípir.

XI. *GRIPER CECINIT.*

Tu solus occides
Anguem illum coruscum,
Qui vorax incubat
In Gnitianis teſquis.
Tu amborum
Necis auctor existes,
9) Regini *et* Fafneris;
Verum loquitur Griper.

XII. SIGVRDR QVAÞ.

Avþr mvn ærinn *y)*
Ef ek eflik ſva *z)*
Víg meþ virþom
Sem þú víſt ſegir.
Leiþ at hvga
Ok lengi ſeg

XII. *SIGURDUS CECINIT.*

Opes erunt copiosæ,
Si ita patravero
Cædes inter homines,
Quomodò tu pro certo dicis.
Adverte animum,
Et prolixè narra,

Hvat

Str. X. *u)* S. *hogat.* *v)* S. *fyrir.* Magnæus legendum censet *fyri.*
Str. XI. *x)* S. *grádigr* nec male. Str. XII. *y)* S. *ærin* male gen. foem.
z) S. *ſvo giör ac* ita fecero.

XI. 9) *Reginn*, dativo casu: analogicé *Reiginni* s. *Regni* dixeris.

Hvat mvn enn vera
Æfi minnar.

Quid porrò euenturum
Ævo meo?

xiii. GRÍPIR QVAÞ.

Þú mvnt finna
Fafnis bæli
Ok vpp taka
Avþ inn fagra.
Gvlli hlæþa
A Grána bógo
Ríþr þú til Giúka
Gramr 10) víg-rísii

xiii. *GRIPER CECINIT.*

Tu invenies
Fafneris *cubile,*
Atque tolles
Opes splendidas;
Aurô onerabis
Grisei *armos* (*latera*).
Equitas ad Gjukium,
Rex 10) *victoriæ laudibus eminens.*

xiv. SIGVRDR QVAÞ.

Enn skalltv hilmi þ)
I 11) hvgaz-ræþo æ)
Fram-lyndr a) jöfvrr
Fleira ſegia.
Geſtr em ek Giúka
Ok ek geng þaþan
Hvat mvn enn vera b)
Æfi minnar.

xiv. *SIGURDUS CECINIT.*

Porrò regi, quæso,
In 11) *sincero colloquio,*
Provideo rex!
Plura dicas.
Hospes sum Gjukii,
Atque inde abeo;
Quid porrò eveniet
Ævi mei?

XV.

Str. XIV. þ) q. d. mihi. æ) *ihugaz* una voce mbr. & S.
a) S. *framlindr* male. b) S. *verda.*

XIII. 10) *Víg-rísin*, cædibus insignis, gloriosus.

XIV. 11) *Hugadr*, adject. audax, animosus huic loco non convenit, sed subst. *hugadr*, favor, amicitia, studium: *í hugads rædu*, in amico & familiari colloquio.

XV. GRÍPIR QVAÞ.

Sefr á fialli
12) Fylkis dóttir
Biört i brynio
13) Eptir bana HELGA.
Þú mvnt havggva
Hvöſſo ſverþi
Brynio riſta
Meþ 14) bana FAFNIS.

XV. *GRIPER CECINIT.*

Dormit in monte
12) *Regia filia,*
Lucida, loricam induta,
13) *Post cædem* HELGII.
Tu feries
Acuto gladio
[Et] loricam scindes
14) *Percussore* FABNERIS.

XVI. SIGVRDR QVAÞ.

Brotin er brynia.
Brúþor mæla tekr
Er vaknaþi
Víf or ſvefni.
Hvat mvn ſnót at heldr
Viþ SIGVRÞ mæla
Þat *c*) er at farnaþi
Fylki verþi.

XVI. *SIGURDUS CECINIT.*

Cum fracta (rupta) est lorica,
(Et) fœmina loqui occipit,
Postquam evigilabat
Ea somno.
Quid puella præstabile
SIGURDO *loquetur,*
Quod in prosperitatem
Regi cedat?

XVII.

Str. XVI. *c*) S. *þá.*

XV. 12) *Fylkis dóttir* regis filia; de *Brynhilda Budlii* Saxoniæ regis filia loquitur. Hic ex historia mythica sciendum, quod *Brynhildis* fuerit mulier belligera & bellona, quæ Othini quctoritate ex pugnantibus, his victoriam decrevit, illis stragem & internecionem. Accídit vero ut rex quidam senior *Hjálmgunnar*, cum *Agnaro* rege juniore manum conserturus adipiscendæ victoriæ promissum ab ipso Othino impetraret; at Brynhildis hoc non curans, Othini ingratiis, cum rege juvene fecit et victoriam ei dedit, quo deus non leviter offensus Brynhildam Bellonæ officio submovit, & mox in monte *Hindarheidi*, ut videtur prælii loco, armis nondum depositis, lethargo suppressit, donec Sigurdus superveniens dissecta lorica et armis detractis illam expergefaceret.

13) *Eptir b. H.* post Helgii cædem: hic *Helgius* fuerit oportet heros quidam ex *Hjalmgunnari* copiis, quas cum duce *Brynhilda* neci dedit.

14) *Bana Fabnis* i. e. gladio, quo serpens Fabnir cæsus est.

XVII. GRÍPIR QVAþ.

Hon mvn ríkiom *d*) þer
15) Rúnar kénna.
Allar þær er aldir
Eignaz vildo *e*).
16) Ok á mannz-túngo *f*)
Mæla hveria
17) Lif med lækning.
Lifdv heill konúngr.

XVII. *GRIPER CECINIT.*

Ea opulentum te
15) *Literas docebit*
Omnes eas, quibus viventes
Potiri cupierunt,
Et 16) *humano sermone*
Quovis eloqui
17) *Ungventa cum medela.*
Salvus vive rex!

XVIII. SIGVRDR QVAþ.

Nú *g*) er því lokit
Nvmin ero fræþi
Ok em bravt þaþan
Búinn at ríþa.
Leid at hvga
Ok lengra feg *h*)
Hvat mvn meirr vera
Minnar ǽfi.

XVIII. *SIGURDUS CECINIT.*

Nunc hoc exactum est,
Perceptæ sunt literæ,
Atque ego inde
Paratus sum equitare;
Adverte animum
Et porrò dic,
Quid amplius eventurum
Ævi mei?

XIX. GRÍPIR QVAþ.

Þú mvnt hitta

XIX. *GRIPER CECINIT.*

Tu offendes

18)

Str. XVII. *d)* Pro *rīkom.* *e)* Mbr. *ſkyldo.* *f)* S. *munns.*
Str. XVIII. *g)* Mbr. & S. þá, contra carminis leges, pro quo Magn. restituit *nu.* *h)* S. *ſec* pro *ſeg.*

XVII. 15) *Rúnir*, literæ, scientiæ, sicut apud latinos.

16) *Oc hveria*, et omnibus lingvis loqui: Brynhildam lingvarum fuisse peritissimam videmus.

17) *Lif med Lækning:* ungventa cum arte medendi: *lif*, hoc loco, vita, salus Magnæus non bene interpretatus est, vid. *Lif*, *Lyf*, in Gloss.

18) Heimis *i*) bygdir
Ok glaþr vera
Geſtr þióþ-konúngs,
19) Farit ér Sigvrþr
þatz ek fvr viſſak *k*)
Skala fremr enn ſva
Fregna Grípi.

18) Heimeris *habitacula*
Et lætus eris
Hospes inclyti regis.
19) *Periit* (*desivit*) Sigurde!
Quod prospiciebam;
Non fas est amplius, quam sic
Percontari Griperem.

xx. SIGVRÞR QVAÞ.

Nú fær mér ecka
Orþ þaztú *l*) mæltir.
Þvíat þú fram vm ſér
Fylkir lengra.
Veiztv of mikit
Angr Sigvrþi
Því *m*) þú Grípir þat
Gerra ſegia.

xx. *SIGURDUS CECINIT.*

Nunc mihi adfert dolorem
Verbum; quod loquutus es;
Nam tu prospicis.
Rex! longiùs (*ulterius*).
Scis [*fortè*] *nimiam*
Calamitatem Sigurdo [*eventuram*],
Ideò, Griper! *eam*
Detrectas eloqui.

xxi. GRÍPIR QVAÞ.

20) Lá mer vm æſko
Æfi *n*) þinnar

xxi. *GRIPER CECINIT.*

20) *Positum mihi erat de juventa*
Ætatis tuæ

Lióſaſt

Str. XIX. *i*) S. *Heymis.* *k*) S. *fyrr vissa.* Str. XX. *l*) S. *þaz þú.* *m*) S. *hvi.* Str. XXI. *n*) Mbr. *efi.*

XIX. 18) *Heimir*, domesticus, heic nomen proprium Reguli, qui Brynhildam educavit, conf. Str. XXVII.

19) *Farit-vissac* periit i. e. memoria excidit, dedidici, quæ divinando antea novi, avunculus de Sigurdi fatis reliquis et ejus, quem prævidit, infelici exitu ulteriorem prædictionem superfugit.

XXI. 20) *Lá-líta eptir* q. d. tuæ quidem juventutis, non tam adultæ ætatis fata perspecta mihi sunt.

Lióſaſt fyrir	*Liquidissimum ante oculos*
Líta eptir.	*Ad inspiciendum.*
Rett emka *o*) ek	*Non sum rectè*
Ráþ-ſpakr taliþr	*Consilii prudens habitus,*
Ne in heldr framvíſs.	*Neque etiam præsagus;*
Farit þatz ek viſſak *p*).	*Periit, quod noveram.*

XXII. SIGVRÞR QVAD.	XXII. *SIGURDUS CECINIT.*
Mann veit ek eingi	*Hominem scio neminem*
21) Fvr mold ofan *q*)	21) *Supra pulverem terrestrem,*
Þann er fleira ſé *r*)	*Qui plura præsciat,*
Fram enn þú GRÍPIR *s*).	*Quam tu,* GRIPER.
Skalattv leyna	*Noli celare,*
Þótt liótt *t*) ſe	*Etsi foedum sit,*
Eþa mein giöriz	*Aut mali quid eveniat*
A mínom hag.	*Meæ conditioni.*

XXIII. GRÍPIR QVAD.	XXIII. *GRIPER CECINIT.*
22) Era med *u*) lavſtom	22) *Non est cum labe* (*l. vitio*)
Lavgd æfi þér	*Ætas tibi constituta;*

23)

o) Mbr. *emk* affirmative. *p*) S. *þatt* non bene.

Str. XXII. *q*) Mbr. *nedan*, ac si de mortuis loqvatur. *r*) S. *ſér* in indicativo. *s*) S. *Gripi.* *t*) S. *lótt* inepte pro *logzt* f. *laugzt* mentitus es.

Str. XXIII. *u*) S. *er* invito sensu.

XXII. 21) *Fyrir mold ofan* supra terram i. e. inter vivos.

XXIII. 22) *Era-þer* q. d. vitam ages inculpatam, non scelestam. Magnæus hic lectionem *er* pro *era* secutus, male vertit: est cum labe & infortunio ætas tibi constituta: quod minime probandum: Sigurdo enim hæc verba solatio dicuntur, cum sinistra ejus fata & infortunia propriæ culpæ non sint tribuenda.

23) Látíz inn ſtri, þat
Avþlíngr nemaz.
Þvíat vpþi mvn
Meþan avld lifir
Nad-els *v*) boþi
Nafn þitt vera.

XXIV. *SIGVRDR QVAÞ.*
Verſt hyggiom því
Verþr at ſkiliaz
SIGVRÞR viþ fylki
24) At ſo-göro *x*)
25) Leiþ víſa þú
Lagt er allt ſvr *y*)
Mærr *z*) mér ef þú vilt
Móþor-bróþir.

XXV. GRÍÞIR QVAÞ.
Nú ſkal SIGVRÞI
Segia gerva
Allz þengill mik
Til þeſs neyþir.
Mvndv víſt vita
At vetki lýgr.

23) *Id tu; egregie*
Princeps! ne cures;
Nam superérit,
Dum seculum super est,
Hastarûm procellæ rector,
Tuum nomen.

XXIV. *SIGURDUS CECINIT.*
Id gravissimum nostro animo accidit,
Quod disjungi cogitur
SIGURDUS *ab rege,*
24) *Re hactenus deducta:*
25) *Viam monstra* [*oro*]
(*Omnia fatô præstituta sunt*).
Illustris! mihi, si vis,
Avuncule!

XXV. *GRIPER CECINIT.*
Nunc SIGURDO
Narrabitur plenè,
Quando rex me
Ad id cogit.
Certè experiêre
Nihil falsi hic dictum esse;

26)

v) S. *Naþels* una voce.
y) S. *fyrir* melius *fyri*.
Str. XXIV. *x*) S. *at svo görvo*.
z) S. *mörr*, quod etiam veteribus in usu.

23) *Láttu-nemaz:* fac rex præstantissime hæc discas s. animo teneas, *nema* discere. Secus Magnæus: id tu ne cures, perperam.

XXIV. 24) *At sva giördu* re ita constituta i. e. fatorum meorum notitia nondum acquisita s. donec fata mea sciam.

25) *Leid visa þu* q. d. fatorum mihi vias monstra.

26) Dægr eitt er þer
Davþi ætlaþr.

26) *Ad certum temporis articulum*
est tibi
Mors destinata.

XXVI. SIGVRDR QVAÞ.

27) Vilkat ek reiþi
Ríks þióþ-konúngs
Góþ ráþ þ) at heldr
Grípis þiggia *æ*).
Nú vill víst vita
þótt vilkit *a*) se
Hvat á 28) sýnt *b*) Sigvrþr
Sér fvr hondom.

XXVI. *SIGURDUS CECINIT.*

27) *Nolo iram*
Opulenti regis,
Salutaria consilia potius
Griperis *accipere* [*volo*].
Nunc cupit (*cupio*) *certum scire,*
Etsi ingratum sit,
Quid habeat Sigurdus 28) *manifesto*
Sibi præstitutum.

XXVII. GRÍPIR QVAÞ.

29) Flióþ er at Heimis
Fagvrt álitom.
Hana Brynhildi
Bragnar nefna.
Dóttir Bvdla.
En dýrr konúngr
Harþ-údikt *c*) man
Heimir *d*) fædir.

XXVII. *GRIPER CECINIT.*

29) *Fæmina est apud* Heimerem
Splendida adspectu,
Eam Brynhildam
Homines nuncupant,
Filia [*est*] Budlii;
At excellens rex
Ingenio sævam puellam
Heimer *nutrit* (*educat*).

XXVIII.

Str. XXVI. þ) Mbr. & S. *godráds* nullo sensu: Magnæus *godrád* bene restituit.
æ) Mbr. *segia*. *a*) Ita uterque codex pro *vilgit* gratum, acceptum.
b) S. *sint* perperam. *c*) *Hardugdict*. *d*) *Heimis* male.

XXV. 26) *Dægr-ætladr*: Etiam hæc solatio dicta videntur eo sensu: tibi non secus ac aliis moriendum.

XXVI. 27) *Vilkat-konúngs*; sensus est: ne precor ulterius sciscitanti succenseas.
28) *Synt* visum, prævisum, quod prævides.
XXVII. 29) Vide *Volf. f.* Cap. 32.

XXVIII. SIGVRDR QVAÞ.

30) Hvat er mik *e*) at því
Þótt mær ſe
Fögvr áliti
Fædd *f*) at Heimis.
Þat ſkaltv Grípir
Görva *g*) ſegia.
Þvíat þú avll vm ſér
Örlög fyri *h*).

XXIX. GRÍPIR QVAÞ.

Hon firrir þik
Flezto gamni
Favgvr áliti
Fóſtra Heimis.
Svefn þú ne ſefr
Ne vm ſakar dæmir.
Gára þú manna
31) Nema þú mey ſér *i*).

XXX. SIGVRDR QVAÞ.

Hvat mvn til líkna
Lagt Sigvrþi.

XXVIII. *SIGURDUS CECINIT.*

30) *Quid istuc ad me?*
Etsi virgo sit
Speciosa adspectu
Educata apud Heimerem:
Id tu, Griper!
Planè enunties;
Nam tu sanè omnia
Fata prævides.

XXIX. *GRIPER CECINIT.*

Ea privat te
Plurima voluptate
Adspectu nitida
Heimeris *alumna:*
Tu nec somnum capis,
Nec de negotiis loqueris;
Neque homines observas;
31) *Nisi virginem intuearis.*

XXX. *SIGURDUS CECINIT.*

Quid remedio erit
Destinatum Sigurdo?

Segdv

Str. XXVIII. *e*) Ita uterque codex, *mik* per *mér* inusitate.
f) Mbr. *fæd*, forsan errore calami. *g*) S. *görla*, eodem sensu.
h) Mbr. *fur* salvo metro. Str. XXIX. *i*) *Sér* pr. *ſiáir.*

XXVIII. 30) *Hvat er mic at þvi:* insolens et perantiqua constructio, sensu licet aperto.
XXIX. 31) *Nema þú mey ſer:* i. e. inter omnia quæ agis, tractas, suscipis, animum ad virginem intendes s. nihil ages nisi de virgine cogites.

Segdv Grípir þat
Ef þú siá þickiz
32) Mvn ek mey ná
Mvndi kavpa
Þá ina favgro
Fylkis dóttor.

Dic tu, Griper! illud,
Si tibi id videre videris.
32) *An ego puellam nanciscar,*
[*Et*] *marita dote emam,*
Fulgidam illam
Regis filiam.

XXXI. GRÍPIR QVAÞ.

Iþ *k*) mvnvþ alla
Eiþa vinna
Fvll-fastliga
Fá mvnvþ halda.
33) Veriþ hefir þú Giúka
Gestr eina nótt.
Mantattv horska
Heimis fóstro.

XXXI. *GRIPER CECINIT.*

Vos omnia
Juramenta facietis
Plenè [*et*] *firmiter,*
Pauca servabitis.
33) *Tu fuisti* Gjúkii
Hospes unam noctem,
[*Cum*] *non recordaris eximiam*
Heimeris *alumnam.*

XXXII. SIGURDR QVAD.

Hvert er þá Grípir
Get *l*) þú þess fvr mer.
Sér þú 34) géþleysi
Í *m*) grams skapi
Er ek skal viþ mey þá
Málom slíta

XXXII. *SIGURDUS CECINIT.*

Num quid igitur est? Griper!
Id mihi perhibe:
Vides 34) *levitatem*
In regis animo?
Quando ego erga puellam istam
Pacta rumpam,

Er

Str. XXXI. *k)* Id pr. *þid*, vos duo, sic *er* pr. *þér* vos, utrumque poetis satis usitatum.
Str. XXXII. *l)* S. *gettu.* *m)* S. *á grams sk.*

XXX. 32) Num qvæso mihi continget pretio virginem emere? Antiquitus cum quisquam uxorem duceret, munus socero stipulatum solvere tenebatur.

XXXI. 33) *Verit-nótt* i. e. post unicam i. e. primam noctem in aula s. ædibus *Giukii* transactam.

XXXII. 34) *Gédleysi* inertia, ignavia, nequitia.

Er ek allz-hvgar
Unna þóttomc.

Quam ego animitùs planè
Amare mihi visus eram.

XXXIII. GRÍPIR QVAþ.

Þú verþr siklíngr
Fvr svikom annars.
35) Mvndo Grímhildar
Gialda ráþa.
Mvn bióþa þér
Biart-haddaþ man
Dóttor sína
36) Dregr hon vél at gram.

XXXIII. *GRIPER CECINIT.*

Tu, rex! excipieris
Fraudibus alterius,
35) *Tibi* Grimhildæ
Consilia oberunt.
Offeret tibi
Candidè comata mulier
Filiam suam;
36) *Ea intendit fallaciam regi.*

XXXIV. SIGVRDR QVAþ.

Mvn ek viþ þá Gvnnar
Görva hleyti
Ok Gvdrúno *n*)
Ganga at eiga.
37) Fvllqvæni þá
Fylkir væri
38) Ef mein-tregar
Mer *o*) ángradit.

XXXIV. *SIGURDUS CECINIT.*

An ego cum iis, Gunnare [*et fratre*]
Instituam societatem,
Et cum Gudruna
Matrimonium inibo?
37) *Tunc plenè uxoratus*
Rex foret,
38) *Si noxii dolores*
Mihi molestiam non facesserent.

XXXV

n) S. *Goþruno.* *o*) Uterque codex, *mær*, suspecte.

XXXIII. 35) *Mundo-ráda*, hoc sensu: *Grimhildæ* mala consilia tibi perniciem afferent.

36) *Dregr-gram:* dolum struet regi.

XXXIV. 37) *Fullqvæni þá-væri*, i. e. tunc rex se dignam s. sibi parem haberet conjugem (de se ipso Sigurdus loquitur). *Fullqvæni* hic mascul. in concreto, alias fere neutrum in abstracto sumitur.

38) *Ef-ángradit*, q. d. si perjurii s. violatæ in Brynhildam fidei me non poeniteret.

XXXV. GRÍPIR QVAÞ.

Þik mvn GRÍMHILDVR
Görva véla
Mvn hon BRYNHILDAR
Biþia fýſa
GVNNARI til handa
Gotna drotni *p*)
Heitir þú 39) fliótt *q*) för
Fylkis móþor.

XXXVI. SIGVRDR QVAÞ.

Mein ero fvr hondom.
Má ek líta þat.
40) Ratar görliga
Ráþ SIGVRÞAR.
Ef ek ſkal mærrar
Meyiar biþia
Ödrom til handa
Þeirrar ek vnna vel *r*).

XXXVII. GRÍPIR QVAÞ.

Er mvnvþ allir
Eiþa vinna
GVNNARR ok HAVGNI
Ok *s*) þú gramr þriþi.

XXXV. *GRIPER CECINIT.*

Te GRIMHILDA
Penitus dolis circumveniet;
Ea BRYNHILDAM
Petere te hortabitur
GUNNARO (*uxorem*)
Hominum domino;
Tu [*que*] 39) *cito promittes iter*
Regis matri.

XXXVI. *SIGURDUS CECINIT.*

Mala impendent,
Id ego videre possum,
40) *Corruit prorsus*
Sors SIGURDI,
Si ego illustrem
Virginem poscam
Alteri in conjugium,
[*Et quidem*] *eam, quam multum amavi.*

XXXVII. *GRIPER CECINIT.*

Vos omnes
Juramenta dabitis,
GUNNAR *et* HÖGNIUS,
Atque tu, rex! tertius:

Því

¹ Str. XXXV. *p*) Uterque codex pr. *drottni.* *q*) Mbr. *fliótliga*, contra metri numerum. Str. XXXVI. *r*) S. *er ec unna vel.* Str. XXXVII. *s*) Mbr. *enn.*

XXXV. 39) *Fliótliga* i. e. temere, inconsulto, imprudenter.

XXXVI. 40) *Ratar* pr. *hratar* corruet, pessum ibit.

Því at 41) litom víxla
Er á leiþ eroþ
GVNNARR ok þú
GRÍPIR lýgr eigi.

Nam (ergo) 41) colores mutabitis,
Postquam iter ingressi estis,
GUNNAR *et tu;*
GRIPER *non mentitur.*

XXXVIII. SIGVRDR QVAD.

Hví gégnir þat,
Hví skvlom skipta
Litom ok látom
Er á leiþ erom.
Þar mvn fláræþi
Fylgia annat
Atallt *t*) meþ avllo,
Enn segdv GRÍPIR.

XXXVIII. *SIGURDUS CECINIT.*

Quò illud adtinet?
Cur commutabimus
Colores et gestus?
Quando iter insistimus.
Eam rem fallacia
Nova haud dubie sequetur,
Vehemens omnino.
Dic porrò GRIPER!

XXXIX. *GRÍPIR QVAÞ.*

42) Lit hefir þú GVNNARS
Ok læti hans
43) Mælsko þína
Ok megin-hyggior *u*).

XXXIX. *GRIPER CECINIT.*

42) *Tu colorem præfers* GUNNARIS
Atque gestus ejus,
43) *Eloquentiam tuam [tenes]*
Et maximam partem [tua] animi sensa:

Mvndv

Str. XXXVIII. *t) S. at alt* perperam dividit.

Str. XXXIX. *u) Higgiur* male.

XXXVII. 41) *Litum víxla*, ex priori hemistichio, subintellige *munut* i. e. vultus, formas, corpora mutabitis: quippe fieri posse credidit antiquitas ut quisquam magicis artibus alterius formam, speciem, corpus ad tempus adscisceret et harum transformationum plurima in relictis monumentis exempla posteritati tradidit.

XXXIX. 42) *Lit-hans* i. e. speciem ejus & agendi modum suscipies. *Lát* et *læti* mores, gestus, gerendi corporis ratio s. modus.

43) *Mælsko - hyggior:* tuam ipsius loquelam et sensus. Homines, qui alter alterius formas induerunt, quod ad corporis, non item animi affectiones mutari credebantur.

Mvndv faſtna þér
Fram-lvndada
Fóſtro Heimis.
Sér vætr *v*) viþ því.

Tibi despondebis
Promtam animis
Heimeris *alumnam;*
Isti rei nemo providet.

XL. SIGVRDR QVAÞ.

44) Verſt hyggiom því
Vándr *x*) munk heitinn
Sigvrþr meþ ſeggiom
At ſo-göro.
Vilda ek eigi
Vélom beita
Jöfra brúþi *y*)
Er ek æzta veitk *z*).

XL. *SIGURDUS CECINIT.*

44) *Pessimè id cor mihi urit,*
[*Quod*] *ego malus censebor*
Sigurdus *inter viros,*
Re ita confectâ.
Nollem sanè
Fraudes intendere
In regiam fæminam,
Quam [*omnium*] *summam nosco.*

XLI. GRÍPIR QVAÞ.

Þú mvnt hvíla
Hers oddviti
Mærr hiá meyio
Sem þín móþir ſe.
Því mvn vppi
45) Meþan avld lifir
Þióþar-þengill
Þitt nafn vera.

XLI. *GRIPER CECINIT.*

Tu cubabis,
Copiarum imperator
Castus cum virgine,
Tanquam tua mater sit:
Ergo superabit,
45) *Dum seculum* [*hominum*] *vivit,*
Populi princeps!
Tui nominis gloria.

XLII.

v) S. *vætr.* Str. XL. *x*) S. *monc*, quod et usus tuetur.
y) S. *brúdr* neoterice. *z*) S. *æsta veit.*

XL. 44) *Verst-sva görvo:* Sigurdus, si Brynhildam deserüerit, forte veretur, ne de sua in illam perfidia & perjurio male audiat.

XLI. 45) *Medan öld lifir:* donec erunt homines i. e. in secula, in omne tempus.

XLII.

Saman mvno brvllavp -
Bæþi drvckin
SIGVRÞAR ok GVNNARS
I savlom GIÚKA.
46) Þá hamom víxlit
Er it þ) heim komit.
47) Hefir hverr fvr því
Hyggio sína æ).

XLII.

Convivia nuptialia
Ambo simul celebrabuntur
SIGURDI *et* GUNNARIS
In ædibus GJUKII.
46) *Tunc formas permutatis,*
Cum domum rediistis.
47) *Utitur nihilo minus uterque*
Suis animi sensibus.

XLIII. SIGVRDR QVAÞ.

Mvn 48) góþa qván
GVNNARR eiga
Mærr med mönnom.
Mer segdv GRÍPIR a).
Þó-at hafi þriár nætor
Þegns brúþvr hiá mér
Snar-lynd sofit.
Slíks ervþ dömi.

XLIII. *SIGURDUS CECINIT.*

An 48) *probam uxorem*
GUNNAR *in conjugio habebit*
Insignis inter homines?
Mihi id dic, GRIPER!
Etsi tres noctes
Viri sponsa mecum,
Animo alacris, cubârit.
Talis rei non extant exempla.

XLIV.

Hve mvn at yndi
Eptir veiþa
Mægd med mönnom
Mér segdv GRÍPIR.

XLIV.

Quomodò deliciis
Postea cedet
Adfinitas inter viros.
Id mihi dic, GRIPER!

49) Mvn

Str. XXLII. þ) S. *it* om. *æ)* S. *hyggiur sínar.* Str. XLIII. *a)* S. *gripi.*

XLII. 46) *Þá-víxlit:* Tunc formam iterum mutabitis. *Hamr* induvium, involucrum; hic, ut alias sæpe, idem ac *litr* forma, facies.

47) *Hefir-sína.* cfr. notam 43.

XLIII. 48) *Góda quan* bonam uxorem i. e. viri sui amantem.

49) Mvn Gvnnari
Til gamans ráþit
Síþan verþa
Eþa siálfom mér.

49) *Num* Gunnaris
Voluptati consultum
Deindè fiet,
An mei ipsius?

xlv. GRÍPIR QVAþ.

Minnir þik eiþa.
Mátty þegia.
50) Þó anty Gvdrúno
Gódra ráþa.
51) En Brynhildvr þickiz
Brúþvr var géfin.
Snót fiþr vélar
Sér *b)* at hefndom.

xlv. *GRIPER CECINIT.*

Recordaris juramenta,
[*At*] *cogeris tacere;*
50) *Attamen indulges* Gudrunæ
Bonum connubium.
51) *Sed* Brynhilda *se autumat*
Fœminam malè datam esse.
Puella adinvenit fallacias
In sui vindictam.

xlvi. SIGVRDR QVAþ.

Hvat mvn at bótom
Brúþvr sú taka
Er vélar vér
Vísi gerþom.
Hefir snót af mér
Svarna eiþa
Enga efnda
En vnat lítit.

xlvi. *SIGURDUS CECINIT.*

Quid in satisfactionem
Fœmina ista capiet,
Postquam nos fraudes
Mulieri fecimus:
Virgo a me obtinuit
Jurata juramenta,
Neutiquam præstita.
Et delicium exiguum.

XLVII.

Str. XLVI. *b) S. unnat líþit* sine sensu.

XLIV. 49) *Man-rádit:* num *Gunnaro* suum jucundum erit conjugium.

XLV. 50) *Þo-ráda*, sensus est: nihilominus *Gudrunam* optimo conjugio, tuis nempe amplexibus dignam judicabis.

51) *Enn-gefin.* Brynhilda secus indigno se nupta viro ægre feret.

XLVII. GRÍPIR QVAÞ.

Mvn hon GVNNARI
Görva segia c)
At þú eigi vel
52) Eiþom þyrmir d),
Þá er ítr konúngr
Af avllom hvg
GIÚKA-arfi
A gram trúþi.

XLVII. *GRIPER CECINIT.*

Ea GUNNARI
Exactè narrabit,
Quod tu haud benè
52) *Juramenta serves,*
Quando egregius rex
Toto ex animo,
GJUKII *hæres,*
Regi confidebat.

XLVIII. SIGVRDR QVAÞ.

Hvat er þá GRÍPIR
Get þú þess fvr mér.
53) Mvn ek saþr verþa e)
At savgo þeirri.
Eþa lýgr á mik
Lof-sæl kona
Ok á siálfa sik,
Segdv Grípir þat.

XLVIII. *SIGURDUS CECINIT.*

Quid tum porrò, GRIPER?
Indica id mihi;
53) *An convictus ero*
Isto indicio?
Aut mentitur adversus me
Gloriosa fæmina,
Atque adversus ipsam sese
Dic, GRIPER! *istud.*

XLIX. GRÍPIR QVAÞ.

54) Mvn fvr reiþi

XLIX. *GRIPER CECINIT.*

54) *Ob iracundiam*

Rík

Str. XLVII. *c)* S. *sega* contra usum. *d)* S. *þirma*, usus utrumque probat.
Str. XLIII. *e)* Mbr. *vera*.

XLVII. 52) *Eidom-þyrmir:* Brynhilda marito clàm suggeret, contra datam fidem te ipsam stuprasse, cum *Gunnari* speciem & vultum mentitus eodem lecto puellæ accubares.

XLVIII. 53) *Man-þeirri* i. e. num hoc crimen vere mihi tribuetur, vel num imputati hujus criminis vere reus ero.

XLIX. 54) *Mun-skipa* in ordinem sic redige: *rik brudr mun fyrir reidi (oc) af ofstrega né allvel skipa vid þig* i. e. imperiosa mulier præ ira

Rík brúþvr vid þik
Ne af *f*) of-trega
All-vel skipa.
Viþr þú gódri
Grand aldregi
þó er víf konúngs
Vélom beittvþ.

Potens fæmina, in te,
Atque ob nimium tui desiderium
Non optimè consulet.
Tu [autem] adfers egregiæ
Noxiam nunquam;
Etsi vos mulierem regiam
Dolis circumvenistis.

L. SIGVRDR QVAþ.

Mvn horskr GVNNARR
55) At hvötom hennar
GVTTORMR ok HAVGNI
Ganga síþan.
Mvnv synir GIÚKA
Á *g*) sifivgom mér *h*)
Eggiar rióþa
Enn segdv GRÍPIR.

L. SIGURDUS CECINIT.

Num cordatus GUNNAR
55) *Ex incentivis ejus,*
[*Item*] GUTTORMUS *et* HÖGNIUS
Negotium dein instituent?
Num filii GJUKII
In me adfinitate iis copulato
Acies ferri rubefacient?
Amplius narra, GRIPER!

LI. GRÍPIR QVAþ.

þá er GVDRÚNO
Grimt vm hiarta
Bræþr hennar þér
Til bana ráþa.

LI. GRIPER CECINIT.

Tunc GUDRUNÆ
Atrociter uritur cor,
[*Cum*] *fratres ejus tibi*
Necis auctores existunt;

56)

Str. XLIX. *f*) S. *áf* omittit. *g*) Ita codex uterque pro vulgari *sifiudom*.
Str. L. *h*) S. *mer* ad seqv. lineam remittit.

---

ira (et) nimio animi moerore non ut par est recte tecum aget.

L. 55) *At hv. hennar*: illius instinctu s. svasu.

56) At öngo verþr
Yndi sípan
Vitro vísi
Veldr því GRÍMHILDVR.

56) [*Et*] *ex nulla re*
Exinde capiet delicias
Sapiens fæmina;
Id a GRIMHILDA *oritur.*

LII.

Því skal hvgga þik *i*)
Hers oddviti.
Siá mvn gipt lagit
A grams æfi.
Mvnat mætri maþr
Á mold koma
Vnd 57) sólar siót
Enn þú SIGVRÞR þickir.

LII.

Eo consolandus es,
Copiarum primipile!
Ea fortuna tributa erit
Regis ætati,
[*Quod*] *vir insignior*
In tellurem non veniat
Sub 57) *solari sede*
Quam tu, SIGURDE! *habearis.*

LIII. SIGVRDR QVAÞ.

Skiliomk heilir.
58) Mvnat *k*) skavpom vinna.
Nú hefir þú GRÍPIR *l*)
Giört sem ek beiddak.

LIII. *SIGURDUS CECINIT.*

Disjungamur salvi!
58) *Non credo fata vinci.*
Nunc tu, GRIPER!
Egisti, ut orabam.

Fliótt

Str. LII. *i*) S. *hogga;* sed *þik* om.
Str. LIII. *k*) S. *mun at* divisim, vide notas ad h. l. *l*) S. *beidda.*

LI. 56) *At öngo-vísi:* construe: *sidan verdr vitrò vísi* (*alt*) *at öngo yndi:* sapientem mulierem postea nihil oblectabit.

LII. 57) *Sólar siót*, sedes solis i. e. coelum.

LIII. 58) *Munat* (*madr*) *sköpum vinna:* fatis nemo resistet, legere malim: *munat* (*madr*) *sköp um vinna*, ubi particula *um* s. *of* non diversum infert sensum, sed dictionem poëticam decorat.

Fliótt myndir þú	*Alacritèr tu quidem*
Fríþri ſegia	*Pulchriorem prædiceres*
Mína æfi	*Meam ætatem,*
Ef þú *m*) mættir þat.	*Si id posses.*

m) S. vocula *ef* præcedentem lineam terminat — *æfi ef.*

QVIÞA
SIGURDAR FAFNISBANA
IN ÖNNVR.
FYRRI PARTR.

[1) FYRRI PARTRINN] FRÁ SIGVRDI OK REGIN.

[2) INNGÁNGR].

SIGVRDR geck til ſtóþs 3) HIÁLPREKS. ok kavs ſer af heſt einn. er *a*) 4) GRÁNI var kallaþr ſiþan. Þá var kominn REGINN til HIÁLPREKS ſvnr *b*) HREIÞMARS. han var hveriom manni hagari. ok dvergr of vöxt *c*). Han var vitvrr grimmr ok fiöl-kvnnigr. REGINN veitti SIGVRÞI fóſtr ok

Præfatio. *a)* Vulgo *Grani* sec. Mbr. & S. *c)* *Norna G. Þáttr: á vöxt.*

1) [PARS PRIOR] DE SIGURDO ET REGINO.

2) [INTRODUCTIO.]

SIGURDUS *iit ad* 3) *equitium* HJALPREKI (Chilperici), *atque inde sibi elegit equum unum, qui* 4) GRÁNIUS (griſeus) *exinde dictus est. Tunc in domicilium ad* HJALPREKUM *venerat* REGINUS HREIDMARIS *filius. Is omnibus hominibus artificiosior erat, et statura corporis pumilio; sapiens idem, sævus animô, et magiæ peritus.* REGINUS SIGURDO *pædagogi et*

b) S. *ſonar* perperam.

---

1) Secundum de *Sigurdo Fàbnericida* carmen dicitur, quod præcedens *Gripis ſpá* primi sive prioris locum tenet.

2) *Inngángr*, isagoge, ut hic translato sensu, recentius vocabulum, quo *formáli* (præfatio) recentius & melius.

3) *Hiálprecus*, *Thyæ* in *Juthia* boreali regulus. *Suhm.*

4) Hic Sigurdi Fabnericidæ rector, teste *Volſúnga ſaga*, eqvus fuit nobilissimus & magnæ staturæ, ab ipso *Sleipnero*, Othini equo, oriundus. Quod ad nomen, vulgo *Grani*, a tenui (i. e. labeo) pronunciatur; rectius vero b. Magnæus legendum censet *Gráni*, per a acutum, nam secundum citatam historiam Cap. XXII. nomen suum eqvus a griseo colore sortitus est. Quomodo etiamnum Islandis equus quisque griseus *Gráni* appellatur.

ok kenzlo *d*) ok elſkaþi hann miök. Han ſagdi SIGVRÞI frá forellri ſíno. *e*) ok þeim atbvrdom *f*) at ODINN ok HÆNIR ok LOKI havfdo komit til ANDVARAFORS: í þeim forſi var fiöldi fiſka. Einn dvergr hét ANDVARI 5). han var löngom í forſinom í geddo líki. ok feck ſer þar matar. OTR hét bróþir várr. qvaþ REGINN. er opt fór í forſinn í otvrs líki. Han hafdi tekit einn lax *g*) ok ſat á ár-backanom. ok át blvndandi 6). LOKI lauſt hann med ſteini til bana. Þóttvz ÆSIR miök heppnir *h*) verit hafa. ok flógo belg af otrinom. *i*) þat ſama qvöld ſótto þeir giſting til HREIÞ-

magistri officium præbuit, eumque magnoperè observavit (coluit). Ille SIGURDO *narravit de parentibus suis, atque iis eventis, quod* ODINUS *et* HÆNER *et* LOKIUS *venerant ad* ANDVARA-FORSUM (Cataractem Andvarii); *in eo cataracte erat multitudo piscium. Quidam pumilio dictus est* ANDVARIUS 5); *is ut plurimum in cataracte se continebat, lupi piscis faciem indutus, ibique cibum sibi comparabat.* OTUR (Lutra) *adpellabatur frater noster, dixit* REGINUS, *qui sæpe ingrediebatur cataractem in lutram transfiguratus. Ille ceperat unum esocem, et sedens in ripa fluvii eum clausis oculis* 6) *comedebat.* LOKIUS *eum lapide percussit ictu letali.* ASIATÆ *de felicitate sua triumphabant, et pellem, tanquam culeum, lutræ detrahebant. Eadem vespera illi hospitatum acces-*

MARS

d) Norna-G. Þ. *kendi Sigurdi marga hluti:* multas artes Sigurdum docuit.

e) Idem: *foreldrum ſinum.*

f) Idem *athurdum undarlegum er þar höfdu görz:* de rebus miris, quæ ibi acciderant.

g) Mbr. *Lags*, inusitate. *h*) Mbr. *hepnir*, per unum p.

i) S. *oturnum;* usus utrumque probat.

5) Judice Magnæo docet mythus, quod hic nanus pro vita sustentanda piscaturam fecerit.

6) Hæc alludere videntur ad perparvos lutræ oculos, qui prædam ipso consumente vix apparent. Magnæi versio: *per intervalla dormitans comedit*, præter necessitatem a textu recedit.

MARS ok sýndo-veiþi sína. þá tóko vér þá havndom ok lavgdom þeim fiör-lavsn at fylla otr-belginn meþ gvlli. *k*) ok hylia vtan meþ ravþo gvlli. þá sendo þeir LOKA at afla gvllsins. han kom til 7) RÁNAR ok féck net hennar. ok fór þá til ANDVARA-FORS. ok kastadi netino fyrir géddvna. en hon hlióp í netit. þá mællti Loki.

serunt ad HREIDMAREM, *et ostenderunt venatum suum. Tunc eos comprehendimus, atque iis imposuimus pretium vitæ redimendæ, ut opplerent pellem lutræ auro, et extrinsecus occulerent* [*eam*] *rutilo auro. Tunc illi* (*Asiatæ*) *ablegarunt Lokium ad aurum istud parandum; Is ad* 7) RÁNAM (Thetidem) *venit, et rete ejus in usum nactus est; deinde ad* ANDVARA-FORSUM *iit, et objecit rete lupo pisci; hic autem incurrens irretitus est. Tunc fatus est* LOKIUS.

I.

Hvat er þat fiska
Er renn *l*) flóþi í
Ok kann at sér viþ víti varaz.
Höfyd þitt 8) leysto
Helio or.
Finn mér 9) linnar *m*) loga.

Quid id est piscium,
Quod currit in fluento,
Et nescit sibi a malo cavere.
Caput tuum 8) *redime*
Ex orco,
Adquire mihi 9) *fluvii flammam.*

II.

k) S. *rauda gulli* i. e. optimo auro.

Str. I. *l*) Usitatius est *rennr*, sed Mbr. & S. legunt *renn*, quod et probat Hkr. III. Cap. 24. in l. var. *manat vid hilmis hjardir högr ef hann renn til skogar* i. e. gregibus regis non parcet (lupus) si in sylvas excurrit. Sic lex Isl. *Jónsbók* habet *skill* pr. *skilr* intelligit, & *stell* pr. *stelr* furatur. *m*) Mbr. *linar* per unum n vitiose.

7) *Rana* maris dea, *Ægeri* i. e. Neptuni uxor; hanc reti suo navigantes eorumque opes capere credidit antiquitas. Vid. Gloss. in voce Rán.

Str. I. 8) I. e. redimit vitam auro.

9) Mbr. et S. perperam *linar loga*, pro quo Magnæus bene restituit *linnar loga*, nam *linn* pro *lind* fons, aqua, cujus lumen pöetica auri appellatio.

II. GEDDAN QVAÞ n).

Andvari ek heiri
Oinn o) hét minn faþir,
Margan hefi ek fors vm farit
10) Avmlig norn
Skóp ofs í árdaga
11) At ek fkylda í vatni vaþa.

II. *LUPUS DIXIT.*

Andvarius *ego adpellor*
Oïnus *dictus est meus parens;*
Multos ego cataractas obivi.
10) *Infelix Parca*
Fataliter nobis constituit olim,
11) *Ut ego in aqua vadarem (versarer).*

III. LOKI QVAÞ.

Segdv þat Andvari
Ef þú eiga vill
Líf í 12) lýda favlom
Hver giöld fá
Gvmna fynir
Ef þeir höggvaz orþom á.

III. *LOKIUS CECINIT.*

Dic tu id, Andvari!
Si retinere cupis
Vitam in 12) humanis mansionibus:
Quas poenas perferunt
Hominum filii,
Si se maledictis invicem insectantur?

IV. ANDVARI QVAÞ.

Ofr-giöld fá
Gvmna fynir
Þeir er 13) vad-gelmi vaþa.
14) O-fadra orda

IV. *ANDVARIUS CECINIT.*

Immanes poenas perferunt
Hominum filii,
Ii nimirum 13) stygem vadunt:
14) *Falsorum dictorum,*

Er

Str. II. *n) G. quad* mbr. om. *o) Volf. f. Odin.*

Str. II. 10) *Avmlig norn:* misera parca i. e. miseriam mihi struens.

11) Ut lupi aquatilis forma pisces caperem.

Str. III. 12) I. e. inter vivos.

Str. IV. 13) *Vadgelmir*, ceu hoc loco discimus, unus fuit fluviorum infernalium, per quos, tradente *Völuspá*, homines scelesti suppliciis post mortem damnati vadunt et adverso aquæ cursu nituntur.

14) Locus obscurior, cujus verba hac serie sumenda videntur: *ósadra orda limar oflengi leida* (þan) *er á annan lygr:* mendaciorum poenæ perdiu sequentur (eum), qui in alium (quidquam criminis) mentitur. *Limar*, virgæ, flagra, translaté poenæ; *leida* ducere, apud veteres quandoque sequendi sensu. Hoc nani responsum subindicat, *Lokium* ei falsum quodpiam crimen intendisse, ut quodam justæ causæ titulo aurum nano eriperet.

Er á *p*) annan lýgr
Of-lengi leiþa limar *q*).

LOKI sá allt gvll þat er ANDVARI átti. En er han hafdi framreitt gvllit, þá hafdi han eptir einn hríng. ok tók LOKI þann af honom. 15) Dvergrinn geck inn í steininn. ok mællti.

Quæ adversus alterum mentita sunt,
Nimium diu durant poenæ.

LOKIUS *inspexit omne aurum, quod* ANDVARIUS *habebat. Postquam autem hic aurum depromserat, tunc retinuit unum annulum, quem* LOKIUS *etiam ei ademit.* 15) *Pumilio intravit cellam suam saxeam, et locutus est.*

V.

þat skal gvll
16) Er gvstr átti
17) Bræþrom tveim
At bana verda
18) Ok avþlíngom
Atta at rógi.
Mvn míns fiár
Mangi nióta.

V.

Id aurum, faxo,
16) *Quod nanus possedit,*
17) *Fratribus duobus*
In necem expetat,
18) *Et principibus*
Octo in dissidium;
Meæ sanè pecuniæ
Nemo fructum capiet.

ÆSIR reiddo HREIÞMARI féit. ok tráþo vpp otr-belginn. ok reisto á

ASIATÆ *expromserunt* HREIDMARI *pecuniam, et ea offerserunt saccu-*

fætr.

Str. IV. *p)* Mbr. *hverr.* *q)* S. *límar* per i acutum.

Prosa. 15) Ut secundum traditionem antiquitatis, nani omnes, ita hic *Andvarius* saxum, in quamvis piscaturam, ut res ferebat, subinde exerceret.

Str. V. 16) *Gustr* nani nomen, forsan unus ex Andvarii majoribus & hujus auri quondam possessor. In Eddicis nanorum appellationibus reperitur.

17) *Fabnerum & Reginum Hreidmari* filios intelligit.

18) Magnæus: numerus satis sibi constare videtur, si rationem recte inimus & numerentur: 1) *Sigurdus* ipse *Fabnericida.* 2) *Hujus* occisor *Guthormus, Giukii* filius. 3 & 4) *Gunnar & Hognius, Giukii* filii. 5) *Atlius* s. *Attalus* rex, *Brynhildæ* frater. 6-8) *Gudrunæ Giukiadis* filii *Erpus, Sorlius & Hamder,* de quibus omnibus plura in hujus Eddæ odis sequentibus.

fætr. Þá ſkyldo ÆSIRNIR hlaþa vpp gvllinó ok hylia. En er þat var gört, geck HREIÞMARR fram. ok ſá eitt grana-hár ok baþ hylia. Þà dró OÞINN fram hrínginn 19) ANDVARA-NÁUT. ok hvldi hárit. LOKI qvad.

lum pellis lutrinæ, in pedesque erexerunt. Tum ASIATÆ *debebant aurum exstruere atque occulere [saccum]. At postquam id factum erat,* HREIDMAR *prodiit, et adspexit unum pilum labialem, postulavitque eum occuli. Tunc* ODINUS *produxit annulum* 19) *ab* ANDVARIO *acceptum, et pilum occuluit.* LOKIUS *cecinit.*

VI.

Gvll er þér nú
En þú 20) giöld hefir
Mikil míns havfvds.
Syni þínom verþra
Sæla ſkavpvþ.
Þat verþr yckvrr *r*) beggia bani.

VI.

En tibi aurum;
Atque tu 20) *redemtionem habes*
Magnam mei capitis.
Filio tuo non erit
Salus decreta;
Id vestrum amborum nex existet.

VII. HREIÞMARR SEGIR.

Giafar þú gaft *s*).
Gaft-attv âſt-giafar.
Gaft-atto af heilom hvg.
Fiörvi yþro ſkyldvt er *t*)
Firþir vera
21) Ef ek viſſa *u*) þat fár fvr.

VII. *HREIDMAR AIT.*

Dona quidem dedisti,
Non dedisti amica dona,
Non dedisti integro animo.
Vitâ vestra curarem vos
Destitutos esse,
21) *Si id periculum præscissem.*

VIII.

Str. VI. *r*) Ita mbr. pro *yckar* magis usitato. *t*) S. *er* in sequentem lineam male rejicit.

Str. VII. *s*) S. *gafzt.* *u*) S. *visſi.*

Pr. 19) *Andvara nautr.* Andvarii quondam possessio, vid. Gloss. in v. nautr.

Str. VI. 20) *Giöld mins höfuds,* mei capitis i. e. meæ vitæ lytron.

Str. VII. 21) Qv. d. modo nossem ea quæ prædicis, eventura.

VIII.

Enn er verra
Þat vita þickiomk
22) Nidia ftríd vm nept *x*).
Jöfra ó-borna
Hýgg ek þá enn vera
23) Er þat er til hatvrs hvgad.

VIII.

Atqui deterius est,
Quod me scire arbitror,
22) *Posterorum certamen de fæmina;*
Principes nondum natos
Opinor eos adhuc esse,
23) *In quorum odium id destinatum est.*

IX.

Ravþo gvlli *y*)
Hvgg *z*) ek mic ráþa mvno
Sva lengi fem ek lifi.
Hót þín
Hræþomk ecki 24) lýf þ)
Ok haldit heim héþan.

IX.

Rutilo auro
Spero me potiturum esse,
Quamdiu vivam:
Minas tuas
Non timeo inimicas 24)
Atque hinc vos facessite domum.

Fafnir ok Reginn kravfdo Hreiþmar nid-gialda *æ*) eptir Otr bróþor finn. han qvaþ nei vid. En Fafnir lagdi fverþi Hreiþmar föþor finn

Fafner *et* Reginus Hreidmarem *poscebant mulctam de cæde cognati, nimirum* Oturis *fratris sui. Ille* [*verò*] *inficiatus est. At* Fafner

Str. VIII. *x*) S. *nipt*, usitatius. *z*) S. *hygg*. þ) Mbr. *lyt* male.

Str. IX. *y*) Mbr. *quad hann* addit. Pr. *æ*) S. *nidgialda* perperam.

Str. VIII. 22) De *Sigurdo* & *Giukii* filiis loquitur, quos inter Brynhilda lites & discordias sevit.

23) *Er — hugat* q. d. quibus exitio hoc aurum fore fata decreverunt.

Str. IX. 24) B. Magnæus legens *lif* vertit: minæ tuæ non terrent mihi animam, qv. a *lif* vita. Ego sec. membranam legere malim *lyf*, á *lyfr*, *leyfr*, *liufr* carus, sic hoc emergente sensu: minas tuas inimicas non timeo; vel, si cum Magnæo præfers lectionem *lif*, verte: minas tuas mihi non parcentes timeo, á *lifr*, *klifr*, pr. *hlifinn* lenis, mitis, clemens, parcens: *hrædomc* non timeo negative vertendum.

ſinn ſofanda. HREIÞMARR kallar á dætór ſínar.

HREIDMAREM *patrem suum dormientem gladio transfodit.* HREIDMAR *inclamat filias suas:*

X.

LÝNGHEIÞVR *a)* ok LOFNHEIÞVR
Vitit mínv lífi farit
25) Mart ér þat er þörf þiár *b)*

X.

LYNGHEIDA *et* LOFNHEIDA!
Sciatis meam vitam perditam esse;
25) *Multa sunt, quæ inopem affligunt.*

LÝNGHEIÞOR SEGIR.

26) Fár mvn ſyſtur
Þótt favþor miſſi
27) Hefna *c)* hlýra harms.

LYNGHEIDA DICIT.

26) *Paucæ, credo, sorores*
Etsi patrem amittant,
27) *Ulciscentur fratris acerbum facinus.*

XI. *HREIÞMARR QVAÞ.*

28) Al þú þó dóttor *d)*
Dís úlf-hvgvd
Ef þú getraþ ſon
Viþ ſiklíngi.
Fá þú mey mann
I 29) megin-þarfar

XI. *HREIDMAR CECINIT.*

28) *Genera tu saltem filiam,*
Nympha lupino animo
Si filium non obtines,
E principe:
Adquire virgini virum
29) *Pro urgente necessitate.*

Þá

Str. X. *a)* S. *Lingheidr.* *b)* þearr. *c)* S. *nefna.* Str. XI. *d)* S. *dóttir* male.

Str. X. 25) *Margt-þiár:* ut vides, exposui: *þörf* inopia indigentia hic metonymice *þurfandi* inops, indigus; *Hreidmarus* de se ipso ad mortem vulnerato & suæ sortis anxio loquitur. Magnæi versio: *multa sunt (ad) quæ necessitas cogit* cum contextu vix conciliatur.

26) Pro *ſyſtir* soror non dubitans restitui *ſyſtur* sorores, nam *fár*, paucæ, adject: plurale, substantivum ejusdem numeri requirit.

27) *Harmr* 1) dolor, moeror, ægritudo, 2) hoc loco, ut alias sæpe, id de quo dolemus, factum triste & deplorandum; Poeta parricidium intelligit.

Str. XI. 28) Hæc ad proxime præcedens hemistichium respiciunt.

29) *Megin — þarfar* i. e. summa necessitas vid. Gloss.

Þá mvn þeirrar sonr
Þíns harms reka.

Tunc ejus [puellæ] filius
Tuum damnum ulciscetur.

Þá dó HREIÞMARR. en FAFNIR tók gvllit allt. Þá beiddiz REGINN at hafa fauþorarf sinn. en FAFNIR gallt þar nei viþ. Þá leitadi REGINN ráþa viþ LÝNGHEIÞI systor sina. hvernig han skyldi heimta favþor-arf sinn. Hon qvaþ.

Ita extinctus est HREIDMAR; at FAFNER aurum omne occupavit. Tunc REGINUS patrimonium suum obtinere postulavit; at FAFNER adversum id negatorium responsum reddidit. Quæsivit autem Reginus consilium apud LYNGHEIDAM sororem, quomodo patrimonium suum recuperaret? Ea cecinit.

XII.

30) Bróþur qveþia
Skaltv blíþliga
Arfs ok 31) æþra hvgar.
Era þat hæft
At þú hiörvi skylir e)
Qveþia FAFNI fiár.

XII.

30) Fratrem fac
Comiter petas
Patrimonium, 31) et mentem meliorem.
Id non est congruum,
Ut tu gladio
Poscas FAFNEREM pecuniam.

Þessa lvti sagdi REGINN SIGVRDI. Einn dag er han kom til húsa REGINS. var honom vel fagnat. REGINN QVAÞ.

Has res SIGURDO narravit REGINUS. Quodam die, cum ille ad ædes REGINI veniebat, benignè illic comprehensus est. REGINUS ait.

XIII.

Str. XII. e) S. skilir.

Str. XII. 30) Heic pr. brúþar uxoris, falsa et inepta lectione, sed a Magnæo recepta; substitui brodur fratrem, quod contextus manifesto requirit.

31) Ædra hugar: nobiliorem animum i. e. affectionem magis fraternam.

XIII.

Kominn er híngat
Konr *f*) SIGMVNDAR
Seggr inn ſnar-ráþi
Til ſala várra.
Móþ hefir meirra *g*)
Enn ek maþr gamall.
32) Ok er mér fángs von
Af frekom úlfi.

XIII.

Advenit huc
Cognatus SIGMUNDI,
Vir ille ad negotia promtus
Nostras ad ædes:
Animos gerit majores
Quam ego homo senex,
32) *Atque mihi certamen sperandum*
A feroci lupo.

XIV.

Ek mvn fæþa *h*)
Fólk-diarfan gram.
Nú er YNGVA konr
Med oſs kominn.
Siá mvn ræſir
Ríkſtr vnd ſólo
33) Þrymr vm öll lönd
Örlög ſimo.

XIV.

Ego educabo
In acie audacem principem,
Nunc YNGVII *cognatus*
Apud nos adest:
Is erit rex
Potentissimus sub sole,
33) *Personat hoc omnes terras;*
Parcæ sic constituerunt.

SIGVRÞR

Str. XIII. *f*) S. *Sonr.*, perperam. *g*) N. geſts þ. *megn hefir mikit.*
Str. XIV. *h*) Norna g. þ. *fræda* i. e. docere.

Str. XIII. 32) *Oc er-ulſi:* gnome proverbialis, qua etiamnum utitur Islandus quoties cuiquam aliquod negotium s. contentio cum fortiore intercesserit.

Str. XIV. 33) Þrýmr-ſímo: pro quibus Ol. s. Fr. II. p. 137. habet *frægr of lönd öll med loſi ſino* i. e. per omnes terras celebris suis laudibus: qui ipse textus etiam nostri tenor est: hic enim Reginus Sigurdi nomen & fortitudinem ubique terrarum celebratum iri et quidem fatis sic constitutum esse dicit. *Simo* constituerunt (parcæ) à *ſemia* (pr. *ſem* impf. *ſamdo* olim *ſam*), statuere; vel, si mavis, *ſimo* neverunt, verbi obsoleti *ſima* nere, filare, à *ſimi* funiculus, filum, specialiter filum a Parcis netum i. e. sors, fatum. *Helga qu. Hund. b. I.* Magnæus heic ad positum verborum *Þrymr-ſimo* minus attentus, ea vertit: durant per omnes terras fatalia vincula, quæ quomodo cum contextu conciliet, ipse viderit.

SIGVRÞR var þá iafnan med REGIN ok ſagdi han Sigvrþi at FAFNIR *i*) lá á GNÍTAHEIDI ok var í orms líki. Han átti ægis-hiálm. er öll *k*) qvikqvendi hræddvz viþ. REGINN giördi SIGVRÞI ſverþ þat er *Gramr* *l*) hét. þat var ſva hvaſt *m*) at han brá því ofan í RÍN. ok lét reka ullarlagd fvr ſtravmi. ok tók í ſundr lagdinn ſem vatniþ. Því ſverdi klavf SIGVRÞR í ſvndr ſtedia REGINS. Eptir þat eggiadi REGINN SIGVRÞ at vega FAFNI. han ſagdi *n*).

Tum SIGURDUS *continuo cum* REGINO *verſabatur, atque hic* SIGURDO *narravit,* FAFNEREM *excubare in tesquis* GNITENSIBUS *et in angvis formam transmutatum esse.* FAFNER *possedit* galeam formidabilem (infernalem), *cujus adspectu omnia animalia terrebantur.* REGINUS SIGURDO *gladium fabricavit, qui* GRAMUS (Sævus) *adpellatus est. Is adeò acutus erat, ut, cum* SIGURDUS *eum in* RHENUM *immitteret, villum lanæ secundo flumine agi faciens, gladius villum dissecaret nihilominus quam aquam. Eo gladio* SIGURDUS *incudem* REGINI *diffidit. Deinde* REGINUS SIGURDUM *instigavit ad* FAFNEREM *occidendum. Ille fatus est.*

XV.

Hátt mvno hlæia
HVNDÍNGS ſynir
þeir er EYLIMA
Aldvrs ſyniodo *o*).
Ef meirr tiggia
Mvnar at ſækia *p*)

XV.

Altum risum edent
HUNDINGI *filii,*
Qui EYLIMIO
Ætatem denegarunt;
Si major regi
Cupido est sectari

Hrínga

Prosa. *i*) Norna g. þ. *marge af Fabni er han lá á gnita-heidi i orms líki.* *k*) Mbr. *oſs* vitiose. *l*) Mbr. & S. *gram*, rectius Vols. s. et Norna g. þ. *gramr.* *m*) N. g. þ. *ſnarpeggiat.* *n*) Norna g. þ. stropham sequentem Regino vitiose tribuit. Str. XV. *o*) N. Gest. Þ. *vörnudu.* *p*) N. G. Þáttr *ef mic tregar meir at ſækia* eodem sensu.

Hrínga ravþa
Enn hefna *q*) favdor.

Hiálprekr konúngr féck Sigvrþi skipa-lid til favdor-hefnda. þeir fengo storm mikinn ok beitto fyrir 34) bergsnavs nacqvara. Maþr einn stóþ á bergino ok qvaþ.

Annulos rutilos
Quam ultionem paternam.

Hjalprekus *rex dedit* Sigurdo *copias navales* (*classem*) *ad vindictam necis paternæ. Iis magna obtigit tempestas, et cursum navium difficulter præter aliquod* 34) *promontorium intenderunt. Homo quidam stabat in petra et canebat.*

XVI.

Hverir ríþa þar
Ræfils hestom
Hávar vnnir
Haf glymianda.
Segl-vigg ero
Sveita stock in.
Mvnat vág-marar
Vind vm standaz.

Reginn svarar *r*).

XVI.

Quinam vehuntur illic
Equis velatis
Altas [*per*] *undas,*
Altum streperum?
Velorum jumenta sunt
Udore sparsa,
Non opinor pelagios caballo
Ventum sustinere posse.

Reginus *respondet.*

XVII.

Her ero viþ Sigvrþr
A sæ-triám *s*).

XVII.

Hic nos Sigurdus
In lignis marinis siti sumus;

Er

q) Ita *Norna G.* þ. sed mbr. *hefnd* nec inepte. Str. XVII. *r*) S. *quad.*
s) N. G. Þ. *á sæ komnir.*

Pr. 34) *Bergs nös*, nasus montis i. e. promontorium. Sic Latini, docente *Salmasio*, per *nasum*, Dani veteres per *Næse* cujusque rei extremum dixerunt.

Er ofs byrr géfinn
Viþ bana fiálfan.
Fellr brattr breki tα)
Bröndom hærri.
Hlvnn-vigg hraþa.
Hverr fpyrr at því.

Ventus nobis datus est
Ad necem usque vehemens;
Arduus fluctus cadit
Rostris navium altior,
Palangarii equi ruunt.
Quis id percontatur?

XVIII.

Hnikar héto mik tβ)
Þá er hvginn gladdak
Vavlfúngr úngi
Ok vegit hafdac.
Nú mátto kalla
Karl af biargi
Feng eþa Fiölni.
Far vil ek þiggia.

Þeir viko at landi. geck karl á fkip. ok lægdi þá vedrit. Sigurdr qvad u).

XVIII.

Hnikarem *vocarunt me,*
Quando corvum hilaravi,
Volfunge *adolescens!*
Et depugnaveram:
Nunc potes adpellare
Senem ex petra [loquentem]
Fengum *vel* Fjölnerem;
Vecturâ uti volo.

Illi navem ad litus inflectebant, senex eam ingressus est, atque tum sidebat tempestas. Sigurdus *cecinit.*

XIX.

Segdv mér þat Hnikarr
Allz þú hvartveggia veitz x)
Goþa heill ok gvma.
Hver y) bavzt ero

XIX.

Dic mihi id, Hnikar!
Quandoquidem utrumque scis,
Deorum felicitatem et hominum,
Quæ optima sunt,

Ef

tα) N. G. þáttr *breki i röndum*, duos sequentes versiculos omittit.
Str. XVIII. tβ) S. *hetum* þác pro *þá ec.* Prosa. *u)* N. G. þáttr *quad til heclu manni.*
Str. XIX. *x)* S. *veitz* om: *y)* Norna G. Þ. *hveriar ero bestar heillir.*

Ef beriaz ſkal
Heill at ſverþa' ſviþon.

Ubi præliandum est,
Auspicia in ensium vibratione.

xx. HNIKARR QVAþ.

Mavrg ero gód
Ef gvmar viſſi z)
Heill at ſverþa ſviþon.
Dyggia þ) fylgiò hygg' ek.
Ens deyqva æ) vera
At hrotta-meidi hrafns a).

xx. *HNIKAR CECINIT.*

Multa sunt bona,
Si homines nôssent,
Auspicia in ensium vibratione:
Fidelem comitatum censeo
Nigri illius esse
Corvi cum bellatore.

XXI.

þat er annat
Ef þú ert út vm kominn b)
Ok ert á bravt búinn c).
Tvá þú lítr.
A 35) tái ſtanda
d) Hróþr-fúſa hali.

XXI.

Alterum est [*omen*],
Si tu egressus es,
Atque ad abeundum paratus.
Duos tu adspicis
Unice 35) *stare*
Laudis cupidos viros.

XXII.

þat er iþ þriþia
Ef þú þióta heyrir
Ulf vnd aſk-limom.
Heilla avþit verþr þér

XXII.

Tertium est [*omen*],
Si tu ululare audis
Lupum sub fraxineis ramis.
Bona tibi sors obtinget

36)

Str. XX. *z)* N. G. þ. *vita.* þ) S. *dyggva*, N. G. þ. *dyggra.* *æ)* N. G. þ. *döckva.* *a)* Norna G. þ. at *hr. meida hrapi* i. e. ad cædem, sic *döckva* simpliciter de corvo exponendum. Str. XXI. *b)* S. *út kominn.* *c)* N. Gests þ. *oc til braut-ferdar buinn*, eodem sensu. *d)* Idem, *hrodfúſa.*

Str. XXI. 35) Q. d. in binione, cfr. Gloss. in *tá.*

36) Af hilm-ſtöfom *e*)
Ef þú ſér þá fyrri fara.

36) A militibus
Si eos præcedere vides.

XXIII.

37) Engr ſkal gvmna *f*)
I gögn vega
Síþ-ſkínandi *g*)
Syſtor mána.
Þeir ſigr hafa
Er ſiá kvnno
Hiör-leiks hvatir
Eþr hamalt *h*) fylkia.

XXIII.

37) Nemo hominum debet
Adversus [alium] pugnare
Serâ splendente
Sorore lunæ.
Ii victoriam obtinent,
Qui videre possunt,
Ad gladiorum ludum promti,
Aut aciem cuneatam instruunt.

XXIV.

Þat er fár mikit
Ef þú fæti drepr
Þars þú at vígi veþr *i*).
38) Tálar-díſir ſtanda

XXIV.

Magnum periculum est,
Si tu pede offendis,
Quando ad prælium tendis.
38) Dolosæ divæ stant.

Þér

Str. XXII. *e)* Idem *Hialmſtöfum.* Str. XXIII. *f)* S. *guma* quod æque usitatum. *g)* N. G. þáttr: *ſídſetiandi*, sero accidente. *h)* Norna G. þ. *haſnialt* sine dubio vitiose. Str. XXIV. *i)* Idem *þá er at vega fer*, cum pugnatum is.

Str. XXII. 36. *Heilla-Fara*, ubi Ol. s. Tr, s. II. 139. *H. a. v.* þer, af *hiálm-ſtöfum*, *ef þu lítr þá fyrr fara*, nullo sensus discrimine, qui, ni fallor, hic est: victoriam ab hostibus reportabis, si illos (lupos ad proelium) tibi præire videris. Magnæus milites s. hostes præcedentes intelligit, ego lupos, per enallagen numeri. *Hjálm- s. hilm-ſtafir*, galeæ gestatores i. e. viri milites, simplicissima vocis acceptio, á *hjálmr* galea, quod vero non obstat quin *hilm ſtafir* dicantur arcana adminicula, vires occultæ & ignotæ ab *hilma* tegere, occultare. Sic *heilla-fara* exponendum victoria tibi obtinget occultis viribus i. e. parcarum decretis, quæ, antequam eveniunt, ignoramus.

Str. XXIII. 37) *Eingi-mána* q. d. nemo manum cum hoste conserens spectet adversus solem occidentem.

Str. XXIV. 38) *Tálar diſir:* parce tibi malevolæ & infidæ.

Þér á tvær hlidar
Ok vilia þik ſáran ſiá.

Tibi ab utroque latere,
Et te saucium videre volunt.

XXV.

Kemdr ok þveginn
39) Skal kænna *k*) hverr
Ok 9) at morgni *l*) mettr.
Þvíat óſýnt *m*) er
Hvar at aptni kömr.
40) Ilt er fvr héill at hrapa.

XXV.

Comtus et lotus
39) *Esto prudentium quisque*
Atque manè satiatus;
Nam incertum est
Quò vesperâ veniatur;
40) *Malum est fortunæ succumbere.*

SIGVRÞR átti orroſto mikla vid LÝNGVA HVNDÍNGSSON ok brædor hans. Þar féll LÝNGVI ok þeir III. brædor. Eptir orroſto *n*) qvad REGINN.

SIGURDUS *magnum prælium gessit cum* LYNGVIO HUNDINGI *filio et fratribus ejus. Ibi occubuit* LYNGVIUS *unacum duobus fratribus suis. Post prælium cecinit* REGINUS.

XXVI.

41) Nú er blóþvgr örn
Bitrom *o*) hiörvi
Bana SIGMUNDAR
A baki *p*) riſtinn.

XXVI.

41) *Nunc est sangvinolenta aquila*
Penetrante gladiô
SIGMUNDI *percussori*
In dorso incisa:

Öngr

Str. XXV. *k)* Norna G. þ. *kennaz.* *l)* Idem *minni* ɔ: potu. *m)* Idem *uviſt* eo dem sensu. *n)* *Orroſtuna.*
Str. XXVI. *o)* Idem: *breidum.* *p)* N. Gests þ. *á bak.*

Str. XXV. 39) M. legendum conjicit *kona hverr* virorum quisque *Norna- g. þáttr* hic habet: *ſcal kennaz hverr*, unusquisque in proelio compareat — *oc af minni mettr* et potu satur.
40) *Illt-hrapa* potest etiam verti: infelix, qui neglectis & spretis omnibus in suam perniciem ruit.

Str. XXVI. 41) Hæc dilucidat historia *Norna-Geſts þáttr*, qua referente *Sigurdus* victoria potitus *Lyngvium Hundingi* filium vivum cepit, & cruento supplicio sustulit vid. Gloss. in voc. blódörn.

Öngr er fremri
Sá er fold rýdi *q*)
Hilmis arfi *r*)
Ok hvgin gladdi.

Nemo *præstantior est,*
Qui tellurem rubefaciat,
Regius hæres;
Et [*qui*] *corvum exhilaravit.*

Heim fór SIGVRÞR til HIÁLPREKS. Þá eggiaþi REGINN SIGURD at vega FAFNI. SIGVRÞR ok REGINN fóro vpp á 42) GNÍTAHEIÞI. ok hittó þar slóþ FAFNIS. þá er hann skreiþ til vatz. Þar gördi SIGVRÞR gröf mikla á veginom. ok geck SIGVRÞR þar í. En er FÁFNIR *s*) skreiþ af gvllino. blés han eitri. ok hravt þat fvr ofan havfvd SIGVRÞI. En er FAFNIR skreiþ yfir gröfina, *t*) þá lagdi SIGVRÞR hann meþ sverþi til hiarta. FAFNIR hristi sik ok bardi havfdi ok spordi. SIGVRÞR hlióp or gröfinni. ok sá þáu hvarr annan.

SIGURDUS *domum iit ad* HJALPREKUM. *Tunc eum incitavit* REGINUS *ad* FAFNEREM *interficiendum.* SIGURDUS *et* REGINUS 42) tesqua GNITENSIA *adscenderunt, atque ibi viam* FAFNERI *tritam offenderunt, quâ ad aquam serpere solebat. Illic* SIGURDUS *magnam foveam fodit in ipsa via* [*anguis*], *eamque ingressus est. Ubi autem* FAFNER *abrepsit auro* [*suo*], *venenum efflavit, quod supra caput* SIGURDI *prosiliit. Cum verò* FAFNER *trans foveam serperet, tunc* SIGURDUS *eum gladio fixit in cor usque.* FÁFNER *se concussit, caputque et caudam* [*solo*] *cum jactatione adflixit.* SIGURDUS *e fovea exsiluit, atque tum alter alterum adspexit.*

q) S. *ridi* equitet. *r)* N. G. Þ. *hnefi* i. e. nepos. Prosa. *s)* S. *fafnis* vitiose. *t)* Mbr. *gröfna.* *u)* S. *hverr* þeirra.

Pr. 42) Locum hunc, Fabneri parricidæ & latronis sedem, Rheno fluvio adjecisse Suhmius noster testatur.

QVIÞA
SIGURDAR FAFNISBANA
IN ÖNNUR.

SÍDARI PARTR

EÞR

FAFNIS-MAL.

[SEINNI PARTRINN]
FRÁ
DAVDA FAFNIS.
EDR
FAFNIS MÁL *a*).

I. FAFNIR QVAÞ.

1) SVEINN ok ſveinn
Hveriom ertv ſveini vm borinn.
2) Hverra ertv manna mavgr.
Er þú á FAFNI ravtt *b*)
Þinn inn frána mæki.
Stöndomc til hiarta hiörr.

a) Edr *Fafnismál.* S. sed mbr. om.

[*PARS POSTERIOR.*]
DE
MORTE FAFNERIS.
SIVE
FAFNERIS SERMO.

I. *FAFNER AIT.*

1) JUVENIS! *et juvenis!*
Quo tu juvene progenitus es?
2) *Quorum tu hominum es vir!*
Quando tu in FAFNERE *rubrum infecisti*
Coruscam illam machæram tuam;
Insistit cordi meo gladius.

SIGVRÞR

Str. I. *b)* Mbr. & S. *raut* vitiose.

Str. I. 1) Ut b. Magnæus observat, *Sveinn*, hic et sequenti versiculo ter repetitum tria significat: primo loco est cognomen *Sigurdi*, qui teste *Niflúnga-Saga* (i. e. quadam parte historiæ *Theodorici Veronensis*) *sveinn* cognomento dictus est; secundo loco *sveinn* adolescens, homo junior, ad vegetam & juvenilem Sigurdi ætatem respicit; tertio loco *ſveinn* vir, homo adultus.

2) Scias, inquit b. Magnæus, Ciceronem eodem modo loqui in oratione, de haruspicum responsis: *Stipitem illum; qui quorum hominum esset nesciremus ni se Ligurem ipse esse diceret.*

Sigvrþr dvldi nafns fins. 3) fvri því c) at þat var trúa þeirra e) í forneskio, at orþ feigs manns mætti mikit. ef han bölvadi óvin finom med nafni. Han qvad.

Sigurdus nomen suum celabat. 3) *Nam vulgò creditum erat hominibus antiquitùs, verba hominis morti propinqui multum valere, si diras imprecaretur inimico suo, proprio ejus nomine expresso. Ille dixit:*

II.

Gavfvgt dýr ek heiti.
En ek gengit hefc f)
Inn móþvrlavsi mögr.
Favþor ek ácka g)
Sem fíra fynir.
4) Geng ek einn saman.

II.

Generosum animal appellor,
At ego ambulavi
Matre orbus filius:
Patrem non habeo,
Ut mortalium filii.
4) *Vado solus mecum.*

III. FAFNIR QVAD.

Veiztv ef favþor né áttad
Sem fíra fynir
Af hverio vartv vndri alinn.

III. *FAFNER AIT.*

Si nôsti quod patrem non habueris,
Ut mortalium filii;
Quo miraculô procreatus es?

IV. SIGVRÞR QVAD.

Ætterni mitt
Qveþ ek þer ókvnnict vera
Ok mik sialfan iþ sama.
Sigvrþr ek heiti 5)

IV. *SIGURDUS CECINIT.*

Genus meum
Ajo tibi ignotum esse,
Et me ipsum itidem.
Sigurdus *ego nominor* 5)

Sig-

Prosa. c) S. *fyrir því.* e) S. *Þeirra* om. Str. II. f) S. *hef*-vitiose. g) *Acka*, ctr. pro *ag-ec-a* non habeo.

Prosa. 3) Hominis morituri tam bonas quam malas in alterum preces efficaces esse et plurimum posse, vulgus etiamnum credit & omni ævo credidit.

Str. II. 4) Qvasi dicat: cognatis & familiaribus destitutus mihi vivo et vitam solitariam sequor.

Str. IV. 5) Ergo nomen suum profitens vulgi superstitionem pensi non habuit.

SIGMVNDR het minn faþir.
Er heſk *h*) þik vapnom vegit.

(SIGMUNDUS *dictus est meus pater*)
Qui te ferro percussi (cecidi).

V. FAFNIR QVAÞ.

Hverr þik hvatti
Hví hvetiaz lézt
Míno fiörvi at fara.
Inn fran-eygi ſveinn
Þú áttir fauþor bitran *i*)
6) Óbornom ſkióra ſkeiþ.

V. *FAFNER CECINIT.*

Quis te stimulavit?
Qui te stimulari passus es
Meam vitam perdere?
Oculis corusce juvenis!
Habuisti patrem acerbum.
6) *Filio posthumo non defuit sua pars.*

VI. SIGURDR QVAÞ.

Hvgr mik hvatti,
Hendvr mér fvll-týdo *k*)
Ok minn inn hvaſſi hiörr.
Fár er hvatr
Er fædaz *l*) tekr
Ef i barnæſko er blauþr.

VI. *SIGURDUS CECINIT.*

Animus me stimulavit,
Manus mihi auxiliatæ sunt
Et acutus meus ensis.
Paucus est acer (manu promtus)
Cum adolescere coepit,
Si in pueritia mollis est.

VII.

Str. IV. *h)* Pro *er ec heſi.*
Str. V. *i)* Mbr. *á bornnum ſkiora ſkeid*, de hujus versiculi dubiis & incertis lectionibus vide Notas. Str. VI. *k)* S. *mic fulltído* cfr. Gloss. in v.
l) S. *ef*, mox mbr. & S. *hrædaz* inepte, pro quo *fædaz* Magnæus bene restituit.

Str. V. 6) Locus perdifficilis et prope indissolubilis, quem non habet *Völſ. ſ.* Mihi nec *ſkeid* spatium nec *ſkeid* navis liburna heic intelligi videntur; potius *ſkeid* hic idem ac ASax. *ſcæt*, *ſchat* pars, portio, sors et *ſkió* hodie licet inusitatum idem ac dan. *ſkeje* excidere; sic sensus emergit: nondum nato sua pars s. sors excidit i. e. tu filius posthumus parte (tua hæreditaria) non carebis; de patris bellica fortitudine poeta loquitur. Conjecturalia fateor hæc sunt, quibus qui potest certiora afferat. Magnæi versio habet: *Te nondum genitum texit, antennis instructa celox*, hoc vero quid sibi velit non video.

VII. FAFNIR QVAD.

Veit ek ef þú vaxa næþir
Fvr þinna *m*) vina brióſti
7) Sæí *n*) maþr þik reidan vega *o*).
8) Nú ertv haptr
Ok her-nvminn;
p) Æ-æ qveþa bandíngia bifaz.

VII. *FAFNER CECINIT.*

Scio, si tibi adolescere contigisset
Coram tuis amicis,
7) *Viderent te homines infensum cædere:*
8) *Nunc tu vinctus es*
Et bello captus;
Sæmper ſemper ajunt captivos trepidare.

VIII. SIGURDR QVAD.

Hví *q*) bregþr þú mér Fafnir *r*)
At ek til fiarri ſiak
9) Mínom feþor-mvnom *s*).
Eigi em ek haptr
10) þótt ek vera her-nvmi *t*).
þú fant at ek lavſs lifi.

VIII. *SIGURDUS CECINIT.*

Quid mihi objicis, Fafner!
Quod procul absim
9) *A meis patrimoniis?*
Non sum vinctus,
10) *Etsi fuerim bello captus;*
Tu sensisti me solutum vivere.

IX.

Str. VII. *m*) S. *þino.* *n*) Ita mbr. & S. pro *ſæit*, non videret; sic pro *reidan* iratum legi *ræddan (hræddan)* timidum contextus postulat, cfr. notam h. l.
o) S. *ſegia*, nullo sensu. *p*) Mbr. & S. *aa* perperam una voce.
Str. VII. *q*) Mbr. *þvi.* *r*) S. *Fabni* ut sæpius casu recto.
s) S. *faudr-monum.* *t*) S. *hernuminn.*

Str. VII. 7) Quod textus hic habet, *ſætt*, sine dubio mendosa lectio, pro qua restitui *ſæi*, et ita restituendum esse Magnæus mecum judicavit. Sensus est: *Veit — vega:* fateor, si tui cognati & amici te liberaliter educassent, strenuum & alacrem te fore militem: jam vero non ita est.

8) Cæso *Sigurdi* patre *Sigmundo*, *Hjordisa* hujus vidua in Daniam ad *Alfum* regem confugit, eique nupsit; heic vero eam cum filio servitutem tulisse serpens *Fabner* heroi nostro exprobrat.

Str. VIII. 9) Verti etiam potest: *cognatis animis* i. e. ab iis qui paternum in me animum habuerunt; cognatos intelligit.

10) *þótt-hernumi:* si vel maxime captivus fuissem: his tamen verbis heros noster captivum se fuisse non consentit.

IX. FAFNIR QVAD.

11) Heiptyrdi ein
Telr þú þer í hvívetna,
En ek þér satt eitt segik *u*).
Iþ gialla gvll
Ok iþ glóþ-ravþa fé
þér verþa þeir bavgar at bana

IX. *FAFNER CECINIT.*

11) *Sævidicta sola*
Tibi fieri existimas in quibuscunque [dictis];
At ego unicè verum tibi prædico;
Sonorum illud aurum,
Atque illa ignis instar rutilans pecunia,
Isti annuli tibi in necem evadent.

X. SIGURDR QVAD

Fé ráda vill *x*)
Fyrþa hverr
Æ 12) til ins eina *y*) dags.
þvíat eino sinni
Skal alda hverr
Fara til heliar héþan.

X. *SIGURDUS CECINIT.*

Pecunia potiri vult
Hominum quisque
Perpetuo 12) *usque ad diem unicum.*
Nam, semel
Debet viventium quisque
Abscedere hinc ad Helam.

XI. FAFNIR QVAD

13) Norna dóm þú mvnt
Fvr nesiom hafa

XI. *FAFNER CECINIT.*

13) *Parcarum judicium tibi*
Coram naribus statutum habebis

Ok

Str. IX. *u) S. segir.* Str. X. *x)* Mbr. *svill*, errore calami.
y) S. *eins*, *eina d.* vitiose.

Str. IX. 11) *Heiptyrdi-hvivetna:* q. d. quicquid tibi dico, in sinistram partem accipis.

Str. X. 12) *Til-dags*, ad diem usque supremum; hic enim nemine *Hel* mors, non *Morta* significatur.

Str. XI. 13) *Norna-apa:* locum obscuriorem simplicissime intellexeris: mors tibi semper præsens & cuique homini imprudenti. *Api* simia vox certe recentior ad textum minime convenit; librarius vero *Api* scripsit pro *Æfi*, avus, quod sæpe ponitur pro sene & viro: homo imprudens dicitur, quod suam nemo mortem prævidet.

Ok ósvinnz apa.
I vatni pú drúknar z)
Ef í vindi rær.
14) Allt er feigs forad þ).

Et insipiente homine dignum.
Aquâ submersus peribis,
Si in vento remigas.
14) *Omnia jam morituro perniciem afferunt.*

XII. SIGURDR QVAD.

Segdu mér FAFNIR æ)
Allz þik fróþan qveþa
Ok vel mart vita ö):
Hveriar ro þær nornir
15) Er navþ - gavnglar ro
Ok kiósa mæþor frá mavgom.

XII. *SIGURDUS CECINIT.*

Dic mihi, FAFNER!
Quandoquidem te sapientem prædicant
Et probè multa nôsse:
Quænam sunt nymphæ fatales,
15) *Quæ in rebus angustis adsunt*
Et matres exsolvunt a gnatis.

XIII. FAFNIR QVAD a).

Svndr-bornar miök
Hygg ek at nornir sé.
Eigoþ þær ætt saman.
Svmar ero *ás-kvngar.*
Svmar *álf-kvngar* b).
Svmar dætvr 16) *Dvalins.*

XIII. *FAFNER CECINIT.*

Multùm diverso genere ortas
Censeo nymphas fatales esse;
Eæ stirpem non habent communem:
Quædam sunt ex genere Asorum,
Quædam ex genere Alforum,
Quædam 16) nanorum *filiæ.*

XIV.

Str. XI. z) S. *druknar þú.* þ) S. forrád. Str. XII. æ) S. *fafni.* ö) *Vito.*
Str. XIII. a) Odæ *Grimnis-mál* pauci codices chartacei hanc stropham injiciunt & Othino adsignant; in membrana vero & aliis optimæ notæ exemplaribus non habetur; quare illam Magnæus in hujus Eddæ parte ex dicto carmine relegavit.
b) S. *Askongar-Alfkongar.*

14) Qvando cuiquam moriendum, nihil non morti occasionem dat. Sic hodieque dicunt Islandi: *ecki verdi feigum fordat:* morti jam devotus servari non potest.

Str. XII. 15) Fæminas fatidicas intelligo, quæ apud puerperas Lucinæ instar officio obstetricali functæ sunt, & pueris in lucem recens editis sua fata constituerunt.

Str. XIII. 16) *Dvalinn* ejus filiæ, nanorum soboles.

XIV. SIGURDR QVAD.

Segdv mér þat FAFNIR
Allz þik fróþan qveþa
Ok vel mart vita.
Hve sá 17) hólmr heitir
Er blanda hiör-legi *c*).
SURTR ok *Æsir* saman.

XIV. *SIGURDUS CECINIT.*

Dic mihi id, FAFNER!
Quandoquidem te sapientem prædicant
Et probè multa scire:
Quæ illa 17) *insula adpelletur,*
Ubi sanguinem miscent
SURTUS *et* Asiatæ *unà.*

XV. FAFNIR QVAD.

18) *Oskopnír* han heitir
En þar avll skvlo
Geirom leika god.
19) *Bil-ravst d*) brotnar
20) Er þeir á brott fara
Ok svíma í módo marir.

XV. *FAFNER CECINIT.*

18) OSCOPNER *illa dicitur,*
Ibi autem omnia
Hastis ludent numina.
19) Bil-röst *frangitur,*
20) *Cum illa discedunt,*
Et natant in flumine equi.

XVI.

21) *Ægis-hiálm* bar ek
Vm alda sonom

XVI.

21) Formidabilem galeam *tuli*
Per viventium genus,

Meþan

Str. XIV. *c)* S. *hiorlægi* nec male.

Str. XV. *d)* Ita mbr. & S. pro usitatiore *bifröst.*

Str. XIV. 17) *Hólmr* insula minor, item locus pugnæ ut heic, qui in carmine *Vafþr. mál Vigridr* salutatur.

Str. XV. 18) *Volsunga s.* habet *ûskaptir*, rectius *ûskaptr* i. e. locus nondum creatus s. definitus. Magnæus.

19) *Bilröst* Iris, vel pons Iride repræsentatus, terram inter et coelum; quem dii conventum coelitus acturi quotidie calcarunt. Alias dicitur *bif-röst*, sane rectius, q. d. pons tremulus. Vid. Gloss. in v.

20) *Er-fara* cum a pugna discedunt: *móda* fluvius, hic aqua insulam vel aquæ locum ambiens.

Str. XVI. 21) *Ægis hjálmr* galea, quæ gestanti adspectum adeo formidabilem conciliabat, ut hostis quisquam cum eo congredi vix sustineret. *Ol. s. Tr.* II. p. 58. vim et ardorem quendam terrificum in oculis intelligit: *þat er feinskis manns at gánga framan at Högna, þvi at hann hefir Ægishjálm i augum:* i. e. nemini mortalium Högnium cominus aggredi licet,

Meþan ek vm meniom lág
Einn rammari hvgdomk
Avllom vera
22) Fanka ek e) marga mavgo.

Quamdiu thesauris incubui.
Solum valentiorem credebam me
Omnibus existere;
22) *Non inveniebam viros multos.*

XVII. SIGURDR QVAD.

23) *Ægis - hiálm f)* bergr
Einvgi
Hvars ſkvlo reiþir vega.
Þá þat finnr
Er med fleirom kömr
24) At eingi er einna hvataſtr g).

XVII. *SIGURDUS CECINIT*

23) Formidabilis galea *protegit*
Nullo pacto,
Ubi ira concitati dimicant:
Tunc id experitur
Qui rem habet cum pluribus,
24) *Quod nemo est unicè acerrimus.*

XVIII. FAFNIR QVAD.

Eitri ek fnæſta
Er ek â arfi lâ
Miklom míns favdor h).

XVIII. *FAFNER CECINIT.*

Venenum efflavi,
Cum opibus incubabam
Magnis mei patris.

XIX.

Str. XVI. *e)* S. *fânka* corrupte.

Str. XVII. *f)* Ita mbr. & S. ut quandoque fit, r nominativi apocopato. *g)* S. *hvatazr* male.

Str. XVIII. *h)* S. *brodur* ɔ: Rogini, quem parte hereditaria spoliavit.

licet, nam ardor terrificus oculis ejus insidet. Hinc in textu nostro phrasis etiamnum apud Islandos superstes; *at bera Ægishjálm yfir ödrum*, adspectu suo alium terrere; cum hic illi, viribus & animo prævalens, sui reverentiam injicit. Obiter monere hic liceat, quod Græcorum & Latinorum poetæ *Ægidi* i. e. Jovis & Palladis scuto, vim pariter horrificam adsignent; aliqua sane apparente nominis & mythi similitudine, quam tamen me svasore casui magis quam veræ convenientiæ tribueris.

22) Subintellige: quin me subsisterent s. contra me valerent.

Str. XVII. 23) *Ægis hjálm* nominativus pro *Ægis-hjálmr*, demta terminatione quod apud poëtas non raro fit.

24) I. e. quod nemo non viribus sibi parem inveniat.

XIX. SIGURDR QVAD.

Inn fráni *i*) ormr
Þú görþir fræs mikla
Ok gatz hardan hvg.
25α) Heipt at meiri verþr
Havlda sonom
At þann hiálm hafi.

XIX. *SIGURDUS CECINIT.*

Tu, fulgide angvis!
Magnam fecisti [veneni] eructationem,
Et atrox ingenium obtinuisti.
25α) *Iræ eo majores existunt*
Hominum filiis,
Quod eam galeam possideant.

XX. FAFNIR QVAD.

Ræþ ek þer nú SIGURDR
En þú ráþ nemir
Ok ríþ heim héþan.
Iþ *k*) gialla gvll
Ok iþ glóþ-ravþa fé
Þer verþa þeir bavgar at bana.

XX. *FAFNER CECINIT.*

Consilium tibi nunc do, SIGURDE!
Tu autem consilium percipias:
Equita domum hinc.
Fulgidum illud aurum,
Et illa rutila pecunia,
Isti annuli necem tibi afferent.

XXI. SIGURDR QVAD.

25β) Ráþ er þér ráþit.
En ek ríþa mvn
26) Til þess gvllz er i lýngvi liggr.
En þú FAFNIR ligg

XXI. *SIGURDUS CECINIT.*

25β) *Consilium tibi consultum est;*
At ego advehar
26) *Ad aurum illud, quod in ericeto jacet:*
Tu autem, FAFNER! *jaceto*

I fiör-

Str. XIX. *i)* Mbr. & S. *rami* i. e. robuste, pro quo b. Magnæus *fráni*; fulgide optimo jure reposuit, nam *fránn* serpentis frequens epithetum.
Str. XX. *k)* Mbr. it. quod et usus fert.

Str. XIX. 25α) *Heipt-hafi* i. e. Qvi galeam gestant formidabilem, caeteris fere hominibus ferociores & crudeliores sunt; veterum inscitiam & superstitionem hæc redolent.

Str. XXI. 25β) Q. d. Quid tibi faciendum sit, vel me non monente ipse vides; mortem nempe præsentem opperiri.

26) Cubile serpentis in ericeto quodam fuisse fingitur.

I fiör-brotom
þar er þik hel hafi.

In agonia,
Donec te orcus recipit.

XXII. FAFNIR QVAD.
REGINN mik réþ.
Han þik ráþa mvn.
Han mvn ockr verþa báþom at bana.
Fiör sitt láta
Hygg ek at FAFNIR myni.
þitt var *l*) nu meira megin.

REGINN var á brott horfinn, meþan SIGVRÞR vá FAFNI. ok kom þá aptr er SIGVRÞR stravk blóþ af sverþino. REGINN qvad.

XXII. *FAFNER CECINIT.*
REGINUS *me prodidit;*
Ille te prodet [quoque];
Ille utrique nostrum necis causa existet.
Animam suam amissurum
Esse credo FAFNEREM;
Tuæ nunc prævaluere vires.

REGINUS *e conspectu discesserat interea, dum* SIGURDUS FAFNEREM *occidebat; rediens autem,* SIGURDO *cruorem ensi abstergente, cecinit.*

XXIII.
Heill þú nú SIGVRÞR,
Nú hefir þú sigr vegit
Ok FAFNI vm farit,
Manna þeirra
Er mold troþa
þik qveþ ek óblavþaztan alinn.

XXIII.
Evge nunc SIGURDE!
Nunc tu victoriam pugnando adeptus es,
Et Fafnerem intercemisti:
Hominum illorum,
Qui tellurem pulveratam terunt,
Te ajo intrepidissimum genitum esse.

XXIV. SIGURDR QVAD.
þat er óvíst at vita
þá er *m*) komom allir saman

XXIV. *SIGURDUS CECINIT.*
Incertum est scire,
Ubi omnes convenimus

27)

Str. XXII. *l*) Mbr. *vard.*

Str. XXIV. *m*) S. *vid* i. e. nós duo.

27) Sig-tíva ſynir
Hverr óblavþaſtr er alinn.
Margr er ſá hvatr
28) Er hiör né rýfr *n*)
Annars brióſtom í.

27) Deorum bellicorum filii,
Qui maximè intrepidus natus sit.
Multus est [bello] acer,
28) Qui gladium non rumpit (lacerat)
In alterius pectoribus.

XXV. REGINN QVAD.

Glaþr ertv nú Sigvrþr
Ok gagni feginn
Er þú þerrir Gram á graſi.
Bróþor minn
Hefir þú beniaþan
Ok veld ek þó ſiálfr ſymo *o*).

XXV. *REGINUS CECINIT.*

Lætus tu nunc es, Sigurde!
Et victoriâ triumphans,
Cum tu terges Gramum *in gramine,*
Fratrem meum
Tu saucium reddidisti,
Attamen ego quorundam auctor sum ipse.

XXVI. SIGURDR QVAD.

Þú því rétt
Er ek ríþa ſkyldac
Heilög fiöll hinnig.
Fé ok fiörvi réþi
Sá inn fráni ormr
Nema þú frýþir *p*) mér hvats hvgar.

XXVI. *SIGURDUS CECINIT.*

Tu auctor eras,
Ut mihi equitandum esset
Per altos montes huc:
Pecunia et vita potiretur
Fulgidus ille angvis,
Nisi acrem mihi animum provocares.

Þá

n) S. *rifr.* Str. XXV. *o*) *Sumo sjálfr.* Str. XXVI. *p*) S. *fridir* male.

Str. XXIV. 27) Sigtivar, dii bellicosi, horum filii heroes, qui & hos inter ipse Sigurdus, ab *Othino* genus duxisse feruntur. B. Magnæus duces bellicosos intelligit, nec hoc quidem male. vid. Gloss.
28) Er — i Q. d. multi fortes & strenui sunt, si vel maxime suæ fortitudinis specimen non semper edant. Forsan poëtam dixisse malis: *er hiör rydr*, qui gladium cruentat. conf. Str. XXVIII. sed hanc lectionem non habemus, nec ea opus est: *ryfr hiör i brióſti pro: ryfr brióſt hiorvi* per enallagen poëticam dicitur.

þá géck Reginn at Fafni. ok ſkar hiarta or honom med ſverþi því er 29) Riþill heitir. ok þá drack han blóþ or undinni eptir. Reginn qvad.

Tunc Reginus Fafnerem *adgressus cor ei exsecuit gladio, qui* 29) Ridill *nuncupatur, deinde sangvinem e vulnere potavit.* Reginus *cecinit.*

XXVII.

Sittv nú Sigvrþr.
En ek mvn ſofa gánga
Ok 30) halt Fafnis hiarta viþ fvna.
31) Æiscavld *q*) ek vil
Etinn láta
Eptir þenna dreyra dryck.

XXVII.

Adside nunc, Sigurde!
At ego dormitum ibo,
Ac 30) *tene* Fafneris *cor ad ignem.*
31) *Cor volo*
Comesum dare
Post hanc cruoris potionem.

XXVIII. SIGURDR QVAD.

Fiarri þú gekt
Meþan ek á Fafni ravþk
Minn inn hvaſſa *r*) hiör.
Afli míno attak *s*)
Viþ orms megin
Meþan þú í lýngvi *t*) látt.

XXVIII. *SIGURDUS CECINIT.*

Procul ambulabas,
Dum ego in Fafnere *rubrum tinxi*
Meum illum acutum gladium:
Robore meo contendebam
Adversus angvinam vim,
Dum tu in ericeto jacebas.

XXIX. REGINN QVAD.

Lengi liggia létir
þú þann lýngvi í

XXIX. *REGINUS CECINIT.*

Diu cubare sivisses
Tu in ericeto

Inn

Str. XXVII. *q)* Sic uterque liber alibi *eiſkjald.* *s)* Mbr. *atta ec.* *t)* S. *lingvi.*

Str. XXVIII. *r)* S. *hvaza* non probe.

Prosa. 29) *Ridill* i. e. gladius vibratilis.
Str. XXVII. 30) *Halt-funa* i. e. cor assandum igni admoveas s. imponas.
31) *Æiscauld* vox incertæ originis & etymi vid. Gloss.

Inn aldna 32) jötvn.
Ef þú ſverþz né nytir
þeſs *u*) er ek ſiálfr görþa
33) Ok þíns ins hvaſſa hiörs.

xxx. SIGURDR QVAD.

34) Hvgr er betri
Enn ſé hiörs megin
Hvars reiþir ſkvlo vega.
þvíat hvatan mann
Ek ſé 35) hvarliga vega
Meþ ſlævo ſverþi ſigr.

XXXI.

Hvavtom er betra
Enn ſe óhvavtom
I hildi-leik hafaz.
36) Glavþom er betra
Enn ſé glúpnanda
Hvat ſem at hendi kömr.

Sigvrþr tók Fafnis hiarta ok ſteikti *x*) á teini. En er han hvgdi

Veterem illum 32)
Si ense non usus fui
Quem tibi ipse feci,
33) *Et tuo acuto gladio.*

xxx. *SIGURDUS CECINIT.*

34) *Animus præstantior est*
Quam sit vis gladii,
Ubi incitatis dimicandum est:
Nam virum animosum
Video 35) *ubique obtinere*
Victoriam hebete gladio.

XXXI.

Acri [viro] melius expedit,
Quam meticuloso,
In ludo bellonæ versari.
36) *Alacri res melius succedit*
Quam trepidanti,
Quicquid rei inciderit.

Sigurdus *cepit cor* Fafneris, *et in veru assavit. Ubi autem credebat* at

Str. XXIX. *u)* S. þ*az* pro þ*at es* id., quod.

Prosa *x)* Mbr. & S. *ſteicþi*, repugnante usu.

Str. XXIX. 32) *Jotun* gigas de Fabnero, haud dubie quod hic generis jotici s. jotnici esset.

33) Hendiadys figura, nam Reginus de uno et eodem gladio loquitur.

Str. XXX. 34) *Hugr-vega;* sic exprimit Vols. s. þ*á er kémr til vígs, er manni betra gott hiarta enn hvöss sverð:* ad certamen cum venitur, acutis gladiis fortis animus magis conducit.

35) Pro *hvarliga* legere malim *hvatliga vega*, alacriter, strenue pugnare.

Str. XXXI. 36) *Glöðum-glúpnanda:* elegans veriverbium.

at fvll-ſteikt veri, ok freyddi *y)* ſveitinn or hiartano. Þá tók han á fíngri ſinom ok ſkyniaþi hvart fvll-ſteikt veri. Han brann ok brá fíngrinom í mvnn ſér. en er hiart-blóþ FAFNIS kom á túngo honom. ſkildi han fvgls-rödd. Han heyrþi at 37) igdor klavkoþo á 38) hríſinom. Igdan qvaþ.

satis assatum esse, et spumaret sangvis e corde, digito id tetigit, et exploravit, an plenè assatum esset. Ille adustus est, et digitum sibi in os indidit. Ubi autem sangvis cordialis FAFNERIS *ei in lingvam venit, intellexit vocem avium. Audiit 37) aquilas, garrientes in 38) virgultis. Avis dixit.*

XXXII.

Þar ſitr SIGVRÞR
Sveita ſtockinn,
Fafnis hiarta
Viþ fvna ſteikir.
Spakr þætti mér
Spillir bavga
Ef han *z)* fiörsega 39)
Fránan æti.

XXXII.

Ibi sedet SIGURDUS
Sangvine circumspersus,
FAFNERIS *cor*
Ad focum assat.
Sagax mihi videretur
Violator annulorum,
Si 39) vitæ pulpam (cor)
Nitentem ederet.

XXXIII.

y) S. *freiþþi*, quod non unica ratione vitiosum.
Str. XXXII. *z)* Cfr. notam ad h. l.

Prosa. 37) *Igdur*, Biörnerus noctuas perperam intellexit, / *Igdur* plur. a sing. *Igda*, *Egda*, aquila foemina; sicut *egdir* aquila mas.

38) *Hrísinum*, Magnæus fecit singularem a nominat. *hris* mascul. generis, mihi *hrisinum* plur. pro *hrisunum* in virgultis. *Volſ. ſ.* hic habet *á húſum*, supra ædes, quæ vix vera lectio.

Str. XXXII. 39) Magnæus legit: *Fiörsega* vitæ possessorem (ab *ega*, possidere) nomen cordis paraphrasticum: rectius *fiör-ſega* vitæ pulpam a nominativo pulpa, frustulo carnis, etiamnum Islandis in usu.

XXXIII. AVNNOR QVAD.

Þar liggr REGINN

Ræþr þ) vm viþ sik.
Vill tæla mavg þann
Er trúir hánom.
Berr af reiþi
Ravng orþ saman
Vill bavlva smiþr
Bróþr hefna.

XXXIII. *ALTERA DIXIT.*

Ibi cubat REGINUS,
Deliberat secum,
Decipere cupit virum illum,
Qui fidit ei;
Congerit ex iracundia
Injustas causas,
Cupit malorum artifex
Fratrem ulcisci.

XXXIV. ÞRIÞIA QVAD.

Havfdi skémra láti han
æ) Inn hára þvl
Fara til heliar héþan.
Avllo gvlli þá
Kná han einn ráþa
Fiöld því a) er vnd FAFNI lá.

XXXIV. *TERTIA DIXIT.*

Capite truncatum breviorem curet
Canum senecionem
Abire hinc ad Helam.
Universo auro tunc
Solus potiri quiverit,
Magno numerô, quod sub FAFNERE *jacebat.*

XXXV. FIÓRÞA QVAD.

Horskr þætti mér
Ef hafa kynni
Ast-ráþ mikit
Ydvar b) systra,
Hygdi han vm sik

XXXV. *QVARTA DIXIT.*

Sapiens videretur mihi,
Si uti posset
Magni amoris consilio
Vestrum sororum,
Suam rem cogitaret

41)

Str. XXXIII. þ) S. *rædir.* Str. XXXIV. æ) S. *hann inn.* a) Sic mbr. & S. pro *fiöld þeirri*, quod hodie dixeris. Str. XXXV. b) S. *ydar.*

Stropha XXXIV. 40) *Fiöld þvi*: ea auri magna copia, *Fiöld* hic neutrius generis.

41) Ok hvgin gleddi.
42 þar er mér úlfs von c)
Er ek eyro sék.

41) *Et corvum hilararet;*
42) *Ibi mihi lupus sperandus est*
Ubi aures video.

XXXVI. FIMTA QVAD.

Erat sva horskr
Hildi-meiþr
Sem ek hers-jaþar d)
Hyggia mvndak.
Ef han bróþr lætr
A brott komaz.
En han avdrom hefir
Aldvrs of syniat.

XXXVI. *QUINTA CECINIT.*

Non adeò prudens est
Bellonæ *columen*
Ut ego copiarum ducem
Autumaverim:
Si fratrem sinit
Evadere,
Cum ille alteri
Vitam denegavit.

XXXVII. SETTA QVAD.

Miök er ósviþr
Ef han enn sparir
Fianda inn e) fólk-ská.
þar er REGINN liggr
43) Er hann ráþinn hefir.
Kannat han viþ slíko at siá.

XXXVII. *SEXTA CECINIT.*

Admodum est insipiens,
Si amplius parcit
Inimico illi, hominibus infesto,
Dormienti puta REGINO,
43) *Qui eum prodidit;*
Non potest id cavere.

XXXVIII. SIÖVNDA QVAD.

Havfdi skemra láti han

XXXVIII. *SEPTIMA CECINIT.*

Capite breviorem reddat gigantem

þann

c) S. *van* s. *vân.* Str. XXXVI. *d)* S. *jadarr.* Str. XXVII. *e)* S. *fealcsca* vitiose.

Stropha XXXV. 41) Quasi dicat, et Regini cadaver feris daret.

42) *þar-sek* proverbium, etiam hodie vigens, quod aquila in hunc sensum accipit: Sigurdum, quantum ex ejus adspectu conjicere liceat, satis ferocem & animosum esse, non dubito, ut nostro pareat consilio hostemque suum interficiat.

Str. XXXVII. 43) *Er-hefir* qui Sigurdum fallere s. prodere voluit.

þann inn hrímkalda 44) jöton
45) Ok af bavgom búa.
þá mvndv fiár þess *f*)
Er Fafnir réþ
Ein-valdi vera.

Illum gelu-frigidum 44) *gigantem*
45) *Et annulis carere* (*faciat*).
Tunc tu pecuniæ,
Quam possedit Fafner,
Solus eris dominus.

XXXIX. SIGURDR QVAD.

46) Verþat *g*) sva rík skavp
At Reginn skyli
47) Mitt ban-orþ *h*) bera.
þvíat þeir báþir bræþr
Skulo brálliga
Fara til heliar héþan.

XXXIX. *SIGURDUS CECINIT.*

46) *Non existunt tam violenta fata,*
Ut Regino *liceat*
47) *Meam necem perpetrare:*
Nam ambo illi fratres,
Faxo, properè
Abeant hinc ad Helam.

Sigvrþr *i*) hió havfvþ af Regin. ok þá át han Fafnis hiarta 48). ok drack blóþ þeirra beggia Regins ok Fafnis. þá heyrþi Sigvrþr hvar igdvr mælto.

Sigurdus Regino *caput abscidit, et deinde comedit cor* Fafneris, 48) *et bibit sangvinem eorum utriusque* Regini *et* Fafneris. *Tunc auribus percepit aquilas ita loquentes.*

Str. XXVIII. *f) S. þaz*, forma genitivi quæ jamdudum obsoluit.
Str. XXIX. *g) Mbr. verþa at* inconcinne. *h) Mbr. & S.* pro *bana ord.*
Prosa. *i) S. Sigurdar* mendo manifesto.

Str. XXXVIII. 44) Confer supra Stropham 29, ubi Fabner, sicut hic Fabneri frater Reginus, *Jotunnus* salutatus, sine dubio quod *Hreidmarus* ejusque filii a *Jotis sive Jotunnis* essent oriundi. *Hrimkaldr* pruinosus, epithethum in Jötunnos, ultimi orbis hyperborei incolas, conveniens.

45) *Oc-búa*: Beatus M. vertit: ab annulis migrare, quomodo hoc verbum nuspiam accipitur: potius usu & sensu vulgato *búa* hic est parare, expedire, dimittere, i. e. facere ut ab annulis discedat et vita exeat.

Str. XXXIX. 46) *Verdat-sköp* q. d. Non vereor ne fato inevitabili constitutum sit, ut Reginus perniciem mihi afferat. Pro *sköp* fata Vols. s. habet *ósköp* fata sinistra.

47) *Bera bana-ord af ödrum*, sec. literam nuntium ferre de alterius cæde, de victore & superante dixit antiquitas.

Prosa 48) *Oc drack-beggia*, non habet Vols. s.

XL.

k) Bitt þú SIGVRÞR
Bavga ravþa.
49) Era konúnglict
l) At qviþa mörgo.
Mey veit ek eina
Miklo *m*) fegvrsta
Gvlli gædda
Ef þú géta mættir.

XL.

Colliga tu, SIGURDE!
Annulos rutilos [in sarcinas].
49) *Rege indignum est*
Multa præformidare.
Virginem scio unam
Multò pulcherrimam,
Aurô lautè ornatam,
Si eam obtinere tibi contingeret.

XLI.

Liggia til GIÚKA
Grænar bravtir.
50) Fram vísa skavp
Fólk-líþöndom *n*)
Þar hefir 51) dýrr konúngr
Dóttor alna
52) Þá mvndv SIGVRÞR
Mvndi kavpa.

XLI.

Ducunt ad GJUKIUM
Virides calles;
50) *Viam monstrant fata*
Per gentes transeuntibus.
Ibi 51) *rex egregius habet*
Filiam progenitam (educatam),
52) *Eam tu*, SIGURDE!
Munere sponsalitio tibi coëmes.

XLII.

Salr er á há

XLII.

Ædes est in celso

53)

Str. XL. *k)* S. *bittu*, *l)* Mbr. *at*, om.
m) Mbr. *myklo*, nec quidem inusitate. Str. XLI. *n)* S. *folclydondum*.

Str. XL. 49) *Era-mörgo.* Aquilæ verba infelices Fabneri prædictiones & vaticinia respiciunt.

Str. XLI. 50) *Framvísa-ndum*, fata peregrinantibus viam monstrant i. e. eo singulos, ubi cuique degendum, ferunt.

51) Non puto Giukium regem sed *Budlium* loquitur.

52) Quod antiquitus quisquam uxorem ducturus patri aut curatori sponsæ munus quoddam pacisceretur, viri docti abunde probarunt. vid. celeb. *Thorlacium de veterum Borealium matrimoniis.*

53) Hindar-fialli
Allr er hann vtan
54) Eldi ſveipinn
Þann hafa horskir
Halir vm görvan
Or ó-davckom *o*)
55) Ógnar lióma.

XLIII.

Veit ek á fialli
56) Fólk-vitr *p*) ſofa
Ok leikr yfir
57) Lindar-váþi.
58) Yggr ſtack þorni
Aþr á feldi
59) Hör-gefn hali
Er hafa vildi.

53) Hindarfjallo (Cervæ monte),
Tota est ea exterius
54) *Igni involuta:*
Eam periti
Homines concinnarunt
E non obscuro
55) *Maris splendore (auro)*

XLIII.

Novi, in monte
Quod 56) *bellandi perita dormiat,*
Et supervolitat
57) *Ignis ardens.*
58) Odinus *acum pungebat*
Antea, pallæ eam affigens,
59) *Mulierem viros*
Quæ tollere cupiebat.

XLIV.

Str. XLII. *o)* S. *Odöckvum.*

Str. XLIII. *p) Folkvitr* pro *folkvitra*, anomalice.

Str. XLII. 53) Clar. Suhmius montem *Hindarfjall* eundem fuisse voluit ac terræ tractum in circulo Rhenano, qui *Hundsrukke* s. *Hunsruck* i. e. Hunnorum jugum hodie dicitur, nomen habens a veteribus incolis *Hunnis*, populo ex *Hungaria* orto; quare *Hunnorum pagus* latiné salutatur.

54) Hic ignis ab Othino accensus & Brynhildam cingens, *vafr-logi* flamma vibrans, s. vibrabunda in mythis dicitur.

55) *Ognar-liómi* sec. poeticos loquendi modos tam de auro, quam de gladiis recte accipitur.

Str. XLIII. 56) Legere malim *Fölk-vitra* ɔ: pugnandi peritam, quod ad constructionem melius congruit.

57) Ad literam verte: *lindar vadi* tiliæ periculum, poëtica ignis periphrasis.

58) *Yggr-feldi:* sermo est de instrumento magico, *ſvefn þorn*, danis olim *Sövnpryn* i. e. acu soporifero dicto; quod, ut ex hoc loco colligere licet, cum vestibus alicujus affigeretur, eum sopori mox dari credidit & posteris tradidit antiquitas. *Höfdi* pro *feldi* habet Vols. s.

59) *Hörgefn-vildi* verbotenus: mulier quæ homines habere i. e. eligere voluit: *Brynhilda* enim sua non Othini auctoritate ex pugnantibus his neces, illis vitas decrevit, ut in *Brynh. qv.* pluribus narratur.

XLIV.

60) Knáttv mavgr siá
Mey vnd hiálmi
61) þá er frá vígi
Víng-skorni q) reid.
Má-at 62) SIGR-DRÍFAR
Svefni bregþa
Skiöldúnga niþr
63) Fvr skavpom norna.

SIGVRÞR reiþ eptir slóþ FAFNIS til bælis hans. ok fann þat *r)* opit. ok hvrþir af járni ok gætti. 64) af járni vóro ok allir timbr-stockar í húsino. en féit grafit i jörþ niþr. þar fann 65) SIGVRÞR stór-mikit gvll, ok fyll-

XLIV.

60) *Poteris vir! adspicere*
Virginem sub galea
61) *Eam, quæ a prælio*
Vingskornero (*caballo*) *vecta fuerat:*
Nequit 62) SIGURDRIFÆ
Somnum rumpere
Regum cognatus
63) *Per effata parcarum.*

SIGURDUS *callem* FAFNERIS *sequutus ad cubile ejus equitavit, quod apertum offendit, foribus* 64) *ferreis et postibus munitum. Erant item e ferro omnes trabes substructionis (primariæ) in ædificio; pecunia autem in terram defossa. Hic* 65) SIGURDUS *magnam vim auri invenit, atque eo*

di

Str. XLIV. *q)* Mbr. & S. habent *Vingskornir* casu nominativo, pro quo b. Magnæus *Vingskorni*, in ablát. non male restituit. Prosa *r)* S. *þar.*

XLIV. 60) *Knáttu-hjálmi:* aquilæ Sigurdo loqui pergentis etiam hæc verba sunt.

61) *þá-reid:* sensus est: virginem ibi videbis, eo indutam habitu militari, quem gessit, cum a proelio, equo *Vingskornero* vecta, rediret.

62) Brynhilda heic alio nomine *Sigrdrif* s. *Sigrdrifa* salutatur, id quod nemini mirum esse debet, cum plures antiquitus binominés fuisse legamus.

63) Auctor lethargum Brynhildæ ab offenso Othino inductum hic parcarum decretis adscribens docere vult, quod etiam parcæ fatalem illum casum (non tamen sine Odini numine & auspicio) Brynhildæ jam recens natæ dudum decreverint.

Pr. 64) *Timbur* quævis ædificandi materia ad sola ligna sive tigna non restringitur, conf. Gloss. Partis I. in voce *timbra.*

65) Vols. s. *Hann fann þar svo mikit gull at honum þotti van, at eigi myndo meira bera tveir eda þrir hestar:* ibi tantum auri reperit ut duo aut tres equi plus oneris ferre non posse viderentur.

di *s*) þar tvær kistor. Þar tók han *ægis-hiálm* ok gvll-brynio, ok sverþit *Hrotta* ok marga dýr-gripi. *t*) ok klyfiaþi *u*) þar meþ *Grána*. en hestrinn vildi eigi fram-gánga, fyrr enn SIGVRÞR steig á *x*) bak honom.

opplevit cistas duas. Ibidem cepit galeam Ægidos, *et auream loricam, gladiumque* Hrottium, *atque multas rex eximias. Hisce omnibus* Granium *oneravit; equus autem progredi detrectavit, donec* SIGURDUS *eum inscendit.*

s) S. *fildi* perperam. *t*) *Oc sverdit-dyrgripi* S. om.
u) S. *Klifiadi*, male. *x*) Mbr. *af* male.

QVIDA

QVIDA
BRYNHILDAR
BUDLA-DOTTOR
EN FYRSTA.
EDR
SIGVRDRÍFO-MÁL.

QVIDA
BRYNHILDAR BUDLA
DÓTTOR *a*),
EDR
SIGVRDRÍFO-MÁL *b*).

[INNGÁNGRINN.]

SIGVRÞR reiþ vpp á HINDAR-FIALL ok ftefndi *c*) fvþr til FRACKLANZ. A fiallino fá han liós mikit. fvo fem eldr brynni. ok lióma þi af til himins *d*). En er han kom at, þá ftóþ þar *e*) 1) *Skialdborg* ok vpp or merki. SIGVRÞR geck í *f*) fkiald-

ODA
BRYNHILDÆ BUDLIADOS
S. BUDLII FILIÆ,
VEL
SIGURDRIFÆ SERMONES.

[INTRODUCTIO.]

SIGURDUS *equo adscendit* montem CERVARIUM, *et cursum intendit in* FRANCONIAM *austrum versus. Vidit autem in monte magnum lumen ad instar ignis flagrantis, unde fulgor in coelum emicuit. Quò cum adveniret, vidit* 1) *vallum clypeis constructum et vexillum in medio erectum.* SIGUR-

borgina

a) *Qvida-dóttur* S. habet, mbr. om.

b) Ita O vel codex oblongus, ut Magnæus eum vocat; idem codex prologo, ceterisque prosis omnibus caret, nec non quatuor primis versiculis, Glossas vero quasdam sive commentarium adjicit, quem his verbis incipit: *liód Brynhildar ero hér útþydd* i. e. carmen Brynhildæ hic explicatur.

c) Mbr. *ftefni* mendose. *d*) Vols. s. *alt til himins* usque ad coelum.

e) Vols. s. *var þar fyrir honum*: i. e. ibi obviam habuit. *f*) Vols. s. *uppá*.

1) Beatus Magnæus ædem testudineatam vertit, vid. Gloss.

borgina ok sá at þar lá maþr ok svaf meþ avllom her-vapnom. Han tók fyrst hiálminn af havfdi honom, þá sá han at *g*) þat var kona. Brynian var favst sem hon veri holdgróin. Þá reist han med *Gram* frá 2) havfvd-smát *h*) bryniona niþr ígögnom *i*). ok sva út ígögnom báþar ermar *k*). Þá tók han brynio af henni, en hon vaknaþi ok settiz vpp ok sá SIGVRÞ ok mælti.

DUS *intravit vallum et conspexit hominem ibi cubantem et cum panoplia dormientem. Primùm galeam capiti ejus exemit; tum vidit mulierem esse. Lorica erat immota, ceu corpori adcreta esset. Tunc exsecuit gladio* Gramô *inde supernè* 2) *ab cervicali apertura loricam usque ad imum; itidem manicas ambas ad manus usque. Deinde exuit eam lorica; ea autem evigilans et in cubili adsurgens, viso* SIGURDÔ, *fata est.*

I.

Hvat beit brynio.
Hví brá ek svefni.
Hverr feldi af mer
3) Favlvar navþir.

HAN SVARAR *l*).
4) SIGMVNDAR bvrr.

I.

Quid secuit loricam?
Cur abrupi soporem?
Quis mihi abstulit
3) *Tristes calamitates.*

ILLE RESPONDET.
4) SIGMUNDI *filius,*

Sleit

g) S. *at* excludit. *h*) Vols. s. *reist ofan ur höfdi* i. e. a capite exsecuit.
i) Vols. s. et mbr. *gögnum nidr.*
k) Vols. s. *oc beit sem klædi* tanquam pannum secuit. Str. I. *l*) S. *quad.*

2) *Höfud smátt* summum thoracis s. tunicæ orificium per quod caput transmittitur: habet etiam *Grettis* s. cap. 37. ubi editio Holana inepte legit *Höfuds átt*, quod b. Magnæus ridiculum errorem merito nominat.

Str. I. 3) *Brynhilda*, quantum video, respicit ad lethargum ab Othino immissum: secus Magnæus verba poëtæ: *hverr-naudir* vertit: quis decidere mihi fecit livida vincula i. e. ferream loricam, quod meæ versioni qui velit præferat.

4) Ad Brynhildæ quæstionem Sigurdus se lethargo eam liberasse, suumque gladium ejus loricam divulsisse respondet.

Sleit fvr ſkömmo
5) Hrafns hrælvndir
Hiörr *m*) SIGVRÞAR.

Disrupit modo
5) *Livida corporis involucra*
Ensis SIGURDI.

II. HON QVAD *n*).

Lengi ek ſvaf
Lengi ek ſofnoþ var.
6) Löng ero lýþa læ.
OÞINN því veldr
Er ek eigi *o*) máttak
Bregda 7) blvnn-ſtavſom *p*).

SIGVRÞR ſettiz niþr ok ſpvrþi hana nafns. hon tók þá horn fvllt miaþar ok gaf honom 8) minnis-veig.

II. *EA DIXIT.*

Diu ego dormivi,
Diu somno oppressa eram,
6) *Diuturna sunt hominum fata.*
ODINUS *auctor est,*
Quod ego nequibam
Sopores 7) *discutere.*

SIGURDUS *adsidens rogavit eam nomen illius; ea tum cepit cornu plenum medo, et dedit ei* 8) *potionem memorialem.*

III. BRYNHILDR QVAD.

9) Heill dagr

III. *BRYNHILDA DIXIT q*).

9) *Salve dies!*

10)

m) S. heor, nam e et i ante a, o, u sæpe alternant.
Str. II. *n) Mbr. hún quad* omittit *o)* S. *at eigi* etc.
p) Ita mbr. & S. usitatius est *blund ſtöfum.* Str. III. *q) Brynh. quad* mbr. & S. om.

5) *Hrafn* hic nomen piratæ, cujus indumentum poëtice lorica dicitur; *hrælundir* corporis involucra, vestitus vid. Gloss. Secus Magnæus hrafn nomen corvi, ad colorem referens vertit livida corporis involucra.

Str. II. 6) *Löng-læ* Brynhilda de diutinis adversis et calamitatibus queritur, quas fata sinistra hominibus decernunt. Magnæus *lyda læ* vertit viventium fraudes, sensu ad contextum minus congruo, vid. Gloss. in *læ.*

7) *Blunn ſtafir* somni vires, idem ac simplex, *blunnr* s. *blundr* sopor, vox enim *ſtafir* fulcra, statumina apud poëtas quibusdam substantivis nullo sensus discrimine suffigitur.

Prosa. 8) Sec. Magnæi versionem, *minnis veig* potio memorialis nescio quid sibi velit: sane rectius intelligitur amatorium, potio amatoria, ab Obsol. *min*, *man*, Belgis hodie *min*, *minne* amor: de his plura dabit Glossarium.

Str. III. 9) Brynhilda diem salutans, tempus faustum & felix esse jubet, quo cum Sigurdo primum convenit & ad amores eum allicit.

10) Heilir dags synir,
11) Heil nótt ok nipt.
Oreiþom avgom
Lítit ockr þannig r)
Ok gefit sitiöndom s) sigr.

10) *Salvete diei filii*
11) *Salve nox et nata!*
Placidis oculis
Adspicite nos itidem,
Et date sedentibus felicitatem!

IV.

Heilir *Æsir*.
Heilar *Asynior*.
Heil siá in t) fiöl-nýta fold.
Mál ok mannvit gefit
Ockr mærom tveim
Ok læknis-hendvr meþan lifom.

IV.

Salvete Asiatæ!
Salvete ASIATIDES!
Salva sit polychresta tellus!
Facundiam et sapientiam date
Nobis duabus illustribus,
Et medicas manus, dum vivimus.

12) Hon nefndiz SIGVRDRÍFA. ok var *Valkyria*. Hon sagdi at tveir konúngar bavrþoz. het annarr HIALMGVNNARR. han var þá u) gamall ok inn mezti hermaþr. ok hafdi OÞINN honom sigri heitiþ. en annarr hét

12) *Illa vocabatur* SIGURDRIFA, *erat*que Amazon (bellona). *Narravit autem duos reges dimicasse, quorum uni nomen erat* HJALMGUNNAR (Gunnar Galeatus); *tunc eum fuisse magnum natu, et summum bellatorem; ei*que ODINUM *pollicitum esse victoriam;* AGNARR

r) Mbr. *þinnig* etiam recte. *s)* S. *sitiandum*. Str. IV. *t)* S. *fjölhita* perperam. Prosa. *u)* S. & Vols. s. *þá* omittunt.

10) Magnæo judice diei filii hic sunt radii solares s. ipsa lux diurna. Nec inepte genios lucicolas (*Liós-Alfar*) intellexeris, hos enim vetus Scandinavia inter deos suos numeravit.

11) Brynhilda diem & diei filios, ita quoque noctem & noctis filiam terram officiose compellat; terram enim inter Deas relatam esse novimus.

Prosa. 12) Herois nostra duobus usa nominibus nunc *Brynhildir* tunc *Sigrdrifa* dicebatur, quare hoc carmen utroque nomine inscribitur.

Agnarr Hávþo *x*) bróþir. er vætr engi vildi þiggia. Sigvrdrífa feldi Hiálmgvnnar i orrostonni. en Oþinn stack hana svefnþorni i hefnd þess *y*). ok qvaþ hana aldri síþan skyldo sigr vega *z*) i orrosto. ok qvaþ hana giptaz skyldo. En ek sagdak þ) honom at ek strengdak heit þar ímót at giptaz öngom þeim manni er hræþaz kynni. Han svarar ok biþr *æ*) hana kénna ser speki. ef hon vissi tíþindi or öllom 13) heimom *a*). Sigvrdrífa qvaþ.

alterum verò Agnarem *nomine fuisse,* Hödæ *fratrem, quem, quicquid extitit fæminei sexûs, repudiabat.* Sigurdrifa [*pergit illa*] *dejecit* Gunnarem *in acie; sed* Odinus *eam acu soporiferâ percussit in ejus facti vindictam, et jussit, ne unquam postea in acie victoriâ potiretur, sed decrevit, ut nuptum daretur. At ego* [*inquit*] *ei dixi, quod vótô me contra obstringerem, cum nemine inire nuptias, qui metuere posset. Ille* (Sigurdus) *respondens orat, ut se doceat Philosophiam, quandoquidem eventa undique mundorum sciret* 13). Sigurdrifa *cecinit.*

V.

Biór færi ek þér
14) Bryn-þíngs apaldr

V.

Potionem tibi offero,
14) *Vir bellicose,*

15)

x) Vols. s. *Edr Audbrodir.* S. & Norna Gests s. *Audarbrodir,* mbr. *Audu-* vel *Haudubrodir.*
y) S. *þaz.* *z*) S. *vega sigr.* þ) S. *sagda*, et mox *strengda.*
æ) S. *bad.* *a*) S. *löndum.*

13) *Tidindi or öllum heimum:* relationes de quibusque terris et gentibus extraneis. Voce *heimr* quandoque tota terra & mundus intelligitur, hoc autem loco strictius *heimar* singularum gentium sedes, terræ, regiones sive regna & imperia. Sic *Godheimr* Asia, *Mannheimr* Scandinavia, *Jotunheimr* Finnlandia & Russia, *Vanaheimr* Græcia, *Niflheimr* Tartarus s. Tartaria etc. Torfæus tamen in sua serie et eum sequens Magnæus mundos hic intelligunt, acsi Scandinavia gentilis plures in coelis mundos orbi nostro terrestri similes crediderit, quod vero ex *Voluspá*, ex *Vafþrudnis-mál* & *Alvis-mál*, quæ Magnæus allegat, minime evincitur.

Str. V. 14) Poëtica viri et militis appellatio.

15) Magni blandinn
Ok megin-tíre *b*).
16) Fvllr er han *c*) lióþa
Ok líkn-ſtafa
Góþra galdra
Ok gaman-rúna.

15) *Vi medicatam*
Et magna gloriâ.
16) *Repleta est poësi*
Et medicinâ,
Bonis precibus
Et jocosis sermonibus.

VI.

Sig-rúnar þú ſkalt *d*) kunna
Ef þú vilt ſigr hafa
Ok riſta á hialti hiörs,
Svmar *e*) á 17) vetrimom *f*)

VI.

Victoriales characteres *calleas,*
Si victoriam vis obtinere,
Et capulo gladii incidas,
Quosdam in costis (jugis) 17) *gladii*
Svmar

Str. V. *b)* Vols. s. *tyri* quam lectionem b. Magnæus recte improbat: vide tamen Torfæi seriem Dynastarum & regum Daniæ pag. 134 sequ.
c) Vols. s. *hann* om., non bene. Str. VI. *d)* Vols. s. et O. *ſkaltu.*
e) O. *ſumar* om. *f)* Mbr. & S. *Vetrim* unico t. Edda cod. Vormiani habet *vættrunum.* Vols. s. *vetrinum*, O. *vetri* quæ sane mendosa sunt. *Vetrim*, *vettrim*, *vættrim* in nomenclaturis eddicis pars gladii, jamdudum plerisque ignota, quare mirum non est, quod librarii hoc vocabulum tot modis depravarent. Vide hujus loci notam.

15) *Magni-tiri.* Sigrdrifæ mens est: quod pocula fortitudini & gloriæ consecrata Sigurdo propinat.

16) *Sigrdrifa* carmina jucunda, medicinæ præcepta, vanas apprecationes et colloquia oblectantia in hac compotatione non defore promittit.

Str. VI. 17) *Vettrim* et *valbörſt* Edda Snorroniana inter partes gladii numerat, quæ quales fuerint, hodie non certe scimus: *vættrim*, ut videtur, ferrum illud transversum in capulo scutulæ capularis loco, quo manus capulum prensans munitur, haud dubie compositum a *væt* s. *vætt* pugna, *vættfang* locus proelii, *vega* cædere & *rim* tigillus et quid quid ei simile. Aliter Magnæus, necquidem male, hoc vocabulo aversam laminæ partem i. e. dorsum gladii, vel potius convexitatem dorsualem in lamina gladii intelligit: fere sicut hodie Islandis *ſmidreim* & *ſmidrim* laminæ aversæ in falce fœnaria convexitas dicitur, vid. *Ol. s. Tr.* in App. pag. 7 ut aliorum incertas conjecturas hic taceam. *Valbörſt* convexitas ad cædem pertinens, a *valr* quatenus cædem et necem significat i. e. semicirculus ferreus capulo adjunctus, manum item tegens et muniens, *börſt* inter alia dorsum convexum. Magnæus scutulam capularem intelligit, quam num veteres in gladiis suis adhibuerint non liquet.

Svmar á val-bavſtom *g*)
Ok nefna tviſvar Tý *h*).

Quosdam in scutulis capularibus,
Et bis numerô TYRUM nomine adpelles.

VII.

Öl-rúnar i) ſkaltv kvnna
Ef þú vill annars *k*) qvæn
Vælit *l*) þik í trygd ef þú trúir.
A horni ſkal þær riſta
Ok á handar-baki
18) Ok merkia *m*) à nagli *Nauþ*.

VII.

Characteres potionales *calleto*,
Si vis alienam fæminam
Te per fidem non fallere, si ipse ei fidis.
In cornu illi incidendi sunt
Et in manus dorso
18) *Signandaque in ungve* Necessitas.

VIII.

Fvll ſkal ſigna
Ok viþ fári ſiá
19) Ok verpa lavki í lavg *n*).
o) þá veit ek þat

VIII.

Poculum consecrandum est,
Et a peste præcavendum,
19) *Atque allium in liquorem immittendum.*
Tum scio

þer

g) Ita mbr. Ş. & Vols. s. in textu. O. *Valbuſtum*. Eddæ codex regius in nomenclaturis *Valbauſtum*, codex Vorm. *Valbaurſtum* ut alias vocis ignotæ & hodie inusitatæ detorsiones taceam. *h)* O. *tyr* casu obliquo. male

Str. VII. *i)* O. *ökrunar* obscurum & suspectum vid. Gloss.
k) Vols. s. *vilta annaz* male. *l)* Vols. s. *væli*. *m)* O. *vekia*.

Str. VIII. *n)* Vols. s. & O. *lauk*. S. *á laug*.
o) *Þá-miödr*: has tres lineas supplet cod. O. alia manu adscriptas, quæ licet apud alias non obviæ, antiquæ tamen & genuinæ videntur.

Str. VII. 18) *Naud*, angustia, calamitas, necessitas: est etiam in scriptura runica nomen literæ n, sed incertum, quid sibi velit.

Str. VIII. 19) Allium poculis immittendum haud dubie, ut vires veneni frangeret.

Þer verdr aldrei
Mein-blandinn miödr.

Tibi nunquam fieri posse
Malò medicatam potionem.

IX.

Biarg-rúnar ſkaltv kvnna
Ef þú biarga vilt *p)*
Ok leyſa kind frá konom.
20) A lófo *q)* þær ſkal riſta
Ok of liþo ſpenna
Ok 21) biþia þá *r)* díſir dvga.

IX.

Characteres auxiliares *scias,*
Si servare vis
Et levare puerperas partu.
20) *In volas incidendi sunt*
Et articuli circum amplectendi,
Deæque 21) *tum implorandæ, ut opem ferant.*

X.

Brim-rúnar s) ſkaltv kvnna
Ef þú vilt borgit hafa
A ſvndi ſegl-mavrom *t)*,
A ſtafni ſkal þær *u)* riſta
Ok á *x)* ſtiórnar-bladi
22) Ok leggia eld í ár *y)*
Era ſva brattr breki

X.

Characteres fluctuales *noscas,*
Si conservatos cupis
Equos velivolos inter natandum,
In puppi sunt secandi
Et in gubernaculi palma,
22) *Igneque succendendus remus.*
Non extat adeò arduus æstus,

Né

Str. IX. *p)* Vols. s. *vill* non male. *q)* Vols. s. *lofa.* O. *á lofa þer ſkalto.* *r)* S. *bidja ſva.* Str. X. *s)* Vols. s. *brun-runir* calami lapsu. mox mbr. *riſta* pro *kunna.* *t)* Vols. s. *ſegl-marum.* *u)* þær S. addit. *x)* O. *á* excludit. *y)* O. *eldi ár.* Vols. s. *eldi orfal.* vox sane depravata, cujus apud Biörnerum absona versio nullo fundamento nititur: verosimilius legeris *ár völr* s. *ár valr* rotundus remi baculus i. e. rei manubrium.

Str. IX. 20) In volis puerperæ eos pingas & manuum articulis adstringas i. e. imprimas s. circa articulos ducas.

21) Ergo signorum magicorum vires & efficaciam, saltim hoc casu, concurrenti deorum auxilio tribuerunt.

Str. X. 22) I. e. signa hæc remo inurenda.

Né ſva blár vnnir z)
23) Þó kömztv þ) heill af hafi.

XI.

24) *Lim-rúnar æ)* ſkaltv kvnna
Ef þú vilt *a)* læknir vera
Ok kvnna ſár at ſiá *b)*.
A berki ſkal þær *c)* riſta
Ok á baþmi *d)* viþar
Þeim er lúta avſtr *e)* limar.

XII.

25) *Mál-rúnar* ſkaltv kvnna
Ef þú vilt at mangi *f)* þér
Heiptom gialdi *g)* harm.
Þær vm vindr
Þær vm vefr
Þær vm ſetr allar ſaman *h)*
A því þíngi

Neque adeo lividi fluctus;
23) *Quin salvus evadas ex alto.*

XI.

24) Characteres ramales *teneas,*
Si medicus esse cupis
Et nôsse vulnera inspicere:
Illi cortici incidantur
Et germini arboris,
Cujus brachia ortum versus se incli-nant.

XII.

25) Characteres cauſales *noris,*
Si neminem tibi vis
Sæve offensum rependere.
Eos implicas,
Eos involvis,
Eos disponis universos
In eo conventu,

Er

z) O. *unnür* non bene. þ) O. *kemſto.*
Str. XI. *æ)* Vols. s. *lin-rúnir* i. e. characteres lenientes: sed lectione textus standum est.
a) S. *vill.* *b)* O. *ſé* male. *c)* Þær-mbr. omittit.
d) Vols. s. *bari* i. e. in gemma s. oculo arboris. *e)* Vols. s. *auſtar.*
Str. XII. *f)* Vols. s. *magi.* O. *magni;* uterque perperam. *g)* Vols. s. & O. *gialda.*
h) O. *altſaman* male.

23) *Þó komztu* tamen evasisti, pro evades.
Str. XI. 24) Characteres ramales vocat (a *lim* rami) quod arborum ramis essent inscribendi.
Str. XII. 25) *Mál-rúnir* sensu olim & hodie recepto literæ runicæ, dan. *Runeskrift*, scriptura runica: hac vocis vulgari acceptatione deserta vertit Magnæus runas causales, vocem non male deducens à *mál:* causa forensis, id quod ultima strophæ verba svadere videntur.

Er þióþir ſkvlo
I fvlla dóma fara.

Ubi hominibus eundum est
Ad justê constituta judicia.

XIII.

Hvg-rúnar ſkaltv kvnna
Ef þú vilt hveriom vera
Géþ-ſvinnari *i)* gvma.
þær of réd *k)*
þær of reiſt
þær of hvgdi Hroptr *l)*
26) Af þeim legi
Er lekiþ hafdi
27) Or havſi Heiddravpnis *m)*
Ok or horni Hoddropnis.

XIII.

Characteres cordiales *scias,*
Si vis esse quovis
Homine cordatior.
Eos interpretatus est,
Eos sculpsit (exaravit),
Eos meditatus est Odinus
26) *Ex isto liquore,*
Qui stillaverat
27) *De capite* Heiddröpneris
Atque e cornu Hoddropneris.

XIV.

28) A biargi ſtóþ
Meþ brímis eggiar.

XIV.

28) *Stetit in rupe*
Cum acuto gladio,

Hafdi

Str. XIII. *i)* Vols. s. *godſvinnari*, inepte vertit Biörnerus: si velis quorumvis tibi hominum animos conciliare. O. *gedhoſkari.* *k)* Vols. s. *umræd* una voce.
l) O. *þar ofhugt hropta* mendose.
m) S. á. & mox *hoddropnis* & in sequ. linea *heiddropnis*, ubi Torfæus habet *hoddrofnis.*

Str. XIII. 26) Hic Othinus acquirendæ sapientiæ artem didicisse fertur, cum sangvinem de Heiddraupneri capite fluentem ex cornu potorio Hoddrapneri biberet.

27) *Heiddraupnir* & *Hoddropnir* athletæ fuisse videntur ab Othino cæsi s. debellati. Beatus Magnæus utrumque nomen de Mimero famoso gigante intelligit de quo Str. sequ. Ceterum *Heiddraupnir* et *Hoddropnir* vi vocis dicitur, qui pecuniam s. aurum stillat i. e. erogat s. effundit ab *heid* pecunia, *hodd* aurum et *driúpa* dan. *dryppe* stillare, nomina quæ quapiam ratione in Mimerum forsan convenient.

Str. XIV. 28) Othinus arma indutus caput Mimeri, forte recens abscissum, consuluisse & ab eo scientiam runicam accepisse dicitur. Str. XV. Hæc & sequentia ad finem strophæ decimæ septimæ ipsum caput Mimeri edixisse recte sentit b. Magnæus.

Hafdi *n*) ſér á höfdi hiálm.
Þá mælti Mímis *o*) havſvþ
Fróþlict iþ fyrſta orþ
Ok ſagdi ſanna ſtafi.

Gestavit sibi in capite cassidem.
Tunc elocutum est Mimeris *caput*
Doctum, primum oraculum,
Et veras literas indicavit.

XV.

29) *p*) A ſkildi qvaþ riſtnar
Þeim er ſtendr fvr ſkínanda goþi *q*).
30) A eyra *árvakvrs*
Ok á *alsvinns* hófi *r*).
31) A því hveli er ſnýz *s*)
Undir *t*) reiþ Ravgnis.
32) A *Sleipnis* tönnom *u*)
Ok á ſleþa fiötrom.

XV.

29) *Clypeo incisos* [*l. incidendos isto characteres*] *dixit*
Ei, qui stat pro fulgente Numine,
30) *Auri* Arvakri (Matutini)
Et Alſvinni *ungulæ;*
31) *Rotæ, quæ circumagitur*
Sub curru Rögneris;
32) *Dentibus* Sleipneris,
Et trahæ vinculis.

XVI.

Str. XIV. *n) S. oc hafdi.* *o)* S. & Torfæus *minus.*
Str. XV. *p) O. ſkildi varo riſtnar.*
q) Fyrir ginaudi quidi O. inepte, simul excludens lineam sequentem.
r) O. *ſvins höfdi* perperam et contra leges metri. *s)* Vols. s. *ſnyſs*, male, O. *ſtendr.*
t) O. *fyrir.* *u)* O. *taumum.*

29) *Skinandi God*, deus fulgens sine dubio ipse sol, *Grimnis-mál* strophis 37. 38, in cujus clypeo (vid. Gloss.) runas auctor exsculpere præcipit, eo nempe sensu, ut homines suis artibus & ingenio non in occulto ad imposturas & fraudes, sed ad honesta quædam & decora palam utantur.

30) *Arvakr & alſvidr* equi solares: *árvakr* matutinus, mane evigilans, *alſvidr* ad modum alacris s. celer vid. Gloss. hæc nominando poëta monet ut suis quisque partibus & rebus gerendis alacris invigilet. Ita exponunt qui poetæ deliria ad sensum moralem invita Minerva detorquere conantur, vid. Torfæus in serie sua pag. 15.

31) *A þvi-Rögnis:* In poëticis *rögnir*, *rognir* Othini nomen, hic Thoro forsan adsignatur, qui rheda vectus est.

32) *A ſleipnis-fiötrum:* quæ hic recensentur, ipsa secundum naturam non sunt, nec sane talia, ut iis runæ inscribi possunt; res ergo alias intelligi oportet; sive quædam utensilia, á dictis denominata; sive plantas plantarumve petula aliquatenus iis similia: quomodo in omni fere lingva ejusmodi nuncupationes similitudinis causa a membris animalium vel aliunde desumi videmus.

XVI.

33) A biarnar hrammi
34) Ok á *x*). BRAGA túngo.
A úlfs klóm *y*)
Ok á arnar nefi *z*).
A blóþgom vængiom þ)
35) Ok á *æ*) brúar ſporþi
36) A lavſnar lófa
Ok á líknar ſpori.

XVII.

A gleri ok á gvlli
37) Ok á gvmna heillom *a*)
38) I víni ok í virtri *b*)
39) Ok vili-ſeſſi *c*)

XVI.

33) *Ungvi ursi*
34) *Et* BRAGII *lingvæ;*
Lupi ungvibus
Et naso aquilæ;
Cruentis alis
35) *Et extremo pontis;*
36) *Volæ vi solvendi prædita*
Et remedii vestigio.

XVII.

Vitro et auro
37) *Et felicitatibus hominum;*
38) *Vino et herbarum succo*
39) *Et voluntatis sedi;*

40)

Str. XVI. *x) á* O. omittit. *y)* Vols. s. *klóin.* *z)* O. *nefiu* male. þ) Mbr. *vengium.* *æ) á* O. omittit. *a)* O. *godo ſilfri.* *b) á virtri* O. *c)* Mbr. S. & Torfæus: *vili ſeſſi*, divisim. Vols. s. *völvu ſeſſe.*

Str. XVI. 33) Vel me non monente facile lector adsequitur, quod vetus superstitio animalium non vivorum sed mortuorum ungulis, dentibus, rostris, characteres runicos inscribi præcipit. Magnæus tamen hic non res ipsas, sed instrumenta magica intelligit: quam interpretationem ad quævis armamenta, quaevis utensilia, aliquam rerum dictarum similitudinem habentia, extendere malim, vid. notam præcedentem.

34) *Ac-tungo*, Bragius deorum disertissimus heic per antonomasiam, inquit Magnæus, pro quovis homine ingenioso et poëta, cujus jam mortui exsecta lingva, Runis inscribundis inserviit.

35) Tabulam sive asserem diruti pontis intelligo.

36) Volæ manus & pedis medici forsan talismata, horum aliquam similitudinem habentia, quibus antiquitas vim medicam tribuit.

Str. XVII. 37) Felicitates hominum de amuletis & talismatis non male intelligis.

38) *Virt* hodie Islandis cerevisia nondum fermentata: b. Magnæus *virt* dici vult pro *jurt*, *urt*, germ. *würze*, herba, it. cerevisia primæ coctionis.

39) *Vili-ſeſſ* plures interpretationes admittit pro vocis *vil* & *vili* notionibus; Magnæus sedem (sessori) gratissimam habet. Qui in his ineptiis ubique sanum quærit sensum, ipse me judice ineptit.

40) A *Gúngnis d*) oddi
Ok á *Grána* brióſti.
A nornar nagli
Ok á nefi vglo *e*).

40) Gungneris *cuspidi*
Et Granii *pectori;*
Sibyllæ ungvi
Et nostro bubōnis.

XVIII.

41) Allar vóro af-ſkáfnar
Þær er vóro á-riſtnar
Ok hverſþar vid inn helga miöþ
Ok ſendar *f*) á víþa vego
Þær ro meþ *Asom.*
Þær ro meþ *Alfom*
Svmar meþ víſom *Vavnom*
Svmar hafa 42) menzkir menn.

XVIII.

41) *Omnes abrasi sunt [characteres]*
Qui incisi fuerant,
Et sacro illi medo admisti,
Missique passim viarum
Illi sunt inter Aſiatas,
Illi sunt inter Semones,
Quidam inter sagaces Vanos,
Quosdam possident 42) *homines vere humani.*

XIX.

43) Þat ero *bók-rúnar g*)
Þat ero *biarg-rúnar.*

XIX.

43) *Hi sunt* librarii characteres,
Hi sunt auxiliares characteres,

Ok

d) Vols. s. *gugnis* pro *gungnis.* O. *guma holdi;* & in sequ. linea: *á gigiar brióſti.*
Str. XVIII. *e)* O. sequentia usque ad *áſtrád þín*, om.
f) Vols. s. *ſendir* male. Str. XIX. *g)* Vols. s. *runir.*

40) *A gúngnis-ūglð.* *Gúngnir* hastæ Othini nomen. Ceterum quæ ante dicta sunt n. 32. ad heic dicta pari jure referuntur.

Str. XVIII. 41) Hactenus caput Mimeri locutum fuit: quæ sequantur Brynhildæ verba sunt: secundum quæ characteres runici rebus antea dictis inscripti postea abrasi sunt: scobe medo sacro (Magnæus Quaseri sanguinem intelligit) admixta: hoc medum scobis viribus auctum Othinus variis gentibus dono distribuit, unde illæ scientiam runicam didicerunt.

42) I. e. veri homines, Othini cultores & cives, non Gigantes sive Joti, qui potius hominum monstra quam homines habiti sunt, munerisque runici expertes fuerunt.

Str. XIX. 43) Brynhilda plura numerat runorum genera, ex quibus librorum characteres sive literæ primo loco ponuntur.

Ok allar 44) *avl-rúnar*
Ok mætar 45) *megin-rúnar.*
Hveim *h*) er þær kná
Ovilltar ok óſpilltar
Sér at heillom hafa.
Nióttv ef þú namt
46) Unz riúfaz regin.

Et cuncti 44) potionales characteres,
Eximiique 45) efficaces characteres,
Quibuscunque eos sciunt *)
Non confusos et incorruptos
In suos usus vertere,
(*Fruere, si didicisti*)
46) *Usque dum solvuntur Numina (Potestates).*

XX.

47) Nú ſkaltv kióſa
Allz þér er koſtr vm boþinn.
Hvaſſa *i*) vapna hlynr.
48) Savgn eþr þavgn
Hafdv þer *k*) ſiálfr í hvg.
49) Avll ero mein *l*) of-metin.

XX.

47) *Nunc eligas, censeo,*
Siquidem tibi optio oblata est,
Telis acutis armate.
48) *Orationem vel silentium,*
[*Id*] *ipse cum animo tuo cogita*
49) *Omnia adversa ponderata sunt.*

XXI. SIGURDR QVAD *m*).

50) Mvnka ek flæia *n*)

XXI. *SIGURDUS DIXIT.*

50) *Ego non fugiam,*

51)

h) Vols. s. *hverium.* Str. XX. *i)* Vols. s. *hvaſs* vocandi casu.
k) Vols. s. *haf þér.* *l)* Vols. s. *meni*, mendose.
Str. XXI. *m) Sig. quad* mbr. omittit. *n)* Vols. s. *flya*, nec male.

44) *Aulrúnir* characteres cerevisiales sive inscribendi poculis sive alia quapiam ratione adhibendi, forsan ut potum salubriorem redderent, vel combibonum animos recrearent.

45) *Megin-runir* characteres potentes, ni fallor, magici ob tributam iis vires & potentiam ita dicti.

46) I. e. in perpetuum, sine fine.

Str. XX. 47) Brynhilda Sigurdo facit optionem, num velit ut heic illa subsistat, an plura prudentiæ præcepta tradere pergat et Sigurdum præmoneat de malis ipsi eventuris, quandoquidem hæc omnia Brynhildæ jam innotuerint.

48) Qv. d. eloquar an sileam.

49) Omnia adversa hominibus constituta Parcæ (quas inter Brynhilda) neverunt.

Str. XXI. 50) Sigurdi responsum ad proxime præcedentia respicit, & positum in iis sensum confirmat.

51) Þótt mik feigan vitir
Emka *o*) ek med bleyþi borinn.
Aſt-ráþ þín
Ek vil *p*) avll hafa
Sva lengi ſem ek lifi.

51) *Etsi tu me scias instanti morti obnoxium;*
Non sum cum animi mollitie natus.
Amicis consiliis tuis
Omnibus uti decrevi,
Quamdiu ego vixero.

XXII. SIGVRDRÍFA QVAD.

Þat ræþ ek þer iþ fyrſta.
At þú viþ frændr þína
Vammalavſt verir *q*)
Síþr *r*) þú hefnir
Þótt þeir ſakar göri *s*).
52) Þat qveþa davþom dvga.

XXII. *SIGURDRIFA INFIT.*

Id primum tibi impertio consilii:
Ut erga cognationes tuas
Inculpatè te geras;
Minus ulciscare,
Etsi injurias faciant;
52) *Id prædicant defunctis prodesse.*

XXIII.

Þat ræþ ek þer annat
At þú eiþ né ſverir
Nema þann er *t*) ſaþr ſe.
53) Grimmar ſímar *u*)

XXIII.

Id tecum communico alterum:
Ut tu jusjurandum ne jures,
Nisi id, quod verum sit.
53) *Atrocia vincula*

Gánga

o) Vols. s. *einkat ec* prave. *p*) O. & S. *vil ec.*
Str. XXII. *q*) O. & S. *vammalauſs liſir.* *r*) O. *ſíd* i. e. sero.
s) O. *ſakir geri.* Str. XXIII. *t*) O. *at ſadr ſe* non male.
u) *Grimmar ſimar* S. om. O. *grunar ſyniar* suspecta lectio.

51) Þótt-*vitir:* Brynhilda sinistra Sigurdi fata se præscire dixerat.

Str. XXII. 52) Þat-*duga:* i. e. in altera vita fructum inde percipiendum homines sperant. Patres vero paganos piæ vitæ & bonorum operum præmia post mortem exspectasse ex hoc loco discimus.

Str. XXIII. 53) *Grimmar ſimar:* Parcarum sæva fila i. e. decretas perjuriis atroces poenas notare videtur.

Gånga *x*) at trygd-rofi
54) Armr er vara vargr.

Consequuntur fidem violatam
54) *Exsecrandus est datæ fidei violator.*

XXIV.

Þat ræþ er þer iþ þriþia
At þú þíngi á *y*)
Deilit *z*) viþ heimſka hali.
Þvíat óſviþr *þ*) maþr
55) Lætr opt qveþin *æ*)
Verri orþ enn viti.

XXIV.

Id tibi consilii do tertium:
Ut tu in conventu
Ne litiges cum stultis hominibus;
Nam insipiens homo
55) *Sæpè dat pronuntiata verba*
Deteriora, quam sciat.

XXV.

56) Allt er vant
Ef þú viþ þegir.
Þá þickir þú meþ bleyþi *a*) borinn
Eþr ſönno *b*) ſagdr.
57) Hættr er heimis *c*) qviþr
Nema ſér góþan géti.
Annars dags

XXV.

56) *Omnia periculosa sunt,*
Si ad criminationes taceas,
Tum censeris cum mollitie natus,
Aut veri convictus:
Anceps est domestici testimonium,
Nisi quos sibi benevolum conciliet.
Postera die

Láttv

x) S. *tryggrofi.* Str. XXIV. *y*) O. *ei á þíngi deilir.*
z) S. *deilir* male. O. *vid þer márkara mann edr* addit. *þ*) O. *þvi ſvinur.*
æ) S. *qvedin ord.* Str. XXV. *a*) S. O. *bleidi.* *b*) O. *med ſönnn.*
c) S. *heymis* non bene. O. *heimsku*, perperam.

54) *Armr-vargr*, perperam & inepte B. Magnæus: exsecrandus est labialis lupus, vid. Gloss. in *var.*

Str. XXIV. 55) *Lætr-viti:* ea impudenter alteri exprobrat & vitio vertit, quæ num justa & vera sint ipse nescit.

Str. XXV. 56) *Alt-borinn:* consilium stropha præcedenti datum Brynhilda restringere videtur, monens ut Sigurdus culpam in se collatam amoliatur, bonæ existimationis jacturam alioquin facturus.

57) *Hættr-geti* i. e. Periculum est ne tui domestici & familiares male tibi absenti loquantur, nisi beneficiis eos demerearis.

Láttv hans avndo farit
Ok lavna ſva lýþom lýgi d).

Ejus animam perdas
Et ita hominibus retribue præmium mendacii.

XXVI.

Þat ræþ ek þer it fiórþa
Ef býr 58) fordæþa
Vamma-fvll á vegi,
Gánga er betra
Enn giſta ſe
Þótt þik nótt vm nemi.

XXVI.

Id tibi quartum consilii do:
Si habitat 58) venefica
Scelerata in itinere [tuo],
Pergere præstat,
Quam in hospitium concedere
Etsi nox te opprimat.

XXVII.

59) Forniófnar e) avgo
Þvrfo fíra ſynir
Hvars ſkvlo reiþir vega.
Opt bavl-víſar konor
Sitia bravtv nær
Þær ér deyfa ſverþ ok ſefa.

XXVII.

59) *Speculatoriis oculis*
Opus habent viventium filii,
Ubi cum ardore iis pugnandum est:
Sæpe pestiferæ fæminæ
Itineri propè adsident,
Quæ obtundunt ferrum et animum.

XXVIII.

Þat ræþ ek þer it fimta
Þóttú fagrar ſér f)

XXVIII.

Id consilii quintum tibi do:
Etsi nitidas conspicias

Brúþir

d) S. *lidum ligi* male. Str. XXVII. e) S. *fjörniofnar*, suspecte. Str. XXVIII. f) O. *ſiáir*.

Str. XXVI. 58) *Fordæda*, malefica, hospitam lamiam carnificam intelligo. Vols. s. hic habet: *ef þu fer þann veg er vandar vættir byggia:* si illac iter feceris ubi mali genii versantur. Nisi, quod et mihi probatur, *vætt* hic idem sit ac *fordæda*, nam spiritus cauponari & hospitio advenas accipere, poëta certe nemini persvadere voluit.

Str. XXVII. 59) Sensus est: cautus & circumspectus sit oportet, qui pugnatum it, ne incantatrices ab hostibus immissæ ex improviso superveniant & gladii aciem hebetent.

Brúþir beckiom á.
60) Sifia filfr *g*) látaþv
þínom fvefni ráþa
61) Teygiattv *h*) þer at koffi konor.

Fæminas in scamnis,
60) Mundum argenteum ne sinas
Esse tui somni arbitrum;
61) Ne allicias tibi ad basium mulieres.

XXIX.

þat ræþ ek þer it fétta.
þótt meþ feggiom fari *i*)
Avldra-mál *k*) til avfvg:
Drvckinn deila fkalattv *l*)
Viþ 62) dólg-viþo
Margan ftelr vín viti.

XXIX.

Id tibi sextum consilii præbeo:
Etsi inter homines reciprocentur
Conviviales sermones perversi,
Ebrius ne rixeris
Cum 62) viris bellatoribus
Multos spoliat vinum ratione.

XXX.

g) O. *filfr* mendose. *h*) S. *tergiallu*. O. *teigiat þú*, uterque male.

Str. XXIX. *i*) S. *farir*. Hic deficiunt mbr. & S. ut manu recentiore membrana in margine notat: *Iter vantar vid heilrædi Brynhildar:* hic ex monitis Brynhildæ cetera desiderantur. Codex vero L. adjicit: desunt ad minimum octo folia, scribit A. Magnæus, in membrana, ut existimo; hæc S. Denique G. Magnæus: reliqua inquit ad finem suppleta sunt ex O. immo aliquid ultra finem consiliorum quæ prosaice exhibet Vols. saga capite XXX cum nonnulla differentia hic illic: hæc G. Magnæus.

k) *Auldru mál* pro qua *auldra mál* A. Magnæus in margine hujus codicis recte restituit.

l) O. *scaltu* inepte, A. Magnæus *scalattu* legendum censuit.

Str. XXVIII. 60) *Sifia filfr-ráda* i. e. amplam mulieris dotem s. bona hæreditaria ipsi a parentibus s. cognatis relicta cave cures; virtutibus enim & honestate, non magna dote s. matrimonio uxor ducenda æstimetur. Adhæc per se licet manifesta mire cæcutit b. Magnæus, cui hic locus nodum nexit solvi nescium, ut ipse loquitur: hinc *fifia filfr* per infelicem conjecturam vertens mundus muliebris: quamvis hæc versio ipsi non satisfecerit, nam, inquit, sic verba solvere maluimus quam intacta relinquere, vide Gloss. in v. *fifi* cognatus.

61) I. e. istas mulieres divitiis non virtutibus ornatas ne perbasies. *þér* pro *þær*, istas: Magnæus *þer* tibi pronominis personalis loco habuit.

Str. XXIX. 62) *Dólgvidir*, forsan inimice agentes, vid. Gloss.

XXX.

Sennor *m*) ok avl
Hefir ſeggiom verit
Mörgom *n*) at móþ-trega.
Svmom at bana
Svmom at bavl-ſtavfom.
Fiöld er þat ſíra *o*) tregr.

XXX.

Rixæ et temulentia
Hominibus evaserunt
Multis in animi moerorem,
Quibusdam in necem,
Quibusdam in calamitatem.
Multa sunt, quæ homines angunt.

XXXI.

63) Þat ræþ ek þer it ſiövnda.
Ef þú ſakar deilir
Viþ hvg-fvlla hali.
Beriaz er betra
Enn brenna ſé.
Inni avþ-ſtavfom.

XXXI.

63) *Id tibi septimum consilii facio:*
Si tibi injuriæ intercedunt
Cum audaciæ plenis viris,
Præstat, ut dimicent
Quam comburantur
In ædibus, viris.

XXXII.

Þat ræþ ek þer iþ átta.
At þú ſkalt vid íllo ſiá
Ok firraz flærþar-ſtafi.
Mey þú teygiat
Ne mannz kono
Né eggia of-gamans.

XXXII.

Id tibi consilii octavum propono:
Ut à malo tibi provideas,
Et vites fallacias
Virginem ne pellicias
Nec uxorem viri,
Neque ad nimiam lasciviam stimules.

XXXIII.

Þat ræþ ek þér iþ nívnda
At þú náom biargir

XXXIII.

Id tibi nonum consilii suggero:
Ut mortuorum corpora cures,

Hvars

Str. XXX. *m)* Ita A. Magnæus, O. *saungr*, cantus perperam.
n) O. *sumum*, contra leges metri. *o)* O. *fyrra* inepte.

Str. XXXI. 63) I. e. Si hostis te domi tuæ adoriatur, ne sinas ut ignem ædibus subjiciat, sed egressus manum cum illo conseras.

Hvars þú á fold *p*) vm finnr.
Hvart *q*) ero sótt-davþir
Eþr ero þeir sæ-davþir
Eþr ero vapn-davþir verar.

Ubicunque[ea] super terram offenderis,
Sive sunt morbo exstincti,
Sive sunt mari exstincti,
Sive sunt ferro exstincti homines.

XXXIV.

Havg skal giöra
Hveim *r*) er liþnir ero
Hendor þvo ok höfvþ.
Kémba ok þerra
Aþr í kisto fari,
Ok biþia sælan sofa.

XXXIV.

Fiat tumulus
Cuicunque defunctorum,
Laventur manus et caput,
Comatur et tergeatur
Priusquam capulo inferatur,
Et oretur, ut salvus dormiat.

XXXV.

Þat ræþ ek þer iþ tívnda
At þú trúir aldregi
64) Varom *s*) varg-dropa
Hvars þú er bróþr-bani
Eþr hafir þú feldan favþr.
65) Ulfr er i
Ungom syni
66) Þó sé han gvlli gladdr.

XXXV.

Id tibi decimum consilii suppedito:
Ut ne credas unquam
64) *Promissis hostis consangvinei,*
Cujus fratrem cecidisti
Aut dejecisti patrem.
65) *Latet lupus*
In parvulo filio,
66) *Etsi auro sit hilaratus.*

XXXVI.

67) Sakar ok heiptir
Hyggiat svefngar vera

XXXVI.

67) *Injurias et iras*
Ne putes esse somnolentas,

Né

Str. XXXIII. *p) O. foldum* una voce. *q)* O. *hvars*, pro qua A. Magn. *hvart* reposuit.
Str. XXXIV. *r)* O. *þeim* contra leges metri.
Str. XXXV. *s)* O. in margine *vasum*, forte *visum* rectius legeris.

Str. XXXV. 64) *Varir* promissa, stipulationes, juramenta. Magnæus adj. *varr* cautus intellexit. *Varg-dropi* sec. *grágás*, hominis proscripti filius a muliere libera & insonti genitus, hic paulo latius accipitur.

65) *Ulfr-syni* locutio proverbialis, significans, quod in filio parvulo cæsi patris severus ultor sæpe lateat.

66) *Þo-gladdr* i. e. quamvis pecuniam pro cæde patris (cæsi patris compensationem) acceperit.

Str. XXXVI. 67) Ne credas, quod cædis paternæ s. fraternæ vindex aut hostis quisquam læsus, offensus, ulciscendi occasionem negligat.

Né harm inn *t*) heldr
68) Vits ok vapna
Vant er jöfri at fá
Þeim er ſkal fremſtr meþ fírom.

Nihilô magis quam jacturam.
68) *Sapientiam et arma*
Difficile est comparare regi,
Qui primum locum tueri debet inter viros.

XXXVII.

Þat ræþ ek þér iþ ellifta
At þú vid illo ſiáir
69) Hvern veg at vegi.
70) Lángt líf þickiomz *u*) ek
Lofþúngs vita
71) Röm ero róg of riſin *x*).

XXXVII.

Id tibi undecimum consilii promo:
Ut malum observes
69) *Quorsum evasurum sit.*
70) *Diuturnam vitam videor mihi*
Principis scire [futuram],
71) [*At*] *validæ calumniæ surrexerunt.*

Str. XXXVI. *t)* O. *harminn* una voce.

Str. XXXVII. *u)* Forte, inquit G. Magnæus, *þyckiumzka*, cum suffixa negatione.

x) A. *af riſinn*; quod G. Magnæus levicula mutatione correxit; conclusio hujus colloquii etiam desideratur in codice O., ut quoque cetera ad hanc historiam pertinentia, quæ Vols. s. sex integris capitibus nobis servavit. Aliqua etiam horum mentio fit in Oda Sigurdi tertia & ultima.

68) *Vitsfirum.* Hujus periodi, si modo illa cum antecedentibus vere cohæret, sensus esse videtur: princeps vel maxime cetera præstantissimus, si hostium suorum occasioni imminentium, conatus & machinationes spreverit & neglexerit, iis ex improviso supervenientibus ad consilii & auxiliorum inopiam sæpe redigitur. Vel contextui paullo propius: multum interest, ut princeps populo regnoque imperans, cui inimicitiæ cum dynastiis externis intercedant, prudentia & armis valeat.

Str. XXXVII. 69) *Hvern-vegi;* nam recte ait Magnæus, facilius cavetur malum, quod prævides, quorsum tendat. Hodie dicimus: *hverneg* s. *hvern veg þat reidi af:* quomodo exeat s. eveniat: sed *vega* & *reida* in quibusdam locutionibus synonyma sunt.

70) *Lángt-vita:* Legendum non dubito *lagt lif* (à *lagdr* definitus, constitutus, decretus) et vertendum: vitam regi fatis constitutam scire me puto, quæ verbis mox sequentibus apprime respondent. Si vero lectionem *lángt lif*, quam codices nostri præferunt, omnino retineamus, Brynhilda non longam Sigurdi vitam, sed variorum vitæ casuum longam seriem intelligit. Denique pro *þickiumz ec* — forsan ab initio stetit *þickiumza* — vitæ: certe non scio: qua etiam lectione omnis difficultas tollitur.

71) *Röm-riſin: Röm, Rög* plur. proprie calumniæ, hoc loco intellige fraudes & insidias, quas ipsa Brynhilda, zelotypiæ & amoris impatientia flagrans, postea struxit Sigurdo, cum ille, Brynhilda derelicta, Gudrunam Giukii filiam, uxorem duceret: *ero riſin* pro *ſculo riſa* surgent, per enallagen numeri.

QVIÞA

QVIÞA
SIGVRDAR FAFNISBANA
IN ÞRIÞIA.

SIGVRDAR · QVIDA a)
[EN ÞRIDIA].

I.

AR var þaz SIGVRÞR
Sótti GIÚKA
VOLSÚNGR úngi
1) Er vegit hafdi.
2) Tók viþ trygdom
Tveggia bræþra.
Seldiz eiþa
Elivn frœknir.

II.

Mey bvþo hánom
Ok meiþma fiöld
GVDRÚNO úngo
GIÚKA dóttor

ODA SIGURDI
[TERTIA]

I.

OLIM *tempus erat, quô* SIGURDUS
Accessit GJUKIUM,
VOLSUNGUS *juvenis,*
1) *Postquam cædes fecerat:*
2) *Accepit fidem [datam]*
Duorum fratrum;
Juramenta dederunt inter se:
Facinoribus vegeti.

II.

Virginem ei obtulerunt
Et thesaurorum copiam,
GUDRÚNAM *juvenem*
GJUKII *filiam:*

Drvcko

a) Hæc est in libris nostris hujus odæ inscriptio, quæ sane rectius Brynhildæ nomine inscriberetur, nam heic illa personæ primariæ partes gerit.

Str. I. 1) *Er-hafdi:* cædibus & præliis gloriam & nomen celebre sibi pepererat. 2) *Tók-bræðra:* fidei & amicitiæ promissa a Gunnaro & Högnio, non item Guttormo receperat; conf. infra Str. 19.

Drvcko ok dæmdo *b*)
Dægr mart saman
Sigvrþr úngi
Ok synir Giúka.

Potabant et collocuti sunt
Multam diem simul
Sigurdus *juvenis*
Et filii Gjukii.

III.

Unz þeir Brynhildar
Biþia fóro,
Sva at þeim Sigvrþr
Reiþ í sinni *c*)
Volsúngr úngi
Ok vega kvnni.
Hana vm ætti
Ef han eiga knætti.

III.

Donec illi Brynhildam
Procatum ibant,
Ita ut iis Sigurdus
Comes coëquitaret
Volsungus *juvenis,*
Qui pugnare sciebat.
Eam uxorem duxisset,
Si ducere licuisset.

IV.

Sigvrþr inn *Svþræni*
Lagþi sverþ necqviþ
Mæki 3) mál-fán
A meþal þeirra.
Né han kono
Kyssa gerþi.
Né Húnskr
Hefia sér at armi

IV.

Sigurdus *ille* Teuto
Posuit ensem nudum,
Machæram 3) *literis nitentem,*
Inter eos (*se et illam*):
Neque ille mulierem
Basiavit,
Neque Hunnicus *princeps*
Sustulit [*eam*] *sibi in ulnas,*

4) Mey

Str. II. *b)* Mbr. *dömdo ö* pro *æ* substituto, ut alias sæpe.
Str. III. *c)* Recte b. Magnæus literarum capitalium habita ratione legendum monet: *í sinni reid*, eodem sensu.

Str. IV. 3) *Mál-fánn* nomin: pro *mál-fáinn* s. *mál-fagin̄n* Magnæo vertitur clarisonus i. e. inscriptione ornatus vid. Glos. in voce.

4) Mey frvm-únga
Fal han megi Giúka.

V.

Hon ſér at líſi
Lavſt ne viſſi
Ok at 5) aldr-lagi
Ecki grand
Vamm þat er veri
Eþr vera hygdi.

VI.

6) Gengo þeſs á milli
Grimmar vrþir.
Ein ſat hon úti
Aptan dags.
Nam hon ſva bert *d*)
Vm at mælaz *e*).
Hafa ſkal ek Sigvrþ
Eþr þó ſvelta
Mavg frvm-úngan
Mér á armi.

4) *Puellam ætate florentem*
(*Tradidit*) *filio* Gjukii.

V.

Ea sibi in vita
Vitii nullius erat conscia,
Et, quod 5) *exitio foret,*
Nullius criminis,
Probrum quod esset,
Aut esse putaret.

VI.

6) *Intercesserunt in ea re*
Diræ parcæ:
Sola sub dio sedebat illa
Vespere diei,
Adeò apertè
Secum loquuta est:
Habeam, faxo, Sigurdum,
Aut alioquin moriar,
Virum ætate florentem
Mihi in ulnis.

VII.

Str. VI. *d)* Ut literarum capitalium consensus servetur, legendum *alt bert* s. pro *bert* substituendum *ört* i. e. acri s. aspero animo.
e) Melaz mbr. *e* pro *æ* ut sæpe.

---

4) *Mey* virgo, stricte non dici meretur Brynhilda, quæ jam Aslaugam ex Sigurdo genuerat.

Str. V. 5) *Aldrlag* terminus vitæ prædestinatus & fatalis it. mors, ut vox vulgo accipitur, hic quodvis exitium vel infortunium a Parcis immittendum: nec tamen h. l. per *aldr-lag* vivendi rationem vel vitæ institutum male intellexeris.

Str. VI. 6) *Gengo-urdir:* sed parcæ atroces intervenere (sinistris decretis).

VII.

Orþ 'mæltac 'nú
Iþromk eptir *f*) þess.
Qván er hans GVDRÚN
En ek GVNNARS.
Liótar nornir
Skópo oss lánga þrá.

VII.

Verbum profata nunc sum,
Ejus post me poenitet,
Conjux ejus est GUDRUNA;
At ego GUNNARIS;
Foedæ-parcæ
Decreverunt nobis longum dolorem.

VIII.

Opt gengr hon innan
Illz vm fylld
7) Isa ok jökla
Aptan hvern.
Er þav GVDRÚN
Gánga á beþ
Ok hana SIGVRÞR
Sveipr *g*) í ripti
Konúngr inn HÚNSKI
Qván fria sína *h*).

VIII.

Sæpè ambulat (est) intus
Malo oppleta,
7) *Glaciebus et congelationibus,*
Vespere quovis,
Ubi GUDRUNA *cum viro*
Eunt in thorum,
Et eam SIGURDUS
Obvolvit stragulis,
Rex ille HUNNICUS
Conjugi blande palpatur suæ.

IX.

Vön geng ek vilia
8) Vers ok beggia.

IX.

Spoliata sum voluptate,
8) *Marito et [quidem] utrôque;*

Verþ

Str. VII. *f*) S. *þez* quod rarius. Str. VIII. *g*) S. *sveipar* usu recentiori.
h) Lege *friar* i. e. amat, cum amore amplexatur: nisi hic sequi velis codicem S. qui habet *Quanfria síáume* i. e. uxorem suam amplexari video: subintellecto: dixit. sic Brynhildæ de Sigurdo hæc verba sunt, quæ stropha sequenti continuantur.

Str. VIII. 7) *Isa oc Jökla* i. e. odio & infenso animo.
Str. IX. 8) *Vers oc beggia* viro ac utroque i. e. viro ac voluptati. Magnæus *beggia* de utroque marito Sigurdo & Gunnaro interpretatur.

Verþ ek mik gæla
Af grimmom hvg.

Cogor mihi delicias quærere
Ex animi iracundia.

X.

Nam af þeim heiptom
Hvetiaz at vígi.
9) Þú skalt GVNNARR
Gerst vm 10) láta
Míno landi *i*)
Ok mér siálfri.
Mvn ek vna *k*) aldri
Meþ avþlíngi.

X.

Ex iis iracundiis
Stimulata est ad cædem:
9) *Tu* GUNNAR! *faxo,*
Penitus, 10) *amittas*
Meum territorium
Atque me ipsam,
Nunquam voluptate frua
Apud regem.

XI.

Mvn ek aptr fara
Þars ek áþan vark
Meþ ná-bornom
11) Niþiom mínom.
Þar mvn ek sitia
Ók sofa lífi
Nema þú SIGVRÞ
Svelta látir
Ok jöfor *l*) avþrom
Æþri verþir.

XI.

Imò revertar
Eò, ubi ante eram
Apud proximos
11) *Cognatos meos:*
Ibi sedebo
Et quietam agam vitam;
Nisi tu SIGURDUM
Interire facias,
Et rege altero
Superior evadas.

XII.

Str. X. *i)* S. *landi* i, perperam. *k)* S. *linna*, quod a contextu alienum.
Str. XI. *l) Jöfur*, nominandi casu, Magnæus pro forma ablativi anomala citra necessitatem accepit.

Str. X. 9) Brynhildæ ad maritum verba sunt.
10) *Láta* usitatius cum accusativo construitur, hic cum ablativo.
Str. XI. 11) Atlium cum filia intelligit.

XII.

Látom ſon fara
Fedr i ſinni.
Skal-at úlf ala
Úngan lengi.
12) Hveim verþr havlda
Hefnd léttari
Síþan til ſátta
At ſonr lifi.

XII.

Curemus, ut filius eat
Patri comes in itinere;
Ne alatur lupus
Adolescens diu.
12) *Cui quæso hominum fit*
Vindicta eô levior
Ad compositionem,
Si filius vivat.

XIII.

Reiþr varþ GVNNARR
Ok hnipnaþi.
Sveip ſinom hvg.
Sat vm allan dag.
Han viſſi þat
Vilgi görla *m*)
Hvat hánom veri
Vinna ſæmſt
Eþr hànom veri
Vinna bezt *n*).
13) Allz ſik *o*) VOLSÚNG
Viſſi firþan

XIII.

Irascebatur GUNNAR
Et animo contrahebatur,
Varia mente sua volutabat,
Sedebat diem perpetuum:
Norat id
Non facile,
Quid sibi esset
Factu decentissimum,
Quidve sibi esset
Factu optimum;
13) *Quoniam se* VOLSUNGO
Destitutum sciebat,

Ok

Str. XIII. *m) S. görva.* *n) Bazt*, nec male.
o) Valſung per apocopen pro *Volſungi.*

Str. XII. 12) *Hveim-lifi*, q. d. num quæso quisquam ob cædem commissam poena leviori afficitur & facilius reconciliatur, superstite adhuc cæsi filio: *hefnd*, ultio, poena ob cædem subeunda.

Str. XIII. 13) *Alz-mikinn*; magnum enim ex cæde Sigurdi damnum expertus est.

Ok at SIGVRÞ
Söknoþ mikinn.

Et in SIGURDO
Jacturam magnam.

XIV.

Ymiſt han hvgdi
Iafn-lánga ſtvnd.
Þat var eigi
Ævar *p)* títt
14) At frá konúngdóm
Qvanir gengo.
Nam han ſér Havgna
q) Heita at rúnom.
Þar átti han
Allz fvll-trúa.

XIV.

Varia ejus animo obversata sunt
Spatio tam diuturno;
Id non evenit
Adeò frequenter,
14) *Ut ab regia dignitate*
Mulieres discederent.
HÖGNIUM *sibi*
Compellavit ad colloquium;
Ibi habuit
Omnium consiliorum fidissimum participem.

XV.

Ein er mér BRYNHILDVR
Avllom betri
Vm borin BVÞLA *r)*
Hon er bragr qvenna.

XV.

Sola BRYNHILDA *est mihi*
Omnibus melior,
BUDLIO *sata,*
Ea est fœminarum primaria:

Fyrr

Str. XIV. *p)* Pro *árar* nuntii *arar* aquilæ; quod plane ineptum & cum contextu inconciliabile videtur; Magnæus *avar* s. *afar* restituendum bene judicavit.
q) *Neita* inepte & contra carminis leges.
Str. XV. *r)* Mbr. hic addit *bródir minn* mi frater, otiosum est & quod mensura carminis respuit.

Str. XIV. 14) *At-gengo*, locus perdifficilis, quem Magnæus intelligit: rarius id temporis accidisse, ut sua sponte Reginæ throno & regiâ dignitate abirent, id quod Brynhilda se facturam dixerat; mihi secus videtur; hæc de regibus dicta (nam *kɥnr*, *qvanr* princeps) poëta oblique refert ad Gunnarum, metuentem ne ipse ab uxore desertus, regiones dotales simul amitteret: Sic verba: *þat var-gengo*, se cum sequentibus optime conciliant.

Fyrr ſkal ek míno
15) Fiörvi láta
En þeirrar meyiar
Meiþmom týna *s*).

Prius ego meam
15) *Vitam amittam,*
Quam istius virginis
Thesauros perdam.

XVI.

t) Vildv ockr 16) fylki
Til fiár véla.
Gott er at ráþa
17) Rínar-málmi
Ok vnandi
Avþi ſtýra
Ok ſitiandi
Sælv nióta.

XVI.

Vis tu 16) *principem, nobis*
Pecuniæ gratiâ, fraudare.
Bonum est in potestate habere
17) *Rheni metallum,*
Et adquiescentem
Opibus gaudere
Atque sedentem
Felicitatis fructum cape

XVII.

Eino því Havgni
Annſvör *u*) veitti.
Samir eigi ockr
Slíkt at vinna
18) Sverþi rofna
x) Svarna eiþa

XVII.

Hoc solo Högnius
Responsa dedit:
Non decet nobis
Talia facere
18) *Gladiô rupta* [*reddere*]
Jurata sacramenta,

Eiþa

s) Pro *meidmum* legere malim *munum* a *muni* amor, voluptas, *munir* amores.
Str. XVI. *t*) Uterque codex *vildo* pro *vilto*, quod usitatius.
Str. XVII. *u*) S. *anſvör*: rectius mbr. *annſvör* pro *andſvör* quod hodie in usu.
x) S. *ſvarda eida*, nec male.

Str. XV. 15) Ita Str. 10. nota 10 *láta landi* ditionem perdere, ubi ut h. l. *láta* cum ablativo construitur.
Str. XVI. 16) ɔ: Regem Sigurdum.
17) Prolepsis auctoris: nam aurum a Fabnero cæso relictum ita dictum non est, prius quam illud Giukungi in amne Rheno absconderent; quod post hæc factum est.
Str. XVII. 18) *Sverdi* (*vinna*) *rofna* gladio (i. e. cæde Sigurdi) foedera frangere.

Eiþa ſvarna
Vnnar trygdir.

Sacramenta jurata,
Datam fidem.

XVIII.

Vitom-a viþ á moldo
Menn *y*) inn ſælli
Meþan fiórir vér
Fólki ráþom
Ok ſá inn *Húnſki*
Her-baldr lifir.
Né inn mætri *z*)
Mægd á 19) foldo
Ef vér 20) fimm ſono
Fæþom lengi
Áttom góþa
21) Æxla *æ*) knættim.

XVIII.

Ignoramus supra tellurem
Homines magis fortunatos,
Dum nos quatuor,
Populum gubernamus,
Atque Hunnicus *ille*
Bellipotens vivit;
Neque magis egregiam
Adfinitatem in 19) *terra,*
Si nos 20) *quinque filios*
Educamus diu,
[*Et*] *bono genere prognatos*
21) *Multiplicare nobis continget.*

XIX.

Veit ek görla
Hvaþan vegir ſtanda.
Ero Brynhildar
Brek of-mikil.

XIX.

Scio pulchrè,
Unde occasiones exstiterint;
Sunt Brynhildæ
Querulæ petitiones nimiæ.

Vid

Str. XVIII. *y)* Mbr. & S. *inſælli*, pro quo Magnæus, ut mihi videtur recte, restituit *innſælli*, vid Gloss. in v. *z)* Mbr. & S. iterum *in mætri.*
æ) S. *exla* pro *æxla.*

Str. XVIII. 19) Mbr. & S. habent *maldo*, pro quo, legibus metri ita svadentibus, Magnæus *foldo* restituit.
20) Auctor Sigurdi filium unum, tres Hognii filios & forsan cujusquam ex iis filium nothum intelligit.
21) *Æxla* augere scil. nepotibus & posteris procreatis.

Vid ſkvlvm *a*) GVTTORM
Görva at vígi
Yngra bróþor
Ófróþara.
22) Han var fvr vtán
Eiþa ſvarna
Eiþa ſvarna
Vnnar trygdir.

Nos GUTTORMUM
Delegabimus ad cædem,
Fratrem juniorem
Magis imprudentem;
22) *Is erat extra*
Sacramenta jurata
Sacramenta jurata,
Promissa fidei exhibita

XX.

Dælt var at eggia
Óbilgiarnan.
23) Stóþ til hiarta
Hiörr SIGVRÞI.
Réþ *til* hefnda
Her-giarn i ſal
Ok eptir varp
Óbilgiörnom.
24) Fló til GVTTORMS
Grams *b*) ramliga
Kyn-birt járn
Or konúngs hendi.

XX.

Facile erat instigare
Animô ferocem;
23) *Penetravit ad cor usque*
Ensis SIGURDO:
Tentavit vindictam
Bellicosus in cubiculo,
Atque in discedentem misit
[*Telum*] *animô ferocem,*
24) *Volavit in corpus* GUTTORMI
Regis validè,
Mirè politum ferrum,
E regis manu.

XXI.

Str. XIX. *a)* Mbr. & S. scribunt Guþthorm quod non probandum.
Str. XX. *b)* S. *gram.*

Str. XIX. 22) *Haun-trygdir.* Quoad rem confer supra stropham 1.
Str. XX. 23) Fratrum cum Guttormo colloquium & cætera ad cædem Sigurdi facientia momenta hic laconice omittuntur.
24) *Fló-hendi:* jam vulnere lethali accepto Sigurdus Guttormum gladio medium dissecuit.

XXI.

Hné hans vm dólgr
Til hlvta tveggia.
Hendvr ok havſvþ
Hné á annan veg.
En fóta lvtr
Féll aptr í ſtaþ.

XXI.

Collapsus quidem est ejus hostis
In partes binas,
Brachia et caput
Declinarunt se aliorsum,
At pars pedibus juncta
Cecidit retrorsum statim.

XXII.

Sofnoþ var GVDRÚN
I ſæíngo
Sorga-lavs
Hiá SIGVRÞI.
En hon vaknaþi
Vilia firþ *c*)
Er hon 25) *Freys* vinar
Flavt í dreyra.

XXII.

Somnô capta erat GUDRUNA
In cubili
Curis vacua
Apud SIGURDUM:
At evigilavit
Voluptate spoliata
Ubi 25) FREYERI *amici*
In cruore natavit.

XXIII.

26) Sva ſló hann ſvarar
Sínar hendvr
At ramm-hvgaþr *d*)
Reis vpp viþ beþ
Grát-a þú GVDRÚN
Sva grimliga

XXIII.

26) *Ita ille graves (complosit)*
Suas manus,
Ut animô robustus
Adlevaret se in cervical:
Ne plores, GUDRUNA! *(inquit)*
Tam atrociter,

Brúþvr

Str. XXII. *c*) mbr. *fyrd*, prave.

Str. XXIII. *d*) S. *rammhugadr.*

Str. XXII. 25) *Freys vinar* Freyi amici i. e. diis dilecti.

Str. XXIII. 26) *Sva ſló-hendur:* hic *ſvarar* graves pro *ſvarla* graviter. *At rammh.— bed* i. e. maritus adeo vires intendit & adnixus est.

Brúþvr frvm-únga
þér bræþr lifa.

Conjux adolescentula,
Tibi fratres vivunt.

XXIV.

Á ek til úngan
Erfi-nýtia.
Kann-at han firraz
Or fiand-garþi.
27) Þeir sér hafa
Svart ok dátt
En nær nvmit
Nýlig *e*) ráþ.

XXIV.

Habeo nimis parvulum
Hæreditate fruiturum,
Nequit is evadere
Ex hostica domo:
27) *Illi de suo*
Atrociter et avidè
Adhuc ceperunt
Nova consilia.

XXV.

28) *Ríþr*-a þeim síþan
þótt siö alir
Systor sonr
Slíkr at þíngi.
Ek veit görla
Hví gegnir nú.

XXV.

28) *Non adequitat iis post,*
Etsi tu septem parias,
Sororis filius
Talis ad conventum.
Probè scio
Quò hæc res spectet;

Ein

Str. XXIV. *e)* S. *nyleo* nullo sensu, mbr. obscuro literarum ductu *nylig* habere videtur.

Str. XXIV. 27) *Þeir-ráð*: Magnæi versionem retinui, quamvis textui minus congruam, quare pro ea restituere mallim: illi sibimet ipsis magis graviter & acerbe nupera consilia ceperunt, i. e. consilia jam recens capta ipsis non minus quam mihi perniciem afferent: verba morientis vaticina fuere: cædes enim Sigurdi occasionem dedit, ut Atlius sororis Brynhildæ mortem ulciscens Gunnarum & Hognium Giukii filios crudelibus suppliciis de medio tolleret.

Str. XXV. 28) *Ridra-þingi*: sensus est: si tu, uxorcula! vel septeni filios ex secundis nuptiis natos educares, quisquam eorum s. omnes simul, suo comitatu & sodalitio tantum quantum ego, honorem & decus avunculis non afferent: nemo eorum me virtutibus & rerum gestarum gloria æquabit.

Ein veldr BRYNHILÐVR
Öllo bölvi *f*).

Sola auctor est BRYNHILDA
Omnis calamitatis.

XXVI.

Mer *g*) vnni mær
Yfir *h*) mann hvern,
En viþ GVNNAR
Grand ecki vank.
Þyrmda ek sifiom *i*)
Svörnom eiþom.
Siþan varak heitinn
Hans qvánar vinr.

XXVI.

Me amabat virgo
Supra hominem quemvis,
At ego adversus GUNNAREM
Crimen nullum commisi:
Observavi adfinitates,
Jurata sacramenta;
Deinde habitus eram
Ejus conjugis amicus.

XXVII.

29) Kona varp *k*) avndo
En konúngr fiörvi.
Sva fló hon svarar
Sínar hendvr *l*)
At qváþo viþ
30) Kálkar jóa *m*)
Ok gvllo viþ
Gæss i túni.

XXVII.

29) *Mulier suspiravit,*
At rex exspiravit;
Sic ea vehementer jactavit
Sua brachia,
Ut sonum ederent
30) *Equorum mandibula,*
Et accinerent
Anseres in area.

XXVIII.

Str. XXV. *f)* S. *balvi*, quod insvetum.
h) Mbr. *fur (fyrir) mann hvern.*
Str. XXVI. *g)* S. *mær unni mer* eodem sensu.
i) S. *syfium* prave.
Str. XXVII. *k)* S. *var* mendose.
l) Uterque codex *finni hendi*: pro quo Magnæus (ut. Str. 23) *finar hendur* substituit.
m) Mbr. *iva*; lego *kalkar* s. *káalkar ióa*, ut habet S. pro qua lectione M. aliam magis incertam recepit: *kálkar i vá* ꝺ: calices in malo subitaneo: quid quæso hoc sibi vult?

Str. XXVII. 29) *Varp öndu* i. e. suspiravit: *varp fiörvi* animum efflavit conf. Gloss. in *verpa*.
30) *Sva-hendur* vid. supra Str. 23.

XXVIII.

Hló þá BRYNHILDVR
BVÞLA' dóttir
Eino sinni
Af avllom hvg.
Er hon til hvílo
Heyra knátti
Giallan grát
GIÚKA-dóttor.

XXVIII.

Tunc risit BRYNHILDA
BUDLII *filia*
Una vice
Ex omni animo,
Ubi a lecto
Exaudire potuit
Clarisonum ploratum
GJUKII *filiæ.*

XXIX.

Hitt qvaþ þá GUNNARR
Gramr havkstalda.
Hlær-a þú af því *n*)
Heipt-giörn kona
Glavþ á gólfi
At þér góþs viti.
Hví hafnar þú
Inom hvíta lit
32) Feikna fæþir *o*)
Hygg ek at feig sér.

XXIX.

Contrà tum fatus est GUNNAR
Primarius regum:
Non rides ideò,
Iracundiæ dedita mulier!
Læta in pavimento,
Quod bonum tibi portendatur.
Qui tu abjicis
Illum candidum colorem?
32) *Diritatum procreatrix!*
Credo mortem tibi instare.

XXX.

Þú værir þess
Verþvst *p*) qvenna

XXX.

Tu esses eô
Dignissima fæminarum,

At

Str. XXIX. *n*) S. *at þvi* minus bene. *o*) Mbr. *fedir.* Str. XXX. *p*) S. *verduz* male.

Str. XXIX. 32) *Feikna fædir:* loco ancipiti sensum a Magnæno adscriptum retinui, quamvis non dubitem rectius verti aut a verbo *fædar:* parturis i. e. meditaris, moliris immane quid aut a substantivo *fæ:* *feikna fædir* o mira, dira sive maxima odia! *fæd* inimicitia, odium. *Fædir* genitor, a *fæda* gignere, generis masc. in mulierem non bene convenit.

At fyr avgom þér
ATLA hioggim.
Sæir bræþr þínom
Blóþvct sár.
Undir dreyrgar
Knættir yfir binda.

Ut tibi ante oculos
ATTALUM *cæderemus,*
Cerneres fratri tuo [inesse]
Sangvinolentam plagam,
Vulnera cruenta
Contingeret tibi obligare!

XXXI.

q) Þá qvaþ þat BRYNHILDVR
BVÞLA-dóttir.
Frýr-a maþr þer r) GVNNARR
33) Hefir þú fvll-vegit.
Lítt s) fézc ATLI
Övo þína.
Han mvn yckar
Önd ſíþarri
Ok æ vera
Afl it meira.

XXXI.

Tunc fata est BRYNHILDA
Budlii filia:
Nemo te arguit ignaviæ, GUNNAR!
33) *Quantum satis cecidisti.*
Parum timet ATTALUS
Odium tuum;
Ille vestrum
Vitâ erit superstes,
Et semper existet
Vis [ejus] superior.

XXXII.

Segia mvn ek þér GVNNARR
Siálfr veiztv görla
Hve 34) er yþr ſnemma
Til ſaka réþot.

XXXII.

Dicam tibi, GUNNARR!
Ipse nôsti probè,
Quam 34) *vos maturè*
Criminibus vos obstrinxeritis:

35) Varþ

Str. XXXI. *q) Þá-dóttir* in mbr. deest. *r)* Mbr. *þer eingi.* *s) S. lez* i. e. tardatur, inepte. *S. öva.*

Str. XXXI. 33) *Hefir-vegit:* Brynhilda Sigurdi cædem Gunnaro tribuit, quod ipse fratrem Guttormum, ut Sigurdum cæderet, subornaverat.

Str. XXXII. 34) *Er* pro *þer* vos, non insolitum.

35) Varþ ek til úng
Ne of-þrúngin
Fyll-gædd fe,
A fleti bróþor.

35) *Ego nimium ætate parva,*
Neque indignationis expers,
Pecuniâ satis dotata extiti
In ædibus fratris.

XXXIII.

36) Né ek vilda þat
At mik verr ætti
Áþr þer GIÚKÚNGAR
Riþot at garþi (*t*)
þrír á hestom
þióþ-konúngar.
37) En þeirra för
þavrf-gi *u*) veri.

XXXIII.

36) *Neque id volui,*
Ut [ullus] maritus me possideret,
Antequam vos, GJUKIADÆ!
Adequitâstis prædium
Tres in equis
Reges illustres,
37) *Sed eorum itinere*
Opus non fuerat!

XXXIV.

38) þeim hétomc þá
þióþ-konúngi
Er meþ gylli sat
Á GRÁNA bógom.

XXXIV.

38) *Tunc ei me despondi*
Regi celebri,
Qui cum auro sedit
Super GRANII *armos:*

Var-

Str. XXXIII. *t)* Melius ad poesin *at gardi ridut.* *u)* S. *þaurf.*

35) *Vard-bródr* Brynhildis suam apud fratrem Atlium beatam vitam prædicat: in fratris, inquit, domo ætatem puellarem transegi liberaliter habita (ad nubendum non coacta) & divitiis affluens, donec ista mea felicitas per vos, Giukii filii, interrumperetur: Hæc verborum Brynhildæ manifesta mens est, quam tamen Magnæus invito contextu accepit de querelis, & in sensum contrarium rapuit.

Str. XXXIII. 36) *Ne-ætti* cum Sigurdus Gudrunam, Giukii filiam, uxorem ducens promissi quondam in Hinda monte matrimonii fidem Brynhildæ datam falleret, ipsa, ut hoc loco dicitur, vitam cælibem actura post hæc nulli nubere vito decrevit.

37) *Enn veri* verto: quamvis eorum profectio mihi proficua non esset. *þarfr,* adject., *enn* particula, plura significans, hic vertendum venit: licet.

Str. XXXIV. 38) *þeim bógum:* Sigurdum intelligit, qui comes fuit Giukii filiis cum Gunnarus Brynhildam ambiret.

Var-at han í avgo
Yþr vm líkr
39) Né á engi lvt
At álitom.
Þó þickiz er
40) Þióþ-konúngar *x*).

XXXV.

Ok mér Atli þat
41) Einni sagdi
At hvarki léz
Havfnom deila
Gvll ne jarþir
Nema ek géfaz *y*) létak.
Ok engi lvt
Avþins fiár
Þá er mér jóþ-úngri
Eiga seldi *z*)
Ok mér jóþ-úngri
Avra þ), taldi.

's non erat ab oculis
Vestrum similis,
39) *Et ne quidem ulla in re*
Quoad formam;
Tamen putatis vos [esse]
40) *Inclytos reges.*

XXXV.

Nam id mihi Attalus
41) *Soli dixit*
Se decrevisse, nec
Facultates [mecum] partiri,
Aurum [puta] et territoria,
Nisi me nuptum dari sinerem,
Neque ullam partem
Concessæ pecuniæ,
Quos mihi infantulæ
Habere dedit,
Et mihi infantulæ
Nummos numeravit.

XXXVI.

Str. XXXIV. *x)* Þ*ióð-konungi*, male excidit in mbr. Str. XXXV. *y)* S. *leta*. *z)* Mbr. & S. *seldac* pro quo Magnæus *sǫldi* bene restituit. þ) Mbr. & S. *ára* s. *óro* ministros, famulos.

39) *Né-lut:* nec ulla re: heic duo negativa fortiter negant.

40) Þ*iódkonungr* rex totius gentis, ab subregibus & principibus vasallis distingvendus: sæpe tamen ut hoc loco Þ*iódk.*, rex inclytus, potens.

Str. XXXV. 41) *Einni sagdi* i. e. seorsim & in aurem mihi dixit. Verba Brynhildæ sic capio: tum primum, Gunnare! cum procus adesset, frater me ad nubendum compulit, minans mihi tergiversanti nullam cessuram bonorum partem, ne quidem illorum, quæ mihi jam puellæ largitus fuerat: *hafnir*, *fiár-hafnir* facultates inter alia.

XXXVI.

42) Þá var á hvörfom
Hvgr minn vm þat
Hvert ek ſkylda vega
Eþr val fella
Bavll í brynio
Um bróþr ſavk.
Þat mvndi þá
Þióþ-kvnt vera
Mörgom manni
At mvnar ſtríþi.

XXXVI.

42) *Tunc huc illuc versabat se*
Animus meus ea de re,
An dimicarem
Sive strages ederem
Valida in lorica
Ob fraternam injuriam.
Id tum [*negotium*]
Inter populos famâ celebratum iri
Multis hominibus
In animi molestiam.

XXXVII.

43) Létom ſíga
Sáttmál okkor *a*)
44) Lék mér meirr i mvn
Meiþmar þiggia
Bavga ravþa
Bvrar Sigmvndar;
Né ek *a*) annars manns
Avra vildak.

XXXVII.

43) *Coire fecimus*
Nostra conventa;
44) *Adrisit magis animo meo*
Gazas accipere,
Annulos rutilos
Filii Sigmundi,
Neque [*enim*] *alius viri*
Aurum cupiebam,

Unna

Str. XXXVII. *a)* S. *ockar* et mox *læik* vitiose. *a)* Mbr. *ek* om.

Str. XXXVI. 42) Brynhilda Othini constituto nympha bellica, *Valkyria*, fuerat, sed partium studii causa mox officio mota, ut ipsa Sigurdo in Hinda monte retulit. Posthæc domum redux aliquantisper in aula fratris degisse videtur, donec ipsam Gunnarus uxorem peteret: at illa a nubendo abhorrens & bellis jam adsveta ad arma & cædes reverti paravit; a quo tamen instituto fratris minæ ipsam terruerant.

Str. XXXVII. 43) *Letum-ockar*, foedus conjugale intelligit.

44) *Lék-vildak:* Brynhilda se Sigurdo nubere credidit, cujus adscita & induta specie Gunnarus illam fefellit.

Unna einom
Né ýmiſom
Bió-at vm hverfan
Hvg men-ſkavgvl.

Amavi autem solum [illum],
Non enim varios;
Non possedit versatile
Ingenium virgo.

XXXVIII.

Allt mvn þat Atli
Eptir finna
Er han mína ſpyrr
Morþ-för görva.
At þeygi ſkal
Þúng-géþ *b*) kona
45) Annarrar ver
Aldri leiþa.
Þá mvn á hefndom
Harma minna.

XXXVIII.

Omne id Attalus
Post hæc intelliget,
Quum inaudiet meas
Funestas exsequias.
Neutiquam convenire,
Ut animi ægra mulier
45) *Cum alterius marito*
Ætatem producat;
Tunc res veniet ad ultionem
Calamitatum mearum.

XXXIX.

Upp-reis Gvnnarr
Gramr verþúngar
Ok vm háls kono
Hendor vm lagdi.
Gengo allir
Ok þó ýmiſir

XXXIX.

Surrexit Gunnar
Rector satellitii,
Atque collo uxoris
Brachia circumdedit:
Adgressi sunt omnes,
Et quidem diversi,

Af

Str. XXXVIII. *b)* Mbr. *þunn-géd* q. d. tenui animo, pusillanima, ad textum non bene convenit.

Str. XXXVIII. 45) *Annarar leida:* sec. literam: ætate ducere alterius virum i. e. cum alterius sponso vitam degere s. facere ut alius virginis sponsus vitam secum degat: de Gudruna sermo est quæ Sigurdum Brynhildæ sponsum, fucum ei faciens, ad se pellexit.

Af heilom hvg
Hana at letia.

Ex integro animo,
Ut ei dissvaderent.

XL.

Hratt af hálsi
46) Heim þar sér
Lét-a-mann sik letia c)
47) Lángrar göngo.

XL.

Retrusit a collo
46) Coetum domesticum ubi adspexit,
Maritum se retardare non sivit
47) Ab longo itinere.

XLI.

Nam han sér HAVGNA
Hvetia at rúnom.
Seggi vil ek alla
I sal kalla d)
Þína meþ mínom
Nú er þavrf mikil.
Vita ef meini
Morþ-för kono
48) Unz af mæli
Enn mein komi.

XLI.

Ille sibi HÖGNIUM
Accivit in colloquium;
Omnes volo viros (famulos)
Cubiculum accedere
Tuos cum meis,
Nunc peropus est;
Ut tentent impedire
Funestum iter conjugis
48) Donec (ante quam) ex effato ejus
Plus mali existat;

49) Þá

Str. XL. c) S. *letia mann sic leta.*
Str. XLI. d) Ita S. pro quo mbr. *gânga*, quod minus congruit.

Str. XL. 46) *Heimr* domus, distributive domestici, coetus domesticorum: nec tamen displicet conjectura b. Magnæi: pro *heim* forsan legendum *hveim* hoc emergente sensu: *hratt ser* i. e. unumquemque ab amplexibus retrusit, quasi plures precibus mitigandam amplexi fuerint.

47) *Lángrar göngu* de morte & migratione e vita loquitur.

Str. XLI. 48) *Uns-komi* sec. literam: donec ex sermone impedimentum (necis) demum veniat, i. e. non cessando prius quam nostræ disvasiones eam retineant.

49) Þá látom því
Þarfar ráþa.

XLII.

Eino því Havgni
Andſvör veitti.
Leti-a maþr hana
Lángrar göngo
50) Þars hon aptr-borin
Aldri verþi.

XLIII.

51) Hon kravng of komz
Fvr kné móþor
Hon æ borin
O-vilia til
Mörgom manni
At móþ-trega.

XLIV.

Hvarf ſér óhróþvgr
Andſpilli frá
Þar er mörk menia
Meiþmom deildi.
Leit hon vm alla
Eigo ſína

49) *Porrò id* [*negotium*]
Necessitati [*fatali*] *committamus.*

XLII.

Eô solô Högnius
Responsa dedit:
Nemo eam tardet
Ab longo itinere,
50) *Ubi regenita*
Nunquam existat!

XLIII.

51) *Ea sævo omine venit*
In conspectum matris,
Ea nata [*est*]
In perpetuum incommodum
Multis hominibus
In animi molestiam.

XLIV.

Avertit se inglorius
A colloquio
Eo, ubi mulier
Thesauros distribuebat:
Adspexit ea circumfusas omni
Possessioni suæ

52)

49) Þá-*ráþa* tunc valere faciemus necessitatem i. e. ita dissvadendo quod necesse est faciemus.

Str. XLII. 50) Þ*ars-verdi* unde nunquam revertatur.

Str. XLIII. 51) *Hon móþur* i. e. ex quo illam mater peperit, maligna & morosa fuit.

52) Soltnar þýiar
Ok ſal-konor.

XLV.

Gvll-brynio ſmó
Var-a gott í hvg
Aþr ſik miþladi
Mækis eggiom.
Hne viþ bólſtri
Hon á annan veg
Ok hiör-vndoþ
e) Hvgdi at ráþom.

XLVI.

Nú ſkvlo gánga
Þeir er gvll vili
Ok minna því
At mér þiggia.
Ek géf hverri
Vm hroþit *f*) ſigli
Bók ok blæio
Biartar váþir.

XLVII.

Þavgdo allir

52) *Servas famelicas*
Et famulas cubicularias.

XLV.

Auratam loricam induit,
Non erat bonum [propositum]
Antequam se mediam dissecaret
Machæræ aciebus:
Reclinabatur in pulvinar
Aliam partem versus,
Et gladio vulnerata
Consilia cum animo volutavit.

XLVI.

Nunc accedant,
Qui aurum volunt
Et minoris pretii res
A me gratis accipere:
Dono cuique (famularum)
Inauratum jocalium,
Acupictile et stragulum,
Candidas lodices.

XLVII.

Siluerunt omnes,

53)

Str. XLV. *e)* S. *hugdo*, non bene.

Str. XLVI. *f)* S. *umhrodit* una voce.

Str. XLIV. 52) *Soltnar* i. e. donationibus inhiantes.

53) Ugdo *g*) at ráþom
Ok allir ſenn
Annſvör veitto.
54) Ærnar ſoltnar
Mvnom enn lifa.
55) Verþa ſal-konor
Sæmd at vinna.

53) *Solliciti de consiliis,*
Atque omnes simul
Responsa dederunt:
54) *Nimium famelici*
Porro vivemus,
55) *Fas est, ut famulæ cubiculariæ*
Decorum patrent.

XLVIII.

56) Unz af hyggiandi *h*)
Havr-ſkrýdd kona
Ung *i*) at aldri
Orþ viþr vm qvaþ.
57) Vilkat ek mann travþan
Né tor-bænan
Vm ora ſavk
Aldri týna.

XLVIII.

56) *Tandem ex animi meditatione*
Lino amicta fæmina,
Ætate adolescens,
Verbum contra profata est:
57) *Virum nolo invitum,*
Et inexorabilem,
Nostram ob causam
Ætatem perdere.

XLIX.

Str. XLVII. *g)* Recte Magnæus pro *hugdo* ut literarum capitalium harmoniæ consuleret.
Str. XLVIII. *h)* S. *afhyggiandi* una voce. *i)* Mbr. *ong.*

Str. XLVII. 53) *Ugdo at rádum* de consiliis metuerunt: duplicem admittit sensum: ipsos nempe metuisse, sive ne ipsi minus idonea consilia caperent, sive ne sibi Brynhilda male consuleret: nec tamen me refragrante dixeris, *ugdó* venire pro *hugdo* i. e. consilia invicem agitarunt, præcisa aspiratione, literarum harmonicarum causa, conf. Str. 45 in fine.

54) *Ærnar-lifa* ut videtur servarum s. famularum verba sunt q. d. nobis, licet egenis & pauperibus, ad vitam sustentandam tuis largitionibus non opus est.

55) *Verda-vinna* sensus est: præstat, ut famulæ cubiculares honeste vivant, suam dominis operam navando, non ab illis munera emendicando.

Str. XLVIII. 56) Poëta amicos adstantes & puellas cubiculares loquendo perrexisse docet, donec Brynhilda sermonem exordiretur.

57) *Vilkat-tyna.* Verborum hæc mens est: non placet mihi maritus, qui cunctans & invitus consentit, ut ob causam adeo gravem, ac mea est, de vita exeam.

XLIX.

58) Þó mvn á beinom
Brenna yþrom
Færi *k*) eyrir
Þá er er fram *l*) komiþ
Neit menio góþ *m*)
Mín at vitia.

XLIX.

58) *Tamen super ossibus*
Vestris ardebunt
Pauciores nummi,
Cum deceditis,
Contrita Meniæ bona,
Me visere.

L.

59) Seztv niþr GVNNARR.
Mvn ek ſegia þér
Lífs *n*) ör-væna
Lióſa brúþi.
60) Mvn-a yþvart far *o*)
Allt í ſvndi *p*)
Þótt ek hafa
Öndo láti.

L.

59) *Adside dum,* GUNNAR!
Narrabo tibi,
Vitæ spe destitutam esse
Lucidam fæminam:
60) *Non erit vestra navis*
Integra in freto,
Etsi ego
Animam amiserim.

LI.

Sátt mvnoþ iþ *q*) GVDRÚN

LI.

*Reconciliati eritis vos[tu et]*GUDRUNA,

Snemr

Str. XLIX. *k)* Magnæus legendum censet *færri*. *l)* S. *framkomud* in præterito. *m)* *Neit* — uterque codex habet. Str. L. *n)* Mbr. *örvena*. S. *orvæni*. *o)* S. *fár*. *p)* Mbr. & S. *fúndæ*. Str. LI. *q)* S. *mano id*.

Str. XLIX. 58) *Þó man-vitia* Brynhildis Gunnari & fratris Högnii tragicum exitum prædicit: divitiæ a Sigurdo relictæ in vestram possessionem translatæ, aurum inquam illud bonum (Meniæ trita farina) tristissimam nobis afferet perniciem, cum per mortem violentam vita egrediemini, ut me tunc demortuam visatis. *Þá er framkomit* i. e. vitæ terminum contigeritis.

Str. L. 59) In hac stropha moestum maritum solatur, se quidem morituram esse, verum quamvis ipsa pereat, rem tamen Gunnari in periculo nondum versari dicens.

60) *Muna — i fundi:* vester vitæ cursus et salus in discrimen non veniet: *fund* fretum, quandoque periculum, *Komaz af fundi* evadere fretum i. e. elabi periculo.

Snemr enn þú hyggr.
61) Hefir kvnn kona
Viþ *r*) konúngi
Daprar miniar
At dauþan ver.

Maturius quam tu cogitas;
61) *Habet mulier nota*
Cum rege
Tristia monumenta
Defuncto marito.

LII.

Þar er mær borin
Móþir fæþir
s) Sú mvn hvítari
Enn inn heiþi dagr
SVANHILDVR vera
Sólar geiſla.

LII.

Ubi puella nascitur
Qvam mater parit,
Illa candidior,
Quam serena dies,
SVANHILDA *erit,*
Solis jubare.

LIII.

Géfa mvndo GVDRÚNO
62) Gódra nokorom
Skeyti ſkeþa
Skatna mengi.
Mvna *t*) at vilia
Ver-ſæl gefin.
Hana mvn ATLI
Eiga gánga

LIII.

Dabis GUDRUNAM
62) *Bonorum [virûm] alicui*
Telô noxiam
Multis hominibus;
Non erit ex voto
Maritô felix data,
Cum ea ATTALUS
Matrimonium inibit

Of

r) Ita mbr. & S. pro *meniar.* Str. LII. *s)* S. *ſiá.*
Str. LII. *t)* Mbr. *munaþ*, quod minus probatur.

Str. LI. 61) *Hefir-miniar*, de infelici Sigurdi & Gudrunæ filia loquitur, equorum ungulis ad necem calcanda.

Str. LIII. 62) Magnæus per *ſkeyti* sagittam intelligens vertit: *ſkeyti ſkæþa*, telo noxiam. Mihi secus *ſkeytir* nominandi casu, sagittifer, jaculator, poetica viri s. militis appellatio. *Gódra nockrum ſkeyti:* cuiquam bellatori ex bonis sive nobilibus: *ſkeþa*, *ſkæþa ſkatna mengi:* hominum multitudini i. e. universis perniciosam.

Of borinn BVÞLA
Bróþir minn.

Prognatus BUDLIÔ
Frater meus.

LIV.

Margs á ek minnaz
Hve viþ mik fóro
Þá er mik sára
Svikna havfdot.
63) Vaþin at vilia
Vark meþan ek *u*) lifdak.

LIV.

Multa memoriâ repetere habeo,
Quomodo mecum egerint,
Cum me acerbè
Deceptam reddideritis;
Per vim spoliata voluptate
Eram, quamdiu vixi.

LV.

Mvnto ODDRÚNO
Eiga vilia.
En þik ATLI mvn
64) Eigi láta.
Iþ mvnoþ lúta
Á lavn saman.
Hon mvn þer vnna
Sem ek skyldak
Ef ockr góþ vm skavp
Gérþi verþa.

LV.

Tu ODDRUNAM
Conjugem obtinere cupies,
Sed te ATTALUS
64) *Non sinet;*
Vos descendetis
Ad clandestinos conventus;
Ea te amabit
Ut ego amâssem,
Si nobis bona fata
Evenissent.

LVI.

Þik mvn ATLI

LVI.

Te ATTALUS

Illo

Str. LIV. *u)* S. *ek* om.

Str. LIV. 63) *Vadin at vilia*, locus obscurus. Magnæi versio, ut ipse dicit, nescio qua ratione, ad *vada* grassari respicit. Ex mea conjectura *vadin* heic circumventa, irretita, impedita, formatur à *vad*, *vod* dan. *Vaad*, rete, sagena. Sic *vadin at vilia*: voluntate mea s. amoribus meis circumventa s. impedita.

Str. LV. 64) *Eigi láta* (subintelligo *ega*) non permittet; ut uxorem ducas.

Illo beita.
Mvndv í öngan
Orm-garþ lagiþr *v*).
Þat mvn ok verþa
65) Þvígit lengra
At Atli mvn
Öndo týna
Sælo ſinni
Ok ſófa líſi.

Male mulctabit,
Tu in angustum
Angvium carcerem conjicieris;
Id etiam accidet
65) *Postea non multò,*
Ut Attalus
Animam perdat,
Salutem (felicitatem) suam,
Atque vivere desinat.

LVII.

Þvíat honom Gvdrún
x) Grimm er á beþ
Snörþom eggiom
Af ſárom hvg.
66) Sæmri væri Gvdrún
67) Syſtir *y*) ockur
Frvm-ver ſínom
At fylgia davþom *z*).
Ef hendi þ) gæfi
Góþra ráþ
Eþr ætti hon hvg
Oſs vm líkan.

LVII.

Nam ei Gudruna
Atrox est in lecto
Asperis [gladii] aciebus,
Exacerbato animô,
66) *Dignior esset* Gudruna
67) *Soror (glos) nostra*
Primum virum suum
Comitari exstinctum,
Si obtingerent ei
Bonorum consilia,
Aut animum possideret
Nobis similem.

LVIII.

Str. LVI. *v*) S. *lagdr.* *z*) Mbr. *at f. daudum*, om. Str. LVII. *x*) *Er* mbr. & S. om. *y*) S. *ſyſtar.* þ) S. *afhendi* legere malim *af henni.* *æ*) S. *ráda.*

Str. LVI. 65) *Þvigit lengra*, pro *þvigi*, *þvieigi* q. d. eo non longius.

Str. LVII. 66) *Sæmri daudum* Magnæi versionem retinui: ipse licet vertere malens: magis decora esset s. decentius ageret Gudruna — si mortuum maritum comitaretur.

67) *Syſtir yckar* soror vestra, ad sermonis contextum melius convenit.

LVIII.

68) O-avrt mæli ek nú
En hon eigi myn
Of ora savk
Aldri týna.
69) Hana myno hefia
Hávar báror a)
Til Jónakvrs
Oþal-torfo.
70) Ero ef a ráþom b),
Jónakvrs sonom.

LVIII.

68) *Tardè-nunc loquor;*
Sed illa non
Nostri causâ
Ætatem amittet:
69) *Eam (sublimem) vehent*
Celsi fluctus
Ad Jonacri
Gentilitiam glebam.
70) *Dubia sunt de consiliis*
Jonacri *filiis.*

LIX.

71) Myn hon Svanhildi
Senda af landi
Sína mey
Ok Sigvrþar.
72) Hana myno bíta c)

LIX.

71) *Illa* Svanhildam
Mittet e regno
Suam puellam
Et Sigurdi:
72) *Ei acerba (noxia) erunt*

Bicka

Str. LVIII. *a)* S. *bárr.*
b) Mbr. & S: *iva ruþum* obscuro sensu. Magnæus *ef á rádum*, restituit.
Str. LIX. *c)* S. *byta* perperam.

Str. LVIII. 68) *O-ört* impedite, langvide, nam moribundam sermo propemodum defecerat.

69) *Hana-torfo.* Hunc Jonacrum Suhmius noster Churlandorum sive Vendorum, gentis Slavonicæ regem, fuisse perhibet. Gudruna, postquam Atlium maritum neci dederat, sortis sinistræ impatiens in mare se præcipitavit, sed fluctibus vecta & in Venedorum oras expulsa Jonacrum convenit, qui uxorem eam ducens, tres ex ea filios Sörlium, Erpum & Hamderum suscepit.

70) De Jonacri & Gudrunæ filiis loquitur, qui a matre instigati ut Svanhildæ sororis necem ulciscerentur, aliquandiu tergiversati sunt.

Str. LIX. 71) Svanhilda Sigurdi & Gudrunæ filia, Aslögæ germana, matris auspicio Jormunreco, Vendorum crudeli & barbaro principi nupsit.

72) *Hana-rád.* Nam Bickius auctor fuit Jormunreco, ut Svanhildam, adulterii falso postulatam, de medio tolleret.

Bicka ráþ.
Þvíat Jórmvnrekr
Óþarft *d*) lifir.
73) Þá er avll farin
Ætt Sigvrþar.
Ero Gvdrúnar
Græti at fleiri.

Bickii *consilia,*
Nam Jormunrecus
Ad incommodum vivit.
73) *Tunc omnis interiit*
Familia Sigurdi.
Sunt Gudrunæ
Res lamentabiles eò plures.

LX.

Biþia mvn ek þik
Bænar einnar
Sú *e*) mvn í heimi
Hinzt bón vera *f*).
Láttv ſva breiþa
74) Borg á velli
At vndir oſs avllom
Iafn-rúmt ſé
Þeím er ſulto
Meþ Sigvrþi.

LX.

Rogabo te
Petitum unicum,
Id erit in mundo
Ultimum petitum:
Facias ita spatiosam
74) *Arcem in campo,*
Ut nobis omnibus
Æque commodum spatium sit,
Iis qui interierunt
Unàcum Sigurdo.

LXI.

d) S. *Oþarfr* adj. de Jormunreco. Str. LX. *e*) S. *ſeá.* *f*) S. *verda.*

73) *Þá-Sigurdar* de Sigurdi & Gudrunæ sobole loquitur; nam Aslöga quam Sigurdus ex Brynhilda susceperat, adhuc in vivis erat, & matri diu supervixit.

Str. LX. 74) *Borg* arx pro: conseptum s. claustrum i. e. munimentum, murus circum circa ductus, quæ intus sint undique tegens. Magnæus h. l. rogum non male intelligit, quamvis & accipi posset de cumulo, qui urnas & ossa contexit.

LXI.

75) Tialdi þar vm þá borg
Tiöldom ok ſkiöldom
76) Vala-ript *g*) vel fáþ
Ok vala mengi.
Brenni mer inn 77) HÚNSKA
Á hliþ aþra.

LXI.

75) *Circum velent eam arcem*
Velis et scutis,
76) *Optimis stragulis benè pictis*
Lecto comitatu;
Crement mihi 77) HUNNICUM *illum*
Ad alterum latus.

LXII.

Brenni enom HÚNSKA
Á *h*) hliþ adra
Mína þióna
Meniom gavfga.
Tveir *i*) at havfdom
Ok tveir havkar.
þá er avllo ſkipt
Til jafnaþar.

LXII.

Crement HUNNICO *illi*
Ad alterum latus
Meos famulos
Torquibus decoros,
Duo [*sint*] *ad capita,*
Et duo accipitres;
Ita omnia partita sunt
Æquabiliter.

LXIII.

Str. LXI. *g*) S. *rift* forsan pro *refill* stragulum.
Str. LXII. *h*) *á* in mbr. deest.
i) S. *tvo* accusandi casu.

Str. LXI. 75) Brynhilda hic optat ut rogus (s. tumulus) scutis & tapetis ornetur.

76) *Val-ript*, *vala-ript* aulæa tectissima: vel *vala ript* auleum funerale, à *valur* cædes. quod respiciens b. Magnæus aulæa sangvine tincta intelligit.

77) *Hùnſkr* Hunnicus s. Venedus, de Sigurdo, Venedis cognato.

LXIII.

Liggi ockar *k*)
Enn i milli
78) Málmr hríng-variþr
Egg-hvaſt *l*) járn
Sva endr lagit
Þá er viþ bæþi
Beþ einn ſtigom
Ok hétom þà
Hióna nafni.

LXIII.

Jaceat porrò
Inter nos
78) *Metallum aurô obductu*,
Acie penetrans ferrum,
Ita rursus collocatum,
[*Uti*] *cum nos duo*
Unum cubile adscendebamus;
Atque adpellabamur
Conjugum nomine.

LXIV.

Hrynia hánom þá
A hæl þeygi
79) Hlynn-blik hallar
Hríngi litkoþ
Ef hánom fylgir
Ferþ mín héþan.

LXIV.

Tum ei non ruunt
In calcem
79) *Splendidæ fores aulæ*
Annulô spectabilis,
Si ei adest
Meus hinc comitatus;

þeygi

Str. LXIII. *k)* Mbr. ex duobus lineis unam facit.
l) S. *egghaz* pevperam.

Str. LXIII. 78) *Hríngvaridr* vertere possis per: manubrium, aureis s. argenteis filis vinctus gladius.

Str. LXIV. 79) *Hlunnblik hallar:* Valhallæ aulæ Othinianæ januas intelligo: *hlunnr* phalanga, hic limen; *blik* lux, s. splendor micans, hic *hunn blik* janua nitens, quæ cardine ultro citroque vertitur, vel *hlunn blik* splendores s. splendidæ januæ subjectis phalangis adducendæ. *Hrynia à hæl* calcibus illabi, allidi.

Þeygi *m*) mvn vár för	*Neutiquam iter nostrum*
Avmlig vera.	*Vile erit.*
LXV.	LXV.
Þvíat *n*) hánom fylgia	*Nam eum comitantur*
Fimm ambóttir	*Quinque ancillæ,*
Átta þiónar	*Octo famuli*
Eþlom góþir.	*Natalibus generosi,*
Fóstr-man mitt	*Mancipium meum coalumnum*
Ok 80) faþerni	*Atque* 80) *patrimoniale,*
Þat er Bvþli gaf	*Quam* Budlius *donavit*
Barni sino.	*Soboli suæ.*
LXVI.	LXVI.
Mart sagda ek.	*Multa loquuta sum,*
Mvnda ek fleira.	*Plura loquerer,*
Er *o*) mér meirr miötvþr	*Si quidem plus mihi gladius*
Mál-rúm gæfi.	*Dicendi facultatem concederet:*
Omvn *p*) þverr.	*Vox deficit,*

Vndir

Str. LXIV. *m) Eigi* pro *þeigi* literarum capitalium consensus legere jubet.
Str. LXV. *n)* S. *þat.*
Str. LXVI. *o) Er* i. e. quando pro *ef*, si in utroque codice legitur.
p) S. *örnun*, nec male.

Str. LXIV. 80) *Faderni* patrimonium. Hæc ad veterem gentilismi consvetudinem superstitiosam respiciunt, qua nobilium & principum rogis multæ divitiæ impositæ & cum funere concrematæ sunt. Hkr. I. Cap. 8.

Vndir ſvella.	*Vulnera intumescunt;*
Satt eitt ſagdak.	*Verum solum dixi;*
Sva mvn ek q) láta.	*Ita desinam.*

q) Forsan inquit, Magnæus, *látaz* i. e. mori, sed lectioni *láta* acquiescendum.

BROT
AF
BRYNHILDAR - QVIÞO
ANNARRI.

BROT AF ANNARRI
BRYNHILDAR-QVIDO *a*).

I.

1) HVAT hefir SIGVRÞR
Til ſaka vnnit *b*)
Er þú fræknan vill
Fiörvi nema.

II. BRYNHILDVR QVAD *c*).

2) Mér hefir SIGVRÞR
Selda eiþa
Eiþa ſelda
Alla logna.
Þá vælt *d*) han mik
Er han vera ſkyldi

FRAGMENTUM
ODÆ BRYNHILDINÆ
SECUNDÆ.

I.

1) QUID SIGURDUS
Criminis admisit,
Cum tu vegetum vis
Vita spoliare?

II. *BRYNHILDA CECINIT.*

2) *Mihi* SIGURDUS
Juramenta dedit,
Juramenta data
Omnia mentitus:
Tunc fefellit me,
Cum esse debuerat,

Allra

a) Codex S. hanc Odam capite truncatam inscribit: *Quida Brynhildar*, tanquam hoc fragmentum sit Odæ præcedentis continuatio; quod sane non est probabile.

Str. I. *b)* Ita S. Secus mbr. teste b. Magnæo legit: *hefir Sigurdr saca unnit;* quod (inquit M.) indicio est, codicem S. non esse hujus membranæ traducem, neque ante, neque post ejus mutilationem.

Str. II. *c)* Ita S. ubi mbr. personam interloquentem ignorat.

d) Ita mbr. & S. pro *vælti*, quod usitatius.

Str. I. 1) Ita Gunnarus uxorem alloquitur ad necem Sigurdi incitantem.

Str. II. 2) Sigurdum datam ineundi matrimonii fidem fefellisse incusat.

Allra eiþa
Einn 3) fyll-trúi.

Omnium juramentorum
3) *Servator unicè fidus.*

III. HÖGNI QVAD e).

þik hefir BRYNHILDVR
Bavl at gérva f)
4) Heiptar hvattan
Harm at vinna.
Fvr-man g) hon GVÞRÚNC
Góþra ráþa
En ſíþan þér
Sín at nióta.

III. *HÖGNIUS CECINIT.*

Te BRYNHILDA
Malum (scelus) committere
4) *Stimulavit exasperato animô,*
[Et] damnum effectum reddere.
Invidet ea GUDRUNÆ
Bonum conjugium,
At deinde tibi
Se (suis amoribus) frui.

IV.

5) Svmir úlf ſviþo.
Svmir orm-ſniþo
Svmir Gyttörmi h)
Af géra i) deildo.
Aþr þeir mætti
Meins vm lyſtir

IV.

5) *Quidam lupum torebant,*
Alii serpentem dissecuerunt,
Alii Guttormo
De lupo portionem adposuerunt:
Ante quam illi possent,
Mali [inferendi] cupidi,

k) A

Str. III. *e)* Personam interloquentem adjicimus, quam codex uterque præterit.
f) S. *görva* bene. *g)* S. *fyr man*; hodie dicemus *fyrir man.*
Str. IV. *h) Guthorpi*, uterque codex, quod recentiorem scribendi modum sapit.
i) Mbr. *gæra.*

3) *Full-trúi:* amicus, cui omnino et penitus fidimus: hic: qui fidem servat, datis, promissis & juramentis firmiter stat.

Str. III. 4) Ad odium & crudele facinus incitavit.

Str. IV. 5) Sermo est de cibis vel potius de pharmacis superstitiosis, Guttormo apponendis, quibus vescens effervesceret & ad facinus committendum facilius induceretur. De hac ipsa re *Vols. ſ.* cap. 39. *þeir tóko orm einn oc af vargs holdi oc leto ſióda oc gáfo honum at eta:* ceperunt serpentem & quidquam carnis lupinæ, quæ simul cocta ei comedenda apposuerunt.

k) A horſkom hal
Hendvr vm leggia.

Forti viro
Manus inferre.

V.

Uti ſtóþ GVÞRÚN
GIÚKA *l*) dóttir!
6) Ok hon þat orþa
Allz fyrſt vm qvaþ.
Hvar er nú SIGVRÞR
Seggia drottinn.
Er frændur mínir
Fyrri ríþa.

V.

Foris stabat GUDRUNA
GJUKII *filia,*
6) *Atque illa id verborum*
Omnium primum loquuta est:
Ubi nunc est SIGURDUS
Hominum dominus,
Quando consangvinei mei
Priores equitant?

VI.

Einn *m*) því 7) HAVGNI
Andſvör veitti,
Svndr havſvm SIGVRÞ
Sverþi havgginn *n*).
Gnapir æ 8) grár jór
Yfir gram davþom.

VI.

Ad id solus 7) HÖGNIUS
Responsa dedit:
In duas partes SIGURDUM
Gladio secuimus;
Capite perpetuò nutat 8) *griseus equus*
Super rege defuncto.

VII.

k) Ita mbr. & S. auferendi casu: hodie *leggia hendur á*, cum accusativo construimus.
Str. V. *l)* S. *dottur* ex cacoëte suo inquit Magnæus.
Str. VI. *m)* S. *eino*, q. d. his tantum verbis.
n) S. *högvinn*, cum unico q. fere sine exemplo.

Str. V. 6) Auctor, inquit b. Magnæus, diversam relationem ab ea, quæ in Oda Sigurdi tertii præcessit, secutus est.

Str. VI. 7) De Högnio respondente consentit Oda Gudrunæ secunda Str. 6.

8) *Grár jór* eqvus griseus, quo ad nomen *Gráni* alluditur.

VII.

Þá qvaþ þat BRYNHILDVR
BVÞLA-dóttir,
9) Vel ſkvlot nióta
Vapna ok landa.
10) Einn mvndi SIGVRÞR
Avllo ráþa
Ef han lengr litlo
Lífi héldi.

VII.

Tunc elocuta est BRYNHILDA
Budlii filia:
9) *Felicem capiatis fructum*
Ex armis et regionibus!
10) *Solus quidem* SIGURDUS
Omnium [rerum] potiretur,
Si diutius paullò
Vitam retineret (retinuisset).

VIII.

Veria þat ſæmt
At han ſva réþi *o*)
GIÚKA arfi
11) Ok GÓTA mengi *p*).
Er han 12) fimm ſono
At fólk-roþi
Gvnnar-fúſa
Getna hafþi *q*).

VIII.

Indignum foret (fuisset),
Quod ille sic potiretur
GJUKII *patrimonio*
11) *Et* GOTHORUM *populo,*
Postquam 12) *quinque filios,*
In acierum ruinam,
Prælii adpetentes
Progenuisset.

IX.

Str. VIII. *o) Sva göri*, ut ita agat.
p) S. at Góta mengi: apud Gothos s. Gothicum populum.
q) S. getit et postea: *hefdi* pro *hafdi* Magnæus restituit, non male.

Str. VII. 9) *Vel-landa:* gratulatio et gratiarum actio.

10) Crimen in Sigurdum falso conjicit, quo facinus excuset.

Str. VIII. 11) *Gotar* pro *Gotnar* viri, homines; vel sec. perillustrem Suhmium *Gotar* natio Germaniæ, nempe Frakir, circulum Franconicum incolentes, qui Franciam sive Galliam postea occuparunt. Hinc in *Gudrúnar-Quida* secunda Grimhilda Giukungorum mater *Gotneſckona*, mulier Gothica, salutatur; ita fere Magnæus.

12) *Fim* quinque, numerus certus pro incerto, ex conjectura Magnæi. Quot filios Gudruna Sigurdo pepererit, tacente historia definire non licet.

IX.

Hló þá Brynhildvr
Bær allr dvndi
Eino sinni
Af avllom hvg.
Vel skvlot nióta
Landa ok þegna.
Er þer fræknan gram
Falla létoþ.

IX.

Tunc risit Brynhilda
(*Urbs universa intonuit*)
Hac vice
Ex toto animo,
Prosperè fruamini
Regionibus et subditis!
Quod vos fortem regem
Cadere fecistis.

X.

Þá qvaþ þat Gvþrún
Giúka dóttir.
Miök mælir þú
Mik'ar firnar.
13) Gramir hafi Gvnnar
Gavtvaþ Sigvrþar r)
Heipt-giarns hvgar
Hefnt skal verþa.

X.

Tunc interpellavit Gudruna
Gjukii *filia:*
Loqueris valdè
Multa portenta:
13) *Male sit* Gunnaro
Sigurdi *perditori!*
Iracundiæ dediti animi
Ultio [*faxo*] *existat!*

XI.

14) Soltinn varþ Sigvrþr
Svnnan Rínar.
Hrafn at meiþi
Hátt kallaþi.

XI.

14) *Decessit* Sigurdus
A meridie Rheni;
Corvus ex arbore
Altum clamabat:

Yckr

Str. X. r) Mbr. abbreviaté *Sig.* pr. *Sigurdar.*

Str. X. 13) *Hafi þic allir Gramir:* piratæ omnes habeant vel auferant te, veteribus usitata male precandi formula; piratæ enim cum urbes, oppida, rura invaderent, opes diriperent, incolas vel cæderent, vel captivos abducerent, vix cuiquam majus malum accidere potuit.

Str. XI. 14) *Soltinn* etc. verba poëtæ sunt.

Yckr mvn ATLI
Eggiar rióþa.
16) Mvno víg ſká
Of viþa eiþa.

Vestro sangvine ATTALU
Acies rubras tinget;
15) *Cædes violabunt*
Præstita juramenta.

XII.

Fram var qvelda
Fiöld var druckit
16) Var þá *s*) hvívetna
Vilmál taliþ.
Sofnvþo allir
Er í ſæíng qvomo.

XII.

Vespera declinaverat,
Multum erat potatum,
16) *Tunc quoquo modô*
Grati sermones prolati sunt.
Obdormierunt omnes,
Ubi in lectum venerant.

XIII.

Einn vakti *t*) GVNNARR
Avllom lengar:
17) Fót nam at hræra
Fiöld nam at ſpialla.
18) Hitt her-glavtvþr

XIII.

Solus vigilavit GUNNAR
Omnibus diutius;
17) *Pedem movit,*
Multum loquutus est:
18) *Istud belligerator*

Hyggia

Str. XII. *s*) Mbr. *þá var* minus eleganter.
Str. XIII. *t*) *Wakþi* minus scite mbr. & S.

15) *Mano-eidar:* Si, quod svadet contextus, pro nominativo plurali *eidar* restituimus acc. plur. *eida*, loci hujus obscuritas prorsus tollitur: verborum ordine sic restituto: *Víg mano scá vida eida:* cædes vestra (i. e. vestrum internecio) præstita juramenta (jurata foedera) violabit. Vid. indicem in *scá*, lædere. Secus Magnæus: nomin. plur. *eidar* retinens vertit: prælio infestos vincent juramenta: sic accipio: viros pugnaces Gunnarem & Högnium perdent perjuria.

Str. XII. 16) *Var-talit:* ad luctum Brynhildæ minuendum.

Str. XIII. 17) *Fót spialla*, obambulans multa disseruit i. e. animo meditatus est, nam ceteri cubitum iisse feruntur.

18) *Hitt-tædi:* illud bellator cogitavit; ubi *tiá*, quamvis rarius occurrens, verbum auxiliare poëticum, qualia nobis plura sunt: Magnæus tamen non de nihilo præfert: *Herglötudi hygia tædi:* id bellatori cogitare expediret; *herglötudi* dandi casu, pro nominativo *herglötudr*.

Hyggia tæþi
19) Hvat þeir i bavþvi
Báþir savgþo
Hrafn ey ok örn
Er þeir heim riþo *u*).

Animo circumspexit,
19) *Quod in pugna*
Ambo dixerunt
Corvus continenter et aquila,
Quando domum equitabant.

XIV.

Vaknaþi Brynhildvr
Bvþla-dóttir
Dís Skiöldúnga
Fvr dag litlo.
20) Hvetiþ mik eþa letiþ mik
21) Harmr er unninn
Sorg at segia
Eþr sva láta.

XIV.

Evigilavit Brynhilda
Budlii *gnata,*
Consangvinea regum
Antè diem paullò:
20) *Incitate me, aut retardate me,*
21) *Ærumna effecta est,*
Luctum narrare
Aut ita [intactum] linquere.

XV.

Þavgdo allir
Viþ því orþi.
Fár kvnni þeim
Flióþa-látom.
22) Er hon grátandi
Giörþiz at segia

XV.

Tacuerunt omnes
Ad id verbum;
Pauci adprobarunt eos
Muliebres gestus.
22) *Quod ea flens*
Adgressa est dicere

Þat

u) S. *þusto* cum impetu ferebantur.

19) *Hvat-riðo:* Hic Giukii filii a pugna quadam redeuntes audiisse feruntur aquilæ it. corvi garritum, quem jam Gunnarus insomnis animo meditatur & explicat.

Str. XIV. 20) *Hvetit — mik:* sensus est: cum ego mori jam constitueram, nec svadendo, nec dissvadendo quidquam efficietis.

21) *Harmr — láta* i. e. facinus deplorandum jam commissum est; molestum mihi est illud effari & eo jam facto acquiescere.

Str. XV. 22) *Er hon-beiddi:* id jam male eam habere & lacrymas ei movere, quo impetrato se gavisuram speraverat.

Þat er hlæiandi	*Id, quod ridens*
Havlda beiddi.	*Milites poposcerat.*
XVI.	XVI.
23) Hvgda ek mér GVNNARR	23) *Opinabar mihi,* GUNNAR! [*esse*
Grimt í svefni	*Acerbam* [*conditionem*] *in somno,*
24) Svalt allt i sal	24) *Frigida* (*molesta*) *omnia erant in cubiculo,*
x) Ættak sæing kalda.	*Uti me lecto frigido;*
En þú gramr y) riþir	*At te, rex! equitare*
Glavms and-vani	*Lætitiæ expertem,*
Fiötri fatlaþr	*Compede impeditum*
I fianda liþ	*Ad hostilem cohortem.*
25) Sva mvn avll yþor z)	25) *Ita omnis vestra*
Ætt NIFLÚNGA	*Familia* NIFLUNGORUM
Afli gengin	*Vi erit orbata,*
Eroþ eiþ-rofa.	*Estis perjuri.*
XVII.	XVII.
Mantattó GVNNARR	*Non recordaris,* GUNNAR,
Til görva þat	*Nimis benè istud,*

26)

Str. XVI. *x)* Mbr. *etta* pr. *ætta.*
y) S. *riidir* contra veteres scribendi leges.
z) S. *ydar* moderne.

Str. XVI. 23) *Hugdac-svefni* per quietem immane quid et terribile vidi.

24) *Svalt-lid:* de sua autochiria, virique et leviri ab Attalo postea captorum tragico exitu loquitur.

25) *Sva mun-eidrofa:* cum Nævillus regulus, ceu ex mantissa Olavi Tryggvini historiæ subnexa discimus, Giukii abavus esset, per *ætt* Niflunga, genus Niflungorum, principes Nævilli posteros i. e. Giukii familiam intelligimus, cui non quidem interitum, sed prioris gloriæ & potestatis jacturam, ut fracti foederis & perjurii poenam Brynhilda prædicit.

26) Er þit blóþi i spor
Báþir rendvt.
Nú hefir þú honom
Þat allt illo lavnat
27) Er han fremstan sik þ)
Finna vildi.

26) *Cum vos sangvinem in vestigia*
Ambo misistis:
Nunc tu illi, pro eo
Omni malam gratiam reddidisti,
27) *Quod ille se primum*
[Omnium] ponere volebat.

XVIII.

Þá reyndi þat
Er riþit hafdi
Móþigr á vit æ)
Mín at biþia.
Hve her-glavtvþr
Hafdi fyrri
Eiþom haldit
28) Viþ enn únga gram.

XVIII.

Tunc experientia probatum est,
Cum equitaverat [ille]
Animosus visere
Me, procandi causa,
Quo modo bellantium perditor
Prior servaverat
Juramenta erga
28) *Juvenem principem.*

XIX.

Str. XVII. þ) Ita mbr. & S. ubi Magnæus sine necessitate legendum sentit *þic te*, cum altera lectio textui bene conveniat.
Str. XVIII. *æ)* Ita mbr. sed S. *á veg* in viam, parvo discrimine.

Str. XVII. 26) *Er þid-rendud:* sermo est de ritu illo solenni, quem olim foedus sodalitii facientes observabant; ita quidem ut sangvinem sectis venis manantem scrobiculo terræ infosso exciperent, & cum pulvere terrestri commiscerent, cfr. carmen *Ægisdr.* et *Gisla f. Surs f.* Cap. 5. Voce *spor* i. e. vestigium dictus scrobiculus hic intelligi videtur.

27) *Er - vildi:* verba quidem perspicua sunt, non item sensus, qui hic præstantis vocabulo nec ad virtutem bellicam, nec ad regiam dignitatem respicit, sed ad honestatem, pietatem, fidem & animi integritatem, quibus etiam Sigurdus inter omnes excelluit & excellere studuit; id quod prosa sequens innuere videtur.

Str. XVIII. 28) *Vid-gram:* Gunnarum intelligit.

XIX.

Ben-vönd *a*) of lét
Brvgdinn gvlli
29) Marg-dyrr konúngr
Á *b*) meþal ockar.
30) Eldi vóro eggiar
Utan giörvar.
31) En eitr-dropom
Innan fáþar.

XIX.

Vulnificam virgam collocauit
Aurô inductam
29) *Perinsignis princeps*
Inter nos:
30) *Igne erant acies*
Extrinsecus concinnatæ,
31) *At veneni guttis*
Intus adornatæ.

Her er ſagt i þeſſi qviþo frá davþa SIGVRÞAR *c*). ok víkr hér ſva til *d*) ſem þeir dræpi hann úti. 32) En ſvmir ſegia ſva at þeir drepi hann inni i reckio ſinni *e*) ſofanda. En þýþ-verſkir menn ſegiá ſva at þeir dræpi hann úti *f*) i ſkógi. ok ſva ſegir i 33) GVDRÚNAR-QVIDO *inni forno*. at SIGVRÞR ok GIÚKA

In hac Oda memoratum est de morte SIGURDI, *et hic relatio eò inclinat, quod occiderint eum sub dio.* 32) *Quidam autem memorant, quod eum occiderint intus in cubili dormientem. Cæterum Germani homines ita tradunt, quod illi eum occiderint sub dio in sylva; atque ita relatum est in* 33) ODA GUDRUNÆ Priſca, SIGURDUM *et* GJUKII *filios ad conventum fo-*

ſynir

Str. XIX. *a)* S. *aflet* una voce, perperam.
b) S. *medal* pro *á medal*, utrumque in usu.
Prosa. *c)* Hoc odæ præcedentis epilogium sic inscribit S. *her ſegir fra dauda Sigurdar.*
d) S. *þar frá at.*
e) S. *ſinni* omittit.
f) S. *uti* non bene.

Str. XIX. 29) Qv. d. multis nominibus præclarus.

30) *Eldi-görvar* splendorem sive fulgorem significat.

31) *Ennfádar* aciem gladii veneno tinctam & induratam intelligo, cfr. *Herv. ſ.* Cap. 5, ubi *hvasſ blodrefill herdr i eitri* acutus gladii mucro, veneno induratus, memoratur.

Prosa finalis:

32) *Enn ſumir-ſoſanda:* ita *Sigurdar qv.* III. et *Volſ. ſ.* cap. 39.

33) I. e. *Gudr. qv.* IIda, judice Magnæo.

ſynír hefdi til þíngs riþit *g*) þá er hann var drepinn *h*). En þat ſegia allir einnig, at þeir ſviko hann i trygd ok vógo at honom liggianda ok óbúnom.

rensem equitasse, cum ille cæderetur. Uno autem consensu omnes narrant, quod illi eum per fidem deceperint, atque jacenti et imparato arma intulerint.

g) Mbr. *vidinn* inusitate.

h) S. *veginn.*

HEL-

HELREID
BRYNHILDAR
BUDLA-DÓTTUR.

[FORMÆLI].

EPTIR davþa BRYNHILDAR vóro gör a) bál tvav, annat SIGVRÞI ok brann þat fyrr *a*). en BRYNHILDVR var ſíþan brend, *b*) ok var 2) hon i reiþ þeirri er gvþ-vefiom var tiöldoþ. Sva er ſagt at BRYNHILDVR 3) ók meþ reiþinni *c*) á hel-veg, ok fór vm tún

4) þar

[*PROLOGUS*].

POST *mortem* BRYNHILDÆ *duo* 1) *rogi congesti sunt; alter* SIGURDO, *qui* [*rogus*] *prior conflagravit.* BRYNHILDA *verò post cremata est*, 2) *et ea quidem erat in curru, divinis textilibus instrato. Narratum est, quod* BRYNHILDA 3) *cum curru isto in viam ad inferos provecta fuit, et transi-*

Prologus: *a*) Quod ad rem consentit *Norna Gþ.*
b) Pro *enn-brend* S. *oc annat Brynhildi.*
c) Mbr. & S. *med r. Norna G.* þ. *i reiddinni* ut hodie loquimur.

Hic in summa obiter notandum, quod Odam nostram cum membrana & codice S. integram sistit Gesti de Parcis denominata vita *Norna Gésts* þáttr vulgo dicta, abbreviate NGþ; duo ejus exemplaria habemus, hoc Olavi Tryggvini historiæ insertum, Skalholti in Islandia; illud Upsalæ in Svecia typis vulgatum; quod propterea moneō, ut lectiones in sequentibus ex alterutro vel utroque citandæ recte dignoscantur.

Prosa. 1) Sigurdum & Brynhildam suâ singulos pyra concrematos fuisse, tradit etiam Nornagesti vita, quamvis Regina se & illum jam mortuos iisdem flammis absumi vellet. Vid. *Sig. quida* II. Stroph. 59. 63. *Volſ. ſ.* Cap. 40.

2) De splendidis Brynhildæ exsequiis ita Nornagesti vita: *henni var ekit i reid einni, oc var tialdat um Gudvef oc purpura; oc glóadi alt vid gulli, ſva var hún brend:* i. e. curru elata est tapetibus pretiosissimis obducto, quæ omnia auro splendebant, sic (i. e. regio apparatu) cremata est. Beatus Magnæus ex his verbis non satis consequenter ratiocinatur, Brynhildæ funus una cum ipso curru & pretiosis tapetibus, flammis impositum fuisse.

3) Eleganter poëta de mortua loquitur, acsi in vivis fuerit: *á helveg* q. d. in itinere ad mortem i. e. ad rogum s. bustum. De his fusius *N. G.* þ. uterq. *var farit med hana nær hömrum nockrum, þar bió ein gygur, hún var fyrir hellis dyrum, oc var i ſkinnkirtli, oc ſvört yfirlits, hún hafdi i hendi ſkógar vönd lángan oc mælti: þesſo vil ec beina til brenno þinnar Brynhildr, oc væri betr þu værir lifandi*

4) þar gýgvr *d*) nockor bió. Gýgvrin qvaþ.

it per aream 4), *ubi Oreas quædam habitabat. Oreas cecinit:*

BRYNHILDVR REIþ HELVEG *e*).

BRYNHILDA VECTA EST AD INFEROS.

I.

f) Skaltv ígögnom
Gánga *g*) eigi
5) Grióti ſtvdda
Garþa mína,
Betr *h*) ſæmdi þér
6) Borþa at rekia *i*)

I.

Tibi, faxo, pertrans,
Ire ne liceat
5) *Saxis suffultas*
Ædes meas:
Potius deeeret tibi
6) *Tapetia acupicta evolvere,*

Heldr

d) *S. gigr.* *e*) Mr. & S. hanc inscriptionem præmittunt. Priorem inscriptionem, quam (inquit Magnæus) pagina præcedenti posuimus, alibi nos vidisse memimibus.

Str. I. *f*) *Norna Gþ.* uterque nonnullo discrimine verba versiculis complectitur, ita ut nec carmini sive metro nec sensui recte conveniat.

g) *Norna G. þ.* Editionis svecicæ: *ei* pro *eigi* quod neotericum.

h) *Norna G. þ.* utraque editio *ſemda* non bene pro *ſemdi.* *i*) Mbr. *vekia a* non bene.

fandi brend fyrir ódádir þinar, þar at þú lèts drepa Sigurd Fabnisbana, ſva ágætann mann, oc opt var ec hannm ſinnur (lege *ſinnud*) *fyrir þvi ſkal ec lióda á þig med hefndar* (forte *hermdar*) *ordum þeim, at öllum ſerto leidari, er ſlikt heyra frá þer ſagt: eptir þat liódaz þar á Brynhildr oc gygur* i. e. funus ejus (Brynhildæ) prope rupes devectum est, ubi lamia (oreas) quædam habitavit; hæc ad antri sui ostium stans, nigro vultu & cycladem pelliceam induta, virgam longam sylvestrem manu tenuit, et dixit: hoc, Brynhilda, ad tuam combustionem conferam, quanquam magis convenit, ut viva cremeris; quia occidendum curasti Sigurdum Fabnericidam, virum præstantissimum, cui sæpius opem tuli; ideo in te canam et verbis ultricibus (atrocibus) te compellabo, ut omnibus magis detestanda sis, qui talia de te narrari audiunt. Postea Brynhilda & oreas carminibus se invicem prosciderunt.

4) *Gifr, gigr* 1) Proprie hiatus, apertura, 2) lamia, spectrum muliebre, antra & specus incolens: forsan nomen habens ab oris s. oculorum magno hiatu, vid. Gloss. Eddæ partis I. ubi b. Magnæus à gigas.

Str. I. 5) *Grióti-mina:* antri periphrasis.

6) *Borda at rekia* i. e. tapetem s. stamen, quo tapes texitur, explicare, diducere i. e. tapetes texere, nam textura ad mulierum operas olim pertinuit, vid. *Ol. S. Tr.* I. Cap. 125 ubi de Dania sermo est.

Heldr enn *k*) at 7) vitia
l) Vers annarrar.

Quam 7) visere
Maritum alterius (fæminæ).

II.

Hvat ſkaltv 8) vitia
9) Af val-landi *m*)
10) Hvar fúſt *n*) havfvþ
Húſa minna.
Þú hefir vár gvllz *o*)
11) Ef þik vita *p*) lyſtir
12) Mild af *q*) höndom
Mannz blóþ þvegit *r*).

II.

Quid tu 8) visas
9) *Ex Vallandia,*
10) *Usque quaque lascivum caput,*
Ædes meas?
Tu, mulier!
11) *Si scire aves,*
12) *Munifica, manibus*
Humanum sangvinem abluisti.

III. 13) BRYNHILDVR QVAÞ *s*).
t) Bregþv eigi mér

III. 13) *BRYNHILDA CECINIT.*
Noli objicere mihi

Brúþvr

k) Ita *N. G.* þ. sed mbr. & *S. at* omittunt.
l) Mbr. *anarar. N. G.* þ. *vitia varra ranna* nostra habitacula visere: prior lectio præferenda.
Str. II. *m*) Ita mbr. & S. ubi Magnæus sine necessitate vertit: e regione mortuorum, nam *Valland* multam olim Germaniæ partem comprehendit, See. *Ol. Tr. ſ.* mbr. *vá allandi*, malum inferens; lectio non respuenda. Denique *N. G.* þ. *vá af landi*, nullo fere sensu.
n) N. G. þ. uterque: *hvar ſ. lyndr höfut*, caput variabile, me judice, proba lectio.
o) *Pro vár gulls* N. G. þ. uterque *vor gúm.*
p) N. G. þ. utraque editio: *er þin vitia* qui te visunt.
q) N. G. þ. uterque *morgum til matar m. blad gefir.*
r) N. G. þ. *gefit.*
Str. III. *s*) N. G. þ. additque *Brynhildr qvad.*
t) N. G. þ. *Skalh. bregdru* suec. *bregtu* male.

7) *Vitia* h. l. quærere, acquirere.
Str. II. 8) *Vitia*, idem.
9) *Af Vallandi*, ex Vallorum terra i. e. Gallia oriunda. Magnæi versionem: ex regione mortuorum, non probo.
10) *Hvar fuſt höfud*, caput petulans, *höfud* hic persona, quod rarius.
11) *Ef-lyſtir* i. e. si veritatem non respuis:
12) *Mild-þvegit*, q. d. tuum multis cædibus quondam dedecorum & infame vitæ genus omnes etiamnum recordantur.
Str. III. 13) Cum Eddâ nostra plures antiquitatis scandicæ annales e. c. *Landn. bók* II. 6. et in mantissa 387. *Niála* Cap. 79. *Ol. ſ. Tr.* I. pag. 173. *Svarfdæla ſ.* & alii, mortuos carmina et fecisse & cecinisse nugantur, quod ævi istius ignorantiæ & superstitioni faciles condonamus.

Brúþvr or 14) steini
þótt u) ek værak
I 15) víkíngo.
Ek mvn x) ockar
Æþri þickia
y) Hvars menn z) eþli
þ) Ockart kvnna.

Fæmina 14) *saxicola!*
Etsi interfuerim
15) *Bellico exercitio:*
Credo me nostrum
Præstantiorem visum iri,
Ubi homines ingenium
Nostrum callent (perspiciunt).

IV. GYGVR QVAþ.

þú æ) vart Brynhildvr
Bvþla dóttir
Heilli versto
I heim borin.
16) þú hefir a) Giúka
Vm glatat börnom
Ok búi þeirra
Brvgdit gódo.

IV. *OREAS CECINIT.*

Tu, Brynhilda
Budlii *filia!*
Omine deterrimo
In mundum edita fuisti:
16) *Tu* Gjukii
Sanè perdidisti liberos
Et eorum domum
Eximiam evertisti.

V. BRYNHILDVR QVAþ.

b) Ek man segia þér
c) Svinn or reiþo

V. *BRYNHILDA CECINIT.*

Ego dicam tibi
Sapiens è curru

Vit

u) NGþ. *værac fyrr.* *x)* Ita NGþ. Skalh.; secus mbr. & S. *ackor*, quod non probatur.
y) NGþ. Ed. *Skalh.* *þeim er edli &c.* *z)* *Ædli* mbr.
þ) NGþ. ed. utr. *edli mitt af kunna*, ubi literarum metricarum harmonia claudicat.
Str. IV. *æ)* NGþ. utraque Ed. *ert* ɔ: es.
a) NGþ. utraque Ed. *Gjuka* perperam omittit, quo versus truncatur.
Str. V. *b)* NGþ. utraque Ed. *sánne rædu* verum sermonem: sed altera lectio præferenda.
c) NGþ. utr. *veilgjarnt hofud* caput fraudulentum, non male.

14) *Steinn* lapis, hic saxi cavea s. antrum intelligitur.
15) *Viking* h. l. militia; alias vulgo de piratica sumitur.

Str. IV. 16) *þu hefir-góda:* hic Brynhildæ tribuitur fratris Atlii facinus, qui sororis & maritum Gunnarem & levirem Högninm crudelem in modum neci dedit.

Vit-laussi miök
Ef þik vita lystir.
Hve görþo mik
GIÚKA arfar
Asta-lausa
Ok eiþ-rosa 17).

Insipienti oppidò,
Si tibi scire lubet:
Quo modò me reddiderint
GJUKII *hæredes*
Amorum expertem
Atque perjuram 17).

VI.

Let *d*) 18) hami 19) vára
Hugfullr konúngr
Atta *e*) systra
20) Und eik borit *f*)
21) Var ek vetra tólf
Ef þik *g*) vita lystir
h) Er ek úngom gram
Eiþa *i*) seldak.

VI.

Curavit 18) *induvias* 19) *vostras*
Animosus rex
Octo sororum
20) *Sub arborem ferri.*
21) *Eram hyemes XII. nata,*
Si tibi scire lubido est,
Cum ego juveni regi
Juramenta dedi.

VII.

d) NGþ. uterque *let mic af harmi hugfullr konungr*: fecit me ex indignatione rex animosus.
e) Iidem *Atla systr*: Atlii sororem.
f) Iidem *undir eik búa*: sub arbore habitare: male scribitur *eyk*: i. e. equus jugalis.
g) NGþ. utr. *þess* pro *þic*.
h) Iidem *þá er ek* eodem sensu.
i) Iidem *svardak* jurata sum.

Str. V. 17) *Hví gerdo-eidrosa*: cur qvæso Giukungi (Grimhilda, Gunnarus, Godruna) auctores fuere, ut Sigurdus me desereret, & fidem mihi datam falleret; vel *eidrofi* hoc loco active accipiendum, foedifragus, foedifraga, juramenti violator, violatrix; hoc subjecto significatu verto: cur Giukungi dolis me circumvenere, ut foedus matrimoniale cum Sigurdo initum rumperem; utraque versio pari verisimilitudine nititur.

Str. VI. 18) *Hamir*, pennatæ s. alatæ induviæ, quibus belligeræ Othini virgines usæ sunt.

19) De se & ceteris virginibus collegis, Othini emissariis, loquitur.

20) Dictas induvias, nescio qua occasione, quo fine Sigurdum abstulisse, & sub arbore quadam deposuisse Brynhilda memorat, de quo alibi non legimus.

21) Brynhilda fuerit oportet ætate præcocior, cum jam duodecennis pugnis & proeliis ab Othino præficeretur.

VII.

k) Heto mik allir *l*)
I 22) Hlymdavlom
m) Hildi vnd hiálmi
Hverr er kvnni.
n) Þá lét ek gamlan
A 23) Goþ-þióþo
Hiálm-gvnnar *o*) 24) næst
Heliar gánga.
Gaf ek úngom sigr
p) Avþo bróþor.
q) Þar varþ mér Oþinn
Ofreiþr vm þat.

VII.

Nomine me adpellarunt omnes
In 22) Hlymdalis
Bellonam sub casside,
Quicunque me novit:
Tunc feci senem
In 23) Gothica regione
Hjalmgunnarem 24) *proximè*
Ad orcum ire:
Indulsi victoriam adolescenti
Ödæ *fratri;*
Ibi (*tunc*) *mihi factus est* Odinus
Nimium iratus ob istud.

VIII.

Str. VII. *k) Heto-kunni* NGþ. ut. omittit. *l)* Iidem *ec let gamlan gigiar brodur.*
m) Iidem *nest* vid. Gloss.
n) S. & NGþ. *Skalr. audar* ab *audr* e. mulieris. conf. prosam 3. in *Brynh. qv. I* Sec. NGþ. Svec. *audr* perperam.
o) S. solus *þá.*
p) Ita mbr. & S. at fragm. mbr. Al. S. Tr. *afgreipr* vid. Gloss. NGþ. ut *afgripr.*
q) Iidem *fyrir.*

Str. VII. 22) *Hlýmdalir* (valles resonæ s. resonantes) Sedes Heimaris Brynhildæ nutritii, magni herois, ut *Vol. s.* Cap. 32. de ipso testatur. *Hildr*, Hedini uxor, poëtis bellona salutatur.

23) Per *Godþióð* regis deorum, s. ubi dii quondam regnarunt, noster b. Suhmius Daniam intelligit, alibi *Godland*, Deorum terra dictam, quod a Danis dii studiose colerentur. Magnæi versio *Godþióð* Gothica regio, (incertum quid sibi velit) minus placet.

24) *Hiálmg: gánga;* locus ambiguus: ubi judice b. Magnæo *næst* sive adv. proxime, novissime, ita verte: ultimo vel denique Hjalmgunnarum ire jussi ad Helam s. mortem. *Gánga Heliar* pro *til. Heliar* locutio quidem insveta, exemplo tamen non carens: habet carmen *Þryms quida* Str. 3. *gengi þar fagra Freyo túna:* ad splendidam Freyæ villam se conferebant, sive *næst*, *nest*, subst. hospitium, mansio, hoc loco via ad hospitium

VIII.

r) Lavk han mik ſkiöldom
I s) 25) ſkáta lvndi
Ravþom ok hvítom
t) Randir ſnvrto.
Þann baþ han ſlíta
Svefni mínom
Er hvergi landz
Hræþaz kynni.

VIII.

Circumclusit me clypeis
In 25) sylva principis
Rubris et candidis,
Orbes [me] adtigerunt:
Eum jussit (Othinus) rumpere
Soporem meum,
Qui nuspiam terrarum
Timere posset.

IX.

Lét u) han vm ſal minn
26) Svnnan-verþan
Hávan brenna
x) 27) Her allz viþar.

IX.

Fecit circa ædem meam,
26) *Quâ meridiem spectabat,*
Celsum flagrare
27) *Hostem omnis ligni:*

Þar

Str. VIII. *r)* NG. þ. Svec. *ſkata lundi* una voce.
s) NGþ. *Skalh. reyndar ſvæfda* re vera sopitam. NGþ. Sv. *vandi ſvöfda*, quod nec probatur.
t) Iidem *hvergi lunds* inepte.
Str. IX. *u)* Mbr. S: & fragm. Al. s. membr. *Her-vidar* at N. G. Þ. ut. *Hrottgram vidar* q. d. imperiosum sylvæ vastatorem. Denique sec. Magnæum quidam *Hrottgarmen* canem minæ.
x) NGþ. ut. *þann er ſærdi mér fafnis dynu:* qui mihi obtulit serpentis culcitam i. e. aurum.

---

tium ferens; ita sensus erit: Hialmgunnarem Helæ hospitium petere s. viam leti calcare fecit; mihi prior placet sententia: lector utram velit amplectatur.

Str. VIII. 25) *Skata lundr* nomen proprium loci videtur: qvis vero clypeis Brynhildam cinxerit (munimentum ex clypeis, *ſkjaldborg*, ei struxerit) hic expresse non dicitur: qvidam ipsum Othinum, alii Heimarum cogitant; nec certius, quem in finem hoc factum sit.

Str. IX. 26) *Sunnan-verdan* austrum versus s. ab austro ergo domum Brynhildæ ab occasu, septentrione & ortu, qualitercunque natura munitam & inaccessam fuisse concludimus.

27) *Her als vidar:* omnis ligni s. ſylvæ vastatorem i. e. ignem. *Her* exercitus, loca quæ peragrat, vastans, unde *heria* vastare: ergo sensum vastatoris hoc loco adsciscit. Ceterum ignis ille, de quo hic poëta loquitur, *vafrlogi* flamma tremula alibi dictus, non verus & naturalis, sed Othini præstigiis accensus intelligitur.

þar baþ han einn þegn
y) Yfir at ríþa
þannz mér færþi 28) gvll
þaz und FAFNI lá.

Ibi (eum) jussit unum virum
Equô transire,
Qui mihi portaret 28) *aurum,*
Quod sub FAFNERE *jacuit.*

X.

Reiþ góþr GRÁNA
29) Gvll-miþlandi
þars z) fóstri minn
30) Fletiom stýrþi.
31) Einn þótti han þ) þar
Öllom betri
32) Víkíngr DANA
I verþúngo æ).

X.

Bonus Griseo *vehebatur*
29) *Auri præbitor*
Eo, ubi nutricius meus
30) *Domicilia rexit:*
31) *Unus ille visus est ibi*
Omnibus melior
32) *Bellator* DANUS
Inter satellitium.

XI.

33) Sváfo a) viþ ok vndom

XI.

33) *Dormivimus et (libenter) adquievimus*
I fæing

y) S. *þazz* perperam. Str. X. *z)* *N. G.* þ. ut. *þar ec.*
þ) S. *þann* male excludit. *æ)* *N. G.* þ. *ut. virdingu* dignitate, non recte.
Str. XI. *a)* *N. G.* þ. *Skalh. svófum.*

---

28) *Gull* ubi Magnæus aureum annulum nimis stricte intelligit.

Str. X. 29) *Gullmidlandi* i. e. munificus, aurum largiens, de Sigurdo jure dicitur. vid. *NG*þ.

30) *Flet* sedes, domus plur. hic Heimeris totam ditionem significat.

31) *Vikingr* pirata, hic terra bellantem notat, vid. Gloss. Sigurdus bellator Danus salutatur, quod in Dania non natus quidem sed educatus est.

32) *Ein — i verdúngo* i. e. præstantissimus inter omnes aulicos judicatus est.

Str. XI. 33) *Sváfo-veri:* hinc non male colligeris, quod novi nupti, vel jam nupturi etiam a concumbente consvetudine matrimoniali aliquantisper abstinuerint: quod ad rem, confer carmen *Gripisspá* Str. 41. Ita suis etiaminum

I sæíng *b*) einni
Sem han bróþir minn *c*)
Vm borinn *d*) veri.
34) Hvartki knátti *e*)
Hönd yfir annat
35) Atta nóttom
Ockart *f*) leggia.

In cubili eodem,
Tanquam ille meus frater
Natus fuisset.
34) *Neutri nostrum*
Brachium super alterum
35) *Octo per noctes*
Collocare licuit.

XII.

36) Því brá mer GUDRÚN
GIÚKA dóttir
At ek SIGVRÞI

XII.

Id mihi objecit GUDRUNA
GJUKII *filia,*
Quod SIGURDO

Svefak

b) N. G. þ. ut. *sæng*, ut vulgo scribimus.
c) N. G. þ. Svec. mbr. & S. *minn bródir.*
d) S. *Omborinn* una voce.
e) N. G. þ. ut. *hvorki mátti* neutri licuit.
f) Iidem *ockar*, ut hodie loquimur.

iamnum locis in Svecia & Norvegia usu receptum esse s. saltim fuisse ferunt, ut juventus rustica ante nuptias brevi celebrandas per septiduum casti concumbant; hoc autem contubernio lascive abutentes dictatam plebiscito poenam incurrant.

34) *Hvartki-leggia* i. e. alter alterum amplexari, vide notam præcedentem.

35) *átta nóttum* octo noctes: secus *Volf. f.* Cap. 36. aliam lectionem sequens, per tres noctes eos concubuisse perhibet, conf. *Gripisspá* l. c. quam lector auctoritatem præferat, nostri parum interest.

Str. XII. 36) *Því brá-armi:* sec. *Volf. f.* Cap. 37. Gudruna Brynhildæ dixit: *eigi sómir þer at lastá hann, er han var þinn frumver:* non decet ut eum vituperes, qui fuit primus maritus: quare Gunnarus cædem sororis excusaturus: *þetta er gild bana sök at hafa tekit meydom hennar:* hoc justa necis causa, quod eam (Sigurdus) virginitate spoliarit. Sigurdum ex Brynhilda filiam Aslögam tunc suscepisse judice Magnæo admodum verisimile est.

Svefak *g*) á armi.
Þar *h*) varþ ek þess vís
Er ek 37) vildigak *i*)
38) At þav vélto mik
I ver-fángi *k*).

Dormîssem in ulnis.
Ibi rescivi
Quod 37) *nolui,*
38) [*Nempe*] *quod illi me fraudâssent*
Cum maritum sumerem.

XIII.

39) Myno viþ of-ſtríþ
Allz til lengi *l*)
Konor ok karlar
Qvikvir fæþaz *m*).
40) Viþ ſkvlom ockrom

XIII.

39) *Sanè nimiis cum calamitatibus*
Perdiù prorsum
Fæminæ et masculi
Vivi nascentur.
40) *Nos duo nostram*

Aldri.

Str. XII. *g)* Idem *ſvæfi.* *h)* *þá-víſs.*
i) Iidem: *at ec vilda ei S. vildiga* eodem sensu.
k) *N. G. Þ.* uterq. *vet fángi* i. e. loco proelii, vitiose.
Str. XIII. *l)* Idem *eſlengi.*
m) Mbr. & S. *qvikvir* NGÞ. ut. *qvik um fordaz* inepte.

---

37) *Vildigak* contracte pro *vilda eigi ek*, nolui; adeoque hic ut alibi negative accipitur: Secus observante b. Magnæo *vildigak* (pleonastice pro *vildag ak*) volui, sensu affirmativo sumit *Gudr. qu.* 11. ubi Atlius: *hugdak her i túni teina fallna, er vildigak vaxna láta:* per somnium vidi in hoc horto decidisse furculas, quas crescere volui, ubi vero *vildak* i. e. *vilda ek* rectius legi mihi certum est.

38) *At þaug* ut illi; Grimhildam & filios intelligit, cfr. *Volſ. ſ.* Cap. 36.

Str. XIII. 39) *Muno-lengi:* communem hominum sortem queritur.

40) *Vid-ſaman: ſlita aldri ſáman;* hæc phrasis illi danicæ similis: *at ſlide Tiden*, tempus terere. Malim tamen cum *Norna G. ſ.* legere: *vid ſkolum-ſamförum:* nos duo (ego & Sigurdus) nostram consvetudinem (integræ vitæ) nunquam solvemus.

Aldri *n*) flíta	*Ætatem teremus*
SIGVRÞR saman.	[*Ego et*] SIGURDUS *una.*
41) Seykstv *o*) gýgiar kyn *p*).	*Humô tu* 41) *absorbeâre, giganteum genus!*

n) S. *aldr* depravate. NGÞ. ut. *aldrei-samförum* i. e. nunquam rumpamus nostrum conjugale sodalitium.

o) Ita mbr. S. *feiczu* prave NGÞ. ut. *söktu nu gigr:* terra te absorbeat!

p) O. S. *Tr.* mbr. *Gygiar kind* idem.

41) *Seykstu*, imperat à *seykvan:* usitatius est *seykto* s. *söktu* i. e. submerge te, a *seykva* submergi.

GUN-

QVIÞA
GUDRÚNAR
GIÚKADÓTTOR
IN FYRSTA.

FORMÁLI.

1) GUDRÚN ſat yfir SIGVRÞI davþom. hon grét eigi ſem aþrar konor. en hon var búin til at ſprínga af harmi. Til gengo bæþi konor ok karlar at hvgga hana. en þat var eigi avdvelt. Þat er ſavgn manna. at GVDRÚN hefdi *a*) etiþ áf 2) FAFNIS hiarta. ok hon ſkildi því fvgls ravdd. Þetta er 3) enn qveþit vm GUDRÚNO.

PROLOGUS.

1) GUDRUNA *adsedit* SIGURDO *exanimi; ea non flevit, uti aliæ mulieres, sed proximum aberat, ut luctu disrumperetur. Adgressi sunt et fæminæ et viri eam consolaturi; atqui id non erat facile. Traditum est a quibusdam, quod* GUDRUNA *comederit aliquid e corde* 2) *Fafneris atque ideo intellexerit vocem avium. Hoc* 3) *etiam carmine narratum est de* GUDRUNA.

GUDRU-

Prologus *a)* S. *hefi.*

Prologus. 1) Huic odæ in codicibus nostris præmissa introductio inscribitur: *Frá dauda Sigurdar* i. e. de morte Sigurdi: cuius vero prior & major pars ad. odæ secundæ Brynhildianæ fragmentum pertinere videtur; qvare ibidem partem illam subtexuimus: dictæ vero introductionis pars posterior hic retinetur, cum ea quoad rem & contentum Odæ præsenti conueniat.

2) Vide Sigurdi Odam II. *Volſ. ſ.* Cap. 48.

3) *Enn* adhuc i. e. præter illa quæ alibi dicta sunt.

GUDRUNAR-QVIDA IN FYRSTA.

I.

4) ÁR var þat GVDRÚN
Gördiz at 5) deyia
Er hon ſórg-fvll b) ſat
Yfir SIGVRÞI.
Gérþit hon 6) hiúfra c)
Né höndom ſlá
Né qveina vm
Sem konor aþrar.

II.

Gengo jarlar 7)
Al-ſnotrir fram
Þeir er hardz hvgar
Hana lavtto.
Þeygi GVDRÚN
Gráta mátti.
Sva var hun móþvg
Mvndi hon 8) ſpringa

II β.

Sáto itrar
Jarla brúþir
Gvlli búnar
Fvr GUDRÚNO.

ODA GUDRUNÆ PRIMA.

I.

4) *Tempus fuit, cum* GUDRUNA
Parata erat ad 5) *moriendum,*
Quando ea moesta
Adsedit SIGURDO [*defuncto*]:
6) *Gemitus non edidit*
Neque manus jactavit,
Neque [*de damno*] *questa est.*
Uti mulieres aliæ.

II.

Accesserunt 7) *viri illustres*
[*Et*] *valdè elegantes,*
Qui a sævo proposito
Eam retardabant.
At GUDRUNA *neutiquam*
Flere poterat,
Adeò animi dolore commota erat,
Ut tantum non 8) *disrumperetur:*

II β.

Sedebant eximiæ
Nobilium fæminæ,
Auro ornatæ,
Coram GUDRUNA;

Hvet

Stropha I. *b*) Mbr. *ſat ſorgfull.* *c*) S. *hérfrá* pro *hjúfra.*

Str. I. 4) *ár var* i. e. ab initio s. olim accidit, ut etc.

5) J. e. ad mortem sibi consciscendam.

6) *Hiúfra* hodierno Islandorum sermone plura significat, vid. Gloss.

Str. II. 7) *Jarlar* dynastæ; sive ipsos fratres Gudrunæ principes sive ceteros nobiles aulicos intelligit.

8) *Springa* dissilire, dirumpi; hic simpliciter exspirare notat.

Hver ſagdi þeirra
Sinn of trega,
þann er bitraſtan
Of bedit hafdi.

Qvævis earum enarravit
Suum moerorem,
Qvem acerbissimum
Passa fuerat.

III.

þá qvaþ þat GIAFLAUG
GIÚKA syſtir:
Mik veit ek á moldo
Mvnar-lauſaſta.
Hefi ek fimm vera
9) Forſpell beþit
Tveggia dætra
þriggia syſtra
Átta bræþra.
þó ek ein lifi.

III.

Tunc loqvuta est GJAFLÖGA
GJUKII *soror:*
Me scio in tellure
Voluptate maximè orbam;
Quinque maritorum
9) *Jacturam passa sum,*
Duarum filiarum;
Trium sororum,
Octo fratrum,
Tamen sola supersum.

IV.

þeygi GVDRÚN
Gráta mátti.
Sva var hon móþvg
At mavg dauþan
Ok harþ-hvgvþ
Um hrær fylkis.

IV.

Atqui GUDRUNA *neutiquam*
Lacrymare potuit,
Adeò moesta erat
Post (ob) virum extinctum,
Et animi sævitiâ flagrans
Ob funus regis.

V.

þá qvaþ þat HERBORG
10) HÚNALANZ drottníng.

V.

Tunc interpellavit HERBORGA
10) HUNNICÆ *terræ regina:*

Hefi

Str. III. 9) *Fiörſpiöll* fata, hic interitus.
Str. V. 10) Ex hoc loco verisimiliter concludit b. Suhmius, quod plures apud Hunnos (Venedos, Vendos) reguli simul regnaverint.

Hefi ek harþara	*Ego sæviorem*
Harm at ſegia	*Luctum narrare habeo:*
Mínir ſiö ſynir	*Mei septem filii*
10[b]) Svnnanlanz	*In 10) australi regione,*
Verr inn átti *f*)	*[Et] maritus octavus,*
I val féllo.	*In acie occiderunt.*

VI.	VI.
Faþir ok móþir	*Pater et mater,*
Fiórir bræþur.	*Quatuor fratres,*
11) þau á vági	11) *Eos in mari*
Vindr 12) of lék.	*Ventus* 12) *illusit,*
13) Barþi bára	13) *Verberavit (adflixit) fluctus*
Viþ borþ-þili.	*Oræ navalis contabulationem.*

VII.	VII.
Siálf ſkylda *g*) ek gavfga	*Ipsa cogebar cohonestare,*
Siálf ſkylda ek gavtva	*Ipsa cogebar sepulturam curare,*
Siálf ſkylda ek *h*) havndla	*Ipsa cogebar administrare*
Hel-för þeirra;	*Exsequias illorum.*
þat ek allt *i*) vm beiþ	*Hæc omnia passa sum*
Ein miſſeri	*Unico anno,*
Sva at mer maþr engi	*Ita ut mihi hominum nemo*
Mvnar leitaþi.	*Solatium adferret.*

VIII.

Str. V. *f)* Ita S. Str. VII. *g)* S. *ſkyldac* quod usitatum. *h) Helför* pro *herför* Magnæus bene restituit. *i)* S. *alt* eþ.

10*b*) I. e. in Saxonia s. Germania.

Str. VI. 11) *þau* ad parentes cum filiis referendum.

12) *Lék* i. e. ex improviso transfretantibus supervenit.

13) *Bardi-þili* Naufragii descriptio, per litoten.

VIII.

Þá varþ ek hapta
Ok her-numa
Sams misseris *k*)
14) Síþar *l*) verþa.
Skylda ek skreyta
Ok 15) skúa binda
Hersis qván
Hverian morgin

VIII.

Tum fiebam vincta,
Et bello capta
Eodem semestri
14) *Jam provecto.*
Cogebar exornare,
Et 15) *calceos ligare*
Ducis bellici conjugi
Quovis mane.

IX.

Hon ægdi mér
Af afbryþi *m*).
Ok hörþom mik
Havggom keyrþi.
Fann ek húss-gvma *n*)
Hvergi enn betra.
En húsfreyio
Hvergi verri.

IX.

Ea comminabatur mihi
Præ zelotypia,
Et duris me
Plagis verberavit:
Herum inveni
Nusquam meliorem,
At heram
Nusquam pejorem.

Str. VIII. *k) S. misserir* perperam. *l)* S. *sídan.*

Str. IX. *m)* Ita mbr. pro *afbrydi* s. *ábrydi* ut alibi scribitur, vide Gloss. S. hic legit *afbrygdi* i. e. excessus, exorbitatio, quod minus probatum.

n) S. *húsgoma* quod insvetum.

Str. VIII. 14) *Sidar verda* adjectivum, genitivo casu ad *misseris* referendum: sensus est: ejusdem semestris parte posteriore s. eodem semestri ad finem declinante. Secus Magnæus construxit: þá *vard ec sidar-verda:* tunc cogebar fieri posterius i. e. vincta & captiva, quod sane verosimile est.

15) *Skúa binda* ligare calceos: hinc nec temere colligit Magnæus, quod veteres, ut etiamnum Islandi, non fibulis sed corrigiis calceos pedibus adstrinxerint. Ceterum de hoc servili officio conferatur *Laxd. S.* de Melkorka Höskuldi ancilla.

Þeygi GVÞRÚN
Gráta mátti.
Sva var hon móþvg *o*)
At mavg davþan
Ok harþ-hvgvd
Vm hrær *p*) fylkis.

X.

Nihilo magis GUDRUNA
Flere potuit,
Adeo moesta erat
Post virum extinctum,
Et atrociter animata
Ob funus regis.

XI.

Þá qvaþ þat 16) GVLLRÖN
GIÚKA-dóttir.
Fá kantv 17) fóstra
Þótt þú *q*) fróþ sér
Ungo vífi
Annspiöll *r*) bera.
18) Varaþi hon at hylia
Vm hrær fylkis.

XI.

Tunc interfata est 16) GULLRANDA
GIUKII *filia:*
Pauca scis, mea 17) *nutrix!*
Quanquam docta es,
Juveni fœminæ
Adloquia ferre;
18) *Cavit, ne occuleretur*
Corpus regis exanime.

XII.

Svipti hon blæio
Af SIGVRÞI

XII.

Raptim amovit stragulum
Cadaveri SIGURDI,

Ok

Str. X. *o)* S. *módig*, nullo ———
p) Hrær, *hreyr* tumulus, legere malim *hræ* cadauer, corpus examine.
Str. XI. *q)* S. *þóttu* bene. *r)* S. *anspiöll* male pro *andspiöll*.

Str. XI. 16) Gudrunæ soror, in mantissa ad calcem *Ol. s. Tr.* Godny dicitur; forsan inquit Magnæus, Gullrönd cognomen hujus Amazonis, ab ejus scuto ductum.

17) *Fóstra* nutrix: Magnæus Giaflögam intelligit, Gudrunæ et Gullrandæ amicam quæ Str. 4 memoratur.

18) *Varadi-fylkis:* qvippe Gullranda fere credidit ut longula corporis exanimis inspectio sororis viduæ dolorem leniret.

Ok *s*) 19) vatt vengi
Fvr vífs kniám
t) Lítty á liúfan
Legþv mvnn viþ grön
Sem þú hálfaþir
Heilan ftilli.

XIII.

A leit GVDRÚN
Eino finni.
Sá hon davglings skavı
Dreyra runna
Fránar fiónir
Fylkis liþnar *u*)
Hvg-borg jöfvrs
Hiörvi *v*) fkorna

XIV.

Þá hné GVDRÚN
Havll viþ bólftri.
Haddr lofnaþi.
Hlýr roþnaþi.
En 20) regns-dropi *x*)
Rann niþr vm kné.

Et 19) *versavit genas* [*illius*]
Coram mulieris genubus:
Adspice carum [*inquit*],
Adplica os [*tuum*] *labio*,
Tanquam amplexeris
Salvum [*vivum*] *principem.*

XIII.

Adspexit GUDRUNA
Una vice,
Vidit regis capillum
Cruore perfusum,
Coruscos oculos
Principis langvefactos,
Pectus regis
Gladiô laceratum.

XIV.

Tunc flexa est GUDRUNA
Reclinis in culticam [*cervical*),
Capitis redimiculum laxatum est,
Gena [*que*] *rubore suffusa*,
At 20) *imbris gutta*
Defluxit per genua.

XV.

Str. XII. *s)* S. et quoddam fragmentum codicis oblongi, *lytto* perperam *t)* Idem codex oblongus. *ftilir* corrupte. Str. XIII. *u)* Cod. obl. *lidum* inepte. *v)* Cod. obl. *hættliga* i. e. periculose. Str. XIV. *x)* S. *regndropi.*

Str. XII. 19) *Vatt-kniám:* de Gullranda sorori funus ostendente hoc intelligendum.

Str. XIV. 20) Ita lacrymas copiose fluentes appellat.

XV.

Þá grét GVDRÚN
GIÚKA-dóttir
21) Sva at tár flvgo
Treyſk ígögnom
22) Ok gvllo viþ
Gæſs í túni
Mærír fvglar
Er mær átti.

XV.

Tum flevit GUDRUNA
GJUKII *filia*,
1) *Adeo ut lacrymæ*
Obstinatæ pervolitarent
2) *Et adclamarent*
Anseres in area [*ædium*]
Speciosæ aves,
Quas puella possidebat.

XVI.

Þá qvaþ þat y) GVLLRÖND
GIÚKA-dóttir.
Yckar viſſa ek
Áſtir meſtar
Manna allra
Fvr mold ofan.
Undir þú hvarki
Uti né inni
Syſtir mín
Nema z) hiá SIGVRÞI.

XVI.

Tum fata est GULLRANDA
GJUKIO *sata:*
Vestrum novi
Amores maximos
Inter omnes homines
Super terrestrem pulverem:
Neque adquiescebas conditione tua
Foris neque intus,
Soror mea!
Nisi apud SIGURDUM.

XVII.

Þá kvaþ þat GVÞRÚN
GIÚKA-dóttir.

XVII.

Tunc loquuta est GUDRÚNA
GJUKIÔ *nata:*

Sva

Str. XV. *y)* S. *Treiſk*, vid. Gloss.
Str. XVI. *z)* S. *nema* ad priorem lineam refert-

Str. XV. 21) *Sva-gögnum*, sensus est: ut perseverantes lacrymæ vestes permadefacerent.

22) *Oc-túni* fictio poetica, etiam anseres Gudrunæ dolorem garritu participasse perhibet.

Sva var minn SIGVRÞR
Hiá ſonom GIÚKA
Sem þ) veri 23) geir-lav
Or grasi vaxinn.
Eþa veri biartr ſteinn
A band dreginn
Jarkna-ſteinn æ)
Yfir avdlíngom.

Talis erat meus SIGURDUS
Inter (ad) GJUKII *filios,*
Tanquam 23) *allium capitatum,*
Quod supra gramen exsurrexit,
Aut gemma fulgida
Filo inserta,
Pretiosus lapillus,
Super principes.

XVIII.

Ek þótta ok
Þióþans reckom
Hverri hærri a)
24) Herians díſi b).
Nú em ek ſva lítil
Sem lavf ſé

XVIII.

Ego etiam visa sum
Regis satellitibus
Quavis celsior (excellentior)
24) *Regii stemmatis nymphâ:*
Nunc adeò sum exilis,
Ut frondis est

Str. XVII. *þá-dóttir* has duas lineas male omittit mbr.
þ) S. *væri* omittit.
æ) Cod. obl. *jartkna* sed hoc ex puncto *jarkna* reposuit.
Str. XVIII. a) Ita Ö. S. sed mbr. *hæri*, ut Islandi orientales, teste Magnæo, etiamnum pronuntiant.
b) S. *dyſi* non bene.

Str. XVII. 23) Veteres hominem elegantem & amabilem cum allio in deliciis habitocompararunt, vid. *Od. Gudr.* II. Str. 2. & *Volſ. ſ.* Cap. 41. pag. 86. ubi *grænn laukr* pro *Geirlaukr* dicitur: sed *Geirlaukr* correcta lectio.

Str. XVIII 24) *Herians díſi.* sec. literam Othini nympha i. e. Dea quæpiam Valhallæ; a quo ad veritatem prono sensu non est cur recedamus; Gudruna enim significat; quod superstite adhuc marito, satellites & aulici ejus majorem illi (Gudrunæ) quam ipsis deabus honorem habuerint: frustra ergo & temere b. Magnæus *Herians díſi* regii stemmatis mulierem interpretatus; nomen Othini *Herian* de rege & principe hoc loco accipiendum judicavit.

Opt í 25) avlſtrom *c*)
At jöfr davþan *d*)

Sæpe in sylvis 25),
Post regem extinctum.

XIX.

Sakna ek í ſeſſi
Ok í ſæíngo *e*)
Míns mál-vinar.
Valda megir' *f*) Giúka
Valda megir Giúka
Míno bavlvi *g*)
Ok ſyſtvr ſinnar
Sárom gráti.

XIX.

Desidero in consessu
Et in cubili
Meum colloquiorum participem;
Auctores [ejus] sunt filii Gjukii,
Auctores sunt filii Gjukii
Meæ calamitatis
Et sororis suæ
Acerbi luctûs.

XX.

26) Sva er vm lýþa *h*)
Landi eyþit *i*)
Sem er vm vnnoþ
Eiþa ſvarþa.

XX.

26) *Ita vos populi*
Regionem vastatis
Quemadmodum præstitist
Juramenta jurata!

Mana

c) Mbr. *aulſtram* S. *aulſtraum* obl' *olſtraum*.
d) Ead. obl. *at jöfri daudum*, quod dictionem recentiorem sapit.
Str. XIX. *e*) Obl. *ſængo* bisyllabum contra numerum metri requisitum.
f) Obl. *megir*. perperam. Cetera Odæ nostræ in hoc codice desiderantur.
g) In mbr. *bölvi* excidit.
Str. XX. *h*) S. *lida* male.
i) *Eidit* nec bene.

25) *I ölſtraum* locus difficilis; sec. literam verto: sicut frons in arboris impetu; h. e. cum ventus vehemens arborem impetit & exagitat: *ölr* poetice arbor; *ſtromr*; *ſtraumr*, i. q. *ſtármr* vehementi impetus, procella: hæc versio contextui bene congruit.
Str. XX. 26) *Sva-unnod:* q. d. juramentis, quæ dedistis, male servatis, patriæ non secus quam mihi damnum intulistis.

Mana *k*) þú GVNNARR
27) Gvllz vm nióta,
Þér mvno þeir bavgar
At bana verþa.
Er þú SIGVRÞI
Seldir *l*) eiþa.

Non futurum est, GUNNAR!
Ut 27) *auri fructum capias*,
Ei tibi annuli
Necis auctores evenient,
Quoniam tu SIGURDO
Juramenta dedisti.

XXI.

Opt var i túni
Teiti at *m*) meiri
Þá er minn SIGVRÞR
Savþlaþi GRÁNA
Ok þeir BRYNHILDAR
Biþia fóro
Armrar 28) vættar
Illo heilli.

XXI.

Sæpe erat in urbe
Hilaritas major,
Quando meus SIGURDUS
Sellam imposuit GRISEO,
Atque illi BRYNHILDAM
Ambitum ibant
Exsecrandam 28) *furiam*
Dirô auspiciô!

XXII.

29) Þá kvaþ þat BRYNHILDVR
BVÞLA-dóttir.
Vavn ſé ſú *n*) vættvr

XXII.

29) *Tunc profata est* BRYNHILDA
BUDLII *gnata:*
Expers sit ea strix

Vers

k) Ita S. sed mbr. secus *manna*.
l) Mbr. *svardir*, nec male.
Str. XXI. *m*) Mbr. *at* om.
Str. XXII. *n*) S. *siá* etiam recte.

27) Aurum Fabneri loquitur, præcipuam forte causam cur Giukungi Sigurdum læderent, cujus opes relictas occuparunt.

Str. XXI. 28) *Vætt*, *Vættr*, genius item saga venefica, incantatrix, nomen infame & odiosum, quo Brynhildam salutat.

Str. XXII. 29) *Þá-barna:* pergit Gudruna Brynhildæ, jam frustratæ, verba & effusas iras narrare.

Vers ok barna
30) Er þik GUDRÚN
Gráz vm beiddi
31) Ok þér í morgon
Mál-rúnar gaf.

XXIII.

Þá qvaþ þat GVLRÖND
GIÚKA-dóttir:
32) Þegi þú þióþ-leiþ-
þeirra orþa.
Vrþr avþlínga
Hefir þú æ verit.
33) Rekr þik alda hver
Illrar ſképno
34) Sorg ſára
Siö konúnga

Mariti et liberorum,
30) *Quæ te,* GUDRUNA!
Fletum poposcit,
31) *Atque tibi eo mane*
Familiares sermones obtulit!

XXIII.

Tunc effata est GULLRANDA
GJUKIO *nata:*
32) *Abstine tu, abominanda!*
Istorum verborum:
Erinnys principum
Semper fuisti;
Te 33) *repellit ab se viventium quisque*
Diro fatô,
34) *Calamitatem asperam*
Septem regum

35) Ok

30) *Er-beiddi*: cum illa te Gudruna! flere juberet i. e. mala mihi precaretur.

31) *Oc þer-gaf:* et mane (diei nuptialis) te alloqueretur: quales vero vel quinam Brynhildæ ad Gudrunam sermones fuerint, non dicitur: invectivos & accerbos fuisse ex stropha sequenti concludimus.

Str. XXIII. 32) Brynhildis cæso Sigurdo Gudrunam sive convenisse sive præsens maledictis lacessivisse non videtur: quare ni fallor hæc & præcedens stropha ad aliud tempus s. alium locum respicit, cum Gullrandæ furiosæ mulieri silentium imponeret.

33) *Rekr-ſképnu.* Ego quamvis Magnæi versionem in textu retinens sic vertere malim: Te omnis agit fluctuatio infelicis fati s. fata sinistra te ad omne malum, nunc ad hoc, nunc ad illud, impellunt.

34) *Sorg-Konúnga* i. e. acerbam septem regum calamitatem i. e. te quæ tot regibus magnam calamitatem creasti.

35) Ok vin-ſpell *o*)
Víſa meſt.

35) *Et amicorum cladem*
Inter fœminas maximam.

XXIV.

Þá qvaþ þat BRYNHILDVR
BVÞLA-dóttir.
Veldr einn ATLI
Öllo bavlvi
Of borinn BVÞLA
Bróþir minn,
36) Þá er viþ í havll
HÚNSKRAR þióþar
Eld á jöfri
Orm-beþs litom.
Þeſs hefi ek gángs
Goldit ſíþan
37) Þeirrar ſýnar
Sámk *p*) ey.

XXIV.

Tunc ait BRYNHILDA
BUDLIO *sata:*
Auctor est solus ATTALUS
Omnis calamitatis
Prognatus BUDLIO
Frater meus,
36) *Ubi nos in aula*
HUNNICÆ *gentis*
Ignem serpentini cubilis
In rege conspeximus;
Istud iter mihi
Exinde obfuit,
37) *Ejus conspectûs*
Piget me semper.

XXV.

Str. XXIII. *o*) S. *óvina* perperam.
Str. XXIV. *p*) Ita mbr. & S. vid. notas.

35) *Oc-meſt*, et maximam mulierem s. inter mulieres amicitiæ dissolutionem i. e. Te, quæ præ ceteris mulieribus odia & inimicitias excitasti, disseminasti.

Str. XXIV. 36) *Þá er-litum:* sensus est: cum principem Sigurdum auro splendentem in Hunnorum i. e. Vendorum sede primaria hospitem exciperemus. *Ormbedr* aurum; *ormbeds elldr* flamma s. splendor auri.

37) *Þeirrar-ey* i. e. visionis quam vidi & semper ante oculos habui; subintellige ex præcedenti versiculo verba: *hef ec goldit*, poenas tuli q. d. postquam Sigurdi amabilem vultum primo viderem & postea animo servarem, plurima me mala vexarunt.

XXV.

38) Stóþ hon vnd ſtoþ
Strengdi *q*) hon ellri *r*).
Brann BRYNHILDI
BVþLA-dóttor
Eldr or avgom
39) Eitri fnæſti
Er hon ſár vm leit
A SIGVRþI.

GVDRÚN *s*) geck þaþan a braut til ſkógar á eyþimerkur, ok fór allt til DANMARKAR, ok var þar meþ *t*) þóRO HÁKONAR-dóttor 40) ſiö miſſeri. BRYNHILDVR vildi eigi lifa eptir SIGVRþ *u*). Hon lét drepa þræla ſína átta ok fimm

XXV.

38) *Adstitit columnæ,*
Violenter complexa est alnum (lignum),
Arsit BRYNHILDÆ
BUDLII *gnatæ*
Ignis ex oculis,
39) *Venenum eructavit*
Ea, ubi vulnera adspexit
In SIGURDO.

Dein GUDRUNA *inde accessit in sylvam et solitudines, perrexitque in* DANIAM *usque; ibi cum* 40) THORA HACONIS *filia per septem semestria versata est.* BRYNHILDA SIGURDO *supervivere noluit. Ea occidi fecit servos suos octo et quinque servas.*

ambót-

Str. XXV. *q*) Mbr. & S. *ſtrengþi* pro quo Magnæus *ſtrengdi* bene restituit.
r) Mbr. *elvi*, S. *elſi*. Magnæus hic columnam intelligens *elri* s. *olvi* legendum judicavit: nam *elrir* & *ölr* lignorum species, vid. Gloss.
Prosa *s*) Mbr. *Gunnar* gravi lapsu.
t) *á eydimerkur* S. om.
u) S. *Eptir dauda Sigurdar.*

Str. XXV. 38) *Stod: elri* adstans columnæ firmiter eam prensaret: *ſtod* columna & *elrir* alnus, hic idem exprimunt.
39) *Eitri fnæstri* Noster Brynhildam frementem auxesi poetica cum iratis serpentibus comparat, quorum oculi ignis instar ardent, ora venenum & saniem evomant.

Prosa 40) De muliere principe sine dubio loquitur; forsan ex conjectura Magnæi hæc Thora fuit uxor Halfii regis Hialpreki filii, qui Sigurdum in pueritia enutriverat, conf. *Odam. Gudrunæ* II. Str. 12 & 13 collata *Volſ. ſ.* Cap. 41. pag. 87.

ambóttir. þá lagdi hon ſik ſverþi til bana. ſva ſem ſegir í 41) SIGVRDAR-Qviþo v) inni ſkömmo.

Deinde ictu gladii funesto se transfixit, quemadmodum narratur in 41) *Oda* SIGURDI *breviore.*

v) Mbr. *qvidi* acsi a nominativo *quidr.*

41) Magnæus Odam Sigurdi II. intelligit: nisi carmen quoddam deperditum hic notetur.

DRÁP

DRAP NIFLUNGA.

a) DRÁP NIFLÚNGA.

GUNNARR 1) ok HAVGNI tóko þá gvllit allt FAFNIS arf. Ófriþr var þá í milli b) GIÚKÚNGA OC ATLA. Kéndi han GIÚKÚNGOM völd vm andlát BRYNHILDAR: þat varþ c) til sætta d), at þeir skyldo gipta honom GVDRÚNO. ok gáfo henni óminnisveig át drecka 2) áþr hon játti at giptaz ATLA. Synir ATLA vóro þeir ERPR ok EITILL. En SVANHILDVR var SIGVRÞAR dóttir ok GUDRÚNAR. ATLI konúngr bavþ heim e) GVNNARI ok HAVGNA, ok sendi VÍNGA eþr KNEFRAVÞ. GVDRÚN vissi vélar ok sendi meþ rú-

CÆDES NIFLUNGORUM.

Deinde 1) GUNNAR *et* HÖGNIUS *occuparunt (sibi vindicarunt) aurum universum*, FAFNERIS [*cæsi*] *hæreditatem. Tunc hostilitas extitit inter* GJUKUNGOS *et* ATTALUM. *Ille* [*enim*] GJUKUNGOS *cædis* BRYNHILDÆ *auctores esse arguebat. Eo autem remedio pax inita est, ut illi* ATTALO GUDRUNAM *in matrimonium darent; et huic quidam dederunt potionem oblivionis bibere* 2), *antequam ea* ATTALO *nubere consentiret. Filii* ATTALI *erant* ERPUS *et* EITILLUS. SVANHILDA *verò* SIGURDI *filia erat ex* GUDRUNA. *Rex* ATTALUS GUNNAREM *et* HÖGNIUM *ad convivium invitavit, legato usus* VINGIO (Alato) *sive* KNEFRÖDO. GUDRUNA *fraudes sensit, et in runicis* nom

a) Hanc inscriptionem, quamvis vetustate jam fere detritam, ab initio membr. prætulisse videtur, id quod ex truncatis literarum ductibus colligimus.
b) S. *mille* inter adjicit. c) Mbr. *var* pro *varþ*. d) S. *setta* contra usum.
e) S. *þeim* illis, quod nec male congruit.

1) Scilicet post Sigurdum ab iis occisum. 2) Respice *Gudrunar-Quidam IIdam* vers. XXI.

nom orþ at þeir ſkyldo eigi koma. ok til jartegna *f*) ſendi hon HÖGNA hrínginn ANDVARA-naut. ok knýtti í vargs hár 3). GUNNARR hafþi beþit *g*) ODDRÚNAR *h*) ſyſtor ATLA ok gat eigi 4). þá feck han GLAUMVARAR, en HAUGNI átti KOSTBERO. þeirra ſynir váro þeir, SÓLARR ok SNÆVARR ok GIÚKI. En er GIÚKÚNGAR komo til ATLA, þá baþ GUDRÚN ſono ſína at þeir bædi GIÚKÚNGOM *i*) lífs. en þeir vildo eigi. Hiarta var ſkorit or HAUGNA. en GUNNARR ſettr i *k*) orm-gard. *l*) Han ſló hörpo ok

Characteribus verba legavit, ne [fratres] sisterent se [ad convivium], et tesseræ vice de ea re misit HÖGNIO *annulum* ANDVARIO *olim possessum, quem lupinis pilis implicuit* 3). GUNNAR *uxorem ambierat* ODDRUNAM *sororem* ATTALI, *atqui non obtinuerat* 4). *Tum nactus est* GLÖMVARAM *in conjugium,* HÖGNIUS *autem* KOSTBERAM *in matrimonio habuit. Eorum filii erant hi:* SOLAR (Solaris), SNÆVAR (Niveus) *et* GJUKIUS. *Ubi autem* GJUKUNGI *ad* ATTALUM *veniebant,* GUDRUNA *filios suos rogavit, ut illis vitam [a patre] orarent; atqui filii id noluere. Cor* HÖGNIO *exsectum est,* GUNNAR *autem conjectus in carcerem angvium. Hic citharam pulsvaſpi*

f) S. *jarteikn* utraque lectio apud veteres usu valet.

g) S. *heþit*, perperam & sine usu. *h*) Mbr. *Odrunar* uno d, usu non ferente.

i) S. *þeim* illis. *k*) Hic Edda Snorrii *úr Högna qvikum*, ex Hognio vivo non male.

l) S. *var ſettr* & mox *Volſ. ſ.* et *Rognars ſ. Lodbr. ormagard*, utraque lectio se probat. Edda Snorrii plenius & clarius: *enn honom var fengin leyniliga harpa, oc ſlò hann med tánum, þvi hendur hans voro bundnar* i. e. illi autem clanculum (ɔ: sorore curante) data est cithara, atque ille hanc digitis pedum pulsabat; nam manus ei ligatæ erant. Consentit utcunque *Volſ. ſ.* Cap. XLVI. pag. 101; Verba ejus: *Gudrun ſendi honom hörpu, en han ſyndi ſína liſt, at han drap ſtrengina med tönnum* i. e. Gudruna misit ei (Gunnari) citharam, at ille artem suam ostendit, nam chordas pulsabat dentibus; ubi illud ultimum suspectum videri posset, et forsan corruptum ex altero Snorrii.

3) De his conferri possunt infra *Atla-qvida* et *Atla-mál en Grænlendſko*.

4) Vide *Oddrúnar-Grát*, s. Lessum Oddrunæ, inferius.

svæfþi ormana. en nadra stack hann til lifrar 5).

savit, atque angves sopivit; at vipera eum fodit usque ad jecus 5):

5) Odæ hujus, saltem quidem modulorum ejus, mentio fit in *Olafs-s. Trygg.* et quidem *Norna-Gests þatti*, Cap. II. pag. 135. Col. 1. ed. Skalholt. ubi hæc habentur: *Tekr Gestr hörpu sína, ok slær vel ok lengi vm qveldit, sva at avllvm þykir vnad í á at heyra, ok slær þá Gvnnars Slag bezt, ok at lyktvm slær han Gvdrúnar-brögd hino forno, þav havfdv menn eigi fyrr heyrt*; i. e. Sumit Gestus citharam suam, et eam ferit beneque et diu ea vespera, adeò ut omnes sibi oblectamento haberent, auditores esse, et tum quidem Gunnars-Slag s. Pulsum citharistrium Gunnaris, (omnium carminum) optimè ludit; ad finem autem Gudrûnar-brögd, s. Fallacias Gudrunæ, citharâ canit, quod carmen antea præsentibus inauditum erat.

QVIÞA
GVÞRÚNAR
GIUKADOTTR
IN ÖNNVR.

GUDRÚNAR QVIDA EN ÖNNOR.

[INNGANGR.]

a) ÞIÓÞREKR konúngr var med ATLA 1). ok hafdi þar látiþ *b*) flesta alla menn sína 2). ÞIÓÞREKR ok GUDRÚN kærþo harma-sín á milli. hon sagdi honom ok qvad.

ODA GUDRUNÆ SECUNDA.

[*INTRODUCTIO*].

THEODORICUS *rex erat cum* ATTALO 1), *atque ibi plerosque omnes suorum comitum amiserat* 2). THEODORICUS *et* GUDRUNA *de calamitatibus* [*suis*] *inter se miscebant querimonias. Ea illi* [*suas*] *narravit et fata est:*

I.

a) Hæc parvula introductio prosaica cum idonea ratione, ut opinamur, huc a nobis translata est e fine proximè præcedentis membri prosaici, quod inscribitur *Dráp Niflúnga* s. *Niflungorum cædes.* Quod ad nomen hujus regis adtinet, adpellatur quidem *Þidrekr* in Historia sua. Utrumque rectum esse potest, nam *i* et *io* interdum alternant inter se, quemadmodum in *Lid* pro *Lióð*, carmen, et *hlíd* pro *hlióð*, vox, cantus, in Nialssagæ carmine Darradico sub finem. Sunt et in Nostratibus, qui *þidrekr* per *i* plenum eloquantur.

b) Festalla, id. S. ex usu Neotericorum, sed illud alterum antiquum est et genuinum.

1) Nimirum e regno suo profugus, vi bellica patrui sui, regis Ermenreki (Ermanarici), neque prius, quam post annos XXXII id recuperavit; consule Ejus Historiam Cap. CCLXIV. et CCCLXIX. Intermedio tempore integro videtur cum Attalo l. Attila rege vixisse.

2) In præliis nempe, quibus cum Attalo interfuit adversus regem Osantrigem et fratrem ejus Valdemarum etc.

I.	I.
c) Mær var ek meyia 3)	*Virgo eram virginum* 3),
Móþir mik fæddi	(*Mater me educavit*)
Biört 4) i *d*) búri.	*Fulgida* 4) *in gynæceo*,
e) Vnna ek vel bræþrom 5),	*Amabam multum fratres* 5),

Vnz

c) *Mer*, Membr. nimium ambiguè et inconcinnè, nam *Mer* equam notat.

d) Ita Membr. optimè, ut censemus. Sed de altera lectione *Bryneo*, *Joricâ*, quam præfert S. res in ambiguo versatur, tanquam Gudrúna in pueritia adfectaverit vitæ institutum Amazonium, vel tanquam ille habitus ei a matre datus fuerit splendoris gratiâ tantum.

e) Sic ambo nostri Libri, quod aliquid cespitare videtur in observatione literarum harmonicarum, ut sæpius in hac Oda; secundum regulam fuerat dicere: *Bræþrom unnak*, *vel*, aut *Bræþrom vel unnak*.

3) Quod hanc dictionem, *Mær-meyia*, adtinet, consule *Hyndlo-lióð* vers. 1. lin. 1. cum nota, et lin. 5. Conf. etiam *Fafnis-mál* vers. 1. lin. 1, etsi constructio ibi aliquid distet. Si quibus hæc figura non placet, et accipiunt vocem *Meyia* pro Nominativo sing., quod et licitè fieri arbitramur, saltem more recentiorum, ut in hoc insignis Poëtæ *Stephani Olavii*: *Maria meyian skæra*, Maria virgo pura (incorrupta), eos necesse est præcedens *Mær* pro Adjectivo merus, purus, capere. Sensus adeò foret: Illibata eram Virgo (vel Inculpata). Quod autem *Meygia*, vel potius *Meyg* olim in usu fuerit etiam, concluditur tutò e gravi auctoritate *Njalssagæ* Cap. I. et quidem Codice ejus Membraneo optimæ notæ, qui *Meygiar* (in plurali) ibi legit sub varietate lect. *k*. Istud autem *g* in fine postea extrusum est, fortasse charientismi gratia, propter opinionem quorundam, vocem hanc quomodocunque cognatam esse verbo turpiculo *Ek míg*, Imperf. *meig*, mingo, saltem cum eo consonare in pronuntiatione. Est autem *Meyg* s. *Meygia* conjugatum τοῦ *Mögr*, ut opinamur monitum esse in Gloss. ad *Njalssagam*. Fuerunt adeò diversa vocabula *Mær* et *Meyia*, et diversæ originis. Propterea verò quod prius vocabulum in omnibus casibus, præter Nominativum singul. sine dubio visum erat ambiguum, nempe coincidens cum *Mærar*, *Mæri* &c. quæ vox notat terminum regionis, ideò in istis casibus posuerunt, mutuò sumentes alterum vocabulum idem notans, *Meyiar* et *Meyio*, et sic porrò. Hæc nos super hisce duabus vocibus aliquandò monenda esse putavimus, pro officio et studio nostro.

4) *Biärt* hic de Serena tamen capi potest, et ad ipsam reginam Grimhildam adplicari, adeò nulla opus foret parenthesi. Quod *Búr* adtinet, id olim variè significavit, ut *Svefnbúr*, dormitorium, et apud Danos antiquiores Jomfruebur, gynæceum, Nostratibus priscis *Skemma*. Hodie restrictum est ad penuarium tantum. Conf. in *Oddrúnar-gráti*: *Brynhildvr i búri Borþa rakti*.

5) Secus quam postea fecit in animo suo, marito Sigurdô ab iis occisô.

Vnz mik f) Giúki
Gvlli reifþi 6)
7) Gvlli reifþi
Gaf Sigvrþi.

Usque dum me Giukius
Auro decoravit 6),
7) *Auro decoravit*,
Dedit [*que*] Sigurdo.

II.

Sva var Sigvrþr
g) Of sonom Giúka
Sem veri grænn lavkr
Or grasi vaxinn 8).
Eþr biörtr hábeinn 9)
Vm hvöſſom dýrom.
Eþr gvll glód-ravtt
h) Of grá-ſilfri 10).

II.

Ita excelluit Sigurdus
Super filios Gjukii,
Tanquam foret viride allium
Super herbas enatum 8);
Aut cervus celsipes 9)
Præ feris bestiis;
Aut aurum, prunarum modô rutilum,
Supra griseum argentum 10).

III.

f) *Gvlli*, ac deinde *Giúki*, S. tenui discrimine in poësi.
g) *Af*, S. unde videri possit in eodem Libro priori linea ponendum esse *bar*, pro *var*, ipso sensu nihil distante.
h) *Of*, super, hic reposuimus, nam præcesserat modò in Membr., quæ tamen hic una cum S. exhibet *Af*; respice *var* proximè præced.

6) Sc. dote patria s. domestica, distingvenda ab dote maritâ s. antipherna, de qua re consule Gloss. *Njalsſagæ* sub voce *Qvánar-mvndr.* Et *Gvlli* splendidè hic et svaviter positum est, cum tamen sine dubio etiam sermo sit de aliis rebus. quæ dotem constituebant.

7) Repetitio lepida rei gratæ et splendidæ, et id præsertim in ore muliebri. Interdum adhibetur ad sensum intendendum et verba magis inculcanda, ut in Fragmento *Odæ Brynhildinæ* II. vers. II. lin. 2 et 3. etsi positus verborum ibi aliquantum mutatus sit.

8) Paullô aliter loquitur Regina in Oda sua 1ma *Sva var minn Sigurdr ——— Sem væri geirlavkr Or gr. v.*

9) Hic cervum benè commendat a crurum altitudine, at in *Helga-Qvida* IIda, partim simili comparatione, a cornuum altitudine. Locus iste est perelegans, ut multa alia in ea Oda. Incipit autem sic: *Sva bar Helgi Af hildingom Sem &c.*

10) Conf. Gloss. *Gunnlaugs-ſagæ* sub voce *Gráſenn*, ubi adfertur e quibusdam Legum codicibus, *Silfr grátt i ſkör*, i. e. Cum scinderetur vel frangeretur, griseum, de argento vilioris notæ.

III.

Vnz mér *i*) fvrmvndo 11)
Mínir bræþr
At ek ætta ver
Avllom fremra.
Scfa þeir ne *k*) máttvþ
Ne of sakar 12) dæma,
Aþr þeir SIGVRÞ
Svelta *l*) léto.

III.

Donec me impediebant obtrectantes 11)
Mei fratres,
Quò minus possiderem virum
Cunctis præstantiorem:
Dormire illi nequibant,
Neque de rebus 12) *deliberare,*
Antequam SIGURDUM
Interire fecerunt.

IV.

GRÁNI rann *m*) at þíngi 13)
Gnýr var at heyra,
Enn þá SIGVRÞR
Siálfr 14) eigi kom.

IV.

GRISEUS *adcurrebat de conventu* 13),
Sonitum audire erat,
Atqui tum SIGURDUS
Ipse 14) *non venit:*

Avll

i) *Fyr mvndo*, divisim S pravè.

k) Ita uterque Liber, dupla negatione, sensus intendendi gratia, ut sæpius Auctor noster facere adsvevit. Est autem *Máttvþ* positum pro *Mátto-at.*

l) *Létvþ*, non fecerunt, S. et Membr. a principio, post tamen subductâ ultima literâ þ, atque hoc cum plena ratione.

m) *At þíngi*, uterque Liber, et alternant interdum *At* et *Af* invicem, eodem sensu, ut in dictione *At þiggia* l. *fá at einom eitthvat.* Quæ expositio quibus non placet, necesse est, ut ii alteram simpliciorem amplectantur, hanc nempe: adcurrebat ad conventum, cui sensus quidem voculæ *At* favet, sed obstant circumstantiæ in relatione.

11) Respice ad *Odæ Brynhildinæ* IIdæ Fragmentum, vers. III. lin. 5 seqq.

12) Momentosis sc. vel seriis; omnis eorum cura stabat in nece Sigurdi. Istud, *Ne vm sakar dæma*, de homine, cujus cura in una re fixa est, aliis relictis, alibi adhibet Auctor, ut in *Gripis-spá* vers. XXIX. in re amatoria.

13) Conf. Epilogum Fragmenti *Odæ Brynhildinæ* IIdæ prosaicum. Sigurdum in sylva foris occisum esse, memoratur ibidem, et in venatione cæsum narrat *Vilkina-saga*, quod parum differt. *Þing* etiam de venatorum concilio facile potuerat accipi.

14) *Siálfr*, nempe dominus Granii, et mirè *Gráni rann at þíngi*, quasi de persona, quæ in conventu interfuerit.

Avll váro ſavþvl-dýr
Sveita 15) ſtoćkin
Ok *n*) of-vaniþ váſi
o) Af vegöndom.

V.

Geck ek grátandi
Viþ GRÁNA ræþa 16)
p) Urúg-hlýra.
Jó frá ek ſpialla 17).

Omnia erant sellaria animalia
Sudore (sangvine 15) circumspersa
Et adsvefacta udori
A percussoribus.

V.

Ibam lacrymans
Cum GRISEO *loqui* 16)
Maxillas udo,
Equum rogavi nuncia 17):

Hnip-

n) *Of-vaniþ*, ambo LL., quod in necessitate potest tolerari, tanquam equorum epithetum perpetuum. Sed *Of-variþ* præstare putaremus hoc loco, respectu habito ad præsentem equorum conditionem, ab nimio equitationis labore profectam. Si *Vás* de labore ærumnoso, vel improbo, ut Virgilius loquitur, uti et ea vox interdum accipitur, *Váſi vaninn*, ex alia ratione foret perpetuum equi epitheton; quid enim est equo laboriosius?

o) Ita S. quod præferendum videtur, etsi *Of*, quod Membr. habet, eodem sensu utcunque tolerari possit, per Vocalium cognatarum permutationem inter se.

p) *Urig*, S. sed nos expressimus lectionem Membr. per *v* in ultima, et simul conjunximus duas hasce voces, quas Nostri divisas præferunt, et *Urvg-hlyra* cepimus pro nomine Subst. eleganter ficto-l. formato, quemadmodum *Urig-toppa*, et *Helvgharda* in *Njalsſaga* Cap. CXXVI. pag. 195. atque magis poëticô, quam isto priore, quod tamen hunc sensum admittit, neque illum adspernandum: Uda genas, de Gudruna ipsa, etsi præcesserit *Grátandi*, nam sic foret quædam amplificatio.

15) Si *Sveita* de sangvine hic accipimus, erit ex antiqua vocis adplicatione rectum satis; sed hoc loco tamen cum amplificatione, tanquam sangvine Sigurdi, vel etiam ejus percussorum, cum Sigurdum occiderent, equi tincti fuerint; conf. lin. ult. hujus versus. *Savþvl-dyr* ante periphrastica Equi adpellatio, nostratibus peculiaris, quantum scimus; quemadmodum et *Reiþar-dyr*, animalia equitationis, apud Biarnium Gissursonium in Carmine *Hrakfallabálki*; i. e. Sylva Calamitatum; et *Hófa-dyr* apud Finnbogium Gislavium in vetusto carmine haud ineleganti, quod adpellatur *Meſſu-diktr*, i. e. Carmen de Missa frequentanda.

16) I. e. tanquam notum mihi et amissi domini amantem.

17) Si *ſpialla*, per verbum loqui, accipimus, intelligere debemus nuncium, quod mutum animal vultu suo tristi et gestu dederit, ut sequitur. Tum verò verbum *Frá ek* ante, sonaret audivi.

Hnipnaþi GRÁNI þá.	*Tunc incurvescebat (moerebat)* GRISEUS
Drap í gras 18) havfþi.	*[Et] demittebat caput in herbam* 18);
Jörþ vissi 19).	*Terram novit* 19),
Eigendr né *q*) lifþvt 20).	*At possessores non vivebant* 20);
Lengi hvarfaþ 21)	*Diu circuitum [est]* 21),
Lengi hvgir deildoz	*Diu animi in dividia (moerore) erant,*
Aþr ek of *r*) frægac	*Antequam ego sciscitarer*
Fólk-vörþ 22) at gram.	*Populi custodem* 22) *de principe.*
VI.	VI.
Hnipnaþi GVNNARR 23).	*Vultum demisit (animum contraxit)* GUNNAR 23);
s) Sagdi mér HAVGNI	*Dixit [autem] mihi* HÖGNIUS

Frá

q) *Lifþvt*, ambo nostri, per duplam negationem; *Ne* enim præcedit; respice ad præced. var. lect. *k*.

r) Sic uterque LL. non *Fregac*, quod quibusdam rectius videri posset; sed alterum se fulcire potest rationibus sermonis grammaticis, tanquam Imperfectum Subjunctivi. *Ek* ante in hac linea exclud. S. quod multò melius servamus ex auctoritate Membranæ et more ipsius Auctoris.

s) Ita Liber uterque hanc lineam exhibent, non sine peccato adversus poësin, respectu harmoniæ literalis, quam tamen fortasse Auctor nobis melius noverit; respice superius varietat. *e*. Facile potuerat Auctor dicere: *Havgni sagdi mér*, aut *Högni mer sagdi*.

18) J. e. in terram, non tamen ut vesceretur. *Drap havfþi i gras*, alicubi legit G. Pauli in suis Adnotationibus ad Tomum I. hujus Eddæ, quod fortasse in metro præstat.

19) *Vissi*, pro *kendi*, agnovit, recognovit, quemadmodum equi in talibus sunt adeò sagaces.

20) Plurali hic utitur amplificandi causâ, cum tamen solum Sigurdum intellectum velit Regina.

21) Sc. a Me, et *Hvarfaþ* modò est Particip. præt. Poterat dicere *Hvarf ek*, circumivi; sed istud est ornatius. Nisi quis malit *Hvarfaþ* pro Præterito Imperf. Indic. cum negatione suffixa accipere, i. e. non diu ivi — antequam &c. Tum verò fortasse linea sequens de hæsitatione animi fuerit capienda, etsi ea acceptio non sit ex usu.

22) Sc. Gunnarem fratrem. *Fólk-vörþr* de rege antiquitus est tralatitium, adpellatio congrua officio regio.

23) Nempe ex pudore et forte etiam poenitentia ob parricidium admissum.

Frá SIGVRÞAR
Sárom davþa.
Liggr of höggvinn
Fvr handan ver 24)
t) GVTTORMS bani 25)
Ók gefinn úlfom.

De SIGURDI
Acerbo letho:
Jacet sanè cæsus
Ultra flumen 24)
GUTTORMI *occisor* 25),
Et datus quidem lupis.

VII.

26) Líttv þar SIGVRÞ
Á fvþr-vega 27).
Þá heyrir þú
Hrafna gialla
Örno gialla
u) Æzli 28) fegna
Varga þióta
Vm veri þínom.

VII.

26) *Adspice (vise) illic* SIGURDUM
Australes partes versus 27);
Tunc audis tu
Corvos crocitare,
Aquilas clangere
Escâ 28) *gestientes,*
Lupos ululare
Circa virum tuum.

VIII.

Hví þú mér HAVGNI
Harma slíka

VIII.

Qui tu mihi, HÖGNI!
Luctus tantos

Vilia-

t) *Guthorms*, uterque Liber pro more suo.
u) *Æsli*, S. improbè per *s* in medio, omisso *t* modo ante.

24) *Ver* in Eddæ Snorr. Nomenclaturis est Amnis s. fluvii adpellatio, usitatè autem Maris, et sine dubio Rhenus hic intelligitur, quò accedit isthoc è Fragmento *Odæ Brynhildinæ* IIdæ: *Soltinn varþ Sigvrþr Svnnan Rhinar*, vers. XI.

25) Epexegesis de Sigurdo, nam Guttormum Niflungum occisorem suum vulneratus interfecit. Consule Odam Sigurdi ultimam Vers. XX et XXI.

26) In his est figura Sarcasmus.

27) Conf. not. 24 præcedentem.

28) Scil. ex corpore ejus. Cæterum vide, quantillum distent hoc nostrum *Æzli*, cadaver, et Danicum *Aadsel*.

Vilia-lavſſi 29)	*Voluptatis experti* 29)
x) Vill vm ſegia.	*Occupas narrare?*
Þitt ſkyli hiarta	*Tuum, o si! cor*
Hrafnar ſlíta	*Corvi discerpant*
Víþ lönd yfir	*Latas per terras,*
Enn 30) þú *y*) vitir manna.	*Potius quam* 30) *tu homines videas.*

IX.	IX.
Svaraþi HAVGNI	*Respondit* HÖGNIUS,
Sinni eino 31)	*Una vice* 31)
Travþr góds hvgar	*Dejectus a bono (læto) animo,*
Af trega ſtórom 32).	*Ex magno moerore* 32):
Þeſs áttv GVDRÚN	*Eô,* GUDRUNA! *habes*
Græti at fleiri	*Causas lamentorum plures,*
At hiarta mitt	*Quod cor meum*
Hrafnar ſlíti.	*Corvi discerpant.*

x) Vill, Uterque, non *Villt*, quod vulgatum est.
y) Sic Membr. pro vulgari et clariore *vitier.* Sed *Vitir* S. ineptè hoc loco.

29) Si quis *Vilialavſſi* per nolenti simpliciter hic velit exprimere, non adeò refragabimur; sed alterum tamen sensum præstare censemus, quemadmodum in *Oda Sigurdi* ultima de hac ipsa regina, in lecto expergefacta, cum maritus Sigurdus fataliter vulneratus esset: *Sofnvþ var Gvþrún i ſæingo Sorgalavs Hiá Sigvrþi. En hon vaknaþi Vilia-firþ;* ubi *Sorgalavs* et *viliafirþ* sunt antitheta.

30) *Enn* pro *Heldr enn* hoc loco, exemplô raro, quem tamen sensum contextus hic videtur poscere. Deinde *Vitir manna* re ipsa est: inter homines verseris ɔ: vivas.

31) Ait eum hac una vice tantum tristem fuisse, nunquam alias. Et notandum in sequenti linea *Góþr hvgr* de animo erecto et hilari, more Latinorum; nam non procedit, quod soror fratri, tali quidem atque Högnius fuit ingeniô natus, animi malitiam importat.

32) Nempe propter imprecationem vel vaticinium sororis, quod postea res verum esse comprobavit. conf. vers. præced. lin. 5 et 6.

X.

Hvarf ek ein þaþan
Annſpilli frá
A z) víþ-leſar 33)
Varga leifar 34).
þ) Görþiga ek hiúfra 35)
Ne höndom ſlá.
Ne qveina um
Sem konor aþrar.
Þá ek æ) ſoltin 36) ſat
a) Vm SIGVRÞI.

X.

Sola discessi inde
A colloquio
Passim colligendas 33) *versus*
Luporum (coenæ) reliquias 34):
Neque gemitus edidi 35),
Neque brachia (circum) jactavi,
Neque jacturam questa sum,
Ut mulieres aliæ,
Quando jejuna 36) *sedebam*
Apud SIGURDUM.

XI.

Nótt þótti mér
b) Niþ-myrkr 37) vera

XI.

Nox mihi visa est,
Interlunium 37), *esse,*

Er

z) Sic ambo Libri, pro liquidiori *Vid-læſar.*

þ) *Görþiga ek (ak* Membr.), Uterque, non *Görþat ek.* Deinde *Heufra*, pro *Hiufra*, S. ut semel ante.

æ) *Soltin ſat*, S. meliùs in poësi, quam *Sat ſoltin*, quod Membr. præfert.

a) *Af Sigurdi*, ab Sigurdo, ɔ: Sigurdi causâ, S. suspectè.

b) *Níþmyrkr*, Id. eodem sensu, et magis usitatè Recentioribus.

33) Est amplificatio poëtica, quasi dicat: Discerptum cadaver Sigurdi a feris carnivoris passim dilatum et quærendum esse. *At leſa* autem, unde illud *Viþ-leſar*, primo et proprio sensu est colligere (alias Nobis *At tína* et *tína ſaman*), quemadmodum *At leſa ber*, baccas legere, et inde Substantivum *Beria-leſtr.*

34) Quas saturi scilicet, atque ideò fastidiosi ob copiam prandii, contemserunt. Exaggeratio, commiserationis apud Theodoricum regem movendæ gratiâ.

35) Hæc etiam sunt in Ima *Oda* hujus reginæ, vers. I. lin. 5 et 6, ubi nostram opinionem de insolito verbo *At hiúfra* semel aperuimus.

36) Quod et necesse erat lugenti mulieri. *Soltinn* autem in hoc sensu adeò infrequens fuit antiquioribus, quantum ex eorum monumentis videre licet, quam frequens est recentioribus.

37) Epexegesis figura, sensus intendendi gratiâ. Facilè poterat dicere *Niþ-myrk* adjectivè, referendo ad præcedens *Nótt*, illunis aut perobscura. Conf. *Niþ* in Gloss. Tomi I. Eddæ nostræ.

Er ek sárla *c*) satc	*Ubi acerbè*
Yfir SIGVRÞI.	*Adsidebam* SIGURDO:
Ulfar *d*) þóttvmz	*Lupi mihi videbantur*
Öllo betri	*Longè meliores,*
Ef þeir léti mik	*Si facerent me*
Lífi týna.	*Vitam perdere;*
Eþa brendi 38) mik,	*Aut cremata* 38) *forem*
Sem birkinn viþ 39).	*Ceu betulina sylva* 39).
XII.	XII.
Fór ek af fialli 40)	*Perrexi de saltu montano* 40)
Fimm 41) dægr *e*) taliþ.	*Nycthemera* 41) *numerô quinque,*
Vnz ek höll HÁLFS 42)	*Donec palatium* HALFI 42)
Háva *f*) þektac 43).	*Celsum cognovi* 43).
XIII.	XIII.
Sat ek meþ ÞÓRO	*Quievi cum* THORA
Siö misseri	*Septem semestria*

g) Dætor

c) *Sat*, tantum, S. sed alterum majorem habet energiam.
d) þóttvz, ambo LL. sibi videbantur longè mel., improbè, undè nos necessariò alterum reposuimus.
e) *Taliþ*, Uterque, non *Talin* vulgare; est autem a Nominativo sing. Particip. antiquo *Taliþr*. Ita supra vers. IV. lin. 7. *Vaniþ*, et *Hafiþ* infra vers. XXXVI. lin. 4.
f) *þecþak*, Uterque; illud þ in tali positu literarum aliquoties ante improbavimus.

38) *Brendi* hic impersonaliter accipiendum, neque enim ad lupos referri potest.
39) *Birki-viþ* æquè facilè dicere poterat, sed hoc putavit figuratius, uti et est.
40) Ubi scil. Sigurdi reliquias quæsierat; conf. supra Vers. X. lin. 3. et 4. item superius n. 13. ad vers. IX. Sylva potuit sita esse in monte vel montis latere.
41) Hic per *Dægr* necessario intelligendus est dies naturalis, XXIV. horarum; nam *Dægr* usitatè de semidie capere non procedit propter viæ longinquitatem.
42) Sive *Alfi* (secundum *Vols. sagam*) filii Hjalgreki, qui Sigurdo fuerat pater nutricius.
43) Verisimiliter cognovit ex relatione Sigurdi, qui illic in pueritia educatus erat.

g) Dætor HÁKONAR 44)
I DANMÖRKO.
Hon mér at gamni
Gvll bókaþi 45)
Sali *svþræna*
Ok svani *Danska.*

Filiâ HACONIS 44)
In DANIÂ:
Illa mihi in delicias
Acupictilia aurea 45) *concinnavit,*
Ædes Teutonicas
Et cygnos Danicos.

XIV.

HAvsdo vid *h*) á skriptom 46)
Þat er *i*) skatar léko
Ok á *k*) hannyrdom
Hilmis þegna.
Randir ravþar.
Recka *l*) HÚNA.
m) Hiör-drótt hiálm-drótt
Hilmis fylgio.

XIV.

Posuimus in picturis 46)
Quæ luserunt (*pugnarunt*) *heroës,*
Et in manuariis artificiis
Regios satellites,
Orbes rubros,
Athletas HUNNORUM,
Gladiis instructum agmen, galeatum agmen,
Regiam sequelam.

XV.

g) Dætor, Uterquè, non *Döttor*, et quidem extruso altero *t*, euphoniæ gratiâ.
h) At skriptom, ad picturas adhibuimus, adplicavimus, S.
i) Skatnar, viri, Id. quod ad sensum multò tenuiûs est alterô.
k) Sic Uterque, et usus elocutionis, vel hodiernæ, etiam adstipulatur, etsi quidam Recentiorum *Handyrdir* et *Handvirdir* scribere ament. Adtendenda literarum *nd* et *nn* inter se permutatio.
l) Húna per minusculam adspirationem, Uterque, tanquam adpellativum foret nomen, quod sonaret Hinnos, pullos, ɔ: adolescentes, vel etiam Filios.
m) Heördroll, S. improbè et sine sensu.

---

44) Consule Epilogum prosaicum *Odæ Iniæ Gudrunianæ.*

45) Confer ex *Sigurdar-Qvida* ultima versum, qui sic incipit: *Nú skvlo gánga* &c. linea 7.

46) Ita ut adhuc mulieres nostrates in suis acupictilibus adsolent. In hoc et sequenti versu continuatur oratio de hoc genus artificiis muliebribus, exornationis gratiâ, et præterea adparet multiloquium fæmineum.

XV.	XV.
Skip *n*) SIGMVNDAR 47).	*Naves* SIGMUNDI 47)
Skriþo frá landi	*Currebant ab litore,*
Gyltar grímor 48)	*Aurata velamenta* 48),
Grafnir ſtafnar.	*Sculpta extrema:*
Byrþo viþ á borda	*Insuimus panno pictili*
o) Þat er þeir bördvz	[*Certamen*] *quod certarunt*
	SIGARR

n) Sigmundarr, duplô *r*, Id. invita Grammaticâ.

o) Sic ambo Libri, non *Þat er bördvz þeir*, quod præstaret ratione literarum harmonicarum. Respice ad varietat. *e.* sub primo Alphabeto hujus Odæ, et var. *s.* sub eodem.

47) *Volſ. ſaga* Cap. XVI. pag. 87 ita hæc memorat: *Gudrún — ſat med Þóro — ok ſló borda yfir* (rectius forte *fyrir*) *henni ok ſkrifadi þar á mörg ſtórvirki ok fagra leika, er tídir vóro i þann tima, ſverd ok brynior ok allan kongs búnad. ſkip Sigmundar konungs, er ſkridu fyrir land fram, ok baráttur þær er þeir bördus Sigmundr ok Siggeirr á Fróni ſudr. Slikt var þeirra gaman, ok hvggadiz Gudrún miket harms ſins*; i. e. Gudrúna versata est cum Thora, et apud eam (in ejus gratiam) artificiis textoriis incubuit, atque ibi scripsit (pinxit) multa præclara facinora, et spectabiles ludos, qui eo tempore erant solennes, gladios et loricas, et omnem regis ipsius adparatum; item naves Sigmundi regis (patris Sigurdi), quibus (olim) terram prætervectus fuerat, atque prælia, quæ Sigmundus et Siggeir commiserant austrum versus in Fronia (fortasse Fiona, nam in talibus lapsus est facilis, propter literarum r et i non adeò dissimilem picturam). Id earum erat oblectamentum, atque inde Gudruna multam consolationem accepit luctus sui. Cæterùm hoc. *Skip Sigmvndar — ſtafnar*, sanè quam poëticum est et elegans, neque multum cedit inscriptioni Clypei Vulcanii apud principem Poëtarum Latinorum, imò omnium ex nostra opinione, in VIIIva Æneide.

48) Navium scil. et sine dubio vela ipsa. Armamenta navium olim inaurata fuisse, constare potest ex Carmine Hallfredi *Vandrædaſkáld.* nostratis, ubi suam amasiam Kolfinnam ambulantem cum navi instructa procedente comparat; verba Ejus: *En þá ek ſe þik ſága Sævms í qvenna flavmi Sem ſkravt-búin ſkriþi Skeid med gylltom réida. Þiki mér*, antea præcesserat in carmine, i. e. videtur mihi. Per *reida* verò apud hunc Poëtam necessariò ferè vela intelligenda esse opinamur. Potuerunt quoque trochleæ funium olim inauratæ fuisse, ornatus gratiâ, cui multum studebant prisci Septentrionales. Alias *Gríma* in Edda est galeæ vocabulum, quod huc adplicari posset, nisi sermo esset in sequentibus de prora et puppi. Denique advertendum, quod Auctor verbum hic omisit, ornatûs gratia, nam facile poterat dicere, salvo metrô, *Gyltar váro grímor.* Talis ellipsis sæpius occurrit in hac Oda. Si hæc referamus ad præcedens verbum *Skriþo*, constructio fuerit oppidò figurata et elegans.

Sigarr ok *p*) Siggeirr
Svþr á Fívi 49).

XVI.

Þá frá Grímhildvr
Gotnesk 50) kona
Hvat ek vera hyggioþ 51)
q) — — — —
Hon brá borþa
Ok *r*) bvri heimti
Þrá-giarnliga
Þess at spyria.
Hverr vildi son 52)
Systor bæta.
Eþa ver veginn
Vildi giallda.

Sigar *et* Siggeir
Austrum versus in Fiveo 49).

XVI.

Tunc fandô audiit Grimhilda
Gothica 50) *mulier,*
Quid ego animô destinâssem 51)
— — — —
Ea abjecit velum pictile,
Et filios arcessivit,
Obstinatô animô
Id sciscitatum:
Qui vellet gnatum [amissum] 52)
Sorori compensare?
Aut de viro cæso
Satisfacere vellet?

XVII.

p) Sigeirr, uno g, Membr., nempe punctulum duplicationis supra ponendum exciderat.

q) Hic videtur una linea deesse, sine qua metrum sibi non constat. Sed iste defectus facilè suppletur, et metro consulitur hoc modo: *Hvat ek vera Vinna hyggioþ*, vel *Hyggioþ vinna*, sed prius placet magis. Sensus eòdem ferè recidit.

r) Búri, S. vitiosè.

49) *Fifa* secundum *Philipp. Cluverium* in Geographia sua vocata est provincia Scotiæ meridionalis. Neque prætereunda opinamur verba Sighvati poetæ nostratis de Canuto Potente, Danorum rege et Anglorum, qui tum in Anglia residebat: *Hafa all-framir jöfrar Ut sin havfvd Knúti Færd úr Fifi (Fivi) nordan — — midio.*

50) Respice ad *Helreid Brynhildar* vers. VII. lin. 6. cum nota.

51) Licet quoque transferre per: Qvam animi solicita essem. *Hyggilega léto*, dixit excellens Poëta Eyvindus Skaldaspiller de Bellonis ab Odino missis, ut Haconem Adalsteinii Alumnum ad cædem deligerent, ubi J. Olavius optimè vertit: De vare tankefulde.

52) Scil. Sigmundum, quem filii Grimhildæ trimulum, e consilio Brynhildæ, occiderant cum patre Sigurdo; conf. *Volf. sagam* Cap. XV. pag. 85, et *Sigurdar Qvidam* ultimam, ubi hæc sunt verba Brynhildæ: *Látom son fara Feþr i finni.*

XVII.

Gérr létz GVNNARR
Gvll at bióþa
Sakar at bæta
Ok iþ sama HAVGNI.

XVII.

Paratum se ostendit GUNNAR
Aurum offerre
Ad injurias expiandas,
Atque item HÖGNIUS:

XVIII.

Hon fretti at því
Hverr fara vildi.
53) Vigg at savþla.
Vagn at beita.
Hesti ríða.
Havki fleygia 54).
Avrom at skióta 55)
s) Af ý-boga 56).

XVIII.

Ea id rogavit,
Quis ire vellet
53) *Equis sellas imponere,*
Currum ciere,
Equo vehi,
Accipitrem projicere 54),
Sagittas jaculari 55),
Ex arcu inflexo 56).

XIX.

VALDARR 57) DAVNOM 58)

XIX.

VALDAR 57) *apud* 58) DANOS

Meþ

s) *Af*, Membr. et *ás*, S. mendose ambo, et prior quidem sine omni sensu. Mox *ý boga*, divisim, S.

53) In sequentibus lineis hujus versus oculis subjicitur non ingratum Ethos garrulitatis muliebris.

54) Illustres viri prisci, inter eundum, accipitres secum habere consveverunt, axillis vel brachiis insidentes, oblectamenti et pompæ gratia, ut venarentur in itinere, quandocunque luberet.

55) Itidem ad venationem in transitu, delectationis ergo.

56) Hanc vocem quod adtinet, consulatur *Höfudlausn Egils* vers. XVII. verba Ejus: *Gall ybogi At egg-togi*. Ubi G. Pauli et G. Magnæus adnotarunt quod satis sit.

57) *Valdar* Munificus filius Hroaris, filii Haldani II. ex calculo *Th. Torfæi* in Serie sua regiam dignitatem sumsit Ao. Chr. CCCCXCV. atque adeò hic in censum venire prorsum nequit; sed alius *Valdar*, nempe Ivaris Vidfadmii gener, qui regnum Daniæ ab socero obtinuit, ex auctoritate Perillustr. *Suhmii* in Historia sua Critica. Tom. VI. pag. 415 et 427. Ivarem autem Vidfadmium regnum adiisse Ao. Chr. DLXXX, et decessisse Ao. Chr. DC. statuit, modò laudatus *Torfæus* in dicta Serie pag. 257.

58) Vacat Præpositio *Med* vel *Vid*, non sine exemplo, vel etiam in prosa oratione. Svavitatis

Meþ *t*) Jarizleifi 59)
u) Eymóþar þríe 60)
Meþ *x*) Jarizscári
Inn-gengo þá
Jöfrom líkir 61)
y) Láng-barz 62) liþar
z) Havfþo loþa 63) ravþa.
þ) Skreyttar brynior.
Steypta hiálma.

Cum Jarislevo 59),
Eymodi *tres* 60)
Cum Jarizscario,
Intrabant postea
Ducibus similes 61)
Longobardi 62) *comites,*
Utebantur lacernis 63) *rubris,*
Exornatis loricis,
Conflatis galeis,

Skál-

t) *Jarisleifi*, per *s* in medio, S. *u)* *Eimóþar*, per *i*, Id.
x) *Jaris scari*, divisim, Id. *y)* *Lângbars*, per *s*, Id. pravè.
z) *Hàufþ*, Id. vitiosè.
þ) *Skreytar*, per unum *t*, uterque Liber, suspectum, unde alterum vulgatum et probum reposuimus. *Stuttar*, curtis, *Volf. saga*.
æ) *Ok haufdu*, Et habuerunt, Id. et in linea præced. *Gyrdir*, Id.

---

tatis poëticæ ergo Auctori nunc visum est Eam nunc excludere, neque illi refragamur in ea re.

59) Prior pars nominum *Jarizleifr* et *Jarizscárr* (in lin. 4.) ab Perillustri *Suhmio* in margine sui Libri per ferrum exponitur, sanè quam doctè, ut ab eo erat sperandum. Notum est, quod Græc. Ἄρης ferrum inter alia significat. Posteriorem partem prioris nominis quod adtinet, consule Gloss. Tom. I. Eddæ nostræ sub nomine *Reginleif.* Posterior pars posterioris, nostrâ quidem opinione, venit ab *At skera*, secare.

60) Pro his tribus unum, nomine *Eimur*, substituit *Volsüngasaga* Cap. XV. pag. 87. quæ etiam *Valdimar af Danmörk* exhibet, non autem *Valdar*, Jarisscarium penitus supprimens.

61) Amictu sc. quod mulierem potissimum observasse, sanè quam muliebre est. *Volf. saga* verba sunt I. c. *þeir fóro med öllom herbúnadi.*

62) *Þar vóru Lângbardar ok þá Franskir ok Saxar*, i. e. In eo coetu erant Longobardi, Franci et Saxones. *Volf. saga* pag. 87. Non tamen tenuis suspicio nobis est, per illud *Langbarz* in Genit. sing. ipsum Attalum intelligi, qui fortasse barbam promissam gestaverit. Istud *Liþar* hanc nobis opinionem ingessit, nam impropriè satis de Gentili vel Provinciali hic adhibitum videri possit; notat autem *Lidi* primò socium, et deinde militem. De cetero, quod hunc locum adtinet, evolvere ne pigeat perillustr. *Suhmii* Historiam Criticam Tom. VIII. pag. 161.

63) Conf. *Grimnis-mál* in Tomo I. hujus Eddæ. *Laþa* exhibet *Volf. saga*, sine-dubio vitiosè.

Skálmom girþir
Havfþo ſkarar jarpar 64).

Frameis (machæris) cincti
Habuerunt capita fusca 64).

XX.

a) Hverr vildi mér
Hnoſſir velia
Hnoſſir velia 65)
b) Ok hvgat 66) mæla.
Ef þeir mætti mér
Margra ſúta
Trygdir 67) vinna
c) Ef ek trúa gerdac.

XX.

Quisque [eorum] cupiebat mihi
Insignia munera deligere
Insignia munera deligere 65)
Atque ad animum 66) loqui,
Si (ut) possent mihi
Ob multiplices luctus
Sponsiones satisfactionis 67) dare,
Modò credere mihi libitum foret.

XXI.

Færþi mér Grímhildvr
Fvll at drecka
Svalt ok ſárlict.'
Ne ek ſakar *d*) mvndak 68).

XXI.

Tulit mihi Grimhilda
Poculum bibere
Algidum et acerbum,
Neque ego injurias recordabar 68):

þat

a) Hunc versum incipit S. per *Skreyttar brynior* & in vers. præced. minus aptè.
b) *Hvgat mæla*, tantum, Id. haud improbandum.
c) *Ok trúa gerþa*, Et crédere &c. Id.
d) Ita Torfæus in Serie sua Dyn. et Reg. Dan. pag. 138. sed *Mvnþak*, Membr. *Mvnda*, S.

64) Hæc omnia ad exornationem, ex adfectu muliebri, posita sunt, neque id sine elegantia.

65) Svavis repetitio rei jucundæ sanè quam mulieri congrua, uti et supra vers. I. lin. 6 et 7.

66) Mihi sc. Confer tamen *Grípis-ſpá* vers. X. ubi habetur: *Er viþ hvgat mælom*, et vers. XIV. lin. 2. *i hvgaz ræþo;* unde sensus foret: ex animo ɔ: sincerè, seriò.

67) *Trygdir* propriè usurpatum fuit de sponsione inter inimicos vel in jure contendentes; nunc hic restringitur vox ad satisfactionem ipsam.

68) Nimirum eo poculo epoto, atque præcedentia epitheta sunt ab ægrimonia animi muliebris, sanè quam poëticè.

Þat var vm avkit 69)	*Id erat adauctum* 69)
Vrþar magni 70)	*Vi veneficâ* 70),
Sva kavldom sæ	*Adeò frigidâ maris aquâ*
Ok *e*) ſónar dreyra.	*Atque piaculari cruore.*
XXII.	XXII.
f) Vóro i *g*) horni 71)	*Erant in cornu* 71)
Hverſkyns ſtafir	*Cujuscunque generis characteres*
Riſtnir ok roþnir 72)	*Incisi et rubefacti* 72),
h) Ráþa ek ne máttac.	*Neque ego interpretari poteram.*
Lýng-fiſkr 73) lángr	*Ericeus piscis* 73) *longus*

Landz

e) *Sonar*, S. quod leviter in *Sónar* restituendum putavimus. *Sonar dreyri* autem foret cruor filialis, quam lectionem qui tueri voluerit, poterit fortasse cogitare, Grimhildam sangvinem alteri filiorum mitti curâsse, et eô potionem veneficam filiæ dandam miscuisse, cui opinioni non quidem obstinatè refragabimur. Alia ratio est τοῦ *Sonar dreyra* in *Hyndlo-liódom* vers. XXXIV. lin. 12. var. lect. *n.* quam respice. *Sonom dreyra*, Membr. et Torfæus, quod hic exponit per, Hostiarum cruore, contra genium sermonis, si vel maxime *Sónum*, per *o* grave legisset aut cogitasset.

f) Hunc versum totum ignorat S. quemadmodum et præcedentem *Volſ. ſaga.*

g) *Því horni*, eo cornu, *Volſ.* Deinde *Hvorſkins*, per *i* in posteriore, Ead. improbè.

h) Hanc lineam malè excludit Ead.

---

69) J. e. mixtum, vel si mavis, corroboratum, confortatum.

70) Hæc verba sunt *Volſ. ſagæ* Cap. XVI. pag. 88: *Sá dryckr var blandinn med urdar magni ok ſæ, ok dreyra ſonar hennar; i. e. Ea potio miſta erat vi venefieii* del. aut herbarum vi (rebus violentibus, transtulit Biörnerus) aquâ marina, et sangvine filii ejus, sed quæri potest, de cujus filio sermo sit, Grimhildæne an Gudrunæ? ad prius magis inclinamus; conf. nos sub varietate lectionis. Alteram acceptionem quod adtinet, adspice *Hyndlo-Lióð* vers. XXXIV. sub finem, atque ibidem *var.* n.

71) Sine dubio intrinsecus, nam eos non cognovisse videtur prius quam post epotum poculum.

72) Ita Egillus Skallagrimius in cornu potorio, cui veneficium inesse autumabat, characteres sculpsit et sangvine suo rubefecit; vid. ejus Historiam de Cæde Atleyensis.

73) Hæc est Eddica angvis adpellatio.

Landz *i*) HADDÍNGIA 74)
Ax óſkorit 75)
k) Innleiþ dýra 76).

Regionis HADDINGI 74),
Arista non excisa 75),
Introitus ferarum 76).

XXIII.

Vóro *l*) þeim bióri
Bavl mörg ſaman
Vrt 77) allz viþar
Ok *m*) ákarninn.

XXIII.

Erant ei potioni
Multa mala commixta,
Decoctum 77) *omne genus ligni*
Et glans sylvestris,

n) Vm

i) Ita levi manu emendavimus, nam *Hadíngia*, per unum *d*, exhibent Membr. et Torfæus. At *Haddínga*, *Volſ. ſaga*.

k) *Innleidir*, in plurali, Ead.

l) *þeim bióri*, Membr. S. et Torfæus, quam lectionem interpretati sumus, quam proximè potuimus ad genium sermonis, referendo eam ad sequentem particulam *ſaman*. *I þeim biòri*, In ea potione, *Volſ. ſ.* simplicius et fortè rectius.

m) Ita Membr. et Torf. in gen. masc. num. sing. quod nunquam alias nobis visum; id tamen non impedit, quò minus olim extiterit. Accedit S. vitiosa sua scriptione *Akarninn*. Sed *Akarninn brunnin*, glandes ustione in cineres redactæ, *Volſ. ſ.* ubi *Akarn* in neutr. gen. ponuntur, quemadmodum et in Edda Snorrii Tab. XXXVIII. et in Præfatione ejusdem alicubi, adeò ut vox in hoc genere auctoritatem plenam pro se habeat.

---

74) J. e. Daniæ, vel strictius Jotiæ, cujus alicui parti olim præfuisse Haddíngum Grami filium putat perillustr. P. F. Suhmius in Historia sua Critica Tom. VII. pag. 126. Et quod sermonem adtinet, *Haddingia* in Gen. sing. a Nominativo *Haddingr* procedere possiet, quemadmodum in Nials-saga *Berſerkia* in Gen. sing. pro *Berſerkiar* s. *Berſerks*, a Nominativo *Berſerkr*. Sanè formatio Genitivi *Haddingia* et *Berſerkia* ordinariè requirit Nominativum *Haddingi* et *Berſerki*, quæ tamen terminatio in his nominibus non ex usu est.

75) *Oſkorit* hic variè accipi potest, nimirum 1) de arista integra cum culmo, in cornu sculpta; 2) de farre non molito, nam verbum *Aſkera* etiam de mola dicitur; 3) de arista non in cornu incisa, sed integra potui immissa. Sed prima explicatio maximè placet.

76) Torfæus Sylvas intelligit, a quo nos in re dubia discedere noluimus, tam gravi Auctore, et foret adeò positum ostium pro ipsa domo. Poterit sanè imago sylvæ cornui incisa fuisse qualiscunque. Confer Nos superiùs ad *Brynhildar-Qvidam* Imam s. *Sigurdrífo-mál* a versu, qui incipit: *A ſkildi qvaþ riſtnar* &c.

77) Ex originatione explicandum foret Fructus, et sine dubio in sequenti *Allz viþar* amplificatio poëtica est.

n) Vm dögg arins' 78)
o) Iþrar blótnar 79):
Svíns-lifvr soþin:
p) Þviat hon sakar deyfþi 80).

Pluvia foco circumfusa 78)
Intestina animalium immolata 79),
Suillum hepar coctum,
Nam id offensarum sensum hebetavit 80).

XXIV.

En þá gleymdi 81)
Er q) getit havfþom 82)

XXIV.

Tum verò oblita sum 81),
Postquam obtinueramus 82),

83) Avll

n) *Um davgg*, divisim, Membr. et S. perperam, sed conjunctim Ceteri.
o) *Yþrar*, per *y*, S. neoterica scriptura; *Idār*, Vols. s. mendosè.
p) *Þvíat sakar* etc. Idem Lib. Mox *Deifdi*, per *i* in priore, S. contra verbi originem.
q) *Götiþ*, Membr. obscurè, vel si *ö* pro *æ* positum fuerit.

78) I. e. Fuligo; Torfæus cineres vult intelligi.
79) *Blotnar*, per *o* tenue legunt Torfæus et Björner, et vertunt lineam: Animalium visceribus aquâ emollitis (ilibus liquore mollitis); Sed dubitari sanè potest, an *Blotinn* hoc sensu in Lingva nostra unquam exstiterit, aut analogicè exsistere possit; *blotnadr* omnes norunt. Unde adeò necessariò alteram lectionem per *o* grave prætulimus, quæ tam rei quàm Sermonis respectu multum præstare visa est. Immolata verò figuratè dictum est pro immolatorum (animalium). Simul advertendum, vocabulum *Iþrar* in gen. fæm. oppidò rarum; per metrum facilè dicere poterat *Iþr blótin* in gen. neutr. quod tralatitium est.
80) Num ea vis insit hepati suillo, dispiciant Physici et Medici.
81) Ita leviter mutavimus, necessitate adacti; nam *Gleymdò* in plur. obliti sunt, exhibet S. et *Gleymþv* itidem in plur. Membr., cujus tamen scriptio non omninò sincera est in ultima litera. Numerus ille pluralis si admittatur, sensus fuerit, sanè quam jejunè et coacte: Tunc verò obliti sunt (sc. reges et reginæ, qui in præsenti negotio Attalo regi aderant) Id. cujus mentionem [antea] fecerant (nimirum, ut mihi, Gudrunæ, satisfieret de cæde mariti mei Sigurdi et filii Sigmundi). *Havfdv* in 3tia plur. uterque Liber exhibent, sicuti modo *Gleymdv*, quod nos levi manu per *Havfdom* restituimus, et in versione expressimus, licitè ut opinamur; nam de se solo in plurali loqui, apud Veteres tralatitium est, imò et interdum apud Recentiores. Quod verò si quis istud *Havfdo* retinere voluerit pertinaciter, sensus fuerit: Postquam [mihi] præbuerant [potionem], de qua explicatione confer Gloss. Tomi I. Eddæ nostræ in verbo *Ek get*, pag. 521 Col. 1 num. 6. Atque Grimhilda sola eam præbuit. Sed in tali re magis invidiosum est plurali numero uti, quam singulari.
82) Sc. potionem a Grimhilda oblatam.

83) Avll jöfvrs 84)	83) *Omnia juramenta* 84)
r) Jór biúg 85) í fal.	*Incurva* 85) *in regis palatio:*
Qvámo konúngar	*Accesserunt reges*
Fvr kné 86) þrennir	*Ad* 86) *genua* [*mihi*] *trini* (*tres*),

Apr

r) Ita Membr. divisim, uti et S. qui tamen *Beaug*, pro *biúg*, exhibet, quod, observato Ejus scribendi more, per *Biög* enunciari deberet. Utcunque sit, locus hic (i. e. hæ quatuor priores lineæ) est unus ex obscurissimis, tam re quam verbis, et tantum non desperatus ad interpretandum.

83) Ordo verborum prosaicus harum linearum fuerit, qui etiam in versione nostra qualitercunque exprimitur: *Avll jör, biúg i jöfvrs fal.* *Jöfvrs* autem hic de Halfo s. Alfo rege accipiendum est; vix enim de Sigurdo, quasi regina loquatur de juratis promissis huic datis, nulli viro præter eum nupturam se fore; cujus tamen juramenti in Historia Sigurdi et Gudrunæ nusquam fit mentio.

84) De hoc loco conclamato necessariò consuluimus Virum harum rerum, ut plurium, scientissimum, I. Olavium Hypnonesis. atque ille pro sua solertia eum nodum sic extricavit, ut pro *Jór*, vel forte *Jör* (nam Libri antiqui amant *o* pro *ö*) legendum statuerit *Vör*, quod in Lingva prisca juramenta significare adseruit. Sané huc congruit locus Eddæ Snorrianæ Fab. XXX. quem adscribere non piget: *Nivnda* (*Asynia heitir*) *Vár. hon hlydir á eyda manna ok einkamál er veita sín í milli konor oc karlar. þvi heita þau mál Varar. hon hefnir oc þeim er brigda;* I. e. Nona (dea Asiatica adpellatur) Vára; ea adtendit juramenta hominum, et foedera, quæ dant inter se fæminæ et masculi. Unde adeò illa foedera nuncupantur *Varar* (an *Várar*)? Illa etiam punit eos, qui ea violant. Huc etiam commodè adtulerimus ex *Helga-Qvida Haddingiaskata* in prosa sexta: *þav Helgi ok Svava veittvz varar;* item ex *þryms-Qvida* sive *Hamarsheimtr*, vers. XXX. lin. 6 et 7: *Vigit ockr saman varar hendi.* Juramenta vero reginæ (Gudrunæ) hic fortasse significent ea, quæ dederit, nulli virorum præter Sigurdum nubere velle, aut forte se nunquam in gratiam esse redituram cum fratribus, propter cædem Sigurdi et filii Sigmundi ab iis commissam. Denique vocabulum *Jór* aut *Jör* sanè quam in usu insolens est, sed ei tamen favet etymologia et convenientia cum Lat. Juro, adeò ut nihil opus sit istud supra adlatum *Vör* pro eo substituere. Quod autem ad sensum harum duarum linearum adtinet in connexione ad supra explicatas Librorum lectiones *Gleymdo* et *Havfdo* (not. 81), is utcunque foret talis verbo tenus: Omnes regis terram versus incurvi (moesti) in palatio. Atqui incertum est, unde illa moestitia regibus et reginis venerit.

85) I. e. Moesta, tristis, anxia, solicita, vel ab jactura mariti et filii, vel etiam ab nuper epota potione, vel denique ab nova conditione nuptiarum oblata.

86) Istud *Fvr kné* admodum svave est, nostro quidem animô. Consule *Fiölsvins-Mál* in Tom. I. Vers. XXXVIII. lin. 3 cum n. 47. item Gloss. ejusd. Tomi sub vocabulo *Kné*. Sanè hic videri possit per istam dictionem indicari supplex regum petitio. Conf. sanè verba Flosii Thordarsonii in *Njals-saga* Cap. CXXXIV.

Aþr hon *s*) siálfa mik
Sótti at máli 87).

XXV.

88) Géf ek þér GVÐRÚN
Gvll at þiggia 89)
Fiöld allz fiár
At þinn favþr davþan.
Hrínga ravþa 90).
HLAVÞVES 91) sali.
92) Ár - sal allan

Antequam ea me ipsam
Adgressa est sermone 87).

XXV.

88) *Do tibi* GUDRUNA!
Aurum accipere (*habere* 89),
Copiam omnimodæ pecuniæ,
Post tuum patrem defunctum,
Annulos rutilos 90),
HLÖDVERIS (Ludovici) 91) *palatia,*
92) *Aulæa* (*aulæ*) *universa*

At

s) Nobis magis placeret *Siálf*, ipsa, nempe Grimhilda, scilicet cum reges nihil apud Gudrunam profecissent, ad persvadendas ei nuptias cum Attalo.

CXXXIV. in fine, pag. 212: *Mvn nú þat sannaz sem ek sagda ydr. at ver mvndim fyrir Mörgvm kne gánga verda*, collata Versione lat. pag. 467 et var. s. ibid.

87) Tralatitium est in sermone nostratium antiquo *At koma at máli vid einn*; sed hoc, *At sækia einn at máli*, Eddæ nostræ proprium arbitramur, perrarum utique, atque altera dictione significantius. Verbum *At sækia* vastæ significationis est, evolvendum in Gloss. *Njalssagæ.*

88) Hæc loquitur ex persona Grimhildæ matris.

89) Istud *At þiggia* svavis pleonasmus est, conferendus cum hoc in *Hyndlo-Liódom* vers. II. *Gaf haun — — Sigmvndi Sverd at þiggia*, cum adnotatione 5.

90) Vide in hoc garrulitatem muliebrem, ubi de svavi re sermo est. Præcedentia autem sic effert *Vols. saga* Cap. XLI. pag. 88. *Þá mællti Grimhildvr, er hon fann Gudrúnu: vel verdi þér dóttir, ek géf þer gull ok allskonar gripi at þiggia eptir þinn fedr, dyrlega hringa*; i. e. Tunc loquuta est Grimhilda, cum Gudrunam conveniebat: Benè sit tibi, mea gnata! do tibi aurum et omnis generis res pretiosas accipere e facultatibus a patre tuo relictis, (et) decoros annulos &c.

91) Hujus mentionem nullam facit *Volſ. saga*; sed sine dubio palatia ista vel ab Gjukio, vel ab Attalo antea occupata fuerant.

92) *Arsalr* vox est notionis oppido ambiguæ, occurrit autem in *Eyrbyggia-saga* ab ill. Gr. Thorkelino edita, ed id quidem non uno tantum loco, ubi Editor nihil adtulit ad illustrationem hujus vocis, quæ sanè una est ex obscurissimis in Lingva nostra, propter originationem ignotam. Alter tamen nostrum, G. Magnæus, aliquando autumavit vocabulum istud notare tegmen lecti pensile, quasi sit ab Arcus et Coelum, Belg. *Arck-hemel*, Cadurcum, ɔ: tegmen, quod in pompa solenni velat, et ab aëris injuria defendit Monarchas, veluti cum Evcharistia circumfertur. Ceterum non prætereundum est Artisellium, obscu-

At jöfor fállinn 93).

XXVI.

Húnskar meyiar 94)
þær er hlaþa 95) spiöldom
Ok göra gvll 96) fagvrt
Sva at þér gaman þicki 97).
Ein skaltv ráþa
Avþi 98) BVÞLA
Gvlli gavfgvþ 99)
Ok gefin ATLA.

XXVII.

t) Vilc eigi ek

Post regem cæsum 93).

XXVI.

Hunnicas *puellas* 94),
Quæ insternunt 95) *pictis tapetiolis*
Et conficiunt aurum 96) *fulgidum,*
Ita ut tu [*id*] *delectamento habeas* 97):
Tu sola potiaris faxo
Gaza 98) BUDLII
Aurô cohonestata 99)
Et data ATLIO.

XXVII.

Nolo [*sanè*] *ego*

Meþ

t) *Vil*, S. vulgatius.

obscurum vocabulum, apud Petronium Cap. LXXV. ex Editione Burmanni, de muliebri instrumento, sed nescimus quo; ubi quidam Critici maluere Arcisellium, ut per Sellam vel Solium arcuatum exposuere. Potuerit inde vox dilatata esse ad omnia triclinii peristromata.

93) Gjukiumne an Sigurdum.

94) *Kolf. saga* Björneri ita habet statim post *dyrlega hringa* (supra n. 90): *Ok árfal Hinskar* (corr. *Húnskar*) *meyia þeirra, er kurteisastar eru. þá er þér bættr þinn madr*; i. e. Et lectisternia Hunnicarum virginum speciosissima; sic enim damnum amissi mariti sufficienter se resarcivisse confidebat. Hæc est Björneri lectio et versio, utraque sanè parvi pretii, quod non mirum est de homine Sveco, ubi de nostra Lingva intelligenda agebatur. Legere debuerat aut *Húnskra meyia*, quod versio Ejus sequitur; aut *Húnskar meyiar þeirra er* &c. Hunnicas virgines, ex iis, quæ sunt lepidissimæ. Talia exterorum admirantur omnes, sed nostra adspernantur.

95) I. e. Operantur pannos sive sericos, sive quoscunque alios, ad ædem sternendam et exornandam. *Spiald* propriè et primariò Tabella est, hic autem restringitur ad formam, in qua mulieres acupictile suum extendere solent, atque hic iterum diducitur ad totius ædis peristroma.

96) Reverà hæc pertinent ad antecedens *Hlaþa spiöldom* per figuram Hendiadyn, ut nihil aliud sit, quam *Hlaþa spiöld gulli*, vel *Hlaþa gull á spiöldom*.

97) Utique hæc svaviter ex adfectu muliebri dicta sunt.

98) Nimia in hisce est exaggeratio pollicitantis.

99) *Gvlli gavfgvþ*, nimium quam splendidum et svave, quòcum conf. *Hyndlo-Lióð* Auctoris nostri vers. XII. lin. 1 et 2. et in hac ipsa Oda vers. I. lin. 6 et 7.

Meþ veri gánga 100)
Ne BRYNHILDAR
Bróþr eiga 101).
Samir eigi mér
Viþ ſon BVÞLA
Ætt at auka
u) Ne una líſi 102).

XXVIII.

x) Hirþa þú havldom 103)
Heiptir gialda
y) Því at 104) vér havſom
Valdit fyrri.

Cùm [ullo] viro consortium inire 100)
Neque BRYNHILDÆ.
Fratrem maritum habere:
Dedecet me
Cum filio BUDLII
Familiam amplificare,
Aut vitæ [meæ] adquiescere 102).

XXVIII.

Noli tu viris 103)
Iras retribuere
Propterea quod 104) *a nobis*
Res prius orta sit:

Sva

u) Ok una &c. Et vitæ &c. Id. quod procedere potest.

x) Hyrda, per *y*, Id. fortasse non improbandum; saltem originatio videtur pro eo stare, sed usus Veterum obstat.

y) Ita nobis placuit disjunctim edere, pro *Þvíat*, quod conjunctim exhibent Membr. et S. Nostra verò lectio idem sonat, ac *Fyri því at*, vel *Af því at*, quod in versione expressum est. Altera Librorum valet nam, et in re ipsa peccat. Simplicissimum foret *Þóat*, tametsi, legere.

100) Honesta phrasis *At gánga med einom* pro alicui nubere. *Svarfdæla-Saga* de nuptiis Skidii et Yngvildæ Pulchrigenæ: *Þeir vekia þetta mál vid Yngvildi hvert hon vill gánga med Skida;* i. e. Illi (Liotolfus Pontifex et suus dispensator Skidius) de hac re compellant Yngvildam, an velit ambulare cum Skidio (ɔ: cum eo nuptias inire)? Ita et *Samgángr* et *Samfarir hióna* apud Priscos tralatitium est. Ceterum regina simpliciter negat, se nuptias inire velle, deinde specialiter refert negationem ad connubium cum Attalo.

101) Scil. quod Brynhilda auctor necis fuerat mariti Sigurdi et filii Sigmundi; ergo, ut credere plausibile est, odium concepit regina in fratrem Brynhildæ, quantumvis innocentem in ea re.

102) In his duabus lineis svavis continetur conjugii descriptio poëtica.

103) Hic versus integer est ex persona Grimhildæ reginæ.

104) Vel tanquam, quasi res a nobis orta sit; nimirum Sigurdi nex ab ipsa regina Grimhilda, per oblatam illi potionem oblivionis, quapropter ille fidem sponsæ suæ Brynhildæ datam violavit; consule *Volſ. ſagam* Cap. XXXV. pag. 65 et 66 ab initio.

Sva ſkaltv láta
Sem þeir'lifi báþir
SIGVRÞR ok SIGMVNDR 105)
Ef þú ſono fæþir.

XXIX.

106) Máka ek GRÍMHILDVR
Glavmi bella 107)
Ne víg-riſins 108)
Vánir telia.
Síz SIGVRÞAR
z) Sárla 109) drycko
Hræ-gífr þ) hvginn 110)
Hiart-blóþ ſaman.

XXX.

Þann hefi ek allra
Ætt-gavfgaſtan

Ita animum inducas,
Quasi vivant ambo
SIGURDUS *et* SIGMUNDUS 105),
Si tu filios progeneras.

XXIX.

106) *Nequeo,* GRIMHILDA!
Hilaritate potiri (*frui*) 107),
Neque rei bellicæ gloriâ eminentis 108)
Recuperandæ spem fovere,
Postquam SIGURDI
Acerbè (*avidè*) 109) *potarunt*
Carnivora monstra, corvus 110),
Cordis sangvinem simul.

XXX.

Istum ego omnium
[*Stemmate*] *generosissimum*

Fylki

z) *Sárlaú*, S. monstrum vocabuli, ex errore scribæ sine dubio. Forte in ejus exscripto fuerat *Sárlaug*, vulnerum liquorem, vel etiam *Sárláu*, pro *Sárlá*, legendum fuerit, eodem sensu. *Lá* in Edda Snorr. est maris vocabulum, cognatum, ut autumamus, præcedenti.

þ) Fortè, *ok huginn*, et corvus; nihil tamen mutare voluimus, nam alterum potest esse figura Asyndeton, alias in hac Oda obvia. *Hugin*, uno *n*, S. quod est neutr. plurale, et sonat: cordata, provida; lectio haud sanè adspernanda.

105) Sane quam callidè regina filiæ promittit hæc in prole ex Attalo speranda.

106) Hæc Gudruna regina loquitur e sua ipsius persona.

107) Respice ad Gloss. Tom. I. sub verbo *Ek belli*, atque ibi adnotata a G. Magnæo et G. Pauli.

108) Sigurdi nimirum, et sanè quam aptè et meritò hoc epitheton ad tantum heroëm adplicatur. Adspice *Riſni* et *Vigriſni* in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ.

109) Acerbè ad animum reginæ Gudrunæ; Avidè verò adpositè ad rem ipsam; et ita Dani adplicant voculam *Saare*.

110) Respice varietates lectionem sub lit þ.

Fylki fvndit
Ok framarſt *æ*) necqvi 111).
112) Hann ſkaltv eiga
Vnz þik aldr *a*) viþr 113).
Ver-lavs vera 114)
Nema þú vilir þenna.

Regem inveni
Et quibusdam rebus præstantissimum 111):
112) *Eum faxo obtineas [virum]*
Usque dum ætas te vincat 113),
Mariti expers (sis) 117)
Nisi hunc velis.

XXXI.

b) Hirþa þú bióþa
Bavlva fvllar
Þrá-giarnliga
Þær kindir 115) mér.

XXXI.

Nolis offerre (obtrudere)
Malis repletum
Obstinata lubidine
Id genus 115) *mihi:*

Han

æ) Necqvi, ambo Libri, qui est Ablativus Pronominis antiqui *Necqver*, aliquis, quidam, et hic in Adverbium transit; conf. J. Olavium in Gloss. suæ Diatrib. voce *Hve*, *hvi*.

a) Ita nobis restituere visum est pro insolenti lectione in verbo *Viþar*, quod uterque Liber exhibet, et habere deberet eundem sensum. Non tamen omnino negamus eam flexionem verbi utcunque ex analogia defendi posse, nam aliundè prorsus nequit.

b) Hyrþa, per *y*, S. ut prius var. X. ad vers. XXVIII.

111) Langvere videtur oratio ob voculam istam *Necqvi*, quæ per se nonnihil, atque adeò parum significat; unde non tenuis suspicio nobis est, Poëtam ab initio dixisse: *Framarſt miklo*, multò præst., si non — *öllo*, ad omnia præst.

112) Dubium non est, quin hæ quatuor lineæ ultimæ tribuendæ sint personæ Grimhildæ reginæ. De quatuor prioribus ambigi potest, eine an filiæ sint adscribendæ. Nos in re dubia ad prius inclinamus opinione nostra, ut adeò Grimhilda hic de Attalo loquatur, non Gudruna de Sigurdo suo. Conf. notam proximè præcedentem.

113) Ornatè pro Quamdiu vivis.

114) Comminatio juvenculæ mulieri ingrata, saltem ex opinione Grimhildæ.

115) Gudruna, cujus persona in hoc et sequenti loquitur, hic adhibet pluralem, amplificationis et invidiæ ergo; cum tamen solum Attalum regem sine dubio intelligat. *Alfa-kind* in carminibus Hallmundi Saxicolæ obvium est, in *Grettis-ſaga* de nece ejusdem Hallmundi, imò et *Kind*, *Kynd* in Eddæ nostræ

Tom.

Han mvn *c*) GVNNAR
Grandi beita 116)
Ok or HAVGNA
Hiarta slíta.

Ille GUNNARI
Cladem intendet (*inferet*) 116)
Atque HÖGNIO
Cor excerpet.

XXXII.

Mvncaþ ek *d*) létta
Ápr lífs-hvatan'
Egg-leiks *e*) hvötvd 117).
Aldri *f*) nemik *g*).

XXXII.

Ego non cessabo
Priusquam vegeto
Acierum ludi exasperatori incentori 117)
Ætatem demam.

XXXIII.

Grátandi GRÍMHILDVR
Greip vid ordi
Er bvrom sínom

XXXIII.

Lacrymans GRIMHILDA
Verbum id arripuit,
Quô filiis suis

Baviva

c) *Gvnnhar*, Membr. adspiratione inutiliter inflata.

d) Ita posuimus, necessitate et ratione adducti, nam in S. est *Lætia*, quod sonat Retardabo, alios scil. Sed in Membr. *Lættia*, quod nihil valet.

e) *Hvatann*, ac. ludô acrem, S. quæ lectio nec est improbanda.

f) *Næmik*, ambo Libri, Imperfecto Subjunctivi, pro quo alterum, ut aptius, substituimus.

g) Hæ quatuor lineæ unum sibi versum constituunt in S. neque planè abludit Membr.

Tom. I. et quidem Oda *Hyndlo-Liódom* vers. XXX. lin. 6 et XXXIII. lin. 4. Evolvendum est Glossarium istius Tomi, itidem ut J. Olavii, magni Philologi, Glossarium suæ Diatribes.

116) Nimium tenuiter et universalite hic de nece Gunnaris regina vates hic loquitur, sed tantô plenius et significantius in sequ. de nece Högnii fratris ejus, quod etiam vaticinium illius res ipsa eventu comprobavit. Vide Prologum prosaicum Odulæ *Gvnnars-Slagr*, sub Titulo *Dráp Niflúnga*, et utramque Odam regis Attali paullô inferius.

117) Attalo regi nimirum, quod etiam promissum egina fideliter explevit; respice Odas Attalinas.

Baviva *h*) vætti 118)
Ok mavgvm 119) sínom
Meina stórra.

Mala exspectanda declaraverat 118),
Atque cognatis 119) *suis*
Noxas ingentes.

XXXIV.

Lönd géf ek enn þér
i) Lýda sinni 120)
VINBIÖRG. VALBIÖRG 121)
Ef þú vill þiggia.
k) Eigdv vm aldr þat
Ok *l*) vni 122) dóttir.

XXXIV.

Terras porrò do tibi,
Populorum comitatum 120),
VINBIÖRG, VALBIÖRG 121).
Si vis accipere,
Ea per ætatem tene
Et adquiesce 122) *filia!*

XXXV.

h) Vælti, S. lectio nullius pretii hoc loco, etsi verbum *at væla*, curare, administrare rem hoc vel illo modo, per se probum sit.

i) Lída, per *í* grave, S. non prorsus damnandum. Ita enim *Lid*, an *líd*, pro *Liód*, carmen, invenitur apud Priscos.

k) Eig þú, divisim, S. paullò durius alterô, saltem hoc loco.

l) Unn, ama, S. sc. vel dona ipsa, vel Attalum, vel me. Mox *Dóttor* in Dandi casu h. l. perperam; Id.

---

118) Sc. Gudruna eorum soror. *Vætti* sanè quam elegans est in hoc sensu, item ut illud alterum simplicius *Vænti*, quod legere est in *Hardar Saga* et *Holmvêria* his verbis: *Ek vænti þer sættinni, en heiti eigi*, i. e. Do tibi spem reconciliationis, at non (in totum) spondeo. Aliter tamen hunc locum accipere licuerit, et quidem simplicius, quod sermonem adtinet, hoc modo: Quoniam filiis suis mala sperabat &c.

119) Pleonasmus et repetitio sanè quam muliebris et familiaris auctori nostro, neque id sine gratia.

120) In his duabus lineis est figura Hendiadys, rei augendæ gratia, pro simplici *Lönd ok lyþi* vel *Fólk-lönd*. Incertum autem est; num sermo hic sit de terris Attali regis, an potius de terris a Sigurdo relictis, quas probabiliter occupaverant ejus occisores et eorum mater Grimhilda; ad hanc posteriorem opinionem magis inclinamus.

121) Hæc nomina propria ad verbum ex nostro sermone exponimus per petras (an arces?) vineti, petras (arces) stragis; unde fortasse concludere potuerint Geographi, ubi hæc ignota loca sita fuerint. *Berg*, Lat. Berga, in plusculis urbium nominibus apud Germanos, usitatum est, ex. gr. *Amberg*, *Heidelberg* &c.

122) *Uni* pro *Un*, ornatè, quemadmodum *Vaki þú*, pro *Vak þú* l. *vakna þú*, sæpè in vetustis monumentis, e. gr. in *Gróugaldri* hujus Eddæ vers. I. *Vaki þú Gróa*, *Vaki þú góþ*

kona;

XXXV.

þann mvn ek kiósa
Af konóngom
Ok þó af niþiom 123)
Navþig hafa.
Verþr eigi mér
Verr at yndi
Ne bavl bræþra 124)
At bura skióli.

XXXV.

Eum quidem eligam
De regibus [maritum],
Et tamen, cognatorum auspiciis 123),
Invita obtinebo;
Non [autem] existet mihi
Maritus delicio,
Neque fratrum clades 124
Filiali præsidio.

XXXVI.

125) Senn var á hesti
Hverr drengr litinn.
En víf *Valnesk* 126)

XXXVI.

125) *Statim in equo*
Vir quisque conspectus erat,
Fæminæ autem Gallicæ 126)

Hafit

kona; et in *Grottv-sanng*: *Vaki þú Froþi*, bis numerô; uti et in *Egilssaga* de cæde Bardi Atleyensis: *Gángi þá eptir þeim* (quod tamen exemplum fortasse nonnihil claudicat), atque in *Nialssága*, satis sincerè, Cap. XC. pag. 137, verba Erici Comitis ad Karium: *Segi þeim (Njálssonvm)*, pro *Seg þú*.

123) Per *Niþia* intelligit matrem ac fratres, qui eam pro Attalo rege ambiebant.

124) De qua antea vaticinata est, vers. XXXI. lin. 5 et seqq. *Bura skiól* quod adtinet, respice ad vers. XXVIII. lin. 5 usque ad finem.

125) In hoc et sequenti versu regnat polylogia muliebris, non sanè illepida.

126) *Valnesk*, pro *Völsk*, sicut supra *Grimhildur Gotnesk kona*, pro *Gautsk kona*, vers. XVI. lin. 1 et 2. Atqui hæ mulieres sine dubio erant Germanæ, unde notatu dignum et advertendum est, quod auctor iis tale nomen gentilitium vel patronymicum adtribuit. Phil. Cluverius in Geographia sua vetere sub Celtarum nomine comprehendit Hispanos, Gallos et partim Germanos, atqui Celtarum primaria et propria sedes fuit sine dubio in Gallia. Fortassis autem quidam eorum inter emigrandum resederint in Germania. Consule sane modò laudatum Geographum Lib. II. Cap. XIII. pag. 122 et 123, ubi de incolis Galliæ s. Celtis loquitur: In Germaniam, ait, autem alii (Gallorum s. Celtarum) invecti, ingentem tractum a Rheno ad Vistulæ usque fonteis obsederunt. Jam verò non insolens est priscis Poëtis totam regionem l. totum populum ab una parte terræ l. ab una natione denominare, quemadmodum *þrændir* pro omnibus Norvegis, uti et *Ravmar*, item quoque *Jótar*, pro universo populo Danico, positi inveniuntur.

Hafit 127) i *m*) vagna.
Vér siö daga
Svalt land 128) riþom.
En aþra siö
Vnnir *n*) kníþom 129 *a*).
Enn ina þriþio siö 129 *b*).
Þvrt 130) land stigom.

Sublatæ 127) in currus:
Nos septem dies
Frigidam terram 128) pervecti sumus,
At alios septem
Undas fleximus 129 a)
Septem verò tertios 129 b)
Aridam 130) tellurem permeavimus.

XXXVII.

o) Þar hliþ-verþir
p) Hárrar borgar
Grind vpp lvko
Áþr i garþ riþom.

XXXVII.

Ibi custodes portarum
Celsæ urbis (arcis)
Forem recluserunt,
Antequam in aream [palatii] equis penetraremus.

XXXVIII.

m) Vånga, Id. ex erronea literarum transpositione, quæ et alibi in similibus evenit.

n) Kníþom, uterque Liber, per *i*, cum tamen fortè existant, qui mallent *Knúþom*, vel *Knydom*, per *y*. At propiore lectione stat *Hamri kníþi* in *Hymis-quida* vers. XXIII. lin. 5 sequ.; confer Gloss. Tom. I. Eddæ nostræ sub hoc verbo.

o) Has quatuor lineas uno versu separato comprehendit S. quod et ferè necessarium videtur, nisi eæ subtexantur versui præcedenti.

p) Hárar, per unum *r* in medio, Uterque, quod sequi non curavimus, nam usus contrà stat.

---

127) Auctor facilè dicere poterat *Hafiu*, vulgatè, sed alteram terminationem magis ornatam putavit. Conf. vers. XII. lin. 2. var. e.

128) Viam montanam fortasse.

129 a) Ita de Angve Midgardensi famoso *Völuspá* in versu, qui incipit *Hrymr ekr austan: Ormr knyr unnir*, per *y*, secundum lectionem utriusque nostri Codicis eo loco; interea confer varietatem lectionis.

129 b) Verba Gudrunæ in *Volsunga-saga* de hoc itinere: *Þeir — föru fióra daga á hestum, en adra fióra á skipum, ok ina þridiu fióra enn landveg.* Ubi observandum est, quod *at fara landveg* in hoc loco ponitur pro non admodum evidente dictione apud Nostrum *at stiga þvrt land*.

130) *Þvrr* epitheton telluris perpetuum, de quo consulere ne pigeat J. Olavium in Gloss. Diatrib. suæ sub voce *Jörd*. *Þurlendi*, terra arida l. sicca, in Bibliis nostris notum est.

XXXVIII.

131) Vakti mik Atli.
En ek vera þóttvmz 132)
Fvll íllz hvgar 133)
At frændr davþa 134).
135) Sva mik nýliga
Nornir vekia
Vil-sinnis spá 136)
Vildi at ek réþa.

XXXVIII.

131) *Somno me excitavit* Attalus
Videbar autem mihi esse 132)
Plena ægritudine animi 133)
Post (ob) consangvineos mortuos 134):
135) *Sic me modò*
Parcæ de somno suscitant;
Animo grata (benevolâ) vaticinatione 136)
Vellem ego potiri.

XXXIX.

q) Hvgda ek þik Gvdrún
Giúka-dóttir
137) Læ-blöndnom *) hiör
Leggia mik í gögnóm.

XXXIX.

Existimavi te, Gudruna
Gjukii *filia!*
137) *Fraudulento (pestifero) gladiô*
Transfigere me.

XL.

q) Hic versus quatuor solum lineis constat in S. a quo non recedimus, propter circumstantias rei ante et post.

*) *Heorr*, S.; malè illud duplum *r*, nam *Hiörr* reverà est nominandi casus; neque multò meliùs illud *o* pro *ö*.

131) Non possumus pro certo decernere, num hic aliqua sit lacuna de iis, quæ ad pompam nuptialem regis Attalii et Gudrunæ spectarint; magis tamen eò inclinamus, ut putemus hic nullam esse lacunam; noscimus enim singularem Auctoris brevitatem, ubi ei libet brevi esse.

132) In somnis fortasse, quasi de cæde fratrum somniaverit, nondum enim caesi videntur esse, cum Attalus recitaret somnia modò subsequentia. Conf. *Volf. sagam* Cap. XVII. et Cap. XVI. sub finem, unde adparet, ea somnia non multo post oblata esse post nuptias regis cum Gudruna.

133) Consule, quod hanc dictionem adtinet, supra de Högnio vers. IX. lin. 2 et 3: *Sinni eins Travþr góþs hvgar.*

134) Conf. paulò ante notam sub n. 132.

135) Hæc narrat ex persona regis, *Sva mik* &c. sic, ut in sequentibus aperiam, ait.

136) Nempe abs te, vel tua. Et illud *Reþa* in lin. sequ. potest simpliciter verti, Obtinere; sicut *At styra gæfo*, bona fortunâ uti, vel bonam fortunam adipisci, et *Styra illo veþri*, mala tempestate uti, malam tempestatem nancisci.

137) De *Læ* pro sangvine sumto consulendus J. Olavius in Gloss. Diatrib. suæ, sub voce *Lá*.

XL.

Þat er fvr eldi
Er járn *r*) dreyma 138).
Fvr dvl ok *s*) vil
Drósar reiþi 139).
Mvn ek þik viþ bölvi
Brenna 140) gánga
Líkna ok lækna
Þótt mér leiþr sér 141).

XL.

Ignem portendit,
Cum ferra in somno adparent 138),
Fastum et voluptatem
Mulieris ira 139):
Ego tibi adversus malum (*morbum*)
Cauterium 140) *adplicabo,*
Leniam [*id*] *et medebor,*
Etsi mihi invisus sies 141).

XLI.

Hvgda ek hér í túni
Teina fallna

XLI.

Existimavi hic in horto
Stolones decidisse,

Þá

r) Ita Uterque, nisi S. per *i* vitiosè effert.

s) Vil, per *i* grave, Id. quod notat qverimoniam super sua conditione, et hinc alienum est.

138) In ambiguo est, num *Járn* sit Accusandi casus, et subaudiendum sit *Menn*, mutatis mutandis in versione, quæ acceptio non nimium placet; an verô potius *Járn* sit Nominativus plur. quod magis gratum et rarum, conferendum cum hoc Thorlevi Sagacis (*Spaka*) de Hallfredo *Vandrædaskáld* in hujus Historia Membr. Opt. *Sá madr dreymir mik jafnan*, Is homo usque mihi in somnis adparet. De vafritie autem hujus interpretamenti consule infra not. 157.

139) Vols. saga *Drósar reiþi* et *Vil* ignorat, et præfert tantum: *Dul þessi, er þú ætlar þik öllum fremri;* ante autem *Dul* suplendum est *Fyri*, et sensus fuerit: Somnium portendit cum fastum tuum, quo te omnibus præstantiorem esse existimas. Björnerus in sua versione vocum *Dul þessi*, et in connexu earum cùm proximè sequentibus, turpiter hallucinatur, quæ talis est: Secretò habendum hanc visionem, siquidem aliis præstantior vellet haberi. *Vil* in priori lin. quod adtinet, evolvi potest Gloss. Tom. I. hujus Eddæ, item ut *Dvl*.

140) Usum ignis ad medicinam exteriorem Veteres frequentasse notum est.

141) De animi aversatione Gudrunæ ab Attalo marito suo ita Vols. saga, Cap. XLI. in fine: *Aldrei giördi hvgr hennar vid honom hlæia, ok med litilli blídu var þeirra samvista*, i. e. Nunquam animus reginæ erga eum risit, et cùm tenui benevolentia erat eorum societas conjugalis. In verbis Auctoris nostri adverte audacem reginæ παῤῥησιαν.

Þá er ek vildigak 142)
Vaxna t) láta 143).
144) Rifnir meþ rótom
Roþnir u) i blóþi.
Bornir à becki 145)
Beþit mik at x) tyggva.

Quos ego volueram 142)
Facere ut crescerent 143);
144) *Evulsi [erant] radicitus,*
Rubefacti in sangvine,
Lati in sedilia 145),
Jussum, me mandere.

XLII.

Hvgda ek mér af hendi
Havka y) flúga
Bráþa-lavsa 146)
Bavl-ranna til 147).

XLII.

Existimavi mihi de brachio
Accipitres avolare
Escarum exsortes 146)
Ad tecta calamitosa 147).

Hiörto

t) *Látna*, in Particip. pass. S. ad rem et dictionem sanè eleganter, non item ad svavitatem poëseos et elocutionis, propter illud *na* in voce præcedente.

u) *Med blóþi*, cum sangvine, S. durius altero ad enuntiationem.

x) Ita Membr. svavius et in ore plenius altero *Tiggea* in S. quod et sine dubio litera *i* in priore syllaba.

y) Ita Membr. non vulgatum *Fliúga*, neque audemus damnare, etsi insolens sit. Ita et quidam dicunt *Súga*, pro *Siúga*, sugere, ab *Sýg*, imperf. *Saug*, quemadmodum *Flýg*, *flaug*. Sed. *Fleuga*, S. scriptura sibi in similibus solenni.

142) Ter numerô hic repetitur pronomen personale *Ek*, ego, adfectûs exprimendi gratia, in hisce, *Ek vildi-g-ak*.

143) *Volf. saga* aliquanto minus dicit, etsi eleganter, quod ad ultimum *Skedia*, hisce verbis: *Ok vilda ek aldrei skedia*, atque nunquam (eos) lædere, (iis) noxam adferre, volui.

144) Transitio inopina, et sine omni necessitate poëtica ab Accusandi casu ad Nominandi c.

145) J. e. per metonymiam quandam, in mensas, ex Odis Attalinis, ubi hoc somnium impletur.

146) *Vóru Braudlausir* in *Volf. saga* Björneri, ex ejus interpretatione, Jejunos, neutiquam è genio Sermonis prisci.

147) *Fóru til heliar*, ad orcum l. Hecaten abierunt, *Volf. Saga*, qui etiam sensus sine dubio alteri lectioni subest.

Hiörto hvgda ek þeirra
Viþ hvnáng tvggin 148),
Sorg-móþs sefa 149)
z) Sollin blóþi.

Corda eorum autumavi
Cum melle commanducata 148),
Dolore animi defessus 149),
Tumefacta (inflata) sangvin

XLIII.

Hvgda ek mér af hendi
Hvelpa losna 150)
Glavms 151) andvana.
þ) Gvlli báþir.
Hold hvgda ek þeirra
At hræom orþit.
æ) Návþigra 152) ná
ø) Nýta ek skyldak.

XLIII.

Existimavi mihi de manu
Catulos elabi 150),
[*Et*] *quod lascivia* 151) *destituti*
Ejularent ambo:
Corpus eorum opinabar
In cadavera versum;
Nolentium 152) *corpore exanimi*
Vescendum mihi erat.

XLIV.

z) *Sollinn*, duplo *n*, in masc. Sing. S. pravè.

þ) *Gulli (gulli)*, uterque Liber, pro *Gylli*, at verbo *At gialla*.

æ) *Núþigra*, insolenter uterque Lib. Posset quoque conjici *Nauþigr á ná*, Invitus edendæ carnis humanæ.

ø) Sic Uterque, non verò *Neyta*, quod tralatitium est eodem sensu.

148) *Blandod*, melle condita, ex versione Biörneri, *Volf. saga*.

149) Hoc ad Attalum ipsum referendum est.

150) *Sidan þótti mér sem hvolpar fagrir lægi fyrir mér, ok gullu vid hátt. ok át ek hræ þeirra at minum óvilia;* i. e. Dein opinabar, quod catuli belluli cubarent coram me, et elata voce latrarent; eorumque cadavera comedi, invito me. Ita hoc, aliquid diversè, narrat *Volf. saga*.

151) *Glavmr* propriè streperus lusus et hilaritas, pro quibus alterum illud in versione posuimus, ut blandis catellis aptum.

152) Hypallage, pro *Siálfr navþigr*, ipse nolens aut invitus. Conf. variet. lect. apud nos item notam 149.

XLIV.	XLIV.
153) Þar mvno ſeggir	153) *Ibi viri*
Vm ſæíng dæma 154) :	*De cubili ferent judicium* 154),
Ok hvítínga 155)	*Et albicoloribus* 155)
Havfdi *b*) nema.	*Capita dement:*
Þeir mvno feigir	*Ii morti erunt obnoxii*
Fára nátta 156)	*Intra paucas noctes (elapsas)*
Fvr dag litlo,	*Paulò ante diluculum,*
c) Drótt vm bergia 157).	*Aulicorum coetus gustabit* 157).

XLV.

b) Næma, Ambo Codd. eodem sensu, at minus concinnè, propter consonantiam in *Dæma* et *Næma*.

c) Dróttom, una voce, aul. coetibus, *S.* et Membr. vix rectè, nisi *Bergia* activè sumi possit pro cibare, quem tamen usum hujus verbi ignoramus.

---

153) Hic totus versus est ex Gudrunæ persona, somnia mariti interpretantis, neque id in bonam partem hoc loco.

154) Filiorum mortuorum scil., etsi locus sit obscurus. Vel *vm ſæing dæma* esse possit, Ante tuum lectum sermones conferent l. deliberabunt (de cæde filiorum tuorum).

155) Hæc versio videtur simplicissima, nam nihil impedit, quin eo colore crinium etc. pueri illi fuerint. Alias tamen licuerit *Hvítínga* de personis illustribus, nempe hisce ipsis pueris regiis, accipere.

156) Ita in *Helga-Qvida Haddingia-ſkata: Sá kemr fylkir Fárra nátta.* De tempore, quo Gudruna suos et Attali filios communes interfecit, ita *Volſ. ſaga: Um qvöldit-tók hon ſono þeirra Atla kóngs, er þeir léko vid ſtocki — — hon ſvarar, bana ſkal yckr bádum — — ſídan ſkar hón þá á háls*, i. e. Vespere filios ex Attalo susceptos prehendit, ad spondam lusitantes. — — Ea respondit: certum est vos ambo necare. — — Deinde ea illos jugulavit. Cap. XVVII. pag. 102.

157) Vafrè eam coenam ad aulicos generaliter refert, cum tamen sine dubio solum Attalum in suo animo intelligat; neque minus callidè primum somnium ejus in bonam partem interpretatur, vers. XV. superius, quò nimirum celet propositum suum, fortasse jam hoc tempore captum, maritum quocunque pacto occidendi.

XLV.

d) Lega ek síþan 158)
Ne sofa vildak
Þrá-giarn i kavr.
Þat mvn ek giörva 159).

XLV.

Cubo postea 158),
(*Nec dormire vellem*)
Obstinatus in grabato perpetuo,
Ita sanè agam 159).

d) *Lega*, Uterque, ignotum verbum, quod tamen quadamtenus fulcit cognatum *Leg*, cubile, et analogia *Ek sænga*, ab *Sæng*, lectus. Facile potuerat dicere *Ligg ek síþan*, aut *Liggia mvn ek síþan*.

158) Nempe post cædem filiorum et cœnam ex eorum cordibus.

159) Benè, et ex usu prisco, per hoc, *Þat mvn ek giörva*, exprimitur firma et plena propositi destinatio.

QVIDA

QVIÞA
GVÞRÚNAR
GIÚKADÓTTR
IN ÞRIÞIA.

GUDRÚNAR QVIDA EN ÞRIDIA.

[INNGÁNGR.]

a) HERKIA hét *b*) ambótt ATLA. hon hafþi verip *c*) frilla hans. Hon sagdi *d*) ATLA at hon hefþi séþ Þióþrek ok GVDRÚNO bæþi saman 1). ATLI var þá all-ókátr. þá qvaþ GVDRÚN.

ODA GUDRUNÆ TERTIA.

[INTRODUCTIO.]

HERKIA *dicta est famula* ATTALI; *ea fuerat ejus concubina. Indicabat autem* ATTALO, *quod vidisset* THEODORICUM *et* GUDRUNAM *ambo unà* 1). *Tunc* ATTALUS *erat oppidò quam tristis.* GUDRUNA *verò cecinit:*

I.

a) Cap. 9: Capitulum prætexunt Membr. et L. sive codex Luxdorphianus, possessio dein Suhmii, viri perillustris. At nulla inscriptio visitur in S. prius quam post prosam.

b) Ita omnes Libri, per *tt*. In priore Tomo, et in *Helga-Qvida II.* hujus Tomi, videre est scriptionem vocis per unum *t* in fine. Atqui usus nostræ præsenti scriptioni adstipulatur.

c) *Frilla*, per duplum *l*, omnes Lib. non *Fridla*, ad originem vocis propius, quod aliquotiens præfert *Landnáma-bók*, quemadmodum et *Midli*, pro *Milli*, inter, elucubrata a Viro summè venerabili Dr. Johanne Finnæo, Episcopo Skalholtino in Islandia.

d) *Atla*, ignorat S. quod præter cætera indicio est, hunc librum non esse traducem Membranæ nostræ.

1) *Bæþi saman*; ἐξουθενασμος negotii amatorii, non carens gratia.

I.

Hvat er *e*) þer Atli	*Quid est tibi*, Attale!
2) Æ *f*) Bvþla sonr	2) *Semper*, Budlii *gnate!*
Er þér hrygt i hvg	*Animo tibi ægrè est*,
Hví hlær *g*) þú æva.	*Quid tu rides unquam?*
Hitt mvndi æþra	*Alterum illud potius opinor*
h) Jörlom þikkia	*Aulicis visum iri*,
At viþ menn mæltir	*Ut cum hominibus loquerere*
Ok mik sæir 3).	*Atque me videres* 3).

II.

e) *Þat*, L. in contextu, ɔ: Quid id est; sed in varietate lectionis præfert ex aliis, ut ait, *þer*, velut Membr. et S. Si nullum aliud argumentum foret, unde concludi posset ad natales hujus Libri, hoc solum sanè opinamur sufficere; atqui plura talia adversus eos, qui arbitrantur, eum esse Membranæ nostræ traducem, alibi adferre decrevimus.

f) *Budlúnga*, L. e varietate lectionis, quod cum succedente voce constitutum, facere posset regis adpellationem. Atqui non nihil peccat in numero poëtico.

g) *Þú* hoc loco Membr. ut etiam ante verbum *hlær*, quemadmodum L. et S. sed svavius hic ad numeros poëticos Verbo subjungitur Pronomen, quemadmodum etiam fecimus.

h) *Jörlom*, omnes Libri, rigidiusculè ad harmoniam literarum capitalium poëticam; sed cum in sensu procedat satis, sive strictè vocem *Jörlom* accipiamus, quod et fecimus in versione, sive latè, ut *Jarlar* sint homines simpliciter, quemadmodum videntur esse in *Gudrunar-Hvavt*, Oda hujus Tomi inferius, vers. ult. his verbis: *Jörlom öllom Oþal batni Snótom öllom Sorg át minni*; et modò ante in Eadem: *Hlaþit er jarlar Eiki-köstinn*, ubi *Jarlar* in ambiguo positi sunt, strictène an latè sint capiendi. Consule præterea Indicem Verborum *Viga-Glúms-sagæ* sub voce *Jarl*. Facilè erat auctori, et quidem magis splendidè in re ipsa, posuisse *Öllum*, Omnibus; sed credimus eum se minori circulo coërcere voluisse, dum alterum prætulit; atque adeò eam lectionem sequendam esse censuimus.

2) Quò vocula hæc referenda sit, num ad præcedens, *Hvat er þer*, an verò, quod probabilius arbitramur, ad lineam 3, in ambiguo situm est. Lineâ versus primâ observandum istud, *Hvat er þér*, nam ea dictio complexa hodie obsolevit; nostrates pro ea frequentant: *Hvat gengi at þér*, ad verbum: Quæ res te adgreditur; ad rem verò: Quod malum te premit l. angit.

3) *Mik sæir*; in tenuitate sua hæc dictio est oppido quam elegans, sicut plures aliæ hujus Odæ.

II. [ATLI QVAD *)].

i) Tregr mik þat GVÐRÚN
GIÚKA dóttir 4)
Mér i havllo 5)
HERKIA sagþi
At k) þit ÞIÓÞREKR
Undir þaki svæfit 6)
Ok léttliga
Líni verþit 7).

II. [*ATTALUS AIT.*]

Id mihi ægrè est, GUDRUNA!
GJUKII *filia* 4)
[*Quod*] *in aula mihi* 5)
HERKIA *indicavit*:
Te nempe et THEODORICUM
Sub tecto [*unà*] *dormire* 6),
Atque vos lubenter
Linô [*invicem*] *circumvolvere* 7).

III. [GVDRÚN QVAD].

Þér mvn ek allz þess 8)
Eiþa vinna

III. [*GUDRUNA DIXIT.*]

Tibi de eo omni 8)
Juramenta præstabo

9) At

*) Distinctio personarum interloquentium desideratur in omnibus Libris nostris, sed a nobis idonea de ratione illata est.

i) *Tregr*, omnes Libri, non enim *Trègar*, magis vulgatè, nequis istam lectionem nostræ incuriæ imputet. Qvod ad terminationem verbi hujus adtinet, consule Odam *Gudrúnar-Hvavt* vers. II. lin. 3. quanquam sensus ibi alius est.

k) Ita Membr. et L. sed *it*, S. quod etiam ad metri legem procedit.

4) *Giúka dóttir*, salvo sensu abesse poterat, sed aliquanto tamen, nostra utique opinione, adjectum magis poëtice sapit, et rex reddit uxori suæ istud verbum *Buþla sonr* in versu I. lin. 2.

5) *J havllo*, Pleonasmus Homericus, ut ἐν μεγάροισιν, toties apud istum poëseos parentem. Similem pleonasmum non sine gratia habemus in hoc ipso versu lin. 6. verbis, *Undir þaki*.

6) *Svæfit* hic pro *lægit Saman*, concumbere, tenuiter et eleganter dictum: et mira simplicitate antecedens *Undir þaki*; quomodò enim rex et regina sub dio una cubarent?

7) Videri possit in Textu reponendum esse *Verþiz* ɔ: quod unus alterum — circumvolveret: sed nihil tamen mutandum esse arbitrati sumus. Sanè magna svavitas in hisce duabus lineis est. Conferre liceat è *Sigurdar-Qvida* ultima hæc verba de Eo et Gudruna uxore sua, vers. VIII. — *Er þav Gudrún Gánga i beþ Ok hana Sigvrþr Sveipr i ripti.* Item Borgnyæ verba in *Oddrúnar-Gráti* inferius de se ipsa et amasio suo: *Han varþi mey Varmri blæio Fimm vetr alla Sva hon sinn feþr leyndi.*

8) Scil. indicio, vel rebus a famula delatis.

9) At inom hvíta
Helga 10) steini
At ek viþ þióþmar 11)
þatki áttak
Er vörþr ne verr 12)
Vinna *l*) knátti.

9) *Per album illum*
Sanctum 10) *lapidem,*
Quod ego cum viro illustri
Nihil rei habui,
Quod custos maritus-ve 12)
Efficere potuit.

IV.

Nema ek *m*) hálsaþa 13)
Heria stilli 14)

IV.

Nisi collum amplexabar 13)
Populorum moderatori 14),

Jöfvr

l) *Knáttac*, S. cujus verbi explicationem, textui congruam, optaremus sanè a librario, si viveret.

m) *Hallaþa*, S. *Halladi*, L. ex varietate; terminatio verborum utrobique recta est, sed nullus inde sensus existit. *At halla*, simpliciter est inclinare, declinare. Literæ *s* et *l* facile in Membranis ex earum pinctione confundi possunt.

---

9) Regina pro se pollicetur Indicium Dei sic dictum ICtis medii ævi; nostra Lingvâ actus ille vocatus fuit *Ketil-fáng*, ɔ: ex verbo: Comprehensio cacabi; è re autem: Immissio manûs in lebetem aquæ ferventis, ad sustollendum e fundo ejus aliquod minutum ibi jacens. Consule versum VIII inferius per totum.

10) Hoc *Helga* benè additum est ad hujus actûs ceremoniam amplificandam et commendandam. Conf. versum modò ante citatum, lin. 7 et 8.

11) In ambiguo cubat, quid iste *þióþmarr* sibi velit, et an proprium sit nomen, ut perillustris Suhmius videtur statuere in margine libri sui S., ubi adscripsit *Theodemir*; sed nostra opinio eò vergit, ut adpellativè sit sumendum; respice *Hyndlo-lióđ* in Tom. I. vers. III. lin. 3. not. 7; quando *þióþ* in hac voce amplificationi serviret, ut alias facit.

12) In re ambigua visum est istud, in contextu subobscurum, *Vörþr*, capere pro adposito ad sequens *Verr*. Mariti sanè defensionem aut præsidium utique præbent suis uxoribus. Frigidiusculum foret, nostra opinione, Satellitem s. Aulicum intelligere. Notum autem est *Verr*, et de viro simpliciter, et de marito, accipi in sermone poëtico.

13) Conf. hæc e *Gudrúnar-Qvida Ima; Legdu mvnu vid grön Sém þú hálsaþir Heilan stilli.*

14) *Heria stilli*, hæc est regis, sive mavelis, ducis bellici, adpellatio plena, rarò tamen obvia. Altera, *Stillir* simpliciter, elliptica est, sed in usu tralatitia.

Jöfvr *n*) óneisinn	*Regi sanè honorando,*
Eino sinni.	*Unica vice:*
Aþrar vóro	*Aliæ erant nostræ*
o) Ocrar spekior 15)	*Speculationes* (*cogitationes*) 15),
Er viþ hörmvg 16) tvavr	*Ubi nos duo moesti* 16)
Hnigom at rúnom 17).	*Descendebamus ad colloquia* 17).

V.	V.
Hér kom Þióþrekr	*Huc venit* Theodoricus
Meþ *p*) þriá tigi.	*Cum triginta* [*viris*],
Lifa þeir *q*) né einir 18)	*Ne unus quidem super est* 18)

Þriggia

n) *Oneisinn*, omnes Lib. De terminatione hac in Accusandi casu poterit disputari, quæ etiam eadem foret in Nominandi casu, sed insolenter. *Óneisan* habemus in *Helga-Qvida* Ima, qui casus est ab Nominativo *Oneiss*, vel magis dilucidè *Ohneiss*, et in eadem Oda, *koni Oneisa*, in Accusativo plurali, qui sanè postularet Nominativum *Oneiss*, non autem *Oneisinn*; atque adeo duplex fuit olim terminatio hujus Adjectivi.

o) *Crar*, tantum, sine sensu, Membr. et L., in quarum hoc errore videre est fidem librariorum, nam facile poterant substituere quod in textu est.

p) Ita L. plenis literis ac divisim, sed per numerum Romanum XXX. Membr. et S.

q) *Enn*, L. in margine, falsò et improbè.

---

15) Vel, si mavis *Spekior* per Sermones, m. m. exponere. Neutra significatio sua caret probabilitate, quod in Indice Verborum aliquando ostendetur.

16) Vel fortasse, magis presse ad vocem *Harmr*, de ærumna, non præcisè de moerore, sumtam: Calamitosi l. ærumnosi, quod et adprimè quadrat in reginam et regem Theodoricum, ut post videmus.

17) Componere libet è *Sigurdar-Qvida* ultima, et quidem vaticinio Brynhildæ de Amoribus Gunnaris regis et Oddrunæ principis, Attali sororis: *It mvnvþ lúta A lavn saman.* Item ex *Oddrúnar-gráti* inferius: *Hnecaþ ek af þvi Til hiálpar þér &c.*

18) Consule introductionem prosaicam in *Gudrunar-Qvidam IIdam.* Ex Historia autem regis Theodorici s. *Vilkina-saga* constat, eum multò plures homines in bellicis expeditionibus cum Attalo rege perdidisse. Et in hisce verbis regina tacitè imputat regi ingratitudinem erga Theodoricum. Respice ad N. 16 præced.

Þriggia *r*) tego manna.	*Ex iis tribus virorum decadibus.*
s) Hrínčto mik at bræþrom 19)	*Cinge me fratribus* 19)
Ok at *) brynioþom	*Atque loricatis,*
Hrínčto mik öllom	*Cinge me omnibus*
t) Höfuþ-niþiom 20).	*Cognatis primariis* 20).
VI.	VI.
u) Sentu at SAXA 21)	*Arcesse* SAXONUM 21),
Svnn-manna *x*) gram.	*Australium hominum, principem,*

Han

r) Tego, Omnes, et rectè, quamvis rarè. Mirè variat in Libris antiquis hujus vocis scriptura; legitur enim *Tugr*, quod maximè vulgatum, *Togr*, *Tavgr*, *Tygr*, *Tigr*, et *Tegr*, quod ultimum amat *Grágás*, et id omnium proximè accedit ad originationem. Et advertenda hic terminatio Genit. plur. *Tego* pro *Tega*, quæ sanè quam rara est.

s) Sic Omnes, per *c* in medio, pro *g*; vulgatum foret *Hríngdu*; literæ verò *g* et *k*, propter cognationem suam, libenter inter se permutantur.

*) *Bryeoþom*, S. miro lapsu, et monstrosè.

t) A höfuþ-niþiom, Omnes, et in Membrana quidem istud *á* conglutinatur sequenti voci; videtur autem ibi intrusum esse ab interpolatore aliquo, neque sanè dat, in hac connexione, ullum sensum plausibilem.

u) Sentv, per unum *n*, omnes Libri, nequis nobis eam scripturam imputet.

x) Gram, Omnes, non enim *Grams*, quod videri possit simplicius. Præcedens vocula *At* hic posita est, ut opinamur, pro magis usitata in tali re vocula *Eptir*, atque hunc sensum in versione nostra sequuti sumus. In vulgus nota est phrasis, utique in priscis monumentis nostratium: *at fara at fé* l. *savdum*, pro *Eptir fé* l. *savdum* pecora s. oves collectum ire.

19) Attali regis fratres, quicunque et si qui fuerint, necessariò hic intelligendi sunt propter versum VII. ubi regina queritur suos sibi fratres non adesse, imò nunquam post visum iri; ut adeò hinc tutò concludere liceat, hæc evenisse post cædem Niflungorum.

20) Amplificatio est prioris *Bræþrom*, et intelliguntur omnes Attali regis cognationes remotiores, sive virilis sexûs sive fæminei, quæ sine dubio regi adesse debebant in tam gravi negotio, et ob genus suum auctoritate ac dignitate apud regem præpollebant cæteris.

21) *Saxa Svnn-manna*, accepimus de incolis Saxoniæ superioris; non tamen obstinatè diffitemur,

Han kann helga 22)
Hver vellanda 23).
24) Siav hvndroþ manna
I sal gengo
Aþr y) kvæn konúngs
'I ketil tæki 25).

VII.

26) Kémra nú GVNNARR.
Kalliga ek 27) HAVGNA.

Ille scit consecrare 22)
Cacabum ferventem 23).
24) *Septies centum hominum*
In aulam ingressi sunt,
Ante quam regia uxor
Lebeti manum immitteret 25).

VII.

26) *Nunc non adest* GUNNAR,
Non advoco 27) HÖGNIUM,

z) Secka

y) *Kvæn*, *qvæn*, omnes Libri. non autem *Kven* aut *qven*, quæ magis vulgata.

---

mur, *Saxa* hic esse posse nomen proprium regis alicujus in Germania eo tempore, qui Saxa vocatus fuerit. Denique istud *Sunnmanna* poterit esse adjectio poëtica et pleonastica, quemadmodum Noster alias dicit in *Sigurdar-Qvida* ultima Vers. IV. *Sudrænn* de Sigurdo, præter necessitatem, verum non præter gratiam in poësi.

22) Oportet adeò nescimus quas ceremonias mysticas hunc actum judicialem antecessisse; atque regem supradictum harum, præ cæteris principibus, eximiè peritum fuisse, quando regina eum unicè in ea re commendat; et simul opinamur, eandem ab justitia et innocentia commendare dictum regem.

23) De fonte, ab natura, fervente, s. *thermis*, accipit Vir perillustris Suhmius in margine libri sui S. quod non inficiemur procedere posse in Sermone nostro, et fatemur interpretationem Ejus esse acutam et doctam; alteram tamen acceptionem præferre nobis lubuit, propter expressam mentionem lebetis in hoc ipso versu lin. ult. atque etiam, multò magis, ob verba Vers. VIII. *Brá hon til botz Biärtom lófa*; nam omnes, qui fontes ferventes norunt, scire necessum est, mulierem manu sua ad fundum ejusmodi fontis pertingere nequiisse. Conferre liceat, pro nostra sententia, *Hymis-Qvidam* in Tom. I. hujus Eddæ, vers. I. lin. 8, XIII. lin. 3, XXXIV. lin. 2.

24) Has quatuor lineas Auctor dicit ex sua ipsius persona. Simul advertendum est studium brevitatis apud eum, quod antea honorificè notatum est ab altero nostrum ad *Hymis-quidam*. Denique notanda celebritas et solennitas hujus actus judicialis, quod et nunc necessum erat, nam hic reginæ res agitur.

25) Conf. N. 9 superiùs, et 2 primas lineas vers. VIII.

26) Conqueritur hic regina de fratrum jactura, ut et ante a nobis observatum est sub N. 19.

27) I. e. non est mihi facultas advocandi Illum. Et mirè utitur regina verbo Vocandi; scilicet majorem ei cum Högnio principe familiaritatem intercessisse, quam cum rege Gunnare, etsi illi ambo fratres ejus erant. Facilè poterat regina dicere: *Kemra nú Havgni*, quemadmodum de Gunnare dixerat.

z) Secka ek ſiþan 28)
Svaſa bræþr.
Sverþi mvndi HAVGNI
Slíks harms reka 29).
Nú verþ ek ſiálf fvr mi
Sýnia þ) lýta 30).

Non video posthac 28)
Svaves fratres:
Ense, opinor, HÖGNIUS
Tantam injuriam ulcisceretur 29);
Nunc memet ipsa cogor
A vitiis 30) *purgare.*

VIII.

Brá hon til æ) botz
Biörtom lófa
Ok hon vpp vm tók
Jarkna-ſteina.
31) Sé nú ſeggir
a) Sýkn em ek orþin
Heilaglega
Hve ſiá b) hverr velli 32).

VIII.

Citò ea demisit ad fundum
Volam candidam,
Atque ea sustulit
Virides lapillos:
31) *Videte nunc, viri!*
Ego insóns facta sum
Sancte quidem,
Quantumvis iste lebes ferveat 32).

IX.

z) *Secka (ſecca)*, Omnes; simplicius foret *Séka;* atqui altera scriptio videtur magis intendere sententiam.

þ) *Lítu*; per *i* S. improbè, si sit nomen; fortasse verò Verbum sit, positum pro *Hlióta, hlíta*, per *i*, quando sensus fuerit: Mihi soli necessum erit memet purgare.

æ) *Botz*, omnes Libri, non *Botns*, quod vulgatum, at magis rigidum in elocutione. Interdum maluerunt prisci, peccare adversus legem sermonis, quam non arcessere orationi svavitatem. Sic etiam hodie dicitur *Vatz*, pro *Vatns*, propter gratiam in pronuntiando.

a) *Nú em ek ſícn orþin*, Nunc ego innocens f. s. S. *Sícn* autem, per *i*, meritò inter suspecta habemus.

b) *Hver*, per unum *r*, Id. malè, et confusè in Nominandi casu utique; sed tales distinctiones pauci hodie volunt observare.

28) Vel, in posterum; et adspice nostras adnotationes præcedentes sub Num. 19 et 26.

29) Si in vivis esset nimirum; et hoc, unacum proximè sequentibus, firmat nostram sententiam, superius propositam sub Nn. modo adlegatis.

30) I. e. illicito concubitu cum Theodorico rege, cujus insimulata sum. Componere libet ex *Oddrúnar-Gráti* verba obstetricis ad parturientem: *Hverr hefir viſir Vams vm leitat &c.*

31) Hæc ex persona reginæ, purgationis successu exsultantis.

32) Vel hæc linea in sensu conjungenda fuerit cum lin. 5 præcedente, per figuram Hyperbaton, hoc modo: Videte, — quam (quantum) lebes iste ferveat, ut diceret regina, nihil abs se, quod ad istud purgationis instrumentum adtinebat, fraudis admissum esse; et hæc acceptio est altera simplicior.

IX.

Hló þá Atla
Hvgr í brióſti 33)
Er hann heilar ſá
Hendor Gvdrúnar.
34) Nú ſkal Herkia
Til hvers gánga
Sú er Gvdrúno
Grandi vænti 35).

X.

36) Sá-at maþr armlict
Hverr er þat ſá-at.
Hve þar á Herkio
Hendor ſviþnoþo 37).
c) Leiddo þá mey
I mýri fúla 38)
Sva *d*) þá Gvdrún
Sinna harma.

IX.

Tunc risit Attalo
Animus in pectore 33),
Ubi illæsas vidit
Manus Gudrunæ.
34) *Nunc jubeo ut* Herkia
Lebetem accedat,
Ea quæ Gudrunæ
Spem noxæ obtulit.

X.

36) *Nemo vidit rem miserabilem,*
Qui id non vidit,
Quantum ibi Herkiæ
Manus ustulabantur 37):
Abduxerunt ergo puellam
In putidam paludem 38).
Ita Gudrunæ *satisfactum est*
De suis injuriis.

c) *Leiddi*, Id. in Num. sing. ↄ: abduxit, Attalus rex fortasse; nisi impersonaliter capere mavelis, pro abducta est.

d) *Þá Gvdrún*, tantum omnes Libri, non enim: *Þá Gvdrún bót l. bætvr*, quod per poësin utique licuerat, quemque sensum nos in versione adoptavimus. Facilè potuit vox *Bót* l. *bætvr* excidisse; nam ejus ellipsin hoc loco statuere non audemus, videtur enim ea peccare in Sermonem nostrum.

33) *Hló — hvgr i brióſti*, svaviter et splendidè dictum, ut multa alia hujus Auctoris.

34) Rex Attalus loquitur.

35) Notandus usus activus hujus Verbi, et quidem in malam partem. Consuli potest *Gudrunar-Qvida IIda* superius vers. XXXIII. lin. 3 seqq. collata cum versu XXXI. lin. 5 seqq. ibid. Atqui hic Verbum cum alio casu construitur, quam illic; utramque constructionem opinamur ad Sermonis legem procedere.

36) Hæ duæ lineæ rem exaggerant, quasi hic miserabilis adspectus omnes adspectus miserabiles exsuperârit; et hoc est unum ex artificiis Auctoris.

37) Nota usum improprium Verbi *at ſvidna* hic a Poëta adhibitum; si proprietatem Sermonis hodierni spectemus, dicendum fuerat *at ſtikna l. brenna*, de ustione aquæ ferventis; verum fortasse illud *ſviþna* latius significavit olim quam hodie.

38) Nimirum ut in lamam viva submergenda detruderetur.

Oddrú-

ODDRÚNAR GRÁTR.

FRA BORGNÝIO OK ODDRÚNÓ.

a) HEIÞREKR hét konúngr. Dóttir hans hét BORGNÝ. VILMVNDR hét sá er var friþill hennar. Hon mátti eigi fæþa b) börn. áþr tilkom ODDRÚN ATLA systir. Hún hafþi verit unnvsta GVNNARS GIÚKA-sonar 1). Vm þessa savgo er hér qveþit.

DE BORGNYA & ODDRUNA.

HEIDREKUS (HEDERICUS) *dictus est rex; filia ejus vocabatur* BORGNYA. VILMUNDUS *adpellabatur ille, qui hujus erat amasius. Illa partus edere nequiit, antequam adveniret* ODDRUNA *soror* ATTALI. *Hæc autem fuerat amica* GUNNARIS GJUKII *filii* 1). *Relatio de hac re sequenti Odâ comprehenditur.*

c) ODDRÚNAR-GRÁTR.

I.

Heyrþa ek segia

I sav-

LESSUS ODDRUNÆ.

I.

Audivi narrari

a) *Heiþreicr*, Membr. clarè hoc loco, neque audemus prorsus eam lectionem damnare; nam diphthongus *ei* licitè ponitur pro *i* duro, quemadmodum ex. gr. in nominibus virorum *Þorleikr*, *Gudleikr*, *Ásleikr*, in quibus illud *leikr* nihil aliud videtur sonare quam *Líkr*, similis.. Postea tamen eadem Membr. ordinariè scribit *Heiþrekr*, quidquid demum sonet istud *rekr* in hoc nomine. Deinde Illa malè excludit *Konúngr*, pro quo L. in margine substituit *Maþr*, homo, subducto altero vocabulo in contextu.

b) *Fæþa*, tantum, S. neque improbamus. Cæteri ad gemellum foetum respiciunt Libri sua lectione; conf. Vers. VII.

c) Hic titulus abest a Membr. sed adest in L. et S.

1) Vide *Dráp Niflunga*, s. Introductionem in Odam *Gunnars-Slagr*.

I savgom fornom 2)
Hve mær 3) vm kōm
Til morna-lanz 4).
Engi mátti
Fvr *d*) mold ofan
Heiþreks dóttor
Hiálpir 5) vinna.

In priscis relationibus 2),
Quo modo virgo 3) *veniebat*
Ad orientalem regionem 4).
Nemo quivit
Super pulverulenta tellure
Heidreki *filiæ*
Adjumenta 5) *præstare*.

II.

Þat frá Oddrún
Atla systir
At sú mær 6) hafþi
Miklar sóttir.
Brá hon 7) af stalli
Stiórn-bitloþom 8)

II.

Id fandô inaudiit Oddruna
Attali *soror*,
Quod ea virgo 6) *premeretur*
Gravibus morbis:
Ea [*igitur*] 7) *raptim eduxit è stabulo*
Rectrici lupatô adornatum 8),

Ok

d) *Jörþ*, Membr. & L. i. e. tellurem simpliciter; altera lectio magis poëtica est.

2) Hinc concludi potest, priscas illas relationes multò vetustiores fuisse Oda præsenti, quæ nihilominùs sanè quam sapit antiquè.

3) Nempe heroina hujus Poëmatii, Oddruna princeps.

4) In re ambigua satis habuimus *Morna-land* pro adpellativo nomine accipere, et verba quam strictissimè exponere per id, quod in versione visitur. Prior pars foret à *Morgvu*, manè, diluculum, aurora; Hic metonymicè Oriens l. orientalis plaga. *Morna*, ita foret Genitiv. plur. pro *Morgna*. Si quis tamen mavelit dictum vocabulum pro nomine proprio sumere, ut *Mären*, *Moravia*, intelligatur, Germaniæ regio, ei non multum refragabimur.

5) Sospitalia ad foetus emittendos. Conf. Introductionem hujus Odæ.

6) Nota *Mær* de parturiente vel puerpera. Conf. vers. VI. lin. 4. Ita Horatius in Oda ad Dianam: — Quæ laborantes uterô puellas Ter vocata audis, adimisque letho. —

7) Observanda hic, ut ante fecimus ad fragmentum *Odæ IIdæ Brynhildinæ*, simplicitas et communitas hominum antiquitus illustrium.

8) *Stiórn-bitloþom* et deinde *Svartan*; attende duo Adjectiva pro uno Substantivo adhibita, per tacitam tamen Substantivi ellipsin.

Ok á ſvartan
Savþvl of lagdi 9).

Atque in nigram quidem
Sellam imposuit 9).

III.

Lét hon mar fara
Mold-veg ſléttan
Unz at hárri kom
Havll ſtandandi 10).
e) Svipti hon ſavþli
Af ſvöngom 11) jó
Ok hon inn vm geck
f) Endlángan ſal.
Ok hon þat orþa
Allz fyrſt vm qvaþ.

III.

Fecit equum currere
Telluris pulveratæ viam planam,
Donec ad celsam perveniret
Aulam consistentem:
Deripuit sellam
Jejuno 11) *equo,*
Atque ea introiit
Prolixam ædem,
Idque verborum
Omnium primum eloquuta est.

IV.

Hvat er fræg ſt
A foldo.

IV.

Quid famâ celeberrimum est
In [hac] terra?

Eþa

e) Has duas lineas duabus proximè subsequentibus postponunt Membr. et L. pr. Hysteron proteron.

f) *Ennlángan*, S. non minùs rectè, et ex usu Eddæ nostræ.

9) *Savþvl of lagdi*, et vers. seqv. *Svipti hon ſavþli af — jó;* confer quæ observavimus sub N. 7. paullò ante. Ipse etiam stylus in hisce duobus versibus ad rei simplicitatem miré adcommodatus est, quod tamen non sentiunt, nisi qui penitiorem habent notitiam Lingvæ nostræ et Poëseos antiquæ.

10) Istud *Standandi* non facilè exprimitur latine, nam in re est supervacaneum, sed tamen ornat ex genio Auctoris. In prosam mutatæ hæ duæ lineæ, tales forent: *Unz hon kom þar at ſem há höll ſtód*, — eò perven. ubi celsa aula erat constituta.

11) Nimirum, propter festinationem itineris pascendi spatium equo non potuit dare, ut adeò istud epithetum satis commodè hic adjectum sit.

Eþa hvat er g) hlæz 12)
HÚNA-LANZ 13).

Quidve est jucundissimum 12)
In HUNNORUM *regione* 13)?

[BORGNÝ QVAÞ].

Hér liggr BORGNÝ
h) Of borin 14) verkiom
Vina þín 15) ODDRÚN.
Vitty ef þú hiálpir 16).

[BORGNYA RESPONDIT].

Hic cubat BORGNYA
Doloribus onerata 14),
Amica tua 15), ODDRUNA!
Vide, si possis juvare.

V. [ODDRÚN QVAD].

Hverr hefir vísir

V. [*ODDRUNA DIXIT.*]

Quis [tibi] princeps

Vamms

g) Ita S. sed *Alez*, Membr. fortè pro *Hlest*, gravissimum, molestissimum, ab verbo *at hlaþa*, onerare, adgravare, unde *Hlass*, onus, vehes. Et *Hlest*, apud magnum Poëtam Stephanum Olavium sacerdotem Isl. in festiva ejus Cantilena de Oddo piscatore, quæ vulgò *Odds-bragr* cluet; verba sunt: *þegar hann Oddr þángat sezt, þá vard nockud aptrhlest*, i. e. Oddo ibi considente (sc. in puppi cymbæ) tunc impendio magis a posteriore parte adgravatum est (navigiolum sc.). Denique *Hléz*, cum virgula perpendiculari supernè posita, quæ scriptio in elocutione valet vulgatum *Hljez* s. *Hljes*; sensus inde foret: Quid refugii, vel adeò remedii est? satis congruè ad rem præsentem. Consule vocabulum *Hlébardr* in Gloss. Tom. I. Eddæ nostræ.

h) *Ofborin*, una voce, S. et L. satis plausibiliter, quasi nimium adgravata, sed sine dubio tamen falsò.

12) Bonô omine maluit virgo regia de rebus lætis interrogare, quam de tristibus. Vir perillustris P. F. Suhmius in sui libri margine, quem per S. significamus, nostræ versioni adstipulatur. *Hlæz*, vel *Hlæzt*, potius et liquidius, est gradus Superlativus gen. neutr. a Positivo *Hlærr*, calidus, tepidus, hic translatè dulcis; occurrit autem vox illa in *Olafs-s. Tryggv.* *þætti Svada oc Arnórs Kerlingarnefs*, ubi exstat: *Hlærr sunnan-vindr*, diu autem antea incubuerat atrox frigus. *Hlyrr*, usitatius est, imó tralatitium proprio illo sensu. Adspice Verbum radicale *At hlóa* in Gloss. Tom. I. Eddæ nostræ.

13) Fortasse aliqui Hunnorum in Moravia consederint, quibus imperaverit rex Hedericus, Borgnyæ pater. Conf. N. 4 sub finem.

14) Vel adgravata. Notum est hoc ex *Völundarquida*, de Völundo puellam regiam foecundis potionibus inebriante: *Bar han hana bióri.*

15) *Vina*, svave vocabulum, sed rari usus. Rem ipsam firmat regia puerpera inferiùs vers. X. lin. 5 seqq.

Vamms 17) vm leitat.
Hvi ero BORGNYIAR
Bráþar 18) sóttir.

[BORGNÝ QVAD].
VILMVNDR heitir
Vinr havk-stalda 19)
Han varþi mey 20)
Varmri blæio
Fimm vetr alla 21)
Sva hon sinn favþr *i*) leyndi.

VI.

Þær hyck mælto
Þvígit 22) fleyra.

Probrum 17) *obtulit?*
Cur BORGNYÆ *sunt*
Acuti 18) *morbi!*

[BORGNYA RETULIT].
VILMUNDUS *nominatur*
Amicus regum 19);
Is involvebat puellam 20)
Calente stragulo
Quinque hiemes integras 21),
Ita ut ea suum patrem [*id*] *celaret.*

VI.

Illæ, opinor, nihil
Ulterius loquebantur;

Géck

i) *Leynda*, S. in prima persona, ineptè, nam *Leynda* non potest esse tertiæ personæ, ex regulis Grammaticis.

16) *Hialpir* hic est Subjunctivus potentialis, ut et Versio nostra expressit, pro *Kvnnir hiálpa* l. *gétir hiálpat*. *At þú hiálpir*, in promtu erat posuisse, i. e. Vide, ut juves. Sed alterum, *ef þú hiálpir*, est subtilius et magis accommodatum ad statum puerperæ oppidò periculosum.

17) *Vamm*, pro stupro posuit, extenuandi gratiâ. Nec abludunt Latini, ex. gr. *Livius* et Plautus, dum probrum de ea re adhibent.

18) Aut forte præcipites, ad lethum scilicet. Et benè utitur plurali, augendi causa; conf. supra Vers. II. lin. 4.

19) Consule *Sigurdar-Qvidam* ultimam versu sic incipiente: *Hitt qvaþ þá Gvnnarr Gramr havkstalda*, cum nota. Incertum est, num Vilmundus ille fuerit princeps regius, an verò nobilis aulicus.

20) Consule *Gudrunam-qvidar* IIItiam, sive Ejus purgationem judicialem, Vers. II. lin. 7 & 8 c. n. Per *Mey* autem se ipsam intelligit; *Mik*, me, in promtu erat dicere, sed pudor muliebris id prohibuit. Latenter et callidè de se loquitur, tanquam de alia quadam fæmina.

21) Oportet Vilmundum illum in tali negotio sanè quam fuisse modestum ac temperantem, virginem autem ipsam oppidò cautam et providam.

22) *Þvigit* occurrit superiùs in *Sigurdar-Qvida* ultima, verbis hisce: *Þat mvn ôc verþa þvigit lengra*, ubi aliquid vocem eam illustrans adtulisse putamus.

Géck-mild 23) fvr kné
Meyio *k*) at sitia.
Ríkt gól ODDRÚN
Rammt gól ODDRÚN
24) Bitra galdra 25)
At BORGNÝIO.

Propitia iit 23, *ante genua*
Virgini sessura:
Potenter cecinit ODDRUNA,
Vehementer cecinit ODDRUNA
24) *Efficacia carmina* 25)
Super BORGNYA 26).

VII.

Knátti mær ok mavgt
Mold-veg sporna 27)
Börn þav hin blíþo 28)
Viþ 29) bana HAVGNA.
Þat nam at mæla

VII.

[*Inde*] *puella et puer*
Tellurem pulveratam calcarunt 27),
Infantes illi svaves 28),
[*Prognati*] *ex* HÖGNII *percussore* 29).
Tunc fari occepit

Mær

k) *Sita*, tantum, Id. et particula *At* satis eleganter abesse potest. At illud *Sita* planè intolerandum est, qualem tamen scripturam quosdam ignaros et sciolos adfectatores hodiè frequentare novimus in hac voce et similibus.

23) *Mild*, aptum et svave epitheton Oddrunæ, propter adjutabilem ejus operam obstetriciam.

24) *Rikt* — *Rammt* — *Bitra*, quæ eodem ferè recidunt in re, juncta in sensu cum *Gól* et *Galdrá*, posuit Auctor, amplificationis ergò.

25) Respice *Brynhildar-Qvidam* Iam vers. V. lin. 7 cum nostra adnotatione.

26) Vel, si mavis, in ejus opem.

27) Mirè de recens editis, *Knátti* — — *moldveg sporna*, qui adhuc ambulandi facultate carebant; sed ea dictio, poëtica est valdè, et sanè ornata.

28) Vel formâ et vultu tales, vel saltem svaves ex matris adfectu erga patrem et liberos.

29) Nihil obstat, quominus Vilmundus occiderit in dimicatione aliquem, nomine Högnium, virum nobilem, atque inde hanc adpellationem meritus fuerit, etsi de ea re nihil constet. In manu esse, fortasse sint qui putent, *Bana Högna* hic de Attalo rege capere, propter necem Högnii Niflungi cruciabilem (conf. inferius XXVI. lin. 5 et 6; tanquam Oddruna obstetrix infantes hosce secum ad Attalum fratrem, in ejus ædibus nutriendos, transtulerit; atqui de ea re nihil magis constat, quam de priore. Et præterea dubium est, an Oddruna cum fratre Attalo vixerit, postea quam ille nuptiis ejus cum Gunnare intercesserat, ut ea conqueritur inferius in hac ipsa Oda. Adeò necessitate adducti, amplectebamur sensum quem versio præfert, ubi tamen ellipsis est in Textu, participii passivi, *Gétin*, *alin*, *átt*, plenè posita in versione; et in contextu jungenda sunt *Börn* — *vid bana H.*

Mær fiör-siúka 30)
Sva at hon ecki qvaþ
l) Orþ iþ fyrra 31).

Virgo vigore vitali debilitata,
Ita ut nullum verbum
Prius proloqueretur 31).

VIII.

Sva hiálpi þér
Hollar *m*) vettir
FRIGG ok FREYIA 32)
Ok fleiri goþ
Sem þú feldir mér
Fár af höndom.

VIII.

Ita Te juvent
Propitiæ potestates,
FRIGGA *et* FREYA 32)
Atque plures Dii!
Uti tu dejecisti mihi
Perniciem corpori incumbentem.

IX.

Hnek-aþ ek af því
Til hiálpar þér
At þú værir þess

IX.

Non descendebam ideò
Ad auxilium tibi,
Quod tu eo

n) Verþ

l) *Orþit*, junctim, S. neque id malè.
m) *Vættir*, Id. usitatius.

30) *Fiör-siúka*; in Masc. *fiör-siúkr*, quod fortassè olim plenè et propriè dictum fuerit pro *Siúkr* nudè; at nunc diu est prorsus inauditum, etiam in Historiis priscis.

31) Variat Auctor dictionem suam in hisce duabus lineis. Alius amat: *Ok han þat orþa allz fyrst vm qvaþ*, ut in *Þryms-Qvida*. vers. III. lin. 3 et 4. ac IX. lin. 9 & 10, atque in hac nostra superiùs vers. III. lin. 7 & 8.

32) Muliebriter sanè Deas primariò invocat, potius quam Deos, et peritè quidem Dearum primarias, auctore *Edda Snorrii*, Fab. XXX. *Cod. Jörund.* Verba ejus: *Frigg er ædst af âsyniom*, ac deinde *Freya er tignust med Frigg*; i. e. Frigga (Phrygia) est summa Dearum, et Freya plurimè magnificatur unacum Frigga; Deas, inquiebamus, muliebriter invocat, ex more adfectu muliebri; Terentii verba sunt: Mulier mulieri magis convenit; sanè quam recta. Cæteroquin nobis nihil planè de potentia harum Dearum auxiliatrice expressè memoratum in Edda occurrit. De Freyeri divi bonitate notum est ex *Ægis-drecka* s. *Loka-senna* Vers. XXXVII. per totum, ac de donis Odini ipsius testantur *Hyndlv-Lióð* vers. II. et III.

n) Verþ aldregi 33).
Hét 34) ek ok efndak
Er ek *o*) hinnig mælta
At ek hvívetna
Hiálpa ſkyldak.
Þá er avþlíngar
Arfiſkipto.

Digna esses, nunquam (sane 33).
Vovi 34, et præstiti,
Quod alibi effata sum,
Me usquequàque
Opem esse laturam,
Cum principes
Hæreditatem dividerent.

X. [BORGNY QVAD].

35) Ær ertv ODDRÚN
Ok örvita 36)
Er þú mér af fári 37)

X. [*BORGNYA FATUR*].

35) *Delira es,* ODDRUNA!
Atque mentis inops 36),
Cum tu mihi in animi exulceratio-
nem 37)

Fleſt

n) *Verþ*, Id. et intra cancellos L. sed vacat in Membr.
o) *Hinig mæla*, Mbr. utrumque perperam. Modò antè voculam *Ek* nescit S.

33) Subaudi: digna eras. Vix est, ut liceat, sermoni convenienter, *Aldregi* hic capere pro *Nockurntíma*, unquam, etsi connexio Textûs et intensio loquentis id omnino requirunt. Ea tamen acceptio utcunque fulciri posset ex simili particula *Ævagi* in *Hymis-qvida* cum ejus interpretatione adfirmativa. Nihilominus semper est suspecta, dum firmioribus argumentis s. exemplis stabiliatur. Necessitate ergò adacti alterum illud, quod in Versione est, amplectebamur, etsi concedimus id in stylo nonnihil coactum esse. Quapropter autem dicat Oddruna Eam ope indignam fuisse, ipsa declarat vers. XI. per totum.

34) Intelligendum putamus votum generale, puerperas laborantes ubicunque et quocunque modo juvandi, ab Oddrunæ principe factum, injuriam passa, vel saltem metuente, a fratribus in divisione paternæ hæreditatis. Atalus rex fratrem habuit nomine *Sörlium* l. Serlium, teste l. auctore stemmatum Mantissa ad calcem *Ol. ſ. Tr.* ed. Scalholt.

35) Hic non nullam gratiam credimus nos iniisse ab harum literarum amantibus, eò quod confusionem, sensui multum officientem, in quinque sequentibus versibus excussimus et discussimus; nimirum Libri nostri omnes versus XII, XIII, et XIV, versui Decimo et XI. præposuerunt, unde dici vix potest, quanta obscuritas in re ipsa orta fuerit.

36) *Ær*, et *Örviti*, cujus fæmininum hic est *Örvita*, rarum sanè, eas voces, inquimus, libenter jungit Auctor, quemadmodum in *Loka-Glepſa*, vers. XXI. lin. 1 et 2.

37) Potest et illud *Af fári*, et sine dubio quidem rectius, dari per, Ex atroci iracundia. *Fár*, expressè est Ira, in Edda Snorriana Cod. Jör. verba ejus: *Fár er reidi;* quod ulterius firma-

tur

Fleſt orþ of *p*) qvaþ.
En ek *q*) fylgdak þér 38)
A fiörgynio
Sem viþ bræþrom tveim
Of *r*) bornar værim.

Pleraque verba profata es:
At ego tibi studebam egomet 38)
In tellure,
Tanquam nos ambæ fratribus duobus
Essemus progenitæ.

XI. [ODDRUN QVAD].

Man ek hvat þú
Mæltir *s*) enn vm aptan
Þá er *t*) ek GVNNARI
Giörþag drecko.
Slíks dæmi 39) qvaþatto
Síþan mvndo
Meyio verþa
Nema mér einni.

XI. [*ODDRUNA DIXIT.*]

Ego [*id*] *memoria teneo adhuc,*
Quod tu loquuta es vespere quodam,
Quando ego GUNNARI
Convivium ornavi:
Tale exemplum 39) *negabas*
Postea fore
Virgini eventurum,
Nisi mihi soli.

XII.

p) *Qvaþ*, omnes Libri, non *Qvadz*, vulgatius.

q) *Fylgda*, S. Ille spernit repetitionem hujus Pronominis personalis, quæ tamen servit sententiæ intendendæ, et adfectui exprimendo hic et alias, in hac Oda præsertim.

r) *Borin*, omnes, in neutro plurali, prorsus aliené a contextu, unde necessario *bornar* fæmininum pro eo restituimus.

s) *Enn*, in hac linea præferunt Omnes, quod mutare noluimus, etsi ad poësin lepidius foret eam voculam referre ad lin. anteced. hoc modo: *Man ek enn hvat þú Mæltir um aptan*, quod et in versione sequuti sumus. Alias transpositio tanta tantillæ voculæ aut similium nostro Auctori parum est usitata. Ergo si quis mavelit, Eam in sua sede servare, sensus foret: Quod tu porrò (ɔ: præter alias injurias) loquuta es &c.

t) *Ek*, extrudit S. suo more.

tur è *Gisla-saga Súrsſonar* de muliere quadam Gislium in exilio occultante: *Hon var fárskona ſem meſt i ſkapi ok inn meſti qvennſkratti*, i. e. Ingenio suo ea sanè fuit furia (propter iracundiam sc.) et cacodæmonum summus sub forma muliebri.

38) Ingratum animum Oddrunæ exprobrat.

39) Ergo indecens et probrosum olim habitum fuit, mulierem, saltem virginem, virum ad coenam aut compotationem ad se invitare.

XII.

Þá nam at ſetiaz 40)
Sorg-móð kona
At telia bavl
Af ſtrega ſtórom.
Var ek vpp alin
I jöfra ſal
u) Fleſtr fagnaþi 41)
At fíra-ráþi.

XII.

Deinde consedit 40),
Ægritudine defessa mulier,
Enumerare (enarrare) calamitatem
Ex moerore magno:
Educata sum
In regia aula,
Plurimi adplaudebant [mihi] 41)
Publico consensu.

XIII.

x) Unda ek aldri 42 *a*)
Ok eign favþor
Fimm vetr eina
Sva at minn faþir lifdi.

XIII.

Lubenter fruebar ætate 42 a)
Et bonis patriis
Quinque hiemes solas,
Meo patre vivente.

Þat

u) *Fleſtr*, Omnes, atque id utcunque servavimus; interim tamen opinamur legendum esse in Dandi casu, *Fleſtom*, et jungendum in sensu cum sequenti *Fagnaþi*, quod tum Nomen subst. foret in eodem casu. Inde sensus existeret: Educata eram — — inter plurimas delicias, ex hominum (ɔ: parentum et cognatorum) voluntate.

x) *Unþa*, Membr. et L. per þ, aliquoties explosum.

40) Ex ipsa mentione rei molestæ et maximè mentione Gunnaris injecta, vers. præced., occasionem adripit Heroina suas calamitates enarrandi, et hic propriè incipit lessus vel lamentum ejus, quod tamen satis altè repetitur, scilicet ab ejus nativitate et educatione, et satis quidem lætè, usque ad finem vers. XIV. quæ lætitia nihil aliud facit, quam ut amissa luctum subsequentem eò acerbiorem reddat, et hoc est artificiosè observatum ab Auctore.

41) Heroina ait, se in pueritia populo in deliciis fuisse; quod scilicet ab ingenio ejus amabili provenisse.

42 a) Hæ duæ lineæ sanè quam poëticæ sunt, et dilatant illud nudum *Ek lifdi*, vixeram, et mirè puella quinquennis, l. intra quinquennium, fructum memorat opum paternarum, non tamen sine ratione, ob spem hæreditatis futuræ.

Þat nam *y*) at mæla
Mál iþ *z*) efsta 42 *b*)
Siá móþr 43) konúngr
Aþr han fylti.

Id verò eloquutus est
Verbum supremum 42 b)
Animosus ille 43) *rex,*
Antequam occumberet.

XIV.

Mik baþ hán gæda
Gvlli ravþo 44)
Ok ſvþr 45) géfa
Syni *) GRÍMHILDAR 46),
Qvaþa han þ) ino æþri

XIV.

Jussit me beari
Auro rutilo 44)
Et meridiem versus 45) *dari*
Filiæ GRIMHILDÆ 46).
Negavit ille ullam præstantiorem

Alna

y) *Ek*, ego, L. ex varietate, ineptè.

z) *Æfza*, S. illud *æ* initiale procedere posset, sed nudum *z* in talibus nunquam processerit.

*) *Grímildar*, Membr. et L. sine adspiratione in medio, quod ex enuntiatione rectum est, non aliundè.

þ) *Ina (Ena)* L. S. sed lectio Membranæ est etiam recta et antiqua. *Han átti Finnv hino* (non *hina*) *fögrv*, est in *Kormaks-ſagæ* Membr. opt. Porrò *æþræ*, per *æ* in fine, Omnes sanè quam ineptè, et nulli bono, neque nisi ad ignaros homines in errorem inducendos.

---

42 b) Vide quantum puellula cordi fuerit patri morienti.

43) *Móþr* cepimus adjectivè, quemadmodum in Snorrio, utique in adjectivis complexis, scimus existere aliquoties; sed loca specialia adlegare nunc non suppetit. Adferemus solum verba Thordi Kolbeinsoni, eximii poëtæ, de Gunnlögo Ormstúnga in hujus Vita, ubi canit ultimum Ejus et lethale cum Rafne prælium singulare; verba sunt: *Hann vard hvatra manna-Hvg-módr drifinn blódi;* confer versionem *Gunnlaugs-ſagæ* pag. 179 not. 114, quæ aliquatenus procedit, etsi, quod ad vocem *Hug-módr* adtinet, aliquantum videtur exaggerata et simul nimium restricta; nam de versione ipsa pag. 181 lin. 5. quid est cur dicere velimus, dum ea extra oleas evagatur hic, ut alias interdum.

44) De dotalitio domestico intelligendum, conf. *Gudrúnar-Qvidam IIdam* vers. I. lin. 5 seqq.

45) Adeo, secundum hæc, rex Attalus imperabat regioni boream versus sitæ, respectu ejus, cui Gjukius et filii præerant.

46) Gunnari nimirum, cujus mater Grimhilda supervixerit regi marito. Historiæ nostrates priscæ expressè memorant, filios a matre superstite, defuncto patre, nominatos fuisse, ex. gr. *Laxdæla-ſaga* magna de Thorgilse Hallæo.

Alna myndo
Mey i heimi
Nema miötvþr 47) ſpillti.

Natum iri
Virginem in mundo,
Nisi fatum 47) *id corrumperet.*

XV.

48) Brynhildvr í búri
Borþa æ) rakþi.
Hafþi hon lýþi
Ok lönd vm ſik 49).
Jörþ dúſaþi
Ok a) vpp himinn 50)
Þá er bani Fafnis
Borg vm þatti 51).

XV.

48) Brynhilda *in gynæceo*
Acupictilia evolvebat (*tractabat*),
Habebat ea populos
Atque terras circum se 49).
Tellus jucundum somnum capessebat
Atque coelum supernè 50),
Cum Fafneris *occisor*
Castrum cognovit 51).

XVI.

æ) *Rakþi*, per *þe*, Omnes, non *Rakti*, quod nos tamen propter usum anteferremus.
a) *Upp himinn* (*himin*) divisim, Omnes, quemadmodum etiam Membr. et L. præferunt in *Völv-ſpá* vers. III. *Upphimin*, una voce, rationabiliter tamen diceretur, quemadmodum *Uppheimr* in *Alvís-málom*, vers. XII. lin. 4.

47) *Miötvþr* nostro tempore, et jamdiu ante, est et fuit vox insolens, tam in sensu, quam in usu; aliquid de ea notatum est in Gloss. Tom. I. sub se ipsa, quod beneficio derivationis fortassis adplicari possit ad nostram versionem h. l. Interest, unde orta sit vox; si vernacula est, à vocula *Miöt*, pro *Midt*, in medio, l. medium, quid aliud notaverit, quam intercedens aliquid obstaculum, impedimentum?

48) Transitio ferè supervacanea a re primaria in tribus sequentibus versibus continetur, in relatione tamen muliebri haud improbanda.

49) Ambiguum est, num hæc de Brynhildæ reginæ insigni dignitate accipienda sint, an verò de ejus artificio manuali in acupictilibus; ad posterius magis inclinamus. Consule omninò, quod ad hanc rem adtinet, *Gudrunar-Quidam Ildam* vers. XIII. XIV et XV.

50) In hisce duabus lineis continetur Noctis descriptio, poëtica sanè, alibi non memorata.

51) I. e. venit ad Brynhildæ exedram solitariam, sive illam montanam; de qua in *Brynhildar-Quida Ia* et ejus Prologo prosaico, sive domesticam apud Heimerem nutricium, de qua *Volſunga-ſaga* Cap. XXXVI. pag. 67. Ad priorem sententiam magis inclinamus. *Þatti* quod adtinet, id verbum in re dubia accepimus pro *þeckti*, quæ notio facile adplicari potest

XVI.

Þá var víg vegit 52)
Völsko 53) sverþi
Ok 54) borg brotin

XVI.

Tunc cædes facta erat 52)
Gallico 53) *ense,*
Et 54) *munimentum disruptum,*

b) Sú

potest ad adventum. Credimus poëtam insignem Thjodolfum de Hvina, Ennium septentrionalem, in fragmento Poëmatis *Haustlöng* super Thori et Hrungneris monomachia, nobiscum facere; verba ejus in *Edda Snorriana* sunt, vers. dicti poëmatis III, lin. 5 seqq. *Miök frá ek mæti hröckva Myrk-beins haka reinar, þá er vigligan vagna Vatt sinn bana þatti,* s. *Vátt sinn bana þátti;* i. e. Multum audivi resiluisse æstimatorem nigri ossis liræ Hekianæ, ubi militari facie insignem rhedarum dominum, suum occisorem futurum cognovit. Hæc presse ad verba exponere libitum est, ut alii melius explicent rem ipsam, siqui possint, quique homines solent semper in re hærere, verbis subinde neglectis. Sed exemplum satis esse arbitramur ad notionem verbi þatti l. þátti, quam amplexi sumus, adstruendam.

52) Fafneris nempe et Regini fratris, conf. *Sigurdar-Qvidam Ildam* parte II. Et quando regia virgo antea mentionem fecerat Sigurdi lin. 7 vers. præced., ex more hominum in relatione occupatorum, has duas lineas de Eodem injicit.

53) Olim in pretio fuerunt gladii in Gallia fabricati, ut discimus, præter alia, ex hoc Thorbjörni Hornklofii magni poëtæ apud Haraldum R. pulchricomum, fragmento Poëmatis de Eo, quod incipit: *Heyrdir þú i Hafursfirdi Hve hizig bardiz*, ubi post legimus in navium (*Knerrir* ibi adpellantur) mentione: *Hladnir vóro þeir hölda ok hvítra skialda, Vigra vestrænna Ok valskra sverda.* Hoc autem canit Poëta de adparatu ultimæ et decretoriæ expeditionis regis Haraldi, ante quam totam Norvegiam sibi subjiceret. Consule *Snorrium*, & *Noregs-Konunga Tal*, fragmentum quantivis pretii. Alias notum est ex *Volsunga-saga*, eximium Sigurdi gladium, qui *Gramr* s. Sævus nomine cluebat, in Dania a Regino fabricatum fuisse, duratum fortasse Gallico artificio; aut Gallicus hic per excellentiam de quocunque gladio melioris fabricæ diceretur.

54) Hic *siþan*, deinde, necessario subaudiendum, ad vitandam temporis confusionem, quæ facile oritur ex verbo *Var* in I lin. vers. ad res diverso tempore gestas adplicato. *Borg* quod adtinet, res redit ad etymologiam, quæ facile dari potest, siquis eam æstimet hominum peritiorum. *Borg* hic de ipso *Vafurlogio*, i. e. Igne, exedram Brynhildinam cingente, cum ratione accipitur, neque facile aliter potest, ob præcedentia, et partim sequentia hujus versus. Quod autem *Byrgia* sit claudere, includere, non modo enim tegere vulgatè, adparet satis ex *Egils-saga Scallagr. sonar*, Cap. de Cæde Bergönundi &c. *Ver vokum hér — yfir fé váro er byrgt er, i grindum*, i. e. Nos advigilamus hic — nostro pecori, quod clathris clausum est. Unde concludimus *Borg* et *Byrgia* de quocunque sepimento rationabiliter accipi posse, sed utrum horum sit primitivum, videant qui originationes contemnunt. *Brotinn* modò post, pertinet ad transitum Sigurdi per flammam ante memoratam, *Vafurlogann*, de quo et qua commemorat *Volsunga-saga* Cap. XXXVI pag. 67 et 68. Verba ejus: *Heimir qvad; — þann einn mann*

mun

b) Sú er Brynhildvr átti.
Vara lángt af því
(Heldr vá lítid)
Unz

Quod Brynhilda *possedit.*
Haud diu erat exinde,
(*Quod non sanè mirandum est*)

b) Seá, S. nihilò deterius.

---

mvn hon (Brynhildvr) eiga vilia, er rídr eld brennanda, er slegiun er vm sal hennar. Þeir finna salinn ok eldinn, sá þar borg gulli lysta, oc brann þar eldrin vtan. — — — Gráni hleypr nú fram at eldinum. — nú verdr gnyr mikill, er eldrinn tók at æsaz.

Jörd tók at skiálfa
Ok hárr logi
Vid himin gnæfa.
Fárr treystiz þar
Fylkis verka (forte *recka*)
Eld at ríða
Né yfir stíga.

Sigurdr Grána
Sverdi keyrdi.
Eldr stoknadi
Fyrir ödlingi.
Logi allr lægdiz
Fyri lof-giörnom.
Bliku reiþ
Er Reginn átti.

Ok er Sigurdr kom inn vm logann, fann hann fagurt herbergi, ok þar í sat Brynhildvr. I. e. Heimer dixit: Ei soli viro nuptum ire velle eam (Brynhildam) arbitror, qui equô vehitur per ignem flagrantem, circumdatum ædi illius. Illi inveniunt ædem et ignem; videntque ibi castrum, aurô illustratum, circa quod exterius ignis flagrabat. — Et jam Granius ad ignem procurrit. — Simul existit sonitus ingens, ubi ignis efferbuit.

Terra moveri coepit,
Atque flamma alta
Ad coelum emicare.
Pauci fidebant sibi illic
Regis facinora edere (comitum
Ignem perequitare.
Neque transire.

Sigurdus Granium
Gladio concitavit,
Ignis exstinctus est.
Advenientis regis operâ,
Flamma omnis subsedit
(Herois) gloriæ cupidi operâ.
Splendebant ephippia,
Quæ Reginus possederat.

Ubi autem Sigurdus per flammam intrô venit, deprehendit ibi ædem pulchram, atque in hac sedit Brynhilda. Necessariò adtulimus hoc testimonium citati Libri; idque eò magis, quoniam ibi continetur argumentum poëticum, sententiæ firmandæ, nusquam alias obvium in Eddis. Sunt tamen aliquot peccata hic in Bjorneri Editione, quantumvis per se non contemnendâ, quorum unum hic notasse sufficerit, obvium in ultima prosa ante versus insertos, hisce verbis: *Mikiller* (una voce), *eldurinn tók at æsaz;* ubi magna nobis suspicio est, istud *Er* esse ab aliquo imperito intrusum, et id quod sequitur, e versus initió in prosam retractum, nam in aperto est, primam lineam versui deesse, quam facilè suppleverit ex isto prosaico, leviter mutatô: *Eldr tók at æsaz.* Sanè credibile est, versus a nobis adlegatos, ad nostram Eddam olim pertinuisse, fortasse ad priorem partem fragmenti *Odæ Brynhildinæ IIdæ;* eundem utique genium sapiunt.

Unz þær vélar
Viſſi 55) allar.

Donec eas fallacias
Resciret 55) omnes.

XVII.

þeſs lét hon harþar
Hefndir verþa
Sva at vér c) avll 56) höfom
Ærnar ravnir.
þat mvn á havlda
Hvert land fara 57)
Er hon *) lét ſveltaz 58)
At SIGVRþI.

XV

Illa ejus rei atroces
Ultiones fieri curavit (effecit),
Adeo ut nos omnes 56) nacti simus
Ærumnas nimias:
Id in quamcunque mortalibus
Habitatam regionem perferetur 57),
Quod Illa mori se passa est 58)
Propter SIGURDUM.

XVIII.

En ek GVNNARI
Gatc at vnna

XVIII.

Ego autem GUNNAREM
Amabam sanè

Bavga-

c) *Avll*, excl. S. minus benè aut plenè, ad poësin et sensum.
*) *Lét ſveltaz*, duriusculum satis in oratione metrica; *Sveltaz lét*, foret lepidius.

55) Brynhilda nimirum. Fallaciæ autem lin. præced. consistebant in rebus duabus; nempe Io Grimhilda Gunnaris mater Sigurdum adlexit nuptiis gnatæ suæ Gudrunæ, et, poculo oblivionis illi propinato, effecit, ut sponsam Brynhildam reprobaret; et 2do Sigurdus pro Gunnare, vel sub ejus persona, Brynhildam huic in matrimonium ambiebat, contra quam ei antea virgini, sponsæ suæ, promiserat. Consule *Volſunga-ſagam* Cap. XXXV. et XXXVI. et *Sigurdar-Qvidam* ultimam vers. II. III. & IV.

56) Nempe ego et Brynhilda soror, item Gudruna, Sigurdi quondam uxor, atque ejus fratres, quos jam ab Attalo cæsos fuisse constat ex hac ipsa Oda, vers. XXVI., cum virgo princeps hunc Lessum cantaret.

57) Amplificatio duplicis flagitii Brynhildæ, primò quod sua instigatione auctor fuerat necis Sigurdi, et secundò quod se ipsam interemit, eô cæsô.

58) Vel, de industria mortem oppetivit, s. mortem voluntariam ipsa sibi conscivit. Videtur denique Oddruna narrationem de Sigurdo et Brynhilda intulisse ad demonstrandam originem amoris sui infelicis erga regem Gunnarem, ejusque infaustum progressum et exitum, ut posthac videbimus.

Bavga - deili	*Annulorum partitorem,*
Sem BRYNHILDVR ſkyldi 59).	*Proinde ut* BRYNHILDAM *oportuenat* 59):
En han BRYNHILDI	*Ille verò* BRYNHILDAM
Baþ hiálm géta 60),	*Jussit galeam capere* 60),
Hana *d*) qvaþ han óſkmey 61)	*Edixit, ut electrix virgo* 61)
Verþa ſkyldo 62).	*Ea fieret* 62).

XIX.

Bvþò þeir *e*) árla 63)	*Obtulerunt maturè* 63)
Bavga ravþa	*Annulos rutilos*

Ok

d) *Baþ*, jussit, iterum S. et deinde *Heita*, pro *Verþa*, i. e. nominaretur, eleganter satis ad poësin, et fortasse unicè rectè, idem Lib.

e) *Atla*, Attalo, L. ex varietate, non ingratâ tautologiâ, nam sequitur lin. 3. *Bræþr minom*.

59) Tanquam uxor ejus. Credibile est, amores inter Gunnarem et Oddrunam viva adhuc Brynhildâ, extitisse, vel potius Oddrunam principem amorem in Gunnarem concepisse jam ante, quam ille matrimonium cum Brynhilda, et forte Brynhilda aliquid odorata sit de hisce amoribus, atque adeò inde vaticinium hoc fecerit, in *Sigurda-Qvida* ultima: *Mvndo Oddrunu Eiga vilia*, et post eodem versu: *Iþ mvnvþ lúta á lavn ſaman. Hon mvn þér vnna ſem ek ſkyldak;* quæ ultima mirè conveniunt cum hisce verbis Oddrunæ.

60) Ambigi potest, quo tempore rex Gunnar hoc jusserit, anne aliquandò dum ille et Brynhilda in conjugio vivebant, an verò ad ultimum, quando Brynhilda regina propositum ceperat se ipsam, cæso Sigurdo, interficiendi. In re dubia ad priorem sententiam magis inclinamus, propterea, quod narrat *Volſunga-ſaga* Cap. XXXVIII. pag. 77, ubi Brynhildæ verba hæc sunt, in colloquio cum Sigurdo: *Eigi ſá ek ſva Gunnar, at minn hvgr hlæi vid hönum, og gröm em ek vid hann, þó ek hylie fyrir ödrum. Þat er ógurlegt, ſagdi Sigurdr, at unna eigi ſlikum konúngi;* i. e. Nunquam ita vidi Gunnarem, ut meus animus ad ejus præsentiam rideret, atque ego illi irata sum, etsi id celem alios. Horrendum est, inquit Sigurdus, non amare talem regem.

61) *Oſk-mey* posuit, pro antiquitus magis notiore voce *Valkyria*. Notum est autem, Brynhildam in juventa sua Amazonem fuisse, ex hujus Heroinæ Oda Ia, s. *Sigurdrifo-málom*, prosa 3tia, ubi expresse memoratur eam fuisse *Valkyriam*.

62) Quandoquidem nimirum adeò discordabat uxor a suo conjuge (conf. N. 60 supra), proposuit rex, ut ea, relicto matrimonio, ad pristinam vitam amazoniam reverteretur.

63) *Arla*, quam citissimè, pro *ſtrax* l. *brádt*, non sanè est protriti usus, sed sinè dubio tamen rectè hic adhibetur.

Ok bræþr mínom 64)
Bætvr ósmár 65).
Bavþ han 66) enn viþ mér
Bú simtán 67)
f) Hliþ-farm Grána 68)
Ef han 69) hafa vildi.

Fratri meo, atque
Satisfactiones non tenues 65):
Obtulit porrò ille 66) pro me
Prædia quindecim 67),
Onus laterale Grisei 68),
Si iste 69) accipere vellet.

XX.

En ATLI qvaz
Eigi vilia
Mvnd aldregi 70)
At megi GIÚKA 71).
þeygi viþ máttom
Viþ munom vinna 72).

XX.

Atqui ATTALUS *dixit,*
Se non velle
Antiphernam unquam 70)
A filio GJUKII [*acceptare*] 71):
Neque tamen nos potuimus
Adfectibus (desideriis) obsistere 72),

Nema

f) *Hliþ-fram*, L. ex varietate, nullo sensu.

---

64) Facilè dicere poterat, *Bræþr minom, Ok bætvr ósmár.* Altera positio verborum, figuram sapit.

65) Nimirum de voluntaria nece Brynhildæ, Attali sororis, initiô orta ab fraudibus Grimhildæ et filiorum ejus adversus Sigurdum. Consule *Helreid Brynhildar* versu penult. et *Sigurdar-Qvidam* ultimam vers. II. III. IV.

66) Prius ambo fratres, Gunnar et Högnius, intelligendi sunt lin. 1. hic verò Gunnar solus.

67) Dos a marito sponsæ oblata hic intelligenda est, quæ hodie in Dania usu ferè obsolevit.

68) Respice *Sigurdar-Qvidam IIam*, prosâ ultima, et Ejusdem Odam ultimam, versu incipiente: *þeim hétumk þá þiódkonúngi, Er med gvlli sat A Grána bógom.*

69) Attalus nimirum, frater Oddrunæ, tam in ejus dotem, quam in satisfactionem necis Brynhildæ.

70) *Eigi - aldregi*, duplex negatio pro simplici, intendendi gratiâ. Confer tamen Vers. IX. cum nostra adnotatione sub N. 33.

71) *Megi Giúká*, nempe rege Gunnare. Ista autem recusatio Attali profecta est ab odio in Gunnarem ob jacturam sororis Brynhildæ, quæ quadamtenus ab hoc rege orta fuerat.

72) *Viþ mvnom vinna.* Conf. *Vinnat Skiöldúngar skavpom*, ex *Helga-Qvida IIda*, *Skavpom viþr mangi*, ex *Atla-Málom*, et, *Engi má vid skavpum vinna*, ex *Volsunga-saga*, Cap. XXXIX. pag. 82, et Cap. LXV. pag. 97. Noluimus celare nostram suspicionem, quod fortasse *Mvnir* hic de Fatis accipi possint, quanquam eam vocis significationem exemplis adstruere nondum possumus. Interim conf. Vers. ult. Odæ præsentis, lin. 5 & 6.

Nema ek hélt havfdi 73)
Viþ hríng-brota 74).

Nisi ego caput adplicabam 73)
Annulifrago.

XXI.

Mælto margir
Mínir niþiar
ff) Qváþyz ockr̄ hafa
Orþit 75) bæþi.
En m k Atli qvaþ
Eigi myndo
Lýti ráþa 76)
Né lavst *g*) göra.

XXI.

Verba fecerunt multi
Mei cognati,
Adserentes, nos ambo vna
Ab se oppressos (deprehensos) esse:
Atqui Attalus *ajebat,*
Non fore ut ego
Nefas committerem 76),
Neque flagitium facerem.

XXII.

h) En slíks skyli
Synia aldri

Maþr

XXII.

Verùm tale quid non deberet
Inficiari unquam

ff) Qvoþoz, S, et rectè.
g) *Géfa*, darem, præberem, S. suspectum.
h) *En slíks* &c. Has quatuor lineas sibi separatim exhibet S. quem sequi nobis visum est.

73) Svavis et rara expressio amoris commerciorum in hisce continetur.

74) *Hring-broti* oppidò quam rara vox, et elegans. *Hring-briótr* vulgatius pro eo dixit Egillus Skallagrimi in Redemtione sui Capitis.

75) Vix est, ut exemplum detur talis adplicationis verbi *At verþa*; interea contextus efflagitat, ut eo sensu hic capiatur, quem Versio præfert; analogia etiam eò adspirat, nam haud multum absimiliter dicitur in LL. Islandicis: *Ef maþr stendr mann á kono sinni.* Fortasse hinc illustrari possit locus *Njals-sagæ* vexatissimus: *Eigi skal einn eidr alla verda*, i. e. Unum juramentum omnia (juramenta) comprehendit (l. includit).

76) Vel, ad verbum propius: Vitiô uterer ɔ: Vitium haberem. *At styra*, synonymum verbum τοῦ *Ráþa*, in tali sensu notum est, ut notatum jam olim ab altero nostrum ad *Arinbiarnar-drápam* Egilli in ejus Historia.

Maþr ſvr annan
i) þar er mvnvþ deilir 77).

Quisquam de (pro) altero,
Ubi cupido est arbiter 77).

XXIII.

Sendi Atli
Áro 78) ſína
Vm myrkván viþ k)
Mín at freiſta.
Ok þeir qvámo l) þar
Er þeir koma nẽ ſkyldoþ 79).
Þá er breiddo viþ
Blæio eina 80).

XXIII.

Sublegavit Attalus
Famulos suos
Per opacum saltum
De me speculatum:
Atque illi eò venerunt,
Ubi utinam ne venissent!
Cum nos ambo instravimus
Unum stragulum linteum 80).

XXIV.

Bvþo viþ þegnom
Bavga ravþa
At þeir eigi
Til Atla ſegþi.

XXIV.

Ultrò obtulimus famulis
Annulos rutilos,
Ne [quid] illi
Attalo *indicarent:*

m) En

i) Þar, exsulat ab S. unde sensus fortasse fuerit: Qui cupidinem distingvit ɔ: cognoscit.

k) *Meyiar*, de puella, add. L. ex Chart. varietate. Eam etiam vocem videre est in Membr. ipsa, sed punctulis subductam. Ab initio credibile est, lectionem hanc fuisse genuinam, ita tamen, ut inciperet lineam sequentem, excluso *Mín;* atque ea sanè alterâ est elegantior et figuratior.

l) Þar þeir, in subsequentem lineam trajicit S. extruso *Er*, rigidiusculè et minus ad gustum priscum et genuinum sermonis.

77) Hæc sapiunt sententiam generalem, re ipsa verissimam. Quod ad verbum *Deilir* adtinet, is, qui distribuit quidquam, vel inter alios, vel inter se et alios, eatenus Arbiter rectè dici potest.

78) Terminatio vocis *Aro* in acc. plur. notanda, nam recentiores Nostrates *Ara* frequentant, de Cacodæmonibus non sine confusione casuum Gignendi et Accusandi.

79) *Ne ſkyldoþ* duæ negationes pro una, ut sæpius amat Noster.

80) I. e. aliis verbis, unà cubuimus, et sanè quam honesta est phrasis hæc de re subturpi.

m) En þeir *n*) óliga
Atla ſavgdo
Ok hvatliga
Heim ſkvndoþo 81).

Sed illi properanter
Attalo *indicarunt,*
Atque festinè
Domum se corripuerunt 81).

XXV.

o[1]) En þeir Gvþrúno
Görla leyndo
Þvíat hon helldr vita
Hálfo ſkyldi.

Sed Gudrunam
Celarunt penitus,
Nam eam duplò magis
Scire oportuerat.

XXVI.

Hlymr var at heyra
o[2]) Hóf-gvllinna 82)

Sonitum erat audire
Ungulas auratorum 82),

m) *En þeir* &c. cum lin. sequ. desiderantur in S., hiatu turpi in sententia.

n) *Oliga*, membr. et L. non enim *Odliga*, quod tralatitium; sed alterum se tuetur per analogiam, beneficio vocis *Góligr*, Poëtæ anonymi apud Snorrium in vita Magni Nudipedi regis, his verbis: *Ból þat er ek veit góligſt*, pro *gódligſt*. Item alterius Poëtæ in *Olafs Helga Saga*, ut opinamur: *Gátuþ grídar ſóta Gólig ſavng til jóla,*

o[1]) Hæ quatuor lineæ unum versum sibi constituunt in S. sicuti vers. XXII. supra. Ista autem repetitio voculæ *En* minus grata est, propter lin. 5 vers. præcedentis; fortasse tamen serviat adfectui exprimendo in querela muliebri.

o[2]) *Hof-gullinna*, per *o* lene, L. et S. ad verbum, auratorum templi instar, satis magnificè in ea re; videant docti homines, vel saltem, qui sibi in hisce docti esse videntur, quantam confusionem pariat iste vocales accentuandi vel duplicandi neglectus.

81) Figura Hysteron proteron, ut supra var. lect. *e* ad vers. III.

82) Adhuc posuit epitheton equi, pro Substantivo ipso, uti supra vers. II. lin. 6 et 7. De ungulis autem auratis equorum, monuit Alter nostrum in Gloss. Tom. I. sub voce *Skravtgiarn*, paulò ante finem.

Þá *p*) er í garþ ríþo
GIÚKA arfar 83).
84) Þeir or HAVGNA
Hiarta skáro
En i orm-garþ
'Annan 85) lavgþo.

Cum in aream [palatii] equitarunt
GJUKII *hæredes* 83).
Illi HÖGNIO [*vivo*]
Cor exsecuerunt,
At in carcerem angvium
Alterum 85) *collocarunt.*

XXVII.

Var ek enn 86) farin
Eino sinni
Til GEIRMVNDAR
Görva dryckio 87).
88) Nam horskr konúng.

XXVII.

Interea, ut sæpius, 86) *profecta eram*
Una vice
Ad GEIRMUNDUM,
Convivium agitare 87):
88) *Rex elegans occepit*

Havrpo

p) *Erigarþ*, junctim, S. nulla cum ratione, neque sensu.

83) Nimirum ab rege Attalo ad convivium vocati, de qua re ambitiosè narratur in *Atla-Qvida* & *Atla-málom enom Grænlenzkom*, item in *Volsúngasaga* et *Niflunga-saga*, etsi res ipsa ex hujus ultimæ relatione non parum distet ab ceteris. De pompa fratrum introeuntium et equorum ornatu potius loquitur, quam de eo, quod magis necessum erat, nempe de invitatione regis, sanè muliebriter. De cetero credibile est, Gunnaris consvetudinem cum Oddruna principe, adversus fratris ejus Attali voluntatem, non inter minimas causas fuisse, quamobrem Attalus, per speciem amicæ invitationis, Gunnarem et Högnium fratres proderet atque occideret.

84) Mira brevitate transilit pugnam inter Attalum et Niflungos, et satis habet tantum verbulô adtingere horum exitum, Högnii imprimis, nam de amasio suo Gunnare prolixius agit III. sequentibus versibus.

85) Animus virginis abhorret, propter luctum, ab nomine proprio amici sui expressè proferendo, quod nec facit in sequentibus, priusquam de vita ejus actum esset.

86) Adparet, hanc regiam principem conviviis agitandis, ex ingenio suo fortasse, vel, quod proniores sumus credere, ex necessitate, quod dissors facta fuerit à fratribus in patrimonii divisione. Respice nos supra ad vers. IX. sub n. 34.

87) Hic paullò aliter accipitur istud *at görva dryckio* (*drecko*) quam supra versu XI. lin. 4. sed utrobique verbum *gèra*, *görva*, rectè adplicatur.

88) Ex longo intervallo ait se audisse amasium in ultima necessitate pulsantem citharam.

Havrpo *q*) Svegia.	*Citharam torquere,*
Þvíat han hvgdi mik	*Nam sperabat me*
Til hiálpar sér 89)	*In auxilium sibi* 89),
Kyn-ríkr konúngr	*Stemmate potens princeps,*
r) Of koma mvndo.	*Adfuturam esse.*
XXVIII.	XXVIII.
Nam ek at heyra	*Exaudiebam*
Or *s*) Hles-eyio 90)	*E* Hleseya 90)
Hve þar af stríþom	*Quomodo illic intensæ*
Strengir gvllo.	*Chordæ sonarent:*
Baþ ek *t*) ambáttir 91)	*Jussi famulas* 91)
Búnar verþa.	*Esse paratas,*
Vilda ek fylkis	*Cupiebam regis*
Fiörvi biarga.	*Vitam servare.*

XXIX.

q) *Sveigia*, membr. et L. quod Neotericis placere opinamur; atqui negamus esse ad genium sermonis, per *i* in priore syllaba.

r) *Of*, Omnes, quod servatum magis sapit genium Auctoris, quam exclusum, quod facile per metrum erat facere.

s) *Hless-eyio*, per duplum *s*, L. et S.

*) *Af stríþom*, Omnes, non enim *Stríþir*, quod facilius et planius, atque in versione nostra adoptatum. Non tamen celandum est, illud *stríþom* utcunque pro Adjectivo posse accipi, et epitheto regis Gunnaris, tanquam asperi bellatoris.

t) *Ambóttir*, S. archaizans, conf. *Ambót* &c. in Glost. Tom. I. hujus Eddæ.

89) Incantationis beneficio nimirum. Id autem artificium Odrunam principem calluisse, vidimus supra vers. VI. lin. 5 ad 7; nam vix processerit statuere, quod Oddruna, paupera princeps, manum armatam contraxerit, vel contrahere potuerit, ad amicum servandum.

90) In hac insula supradictum Geirmundum coluisse, necessarium est; at eam fuisse *Lesföam* Daniæ nostræ, ab omni verisimilitudine est alienum; propter lin. 1, 3 et 4 hujus versus.

91) Adhuc muliebriter loquitur et agit; quid enim juvarent famulæ aliquot ad amasium è cruciatu eripiendum; nimirum arte sua freta est princeps, de qua anterius monuimus.

XXIX.

u) Létom flióta
Far lvnd yfir 92)
Unz ek alla sák
Atla garþa.

XXIX.

Innatare fecimus
Navigium præter sylvam 92),
Donec ego cunctas adspiciebam
Attali *ædes.*

XXX.

Þá kom in arma
x) Ut skævandi
Móþir Atla.
Hon skyli morna 93).
Ok Gvnnari
Gróf til hiarta 94).
Sva at ek *y*) máttigak
Mærom biarga.

XXX.

Tunc exiit scelerata illa
Foras claudicans
Mater Attali,
Ea utinam viva putrefiat 93)!
Atque Gunnarem
Fodit corde tenus 94),
Ita ut egomet nequirem
Illustri salutem servare.

XXXI.

u) Etiam hæ quatuor lineæ uno versu comprehenduntur in S. quemadmodum superius bis numerô. Deinde in lin. sequ. *Lvnd* exhibent Omnes, non enim *Svnd*, quod æquè erat facile dictu, et ad sensum ac rem aptius, nempe: Per fretum (aquam) innatare fec. navig.

x) *Utskævandi*, una voce, S i. e. divaricans, sed parum interest.

y) *Máttiga*, Id. in cæteris advertenda est tripla positio Pronominis primæ personæ, sanè quam intensivè et poëticè, præsertim in verbis mulieris.

92) De situ loci, quem Attalus rex incoluit, plerisque hodie, ut et olim, necessariò incertum esse arbitramur, sed per se neutiquam improbabile est, saltum aliquem regiæ virgini fuisse præternavigandum ex insula prædicta, ante quam ad fratris veniret habitacula; de cetero respice observata nostra sub var. lect. *u* in linea priore.

93) Quod sensum rari hujus verbi adtinet, satis dictum est ab altero nostrum in Gloss. Tom. I. Eddæ hujus sub voce *Morn*. Verisimiliter autem hinc colligitur, Oddrunam non fuisse uterinam sororem regis Attali.

94) Nimirum in angvem transformata; consule sanè *Gunnars-Slag*, vers. XXII. per totum, et ejus Introductionem prosaicam in fine.

XXXI.

Opt vndrumk þat
Hví ek eptir mák
z) Linn - vengis bil 95)
Lífi halda 96):
Er ek ógn-hvötom
Unna þóttvmz 97)
Sverþa deili 98)
Sem siálfri mér 99).

XXXI.

Sæpè quidem id miror,
Quomodò ego post ea possim,
Nympha colubrini arvi 95)!
Vitam retinere 96):
Nam bellô acrem
Amare me opinabar 97)
Gladiorum diribitorem 98),
Ut memet ipsam 99).

XXXII.

z) *Lin-vengis*, Membr. et L.; *Lín-vengis*, S. de priore aliquid adfert Vir doctissimus Dr. J. Finnæus, Episcopus Skalholtensis in Enodatione cantilenarum, in *Landnamabók* occurrentium, pag. 417. quod parum nobis sapit. De posteriore autem, quod in Textu expressit pag. 362. sed ad verbum non exposuit, quem errorem etiam quidam alii errant, de posteriore illo, dicimus, nullum verbum fecit in adlegata Enodatione, neque id sanè facilè factu erat, ut opinamur. Unde adeò neutram harum lectionum adoptare nobis visum est, verum potius *Linn-vengis*, quod, in Versione nostra ad verba expressum, re aurum sonat. Hoc fecimus, partim ratione duce, partim auctoritate ipsius laudati Episcopi, l. c. ubi hanc lectionem adlegat ex hoc ipso Carmine Eddæ nostræ, quam etiam ulterius firmat homo in hisce literis versatissimus ac eruditissimus J. Olavius Hypnones. in Vocum Indice ad dictum librum *Landnáma-bók*, sub voce *Linni*, *Linnr*. Et sanè non obscurum esse poterat ulli, qui non prorsus ignarus est Poëseos nostræ, Poetam in *Landnámabók* pag. cit. dicere debuisse, metrica lege: *Linn-vengis*, non *Lin-vengis*, neque *Lín-vengis*.

---

95) Est adlocutio ad puerperam honesta.

96) Apparet ex his verbis regiæ virginis, quam rex Gunnar, vel defunctus, ei cordi fuerit, et quantum amorem erga eum foverit, dum ambo viverent.

97) *Þóttvmz*, figura Litotes, modestiam puellæ regiæ declarans. Facilè potuerat dicere: *Unnak görva*, (vel etiam *unna gördak*, Verb. auxil. periphrast.) i. e. amavi planè, vel amavi simpliciter.

98) *Sverþa deili. Bavga deili* suprà dixit de amico suo rege Gunnare. Notum autem est, reges olim gladios muneri dare solitos esse suis aulicis, ut ex *Olafs Helga saga*, et *Olafs Tryggvas. saga* notum est, adeòque *Sverþa deilir* est honesta et recta regis adpellatio poëtica.

99) Hîc amplificat amoris sui adfectum erga Gunnarem; antea illum exegit ad debitum Brynhildæ amorem conjugalem, quod aliquanto minus est, conf. vers. XVIII. lin. 4.

XXXII.	XXXII.
þ) Sattv ok hlýddir	*Sedebas et auscultabas,*
Meþan æ) ek sagþac þér	*Dum narrabam tibi*
Mörg ill vm 100) skavp	*Multa sinistra fata*
Mín ok þeirra 101).	*Mei atque illorum* 101).
Maþr hverr lifir	*Hominum quisque vivit*
At mvnom sínom 102)	*Ad animi sui inclinationes* 102).
Nú er vm genginn 103)	*Jam transactus est* 103).
Grátr Oddrúnar 104).	Lessus Oddrunæ 104).

þ) Ita Membr. et rectè, pro *Sat þú*, sicut *þú-qvaþ*, vers. X. lin. 3 & 4 superius. Sed *Saztu*, L. usitatè magis. *Satzq*, S. pro *Satstu*, hodiè frequentato.

æ) *Sagdac*, tantum, S. solenni suo.

100) Possit sanè vocula *Um* hic accipi ut Præpositio, ut sit ordo: *Um mörg ill skavp;* rigidiusculè tamen id fieret. Nos ergò eam cepimus pro expletiva, nihil sensui addente. Quod autem tales particulæ etiam cum nudis nominibus præponi possint, probavit alter nostrum contra dissentienties, sub vocula *Of* in Gloss. Tom. I. pag. 635 col. I. Istud autem *Mörg ill vm skavp* pertinet ad amplificationem, quantum videmus; fatis enim acerbis hanc regiam principem non fuisse conflictatam, nisi quod ad amorem infortunatum cum rege Gunnare, et fortasse, quod ad divisionem patrimonii pertinet, non constat ex ipsius relatione in hoc Lessu.

101) Nimirum Sigurdi, Brynhildæ et Niflungorum.

102) Sententia generalis in hisce duabus lineis continetur, Auctori-ne an principi regiæ adtribuenda? Nostra opinio eò vergit, ut tribuenda sit dictæ virgini, tanquam epiphonema totius luctuosæ narrationis. Quod de cetero adtinet ad vocem complexam *Mvnom-sinom*, respici volumus ad vers. XX. lin. 5 et 6, cum nostra adnotatione. Ipsa res in hac sententia contenta eàtenus vera est, quod omnes sanè nitimur ad satisfaciendum nostræ voluntati, quantum nobis licet, etsi quidam hominum, ex. gr. servi, ad eum statum redacti sint, ut iis id non liceat. Verbum *At lifa*, de moribus instituendis hoc l. alio modo, non est ita tralatitium in antiquo sermone, ut in hodierno; verùm tamen sine dubio rectè adhiberi potest, quod analogicè probari potest ex voce *Liferni* de moribus usitata.

103) *Um-genginn* hoc sensu, pro *Um lidinn*, vel *buinn*, quod hodiè frequentant Nostrates, vel etiam *Yfir farinn*, oppidò rarum est dictu atque ideò notandum. Et has duas ultimas lineas Auctor posuit ex sua ipsius persona.

104) Hæc Oda sanè inter præstantissimas, et re ipsa gravissimas Odas Eddæ nostræ, merito numeranda est, maximè propterea, quod adprimè pertinet ad Historiam priscam, potissimum Gunnaris et Attali regum, illustrandam.

ATLA-

ATLA-QVIÞA

IN GRÆNLENZKA.

a) DAVDI ATLA.

Gudrún Giúka-dottir hefndi bræþra sinna b) sva sem frægt er orþit 1). Hon drap fyrst sono Atla, en eptir c) þat drap hon Atla, ok brendi havllina ok hirdina alla. d) Um þetta er siá Qvida ort.

MORS ATTALI.

Gudruna Gjukias *ulta est necem fratrum suorum, quemadmodum famâ nobilitatum est* 1). *Ea primum interfecit* Attali *filios; postea verò* Attalum *ipsum occidit, combussitque domum regiam unàcum omni satellitio. De hoc negotio Oda hæc composita est.*

e) ATLA-

a) In marg. Cod. L. observatur, titulum hunc a chartis abesse; interim tamen adest in chartaceo S.

b) *Sem* tantum S. sed fortasse illud *Sva* ad prius referendum, i. e. Ulta est fratres eo modo, qui famâ nobilitatus est, aliquanto majore cum intensione sensus, distinctione post *Sva* indita.

c) *Þat*, exclud. Membr, sed cancellis inclusum sistit L.; etsi hæ lectiones aliquo modo procedant, ut *Eptir* sonet post, adverbialiter, tamen alteram illam è libro S. exprimere visum est.

d) *Her um er sëá* &c. S. indifferenter.

1) Neque id immeritò, nam perrara existere in Historiis opinamur tanti facinoris exempla ab muliere editi.

e) ATLA-QVIDA IN GRÆNLENZKA 2).

I.

f) Atli sendi
Ár 3) til Gvnnars
Kvnnan 4) segg at ríþa,
Knefrvdr var sá heitinn.
At gavrþom 5) kom han Giúka
Ok at Gvnnars havllo

ODA ATTALI GRÆNLANDICA 2).

I.

Attalus *adlegavit*
Olim 3) *ad* Gunnarem
4) *Nuntium callidum equitare,*
Is Knefrudus *vocitatus erat:*
Ad ædes 5) Gjukii *ille venit,*
Et ad Gunnaris *domum regiam,*

Beckiom

e) Hanc Inscriptionem chartis omitti docet L. in marg., adparet tamen in S., in Membrana, ut hodie est, sanè lectionis partim est incapax, quemadmodum alias pluries in Membranis.

f) *Sendi Atli*, S., parum differt, etsi hæc lectio aliquanto ad poesin videtur rigidior alterâ.

2) Credibile est, ideò sic vocari hoc Poëma, quod primùm in Grönlandia (quæ regio est Uplandorum in australi Norvegia, ubi educatus traditur Princeps regius Haraldus, pater Olai Sancti, Norvegiæ regis, atque inde cognomentum *Grænski* ɔ: Grönlandus, meruit), quod igitur illic ab initio repertum, aut etiam compositum fuerit; quod etiam valet de cognomento insignis Poëmatis *Atla-Mál*, proximè subsequentis hanc Odam, quæ neutiquam cum illo æquis gressibus ambulat, etsi ordine prior; non tamen ea suis meritis destituitur; etsi enim primariò videtur Auctor simplicitatem in enarrando sequutus, et procul esse a proposito movendorum adfectuum, tamen nihilo minus interdum in sublime adsurgit oratione sua, et quasi de industria adhibet voces sæpiusculè, quarum sensum, nisi originationis lampade admota, utcunque videre est impossibile.

3) Sanè *Ar* de ministro regis accipi potest, sed alterum sensum hic præferimus.

4) *Kvnnr* vaga quidem vox est in significatu, sed hic eum restringendum putavimus ad vafram indolem et actionem hujus legati, de qua plenius videbimus in *Atla-Málom*.

5) *At gavrþom — — at bióri svasom*; hæc omnia nihil dicunt aliud, quam Legatus venit ad Gunnarem regem convivium frequens agitantem, non sine artificio Auctoris in variando ac dilatando unam eandemque rem.

Beckiom g) aringreypom 6)
Ok h) at bióri ſvaſom.

[Ad] *scamna ferrô compacta,*
Et ad potionem dulcem.

II.

Drucko þar drótt - megir
En dyliendr 7) þavgdo
Vín i val - havllo 8)

II.

Potabant ibi satellites viri
(At [doli] celatores 7) tacebant)
Vinum in aula splendida 8),

i) Reiþi

g) *Armgreypom*, L. facilî negotiô ex altero corruptum in secunda syllaba; centum enim exempla suppetunt, ubi *m* pro *in* supposuere Librarii, contextûs ipsius securi, tantum in literis quomodocunque hærentes. *Aringreipom*, per *i.* in penultima, S. hic et semper; res redit ad originationis judicium.

h) *At* excl. S. sed multò melius servatur, et ad genium Auctoris convenientius, qui multa iterare gestit præter necessitatem, sed non ideò præter gratiam.

---

6) *Aringreypom.* Quoniam posterior pars vocis scribitur per *y* in priore syllaba, non potest referri ad verbum *At grípa*, rapere, prehendere, verum potius ad fabrile Verbum lignariorum *At grópa*, quod est propriè asseres, l. trabes etiam, sulco in lignum facto, arcte compaginare l. coassare. Sine dubio hoc Verbum originem suam refert ad alterum Verbum *Grafa*, fodere, atque etiam ad laminas ferreas, firmitudinis ergo, asseribus l. trabibus impactas, adplicatur; unde non mirum, quod *Aringreypr* infra de galea dicitur. Priorem partem vocis hujus compositæ quod adtinet, in magna dubitationis vertigine ibi tandem constitit nobis sententia, ut *Arin* hic nihil aliud sonet, quam Ferrum, vel si mavis Æs, et propius Æreus. Æs ferri vice olim frequentatum fuisse, saltem Homericis temporibus, nemo literatus negaverit. Ab illo Æs, æris, Romano opinamur nostrum *Járn*, Dan. *Jern* Angl. *Iron*, Germ. *Eisen*, cui etiam nostram vetus *Isarn* quam proximè respondet, originem duxisse, usu instrumenti penitus immutato, sed vocis non item omninò. Si hoc minus ad palatum sit hominibus fastidiosis; in promtu fuerit, istud *Arin* referre ad Gr. ἄρης, quod præter alia Ferrum notat; conf. voculam ἀρι in Compositis, quæ valdè significat; aut etiam ad ἀῤῥην, quod metaphoricè notat fortem, strenuum. Sanè *Arin* et *Járn* quod ad literas adtinet, non adeò multum inter se distant in nostra Lingva, quod etiam de *Járn* et ἀῤῥην valere opinamur.

7) Legatus et comites sui intelliguntur, qui primò nullam mentionem negotii, de quo missi erant, nisi prius opportuna occasione captata, fecerunt.

8) *Val-havllo;* mirè nomen proprium Aulæ Odinianæ hic adplicat Auctor, ut et Vers. XIV, lin. II, splendoris ciendi causa, quemadmodum et Snorrius Sturlæus tabernam suam comitialem hoc etiam nomine insignivit, ut è *Sturlungd-Saga* notum est; nôsse autem Illum Valhallam Odini propriè sumtam, ex Edda Ejus satis liquet.

i) Reiþi sáz *k*) þeir HÚNA 9
Kallaþi þá *l*) KNEFRAVDR
Kaldri 10) ravddo
m) Seggr 11) inn sudræni
Sat han á beck hám 12).

Iram sibi verebantur HUNNORUM 9).
Tum exclamavit KNEFRÖDUS
Frigidâ 10) *voce*
Legatus 11) *ille australis*,
Sedebat is in scamno celso 12).

III.

ATLI mik híngat sendi
n) Ríþa orindi
Mar inom *o*) mél-greypa
Myrk-vid 13) inn ókvnna
At biþia yþr GVNNARR
At iþ á beck komit 14)

III.

ATTALUS *me huc legavit*
Negotii ergo equitare
Equô lupatum fodicante (*adterente*)
Per opacam sylvam 13) *illam ignotam*
Vos rogatum, GUNNAR!
Ut in sedile veniatis 14),

Meþ

i) *Reiþi*, omnes Codd. cum tamen vox, quæcunque foret, ex lege poëseos harmonica, incipere deberet ab lit. *V*. Verum similis licentia in his Attali Poëmatibus occurrit aliquoties. Interea in manu foret, *Vélar*, Dolos, substituere, et quidem aptius ad præsens negotium, nam unde iram vererentur?

k) *þvi*, enim, S.; alterum magis genuinum est.

l) *Knefravþr*, Membr. et L. h. l. quod potest sensu idem esse cum altero, nam notum est, *av* interdum substitui pro *u* simplici.

m) *Seggrinn*, una voce, S. tenui discrimine, sed deterius altero.

n) *Ríþa örindi* (*ærindi*), Omnes, non *Örindi ríþa*, quod Poësis posceret.

o) *Melgreipa*, S. per *i* in penult.

9) Sine dubio propter voluntariam necem Brynhildæ; Attali sororis, cujus occasio orta erat a Niflungis per cædem Sigurdi. Respice Hujus Odam ultimam.

10) I. e. malevola, infensa, quemadmodum istud nomen alias metaphoricè adplicatur.

11) Usum Anglosaxonum hic sequuti sumus, qui per *Secg*, *Segg*, nuntium, sensu restricto, intelligere solent. Usualiter nobis notat Virum quemvis, conf. vocem in Gloss. Tom. I. Eddæ hujus.

12) Honoris nimirum exhibendi gratiâ eum in celsa sede reposuit Gunnar, adeò ut hujus tantillæ rei mentio non sit supervacanea.

13) Num hoc sit proprium nomen Saltûs, parum distat in re ipsa; an verò potius adpellativum, ut in ambiguo cepimus. Germani horum locorum mystæ rem melius decreverint; conf. vers. V. lin. ult.

14) Mira simplicitas est in hac invitatione conviviali, ut hospes tantum invitetur ad adsidendum

Meþ hiálmom *p*) aringreypom
q) At ſækia heim Atla.

Cum galeis ferrô compactis (*firmatis*),
Attalum *domi visere.*

IV.

15) Skiölldo knegod þar velia
Ok ſkafna aſka 16)
Hiálma gvll-roþna
Ok Húna 17) mengi
Silfr-gylt ſauþvl-klæþi 18)

IV.

15) *Clypeos ibi lectos obtinere* [*vobis*] *in manu est*
Et politos gladios 16),
Galeas aurô rutilatas
Atque Hunnorum 17) *multitudinem*,
Argentô inauratô ornata strata ephippiorum 18),

r) Serki

p) *Aringreipom*, per *i* in penult. S. *Greipr* in talibus referendus foret ad Verbum *At grípa*, corripere, comprehendere, non omninò absurdè, si ad firmam retinendi notionem adplicetur.

q) *At ſækia heim*, Omnes, non *Heim at ſækia*, consveta anomaliâ.

---

dum in scamno. Sed Gunnar intelligere debuerat magnum splendorem ei subesse, vel ex sequentibus pompæ requisitis, *Med hiálmom aringreypom.*

15) Fusè et splendide veterator enarrat munera convivialia (in hoc et sequenti versu), sine quibus non temerè, vel homines privati et rudes, antiquitus dimittebant ullum convivam, secus quam homines illuminati nostræ ætatis faciunt.

16) Hæc interpretatio nititur Eddæ Snorrianæ auctoritate in nomenclationibus Gladiorum. Fortasse primò Fraxinum adaptaverint ad usum gladiorum majores nostri, ante vulgò introductum ferri usum, atque hinc adeò ea gladii adpellatio orta sit.

17) Iis temporibus vel maximum lucrum erat e mangonio sive mercatu hominum; an ver hic Gunnari promittantur servi homines, at liberi (milites nempe vel satellites), in medi relictum sit; ad prius autem magis inclinamus.

18) Non absurdè horum meminit, nam tali splendoris admodum studiosi erant Vetere Insignis locus est de Sigurdo Fafnericida Brynhildam Gunnari uxorem petitum ade quitante. *Bliku reiþ Er Reginn átti*, i. e Splenduerunt ephippia (ornamenta equi) Regino olim possessa; et sanè sunt è Nostratibus hodiè, qui talibus ornamentis multum tribuant.

r) Serki val-roþa 19) — *Amicula præliaria* 19),
s) Dafar 20) darraþar — *Obstacula pilati ordinis,*
Dravsla mél-greypa 21). — *Equos [que] lupata constringentes.*

V.

r) *Seggi*, Viros funerum sangvine rubefactos, S. lectio haud deterior alterâ, nam neutra caret ambiguitate. Deinde *Valröþa*, (an *Valræþa?*) scriptione Olai Thordarsonii in *Skalda*, parum adpetibili, saltem ambigua, Membr. et L. *Röþa*, proximè, non tamen penitus, nec certò accederet ad *ruboris* notionem; et sunt tamen, qui tales scribendi modos imitentur, quos intereà ipsi non intelligunt.

s) *Dafa*, S. in genere masc. uti omnes Libri infra Vers. XIV. lin. 9. & mox *Darraþr*, in Nominandi casu, improbè L. in contextu. An hic Liber sit próxima Tradux Membranæ nostræ, quod Homo anonymus audet dicere, hinc præter alia decerni potest.

19) Ad sensum ipsum non multum interest, utrum *Val-roþa* hic pro Nom. adjectivo, vel substantivo capiatur; ad prius adclinamus, ut Grammaticis regulis et usui prisco convenientius. Forent ergo *Serkir val-roþa* (indeclinabile) vel *Val-roþar*, in Nominandi casu, ea amicula, quæ sæpè cæsorum sangvine rubefieri consveverant, i. e. in prælìis exercita et probata. Si *Val-roþa* pro Substantivo capiamus, Grammaticæ nonnulla foret injuria et ipsi Sermoni, si nempe *Roþa*, ruinam, eversionem, vastationem, notare deberet, ut deberet certè, *Val-roþs* rectum foret hoc sensu. *Roþi*, gen. masc. ruborem notat, et coactè satis, si nihil aliud suppeteret, metonymicè de sangvinè posset accipi. Oppidò quam difficile est, sensum vagum talium vocum poëticarum ad unicum aliquid, præ ceteris omnibus, præcisè restringere.

20) *Davf* l. *Döf* f. torporem l. langvorem, lentam quietem, notat usitatè, ut in dictione: *At liggia á döfinni*, quod, ni fallimur, dicitur de puellis lactentibus, itemque agnellis, neque id immeritò, nam ea res sine dubio importat iis svavissimam quietem, quam nunquam abruptam vellent, si in eorum potestate esset. Hinc adeò significatio vocis dilatata est amplius ad quamvis tardationem et moram, quò et nostra spectat versio, sive ea mora sit in ipso morante, sive in eo qui moram infert. Facile autem visu est et intellectu: arma lentorem inferre militantibus, nisi iis vi majore possint obsistere; unde igitur bono cum jure ea adpellari possint obstacula l. moræ militantium ex adverso. Quod denique *Dafi*, m. inferius occurrens Vers. XIV. lin. 9. idem sonet cum altero isto *Döf*, in Accus. plur. *Dafar*, nihil est quod hæsitetur, unde voces istæ, una cum vocibus parum abludentibus, *Dofi*, et *Dofinn*, Torpor, torpidus, Stupor, stupidus, originem suam repetant. *Darraþar* quod adtinet, consuli potest *Egils-saga* in Redemtione Capitis.

21) Prior pars hujus vocis, ubi utique de equis sermo est, de terræ parte glareosa haud absurdè posset accipi, nam ea nostra Lingvâ *Melr* adpellatur. De *greypr* aliquid nugati sumus supra sub N. 6. De altero adtigimus nonnihil alibi in varietatibus hujus Odæ.

V.

Vavll léz yckr ok mvndo géfa
Víþrar GNÍTA-HEIÞAR 22)
*) Af geiri giallanda 23)
Ok af gyltom ſtöfnom 24).
Stórar meiþmar
Ok ſtaþi DANPAR 25)

V.

Campum etiam vobis daturum se prædicavit
Tesqui 22) *spatiosi* GNITENSIS,
Præter frameam clangentem 23)
Atque auratas proras 24),
Magnas gazas eximias
Et oppida DANPI 25),

Hrís

*) *Af* hic cepimus, quasi positum sit pro *At* vel *Vm*, quò pertinet nostra versio; facilè, ut hæc foret simplicior, reponere poteramus *At*, hoc eodem sensu. Videamus; quid hic sonet *Af*, vulgari sua notione, nimirum sonat de l. è, quod huc adplicet, qui velit; quando etiam *Geirr* de pluribus collectivè sumendus foret.

22) Forsitan tesquum istud natura ad fertilitatem accommodatum fuerit; fortasse et unicum solum eorum tesquorum, ubi Fafner cubabat, i. e. ejus cubile, aurum sc. quod fratres tenui cum jure post cædem possessoris Sigurdi occupaverant, nihil inde tribuentes Gudrunæ, justæ hæredi, postquam hujus filium, hæredem primarium, occiderant; hoc aurum, inquimus, adserit sycophanta Attalum regem spopondisse Niflungis, Gudrunæ fratribus, ut sine ulteriore controversia possiderent, in quod aurum eum nemo negaverit jus habuisse pro uxore sua. *Gnitaheidam* simpliciter, prout vox sonat, capit Perillustris P. F. Suhmius, at *Vavll*, initio versus, per *Magt*, s. potestatem exponit in margine Libri sui, quem S. nuncupare solemus, quod ultimum illi faciles concedimus.

23) Est et, ut *Giallanda* hic sit Sustantivum, a Nom. *Giallandi*, splendor, fulgor, item clangor, si mavis, nam utrumque notat; ita *Giallandi af geiri* nihil aliud foret, quam figuratè *Giallandi geir*, fulgens, clangens hasta, ipsa re eòdem ferè abeunte.

24) *Stafnar* hic pro navibus tropicè sumuntur. Benè interea adposita voce *gyltom*, aliæ enim partes navium, neque olim nec hodiè, auratæ sunt, neque ornantur. Puppem de tota navi ponere amant poëtæ Latini, ut Virgilius in I. Æneide: Haud aliter puppesque tuæ.

25) *Danpi* meminit fragmentum elegans antiqui Poëmatis, quod *Rigs-þvla* nomine cluet, in Edda Snorriana, et quidem Wormiano Codice membraneo, ubi Danus et Danpus conjunguntur his verbis in fragmenti versu ultimo: *á Danr ok Dampr* (ita Cod. Worm.) *Dyrar hallir Æþra oþal Enn þér hafit* &c. Verba hæc sunt cornicis, secundum hanc Fabulam, ad Konum Rigi filium loquentis. Snorrius in *Ynglinga-saga* etiam *Danpi* (*Dampi*) mentionem facit in Capite, in quo de *Dano Mikiláta* (superbo) Daniæ rege et *Danpi* filia *Drótta* agit; verba ejus adscribere nequimus, nam Libro, ut nunc est, destituimur. Tantum certè tutò ex hic colligitur, Danpum aliquando Daniæ, vel certè Daniæ parti imperasse regia potestate. Sed oportet, ut ille nonnullis

seculis

Hrís þat iþ mæra
Er meþr 26) MYRKVID 27) kalla.

Virgultum illud inclytum,
Quod homines MYRKVIDUM 27) *vulgò nuncupant.*

VI.

Havfþi vatt þá GVNNARR
Ok HAVGNA til sagdi 28)
Hvat ræþr þú ockr *t*) seggr inn öri 29)
Allz viþ slíkt heyrom.
Gvll Vissa ek ekki

VI.

Tunc caput alioversum flectebat GUNNAR,
Et HÖGNIUM *adlocutus est* 28):
Quid consilii nobis suggeris, vir adolescens 29)!
Quando nos quidem tale [mandatum] audimus?
Auri noveram nihil

Á GNÍTA

t) *Seggrinn*, una voce, ut supra, S.

seculis prior vixerit, quam hæc gesta sunt. Loea autem, quæ possederat, potuerunt ab eo nomen trahere, tanquam in sua familia excellenti heroe. Ea loca fortasse Attalus I. majores sui aliquandò jure belli occupaverint, vel modò inverso, Danpus ipse occupaverit aliquot loca in Germania, quæ exinde fuerint oppida l. loca Danpi adpellata. Hoc postremum nobis videtur præ altero verisimile in re ambigua.

26) *Medr* svaviter hic positum est pro *menn*, quemadmodum Poëta nostras insignis Thiodolfus Arnoris f. in Carmine de Haraldo Sigurdsono loquitur in *Hrygiar-stycki: Medr vitvþ audling ædra*, i. e. Homines nesciunt regem superiorem.

27) *Myrkviþr* hic necessariò sumendus est, ut nomen proprium, ubicunque tandem sylva illa sita fuerit, quam quæstionem nobis melius resolverint Germani ipsi. De cetero conf. quæ Vir perillustris P. F. Suhmius de *Myrkvid* adtulit in Historia sua Critica, Tom. VI. pag. 436. 442. VII. p. 204. 782. VIII. 57. 79. 390. Et mirè magnam sylvam ac densam, ut *Myrkvidr* esse debuit, virgulti nomine exprimit Auctor noster per gratam Litoten, qua modesti homines et elegantes, etiam nostro tempore, in rebus similibus utuntur. Facile per metrum dicere potuerat: *Skóg þann*, vel *Viþ þann inn mæra*, atqui ita loqui noluit.

28) Högnium fratri proximum adsedisse in convivio credibile est, atquè eum, regem sc. hæc illi in aurem loquutum esse, ita ut legati ne audirent.

29) Dè sensu vocis *Örr* l. *Orr* consule sanè I. Olavium Hypnon. in Glossario suo ad *Landnama-bók* sub voce *Or* vel *Orr*, ubi ad eam illustrandam Vir doctissimus dixit, quod satis superque sit.

A Gníta-heiþi 30)
Þat er viþ ættima
Annat slíkt.

In Gnitensibus *tesquis* 30),
Cui nos non possideremus
Aliud æquale [aurum].

VII.

Siav *u*) eigo viþ sal-hús
Sverþa fvll
Hverio ero þeirra
Hiölt or gvlli 31).
Minn veit ek mar beztan
En mæki hvassastan.
Boga beck sæma 32)
En brynior or gvlli 33).
x) Hiálm ok skiöld hvítastan
Kominn or havll Kiars 34).

VII.

Septem nobis sunt armaria
Gladiorum plena,
Cuicunque horum
Capuli sunt ex auro 31):
Meam scio equam optimam,
At machaeram acutissimam.
Arcum scamno dignum 32),
Loricas autem ex auro 33),
Cassidem, et clypeum candidissimum
Translatum [huc] ex aula Cari 34),

Einn

u) Eigom, Id. magis dure.
x) Has quatuor lineas uno versu sibi seorsim sistit S. nulla cum ratione idonea.

30) Respice nos supra sub N. 22. Sed, quod semel dictum sit, fortasse Aurifodinæ fuerint in tesquis illis, atque eas primus indagaverit et exercuerit Fafner ille famigeratus; et hinc Mythistorici finxerint eum, in angvem conversum auro incubuisse; istud autem inventum suum alios homines celaverit invidiæ causâ, humano more in rebus similibus. Huc non sine ratione adplicari potest adagium nostratium de homine avaro: *Han liggr á þvi sem ormr á gulli*, Ille ei (pecuniæ nimirum) incubat, tanquam angvis auro.

31) Vide in hisce 4 lineis opulentiam regis, et admirare simul, quoniam non erat, ut opinamur, nisi inter reges minoris ordinis in Germania.

32) Nimirum arcus super sedilibus olim suspendebantur splendoris gratia.

33) De aurea lorica Brynhildæ Budliados morituræ habemus superius in *Sigurdar-Qvida* ultima: *Gull-brynio smó*. Item in *Volsunga-saga* de Sigurdo Fafnericida Cap. XXXI. *Han hafdi Gull-bryniuna ok öll hans vopn vóro gulli búin.* Respice ad Epilogum *Sigurdar-Qvidæ IIdæ*, et *Volf. sagam* Cap. XXVIII. pag. 49 sub finem.

34) Gallos hoc tempore artificiis incubuisse multoties notum esse potest. De cetero *Kjarium* (Carum) quod adtinet, ex Prologo *Völundar-Qvidæ* notum est, regem eo nomine Galliæ s. populo Gallico olim præfuisse. Conf. Viri perillustris P. F. Suhmii Historiam Criticam Tom. IX. pag. 88. 425.

Einn er minn betri
Enn se allra HÚNA.

Solus meus magis est eximius,
Quam sit omnium HUNNORUM.

VIII.

Hvat hyggr þú brúþi benda
þá er hon ockr bavg sendi
Varinn váþom 35) heiþíngia.
36) Hygg ek at hon vörnvþ byþi.
Hár fann ec heiþíngia
Riþit i hríng ravþom.
Ylfstr 37) er vegr ockarr
At ríþa örindi.

VIII.

Quid putas nympham significare,
Cum ea nobis annulum misit,
Involutum veste 35) *lupina?*
36) *Opinor eam cautelam jussisse (indixisse);*
Pilos inveni lupinos
Innexos annulo rutilo;
Dolosa valdè est via nobis
Negotii causa equitare.

IX.

35) *Váþir* in genere sunt stragula, involucra; nunc adplicantur ad animalia, quæ ea gestant, ornatè quidem; at in re ipsa nihil aliud significant, quam operimenta, integumenta, pelles nimirum horum animalium. Deinde rem ipsam quod adtinet, conferatur Introductio ad *Gunnars-Slag*, quæ inscribitur *Dráp Niflúnga.*

36) Hisce quinque lineis sine dubio continetur Högnii responsum, nam incredibile est, eum nihil respondisse fratri sese consulenti. *Volsunga-saga* hæc et præcedentia distinctius, et partim plenius, enarrat Cap. XLII. pag. 91-2: *þá brá Gunnar höfdi* (conf. cum hac phrasi lin. I. vers. VI.) *ok mællti til Högna: Hvat skulu vér af þessu bodi þiggia. han bydr ockr at þiggia mikit riki. — — — Högni svarar: undraz ek bod hans, því þat hefir han sialdan giört, ok órádlegt mun vera at fara á hans fund. Ok þat undraz ek, er ek sá gérsemar þær er Atli kónungr sendi ockr, at ek sá vargshári knytt i einn hring af gulli, ok má vera, at Gudrúnu þyki hann úlfs hug vid ockr hafa, ok vili hon eigi at vid förum;* i. e. Tunc Gunnar caput inflectebat et Högnio loquebatur: Quid nos accipiemus de hisce rebus oblatis? ille nobis ultrò spondet magnam (ab se) accipere ditionem (quod et ante præcessit in hisce verbis legati: *Mikit lien vill han gêfa ydr, ok yckr lætz han bezt unna sins rikis*, i. e. Björnero interprete: Amplas fiduciario jure regiones vobis dare spondet, siquidem Atlius nulli nisi Gunnari regnum suum cuperet traditum). Högnius respondet: Ego miror res ab eo oblatas, nam ille raró ita egit, atque inconsultum arbitror eum conventum ire. Præterea miror, visis donis eximiis, quæ Attalus rex nobis misit, vidisse me pilos lupinos innexos uni annulo aureō; et fieri potest, ut Gudruna arbitretur, Eum erga nos lupino animô esse adfectum, adeòque nolit nos proficisci. Consule etiam lineam 6tam versus præsentis.

37) De doloso luporum ingenio, non minùs quam sævo ac feroci, res nota est, vel è verbis Ser-

IX.	IX.
Niþiar *y*) hvötto GVNNAR	*Necessarii non hortati sunt* GUNNAREM,
Né *z*) náúngr annarr 38)	*Neque propinquus alter* 38),
Rýnendr 39) nê ráþendr	[*Nec*] *prudentes* 39) *viri neque consiliarii*,
Né þeir er ríkir vóro.	*Neque ii, qui potentes erant.*
Kvaddi 40) þá GVNNARR	*Tunc edixit* GUNNAR,
Sem konúngr ſkyldi	*Ut regem decuerat*,
þ) Mærr i miöþ-ranni	*Serenus in conviviali domo*,
Af móþi ſtórom.	*Ex magno animi fervore.*

X.

y) *Hvötto*, omnes Libri, adfirmativè, non enim *Hvöttvþ* s. *Hvöttvt*, negativè. Quomodò prius procedat ad contextum vel ad rem, non potuimus exputare.

z) Ita S. per *u* in medio, sed *Náongr*, Membr. et L.; abeant in malam rem cum ista adfectatione! quæ nihil aliud facit, quam ut ex nota voce ignotam reddat; alia res est, *o* pro *u* substituere, ubi nullam obscuritatem parit.

þ) *Mær*, uno *r*, S. in gen. fæm. non omninò sine confusione.

Servatoris Matth. 7. v. 15. De cetero oppidò quam aptè Auctor induxit Högnium ita loquentem ex occasione pilorum lupinorum, et mirè, ad summam exaggerationem, utitur gradu superlativo nominis, cujus inferiores gradus an unquam extiterint in Lingva nostra, nobis in ambiguo est, saltem eos nusquam vidimus, neque audivimus; analogia tamen, fatemur, pro iis stat.

38) J. e. Ullus, et nota talem hujus vocis usum. Simul adverte terminationem vocabuli præcedentis *Náúngr*, quod Vir doctissimus J. Olavius Hypnon. in Glossario Diatribes suæ adtulit primo loco sine auctoritate; atqui id sanè nobis et nostris popularibus penitus ignotum est, sed analogiæ beneficiò se satis tuetur.

39) Vel, si mavis, Exploratores rerum per artificia occulta; sed nos tamen adhæremus priori acceptioni ex auctoritate *Skaldæ*, cujus verba utcunque hæc sunt: *Skáld ero höfvndar allrar rynni ok mál-ſnildar*, i. e. Poëtæ auctores sunt omnis doctrinæ atque eloquentiæ. Originem vocis *At ryna*, unde hoc est Participium activum, quod adtinet, tutissimum nobis videtur, eam arcessere ab *Rún*, litera, *Rúnir*, sermones, quæ ad Gr. ῥεῖν facile referri possunt, potius quam ut eam petamus a Verbo *At reyna*, experiri, periclitari, etsi huc digitum videatur intendere *Droplavgarſonа-ſaga* minor, cujus verba de homine mago, qui Grimum Droplogidam exulem indicare debuerat, hæc ferè sunt: *Han reyndi eptir morgo.*

40) Observa talem usum verbi hujus, et confer Poëma *Solar-lióð* vers. ult. lin. 2 cum var. 4.

X.

æ) Rístv nú Fiörnir
Láttv á flet vaþa 41)
Greppa gvll-skálir
Meþ 42) gvmna höndom,

X.

Surge jam, Fjörner!
Fac ut in sedilia grassentur 41)
Virorum fortium aureæ phialæ
Per manus famulorum.

XI.

Ulfr 43) mvn ráþa
Arfi Niflúnga
a) Gamlar gran-verþir 44)
Ef *b*) Gvnnars missi 45).

XI.

Lupus 43) *potietur*
Hæreditate Niflungorum,
O senes barbâ honesti!
Si Gunnar *pereat;*

Birnir

æ) *Rístu þú* F., S. non sine intentione adloquii; atque secundum Ejus ductum has quatuor lineas uno sibi versu comprehendimus.

a) *Gamlar*, omnes Codd. quod simpliciter et usitatè foemininum est plur. non facilè conciliabile cum contextu.

b) *Gvnnarr missa*, S. ɔ: Si ego Gunnarem amittam. Et deinde *Missi*, non *Missir* in Modo Indicandi, Membr. et L. exquisitè.

41) Non potuit Auctor facile ullo verbo significantiore in hac re uti, quam isto *At Vaþa*, etsi metaphora hæc non omninò videtur carere vitio nimiæ superjectionis; et adtende simul, quam probè meminerit Auctor id quod paulo anteà dixerat: *Kvaddi þá G. — af móþi stórom.*

42) *Meþ* ornatius et exquisitius est positum, quam *i* vel *a*, quibus etiam uti, in manu erat Poëtæ.

43) Probabiliter intelligitur Attalus rex, et lupina sævitia et vafritie præditus; atque hoc sic satis procedit: Verum tamen non tenuis suspicio est alteri nostrum, nempe J. Johnsonio, potius legendum esse *Elfr* s. *Elfvr*, amnis, nimirum Rhenus; quam conjecturam firmat hæc ipsa Oda vers. XXVIII. lin. 5. et Snorrius in Edda sua, sub Auri adpellationibus, necnon *Volsúnga-saga* Cap. XLVI. pag. 100 sub finem.

44) Eleganter formatum nomen de Senibus. Ovidii verba nota sunt: Barba viros hirtæque decent in corpore setæ; etsi hodie *Barbæ* auctoritas collapsa sit apud homines Christianos (nam de Judæis non loquimur), quo jure quave injuriâ?

45) *Missi* hic est impersonaliter accipiendum; et sanè Auctor facilè dicere potuerat *Missir*, etiam impersonaliter in Indic. modo, atqui id noluit, et Subjunctivum prætulit, propter exquisitiorem loquendi rationem.

Bîrnir *c*) blac-fiallar 46)
Bîta *d*) þref 47) tavnnom
e) Gamna grey-stóþi 48)
Ef GUNNARR *f*) kömraþ.

Ursi fusca pelle præditi 46)
Mordebunt segetes dentibus,
Delectabunt caninum collegium 48),
Si GUNNAR *non redit.*

XII.

c) *Blac-fiallar*, uno *c*, Omnes, fortè euphoniæ causa.

d) *þref*, S.; parum interest, dum vox sub utraque scriptione sit obscura, sicut etiam est.

e) *Gamna*, omnes Codd. *Gumna*, nomen adpell. posset alicui in mentem venire, i. e. hominum, quod etiam tamen variis de causis laboraret. Sanè *Grey-stóþ* in se ipso est Canum collegium, sive plurum eorum consistorium; quod nullâ eget voce periphrastica ad ulteriorem illustrationem, quæ si adjiceretur, id foret adversus regulas Eddicas, quarum opinamur antea nos fecisse mentionem ad hunc Librum. Et si vel maximè ista supervacanea periphrasis admitteretur, deesset tamen aliquid orationi, sive verbum aliquod, sive particula *Meþ*, inter, cum; eòdem rediret res, si *Gamna* acciperetur pro Odini nomine, in Nominativo *Gamni*, quod tamen prorsus inauditum est, etsi nobis non ignotum sit *Vidris-grey* nuncupari Lupos, supra alicubi in Odis Helgianis.

f) *Kæmraþ*, S. per *æ*, nihil, nisi ad errorem inducendum, et alios in errorem inducendos.

46) *Blac-fiallir* Adjectivum hic est, nam si Substantivum foret, deberet esse *Blac-fiallar*. Consule ea in *Völundar-Quida*, Oda I. hujus Tomi de Völundo ipso: *Sat á ber-fialli*; et si quid ad eum locum adnotavimus.

47) Quantum meminimus e lectione Traducis Eddæ Snorrianæ Cod. Worm. quæ Tradux nobis nunc ad manum non est, *þref* inter frugum nomina recensetur in eo libro, quemadmodum etiam in Libris J. Olavii Grunnavicensis, quantivis pretii sanè, et dubitandum non arbitramur, quin ea vox originem suam trahat a Gr. τρέφω, nutrio. Satis tamen licenter Auctor hic eo modô frugis nomine usus est pro Sato l. agro frugifero. An ursi sint adpetentes frugum, dicant, qui eorum oeconomiam nobis melius noverint. Sanè homo adprimè doctus, G. Pauli, in Notis suis ad Carmina Egilli Skallagrimii monuit, ursos baccarum admodum esse adpetentes; quidni ergo et aliorum vegetabilium?

48) Nimirum propter admirationem. Ursi undequaque persecutioni obnoxii sunt, ut raptores ac malefici. Ergo adeò ita res suas instituunt, ut quam rarissimè ab hominibus, atque hominum custodibus, nempe canibus, videri possint. Unde adeò Auctor hic non immeritô usus est, si quidem unquam usus fuit, Verbo *At gamna*, quod, nequid mentiamur, in hac re nobis non nihil suspectum obvenit. Denique totam regis orationem eò tendere opinamur, ut dicere velit: Se peremptô, quod aptè hic ei in mentem venit, si sequi voluisset, suas regiones, quibus imperabat, in vastum redactum iri, vel si sub Attali potestatem venirent, et feris undique, vel, si mavis, hostibus inundatum iri; quod sine dubio verum evenisse, putamus, probabili ratione inducti, nimirum illâ, quod paullò post fratrum necem Gudruna soror eorum hunc regem interfecit, ut in hac Oda posterius, et in *Atla-málom*, traditum est.

XII.

g) Leiddo land-ravgni 49)
h) Lýþar óneisir
Grátendr 50) gvnn-hvata
Or garþi HÚNA 51).
Þá qvad þat inn öri 52).
i) Erfi-vörþr HAVGNA 53).
Heilir farit nú ok horskir 54)
Hvars yckr hvgr teygir.

XII.

Deduxerunt terræ regnatorem 49)
Homines honesti,
Flentes pugnæ concitorem,
Ex ædibus HÚNNORUM 51)
Tum fatus est ille adolescens 52)
Hæreditatis HÖGNIANÆ *custos* 53)
Sospites nunc eatis, ac fortes 54)!
Quò vos ducit animus.

XIII.

k) Fætom léto frækuir

XIII.

Pedibus fecerunt vegeti

Um

g) Hæ quatuor lineæ unum sibi versum seorsim faciunt in S. quemadmodum et quatuor sequentes etiam versum separatum; neque est, ut improbemus hanc distinctionem.
h) *Líþar*, S. per *í*; si *Liþar* per *i* tenue scripsisset, de satellitibus loqueretur.
i) *Æfri-vörþr*, S. Istud *Æfri* notat superiorem, quod huc nihil adtinet.
k) *Fætom*, L. et ut videtur etiam ipsa Membr., insolenter et ambiguè, pro *Fótom*, an *Fetom*, quod præfert S.; in posteriori acceptione utcunque procederet, præter tamen necessitatem. Mox *Létom* in pers. secunda, omnes Codd. quod neutiquam in oratione, neque re, consistere potest.

49) Gunnarem nempe. *Ravgnir* in specie est Odini nomen propr., at absolutè nomen Regis adpellativum in hac Edda, sed perraro obvium. Vid. infra Vers. XXXV. lin. 4.

50) *Grátendr* modò est nomen Subst. pro Adj. *Grátandi* ornatè positum. Idem etiam valet de sequenti *Gvnn-hváta*, pro quo *Gunn-hvatan* in Adject. posuisse Auctori in manu erat.

51) Omnes norunt, Hunnos fuisse nationem in Germania, et quidem eam speciatim, cui Attalus imperabat; hic autem, per licentiam poëticam, ponuntur pro Germanis in genere. Quibus hæc acceptio ad palatum non est, illi utcunque possunt in sensu jungere *Gunn-hvata húna*, i. e. Prœliô acres juvenes (nempe Gunnarem, Högnium et comites), quando *Gunn-hvata* foret Accus. plur. Adject.

52) Consule suprà Vers. VI. lin. 3 cum nostra adnotatione.

53) Sine dubio Niflungus, qui deinde interat ultioni patris et patrui, unacum Gudruna, ut constat ex *Atla-Málom inom Grænlenzkom* vers. LXXXVI. sq. et ex *Volsunga-saga* Cap. XLVII. pag. 103. Quod autem *Erfi-vörþr* poëticè notet filium, etiam vivis adhuc parentibus, satis patet ex Oda *Gudrúnar-Hvavt* inferius; verba ejus: *ól ek mér joþ Erfivörþo Erfivörþo Jónacvrs sóno (sonom)*.

54) Vel, si mavis, Prudentes; utraque acceptio hujus vocis suis rationibus nititur. Inspice Gloss. Tom. I. hujus Eddæ sub voce *Hörskr*.

Um fiöll at þyria 55).
Marina *) mél-greypo
Myrkviþ inn ókvnna.
Hriſtiz avll HÚNMÖRK 56)
Þar er harþ-móþgir fóro.
Ráko þeir l) vann-ſtyggva 57)
Völlo al-græna.

Montes pervolare
Equos lupata fligentes
Opacam sylvam ignotam:
Concussa est universa HUNNORUM *sylva* 56)
Quà animô sævi ibant;
Cursum persecuti sunt per virgarum fugitantes 57)
Campos usquequaque virentes.

XIV.

m) Land ſá þeir ATLA

XIV.

Terram adspexerunt ATTALI

Ok

*) *Mélgreipo*, per *i*, S. pro more suo. Facilè et simplicius in terminatione potuerant Libri efferre *Mélgreipa*, per *a* in fine. *Melgreifo*, L. ex varietate. *Greifr* in hoc foret ab *At grafa*, fodere, et ad glaretum in priore parte satis commodè adplicaretur.

l) *Vann-ſtyggva*, omnes Libri, quod adhuc ut sæpius peccat in literarum harmoniam poëticam, propter antecedens *Ráko*; præterea hic obscuritas in verbis et re non est mediocris, uti alias sæpe in hac Oda, qualem non sentiunt, qui onus translationis imponunt, at illud nullo digitô adtingunt ipsi.

m) Hic versus 16 lineis constat in S. et sanè necessariò.

---

55) De sensu hujus verbi insolentis proprio consule Gloss. modo citatum pag. ult. Deinde animadvertendum est, quod Auctor hic adplicat, prorsus insolenter in hac constructione, particulam Infinitivi modi indicem *At*; verum enim verò hoc fecit, ut evphoniæ serviret, nam rigidiusculum fuisset posuisse *Um fiöll þyria*, etsi utcunque in metro processisset. Id miramur tamen, cur adeò elegans Auctor hic non potius adplicuerit amabile suum parelcon *Of*, verum in hac re voluit singularis esse, quemadmodum alias est in hoc poëmatio.

56) Etsi Auctor hic interdum humi repit, monstrat tamen subinde, ferente occasione, quod facile in sublime adsurgere possit, idque super omnes verisimilitudinis terminos, uti hoc loco, præter alios.

57) *Vann-ſtyggva.* Hæ duæ lineæ adeò sunt poëticæ, ut nihil possit suprà. Auctor tribuit Campo, rei mortuæ, sensum personæ viventis; re autem ipsa nihil aliud subest, quam Campos fuisse apertos, et sylvarum virgultorumque penitus vacuos. *Vann*, positum hic est pro *Vand* l. *Vönd*, Dan. *Vaand*, svavioris elocutionis gratia. Simul advertendum est, Verbum *Ráko þeir* antecedens haud sanè protritum in eo usu, pro *Fóro þeir Völlo* &c. i. e. Permeabant campos.

Ok 58) liþ-skiálfar *n*) diúpa
Bicka-greppar 59) standa
Á borg inni há
Sal vm svdr-þióþom 60)

Et turres profundas,
Feroces viri [ibi] consistunt
In arce illa sublimi,
Ædem populos australes includentem 60),

Sleginn

n) *Diúpa*, Omnes, Adjectivo omnis generis ac indeclinabili, quantum quidem perspicere nobis licet. *Diúpar* facili negotiô ponere potuerat Auctor, quando omnem scrupulum Lectori exemisset, sed videtur de industria sectari verborum et styli obscuritates.

58) *Liþ-skiálfar*, splendidè Attali arcibus tribuit. Ex Edda Snorriana, et nostra item, notum est, *Hlid-skiálf*, g. f. fuisse speciatim dictum de solio Odini, mundum universum circumspicientis; consule Prologum ad *För Scirnis* in Tomo I. atque ibidem No. 1. item *Hlid-skiálf* in Gloss. ejusdem Tomi. Eodem autem jure Auctor singularis hic adplicat *Liþ-skiálf*, uti superius adplicuit *Valhavll* vers. II. lin. 3. et hæc est una inter cæteras Ejus exaggerationes. Dè cetero mire adhibet vocabulum *Diúpa*, pro *Háfa*, sublimes, celsas; quemadmodum et princeps Poëtarum dixit Cælum profundum.

59) Hic locus unus est inter indissolubiles hujus poëmatis; sed utcunque interpretandus erat, cujus interpretationis veritatem tamen non præstamus. Interea conferri volumus vocabulum *Bocki* in *Hrolfs-saga Kraka*, de Viro strenuo adhibitum, et *Stór-bocki*, in plur. *Stór-bockar* in *Eyrbyggia-saga* Cap. ult. de Proceribus insolentibus et nimium imperiosis. Verum hac originatione adoptata, potius ex regulis scribendum foret *Bycki*, per *y* in priore. Simul celare nolumus, quod *Byckia*, caniculam notet in *Olafs-s. Tryggv.* Ed. Skalholt. his ferè verbis: *þat er makligt at byckiur eti þór*. Denique fieri posset, ut *Bicki* hic vocetur ipse rex Attalus, quando sensus foret quomodocunque: Hominis insolentis (perfidi) milites consistunt &c. Perfidi, inquimus, ut Auctor fortasse de industria regi huic scelerato tribuerit nomen Sycophantæ noti e Præfatione ad *Gudrunar-Hvavt*. Item simul monemus *Borg* in sequenti linea de moenibus urbis regiæ facilè et rectè accipi posse; conf. quod ad eam rem adtinet, *Egils-sagam Skallagrimsfonar* de Expugnatione ac direptione Londini Scanorum.

60) In hoc versu revertitur Poëta ad dilatationem suam, de qua observavimus nonnihil ad Vers. I. n. 6: et in hac re feliciter ostendit ingenium suum excellens ac verborum copiam, in qua re alias principes meritò habentur inter Latinos Ovidius, et inter Nostrates prosaicos Auctor *Laxdælæ* Magnæ, quisquis ille demum fuerit. *Svþr-þióþir* hic nihil aliud quam populum Germaniæ notat; in vulgus enim notum est, quod Germani olim a populis septentrionalibus dicti fuerint *Svdr-menn*, homines australes. *Sleginn*, in seqv. lin. quod adtinet, conferri sanè debet ipse Auctor hujus Poëmatii, vers. XXX. lin. 3 cum nostra versione et adnotatione. Quantum verò ad vocem complexam *Sess-meiþr* pertinet, posterior ejus pars nihil aliud sonat, quam asserem,

Sleginn *o*) sess-meiþom	*Cinctam* [*intus*] *sedilibus jugis,*
Bvndnom 61) ravndom	*Colligatis* 61) *orbibus,*
Bleikom 62) skiöldom	*Albicantibus clypeis,*
p) Dafa 63) darraþar.	*Obstaculô* 63) *hastati ordinis:*
En þar drack Atli	*Ibi autem* Attalus *potabat*
Vín i val-havllo 64).	*Vinum in regia divina* 64);
Verþir sáto úti	*Custodes excubabant,*

At

o) *Ses*, unô *s* in fine, Omnes, disjunctè ab sequenti. Apage istam necessariæ literæ, nempe alterius *s*, extrusionem; nam istud *Ses* non aliter accipere hic possumus, quam de *Sess*, sedili. Si alii secus possint, iis licebit, dummodo id plausibili ratione faciant. Mox *Máugom*, pro *Meiþom*, præfert S. neque id ineptè de Sessoribus ab omnibus aulæ lateribus constitutis, et hæc lectio nihil cedit alteri, nisi aliquantum præstet, dum tamen *Sess* cum ea per Hyphen jungatur; non enim, quod semel dicendum fuerit, si non antea dictum sit, a nobis impetrare possumus, ut accedamus sententiæ celebris Icti, P. K. Ankeri in Præfatione et Glossario ad LL. Cimbricas ab se editas, qui tales distinctiones vocum compositarum ad artificium priscæ simplicitatis refert.

p) *Dafa*, hic omnes Libri, ut supra unus eorum, et mox *Darraþr*, L. ut ante.

---

rem, axem, tabulam ligneam, insidendo aptatam; sed alias ea vox de arbore integra accipitur, quemadmodum e. gr. in *Háva-málom* et quidem *Rúna-þætti* sub initio, item in Oda Helgiana 1a vers. V. lin. 6, ne alia plura hic adducamus. Sanè videre est, Auctorem hic pro solenni suo facere, dum vocem istam, præter omnem usum, adplicat asseribus. Denique verbulô monendum est de variata constructione in linea 3tia, *greppar standa*, in Nominativo, non enim in Accusativo *Greppa standa* (viros consistentes) quod in manu erat, et hoc unum est ex artificiis hujus Auctoris.

61) Aut clypei plures in unum fascem super sedilia suspensi erant, et hunc sensum sequitur versio nostra; aut singuli clypei, ligaminibus sibi insertis, adpensi erant in parietibus; consule *Egils-sagam* Cap. de Cæde Berg-önundi, et *Gunnlaugs-sagam* in Commentario pag. 141. unâcum tabula ænea ad pag. 139 pertinentem.

62) *Bleikr* modo hic pro *Hvitr*, albus, positum est, et sanè *Bleikr* et Gr. *λεῦκος* reapse videntur unum idemque esse, etsi Vir doctus in Glossario ad Gunnl. sagam aliter sentiat, sub voce *Blik*. Notum est autem, albos clypeos olim in magna fuisse auctoritate, vel ex his verbis magni Poëtæ Thorbjörni Hornklovii, ubi loquitur de adparatu militari Haraldi Pulchricomi ad celebre illud ac decretorium prælium Hafursfiördense: *Hladnir vóro* þeir (*knerir* præcesserat) *hölda oc hvitra skialda.*

63) Respice ad N. 20 superius.

64) Consule vers. II. lin. 3 cum adnotatione.

At varþa þeim GUNNARI	*Prohibitum* GUNNAREM *et suos,*
Ef þeir *q*) hér vitia qvæmi	*Si huc venirent visere.*
Meþ geiri giallanda 65)	*Cum hasta clarisona* 65)
At vekia gram hildi 66).	*Ad excitandam regi pugnam* 66).
XV.	XV.
Syſtir fann þeirra	*Soror eorum sensit*
Snemſt *r*) at þeir i ſal qvomo 67)	*Ut primum in ædem introibant* 67)
Bræþr hennar báþir	*Fratres ejus ambo,*
Bióri var hon lítt drvckin 68).	*Poculis non erat ebria* 68).
Ráþinn 69) ertv nú GUNNARR	*Proditus nunc es,* GUNNAR!
Hvat myntv ríkr 70) vinna	*Quo pactô potens* 70) *obsistas*

Viþ

q) *Hér*, non est in S. et potest sanè abesse, sapit tamen genium Auctoris.

r) *Er þeir i haull qv.* in aulam, S. simplicius; Alias *At* in Textu potest nudè accipi pro quod, quando versio proximè antecedentis aliquid mutanda foret, nempè in Citissimè.

65) *Giallanda* facile ob rem ipsam abesse poterat, sed ornandi gratia ab auctore adpositum est.

66) Meritò suspicari potuit rex Attalus, Niflungos cum magno agmine ad convivium suum esse venturos, quod et illi facere debuissent, si mens iis non læva fuisset. Inde adeò prudenter istas vigilias ordinavit.

67) Diversam relationem ab *Atla-málom*, *Volſ. ſaga* et *Niflunga-ſaga*, Auctor hic sequutus est, unde cunque eam nactus. Verisimiliter autem narrat fratres Niflungos statim in aulam intromissos esse, sine ullo obstaculo a parte regis Attali, nimirum eà propter, quod *ii* tam infrequentes aderant.

68) Mira adnotatio Auctoris hæc est, quod mulier illustris ex lauto convivio non fuerit aliquantum ebria; atqui opinamur eam veram esse, ut regina abstinuerit a poculis, propterea quod, quantum in se erat, fratribus insidiosè invitatis ad convivium, opitulari decreverat.

69) Hæc, usque ad finem versus XVII. sunt verba reginæ. Simul observandus est usus Participii *Ráþinn*, haud sanè protritus, neque piget tamen pro eo adferre hæc ex *Sigurdar-Qvida IIda*, et quidem parte hujus posteriore *Fafnis-Málom*: *Reginn mik réþ En han þik ráþa mun.*

70) I. e. Quantumvis potens sis in tuo regno domi.

Viþ Húna harm-bravgðom.
Havll gáck þú *s*) or ſnemma 71).

Hunnorum *dolis perniciosis?*
Aulâ exeas tu citò 71).

XVI.

Betr hefþir þú *t*) bróþir
At þú i brynio færir 72)
Sem hiálmom *u*) aringreyþom
At *x*) ſiá heim Atla
Sætir þú i ſavþlom 73)
Sól-heiþa daga.

XVI.

Rectius ageres, frater!
Si indueres loricam 72),
Quam ut [*cum*] *galeis ferrô firmatis*
Viseres domum Attali;
Sederes tu in sellis 73)
Sole sudos dies,

*) Nái

s) *Or ſnemma*, excidit ab S. si vel *or* tantum posuisset, nihil peccasset, ad rem, etsi forte aliquid ad Poësin hujus Odæ.

t) *Gvnnar*, S. quod etiam poësis tolerat.

u) *Armgreyþom*, L. ut ante.

x) *Siá heim*, omnes Codd. non *Heim at ſiá*, quod ad poësin lepidius foret, nisi in his Odis.

---

71) In transitu observandus est talis usus adverbii *ſnemmà*, nam in hodierno nostro sermone multò restrictior est, ad certum nimirum temporis spatium. Sed pro usu Nostri consule lin. 2 hujus versus, et ex *Alvís-málom* in Tomo I. Eddæ hujus, vers. VII. lin. 1. 2, hæc verba: *Sáttir þínar Er ek vil ſnemma hafa*, ɔ: Consensus tuos citò quidem cupio obtinere. Confer vocem in Gloss. ejusd. Tomi.

72) *Færir* modò posuit pro *Hefdir farit*, lor. induisses; et cum soli fratri loquatur, latenter tamen objicit ei imprudentiam, quod cum cohorte armata ad Attalum non venerit.

73) Vix est, ut aliquid magis figuratè dici possit, magisve poëticè ac splendidè, quam hæc dicta sunt ab Auctore, cum inducit sororem regis eum solum velle collocatum in multis ephippiis, sed re ipsa intelligat ejus equites bellicos. Et sanè hæc non vacant phantasia quadam poëtica; quemadmodum et sequens *Sól-heiþa daga*, quod sanè quam ornatè et svaviter ac muliebriter dictum est; quô tamen ultimò digitus intendi videtur ad tempus anni, quô hæc res gesta est, nimirum anni æstatem; nisi regina latenter innuere voluerit fratri, multò rectius futurum fuisse, ut ille cum suis diem perpetuum ex equis cum Attalo rege pugnasset.

*) Nái 74) navþ-favlya	*Funera necessitate pallentia*
Létir nornir gráta.	*Faceres ut nymphæ fatales deplorarent.*
XVII.	XVII.
HÚNA skiald-meyiar 75)	HUNNORUM *virgines clypeatas* 75)
Hervi 76) kanna.	*Perniciem pati,*
En ATLA siálfan létir þú	ATTALUM *verò ipsum faceres*

I orm-

*) *Nár*, Omnes, non *Nárr*, quorum utrumlibet admittamus, non videmus, quo pactô ad contextum adplicare possimus. Quod *Nár* sit *νεκρος*; et inde ductum, neminem Philologiæ non penitus ignarum latere debet; sed quid illud huc facit, si vel maximè scribamus *Nár* in num. plur. et referamus ad nymphas geniales defunctorum? Eòdem res abit, si *Nár* exponamus Propinquas, ab *Ná*, propè, tanquam tales Nymphæ, *Fylgior* nobis vocatæ, olim creditæ fuerint sese continuisse apud cadaver mortui, propter antecedentem, dum in vivis erat, cum eo conjunctionem, aut simpliciter eum deplorassé ob conjunctionem memoratam, sine ulla in posterum præsentia apud ejus cadaver. Duos genios cuicunque homini nascenti adtributos fuisse statuit Horatius, nempe Album et Atrum, quam opinionem eum alicunde habuisse oportet, etsi Philosophis, saltem posterioribus, hac in re aqua hæreat, imô ne quidem eam mentione dignam reputent. Notandæ interim sunt mulieres duæ, bona et mala, cum Gislio Sursonio toties inter quietem conversantes.

74) Necessariò hic reposuimus *Nái*, pro *Nár*; de quo in varietate lectionis satis nugarum dedimus. Conf. et *Hrafna-galdr Oþins* vers. penult. lin. 7, et Gloss. Tom. I. h. Edd. sub voce *Náir*. Hic autem intelligendi sunt Attali regis adseclæ. *Navþ-favlr* ad fatalem lethi necessitatem pertinet; et *Nornir* in ult. lin. designant Nymphas propitias; respice ad var. h. l. sub finem.

75) Locus hic est notabilis ac doctus inprimis, de exercitiò militari olim in Europa a mulieribus usurpato. Conf. sanè hujus Poematis versum XLIV. lin. 8 sqq. *Völundar-qvidam* in Introductione prosaica, Odas Helgianas de Sigruna principe, et Odam I. Brynhildinam, necnon *Gudrunar-Qvidam* II. vers. I. lin. 3 ex varietate lectionis.

76) *Herfilegr*, foedus, atrox, turpis, notum vocabulum est apud Nostrates olim atque hodiè. Ab hujus priori parte mutuati sumus expositionem vocis simplicis et planè nobis alias inauditæ *Hervi*, cujus ultimos natales esse opinamur arcessendos a Verbo *At hverfa*, disparere, e conspectu subduci, deficere; inspice Gloss. Tom. I. sub eo Verbo. Nisi quis maluerit vocem istam referre ad *Harmr*, damnum, calamitas, toties in ea notione usurpatum Antiquis, tam in prosa quam in poësi. Nemini autem literato ignotum esse poterit, literas *m*, *f*, et *v*, esse unius elementi, atque adeò facili negotio inter se lubenter permutari.

I orm-garþ koma.
Nú er ſá orm-garþr
y) Yckr vm fólginn 77).

In carcerem serpentinum includi;
Nunc autem ille carcer colubrinus
Vobis est reservatus 77).

XVIII.

Seinaþ 78) er nú ſyſtir
At ſamna NIFLÚNGOM.
Lángt er at leita
þ) Lýþa ſinnis til
Of 79) róſmo-fiavll RÍNAR
Recka óneiſſa.

XVIII.

Nunc nimis tardum 78) evenit, soror!
NIFLUNGORUM *copiam colligere,*
Longinquum est quærere (petere)
Hominum auxilium,
Per palustria (coenosa) montana RHENO *propinqua,*
Alacrium virorum insignium.

XIX.

Fengo 80) þeir GVNNAR
Ok i fiötor ſetto

XIX.

Comprehenderunt GUNNAREM
Et in vincula conjecerunt

Vinir

y) *Ockr*, nobis, S. ineptè; nisi soror blanditie quadam se dicat participem futuræ calamitatis; hoc modo ex idiotismo Sermonis posset procedere.

þ) *Líþa*, S. ut prius var. h. in altero Alphabeto, ubi nos vide.

77) Hæc consentiunt verbis Brynhildæ Budliados ad Gunnarem in Sigurdar-Qvida ult., *Mvndu i öngan Orm-garþ lagiþr.*

78) *Seint koma ósvinnum manni ráð i hug*, est paroemia nota Nostratium, reapse verissima, quæ oppidò quam in hanc rem congruit. Sonat autem paroemia hæc latinè verbis tenus: Serò homini imprudenti in mentem veniunt consilia [salutaria].

79) *Rosmo*; hoc vocabulum ex regulis Grammaticis deberet esse *Rosma* in nominandi casu, sed vox nobis ea terminatione penitus ignota est, etsi *Rosm*, in gen. neutr. audierimus, quod usualiter significat quisquilias, excrementa; unde, in re ambigua, nobis visum est, hujus loci explicationes dare, quæ Versio præfert, opinantibus istud *Rosmo* esse nomen adpellativum, non proprium, de quo ultimo Germani ipsi nobis melius dispexerint.

80) Oppidò quam ornatè et eleganter adhibet Poëta verbum *At fá* hoc loco; consule sanè Gloss. Tom. I. h. Eddæ, sub eo verbo.

Vinir BORGVNDA 81).
Ok bvndo faſtla.

XX.

Siö 82) hió HAVGNI
Sverþi hvöſſo
En enom átta
Hratt han i eld heitan,
Sva ſkal *æ*) frækn
Fiandom veriaz 83).

BURGUNDORUM 81) *amici*
Atque strictè vinxerunt.

XX.

Septem [*viros*] 82) *cecidit* HÖGNIUS
Gladiô acutô,
Octavum autem
Impulit in ignem calidum;
Ita virum ferocem decet
Se ab hostibus tutari 83).

XXI.

æ) Ita Membr. et L. sed *Fræknliga*, S. adverbialiter, et fortasse ad metrum hujus Odæ rectius, etsi et alterum per se procedat.

81) Plinii auctoritate Burgundi ab initio erant species *Germanæ nationis*, *habitans* ad mare orientale s. Balticum. Ea natio sine dubio varias postea fecit migrationes in Belgium, Galliam, atque etiam, ut opinamur, in Daniam, et quidem notam hujus insulam, quæ *Bornholm* hodie nomine cluet, antiquitus in Danico sermone *Borringholm*, et apud Scriptores nostrates priscos *Borgundarhólmr*, in *Jómsvíkinga-þætti Olafs ſ. Trygg.* Tom. I. et in *Orms-þætti Stórolfsſonar* ejusd. Histor. Tom. II. Adeò ut sanè verisimile sit, dictam insulam nomen suum antiquitus a prædicta Burgundorum natione meruisse, etsi Dani hodiè, evphoniæ servientes, istud aliquantum immutaverint. Interim in re aliquantum ambigua tutissimum nobis visum est hic per Burgundos intelligere Frisiæ incolas, unde Attalus rex ortus erat, teste *Niflunga-ſaga* Cap. XLII. pag. 132. Neque demum omninò improbabile est, *Borgunda* hic esse gignendi casum singularem, et Attalum regem solum intelligi eo nomine, ob rationem nuper adlatam.

82) Multum hæc amplificat *Volſ. ſagâ* Cap. XLVI. pag. 99. Verba ejus: *Sidan bardiz Högni af mikilli hreyſti ok drengſkap ok felldi hina ſtæztu kappa Atla konúngs tuttugu. Han hratt-mörgum i þann eld er þár var i höllinni. Allir urdu á eitt ſáttir at varla ſæi ſlíkan mann;* i. e. Deinde (nempe postquam frater suus Gunnar comprehensus et in vincula conjectus erat) pugnabat Högnius magna cum animi fortitudine et virilitate, prostravitque summos athletarum Attali regis numerô viginti. Etiam trudebat multos in eam flammam, quæ in aula erat accensa. Omnium consensus erat, vix inveniri (visum iri) tantum athletam.

83) Epiphonema Auctoris hoc Heroe dignum.

XXI.

HAVGNÍ vardi
Hendvr GVNNARS 84).
Frágo frælnan
Ef fiör vildi
Gotna *a*) þiódan 85)
Gvlli kaypa.

XXI.

HÖGNIUS *vim propulsabat*
A corpore GUNNARIS 84).
Rogarunt fortem [*heroëm*],
Num animam vellet
Hominum regnator 85)
Aurô redimere?

XXII.

Hiarta ſkal mér HAVGNA
I hendi liggia 86)
Blódvgt or brióſti
Skorit bald-riþa 87)

XXII.

Cor mihi HÖGNII
In manu ut jaceat, edico 86)
Sangvinolentum pectori
Exsectum potenti equiti

Saxi

a) *þeóþom*, S. populis (Gothicis), vel populis simpliciter. Neque sanè improbanda ea lectio, boni enim reges commodis suórum civium vivunt.

84) De hac defensione Högnii nihil quidquam alibi nobis lectum est nisi quod adlatum in Not. præced., sed sine dubio hæc Auctoris relatio est vera de viro tam forti, et fratre tam amabili, ut Högnius erat Gunnari. Huc non incommodè adplicuerimus notum effatum Gretteris Robusti, ægri ac sauciati, de fratre suo Illugio, eum protegente: *Berr er hverr á bakino nema bródr egi.*

85) De Högnio hic sermo esse videtur, potius quam de Gunnare, propterea quod Auctoris verba de illo proximè præcesserunt. Interim tamen dissentientes consulere potuerint hujus Poëmatis vers. XXVII et XXVIII. et *Volſ. ſagam* Cap. XLVI. quæ rem liquidius enarrat his verbis: *Nú eru þeir bádir i fiötr ſettir Gunnarr ok Högni, þá mællti Atli kóngr til Gunnars konúngs, at han ſkyldi ſegia til gullſins, ef han vill lif þiggia. Han ſvarar: fyrr ſkal ek ſia hiarta Högna bródur mins blódugt;* i. e. Jamque illi ambo in vincula conjecti sunt Gunnar et Högnius. Tunc rex Attalus Gunnari regi locutus est, postulans, ut aurum (sc. Fafneris thesaurum) indicaret, si vitam obtinere vellet. Hic Gunnar respondit: Prius videro cor Högnii fratris mei sangvinolentum (quam sc. id indicem). Mirum interim est, neutrum fratrum ad hanc conditionem oblatam ullum responsum dedisse, quod fortasse, ut nunc est, exciderit è poëmate nostro.

86) Compone hæc verba Tyranni in *Atla-Málom* vers. LV. *Takiþ er Havgna Ok hyldit meþ kniſi* &c. cum nostra adnotatione.

87) Conf. *Ægis-dreckam* s. *Loka-ſennam* in Tomo I. hujus Eddæ, et quidem his verbis: *Freyrr er beztr Allra ball-riþa*, et adnotationem ibidem.

Saxi *b*) ſliþr-beito 88)	*Sicâ lethea acie præditâ* 88)
Syni þiódans.	*Filio regio.*

XXIII.	XXIII.
Skáro þeir hiarta	*Exsecuerunt cor*
HIALLA ór brióſti 89)	HJALLIO *è pectore* 89)
c) Blóþvct ok á bióþ lavgdc	*Sangvinolentumque patinæ imposuerunt,*
Ok báro þat fvr GVNNAR.	*Idque* GUNNARI *obtulerunt.*

XXIV.

b) *Sliþr*, divisim, omnes Libri. Mox *beitto*, S. quod ad exacuendi actum magis pertinet.

c) *Beóþogr*, Id. facili confusione, et tamen notandâ, literarum *l* et *e*. Mox voculam *á* exclud. L. et simul monet Chartas eam addere, supervacuè, ut censet; oportet hunc Librarium tam Sermonis nostri vulgati, quam poëtici, et præsertim in hac Oda, si tamen Diis placuisset, peritum fuisse; tamen quod ad prius, quomodocunque procedit, sed ea tamen mutatione nihil erat opus, et hoc adhuc unum est argumentum, quod iste Liber sit Membranæ nostræ progenies.

---

88) Ex auctoritate poëmatis *Völv-ſpá*, *Sliþr* vocatur Amnis infernalis, qui stercora volvit atque gladios. Hanc auctoritatem qualemcunque versio nostra sequitur. Non tamen obstinate refragrabimur iis, qui fortasse maluerint *Sliþr* hoc loco simpliciter de vagina gladii accipere, ut tyrannus jubeat, supplicio adhiberi gladium exacutum ab vagina recentem. Tertia opinio est, quod *Sliþr* hic positum sit pro nota voce *Slödr*, quæ designat usualiter lacunam in acie ferramentorum; ut adeò tyrannus, ad cruciatum intendendum, tale ferramentum jusserit adhiberi.

89) Qua occasione, quove consilio, servulo innocenti hoc fecerint ministri Attali regis, constat ex *Atla-Málom* Vers. LVII. Verum secundum ejus Poëmatis relationem misellus ille cum vita evasit, beneficio intercessionis Högnii, adspice versum dicti poëmatis LX. Non minus operæ pretium est hic conferre *Volſ. ſagam* Cap. XLVI. pag. 99 et 100, quæ aliquanto amplius rem narrat, sed de cetero Auctori præsentis Poëmatis consentit. Verba ejus: *þá mællti-rádgiafi Atla kóngs: Se ek betra rád; tökum heldr þrælinn Hialla, en fordum Högna*, et aliquanto post: *Nú þrifo þeir þrælinn í Munat ſinn, ok ſkáru úr honum hiartat ok báru fyrir Gunnar konúng*; i. e. Tunc loquutus est consiliarius regis Attali; Potius consilium perspicio (sc. quam ut Högnio vivo cor exsecetur, ut Attalus in antecedentibus præceperat), comprehendamus nempe servum Hjallium, at Högnium servemus. Comprehenderunt ergo servum altera vice, et cor ei vivo exsecuerunt, atque ad Gunnarem tulerunt.

XXIV.

Þá qvaþ þat GVNNARR
Gvmna drottinn.
Hér hefi ek hiarta
HIALLA ins blavþa.
Ólíkt hiarta
HAVGNA ins frækna.
Er 90) miök bifaz
Er á bióþi liggr.
Bifþiz hálfo meirr
Er í briósti lá 91).

XXIV.

Tunc fatus est GUNNAR
Hominum dominus:
Hic habeo cor
HJALLII *trepidi,*
Dissimile cordi
HÖGNII *intrepidi,*
Quod 90) *multum tremit*
Jacens in patina,
Tremuit dimidiô magis
Cum in pectore jaceret 91).

XXV.

Hló þá HAVGNI
Er til hiarta skáro 92)
d) Kvicqvan kvmbla-smiþ 93).

XXV.

Tunc ridebat HÖGNIUS
Ubi corde tenus secabant 92)
Vivum coni galearum concinnatorem 93),
e) Klecqva

d) *Kvicqvan*, Membr. et L. sed *Qvicqvan*, S. quidni scripserunt *kviqvan*, quod multò erat svavius et rectius?

90) De corde servi necessariò hic sermo est.

91) *Han (Gunnarr konúngr sagdi: hiarta má hér siá ens blauda; ok er ólikt hiarta Högna ens frækna,* þ*ví nú skélfr miök, en hálfu meira* (*minna* apud Björnerum, perperam) *þá í brió-sti honum lá. Vols. saga* Cap. XLVI. pag. 100.

92) Vide et admirare animi fortitudinem Herois nostri in tam crudeli supplicio. Accedit huc rex Danorum inclytus Ragnar Lodbrok, cujus morituri in carcere angvineo hæc ultima verba sunt in nobili Carmine suo, quod *Kráko-Mál*, nomine cluet: *Lífs eru lidnar stundir Læiandi skal deyia;* i. e. Björnero interprete: Vitæ præterierunt horæ, Ridens moriar. De Halfo s. Alfo rege, in Historia ejus et Heroum suorum, habentur hæc Cap. XIII. Þ*at munu seggir At sögnum giöra At Hálfr kóngr Hlæiandi dó,* i. e. Id homines relationibus prædicabunt, quod rex Halfus ridens moriebatur.

93) Absurda videri possit hæc principis regii adpellatio, saltem audax nimium, etsi ille, ut homo præliis adsvetus, sæpius verisimiliter usus fuerit galea, quam faciunt bellatores hodierni, et forsitan suis militibus ordinave-

rit

e) Klecqva han sízt hvgdi 94).
Blóþvgt þat á bióþ *f*) lavgdo
Ok báro fvr GVNNAR.

Ille de flendo minimè cogitavit 94);
Id sangvinolentum in patina collocarunt
Et ad GUNNAREM *tulerunt.*

XXVI.

g) Mærr qvaþ þat GVNNARR
h) Geir-NIFLÚNGR 95).
Hér hefi ek hiarta
HAVGNA ins frækna.
Olíkt hiarta
HIALLA ins blavþa.
Er 96) lítt bifaz

XXVI.

Serenus fatus est GUNNAR
Bellicosus 95) NIFLUNGUS:
Hic habeo cor
HÖGNII *intrepidi,*
Dissimile cordi
HJALLII *trepidi,*
Quod 96) *parum tremit*

Er

e) Klecqva, Omnes, non enim *klavcka*, *klavcqva*, *klavkvá*, ut in Tom. I. pag. 604 Col. 1. nullo majore jure, quam posuerunt *Gleggra (Gleiggra)* pro *Glavggra (glavggvara)* in Epilogo hujus poëmatii; analogia interim tamen aliarum vocum hanc scripturam quadamtemus fulcit, ut in *Gérva*, pro *Görva (giörva)* facere, planè, etsi ratio tamen nonnihil distet. Porrò *Sítzt*, membr. et L., at *Síst*, S. utrisque relinquendum.

f) Lavgdo, excidit ab S.

g) Mær, gen. fæm. ut semel supra, L.

h) Geir (Geirr) Niflúngr, divisim, L. et S. forte pro utraque priori voce legi debeat *Gérr*, perfectus, consummatus, etiam divisim, aut *Gerr*, paratus, accinctus, nempe ad patiendum supplicium, aut ad omnes eventus subeundum.

rit certam formam, ad quam adaptarent ista galearum insignia, quæ vulgò antiquitus *Herkumbl* adpellata sunt.

94) Audiamus hic Auctorem *Volf. sagæ* pag. 100; ejus verba: *Nú gengu þeir eptir eggian Atla kóngs at Högna, ok skáru ur honum hiartat. Ok sva var mikill þróttr hans, at han hló, ámedan han leid (beid* opinamur esse elegantius) *þessa qvöl, ok allir undruduz þrek hans, ok þat er sídan at minnum haft*; i. e. Jamque, secundum incitationem Attali regis, illi (famuli l. lictores) Högnium adgressi sunt, et cor ei vivo execuerunt. Atqui tanta ei erat vis animi, ut interea, dum pateretur hunc cruciatum, rideret. Eamque fortitudinem omnes admirati sunt, quæ res exinde in posteritatis vivit memoria.

95) Vel strictius ad verbum: Hastatus, hastæ utendæ adsvetus, Niflungus.

96) De corde Herois, non autem corde servi, hic sermo est.

Er á bióþi liggr.
Bifþiz ſvagi miök
Er i brióſti lá.

Jacens in patina,
Non tremuit sic multum,
Cum in pectore jaceret.

XXVII.

Sva ſkaltv Atli
Avgom *i*) fiarri 97)
Sem [*k*) þú] mvnt
Meniom 98) verþa.
Er vnd einom *l*) mér
m) Avll vm fólgin

XXVII.

Ita tu, Attale!
A meo conspectu procul abesto 97),
Uti tu aberis
A monilibus 98) *procul.*
Mihi soli concessa est
Omnis abscondita

Hodd

i) Fiarri, ad posteriorem lineam transfert S. et vocem hanc transversa lineola subduxit L. in Textu; at *Fiannin* ex Chartis, ut ait, adfert in margine; lectio nullius pretii, quæ sensum cæterorum turbat, vel si de hoste caperetur.

k) Mvnt, nudè, omnes Codd.

l) æ semper, inserunt Chartæ, teste L. in marg.

m) Orþ, verbum, ɔ: indicium, S. lectio haud sanè adspernanda, mutatis mutandis; mox *Fólginn* in Accusandi casu masc. gen. S. Etiam notanda hæc lectio propter genus τοῦ *Hodd*, de quo meritò ambigitur. In ceteris Libris est ea vox (nempe *Hodd*) fæminini generis, vel neutrius, sed magis fæminini.

97) Locus hic est unus inter scruposos hujus Poëmatis, quo quid faciamus, incertum sanè habemus. Unum sensum utcunque dedimus in Versione, qui ipse nondum nobis plenè satis facit. Alter sensus foret hic: Ita tu, Attale! procul ab auri istius conspectu eris, quemadmodum [procul aberis] ab ejus possessione et usu; i. e. aliis verbis: Tantum aberit, ut aurum in tuam possessionem unquam veniat, ut id ne tibi quidem licitum unquam futurum sit oculis tuis conspicere. Utrumlibet sensum adoptemus, sanè hic non mediocriter elucet magnanimitas hujus Herois. Verba hujus statim post visum cor, fratri vivo exsectum, hæc sunt ad tyrannum Attalum in *Volſ. ſaga: Svo muntu Atli láta þitt lif, ſem nú látum vid;* i. e. Ita tu, Attale! amittes vitam tuam, quemadmodum nos duo (fratres) nostram nunc amittimus, ɔ: violenta morte morieris. Hunc autem sensum subesse verbis Poëtæ nostri, haudquaquam perspicere possumus.

98) Sc. aureis thesauris Fafneris; et *Meniom* hic est pluralis a Nom. sing. gen. neutr. *Men*, non autem a *Meniar*, monumenta, gen. fæm.

Hodd Niflunga.
Lifira nú Havgni 99).

XXVIII.

n) Ey var mér týia 100)
Meþan viþ tveir lifþom.
Nú er mér engi
Er ek einn o) lifik.
Rín skal ráþa
Róg-málmi 101) skatna

Gaza Niflungorum,
Nunc in vivis non est Högnius 99.)

XXVIII.

Semper mihi erat dubium 100),
Dum nos ambo viximus;
Nunc id mihi nullum est,
Cum egó solus supersum:
Rhenus dominetur, faxo,
Metallo humanorum dissidiorum auctori 101),
102)

n) *Ey* — *tyia (tyea)*, Omnes.
o) *Lifi*, S. extruso Pronomine suffixo, more suo.

---

99) *Nú veit ek einn hvar gullit er, ok mun eigi Högni segia þér*, i. e. Nunc ego solus scio, ubi aurum reconditum sit; sanè Högnius id tibi non indicabit, verba regis sunt ad Tyrannum in *Volf. saga* pag. 100.

100) Hoc vocabulum unum est inter insolentias hujus Poëmatis. Contextus tamen persvasit nobis, ut ei sensum in versione positum tribueremus. Præterea huic nostræ opinioni adspirat *Volf. saga* l. modò citatô; verba ejus: *Mér lék i hug ymist, þá er vid lifdum bádir; en nú hefi ek einrádit fyrir mér: skal nú Rin ráda gullinu, fyrr enn Hynir* (*hinir*, apud Björnerum mendosè) *beri þat á höndum sér*; i. e. In diversa animus mihi agebatur (an sc. indicarem tibi aurum Fafnerianum, vel aliquid tecum inde communicarem) dum nos duo (fratres) vivebamus; nunc autem consilium meum obstinavi: Rhenus auri domimus esto, potius quam ut Hunni id gestent in brachiis ɔ: eô ornent manus suas et brachia. Compone huc sanè versum proximè sequentem, quatuor lineis prioribus. Quod ad vocabulum illud insolens *Tyia*, dubium, ambiguum, adtinet, verbulô monere voluimus, nostram opinionem eô tendere, ut id formatum sit primariò a *Tveir*, *Tvö*, duo, secundariò autem et proximè a *Tví*, quod in Compositis notum est, sed solitarium sibi vix ac ne vix quidem, atque absolutum. Jam verò licitum est, secundum regulas originationis in Lingva nostra antiqua, *Vi* et diphthongum *Y* inter se permutare, quamadmodum in *Tvísvar* et *Tysvar*, bis numerô; *Biörgvin* et *Biörgyn*, Bergæ, Norvegiæ civitas nobilis. Hic adeò, præter contextum, et ei suffragans argumentum è *Volf. saga* superius in hac ipsa adnotatione adductum, est fundus nostræ Versionis loci hujus ferè desperati.

101) Locus classicus huc pertinens, nimirum ad vocabulum complexum *Rógmálmr skatna*, continetur in *Sigurdar-Qvida* II. parte I. his verbis pumilionis Andvarii, cui Lokius hoc aurum primitus extorserat: *Þat skal gull Er gustr átti Bræþrom tveim At bana verda Ok avþlingom átta at rógi. Man mins fiár Mangi niota.*

102) Svinn *p*) ás-kvnna 103)
Arfi Niflúnga.

102) *Sciens, Divis notæ* 103)
Hæreditati Niflungorum.

XXIX.

I *q*) veltanda vatni
104) Lýsaz val-bavgar.
Heldr enn á höndom gvll
Skíni Húna börnom.
r) Ykviþ 105) er hvel-vögnom

XXIX.

In aqua [se] volvente
104) *Illuminantur (depurantur) insignes annuli,*
Magis quam si in manibus aurum
Fulgeat Hunnorum *filiis.*
Inflectite 105) *vos ad iter rotata vehicula,*

Haptr

p) *As kunna*, divisim, Id.
q) *Vellanda*, bulliente, fervente, Id. suspectè.
r) *Ykviþ (yqviþ)*, Omnes.

niôta. Versus ille proximè ibi subsequitur prosam secundam. ubi nos periclitati sumus conjecturam, quinam isti octo principes fuerint.

102) Hoc epitheton fluvio, tanquam personæ, adtribuit Poëta oppidò quam audacter et simul eleganter.

103) Cur *As-kunna* de hæreditate ista, sive auro isto Fafneriano, post cædem Sigurdi a Niflungis injuriosè occupato, hic dicat Auctor, rationem habet idoneam in Oda Sigurdi II. modò citata, et quidem ejus Introductione prosaica, item versu Poëmatis 1. 5. 6. 9, ut et Prosa altera et tertia.

104) Mirè hisce quatuor lineis insultat rex tyranno et ejus subditis.

105) *Ykviþ* hic modò positum est pro *Vikiþ*, cujus permutationis exempla suprà dedimus sub N. 110. Hic autem adhuc unum exemplum addimus ex *Hryggiar-stycki*, nobili ejus Exemplari membraneo, quod *Morkinskinnæ* nomine cluet: *þar þurfti vida til at yqva at taka menn*, i. e. Passim admovendæ erant naves (vel earum cursus flectendus) ad homines sustollendos, nimirum Danos captivos, quos Haraldus Sigurdi in mare deponi fecerat. Hac eadem operâ etiam notare licuerit ex Edda Snorr. vocem *Kykva-vödvi* pro *Kvika-vödvi*, musculus vitalis ad verbum, re ipsa in sermone medico musculus pollicis, quod exemplum etiam facit pro nostra adsertione hujus literarum permutationis, etsi aliquantum differat in earum situ. Rem ipsam quod adtinet apud Poëtam nostrum, Attalo regi hæc verba tribuenda sunt, respondenti ad ultima Gunnaris verba super auro Fafneriano, quam nostram sententiam satis adstruit *Volf. saga* pag. 101. ubi hujusce verbis immediatè hæc subjungit: *Atli konúngr svarar: Farit (færid*, Björner, mendosè) *á brott med bandingian, ok svo var giört*; i. e. Rex Attalus respondit: Hinc asportate vinctum, atque ita factum est.

Denique

Haptr er nú i böndom 106). — *Captus nunc est in vinculis.*

XXX.

Atli inn ríki 107)
Reiþ glavm-mavnom 108)
109) Sleginn róg-þornom 110)

XXX.

Attalus *ille potens* 107)
Vectus est sonipedibus mannis 108),
109) *Spiculis militaribus* 110) *cinctus*,

Sifiúngr

Denique *Hvel-vögnom* non malè hic posuit Auctor, *nam sunt etiam vehicula, quæ rotis carent*, ex. gr. trahæ, item *Vagar*, hodie magis *Vögvr*, in *Njals-saga*, vectaculi species, Cap. de Cæde Höskuldi Njalsonii, ex plurium Librorum lectione.

106) Heic tyrannus de victoria sua superbiens insultat infelici regi, leviro suo, ad supplicium crudele abducendo.

107) Vel per se ipse potens, vel speciatim propter triumphum de suis leviris, et spem auri Fafneriani, unàcum regno ab hisce relicto.

108) *Glavm-mavnom*, sanè quam splendidè formatum nomen est, et prior pars ejus apta satis ad præsentis supplicii pompam; posterior pars necessariò venit ab voce nobis inaudita *Mani*, m. in casu Nominandi sing., sed tamen rectè et rationabiliter a *Mön*, pila equina, de quo consulatur Gloss. Tom. I. hujus Operis. Erunt fortasse, qui existimaverint multò simpliciorem et planiorem lectionem esse *Glavm-mavrom*, sed nos tamen nihil hic mutandum esse decrevimus. In *Mavnom* autem figura Numeri est, ut supra Vers. XVI. lin. 5 cum nota nostra. Denique in transitu adferre liceat opinionem nostram, quod nempe nostrum *Mön*, s. *Mavn*, cognatum sit Lat. Mannus, de cujus origine hæsitant Etymologi. Quod Latini voces suas ab Septemtrionalibus petiverint, multis sanè quam incredibile visum iri arbitramur, sed unde illi ex. gr. petiverunt vocem Svavis, de cujus origine ne ullum jota quidem legere est apud Etymologos? Unde? nisi a vocabulo nostro Eddico *Svas*, toties occurrente. Eadem ratio obtinere poterit etiam in aliis vocabulis, de quorum origine Philologis aqua hæret.

109) Ad hanc adplicationem Participii pass. *Sleginn*, conferre juvat superius apud Auctorem hujus Poëmatis Vers. XIV. lin. 6 cum varietate lectionis ac nostra adnotatione. Item expositionem vocis hujus in Eddæ nostræ Tom. I. sub ea ipsa in secunda notione.

110) In Edda Snorr. *Róg*, gen. f. an neutr., inter pugnæ vocabula recensetur. *Þorn*, spina, propriè, qua voce ex regulis poëticis adplicata ad pugnæ vocabulum, oritur justa hastæ, lanceæ, pili l. spiculi, adpellatio. Parum autem interest, utrum per *Róg-þorn* hastas tantum hic malimus intelligere, an hastatos tyranni ministros, nisi hoc ultimum aliquanto est figuratius; quæ figura etiam firmatur a præcedente *Glavm-mavnom*, numerô multitudinis, cum tamen ibi de tyranno solo sermo sit. Scilicet Attalum regem validum ac numerosum præsidium adhibuisse in eductione regis Gunnaris ad supplicium, et triumphandi gratiâ, et ne è manibus suis elaberetur, vel fortasse ab aliis huic benevolis eriperetur, et ille sanè sibi in hac re metuere poterat ab ipsa conjuge sua, sorore Gunnaris. Ubi autem iste carcer angvineus, ubi tyrannus Gunnarem ad necem excruciavit, situs fuerit, ambigi potest, et ambigitur inter scriptores hujus Tragoediæ. Auctor *Niflunga-sagæ* tradit, eum in media regis sede, quam

Susa

Sifiúngr þeirra 111).	*Sororius eorum* 111).
*)	*)
Gvdrún ſig-tífa 112).	GUDRUNA *ducum bellicorum* 112),
	Varnaþi

*) Hic una linea excidit ab omnibus Libris, hoc modo non incommodè supplenda, ut opinamur: *Gættiz harma*, i. e. Animadvertit ærumnas aut calamitates.

Susa et *Susat* nominat, fuisse collocatum; *Volſ. saga* rem in medio relinquit. Nos in ambiguo sequimur circumstantias rei apud Poëtam nostrum, et statuimus hunc supplicii locum extra urbem aliquanto spatio, majori l. minori, in tyranni territoriis situm fuisse, inducti hujus versûs parte priore, collata cum priore parte vers. XXXIV. Cum nobis utcunque facere arbitramur, præter hæc loca, illustre Poëma *Oddrúnar-Grát*, quod graphicè depingit luctum hujus regiæ Principis ob crudelem necem amici sui, nempe regis Gunnaris. Verba ejus adponere non pigebit: *Nam horſkr kónúngr Havrþo ſvegia þviat han hvgdi mik Til hiálpar ſer Kynrikr konúngr Of koma mvndo.* Nam ek at heyra — *Hve þar af ſtriþom Strengir gvllo. Vilda ek fylkis Fiörvi biarga, Letom fliota Far lvnd yfir Unz ek alla ſác Atla-garþa. Þá kom hin arma Ut ſkævandi Móþir Atla*, etc. per totum hunc versum. Ex hisce, præsertim versu ultimè adducto, opinamur tutò concludi posse, istum supplicii locum extra sedem regiam Attali situm fuisse. Præterea fieri potest, ut Attalus æstivæ oblectationis ergo alias arces in territoriis suis extra urbem primariam sitas habuerit, quemadmodum mos est hodiè regibus viris atque proceribus. Apud harum arcium aliquam, nihil est, cur non locum istum serpentinum, ad nocentes et inimicos plectendos, fieri curaverit, crudelitatis suæ delectandæ gratiâ. Ad talem ejus æstivam sedem forte venerint primùm Niflungi invitati; sed venerint sanè in ipsam urbem primariam, ut narrare videtur Historia, nihilô tamen minus potuit tyrannus ille vivum regem Gunnarem ad hunc supplicii locum transportasse, atque ipse illic oblectamenti gratiâ, præsens adesse neci ejus cruciabili, uxore sua interea in primaria sede relictâ; mater verò fortassis cum filio æstivabat in aliqua dictarum arcium.

111) Nempè fratrum Gunnaris et Högnii. Et sanè, invidiæ movendæ causâ, Auctor rectè et aptè adposuit tyranno nomen *Sifiúngr*.

112) Ita honoris gratiâ Niflungos adpellat Poëta. *Tivi*, *Tivr*, speciatim et antiquis usitatè est Divi nomen, sed posteriores id latiùs extenderunt, ex. gr. Sighvatus Poëta, ubi de Olao Sancto rege extincto sic loquitur: *Lyg ek nema Olafr eigi Yf* (*If*) *ſem qviqvir tivar*; istud *Tivar* hoc loco an reges sonet solos, an homines quoscunque, in ambiguo relinquimus; contextus tamen favere videtur posteriori opinioni, et quidni? Notum enim est, quod nos homines ab initiô non tenuem partem acceperimus imaginis divinæ. Expressis verbis tamen *Sig-tivar* de Diis usurpantur in nobili Carmine *Völv-ſpá*; item in *Loka-ſenna* Tom. I. hujus Operis Vers. I. lin. 6. II. lin. 3, collato vocabulô complexo *Sig-tiva ſynir* in ejus Glossario. Alias *Sig*, prior vocis pars, ex Eddæ Snorr. auctoritate et priscorum Poëtarum usu, nihil aliud quam pugnam notat, etsi quibusdam libuerit eam vocem in compositione ad victoriam trahere. Denique verbulo monendum, utcunque de lacuna judices proximè antecedente, *Tár Sig-tiva* hic in sensu posse jungi, de lacrymis ob cædem fratrum Prin-

Varnaþi viþ tárom
113) Vaþin *s*) i þys-havllo 114).

Lacrymis abstinere sategit,
113) *Ingressa turbulentam aulam* 114).

XXXI.

115) Sva gángi þér Atli
Sem þú viþ Gvnnar áttir
Eiþa opt vm svarþa
Ok *t*) ár of nefnda 116)

XXXI.

115) *Ita res tibi cedant*, Attale!
Ut tibi cum Gunnare *intercesserunt*
Juramenta sæpè jurata,
Atque olim solenniter verbis concepta 116)
117)

s) *Yþis haullo*, S. obscurè.
t) *Aþr of efnda*, antea factô præstita, S. contra mentem loquentis.

Principum ab regina non fusis quidem, sed cognationis meritô fundendis; atqui ab calliditate muliebri tantisper retentis, donec Illa eorum necem in marito ulcisci posset, atque ut ei, et ejus famulis, credulitatem instillaret.

113) Confer supra regis verba ad pincernam suum: *Ristv nú Fiörner Láttv á flet vaþa Greppa gvll-skálir*, ubi animi fervor ad foecunda pocula propinanda eo verbô significatur. Ita haud absimiliter hoc præsente loco significatur iracundiæ fervor in animo reginæ, gestu ejus externo aulam ingredientis demonstratus.

114) *þys-havllo*, vel ob hominum ibi præsentium multitudinem, dixit Poëta, vel ob certamen ibi paullô ante commissum, quæ posterior opinio nobis videtur probabilior, propter vers. XV. XX et XXI. antecedentes hujus Poëmatis; quibus consentiunt *Volf. saga* Cap. XLVI. sub initio, et *Niflunga-saga* Cap. CCCLXIII pag. 489 cum seqqv.

115) Totus hic versus in re ambigua tribuendus videtur personæ Gudrunæ, eo momentô intrantis regiam, quô rex Attalus cum suis carnificibus Gunnarem regem ad supplicium abduxit. *Atli kónungr svarar: Farit á brott med bandingiann, ok svo var giört. Gvdrún qveþr nú menn med sér, ok hittir Atla ök mællti: Gángi þér nú illa, ok eptir þvi sem þér heldud ord vid mik;* i. e. Rex Attalus (ad ultima verba Gunnaris, conf. supra vers. XXVIII. lin. 4 seqq. et XXIX, 4 prioribus lineis) respondet: Hominem vinctum hinc abducite, atque ita factum est. Jamque Gudruna homines secum advocat, Attalum convenit, et loquitur: Nunc tibi malè cedat res, atque ad eum modum, quô tu servâsti promissa mihi data, *Vols. saga* Cap. XLVI. pag. 101. Cujus ultima verba aliquid subobscuri, saltem ambigui, in se habere videntur; nam quæritur, qua in re constiterint promissa ista regis erga uxorem? Nostra opinio eô vergit, ut Ille Ei promiserit plenam amnestiam necis Brynhildæ sororis suæ, et præterea, quod in posterum fauturus esset fratribus uxoris, et eorum regnum ac potestatem omnibus modis suffulturus.

116) Magna subtilitas et elegantia in hac et duabus antecedentibus lineis inest; re autem ipsâ regina dicere vult: Ita tibi omnes res infeliciter procedant, uti processit fratribus meis foedus amicitiæ tecum initum, ac juramentô frequenti

117) At u) sólinni svþr-havllo
Ok x) at sigtýs bergi 118)

117) *Per solem a meridie vergentem,*
Et ad (per) divinam arcem 118),

y) Hvlqvi

u) *Sólinn*, Id. in Accusandi casu. *Sollinni*, vel *Soltinni*, L., turgida aula, sonaret utcunque hominum numerô, refertam domum; sed jejuna aula sonaret vacuam hominibus domum; atqui hæc satis sunt coacta et suspecta. *Sudr-haull* foret Aula Teutonica, nempe vel Attali vel Gjukii.

x) *At*, tantum L. et S., sed *At á*, Membr. quorum illud *á* meritò ejiciendum est. Deinde *Sigtifs*, S. *Sigtifr* foret ipse Attalus vel Gunnar. *Berg*, foret arx regia. *Sigtyfs*, L. obscurum.

---

frequenti abs te confirmatum. De hoc autem foedere nihil memorat Edda nostra; illud autem scilicet contractum fuisse eo tempore, quo Attalus Gudrunam in matrimonium duxit, vel etiam quô tempore Gunnar Brynhildam, Attali sororem, uxorem obtinuit.

117) Nihil obstitit hic componere Völundi verba in Oda sua, versu, qui sic incipit: *Eiþa skaltu — Alla vinna* &c. ubi nostra Versio fluctuabat in particulas Ad et Per; quod ad prius adtinet, nempe illud Ad, id nunc nobis satis firmari videtur è loco modò excitato, ut mos fuerit Veterum, jurantium per aliquam rem sibi carissimam et plurimi æstimatam, eorum ergo mos fuerit, ei ipsi rei inter jurandum adsistere atque dextram imponere. Verum hæc subtilitas locum non habet in hac linea, sed admodum congruit in tribus sequentibus. Quid ergo dicere velit regina per hæc: *At sólinni svþr-havllo?* quid autem, nisi, ex garrulitate muliebri, ornativè et amplificativè, adjecit istud Solis epitheton perpetuum *Svþr-havll*; a Masc. *Svþr-hallr*. Vel etiam majoris inculcationis gratiâ hic præcise loquuta est de tempore foederis ejus jurati, quod fuerit pomeridianum.

118) *Sigtyr* Odini nomen est in Edda Snorr.; hujus autem Divi in Germania olim auctoritatem et cultum floruisse, nobis non est dubium. Verba Brynhildæ Budliados, Germanæ muliebris, nota sunt in Oda illius hoc Tomo superius, quæ cluet nomine *Sigvrdrifo-mál*, vers. III: *Oþinn þvi veldr At ek eigi máttak Bregþa blvnn-stavfom*, quæ verba huc non sine ratione adplicantur. Multò tamen clariora atque energetica sunt verba Auctoris nostri in *Helga-qvida Hundings-bana II.* h. T. hæc nimirum: *Dagr Högnason blótaþi Oþin til favþr-hefnda; Oþin léþi Dag geirs sins*; atque Dagi principis responsum ad sororem suam Sigrunam, Helgii conjugem: *Einn veldr Oþinn Avllo bölvi þviat med sifiüngom Sak-rúnar bar.* Si nihil aliud foret, ex his saltem locis adparere potuerit, Odinum olim Germanorum fuisse Numen, quod et amabant ac metuebant, rebus ita ferentibus. Quid autem *Berg* hic sit, aliud præter Fanum Divi istius, ex more priscæ religionis paganæ, firmiter exstructum, atque adeò munitissimum, petræ l. arcis lapideæ instar, non opinamur facilè extricari posse. In transitu conferendam censemus *Droplavgarsona-sagam* minorem de Fano Bessi, quod circumquaque clathris ligneis munitum erat.

y) Hvlqvi 119) hvíl-beþiar
Ok at hríngi Ullar 120).
121) Ok meirr þaþan

Thorum 119) conjugalem,
Et ad (per) Ulleri *120) annulum:*
121) Atqui post inde

z[1]) Men-

y) Hulqvi, L. et S.

119) Hic locus est unus ex multis obscuris hujus Poëmatii. Quid de eo dicamus aliud, quam ut istud *Hvlqvi*, celandi notionem in se quomodocunque contineat, quando quam proximè ad verba Auctoris sensus hujus lineæ fuerit: [Ad] occultum quiescendi locum; et tenuis nostra opinio est, nihil aliud hac lineâ significari, quam id, quod etiam homines nostrates hodie usurpant sub nomine *Lok-reckia*, *Lok-hvíla* etiam antiquitus, i. e. ad verba: Clausum cubile; quid autem clausum sit, nisi abditum et occultum? *Hvíl-beþiar* denique, ut insolenter, ita svaviter et eleganter formatum est.

120) An *Ullr*, Ullerus, positus sit heic pro se ipso, sive pro Odino, è permissione Eddæ Snorrianæ, cujus alterutrius aræ iste annulus consecratus fuerit, an verò pro ipso rege Attalo, e nostra sententia ad *Egils-sagam*, qvasi *Valdr*, potens, in ambiguo relictum sit, nam utraque opinio suis nititur rationibus. Quod ad posterius adtinet, Attalus vir opulentus potuit possidere multas armillas eximias, sed unam inter omnes maximè egregiam, ad quam juramentum fecerit.

121) Nostra opinio fuit sub initio hujus versus in adnotatione, personæ Gudrunæ has 4 ultimas lineas etiam tribuendas esse; sed re amplius animo perpensa, non admodum reluctabimur Ei, qui illas Auctori narranti velit tribuere. Prior tamen opinio nostrum animum titillat, propter antithesin in re ipsa adversus antecedentia. Dè ordine harum 4 linearum aliquid simul videbimus: is autem commodissimus videtur statui hoc modô: *Ok α) meirr þaþan Aró β) bitvls-skokr γ) dólg-ravgni Men-vörþ til δ) davþs. α) Meirr*, i. e. post omnia illa promissa jurata. *þaþan* ɔ: ab regia Tyranni. *β) Skokr* vix ferè aliud hic esse potuerit, quam equus, et quidem equus successor deterioris notæ, cui fortasse tyrannus imposuerit adfinem suum ad supplicium ducendum. *Skokr*, vel *Skókr*, per se potuerat esse plenum de tali equo, nomine ducto a V. *at skaka*, quatere, concutere; sed Auctori placuisse videmus, fortasse tenuis illustrationis gratiâ, adponere vocem *Bitvls*, cui nos neque in ea re contradicimus. Quod ad verbum *Dró* antecedens adtinet, mirificè id hic adplicuit Auctor, nam sanè alias potuerat per metrum dixisse *Bar*, gestavit, portavit; nimirùm indicare voluit, regem, ad supplicium abducendum, impositum fuisse equorum regiorum deterrimo, qui eum potius trahere diceretur quam vehere; quemadmodum etiam exempla vidimus in patria nostra de maleficis ad suppicium abductis. *γ) Dólg-ravgni* in Dandi casu hic ad beneficium vel commoditatem positum est, et intelligitur ipse rex Attalus. Deinde *Men-vörþr* est viri, et quidem viri illustris l. potentis adpellatio, quæ Gunnarem significat. *δ) Davþs* hic rotundè positum est pro *Davþa*, quod æquè facile per metrum dicere potuerat Auctor. Atqui notum esse arbitramur vel ex Annalibus nostris, qui nunc sub prelo sunt, quod *Dandr* facili negotio pro *Daudi* supponatur in Lingva nostra.

z[1]) Men-vörþ bitvls
Dólg-ravgni dró
Til z[2]) davþs skokr.

Monilium custodem,
In voluntatem duci bellico, traxit
Ad necem lupati concussor.

XXXII.

Lifanda gram
Lagdi í garþ þann
Er skriþinn var
122) Skatna mengi
Innan ormom.
En einn GVNNARR
Heipt-móþr havrpo 123)
þ) Hencli 124) kníþi.

XXXII.

Vivum regem
Collocavit intra id septum,
Quod perreptatum erat,
122) *Agmen hominum,*
Interiùs angvibus;
Solus autem GUNNAR
Iracundia animô æstuans 123)
Citharam pede 124) *pulsabat.*

XXXIII.

z[1]) *Men-vörþir*, L. ex varietate, monstrosum in Lingva, et sensu cassum, leviter tamen mutari potest, vel in *Men-verþir*, Nom. plur., vel in *Men-vörþr*, Nom. sing. sed neutrum nobis satisfacit.

z[2]) *Davþ scokr*, divisim, Membr. et S. sed *Dauþskokr*, conjunctim, L.

þ) Ita satis perspicuè Membrana præferre videtur; sed *Hendi*, manu, L. et S. contra Snorrium in Edda sua, uti *et* contra *Daudi Niflúnga* et carmen *Gunnars-Slag*, necnon *Atla-Mál in Grænlenzko*, Poëma proximè subsequens, vers. XXII. Mox *Knyþi*, per *y* in priore, S. quæ varietas jam ante uno et altero loco occurrit, per se non improbanda.

122) Nota hic transpositionem verborum, Auctori hujus Eddæ alias insolitam, nisi in versu præcedente et paucis aliis. Adeòque hæc linea in sensu jungenda est cum secunda, *Lagdi* &c. Quod ad *Skriþinn* attinet, illud tam nobile epitheton est de reptilibus, ut nihil possit supra.

123) Quod et necesse erat, propter fraudem adfinis sui, et fratris ab eo necem perpetratam.

124) Quid ergo dicamus, post multas animorum fluctuationes de sensu hujus vocis? quid enim aliud? nisi quod istud *Hencli*, pedem, poëtico more, olim sonuerit, a Nom. sing. *Henkill*, inusitatô, *Hækill*, quod alio versum interdum adplicatur. Cum nostra versione faciunt ipsum nostratium *Hökvl* in composita voce *Hökvl-brækvr*, (de qua consule *Gunnlavgs-sagæ* Interpretem pag. 81, nota 57.) atque Danorum *Ankel*, talus, Germ. *Knochel*, facili mutatione. Et nihil exquisitius dici potuit, quam quod Poëta dixit hisce duabus lineis.

XXXIII.

Glvmdo ſtrengir 125).
126) Sva ſkal gvlli frækı
æ) Hríng-drifi 127)
Viþ fíra halda.

XXXIII.

Clarùm sonuerunt chordæ 125);
126) *Ita animô ferocem decet*
Annulorum dispersorem 127)
Aurum adversus [*adpetentes*] *homines*
detinere.

XXXIV.

Atli lét 128)
Lanz ſíns á vít 129)
Jó *a*) eyr-ſkán 130)

XXXIV.

Attalus *permisit* (*ire fecit*) 128),
Suum prædium revisere 129),
Equum ferri adtritorem 130)

Aptr

æ) *Hring-drífi*, S. per *i* grave in penult. Et vocula *Viþ* in sequ. lin. hanc lineam claudit ibidem.

a) *Eyr ſkán*, divisim, L. S. et Membr.

125) Non ab re est huc adducere verba Oddrunæ, amicæ Gunnaris ac sororis Attali regis: *Nam horſkr konúngr Havrpo ſvegia — — Nam ek at heyra Or hleſseyio Hve þar af ſtriþom Strengir gvllo.* Atque simul notanda est mira brevitas Auctoris et abstinentia ab rebus, quas aliundè intelligi putaverat, commemorandis.

126) Epiphonema Auctoris quantivis pretii in hisce tribus lineis continetur de animi constantia apud regem Gunnarem, idque in se ipso sanè quam est elegans, tam in re, quam in verbis.

127) Posterior pars vocis rectè formata est è regulis Sermonis nostri, si analogiam spectare velimus. Magis tamen placuit Poëtæ prisco *Hríng-drífr* loquí, apud Snorrium, ut opinamur.

128) *Lét — jó;* notanda sanè est hæc adplicatio verbi notissimi *At láta;* nam ita rara est, ut nihil possit esse rarius. At si rem rectè pensitemus, neque elegantiâ caret, neque auctoritate etymologica. In manu erat Auctori dicere: *Atli lét fara* l. *renna* ɔ: Ire, currere fecit; atqui istud prætulit, ut exquisitius.

129) *Land*, de fundo, tralatitium est apud Veteres, præsertim in Legibus, non nunquam etiam in Historiis; unde nos adeò eum sensum vocabuli hic adoptavimus, cum præterea valdè dubium sit, Attalum hoc tempore extra suum regnum, vel suam regionem, fuisse constitutum. *A vit* quod adtinet, consulendum censemus Gloss. Tom. I. Eddæ hujus, sub voce *Vit.*

130) Istud *Eyr-ſkán* satis obscurum est in utraque parte hujus complexæ vocis. Nostra tamen animi fluctuatio super ejus sensu ibi demum constitit, ut putaremus, priorem ejus partem nihil aliud sonare, quam ferrum; respice ad nostram adnotationem superius sub N. 6,

Aptr frá morþi 131).	*Retrò ab cæde* 131):
b) Dynr var i garþi 132)	*Sonitus extitit in area* 132)

Dvav-

b) *Dyrkr*, L. in Textu, obscurè, sed *Dynr* in margine, ex aliis, ut ait.

N. 6, quod nunc addimus ex *Orms-þætti Stórólfssonar* in *Ol. S. Trygg.* ed. Skalholt.: *Jörvndi Goda (mági Orms, præcesserat) váro gefnir avrskór einir, þeir váro sva stórir ok járnmiklir, at þeir stóþv hálft pvnd* *) *savmlavsir. Þeir fóro vm búþina til synis, en er skórnir komo til Þórálfs, tók han skóna fióra ok lét saman, ok hélt á nockra stund, rétti siþan at Ormi, ok váro þá allir rettir sem kerti. Ormr tók viþ ok beygdi i eino alla skóna-fióra, sem áþr vóro, ok þótti þetta mikil aflravn hvaru tveggia*; i. e. "Jörundo Pontifici (Ormi adfini) donati fuerant calcei ferrei (l. soleæ ferreæ) uni equo calceando; ii adeò magni erant, et adeò magnam vim ferri in se continebant, ut pondere suo æquarent semilibram sine clavis. Circumibant autem tabernaculum ostendendi gratiâ; ubi verò calcei illi ad Thorálfum (de quo sequitur in narratione, quod Mækolfum in alio roboris experimento superaverit, atqui Mækolfus ille, eadem narratione tradente, præditus erat robore, quo sex viri ordinarii præditi sunt) veniebant, sumsit quatuor illos calceos, et in manibus suis composuit, continuitque aliquantisper, deinde ad Ormum porrexit, atque ii omnes tunc in formâ sua recti erant ad instar candelæ. Ormus eos accepit, omnesque quatuor calceos uno momentô in priorem formam curvavit. Hoc roboris experimentum utriusque inter singularia vulgò habitum est". Interea notum est, ex elegante poëmate *Alvis-málom* in Tomo I. Eddæ hujus, quod *Avr* (atque adeò *Eyr*) sit telluris vocabulum; atqui eam notionem huc minus quadrare existimavimus, itaque necessitate impulsi illam alteram amplexi sumus. Posteriorem vocis partem quod adtinet, eam formatam esse censuimus a verbo *At ská*, cujus nominis Nominandi casus fuerit *Skár*, alias in Compositis obvius. Si tamen cui potius libuerit *Skán* hic, per contractionem, ducere at *Skór*, calceus, vel *Skóadr*, *skúadr*, calceatus, haud obstinatè reluctabimur.

*) *Hálft pund.* Hic verò tantula ponderis quantitas ratione carere videtur, cum præsertim antecesserit de insigni magnitudine calceorum, quæ vel justo minor calceis ordinariis fuisset, si tantum pependissent libram dimidiam. In re ambigua credibile est hoc vitium a Librario esse natum, qui numerum ordinalem cardinali dimidiato subscriptum per negligentiam inter scribendum transierit, quicunque demum ordinalis ille numerus fuerit; quod non est, ut quisquam hodie determinare queat, utpote istis calceis nunquam sibi visis. Saltem verba Auctoris eò digitum intendunt, ut præter modum vulgarem magnum fuerit pondus calceorum ad proportionem massæ ferreæ.

131). Verisimiliter a supplicio Gunnaris regis. Confer nostram adnotationem superius sub N. 120. Cum tamen *Morþ* e regulis Eddæ Snorr. etiam poëticè notet pugnam simpliciter, fieri potest, ut rex Attalus in illo itinere aliquam velitationem habuerit cum hoste nescimus quô, qui in suam regionem incurrerit, etsi de ea re Edda nostra et Historiæ taceant.

132) Hæ quatuor lineæ admodum pomposæ sunt ac splendidæ, potissimum ea, quæ numerò secunda est, unde scire licet Attalum regem, ab comitatu haud infrequentem, verum magnô militum præsidiô stipatum, ad supplicium abduxisse

Dravslom of þrúngit
Vapn-savngr virþa
Váro af heiþi komnir.

Ex equorum turba coarctata,
Et cantu telorum militarium,
Advenerant [autem] a montanis.

XXXV.

Ut geck þá GVDRÚN
ATLA i gögn
Meþ gyltom kálki
At *c*) reifa giöld ravgnis 133).
134) þiggia knáttv þengill
I þinni *d*) havllo
Glaþr at GVDRÚNO
Gnadda nifl-farna 135).

XXXV.

Tunc exiit GUDRUNA
ATTALO *adversum*
Cum aurato calice
Exhibitum officia regi 133) *debita:*
134) *Habere tibi licet, rex!*
In tua aula
Lubenti, ab GUDRUNA *data*
Spicula defunctorum 135).

XXXVI.

c) *Reifa*, Omnes, sed simplicius videretur *Reiþa*; eodem sensu.
d) *Höldi*, S. pudendo errore.

abduxisse regem Gunnarem (Conf. supra vers. XXX. lin. 2 et 3 cum nostris adnotationibus). Sanè nullo efficaciore et significantiore verbo uti potuerat Auctor ad designandam regii comitatûs multitudinem, quam isto *þrúngit* in dicta linea. Deinde lin. 3tia præfert exsultationem tyranni et ejus comitum, ab nefaria cæde regis Gunnaris redeuntium (Conf. *Volf. sagam* Cap. XLVII. sub initio, quæ hic amicè nobiscum consentit) vel si mavis, ab aliquo parvo triumpho, quem ille in hoc itinere nactus fuerit.

133) De Attalo rege hic sermo esse videtur, cui conjux sua, ab crudeli fratris nece reduci, simulandi causâ, hoc officium salutandi præstare voluerit. Deinde observare liceat, quod Ravgnir solitarium, e lege etymologica, bonô jure notare possit Regem l. regnatorem, origine vocabuli ducta ab Lat. Regnare. Simul consulendum Gloss. Tom. I. hujus Operis sub voce *Regin*.

134) Verba reginæ callidæ ad virum suum his 4 lineis continentur, ut eum ab omni ultione fratrum suorum securum redderet.

135) *Nifl-farna*; hoc nomen, euphoniæ poëticæ gratiâ, contractum esse arbitramur ex *Nifl-farinna* Gen. plur.; nisi potiùs alicui lubuerit Hypallagen quandam hic statuere, et *Nifl-farna* pro Accusandi casu plur. accipere, ut *Gnadda nifl-farna* positum foret pro *Gnadda nifl-farinna*. Postquam fratres reginæ exarmati erant, fieri poterit, ut ea, vel ipsa, vel per alios, eorum arma in suam redegerit potestatem.

XXXVI.

Ymdo avl-skálir 136)
Atla vín-havsgar
Þá er i havll saman
Húnar tavldvz 137)
Gvmar gran-síþir 138)
Gengo inn *e*) hvárir 139)

XXXVI.

Gemuerunt potoria 136)
Attali *vino gravata*,
Ubi in aulam
Hunni *ad numerum congregati erant* 137),
Viri barbis promissis decori 138)
Cujuscunque ordinis introibant 139).

XXXVII.

Skævaþi 140) þá in skírleita
f) Veigar þeim at bera
Af-kár 141) *g*) dís jöfrom

XXXVII.

Magnis gressibus processit 140) *illa candido vultu prædita*
Potiones iis adlatum,
Valdè singularis 141) *nympha, proceribus*

Ok

e) *Hvatir*, L. in margine, i. e. acres.

f) *Veigar*, omnes Codd. Restituendum videretur *Skálir*, phialas, nisi hoc foret contra morem Auctoris in duobus hisce Poëmatis.

g) *Dys*, per *y*, S.

136) Hic adsurgit Auctor, quantum quis possit adsurgere in verbis suis; re autem ipsa nihil aliud significat, quam hoc convivium apud Regem fuisse usque ad summam abundantiam foecundum.

137) I. e. postquam regis aulicorum, quos ille et uxor sua huic convivio interesse voluerunt, numerus erat completus. Auctori promtum erat, aliis verbis mentem suam exprimere, ex. gr. *qvámo*, *komo*, convenerunt; atqui hoc non ad lubitum est ejus fastidiosæ elegantiæ.

138) *Gran - síþir* epitheton hic honoris gratiâ positum est, quemadmodum *Gran - verþir* superius Vers. XI lin. 3 hujus Odæ.

139) *Hvárir* ambiguæ notionis est; unam in versione posuimus; altera sonat Omnes, et referenda est ad *Gran-síþir.*; tertia diceret Eos sigillatim binos, l. singulos binos intrâsse.

140) Vel: ad utraque, hac illac, regia scamna, per vices gradiebatur illa, nempe ipsa Gudruna, quæ hic videtur, omnis suspicionis de se removendæ causâ, egisse pocillatricem, quod et præterea ejus civilitatem et comitatem erga convivas multum commendat.

141) Vel miranda, stupenda; et sanè prodigiosa res erat, quod se, post nefariam fratrum cædem, regina præbere posset adeò hilarem et officiosam. Vel Divæ nomine insignitur

Ok avl-kráſir valdi
Navþvg *h*) nef-favlom 142
En níþ ſagdi ATLA 143).

Et lectas conviviales dapes obtulit.
Invita, nasum pallenti 142)
Convicium verò loquuta est ATTALO 143).

XXXVIII.

144) Sona hefir þinna
Sverþa deilir
Hiörto *i*) hræ-dreyrog
Viþ hunáng of tvggin.
Mælta knátto moþvgr
Manna *k*) val-bráþir
Eta at avl-kráſom
Ok i avndvgi at 145) ſenda.

XXXVIII.

144) [*Jam tu*] *filiorum tuorum,*
Ensium diribitor!
Corda ab funere sangvinolenta
Melle condita commanducasti:
Dixi [*mecum*], *tibi licet, magnanime!*
Dapes ex hominibus cæsis
Prandere pro convivalibus epulis,
Atque ad sedes primarias 145) *transmittere.*

XXXIX.

h) *Nef faulom*, divisim, S. eodem ferè sensu.

i) *Hefi ek þeirra*, L. in marg. et Membr. a manu prima, sed deinde punctulis ibi subducta sunt, ut debuerunt.

k) *Val-brúþir*, omnes Libri, Nymphas stragium, lectio nullius pretii et in se absurda.

nitur regina honoris ergo, vel *Dis* nihil aliud signat, quam sororem usitatè et absolutè, etsi mentio suppressa hic sit fratrum ejus modò occisorum. *Jöfrom*, nempe præcipuè Attalo ac deinde ejus aulicis.

142) *Nef*, nasus, hic prò toto ore s. vultu, tropô licitò, accipi potest. Haud sine ratione huc componi potest ex *Alvis-málom* Vers. II. lin. 2 et 3, *Hví ertv ſva favlr vm naſar, Vartv i nótt meþ nám;* cum notis 4 & 5. Item hoc Virgilii e 4ta Æneide de moritura Didone: Et pallida morte futurâ. Auctor hoc epithetô latenter fortasse adludit ad fatum regis propè imminens; vel etiam ad id, quod ille paullò ante interfuerat funesto supplicio, quasi inde pallorem oris contraxerit rex; inde, inquimus; vel etiam rêvera ex mala animi conscientia ob istud maleficium. Ultima opinio est, regem Attalum reapse fuisse vultu pallidô præditum, ut adeò hoc fuerit perpetuum ac genuinum ejus epitheton. *Nef-favlr* alias aquilæ epitheton est in *Völv-ſpá*, versu, qui incipit: *Hrymr ekr auſtan*, Lin. 6 et 7.

143) Probrosum nimirum illud et acerbè insultans per duos versus proximè sequentes.

144) Conf. *Atla-mál in Grænlenzko* vers. LXXIX. ubi tamen melleæ conditurae nulla fit mentió; sed credibile est, reginam eâ usam fuisse, saporis delicatioris gratiâ. Neque tamen de ista quidquam memorat *Volſ. ſaga.*

145) Vel si mavis in Num. sing. intelligere sedem primariam inferiorem, quam tenere solebat

XXXIX.	XXXIX.
Kallara *l*) þú ſiþan	*Non accies tu posthac*
Til kniá þinna 146)	*Ad genua tua* 146)
ERP né EITIL	ERPUM, *neque* EITILLUM
Avl-reifa 147) tva.	*Poculis alacres* 147) *duo:*
Séra þú ſíþan	*Non vides posthac*
I ſæti miþió 148)	*In sedili medio* 148)
Gvllz miþlendr	*Aurum impertientes*
Geira ſkepta 149)	*Hastis manubria adcommodare* 149),
Manar *m*) meita	*Jubas demetere,*
Ne mara keyra 150).	*Neque equos [in cursum] impellere* 150).

XL.

l) þú þú, L. quod, si rectum foret, sensum intenderet. In antecedente præfert *Calla ra*, *o* inter has voces suprascripto, quod in ceteris falsitatis arguit eos, qui statuunt hunc Librum a Membrana nostra proximè esse prognatam.

m) *Mæita*, Omnes, per *æ*, pro *e*. *Mæika*, L. ex varietate; forte a *Mækir*, machæra. Nostram scripturam vocis *Meita* adstruit usus et origo.

---

bat ex usu Septentrionalium primarius Consiliatorum regiorum ac maximus natu. Cons. *Snorrium in Olao Quieto* et *Hryggiar-ſtycki* in Eodem rege.

146) Moraliter hæc dicit, ac benè exprimit syavem adfectum parentum erga liberos, et liberis simul incumbens debitum submissionis officium, externis indiciis monstrandum.

147) Mirè dictum de pueris, neque insvaviter; sed ita loquendô animum regis ipsa svavitate voluit magis exulcerare, cum reapse aliud parum subsit sententiæ, quam, in convivio l. compotatione tua præsentes.

148) Incertum est, num hic sermo sit de solio regis ipsius, è quo eum dicat non amplius visurum esse, id quod sequitur duabus proximis lineis; an de sedili puerorum, ubi illud fuerit in regia; saltem inter honoratiora fuisse credibile est.

149) Hoc exercitium videri possit parum congruum fuisse illustribus pueris; verum tamen contrarium valuisse, ex usu priscorum docet *Rigs-þula* de exercitiis Jarli puerilibus Vers. XXXIX et XL. præsertim ultima linea hujus posterioris. Hoc est, in quo multi hodierni homines errant multipliciter, quod exigunt mores prisci ævi ad modum sui ævi.

150) Hæ duæ lineæ respondent ad *Séra þú ſiþan Gvllz miþlendr*, non enim ad ista *I ſæti miþio*, quod absurdum foret. Thrymus Thursorum dominus, vir præpotens inter gigantes, hoc negotium sibi non duxit dedecori, de quo in Oda sua legimus Vers. V. lin. 1, 5 et 6. *Mara keyrá* idem esse videtur atque *Heſtum ríþa*, et *Heſta tömdu*, in prius citata *Rigs-þula* vers. XLI. lin. 3. et L. lin. 5. Nam vix est, ut illud *At keyra* ad aurigandi disciplinam restringatur.

XL.

Ymr varþ á beckiom
Af-kárr ſavngr 151) virþa
Gnýr vnd gvþ-veſiom 152)
Greto börn Húna 153).
Nema ein Gvðrún
Er hon æva *n*) grét
Bræþr ſína ber-harþa 154)
Ok bvri ſvaſa 155)

XL.

Confusus strepitus extitit per scamna,
Portentosus garritus 151) *hominum,*
Sibilusque sonitus sub divinis textilibus 152),
Deflevere pueros Hunnos 153);
Nisi Gudruna *sola,*
Nam ea nunquam deploravit
Suos fratres ursinâ sævitiâ præditos 154),
Nec filios dulces 155),

Unga

n) *Grétt*, per duplum *t*, ut et *Gatt*, in fine versus, omnes Libri, pudendo vitiô; et contra suum ipsorum morem solennem, nam alias amant truncare literas duplicatas.

151) Ad verba proximè cantus; quicquid autem sit de istis, verisimile est, cantum illum adeò inconditum extitisse, potissimum ex ebrietate convivarum, et forte partim è probris, quibus rex eorum ab uxore sua fuit proscissus.

152) De proceribus, et fortasse maximè de illorum fæminis, hæc intelligenda esse, adparet ex illo *Und gvþ-veſiom*, quæ gestare olim non temerè erat aliorum, quam hominum illustrium; reges et reginas etiam sub hoc illustrium nomine hic et sæpè alias intelligere solemus; tunc enim eorum dignitatis epitheta nondum ad eam celsitudinem ac majestatem adsurrexerant, in qua jam per multa secula constituta sunt.

153) *Börn Húna* de filiis Attali cepimus in Accusandi casu, quam nostram opinionem firmat linea ultima hujus versus.

154) Etsi *Ber* de urso quam rarissimè occurrit in nostro Sermone, nec nisi in composito *Ber-fiall* in *Völundar-Qvida*, quantum meminimus, item implicitè in ejusdem rei vocabulo variato *Berſi*, alias *Beſſi*, et in fæminino simplici *Bera*, ursa; tamen eam significationem hic adoptare nobis visum est in composito *Ber-harþa* pl. n. Cum interea celare nolimus, istud signare posse Duros in tolerando s. patiendo, sanè ea significatio in rem oppidò benè quadrat, nam uterque fratrum supplicii cruciatus tulerunt cum incredibili animi duritia et constantia; sed fortasse ambigi possit, an *At bera* in prisco Sermone pati notaverit, atque adeò hanc nostram conjecturam, ut nunc est, in medio relinquimus, usquedum de illo usu Verbi antiquo aliquid certius constat.

155) Reverà ita illi esse debuerant matri suæ, quà matri, et ex hoc adfectu hic loquitur Auctor, nam ea aliud impiô suo factô erga illos ostenderat, quam ut sibi essent amabiles.

Unga ófróþa 156)
Þá er hon viþ ATLA gat.

XLI.

Gvlli *o*) særi 157)
In *) gagl-biarta 158).
Hríngom ravþom
Reifþi 159) hon húskarla.
Skavp 160) *p*) lært hon vaxa
En ſkíran málm vaþa 161)

Adolescentulos imprudentes 156),
Quos ea cum ATTALO *genuit.*

XLI.

Aurum disseminavit 157)
Illa cygnei pulli candore prædita 158),
Annulis rutilis
Condecoravit 159) *ea famulos domesticos;*
Destinata 160) *ad maturitatem perduxit,*
At depuratum metallum grassari fecit 161);

Æva

o) *Særi*, omnes Codd. non *Seri* l. *Söri*, quod usitatius olim. *Sádi* præ omnibus istis frequentatur olim et hodie.

*) *Gull-biarta*, L. in marg. ex aliis, i. e. Auri instar fulgida.

p) *Lært*, Omnes, vel pro *Lét*, *ljet*, quod Librarii spreverunt scribere, cujus eorum contemtus exempla alibi sunt obvia; vel pro *Lætr* præs. Ind. quemadmodum *Renn*, pro *Rennr*, currit, fugit, in *Njals-ſaga* et alias, ut et *Stell*, pro *Stelr*, furatur, etsi aliquid ob duplicationem literæ *l* hic sit discrimen.

---

156) *Unga ófróþa*, ad movendam commiserationem rectè posuit Auctor, et ad nefarium matris scelus magis inculcandum, ac magis detestabile reddendum.

157) Adparet eam, ista auri disseminatione quam plurimos voluisse sibi conciliare ministros flagitii l. facinoris, quod nunc meditabatur.

158) Consule suprà epitheton Heroinæ *in ſkírleita*, vers. XXXVII. et infra Vers. ult lin. ult. *Biört* simpliciter, quod et de se ipsa dicit in Oda sua IIda, quæ est ad Theodoricum regem, vers. I. *Mær var ek meyia — Biört í búri*, ex nostra acceptione. Candida Dido, apud Virgilium satis notum est.

159) Compone è versu Odæ modò citatæ: *mik Ginki Gvlli reifþi Gvlli reifþi*; etsi de re non paullò honestiore ibi sermo sit.

160) Sua nimirum erga regem ac cæteros, qui cum eo interierunt. Ea ad finem propius perducere laboravit istis largitionibus. Vel *Skavp* hic sint fata, sensu ordinario, longè ante per se constituta, quibus ad effectum plenum perducendis ea hic strenua fuerit administra.

161) Hoc Verbo fervor distribuentis et abundantia rerum distributarum significantur. Conf. supra Vers. X. lin. 2, et Vers. XXX. lin. ult. cum nostris adnotationibus, quæ loca ad adplicationem hujus Verbi energeticam pertinent.

Æva 162) fliópþ ecki
Gáþi fiarg-húsa 163).

Nihil unquam mulier
Curavit æraria 163).

XLII.

162) *Æva* potest hic positivè sonare unquam, in hoc convivio scilicet, quemadmodum et sæpe facit reverà, etsi interdum sit privativum et negationis intentio, cum ea in sensu connexum. Deinde *Ecki gáþi* pertinet ad profusas è gazophylaciis a regina factas largitiones.

163) *Fiarg-húsa;* talis aut similis ferè, necessariò et jubente contextu, est significatio hujus vocis, hic et infra vers. XLIV. lin. 6, quæ tamen in priore hujus parte *Fiarg* ea laborat obscuritate, ut nihil possit suprà, et tamen tota vis significationis ibi continetur. Cum ergò nobiles conjectores, sivè gryphorum interpretes, Oedipum et Hedericum reges a mortuis resuscitare nequeamus ad eam interpretandam, quid aliud nobis superest, quam ut hic etiam tentemus artem conjectandi qualitercunque. Ponamus igitur 1° *Fiarg* esse idem quod *Farg*, pondus quo quid premitur, it. tropicè ipsa res, quæ premitur; hoc autem loco notet Condensationem, constipationem, in unum locum, it. ipsas res constipatas: sermo autem hic foret de gazis pecuniariis, et quibusvis aliis rerum caritatibus s. rebus pretiosis, præter nummos ac gemmas, uno conditorio inclusis, vel ibi coarctatis propter abundantiam, quod conditorium haud incommodè, et fortasse magis propriè, Thesauri nomine adpellaretur, neque id sine prisca auctoritate. Talia verò plura in regia ûnius regis fuisse, monstrat summam opulentiæ redundantiam. Neminem moveat istud *i* l. *e* ante *a* insertum in *Fiarg* s. *Fearg;* itidem enim factum videmus in *Siá*, *Seá*, pro *Sá*, is, ille, *Griá*, pro *Grá*, griseo, in nobili Poëmate *Grottv-savngr* item in *Glyaþr*, pro *Gladr*, lætus, in *Völv-spá*, etsi ibi tamen nonnihil intersit. 2° Ut *Fiarg* hic, per literarum mutationem, positum sit pro *Fialg*, quod celandi notionem in se habet, litera *g* in fine adoptata, ut vox plenius in ore sonaret, quemadmodum factum est in altero Participio pass. Verbi *At fela*, nempe *Fólginn*, pro *Falinn*, celatus, absconditus. De ista autem permutatione literarum *r* et *l* moveri posset controversia, quod diversi sint elementi; sed ad id respondemus, Latinos intelligo posuisse pro interligo, pelluceo pro perluceo, et pellicio pro perlicio; item è contrario apud Græcos formatum invenitur φραγέλλιον ex Lat. Flagellum. Denique conferri potest cum isto *Fialg* Græc. φυλακή, etsi sensu usitato tantum restrictum sit ad Custodias hominum s. Carceres apud Lexicographos minorum gentium. 3° Parvula mutatione facta, nempe ut gravis accentûs et elocutionis indice superposità literæ *a*, *Fiárg-húsa* scribendum esse in promtu fuerit cogitare, quod sonaret Pecuniosas, opulentas ædes, Apothecas nimirum opulentiarum, et fortasse quoque rerum carissimarum. Hæc opinio cæteris præstare posset, ductâ scilicet voce *Fiárg* a *Fé*, pecunia, et præsertim ejus Genitivo *Fiár;* analogia ei quidem non obest, sed usus tamen videtur obesse. Nusquam enim *Fiárvgr* l. *Fiárgr* lectum nobis est, at potuerit hoc loco *g* ultima litera subnexa esse, significationis distingvendæ ergo, nempe ab *Fiár-hús*, quod vulgò Ovile notat, ad Verbum Pecoris ædes. 4° Denique est, ut *Fiarg* referri possit ad Græc. πύργος, turris, haud multum abludente scriptione. Probabile, imò necessarium erat, opulentias caritatum suarum locis quam munitissimis, turrium instar, in tutam custodiam recondere. Πύργος Græc. et nostrum

Berg,

XLII.

q) Ovarr Atli móþan
r) Hafþi han ſik druckit 164),
Vapn hafþi han ecki,
Varnaþit han viþ Gvdrúno.
Opt var ſá leikr 165) betri
Þá er þav *s*) lint ſkyldo
Optarr vm-faþmaz
Fvr avþlíngom.

XLII.

Incautus Attalus, *defessum se*
Potandô 164) *reddiderat;*
Telum ille habebat nullum,
Neque enim cavebat a Gudruna:
Sæpè is ludus 165) *erat potior,*
Cum illis placidè utendum esset
Mutuis amplexibus crebrò
In conspectu procerum.

XLIII.

Hon beþ broddi
Gaf blóþ at drecka

XLIII.

Ea, spiculi operâ, culcitæ
Sangvinem dedit bibere

Hendi

q) *Ölr var*, L. ex varietate, et aliorum correctione, ut loquitur, i. e. Inebriatus erat, sed ea correctione nihil erat opus, propter proximè sequentia.

r) *Haufþi*, L. et Membr. sed posterior literam *u* subduxit.

s) *Lînt*, per *í* virgatum, S. forte pro *Lint* l. *Línd*, byssa amicti, vel eo in cubili involuti. Fatendum tamen, hanc vocem nusquam visam, nunquam auditam, nobis esse, etsi analogia Sermonis pro ea stet.

Berg, *Biarg*, *Borg*, haud multum inter se abludunt, quorum primitivum fuerit nostrum *Byrgia*, operire, abscondere, vel aliquid tale in aliis lingvis; cognationem verò ac permutationem inter literas *b*, *f*, et *p*, intercedere, nemo harum literarum gnarus debet ignorare, ut adeò fortasse hoc ultimum e nostris conjecturis videatur cæteris anteferendum. Decætero omnis hæc res relegatur ad Etymologos nobis meliores; nos hic diximus, quod tenuis captus noster, ac doctrina nobis dicere permisit.

164) Et id quidem non demum nunc, verum jam anteà, quam Gudruna eum probris incessiverat; tum enim neque quidquam ad ea respondit, neque postea sibi prospexit de ullo adversus eam, si aliquid amplius machinaretur, præsidi[illegible] Neque id quidem ei facile erat, nam amici sui et compotores etiam se inebriaverant.

165) Scilicet commercium inter conjuges jucundum ac fidum.

Hendi t) hel-fúffi 166)	*Manu necis adpetente* 166),
Ok hvelpa leysti 167)	*Catulos autem vinculis solvit* 167),
168) Hratt fvr hallar dyrr	168) *Conjecit ante fores aulæ*
Ok húskarla vakti	(*Et famulos domesticos somnô excitavit*)
Brandi 169) brúdvr heitom.	*Torrem* 169) *fæmina ardentem*;
þav lét hon giöld bræþra.	*Eam vindictam fratrum edidit.*

XLIV.

t) *Helmisse*, L. ex varietate, miro lapsu, ac sine sensu; forte in eorum Librorum matrice fuerit *Helvíssi* aut *Heluíssi*, necis peritâ, quod huic hallucinationi ansam præbuerit.

166) Hæ tres lineæ admodum tropicæ sunt et ornatæ; et priores duæ adludunt ad id, quod in lecto dormiens rex fuerit cæsus, ut ex *Volsunga-saga* Cap. XLVII. pag. 103. constat. Verba ejus: *Um qvölldit er konúngr hafdi drucckit, geck han til svefns, ok er han var sofnadr, kom Gudrún þar. Gudrún tekr eitt sverd ok leggr fyri briöst Atla kóngi*; i. e. Vespera, postquam rex potaverat, ad somnum profectus est; ubi autem consopitus erat, Gudruna eò venit. Illa gladium cepit, et eo percussit pectus regis Attali. Confer etiam *Atla-mál in Grænlenzko* Vers. LXXXVII. lin. 5, 7 & 8. it. LXXXVIII. lin. 1-4.

167) Canes catenarii intelliguntur, quos vinculis exsolvit, ne suo latratu indicium rei, quam ea nunc agitabat, facerent; et mirè usus est voce *Hvelpa*, parvulos canes, cum facilè per metrum dicere potuisset *Hunda*; sed fortasse olim *Hvelpr*, adultum canem significaverit, imò non fortasse, sed reverà significavit, teste *Vegtams-Qvida* de Cerbero, vers. VI. lin. 7 & 8, coll. cum versu ibi proximè sequenti.

168) In hisce tribus lineis oratio Auctoris est tumultaria et incomposita, quemadmodum et ipsa res, de qua agit.

169) Quomodocunque hic intelligitur strues lignea, ante fores aulæ congesta, ut mos erat ædium combustoribus, sive hominum vivorum intra ædes suas combustoribus olim; consule *Njals-sagam* initiô-Incendii illius famigerati, et de Rögnvaldo in *Ærvik*, Thoralfum Skiàlgum, Erlingi Skialgsonii, viri post celeberrimi, patrem, in suis ædibus vivum flammis exurente: *þeir báro mikinn vid fyrir skála dyrnar, en alla spánu báru þeir at skálanum. slógu sidan eldi í allt saman ok vidköstö þá ena stóru* (antecesserat autem: *En er skálinn var algiörr ok skot vmhverfis, þá let han* [*Rögnvaldr*] *þræla flytia heim eldivid mikinn ok hlada köstö jafn hásá vegginnum öllvmegin vm skálan*) *ok þvî næzt tók skálinn allr at loga*; i. e. Illi congesserunt magnam lignorum copiam ante fores coenaculi; omnia autem secamenta lignea adgesserunt lateribus ædis; deinde ignem conjecerunt in omnia simul, unàcum struibus ligni illis ingentibus (Postquam autem coenaculum erat fabricandô consummatum, et ambitus posticus, nempe inter parietes ac latera ædis contabulata, circumcirca, tunc ille [Rögnvaldus] jussit servos domum vehere magnam vim lignorum ustilium, et inde ex-

struere

XLIV.

Eldi *u*) gaf hon þá alla 170)
Er inni vóro
Ok frá morþi þeirra 171) GUNNARS
Komnir vóro or myrkheimi.
Forn timbr 172) féllo
Fiarg-hús 173) ryko
Bær budlúnga 174)

XLIV.

Vulcano donavit ea omnes illos 170),
Qui intus erant,
Atque a cæde GUNNARIS *ac fratris*
Reversi fuerant è tenebroso loco:
Veteres fabricæ 172) *corruebant,*
Gazophylacia 173) *fumabant,*
Ædes regiæ 174),

Brunno

u) *þá gaf hon alla*, S. quod tolerari potest, etsi aliquantò rigidius alterô. Et *þá* in hac lectione poterit esse parelcon, orationi serviens, sed ad rem nihil addens.

struere congeries, parietum altitudinem æquantes, undiquaque circa coenaculum); mox inde ædes coepit conflagrare. *Rögnvalds-þáttr i Ærvik in Olafs-s. Tryggv.* pag. 66-7. Tom. II. Huic igitur strui, ut ad prima revertamur, famulos domesticos excitatos congerendæ ante fores aulæ, atque deinde accendendæ eo torre, quem ibi ipsa collocaverat, regina adhibuit, et Auctor hic torrem ipsum posuit pro pyrâ inde accensa. Quod *Hratt* in linea abhinc secunda ille posuit, id videtur fecisse ad celeritatem negotii designandam.

170) *Eldi gaf hon*, sanè quam poëticum est, pro vulgato *Inni brendi hon*, intus exussit, et *Gaf hon* quasi rem in suo dominio positam.

171) Istud *þeirra* in plurali hic turbat aliquid, non enim potest colligi ex antecedentibus aliud, quam quod Tyrannus fecerit Högnium cum cruciatu interfici apud regiam suam domum; Gunnar autem solus inde abductus fuerit ad locum supplicii angvinei, quem in edita aliqua parte telluris, nobis *Heidi*, ab *Hæd*, situm fuisse, probabiliter colligitur ex præcedente hujus Θdæ vers. XXXIV. lin. ult. Quod verò iste supplicii locus fuerit sylva consitus, nihil impedit, atque adeò *Myrkheimr*, domus opaca, vocari meruerit ob densitatem suam; sed eò Högnii excarnificati corpus, ad id humi illic defodiendum, aut etiam sub dio abjiciendum vel in alto suspendendum, spectaculi et delectamenti gratiâ, quod verisimilius, deportatum simul fuisse, non est improbabile, imò ferè necessarium, cum Auctor hic dicat: *frá morþi þeirra Gunnars*, quod de Gunnare solo nequaquam dici potuit.

172) I. e. ædes; consule prosam ultimam in parte posteriore *Sigurdarquidæ* II. quæ cluet. *Fafnis-mál*, cum nostra ibi adnotatione.

173) Respice ad versum XVI. lin. ult. h. Odæ, ubi aliquid super hujus vocis insolentis sensu et originatione nugarum datum est.

174) *Bær buþlúnga*, epexegesis duarum præcedentium linearum, quæ rotundè comprehendit regium palatium. Et mirè usurpat *Buþlúnga* in plurali, cum facilè singularem *Buþlúngs*, nimirum Attali præsentis possessoris, usurpare potuisset; sed hoc est *id*, quod antea dixerat *Förn timbr*, ut adeò palatium illud Attali multorum regum antecedentium fuerit possessio ac sedes.

Brunno ok ſkiald-meyiar 175)
Inni aldr-ſtamar 176)
Hnigo i eld heitan 177).

XLV.

Fvll-rætt er vm þetta 178)
179) Ferr engi ſva *x*) ſíþan
Brúþvr i brynio 180)
Bræþra at hefna.
Hon hefir þriggia

Vivæ etiam conflagrarunt amazones 175)
Intùs, ætatis usu inhibitæ 176)
Conciderunt in ignem ardentem 177).

XLV.

De hoc satis commemoratum est 178),
179) *Nulla sic in posterum*
Fæmina loricam 180) induit
Fratres vindicatum:
Ea trium

þióþ

x) þá, cancellatum hic infert L. rectius furcillis ejiciendum.

---

175) Mirum est, quod harum virginum potissimum mentionem facit Auctor atque speciatim, cum anteà de viris, barbâ promissâ honorabilibus, locutus sit, qui convivio interfuerint. Haud improbabile est, id Eum ideò fecisse, quod eæ innocentes, unàcum rege ac cæteris illis barbatis intus combustæ fuerint, cum illæ, neque consilio, neque actu, participaverint nefarium regum supplicium. Simul hinc liquet, non unam vel alteram virginem olim, sed vel multas, ibidem loci degentes, artificiis et exercitijs militaribus operam dedisse.

176) Latenter, et cum adfectu quodam miserantis, hic indicare vult, florem vitalem ætatulæ harum virginum nimis maturè, violenter abruptum esse.

177) Hæc linea in sensu abundat, nam id antea dixerat *Brunno*, sed tamen non ineptè additur ad intendendam narrationem et majorem adfectum commovendum.

178) Auctor sibi ipsi callidè adplaudit super narratione sua in hoc poëmatio, quam et nemo ei negaverit satis plenam esse in tanta brevitate, etsi quædam huc pertinentia, ex. gr. somnia reginarum portentosa, de quibus in *Atla-málom*, præterierit.

179) Sequentia comprehendunt epiphonema Auctoris super facinore Heroinæ suæ, quô eam præter cæteras omnes futuras mulieres commendat ab virilitate animi et pietate erga fratres, qui vel ipsi antea cæde mariti ejus dilectissimi summum luctum adtulerant; is luctus quam gravis ei fuerit, claret è Ia Heroinæ Oda. Callidè simul Auctor non respondet ad ea, quæ in hac fratrum vindicta persequenda inciderunt, et nefaria merito jure videri possunt, ut e. gr. jugulatio parvulorum ab ipsa matre facta, et concrematio innocentium unàcum marito ejus Attalo, homine nocentissimo et meritissimo.

180) Gudrunam scimus e præcedentibus armatam, ut necesse erat, adgressam esse maritum suum, non tamen loricatam expressè, quod intereà vero haud est absimile.

Þióþ-konúnga 181)
Ban-orþ borit
Biört âþr fylti 182).

Enn fegir y) gleggra i ATLA-MALOM INOM GRÆNLENZKOM.

Illustrium regum 181)
Necem patravit [ante],
Nitida quam periret 182).

Pòrrò magis dilucidè hæc enarrantur in SERMONIBUS ATTALI GRÖNLANDICIS.

y) *Gleiggra*, *i* inserto, S. *Glöggr* est ordinaria scriptio vocis.

181) Multum amplificat hic Auctor verbô *þióþ-konúnga* facinus Heroinæ suæ, dum parvulos, ipsius ex Attalo filios, sub ea voce comprehendit.

182) I. e. in vita sua, dum in hac terra vixerat. *Biört* ante, ornandi gratia adpositum est, ut superius vers. XLI. lin. 2, et alibi.

ATLA-

ATLA-MAL

IN GRÆNLENZKO.

a) ATLA-MÁL IN GRÆNLENZKO.

I.

Frétt hefir avld *b*) ofo 1) þá
Er endr vm gördo

EPOS ATTALI GRÆNLANDICUM.

I.

Fando inaudierunt mortales eas 1) *turbas,*
Cum olim instituerunt

Seggir

a) Her hefr (hefer, habetur S. improbè) præmittit S. neque id quidem inepte de tam prolixo et gravi poëmate, i. e. hic incipit.

b) Ofo, omnes Libri, per O initiale, sive tenue, sive durum. In *Sigurdar-Qvida* tamen ultimâ, ubi hæc vox etiam habetur, scribitur per Ó initiale in Libro S., et per *A* initiale in *Loka-senna* vers. III. lin. 4, in ipso Codice regio, et quidem *a* virgatum, *Afo.* Scribatur sanè utcunque, semper erit per se ipsam obscura, neque nisi ad svadelam contextûs interpretabilis. Ea autem interpretatio, quæ solo contextu nititur, nulla dictionis vel Sermonis habita ratione, nihil aliud est quam ultimum effugium, ubi omnia alia defecerunt.

1) Vel, si mavis in re adeò incerta, exponere vocem istam per absurditatem, indignitatem, quæ quidem summa erat a parte regis Attali adversus adfines suos. Deinde monendum putamus, nobis lepidius videri, si sequens particula þá trajiciatur in lineam sequentem; metrum sanè Adonicum, quod Auctor maximè sequitur in hoc Poëmate, atque inde sibi meruit laudem non tenuem, præter alia poëmatis ornamenta, metrum istud, inquimus, eam trajectionem postulat, tametsi nos ab Libris nostris chartaceis, quorum auctoritas magna est, dispositionem linearum quod adtinet, noluerimus discedere. Dè cetero quod ad merita hujus nobilissimi Poëmatis adtinet, respice nostram adnotationem ad *Atla-Qvidam* sub N. 2.

Seggir ſamkvndo 2)	*Viri concilium 2),*
Sú var nýtt 3) feſtom.	*Id erat confirmatum 3) sponsionibus;*
c) Æxto einmæli 4)	*Prolixa colloquia arcana agitârunt 4),*
	d) Yggt

c) *Ortu*, L. hoc loco, item Vers. II. lin. 1. pro varietate lectionis, si *Ortu* dixisset, aliquid fuerat, eodem ferè sensu, a verbo *At orka*, quod non tantum est Valere, sed etiam Operari, facere, simpliciter. *Ok ſko*, divisim, etiam L. è lectionis varietate, quod quantumvis in se ipso nauci non sit, tamen non nihil suffulcit cæterorum Librorum lectionem, si nempè contractè legatur *Okſko*.

2) Principia hujus malitiosi propositi, atque rationem impellentem a parte Attali regis, aliquantò luculentius tradit *Volſ. ſaga* Cap. XLII. ed. Biörn. hisce verbis: *Atli kóngr, nú ihugar hvar nidr muni komit þat mikla gull, er átt hafdi Sigurdr, en þat veit (nú) Gunnarr kongr ok þeir brædr (bádir). Atli var mikill konúngr (ok) rikr, (vitr) ok fiölmennr. Gerir nú rád vid ſina menn, hverſu med ſkal fara, han veit at þeir Gunnarr eigo miklu meira fé, enn neinir menn megi vid þä jafnaz. Tekr nú þat rád at ſenda menn til þeirra brædra ok bióda þeim til veitſlú ok (at) ſæma þá mörgom hlutum;* i. e. Rex Attalus suo cum animo volutabat, quid factum esset de auro illo ingenti, quod Sigurdus possederat; eam autem rem (nunc temporis) sciebat rex Gunnar et illi fratres (ambo). Attalus erat magnus rex (et) potens, (sapiens item) et multis hominibus imperans. Consultationem ergo cum suis instituit, qua ratione in eo negotio procedendum sit; novit enim Gunnarem ac fratrem multo plus pecuniarum possidere, quam ut ulli homines iis possint æquiparari. Id adeò consilii capit, ut legatos amandet ad fratres istos, et invitet eos ad convivium, cum promisso multis rebus illos cohonestandi. Hæc sine dubio erat vera et præcipua ratio istius maleficii, quod ulterius firmatur ex dictæ Historiæ Cap. XLV. verbis ipsius regis ad suos adfines, cum ad convivium se sisterent: *Verit vel komnir med oſs, — — ok fáit mer gull þat hit mikla, er vér erum til komnir, þat fé er Sigurdr átti, en Gudrun á nú;* i. e. Benè adeste vos nobiscum! — ac mihi tradite ingentem illam auri summam, quæ nobis jure debetur, pecuniam loquor, quam Sigurdus possedit, et quæ Gudrunæ nunc competit. Alia autem postea prætexuit Rex Attalus, specie quidem honesta, sed reapse minus verisimilia, nimirum cædem Sigurdi, atque inde profectam mortem Brynhildæ sororis suæ; consule citatum Cap. pag. 97 et 98. Denique monendum, istud *Samkunda* non esse protriti usûs, pro *Samkoma*, conventus; verum potius ea vox usurpatur in Evangeliis nostris de loco conventus s. synagoga. De convivio vocem usurpari videbimus infra in hoc Poëmate vers. LXXII. lin. 3. *Seggir*, i. e. Attalus ac sui purpurati.

3) Hic mirè Auctor restringit vocabulum *Samkvnda* ad consultationem aut consilium in conventu captum. Sed *Nytt* hic videtur positum pro *Knytt*, vel, ut recentiores amant, *Hnytt*, nodatum l. nexum; et adparet, regem adegisse suos consiliarios ad juramentum silentii in eo negotio, quod inter eos convenerat, et quod ulterius narratur in hoc poëmate.

4) In hac linea amplificatio prioris continetur, et quidem figura Prothysteron. Per *Einmæli* etiam exprimitur ista consultatio in *Volſ. ſaga* Cap. XLII. pag. 91.

d) Yggt var þeim ſiþan 5)
Ok iþ ſama ſonom Giúka
Er vóro ſann-ráþnir.

Postea res eorum suspectæ existebant 5),
Itidem ut Gjukii *filiorum*,
Qui reverà circumventi erant.

II.

Skavp æxto ſkiöldúnga
Skyldo at fegir.
Illa réz Atla
Atti han þó hyggio 6)
Feldi ſtoþ 7) ſtóra
Stríddi ſér harþla 8)

II.

Fata principum rem ad maturitatem producebant,
Ut illi morti propinquæ essent obnoxii;
Malè evenit consilium Attalo,
Tamen ille possidebat animum sapientem 6);
Dejecit columen 7) *ingens*,
Sibimet adversatus est oppidò 8);

e) Af

d) Ita L. clarè. *Ygt* S. *Yggr*, metus, L. et S. in margine, quibus quodammodò accedit Membrana ipsa, etsi ultimæ literæ scriptio non omninò sit sincera. Deinde *Liþir*, pro *ſiþan*, Lex aliis, sine sensu.

---

5) Nimirum ea Consultatio in perniciem, ipsi regi et suis imminentem, evasit, neque id sine merito.

6) Id etiam de Eo firmat *Volſ. ſaga* loco a nobis superius adducto sub N. 1. Si verò fuit sapiens, eò minus prudentiæ et adtentionis possedit ille rex, teste vel ipso Auctore, vers. LXX lin. 1 — 4. Simul notandus est usus elegans Verbi *At eiga*, pro *hafa*, quemadmodum in *Fiölſvins-málom* Tom. I. hujus Operis, vers. IV. lin. 2.

7) Revera hic intelliguntur fratres, Gunnar et Högnius, et hoc est figuratius, quam illam *Stoþ* accipere de robore ac potentia regis, ex tantorum Heroum adfinitate, sperandâ.

8) Vel, aliquanto validius: ipsi sibi magnum facessivit incommodum. Hic autem usus verbi cum Dandi casu perelegans est, ut in nota Paroemia de famelico contumaci: *Sér ſtridir veſæll madr þó mat hafni*, i. e. Ipse sibi incommodat homo misellus, etsi cibum recuset. Conf. verba Gudrunæ in Oda quantivis pretii *Gudrúnar-Hvavt* de fratribus suis: *Meirr þóttvz mér um ſtríþa Er mik avþlingar Atla gáfo.* Item Auctoris verba de nostra Heroina inferius in hoc Poëmate vers. LXXII lin. 6. Et denique verba Olai Sancti de se ipso: *Ecki ſtridi ek konom*, i. e. Non incommodo mulieribus; ille autem amator erat mulierum, ut ipse dé se fatetur in sua Historia et quidem *Raudolfs-þætti*.

e) Af bragdi boþ ſendi	*Properè nuntium legavit,*
At qværni brátt *f*) mágar.	*Ut citò adessent adfines.*
III.	III.
Horſk var húsfreyia 9)	*Cordata erat materfamilias* 9),
Hugdi at mannviti.	*Animum adtendebat ad prudentiam,*
Lag heyrþi hon orþá 10)	*Statum orationis illa audiebat* 10),
Hvat þeir á lavn mælto.	*Quam illi clanculum* [*inter se*] *agebant:*
þá var vant vitri	*Tunc res incommodæ erant* [*fœminæ*] *sapienti,*
Vildi hon þeim 11) hiálpa.	*Eos* 11) *illa servare cupiebat;*
g) Skyldo vm ſæ ſigla	*Navigandum iis erat per aquas,*
En ſiálf *h*) né komſcat.	*Atqui ipsi facultas eundi non erat.*

IV.

e) *Bragdi*, tantum, S. ut plenè consulatur mensuræ poëticæ.

f) *Magar*, per *a* tenue in priore, L. et S. i. e. viri, ut rem facerent magis indistinctam.

g) *Skyldi*, S. absolutè L. impersonaliter.

h) Sic S. *Nem*, L. et ita quoque Membr. per scripturæ compendium. Fortasse voluerint *Nein*, nulla. Mox *Hon ſcat*, ut varietatem adfert L. quod inter multa alia luculentum exemplum artificii Librariorum in corrumpendo.

9) De regina Gudruna sermo est.

10) Probabiliter colligebat, quem ad finem illud arcanum colloquium tenderet. *Drottning veit þeirra einmæli, ok vonar at vélrædi vid brædr ſína mundu hérmed fylgia* (*grunar at vera mundu vélar vid brædr hennar*, Exemplar Mscr. Chart. sub N, 8 in fol. Biblioth. Magn.) i. e. Regina sentit eorum singulare colloquium, et sperat (suspicatur) dolos subesse erga fratres suos; *Volſ. ſaga* Cap. XLII. pag. 91. Forte ea clanculum subauscultavit quædam verba consultantium, et ex iis traxit conclusionem; forte et Attalus aliquid antea imprudenter injecerit in sermone super suo et uxoris jure ad aurum istud Sigurdianum, et cum regina sentiebat clancularium istum conventum, rationabiliter ei in mentem venire potuit, nunc de auro isto, quomodocunque adipiscendo, agi.

11) Nimirum fratres suos, et illud *Skyldo* lin. seqv. pertinet ad legatos regios. Per *Sæ* ibidem Rhenus videtur intelligendus.

IV.

Rúnar 12) nam at rista.
Rengdi þær Víngi 13).
i) Fárs 14) var han flytiandi
Aþr han fram seldi.
Fóro þá síþan 15)
Sendimenn Atla
Um fiörþ lima 16)

IV.

Ea [adeò] literas 12) *sculpere decrevit*
Depravavit eas Vingius 13),
(*Is pestem* 14) *portabat*)
Antequam proferret:
Deinde post 15) *abierunt*
Legati Attáli
Per fretum brachiosum 16),

k) Þar

i) *Far — flytandi*, L. in Textu ipso. Si *Fár* scribatur prior vox, sensus eodem ferè redierit. Hoc autem unum aliis exemplis accedit adversus Hominem anonymum, qui statuit hunc Librum esse Membranæ regiæ traducem.

12) Scilicet fratribus mittendas, eô consiliô, ut sibi caverent ab Attalo et ejus amicis. De hoc autem indiciô mirè dissentit *Atla-qvida* Vers. VIII. et in hoc ambiguo casu fortasse rectior est nostro Poëmate, nam epistolam runicam ad fratres mittere, nimis apertum et suspectum erat eo in negotio; altera verò cautela erat subtilis, quantum potuit. Utramvis indicandi rationem agnoscit et conjungit *Volss. saga* Cap. XLII. pag. 91.

13) *Adr þeir stigi á land, sá Vingi rúnirnar, ok risti á adra leid, ok sneri (svo) at Gudrún fysti at þeir kæmi á hans fund;* i. e. Antequam (legati) in terram adscenderent, Vingius runas inspexit et alio modô sculpsit, et (eum in sensum) invertit, quasi Gudruna hortaretur, ut fratres ad eum (Attalum) venirent; Vols. s. eod. Cap.

14) Istud *Fár* de hostili et subdolo sycophantæ instituto, vel tali mandato Regis, quod eôdem redit, capiendum est, hac lineâ parenthesi clausa.

15) Hysterologia aliqua sive Prothysteron est in hac et secunda linea apud Auctorem, ut ex proximè sequentibus adparet; adductus mentione Runarum, quas regina inciderat, Ille voluit statim subjicere in transitu earum corruptelam a sycophanta factam. Quo observato tollitur contradictio, quæ videri posset inter Nostrum et Auctorem *Volsunga-saga*, sub N. 13. intercedere. Istud ergo *Síþan* in sensu supplendum est: *Er þeir váro búnir*, postquam ad iter parati erant (legati); non postquam Runas depravaverat Vingius.

16) Respice ad vers. III. lin. 7 cum adnotatione sub N. 11. Rhenum tribus alveis ferri certis locis, notum est ex Geographis, inprimis Cellario in Geographia antiqua. De itinere Niflungorum ad Attalum narratur in *Niflunga-saga* Cap. CCCXXXVII. hoc modo: *Niflúngar fara nú alla sína leid til þess er þeir koma at Rín, þar sem saman kemr Dúna og Rín, og þar er breitt er árnar hittaz;* i. e. Niflungi adeò pertendunt iter suum, donec ad Rhenum veniunt, ubi confluunt Duna et Rhenus; illic amplum spatium est, ubi isti amnes conveniunt. Non caret verisimilitudine, Legatum Attali eo ipso vadô transiisse Rhenum, quô Niflungos transiisse hic narratur. An verò fluvius *Duna* Rheno in fluxu

suo

k) þar er fræknir bioggo 17).	*Eò, ubi fortes habitabant* 17).
V.	V.
Avl-værir vrþo	*Animis per potiones exhilarati sunt,*
Ok elda kyndo 18).	*Atque ignes accenderunt* 18),
Hvgdo vætr *l*) véla	*Nihil fallaciarum suspicabantur,*
Er þeir 19) voro komnir.	*Ubi illi* 19) *aderant:*
Tóko þeir *m*) fórnir 20)	*Capiebant oblata munera,*

Er

k) *þá er*, L. ɔ: Quando, ineptè.

l) *Fela*, L. per varietatem; oportet istum Librarium magis gnarum fuisse Sermonis Germanici, quam sui paterni; et præterea ista lectio aliquid peccat in harmoniam literalem.

m) *Feinir*, varietas in Eodem; inclinat adhuc ad Germanos suos, nam ex nostro Sermone ea vox non potest exponi.

---

suo consocietur, dubitari meritò potuerit; cum in *Livonia* ponatur a Geographis; verum Auctor Niflunga-sagæ posuit nomen amnis celebris pro altero minùs inclyto; neque enim dubium est, multos amnes minoris nominis in Rhenum se evolvere. *Lima-fiördr*, sinus Limicus Jotiæ, a brachiis suis multis, quibus se terræ hac illac insinuat, nobis notus esse debet; Auctor autem sub ejus nomine h. l. signavit fluvium plurium brachiorum, quisquis demum ille fuerit, mira poëtica licentia, quam etiam alias sibi sumit, neque id omninò sine Eddæ nostræ Snorrianæ auctoritate.

17) Sermo de fratribus Gunnare et Högnio. Atque istud epitheton *Fræknir* iis non sine causa adtributum fuisse, claret ex narratione de eorum obitu apud Nostrum et in Völs. saga.

18) *Volsunga-saga* consentit Cap. XLII pag. 91 his verbis: *Var vid þeim tekit vel ok, fyrir þeim giördir stór-eldar, ok sidan druckn þeir med gledi hinn bezta dryck;* i. e. Illi (legati Attali) benè excepti sunt, atque iis (in jucunditatem et commodum) accensi ignes magni; deinde potarunt læti potum optimum. Ea pars erat magnificentiæ domesticæ apud priscos, qua de re testantur Historiæ Islandicæ et Norvegicæ veteres; neque illa omninò adhucdum apud Nostrates exolevit, nam hospitibus sæpè id comitatis et hospitalitatis officium offertur, an ignem sibi accendi velint. Eundem morem adhuc rure in Anglia obtinere, notum est ex Anglorum fabulis Romanensibus quantivis pretii.

19) *þeir* ad legatos Attali regis pertinet h. l., quemadmodum è contrario lin. seqv. ad fratres Principes, uti et tres lineæ antecedentes. *þeir* signatè positum est et cum emphasi, nimirum ii, qui ab adfini horum fratrum, et probabiliter amico, missi erant; nam si ab alio aliquo venissent, res in dubio esse poterat.

20) Jam dudum est, quod vox *Fórn*, in plur. *Fórnir*, ad usum ecclesiasticum, sacrificia nempe l. Deo oblata, coarctata est; atqui hic habemus ejus usum genuinum et origini maximè consentaneum, nimirum ab *At fœra*, ferre, adferre, offerre. *Gáfa* et *Giöf* pro eo frequentant recentiores.

Er þeim fríþr 21) sendi
Hengdo á súlo 22)
Hvgdoþ þat varþa 23).

Quæ iis præclarus 21) *miserat,*
Suspenderunt [*ea*] *ab columna* 22),
Nil istius interesse opinabantur 23).

VI.

Kom þá *n*) KOSTBERA
Qven var hon HAVGNA
Kona kapps gálig
Ok qvaddi þá báþa 24).
Glavþ var ok GLAVMVÖR
Er GVNNARR átti.
Féllzcat saþr 25) sviþri.
o) Sýsti vm þavrf gésta.

VI.

Tunc aderat KOSTBERA,
Ea uxor fuit HÖGNII,
Mulier oppidò circumspecta,
Eosque ambo salutabat 24):
Hilaris item erat GLÖMVARA,
Quam GUNNAR *in conjugio habebat,*
Æquum 25) *non excidebat animo cordatæ,*
Ea necessitatem hospitum procuravit.

VII.

n) *Cost berra (bærra)* Membr. et L.; nos humilem, sed rectam, lectionem Codicis S. sequi maluimus, nam in illo altero obscuritas certat de palma cum adfectatione.

o) *Sylti*, L. ex varietate, i. e. jociulariter satis: Necessitatem hosp. esurire, vel Se ipsam mori velle, aut esurire, ob necess. hosp. Cæterum multi facile confuderunt s et l in Membranis transcribendis; harum enim literarum ductus in hisce distant.

21) Vel, si mavis, fortis, quemadmodum Gretter Asmundi f. exul adpellatur a magna viragine Thorbjörga Vatzfiördensi in *Grettis-saga*; illic tamen major respectus haberi videtur ad celebritatem ejus hominis, quam ad robur (ac fortitudinem) illius, etiam si eô præter cæteros mortalis suæ ætatis, quantum scimus, valuerit. Auctor noster videtur, et id quidem jure, non admodum favere Attalo regi in sua narratione, nihilo tamen minùs ei interdum tribuit honorifica epitheta, dignitatem ejus, nimirum respiciens, non personam, et hæc est una ex ejus laudibus.

22) De armis, clypeis nimirum et gladiis eximiis, ab rege dono missis, hic sermonem esse oportet. Conferri potest *Egils-saga* Cap. quô agitur de cæde Bergönundi.

23) *þat varþa*, sc. ut acciperentur munera ista regia; in ea re nihil periculi esse putabant fratres.

24) De legatis hic sermonem esse, non est dubium, sive fuerint omninò duo, sive eorum duo principes, intelligendi sint.

25) Mirè, et sanè rectè, hospitalitatis officium ad jus naturæ sociale hic refert Auctor.

VII.	VII.
Bvþo þèir *p*) heim HAVGNA 26)	*Domum invitarunt* HÖGNIUM 26),
Ef han þá heldr *q*) færi 27).	*Si ille tum potius iret* 27),
r) Sýn var ſvipvíſi 28)	*Manifesta erat animi fallacia* 28),
Ef þeir ſín *s*) gédi.	*Si modò illi rem suam advertissent:*
Hét þá GVNNARR 29)	*Condixit ergo* GUNNAR 29),
Ef HAVGNI vildi.	*Si* HÖGNIUS *vellet,*

HAVGNI

p) *þeim*, S. illos Hognium, ɔ: eum et fratrem, per se rectè, nisi obstaret sequens *Ef hán þá* &c.

q) *Kæmi*, veniret, S.

r) *Sín*, per *i*, S. malè.

s) Ita L. et S. sed *Geddi* videtur fuisse in Membr. quod aliquanto propius accedit ad vulgatum *Gætti*, etsi illa altera lectio possit referri ad Verbum *Ek gâi*, *gâdi*, Imperf. Subjunct. *Gedi*, *Gædi* infra vers. LXX. lin. 4, i. e. observo.

---

26) Per figuram *Silentii* intelligere debemus etiam regem ipsum Gunnarem, utpote primarium, ab Attalo invitarum fuisse. Quod verò Auctor hic verba facit de Högnii solius invitatione, id inde est, quod minor erat dignitate et auctoritate; cum autem, unacum fratre Gunnare, in suam potestatem redigere, res momentosa erat Attalo, aurum Fafnerianum inhianti; et poterant sanè Legati dubitare, anne Högnius, unacum fratre rege Gunnare, ab Attalo ad convivium vocatus esset, nisi nominatim, expressè et specialiter, fuisset compellatus.

27) Nimirum ob vocationem sibi nominatim et specialiter factam, tanquam honoris alicujus gratia. Nimirum verisimile est, Attalum veritum esse prudentiam Högnii excellentem, quemadmodum et fortitudinem, atque adeò destinavisse, ut ille sub honoris specialis prætextu illiceretur ad hunc conventum. Audierat fortasse, eum unàcum fratre solo Fafneriana hæreditate potiri, atque igitur, dum ille in vivis esset, dubius erat, an unquam ista gaza in suam possessionem veniret.

28) Istud *Svipvisi*, et ejus interpretationem, quod adtinet, conferatur Vers. hujus Odæ LXX. lin. 3. Ratio sensûs vertitur in vocis originatione. Conf. omninò J. Olavium in Gloss. Syntagmatis sui sub voce *Svipr*, qui priorem partem nostræ vocis illustravit, quantum fieri potest. De cetero hic loquitur Auctor de versutia Legatorum quæ propter alias circumstantias, aurum nimirum Fafnerianum et avaritiam regis Attali, non celari potuisset, si fratres usi essent oculis animi apertis.

29) Vide miram Auctoris brevitatem in isto, *Hèt þá Gvnnarr;* nam hic prætermittit rem principalem, *At fara til bodsins*, vel *Veizlunnar*, venire ad convivium; nimirum voluit istud intelligi ex antecedentibus. Promittere et condicere ad coenam, ellipticum est apud Latinos, sed hæc ellipsis superat, et tamen res ipsa per circumstantias liquida esse potest.

Havgni því nítti
Er hinn vm ræþi 30).

[*Atqui*] Högnius *id denegavit,*
Quod alter in sermone proposuit.

VIII.

Báro miöþ *t*) mærar 31)
Margs var *u*) allz 32) beini.
Fór 33) þar fiöld horna
Unz þótti fvll-drvckit.

VIII.

Adtulerunt potiones serenæ [*fæminæ*],
Multa omnium rerum præbita sunt,
Circumiit ibi multitudo cornuum
Donec satis potatum esse visum est.

IX.

x) Hiú 34) görþo hvílo
Sem þeim hægst þótti.

IX.

Conjuges 34) *sternebant cubile,*
Quemadmodum iis commodissimum videbatur;

Kend

t) *Merar*, Membr. et L. putida lectione. *Mörar* L. per varietatem.

u) *Kauns*, L. ex varietate, mira lectio, forte variata ex *Kyns* (multi) generis, cum præsertim altera adoptata *Margs allz* non omninò videri possit carere pleonasmi culpâ, etsi nos eam aliorsum detorquère conati simus.

x) *Heú*, S. ex hæresi sua.

30) Istud *Ræþi* referri quidem potuerit ad verbum *At ræþa*, loqui, et ita svadere videtur Contextus; verum ratio Sermonis nostri repugnat, nam si ita esset, Auctori dicendum fuerat, et quidem metro suo convenienter, *Ræddi*, quod Præteritum est ab isto Verbo. Adeò dubiô procul Verbum illud rectius refertur ad Alterum *Ek ræþ*, Præt. *Reþi*, ex elocutione nostra *Rjeþi;* de tali autem duarum harum vocalium, nempè *ie*, cum una diphthongo *æ*, opinamur nos aliquid alias in hoc opere nugatos esse. Utcunque res est, nostra versio hoc loco inter utrumque versatur.

31) *Mærar;* morem suum sequitur, ut Adjectivum ponat pro nomine substantivo. Vide hujus Odæ vers. XXIX. *lin.* 1 *et* 3. et sanè ista scribendi ratio sua svavitate non caret, in Lingva nostra utique.

32) *Margs — allz;* observa similitudinem adparentem inter hanc nostram complexam dictionem et Latinam: plerique omnes; major tamen ratio videtur esse in nostra dictione, quam Latina. Conf. et vers. XCII. infra.

33) *Fór* eleganter adplicatum hoc loco, et deinde Cornua potoria intelligenda sunt, quæ olim in tanto honore erant, ut Historiæ nostræ testantur.

34) Nempe princeps Gunnar cum sua uxore; vel, siquis mavelit, idem ille cum tota sua familia domestica præter fratrem et conjugem ejus, ob versum seqvent. lin. 1. 2.; ut adeò Auctor hac circumlocutione eleganter signaverit Noctis concubiæ initium. Et sanè illud *Görþo hvílo* exquisitè dictum est ab Auctore; nam per metrum facilè dicere poterat: *Hiú fóro í hvílo.* In linea sequenti adtendas svavem simplicitatem.

Kend 35) var Kostbera
Kvnni hon ſkil 36) rúna.
Innti orþ-ſtafi
At eldi liófom.
Gæta varþ hon túngo
I góma báþa 38).
y) Váro ſva viltar 39)
At z) var vant at ráþa.

X.

þ) Sæíng fóro ſíþan
Sína þáv Havgni.
Dreymdi drótt-láta
æ) Dvldi þeſs vætki.

Gnara 35) *erat* Kostbera,
Ea rationes runarum 36) *callebat;*
Enuntiavit [*adeò*] *literas* 37)
Apud ignem lucidum:
Oportuit eam, lingvam cautè
Adplicare ad utrumque palatum 38),
Adeò [*enim*] *depravatæ erant,*
Ut difficile esset interpretari.

X.

Cubile adibant deinde
Suum illa et Högnius;
Somnium oblatum est populari animô prœditæ,
Ea illud neutiquam celavit,

Sagdi

y) *Vara*, S. non erat (erant) contra mentem Auctoris.
z) *Var vant*, omnes Libri, non *Vant var*, quod lepidius caderet ad numeros.
þ) *Saing*, nudè Omnes, abjecta Præpositione *I.* quod notandum.
æ) *Dylþi (dyldi)* L. et S.

35) Nostra acceptio hujus vocis pro fundo habet sequentem lineam; alias autem *Kendr* notum significat ordinariò.

36) Istud *Skil*, quod primariò distinctionem, et deinde distinctam notionem significat, bona cum ratione hic posuit Auctor, ad Heroinæ suæ singularem in ea re intelligentiam amplificandam; facile poterat dixisse simpliciter: *kvnni hon rúnar*, atqui id multò minus sonabat.

37) Nempe in runica epistola Gudrunæ; et vide quam Veteres amaverint foco adsidere, conf. vers. V. lin. 2 cum nostra adnotatiuncula. Mira etiam simplicitas in eo elucet, quod regina hic non utitur luce luminis accensi, sed foci tantum.

38) I. e. neque plus, neque minus, quam quod illi verissimum videri poterat, ne vel Legato Attali, neque reginæ Gudrunæ, injuriam faceret. Phrasis autem ista, *Gæta túngo i góma báþa* est una ex rarissimis, sive Sermonem nostrum, sive libros priscos adtendamus.

39) *Váro — viltar;* hæc est una e figuris audaciaribus Auctoris; illi in manu erat jungere hoc adjectivum cum præcedente Substantivo *Orþ-ſtafi*, quod genus adtinebat, quando dixisset *Váro — viltir;* maluit autem, quò sua oratio esset figuratior, recurrere ad id, quod remotius erat ad nexum Generis, nimirum ad *Runa* in 4 linea.

Sagdi horſk hilmi
Þegars hon *a*) ræþ vakna.

[Imò] narravit cordata principi,
Ut primùm evigilavit.

XI.

Heiman göriz þú HAVGNI
Hygdo at ráþom.
Fár er fvlk-rýninn.
Far þú i ſinn annat.
Réþ ek *b*[1]) þær rúnar
Er reiſt þín *b*[2]) ſyſtir.
Biört hefir þér eigi
Boþit i ſinn þetta 40).

XI.

Domô abire decrevisti, HÖGNI!
Animô considera decretum;
Pauci sunt perfectè prudentes,
I tu vice altera:
Interpretabar ego literas,
Quas tua soror sculpsit,
Candida illa te neutiquam
Hac vice ad se invitavit 40).

XII.

Eitt ek meſt vndromk
Mákaþ ek enn hyggia

XII.

Unum [id] præter alia miror,
Quod adhucdum perspicere nequeo,

Hvat

a) *Ræþ*, Membr. et L. cui lectioni locum hac una vice concedere voluimus, pro vulgato *Réþ*, l. *Ried* quod multis elegantioribus hominibus videtur nimiùm crassè et pinguiter sonare in ore prisco, unde adeò in eo et similibus *e* simplex semper ponendùm contendunt, quæ res interdum apud rudiores ambiguitatem significationis creat, elocutioni utique adversatur. Ita et suprà Vers. II. *ræz* pro *réz*, præferunt iidem Libri, lin. 3. quæ res præsentis temporis notionem pro Præteriti illic obtrudit. *Réþ*, hoc loco S. è regula elegantiorum nuper adlata.

b[1]) Þer, tibi, tuo usui, S. Modò ante *Ræþ*, L. et S. quod foret præsentis temporis, sed respice ad var. a. proximè præcedentem.

b[2]) *Styſtir*, L. Mirari subit, unde istud *t* in priori invectum sit.

40) In litteris a Legato sycophanta depravatis extitisse oportet invitationem convivialem a regina factam, excisa negatione ad visitandum convivium, quam illa sine dubio interposuerat; et præterea ille facile mutare potuit *Bani*, nex, in *Bati*, lucrum, utilitas, commodum, quod verisimiliter concludimus ex hisce verbis *Volſ. ſagæ* Cap. XLII. sub finem: *Ek réd rúnirnar — en ſvo er undir, ſem bani ydar liggi á;* i. e. Interpretabar literas incisas — id vero (monitum) subest, quod mors vobis immineat, scilicet si eundi propositum capiatis; simul consule vers. seqv. lin. 6. et 7.

Hvat þá varþ vitri	*Quid tum evenerit sapienti [fæminæ]*
Er ſkyldi villt riſta 41).	*Quare pravas literas sculperet* 41)?
Þvíat ſva var *c*) anſat	*Nam ita dictum erat,*
Sem vndir veri	*Tanquam subesset*
Bani *d*) yckarr beggia	*Nex vestra utriusque,*
Ef *e*) iþ brálla qvæmiþ.	*Si vos properè adessetis;*
Vant er ſtafs 42) víſi.	*Deest fæminæ litera,*
Eþa valda aþrir.	*Vel [hujus rei] auctores sunt alii.*

XIII.

c) In hac lectione usum vulgarem sumus sequuti, quem etiam fulcit Poëmation *Hrafnagaldr Oþins*, pro sua tenui auctoritate, Vers. XXII. lin. 1. coll. cum Gloss., Tom. I. sub eo Verbo. Verum *Amſat*, per *m*, præfert S. et aliquanto deterius *Am ſat*, divisim Membr. et L.; unde illud *m* eò se intruserit, et loco expulerit rectum *n*, facile est conjicere; ea res provenit e scripturæ compendiô, nimirum virgulæ transversæ super vocem *a* et similes, quæ communis sigla est utriusque literæ *n* et *m*, enuntianda in dictione et scriptione, quemadmodum res postulat. Utut ea sunt, non mediocris tamen suspicio hic posset exoriri, Poetam hic primo posuisse *Avíſat;* istud autem *v* a primis Librariis, ex eorum libidine haud incognita, in *n* mutatum fuisse; conglutinato autem *u* et *i* in unam literam, ut sæpe fit a rudioribus Membranarum transscriptoribus, facile hoc monstrum Verbi *Amſat* enasci potuit. At *Avíſa* verò est indicium facere, digitum intendere aliquô, monstrandi causa, et istud *á* intendit significationem Verbi et magis determinat.

d) *Yckear*, S. rarum, sed non insvave in elocutione.

e) *Meþ*, simul l. und, L. pro varietate lectionis, rigidiusculè ad numeros.

41) *Ek — undradiz vm ſvo vitra kono, er hún hefir villt riſtid; Vols. ſaga* l. c.

42) Hic locus firmat conjecturam nostram sub N. 40, quod literas l. literam aliquam exciderit. *Vols. ſaga* autem nimis generaliter ac minus definitè hæc memorat, ejus verba: *þar var annad hvart, at henni var vant ſiálfri, ella hafa adrir villt;* istud *vant*, quod defectum simpliciter notare debuerit, istud, inquimus, solitarium sibi, hoc loco nimis vagum et indefinitum est, præsertim in comparatione cum verbis nostri Auctoris.

XIII.

Allar ro ill-údgar (*f*), qvad Havgni), 43):
Ácka ek þess kynni 44)
Vilka ek þess leita 45)
Nema layna eigim.
Ockr mvn gramr gvlli
Reifa glóþ-ravþo 46)

XIII.

Omnes [*literæ*] *sunt suspectæ* (*inquit* Högnius) 43),
Id mihi exspectandum non opinabar 44),
Nolo eam rem persequi (*tentare*) 45)
Nisi gratiam referre nobis necessum sit.
Nos sanè rex aurô
Decorabit, favillæ instar rutilô 46);

g) Ovmk

f) *Qvaþ Högni*, exulat ab S. neque oppidò necessarium esse videtur, cum præsertim metro officiat.

---

43) Hic intelligimus, ipsum Principem, cordatum sanè hominem, literas ab uxore sua acceptas jam obiter inspexisse. Et *Allar* per resultum, Auctori non insvetum, referri debet ad illud in Vers. XI: *Réþ ek þær rúnar.* Hæc est prima acceptio hujus loci; altera autem referri potest ad id, quod reticetur, nempe *Konor*, mulieres, tanquam, ex Principis sententia, sæpe ad pejora animô suo declinantes, quod et certo respectu fecit uxor ejus, quando ei suspicionem insidiarum ab Attalo rege, adfine suo, structarum movit. Hanc posteriorem acceptionem sufficere videtur Vols. saga Cap. XLIII. sub initio, his verbis (quanquam, ut opinamur, alieno loco positis, et referendis ad calcem Capitis præced.): *þer erud opt ill-vergar* *), *ok á ek ecki skap til þess at fara illa ímót vid menn, nema þat se makligt;* *) *illúdligar*, pro variante habetur in Exemplari inscripto ejusdem Historiæ, ante citato; sensus autem loci adducti foret hic: Vos (mulieres) sæpè malè animatæ estis; ego autem id ingenium non possideo, ut malè verser cum aliis hominibus, nisi id dignum sit. Varietas a nobis sub asterisco adlata, quanquam se non omninò probat, suffulcit tamen lectionem Auctoris nostri, nam illud *Illvergar* apud Björnerum, et *Illverdgar* in contextu laudati Mscripti, adhuc in obscuro jacent.

44) Hic rei magis quam verbis consuluimus, ut Princeps velit, talem, i. e. fraudulentam sibi invitationem non ab adfine, et multo minus ab sorore, unquam sperari potuisse. Hac acceptione admissa, *Kynni* ad cognationem et adfinitatem quomodocunque refertur, atque ea est subtilior alterâ, hac nimirum: Istius rei nullam cognitionem habeo, runarum nempe suspectarum ab adfine meo et sorore.

45) Nempe inimicitias cum adfine meo, e sola suspicione, et sine idonea ratione, incipere vel exercere. Respice, quod hanc et sequentem lineam adtinet, ad locum *Volf. saga*, a nobis modò adlatum sub N:o 43.

46) Satis tenuiter hæc efferuntur in *Volf. saga* per, *Mvn hán oss vel fagna*, tantum, e. i. ille (Attalus) nos benignè accipiet. *Gvlli reifa* svaviter ac splendidè, quemadmodum in *Gudrunar-Qvida II.* vers. I. lin. 6 et 7.

g) Óvmk ek aldregi
Þótt vér ógn fregnim 47).

Nunquam timeo,
Etsi terrorem audiamus 47).

XIV.

Stopalt mvnoþ gánga 48)
Ef iþ ſtundit þángat.
Yckr mvn áſt-kynni
Eigi i ſinn þetta.
Dreymdi mik Havgni
Dyliomk þat eigi,
Gánga mvn yckr and-æris
Eþr ella hræþomk.

XIV.

Variè vobis evenerit iter 48),
Si eò [ire] studetis;
Vobis non extiterit amicabile
Hospitium (convivium) hac vice:
Somniabam ego, Högni!
Non celo illud,
Vos advorsum res cesserit,
Nisi alias [nimium] metuo.

XV.

Blæio hygda ek þína
Brenna i eldi 49),
Hryti hár logi
Hús mín i gögnom 50).

XV.

Stragulum opinabar tuum
Igne comburi 49),
[Atque] altam flammam emicare
Per meas ædes 50).

g) *Ounc*, L. neotericos illud *n.* *Oum ek*, S. haud adspernandum, unde istud primum est contractum.

47) Adludit ad suspiciones uxoris suæ supra memoratas, et sanè quam hæc loquitur heroicè. *Ogn* de re per se terribili hic accipienda est.

48) Vacillans et caduca erit vestra profectio, vel adhuc propius ad verba: Cespitabitis inter eundum.

49) Hoc somnium reginæ Kostberæ ordine tertium est in *Volſ. ſaga* Cap. XLIII. ubi duo alia præmittuntur de fluviorum in ædes influxu, quorum noster Auctor non agnoscit nisi unum, et id quidem tribuit Glömvaræ reginæ, Gunnaris conjugi; ut adeò hinc adpareat, Nostrum et dictæ Historiæ Auctorem diversas interdum secutos relationes esse, etsi de cætero in multis consentiant.

50) Definitius hoc exprimit *Volſ. ſaga: Hryti elldrinn upp af höllinni*, fl. emic. ex aula sursum.

51) Liggia hér lín-klæþi
þav er lítt rækit,
þav mvno brátt brenna
þar er þú blæio *h*) sátt 52).

51) *Hic jacent lintea,*
Quæ vos parum curatis,
Ea citò conflagrabunt,
Ubi tu stragulum videbas 52).

XVI.

53) Biörn hvgda ek hér inn kominn
Bryti vpp stocka 54)
Hristi sva hramma
At viþ hrædd *i*) yrþim.

XVI.

53) *Ursum* [*porrò*] *opinabar huc introiisse,*
Trabes (*spondas*) *effringentem* 54),
Ille adeò concussit ungulas,
Ut nos consternati existeremus,

k) Mvnn

h) *Sát* (*sat*), Omnes, detestanda libidine alteram duplarum consonantium abjiciendi.
i) *Yrdom*, S. vulgàra terminatione, sed quæ distinctioni modorum officit.

51) His quatuor lineis continetur interpretatio somnii ab rege facta, quam ita exhibet *Volf. saga*: *Þat veit ek giörla hvat þat er: klædi vár liggia hér lit-rend* (*lit-reckt*, Mscr.) *ok muntu þau þar brenna, er þú hugdir blæiuna*; Quid illud *Lit-rend* l. *litreckt* hoc loco sonet, non adeo promtum est decernere; priorem lectionem per Coloribus tinctæ (vestes) reddit Björneri versio, qui etsi rem ipsam fortasse non tetigit, tamen eum propè inde abesse autumamus. Altera lectio sensu carere videtur, nisi quidem quomodocunque immutata et corrupta sit a verbis nostri Auctoris, *Litt rækt*. Quod autem, hac occasione in transitu dicendum, opinamur *Rendr* in complexa voce *Litrendr*, neutro plur. *litrend*, uti et in similibus *Mórendr*, *Blárendr*, quæ ex Historiis priscis notæ sunt, nam hodie ferè obsoleverunt, eam partem ejus vocis ortam esse opinamur a Verbo *At renna*, quod non modò fluere, neutraliter significat, verum etiam fundere, activè; et olim fortasse tingendi l. colorandi significationem habuerit, propter infusionem liquoris colorifici. Simul advertendum est hoc loco discrimen inter Auctorem nostrum et *Volf. sagæ*, quod lineas hujus vers. 5 et 6 adtinet, et *Klædi — litrend* in *Volf. s.* Neque etiam tenue discrimen est in re ipsa inter istud *Mvno* lin. 7 apud Nostrum in 3 persona, et *Muntu* in 2 pers. apud Auctorem *Volf. sagæ*, nam prius indicat rem casu eventuram; alterum spectat ad culpam in opere tinctorio.

52) *Brenna*, hic iterum ex linea proximè antecedente subaudiendum.

53) Quartum somnium ordine in *Volf. saga*.

54) *Ok brant upp köngs hásætit*, i. e. qui solium regis effregit, *Volf. s.* haud paullò definitius et strictius; in ambiguo tamen vertitur, utra lectio sit genuina. Apud Nostrum verò *Stokkar* videntur lectos et scamna figuratè designare.

k) Mvnn ofs mörg hefdi
Sva at vér mættim ecki.
Þar var ok þravmmvn 56)
Þeygi fva lítil.

In ore tenebat nos multos,
Ita ut nihil possemus 55),
Ibi quoque erat turba 56)
Non adeò parva.

XVII.

Veþr mvn þar vaxa
l) Verþa ótt fnemma.
Hvíta-biörn hvgdir
Þar mvn hregg avftan 57).

XVII.

Ibi eveniet tempestas
Furiosa repente,
Album ursum tu opinabare,
Ibi procella ab oriente existet.

XVIII.

Avrn hvgda ek her inn fliúga
At endlöngo húfi.

XVIII.

Aquilam existimavi huc intrò volare
Perpetuam ædem,

Þat

k) *Munu*, Omnes, præpositione *i* abjecta, sine dubio metri gratia; sed poterit etiam vocula ista in sensu abesse, si verbum *At hafa* capiatur pro Capere, comprehendere, adripere, ut sit: Ore nos capiebat &c. Deinde notandum *Múnn* in Auferendi casû positum esse pro *Mvnni*, etiam ut poësi consulatur.

l) *Vitto*, scias, S. Mox *Ok*, pro *Ott*, L. ex varietate, i. e. et quidem (citò).

55) Ita ut nihil valeremus ad resistendum et nostram salutem conservandam. Et istud *Mættim ecki* absolutê, eleganter hic adplicatur; *Máttum ecki*, præfert *Volf. f.* Indicandi Modô, quod et benè procedit; sed Noster ordinem suum servar, nam antea posuerat *Yrþim* in Subjunctivo.

56) Vel, si hoc restringere mavelis ad ursum solum, sensus foret: Ibi erat vehemens vestigiorum impressio, et hæc acceptio fortasse magis accesserit ad proprietatem Verbi *At þramma*, quod nos in Versione ad gestus consternatorum, necessariò satis turbulentos, retulimus.

57) Satis tenuiter hanc regis interpretationem sic proponit *Volf. faga*: *Þar mun koma vedr mikit, er þú ætladir hvíta-biörn*, i. e. ibi magna existet tempestas, ubi opinabare (in somno) ursum album. *Volf. f. ætladir*, ut modo vidimus, Noster *Hugdir* lin. præced. uterque rectè, et adprimè quadrant cum Latinis, in Verbis, quæ actum somniandi l. apparitionem in somnis oblatam, designant, ex. gr. Valerio Maximo, qui ex instituto de ea rescripsit.

Þat mvn ofs driúgt deilaz 58).
Dreifþi han ofs öll blóþi.
m) Hvgþa ek af heitom 59)
At veri hamr Atla.

Id in nos largiter distribuetur 58),
Ille [*enim*] *circumspersit nos omnes sangvine;*
Existimavi è gestibus minacibus 59),
Istam esse formam Attali.

XIX.

60) Slátrom-fýfliga
Siám þá róþro
Opt er þat fur *n*) öxnom
Er avrno dreymir.
Heill er hvgr Atla
Hvatki er þik dreymir.
Lokit því léto.
Líþr hver ræþa 61).

XIX.

60) *Mactamus operosè,*
Tunc videmus rubrum,
Sæpe boves significantur,
Ubi aquilæ in somno offeruntur:
Integer est animus Attalo,
Quicquid tu somnias.
Finem fecerunt ei [*colloquio*],
Omnis sermo finitur 61).

XX.

m) *Hvgdi hann*, existimavi eum, S. minus commodè.

n) *Oxnom*, per o in priore, omnes Libri, consentiente originatione, non item usu. *Oxom*, L. pro varietate.

---

58) Hæc distributio in malam partem accipienda, ut vel è sequenti linea adparet. Pro isto *þat mvn off driúgt deilaz* in *Volf. faga* habetur, *Ok mun at illt vita*; i. e. ea res malum, credo, portendit, vel, ad malum imminens spectat, exquisitò quidem usu Verbi *At vita*, minùs tamen definitè ad rem et sensum, quam apud Auctorem nostrum.

59) Istud *Af heitom*, vel aliquid aliud pro eo, penitus exulat ab *Volf. faga*.

60) *Han fvarar: Opt flátrum ver aurliga* (*örnglega*, Björner) *ok höggvum ftór navt ofs at gamni, ok er þat fyrir öxnum, er örn dreymir;* i. e. Nos sæpè largiter (audacter) mactamus, et magnos boves cædimus, nobis in oblectamentum, atque aquila in somno oblata boves significat. Ita hanc interpretationem sistit *Volf. faga* mscr. omissa *Róþro* ɔ: sangvinis mentione. Nobis tutius visum est è dicti libri auctoritate duas primas hujus versûs lineas in Modo Indicandi capere, quam Imperandi.

61) Hæc linea habet speciem aliquam tenuis sententiæ proverbialis, quasi dicere velit Auctor: Nullum colloquium adeò prolixum esse, quin aliquandò tandem ad finem perveniat.

XX.

Vöknoþo vel-borin 62)
Var þár sams dæmi.
o) Gættiz þess GLAVMVÖR
At veri grand svefna 63)
Frábægt viþ p) GVNNAR
At fá tvær leiþir 64).

XX.

Experrecti sunt genere illustres 62),
Ibi ejusdem rei exemplum provenit,
Observavit id GLÖMVARA,
Quod esset noxa somnorum 63)
Adversus GUNNAREM *obstaculum*
Obtinendi duo itinera 64).

XXI.

Gavrvan hvgda ek þér gálga
Géngir þú at hánga.
Æti þik ormar.
Yrþa 65) ek þik qviqvan.

XXI.

Factum autumabam tibi patibulum,
Teque ad suspendium ire,
Vermes corpore tuo vesci,
Me autem vivum te deprehendere,

Görþiz

o) *Gettiz*, per *e*, Membr. et L.

p) *Gunnarr*, Iidem, improbè, nam hic est Nominandi casus. De cætero hæc et sequens linea e lectione Codicum in poësi et sensu laborabant, cui vitio utcunque mederi sategimus, de nostro adposita voce *Frábægt*, cæteris intactis.

62) Auctor morem suum servat, ut epitheto utatur pro nom. Substantivo, hic enim occipit sermo de rege Gunnare et uxore sua. Lin. seqv. *Sams dæmi* etiam præfert Vols. saga Mscr. in contextu, sed ex varietate eam lineam exprimit per, *þat er samdægris*, id eadem diecula evenit, quod minus se probat. *Sama dæmi*, Björnerus edidit, vulgarius cæteris.

63) I. e. præsignificata in sui ipsius (nempè reginæ) somniis, quæ sequuntur 5 versibus proximis.

64) Istud Obstaculum capiendum est pro quadam epexegesi του noxa, quod antecessit. *Tvær leiþir* pertinent ad successum in eundo et redeundo. Cæterum has quatuor lineas clarius et simplicius sic effert *Vols. saga* XLIV: *Glavmvör kona Gunnars segir dravma sina marga, þá er henni þóttu* (*þótti*, Mscr. etiam rectè) *liklegir til svika;* i. e. Glömvara, uxor Gunnaris, narrat somnia sua multa, quibus futuras insidias ostendi colligebat.

65) Ad hujus verbi sensum qualemcunque, a nobis adoptatum, pertinent nota ista in *Oddrúnar gráti* de Gunnare et amica ejus Oddruna in negotio amatorio deprehensis: *Mæltu þat margir — Qvoþoz okkr hafa Orþit bæþi. Qviqvan;* eò terribilius erat somnium, quod opinabatur conjugem, suspensum et adhuc vivum, a vermibus comedi, quæ res etiam eventu comprobata est, nisi quod suspensionem adtinet.

Görþiz ravk ragna 66),
Ráþ þú hvat þat veri.

[Post] exstitit interitus principis 66),
Conjice tu, quid illud esset?

XXII.

Blóþgan hvgda ek mæki
Borinn 'or ſerk þínom 67).
Illt er ſvefn 68) ſlíkan
'At ſegia navþ-manni.
69) Geir hvgda ek ſtanda
I gögnom þik miþian,
Emioþo úlfar 70)
'A endom báþom.

XXII.

Cruentam putavi machæram
Auferri ab indusio tuo 67),
(Acerbum est, somnium 68) tale
Narrare homini necessario).
69) Lanceam putavi exsistere
Per te medium transactam,
Ululabant lupi 70)
Ab utraque [ejus] extremitate.

XXIII.

Rackar þár 71) renna
Ráþaz q) miök geyia.

XXIII.

Canes ibi 71) currunt
Multum latrare occipientes,

Opt

q) *Lítt*, parum, S. vix recte propter sequens *Glavmir hvnda.*

66) I. e. Gunnaris ipsius, ut *Ragna* sit Gen. sing. a Nominativo *Ragni* l. *Ravgni*, quanquam insolenti. Cognatum vocabulum *Ravgnir* de rege habemus sine ullo adposito, in *Atlaqvida* vers. XXXV. lin. 4. Si tamen ordinarie *Ragna* pro Genit. plur. magis libeat accipere, a Nom. *Ravgn* principes, sensus fortasse fuerit: Existebat discidium principum, aliis verbis, disjunctio plena inter regem Gunnarem morientem ac reginam. Contentum verò hujus versus penitus abest a *Volſ. ſaga.*

67) I. e. extrahi tuo corpori transfosso. *Mer þótti blódugt ſverd borit i höllina hér* (*hér inn í höllina*, Mscr.) *ok vartu ſverdi lagdr igégnum;* i. e. Existimabam cruentum gladium introferri huc in aulam, atque te gladio transfigi; *Volſ. ſaga;* conf. lin. 5 et 6 hujus versus.

68) Nota *Svefn* hic pro *dravm*, somnium, poni, et conf. *Grand ſvefna* superius Vers. XX. lin. 4.

69) Hic tandem, interjecta parenthesi, habetur declaratio illius, quod anteà minùs liquidè dictum erat lin. 1 et 2.

70) Hæc eodem modô exprimuntur in *Volſ. ſaga.*

71) *Þar* ellipticè hic adhibetur, pro, *Þar er þér ſynduz úlfar emia i draumínum*, ubi (quando quod) tú autumabas lupos ululare in somnio. Conf. supra Vers. XV. lin. ult. et XVII. lin. ult. *Smáir hundar vilia oſs þar bíta, ok er opt hunda-giall* (*hunda-gnöll*, Mscr.) *fyrir vopnum med blódi litudum;* i. e. Catuli nos mordere ibi (sub ea visione) cogitant, et sæpè quidem garritus (murmur) canum in somniis prævius index est armorum sangvine tinctorum; *Volſ. ſaga.* Hic autem versiculus pertinet ad interpretationem Gunnaris.

Opt verþr glavmr hvnda
Fvr géira *r*) flavgon.

Sæpè canum garritus
Portendit lancearum volatum.

XXIV.

72) Á hvgda ek hér inn renna
At *s*) endlavngo húsi
þyti af þiósti
þeystiz *t*) vf becki.
Bryti fætr yckra
Bræþra hér tveggia.
u) Gérþit vatn vægia
Vera myn þat fyr necqv..

XXIV.

72) *Amnem huc opinabar intrò fluere*
Secundum ædem perpetuam,
Fremere [quidem illum] ex iracundia,
Grassari super sedilia,
[Denique] frangere pedes vestros
Fratrum duorum hic [in domo],
Nihil aqua temperabat,
Id (sine dubio) est alicujus rei præambulum.

XXV.

r) *Flavgom*, S. et L. ex varietate, in neutro plurali, rectè et usitatè Priscis. Istud alterum fæmininum, quod Textus præfert, rarioribus accensendum est.
s) *Endilaungo*, L. et S. usitatius.
t) *Vf*, omnes Codd. non *Vm*, vel *Of*.
u) *Verþit*, pro *var. lect.* L. absurdè.

72) Duo somnia de fluviorum in ædes invasione exhibentur in *Volſ. ſ.* et id quidem ex persona Kostberæ; respice ad N. 49 supra. Prius ita habet: *Mér þótti her falla inn á harla ſtravng, ok bryti upp ſtocka i höllinni*, Videre mihi videbar huc influere amnem, cursu suo oppidò vehementem, qui effregit trabes (asseres) aulæ. Posterius autem sic: *Enn dreymdi mik, at önnur á félli her inn ok þyti grimmlega, ok bryti upp alla palla i höllinni, ok bryti fætr yckar beggia brædra, ok mun þat þyda nöcqvat*, i. e. Porrò somniabam, huc intrò cadere amnem alterum, sæviter sonantem, qui omnia aulæ sedilia subvertit, pedesque amborum vestrum fratrum confregit, quod utique aliquid ominis habere credo. Hoc ultimum somnium manifestè idem esse cum eo, quod Noster commemorat hoc versu, nihil dubii est; mirum tamen ejus interpretationem ab Eo omissam esse, quæ in *Volſ. ſ.* sic habet: *Hán mælti, þar mun renna akrar, er þú hugdir ána, ok er ver göngum akrinn* (*ökrinn*, Mscr. in marg.) *nema opt ſtórar agnir fætr vora*; i. e. Ille fatus est: Per id indicari credo agros aquæ fluctuantis (labentis) speciem præbentes, et ubi nos agrum permeamus, spicæ magnæ perstringunt sæpè nostros pedes.

XXV.

Konor hvgdak davþar
Koma í nótt híngat
Verit vart búnar
Vildi þik kiósa 73).
Byþi þér brálliga
Til beckia sinna 74)
x) Ek qveþ af-lima
Ordnar þér dísir.

XXV.

Fæminas existimabam defunctas
Huc venire nocte præterita,
dem non perfunctoriè ornatas,
virum sibi eligere cupiebant 73),
te citò invitabant
sedilia 74),
rs (abalienatas) esse censeo
divas [tuas tutelares].

XXVI.

Seinat er at segia
Sva er nú ráþit 75).

XXVI.

z tardatum (serum) est rem narrare,
c decretum est 75),

y) Forþ-

x) *Æk*, Omnes, per *æ*, cui bono? Deinde *Af lima*, S. *Limi* in usu idem est ac *Limi*, virgula, ramale. *Af-sinia*, alios e Chartarum ductu malle, testatur L. in margine, i. e. diversum sentientes, discordantes; quidni igitur posuerunt *Af-sinna?*

73) Hinc adparet, per istas *Konor* intelligendas esse Parcas infestas, sive mavis Valkyrias, et *Davþar*, ab regno mortuorum s. inferis profectas, eò illum invitandi gratiâ. Istud *Verit* in lin. 3. negativè, possit suspectum videri de diris illis mulieribus, et pro eo reponendum *Veri*, unde sensus existeret: Pravè (perfunctoriè) ornatas, quod earum statui et characteri magis foret adcommodatum. Interea tamen nihil mutandum censuimus, ut Auctor dicat Parcas istas vestitum tristem et funestum, pro earum negotio, gestasse. Mulieres autem istas *Volf. saga* pro mortuis non exhibet, neque de ornatu quidquam memorat; verba ejus: *Mer þótti her innkoma konur, ok vóru dapurlegar, ok þik kiósa sér til manns; má vera at þínar dísir hafi þat verit*, i. e. Fæminas — tristem vultum præferentes, quæ te sibi maritum eligere cuperent; fieri potest, ut ex fuerint tuæ parcæ (mortæ, divæ genethliacæ) tuæ.

74) *Beckia sinna* et præced., tanquam ad convivium, quemadmodum supra de fratribus ab Attalo invitatis: *At biþia yþr Gunnar At iþ á beck komit — at sækia heim Atla*, Vers. III.

75) In hac et duabus sequentibus lineis elucet tenacitas propositi et animi constantia apud Heroëm; rem semel destinatam mutare non vult,

y) Forþvmka för þó
Allz þó er fara *z)* ætlaþ,
Mart er miök glíkligt
At mvnim ſkamm-æir.

Haud sanè iter defugimus,
Quandòquidem ire constitutum est:
Multa eò tendunt [indicia],
Ut nos ævi brevis futuri simus.

XXVII.

Lito er lýſti
Letoz þeir fúſir
Allir vpp-ríſa
Avnnor þáv 77) lavtto.
Fóro fimm ſaman 78)
Fleiri til váro
Hálfo húskarlar
Hvgat var því illa.

XXVII.

Colores ubi illustrabantur 76),
Illi se ostendebant promtos
Omnes ad-surgendum,
Alii, viri et fæminæ 77), *tardabant.*
Ibant adeò omninò quinque 78),
(*Plures [tamen] aderant*
Dimidiô homines domestici,
Ei rei malè consultum erat).

XXVIII.

y) *Forþome a*, divisim, L. in Textus; audeant adhuc, qui velint, hunc Librum habere pro Membranæ nostræ traduce. Istud autem *a* ab suo Verbo distructum nihil hic sonat, si vel virgatum *á* scribatur.

z) *Ætliþ*, S. vitiosè hoc loco.

vult, etsi ipse fateatur, in duabus postremis lineis, sibi et fratri breve vitæ spatium, probabiliter è somniorum prodigiis, superesse. Latenter tamen ait in linea vers. prima, se nusquam iturum fuisse, si ea prodigia scisset, antequam eundi consilium ceperat. Aliter partim sistitur continentia hujus versûs in *Volſ. ſ.* nempè hoc modo: *Han ſvarar, vandt gïöriz nú at ráda, ok má eigi fordaz ſitt aldurlag* (*endadægr*, Mscr. pro var) *en eigi ólikt, at ver verdum ſkammæir* (*ſkammærir*, Björner), i. e. Ille respondet: nunc difficile fit interpretari somnia (vel consilia capere), neque licet (cuiquam) effugere mortem suam; vero autem haud absimile, quod nos &c. Björnerus erravit omittendo negationem ante *ólikt*, et simul adeò in hujus ultimi membri versione, textui absonâ.

76) Ab luce matutina sc. et dictio est elegans.

77) Nempe uxores Principum, et familia eorum domestica, saltem magna hujus pars, quod ex paucitate itineris comitum est colligere, conf. lin. 6 hujus versûs.

78) Nempe Principes, et comites sequenti versu nominati, quamobrem, connexionis ergo, tres lineas hic subsequentes parenthesi inclusimus.

XXVIII.

þ) Snævárr ok Sólarr
Synir vóro þeir Havgna 80)
Orkníng þann æ) héto
Er þeim enn fylgdi.
Blíþr var a) bavrr ſkialdar
Bróþir hans qvánar 81).

XXVIII.

Snævar *ac* Solar 79),
Ii erant filii Högnii 80),
Orkningum *nuncuparunt eum,*
Qui illos etiam comitabatur,
Comis scutiger erat
Frater uxoris illius 81).

XXIX.

Fóro fagr-búnar
Unz þav fiörþr ſkildi 82).
Lavtto âvalt lióſàr.
b) Léto-at heldr ſegiaz.

XXIX.

Ibant speciosè ornatæ,
Donec eos fretum diremit 82);
Tardabant perpetuò lucidæ,
Neque tamen (illi) rem sibi persvaderi siverunt.

XXX.

Glavmvör qvaþ at orþi

XXX.

Glömvara *profata est,*

Er

þ) *Snevarr*, Membr. et L. *Gnæfer*, *Volſûnga-ſaga* Björneri.
æ) *Hæito*, Membr. in præsentt.
a) *Bör*, S. neoterici.
b) *Leto at*, divisim, S. perperam, et contra mentem Auctoris.

79) Respice ad Introductionem poëmatii *Gunnars-Slagr*, quæ *Dráp Niflûnga* inscribitur.

80) *Hávars* in *Volſ. ſ.* Björneri, sed in Mscro nostro ejusd. Historiæ adbreviatè nomen exhibetur, nempe *Hav*, cum subnexo generali signô compendii, unde facile est explere Havgna.

81) Eum magnum athletam fuisse prædicat Vols. s. h. l. Frater autem erat Beræ s. Kostberæ, uxoris Högnii.

82) Atque adeô Reginæ eos ipsæ deduxerunt ad fluvium, qui navi transmittendus erat, vid. vers. IV. lin. 7 cum nostra adnotatione. *Volſ. ſaga* tamen earum deductionis mentionem non facit, nisi implicitè, his verbis: *Fólk fylgdi þeim til ſkipa ok löttu allir þá* (þó Mscr. pro var) *fararinnar en eigi tiádi*, i. e. populus (domesticus) eos prosequutus est ad naves, et omnes illos (tamen) ab itinere dehortabantur, sed incassum. Hæc verba proximè subsequitur: *þá mælti Glavmvör*, ad Vingium scilicet, et deinde, *þá mælti Bera*, nempe valedictionis formulam.

Er GVNNARR átti.
Mælti hon viþ VÍNGA
Sem henni vert þótti.
c) Veitka ek *d*) hvart verþ-lavniþ
At vilia ossom 83).
Glæpr er géstz qváma
Ef í göriz nacqvaþ 84).

Quam GUNNAR *in conjugio possidebat,*
Ea loquuta est VINGIO,
Id quod ei dignum visum est:
Nescio, an mercedem retribuatis
E nostrâ voluntate 83),
Culpa non vacat hospitis adventus,
Si aliquid rei inciderit 84).

XXXI.

Sór þá VÍNGI
Sér reþ hann lítt eira 85)
Eigi hann 86 *a*) jötnar
Ef han at yþr lýgi.

XXXI.

Tunc jurabat VINGIUS,
(*Et*) *sibi parum parcebat* 85):
Auferant eum 86 *a*) *gigantes* (*dæmones*),
Si ille vobis mentiatur!

Gálgi

c) *Vetkaþ*, Membr. cujus tamen vocis posterior pars rasuram passa est. *Vet ek*, L. pro varietate, simul mentionem faciens istius rasuræ.

d) *Hvert*, S. pravè. Mox *Verþlavniþ*, conjunctim, S. rarè et eleganter; cæteri divisim, quod et de mercede conviviali potest accipi.

83) Subtiliter, et sine verborum injuria aperta adversus legatum regium, hic regina tangit suspicionem suam de ejus fraudulento proposito. Multò autem apertius id facit in *Volf. sagn, Vingi, segir hún, meiri ván, at mikil óhamingia standi af þinni komu, ok munu stór tidindi giöraz i ferd þinni*; i. e. Vingi! inquit illa, multum vereor, ne ingens infortunium oriatur ex adventu tuo, et sanè credo graves eventus in tuo itinere (tua legatione) extituros.

84) Hæc accepimus pro generali sententia, obliquè tamen restrictâ hic ad legatum.

85) Qui ultimas poenas perjurii sibi imprecatur, parum parcit saluti suæ; et hæc sententia Auctoris, ut simplex est, ita et in re energetica.

86 *a*) Mirè Auctor inducit sycophantam, perjurium facturum, de se in tertia persona loqui, tanquam de alio quodam, ut nihil se obstringeret jurisjurandi religioni, et perjurii poenæ luendæ. Huic acceptio subservit *Yþr* in 2. persona, lin. seqv. non *þeim*, illis, quando hæc ad Auctoris personam, sycophantæ mala imprecantem, simplicius forent referenda. Pro sequenti *Jötnar Volf. s.* exhibet *Gramir*, de qua voce conf. *Harbarz-lióþ* in fine, ubi forsan rectius exponeretur Diræ potestates, tam de Diis, quam geniis minoribus, Alfis, semonibus, ac malis hominibus, in sensu accipiendæ.

Gálgi görvallan
Ef han á griþ *e*) hygdi.

[*Atque*] *patibulum* [*teneat*] *eum universum,*
Si adversus pacem cogitaret!

XXXII.

Bera qvaþ at orþi
Blíþ i hvg sínom.
Sigli þér sælir
Ok sigr árniþ 86β).
Fari sem ek *f*) fvr mælik
g) Fæst 87) eigi því níta.

XXXII.

Bera *verba fecit,*
Benevola in suo animo:
Navigate vos beati!
Atque felicitatem obtinete 86β)!
Eveniat, quemadmodum ego adprecor!
Paucissima 87) *id abnuant!*

XXXIII.

Havgni svaraþi
Hvgdi gott nánom.
h) Hvggizk iþ horskar 88)
i) Hvegi er þat görviz.
Mæla þat margir
Missir þó stórvm 89)

XXXIII.

Högnius *respondit,*
Benè cupiens propinquis:
Bono animo este vos prudentes 88),
Quomodocunque res evenerit:
Multi vulgò loquuntur,
Tamenetsi magnum discrimen sit 89):

Mörgom

e) *Hugdi*, L. in modo Indicandi.
f) *Fyrmæli*, junctim, S. eliso Pronomine suffixo; ille talia duplicare spernit.
g) *Fæz*, S. unde sensus: Non est, ut id possit abnui, quod eventus falsum probavit.
h) *Hogisc*, S. id. ex originatione; non item ex usu.
i) *Hvergi*, S. rectius *Hvargi* et *Hvorgi*, in utramlibet partem res evaserit.

86β) Magis succinctè, sed tamen eleganter Vols. s. hæc tantum habet: *Farit vel med gódum tíma*, ite felices bonis auspiciis.

87) *Fæst*, per litoten, ac deinde *Eigi*, pro *Megi*, possit, ut interdum in priscis legibus.

88) *Verit kátar, hverfu sem med ockr fer*, *Vols. s.* i. e. Hilares este (fœminæ)! quidquid nobis fiat.

89) Bonisne votis an malis, scilicet, domô deductio fiat.

Mörgom ræþr litlo
Hve *k)* verþr leiddr heiman.

Multorum parùm interest
Quomodo ab domo deducantur.

XXXIV.

Sáſk til ſíþan
Aþr i ſvndr hyrfi 90).
Þá hygg ek ſkavþ *l)* ſkipto
Skildoz vegir þeirra 91).
Róa námo ríki 92)
Rifo kiöl hálfan.
Beyſto bak-favllom 93)
Brvgdvz heldr reiþir.
m) Havmlor 94) ſlitnoþo.

XXXIV.

Deinde utrique inter se dirigebant adspectus,
Donec in diversa ferrentur 90);
Tunc, censeo, fata rem decidisse,
Distracta sunt itinera eorum 91).
Remigabant vehementer 92),
Ruperunt carinam dimidiam,
Feriebant 93) *reclinatis corporibus,*
Occupati impendiò magno animi ardore,
Stroppi [*remorum*] *disrupti* 94) *sunt,*
Háir

k) Hanc lectionem adoptavimus ex S., ut sententia sit magis generalis. *Verþ*, Membr. et L. præferunt, ut Högnius hæc de se dicat in prima persona. Est tamen, ut illud pro tertia persona capere liceat, quemadmodum *Renn*, pro *Rennr*, currit, sed magis idonea exempla desunt.

l) Skipta, S. in Indicativo præsenti, nullo ad rem discrimine.

m) Haulmor, in ipso Textu L. sed in margine *Haumlor* pro varietate lectionis. Argumentum præcipuum adversus eos, qui censent hunc Librum esse traducem Membranæ nostræ.

90) Vel, si mavelis, invicem disparerent.

91) Hæc brevius ita effert *Volſ. ſ.* *þar ſkiliaz þau med ſinum forlögum*, ita disjuncti sunt secundum fata utrorumque, quæ sc. alteros ad mortem propinquam destinabant, alteras ad vitam.

92) *Sva faſt ok med miklu afli*, tam validè, tantaque vi, *Volſ. ſ.* quæ etiam de ruptione carinæ dimidiæ Nostro ferè consentit.

93) Sc. remis aquas. Deinde reclinatio s. retorsio corporis vim addit actui remigandi quod Björner non intellexit, dum *Bakföll* vertere videtur per Fluctuum decumanorum crebram concitationem, de quibus fluctibus ne verbulum quidem in Textu adparet.

94) *Hlummar* legitur in *Volſ. ſ.* quæ sunt manubria remorum, et eorum pars munita, cui inter scalmos incumbunt.

Háir brotnoþo 95).
Gérþvt far festa 96)
Aþr þeir frá hyrfi.

XXXV.

Litlo ok lengra
Lok mvn ek þess segia.
Bæ sá þeir standa
Er Bvþli 97) átti.
Hátt *n*) hrikto grindvr 98)
Er Havgni knúþi.

XXXVI.

Orþ qvad þá Víngi
Þaz án *o*) veri 99).
100) Farit firr húsi

Scalmi [que] fracti sunt 95);
Navigium non firmarunt 96),
Antea quam inde abscederent.

XXXV.

Parvo autem inde spatiô
(Exitum itineris narrabo)
Ædes illi videbant constitutas,
Quas Budlius *97) possederat;*
Altum stridebant clathra 98),
Ubi Högnius *pulsavit.*

XXXVI.

Tunc verbum effatus est Vingius,
Quod sanè potius abesse debuerat 99):
100) *Ite ab domo procul,*

Flátt

n) Hrikþo, omnes Libri, per invisum illud þ in tali positu. *Kríkþo*, L. ex varietate, et propius ad suam originem istud *k* initiale.
o) Væri, L. et S. usitatè magis, sed illud alterum probum satis.

95) Omnis vehementia istius remigii; et clades inde facta Högnio in specie tribuitur in *Niflunga-saga* Cap. CCCXL. his verbis: *Högni vær svo mikit, at í einum verri brytr han sundr bádar árarnar ok. ei keipana*, i. e. Högnius tanto ardore remigat, ut in uno remorum ductu eos ambos diffringeret, et scalmos effringeret simul.

96) Nimirum ab animi ardore, ab urgentibus fatis injectô. Potuerunt et ideò sic iter accelerare velle, ut Attalum regem improvisum opprimerent, quamquam in ea re nulla erat ratio, considerata eorum paucitate. Alia res fuerat, si venissent cum centum et ultra hominibus, ut *Niflunga-saga* refert.

97) Figuratè patrem hic ponit pro filio Attalo.

98) I. e. arcis fores clathratæ. *Hátt hrikto — Er H. knúþi*, hic ponitur antecedens cum adjuncto suo, pro consequenti cum effectu suo, nempe effractione forium. *Havgni braut upp hlidit*, portam clausam effregit H. expressè habet *Volf. saga*.

99) Quoniam id ipsi in exitium cessit.

100) *Volf. s.* verba sua sic orditur: *þetta mættir þú vel ógiört hafa*, hoc oportebat abs te (Högnio) infectum esse, sc. portam effringere. *Giört* autem pro *ógiört* edidit Björner, sanè vitiosè, unde tamen hunc sensum extorquet: Adveniens Vingius, denuntiat, opportunè eos accessisse, geniô Sermonis refragante.

Flátt er til ſækia.
Brátt hefi ek yckr brenda 101)
Bragdz *p*) ſkvlvþ havgnir.
Fagvrt 102) baþ ek yckr *) qvámo.
Flátt var þó undir
103) Ella *q*) heþan bíþit
Meþan ek heygg yþr gálga.

Fraudulentum (periculosum) est accedere,
Brevi ego vos decepi 101),
Extemplò vos cæsi eritis;
Speciosè 102) *petii vos adventum,*
Dolus tamen suberat
103) *Aut hinc exspectate,*
Dum ego vobis patibulum cædo (concinno).

XXXVII.

Orþ qvaþ hitt Havgni
104) Hvgdi lítt vægia
r) Varr at vættvgi
Er varþ at reyna.
Hirþa þú oſs hræþa
Hafþu þat fram ſialdan.

XXXVII.

Istud contrà verbum edixit Högnius,
104) *Parum cogitans de obtemperando (cedendo)*
Ad nullam rem timidus,
Ubi expertu opus erat:
Noli tu nos terrere,
Id negotium parcè exhibe,

Ef

p) Skavluþ, Membr. L. licita mutatione.
*) *Koma*, advenire, S. Alterum est ornatius in Sermone.
q) Bíþit heþan, S. utrumque ornatè, pro vulgari *Bíþit hér*.
r) Varat, S. non erat nihil, &c. Auxesis per Litoten.

101) I. e. in fraudem ac perniciem vos illexi atque induxi, translatè; nam sensus proprius Verbi *At brenna* hic locum habere nequit.
102) *Med blidu*, cum blanditiis, s. fictis benevolentiæ indiciis, *Volſ. ſ.*
103) *Ella* cum sequ. in sensu connectitur cum linea versûs tertia. *Bidit nú hér á medan ek ſæki ydr gálga-tré*, *Volſ. ſ.* i. e. Exspectate nunc hic, dum ego vobis lignum patibulare adporto.
104) Ex Högnii loquentis persona hæc proponuntur in *Volſ. ſ.* quæ noster Auctor incidenter e sua ipsius persona proponit.

Ef þú eykr orþi
Illt myndo þér lengia 105)

Si tu [vel unicum] verbum addis,
Longum tibi malum conciliabis 105).

XXXVIII.

Hrvndo þeir VÍNGA
Ok i *s*) hel drápo 106).
Exar at lögdo 107)
Meþan i avnd hixti.

XXXVIII.

Illi trudebant VINGIUM,
Atque ad necem usque cædebant,
Secures item admoverunt 107),
Dum anima in eo singultiebat 108).

XXXIX.

Flykþoz þeir ATLI
Ok fóro i brynior.
Gengo ſva görvir
At var garþr milli 110).
Urþvz á orþom
Allir ſenn reiþir.

XXXIX.

ATTALUS *ac sui congregabantur* 109),
Atque induebant loricas,
Ibant parati ita
Ut septum intercederet 110):
Verba inter se jaciebant
Utrique animis inciti;

Fyrr

s) Hil, L. per *i*. Interdum variant inter se vocales *e* et *i*, quod an hic procedat, ignoramus.

105) Brevius has quatuor lineas exhibet *Volſ. ſ.* hoc modô: *Eigi tiáir þér oſs at hræda, ok þat mun þer illa gefaz* (*gagnaz*, Mscr.) i. e. non procedit tibi nobis terrorem incutere, imò id tibi malè eveniet.

106) *Drápo*, solitarium, satis videri poterat, sine adjunctо *hel*, sed ita non est, si Verbum in percutiendi notione, quæ sua primaria est. Conf. *Harb. L.* in Tom. I. hujus Eddæ vers. XXVI. 2. et *Sol.* VI. n. 8. una cum ipso Glossario ibid. sub Verbo *at Drepa*.

107) Þeir *baurdu hann auxar-hömrum til bana*, *Volſ. ſ.* i. e. Eum pulsarunt securium malleis (ɔ: partibus superioribus, non enim manubriis, ut Björner vertit) usque ad necem.

108) I. e. quamdiu ille in extremo mortis agone versabatur.

109) In aciem nimirum, quo spectant hæc in *Volſ. ſ.* *Atli köngr ſkipar nú lidi ſinu til orraſtu*, rex Attalus suam catervam ad prælium ordinat.

110) Nimirum inter Attalianos et Niflungos. Ambiguum est, num *Garþr* hic de aggere quodam arcis, an verò potius de area palatii intra aggerem sive murum, sumendus sit, in cujus interiore parte Attalus suos in acie constituerit, Niflungi verò ad eos excipiendum constiterint extus ad murum ipsum.

Fyrr várom *t*) fvll-ráþa
At firra yþr lífi 111).

Nos antea consilium obstinavimus
Vobis vitam adimendi 111).

XL.

A fér þat ílla
Ef havfþot ádr ráþit.
En *u*) eroþ óbúnir
Ok havfom einn feldan
Lamdan til heliar
Liþs var fá ydars 112).

XL.

Parum reapse adparet,
Quod arte consilium institueritis,
Atqui nunc estis imparati,
Et nos unum prostravimus
Verberatum usque ad necem,
Ille vestrarum erat partium 112).

XLI.

t) *Full-ráþnir*, S. magis vulgatè. Mox *Fyrþa*, per *y*, suspectè, Id. pro *Firra*.
u) *Erom*, S. nunc sumus.

111) Attali regis salutatio ad Adfines his 2. lineis continetur, quam plenius multò exhibet *Volf. f.* his verbis: *Verid velkomnir med ofs ok fáit mér gull þat hid mikla er ver erum tilkomnir, þat fé er Sigurdr átti, en Gudrún á nú*, (hic sequitur responsum Gunnaris, quod Noster ignorat) *Gunnarr fvarar; aldrei fær þú þat fé, ok dugandi menn munnd þér hér fyrir hitta ádr vér látum lífit, ef þér biódit ofs ófrid; kann vera at þú veitir þessa veizlu ftórmannliga ok af litilli eymd vid örn ok úlf.* [*Atli konúngr mællti*]: *fyrir laungu hafda ek mér i hug at ná ydru lífi fyrr enn gullinu, ok launa ydr þat versta nidingsverk, er þér fvikud ydarn bezta mág, ok fkal ek hans hefna*; i. e. Benè adeste nobiscum, et tradite mihi magnum illud aurum, quod nobis jure competit, thesaurum nimirum, Sigurdi quondam, qui nunc ad Gudrunæ dominium pertinet. Gunnar respondet: eum thesaurum accipies nunquam, et vos hic viros fortes deprehendetis, ante quam nos vitam amittamus, si vos nobis hostilitatem offertis; fieri potest, ut tu (Attale)! hoc convivium præbeas magnificè, et ex parva humilis animi tenacitate erga aquilam et lupum (ↄ: verisimile est hic stragem magnam factum iri, et quidem ex tuis ipsius. Björneri versio hic toto caelô aberrat, quam nihil impedit adscribere: Nec a vero abludit, te isthoc convivium splendidè adparasse, et quidem ex superbo nostri contemtu, in tenuem licet gratiam luporum corvorumque). Attalus rex fatur: pridem animô meo constitui, vestra potiri vitâ, priusquam aurô, et gratiam vobis referre pro foedissimo isto flagitio, quod optimum adfinem vestrum (Sigurdum regem, add. var. Mscr.) per fidem decepistis, ego eum ulciscar.

112) Hoc versu Högnii responsum continetur, quod magis concisè et obscurè habetur in *Volf. f.*

XLI.

Opir þá vrþo
Er þat ord heyrþo.
Forþoþo fíngrom 113)
Ok fengo i sneri 114)
Skvto skarpliga 115)
Ok skiöldom hlífþoz.

XLI.

Tunc furore correpti sunt,
Ubi id verbum audierunt,
Extenderunt digitos 113)
Atque arripuerunt lora 114),
Jaculabantur asperè 115),
Seque clypeis [simul] protegebant.

XLII.

Inn kom þá ann-spilli
Hvat úti *x*) drýgdo
Hátt fvr havllo
Heyrþo þræl segia.

XLII.

Tunc intrò venit sermo
Quid rerum illi foris agerent,
Clarè ante [ipsam] aulam
Servum loqui audierunt.

XLIII.

Avtvl var þá GVDRÚN 116)
Er hon ecka heyrþi.
y) Hlaþin háls-meniom 117)

XLIII.

Animo concitata extitit GUDRUNA 116),
Ubi rem dolendam inaudiebat,
Torquibus collum onerata 117),

Hreytti

x) Hrygþo, S. i. e. quam proximè ad verbum, triste I. ad tristitiam exercerent, sed procul dubio vitiosè. Advertenda potius transitio facilis literæ *D* in *H*, ex incuria vel ruditate librariorum profecta.

y) Hlaþinn, Membr. et L., quod genus est virile, hinc absonum.

113) Quod necessarium erat inter jaculandum, sive arcubus, sive hastis amentatis. *Fingr* tamen hic positum esse potius videri possit pro *Hendr*, manus, vel *Armar*, brachia. Verbi explicationem quod adtinet, vide id in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ.

114) Sive amenta spiculorum, sive nervos arcuum.

115) *Er fyrst skothríd*, primùm missilibus acriter certatum est, *Volf. f.*

116) *Verdr hun nú vid gneip*, quæ ad id obstupuit, vertente Björnero in Vols. s. *Gneipr* est vox vagæ et ambiguæ notionis, de qua videndum Gloss. Tom. I. hujus Operis.

117) Et sine dubio simul pectus monilibus s. lunulis. Ex sequentibus quoque adparet, argentum

Hreytti hon þeim gérvöllom,
Sleyngdi z) ſva ſilfri
At i ſvndr hrvto bavgar 118).

Has ea cunctas disjecit,
Ita jactavit argentum,
Ut annuli fracti dissilirent 118).

XLIV.

Ut géck hon ſíþan
þ) Ypþit lítt hvrþom 119).
Fóra æ) fælt þeygi 120)
Ok fagnaþi komnom.
Hvarf til Niflúnga
Sú var hinzt qveþia.
Fylgdi ſaþr ſlíko 121).
Sagdi hon a) myn fleira 122).

XLIV.

Ea deinde egressa est,
Neque leniter fores commovit 119),
Pavidè non incessit neutiquam 120),
Atque salutavit advenas;
Amplexa est Niflungos [*cum osculis*],
Ea prostrema erat salutatio 121),
Ei rei aderat fides (*integritas*) 121),
Illa [*que*] *aliquantô plus verborum proloquuta est* 122):

XLV.

z) Una vocula auctius, *Hon ſva*, S. non improbandum.

þ) *Ypþit*, per þ in medio, omnes Codd. pro *Yptit* l. *yptiþ*, et habeant sibi istam scriptionem hac vice, exempli et solamenti gratiâ.

æ) *Fælt*, S. qua subtilitate non erat opus; nisi quis *Felt* hic participialiter de redimita velit accipere, ut ajat reginam passis capillis exiisse; *Felt*, pro *faldit* l. *földvt*, conf. *Egils-ſagam* in his ejus verbis: *Byrs nidiar felt ek bedio-Blódi Hadds ok Fróda*, atque ibi Commentarium Interpretis.

a) *Fleyra*, tantum, et quidem per *y*, S. quod et per metrum procedit, quicquid sit de aliis.

gentum etiam fuisse olim in cultu illustrium mulierum.

118) Horum omnium loco tantum agnoscit *Volſ. ſ. Kaſtar af ſer ſkickiunni*, pallam abjicit.

119) Hæc ad impetum exeuntis furiosum adtinent, et tamen per aliquam litoten.

120) Notandæ duæ negationes pro una in istis *Fóra-þeygi*, ut alias apud Auctorem nostrum.

121) Hic locus, præter alios, est adversus eos, qui statuunt Gudrunam, sub Grimhildæ nomine, virum instigasse ad fratres, sub convivii prætextu, in Sigurdi prioris mariti vindictam, de medio tollendos; inter quos nominatim adlegare possumus Auctorem Niflunga-sagæ, nam Germanorum relationibus, quæ sine dubio eòdem tendunt, caremus; vide infra vers. LXXVI. lin. 7-8 cum ibi adnotandis.

122) Nimirum, præter salutandi verba.

XLV.

Leitaþa ek i líkna
At letia yckr heiman.
Skavpom viþr mangi
Ok *b*) ſkolvþ 123) þó hér komnir.
Mælti af *c*) mann-viti
Ef mvndo *d*) ſættaz 124).
Ecki at réþvz
Allir 125) ní qvádo.

XLV.

Ego quærebam remedia negotio,
Tardandô vos ab domo-abitione,
(Fatis nemo obsistere potest)
Atqui vos tamen hic adestis 123).
Ea verba fecit ex animi ratione,
Si illi rem inter se vellent componere 124);
Neutiquam ad id descensum est,
[Sed] omnes 125), *non, eloquuti sunt.*

XLVI.

Sá þá ſæl-borin
At þeir 126) ſárt *e*) læko.
Hvgdi á harþ-ræþi
Ok hravdzc 127) or ſkickio.

XLVI.

Tunc vidit natalibus beata (augusta),
Quam atrocem illi 126) *ludum luderent,*
Animo [igitur] concepit audax facinus,
Et raptim 127) *pallam abjecit:*

f) Neyc-

b) Skolo, S. in tertia pers., minus aptè.

c) Manviti, uno *n*, Membr. et L. euphoniæ causa opinamur, sed vix imitandum.

d) Settaz, Membr. originem Verbi magis quam usum respiciens.

e) Læko, Membr. et L. Vide, anne sibi constet observatio nostra superius sub var. a. alterius alphabethi. Hic enim *Læko* posuerunt pro usitato *Lieko (léko)*. *Léki*, S. in Subjunctivo.

123) *Skulvþ þó* &c. tanquam necessitate aliqua acti.

124) Högnio hæc perperam tribuuntur in *Volſ. ſ.* Björneri, sed Exemplar Mscr. cum nostro Auctore facit.

125) Nempe rex Attalus et sui adseclæ, nam improbabile est, Niflungos in sua paucitate compositionem fuisse recusaturos, si ejus extitisset facultas.

126) Attaliani scilicet adversus fratres reginæ. *Nú ſér hún at ſárt er leikit vid brædr hennar*, Vols. s.

127) Ita Eyvindus poëta in *Haconar-málom* apud Snorrium de Hacone rege in prælio loricam abjiciente: *Hravdzk or hervádom Hratt á völl brynio.* Et *Hravdzc* in hisce valet *Hravd ſik*, ab Inf. act. *Hrióþa*, exinanire, evacuare, exuere. Hic autem *Volſ. ſ.* addit, reginam induisse loricam.

f) Neycþan tók hon mæki
Ok niþia fiör varþi.
g) Heg var at hialdri 128)
Hvars hon hendvr festi.

Nudam cepit machæram,
Et cognatorum vitam tuita est,
Dextra erat in præliando 128),
Ubi manus firmiter adplicabat.

XLVII.

Dóttir lét Giúka
Drengi tva hníga
Bróþr hió hon Atla.
Bera varþ *h*) þann síþan 129).
Skapþi hon sva skæro
Skeldi fót vndan.

XLVII.

Filia Gjukii *fecit* [*utique*]
Duo viros decidere [*ad terram*];
Fratem percussit Attali,
Eum postea gestari necessum erat 129),
Sic ea pugnam concinnavit,
Ut pedem illi violenter succideret.

XLVIII.

Annan réþ hon havggva
Sva at sá upp-reisat.
I helio hon þann hafdi.
Þeygi henni hendvr skvlfo 130).

XLVIII.

Alterum item percussit ea,
Adeò ut is neutiquam surgeret,
Eum [*quidem*] *apud Orcum deposuit,*
Nihil illi manus tremebant 130).

XLIX.

f) Ita omnes Codd. non autem *Neyktan*, neque *naktan*, usitatioribus, et fruantur sanè semel.

g) Hæc est lectio Librorum, uti accepimus, posita pro *Hög*, ab *Hagr*, Adj. Alias *heg*, et quidem propius ad scripturam, idem foret atque *Hæg*, quando sensus: Ea non erat commoda in præliando, ut jungatur *Var-at*, atque *at* sit negatio.

h) *Hann*, S., nihil interest ad rem ipsam.

128) *Gengr svo fram sem hinn hraustasti karlmadr*, dicit *Volf. f.* i. e. (ea) prælium adeò strenuè init, uti vir fortissimus (faceret).

129) Utpote invalidum factum reginæ operâ, conf. lin. ult. h. v.

130) Non voluit perfunctorie narrare hoc militare facinus Heroinæ suæ; ideo super eo hanc trium linearum polylogiam adhibet, per se quidem in ea re, et ex Auctoris adfectu, non indecoram.

XLIX.

Þiörko þar görþo.
i) Þeirri var viþ brvgdit.
Þat brá vm allt annat
Er vnno börn Giúka 131).
Sva qváþo Niflúnga
Meþan ſiálfir lifþo
Skapa ſókn 132) ſverþom
Slítaz af brynior.
Havggva ſva hiálma
Sem þeim hvgr dygdi.

XLIX.

Magnum ibi tumultum edebant,
Is in exemplum cessit,
Id [verò] omnia alia antecelluit,
Quod rei gesserunt liberi Gjukii 131):
Sic narrarunt Niflungos,
Quamdiu ipsi erant superstites,
Instituère adgressionem 132) *gladiis,*
Loricas iis dilacerari,
Galeas [que] secare illos,
Tanquam illis animorum sat esset.

L.

k) Morgin meſt vágo
Vnz miþian dag líddi.
Otto alla 133)

L.

Tempore antemeridiano plurimum præliati sunt
Usque dum media dies erat elapsa,
Per tres primas horas integras 133),

Ok

i) Sic L. Membranæ scriptio est ambigua. *þrim*, S. is strepitus.
k) *Morgin — blóþi*, versum senarium sibi separatim constituunt in S., videntur etiam sequentes quatuor lineæ unum discretum versum in eodem facere; sed propter continuationem ejusdem narrationis hic loci discedere visum est ab isto Libro, alias in distinctione versuum egregio.

131) *Nú gioriz mikit mannfall ok ber þó af framgánga þeirra brædra. Gunnarr ok Högni gengu fram igegnum fylkingar Atla;* i. e. Interim magna strages editur, tamen fratrum valida ingressio superabat. Gunnar et Högnius progressi phalanges Atlii perruperunt *Volſ. ſ.*
132) Confer supra *Skapti hon ſva ſkæro*, vers. XLVII. lin. 5. *At ſkapa* utrobique exquisitè adhibetur.

133) *Otta* Veterum, a pluribus doctis statuitur comprehendisse spatium temporis ab hora 3 antemeridiana usque ad horam 6tam; nominatim allegamus pro hac re Johannem Arnæum, quondam Episcopum Skalholtensem, et Vigfusum Johannæum, medio hoc seculo et ultra sacerdotem Hytardalensem, et Præpositum Toparchiæ Myrensis, in docto et subtili Opusculo suo inedito de Horarum apud Vete-

res

Ok öndvrþan dag.	*Atque diem primorem;*
Fyrr var fvll-vegit 134)	*Prius satis erat pugnatum* 134),
Flóþi völlr blóþi 135).	*Fluebat campus sangvine* 135);
Atián 136) aþr féllo	*Donec decem et octo* 136) *occubuerant,*
Efri þeir vrþo	*Superiores extitêre*
Berv tveir-fveinar	Beræ *duo filii*
Ok bróþir hennar.	*Atque frater ejus.*

LI.

res dimensione, quod ab Eo inscriptum est Cento, Islandicè autem *Tötraklasi*, et sine dubio in paucorum manibus versatur hodie. Accedunt huc Tabulæ arithmeticæ generales, quæ dimensiones variarum rerum, etiam in Islandia conscriptæ, jam ante multos annos, ut opinamur. Harum unum Exemplar nobis casu videre obtigit. Partim aliò abit Doct. Finnus Johannæus, celeberr. Episcopus Skalholt. et frater modò memorati Vigfusi Præpositi, in Historia sua Eccesiastica Islandiæ Tom. I. pag. 162 et 163 in nota, item Tom. IV. pag. 135 not. a. Is nimirum statuit, et id quidem indubiè, ut loquitur, *Ottam* incepisse horâ 1½ antemerid. et desiisse 4½, et *Ottæ* eosdem terminos adsignat nocte, quos *Eyctæ*, Isl. *Eykt*, die s. pomeridiano tempore; illam nimirum ultimam noctis, hanc ultimam diei partem, in horizonte sibi invicem oppositas, fuisse censet, quæ et oppositio satis quadrat, quicquid alias sit de fundamento terminorum, a quibus calculum facit. De *Eykta* amplius tractavit Ille pag. 153, 154 et 156 Tom. I. Paulus Vidalinus, teste Vigfuso laudato, *Ottam* non extendit ultra unius horæ spatium, cui locum adsignat in parte noctis ultima, qui secundum Vidalini opinionem respondere deberet Gallicinio secundo Romanorum, quod Vigfuso non adprobatur; negat enim Nostrates olim usos fuisse dimensione horarum Romana, sed tantum secundum *Eyctas* ɔ: trihoria horas numerâsse. Præterea opponit ei hunc nostri Poëtæ locum, in isto *Vágo — ótto alla*, ubi Nostrum non ita, nempè integram *Ottam*, loqui potuisse de pugnandi negotio, si *Otta* tantum una horâ constitisset; sed ea objectio non admodum valida videtur. Secundum calculum laudati Vigfusi ad hunc locum per *Morgin* porrò hic intelligendum est spatium trium horarum, a 6 ad 9 antemeridianam, et per *Öndvrdan dag*, ab hora 9 ad 12 completam. Denique ordo verborum apud Nostrum poëtam in priore parte hujus versus aliquid inversus est, quod ad positum temporum adtinet; si ordinem rectum servasset, hic sensus postulasset dici: *þeir vágo ótto alla, morgin mest, ok öndvrþan dag, vnz miþian dag liddi*, quem ordinem temporum, a nobis adoptatum, opinamur adstructum esse in antecedentibus, ut adeò *Ottæ* initium fuerit terminus, a quo, prælium incipiendi, quod et per lucem ita facile esse poterat, si tempus anni sic tulisset. Conferre liceat *Atla-qvidam* Vers. XVI. lin. 5 cum adnotatione.

134) Scil. quam media dies erat elapsa.

135) Exaggeratio stragis, quam etiam agnoscit *Volf. saga*.

136) Hostium, Attalianorum; ex hoc videtur sensus esse: Högnii filios, Snævarem et Solarem, fratremque Kostberæ Orkningum, octodecem viros occidisse, antequam ipsi occumberent; atque hanc opinionem fulcire videtur, quod nulla hic mentio fit de Niflungis ipsis.

LI.

Ravſkr 137) tók at ræþa
þótt han reiþr veri.
Illt er vm litaz
Yþr er þat kénna.
Várom *l*) þriá-tígi
þegnar vígligir.
Eptir lifom *m*) ellifo 138)
Or er þar brvnnit 139).
*) Bræþr vórom fimm 140
Er BVÞLA miſtom.
Hefir nú hel hálfa 141)
En havgnir tveir liggia 142).

LI.

Vegetus 137) *loqui occepit,*
Etiamsi iratus esset:
Acerbum est circumspicere,
Et id quidem vobis imputandum.
Eramus nos triginta [*numerô*]
Viri ad præliandum idonei,
[*Nunc*] *supersumus undecim* 138),
Lacuna hic usta est 139).
Fratres eramus quinque 140),
Ubi BUDLIUM [*patrem*] *amisimus,*
Nunc Proserpina dimidiam partem obtinet 141),
At ictibus mutilati [*alteri*] *duo cubant* 142).

LII.

l) XXX, Membr. et L.
m) *Níu*, novem, L. pro varietate.
*) *Bræþir*, S. prava terminatione, deinde *Varim* (pro *Vórom*) nihilo melius.

---

137) Fortis viri epitheton dat Attalo, etsi ei cæterum parum faveat; contrarium statuit Gudruna ipsa in hac Oda inferius vers. XCIX, cui et quadamtenus consentit *Niflunga-ſaga.*

138) *Eigum ver ydr íllt at launa, drepit XIX kappa mina en VI einir ero eptir;* e. e. malam vobis gratiam habemus referendum, occidistis XIX athletarum meorum, soli autem VI numerô supersunt; verba sunt Attali ad Niflungos in *Volſ. ſ.* Mscr. Björnerus autem in Textu suo Islandico posuit *Tiu*, plenis literis, ɔ: decem, sed in Versione sua 20, literis Arabicis; in superstiti numero cum Mscro. consentit.

139) Ex idiotismo sermonis verbum *At brenna*, urere et uri, ad quòdvis detrimentum illatum et acceptum transfertur.

140) *Fiórir*, quatuor, secundum *Volſ. ſ.*, sed Nostri calculus sine dubio rectè se habet, ut Attalus dicat se aliquandò IV. fratres habuisse, ipsum autem fuisse fratrem numerô quintum.

141) Sine dubiô antea, non in hac pugna demum, ad Eam missos. Consule omninò verba reginæ infra vers. XCV. lin. 5 ad 8.

142) Quorum unius meminit Auctor supra vers. XLVII. lin. 3, alter desideratur in Historia, nisi quærendus sit versu modò citatum proxime

LII.

Mægd gat ek mikla 143)
Mákak því leyna
Kona váliga 144)
Knáka ek þefs nióta.
Hliótt 145) áttom fialdan
Sízt komt i hendyr ossar.
Firþan mik frændom 146)

LII.

Adfinitatem obtinui præclaram 143),
Id ego dissimulare nequeo,
Mulier immanis 144)!
Inde ego nullum fructum capio:
Res 145) *inter nos rarò placida fuit,*
Postquam tu venisti in manus nostras;
Cognatis me orbatum 146)

Fæ

ime sequenti, atque vulneribus exstinctus sit. De hac autem fratrum orbitate generalis querela hic est in verbis Attali, non quod eam plenè Niflungis tribuit, sed respiciens cladem suam præsentem, revocat in animum, quod antea, sine eorum opera, perdiderat.

143) Præter adfinitatem regis cum Gjukungis, etiam adfinitas ejus cum Sigurdo Fafnericida intelligi potest, in quibus rebus multum momenti esse poterat ad stabiliendum regnum Attali, si illi contigisset fructum inde capere.

144) Linea hæc ad connexionem sensus est subobscura; etsi verba per se clara videri possint. Hæc acceptio nobis videbatur simplicissima, ut rex orationem direxerit ad uxorem suam præsentem, vel tanquam præsentem. Est tamen, ut *Konà* sit Genit. plur. masc., viros nobiles notans, quando intelligerentur Niflungi; sic autem *Váliga* referendum foret per Antithesin, vel potius Epanorthosin ad *Mægd mikla*, quod præcesserat, quasi diceret: illustrem quidem adfinitatem nactus sum, verum tamen mihi damnosam. Istud autem *Kona* foret a Nom. sing. *Konr*, vir natalibus clarus l. bono genere prognatus. Levi etiam mutatione legere liceret *Kono* in Accus. plur. ab eodem Nominativo; quando hæc linea contineret Epexegesin primæ, eodem sensu, ut modò. Nisi denique *Kono* sing. gen. fæm. reponendum videatur, unde sensus: [Et] uxorem admirandam l. miró ingenió præditam (quod hic in laudem capiendum est); aut pro isto *váliga* omninò legendum *Vegliga* (ut inferius vers. LIV. lin. 3) decoram, insignem (quô positô res omnis ad liquidum deducta esset; verum tamen nos mutationibus abstinere decrevimus, nisi summâ necessitate acti); quo et spectat, ut opinamur, *Volsunga-saga* Cap. XLV. ubi Attalus sic loquitur: *Kono átta ek væna ok vitra, stórlynda ok hardúdiga; en eigi má ek nióta hennar vitsku, þviat sialdan vórum vid sátt;* i. e. Uxorem nactus sum venustam et sapientem, ingenti ac sævo animô præditam; atqui ex ejus sapientia fructum percipere nequeo, nam rarò inter nos concordes fuimus.

145) Respice ad finem notæ præcedentis.

146) Hoc Giukungis apertè imputat rex in *Volf. saga* Cap. cit. *þer hafit nú drepit marga mina frændr, en svikit mik frá ríkinu ok fenu, rádit systur mina, ok þat harmar mik mest;* i. e. Vos nunc multos cognatorum meorum occidistis, me verò ipsum regno et pecunia (sc. quæ Sigurdus reliquerat) per fraudem spoliastis; dolò etiam sororem meam ad mortem adegistis, quæ res maximæ mihi est ægritudini.

Fæ opt ſvikinn.
Sendoþ ſyſtor helio.
Slíks ek meſt kénnomk.

Reperio (sentio) sæpè circumveniri;
Misistis sororem ad Heliam (Hecaten),
Id mihi sensu est acerbissimum.

LIII.

147) Gétr þú *n*) þeſs Atli.
Gérþir ſva *o*) fyrri.
Móþor tókt mína 148)
Ok myrþir til hnoſſa.
Svinna *p*) ſyſtrúngo 149)
Sveltir þú i helli 150).
Hlæglict mér þat þickir:
Er þú harm tínir 151).
Goþom er þat þacka
Er þér gengz illa.

LIII.

147) *Id tu memoras*, Attale!
[Verum ipse] ita agere prior occupabas,
Matrem capiebas meam 148)
Et letho dabas propter thesauros [potiundos],
Cordatam sobrinam meam 149)
Tu in antro fame enecâsti 150);
Ridiculum id meo animo obvenit,
Cum tu calamitatem memoras 151);
Magna gratia Diis est,
Quod res tibi malè succedit.

LIV.

n) Þaz, S. ut sæpius antehac.

o) *Fyri*, ante, prius, Id.

p) *Syſtrúnga*, Id. consobrinos (cordatos), sed pro altera lectione stat *Volſúnga-ſaga*.

---

147) Högnius hic respondet, secundum *Volſ. ſagam*.

148) Hinc adparet Grimhildam reginam, una cum filia Gudruna, Attalo nupta, in domum hujus se transtulisse.

149) Ea videtur fuisse filia sororis Högnii, Godnyæ, cujus Mantissa ad *Ol. Trygg. Sag.* ed. Skalholt. meninit.

150) Þer *brugdud fyrr fridi; þú tókz mina frændkono ok ſvelltir i hel ok myrdir* (*ok tókz feit*, supplet (Mscr.) *ok var þat eigi kónglegt*; i. e. Tu prior pacem (amicitiam) rupisti; cognatam meam in tuam potestatem redegisti, et fame enecâsti, mortemque ejus celasti (pecuniam verò ejus occupâsti) quod rege indignum erat; *Volſunga-ſ.*, mentione matris suppressâ.

151) *Riſiar*, *Volſ. ſ.* Björneri, ɔ: repetis. Deinde ult. lineá *gengr* pro *gengz*, utraque *Volſ. ſ.* magis usitatum.

LIV.

Eggia ek ypr jarlar 152)
Avka harm ſtóran 153)
Víſs ins vegliga.
q) Villia ek þat líta.
Koſtit ſya képpa
At r) kleycqvi GVDRÚN.
Siá ek þat s) mettac
At hon ſér né yndit 154).

LIV.

Ego vos hortor, heroës 152)*!*
Ad magnum luctum amplificandum
(*concinnandum*) 153)*;*
Fœminæ illæ decoræ,
Velim sanè spectatrices adsitis:
Ita vos satagatis,
Ut lamentetur GUDRUNA,
Id mihi jucundum foret videre
Quod ea suæ sorti non adquiesceret
154).

LV.

155) Takit t) er HAVGNA

LV.

155) *Capite vos* [*adeò*] HÖGNIUM

Ok

q) *Villia*, Membr. et L. *Villea*, S. insolenter sanè utrique, pro *Vilia*, quod in *Alvísmálom* habetur, et apud Eyvindum poëtam in Edda Snorrii, ubi Modus Optativus est, quemadmodum et hoc loco. Neque ista prior lectio aliter enuntianda est ex genio Sermonis, quam per unum *l* molle, sicuti Danicum *Villie*, voluntas.

r) *Kleicqví*, per *i* in priore, S. sicut *Gleiggra* supra ad calcem *Atlá-qvidæ;* utrumque rectè, nempè *Kleycqva* ab *Ek klavck*, per *av* s. *au*, et *kleieqva* ab *Ek klöck*, per *ö*, sicuti et *Gleyggr* variatum a *Glavggr*, et *Gleiggr a Glöggr*.

s) Ita L. sed *Metta*, ipsa Membr. at *Mætti*, S. vulgari modò.

t) *Ær*, Membr. et L. Mirum quam sectantur istam diphthongum pro vocali simplici in hac Oda.

152) Stylo historico hæc strictim tangit Auctor *Volſ. ſ.* e sua ipsius persona: *Nú eggiar Atli kóngr lidit at beriaz nú ſnarplega* (*gera harda ſókn*, Mscr. ex var.) *ok ſækia Giúkúngar at* &c. sed Auctoris nostri narratio sub regis persona multum præstat, ad iratum hujus adfectum erga uxorem exprimendum. Advertendum simul, *Jarlar* hic de militibus simpliciter posse accipi, ex eorum opinione, qui originem vocis arcessunt ab *Jára*, *jóra*, pugna; conf. Gloss. *Vigá-Glúms-ſagæ* sub *Jarl.*

153) Subaudi in fratrum Gudrunæ occidione, vel minimum, vivorum redactione in meam potestatem.

154) Quasi omnis voluptas sororis consisteret in fratrum salute.

155) Mirus saltus hic est apud Auctorem, fortasse

Ok 156) hyldit u) meþ knífi,
Skerit or hiarta 157)
Skvloþ þess görvir.
GUNNAR grimm-úþgan
A gálga féstit 158).
Bellit því bragdi
Bióþit til ormom.

LVI. HAVGNI QVAD.

Gör sem til lystir.
Glaþr mvnc þess bíþa.

Et 156) ejus corpus secate cultrô,
Cor exscindite 157),
Ad eam rem vos paratos esse jubeo!
GUNNAREM *animô sævum*
Patibulo suffigite 158),
Stropham validam adhibete,
Invitate eò serpentes.

LVI. *HÖGNIUS AIT:*

Age, ut tibi lubet,
Ego hilaris id exspectabo,

Ravskr

u) Knifi, tantum. J. Olavius sub voce *Hold* in Glossario Diatr. suæ; adspice Notam. Melius tamen hic metri mensuræ consulitur, servata Præpositione.

---

tasse quod ea hodie deperdita sint, quæ ad ultimum prælium spectabant. Ea verò sic supplet *Volf. saga: Sækia Giukungar at svo fast, at Atli köngr hröckr inn i' höllina ok beriaz nú inni, ok er orusta allhörd. Sá bardagi vard med miklu mannspelli, ok lykr svo at fellr allt lid**) *þeirra brædra, svo at þeir standa tveir uppi ok för ádr margr madr til heliar fyrir þeirra vopnom. Nú er sókt at Gunnari köngi, ok fyri sakir ofreflis var han hondom tekinn ok i fiötra settr. Sidan bardiz Havgni &c.* ut adlatum est in Nota 82 ad vers. Atla-quidæ XX. J. e. Tantam Gjukungi impressionem faciunt, ut Attalus rex in aulam intrò cederet; tunc sævam intus pugnam committunt. Ea pugna multorum hominum internecione insignis extitit; eum autem exitum habuit, ut omnis fratrum cohors occumberet, ita ut illi duo tantum superstites essent; antea verò multi homines eorum (non modò fratrum, sed etiam illorum comitum, conf. 4 ult. lin. vers. L. et LI. lin. 5 et 7 supra in hac Oda) armis ad Proserpinam detrusi sunt. Et jam invasio fit in regem Gunnarem, atque is propter vim numeri prævalentis vivus captus est, atque in vincula conjectus. Deinde Högnius dimicavit &c.

*) Istud *Lid* de tribus hominibus, quot numerô fuêre comites fratrum, dici, absurdum atque adeò ridiculum quibusdam videri possit; sed iis tantum, opinamur, qui nesciunt proprium et primarium sensum vocis; nimirum nihil aliud, suâ signat origine, quam Comitatum simpliciter, ab *At leida*, ducere.

156) *At hylda*, est carnem exsecare l. dissecare, ut *At hylda hval* in Cantilena Olai Sancti, ejus Historia *Thomás-skinnæ*, At *hylda hval hvössom knifi*, pro quo hodie *Skéra hval* Nostrates usurpant. Conf. J. Ol. Diatrib. in voce *Hold*.

157) Respice ad *Atla-quidam* vers. XX.

158) Exactè ad somnium uxoris ejus hoc præceptum ab Attalo factum est; vid. supra vers. XXI. sed quod id totum ad exsecutionem non venerit, auctores sine dubio fuere consiliarii s. ministri regis,

Ravſkr mvn þer reynaz.	*Strenuus, opinor, ego tibi expertus evenero,*
Reynt hefi ek fyrr brattara.	*Antea res magis arduas expertus sum:*
Höfþvt x) hnecking 159)	*Vos obstaculum habebatis* 159),
Meþan heilir várom,	*Donec nos salvi eramus;*
Nú erom ſva ſárir	*Nunc* [*autem*] *sumus adeò saucii,*
At þú mátt ſiálfr valda 160)	*Ut res omnis in tua sit potestate* 160).

LVII.	LVII.
Beiti þat mælti.	Beitius *verbum intulit,*
Bryti 161) var han Atla.	*Is erat promuscondus* 161) Attali:
Taúko ver Hialla	*Capiamus* Hjallium,
En Havgna forþom 162).	*At* Högnium *servemus* 162),
Havgom vér y) hálf-yrkiom 163)	*Adcommodè faciamus dimidia opera* 163),

Han

x) Sic Membr. liquidè sola, quantum potest, et unicè rectè; ab L. in Margine, ex aliis, ut ait. An credamus Librum ita scribentem ac loquentem esse Traducem hujus Membranæ? Sed *Hecking* idem L. in contextu, una cum S. quam vocem oportet eos nobis meliùs intellexisse.

y) *Hálfyrkiom*, junctim, L. et S. sed *Halft yrkiom*; Membr. unde sensus foret: Rem commodè instituamus, dimidium negotii transigamus, nempè servum primò occidendum; antequàm ad supplicium fratrum accedamus; haud sanè ineptè hæc; tum verò distinctio postponenda erit non minima istis *Havgom ver.*

159) Vel, si mavis, repressionem s. cohibitionem passi estis. Consule supra LI. lin. 3 et 4.

160) *Ráþa* facile poterat dicere per metrum; sed *Valda* erat rarius in eo usu.

161) *Rádgiafi*, consiliarius; secundum *Volſ. ſ.*

162) Hoc loqui videtur famulus regius, ipso rege absente, et forsitan eo consiliô gratiam sibi apud reginam conciliare intendebat.

163) Vel dimidium opus, (etsi Auctor plurali utatur) sive imperfectum, nam ita id futurum erat; si alicujus alterius hominis vivi cor, quam Högnii, exsecuissent. Partem quidem mandati regii implevissent; si adtulissent regi cor ex homine vivo aliquo; totum verò implêsse dici non poterant, nisi adferrent ejus ipsius cor, cui id exsecari jusserat. Verisimiliter arbitratur procurator, regi hoc modo imponi posse, ut cor sibi latum non agnoscat.

Han er ſkap-davþi.
z) Lifir ſva 164) lengi
Lavſkr mvn han æ heitinn.

Ille morte dignus est,
Adeò 164) diu vivit,
Semper tamen perfidus (improbus) censebitur.

LVIII.

Hræddr var hver-gétir 165),
Hélta in lengr rúmi 166);
Kvnni þ) kleckr verþa 167).
Kleif i rá hveria 168).
Veſall léz vígs þeirra 169).

LVIII.

Timidus erat custos cacabi 165),
Neque ulterius quidem locum retinuit 166),
Facile ab natura tristis extitit 167),
[Atque] scandit omnes angulos 168):
Infelicem se ajebat ob eorum pugnam 169),

Er

z) *Lifira*, Membr. i. e. Non vivit tam diu, quin — censeatur; sed ista suffixa negatio deinde abrasa est, quod parum opus fuerat.

þ) *Æ kleikr*, S. semper tristis. De cætero consule variet. *r.* proximè præcedentem.

164) *Sva* hic ponitur pro *Miög*, valdè, nimium, conf. Gloss. Tom. I. hujus Operis, sub ea particula. Est tamen, ut verba liceat transponere hoc modo: *Sva lengi [han] lifir*, Qvamdiu ille vivit; sed hoc minus videtur ex genio Auctoris. Pro *Lauſkr* in lin. sequ. habet *Volſ. ſ. Dáligr*, quod in parenthesi Vers. expressum.

165) Adeò præter alia sua officia servilia (conf. lin. 8 hujus versus, et sequentis 6 & 7) etiam gessit provinciam servuli coquinarii.

166) Hæc et lin. 4 pertinent ad conatum effugiendi, quod nemo vitio verterit homini innocenti.

167) Nempe ob vitam amittendam. Huc adtinent proverbia Nostratium: *Fleſtir kióſa firda lif*, et *Frekr er hverr til fiörſins*; Plurimi hominum vitam sibi optant, et Unusquisque vitæ vehementer adpetens est; quô et nihil magis naturæ hominis, qui primum ad vitam, non ad mortem creatus fuit, consentaneum est. Dictum Achillis fertur ex Homero: Se malle potius esse servum vilissimi rustici apud vivos, quam regem apud mortuos.

168) *Þrællinn — hleypr undan hvert er honom þótti ſkióls ván*, servus cursu effugium sibi quærebat, quocunque loco latibulum sperandum sibi autumavit, *Volſ. ſ.*

169) *Qvaz illt hlióta af ófridi þeirra *) ok vaſi (ómaklegr var. lect.) at gialda, ok qvedr þann dag illan vera er hau ſkal deyia frá ſînum gódum koſtum ok ſvína geymſlu*; i. e. Prædicabat se malum nancisci ex pugna eorum, et turbarum poenas luere (indignum puniri), addens, eum diem malum (infaustum) esse, quo sibi moriendô relinquenda esset bona sua conditio et suum custodia, *Volſ. ſ.*

*) *Ok — gialda*, ignorat Björner; neque sanê

adeò

Er ſkyldi vás gialda
Ok ſinn dag dapran
At deyia frá ſvínom
Allri *æ*) örkoſto 170)
Er hän áþr hafþi.

Quando illius mali poenas solvere deberet,
Item diem (statum) suum tristem
Ab suibus morte disjungi,
[Et ab] omni commoda vitæ conditione 170),
Qua ille antea erat usus.

LIX.

Tóko þeir bras 171) BVþLA
Ok brvgdo til kníſi.

LIX.

Capiebant ferrum 171) BUDLII,
Et cultrum ad secandum accommodabant,

Æpti

æ) Or koſto, divisim, S. pravissimè. Cætera lectio junctim proposita, penitus quidem insolens et inaudita est, necessario tamen hic adoptanda, variata, ut videtur, a notiori *Urkoſtr*, g. m. copia, facultas, effugium, remedium. *Avrkoſtr*, defectus in Gloss. Tom. I. huc in sensum etiam venire possit, neque id absurdè e persona loquentis, ut morte immeritâ noluerit ab inopia servili liberari. Foret adeò *Örkoſta*, *Orkoſta (Urkaſta)* f. g. idem cum adlegato *Avrkoſtr.*

adeò liquidum est, quid illud *Vas*, *Vaſs*, designet: fortassè *Vás* hic nihil aliud fuerit, quam Calamitas, et *Gialda vás*, calamitatem (acerbum dolorem) pati, nimirum cruciabili morte, ut cor sibi vivo exsecaretur.

170) Huic acceptioni adstipulatur *Volſ. ſaga* sub num. præced. Altera tamen, sub varietate proposita, poëtica sanè est, et humano ingenio congrua; conf. suprà not. 167.

171) *Bras* nobis est vox penitus inaudita; ad alias ergò Lingvas confugiendum erat, si ullus ei sensus dandus esset. Putabamus adeò *Bras* idem esse quod *Braſs* Angl. et *Bræs* A. Sax. *Prês* Cym. apud Junium, quod iis denotat Aes. Consule Not. 6 et 140 ad *Atla-qvidam*. Hoc sensu retentô, istud *Kniſi* in seqv. linea foret species Epexegeseos, sive magis determinatæ enuntiationis. Quodsi cui placuerit *Bras* de servo capere, quod et commodè potest e circumstantiis in contextu, ei ostendenda erit talis acceptionis idonea ratio philologica; nam fatemur eam nobis esse ignotam. Sive interim de sica, sive servo hic loquatur Auctor, mirè adtribuit patri Attali defuncto, Budlio, quæ nunc in filii potestate erant; translata ad illum per mortem parentis; quo observatô credibile est servum istum jam ad ætatem senilem fuisse provectum. Quod ille quodmodocunque per illud *Bras* intelligi possit, colligitur ex hisce *Volſ. ſagæ*: *þeir þrifu til hans* (*þrifu hann*, Mscr.) *ok brugdu at* (*á*, Mscr.) *honom kniſi*, i. e. Tum comprehenderunt eum (servum sc.) et corpori ejus cultrum admoverunt (corpus ejus cultrô perstrinxerunt).

Æpti ill þræ 172)
173) Áþr *a*) oddz kendi.
Tŏm léz at eiga
Teþia vel garþa
Vinna iþ vergaſta 175)
Ef han viþ rétti.
Feginn léz þó 176) HIALLI
At han fiör þægi.

Ejulabat miserum mancipium 172),
173) *Antequam sentiret mucronem;*
Dixit otium sibi esse 174)
Ad hortos benè stercorandum,
Imò ad labores gravissimos (*vilissimos* 175)
Si modò ab interitu servaretur,
Utcunque lætum se prædicavit 176) HJALLIUS,
Si vitam obtineret.

LX.

Gettiz þeſs HAVGNI,
Gérva ſva færri
At árna ánavþgom
At vndan gengi 177).

LX.

Animum induxit HÖGNIUS,
(*Sic sanè pauci agunt*)
Pro servo intercedere,
Ut ille evaderet 177):

a) *Odz* (*Oþs*), omnes Libri, ineptè extrito altero *d*.

172) De *þræ*, nobis penitus ignota voce, nihil est, quod dicamus; contextus postulat, per id significari servum, ratione ab etymologia petenda. Conf. Gr. Verba θραω, sedeo, propterea quod servi uni loco quasi adfixi erant et sunt adhuc, pro conditione sua; *þræll fastr á fötum*, notum est ex *Njals-saga*, quæ benè id exprimit, ut omnia alia solet; item τρέω, tremo, trepido, propter id genus hominum timidum ingenium, quod necessariò sequitur ex eorum misera sorte.

173) Ita et nostrum Mscr. *Volf. s.* nempe *áþr;* sed Björner edidit: *Er han kendi oddsins*, ubi mucronem sensit, quod neutiquam erat notabile.

174) Adhuc per ætatem scil. quod nihil obstat præced. notæ 171 sub finem.

175) Istud *Vergasta* adhuc unum est ex inauditis, atque adeò obscuris, hujus Auctoris; contextus per se juvat satis ad sensum, sed cardo tamen hujus vertitur in originatione, vel petenda a *verk*, opus, G. ἔργον, vel ab *Argr*, pravus, vilis, Gr. ἄεργος, ἄργος. Prior derivatio aliquam lucem forsan adfuderit loco *Volf. sagæ* supra adlato sub N. 43.

176) *Þó de nihilo hic* non est positum, et eam vim addit *sententiæ*, ut servulus dicat se sub quantumvis *iniqua* conditione vitam servare velle.

177) *Þá mællti Högni sem færrum er tídt, þá i mannraun koma, ok árnadi þrælnum lífs*, i. e. *Tunc* fatus est Högnius, quod pauciores frequentant, ubi in vitæ discrimen veniunt, et vitam servo expetiit. *Volf. s.*

Fyrir qveþ ek mér minna	*Mihi minoris esse ajo*
At *b*) fremia leik þenna,	*Hunc ludum patrare,*
Hví mynim hér vilia	*Cur nos hic voluerimus*
Heyra á þá *c*) ſkræcton.	*Eam lamentationem exaudire.*

LXI.	LXI.
Þrifo þeir þióþ-gódan	*Arripiebant illi adprimè bonum,*
Þá var koſtr engi 178)	*Tunc [enim] nulla erat copia* 178)
Reckom rack-látom	*Viris vegetis*
Ráþ enn lengr dvelia.	*Decretum ulteriùs morari:*
Hló þá Havgni 179).	*Tunc risit* Högnius 179),
Heyrþo dag-megir 180).	*Id homines* 180) *audiebant,*
Keppa han ſva kvnni	*Adeò ille sciebat cruciatibus obsistere,*
Qvöl han vel þoldi 181).	*Tormentum fortiter perpessus est* 181).

LXII.

b) *Frema*, S. improbè, nam id Verbum nusquam existit; si *Frama* posuisset, aliquid erat.

c) *Skreckun*, L. ex varietate, quod utcunque potest tolerari.

178) Forte quod tum vel Attalus ipse, vel per suos delegatos, ibi aderat, supplicium Högnii urgens, ut est in *Volſ. ſ.*: *Nú gengu þeir eptir eggian Atla köngs at Högna*, itaque, instante hortatu Attali regis, eunt ad Högnium, et cor ei exsecant.

179) Conf. *Atla-quidam* vers. XXV.

180) Ita nobis visum est interpretari vocem *Dagmegir*, haud sanè liquidissimam, quasi tu dicas, hac die, in hac luce, viventes, quod opinamur ad homines generatim pertinere. Evolve, quod huc spectat fortasse, istud in *Brynhildar-Qvida I: Heill dagr, Heilir dags-ſynir*, quodque fieri potest, ut hinc illustretur nam ibi adeò obscurum est, quid *Dags-ſynir* sibi velint. Lux de vita tralatitium est apud Latinos; quid autem dies est aliud, quam Lux solis super terra? unde adeò vita, sive eorum conditio, qui ea luce fruuntur, Lucis nomine simpliciter adpellatur. Conf. infra vers. LXXXIV. lin. ult. cum nota.

181) Hæc ex *Volſ. ſaga* præoccupata sunt ad *Atla-qvidam* Num. 104.

LXII.

182) Havrpo tók GVNNARR
Hrærþi il-qviſtom 183)
Slá han ſvá kvnni
At ſnótir gréto 184).
Klvcko þeir karlar
d) Er kvnno görſt heyra 185).
Ríkri ráþ ſagdi 186)
Raptar ſvndr brvſto 187).

LXII.

182) *Citharam cepit* GUNNAR,
Movitque volarum pedalium ramis 183),
Ita ille pulsare calluit,
Ut fæminæ flerent 184),
Luxerunt [*item*] *viri illi*,
Quibus plenissimè audire licuit 185);
Potenti fæminæ consilia impertiit 186),
Trabes [*verò*] *disrumpebantur* 187).

LXIII.

e) Dó þar dýrir
Dags var heldr ſnemma 188).

LXIII.

Ibi exstincti sunt præclari heroës
Primore quidem diei tempore 188),

Léto

d) *Ok kvnno*, S. conf. *Ok*, relativè sumtum in *Gloss*. Tom. I. hujus Eddæ.
e) *Dó*, omnes Codd. non *Dóu*; talium exempla invenire est plura in priscis monumentis.

182) Mirum saltum hic facit Auctor eorum, quæ pertinebant ad ostendendum, quem in statum rex Gunnar tum venisset; ea plenius et planius proponit *Atla-quida* vers. XXXII. et *Gunnars-slagr* totum, cum sua prosaica Introductione; item *Volſ. ſaga*.

183) De voce *Il-qviſtom* consule *Gunnars-ſlag* vers. II. lin. 4, et vers ult. lin. 5.

184) Vel flebilem melodiam lusit rex, vel, quod magis est verisimile, ideò flebant, quod tantus artifex tam indignô suppliciô afficiebatur.

185) Vel potius vertendum, Qui artis (musicæ) erant peritissimi; is sensus adstruitur e *Sturlunga-ſaga* Cap. penult.

186) Verisimiliter de se et fratre vindicando; ipsa autem regina non videtur præsens fuisse, ergo, hoc fecisse regem per aliquos, qui præsentes aderant.

187) Hæc immanis Hyperbole spectare videtur ad enormem altitudinem et claritudinem cantûs pulsusve citharæ. In Græca Mythologia aliquid non prorsus absimile de miro effectu artificii musici Amphionis narratur, quod nempe saxa commoverit, ut sponte sua ad muros Thebanos ædificandos coirent.

188) Posteræ diei nimirum, non ejus, quâ pugnatum erat. Conf. vers. sequ. lin. 5. et LXXVII. lin. 5.

Léto þeir *f*) á lesti
Lifa g) íþrótta 189).

Fecerunt sanè postremò
Sibi supervivere virtutum [*documenta, exempla*] 189).

LXIV.

Stórr þóttiz Atli
Sté han vm þá báþa 190).
h) Hoskri harm sagdi
Ok réþ heldr *i*) at bregda.
Morginn er nú Gvdrún!

LXIV.

Magnum se faciebat Attalus,
Ambobus iis superatis 190),
Cordatæ [*mulieri*] *luctum narrabat*,
Et quidem majorem in modum adjecit opprobria:
Manè diei nunc est, Gudruna!

Mist

f) *Alesti*, junctim, Membr. et L. Notum est Membranas sæpè nominibus adglutinare tales Præpositiones.

g) *Iþrótta*, Omnes, in Gignendi casu, quando vel ellipsis alterius Substantivi foret, supplenda per *Nafn*, nomen, fama posthuma, vel *Mark*, nota, argumentum, indicium, monumentum; vel omninò reponendum *Iþróttar*, aut *Iþróttir*, in Nominandi casu. Ellipsin quod adtinet, conferri potest simile in Oda Gudrunæ Purgatoria sub finem: *Sva þá G. sinna harma.*

h) *Hoscri*, Membr. et L. sine dubio per aliquam evphoniam, vide tamen G. Pauli in Gloss. Tom. I. voce *Horskr*. *Horscri*, S. magis usualiter Priscis.

i) *Bregda*, tantum, S.

189) Quantumvis et saucii a prælio, ut supra testatur Högnius vers. LVI. lin. ult. atque fessi indidem, et multò quidem magis a suppliciorum cruciatu, essent fratres, tamen non adeò per omnia ista exhausti erant ab artibus, et animi ac corporis virtutibus, quin aliquid earum ex cruciatis morientibus adhuc superesset. *Iþrótta* Genitiv. fortasse positus sit pro Ablativo cum Præpositione *Af*, ex; ita non valdè opus foret supplemento istius vocis. Permutatio autem hæc casuum inter se, aliquid in se contorti habet, hoc quidem loco.

190) *Atli kóngr þóttiz nú unnit hafa mikinn sigr, ok sagdi Gudrunu svo sem med nockru spotti, edr svo sem han hældiz um. Gudrún, segir han, mist hefir þú nú brædr þina ok veldr þú þvi siálf;* i. e. Jamque rex Attalus magnâ victoriâ potitus esse sibi videbatur; rem Gudrunæ narravit tanquam per irrisionem (insultationem) quandam, aut quasi de re gesta triumpharet (exsultaret). Gudruna, inquit, nunc amisisti, fratres tuos, cujus rei tu ipsa es causa. *Volf. saga*, Cap. XLVII.

Mist hefir þú þér hollra.
Svms ertv siálf-scapa
At hafi sva gengit.

LXV.

Feginn ertv Atli 191)
k) Ferr þú víg lýsa.
A mvno þér *l*) iþrar
Ef þú allt reynir.
m) Sú mún erfþ eptir 192)
Ek kann þér segia
Illz *n*) gengz þér aldri

Amisisti tibi benevolentes,
Partim ipsamet auctor es,
Cur ita eveniret.

LXV.

[*Nunc*] *tu exultans es*, Attale 191)!
[*Dum*] *cædium indicium facis;*
Te manebunt resipiscentiæ,
Quando rem omnem experieris:
Ea [*tibi*] *hæreditas relicta erit* 192),
(*Id ego te sanè docere possum*)
Quod malum nunquam abs te sit abscessurum,

Nema

k) *Færr*, contingit tibi — facere, S. et mox Omnes *Víg* in Accusandi casu, pro *Vígi* in Auferendi c.

l) *Yþrar*, S. neotericè, contra originationem.

m) *Sea*, S. ad usum Veterum aliquanto significantius.

n) *Gengr*, S. suspectum, et ab usu alienum. Alias tamen dicunt Nostrates de homine malo et obstinato, atque adeò perpetuis castigationibus exposito; *Þat má aldrei íllt af honom gánga*, i. e. Non licet malum (poenam) nunquam ab eo discedere.

191) *Hún segir: Vel likar þer nú, er þú lysir vigum þessum fyri mér; en verda má þú idriz, þá er þú reynir þat er eptir kémr; sú* (*og svo*, var. lect.) *mun erfdin lengst eptir lifa, at tyna ekki grimdinni, ok mún þér eigi vel gánga âmedan ek lifi;* i. e. Eà respondet: jam negotium tibi perplacet, ubi tu has cædes mihi indicas; at fieri potest, ut te poeniteat, cum experiris quæ post evenient. Ea (atque ita) hæreditas diutissimè supererit, atrocem iracundiam non amittere; nunquam tibi res benè cedet, quamdiu ego vivo. *Volf. f.* inscr. ibid.

192) Post cæsos nimirum adfines tuos, et pro Fafneriana hæreditate, quam adpetisti. Locus *Volf. sagæ* proximè adlatus, quod hæreditatem adtinet, non est liquidissimus; fortasse aliquanto fiet clarior, si observetur, Verbum *At erfa* peculiari notione adhucdum usurpari de inveterata memoria injuriæ acceptæ et conatu eam vindicandi. Fieri potest igitur, ut utrobique lusus verborum sit aliquis, nempe de hæreditate in proprio sensu, quam regina sibi competere putaverit, e fratrum fortunis relictis; latenter autem de ira ejus perpetua, e fratrum nece in maritum conceptâ, et eam necem ulciscendi cupiditate.

Nema ek ok deyia 193). — *Nisi ego etiam moriar 193).*

LXVI. — LXVI.

o) Kann ek slíks synia 194). — *Ego id sanè prohibere queo 194),*
Sé ek til ráþ annat — *Aliud consilium perspicio*
Hálfo hógligra — *Duplo commodius:*
Havsnom opt góþo 195). — *Nos sæpè utilia repudiamus 195).*
p) Mani 196) mvn ek þik hvgga. — *Mancipiis 196) te solabor,*
Mætom ágætom. — *Caritatibus rerum insignibus,*
Silfri 197) snæ-hvíto — *Argentô 197) nivis instar candidô,*
Sem þú siálf vilir. — *Quemadmodum tu ipsa voles.*

LXVII. — LXVII.

On er þess *q*) engia 198) — *Ejus rei nulla [sanè] spes est 198),*

Ek

o) *Kannat ek*, a primo, Membr. sed illud *at* negatiuum postea subiit rasuram, neque id immeritò, ut opinamur, propter regis verba subsequentia. Sensus tamen adlatæ lectionis foret hic: Id non possum inficiari, nempe id quod regina eloquuta erat proximo versu.

p) Hanc unicè veram lectionem posuimus ex S. nam *Manni* obtrudunt Membr. et L. i. e. ad verbum virô, maritô sine dubio, ut adeò illam in alias nuptias tradere ab se voluerit, quod non una de ratione nobis suspectum videtur. In universum de hac re in utramque partem cadere poerit disputatio apud homines politicos.

q) Sic omnes Libri, miro consensu in vocabulo prorsus insolenti. In promptu erat posuisse *Engi*, g. fæm., sed *Engia* maluit Auctor tam propter plenitudinem, quam svavitatem elocutionis, et rectè simul terminationem fæm. *a* usurpari non neglexit.

193) Hæc heroice et fortiter, atque cum magna animi integritate, a regina dicuntur.

194) J. e. in mea potestate est, ne tua mors eveniat.

195) Tangit latenter perpetuam ferè discordiam inter se et uxorem. Respice ad vers. LII. lin. 5. cum adnotatione.

196) Quæ constitisse verisimile est e nobilibus captivis, tam masculis quam fæminis.

197) Conf. supra vers. XLIII. lin. 5, cum not. 117.

198) Scil. ut ista abs te oblata accipere velim.

Ek vil *r*) því níta.	*Ego id recusare decrevi;*
Sleit ek þá sáttir 199)	*Ego tunc rupi concordias* (*amicitias*) 199),
Er vóro sakar minni.	*Ubi causæ minores erant:*
Af-kár ek ápr þótta 200)	*Immanis antehac visa sum* 200),
A mvn nú gæþa.	*Nunc aliquid eò accedet;*
s) Hræfþa ek vm hótvetna 201)	*Celavi quodcunque* (*offensionum*) 201)
Meþan Havgni lifþi 202).	*Dum* Högnius *erat superstes* 202).

LXVIII.

r) *þat*, L. ex var. lect. constructione anomala Verbi *níta* cum Accusativo. Deinde *Nyta*, per *y*, S. eo frui volo, contra mentem loquentis.

s) *Hræfþa*, omnes Libri. Verbum est prorsus insolens, quod neque illustrare, neque in aliud mutare, hic nobis visum est. Res redeat ad Etymologos. *Hreifþat*, facile erat reponere, *Hreifa* autem notat movere; adplicent, qui possint. Deinde *Hóvetna*, Membr. et L. insolenter, variatum fortasse ex *hvevetna* l. *hvívetna*, in Dandi s. Auferendi casu.

199) Irascendi periphrasis continetur in istis, *Sleit-sáttir;* potuit autem irasci, et tamen iram suam ad tempus supprimere; unde hisce non contradicunt lineæ h. vers. 7 & 8.

200) Nihil sibi ipsi parcit regina, et præterea minas intendit, lin. seqv. *Lengi hefi ek verit eigi hæg vidreignar, ok mátti* (*mætti*, Mscr.) *þó um hræfu medan Högni lifdi;* i. e. Diu quidem ego minus facilis fui (*tibi*) ad conversandum, sed tamen licuit id dissimulare, quamdiu Högnius in vivis erat; (id, scil. odium adversus te conceptum aut tui aversationem). Vols. S. ubi versio Björneri parum sani habet.

201) Nimirum ex tua parte.

202) Fortassis eâ spe inducta, fore, ut Högnii fratris ope aliquandò ingratô isto conjugiô liberaretur. Vel accipi potest simplicius, usque ad hoc tempus, quô Högnium necâsti. Et mirê hujus fratris meminit præ altero, quem tamen etiam illi carum fuisse certum est. Ratio autem majoris caritatis erga Högnium petita est, humano ingenio sanè quam convenienter, ex eo quod illa cum eo simul apud parentes in pueritia fuerat educta. Fortasse Gunnar eos ætate multum anteiit, aut alibi educatus fuit, ut adeô, propter inæqualitatem annorum, vel propter minorem notitiam, tantum erga hunc amorem non conceperit, quantum erga æqualem suum ferê, atque educationis socium.

LXVIII.

Alin viþ vpp vórom
I eino húſi
Lékom leik margan
Ok i lvndi óxom.
Gæddi ockr *t*) GRÍMHILDVR
Gvlli ok háls-meniom 203).
Bana mvndo mér bræþra
Bæta aldregi
Né vinna þeſs ecki 204)
At mér vel þicki.

LXVIII.

Nos duo educati fuimus
Iisdem in ædibus,
Lusimus ludum multum
Atque in luco adolevimus,
GRIMHILDA *nos decoravit*
Auro et torquibus 203).
Tu mihi de cæde fratrum
Satisfacies nunquam,
Neque usquam quidquam rei sic ages 204),
Ut meo gratum sit animo.

LXIX.

Koſtom drepr qvenna
Karla ofríki 205).

LXIX.

Conditiones fœminarum supprimit
Masculorum nimia potestas 205);

u) I

t) *Grímilldr*, Membr. et L. fortasse consulentes svavitati elocutionis; sed *Grímhildvr*, per *h* et unicum *l*, S. more tralatitio.

203) Humaniter ei in præsenti ærumna in mentem venit deliciarum suarum ac fratris puerilium, de qua re sanè quam svaviter ac muliebriter (præsertim quod ad duas ultimas) agitur in hisce 6 lineis. Lin. 4 videtur innuere hortum s. viridarium, palatio parentum adjunctum.

204) *Ne-ecki*, dupplex negatio, pro una, ut sæpius; nisi *ki*, in *ecki* (pro *eittgi*) hic sit idem cum que, quam, suffixo Latinorum, ut in quisque, quisquam, et similibus; unde tamen sensus adfirmativus, non sine violentia adversus nostrum sermonem, extorqueretur, quidquam, aliquid.

205) *Opt verdum ver konurnar riki* (*rádi*, Björner) *bornar af ydru valdi. Nú eru minir brædr allir daudir, ok muntu nú einn vid mik ráda;* i. e. Sæpè nos mulieres vi prævalente supprimimur propter vestram (masculorum) potestatem. Nunc exstincti sunt omnes fratres mei, atque adeò tibi soli licet omnia mecum pro tua potestate agere. Volſ. S. Hic autem regina ex abrupto mira calliditate incipit mutare id consilium, quod antea proposuerat de moriendo, et se, tanquam viribus et auctoritate inferiorem, penitus permittit, sive rectius, permittere se simulat, mariti arbitrio; quod stratagema ei etiam feliciter evenit.

u) I kné gengr hnefi	*Subsidit* (*tabescit*) *apex* [*vegetabilium*],
Ef qviſtir þverra.	*Si ramuli deficiunt*,
Tré-tekr at hníga	[*Item*] *inclinari occipit arbor*,
Ef *x*) heyggr tág vndan 206).	*Si vimen ei succidatur* 206).
Nú máttu einn Atli	*Nunc tibi soli licet*, Attale!
Öllo *y*) hér ráþa.	*Omnes res hic loci ex tuo arbitrio gubernare.*

LXX.

Gnǫtt var grvnn-ýdgi	*Sat erat imprudentiæ animi*,
Er gramr því trúþi.	*Ubi princeps id adcrèdebat;*
Sýn var *z*) ſveipvíſi 207)	*Manifesta erat astutia* 207),
Ef han ſín gæþi 208).	*Si ille sibi cavisset* 208):
Kravpp 209) var þá Gudrún-	*Tunc abstrusa* 209) *erat* Gudruna,
Kvnni vm hvg mæla.	*Adversus animi sensa loqui scivit.*

Létt

u) *Ok knegendr* &c. L. ex varietate, h. l. sine sensu.

x) *Tág heyggr*, S. sed alterum, etsi in poesi aliquid laborat, videtur esse Auctoris genuinum.

y) *Ráþa*, tantum, S. quo unâ syllabâ truncatur hæc linea.

z) *Svipvíſi*, S. ut supra vers. VII. lin. 3. Confer *Sólar-lióđ* in Tom. I. vers. LVII. lin. 5.

206) Hæ quatuor lineæ complectuntur duas sententias proverbiales et metaphoricas, a plantis facta translatione ad homines, amicis et propinquis orbatos. De vocibus *Hnefi*, *Kné*, et *Qviſtir*, lin. 3 & 4, philologis et Historiæ naturalis peritis amplius dispiciendum est. Per *Tág* autem intelligenda vimina, quæ ab radice arboris sub terra circum extenduntur.

207) Reginæ scil. quæ adeò subito mutavit consilium, quod antea tam obstinatè proposuerat.

208) Confer supra vers. VII. lin. 4. cum varietate.

209) Vel etiam obliqua, quod translatè ad fraudem quoque potest adplicari. *Krappr* et arctum, angustum, usualiter notat, et curvum, inflexum.

Létt hon sér gérþi
Lék hon tveim skiöldom 210).

Lubentem et hilarem se præbuit,
Lusit duobus scutis 210).

LXXI.

þ) Æxti hon avl-dryckior
At erfa bræþr sína.
Samr lézc oc ATLI
At sína görva 211).

LXXI.

Magnum instituit convivium,
Ad justa fratribus suis solvenda,
Idem sibi propositum esse ATTALUS *prædicavit*
In suorum honorem 211) *facere.*

LXXII.

Lokit því léto 212)

LXXII.

Istud colloquium absolverunt 212);

æ) Lagat

þ) *Ægsti*, S. per solitam inter se permutationem literarum cognatarum *k* et *g*, et propius quidem ad Lat. adfine *Augeo*. Altera verò lectio quam proximè accedit ad Gr. vetus *ἄυξω*. Conf. supra vers. I. lin. 5. et II. lin. I. hujus Poëmatis.

210) Metaphorica locutio, a perfido milite ducta, qui parti oppositæ latenter magis favet, quam ei, sub cujus signis militat. Nota sunt verba Eyvindi poëtæ de fide sua erga Haconem regem, Adalsteini Alumnum, loquentis hosti, et successori Haconis, Haraldo Gráfeldo, cujus tum subditus factus erat: *Trúr var ek tiggia dyrum, Tveim skiöldum lék ek aldri.* Quod ad rem ipsam adtinet, eam sic narrat *Volf. saga* in continuatione eorum, quæ præcesserunt sub not. 204: *Mun ek þennan kost upptaka, ok látum giöra mikla veizlu, ok vil ek nú erfa brædr mína ok svo þína frændr. Giörir sik nú blída i ordum, en þó er samt undir raunar. Han var tal-hlydinn ok trúdi á hennar ord, er hún giördi ser létt (litt, lytt, utrique) um rædur;* i. e. Hanc igitur conditionem (abs te oblatam) accipiam, instruamus ergo celebre convivium, nam ego fratribus meis, ac tuis etiam cognatis, epulo funebri parentare decrevi.. Jamque illa blandam se verbis facit, idem tamen revera suberat (nempe propositum fratres ulciscendi). Rex facilis erat ad persvadendum, ejusque verbis credidit, quandoquidem ea se indifferentem et alacrem in sermonibus præbebat.

211) Vel memoriam posthumam. *Sina*, ɔ: fratrum suorum et athletarum. *Samr* &c. in priori linea, stricte ad verba exprimeretur: Eundem se (esse) ostendit Att. i. e. unanimum, ejusdem sententiæ cum uxore, ad instruendum convivium funebre.

212) De colloquio hic sermonem esse, verisimile est, conf. supra vers. XIX lin. 7 & 8, ubi eadem verba habentur.

æ) Lagat var 213) dryckio
Sú var ſamkynda
Viþ ſvörfon 214) of mikla
Stravng var ſtór-hvgvd
Stríddi hon ætt BVÞLA 215).
Vildi hon ver ſínom
a) Vinna ofr-hefndir 216).

Tum res ad compotationem 213) adcommodata est,
Id [autem] convivium erat
Cum nimio luxu (nimia profusione) 214),
Sæva erat [fæmina] magnanima,
Pugnabat (officere studebat) prosapia BUDLII 215),
Cupiens viro suo
Impendiò magnas ultiones conficere 216).

LXXIII.

Lockaþi hon litla
Ok lagdi viþ ſtocki 217).

LXXIII.

Ea adlexit parvulos
Et trabi 217) adplicuit,

Glúp-

æ) *Laþat*, S. i. e. Invitatio convivalis facta est. Videretur tamen ibi deesse particula *At* l. *til*, ante vocem *Dryckio*.

a) *Vinna*, S. sincerè, et L. intra cancellos, necessariò sanè, nam lectio Membranæ, *Ofr-hefndir* tantum, vix est ut in metro procedat.

213) Deest Præpositio *Til* vel *At*, ut dictio sit integra.

214) *Þeſſi veizla var vid mikla ſveipan*, i. e. hoc conviv. agebatur cum operosa molitione, *Volſ. ſ.* qui tamen locus in Björneri versione latina desideratur, sed in Svecana versione *Sveipan* exponitur per *Heder*, veremur, ut rectè.

215) I. e. Attalo. Ita Sighvatus poëta in uno suorum carminum apud Snorrium, *Ol. Helga ſ.* exprimit Olaum Sveciæ regem, Eirici filium, per *Eiriks ætt*.

216) *Nú hyggr Gudrún á harma ſina ok ſitr um þat at veita konúngi nockra mikla ſkömm;* i. e. Interim Gudruna jacturas suas (luctus suos, ad verbum) secum cogitat, et latenter in eam curam incumbit, ut regem magna aliqua contumelia adficiat. *Volſ. ſ.*

217) Istud *ſtockr* nimis vagæ et indefinitæ significationis est h. l. fortasse intelligendum scamnum in gynæceo reginæ. *Um qveldit tók hon ſonu þeirra Atla kóngs, er þeir léku vid ſtocki*, i. e. Vesperâ (conviviali) adprehendit ea filios suos et Attali regis, ubi ad scamnum ludebant. *Volſ. ſ.* Qui locus suspicionem nobis movet, apud Nostrum ab initio fuisse: [*Er*] *léko viþ ſtocki*, pro *Lagdi v. ſt.*

Glúpnopo grimmir 218)	*Consternabantur (contristabantur) feroces* 218),
Ok gréto þeygi.	*Neque tamen plorabant:*
Fóro i fadm móþor 219)	*Contulerunt se in sinum matris* 219),
Frétto hvat þá *b*) skyldi.	*Rogantes, quid tum faciundum esset.*
Spyrit lítt eptir	*Nolite vos percontari,*
Spilla *) ætla ek báþom.	*Interficere constitui [vos] ambos,*
Lyst varvmk þess lengi	*Diu mihi cupido erat*
At *c*) lysia 220) yckr elli.	*Vestris ætatulis pestem adferre* 220).

LXXIV.	LXXIV.
Blótt sem vilt börnom	*Macta tu, ut [tibi] lubet, pueros,*
Bannar þat mangi.	*Id nemo prohibet (impedire potest),*
Skavmm mvn ró reiþi 221).	*Parum temperabitur iracundiæ* 221),

Ef

b) *Skyldo*, S. vulgatius altero, quod tamen se satis tuetur.

c) *Lysia*, Membr. et L. per *y* in priore, sed *Lisea*, S. per *i*, cujus sensum non intelligimus.

218) J. e. quanquam naturâ tales essent; et in his est subtilis antithesis. E vultu et verbis, imò etiam fortasse factô, (quo pertinere potest illud, *Lagdi vid stocki* in priori lin.) matris verisimiliter concluserunt, aliquid mali sibi ab ea exspectandum esse.

219) Ad morem puerilem nativè hæc expressit Auctor.

*) *Hun svarar: bana skal yckr bádum;* i. e. Regina respondet: certum est vos ambos neci datum iri. *Volf. s.* Qui locus satis illustrat sensum hunc parum notum verbi *At spilla*.

220) *Lysia*, translatum et ad quemvis necandi modum dilatatum, verbum a *Lyf*, pharmacum, medicamentum, quæ notum est in utramque partem, bonam et malam, adplicari posse. Est tamen, ut ex varietate lect. *Lisea* s. *lisia* elici hic sensus possit: ut senecta (vita) vobis non supersit; quando *a* finale foret negatio, at *Lisi* Subjunctivus Verbi *At lifa*, vivere, superesse.

221) A parte patris hæc comminatur parvulus, nam quid a sua et fratris parte minari poterat, postquam dixerat *Blótt sem vilt* &c. Illud responsum autem pueri sic narrat *Volf. s. Ráda muntu börnum þinum sem þú villt, þat mun engi banna þer; en þer er skömm i at gera þetta;* i. e. Potestatem, fatemur, in liberos tuos pro arbitrio tuo habes, quod nemo prohibebit; tibi verò dedecori est hoc facinus patrare.

Ef þú reynir gérva 222)	*Si tu plenè tentas 222)*
Bráþa barn-æsko 223)	*Alacrem (vegetam) pueritiam 223),*
d) Bræþor inn kapp-svinna 224)	*Fratrem certandi promtum 224);*
Skiptiz skapliga 225)	*Exiit res è consentaneo 225):*
Skar hon á háls báþa.	*Ea cervices amputavit ambobus.*
LXXV.	LXXV.
Enn 226) frétti Atli	*Ampliùs quæsivit* Attalus,
Hvert farnir veri	*An (quò) abiissent*
Sveinar hans leika	*Pueri sui lusitatum?*
Er han sá þá hvergi.	*Cum eos nusquam videret.*
LXXVI.	LXXVI.
Yfir ráþómc gánga 227)	*Transire 227) mihi certum est*

Atla

d) *Bróþr hin* &c. S.; istud *Hin* ad reginam referretur, unacum epitheto sequenti. Interim celare nolumus nostram suspicionem: opinamur nimirum, præcedens *Bræþor* (*bróþr*) vitiò Librarii invectum esse pro *Brúþvr*; fæmina, nempe Regina ipsa, quam in Vocandi casu hic compellaret filius suus parvulus.

222) Versio hæc est presse ad verbum, sed ad rem foret: Si mecum et fratre meo rem ad ultima deducis ɔ: nos enecas.

223) Se ipsum et fratrem suum intelligit, atque ponit pueritiam pro pueris ipsis.

224) Hic intelligenda foret ejus fratris persona, qui loquitur, et simul, adjecto epitheto *Kapp-svinna* ostendit animi sui nativam inclinationem, vel quæ revera erat, vel quæ esse debebat, in puero illustri. Est interim, ut *Bræþor* accipi possit vulgariter in Acc. plur. tanquam adpositio ejus, quod præcessit, *Bráþa barnæsko*; quandò id, quod restat hujus lineæ, Reginæ foret adtributum, mutato *inn* in *in*; suspice ad var. lect. Alias totus hic locus de puerorum responso, ut verbis clarus satis, ita re admodum ambiguus est.

225) Vel, ut exspectandum erat sub hisce circumstantiis, ubi mater ira furens erga maritum, cum ejus parvulis agebat, etsi tamen eorum essent communes liberi.

226) Hæc particula continuationis est in relatione Auctoris historica; ita melius accipitur, quam si fuisset *Enn Atli fretti*, sed Attalus quæs. parum ad orationis genium

227) Fortasse a gynæceo in regium conclave (et hinc usque ad vers. LXXXI. verba sunt reginæ). Posset tamen hac linea contineri decretorium consilium reginæ de facinore suo indicando, quasi illa diceret: me ipsam s. facinus meum, superare decrevi, id palam profitendo, deque eoque apud regem exsultando, quod erat injuriam ad summum gradum perducere.

Atla til ſegia.
Dylia *e*) mvnk þik eigi
Dóttir Grímhildar 228).
Glaþa mvn þik minzt Atli
Ef þú gérva reynir.
Vaktir vá mikla
Er þú vátt bræþr mína.

Ad indicandum Attalo;
Non celabit te [negotium]
Filia Grimhildæ 228):
Haudquaquam lætum tibi evenerit,
Attale!
Si rem ad plenum experiris;
Excitâsti malum magnum,
Ubi tu meos fratres occidisti.

LXXVII.

Svaf ek miök ſialdan
Síþans þeir féllo 229).
Hét ek þér havrþo
Hefi ek þik nú mintan 230).
Morgin mér ſagdir 231)
Man ek enn *f*) þann gérva.
Nú er ok aptann
Att þú ſlíkt at frétta.

LXXVII.

Perrarò somnum cepi,
Postquam illi occubuerunt 229);
Comminabar tibi atrociter,
Nunc ego te commonefeci 230):
Manè tu mihi indicâsti 231),
Id adhuc probè memini;
Nunc itidem est vespera,
[Cum] de simili re certiorem te fieri
oportet.

LXXVIII.

e) *Man*, tantum, S. qui non amat Pronomina ſuffixa, quæ tamen vim addunt orationi.
f) *þat*, illud (negotium), S. minus eleganter alterô.

228) *Eg mún þat ſegia þer ok glada* (*gledia*, usitatius, Björner) *þitt hjarta; þu vaktir vid oſs mikinn harm, er þú drapſt brædr mina;* i. e. Id ego tibi indicabo, et cor (animum) tuum exhilarabo (pestifero sarcasmô hæc dicit); ingentem nobis luctum nobis excitasti, interficiendô fratres meos. Volf. ſ.

229) *þeir*, ɔ: fratres reginæ, cf. lin. ult. vers. præced. et ex his adparet, aliquod temporis spatium intercessisse ab cæde illorum, usque quo tempore hæc evenerunt; neque minus verisimile est, a cæde puerorum etiam effluxisse aliquod intervallum, donec hæc ejus indicatio fieret, conf. vers. sequ. lin. 3 & 4.

230) J. e. hoc factô meo, quod nunc narrabo, nempe filiorum communium cæde, tibi in memoriam revocavi necem fratrum meorum.

231) Respice ad vers. LXIV. lin. 5 supra. Et sensus est: manè diei mihi insultâsti de cæde fratrum; nunc ego tibi vespera diei simili indiciô gratias reddam.

LXXVIII.

Maga hefir þú þinna
Mift fem þú fizt fkyldir.
Havfa veitz þú 232) þeirra
Hafda at avl-fkálom 233).
Drýgda ek þér fva dryckio
Dreyra blett 234) ek þeirra.

LXXVIII.

Filiorum tuorum jacturam
Fecisti, quomodò minimè te decuit,
Calvas eorum noveris 232)
Adhibitas prò crateribus 233),
Ita tibi adauxi potionem,
Ut eam eruore illorum rubefacerem.

LXXIX.

Tók ek þeirra hiörto
Ok á teini fteiktak.

LXXIX.

Cepi corda illorum
Et in veru assavi,

Selda

232) Nempe per hoc meum præsens indicium. Conf. nat. 229 sub finem.

233) *Eru þeirra haufar her at bordkerum bádir,* *Volf. f.* Oportuerat autem calvas puerorum, antequam ad hunc convivialem usum adplicarentur, ita pretioso metallô exornari, ut talia pocula regi nullam suspicionem movere possent, et præterea splendorem præ se ferrent, mensâ regia dignum. Compone hæc ex *Völundar-qvida: Sneid af höfud Húna þeirra* —.— *En þær fkálar Er und fkavrum váro Sveip han vtan filfri* &c. quæ ex Völundi ipsius persona inferius ibidem repetuntur.

234) Adplicatio Verbi hujus obsoleti, et quod verisimiliter, post religionem Christianam introductam, in desvetudinem abiit, illa adplicatio adstipulatur eorum sententiæ, qui Verbi originem a *Blód*, sangvis, arcessunt. Respice ad vers. LXXIV. lin. 1. supra. *Skiald-blætr* apud Thiodolfum Hvinensem, poëtam celeberrimum, de Bellatore, huic opinioni etiam suffragatur; ne quid dicamus de *Blód-naut*, prò *Blôt-naut*, in Membranis *Kormaks-fagæ* et *Egils-fagæ*, i. e. bove sacrificali s. victimali, qui in monomachia summi rigoris (*Hólm-göngo*) immolandus erat; neque de hoc dicto regis Olai Tryggvini adversus Svecos idololatras: *Kringra mun Svium at fleikia Blód-bolla* (ita Membranæ, pro *Blót-bolla*, quod Impressa Skalholt. præfert) *fina, enn beriaz vid ofs;* i. e. Rotundius (dexterius) fuerit Svecis, opinor, pateras suas sangvinarias (sacrificales) lingere, quam nobiscum dimicare. *Ol. f. Tryggv.* in *Svoldrar-orustu þætti.* Huc accedit etiam Hallfredus Vandræda-fkáld, poëta inter priscos Nostrates inclytus, et ejus Historiæ Auctor, ubi de Hallfredi dissidiis cum homine idololatra, Mario nomine agit, qui, inter pugnandum cum hoc poëta, objecit truam (alveolum) sangvinariam l. sacrificalem ictui intentato; verba poëtæ: *Heldr mun hæli-baldri Hrælinns fyrir þvi minna Van erom fliks at fleikva Sinn blód-trygil* (*blót-trygil*, Qvidam) *innan;* i. e. minus moliment fuerit homini contentioso, ea mihi spes est (l. opinio), intus lingere sacrificalem suum alveolum, quam sc. mecum dimicare; antea præcesserat de Mario: *han brá fyri fik blód-trygdi* (*blót-trygli*, Qvidam) *ok vard han ecki fárr.*

Selda ek þer síþan
Sagdag at kálfs veri.
Einn þú því ollir.
Ecki réttv leifa.
Tavgtv tíþliga
Trúþir vel jöxlom.

Deinde obtuli tibi [manducanda]
Et dixi esse vitulina:
Tu solus ejus criminis auctor fuisti 235);
Nihil sanè dapis liquisti,
Mandebas adpetenter,
Dentibus maxillaribus benè fretus.

LXXX.

g) Barna veizto þinna 236)
Bíþr fér fár verra.
Hlvt veld ek mínom 237).
g²) Hælomk þŏ ecki.

LXXX.

Quid tuis factum sit pueris, jam nôsti 236),
Paucos manet sors deterior,
Ego meum pensum confeci 237),
Neque tamen ea re glorior.

LXXXI.

g) Hæ quatuor lineæ exulant ab S. quas tamen vel cæcus viderit ad rem præsentem esse necessarias.

g²) *Hlæomk þó ecki*, ex altero Codice in margine Libri sui, quem S. vocitamus, Vir perillustris P. F. Suhmius; i. e. ad verbum: Non tamen id mihi risum movet. Ista autem varietas videtur esse desumta e Codice formæ maximæ, quem laudatus Heros possidet, descriptum manu eleganti elegantis Poëtæ et Antiquarii nostratis hoc seculo, Arnæ Bödvarini. Lectio tamen, a nobis in Textum suscepta, multum videtur præstare alteri.

235) Vel aliter vertendo Verbum *Ollir* (ab *Ek veld*, Inf. *At valda*): Tu solus eam dapem in tua potestate habuisti, s. solus eam consumsisti. Et admodum acerba insultatio est in 4 hisce lineis. Respice, si placet, ad *Atla-Qvidam* vers. XXXVIII. lin. 1 ad 4.

236) Etsi oratio hic non sit integra, tamen hic sensus quam proximè ab antecedentibus videretur sequi; vel Genitivus hic pro Ablativo cum Præpositione *Af*, eodem ipso sensu, positus est, quemadmodum conjecimus suprà sub not. 189. Vel denique subauditur Præpositio *Til*, ut esset *Til barna*, sicut in *þryms-qvida: Gengo þer fagra Freyio túna*, pro, *til fagra*; sensus apud Nostrum eòdem redibit cum priore.

237) Scil. puerorum internecione; conf. not. 235 supra.

LXXXI.

Grimm vartv Gvdrún
Er þú géra sva máttir
Barna þinna blóþi
At blanda mér dryckio 238).
h) Snýtt hefir þú sisiúngom 239)
Sem þú sízt skyldir.
Mér lætr þú ok siálfom
Millom íllz lítiþ.

LXXXI.

Crudelis eras, Gudruna!
Cum ita agere a te impetrabas,
Liberorum tuorum sangvine
Potionem mihi miscere:
Tu propinquis [*sangvinem*] *emunxisti* 239),
Quod tibi minimè fas erat;
Mihi quoque ipsi concedis
Parvum malorum intervallum.

LXXXII.

Vili minn enn veri
At vega þik siálfan,
Fátt er fvll-illa
Farit viþ gram slíkan.
Drýgt þú fyrr hafþir
Þat er menn dæmi vissop
Til heimsko harþ-ræþis 240),

LXXXII.

Imo amplius cupido mihi esset
Interficere te ipsum,
Pauca [*utique*] *satis malè*
Aguntur cum tali rege:
Ante tu patraveras
Scelus, exemplis carens,
Crudele sanè et vecors 240),

I heimi

h) *Snitt*, per *i*, S. vix rectè. Mox *Sifaungum*, L. ex varietate; si *Sifiavngom* posuisset, aliquid fuerat, nempe diphthongo *av* posita pro vocali *u*, qualis permutationis exempla alias habemus in Edda nostra. Fortasse etiam processerit legere *Sifiavgom*, variatum ex *Sifiugum*.

238) Conf. supra: *Drygda ek þer sva dryckio* &c. quod *Volf. saga* effert per, *Siálfr drackstu þeirra blód vid vin blandat*, sangvinem eorum ipse vinô mixtum potâsti.

239) Metaphorica dictio est de eo, qui multum sangvinis amittit (propriè et primariò, per nares ab ictu) *at snyta raudu*, rubrum emungere.

240) Nihil violentius, neque aptius, dicere poterat ad exprimendam tyranni crudelitatem, cum homini vivo cor exsecaret. *Drygt þú fyrr* &c. ex Attali persona proponuntur in *Volf. s.* quod quidem ibi per connexionem procedit, non autem apud Nostrum, propter istud *fyrr hafdir*.

I heimi þessom.
Nú hefir þv enn avkit
Þat er nú, áþan frágom.
i) Greipt glæp stóran 241)
Gért hefir þú þitt erfi 242).

Hoc in mundo;
Nunc adhuc adjecisti,
Quod jam nuper audivimus,
Admisisti in te magnum piaculum 241);
Convivium exsequiale tibi fecisti 242).

LXXXIII.

Brend mvndv á báli
Ok bariþ grióti áþr.
Þá hefir þú árnat
Þaztv æ beidiz 243).

LXXXIII.

Flammis tu combusta eris,
Antea saxis ad necem verberata,
Tunc tu obtinuisti
Id, quod tibi semper optas 243).

LXXXIV.

Seg þér slíkar
Sorgir á morgin 244).
Fríþra vil ek davþa
Fara i liós 245) annat.

LXXXIV.

Tales clades ipse tibi
Dic die crastino 244).
Ego morte magis speciosa
In alteram lucem 245) *transire volo.*

LXXXV.

i) *Greipt*, per *i*, omnes Libri, et rectè, ut arbitramur.

241) Scil. carne filiorum vescendô et sangvinem eorum potandô.

242) Ambiguè monet, mortem regi post breve tempus imminere, neque esse, ut exspectet, aliud sibi convivium funebre factum iri, quam quod nunc ipse fecerit suis propinquis et amicis.

243) *Ok hefdir þú þá þat er þú fer á leit*, *Volf. s.*

244) Id est: cave, ne mors, quam mihi comminaris, crastina die tibi contingat. Et hoc versu magnam præ se fert regina animi simplicitatem et tranquillitatem, præsertim in posteriore illius parte. *Volf. sagæ* verba sunt, dictione magis tenui: *þú spáir þér þat siálfum, en ek mun hlióta annan dauda*; hoc tibi ipsi vaticinaris, ego autem aliam mortem nanciscar.

245) *Lif*, vitam, facile dicere poterat per metrum; sed *Liós*, more Latinorum, multò elegantius et svavius est, sensu eodem. Notum illud in *Njals-saga* Cap. CXLV. pag. 241 in Lite incendiaria: *Bid ek gud sva hiálpa mer i þvisa liósi ok avdro, sem* &c.

LXXXV.

Sáto ſamtýnis
Sendvz fár-hvgi.
Hendvz heipt-yrþi.
Hvartki ſér vndi 246).

LXXXV.

[Conjuges illi] in arce (aulâ) eadem residebant,
Infensis se animis invicem petebant,
Jaculabantur inter se iracunda verba,
Neuter eorum sua sorte adquiescebat 246).

LXXXVI.

Heipt ox HNIFLÚNGI 247)
Hvgdi á ſtorræþi.
Gat fvr GVDRÚNO
At han veri grimmr ATLA.

LXXXVI.

Atrox iracundia succrevit NIFLUNGO 247),
Animô ille magnum facinus agitabat;
Mentionem coram GUDRUNA *fecit,*
Se esse iratum ATTALO.

LXXXVII.

Komo i hvg henni
HAVGNA viþfarar.
Taldi happ hánom
Ef han *k*) hefnt ynni.
Veginn var þá ATLI 248)
Var þeſs ſkamt bíþa.

LXXXVII.

Veniebat in mentem fæminæ
Quomodo HÖGNIUS *tractatus fuisset;*
Fortunatum illum prædicavit,
Si ipsi ulcisci contingeret:
Tunc cæsus est ATTALUS 248)
Parva morâ interjectâ,

Sonr

k) Hefnd, ultionem (facere), S. sed alterum videtur exquisitius.

246) Has 4 lineas ita coarctat Auctor *Volſ. ſagæ* ex sua persona: *þau mælltuz vid mörgum heiptar-ordum.*

247) Scil. Högnii filius, cui hoc nomen, ut proprium, tribuit *Volſ. ſ.*; sed nos magis arbitramur fuisse gentilitium, certè in *Dráp Niflúnga* s. Introductione ad *Gunnars-Slag*, Gjukius nominatur tertius Högnii filiorum; suppresso nomine, ejus mentio, tanquam fratrum minimi, fit suprà in *Atla-qvida* vers. XII. lin. 5 et 6.

248) Respice ad *Atla-qvidam* vers. XVIII. lin. 3 cum nostra adnotatione, quò adde ex *Volſ. ſaga: Véla þau um bædi (Gudrun) ok ſon Haugna*, negotium procurant ambo, Gudruna et filius Högnii.

Sonr vá HAVGNA
Ok siálf GVDRÚN.

Filius HÖGNII [*eum*] *occidit*
Atque ipsa GUDRUNA.

LXXXVIII.

Ravskr tók at ræþa
Rakþiz or svefni.
Kendi brátt benia
Bandz qvaþ han þavrf önga 249).
Segit *l*) iþ sannasta
Hverr vá son BVÞLA 250).
Em ek lítt 251) leikinn
Lífs tel ek von önga.

LXXXVIII.

Acer [*ille*) *fari occepit*
Somnô sibi discusso (*somnô excussus*),
Sensit citò vulnera;
Negavit [*autem eorum*] *obligatione opus esse* 249).
Eloquamini vos quam verissime,
Quis percusserit gnatum BUÐLII 250)?
Parum benè 251) *tractatus* (*adfectus*) *sum*,
Spem vitæ censeo nullam esse.

LXXXIX.

Dylia mvn þik eigi
Dóttir GRÍMHILDAR
Látomk því valda
Er líþr þína æfi 252).
En svmo *l*[2]) sonr HAVGNA
Er þik sár mæþa.

LXXXIX.

Non celabit te
Filia GRIMHILDÆ:
Fac (*crede*) *me esse auctorem*,
Quod cessat ætas tua 252),
At partim filium HÖGNII,
Quod vulnera te fessum reddunt.

XC.

l[1]) Istud *iþ* excidit ab S. nullo bono exemplô.

l[2]) *Sonr*, Omnes, in Nominandi casu, non ingrata, neque insolenti negligentia in constructione, pro *Son* in Accusandi casu, ut in Versione.

249) Prima specie in tali loquendi modo Litotes est, sæpius obvia in priscis Historiis heroum, et hisce quidem digna, cum tamen revera eô significari voluerint, lethali se vulnere adfectos esse.

250) *Edr hverr veitir* (*veitti*, Mscr.) *mer þennan áverka;* quis autem mihi hanc plagam offert (obtulit, meliùs) *Volf. s.*

251) *Lítt leikinn*, extenuatio forti viro digna.

252) Expresse dicit regina, se vulnus lethale viro intulisse, vide *Atla-quid.* vers. XLIII. cum not. 176.

XC.

Vaþit hefir þú at vígi
Þótt verit 253) skaplict.
Illt er vin véla
Þanz þér vel trúir,
l³) Beidr 254) fór ek heima
At biþia þín GVDRÚN.

XC.

Tu furenter adgressa es necem,
Etsi non esset 253) *congruum;*
Malum est fallere amicum,
Qui tibi benè confidit;
254) *Petituriens domô ivi*
Ad te, GUDRUNA! *in nuptias ambiendam.*

XCI.

Leifd vartv eckia 255)
l⁴) Léto stórráþa.
m) Var þá van-lýgi
Er vér vm reyndom.

XCI.

Relicta eras vidua 255),
Facinorosam te prædicabant,
(*Quod*) *verum evenit,*
Cum nos rem experiebamur:

Fórtv

l³) *Beiþz*, L. ex varietate, quod corruptum vide, possit ex altera lectione, nam literæ r et z non admodum distant figurâ sua in Membranis. Alias *Beiþr* possit substantivè accipi de petitione, etsi exempla desint. Inde *Beiþz* in Genitivo.

l⁴) *Tetu*, S. in contextu, monstrum vocis sine sensu. Sed *Lettu* ibi adnotatum est in margine ab altero nostrum, e chartaceo Codice, quem possidebat Toparcha Gudmundus Peturson; unde sensus foret: Te prædicasti imperiosam esse. Lectio autem Membranæ et cod. L. multum huic præstare videtur, in qua subaudiendum est *Menn*, homines, vel, quod eòdem recidit, *Þeir*, illi vel quicunque.

m) *Varþa vanliga*, S. i. e. Nihil ad rem deerat, quod etiam consistere potest in sensu. *Varþa* etiam uno verbo ipsa Membr. quod sensui Auctoris videtur repugnare, quoniam in Eadem sequitur *Lygi*. *Vár þá*, L. quem sequi nobis visum est.

253) *Veri* sine dubio melius legeretur ex auctoritate *Volf. sagæ*, cujus verba: *þó at nockur sauk væri til*, etsi aliquid causæ esset, quare id faceres.

254) In sequentibus mira cum simplicitate et tranquillitate animi loquitur de primario suo merito erga uxorem, quod constitit in nuptiis cum ea, cum vidua esset, initis; ubi ille simul humaniter meminit pompæ iis nuptiis adjunctis, in uxoris honorem.

255) Hoc tanquam meritum a parte sua adfert, quod mulieris orbæ, et ab ingeniô sævo parum benè audientis, conjugium ambiendô, eam ex tenui sorte, imò exulem, ad regiam dignitatem evexerit.

Fórtv heim híngat 256)
Fylgdi oſs herr manna.
Allt var ítarlict
Um orar ferþir.

Huc domum ibas 256),
Comitante nos hominum multitudine,
Omnes res erant insignes
Quod ad iter nostrum adtinebat.

XCII.

Margs var allz 257) ſómi
Manna tíginna.
Navt vóro ærin
Nvtom af ſtórom.
Þar var fiöld fiár
Fengo til margir.

XCII.

Multa erat omnis generis pompa
Hominum illustrium,
Boves erant abundantes,
Unde largiter sanè vescebamur,
Magna ibi erat rerum 258) copia
Multis contribuentibus.

XCIII.

Mvnd galt ek *n*) mærri
Meiþma fiöld þiggia
Þræla þriá tígi
Þýiar ſiö góþar 259).
Sæmd var at ſlíko.
Silfr var þó meira.

XCIII.

Antiphernam dedi serenæ,
Gazarum copiam, accipendam,
Servorum tres decades,
Servas septem eximias 259),
Talia sanè decori erant,
Atqui argenti numerus exsuperavit.

XCIV.

n) Mæri, per unum *r*, S. more eorum, qui nolunt consonas duplicare, ut sunt nostrates Toparchiæ Skaptafellensis incolæ.

256) Primariò in patriam ab exilio, ac deinde, quod plus erat, in meam domum regiam et communem mecum potestatem.

257) *Margs-allz*, ut suprà in hoc poemate vers. VIII. lin. 1.

258) Vel strictius, pecoris ovilli, quod ad epulas nuptiales mactatum fuerit, quemadmodum boves isti antea.

259) *Mund gallt ek vid þér, þriátiu góda riddara, ok tuttugu ſæmilegra meyia, ok marga menn adra;* i. e. In antiphernam (munus sponsalitium) tibi tradidi XXX. præstantes equites, & XX. venustarum virginum, multosque alios homines (minoris scil. notæ). *Volſ. ſ.*

XCIV.

Léztv þér allt þikkia
Sem ecki væri
Meþan lavnd þav lágo
Er mér leifdi Bvþli 260)
Gróftv ſva vndir
Gérþit hlvt þiggia 261).
Sværo léztv þína
Sitia opt grátna.
Fann ek i hvg heilom
o) Hióna 262) vætr ſíþan

XCIV.

Omnia illa quasi nihil essent
Animum tibi induxisti,
Quamdiu ea territoria [*intacta*] *jacebant*,
Quæ mihi reliquit Budlius 260);
Ita substruxisti machinam:
Nulla res grato animô accepta est 261);
Socrum fecisti tuam
Desidere crebrô fletu oppletam,
Inveni animô integro præditum
Neutrum conjugum 262) *postea*.

LXCV.

Lýgr þú nú Atli
Þótt ek þat lítt p) rekia 263).

Heldr var ek hæg ſialdan

XCV.

Nunc tu mentiris, Attale!
Quamquam id parum velim revolvere 263);
Rariusculè quidem ego fui placida,

q) Hóſtv

o) *Heopa*, S. i. e. ad verbum, nihil togarum l. stragulorum, lapsu mirô.

p) Ita omnes Libri, a quibus discedere noluimus, dum sensum satis commodum suppeditant. Fuerit tamen, qui mallet substituere *Rækia*, curem, cui non obstinatè refragamur, nam ea lectio est multo simplicior alterâ.

260) Þó *leztu þer eigi at hófi, nema þú rédir löndum þeim, er átt hafdi Budli kóngr;* verumtamen (id) tua dignitate minus reputabas, nisi (etiam) imperium obtineres in regiones, Budlio regi ante possessas. *Volf. f.* mscr.

261) Vel: Ut nulla — — accepta sit, scilicet, abs te l. tua parte. Verum propter lin. præced. fortasse verior sensus fuerit: Ut (ego) nihil obtinuerim sortis (quæ mihi tuo nomine competebat) nimirum auri et provinciarum, quas Sigurdus moriens reliquerat.

262) Scilicet *nostrum*, ex quo conjugium inieramus.

263) *Ecki hirdi ek þat*, id nihil curo, *Volf. f.* quod opinioni in varietate propositæ adstipulatur, et majorem contemtum regis præ se fert, quam lectio Textus.

q) Hóſtv þó ſtórom 264)	*Tu tamen etiam magnas plagas edidisti* 264),
Börþvz er bræþr úngir	*Pugnavistis invicem fratres adolescentes,*
Bárvz róg milli 265).	[*Et*] *mutuas contentiones alternastis* 265);
Hálft géck til heliar	*Dimidium ad Proserpinam decessit*
Or húſi þíno 266).	*Tua ex familia* 266),
Hroldi hótvetna	*Horrebat (vacillabat) quodcunque verum,*
þat er til hags ſkyldi.	*Quod utilitatibus inservire oportuerat.*

XCVI.

q) Hoſtv, omnes Codd. sine accentu gravi, quam nos necessitate inducti adposuimus, nam in altero nullus sensus est.

264) Re ipsa dicere vult, Tu etiam fuisti homo turbulentus, quidquid demum istud Verbum *hóſtv* per se designet, nam ejus sensus in solo analogiæ cardine tenui versatur. Facile negotium foret, pro suspecto et insolente illo verbo restituere *Hióſtv*, sensu quem versio præfert; vel *Hóſſtv* ɔ: tu vehementer turbas (et mecum, et cum ipsa tua familia, ut sequitur) incepisti. Denique pro hoc præfert *Volſ. ſaga: En miklu jókſtu þó á*, tu autem id multum adaugebas, ɔ: mei ingenii intemperiei multum addidisti, (tua nimirum odiosa conversatione); vel alio modo: Tu tamen me animi tui intemperie superâsti. Priorem sententiam sequitur Björnerus, sed posterior fortasse rectior fuerit.

265) *Her hefir verit opt mikil ſtyriöld i þinum gardi, ok börduz opt frændr ok vinir, ok yſdiz hvat vid* (*um*, Björner, pravè) *annat, ok var betri æfi vár, þá er ek var med Sigurdi*; i. e. Hic sæpè magnæ turbæ extiterunt in tua domo (familia), dimicaruntque sæpè cognati et amici (inter se tui), et omnia se mutuò infestis animis persecuta sunt; tunc ætas nostra melior fuit, ubi ego cum Sigurdo degebam (Sigurdi conjux eram). *Volſ. ſ.* Hæc usque ad finem versus ita sistit et partim contrahit.

266) De fratribus Attali sermo est, de quorum obitu ipse testatur supra Vers. LI. lin. 9 et 11.

XCVI.

267) Þriú vörom systkyn 268)
Þóttom óvægin.
Fórom af landi
Fylgdom SIGVRÞI.
Skæva vér létom
Skipi hvert várt 269) stýrþi.
Avrkoþom at avþno
Unz vér avstr qvomom.

XCVI.

267) *Nos tres eramus, fratres ac soror* 268),
Animô præditi esse cluebamus cedere nesciô,
E regione excessimus,
SIGURDUM *comitati,*
Grassaturam fecimus,
Navem quisque nostrum 269) *reximus,*
In spem qualiscunque eventûs profecti sumus,
Usque dum in orientem venimus.

XCVII.

267) Hi duo versus observatu sane digni sunt, continent enim res gestas, nullibi alias in nostris monumentis obvias; sed verosimiliter ab initio exstiterunt in hac nostra Edda; deperierunt autem, labente tempore, unàcum pluribus, quæ ad res gestas Sigurdi Fafnericidæ pertinuêre. Antea monuimus, lacunam octo foliorum membraneorum esse in Codice primario, imò in cæteris omnibus, quos viderimus. Lacuna verò ista extenditur a *Brynhildar-qvida* I. exeunte usque ad Fragmentum Brynhildinum s. Brynhildar-qvidæ II. et omittuntur omnia, quæ ad Sigurdum et Niflungos adtinent, usque dum illi, Brynhildæ impulsu, eum interficerent. De hac expeditione Sigurdi, una cum uxore Gudruna et hujus fratribus, in orientem, ita concisè ac partim minùs determinatè *Volf. s.* mscr. *Var betri æfi vár, þá ek var med Sigurdi, drápum kónga ok ræntum eignir þeirra, ok gáfum grid þeim er svo vildu, en höfdingiar gengu á hendur oss, ok letum þann ríkan (ríkia) er svo vildi;* i. e. Melior erat vita nostra, ubi eram cum Sigurdo (sc. vel in conjugio, vel, quod e sequentibus malumus, in expeditione), nos reges interfecimus, et bona eorum rapuimus, veniamque dedimus supplicibus; viri autem principes se nobis dediderunt, eumque potentem reddidimus (regnare fecimus s. sivimus) qui id cupiebat vel, si *Vildum*, pro *Vildi*, legeretur, quem nobis lubitum erat).

268) Ergo Guttormum, tertium fratrem, sive reverà non agnovit, plena cognatione secum junctum fuisse, (quod et constare videtur ex *Hyndlo-liódom*, eum non fuisse a parte patris); sive non memorat eum in expeditione, propterea quod, ut ætate minimus inter liberos Gjukii, illic non aderat.

269) Adeòque ipsa etiam regina imperio navali prædita erat, heroum more, quod nihil mirum est de tanta heroina.

XCVII.

Konúng drápom fyrstan
Kvrom land þaþra.
Hersar oss á r) hönd gengo
Hræzlo þat vissi.
Vágom or skógi
þanz vildom sýknan 270)
s) Sættvm þann sælan
Er sér ne t) attiþ.

XCVII.

Regem primum occidimus,
Sortis beneficiô obtinuimus regionem illic,
Præfecti nobis sese dedidêre,
Id terroris erat indicium:
Armis liberavimus exsiliô
Quem voluimus esse insontem 270),
Eum in loco beato constituimus,
Qui sibi ne hilum quidem possidêbat.

XCVIII.

Davþr varþ inn Húnski,
Drap þá brátt kosti 271)

XCVIII.

Decessit Hunnicus *Ille,*
Tunc subitò [mea etiam] conditio declinavit 271),

Strángt

r) *Hendr*, in plurali, S. ad sensum rectè, non item ad metrum.

s) *Sættom*, omnes Libri, rarô sane exemplô, sed procul dubio recte, ab *Sæti*, sedes, item res quomodocunque loco suo posita, quemadmodum de foeni siccandi et siccati metis utuntur nostrates, uti et ipso Verbo *At sæta hey (upp)* in hoc negotio. Non tamen negamus, alteram Lectionem blandiri nostris animis, nimirum *Settom*, quæ est ab nostra conjectura, et exemplis priscarum Historiarum non destituitur, v. c. *Liósvetnínga-Saga*, ubi de magnificentia Gudmundi Potentis, præsertim in alienis pueris educandis, agitur.

t) *Ættiþ*, S. qui Subjunctivus modus est, et fortasse huc adprimè quadrat, ut dicat Regina, eum Hominem non modo nihil terræ l. regni in re præsenti possedisse, verum etiam nullam spem habuisse unquam quid terrarum in posterum possidendi.

270) Sine dubio legitimum hæredem regni, cujus regnatorem occiderant, vi sua bellicâ, ab exsilio in regiam potestatem restituerunt: Et fieri potest, ut sequentes duæ lineæ ad eandem personam adtineant, etsi *Volf. saga*, secundum suprà adlata, hæc omnia ad plures personas extendat.

271) *Drap kosti;* hanc phrasin quod adtinet, compone suprà *Kostom drepr qvenna*, vers. LXIX. Super autem hisce sic verba facit regina in *Volf. saga: Siþan mistum vid hans, ok var þat litit at bera eckin nafn, en þat harmar mik mest er ek kom til þin, en átta ádr* þann

Strángt vār ángr úngri	*Asper luctus erat adolescentulæ,*
Eckio *u*) nam 272) hlióta.	*Viduam* [*ille*] *sorte* 272) *obtinuit;*
Qvöl 273) þótti qvikri	*Tormentum* 273) *visum est vivæ*
At koma i hús Atla.	*Venire in domum* Attali;
274) Atti áþr kàppi.	274) *Antea heros* [*me*] *possidebat,*
Illr var sá missir.	*Acerba erat illa jactura.*

XCIX.

x) Komtaþv af því þíngi	*Nunquam venisti ab eo conventu;*
Er ver þat frægim	*Ut nos resciremus*
	At

u) *Nam*, per *a* tenue, omnes Libri, quos utcunque sumus sequuti. Verum fieri potest, ut *Nám*, per *a* grave, potius legendum sit, quod Nomen substantivum est, et hoc loco designaret jacturam, nempe prioris mariti Sigurdi; ita verò *Eckio* foret Dativus ad præcedentem lineam referendus, et Verbum *Hlióta* in modo Infinitivo de ipsa capiendum.

x) Ita Membr. ipsa, sed *komta þú*, divisim, L. et S. quod in tenui discrimine aliquanto videretur validius ad sensum.

þann ágæta (inn ágætasta) kóng; deinde nos (ego et fratres) eum (Sigurdum) amisimus, et leve quidem erat (quantumvis in se grave) viduæ nomen gerere; sed id mihi maximè dolet, quod ego in tuam domum veni (ɔ: in conjugium tecum), cum ante in conjugio habui regem illum præclarum (inclytissimum).

272) *Nam*, si Verbum esset, adhiberetur hic in contemtum posterioris mariti, Attali nempe, in comparatione ad Sigurdum. Est tamen, ut hoc loco *Nam* sit Substantivum, et nomen significet, etsi satis insolite in voce non composita, nam de compositis alia res est, ut *Jam*, pro *Jamn*, *Jafn*, ut in *Jam-mikit*, *Jam-gott*, cæt. Eam probabilem conjecturam nobis suggessit præcedens *Volf. saga* locus sub num. 271.

273) Non tamen improbabile fuerit, *Qvöl* de Carnificina, imò etiam generalius, de nece simpliciter, hic accipere, atque tum antithesis foret in istis, *Qvöl-qvikri*; inspice, si placet, *Kvalræði* et *Qvelia* in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ. Priore acceptione servata per illud *Qvikri* adluderet regina ad ætatulam suam, quasi dicat, juvenculæ, vegetæ l. alacris adolescentulæ, vid. lin. 3 hujus vers.

274) *Atti*, per *a* dupplex s. grave l. virgatum a nobis receptum est, auctore *Volf. saga* locô supra adducto sub num. 271, et præterea adducti sumus manifesta oppositione hujus lineæ cum versu sequente. *Atti* verò, per *a* tenue, præferunt nostri Libri, unde sensus: *Ante* (sc. quam nuberem Attalo) obstinatè restiti; quod et satis notum est ex Oda hujus Heroinæ IIda.

At þú sök sóttir
Ne slækþir adra 275)
Vildir ávalt vægia
En vætki hálda
Kyrt vm því láta

Te injuriam persecutum esse
Vel alios reddidisse inferiores 275).
Semper voluisti cedere,
Sed nunquam consistere,
Id 276) *autem occultè habere*

C.

Lýgr þú nú Gvdrún
Lítt mvn viþ bætaz
Hlvti hvarigra
Höfom avll 278) skarþan.

C.

Nunc tu mentiris, Gudruna!
Parum supplebitur 277)
Sors utriuslibet nostrum,
Eâ omnes 278) *utimur accisâ (defectâ).*

Gördv

*) Hic est lacuna unius pedis in Membrana et L. quam etiam observavit Exscriptor codicis S. Ea lacuna variè quidem supleri potest, sed nobis maximè ad rem videtur adcommodatum supplementum hoc: *Er konúngi sæmdit*, i. e. Quæ res rege indigna erat.

275) *Aldrei komstu sva ór orústu, at eigi bærir þú minna hlut*, nunquam ita rediisti ex acie, ut ne partes inferiores retuleris. Ita hujus versus continentiam contrahit *Volf. s.*

276) Nempe quod semper evasisti inferior aut aliis succubuisti. Tale ignaviæ improperium Attalo alias factum fuisse, antea observavimus. *) Deest versus unicus.

277) Vel reficietur, reparabitur; et hoc supplementum in sensu connectendum cum linea quarta, nominatim voce *Skarþan*.

278) Facilè per metrum dicere potuerat: *Höfom bæþi skarþan*, i. e. Eâ nos ambo utimur &c. sed includere hic voluit fratres suos et Gudrunæ cæsos, item liberos eorum communes, quos ea jugulaverat. *Volf. saga* hic corruptelam præ se fert, sic enim illa ex persona Attali: *Vid slikar-fortölur batnar (eigi*, necessariò videtur adjiciendum) *harma - hluti þeirra, er höfdu skardat* (forte; *skardan* sc. *hluta*) i. e. Talibus increpationibus (ac tu nunc mihi facis) res eorum luctuosa [nihil] reparatur, qui detrimentum passi sunt; sensus horum, sine negatione, nunquam consistere potuerit, nisi per Ironiam l. interrogationem; sed ita ordo verborum foret: *Batnar vid slikar fortölur* &c.? prius foret per exclamationem, verbis suo loco nihil motis. Nam Björneri versio parum sani hic adfert, hæc nempe in oratione indirecta, ut ille solet: His tamen sollicitationibus multa fieri meliora, quorum antea defectum vidissent. Unde concludi potest, quantum fidei talibus interpretibus habendum sit.

Gördv nú GVDRÚN
Af gözko þinni 279)
Ockr 280) til ágætis
Er mik út hefia.

Nunc consule, GUDRUNA!
Ex tua ingenii bonitate 279)
Nostro honori,
Quando me efferunt.

CI.

Knavr mvn ek kavpa
Ok kisto steinda 281)
Vexa vel *y*) blægio
At veria þitt líki.
Hyggia á þavrf hveria

CI.

Navigium emero
Atque arcam coloratam 281),
Probè ceravero stragulum
Tuo corpori involvendo,
[*Denique*] *prospexero omne, quod opus est,*
Sem

y) Ita Membr. et L. per g in medio, unicè rectè, et quam proximè ad vocis originem, nempe Lat. Plagula, atque adeo sine dubio Plaga; prior sanè vox stragulum linteum notat. *Blæio*, S. usitatiore scribendi modò, sed ab origine remotius.

279) J. e. in quantum tu bonum ingenium possides; non enim plenè statuit, eam bono ingenio esse præditam, aliud enim erga se et suos rex expertus erat. Deinde *Ockr* nobis duobus callidè infert, pro *Ofs*, nobis ɔ: mihi, quod Poëtæ æquè in promtu erat dicere; sed blanditur reginæ ob honorem, illi etiam a splendore curationis funebris accessurum.

281) Ex hac arcæ funebris s. capuli, item plagulæ s. involucri mortuarii, mentione plausibiliter colligi posset, hoc Poëma non ad eam vetustatatem adscendere, ut quidam putant, nam in paganismo ipso, utique apud gentes septentrionales, nihil, quantum scimus, invenitur de usu capulorum; potius constat, homines nobiles, spendido amictu indutos, collocatos fuisse in tumulo sepulcrali, atque ibi sedisse erectos, sive in sella quadam eum in finem factâ, sive in puppi navis, cui in tumulo imponebantur. Vide *Hardar-sagam* de Sotio pirata, *Gisla-sagam* de Thorgrimo, Snorrii Pontificis patre, et *Landnama-bók* de Asmundo Attali filio aborigine. Certè ista sepultura parum videtur congruere in ætatem, qvà rex Attalus vixit, quam Chronologi ponunt in seculo VIII. Sigurdus sanè et Brynhilda, Attali syncroni aliud sepulturæ genus obtinuerunt, corporum nempe combustionem. *Steinþró*, pro *kisto steinda*, legitur in *Volſ. ſaga;* verba reginæ illic: *þat mun ek giöra at láta þer giöra veglegan gröpt, ok giöra þer virduglega* (*veglega*, Mscr. ex varietate) *Steinþró, ok vefia þik i fögrum dukum;* i. e. Ita agam, curabo tibi honorificam sepulturam, et fabricari tibi decorum loculum de solido lapide (ita vocem *Steinþró* exponit Björner, neque id malè, ut opinamur) tuumque corpus involvi splendidis stragulis.

Sem viþ holl værim 282).

CII.

Nár varþ þá ATLI
Niþiom ſtríþ æxti.
Efndi ítvrborin
Allt þaz réþ heita 283).
Fróþ vildi GVDRÚN
Fara ſér at ſpilla.
Urþo dvöl dægra
Dó hon i ſinn annaþ.

CIII.

284) Sæll er hverr ſíþan
Er, ſlíct gétr fæþa

Haud secus atque essemus benevoli 282).

CII.

Tunc exanimum extitit corpus ATTALI,
Propinquis [ejus] luctus gliscebat;
Præstitit illustris [mulier]
Omnia, quæ spoponderat 283).
Sciens (animô deliberatô) GUDRUNA *voluit*
Abire semet ipsam interfectum;
Dierum facta est prolongatio,
Illa decessit alterâ vice.

CIII.

284) *Beatus est posterorum quisque,*
Cui gignere contingit talem

Jóþ

---

282) Inter nos, scilicet; quando necessariò in Textu restitui debet *Værimz* (pro *Værim*) Verb. mediæ formæ, sive potius reciprocæ in sensu; quemadmodum in hoc ex *Hávamálom: Vidrgefendr ok èndrgefendr Eruz lengſt vinir* (pro *Ero ſin á milli*) i. e. Pretium pro donis solventes, et dona donis contra retribuentes diutissimè sunt amici inter se.

283) *Eptir þat deyr han, en hún giördi ſem hun hét. Sidan lét hún ſlá eldi i höllina, ok er hyrdin vaknadi vid óttan, þá vildu menn eigi þola eldinn, ok hiuggnz ſiálfir, ok fengu ſvò bana. Lauk þar æfi Atla kóngs ok allrar hirdar hans;* i. e. Dein exstinctus est (rex), regina verò fecit, ut promiserat (sepulturam nempe quod adtinebat). Postea ignem palatio injici curavit; ubi autem familia aulica evigilavit per terrorem, homines flammam (vivicomburium) pati recusarunt; adeò in se ipsos per mutuos ictus grassati sunt, atque ita interierunt. Hic erat vitæ exitus Attali regis, totiusque hujus ministerii aulici. *Volſ. ſ.* Cap. XLVII. hoc adjicit, differenter etiam ab *Atla-qvida* vers. XLIII & XLIV.

284) Pro hoc reginæ encomio finali, quod verbis differentibus, non minus tamen splendidis, habetur in *Atla-qvida* vers. ult., pro eo *Volſunga-ſaga* substituit elogium Volsungorum et Gjukungorum his verbis: *Volſúngar ok Giúkúngar, at þvi er menn ſegia, hafa*

verit

Jóþ at afreki	*Puellam fortium factorum laude,*
Sems ól Giúki.	*Qualem* Giukius *procreavit.*
Lifa myn þat eptir	*Ista post supervivet*
A landi hverio	*In terra quacunque,*
285) þeirra z) þrá-mæli	*Obstinata illorum* 285) *discordia,*
Hvargi er þióþ heyrir.	*Ubicunque homines inaudierint.*

z) *þrámælgi*, obst. — rixa (jurgium), quod minus placet. Istud *mæli* in altera lectione non Verbi notionem, sed rei vel negotii, habere videtur.

---

verit meztir ofrhugar (*höfdiugiar*, Björner) *ok rikismenn, ok svo finz i öllum forn-qvædum;* i. e. Volsungi et Gjukungi fuerunt, ut fama hominum est, virorum longè animosissimi (maximi heroës) ac potentissimi, atque id (testimonium) invenire est in omnibus vetustis poëmatibus.

285) *Scil.* Attali et Gùdrunæ; et *mæli* hic in *þrámæli* e nostra acceptione rem s. negotium significat, potiusquam verba l. sermonem, quem tamen sensum vulgarem siquis maluerit retinere, facilè exposuerit vocem *þrámæli* per contumax jurgium s. altercationem.

HAM-

HAMDIS - MÁL.

a) HAMDIS-MAL.	*MELOS HAMDERIANUM.*
I.	I.
Sprvtto á tái 1)	*Subitò exsurrexerunt* 1)
Tregnar idir	*Deplorata negotia (gesta)*
Græti álfa 2)	*Luctûs propitiorum* 2) *dæmonum,*
b) In glý-ſtavmo.	*Lætitiam impedientes:*
Ar vm morgin	*Primo diluculô*
Manna bavlva	*Ærumnarum humanarum*

Sútir

a) *Hamþis*, omnes Libri per þ, ut supra in *Gudrunar-hvöt* sub var. d. prima. Deinde *en forno* add. S. conf. Prosam finalem hujus Odæ.

b) *In*, Membr. sed *i*, L. et S. ad verbum, in lætitiæ impedimento ɔ: tristitia. Mox *Gly ſtavmo*, divisim Membr. et S. quod meritò rejecimus.

1) Vel exsiluerunt, in memoria Gudrunæ sc. In *Tái* potest esse metaphora ab animalium actione corporea ad animi adfectus. Est autem in hisce quatuor lineis sermo de luctuoso et crudeli supplicio Svanhildæ, Sigurdi Fafnericidæ et Gudrunæ Gjukiados filiæ.

2) Nempe Svanhildæ, atque adeò moerentium ejusdem flebilem interitum. De bonis autem Dæmonibus hic agi, nihil dubium est. Hæc ut sunt, tamen est, ut istud *Græti álfa* in masc. sing. de Sole accipi possit periphrastica adpellatione; nam dæmonibus l. geniis lucifugis Sol ex vetusta opinione infestus ac tristis erat, quod ejus exortu deprehensi supra tellurem interirent. De oreade Bardardalensi habemus in *Grettis-ſaga*, quæ a die oppressa in saxum mutata fuit. Conf. Corvicinium Odini vers. XXIV. et XXV. item *Alvis-mál* vers. ult. lin. 4 usque ad finem. Ea verò lectione adoptata, necessariò subauditur Præpositio *Med* l. *Vid*, ut Poëta dicat, luctus exortos esse unacum sole, quo nimirum oriente Gudruna è somno evigilavit; simul tum in lin. sequ. meliùs legeretur *I glyſtavmo*, quod varietas lectionis præfert.

Sútir *c*) hveriar	*Dolores quicunque* (*omnes*)
Sorg vm *d*) qveyqva 3).	*Curas accendunt* 3).
II.	II.
Vara þat nú	*Illud non evenit hodié*
Né i gær.	*Neque heri,*
Þat hefir lángt	*Longum sanè tempus*
Liþit síþan.	*Inde elapsum est,*
Er fátt fornara 4)	(*Pauca existunt magis antiqua* 4),
Fremr var þat hálfo 5)	*Istud dimidiô* 5) *prius accidit,*
Er hvatti GUDRÚN	*Cum* (*quod*) GUDRUNA *acuit*
Giúka borin	GIUKIÔ *prognata*
e) Sono sína únga	*Filios suos adolescentes*
At hefna SVANHILDAR.	SVANHILDAM *ulcisci.*
	III.

c) *Hverar*, L. et S. minus rectè.

d) *Qveiqva*, per *i*, S. nec forte malè, sed usus Veterum stat pro altero. *Qviqvar*, L. ex varietate, quod foret Curæ vivæ doloribus, si nempe *Sorgvm* legeretur, et tamen satis coactè.

e) *Syni*, S. utrumque rectè.

3) Hæ 4 lineæ continent sententiam generalem, naturæ humanæ sanè congruam, quod omnes in adversis rebus constitutos, vel eas expertos, nobiscum fateri opinamur. Hinc est sine dubio, quod Virgilius in Æneide sua nocti hoc epithetum dat: Dono divûm gratissima, non modo propter quietem corporis, verum etiam propter quietem animi, quæ in cessatione curarum ac dolorum maxime censetur.

4) De conclusione hinc ducta, Eddam hanc quod adtinet, respice ad *Sigurdar-Qvidam* ultimam Vers. I. lin. 1 cum nostra adnotatione.

5) Ex τῷ *hálfo* videri quidem posset tutò concludi, Auctorem hujus Poëmatis floruisse circa finem Seculi XI. vel paulo ante, quæ sic satis quadrant in ætatem Sæmundi Multiscii; respice Vitam ejus, Tom. I. hujus Operis præmissam. Aut *Hálfo* per numerum certum pro magno incerto hic positum fuerit; *Miklo*, multò, tamen facilè potuerat dicere. Priori modo *Hálfo* notaret terminum, ad quem, sive tempus per centum annos numeret auctor, sive per dimidiam partem suæ ætatis; quod ultimum si locum habuerit, vero haud absimile fuerit, Eyvindum Skaldaspiller, celebrem poëtam Norvegum, hujus Poëmatii et plurium Eddicorum Auctorem esse, qualem conjecturam nondum vidimus ab iis prolatam, qui oppugnant Sæmundi nostri auctoritatem.

III.

6) Syſtir var *f*) yckor
SVANHILDVR vm heitin
Sú er *g*) JÓRMVNRECKR
Jóm *h*) vm traddi
Hvítom ok ſvörtom
A *i*) her-vegi 7)
k) Grám 8) gáng-tavmom
Gotna hroſſom.

III.

6) *Soror vestra erat*
SVANHILDÆ *nomine salutata*,
Ea, quam ERMANARICUS
Equis conculcavit
Albis et atris
In via publica 7),
Griseis [que] 8) *currendo svetis*
Viatorum jumentis.

IV.

Eptir er yckr þrúngit
Þióð-konúnga 9)

IV.

Postea ad angustias redacta est
Res vestra principum illustrium 9),

Lifit

f) *Yccar*, Id. vulgatâ phrasi.
g) Hæc lectio, *reckr*, numerô vincit, nam obvia etiam est infrâ vers. XVIII & XIX.
h) *Offræddi*, una voce, S. quæ conglutinatio hic non procedit.
i) *Hel-vegi*, L. in marg. ɔ: via lethali, commodè satis, sed alterum tamen meritò præfertur.
k) *Grani*, L. pro var. lect. putidè, *Gram*, in Textu, L. et S. ɔ: regi, huc parum congruè; sensus tamen foret: Regi ad eundum obsequiosis, quod re ipsa contra Historiam de supplicio hujus regiæ virginis; conf. *Volſ. ſagam*, Cap. XLIX. sub finem.

6) Hic versus cum quibusdam verborum variationibus obvenit quoque in *Gudrunar-hvavt*, vers. II. uti etiam versus V. et VI. hujus Odæ ibidem vers. IV. unde suspicio oriri possit, eundem non esse amborum Auctorem, sed ea suspicio nihil valet, adeò similis genii illa poëmatia sunt.

7) Ea viâ potissimum virginem regiam ad tale supplicium exponi placuit tyranno, propter majorem ignominiam illi faciendam, et ut magis obnoxia esset insultibus omnium equorum, quibus transeuntes vehebantur, præter eos equos, quos ille ad supplicium destinaverat carnifices. Est et, ut *Hervegr* simpliciter accipiatur de via militari, ut tyrannus in Svanhildam turmas suas equestres impetum facere jusserit, quod talibus Principum monstris haud est absimile. Respice ad Not. 9 ad *Gudrunar-hvavt*.

8) *Grâm*, et quod ad priores colores equorum adtinet, vide nos ad nuper citatam Odam sub N. 11. ut et de *Gotna hroſſom* N. 13 ibidem.

9) Vel: Post (omnia) vos in extremo relicti estis illustres principes, quo et duæ sequentes lineæ spectant.

Lifit einir er
þátta 10) ættar minnar.
l) Einftöd em ek ordin
Sem *m*) avfp i holti.
Fallin at frændom
Sem fvra *n*) at qvifti.
Vaþin at vilia
Sem viþr at lavfi.
þá er *o*) in qvift-fkæþa
Kemr vm dag varman 11).

Vos soli superestis
Ramorum 10) *meæ familiæ:*
Ego solitaria facta sum
Ut populus (arbor) in saltu,
Caduca ab cognatis
Quemadmodum abies ab ramis,
Voluptate viduata
Tanquam arbor fronde,
Ubi illa in ramos grassatrix
Adest die calido 11).

V.

þá qvaþ þat HAMDIR
Inn hvgom ftóri.
Litt *p*) myndir þú þá GVDRÚN

V.

Tunc locutus est HAMDER
Magnanimus ille:
Parum sanè opinor te, GUDRUNA!

q) Leifa

l) *Einſtod*, Membr. et L., nullo bono exemplo, pro *Einſtöd*, quod reposuimus, cum præsertim *Einſtavd* in S. eò digitum intendat.

m) *Avps*, literis transpositis, L. ex varietate. *Avſp* tamen etiam præfert *Edda Snorr.* in Sylvis Nomenclationum.

n) *Af qviſtom*, S. improbè.

o) *In qviſt-ſkæþa*, gen. fæm. omnes Libri, et subauditur *Hríþ*, quod procellæ est vocabulum.

p) *Mandir*, S. pro suo more.

10) Antea exstincti erant Sigmundus, filius Sigurdi et Gudrunæ, item fratres Gudrunæ, Gunnar, Hôgnius, et Gottormus, ut et filii ipsius et Attali, Erpus et Eitillus; de quorum cæde in *Atla-málom*, ac denique Svanhilda, Ejus et Sigurdi filia. De illa verò adplicatione vocis *þáttr* in re cognationis, haud contemnenda scripsit G. Pauli ad *Egils-ſagam* sub carmine Egilli *Sonar-Torrek*, his verbis: *Sleit mars bönd Minnar ættar Snúinn þátt Af ſiálfum mér.* Conf. in eadem Historia superius *Snar-þátt Haralds áttar*, de Erico Blódöx, Haraldi Pulcricomi filio.

11) Nihil potest melius, quam quod Poëta his octo lineis adfectum muliebrem exprimit.

q) Leyfa dád Högna 12)	*Laudâsse tunc virtutem* Högnii 12),
Er þeir 13) Sigvrþ	*Quando illi* 13) Sigurdum
r) Svefni or vökto.	*E somno exsuscitarunt.*

VI.	VI.
s) Saztv á beþ	*Sedebas in cubili,*
En banar hlógo.	*Atqui interfectores riserunt;*
t) Bækvr 14) voro þínar	*Stragula tua* 14)
Inar blá-hvíto	*Illa cæruleo-alba* (*quæ erant*)
u) Ofnar vavlondom 15)	[*Ab*] *artificibus contexta*
Flvto í vers dreyra.	*Cruore viri* [*tui*] *manarunt.*

VII.

q) *Leifa*, per *i*, Id. reliquisse, hinc alienum.
r) *Vökþo svefni or*, Id. parum interest.
s) Sic L. et ut videtur Membr. quæ hac illac in hoc ultimo suo Poëmate parum liquida est ad legendum. Sed *Satzu*, S. ut sæpius.
t) *Becr*, Membr. *Bökr*, L.
u) *Ofnar*, Libri omnes, non *Vofnar*, quod magis serviret harmoniæ literarum poëticæ.

12) Respice ad *Gudrunar-hvavt* vers. IV. lin. 4 cum adnotatione. Cæterum ante hunc versum aliquid ex hoc poëmatio videtur intercidisse, quod continuerit opprobrium Gudrunæ adversus filios, quasi illi minus valerent animis quam fratres sui ipsius; sanè responsum Hamderis hic ex abruptô intervenit.

13) Consule *Gudrunar-hvavt* vers. IV. lin. 5 not. 19.

14) Vide eandem Odam vers. eod. lin. 7. not. 20.

15) Præclari artifices in nostro Sermone cluent nomine *Vavlvndr* s. *Völundr*, quemadmodum ex. gr. Björnus de Skardsá dixit de Egillo Skallagrimi f. *Egill var hinn mesti Rúnavölundr.* Hæc autem dictio traducta est ab celebri illo Völundo, sive Dædalo septemtrionali, cujus Oda primum locum obtinet in hoc Tomo. Neque pigebit adscribere testimonium *Niflunga-sagæ* de eodem, Cap. XXIV. etsi id tantum pertinet ad artificia manuaria: *Velent* (*Völundr*) *er sva frægr um alla nordr-álfu heimsins, at sva þickiaz allir menn mest mega lofa hans hagleik, at hveria þá smid, er betr er giör enn annat smidi, at sá er Völundr kalladr at hagleik, er giört hefir*, i. e. Velentus (Völundus) adeò clarus est (ab suis sc. artificiis) per omnem mundi plagam septentrionalem, ut omnes homines eo modô maximè arbitrentur se laudare posse ejus dexteritatem, si Völundum ab dexteritate adpellent, qui concinnavit quodlibet opificium cæteris arte præstantius. De eo sequitur ibidem: *Hann er allra manna hagastr og vidfrægastr*, Ille omnium hominum summus artifex est et famâ maximè inclutus.

VII.

Svalt þá SIGVRÞR
Saztv yfir davþom
x) Glyia þú ne gádir
GVNNARR *y*) þér sva vildi 16).

VII.

Tunc exstinctus est SIGURDUS,
Tu mortuo adsidebas,
Neque risus curabas;
Ita tibi consuluit GUNNAR 16).

VIII.

ATLA þóttiz þú strípa
At ERPS morþi
Ok at EITILS
Aldr-lagi.
Þat 17) var þér enn verra.
z) Því skyldi hverr
Avþrom veria
Til aldr-laga
Sverþi sár-beito
At sér né striddit 18).

VIII.

Putabas te ATTALO *pugnare*
Per necem ERPI
Atque per EITILLI
Ætatis excidium,
Ea res 17) *tibi majori malo erat*:
Ita [*solùm*] *cuilibet*
Contra alterum utendum esset
In ejus interitum
Gladiô penetrante,
Ut ne sibi ipsi pugnaret 18).

IX.

x) *Glya*, S. malè extruso *i* ante *a*.

y) *Þat*, et *því*, L. in marg. ut videtur, ex conjectura; prius quidem procedit, hoc sensu: Gunnar id voluit; sed posterius ineptum est.

z) *Sva*, omnes Codd. quod neutiquam patitur ratio poëtica, unde alterum restituimus, quod relatum ad voculam *At* in ult. lin. valet illud notum *því at eins*, ita solummodo.

16) Consulé *Sigurdar-qvidam* ultimam in hoc Tomo, et *Volf. sagam* Cap. XXXIX. pag. 80. Rectè adeò Poëta solius Gunnaris in hac re mentionem facit; invidiosè autem addit illud *þer*, nam facilè per metrum dicere potuerat: *Gvnnarr sva vildi.*

17) Scil. filiorum interfectio; et magnum opprobrium, non sine sarcasmo, in hisce continetur, nam eò clanculùm digitum intendit princeps regius: Si tu filios tuos ex Attalo non occidisses, nunc foremus quinque vindices necis Svanhildæ.

18) *Ne striddit*, duplex negatio, pro simplici, intendendi gratiâ, ut alias apud Nostrum. Ille facile poterat dicere *Striddi*, sed noluit; alterum putavit efficacius ad sensum, quod etiam est.

IX.

b) Hitt qvaþ þá SAVRLI
Svinna hafdi han hyggio 19)
Vilkat ek viþ móþor
Málom ſkipta.
a) Orz þickir enn vant 20)
Yckro hváro.
Hvers biþr nú GUDRÚN
Er þú at gráti né færat 21).

IX.

Contra id profatus est SÖRLIUS,
Sapienti animo 19) *præditus:*
Nolo ego cum matre
Verba commutare,
Aliquid adhuc verborum deesse 20)
Videtur utrique vestrum.
Quid tu nunc petis, GUDRUNA;
Quod propter lacrymus proferre nequis?

X.

22) Bræþr grát þú þína
Ok byri ſvaſa 23)
Niþia ná-borna 24)

X.

22) *Fratres tuos luge*
Et gnatos svaves 23),
Necessarios sangvine propinquos 24)

a) Leiþa

b) *Hit*, S. qui articulus est, huc incongruus.
a) *Orz*, non *Ords* aut *Ordz*, Libri omnes.

19) Hoc primario referendum est ad rem præsentem, nempe hujus principis, præ altero, obsequium erga matrem; deinde videri potest Auctor digitum hic intendere ad Ejus ingenii characterem, fratri inprudentia præcellentem; conf. infra vers. XXVI. lin. 1. ad 4.

20) *Orz þickir vant*, Idiotismus Linguæ nostræ veteris, quemadmodum in *Olafs Helga ſaga: Koningi þótti ordz vant, þá er annat var talat*, regi videbatur aliud verbum deesse, ubi unum erat prolatum, o: rex sermonem in longius protrahi cupiit. Itidem hic ex opinione Principis mater et filius jurgium longius protrahere cupierunt, nisi ille verbis suis intervenisset.

21) Pro more suo hic etiam duppliciter negat Auctor, majoris efficaciæ gratiâ. Simul observandum modo ante *At*, pro *Af* ex, ab Auctore positum; nisi quis velit in sensu et una phrasi jungere *At fä at gráti*, pro simplici *Gráta*, lugere, lacrymare; sed ea acceptio nobis minus plausibilis videtur.

22) Hic versus sine dubio tribuendus est personæ Hamderis, consule *Gudrunar-hvavt* vers. VIII.

23) Svasa, svave filiorum epithetum, et intelliguntur hujus reginæ filii ex Attalo, quos illa propria manu occidit.

24) Nempe nos ipsos fratres. Et *Náborna* videretur hic esse superfluum, nisi, ut res est, *Niþr* non modo significet filium, sed quemlibet quolibet necessitudinis vinculo alteri junctum. Evolve Gloss. Tom. I. hujus Eddæ voce *Niþr*.

a) Leiþa nær rógi.
Ockr ſkaltv ok GVDRÚN
Gráta báþa
b) Er her ſitiom fegir á mavrom
Fiarri mvnom *c*) deyia 25).

Ad bellum adliciendi propositô:
Nos quoque tibi, GUDRUNA!
Lugendum erit ambos,
Qui hic sedemus, morti properæ devoti, in equis,
Procul hinc moriemur 25).

XI.

Gengo 26) or garþi
Görvir at eiſkra 27)
Liþo 28) þá *d*) úngir

XI.

Excesserunt areâ 26)
Ad fremendum parati 27),
Inde transibant 28) *adolescentes*

Yfir

a) *Leiþa*, etiam Omnes; *Leidda* videretur esse simplicius et planius, nempe (nos) adductos; actos, ad bellum hoc. In altero subauditur *At*, vel *Til at*, quod in sensu exprimit Versio.

b) Hanc lineam in duas dispescunt L. et S. sed id non procedit propter laborantem adliterationem in verbis *Sitiom* et *Fegir*, ac præterea sic deficeret una linea, post *Sitium*. Quod autem ista una linea, quam in Textu servavimus, videtur justam mensuram excedere, sciendum est, Auctorem hujus Eddæ eam libertatem interdum sibi sumere, ita tamen, ut excessus iste non multum peccet in elocutionem metricam. Ut alia taceamus, conf. infra vers. XXIX. lin. 6.

c) *Standa*, S. stabimus, constituti erimus, satis jejunè, tamen ut minetur, eos non reversuros.

d) *Yfir*, et initio sequ. lin. *Ungir*, L. et Membr. duriusculè ad numeros.

25) Hæc dicendo Hamder usque ad extrema ducit sarcasmum suum adversus matrem lugentem, nunc enim nihil aliud ei restaret propinquorum, quam hi duo (vid. infra vers. XIV.) filii.

26) Notabilis hic est adplicatio Verbi *At gánga* de equitantibus, cum de cætero adhiberi soleat de iis, qui pedibus eunt.

27) *At eiſkra*, et *Öſkra*, quod notius est, et significat immaniter vociferari, quemadmodum de bobus apud nos dicitur, videntur esse synonyma, levi mutatione literarum. Hic autem latius extenditur verbum istud ad adfectum hominum bellandi propositô incensorum.

28) Admodum svaviter hoc Verbum adhibet Auctor, quemadmodum a nobis observatum est superius ad Odas Helgianas.

Yfir úrig 29) fiöll
Mavrom Húnlenzkom
Morþz 30) at hefna.

Uda 29) *montana*
Equis Hunnicis (*Teutonicis*)
Ultum necem 30).

XII.

Þá qvaþ þat Erpr
e) Erno ſinni
Mærr vm lék 31)
A mars baki.
Ilt er blavþom hal
Bravtir kénna 32)
f) Koþo harþan miök 33)
Hornúng 34) vera.

XII.

Tunc fatus est Erpus,
Strenuo itinere (*cursu*)
Illustris lusitabat 31)
In tergo equino:
Inutile est molli viro
Vias monstrare 32),
Ajebant valdè asperum 33)
Esse filium servilem 34).

XIII.

e) *Eino*, L. et S. ac Membr. inter lineas ɔ: una vice, satis jejunè; at in ipso hujus contextu, *Erno*, integris literis visitur, quod alias valere posset, acri l. nimiô animô, si quidem *Sinni* notârit animum antiquitus, quod adhuc in ambiguo est; consule, si placet, vocem *Sinni*, *Sinn*, in Gloss. Tom. I. hujus Operis. *Erno ſinio*, L. ex varietate, ubi prior vox est sincera et firmat Membranæ lectionem; posterior autem depravata et nihil significans.

f) *Köþo*, S. minus plausibiliter. *Koþo* autem pro *Qvoþo* (*qváþo*) eadem ratione dicitur, atque hodie apud Nostrates *Korta*, pro *Qvarta*, queri.

29) Hoc montium perpetuum epithetum esse, antea monuimus in hoc opere.

30) Svanhildæ nimirùm summè nefariam. Et hoc in sensu dependet ab versu III. hujus poëmatii.

31) Ita ad verbum hoc expressimus; rem quod adtinet, atque ingenium regii principis, fortasse, meliùs redderetur, Versabat se, aut lasciviebat, quod verbum de magno gaudio, et gestibus ei conjunctis, adhiberi notum est. Auctor latenter dicit, Erpum domo abfuisse, quando fratres inde profecti sunt, et iis casu quodam inter eundum obviam factum esse, eosque priorem compellasse verbis, quæ sequuntur, in quibus ipse sibi dicit convicium è fratrum suorum persona, a quibus sine dubio contemtus erat, ut natu minimus, quanquam matri, præter illos, carus esset, teste Snorrio in Edda sua.

32) Figuratè hoc dictum est, pro Hominem timidum itineris socium, præsertim in negotio momentoso, habere.

33) Erpus adhuc videtur continuare orationem è fratrum persona per ironiam adversus semet ipsum.

34) *Hornúngr* propriè ex *Gragaſæ* auctoritate est filius liberti ex domina, quæ eum manumisit, consule Gloss. *Húngrvakae* sub hac voce; sed

XIII.	XIII.
Fvndo á ſtræti 35)	*Offenderunt in viæ strato* 35)
Stór-brávgdóttan 36)	*Magnis artibus præditum (versutum);* 36)
Hve mvn g) jarp-ſkamr 37)	*Quo pactô (quid) fusco-brevis* 37)
Ockr h) fvlltíngia.	*Nobis auxilium feret?*

XIV.

g) *Jarp-ſkamr (-scamr)*, omnes Codd. quod utcunque retinuimus; suspicamur tamen potius legendum esse *Jarp-ſkarr (-ſkárr* l. *Jarp-ſkaradr*, fusco capite l. fuscis capillis præditus, a *Skavr* s. *Skör*, caput, capillus.

h) *Fvltíngia*, Membr. &c. L. per unum *l*, quod, quamquam insolens, non audemus tamen reprobare.

---

sed id vocabulum latius extenditur in *Þorvalds-ſaga Vidförla* Cap. 1. pag. 256; verba ejus de Thorvaldo puero: *Þorvaldr var giörr hvervetna hornúngr bródr ſins*, i. e: Thorvaldus ad omnia fratri (ut spurius) posthabitus est. Ex ea vocis adplicatione *Hornúngr* videtur esse idem quod Nostrates hodie, adpellant *Olboga-barn*, tanquam eum puerum, qui cubito objecto a suis parentibus rejicitur, ɔ: qui minimæ dignationis est inter liberos. Snorrius quidem narrat in Edda sua, Erpum maximè cordi fuisse matri Gudrunæ inter filios, atque adeò ille non fuit ejus *Alboga-barn*, unde etiam illi a matre demandata est provincia præcipua in hoc negotio, nempe ut caput amputaret regi Ermanarico (teste eodem Auctore); sed nihilominus potuit patri invisus esse, itemque fratribus ingratus, propterea quod matri dilectior esset quam illi, et fortasse etiam eò, quod artibus virilibus eos superaret.

35) Nostro auctori consentit *Volſ. ſaga* Cap. LI. pag. 109. Dissentire autem videtur Snorrius; nam ex ejus narratione statui potest, Erpum domô unà cum fratribus abiisse.

36) Hoc epithetô latenter fortasse adludit Poëta ad obliquum responsum, quod Erpus fratribus dat in sequenti versu, interrogantibus quid operæ iis daturus esset.

37) Nobis dubium non est, *Erpr* vi vocis esse idem quod nostrum *Jarpr*, quod epithetum nunc restrictum est ad equos solos, et quidem ad eos equos, qui atro et rubro colore commisto præditi sunt; sed sine dubio olim *Jarpr* nigrum significavit, nam invenitur in poëmatiis amatoriis, ex. gr. Magni Nudipedis, Norvegiæ regis, celebris bellatoris ac poëtæ, hoc epitheton datum fæminis venustis, neque desunt hodie, qui nigrum colorem comæ et superciliorum in fæminis magni faciant. Porrò quod originem vocis adtinet, conferendus sanè est Leonhardus Frischius in Lexico suo Germanico, quantivis pretii et summa cum cura elaborato, sub vocabulis *Rapp*, equus niger, et *Rabe*, corvus. Ex hisce opinamur nostrum *Jarpr* extitisse, literis transpositis et *J* præfixo; nam de cetero perdifficile fuerit hujus epitheti originem ex nostra Lingva, aut aliis cognatis, eruere. Huic nostræ opinioni etiam adstipulatur

XIV.	XIV.
Svarаþi hinn ſvndr-mæþri 38)	*Respondit ille diversa matre genitus* 38)
Sva qvaz veita *i*) mvndo	*Dicens, ita se laturum esse*
Fvllting frændom	*Opem cognatis,*
Sem fótr 39) avþrom.	*Ut pes 39) pedi.*
40) Hvat megi fótr	*40) Quid poterit pes*

k) Fóti

i) Mundi, S. in Subjunctivo, vulgatius; alterum est futurum Infinitivi.

---

latur nomen proprium regii adolescentis Erpr, nam propius accedit ad originem Germanam a nobis adoptatam. De cetero Snorrius testatur de tribus hisce fratribus, quod illi omnes crinibus corvi instar nigris fuerint, quemadmodum Gunnar et Högnius, atque reliqua stirps Niflungica; hæc ex J. Olavii Grunnavicensis versione. Verba Snorrii Islandica sunt: *þeir vóro allir ſvartir ſem hrafn á hárslit, ſem Gunnarr ok Högni ok adrir Niflúngar.* Denique in eo *Skamr* (usitatius *Skammr*) ab *At ſká*, secare, amputare, decurtare, videtur esse contemtus a parte fratrum adversus Erpum, sive ob staturam breviorem, sive ob ætatem minorem.

38) Snorrius Erpum facit, unàcum fratribus suis, filios Jonacri et Gudrunæ; quomodò autem id cum Auctore nostro concilietur, vel Auctor noster cum eo, nos nullam conciliandi rationem idoneam videmus aliam, quam ut vel 1. statuatur Erpus solus horum fratrum fuisse Gudrunæ filius ex Jonacro, cæteri autem privigni hujus reginæ; vel 2. quod Erpus fuerit Jonacri filius spurius l. nothus e quadam concubina, veruintamen a Gudruna in filii locum susceptus, et ab ea pro filio, vel etiam præter cæteros filios, amatus. Utcunque demum res sit in hac controversia, Auctor sanè sibi constat inferius vers. XXII. lin. 9 coll. cum XX. lin. 1, in eo quod illic ex persona fratrum, Sörlii et Hamderis, eos vocat *Bræþr ſammæþra.* Istud autem *Svndr-mæþri* est vocabulum, ut usu rarum, ita eleganter formatum.

39) *Veitir*, fert l. præbet, subaudiendum. Deinde hic aliquid videtur excidisse apud Auctorem, quod vel concludi potest e sequenti fratrum responso lin. 7 & 8, item ex *Volſ. ſaga* Cap. cit. *Han (Erpr) ſvarar (at han mundi veita þeim) ſlikt ſem hönd hendi edr fótr fæti.* Snorrius aliquanto diversius et brevius exhibet: *Han ſvarar, at han mundi veita þeim þvilikt ſem hönd fæti;* quam ejus narrationem ulterius confirmat casus paulo post incidens, ita ab eo relatus: *Litlo ſiþar er Sörli geck, ſkridnadi han ödrom fæti ok ſtuddi ſik med hendinni. Þá mælti han: veitti nú höndin fætinom;* i. e. Paullo post Sörlius inter ambulandum, altero pede in lapsum vacillabat, se autem manu sustentavit. Tunc ille fatus est, nunc manus auxilium præbuit pedi. Vix dubitandum opinamur, hanc Snorrii relationem præ ceteris esse genuinam; ista autem dissensio Auctoribus suis vitio non est vertenda, qui sine dubio diversas relationes sequuti sunt.

40) *Þeim þótti þat eigi vera lidſemd ſtór, ok drápu Erp,* i. e. Iis (fratribus) id parum auxilii visum

k) Fóti veita
Né hold-gróin
Hönd annarri.

Pedem juvare?
Aut corpori [proprio] adcreta
[Una] manus alteram?

XV.

Drógo þeir or ſkíþi 41)
Skiþi-jarn
Mækis eggiar 42)
At l) mvn flagdi 43).

XV.

Eduxerunt è schidio (vagina) 41)
Laminam ferream,
Machæræ acies 42)
In gratiam Erinnyos 43):

þverþo

k) Ita omnes Libri, non, *Fati*, quod vulgatum est, nec *Fót*, quod etiam invenitur.

l) *Munn flagdi*, S. quid autem *Munn-flagd* aliud foret, quam Securis? Ut *At munn-flagdi* diceret, Præter (ɔ: ultra) securem. Componere licet celebrem versum Gretteris de Securi, comparatâ cum Oreade, ubi securis inter alia vocatur *Hardmynt*, duro ore prædita. Item ex *Egils-ſaga*: *Allr mudrinn braſt or öxinni*, totum os (ɔ: tota acies) de securi dissiliit. Huc etiam pertinet ex cantilena Haraldi regis Sigurdsonii in Einarem Thambaskelverem: — *Nema Einarr-kyſſi Öxar munn inn þunna*, nisi Einar osculetur tenue illud os securis. *Munni* hodie hoc vocatur in securibus et malleis, terminatione mutata. Denique securis et oreas habent quædam simplicia nomina communia, ex. gr. *Skráma* et *Gygr*, in Edda Snorr. Et *Hamar-tröll* Gretteri vocatur securis in versu nuper adlegato, dubiè an simplici adpellatione, an periphrastica ab malleo suo s. superiori parte, mallei-formam referente.

visum est (sc. quod pes pedi, vel manus manui, quod eorum quæstione noster Auctor hic exprimit aliis verbis), atque ideò Erpum occiderunt. *Volſ. ſaga.* Quædam Exemplaria Eddæ Snorrianæ: *þeir ſvörudu til, þat var allz ecki at fótr ſtyddiz vid hönd*, i. e. Illi (fratres) ad id responderunt, nihil prorsum pedem manu sustentari. Conf. Snorrium sub nota præcedente.

41) *Hinc* verisimiliter colligitur, *Skeid*, vaginam gladii, ab *Skíþi* (*ſkídi*) assula s. tenuis lamina lignea, deductam esse, propterea quod schidia ista olim adplicata fuerint ad istum usum. E diverso lin. seqv. *Skíþi-járn* videtur nomen suum sortitum esse ab similitudine cum tali tenui assula lignea.

42) Amplificatio cum epexegesi, et mirè Auctor hic præter necessitatem multiloquus videri possit, sed res ita non est, nam cum agat de parricidio, sive strictius fratricidio, non visus est sibi id satis verbis exprimere posse, nisi plura atrocia verba adhiberet.

43) Hoc adeò poëticum est in hac re, ut optimi nihil supra dixerint.

Þverþo þeir þrótt 44) sinn	*Minuebant vires suas*
At þriþiúngi	*Tertia parte,*
Léto mavg úngan 45)	*Fecerunt cognatum adolescentem* 45)
Til moldar hníga 46).	*In terram cadere* 46).

XVI.

Skóko lopa 47)	*Quassarunt lacernas* 47),
m) Skálmir festo	*Frameas adfixerunt*
Ok góđ-bornir *n*) smvgo	*Genereque insignes irrepserunt*
I gvþ-vefi 48)	*Divinis textilibus* 48).

Fram

m) Skálm á festo, L. ex varietate; *Skálm*, sing. et *á festo*, nostro Textu aliquanto plenius, nam subaudiendum *Sído*, lateri, quò et nostra interpretatio tendit.

n) Smvgo posteriorem lineam orditur in S. mollius, ut videtur, in elocutione metrica.

44) Vocabulum *þrótr* hic oppidò exquisitè adplicatur, quemadmodum Robur in tali re de Copia militari ab Latinis. Synonymum ferè *Afli*, gen. masc. ab *Afl*, vis, robur, similiter a priscis Nostratibus in eadem re significanda usurpatum est.

45) Hoc epitheton vel ab ætate, vel ab alacritate et vigore adolescentis, decoris gratià, hic addidit Poëta. Consule J. Olavium in Tractatu suo, quantivis pretii et premium publicum adepto, **Om Nordens gamle Digtekonst**, ubi ille, ut solet, subtiliter de talis epitheti adplicatione suam profert sententiam.

46) Snorri relatio hæc est: *þeir (Sörli ok Hamdir) voro sva reidir módur sinni, er hon hafdi leidt þá út med heiptyrdom, at (ok*, Cod. reg.) *þeir vildu géra þat, er henni þætti verst, ok drápo Erp (bródr sinn*, quod ignorat Cod. reg.) *þvíat hon unni hánom mezt;* i. e. Illi (Sörlius et Hamder) adeò ira incensi in matrem erant, propterea quod eos cum sævidictis domó deduxerat, ut statuerent (atque statuebant) facere id, quod ejus animo maximè ægrè esset; ideò Erpum interfecerunt (fratrem suum), nam ille plurimum matri cordi erat. Et hæc ratio necis nefariæ atque invidiosæ nostris quidem animis magis plausibilis est eâ, quam noster Poëta et *Volf. saga* præferunt, qui tamen nihilo minus excusari possunt ratione, quam posuimus superius sub not. 39.

47) J. e. sordes et pulverem itineris ab iis discusserunt, vel, quod non minus videtur verisimile, sangvinem fraternum inde decusserunt. Deinde *Skálmar festo*, quibus nimirum usi erant in cæde fraterna.

48) Ideò nunc ornamenta sibi induere videntur, quod adpropinquant sedi regis Ermanarici (Jormunreki), ut è sequentibus est concludere usque ad lin. 10. Alias, quod semel advertendum sit, Jormunrekum s. Ermanaricum regem facit Italiæ Historia Theodorici Veronensis (s. de Berna), qui Gudrunæ coævus atque amicus fuit, ut patet ex Oda hujus

reginæ

Fram lágo bravtir	*Prorsum tendebant viæ,*
Fvndo vá-ſtigo 49)	*Deprehenderunt foedas calles* 49)
Ok ſyſtor ſon 50)	*Et sororis filium* 50)
Sáran, 51) á meiþi	*Saucium* 51) *in stipite,*
Varg-tre 52) vind-kavld	*Dira ligna* 52) *ventô frigida,*

Veſtan

reginæ IIda. Verum, quisquis fuerit Auctor hujus poëmatii, potuit ex diversis fontibus hunc regem trans Alpes in Germaniam traducere, quemadmodum etiam ex ejus verbis hic videtur adparere, ut eum habuerit pro Germaniæ incola, non procul a Jonacro rege et Gudruna habitante.

49) Quod è sequentibus intelligere est; potest et reddi Calles improvisas, propterea quod nihil minus sperare poterant, quam illic sibi visum iri necessarium suum suspensum, id quod et per se in gravi negotio satis mali ominis erat.

50) Quem alium, nisi Randverem, privignum sororis suæ Svanhildæ; consule de ejus et Svanhildæ reginæ supplicio nostram adnotationem sub N. 9 ad *Gudrúnar-hvavt.* Snorrius expressè Svanhildam reginæ nomine adpellat, et in *Hyndlo-liódum* vers. XXII. lin. 6 et 7 Jormunrekus vocatur *Sigurdar mágr*, sive gener Sigurdi Fafnericidæ, quod vel etiam vocari potuit, quanquam Svanhilda cum illo nunquam venisset in thalami consortium, modò si ei fuerit desponsa, de quo nullum est dubium e Snorrii narratione sæpius citata, atque etiam expressius in Introductione ad nostrum poëmatium *Gudrunar-hvavt.* Est tamen, ut quis conjicere vellet, Svanhildam aliquot annos cum rege Ermanarico in conjugio vixisse, atque tum demum ex Bicchii sycophantæ (vid. notam modò citatam) consiliis supplicio adfectum fuisse ob negotium cum Randvere. Interea illa potuit liberos, unum vel plures, procreare, quorum aliquis eadem vice fuerit suspensus, majoris invidiæ gratia, atque ipsa regina ab equis ad necem conculcata erat. Videmus in Historia Norvegica de rebus Erlingi Skackii (Pæti) et Sverreris regis cognatorum, quod Erlingus nihil veritus sit, parvulis vitam suspendio adimere.

51) *Sáran;* mirè hoc nomine utitur Auctor de cadavere suspenso, cum tamen id propriè adhibeatur de læsionibus corporis, quæ ferro fiunt. Conjecturæ quædam possunt esse super hac re: 1) ut *Sárr* nihil aliud sit quam *Siúkr*, æger, quod sine dubio sunt omnes, quibus quocunque modo vivendi facultas adempta est; 2) fortassis pensilis ille transfossus fuerit hasta quadam, quemadmodum Odinus de se ipso narrat in *Háva-málom* Cap. III. vers. 1. Vel 3. per vulnera illa ad avium carnivorarum maleficia possit respici, quod et maximè verisimile videretur.

52) Vel ea ligna, quæ maleficis hominibus puniendis erant erecta. *Vargr* certè apud Priscos maleficus in summo gradu vocabatur, qui non amplius esse potuit in civium suorum consortio, verum jure interficiendus erat, ubicunque deprehenderetur, ut videmus de Eyvindo Skreya, homine nobili sacrilego, in *Egils-saga.* Mox cum *Tre vindkavld* conferre liceat Odini verba in *Háva-malom* loco nuper citatô: *Veit ek at ek heck Vindga meidi á;* item Poëtæ anonymi in *Hryggiar-ſtycki*, Historia Erlingi Skackii, ubi de ejus suppliciis agitur, et *Gálgar*, patibula, vocantur *Vindga meidar.* Verum propter

Veſtan bæiar 53)
Trýtti æ travno hvöt 54)
Titt var - at *n*[2]) biþa.

Ab occidente oppido 53).
Festinatum est continuè volatili celeritate 54),
Gratum non erat cunctari.

XVII.

Glavmr var i havllo
Halir avl - reifir 55)

XVII.

Strepera hilaritas erat in aula,
Homines [que] poculis alacres 55),

Ok

n[2]) *Var at biþia*, Omnes, unde sensus: Cupido (iis) erat rogare l. poscere. Quid autem rogarent? Nam *At biþia* simpliciter de ultione postulanda non procedit. Si *Heimta* dixisset Auctor, quomodocunque procedere potuerat. Hinc adeò necessariò, levi mutatione, reposuimus quod in Textu est, verbulô illustrandum in nota. Nequid omittamus, noluimus dissimulare, istud *Biþia* resolvi posse in *Biþi - a*, *Var at* divisim et adfirmativè conservatis, hoc sensu lineæ: Cupido erat, ne cunctarentur, vel impersonaliter, ne cunctatio fieret (itineris). Et illud vere eòdem cum nostra Versione recidit; verumtamen ista resolutio verbi *Biþia*, in Conjunctivum et suffixum negativum, aliquid coacti in se habet.

ter altitudinem suam, et præterea quod sub dio posita erant, credibile est, quod patibula hoc epitheton complexum meruerint. Per pluralem autem *Tre vindkavld* videri possit innui, plura patibula eo loco stetisse, in quo suspensus erat Randver, dictumque locum destinatum fuisse carnificinæ publicæ.

53) Hinc colligere liceat, regnum, atque adeò regiam sedem, Jormunreki s. Ermanarici sita fuisse ab oriente regionis Jonacri.

54) Detestabantur tam foedum spectaculum, atque adeò cursum inde perrexerunt, quam celerrimè potuit. Cum *Trana* f. vel *Trani* m. (nam in utroque genere invenitur) nobis ignota avis sit, quod ad suam naturam, in casu ambiguo cepimus eam pro quovis volatili, ad summam cursus celeritatem designandam tropicè adplicito. *Trytti* antea impersonaliter adhibetur, referendum fortasse origine sua ad verbum *At troþa*, terere, calcare, trudere.

55) Diversè et concisè magis narrat Snorrius hoc modo: Ubi autem illi veniebant noctu ad Regem Jormunrekum dormientem, manus ei et pedes amputarunt; ita (ad ea vulnera) ille experrectus est, et suos inclamabat, jubens ut vigilarent. Snorrius autem hic ipse sibi consentit, ut solet, nam antea memoraverat de consiliis matris, Gudrunæ, quæ suis filiis dedit, nempe, ut cùm delati essent ad regem Jormunrekum, noctu eum adgrederentur dormientem. Ei consentit gravis auctor, Bragius Senior, in Poëmate panegyrico de Ragnare Lodbrok (Hirsutibracco), cujus Fragmentum laudatus Snorrius nobis conservavit; ejus exordium hoc est: *Knátti edr*

(*ádr*,

Ok til o) gota 56) ecki
Gerþot 57) heyra
Aþr halr hvg-fvllr 58)
I horn vm þavt 59).

Sonitum adeò equorum 56)
Haudquaquam 57) exaudiebant,
Antequam vir animosus 58)
Cornu inclamabat 59).

XVIII.

o) *Gota* per majusculam initialem exhibet S. quod non temerè facit in adpellativis, ut adeò significare velle videatur, nomen esse proprium patronymicum, quando tamen rectius scriberetur *Góta*; avia horum juvenum Grimhilda, Gjukii regis uxor; *Gotnesk kona*, in *Gudrunar-Qvida* IIda, ab Gothorum gente aliqua oriunda, nam plures populos hoc nomine in Germania et extra eam, certum est extitisse.

(*ádr*, *err*) *vid illan Jórmvurekr at vakna Medr dreyr-fár dróttir Dravm i fverda flavmi. Rósta vard i ranni Randves hofvd-nidia. þá er hrafn-bláir hefndo Harma Erps of barmar.* J. e. Contigit olim (ante, acri) Ermanarico ad malum evigilare, Unacum sangvine picto satellitio, Somnium in turbulento ensium concursu: Tumultus extitit in ædibus Randveris necessarii principalis (ɔ: parentis), Quando corvi instar lividi ulciscebantur acerbas injurias (nempe necem Svanhildæ, Erpi fratres). Hoc forte, præter alia, unum argumentum fuerit adversus eos, qui in dubium vocant hujus Historiæ veritatem, nimirum quod Gudruna Gjukias et rex Ermanaricus coævi fuerint, nam plausibiliter satis Bragius Senior poëta statui posse videtur Ragnaris Lodbrokæ synchronus, de quo hoc carmen pepigit. Ex calculo autem chronologico, inprimis Torfæi in sua Dynastarum Serie, notum est Ragnarem floruisse seculo VIII. Duos autem Bragios poëtas fuisse, quod hic in transitu observare liceat, vix est ut dubitetur, alterum hunc, qui Ragnaris elogium cecinit, et a Snorrio vocatur *hinn gamli*, s. Senior (ex nostra versione, quemadmodum *Hacon Gamli*, rex Norvegiæ inclytus, vocatus est respectu filii sui Haconis Junioris) et sine dubio pater fuit alterius Bragii, qui apud Snorrium sub simplici nomine *Skáld* aliquoties adlegatur, quique de Björno Jarnsida, Ragnaris filio, Sveciæ rege, Carmen panegyricum ad caput suum redimendum composuit, ut testatur Dux Arinbjörnus in *Egils-saga*, atque idem est cum eo, cujus mentionem facit *Landnama-bók* Part. II. cap. XIX. ubi loquitur de Geirmundo Heljarskinno puero et fratre suo.

56) Possunt et *Gotar* intelligi de fratribus ipsis, e stirpe Gothica oriundis; suspice ad varietatem lectionis.

57) *Ecki gerþot*, dupliciter negat, pro simplici vice, ex more suo, ubi sensum negativum vult intendere.

58) *Hvg-fvllr* hic videtur positum pro perpetuo bellatoris epitheto, quod si non semper locum habet, saltem habere deberet.

59) Ad significandum nempe hospitum illorum hostilem adventum, quem ex ornatu eorum bellico probabiliter colligere potuit excubitor regius; conf. lin. 4. hujus versus.

XVIII.

Segia fóro 60)
p) JÓRMVNRECKI
At sénir váro
Seggir vnd hiálmom.
Ræþit er vm ráþ
Ríkir ero komnir 61).
62) Fvr mátkom hafiþ er q) mavnnom
Mey vm tradda.

XVIII.

Indicatum ierunt 60)
ERMANARICO
Conspectos esse
Viros sub galeis:
Deliberate de [capiendo] consilio,
[Nam] potentes adsunt 61),
62) *Damno validis viris*
Virginem [ad necem] conculcâstis.

XIX.

63) Hló þá JÓRMVNRECKR
Hendi drap á kampa 64).

XIX.

63) *Tunc ridebat* ERMANARICUS,
Manu barbam mulcebat 64),

Beid-

p) *Jórmvnrecki*, omnes Codd.

q) *Mavnnom*, etiam Omnes; sed nihilominus verisimile est, *Mavnom* l. *mavrom* potius legendum esse, et equos, qui conculcando necarunt Svanhildam, intelligendos; Ita vocula *Fvr* foret causalis l. instrumentalis, *Per equos validos*.

60) Qui scilicet ad sonitum buccinæ ex ædibus prosiluerant.

61) Verisimiliter fratres se et suum itineris propositum foris indicaverant, nempe satisfactionem petendi de nece sororis; vix enim alias famuli regii hoc scire poterant.

62) *Hafiþ er;* non modo hic sermo fit ad ipsum regem Ermanaricum, verum etiam ad ejus Consiliarios et aulicos principales, qui verisimiliter participes fuerunt flagitiosi Svanhildæ supplicii; aut saltem Bickius sycophanta et rex ipse hic duo soli intelliguntur; respice nos sub N. 9 ad *Gudrunar-hvavt*. Et *mátkom* sanè hic heroicum epitheton est adolescentibus adtributum, et sine dubio eò verius, quod ab eorum inimici subditis id impositum est. Sanè vix fuerint exempla in priscis Historiis Septentrionis, quod duo soli, sine dubio rei bellicæ parum adhuc adsveti, adolescentes tantum ausum inceptare sustinuerint, nam Jormunrekus non erat unus è regulis, sed è regibus potentioribus, quod vel colligere est ex ejus cognomento *inn riki* apud Snorrium, atque in Introductione ad *Gudrunar-hvavt;* verba autem *Volſ. ſagæ* rem etiam melius exprimunt Cap. XLIX: *Jórmunrekr hefir kóngr heitit, han var rikr kóngr i þann tima*, — qui rex potens erat eo tempore, quo scil. Gudruna in Jonacri matrimonium venerat.

63) Hic versus integer pertinet ad securitatem regis ostendendam, profectam a contemtu advenarum ob eorum paucitatem.

64) Hic mos hodiè etiam est quorundam, cum animi sui adquiescentiam et hilaritatem monstrare volunt.

Beiddiz-at *r*) bravngo	*Non postulavit loricam,*
s) Ravþvaþiz at víni 65).	*Certavit cum vino* 65),
Skók han skavr jarpa 66)	*Quassavit caput fuscum* 66),
Sá á skiöld huitan 67).	*Inspexit clypeum album* 67),
Lét han sér i hendi	*Fecit sibi in manu*
Hvarfa kér *t*) gvllit.	*Versari poculum aureum.*
XX.	XX.
Sæll ek þá *u*) þættumc 68)	*Beatus ego tunc mihi viderer* 68),
Ef ek siá *x*) knetta	*Si adspicere mihi liceret*

HAMDI

r) *Bravngo*, Libri omnes, obscura voce et inaudita. Contextum adeò magis sequuti sumus in Versione, quam rationem sermonis.

s) *Brudvadis*, L. ex varietate, vel forte *Brúdvadiz*, utrumque obscurè; si *Brudladiz*, profusè gessit se l. helluatus est, posuisset, aliquid fuerat, quod satis conciliari posset cum circumstantiis.

t) *Gollit*, S. ut sæpius.

u) *Þóttumc*, Id. præt. Indic. hic parum aptè. *Þættis*, pro *þættiz*, L. ex varietate, vulgatius.

x) *Knætti*, S. idem, usitatius.

65) J. e. ubi se et suos ad excipiendos hostes advenas accingere debuerat, satis habuit certare bibendo, quod nimium sibi videretur tutus propter suam frequentiam et istorum paucitatem; imò in animo suo etiam gestiebat, quod illi, a quibus ultionem injuriarum potuerat metuere, nunc solitarii in suam redacti essent potestatem; conf. vers. seqv.

66) Insultationis gratia cum irrisione erga fratres advenas. Et manifestè hic *Skavr* denotat caput, quod adversus quosdam notandum est, nominatim magnum philologum G. Pauli.

67) Suspexit in parietem ædis, ubi verisimiliter antiquo more clypei suspensi erant, ornatûs gratia, et simul latenter in animo suo exsultavit, quod sat munimentorum corporis haberet sibi et suis, ad quoslibet hostes excipiendos. Clypeus albus ad despectum ponitur apud Virgilium hac versus particulâ: Parmaque inglorius alba. Apud Septemtrionales talis color clypei erat signum pacis, ut inter alia constat ex *Ol. Trygg. s. saga*, *Svoldrar-orustu þætti*, de próditore Sigvaldio Comite, qui album clypeum tollendô Olaum regem intra agmen hostile adliciebat.

68) Simulat nondum se credere eos adesse, et, nequid insolentiæ desit, etiam vehementer optat, ut reapse adforent; sed quam beatus inde exstiterit tyrannus, infra videbimus apud Nostrum, atque aliunde notum est.

HAMDI ok SAVRLA
I havllo minni
Mvnda ek þà binda
Meþ boga strengiom 69)
Góþ 70) börn GIÚKA
y) Festa á gálga.

HAMDEREM ac SÖRLIUM
In aula mea:
Ego eos vincirem
Arcuum nervis 69),
[Et] bonos 70) GJUKII *liberos*
Suffigerem patibulo.

XXI.

Hitt qvaþ þá z) HRÓÞR-GLAVÞ 71)
Stóþ þ) vf hleþom 72)

XXI.

Tum interpellavit HRODURGLADA 71),
Gradibus celsis insistens 72),

Viþ

y) *Festa á gálga*, Omnes, non *A gálga festa*, quod melius serviret harmoniæ literarum poëticæ, etsi alterum utcunque sit tolerabile, lit. g in ultima hujus lineæ voce *Gálgi* referendâ ad eandem lit. in *Giúka* lin. præced. extrema.

z) *Hróþanglavþ*, L. pro varietate, de quo nihil est quod dicamus, nisi quod altero sit obscurius.

þ) *Af*, L. S. *af*, L. pro varietate, quod posterius suspectum est.

69) Quemadmodum opinamur antea nobis observatum esse, Njalsoniis factum ab Hacone Dynasta; evolve *Njals-sagam Isl.* Cap. XC. pag. 136. Et credibile est tales nervos firmitate sua superasse alios funes, unde nervi isti constiterint.

70) Potest et Góþ ad Eorum natales illustres referri, more Latinorum. Mox *Börn* de nepotibus adhiberi, observatu dignum est; ita et *Israels Börn*, filii Israelis, de omnibus Jacobi posteris, ab Ebræis poni notum est. Haud multum abludit Bragius poëta in citato Fragmento, ubi hosce adolescentes adpellat *Giúka nidia.*

71) Credimus hanc fuisse matrem regis; sane loquitur cum auctoritate non tenui, quidquid demum sit statuendum de nomine ejus, propriumne, an cognomentum, an epithetum sit, fictum et formatum ad Lingvam Normannorum aut Nostrarium, ut supra videmus factum in reginarum nominibus *Glaumvör* et *Kostbera*, quæ nihilo magis Germanica sunt quam *Hróþr-glaúþ.*

72). Istud *Hleþom*, variatum, ut opinamur, ex *Hlæþom*, fæm. vel *Hlöþom*, neutr. gen. non parva quod ad rem, obscuritate laborat. In casu dubio, videri posset esse locus aliquis excelsus intra aulam, vel utique scansiles gradus ad eum locum.

a) Mesíngr 73) mælti
Vip mavg þenna 74)
a) þvíat 75) þat *b*) hetta
At *c*) hlyþigi *d*) myni.

Vir illustris 73)! *inquit* [*illa*]
Ad hunc filium 74):
75) *Quia enim* [*illi*] *id periclitantur,*
Quod procedere non potuerit:
76)

a) Ita Membr. et L. sed *Mæfingr*, S. Deinde *Mæla*, in Modo Infin.; inde sensus: Dicunt Eam — — dixisse. Post autem *Mælti* necessariò ferè ad intellectum inferenda est vocula *Hon*, illa, quæ nihil officit mensuræ metricæ.

a) *þvíat*, omnes Libri, quod hic ex abrupto, et præter connexionem cum antecedentibus, videri possit illatum; sed despice ad notulam.

b) *Heita*, L. & S. pro varietate, ɔ: minitantur, etsi hoc Verbum usualiter construatur cum Dandi, sed non Accusandi casu.

c) *Hlyþigc mync*, L. ex varietate, utrumque in prima pers. Indic. modi, absurdè ad contextum.

d) *Minni* ad posterius refert S. et ex *Minni mega* unam sibi lineam format, quod in metro procedit, quantum ad has tres lineas adtinet, sed turbas facit contra adliterationem in linea Textus 8 et 9.

---

73) Cum hoc vocabulum ignotum sit, interea tamen è rei circumstantiis, originatione obstetricante, accipiendum nobis visum est de Homine illustri, nempe hic de rege ipso, quem in Vocandi casu adloquatur prædicta mulier *Hróþr-glavþ*. *Máfr*, gavia, candido colore prædita est; atque viri nobiles ab candore et splendore vocabula poëtica sortiti sunt apud priscos nostrates ac Norvegicos poëtas.

74) Cum hæc res tantum in conjectura versetur, ut fidos Interpretes agamus, noluimus celare, *Mavgr* hic per cognatum, imò virum simpliciter, posse reddi, ita tamen, ut rex intelligatur.

75) Hic manifesta est ellipsis rei et verborum, et fortasse aliquid è versu exciderit, vitiô librarii, vel temporum injuriâ; verum utut ea res sit, tamen qualitercunque hæc connectere licebit cum posteriore parte versus proximè præcedentis, quasi mulier dicat ad regem: *Fyri því mun þér vera þat innan handar at giöra þat*, (scil. *at binda þá ok festa á gálga*) at þeir hætta þat at eigi myni hlyþa; i. e. Eapropter tibi in manu fuerit illud facere (nempe vincire illos et patibulo suffigere), quod ausum inceptant ancipitis successus. Multorum versuum et multarum adeò rerum similes ellipses, sive defectus rerum, ad minimum defectus idoneæ connexionis sæpe in Homero observavit vir doctus et elegans, Samuel Clarkius Anglus. Istud *Hlyþigi* in lin. sequ. novum planè et insolens in tali connexione; verum tamen fortasse formatum per contractionem ex *hlyþa eigi* (istud *Hlyþa* in Modo Infinito) quæ regularis foret constructio.

76) Mega *e*) tveir menn einir
Tío *f*) hvndrvþom *g*) gotna
Binda eþa beria
I borg inni há 77)

76) *An valeant duo homines soli*
Adversus decies centum viros,
Ad vinciendum aut percutiendum [eos]
Intra sublimem arcem? 77).

XXII.

Styrr *h*) varþ í ranni
Stavcko avl-skálir.
I blóþi bragnar lágo 78)
i) Komiþ or brióstí 79) gotna.

XXII.

Turba extitit in aula,
Dissiluere crateres,
In sangvine viri jacuere 78),
Qui exierat pectoribus 79) humanis.

XXIII.

e) Menn tveir einir, septimam lineam sibi seorsim constituunt in 3. Intellectus autem hujus et præcedentis lineæ foret hic, per interrogationem: An possunt minores (inferiores) duo homines adversus &c. et hoc utcunque probum esset ad rem, si vocibus transpositis legeretur lin. præced. *Mega minni.*

f) Hvndrvþom, Omnes, in Dandi casu, referendum ad præcedens *Mega*, non simul directe ad *Binda* &c. Facile poteramus substituere *Tío hvndrvþ*, ut ordo foret: *Mega tveir menn einir Binda eþa beria Tío hvndrvþ;* sed altera lectio est exquisita, et se satis tuetur ad rem ac verba.

g) Gotna binda, lineam 10 constituit ex dispositione codicis S. conf. var. c. proxime ante, sub finem.

h) Varþ at i ranni, L. et S. ex ea re extitit &c. quod etiam, præter cætera prius observata, monstrat, librum L. non esse traducem Membranæ nostræ.

i) Ita Libri omnes, non *Komno*, quod magis foret regulare ad sermonem, sed talis anomalia auctori non est ingrata, ut nobis sæpius antea observatum.

---

76) Ambigitur, utrum regi, an mulieri, hæc sint tribuenda; nostra opinio vergit ad posterius, propter præcedentia. De cetero *Mega* hic pro synonymo suo, nempe *At valda*, exquisitè ponitur, et præter naturam suam cum hujus Verbi casu, Dativo nempe, construitur, nam regulariter amat Accusandi casum.

77) Nimirum arci munitæ inclusi, unde haud facile duobus solis, a magno numero circumventis, erat effugium.

78) Jam intelligimus fratrès introgressos esse, et magnas occidiones edidisse, quod fortasse non incredibile sit, nam convivæ potuerant esse temulenti, certè securi et imparati ob principis sui jactantiam; respice ad vers. XVII. lin. 2. item XIX et XX.

79) *Or brióſti* haud parum intendit sententiam, et demonstrat sangvinem illum fuisse lethalem, quem vocamus nostro sermone *Dauda-blód*, qui ultimus manat è mortiferis vulneribus; alias in manu erat Auctori dixisse: *komit or beniom gotna*, è vulneribus simpliciter.

XXIII.

Hitt qvaþ þa HAMDIR
Inn hvgom stóri.
Æstir *k*) IÓRMVNRECKR
l) Ockarrar qvámo
Bræþra sam-mæþra 80)
Innan borgar 81) þinnar.
Fætr ser *m*) þú þína
Höndom sér þú þínom
IÓRMVNRECKR orpit
I eld heitan 82).

XXIII.

Tunc istud eloquutus est HAMDER
Ille magnanimus:
Optâsti, ERMANARICE*!*
Nostrum adventum,
Fratrum eadem matre procreatorum 80),
In arcem 81) *tuam;*
[*Nunc*] *vides pedes tuos,*
Manus tuas vides,
ERMANARICE*! injecta*
Igni ardenti 82).

XXIV.

k) *Jormvnreckr* adhuc hic et lin. 9 præfert S. atque adeò constanter in hoc poëmate; sed *Jörmvnrecr*, per unum *c* his duobus locis maluerunt Membr. et L. Modo ante *Æztir*, per *z*, exhibet S. minus usitatè.

l) *Ockarr*, Id. qui Nominandi casus est, ɔ: noster, huc non adplicabilis.

m) *Þú*, hic et mox, exclud. S. minùs benè ad sermonem, et minus emphaticè; nisi tamen Verbum *Sér* impersonaliter intelligendum sit.

80) Verisimiliter inter introëundum gloriosum illud votum regis et futili vanitate plenum audierant fratres principes; consule vers. XX. suprà.

81) *Borg* hic de palatio, Dan. *Slot*, necessario accipienda, propter præcedentia regis verba, versu citato lin. 4.

82) Insultatio et irrisio regi hic redditur per sarcasmum, et aptè utitur Auctor verbo *Sér þu* bis numerô, quod amplificat insultationem, et magis sensibilem reddit personæ patientis. Dicere potuerat: *Fætr ero (ro) þinir Hendvr ro þinar-orpit* (nam singulare collectivum in gen. neutr. cum pluribus in numero multitudinis construere nihil vetat ex usu antiquorum). *Eld heitan* Ignium usus olim erat inter præcipua conviviorum delectamenta, consule *Atla-mál* de adparatu conviviali, vers. V. lin. 1 & 2, coll. cum *Atla-quida*, vers. *Land sá þeir Atla* lin. 10 & 11, et altero ibidem incipiente, *Siö hiö Havgni*, lin. 3 & 4. Neque istæ deliciæ apud Nostrates adhuc exoluerunt, uti neque apud Anglos, quod ex eorum Fabulis romanensibus discere est. Denique videntur Prisci credidisse sessionem ad ignem salutarem esse, unde paroemia nostrorum: *Fáir bera allt mein frá eldi*, ɔ: pauci totum malum (morbum) ab igne auferunt, id est, pauci ægroti ab igne eunt, quin iis aliquanto melius

XXIV.

Þá o) hravt 83) viþ
p) Inn regin-kvnngi 84)
q) Baldr 85) i brynio

XXIV.

Ad illa hirriebat 83)
Divinus (*Inclytus*) *iste magus* 84),
Potens 85) *in lorica*,

Sem

o) *Hravt*, omnes Libri, harmoniâ literarum non facile patiente.

p) *Inn*, lin. præced. claudit in L. durè ad metrum. Mox *Regin kúngi*, divisim S. quod per se foret Rex I. Divus callidus; tum verò aut abjicienda foret præcedens particula *Inn*, vel transponenda post *Regin*. *Regin kyngi*, L. ex varietate, quod eodem abit.

q) *Barþr*, S. i. e. verberatus, quod firmatur *Volf. saga* relatione in nota adducenda, etsi apud Nostrum nihil inveniatur de ista lapidum missione a parte fratrum. Alias *Barþr* de Barbato haud inscitè acciperetur et *Sìdskeggr* Odini vocabulum est.

---

lius sit (nequid dicamus de oblectamento, quod oculis fit ab ignis fulgore). Haud absque ratione huc adlegabuntur verba Auctoris classici, nempe Odini ipsius, in poëmate suo incluto *Hava-mál*, vers. XXXXIII: *Viþ eld skal avl drecka*, ad ignem potandum est (in convivio), et in ejusdem Poëmatis parte II. versu ultimo: *Jörþ tekr viþ avldri En eldr viþ sóttom*, — ignis morbos excipit (aufert).

83) An hoc præteritum sit ab Infinitivo *At hrióta*, vulgò stertere; an variatum ab *At ryta* (*rita*), Præt. *rytti* in *Hervarar-saga*, quod suillæ voci proprium est, dicere certum nondum habemus.

84) *Volf. sagam* hic sequi nobis visum est, et per *Regin-kvnngi* Odinum intelligere, quem his verbis designat: *Þá kom at einn madr miök ellilegr med eitt auga*, tunc intervenit homo quidam specie admodum senili et uno cum oculo; conf. infra num 87. Eodem partim indicio Odini utitur eadem Historia Cap. XX. in cæde Sigmundi Volsungi; item *Ol. s. Tryggv.* his verbis in Part. II. cap. XXXVIII: *kvam þar (til Olafs konungs) madr gamall miök, ordspakr, einsynn ok avgndapr, ok hafdi hött siþan*, i. e. Eò (ad regem Olaum) venit homo admodum senex; facundus, monoculus (luscus) et visu laborans, qui cucullo ob faciem promisso utebatur (notum autem est ex Eddis, *Siþhöttr* fuisse unum ex Odini cognomentis, quod nimirum tali capitis ornatu usus sit, cum iret personatus). Item *Volf. s.* cap. VI. Quantum verò præcelluerit Odinus in magico artificio, constat satis ex ipsius *Háva-málom*, et è Snorrio in *Ynglinga-saga* de Artibus Odini, ut adeò nemo rectius, et jure majori, vocabulò isto *Regin-kvnngi* honorari potuerit, quam Odinus. Interea tamen Snorrius hic dissentit a nobis, Jormunreko regi sequens præceptum tribuens. Neque obstinatè negaverimus, adpellationem *Inn regin-kvnngi* ad regem istum adplicari posse, ut ad verbum significet: Iste regum cognatus, regia stirpe prognatus; vel etiam, iste magnoperè celebris, si nempe *Kvnngi* ad *Kunngr*, *Kvnnugr*, notus, referatur.

85) Haud improbabile est, Odinum, ut Deorum summum, per istum Baldr hoc loco signari adpellativè; consule Gloss. Tom. I. hujus Eddæ, ubi originatio adlata est sub ea voce. Sive de cetero sermo hic foret de Odino, sive

de

Sem biörn hryti 86). Grýtiþ 87) er á gvmna

Tanquam ursus hirriret 86): *Lapides conjicite* 87) *in homines,* Allz

de rege Ermanarico, nomen hoc utrivis fuerit adplicabile. Deinde quod sequitur *I brynio*, putamus firmare nostram opinionem, quod Odinus, non Ermanaricus rex, quæ sequuntur, imperet; nam antea habemus de rege, vers. XIX. lin. 3, è nostra utique acceptione, et quod Textus ibi postulare videtur, quod loricam induere non curaverit, propter contemtum duorum adolescentulorum, rationi sanè congruum in tanta regis potentia frequentiaque. Quodcunque tamen sit de persona imperante, nolumus supprimere nostram suspicionem, nempè quod non minus commodè lectum iri opinamur, et fortassè magis validè ad sensum, *Ballr i brynio* ɔ: violentus l. excellens, relatione satis quadrante in utramque personam, de quibus modò antè loquuti sumus. Est tandem, quod alicui Eddæ cultori in mentem venire queat, ut Balderus, nomen Divi optimi et è Snorrio notissimi, hic pro Odino positus sit; nam Edda Snorriana hoc concedit, ut unus Divus pro altero ponatur, si tamen idoneum adtributum distinctivum adjiciatur, quod et hic quomodocunque fit per istud *I brynio*, et magis ad regulam, si particula *I* deforet, ut adpellatio esset: *Baldr brynio* l. *brynio Baldr*; facili adplicatione sive ad Odinum, potentem bellatorem, ut notum est, sive ad regem Ermanaricum, si quidem ille idem est cum eo, qui celeberrimum regem Theodoricum de Berna regnô patrio expulit, ut de Ermanarico Italiæ rege narrat *Vilkina-saga*, et tempus sanè satis congruit nostro Auctori; vide ambas posteriores Odas Gudrunæ in hoc Tomo.

86) Nobis dubium non est, in re prorsus incerta, Auctorem hic per illud *Hryti*, (Modo infin. *At hrióta*) usum esse proprietate ad ursi vocem exprimendam, tanquam ea haud absimilis sit sonitui hominis stertentis; cæterum de tali re consulendi forent homines Norvegi, qui mores et ingenium horum animalium nobis melius nôrunt.

87) Secundum *Volf. sagam* ipsi fratres priores occupaverant hoc genus certaminis, verba illius Cap. LI. pag. 109 & 110: *Hon (Gudrún) bad þá eigi skedia (skædia, Mscr.) grióti ne ödrum stórum hlutum, ok qvad þeim þat at meini mundu verda, ef eigi gerdu þeir svo (sem hon baud,* add. Mscr.) Et post eodem Capite: *I þvi höfdu þeir afbrugdit rádum (bodi,* Mscr.) *módur sinnar, er þeir höfdu grióti skadat (skadt,* Mscr.); i. e. Illa (Gudruna) prohibuit eos (filios) ne hostem lapidibus aliisque grandioribus instrumentis (ex. gr. trabibus ligneis) læderent, adfirmans id in eorum malum evasurum esse, si non facerent ad suum præceptum. — In eo autem digressi erant a consiliis (jussu) matris suæ, quod saxis damnum intulerant. Porrò verba hujus funesti consilii auctoris ita habent ibidem: *Eigi erud þer vísir menn, er þér kunnit eigi þessum monnum bana at veita. Konúngr ansar, gef oss rád til, ef þú kannt. han mælti, þer skulud beria þá grióti i hel, ok sva var giört. Þá flugu úr öllum áttum steinar at þeim, ok vard þeim þat at aldr-lagi.* i. e. Vos non estis cordati homines, quando nescitis hisce hominibus necem offerre. Rex infit: da nobis consilium ad eam rem, si tu id scis (hæc interlocutio regis benè notanda est, nam adspirat nostræ opinioni supra sub num. 84, quod iste *Regin-kunngi* fuerit Odinus, aut utique non fuerit rex ipse). Alter fatus est: diverberate eos saxis ad necem usque; atque ita factum est, nam saxa in eos undequaque volitabant, quod in eorum exitium evasit.

Allz geirar né bíta 88)
Eggiar né 89) járn
IÓNAKVRS SONO.

Quando hastae non secare valent 88)
[*Nec*] *acies neque* 89) *tela,*
IONACRI *filios.*

XXV.

Hitt qvaþ þá HAMDIR
Inn hvgom stóri.
Bavl vantv bróþir
Er þú þann belg 90) leystir

XXV.

Caeterum HAMDER *loquutus est*
Ille magnanimus:
Malam rem patrâsti, frater!
Ubi tu bulgae 90) *illi os solvisti,*
Opt

88) De armatura fratrum, quam mater iis procuravit, huc pertinent verba *Volf. sagæ* sub initio Cap. citati: *Hon (Gudrún) hafdi svo búit þeirra herklædi, at þá bitu eigi járn*; i. e. Ea (Grudruna) sic adparaverat eorum (filiorum) militarem vestitum (armaturam), ut ferrô esset impenetrabilis. Inferius de iisdem sub ipso certamine: *Nú sækia menn at þeim, en þeir vörduz vel ok drengilega, ok urdu mörgum manni at skada. þá bitu eigi járn.* i. e. Intereà in eos (fratres) fit hostilis insectatio, et ii se tuentur pulcrè ac fortiter, multisque hominibus cladem adferunt; ipsorum (autem) corpora ferrum violare nequiit.

89) Nullum telum, sc. sive quo punctim, sive quo cæsim pugnabatur. Istud tamen *Eggiar* videretur propriè hic significare, machæras et secures, quibus cædendo res bellica geritur; nisi hæc linea simpliciter capiatur pro epexegesi, sive luculentiori expositione istius *Geirar*, quod Auctor præmisit; et antithesis est inter hæc, et quod præcesserat, *Grytiþ er á* &c.

90) Hæc et sequentia, neque ad rem, neque ad verba, adeò liquida sunt, et obscuritas cubat hic præcipuè in notione vocis *Belgr*, quam tamen vocem nos in re ancipiti cepimus de thorace sive pectore corporis humani, ubi cordis sedes est, et sedem animæ in corde fuisse, olim pro certo est habitum. Nota sunt verba Servatoris, quæ ex vernacula nostra Versione sunt: *Af nægd hiartans talar munnurinn*, ex abundantia cordis loquitur os; quæ huc haud ineptè adplicari posse arbitramur. Recentioribus autem placuit animam in cerebrum transferre, de quo cum iis multum disceptare nolumus, quum præsertim ea res non sit hujus loci. Sensus adeò apud Auctorem nostrum qualiscunque hic foret è nostra conjectura: Malè fecisti (consuluisti), mi frater! cum ea verba elocutus es ore tuo, scil. illa, quæ supra habemus vers. IX. lin. 3 et 4, item 7 et 8, quibus verbis princeps natu major Sörlius declaravit obsequium suum erga matris postulatum de ultione necis Svanhildæ; absque quô si fuisset, et si valuisset junioris fratris Hamderis contraria sententia, res fratrum nunquam evasisset in tam perniciosum exitum.

Opt or þeim belg
r) Bavll ráþ koma 91).

Sæpe ex illa bulga
Molesta consilia proveniunt 91)

XXVI.

92) Hvg s) hefþir þú HAMDIR
Ef þú 93) hefþir t) hyggiandi;

XXVI.

92) *Animum possideres*, HAMDER!
93) *Si prudentiam (consilium) possideres;*

Mikils

r) *Braull*, L. ex varietate, quæ lectio minus proba videtur cuidam ibidem, sed eam omninò damnare non audemus, cum Verbum *At bralla* apud nos existat, de multiplici machinatione, non satis solidis rationibus l. fundamentis nixâ.

s) *Háþir*, L. pro varietate, ɔ: egisti, hinc alienum.

t) *Hyggindi*, Id. ex varietate, id. in plur. usitatius.

91) Vel specialiter exprobrat fratri, quem tamen eorum sapientiorem fuisse videmus ex vers. IX. lin. 2. ut et infra vers. XXVI. lin. 1 et 2, nam nisi ratione prævaluisset Sörlius, non potuisset rationis defectum fratri objicere; vel accipi potest locus hic de generali sententia, ut sub Pronomine *þeim* universim comprehendantur hominum ingenia, qui sæpè et consulunt et loquuntur ea, quæ nonnisi damno et incommodo sunt et sibi ipsis et aliis hominibus. *Belgr* quod adtinet in 4 et 5ta lin. componere licet sententiam Odini in *Havamálom*, hanc nempe: *Opt or skörpom* (ita Membr. sed Alii quidam *Skorpnum*, quidam etiam *Skropnum*) *belg skilin orþ koma*, i. e. Sæpe e macilento (contracto, rugoso, a fame l. senio) ventriculo rationalia verba prodeunt; ubi tamen ventriculus pro persona ipsa positus videtur per synecdochen. [*Bavll ráþ*] Eodem modo *Ballr* adj. hic adhibetur, ut in *Vegtams-qvida* vers. I. lin. 7 et 8. in *Ballir dravmar* de infestis, atque, ut Snorrius loquitur, periculosis, Balderi somniis.

92) Sörlii responsum hoc versiculo continetur, sapienti ejus ingenio dignum. Et non de nihilo fratri suo Hamderi animi fortitudinem concedit, quod rectè eum fecisse adparet ex hujus principis epitheto sæpius repetito *Inn hvgvm stóri*, atque etiam generatim ex Inscriptione hujus Poëmatis, ab Ejus nomine ductâ; imò et ab lapidum adpellatione periphrastica apud Snorrium, qui ibi nomine cluent *Hamdis-grand* s. Hamderis clades, denominatione sua ab Eo, ut primipilo expeditionis hujus, petitâ.

93) Hic detrahit fratri animi prudentiam, et, quod verba adtinet, figura videtur in his duabus lineis esse, per quam fratri apparenter adimitur id, quô maximè pollebat, nempe animi audacia, propter denegatam illi in hac lin. animi prudentiam; ejus figuratæ sententiæ origo præcipua versatur in disjunctiva particula *Ef*, quâ tamen videri poterit usus esse frater, opprobrii molliendi gratia, nam ei in manu erat dixisse: *Hvg hefir þú H. En ecki hyggiandi*, i. e. Animum possides; Sed nullam animi prudentiam.

Mikils er á mann hvern vant
u) Er mannvitz er 94).

Multum cuique homini deest
Cui deest sapientia 94).

XXVII.

95) Af *x*) væri nú havfvt
Ef ERPR lifþi
Bróþir ockar inn bavþ-frækni
Er viþ á bravt vágom
y) Varr inn víþ-frækni.
96) Hvöttomk at dísir.
Gvmi inn gvnn-helgi 97)
Görþvmz at vigi.

XXVII.

95) *Nunc abscissum esset caput,*
Si ERPUS *viveret*
Frater noster, ille pugnando strenuus;
Quem nos in itinere occidimus,
Vir ille passim fortis.
96) *Me ad id stimularunt Furiæ.*
Homo ille (jure) inviolabilis 97)
Quem cædere occupavimus.

XXVIII.

u) *þann er*, S. plenius.
x) *Nú veri haufut*, L. ex varietate, etiam rectè in metro.
y) *Varr*, omnes Libri, hic pro *Verr* a nobis acceptum, per non ignotam mutationem *e* in *a*.

94) Hic rectè et commodè infert Auctor hanc universalem sententiam ex persona principis regii, quacum componere non piguerit Odini verba in Philosophia sua morali et politica, *Háva-málum*, nempe, et quidem vers. VI. *óbrigþra vin Fær maþr aldregi Enn mannvit mikit*, i. e. Minus fallacem (magis firmum) amicum nemo obtinet unquam, quam magnam ingenii sapientiam; et vers. X. *Byrþi betri Berrat maþr bravto at Enn fe mannvit mikit*, i. e. Onus melius (utilius) nemo viatorum secum portat, quam esse possit magna ingenii sapientia. Hiscum multa conferri possent è regum sapientissimi, Salomonis nimirum, Scriptis, in quibus animi sapientiam tantopere commendat.

95) Sörlius orationem suam continuat cum merito improperio ad fratrem, quod maximè cernitur in honorificis epithetis tertii fratris nefariè cæsi, auctore primario, ut videtur, Hamdere, quæ epitheta noster Poëta hic, adfectus movendi gratiâ, usque ad tædium ferè adcumulat.

96) In reliquis hujus versûs opinamur Hamderis responsum contineri, ad objectionem præcedentem, unacum confessione flagitii ab se primario patrati in fratrem innocentem. quod tamen flagitium callidè satis rejicitur in Parcas fatorum antistites.

97) Verbum Substantivum *Var*, erat, hic necessario ferè subaudiendum arbitramur post *Gvmi*, quod et satis in metro processisset, si ita libitum fuisset Auctori; tales subauditiones ejus Verbi alias interdum inveniuntur apud priscos Nostrates, ex. gr. in *Vigaglums-saga* post prælium Hrisateigense in verbis Glumi

XXVIII.

Ecki hygg ek z) ockr 98) vera
Ulfa dæmi
At vit mynim siálfir vm sakaz.
Sem grey norna 99)

XXVIII.

Non opinor in nos 98) quadrare
Luporum exempla,
Ut nos ipsi mutuò insectemur,
Quemadmodum canes Dirarum 99),

þar

z) *Ycr*, *Yckr*, omnes Libri, vobis, quod refutatur τῷ *Mynim* in prima pers. plur. lin. 3. Si tertia persona aliqua interloquuta fuisset, Auctor dicere debuerat *Iþ mynid* in secunda pers. quod nusquam visitur. Unde necessarium duximus *Ockr* pro altero illo substituere. Mox *Vera* ignorat S. quod et per metrum potest.

mi ad Gudbrandum adolescentem Thorvardi sycophantæ filium, quem pro semet ipso substituere decreverat occisorem viri nobilis Thorvaldi Krokii: *Sá ek glöggt hvat titt var, barn at aldri, en. vegit ſlikan mann;* ubi duplex verborum ellipsis est, et verbi Substantivi et auxiliaris præteriti, nam si ad modum regularem loqui voluisset Glumus, dixisset sic: *þú ert barn &c. en hefir vegit &c.* Talium autem ellipsium primaria origo nobis videtur petenda esse ab loquentium adfectibus concitatis. Verum ut ad rem ipsam redeamus, fuerit fortasse, qui sextam lineam solam Hamderi, ut interloquenti, tribuere velit, at cæteras fratri ejus ex continuatione priorum, et hoc ipsum non diffitemur nobis etiam in mentem venisse; atqui eam conjecturam adprobare non ausi sumus, propterea quod tales interpellationes concisæ huic Poëtæ, atque etiam aliis nostratibus priscis, insolentes sunt.

98) Propter 3tiam lineam, et quidem propter istud *Vit mynim*, necessitate adacti nobis visi sumus, quod etiam adtigimus in variett. II., ad leviter immutandum Pronomen *Yckr*, nempe in *Ockr*, quum sermo hic sit inter duos, quantum intelligimus; sed tamen silentio præterire noluimus observationem viri perillustris, et summi Historici, ut arbitramur, his temporibus, P. F. Suhmii, in ora Libri sui, quem sub indicio S. adlegare solemus, nempe quod hic (l. in hoc negotio) non inducatur Odinus (ut interpellans) quemadmodum apud Saxonem, quæ relatio etiam procedere potuerit, mutatis mutandis, nimirum retento *Yckr*, et deinde leviter variato istis *Vit mynim* in *Iþ mynit*. Sed utcunque de eo est, et quantumvis antea statuerimus Odinum certamini huic interfuisse, nihilo tamen minus nobis sententia constitit, hunc totum necnon subsequentem versum Hamderis personæ tribuendum esse, responsum continuantis ad fratris improperium; nam nihil verisimilitudinis habet, ex veteri Mythologia, quod Odinus, cui moris erat semper discordias serere, concordiam statuere voluerit inter hos fratres discordes.

99) Hic lupi, et sine dubio quævis feræ carnivoræ, adpellantur canes parcarum s. mortarum, vel, siquis mavelit, Valkyriarum s. Erinnyum bellicarum, sed Odini canes, *Viþris grey*, propius ad Mythologiam Eddicam, nomine cluent in *Helga-quida* 1ma vers. XIII. nam ad eum præcipue pertinuit istud lucrum, quod è ferrô cæsis evenit, ad suas legiones augendas, id quod Snorrius in sua Edda satis

þar er gráþvg 100) ero	*Qui voraces* 100)
þ) I avþn 101) vm alin.	*In deserto* 101) *aluntur* (*victitant*).

XXIX.	XXIX.
102) Vel höfom æ) viþ vegit	102) *Pulcrè nos duo pugnavimus,*
Stöndom á val gotna	*Consistimus super strage hominum*

Ofan

þ) *A avþn*, L. pro varietate, etiam rectè.
æ) *Viþ*, exclud. S. Alterum tamen magis definitum est de duobus.

---

satis testatur. Notum etiam est ex ipsius Odini apologo, qui *Grimnis-mál* nomine cluet, vers. VIII. quod quotidie ille sibi elegerit homines ferrô cæsos.

100) Vel propius ad rem, famelici; notum enim est, lupos esurientes se invicem dilaniare ac devorare; unde adeò intelligere est verba Ofeigi senis in *Bandamanna-saga* ex Membr. regia: *Mer hefir farit sem varginum, þeir etaz til þess er at halanum kemr;* i. e. Mihi evenit (in arbitrorum delectu) idem quod lupo (pro lupis, hoc loco collectivè), illi se invicem vorant, usque dum ad caudam ventum est; prius enim non observant, quod proprium suum genus comederint. Ex hoc loco etiam magis illucescunt verba ejusdem Ofeigi in sua cantilena, ubi, omnibus arbitris rejectis, præter unum, quem adoptaverat, ait eum solum superesse omnibus ceteris, qui omnium sit deterrimus, et his verbis utitur senex: *Nú er úlfs-hali einn á króki.* Huc etiam pertinet dictio translata de proceribus æmulis in *Hænsa-þóris-saga* Cap. XI: *þeir hafa lengi etiz úlfs-munni af* (rectius *á*), illi diu sese invicem devorarunt (ɔ: devorare adfectarunt, nimirum propter injurias, dignitatis minuendæ causâ) ore lupino, ɔ: instar luporum. Simul hîc, occasione epitheti *Gráþvgr*, observare liceat, originationem vocis *Vargr*, quam Alter nostrum in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ proposuit, non parum fulcimenti ex isto epitheto sortiri.

101) Istud *I Avþn* non sine causa idonea ab Auctore hic adjectum est, quatenus refertur ad *Grádug — grey*, quod præcessit, nam Lupus quidem per se et natura sua est animal vorax; sed necesse est eum lupum, qui in loco deserto vivit, longè voracissimum esse, propter defectum escarum ex corporibus animalium, atque inde ortam esuriem, quam Germani oppidò quam rectè ad famem maximam transferunt in sua voce *Wolfs-Hunger.*

102) Nunc, quod rem adtinet, intelligendum videtur, fratres ita pugnandô confectos esse, ut non amplius valuerint hostili frequentiæ resistere; sed alter eorum, Hamder, ut censemus, sese et fratrem solatur, sanè quam heroicê, et quasi triumphat, etsi nunc iis nihil aliud relictum esse videat, præterquam mortem apertam; quem triumphum nemo, humano sensu præditus, qui benè adtenderit ad relationem hujus poëmatii, illis potuerit denegare; quod, præter tyrannum manibus et pedibus truncatum, hi fratres principes magnam hostium stragem ediderint, apparet satis è sequentibus 3 lineis, coll. cum vers. XXII. lin. 3 et et 4.

Ofan *a*) egg-móþom 103)
Sem ernir á qvisti 104)
b) Góþs hőfom tírar fengit
þótt skylim nú eþr í gær 105) deyia.
Qveld lifir maþr ecki
Eptir *c*) qviþ norna 106).

Acierum vi confecta 103)
Tanquam aquilae in ramo 104);
Praeclaram obtinuimus famam,
Etsi nobis hodie vel heri 105) *moriendum esset.*
Vesperam nemo vivit
Ultra Parcarum decretum, 106).

XXX.

a) *Egg-móþan*, S. per raram Enallagen in Accusandi casu.

b) *Géþs*, Id. et L. ex varietate, i. e. *Tírar géþs*, gloriam ex animis s. animi fortitudine. Deinde *Tyrar*, pro *Tírar*, S. *Fírar*, viri, L. ex varietate, unde sensus: Nos viri animos nacti sumus.

c) *Viþ*, L. in Textu, corruptè.

103) Ita etiam hoc epitheton adplicatur in *Grimnis-málom* vers. LII. et in posteriori parte illius est figura Litotes; nam *Móþr*, defessus, multo minùs sonat, quam *Feldr* l. *Drepinn*, stratus, caesus.

104) Consule *Helga-quidam* II. his verbis: *A ask-liniom Ernir sitia*, vers. penult. Alias ajunt quidam, aquilam praecipuè habitare in excelsis scopulis ad mare vel fluvios. Est et, ut aquilae hic positae esse videantur figurate de avibus generatim, quae, cum se quieti dant, post laborem diurnum alimenti quaerendi causâ, consident in summitatibus l. ramis superioribus arborum, atque ibi somniculum sibi capiunt.

105) *Nú eþr i gær*, videri hic possit adhibitum pro *Fyrr eþr síþar*, priùs vel posteriùs, maturiùs vel seriùs; et istud *í gær* latenter videtur significare fratres principes antea sibi gloriam peperisse a praeclaris facinoribus (bellicis) ante hoc ultimum.

106) Antea solatus est se et fratrem a laudibus rerum pulchrè gestarum; nunc demum addit sententiam universalem, majoris adversus instantem mortem consolationis ergo, quâ culpam a se et fratre, quae tamen in iis adeò nulla erat, ut etiam majore cum laude hic occubuisse videantur, quam plerique summorum Heroum, eam culpam, inquimus, in fati necessitatem inevitabilem rejicit. Sententiam ipsam quod adtinet de fatali necessitate plusculа opinamur adnotasse ad *Helgaqvidam* II. è nostratibus, quò nunc addimus notum istud Virgilii ex IX. Æneide: Stat sua cuique dies, breve et irreparabile tempus. Item quod ad Parcas, fatorum et termini vitalis arbitras, consuli volumus *Helgaqvidam* I. de Nymphis genethliacis, vers. II. & III. atque haec ex Georgii Sabini Commentario in Ovidii Transformationum Libr II. "Exstat apud Platonem in Dialogo de Republica, vel de justo, pulcherrimum figmentum de Parcis, quomodo in throno Necessitatis, cujus filiae finguntur, sedeant, aequali inter se spatio collocatae, vestimentis albis [quae earum innocentiam et justitiam videntur designare], capite coronato [quò potestatem excellentem signari credimus], digitisque torqueant fusum.

XXX.

Þar féll SAVRLI
d) At salar gafli.
En HAMDIR hné
At hús-baki 107).
Þetta ero kavlloþ HAMDIS-MÁL
in FORNO 108.)

XXX.

Ibi occubuit SÖRLIUS
Apud frontispicium aedis,
At HAMDER *cecidit*
Ad posticam domûs partem 107).
Hoc [*poëma*] *adpellatur* VETUS
HAMDERIS MELOS 108).

d) A, L. super (fastigium ædis anterius), quod etiam procedere potest.

sum, et pensum Necessitatis, ex adamante factum; quomodò etiam ad harmoniam cæli [ad naturalem astrorum in terrestria influxum, ex nostra opinione] canant præterita, præsentia et futura; animæ verò nascentium adscendant ad thronum Necessitatis, ibique sortiantur fata ex genibus Lachesis sumta." Hactenus laudatus Sabinus. Jobus etiam in eadem fuit sententia, quod ad vitæ terminum definitum adtinet, his verbis ad Deum ter O. M.: Constituisti ejus [hominis ætati] terminos, qui præteriri non poterunt. *Qveld* in priori linea mirè videri possit adhibitum de quacunque parte temporis; neque est, ut quis dicere velit, Auctorem hoc fecisse metrica necessitate compulsum, nam tali conjectura de tanto artifice nihil foret putidius; in manu enim illi erat dixisse: *Dag lifir maþr eigi Eptir dóm norna;* Alter autem nostrum adnotavit alias, vocem *Dagr* de tempore simpliciter, non enim modò de die artificiali, s. lucido, ut ita dicamus, antiquitus usurpatam fuisse. Denique verbulò advertimus, vocabulum *Qviþr*, ab *At qveþa*, fari, loqui, hic oppidò quam aptè, et Latino prorsus congruè, ab nostro Auctore hic esse adplicatum. In universum hic conferendos censemus versus ex *Völu-spa*, quorum prior incipit: *Þaþan koma meyiar mars vitandi*, et posterior desinit: *Alda börnom Orlög segia.*

107) Hic videmus fratres principes nimio lapidum conjectu ex ædibus effugere coactos fuisse.

108). Vel propter id, quod habemus versu II. hujus poëmatii, et quidem præcipuè lin. ejus quintâ; vel, quod magis plausibile arbitramur, quia alterum Poëmation junius super hac re, præter plurimas memorabili, extiterit.

QVIÞA

GUDRUNAR·HVÖT.

a) FRA GUDRÚNO.

GUDRÚN géck þá til b) sævar er hon hafdi drepit Atla. Géck hon út á sæinn ok vildi fara sér. hon mátti eigi savcqva 1). Rak hana yfir fiörþinn á land JÓNAKVRS konúngs. Han feck hennar. Þeirra synir vóro þeir SAVRLI c) ok ERPR ok d) HAMDIR. Þar fæddiz vpp SVANHILDVR SIGVRÞAR-dóttir 2). Hon var gipt e) JÓRMVNREK enom RÍKIA. Meþ honom var

DE GUDRUNA.

Tunc se GUDRUNA *ad mare contulit, postquam* ATTALUM *interfecerat. Egrediebatur in pelagum, proposito semet ipsum perdendi; atqui submergi nequiit* 1). *Operâ autem fluctuum translata est per sinum ad litus regionis, cui rex* JONACER *præërat. Ille eam sibi in matrimonium sociavit. Eorum filii erant* SÖRLIUS, ERPUS *et* HAMDER. *Ibi educta est* SVANHILDA SIGURDI *filia* 2). *Ea in matrimoni-*

a) Lemma hoc a Chartis abest, at refert L. in margine; nihilominus illud exstat in libro chartaceo S.

b) *Sæar*, S. suspectè, saltem insolenter.

c) Copulam excludit Id. sed ad genium sermonis nostri rectius servatur.

d) *Hamþer*, omnes nostri Libri, sed *Hamder*, *Hamdir*, Edda Snorr. quam sequi nobis visum est.

e) *Jormvnreck*, per *ck* in fine, Libri omnes, ut et infra vers. V. lin. 6. etsi hinc distet scriptio vers. II. lin. 5. tit m. Deinde *Rikia*, Omnes, melius ad elocutionem quam alterum vulgatum *Rika*.

1) Atque ex narratione *Volsunga-sagæ* regina, id ut fieri posset, quantum potuit, procuraverat, nempe lapides in gremio gestando; locus integer hujus Historiæ infra adducetur.

2) *Dóttir Sigurdar Sveins*, filia *Sigurdi Juvenis*, exhibet *Snorrius* in Edda sua, et consentit in eo nomine relationibus Teutonicis et Danorum in Carminibus heroicis (*Kjempe-Viser*), item *Vilkina-sagæ* nostræ; verum *J. Olavius* Grunnavicensis, homo omnibus oculatior, ait *Sigurdum Sveinem* diversum esse a *Sigurdo Fafnericida*. Aliquod probabile argumentum pro hac sua hæresi adferre debuerat.

var BICKI 3). han reþ þat at RANDVER konúngs ſon ſkyldi taka hana. þat ſagdi BICKI konúngi. Konúngr lét hengia *f)* RANDVE, en troþa SVANHILDI vndir *g)* hroſſa fótom. En er þat ſpvrþi GUDRÚN, þá qvaddi *h)* hon ſono ſína.

um data est JORMONREKO (Ermanarico) *cognomine* Potenti. *Apud hunc erat* BICKIUS 3); *is consilium dabat, ut* RANDVER *filius regis eam sibi sumeret conjugem; atque rem ad regem detulit. Rex adeò* RANDVEREM [*filium*] *suspendi fecit, item conculcari* SVANHILDAM *equorum pedibus. Quod ubi inaudiit* GUDRUNA, *suos compellavit filios.*

GUD-

f) Randve, Omnes, non *Randver*, quod Neoterici præferrent, sed perperam.

g) Roza, S. quod magis accedit ad Germanicum sermonem; noster autem sermo huic voci ut pluribus, adspirare amat.

h) Hon, Membr. prorsus ignorat, sed L. intra cancellos præfert.

3) Mira brevitate Auctor hæc narrat. Operæ pretium est autem, *Snorrii* relationem explicatiorem et pleniorem de hac re audire, quæ sic habet: *þat ſpurdi Jórmunrekr konúngr hinn ríki. Han ſendi ſon ſinn Randver*, (*non Randve*, ut nostri, quod tamen rectius esse censemus) *til at bidia hennar ſér til handa. En er han kom til Jónakurs, þá var Svanhildvr ſeld honum i hendvr. ſkyldi han færa hana* (*Ermenreki*, Alii) *þá ſagdi Bicki* (*Bicki Jarl*, quidam aliorum) *at þat var betr fallit, at Randver ætti Svanhildi, er han var úngr og bædi þau, en Jórmunrekr var gamall. þetta rád likadi þeim vel enum úngu mönnum. þvi næzt ſagdi Bicki þetta konúngi. þá lét Jórmunrekr konúngr taka ſon ſinn ok leida til gálga. þá tók Randver hauk ſinn, ok plockadi af fiadrarnar ok bad ſenda faudr ſinum. þá var han hengdr. En er Jórmunrekr konúngr ſá haukinn, þá kom honom i hug* (*hvat han hafdi gért*, inserunt quidam), *at ſva ſem haukrinn var úfleygr ok fiadurlauſs, at ſva var ríki hans óſært, er han var gamall ok ſiónlauſs* (*ſonlauſs*, Qvidam alii, rectius, ut opinamur). I. e. *Id fando inaudiit rex* Jormunrecus, *cognomento Potens* (sc. quod virgo regia *Svanhilda* apud Jonacrum regem et Gudrunam Gjukiadem, ejus uxorem, adolesceret) *Legavit adeo gnatum ſuum* Randverem; *ut eam sibi in matrimonium ambiret. Ubi autem hic ad* Jonacrum *venit*, Svanhilda *illi in manus data est, ut eam ad* Jormonrecum *transportaret. Tunc* Bichius *interpellabat, magis congruum eſſe, ut* Randver Svanhildam *in matrimonio poſſideret, quoniam ille juvenis eſſet, atque illi ambo;* Jormonrecus *contrà ſenex. Id conſilium dictis adolescentibus complacuit. Verum deinde, parvo temporis interjectu*, Bichius *ipſe rem detulit ad regem. Tunc rex* Jormunrecus *comprehendere juſſit filium ſuum, atque ad patibulum duci.* Randver *autem* (ante) *accipitrem ſuum capiebat, et pennas ei decerpebat, jubens, ut accipiter* (ita trac-

ta-

GUDRUNAR-HVAVT.	*INCITAMENTUM GUDRUNÆ.*
I.	I.
Þá frá ek senno 4)	*Id fandô percepi jurgium*
i) Sliþr-fengligsta 5)	*Atrocissimum [fuisse],*
k) Travþ mál 6) talid	*Coacta verba prolata*
Af trega stórom.	*Ex magna animi ægritudine,*
Er harþ-hvgvþ	*Ubi animô aspera*
Hvatti at vígi	*Acuebat ad pugnam (caedem)*
Grimmom orþom	*Sævis verbis*
GVDRÚN sono.	GUDRUNA *filios.*
II.	II.
Hví sitit *l*) er	*Cur vos sedetis?*
Hví sofit lífi 7)	*Cur vitam somnô transigitis 7)?*

Teiti

i) *Sliþ-fengligsta*, L. *Sliþr fengligsta*, divisim S. membr., hic est scripturæ compendium vulgatum in priore vocis parte, quod facile per *Sliþr* enuntiari vel suppleri potest.

k) Trauþmál, una voce L. et S. et parum sanè ad rem ipsam interest.

l) *Er* exclud. Membr., et L. intra cancellos ponit, sed multô melius eam voculam servavit S.

tatus) *ad patrem suum mitteretur. Deinde suspendiô necatus est. Ubi autem rex* Jormunrecus *accipitrem adspexit, et in mentem venit (quod commiserat &) quemadmodum accipiter volandi facultate destitutus esset, utpote pennis orbatus, ita invalidum esse regnum suum, cum senex esset et visu-captus (filio orbus).*

4) Verbum *at senna*, *jurgare*, et quidem ejus Præteritum *sennti*, in Tomo I. hujus Eddæ exhibet *Hymis-Qvida.* Nomen verò quod adtinet, consulendum est Gloss. ejusd. Tomi, sub eo ipso vocabulo.

5) Quod ad priorem partem hujus Adjectivi adtinet, res est sanè-quam ambigua. Carmen *Völu-spa* hujus Eddæ numerat amnem nomine *Sliþr* inter infernalia flumina, atque eum cum *sordibus et ensibus* profluere prædicat. A posteriore, quod amnis citato loco provehere perhibetur, aliquod, quantumvis tenue satis ut multis visum iri putamus, ab eo, inquirimus, mutuati sumus qualecunque fundamentum nostræ huic interpretationi, et sanè contextus verum nobiscum facit, quicquid de verbis sit.

6) Utcunque de aliis est. *Mál* certè de *negotio* vel *re* cum ratione accipi potest e genio Sermonis nostri, ut adeô sit sensus: *Res molestas enumeratas*, nam *Travþr* vagum est vocabulum.

7) Componendum sanè est è *Sigurdar-Qvida* ultima vers. XI. lin. 5 et 6: *þar mvn ek sitta ek sofa lifi.*

Hví tregraþ 8) yckr
Teití at mæla,
9) Er *m*) Jórmvnrekr

Cur vestro animo molestum non est
Hilares sermones proloqui?
9) *Postquam* Ermanaricus

Ydra

m) Jórmvnrekr hoc loco, uno *c.* l. *k.* Omnes; ut opinamur altera lectione rectius sub var *e* supra. Consule Gloss. Tom. I. Hujus Eddæ, ubi nominis etymon exhibitum est.

8) Vidimus libros, qui præferaunt *Tregr*, absque negatione, unde sensus foret talis: *Cur vobis molestum est l. vos piget*, contra intentionem reginæ loquentis, et contra rem ipsam.

9) Auctor hanc rem in sequentibut exornat satis et amplificat, ex persona muliebri. *Snorrius* autem eam simplicius et distinctius narrat; verba ejus: Þat *var eitt sinn er Ermenrekr konúngr reid or skógi frá veidum med hird sina, en Svanhildvr drottníng sat at haddbliki, þá riþu þeir á hana, ok tróþu hana undir hesta fótum til bana;* i. e. *Evenit aliquo tempore, cum rex* Ermanaricus *ab saltu et venatibus equo domum veheretur cum suo satellitio;* Svanhilda *autem regina apricaretur comæ candefaciendæ gratiâ, ut equos in eam incitarent* (jussu boni regis, sine dubio), *conculcarentqve equorum pedibus usque ad necem.* Relatio *Volsunga-sagæ* hæc est, notanda sanè, maximè quod ad regis consiliarum adtinet: *Bicki mælti, þat er sæmilegt, herra, at vita hvat tídt er vm, þó vandt se upp at bera, en þat er um vêlar þær, at sonr þinn hefir fengit fulla ást Svanhildar, ok er hon hans fridla. ok lát slíkt eigi óhefnt. Mörg ill rád* (*illrád*, una voce, *Björner*) *hafdi hann ádr kent, þóat* (ok at *Björner*) *þetta bite fyrir ok hans rád ill. Konúngr hlyddi hans mörgum rádum. han mælti, ok mátti eigi stilla sig af reidi. at Randver skyldi taka ok á gálga festa. Ok er han var til leiddr gálgans, þá tók han hávk einn ok plockadi af honvm allar fiadrirnar, ok mælti, at syna skyldi faudr hans. Ok er konúngr sá, mælti han. þar má nú siá at honvm þikir ek þann veg hníginn sæmdinni, sem havkrinn fiödrunum. ok bidr hann taka af gálganum. Bicki hafdi þar ummælt* (*umvælt*, rectius forte) *á medan, ok var han dandr. Enn mælti Bicki. aungvum manni áttu verri at vera enn Svanhildi. lát hana deyia med skömm. Konúngr svarar. þat rád munvm ver taka. Sidan var hon bundin í borgar-hlidi. ok hleypt* (hleypti, *Björner*, minus rectè) *hestum at henni* (fortasse, *á hana*). *En er hon brá sundr augum, þá þordu eigi hestarnir* (*hestarnar*, *Björner*, vitiosè) *at spora hana. Ok er Bicki sá þat, mælti han, at belg skyldi draga á höfud henni. ok sva var giört. en sidan lét hon líf sitt.* Cap. citati Libri XVIX. pag. 106 & 107. Id est; *Bickius* (ad regem nimirum reversus) *fatus est: Addecet sanè, domine! scire quid rerum agatur, etsi indicatu periculosum sit; id autem pertinet ad eas fallacias* (*fraudes*), *quod tuus filius nactus est plenum amorem* Svanhildæ. *atque ea illius est concubina* (*amasia*), *cave sanè, ne id inultum sit: Multa malitiosa consilia ille* (Bickius) *antea* (*regem*) *docuerat, etsi hoc efficacissimum existeret, accedens cæteris ejus consiliis improbis. Rex obsecutus est multis ejus consiliis; ille profatus est, atque ab iracundia sibi temperare nequibat,* Randverem *comprehendi, et patibulo suffigi, jubens. Ubi autem hic ducebatur ad patibulum, sumsit accipitrem, atque ei evulsit pennas omnes, jussitque, ut ille suo patri ostenderetur. Quem cum rex videret, ita loquutus est: Ibi videre licet, quod ille existimat, me itidem splendore dignitatis exutum esse, quemadmodum accipitrem pennis. Simul*

jubet

Ydra systor	*Vestram sororem*
n) Unga at aldri	*Juvenculam ætate*
Jóm of traddi 10)	*Equis contrivit*
o) Hvítom ok svörtom 11)	*Albis atque nigris* 11)
A *p*) her-vegi 12)	*In via publica* 12),

III.

n) *Unga*, Omnes L. non enim *Júnga*, quod harmonia literarum poëtica videretur poscere, sed plura talis licentiæ Nostratium exempla dedit homo eruditus *J. Olavius* in Tractatu suo, præmium publicum nacto, qui inscribitur Danicè: Om Nordens gamle Digtekunst; et sanè alia exempla hujus non ingratæ negligentiæ invenire est apud Auctorem in hac ipsa Oda.

o) Hic novum versum, quatuor lineis constantem orditur S. nulla sub necessitate.

p) Membr. ipsa a prima manu, *Helvegi*, i. e. *via funestâ*, sed deinde id in ea subductum est, quod tamen L. adhuc præfert ex varietate lectionis. Lectio Chartarum sincera hic multum præstat.

---

jubet eum patibulo detrahi. Interea Bichius *de eo enecando mandatum* (*lictoribus*) *dederat* (*ejus necem procuraverat*) *adeóque* (Randver) *jam extinctus erat. Porrò* Bickius (*regi*) *loquutus est: Adversus neminem infestior esse debes, quam* Svanhildam; *cura igitur, ut ea ignominiosa morte pereat. Rex respondet: id consilii capiemus. Deinde adeò illa in porta urbis, vincta, collocata est, atque equi in eam immissi. Ubi verò ea obtutum oculorum intendebat, equi non ausi sunt ungulas suas ei admovere. Quod cum videret* Bickius, *consilium suggessit, ut caput ei sacculo involveretur. Ita factum est, et hoc modo ea statim vitam suam amisit.* Hic verum evenit vaticinium *Brynhildæ Budliadis* morituræ de Gudruna regina et ejus filia *Svanhilda*, vers. IX. et seqv. a fine in *Sigurdar-Qvida* ultima: *Mun hon Svanhildi Senda af landi Sina mey Ok Sigurdar. Hana muno bita Bickia ráþ. Þviat Jórmunrekr Oþarft* (*óþarfr*) *lifir.*

In transitu res duas hic advertimus, nempe *regem stultum* et *crudelem*, et *Consiliarium regium vafrum* et *malitiæ plenum*.

10) Formatio Præteriti obsoleta, pro *Tród*, a te Indicativi *Tred*. Ita etiam Priscos usurpasse novimus Svardi, *juravi l. juravit*, pro *Sór*, id, quod hodiè hominibus nostratibus, nimium peritis in quibusdam rebus, sed in hac re imperitis, parum ad palatum fore arbitramur.

11) *Hvítom-svörtum-grám*; mira simplicitate regina rem exadgerare studet ab equorum coloribus, re ipsa dicere vult, equos in filiam immissos multos numerô fuisse; respice etiam ad N. 9.

12) Quod *Herr*, prior pars vocis, in prisco sermone, et quadamtenus etiam in hodierno, nimirum voce *Alls-heriar*, populum notet, ante ad hunc Tomum monuimus et adstruximus.

q) Grám gáng-tavmom	*Griseis, cursui adsvetis,*
Gotna 13) hrossom.	*Viatorum* 13) *vectoribus* (*jumentis*).
III.	III.
r) Urþv-a iþ glikir	*Neutiquam vos similes extitistis*
þeim 14) GUNNARI	GUNNARI *ac ceteris* 14),
Né in heldr hvgþir 15)	*Neque adeò animati*
Sem var HAUGNI.	*Quemadmodum erat* HÖGNIUS:
Hennar s) mvndoþ iþ	*Ejus* 16) *mortem, opinor,*

Hef-

q) *Gram*, per *a* lené, omnes Libri, quod sanè potuerit esse dandi casus, ab *Gramr*, rex, in connexione referendum ad subsequens *Gáng-tavmom*, quando sensus foret: *Regi in cursu obsequiosis*, sed alteram tamen lectionem nobis præferre libitum est.

r) *Úrþv-a*, uno verbo, Membr. rectè, ut ab ea sperare erat. Sed *Urpv a*, divisim L. e. S. perperam et invito Sermone.

s) *Manoþ*, per *a*, pro more suo, S. et quidem in futuro Indicativi modi, quod quidem multum valet ad stimulationem præ altero, verum tamen admitti non potest in sermone, propter sequens *Ettiþ* in Subjungendi modo.

13) *Gotnar* propriè ii, *qui terrâ iter faciunt*, quemadmodum e contrario *Flotnar*, *qui mari proficiscuntur*. Prius a Verbo *at gá*, *ire*, *ambulare*; posterius ab *At flióta*, *fluitare*, *innatare*, ortum ducunt. Et sanè istud *Gotna* hic videri posset in Sermone poëtico supervacaneum, utique adversus regulas *Eddæ Snorrianæ* adpositum est. Verba ejus expressa sunt Periphrasi non utendum esse, ubi ipsum rei vocabulum per se plenum et planum est; hoc autem nostro loco arbitramur *Hross* per se satis plenum ac planum esse. Utut ea sunt, nihilo minus tamen nobis visam est Auctoris periphrasin quomodocunque in versione exprimere.

14) Hic etiam suis verbis comprehendit *Högnium* Gunnaris fratrem, etsi mox postea de eo separatim loquatur quæ polylogia muliebris est; *Urþv-a iþ glikir &c.*, lin. præced. non temerè dixit regina; nam *Volsunga-saga* testimonium universale de *Volsungis* et *Gjukungis* expresse habet: *Volsúngar ok Giúkúngar segia menn at verit hafi mestir höfdingiar ok ríkismenn, ok sva finzt i öllum forn-qvædum*; i. e. *Famâ hominum constat*, Volsungos et Gjukungos *omnibus heroibus* ac proceribus (*viris potentibus*) antecelluisse, *quæ res* etiam in *omnibus* priscis Carminibus *celebratur*; Cap. libri cit. Cap. XLVII. pag. 105. Quodsi dictos fratres *Gjukongos* l. *Niflungos* aliunde non cognoverimus, sanè eorum animi et corporis fortitudinem satis superque didicimus ex Odis nobilibus, quæ inscribuntur *Atla-qvida in Grænlenzka* et *Atla-mál in Grænlenzko*.

15) *Hvgþir*, oppido rarum vocabulum, contractum ex *Hvgaþir*.

16) Nimirum *Svanhildæ sororis vestræ*. Et mirô adfectu deinde repetit mentionem de fratrum animi fortitudine.

Hefna leita
Ef iþ móþ *t*) ettiþ
Minna bræþra,
Eþr harþan hvg
u) Hún-konúnga 17).

Ulcisci tentaretis,
Si possideretis audaciam
Meorum fratrum,
Vel animum adsperum
Hunnicorum *regum* 17).

IV.

Þá qvaþ þat *x*) Hamdir
Inn hvgom stóri.
Lítt mvndir þú
y) Leyfa dáþ Havgna 18)

IV.

Tunc id profatus est Hamder
Ille magnis animis præditus:
Parum sanè credo te
Laudasse virtutem Högnii 18),

z) Þá

t) *Ættiþ*, S. ratione vulgari, et recte.

u) *Hún konúnga*, divisim, omnes Libri, quam lectionem non ausi sumus adoptare, etsi non ignoremus Virum eruditum *P. K. Anckernm* statuisse in sua Præfatione ad LL. Juticas ab se editas, quod tales divisiones a prisca majorum simplicitate in scribendo provenerint.

x) *Hamþer*, per þ, Omnes iterum, quæ litera sub talibus circumstantiis utinam penitus in sermone nostro fuerit eliminata. Conf. Introductionem prosaicam supra sub var. *d*.

y) *Leifa*, per *i*, ɔ: *linquere*, S. Vide peritiam Librarii in nostro Sermone!

17) Tacitè intelligi vult, ut opinamur, *Sigurdum*, primum maritum suum, qui ei maximè erat cordi; et Plurali utitur numero, prö singulari, ad ejus decus amplificandum. Quid enim *Attalum*, maritum suum secundum, in exemplum sumeret? qualiter erga eum animata fuerit, satis constat ex *Atla-málom enom Grænlenzko*. Præterea *Vilkina-saga* memorat, animi mollitiem ei expresse objectam fuisse.

18) Mirè de *Högnio* solò loquitur, cum tamen sine dubio *Gunnar* frater unà cum illo interfuerit consilio de *Sigurdo* è medio tollendo, imò auctor ejus consilii præcipuus, ut notum esse potest ex *Oda Sigurdi* ultima, et *Volsunga-saga*. Atqui dicta Oda, cujus testimonium in hac re plurimi facimus, commemorat *Högnium dissvasisse* istud flagitium, versu, qui incipit: *Eine þvi Havgni Annsvör veitti:* usque ad lin. 8 versûs proximé sequentis. Verum occasionem hujus improperii rapuit princeps regius, invidiosè quidem, è matris verbis præced. *Ne inn heldr hvgþir Sem var Havgni.*

z) Þá er Sigvrþ vökto 19)
Svefni or.
20) Bækvr þ) vóro þínar
Enar blá-hvíto
Roþnar í vers dreyra
Fólgnar í val-blóþi 21).

Quando Sigurdum
E somno exsuscitarunt 19).
20) *Acupictilia tua erant,*
Illa caerulo et albo colore prædita,
Rubefacta mariti sangvine,
Cooperta funesto cruore 21).

V.

Urþo þér æ) bráþar 22)
Bræþra hefndir
Sliþrar 23) ok ſárar
Er þú ſono 24) myrþir.
25) Knættim a) úngrar
A Jórmvnrecki
b) Samhyggiendr 26)
Syſtor hefna.

V.

Evenerunt tibi [*nimium*] *præcipites* 22)
Fratrum ultiones,
Nefariæ (*funestæ*) 23) *atque acerbæ*
Ubi tu gnatos [*tuos*] 24) *occidisti.*
25) *Sanè possemus juvenculæ*
In Ermanarico,
Consentientes 26),
Sororis mortem ulcisci.

VI.

z) *Er þeir Sig.* &c. S.

þ) *Váro*, S. et rectè sanè ex dialecto Toparchiæ Thingeyensis in Islandia.

æ) *Bráþar*, cancellis includit L.

a) *Ungrar* á, exclud. Membr.

b) Ita Membr. et L., sed *Samhygendr.* præfert S.

---

19) Ad invidiam pluralem numerum hic usurpat juvenis regius, cum tamen vulgò constet, solum *Guttormum*, Niflungorum fratrem, Sigurdum cum conjuge sua cubantem in lecto, ac dormientem, adortum esse.

20) Has *Bækvr* quod adtinet, nonnihil illustrasse, nos opinamur ad *Odam Sigurdi* ultimam & alibi. De *ſtragulis* sanè *lectualibus*, sive ea fuerint lodices, sive gausapæ, nobis *Brekán* l. *ábreida*, maximè eò vergit nostra opinio, ut *gauſapæ* hic sint intelligendæ, in quibus acupingendis mirè se adhuc exserit mulierum nostratium ingenium artificiosum.

21) Hæc ultima linea nullo alio proposito adposita est, quam rem quomodocunque amplificandi.

22) *Bráþar-hefndir.* Quod regina hanc ultionem fratrum statim aut paulò post eorum necem exsequuta fuerit, adparet ex Edda nostra in *Odis Attali* regis, atque ex *Volſunga-ſaga* Cap. XLVII. pag. 102, ut adeò Auctor non temerè hic posuerit nomen *Bráþar.*

23) Respice ad Adnotationem nostram superius, ad I. vers. hujus Odæ sub No. 5. Utcunque est de aliis, sanè res ipsa utrobique vertitur in cardine originationis vocum nempe *Sliþr.* ibidem memoratæ, et *Slidra*, gen. f. quæ *Labem*, etiam in Sermone hodierno, denotat. Ab harum alterutra, vel utraque, Auctor formasse videtur Adjectivum hoc, alias prorsus insolens. Ab hac ultima acceptione pendet nostra parenthesis h. l. sed versio ipsa in contextu refert se ad ea, quæ adtigimus sub No. 5 modo adlata.

24) Non sine ratione princeps regius matri suæ hoc, præ aliis omnibus, exprobrat.

25) *Si* nimirum *tu filios tuos è medio non ſuſtuliſſes.*

26) Sanè quam rectè et necessariò hoc nomen interposuit Auctor.

VI.	VI.
c) Beriþ hnosfir fram 27	*Promite thesauros* 27)
Hún-konúnga.	Hunnicorum *regum;*
Hefir þú ockr hvatta 28)	*Tu nos jam stimulâsti* 28)
At hiör-þíngi.	*Ad ensium concilium.*

VII.	VII.
Hlæiandi Gvdrún 29)	*Ridens (gestiens)* Gudruna 29)
Hvarf til skemmo 30)	*Contulit se ad promtuarium* 30),
Kvmbl 31) konúnga	*Insignia cassidum* 31) *regiarum.*
Or kérom valdi	*E vasariis delegit,*
Síþar bryniор	*Demissa[que] cataphractas,*
Ok sonom færþi.	*Et gnatis adtulit.*
d) Hlóþvz 32) módgir	*Onerarunt* 32) *animosi corporibus*
A mara *e*) bógo.	*Suis caballorum armos.*

VIII.	VIII.
Þá qvaþ þat Hamdir	*Tunc effatus est* Hamder
Inn hvgom stóri.	*Ille magnanimus:*
Sva komaz 33) meirr aptr	*Ita post revertentur* 33)
Móþvr at vitia	*Ad matrem visendam*
f) Geir-niörþr 34) hníginn	*Frameæ Divus* 34), *dejectus*

A God-

c) *Beriþ hnosfir* &c. uno versu et quatuor lineis sistit S.
d) *Hlóþvz* cum sequentibus novum versum orditur S.
e) *Bóga*, S.
f) *Geir-niörþr hníginn*, in Num. sing. omnes Libri, et loquitur princeps regius de se ipso, atqui tamen fratres suos simul intelligit.

---

27) Jam consilium cepit juvenis regius, ex matris adhortatione, sororis crudelem occisorem, regem Ermanaricum, adoriri, necandi gratiâ. Quod autem ad sequens *Húnkonúnga* adtinet, relegamus Lectorem ad nostram adnotationem supra ad vers. III. n. 17. quanquam non diffitemur interea, *Volsungos* omnes sub eo nomine comprehendi posse. Sanè *Hunni* isti videntur Germaniam et adjacentes regiones latè pervagati fuisse, atque locis compluribus sedes sibi occupavisse.

28) *Cum effectu nimirum," adeò ut tua incentiva* (oratio) *non fuerit irrita.*

29) Nimirum ab sui incentivi optato effectu l. exitu. Et *Hlæiandi* hic modò pro *Gladr, hilaris*, positum est, quemadmodum contrà *Grátandi*, pro simplici *tristis*, inferius Vers. IX.

30) Ubi nempe arma bellica, atque aliæ raritates, erant reposita.

31) *Kvmbl* in galeis *Cristas* aut alia *insignia distinctiva* inter belligerantes olim vocata fuisse in nostro Sermone, satis notum est.

32) *Hlóþvz*, pro *setto sik* l. *stigo*, oppidò quam eleganter dictum est ab Auctore poëta, et notandum sanè ab aliis ejus artis cultoribus.

33) *Komaz*, Verbum medium, ad itineris difficultatem exactuam pertinet.

34) *Geir-niörþr* est adpellatio poëtica *militis*, et sanè cujusque *viri*.

Á God-þióþo 35)
At þú erfi
36) At öll ofs dryckir
At Svanhildi
Ok fono þína.

In Teutonica *regione* 35),
Uti tu convivium parentale
36) *Nobis omnibus [defunctis] agites*,
Svanhildæ [*nimirum*]
Ac filiis tuis.

IX.

Gvdrún grátandi
Giúka dóttir
Géck hon tregliga 37)
Á tái fitia 38)
Ok at telia
g) Tárok hlýra
Móþvg fpiöll 39)
A margan veg.

IX.

Gudruna *plorans*
Gjukiô *sata*
Ibat luctuose 37)
Pedibus [*suis*] *insessum* 38),
Atque enumerandum
Lacrymosas fratrum [*suorum*]
Clades 39), *animi plena*,
Multimodis.

X.

Þriá h) viffa ek elda
Þriá viffa ek arna 40)
Var ek i) þrimr verom
Vegin 41) at húfi.
Einn var mér Sigvrþr
Avllom 42) betri

X.

Tres ego noveram ignes,
Tres ego noveram focos 40),
Tribus ego maritis
Vecta sum ad ædes.
Unus mihi Sigurdus
Omnibus 42) *melior evenit*,

Er

g) *Tárok*, per *k* in fine, omnes Libri. Interea notum est, literas *k* et *g* lubenter inter se alternari, sed iis præcipuè notum, qui non transitorie in his literie versati sunt, aliis non item. *h) Viſſac*, S. utrobique, tenui discrimine.
i) þ*remr*, per *e*, Id. vulgatè.

35) *Gothos* itidem, ut *Hunnos*, latè Germaniam, quemadmodum alias plures regiones, pervagatos esse in sua emigratione, atque ibi unam ex pluribus certam sibi sedem occupasse, credibile est. Interea respice ad antecedens Poëmatium, quod nomine cluet *Hel-reid Brynhildar*, vers. VII. lin. 6, cum nostra adnotatiuncula ibid.

36) Notanda hic sarrê est adplicatio particulæ *At*. pro *Eptir*, post, quod nostrates jam diu usurparunt, et rectè.

37) *Tregliga* hic positum videtur pro *Tregaliga*, ab subst. Tregi, *luctus*; non enim ab Adj. *Tregr*, *lentus*, *tardus*, *invitus*.

38) Auctor benè hic expressit consvetudinem muliërum considentium, quibus crura pro solio serviunt.

39) Hanc versionem, bona, ut opinamur, ratione inducti, posuimus, potius quam ut *Colloquia* l. *sermones* poneremus.

40) Mira garrulitas muliebris in hisce quatuor lineis emicat, et sanè Auctor in hac ipsa re, adfectus quod adtinet, se ipsum superavit.

41) Observanda utique hæc usurpatio Verbi *at vega*, nam ea hodie apud Nostrates prorsus insolens est. Alias *J. Olavius* Hypnon. aliquid monuit de simili vocis hujus acceptione in Gloss. sui *Synt.* de *Bapt.*

42) Maritis sc. cæteris, quorum primus et primarius suo meritô extitit *Sigurdus*.

Er bræþr mínir
At bana vrþo.

.Cui fratres mei
Necis auctores extiterunt.

XI.

k) Svarra ſára 43)
Sakaþ ek ne *l*) kvnna 44).
Meirr þóttvz 45)
Mér vm ſtríþa
Er mik avþlíngar
Atla gáfó 46)
47) Húna hvaſſa
Hét ek mér at rúnom.
Máttigac bölva
Bætvr vm vinna
Aþr ek *m*) hnóf höfvþ
Af *n*) Hniflúngom 48).

XI.

Acerborum vulnerum 43).
Accusationem proferre mihi non licuit 44).
Amplius intendebant 45)
Mihi molestiam facessere,
Ubi me principes
Attalo *dabant* 46).
47) *Pueros [meos] acres*
Accivi mihi ad colloquium;
Calamitatum nequii
Satisfactionem obtinere,
Priusquam abciderem caput
A collo Niflungis 48)

XII.

o) Géck ek til ſtrandar 49)
Gröm *p*) vark nornom 50)
Vilda ek hrinda

XII.

Accessi ad litus 49),
Irata eram deabus fatorum arbitris 50),
Destinabam a cervicibus depellere

q) Stríþ.

k) *Svara*, per unum *r*, omnes Libri.
l) *Kvnno*, omnes Libri, miro sanè errore; necessitate adacti, nos reposuimus *Kvnna*.
m) *Hnóf*, per *o* grave, omnes Libri.
n) *Niflúngom*, omnes Libri, sine adspiratione, legis poëticæ securi.
o) *Geck*, tantum, L. *p*) *Varek*, S. fortasse aliquanto potius.

43) Nempe ex mariti cæde acceptorum, et sanè *Sár* hic de *atroci damno* eleganter adplicantur, quemadmodum apud Latinos *vulnera* de *jacturis*, atque imprimis apud Ciceronem in suis Orationibus.

44) Nimirum propter fratrum potentiam prævalentem.

45) Nempe fratres mei, conf. lin. 5. Et illo verbo þóttvz mirè extenuat regina injuriam fratrum.

46) Quod etiam conjugium sanè infeliciter evenit; vide *Odas Attalinas.*

47) Mira brevitate transilit regina cædem fratrum suorum, verum hic oportunè infert mentionem eorum ultionis incepte.

48) Ita parvulos filios occisos vocat propter cognationem eorum cum fratribus suis, qui *Niflungi* vulgari nomine cluebant.

49) Respice ad Introductionem hujus Odæ, et *Snorrium* in Edda sua, cujus hæc verba sunt: *Eptir þat fór (ſnöri, Al.) hon til ſiövar ok hliöp á ſæinn ok vildi tyna ſér*, i. e. *Illa deinde* (nimirum post cæsos filios et maritum) *abiit* (*convertit ſe*) *ad mare, atque in id curſu ſe conjecit* (*exſiliit*) *propoſito animi, ut ipſa ſibi mortem conſciſceret.*

50) De *Fatis s. Parcarum decretis* antea aliquoties non nihil monuimus ex hominum priscorum sententia.

q) Stríþ-gríþ 51) peirra,
Hófo mik ne *r*) drecto
Hávar báror 52).
Því *) ek land vm ſték
At liſa ſkyldak 53).

Earum vehementem persecutionem 51)
Sublimem vectabant me, neque submergebant,
Celsi fluctus 52);
Ergo in terram adscendebam,
Ut [amplius] viverem 53).

XIII.

Géck ek á beþ
s) Hvgþak mér fvr betra
Þriþia ſinni
Þióþ-konúngi 54)
Ól *t*) ek mér jóþ 55)
Erfi-vörþo
u) Erfi-vörþo 56)
x) JÓNAKVRS ſono.

XIII.

Scandebam thorum [conjugalem],
(Eam mihi melioris fortunæ occasionem sperabam)
Tertia vice
Cum rege celebri 54):
Peperi (genui) mihi proles 55)
Hæredii custodes,
Hæredii custodes 56),
IONACRI *gnatos.*

XIV.

En vm SVANHILDI

XIV.

Circum autem SVANHILDAM

Sáto

q) *Stríþ-gríþ*, omnes Ll., vel poticius *Stríþ-gríþ*, quod posterius vellemus ut Librariis nobis interpretari placuisset.

r) *Dreçþó*, omnes Ll. per þ.

*) *Ek*, explodit S.

s) *Hvgþak mér fvr þetra*, omnes Codd. præferunt.

t) *Er*, L. in contextu.

u) Ita S. solus, et L. intra cancellos; at ipsa Membr. penitus ignorat hanc verborum iterationem. Deinde *Erfi vörþo* divisim exhibent L. et S.

x) *Jonakvrs ſonom*, omnes Ll. quod non potest consistere cum circumstantiis in contextu; conf. tamen varietatem lectionis proximè præcedentem.

51) Priorem partem vocis hujus insolentis quod adtinet, consulendum verbum *At ſtriþa einom* (cum Dandi casu) vers. proximè præced. lin. 4. et in *Odis Attalinis*: *Striddi ſér harla.*

52) Componendum sanè est vaticinium Brynhildæ morituræ de Gudruna, in *Sigurdar-Qvida* ultima.

53) *Snorrii* verba de ea re et proximè sequente hæc sunt: *Hana rak yfir fiördinn ok kom hon þá á þet land er átti Jonakr konúngr En er han ſá hana tók han hana til ſín ok feck hennar;* i. e. *Illa fluctuum beneficiô per ſinum translata est, atque eam terram adtigit, quam posſidebat rex Jonacer. Is autem cum eam videret, recepit eam in domum ſuam atque in matrimonium ſibi adſcivit.*

54) *Geck — — á beþ-konúngi;* phrasis hæc in simplicitate sua sanè quam ornata est et imitatione digna.

55) *Ol ek mér Jóþ;* nihil magis genuinum, neque svavius, regina dicere potuit; et autem svavitati Pronomen *mér* maximè hic inservit in connexione cum cæteris verbis.

56) Dilatatio in hoc est, et quidem ea iteratur ex adfectu materno, et mirè lin. ult. de *filiis* loquitur regina tanquam ab se alienis. Reverà autem ait, se illos unacum *Jonacero* rege genuisse. *Erfi*, pro *Arfr*, in nostro Sermone non sanè est tralatitium; ut nunc est, occurrit tamen locus poëtæ insignis Egilli Skallagrimi f., ubi ille dixit: *Nid-erfi Narfa*, de *Nocte* l. *tenebris*, qua de re alter nostrum aliquid jam dudum observavit.

Sáto *y*) þýiar 57).
z) Er ek minna barna
þ) Bazt fvll-hvgþak 58).
Sva var SVANHILDVR 59).
I fal mínom
Sem *æ*) veri fæm-leitr 60)
Sólar geifli.

Sedebant famulæ 57),
Cui ego meorum liberorum
Optimè sanè cupiebam:
Talis erat SVANHILDA 59)
In ædibus meis,
Qualis foret adspectu decorus 60)
Solis radius.

XV.

a) Gödda ek gvlli
Ok gvd-vefiom 61)
Áþr ek *b*) gæfac
GOD-þIÓþAR 62) til.
þat er *c*) mér harþazt
Harma minna
Of þann inn hvíta
d) Hadd 63) SVANHILDAR,
e) Avri troddo 64)
Und jóa fótom.

XV.

Beavi [eam] aurô
Et divinis (eximiis) textilibus 61)
Ante quam nuptum darem
In GOTHICAM *regionem* 62):
Is mihi asperrimus est
Meorum luctuum
De candida illa
Comâ 63) SVANHILDÆ,
[Quam] in coeno conculcabant
Sub equinis pedibus.

XVI.

En fá fáraftr
Er þeir SIGVRþ minn 65)

XVI.

Is autem [luctus] acerbissimus,
Quod illi meum 65) SIGURDUM,

Sigri

y) þígear, S. *z) Enn, at*, Ll. omnes, quam lectionem sprevimus ut ineptam.
þ) *Bazt*, per *a*, Ll. omnes. *æ) Væri*, L. et S.
a) Hæc est lectio Membr. *b) Gefac*, S. *c) Mér*, ignorat S. item L.
d) Hodd, L. ex varietate Lectionis, quod vix est ut procedat.
e) Has duas lineas ad sequentem versum transfert S.

57) Mirè et svaviter dilatat regina rem tenuem, nempe *Educationem filiæ Svanhildæ in ædibus Jonacri et suis.*

58) Verbum hoc in hac compositione vocum est adeò rarum.

59) Inter omnes Poëtarum elegantias nihil svavius vel splendidius inventum iri opinamur, quam hasce quatuor lineas, quod non mirum, nam matris adfectus hic loquitur.

60) Istud *fæmleitr* sanè quam aptè et splendidè hic injicitur.

61) Nihil ornatius, neque svavius, neque ad adfectum personæ loquentis aptius, unquam dictum est.

62) *Gód-þióþ* quod adtinet, aliquid ante nugati sumus sub N. 35 ad versum VIII. lin. 6. Alias, in hoc et similibus, res redit ad homines nobis in Geographia antiqua peritiores.

63) Observa hic quam exactè Auctor sequatur adfectum et mores muliebres.

64) Mirè utitur plurali, cum tamen hoc flagitium sine dubio ad solum regem Ermanaricum pertinuerit. Licebit tamen hic ejus ministros vel servos intelligere, vel eum ipsum unàcum consiliario suo Bickio, de cujus salutari consilio antea vidimus sat superque sub N. 9 ad vers. II. hujus Odæ.

65) Istud *minn* sanè quam ob amoris svavitatem adjectum est.

Sigri 66) ræntan
I sæíng vágo 67).
En ſá grimmaſtr
Er þeir 68) GVNNARI
Fránir ormar
Til fiörs *f*) scriþo 69).
g) En ſá hvaſſaſtr 70)
Er til hiarta fló 71)
Konúng óblavþan
Qvicvan ſkáro.

Victoriâ 66) spoliatum,
In cubili occiderunt 67;
Is autem atrocissimus,
Quod GUNNARI *68) illi*
Corusci angves
Viscera vitalia usque adrepserunt 69);
Is verò acutissimus 70),
Qui in cor usque penetravit 71),
[Quod] regem intrepidum
Vivum exsecuerunt.

XVII.

Fiöld man ek bölva
h) Fiöld man ek barma
Beitto SIGVRÞ.
Enn blacka *i*) mar
Heſt inn *k*) hraþ-færa
72) Láttv *l*) hinig renna
Sitr eigi hér
m) Snór né dóttir
Sú er GVDRÚNO
Gefi hnosſir 73).

XVII.

Multum memini calamitatum,
Multum memini luctuum,
[Illi] ferró oppresserunt SIGURDUM *72).*
Mannum illum atrum 73),
Equum illum cursu velocem,
74) Fac, ut illuc adcurrat.
Non adsidet heic
Nurus, neque filia 75),
Quæ GUDRUNÆ
Donet pretiosa 76).

XVIII.

f) *Sciþo*, L. sensu cassum. *Scáro*, secuerunt, S.
g) Hic versum, quatuor lineis comprehensum, separatim inchoat S. tenui sub ratione.
h) Hanc lineam plenè præfert S. item L. sed cancellis clausam. In Membr. autem ipsa nullum ejus existit vestigium, quod sanè mirandum, nam poësis eam, aut saltem aliquid tale, efflagitat.
i) *Marr*, S. *k*) *Hraþ-föra*, per ö, omnes Ll. *l*) *Þinnig*, *iſtuc*, S.
m) *Snos*, L. ex varietate; neque sane audemus eam lectionem penitus improbare, propterea quod nobis nota est literarum *r* et *ſ* amica inter se permutatio.

66) E *Sigurdar-Quida* ultima notum est, quod *Guttormus* Niflungorum frater eum vulnere lethali prior sauciaverit.

67) *Þeir-vágo*; quinam *þeir*? cum tamen modò ante viderimus *Guttormum* solum necem Sigurdo intulisse. Qvinam sanè, præterquam fratres reginæ, qui suum fratrem, adolescentem magis ac simpliciorem, ad hoc nefarium scelus adlegarunt, in sororio suo ac jurato socio perpetrandum.

68) *Þeir* ad lineam sequentem pertinet.

69) De ipsa hac re effusè agit Poëmatium *Gunnari-ſlagr.*

70) Vide et admirare copiam Auctoris et Sermonis nostratis in iis quatuor epithetis: *Harþ-aztr*, *ſáraſtr*, *grimmaſtr*, *hvaſſaſtr.*

71) Tenerrimo cum amoris adfectu erga hunc fratrem suum regina hæc loquitur de luctu, quem in ejus jactura acceperat, tanquam de telo quodam missili.

72) Verba hic dirigit regina ad filiorum præstantissimum, nimirum *Hamderem.*

73) *Géfi hnosſir*, oppidò quam aptè posuit Auctor, moralitatis muliebris exprimendæ gratia.

XVIII.

74) Minztv SIGVRÞR
Hvat *n*) viþ mæltom
Þá er viþ á beþ
Bæþi sátom 75)
At þú myndir *o*) mín
Móþvgr vitia
Halr or helio 76)
En ek þín or *p*) heimi.

XVIII.

74) *Memento*, SIGURDE!
Quod nos condiximus,
Ubi nos in cubili
Ambo sedebamus 75)
Fore, *uti tu me*
Animosus viseres
Defunctus ab inferis 76)
At ego te ex mundo.

XIX.

Hlaþit er jarlar
Eiki-kavstinn
Látiþ *q*) hann vnd hilmi
Hæstan verþa.
Megi brenna
r) Brióst bavlva-fvllt
Eldr vm hiarta.
s) Þidni sorgir 77).

XIX.

Struite vos, *ministri!*
Ilignem struem,
Eamque procurate, *sub reg.*
Ut celsissima existat,
Ut adeò uratur
Pectus malorum plenum,
Ignis [*ardeat*] *circum cor;*
[*Et*] *calore liquescant dolores* 77).

XX.

Jörlom öllom
Oþal batni
Snótom öllom
Sorg at minni
At *t*) Þetta treg-rof
Um taliþ væri.

XX.

Viris omnibus
Cordi melius fiat!
Fæminis omnibus
Dolor eô minor!
Quibus hæc calamitatum (*luctuum*) *series*
Recitata fuerit.

n) *Viþ mæltom*, Ll. omnes. *o*) *Min*, expressè S. et unicè rectè.
p) Sic S. præfert; verum *Hæime*, *Hæima*, per *a* in priore, Membr. et L.
q) *Hann*, L. et S. et unicè rectè; sed Membr. ipsa *þann*, quo laborare nonnihil videtur harmonia literarum poëtica.
r) *Briost* melius orditur hanc lineam, quam ut præcedentem claudat.
s) *þiþni* Al. *t*) *þett*, S. forte ex lapsu calami.

74) Hoc versu Auctor de se ipso triumphat in commovendorum adfectuum artificio, et præterea nobis narrat rem antea penitus intactam.
75) Conferatur de his *Sigurdar-Qvida* ultima.
76) Consule omninò *Helga-Qvidam*. Ilam, quantivis pretii Poëmatium, de *Helgii* defuncti conventu cum uxore sua *Sigruna*.
77) Nunc ad se ipsam revertitur regina.

GRÓU GALDR.

GRÓU-GALDR a).

CANTIO GROÆ.

I.

1) Vaki þú Gróa 2)

I.

1) Evigila tu, Groa 2)!

Vaki

a) *Er hon gól syni sínum dauð*, addunt L. et Obl. i. e. quam in filii gratiam mortua occinit; conf. vers. I. lin. 3 & 6, it. II. lin. 4-6.

1) Hac fabellâ non inelegantur inducitur colloquium inter filium vivum et matrem mortuam, quæ et salutaria consilia e sepulcro illi promit, et plura fausta optat. Ea fabella adcommodata est ad religionem vel superstitionem Priscorum de mortuis, quos illi crediderunt conversationem cum vivis habere posse. Nemo eam ideò temerè rejecerit, quod talis religio dudum ferè obsolevit, nihilo magis quam multa miranda, quæ ex. gr. Livius, gravissimus Historicus, in excellente suo Opere narrat ex ejus ævi sensu et ratione, cujus ævi res contexuit. Utut de eo sit, aliquid veri putamus occasionem dedisse, nempe quod filius adolescens a Tyranno aliquo missus sit ad negotium quoddam exsequendum, cui periculum capitale adjunctum fuerit, ut mos erat Dynastis antiquitus erga illos, qui eorum offensionem incurrerant, cujus exemplum habetur in *Egils-saga* de Thorsteine Thorvsono, Arinbjörni cognato, cui rex Hacon Adalsteini Alumnus, quod illi ob Arinbjörnum iratus esset, legationem injunxit ad tributum e Vermia exigendum, cujus tributi exactores antea bis numerô interierant; item aliud de Hallfredo *Vandræda-skald*, ab Olao Tryggvasono ad Thorleifum Sagacem, hominem potentem, occidendum vel occæcandum ablegato; denique, quod exemplum maximi momenti foret, in Buii Æsiæ alumni Historia, nisi ea Historia, Buii respectu, fabulam partim sapiat; illum nempe, postquam fanum cum idolis combussisset, rex Haraldus Pulchricomus amandasse fertur ad Dofrium nutricium suum, latrunculos lusorios inde auferendi causa; sed ubi ille Dofrius quærendus esset, quod rex solus scîsse videtur, id non indicasse, sed jussisse, ut ipse legatus sibimet ipsi indicaret; quod ultimum sæpius occurrit in Historiis, fabulosis quidem, quæ tamen ad veritatem, sive id quod eo tempore accidere consvevit, fictæ sunt. Ut ergo redeamus ad Heroëm fabellæ, nempe Groæ defunctæ filium, ex vers. IV. lin. 1. 2, V. lin. 4, 5, VII. lin. 2. 3, et universim ex seqq. usque ad XIV. qui præ ceteris omnibus ad nostram conjecturam firmandam palmarius est, et ipsum totius negotii s. legationis scopum continet; ex his ergo omnibus concludimus, adolescenti impositam fuisse, a Tyranno aliquo, ut antea tetigimus, necessitatem proficiscendi ad potentem ac sapientem Gigantem vel Tyrannum, nescimus quem, cujus legationis primaria causa et finis

hic

Vaki þú góþ kona.	*Evigila tu, bona fœmina!*
Vek ek þik *b*) davþra *c*) dyra 3).	*Ego te* [*somnô*] *excito ad fores mortuales* 3):
Ef þú þat mant	*Si tu id meministi,*
At þú þinn mavg bæþir 4)	*Quod filium tuum juberes* 4)
Til *d*) kvmbl-dysiar 5) koma.	*Ad cumulum sepulcralem* 5) *venire.*

II.

b) *Datra dira*, per *i* in *Dira*, improbè, S. Si *Dyra* scriberetur. ut debet, sensus foret qualiscunque :: Filiabus augustam l. felicem, aut inter filias ɔ: mulieres præclaram.

c) *Dûra*, in aliis quibusdam Codicibus nobis antea visum est, unde sensus, ni fallimur, haud ineptus, imò alteri præferendus: Excito te somnis lethalibus.

d) *Kumbl-disiar*, per *i* in priori syllaba τοῦ *Disiar*, S. cui originatio videtur favere, sed usus Veterum stat pro altera lectione.

hic supprimuntur, sed dubium non est, quin ea a parte Tyranni quam maximè momentosa fuerint. Alteram autem minoris momenti causam credibile est fuisse, cur Groæ filius, regi invisus, morti objiceretur. Quod autem Auctor ipsam itineris causam non adfert, eam vel ignoravit, vel adferendam non censuit, cum præcipuus ipsi scopus esset commemorare, quod tale commercium olim inter vivos et mortuos exstiterit; saltem exstitisse creditum fuerit, uti etiam verbis et votis mortuorum magnam vim et effectum fuisse adtributa. Talis sanè commercii vivorum ac defunctorum exemplum, præ ceteris memorabile, suppeditat *Helga-quida* II. de Sigruna viva et Helgio mortuo, quod verumne an fictum sit non disputamus; arbitramur tamen ad imaginem veri, quod aliquando acciderit, ab Auctore id confictum fuisse. Conferre etiam licet de *Völva* s. Sibylla ab Odino ex mortuis evocata Vers. VIII. lin. 8. cum sequentibus ibi II. versibus, etsi illic alia partim sit ratio, nam per artem necromanticam umbra ibi excitatur, quæ ars hic ab adolescente non videtur adhibita, sed ille nudè adfuerit, ad tumulum ex condicto inter eum et matrem, dum viveret, et nihil loquutus sit præter illa verba, quæ Auctor hic narrat, vel iis similia.

2) An Groa hæc eadem sit cum Groa illa *Völva* s. saga, quæ, auctore Snorrio in Edda sua Fab. LVI. Cod. Jorundini, cotem in capite Thori laxavit, quod alicubi in suis Commentariis Gunnarem Pauli, nunc ad beatos translatum, statuere opinamur, id in medio relictum sit a nobis.

3) Scil. tumuli tui constitutus.

4) Vide notam I. sub finem. Per metrum autem dicere potuit, *mik bæþir*, sed illud multo est definitius et efficacius ad adfectum matris excitandum.

5) Duo synonyma vocabula in unum hic conglutinavit de re eadem.

II.

Hvat er nú ant 6)
Mínom einka ſyni.
Hveriu ertu *e*) nú bavlvi borinn,
Er þú þá *f*) móþur kallar
Er til moldar er komin
Ok or lióþ-heimom 6) liþin.

II.

Quid nunc sollicitat 6a)
Natum meum unicum?
Quô nunc malô oneratus es?
Cum tu matrem inclamas
Eam, quæ sub pulverem telluris devenit,
Et ab humanis domiciliis 6b) decessit.

III.

Lióto *g*) leik-borþi 7)
h) Skavztu for mik hin *i*) lævíſa 8) kona.

III.

Foedum offendiculum 7)
Objecisti mihi, callida 8) mulier.

Sú

e) *Nú*, hic explodit, S. sed ad adfectum rectiùs servatur.

f) *Módir*, S. et O. in Nominandi casu, vitiosè in constructione.

g) *Leiks borþi*, divisim, L. sed melius per hyphen jungeretur.

h) *Skautzo*, S. *ſkavſtu*, L. *ſkauſt þú*, O. Utraque posterior scriptio est tralatitia hodie; prima ad antiquitatem magis accedit, sed ambigitur tamen, an recta omninò sit; unde substituimus quod Textus exhibet, utpote Membranarum usui consentaneum. Mox *Fyrer*, O. usitatius, et in metro rigidius.

i) *Levíſa*, O. *æ* et *e* inter se lubenter apud priscos permutari notum est.

6a) Vel etiam è significatu vocis *önn*, simpliciter, Quid nunc negotii vel operæ est meo filio?

6b) Vel, è viventium habitaculis s: mundo concessit.

7) Aut tendiculam; translatio vel à ludentibus vel venatoribus, quâ etiam usus est Gretter Asmundi de stratagemate suo nobili; quô elusit personatus comitiales in conventu Hegranesensi. Ista verò stropha matris, quam hic incusat filius, videri possit consistere in petito l. jussu illius, ut hic ad se defunctam viseret, quod sine dubio plerique viventium ægrè fecerint, nisi magi quidem, qui in umbras mortuorum habent imperium, utique habere creduntur.

8) Etsi *Lævíſi* esse queat vox mediæ significationis, quemadmodum Callidus apud Latinos, tamen hic magis ad improperium usurpata fortasse fuerit ab indignante homine.

Sú er faþmaþi minn favþr 9)	*Ea, quæ amplexu foverat meum patrem* 9)
Þar baþ *k*) hon mik koma	*Eò illa jussit me venire,*
Er *l*) kveþki 10) veit	*Ubi nemini* 10) *notum est,*

Móti

k) *Han*, ille, S. adversus vers. I. lin. 5.

l) *Kveþci*, L. ex varietate; *Qveþki*, S. *Kiveþci*, L. in contextu; priores scriptiones utcunque procedunt; sed ultimæ sensus obscurus est, nisi *Kiveþ* sonet jurgium.

9) Hac linea per svavem periphrasin exprimitur conjugium. Mirè autem hic a I. persona ad 13. transit, ut adeò hæc linea in sensu conjungenda videatur cum sequentibus.

10) Viventium scilicet, ubi nempe manes mortuorum quærendi sint. *Kveþki* magna obscuritate laborat, et inauditum prorsus est, ergo hic magis ex contextu, quam proprietate Sermonis facta est versio. De cetero sensus ex Lingvæ et lectionis ratione eliciendus redit ad conjecturas: 1) ut *Kveþ* in voce illa composita positum sit pro *Hvét* (*hvat*), neutro Promominis relativi indefiniti *Hver*, quod obvium in voce *Hvetvetna*, quodcunque, per dialectum quorundam Nostratium, verbi causa in Thingeyensi toparchia, positum inquimus, ut harmoniæ literali poëticæ, quæ nonnihil laboraret in lin. præced. si *Hvetkil*, *Hveþki* hic legeretur, propter adspirationem in *Hon*, minus observabilem ob situm suum, consuleretur. Hoc ergo modo sensus foret, parum distans ab eo, quem Versio præfert: Ubi nihil notum est, neque mihi scil. neque aliis vivorum. 2) Ut ponatur, *Kveþki* quomodocunque decurtatum et contractum esse ex *Ek vetki*, i. ó. Ubi ego nihil scio, planè omnium rerum sum ignarus, ut in inferorum regione scil. ipse unus è superis existens. Hic sensus liquidius è verbis fluit, quam illi priores; etsi tamen adliteratio laboret in linea priori, relata ad hanc præsentem lineam; sed talis licentiæ exempla, alias non pauca, prostant in Edda nostra. 3) At *Kveþ* in *Kveþki* retineatur, sed pro Verbo acceptum, et *Veit* impersonaliter capiatur; sic plenè hæc enunciarentur: *Er* (*ek*) *kveþ ecki veit*, ubi (ego) ajo nihil sciri vel sciri posse, a vivis sc. apud mortuos. 4) Ut illud *Kveþ*, sit nomen, et *ki*, ut ante, negativum, item *Veit* impersonale, ut modo, in sensu potentiali; sic foret sententia: Ubi nulla vox audiri potest ɔ: ubi altum est silentium sc. apud mortuos; quo pertinet, quod hi a gravissimis Auctoribus, ex. gr. Virgilio et Ovidio Silentes adpellantur non semel. *Qved* autem substantivum verbale, gen. neutr habetur in composita voce *Vidr-kved* in *Sverris-saga* Cap. CXLVIII: *Baglar heyrdu vidrkved mannsins*; de eodem autem homine paullò ante stat: *Sá qvad vid er kesian stód á honom midivm*, ille inclamavit, simul atque gæsô medium ejus corpus transfossum est. Hæc ultima conjectura forsan primatum præ ceteris obtinuerit, et minores continet ambages quam illæ.

Móti m) men-glauþom 11).

IV.

Lavng er för
Lángir ro farvegar 12)
Lángir ro manna munir 13).

Adversus monili gaudentes 11).

IV.

Longum est iter,
Longi sunt tramites 12),
Longa sunt hominum desideria 13).

Ef

m) *Men-gloþom*, L. confusè illud prius *o*; nam inde aliquis possit credere, *Men-glóþom* legendum esse, quod coactè satis de auro viventium carbonum instar rutilô accipiretur, cujus doni gratiâ filio ad matrem veniendum fuisset. Cæteri *Men-glauþom*; etiam in plurali, non-*glavþun*, pro *Glaþning*, exhilaratio, solamen, monilium donô facta, quod cuidam haud absurdè in mentem venire posset; neque *Men-glavþo*, in num. sing. vel eodem modô accipiendo, ut *Glavþ*, pro *Glaþning* poneretur ut supra; vel, quod simplicissimum videretur, ut ea dictio ad ipsam solam matris personam pertineret.

11) Qualiscunque sensus lectionis hujus in plurali, Librorum auctoritate retentæ, foret, ut ad concilium mortuarum mulierum apud matrem habendum filius venire jussus sit, et quid vetat, quin umbræ mortuorum inter se conventus agant, oblectamenti gratiâ? qui hoc negaverit, eum ipsum ante fuisse mortuum oportet, atque negare ob experientiam propriam. Adpellationem ipsam *Men-glavþ*, congruam quantum potest ingenio muliebri, quod adtinet, ea quidem a principio videtur fuisse merum epitheton muliebre; sed postea abiisse in substantivam mulieris adpellationem, sive communem sive propriam, ut regiæ illius Principis in *Fiölsvinns-málom*. Cætera pete in varietate m.

12) Non omninò bis idem dicit mater his duobus *För* et *Farvegar*, quanquam tenue discrimen intersit; prius enim ad actum viandi pertinet, posterius ad vias ipsas. Conf. interea *Fiölsvinns-mál* in Tom. I. vers. II. 4. 5, cum nota Interpretis; si Epizeuxin in his 2 lineis velis quærere. De cetero, quod iter adtinet, proposuimus nostram opinionem N. 1. Nunc alteram, quæ alicui in mentem venire potuerit, nolumus præterire; nempe ut filius adolescens propositum ceperit latè peregrinandi, vel proprii magni cujusdam negotii gratiâ impulsus fuerit ad gigantem illum celebrem, vers. XIV. proficisci. Quomodo autem hæc scire potuit mater defuncta, cum filius nondum in hac quidem oda indicium fecerit propositi sui? Hoc duplici modô solvere est: vel eo, quod Illa, dum in vivis esset, ingeniô futurorum præsagô fuerit prædita, atque adeo viva præscierit hoc fatum filii, neque ejus memoriam adhuc amiserit mortua. De Groa quidem saga aliquid superius e Snorrio et G. Pauli observavimus sub N. 2. Vel quod matris umbra ad filium, sive dormientem sive vigilantem, viserit, tale itineris propositum, vel etiam necessitatem eundi, suo cum animo agitantem.

13) Hac lineâ contineri videtur sententia generalis de cupidate hominum ferè inexplebili; quæ sententia hic tamen fortasse restricta sit,

vel

Ef þat verþr
At þú þinn vilia *n*) bídr
Ok ſkeikar þá ſkuld 14) at ſkavpom.

Si id evenit,
Ut tu voluntate tua potiare,
Tum quidem necessitas 14) *congrue evadit.*

V.

Galdra þú mér gal
Þá er góþir *o*) ro 15)
Biarg þú móþir megi.

V.

Cantiones tu mihi cane,
Quæ bonæ 15) *sunt;*
Serva, mater! filium.

A

n) *Bídr*, Omnes, in modo Indicandi, non *Bídir* in Subjunctivo, quod constructio magis poscere videretur; prius tamen magis valet ad certitudinem propositi obtinendi.

o) *Ero*, L. id. usitatiùs.

vel ad necessitatem, nescimus quid adquirendi gratiâ, a Tyranno impositam, vel ad liberum propositum a filio captum, rem et scientiam peregrinandô comparandi.

14) Periculosi nempe negotii, a rege impositi, secundum primariam hypothesin nostram. *At ſkavpom*, ex eo quod per se æquum et conveniens est, non ex ingenii tyrannici iniquitate. Est et aliter hæc intelligere, collata cum proximè præcedentibus, nempe hoc modo: Si — potiare, tum fatalis necessitas ad decretum (fatorum, Parcarum) evenit, non ad meam potestatem l. arbitrium, nam talibus decretis non possum resistere, qualiacunque sint, bonane an mala. *At ſkeika* de eventu rei incertæ invenitur a Priscis usurpatum, quemadmodum etiam Cado apud Latinos, cum tamen hoc propriè notet Labi; illud Vacillare, in lapsum ferri, aberrare, a recto declinare. Sic invenimus dictum ab antiquis athletis de proposito pugnæ decretoriæ et ultimæ, cujus arbitrium fatis commissum erat: *Látom ſkeika at ſkavpudò*, faciamus rem cadere secundum fatale destinatum. Denique, si particula *At*, pro *Af* l. *frá*, ab, accipiatur, ut sanè potest ex usu prisco, sententia fuerit: Si - potiare, necessitas fatalis a scopo decreto aberrat; quod fieri non potest; ut adeo dicat mater, si eveniat voluntas tua, res aliorsum cadit, quam tibi a fato constituta est, et latenter promittat, se experturam, num decretum fatale vincere queat votis sua ac consilia. Cæterùm una particularum *Ok* l. *þa* supervacua est, sed magis copula, ut sæpe solet ex. gr. in Ll. nostris, ubi tamen interdum sola ponitur pro *þá*.

15) Consule *Odam Brynhildinam* l. sive *Sigvrdrífomál* versu prosam tertiam proxime subsequenti lin. 7; et ex *Rúnatals-þátti Oþins* s. ultima parte poëmatis *Háva-mál*, vers. CXLV. ubi ille de se prædicat, quod incendium ædis conflagrantis super hominibus cantandô exstinguere possit; ultima verba versus sunt: *þann kann ek galdr at gala*, Eam cantionem cantare scio; quod artificium sanè quam bonum censendum est.

A vegom 16) allr *p*)
Hygg ek at ek verþa *q*) muná
r) Þykiumz ek til úngr *s*) afi.

Inter vias 16)
Vereor ne ego peream,
Videor mihi nimium minorennis homo.

VI.

Þann gél ek þér fyrstan
Þann qveþa fiöl-nytan
Þann gól RINDR *t*) RÁNI.
At þú of öxl skiótir,

VI.

Eam tibi primam cano,
Eam multimodis utilem prædicant,
Eam cecinit RINDA RANIO:
Uti tibi post humeros rejicias

því

p) Hygg ek subsequens ad hanc lineam refert L. quod minus quadrat in hoc metrum.

q) Muni, O. S. proletariè et rectè.

r) þ*ikkiz*, S. usitatiùs; þ*ikiunst*, O. vulgatè novitiè, et minus probè, quod ad terminationem *unst*, pro *umz*.

s) Afvi, L. et S. Nullo bono exemplo istud *v* hic abundat, ex improbo more *v* post *f* intrudendi, qui duobus proximis seculis regnavit, cum in Dania lingva, tum inde etiam in nostra; ex. gr. in monstroso illo Dan. *Haffver* l. *Haffuer*, et similibus. *Apni*, O. quod vesperi quidem notat, pro *á apni*, quo tempore verisimiliter matrem defunctam viserit filius; sed suspicamur tamen lectionem istam ex priore corruptam esse, nempe *afvi*, in qua forte matrix prætulerit *f* Anglosaxonum; è sequenti autem *u* (pro *v*) facilè fieri potuit *n*, per tralatitium librariorum errorem.

t) Rani, per *a* tenue, L. & O. quando *Rindr* foret Dativus, sed *Rani* Nominativus, noto antiquitùs viri nomine. *Rindr* et *Rindi* in Dandi casu licitè dici potuisse olim, arbitramur, quemadmodum *Brúþr* et *Brúþi*, cujus Nominativi terminatio est eadem ac *Rindr*.

16) Hoc adhuc firmat sententiam, quod viator fuerit iste adolescens, sive ex alieno, sive ex proprio arbitrio. Deinde *Allr* de exstincto accepimus, etsi hoc rarum est in lingva veteri; in nostra verò non item, præsertim de iis, qui præcipiti et inopinata morte pereunt. Rarum diximus apud Veteres, habetur tamen, quantum nunc memoriæ succurrit, in *Njals-saga* Cap. CXIII. Textûs Islandici, pag. 142. ex varietatibus lectionum præstantium, Codicum sub Lat. Versione adlatis: *Siþan Gunnarr vard allr*, ex quo Gunnar finitus est ɔ: fato suo functus, et postquam implevit omnia vitæ suæ munia fataliter destinata.

því er þér *u*) atalt 17) þikir.
Siálfr *x*) leiþtu siálfan þik.

Quod tu infestum 17) censes,
Ipse duc temet ipsum.

VII.

þann gél ek þer annan
y) Er þú árna skalt 18)
Vilia-lavss á vegom.
19) Urþar-lokur *z*)
Haldi þer þ) aullom megom
Er þú á smán sér.

VII.

Eam cano tibi alteram,
Quandoquidem tibi errandum est 18)
Per vias, voluptatis experti:
Tutelaria claustra 19)
Contineant (servent) te undique,
Ubi turpitudinem adspicis.

VIII.

þann gél ek þér inn þriþia

VIII.

Eam cano tibi tertiam,

Ef

u) *At alt*, divisim, S. quod utcunque l. per omnia tibi ingratum est. *Atlaþ*, L. in contextu, pro *ætlaþ*; i. e. quod destinatum, tibi ægrè est. Verum tamen utraque lectio suspecta est.

x) *Leiþtú*, L. *Leiþ þú*, S. variationes licitæ ejusdem vocis.

y) *Ef*, si, L. minus definitè alterô, etsi non nescimus voculam hanc alterius voculæ vicem interdum sustinere.

z) *Haldi þer*, ad hanc lineam trajicit L. ut suprà observavimus sub var. p.

þ) *A avllum megum*, O. in omnibus itineribus. *Avlommegin*, L. in contextu, vitiose istud *Avlom*. Nam *Avlr*, ebrius, vix est ut hic in censum veniat.

17) J. e. Cum aversatione ab rebus, quas noxæ suspectas habes, te abstineas, et tibi ipsi plurimum fidas.

18) Novum adhuc argumentum nostræ sententiæ primariæ de itinere coacto adolescentis, quo istud *Vilialavss* potissimum spectat.

19) Vel geniorum propitiorum custodia, vel hæc ipsa verba matris, malorum averrunca, ad quod posterius nostra magis vergit opinio; et istud sequens *Aullom megom* magnopere intendit sententiam, ut dicat mater: Ne tibi sc. ulla occasio fiat ad turpia evagandi, neque tuis seductoribus te ad ea illiciendi; huc enim pertinet *Smán* in ult. lin. i. e. turpe exemplum rudi adolescenti forsitan olim proponendum. Et hæc, quod ad ipsam rem, connectuntur cum posteriori parte versus præcedentis, ut mater moneat et optet, ne adolescens filius irretiatur probrosis technis hominum improborum.

Ef þér *a*) þióþár 20)
ä) Falla at fiör-lotom.
Horn ok *b*) Ruþur 21)
c) Snúiz til heliar meþan 22)
En *d*) þverri æ fyrir þér.

Si immanes amnes 20)
Tibi cadunt exitio:
Anfractuosus & impetuosus 21)
Convertant se deorsum interea 22),
Et perpetuo tibi minuantur.

IX.

Þann gél ek þér inn fiórþa
Ef þik *e*) fiandur standa

IX.

Eam cano tibi quartam,
Si te hostes opprimunt

f) Giör-

a) *Þióþar*, per *a* tenue, L. i. e. gentes, populi. *Þiódir*, id. S. & O. quas lectiones non potuimus retinere, et propter defectum mensuræ metricæ, qui suppletur utcunque per istud *á* durum in nostra lectione, et magis propter lin. 4 hujus versûs.

ä) *Fara*, feruntur, L. ex varietate, quod non negamus in *þióþar* s. *þióþir* posse congruere, cum *Falla* neutiquam in eas congruat.

b) *Rúþr*, per *ú* grave, S. *Ruþur*, per majusculam et plenis literis, O. quod alias rarò facit in adpellativis.

c) *Snúiss*, per *s* duplum in fine, L. *Snúist*, O. prior terminatio est improba, posterior vulgaris monetæ, etsi neque probissima.

d) *Þveri*, L. per unum *r*, ex dialecto Skaptafellensi.

e) *Fandor*, L. errore Librarii, quanquam accedere videatur ad Dan. vulgatum *Fanden*, satanas.

---

20) Itidem ad viandi negotium pertinet mentio amnium ingentium.

21) Parum ad rem interest, utrum hæc, *Horn* et *Ruþur*, sint adpellativa magnorum amnium nomina, quemadmodum in nostra versione; an verò propria; hoc posterius svadere videtur scriptura eorum Librorum, qui majuscula utuntur; eos tamen sequi non visum, quoniam eæ adpellationes propriæ in Sylva amnium nomenclationis Eddica non comparent, quæ sylva de cetero satis ambitiosè et operosè congesta est. Utcunque sit, nomina ista ad naturam amnium, qui sæpe amant per multiplices et miros labi mæandros, et sæpe inter inundandum magnas ruinas faciunt, congruè satis adplicari arbitramur.

22) J. e. inter transitum tuum per amnes tales. Et illud modo *Til heliar* est in tellurem deorsum, nihil aliud.

f) Giörvir 23) á gálg-vegi. — *Promti* 23) *in via perniciosa:*
Hugr *g*) þeim hryggvi 24) — *Animus iis trepidet* 24),
h) Til handa þér mætti — *Ad te* [*autem*] *robur* (*valentia*),
Ok 25) snúiz þeim til sátta sefi. — *Iisque* 25) *animus ad pacem, convertatur.*

X.

f) *Görvir*, O. et S. ex nota variatione. Mox *Gagl-vegi*, L. i. e. loco furiæ s. furiali ɔ: bellico. *Gagl* in nostro sermone usurpatur de muliere proterva, et inde quoque huc translatum esse posset ad Erinnyem; vel modo inverso, a furia ad mulierem talem, nam vix est, ut hic ratio possit haberi vocis *Gagl*, avem parvam significantis, nisi *Gagl-vegr* de celeri fuga caperetur, eadem ratione ac in *Hamdis-málom Travno-kvavt*; ut sensus rei esset: si te deprehendunt (circumsistunt) fugientem l. currentem.

g) þinn, L. sola audacia tua terreat (hostes). Mox *Hverfi*, O. et S. ex varietate, animus iis evanescat.

h) *Handa*, tantum, L. et O. id. recentius.

---

23) *Ad invadendum scilicet.* Deinde de voce priore in *Gálg-vegi*, eam nos, quod nihil aptius inveniebamus, simpliciter ad vitæ perniciem imminentem retulimus tropicè, cum sine dubio patibula instituta fuerint ad hominum perniciem, et præterea non adeo evictum, quid ille re et nomine invisus *Gálgi*, cum cognatis suis vocabulis, in Tom. I. Glossario adlatis, propriè et primariò vi vocis significaverit. Quod tamen si cui libuerit adhærere Patibulo in sensu proprio, ei nos quidem nihil invidemus, nam illa res sanè procedere potuerit, si ratio habeatur loci publici carnificinæ, quo in loco mater fortasse opinetur per sagacitatem suam, filium aliquando ab hominibus subornatis circumventum aut oppressum iri.

24) *Hryggvi*, ab *At hryggia*, *hryggva*, hic est impersonale, consule, originem, et terroris significationem, quod adtinet, Gloss. Tom. I. in voce *Hryggr*. Si verò admittatur altera lectio, non sanè contemnenda, *Hverfi*, dupliciter fuerit accipienda, vel ordinariè, ut sub varietate, vel in activo sensu, hoc modo: Animus iis (ɔ: eorum, deficiens nempe) vertat ad te robur." Sin nostram lectionem retinemus, benè subaudiretur *En*, *at*, lin. sequ. incipiente, quod etiam expressum metri ratio tolerat. De *Mætti* verò absolutè vel extra compositionem auctoritate vel proprietate analogica Sermonis, nihil est, ut disputetur; nota enim sunt *Almætti* et *Vanmætti*, gen. neutr. quæ nunquam dicta fuissent in Sermone, nisi pars primaria, quod ad sensum et rem ipsam, nempe *Mætti*, aliquando solitaria in usu fuisset.

25) In contextu debuerat ordo esse: *Snúiz ok þeim* &c. quod et metrica ratio sanè tolerabat, ut *Snúiz* ad duo referretur, *Mætti* et *Sefi*. Talem transpositionem Copulæ alias opinamur observatam esse a G. Pauli ad *Gunnlaugs-sagam*, sed locus non succurrit; quam

X.

Þann gél ek þer *i*) enn fimta
Ef þer *k*) fiötur verþa
Borin at bóg-limom 26)
l) Leifnis elda 27)

X.

Eam cano tibi quintam,
Si tibi vincula
Adplicentur ad armi ramos 26):
Sospitalia incantamenta 27)

m) Læt

i) *Fimta*, tántum, lid. *Enn*, pro *Inn*, perpetuò in hoc Oda scribit S. quod et hic adoptavimus.

k) *Fiötur verþa Borinn*, (corr. *borin*), Omnes in neutr. plurali. Antiquitas magis amavit *Fiötvrr*, pl. *fiötrar*, masc. gen.; alterum tamen non audemus damnare, cum hoc poëmation manifestam vetustatis speciem præ se ferat.

l) *Leifnis elda*, L. & S: sed *Leifinz elda*, O. Istud *Elda* pluralis est, utut de aliis sit, construendus cum Particip. *Qveþinn* lin. seqv. quod haudquaquam procedit; unde hoc Participium levi manu mutare visum est in *Qveþna*. Istud autem exhibent omnes Libri. *Leifinz* videtur corruptum ex *Leifnis*; accipi tamen potest pro *Lifins*, viventis, quod Adjectivum participiale exstat in *Helga-Qvida* II. *Eldir* in contextu L. forte fomitem, utcunque id ad cætera adplicetur, cum tamen rectius foret in neutro *Eldi*. Sic verò suo loco non movendum esset *Qveþinn* lin. seqv. et sensus esset cum nostro qualicunque conveniens, fomite accepto pro igne.

---

quam itidem Alter nostrum observavit in *Egils-saga*; id autem ita factum a poëtis videtur, quò facilius metro suo consulerent, etsi nihil dubium sit, quin, recto ordine servato, ita consulere potuissent, si iis lubido aut otium fuisset.

26) *Limar*, m. propriè sunt rami arborum, et inde translati ad corporis membra exteriora, nobis *Utlimir*, ad manus s. brachia præcipue opinamur, ex ramalium similitudine, hic impropriè etiam ad pedes, qui truncum s. radicem arboris repræsentarent, traductum, ob communitatem fortasse membrorum corporis exteriorum inter se. In promtu fuerat Auctori dixisse, *Borin at bógom*, de brachiis solis; quod autem ei dictioni adglutinavit *Limar* magis generale, id de industria fecisse videtur, ut una complexa voce brachia et pedes simul comprehenderet. Et sanè negari non potest, *Limar*, ramos, ad pedes s. plantas pedum primariò, commode transferri posse ab ramalibus l. viminibus, quæ undequaque exeunt ab radicibus arborum.

27) Hic locus est unus, inter alios nodos Eddæ hujus, ferè indissolubilis. Cum nihil plausibilius suppetat, conati sumus eum extricare ope homonymiæ s. æquivocationis, secundum Eddam Snorronianam licitæ ex auctoritate veterum Poëtarum, qui plus in re poëtica, uti etiam in Sermone septentrionali (cujus præcipuæ reliquiæ apud Nostrates solos adhuc supersunt) sciebant, quam homines hodierni in Septemtrione. Hac ergo extricationis ratione usi sumus: *Seydi* (*Seidi*) et *Seidr* dupliciter significat, Ignem nempe (ut in *Edda Snorrii* bis numerô, et in *Egils-saga*

post

m) Lær ek þer fyri legg of qveþna | *Tibi ante ossa do cantata,*

Ok

m) *Legg ek þer for of qveþinn*, O. insulsè, ad poësin utique.

post cædem Bardi Atleyensis) atque etiam genus veneficii, parum notum in re, quanquam ex priscis *Historicis* nomine notissimum, unde hoc veneficii genus tale nomen sortitum sit, sive ab igne, quod contra Gudmundum Andreæ et Torfæum improbat J. Olavius in Gloss. *Landnam.*, sive ab cantu l. sono, quo pertinet opinio Alterius nostrûm in Gloss. Tom. I. Verbô certè et ipsis ferè literis vocabula conveniunt. Accepimus ergò *Eld* pro *Seid* in notione incantandi. Quod autem ad priorem partem complexi hujus vocabuli hic adtinet, ea haud minore obscuritatis peplo involuta est, unde, necessitate adacti, refugium etymologicum circa eam petivimus: *Leifni* ergo gen. fæm. retulimus ad *Lif*, vita, ut adeò signet vitalitatem, quo pertinet terminatio vocis fæminina, scilicet *ni*; diphthongum verò *ei* et vocalem gravem *i* pro lubitu inter se alternare notum est iis, qui harum literarum non sunt inscii. Hæc adeò fundum nostræ versionis qualiscunque constituunt, circumstantiis rei etiam obstetricantibus. Quod tamen si cui magis lubitum fuerit, istud *Leifnis*, cujuscunque generis statuatur, de Amore l. re amabili accipere, ut *Leifnis eldar* sint grata l. optata incantamenta, quæ nempe vi sua solverent vinctum, adplicationem facile fecerit ad locum præsentem. Utrumque quod adtinet, consule Gloss. Tom. I. hujus Operis in voce *Reginleif*. De ceterò dissimulandum non est, *Leifnir* bis occurrere in Sylvis nomenclationum Eddicarum, nempe ut nomen regis marini et gigantis, et ut navis adpellationem. Tentemus adplicationem ultimi significatus ad rem præsentem: ex ea igais, sive alia voce, lux l. splendor, (nullus enim ignis hisce caret) navigii est Clypeus, è doctrina Eddica; Clypeus verò non tantum se ipsum in nostro Sermone significat, verum etiam latiùs extensus Munimentum quodvis et præsidium; ut adeò Saga hic diceret: Cantu meo efficio tibi membrorum præsidia, ɔ: ut solutis et salvis membris evadas. Adplicatio hæc per se quidem satis est apta, verum tamen non adeò definita ad artem incantandi, ut superior, et præterea non sine ambagibus quæsita, apud hunc utique Auctorem. Cæteras regis et gigantis adpellationes memoratas relinquimus subtilibus ingeniis, ad adplicationem inde faciendam, quæ huc conveniat, quam nobis quidem fingere in manu foret; sed cum æquè perplexis ambagibus, atque iis, quæ antecesserunt. Ea omnia ut sunt, ingeniis Proteis fortasse placeret istud *Leifnis* penitus rejicere, sive potius transformare unius ferè literæ mutatione in *Leysnis*, pro *Lausn* variata vocabuli formatione, unde sensus planus et facilis existeret: Solutionis (ɔ: solvendi vi prædita) incantamenta &c. Atqui nos non temerè, neque in his rebus, neque aliis, e familia Protei esse adfectamus. Est denique, ne longius ex longo faciamus, ut istud *Leifnis elda* ad præcedentia referatur, et in sensu jungatur cum *Fiötur* lin. 2. ea autem relatio isto fundamento nitatur, quod Odinus et gigantes, quemadmodum synonymi, sibi invicem substituantur, unde talis adplicatio et sententia oriretur: Si tibi vincula ferrea adplic. etc. haud sanè incommodè, verum ita tamen, ut in lin. 5 pro *qveþna* l. *qveþinn* necessariò reponendum esset *qveþit* absolutè, hoc sensu: Cantionem facio apud ossa tibi, vel ossibus aut membris tuis solvendis. Quæ acceptio

Ok ſtöckr þá lás af limom 28)
n) En af fótom fiöturr.

Tumque absilit ligamen 28) a brachiis,
Sed a pedibus compes.

XI.

Þann gél ek þer inn ſétta
Ef þú á ſió kémr
o) Meira 29) ènn menn viti.
p) Logn 30) ok lögr
Gángi þér í q) lúþr ſaman 31)

XI.

Eam cano tibi sextam,
Si tu in mare devenis
Majus 29), quam mortales noverint:
Aër et aqua 30)
Commeent tibi unà in culeo 31),

Ok

n) *Ok*, et, Id. simplicius, sed altera tamen particula interdum pro copula alternat apud veteres.

o) *Meir*, S. adverbialiter, hic ineptè. Mox, *enn viti menn*, O. etiam rectè ad metrum.

p) *Log*, pro varietate adfertur in Gloss. Tom. I. sub *Lúþr*, quod lumen ardens denotat, et nonnisi per ambages, eo sensu, huc videtur convenire. Nempe ut lumen capiatur pro Igne, ignis verò pro Mari, quocum vocabula quædam habet communia; quando *Lögr* foret epexegesis ad illustrationem τοῦ *Log*, aut in duabus istis vocibus esset figura Hendiadys, pro complexa, Æstus maris, mare æstuans. *Gogn* ɔ: *Gögn*, commoditates, O. lectio in re suspecta, etsi in metro utcunque tolerabilis.

q) *Lauþr*, S. quæ vox propriè sonat abundantem aquarum spumam, forte, hic posita de æstuoso mari per licitam antiptosin. Simpliciter etiam, Eddicè et poëticè, vox ista notat mare. Ita per *Logn* et *Lögr*, *Vedr (vindr) ok Straumr*, Dan. Vind og Strøm, ventus ac fluxus aquarum intelligeretur, et *Gángi þer ſaman ì lauþr* foret, conspirent tibi ɔ: in tuum usum in undis.

acceptio æquè contorta cum cæteris, sed eam tamen, ut plura alia, adtulimus, ne infidelium interpretum crimen nostrâ subiremus negligentiâ.

28) De ratione etymologica hujus explicationis vocabuli *Lás* relegamus Lectorem ad ea, quæ Alter nostrûm observavit ad istud vocabulum sub ejus nomine in Gloss. Tom. I. hujus Eddæ.

29) *Mikill*, comparativo *Meiri*, perpetuum est epitheton maris vehementis, quemadmodum apud Horatium videre est Magnum mare, uti et apud Nostrates, ex. gr. in Spec. Reg., þá *ſtærir ſiôinn*, et in *Egils-ſaga* de filio Egilli naufrago. In hac autem linea est Hyperbole, quantum fieri potest, nam loquitur mulier de maris vehementia, quam nemo hominum antea expertus sit, nimirum ut commendet artem suam aut vim suarum precationum alias incredibilem.

30) Certam maris constitutionem, tranquillam nimirum, posuit simpliciter de tempestate qualicunque.

31) *Gángi þér ì lúþr ſaman.* Hic verò ultimus,

ut

Ok r) liái þer æ s) friþ-driúgrar farar:	*Et commodent tibi semper tranquillitatis plenam profectionem.*

XII.

r) *Liá*, L. quod vix in Subjunctivo procedere putamus, nam alius Indicandi modus est, quo retentô, *Gánga* etiam in priori lin. legendum foret, majoris confirmationis gratiâ de eventu certo istius rei.

s) *Friþ-dreúgar farir*, S. O. in Accus. plur. tralatitia constructione.

ut opinamur, nodus est hujus Tomi, si hæc lacinia in eum admittatur. Præcipua perplexitas hic versatur in voce *Lúþr*, hodie penitus ad usum ignotâ, verum notâ Snorrio in Edda sua, ubi in prosa simplici, historicam relationem continente, de Diluvio sangvinis Ymeriani agens, Fab. VI. Cod. Jör. his verbis utitur: *med þvi drecktiz öll ætt Hrimþursa, nema einn komz undan med sinu hyski, þann kálla Jötnar Bergélmi, han för uppá lúþr sinn ok kona hans, ok hellz þar, ok eru þadan komnar Hrimþursa ættir*; i. e. Eô (sc. sangvine Ymeris cæsi) submersa periit omnis Hrimthursorum gens, nisi unus evasit cum sua familia, quem Gigantes Bergelmerem nuncupant; is adscendit saccum suum molarium uxorque ejus, atque illic vitam servavit; inde autem Gelonorum gentes ortæ sunt. Conf. *Vafþrúdnismál* in Tom. I. Eddæ nostræ, vers. XXXV. lin. 6 cum adnotatione Interpretis, præsertim sub N. 1. lit. b; quô addimus fieri etiam potuisse, ut Bergelmer ille culeum istum molarem pelliceum in usum suum ita adcommodaverit, ut eum foeno l. frondibus arborum, aut in universum aliqua levi materiâ effarciret. In eadem super hoc sensu vocis *Lúþr* opinione nobiscum versatur J. Olavius Grunnavicensis, Sermonis vernaculi peritissimus dum viveret (etsi de cetero mirè circa vocum derivationes hallucinatus sit). Verba ejus sunt ad locum Eddæ Snorr, modò citatum, quæ ad rem præsentem quomodocunque pertinent, hæc sunt: „*Lúdr* — [etiam] denotat pelliculam illam in mola, quæ foramen ejus rotundum contegit," et deinde: "Orientales Islandi pellem molæ subjectam hodienum *Lúdr* vocant, quæ significatio hic est aptior, nam in tanto diluvio illi [i. e. pelli] forte potius quam saxo molari innatare potuerunt." Huc usque laudatus Olavius. Plura vero sine dubio olim commentatus fuerat ad nobile Carmen *Grotto-savngr* s. Molare Poëma, sed ea unacum maxima parte hujus Poëmatis dudum ex Opere ejus Eddico interierunt, etiam eo adhuc superstite, ut ipse in schedula, lacunæ isti adjecta, queritur. Ut verò nos revertamur ad nostrum institutum, non præcisè arbitramur molarium saccum in præsenti poematiolo intelligendum esse, verum in genere Culeum coriaceum, qua de re conferendum Gloss. Tom. I. hujus Operis. Notum esse putamus ex Homeri Odyssea, quod Circe venefica Ulyssi ab se navigaturo utres vento plenos suppeditavit; et sunt, qui simile de Lapponibus narrent. Hinc quomodocunque credimus Auctori natam occasionem tropicæ istius locutionis, quæ revera nihil aliud sibi velit, quam ut mater adolescenti optet, ut ventum et aquas (inter navigandum) in suo arbitrio atque potestate habeat, i. e. concisè magis: Naviget feliciter, mari quantumvis æstuante, quod præ-

XII.

Þann gél ek þer inn siöunda
Ef þik sækia *t*) kynni
Frost á fialli 32) há.
u) Hræva kuldi megit
Þíno holdi fara
Ok haldit *x*) er lík at liþom 33).

XII.

Eam cano tibi septimam,
Si te forte occupet
Frigus in monte 32) *alto:*
Pestiferum gelu nequeat
Tuum corpus perdere,
Neque constringat tibi artus corporis 33).

XIII.

t) *Kemr*, Iid. *Kömr*, L. ex varietate, i. e. invadit. Verba transponit S. hoc modo: *Ef sækia þik kemr*, quod neque improbamus.

u) *Hræfa*, S. id. *Hvera*, O. ɔ: thermarum, aquarum ferventium, jocülariter quidem prima specie, sed notum tamen est, sævissimum frigus ignis effectum in vivis corporibus urendis habere.

x) *Or*, Omnes, ad verbum ex l. nostra in fæm. sing. et neut. plur. utrumque hinc prorsus alienum. Est forte, ut *Ör lik* legi debeat, ɔ: vegeta corpora, quod parum congruit in unum corpus filii; ergo *Lik* restringere liceret ad membra exteriora, manus ac pedes, et *At liþom*, per artus, proximè vertendum esset, quanquam *Lík at liþom* videri possit esse figura Hendiadys, corpus (corpora, membra) cum articulis, per articulos, ɔ: corpus articulosum, articulis præditum.

---

cesserat lin. 2. 3. Non minor Tropus est in acceptione hujus loci, quam facit Vir ingeniosus atque summus Etymologus in hisce regionibus, J. Olavius Hopnonesius, a nobis hoc in scrupo consultus; ille nempe per *Lúþr* intelligit molæ partem, sive infundibulum, patellam molarem, sive cistellam subtus, qua far molitum excipitur, et inde laxiùs per Synecdochen molam ipsam. De cætero quod ad sensum ipsum a nobis non dissentit, ut mater dicat adolescenti: In propria mola molas tibi et ventum et aquas, *i. e.* iis ex arbitrio tuo et commodo utare. Verbulô tandem advertimus, *Lúþr* revera Accusandi casum esse, quem tamen nos pro Dativo in Versione expressimus per Antiptosin. Verum non minus verisimiliter sine ulla figura Accusandi casus servari potuerit hoc sensu: Aër et aqua unà tibi intrent in culeum, re ipsa eòdem abeunte, ut supra statuimus, nempe ad potestatem in ventos et aquas.

32) Modò ante consuluit itineribus maritimis, nunc ad montana itinera, quæ sæpe sunt periculi plena, transgreditur.

33) Plura de sensu loci hujus occupavimus in varietate X. ad quam lectori suspiciendum est.

XIII.

Þann gél ek þér enn átta
Ef þik úti nemr
Nótt á nifl-vegi 34).
At því y) firr megit 35)
Þér til meins göra
Kristin 36) dauþ kona.

XIII.

Eam cano tibi octavam,
Si te sub dio deprehendit
Nox in larvarum via 34);
Ut eò minus valeat 35)
Malum tibi facessere
Christiana 36) *mulier mortua.*

XIV.

y) *Fyr*, prius, S. i. e. ad rem, Quò serius queat. Sed verius fuerit, per inscitiam Librarii corruptam esse lectionem hanc ex altera *firr* per *i*. Deinde *Megi at*, divisim, L. et O. Si jungeretur per hyphen, rectè quidem et plenè, non autem disjunctim.

34) J. e. locô quô umbræ mortuorum vagantur nocte. Conf. *Hrafna-galdr* s. Corvicinium vers. XXV. lin. 5 et 7. Item *Náir* in Gloss. Tom. I. hujus Operis. Ita melius hic accipitur *Nifl-vegr*, quam ut tantum adstringatur ad sepulcreta l. tumulos mortuorum; etsi non nesciamus *Vegr* simpliciter de loco s. certa terræ parte adhibitum videri posse in composita voce *Galg-vegr* supra vers. IX. lin. 3.

35) *Firr*, ad verbum procul, remotè, hic negationis vicem sustinet, atque ideò hic, ut sæpe alias apud Auctorem, duæ negationes pro una positæ sunt.

36) Auctor sanè potuit esse homo Christianus, Sæmundusne an alius quisquam; nihilò tamen minus hoc loco verba faceret ex persona hominum ethnicorum, quos constat arbitratos esse, quod certè primi Christiani res magicas exercuerint, quam suam persvasionem istud invidiosum et malitiosum ethnicorum calamniatorum genus non modo de vivis Christianis, sed fortasse etiam de mortuis foverit, quasi hi post mortem in tellurem reduces, lemurum instar vagantes, multa mala sibi ethnicis facesserent. Aliquid fortasse etiam de resurrectione Servatoris et Sanctorum, qui cum eo revixerunt, per nebulam quandam inaudierint pagani, atque ideò iis, qui a Christo nomen sibi adsciverant, eandem vim miraculosam adtribuerint. Denique positô, sed nondum concessô, Eddam hanc Sæmundinam ab Ethnico quodam vel ethnicis esse contextam, nihil obstiterit, quod ii vel in nostro septentrione aliquam tenuem notitiam de Christiana religione et Christianorum ritibus ac miraculis per rumorem obtinuerint. Ex hoc autem loco, præter cæteros quosdam hujus Eddæ rectè partim observavit summè venerabilis atque eruditissimus, dum viveret, Præsul F. Johannæus Dr. Christianismi vestigia in Eddis nostris; consule Eum Tom. I. pag. 23 sqq. Historiæ suæ Ecclesiasticæ, Operis quantivis pretii, et laboris in eo literaturæ genere sane quam herculei. Ut verò cunque sit hæc res, nihil adhucdum pro certo, neque ex hoc, neque e céteris locis, a laudato Præsule adductis, super Auctore hujus nostræ Eddæ, Christianusne an ethnicus fuerit, statui potest.

XIV.	XIV.
Þann gél ek þér inn niunda	*Eam cano tibi nonam,*
Ef þú viþ inn nadd-gavfga	*Si tu cum claro illo jaculatore*
Orþom skiptir jötun 37).	*Verba commutas, gigante* 37);
Máls ok mannvits	*Sermonis ac rationis*
Sé þér á z) minnis-þiarta 38)	*Sit tibi in memori corde* 38)
þ) Gnóga 39) of gefit.	*Abundè datum.*

XV.

z) *Mimis-hiarta*, O. et L. ex varietate, i. e. sapienti corde, aut etiam memori, ut Versio habet, conf. *Mimir* in Gloss. Tom. I. hujus Operis, et præcipuè sub finem.

þ) Sic omnes Libri; quod nomenne an Adverbium sit, pro certo dicere non habemus, nam alias nobis neque visum, neque auditum, fuit unquam. Interea tamen è se ipso satis ad intellectum liquidum est. Mox *Afgetit*, una voce, O. et L. ex varietate. Istud *Getit* probum satis est per se, sed *Of* non facile tolerat lingva nostra, sive nimium notet, sive parelcon sit, Verbis præfigi; sunt tamen, quod ad prius adtinet, aliquot exceptiones, ex. gr. *Offækia*, persequi, *Oftaka sik*, supra vires suas niti, *Ofbióda*, active et impersonaliter, nimium onus imponere, ex. c. jumentis, nimio terrori esse.

37) De singulari aliqua persona potestate, arte bellica, verborumque ac ingenii sapientia pollente inter gigantes, sermonem hic esse, nihil dubium est; consule nostram hypothesin sub N. 1. item N. 2. *Thrymum* quidem Thursorum dominum potentem dynastam fuisse inter suos, notum esse potest ex Oda ejus eponyma, *þryms-qvida*, alias *Hamarsheimt* h. Eddæ; verum ille nihil magnopere commendatur ab sapientia sua facundiave, nihilo magis quam ab arte bellica. Nostra ergo opinio eò rediret, ut, si adolescens iste statuendus foret Groæ Völvæ s. Sagæ filius (de qua in Num. 2), tunc intelligendum esse *Vafthrudnerem*, cujus nobile Carmen exorditur Tom. I. hujus Operis; conf. vers. 1. lin. 6, II. lin. 4 ad 6, V. lin. 3, XXVI. lin. 2 et 3, quod sæpius in eo carmine repetitur. De cetero fusius egimus antea sub N. 1. de itinere iniquo et periculoso, nostra Lingva *Forsending*, quod putavimus adolescenti nostro ab aliquo injusto Tyranno ad aliquem alium Tyrannum fuisse, quiqui illi tyranni demum fuerint.

38) *Minnis-hiarta*, Hendiadys, ut alias, pro *Minnugu hiarta*, quod aliquanto rigidius foret ad elocutionem poëticam; alias constat, Genitivos sæpè Substantivi cum Substantivo Adjectivorum partes agere in nostro sermone.

39) Quæ pars Orationis hæc ignota vox sit, diximus nobis non satis constare; sed hic adponimus opinionem nostram quod nihil impediat, quo minus ea sit nom. Subst. gen. fæm. pro *Gnægd*, abundantia, l. *Nægia*, satietas.

XV.

Far þú æ) nú æva
a) Þar forráþ þikir
Ok b) standit þér mein fyri munom 40).
Á jarþ-föstom steini 41)
Stóþ ek innan dyra
Meþan ek þér galdra gól.

XV.

Nunc tu eas nunquam
Ubi pernicies sentitur!
Neque obstacula fiant tuis optatis 40)!
In saxo humi fixo 41)
Stabam intra ostium,
Dum tibi cantiones cantavi.

XVI.

Móþur orþ c) ber þú
Mavgr héþan 42)
Ok lát þér i brióſti búa 43).

XVI.

Matris verba fer
Mi fili! hinc 42),
Et fac tibi in pectore habitare 43):

Því

æ) *Nú*, vacat, in S. & O. minus benè.

a) *Þér*, tibi, L. & O. omissâ connexionis particula, vel restrictione necessaria. Mox *for Rád*, O. verbô, præter consilium ɔ: inconsultum (videtur).

b) *Stándi*, O. & S. ubive obstaculum sit &c. et O. quidem in hac lectione sibi ipsi non est dissentaneus, quod non item valet de libro S.

c) *Ber þú*, hanc lineam claudit in L. et S. sed non minus commodè ad metrum sequentem lineam inciperet.

40) Duæ priores lineæ consilium, hæc verò tertia votum, continent; et latenter sub consilio mater videtur cavere, ne, filius faustis suis precationibus nimium fretus periculis inter eundum temerè se objiciat. Atque tribus hisce lineis consilia et vota sua in unam summam concludit.

41) Hoc momentum præsentis negotii mirè hic præ ceteris memorat mater, neque ut opinamur sine ratione; id enim ejus mentione videtur velle, sua consilia, si iis obediatur, itemque vota sua, haud minus firma atque solida ad felicitatem gnato suo fore, quam saxum intra ostium tumuli, super quô ea stans et consilia et vota fecerat.

42) Hic latenter gnato denunciat abitionem, item simul quod ipsa nunc absolverit omnia, quæ in ejus salutem consulere et vovere decrevisset ac potuisset.

43) Nullo efficaciore Verbo ad hunc rem, nempe memoriam et fidem eorum, quæ dixerat, uti potuit mater, quam hoc ipso *At búa*, quod reapse continuationem mansionis significat sæpè usualiter. Et rectè antea pectoris mentionem fecit, ubi de memoria res erat, quæ una est animæ facultatum, ut omnes norunt; sedem

Því nóga heill *d)*	*Namque sat felicitatis*
Skaltu of aldr hafa	*Per ætatem obtinebis,*
Meþan þú mín orþ of *e)* mant 44).	*Quamdiu mea verba in memoria tenes* 44).

d) *Skaltu*, ad hanc lineam refert L.

e) *Manz*, S. ex more suo, quod hic vix procedit. *Mantz*, O. quod intermedium est inter hodiernum *Manst* et antiquum *Mant*, neque prorsus improbari debet.

sedem adeò animæ in pectore, atque adeò corde, ut Servator ipse facit, constituit. Respice etiam nostram adnotationem ad *Hamdis-mál*, sub N. 90.

44) Non modò memoriam verborum suorum a filio postulat, verum etiam, quæ præcipua res erat et est, ut ille fideret verbis suis ac votis. Simul subest sententia universalis, eum, qui parentum consiliis obsequitur, felicem vitam obtenturum esse, quò et ipsum quartum præceptum Decalogi pertinet.

SPE-

EDDA SÆMUNDAR HINNS FRÓDA.

EDDA
RHYTHMICA SEU ANTIQVIOR,
VULGO SÆMUNDINA DICTA.

PARS II.

ODAS MYTHICO-HISTORICAS CONTINENS.

EX CODICE BIBLIOTHECÆ REGIÆ HAVNIENSIS PERGAMENO, NEC NON DIVERSIS LEGATI ARNA-MAGNÆANI ET ALIORUM MEMBRANEIS CHARTACEISQUE MELIORIS NOTÆ MANUSCRIPTIS.

CUM INTERPRETATIONE LATINA, LECTIONIBUS VARIIS, NOTIS, GLOSSARIO VOCUM, INDICE NOMINUM PROPRIORUM ET RERUM, CONSPECTU ARGUMENTI CARMINUM, ET IV. APPENDICIBUS.

HAVNIÆ.

SUMTIBUS LEGATI ARNA-MAGNÆANI ET LIBRARIÆ GYLDENDALIANÆ.

TYPIS HARTVIGI FRIDERICI POPP.

1818.

SPECIMEN GLOSSARII

SIVE

INDEX VOCUM,

TERMINATIONUM RARIORUM ET PHRASIUM

IN

PARTEM HISTORICAM EDDÆ SÆMUNDINÆ.

ODÆ IPSÆ CITANTUR ABBREVIATE HUNC IN MODUM:

Numeri arabes abbreviatam Odæ inscriptionem sequentes, illius versum l. stropham significant.

Var. adscripta litterâ alphabeti, varietatem lectionis.

Obs. adscripto numerô, observationem l. notam.

Asteriscus vocem in Glossario primi tomi occurrentem.

GS. *Loca carminis apocryphi* Gvnnarsslagr *dicti (de quo præfatio consulenda).*

Cæteræ abbreviationes ad calcem Glossarii & Ind. n. pr. illustrabuntur.

A. Á. Æ.

* A *pro* i *terminans* 1. *&* 3. *personam subjunctivi præsentis & præteriti.*

* A *pro* i *claudens gerundium.*

A *pro recentiorum* i *terminans* 1. *pers. præteriti e. gr.* hvgda *pro* hvgdi *unde* hvgdac *l.* hvgdak *contracte pro* hvgda ek *cogitavi, putavi cæt.*

* A *non, verbis & pronominibus suffixum. Convenit partim LL. Græc. Samscr. Zend & Pelv.* an *vel* a *AS.* æ *priv. In significatione et constructionis modo convenit omnino similibus particulis nationum Caucasiarum e. gr. Akus.* e, ra, *Tschets.* az. *Cfr.* at *i. De particulis negativis quæ præsertim adjectivis præfiguntur, vide* ó, ú, van, *i.*

* Á (*præpositio cum ablativo l. dativo*) *in, super. Svec.* å *Dan.* paa *Germ. auf Angl.* a *) *it. Angl. & AS.* on *MG.* ana *CBrit.* ar *Gr.* ἐν, ἐνί.

* Á *præpositio cum accus. significans in locum, ad locum vel scopum versus, it. contra, adversus e. gr.* ef hann á grið hygði *si adversus pacem cogitaret l. moliretur AM.* 31. *Germ. & AS.* an *Angl. AS.* on *MG.* and, ana *C. Oss.* iw *Lat.* ad. *Cfr.* at *i.*

Á *adverbio præpositum.* Fara á brott *discedere S. II. β.* 15.

* Á *nimium, valde, in compos. sive* á *intensivum, existit etiam in Lingva CBrit. Cfr.* A *Angl. Sax. verbis præfixum.*

* Á. *f.* (*in gen. sing. & nom. plur.* ár, *cum artic.* árnar) *fluvius, olim etiam aqua. Dan, Ger.* Aa *AS.* Ea *Al. & MG.* Aha *Hib.* Av, Au, *Gall.* Au, Eau, *Cornv.* Awy, Auan *CBrit.* Avon *Lapp.* Ædno *Finn.* Oja *CLesg.* Ehu *Avar* Or, Uar *CTart.* Arch *Armen. Malabar. & Tamul.* Aru *Sanscr.* Arru. *Cfr. S.* Arna *aqua Pers.* ab *id.*

(*ek*) * Á *vid.* (*at*) Ega.

Ácka *pro* áttka *s:* átt'aka *l. recent.* átti ey l. ei *non habui l. possedi. AM.* 13. *Pro* áka *l.* á ek ei *non habeo S. II. β.* 2.

Ad *vid.* At.

Ádan

*) *e gr.* a bed, a foot, *cet.*

Ádán (áþan) *adv. temp. ante, antea (proprie nuper, nuperrime). S. III.* 11. *Cfr. Zend.* Ad *Pelv.* Eidun *Pers.* Aider *l.* Ider *Samscr.* Aduna *nunc Gr.* ἤδη *jam mox. Vid.* Ádr *i.*

Ádr (* áþr) *Adv. temp. — prius, ante antea (forte v. c.) Est forte non aliud quam* árr *obsol. comparativus ab* ár *mane i. AS.* are, ær *unde superl.* ærst *primum Angl.* ere *(unde superl. obsol.* erst) *Germ.* ehr, eher *unde superl.* erst *(primum) Gr.* ἄρτι. *Cfr. Mg.* airiza *prior, vetustior. Vid. Gl. N. & Synt; cfr.* Ádan *s.*

Ádrir (aþrir) *alii AM.* 12. *V.* Annar.

* Af *a, ab olim Lat.* af *(teste Prisciano) ex, de.* Vara lángt af því *non diu erat exinde O.* 16. *(inusitate).* Af bragdi *pro hodierno* at *l.* ad bragdi *propere, statim AM.* 2. *— Dan. Sv. & AS.* af *Germ. et Sanscr.* ab *Angl. AS. & MG.* of *Lapp.* atte *COss.* azy *Tschet.* al *Pers. & Pelv.* az l. ez *Gr.* απο, αφ, αὐ. *Arab.* an.

* Afa *f. (in cæteris casibus sing.* Avfo *l.* Övo) *Odium cet. Pers.* Tafek. *Cfr. AS.* afor *odiosus* afre *acerbus* Uva *dolor it. CBrit.* Afar *dolor, luctus COss.* Afsnag *hostis.*

Afbrydi *zelotypia G. I.* 9. *In aliis vetustis libris vox eadem* ábrydí *scribitur. Est incertæ originis quamvis ab una particularum* Af, Of *vel* Á *&* Brúdr *(sponsa, uxor, fæmina) derivanda videatur. Vet. Dan.* Aabryne. (Afbrigdi *alias delictum, injuria ab* af *et* bregda *i.) Confer (si placet) Sanscr.* Abarada *adulterium.*

* Afi *m. hic incertæ significationis, alias avus (v. c.) pater, vir. Forte nobis legendum:* þykiumz ek til úngr æfi *(pro* afi) *videor mihi nimium minorennis (si jam moriturus fuero) — sensu non mutato. Cfr. Gr.* ἄπφος, ἄπφυ *pater Samscr.* Appen *Syr cet.* Abba *Arab. Hebr.* Ab, *it. Lapp.* Aigie *avus; MG.* Aba *vir.*

Afkár *immanis AM.* 77. *Valde singularis miranda l. stupenda AQ.* 37. Afkár saungr *portentosus cantus AQ.* 40. *Est forsan positum pro* afkær *ingratus, infestus; (vid. Obs.* 200 *ad AM.) ita formantur* afrád, afgöra *de quibus videatur Gl. N. Confer. tamen Lapp.* Aackar *invidus COss.* Avferru *l.* auferru *foedus, deformis.*

Afl (Abl) *n. vis, robur H. I.* 23. *Existit alias* Afli *in masc. valor cet. AS.* Abal *Gr.* ἄπος, ἀλξ, ἀλκη *robur, vires. Hinc Angl.* able *fortis, validus cet. CBrit.* abl *Mg.* abrs. *Vid. Gl. N. & Synt.*

(at) Afla (ek afla, aflaþa, afladr) *parare, procurare. Hinc Dan.* avle *producere, parare, generare. Cognatum est* Afli *acqvisitio, res acquisitæ it. valor; Aliud est* Afli *l.* Aplr *poët. taurus, verisimiliter ob fortitudinem ita dictus; cfr. Sanscr.*

Sanscr. Appen *taurus, ab aliis cum Ægyptiorum* Apis *collatum; vid.* Afl *s.*

Af-lima (*indeclinab, ut videtur*) *divulsus l. abalienatus AM.* 25, *vid.* Af *abs* & Limr *membrum.*

Afrek *facinus AM.* 103. *fortia facta l. etiam robur, virtus, efficacia* (af *et* reka *i*). *vid. Gl. Or. S.*

Af-skafinn *abrasus B. I.* 18. *vid.* Af *s. et* skafa *f. Cfr. Gr.* ἀποσχαω l. ἀποσκαζω *diffringo* ἀποσκιζω *abscindo.*

Afran *vid.* Aptan.

Ágæti *n. honos AM.* 100. *Proprie bonum, res eximia, cfr. Gr.* ἀγαθον, *vid.* Ágætr.

Ágætr *bonus, eximius, præstans Gr.* ἀγαθος *bonus,* ἀγητος, ἀγαιος *admirabilis. Cfr. AS.* agiten *notus, cognitus. Vid. Gl. Synt. ut & N. voce* Ágætismadr.

(*at*) Aka (ek † ek, ók) *curru vehi, currum agere H. B. Dan.* age, *Svec.* åka *Finn.* ajan. *Hinc isl.* Eikr *jumentum* (*cfr. tamen Lat.* eqvus) *AS.* Æht, (*Gr.* ὄχος) *currus vehiculum, Finn.* Ahkio *traha Lapponica.*

Akarn *n.* (*in nom. pl. cum art.* Akarninn) *glans sylvestris G. II.* 23. (*cfr. ibid. var. m.*) *Dan.* Agern, *Germ.* Eichel *Angl.* Acorn *AS.* Æcern *Pelv.* Akht, *cfr. MG.* Akran *fructus Gr.* ἄκαρνος *l.* ἄκορνος *genus herbæ l. suffruticis* (*ut volunt lexicographi*) ἀχρας *pyrus sylvestris et fructus ejus quo sues saginantur* ἀκυλος *glans ilicis. Nostrum deducendum videtur ab* Eik *qvercus.*

* Al (*COfs.* ali *Dan.* al. *Germ. & Angl.* all) *vocula hæcce in compositione valet, omne l. omnino,* (*vid.* * all-valdr). *Hinc voces multæ islandicæ e. gr.* almenni *universitas populi, forsan ex eadem origine qvam nomen veteris Germaniæ populi* Alemanni (*q. d. Dan.* Allemand); *cfr. Arab.* Al *Curd.* Alem *populus.* Alia *cætus l. congregatio olim apud Persas vocabatur, Herodoto teste.* Adde *Gr.* ἄλις, *satis, abunde* ἀλης *coacervatus, freqvens cæt.*

(*at*) Ala (ek el, ól, alinn I. aldr) *alere* (*v. c.*) *nutrire, parire, gignere, hinc* alin *procreatus S. II. β.* 3. *Cfr. Gr.* ἀλδέω *augeo, incrementum do* ἀλδω, ἀλδησκω *augeor, cresco MG.* alian *saginare* alid *saginatum Pers.* alid kerden *excitare* aliden *expergisci Lapp.* ælam *Finn.* elæn *vivo Lapp.* æletam *Finn.* æletær *alo, vivere facio. Adde isl.* Eldi *Finn.* Elo, Elatus *Arab.* Alik *alimentum* (*v. c.*) *victus.*

Alda *f. unda, fluctus — quod etiam vox talis G. I.* 23. *eodem sensu sumenda sit mihi indubium apparet. Finn* Aaldo *— cfr. Lat.* altum (*mare*). *Qvibusdam a nostro* ala *s.*

Aldar-rof, *n. exitium temporis l. humani generis H. III.* 39. *Vid.* Avld & Rof.

Al-daudr *demortuus, penitus exstinctus H. I.* 11. *A particula conjunctiva* Al *s.* (*omnino*) & daudr *i.*

Aldin

Aldin (alldinn) *annosus*, *vetus S. II. β 29. Convenit Germ. & Taur. B.* alt *Angl.* old *AS.* ald, alda, æld, eald *MG.* alds, aldrs *Lapp.* ællelam. *Hinc Dan.* ældre (*senior*) *cfr. Gr.* παλαῖος *annosus, vetus cæt. Vid.* Ala, Avld, Ellri.

* Aldir *viventes* (*quasi geniti l. enutriti*) *S. I.* 17. *Cfr. MG.* Ald *progenies, generatio Pers.* Ahali *incolæ* Alnas *populus it. Lapp.* ælle *vivus.*

Aldr *l.* Alldvr *m. ætas S. II. α.* 15. *Vita β.* 36. *Dan.* Alder *Germ. & Al.* Alter *AS.* Aldor, Aldur Ylde, *Finn.* Elo *Lapp.* Æled *ætas* Ællem *vita. Vid.* Ala, Aldir Avld.

* Aldregi *l.* Aldri *nunqvam AM.* 13. 65. *Contractum ab* aldr-egi (*olim forte* aldr-a). *Dan.* aldrig. *Vid.* Aldr, Aldir *s. et* egi i.

* Aldrlag *n. ætatis jactura, exitium, S. III.* 5. *unde plur.* Aldr-lavg.

Aldr-lok *n. exitium, finis vitæ,* (*vid.* Aldr & Lok).

Aldr-stamr (*AQ.* 44.) *ætatis usu inhibitus. Alias verti posset: senectute rigidus l. balbus, quod autem contextui minus convenire videtur.* (Aldr *vid. s.* Stamr *difficilis, inhibitus, rigidus, balbus* Al. ſtamer *it. MG.* ſtamms *Dan. & Ger.* ſtum, ſtumm *mutus* *). *Cfr. isl.* ſtemma *Dan.* ſtemme *Germ.* ſtemmen *Angl.* ſtem *inhibere sistere, isl.* ſtama *Dan.* ſtamme *Germ.* ſtammern *Angl.* ſtammer *balbutire, linguâ hæsitare. Omnia, ut videtur, a* ſtá, ſtanda *stare cæt.*

Al-fadir (Alfavþr) *m. pater universi* ɔ: *summus Deus, cujus cultum et nomen Othinus usurpaverat. H. II.* 35. *Cfr. Arab.* Allah *Indorum é secta christiana St. Thomæ* Alaha *Deus. Vid.* Al & Fadir.

Álf-kvngr *adj. ortus e genere Alforum l. semonum, aut etiam populi ita dicti S. II. β.* 13. *Vid. indicem nom. pr. sub voce* Álfr *ut et Glossarium, hocce v.* Kyn, Kvndr.

Al-grænn *usqvequaqve virens AM.* 13.

Al-hvgat *ex animo, animitus H. I.* 21. (Hvgr).

Álit *n. adspectus S. I.* 4. *in plur.* 16. 27. *Vid.* á *et* líta.

All *particula in compositis valens multum, valde, satis Gr.* ἄλισ. *Vid.* All-valdr.

All-fegin *adeo lætatus H. III. A particula conjunctiva* all *valde &* feginn *i.*

All-mikill *adeo magnus, ingens. Particula conj.* All *et* Mikill *i.*

All-ókátr *oppido qvam tristis G. III. A. Partic.* All, *alia privativa* ó & kátr *lætus, Pers.* schad, *unde Dan.* kaad *lascivus petulans.*

Allr

*) *Pers.* lāl *mutus conferri merit cum Lat.* lallare, Lallus *it. Danico* -lalle *balbutire,* Lallen *balbutiet Suspicor alias quod hic sit legendum* avldrſtamar ɔ: *nimio potu balbutientes l. inhibitæ.*

Allr (*f.* avll *n.* allt) *totus, omnis, universus. Dan.* al, *Germ. & Angl.* all, *AS.* al, æl, eall, *MG.* all, alls, CBritt. oll, *Lapp.* ollos, *COss.* ali, ul, *Gr.* ὅλος, οὖλος; *cfr. Gr.* ἀολλης *confertus; vid.* Al *s. Hinc:*

Allr (*f.* avll) *vivere desinens, mortuus GG.* 5. *AM.* 8.

* Allra *omnino V.* 7. *Gr.* ὅλως *Lapp.* ollesi (*Recent.* aldeilis, avldungis *Dan.* aldeles *Germ.* allerdings *cæt.*)

All-trauþr *adeo invitus l. difficilis.* All-traudr flvgar *fugere invitissimus l. difficilis fugatu H. II.* 49. (All & traudr *i*).

All-vel *perbene l. satis bene.*

* Allz *α*) *quando H. I.* 7. *quandoqvidem S. II. β.* 12. *Convenit Germ.* als. *β*) *Omnino, nimis:* Allz til lengi *perdiu prorsum HB.* 13. *Dan.* Alt for længe, *vid.* Allr.

All-þvrr *omnino l. satis aridus V.* 9.

Álmr *m. α*) *proprie ulmus l. alnus, arbor. AS.* Elm *cæt. β*) *juvenis vir. Metaphorice, H. II.* 9. *Cfr. Lapp.* Olmaj *vir. γ*) *Arcus l. spiculum H. II.* 16.

Álpt *l.* Álft *Olor* (*v. c.*) *V. CBrit.* Alarch*). (*Si ab islandico derivandum, etymus quæratur in* Á *amnis; aqua vel*

Áll *locus profundior stagni, fluminis l. maris*).

Álptar-hamr *induviæ cygneæ VQ. vid.* Álpt & Hamr.

Al-snotr *valde elegans G. I.* 2. *vid.* Snotr.

Al-vitvr *omniscia H. III.* 19. *VQ.* Alvitr (*in masc.*) *omniscius* (*l. omnia videns*) *Dan.* alvidende *Germ.* allvissend *cæt. Zend.* vedeue.

* Ámátkr *præpotens H. I.* 12. (*Cfr.* Almátkr *omnipotens Dan.* almægtig *Germ.* allmächtig *Angl.* almighty *AS.* ælmihtig *CBrit.* ollaluog.) — *ab isl.* mátkr, máttugr *potens MG.* mahtiga, mahteigs *&c. vid.* Máttr.

Ámátligr *monstrosus* (*qvasi* afarmátligr *l.* ómátligr *immodicam formam gestans*) *H. II.* 35. *Vox eodem sensu jam in Islandia usitatur. Verisimiliter a* Máti *modus* (*v. c.*) **). *Cfr. Dan.* umaadelig *immodicus Germ.* unmässig, übermässig *&c. it. Sanscr.* Amida *immensus Gr.* ἄμετρος, ὑπέρμετρος.

* Ambott *l.* Ambátt *f. ancilla Gr.* ἀβρη, *Cfr.* ἀμφαμιῶται *servi Cretensium. Adde porro Lapp.* Amat *Finn.* Ammatti *Lett.* Ammats *MG.* Andbahtei *officium, ministerium* Andbahts *servus, famulus Gr.* κάματος

*) *Vet. Germ.* Elbis *v. d. H.*

**) *Dan.* Maade *Germ.* Maafs *Angl.* Mode, Measure *AS.* Mete *CBrit.* Modd *MG.* Mitaths *Finn.* Mitta *Gr.* μέτρον, μεσον *Zend.* Meete.

κάματος labor. Circa etymum notari meret isl. Am, Amr l. Aml *labor* (*Ar.* Amel) *it.* Ami *molestia. Cfr. Gr.* *ἅμιλλα certamen, vid.* * Am.

Amma (*in cet. cas. sing.* * Avmmv) *avia Gr. μάμμα. Cfr. Sanscr. & Hebr.* Amma *mater* (*apud Hesych ἀμμάς*). *CDig.* Anna. *COss. & Tart.* Ana *Ing. Tus. Tchets.* Nana *id. Ar.* Amma *amita it. Svec. & Finn.* Amma (*Dan. & Germ.* Amme) *nutrix; adde Angl. & AS.* Eam *avus avunculus, pater. Vide* Afi.

Ámon *minacia VQ.* 15. *nom. pl. neutr. ab:*

Ámvnr *minax l. terribilis H. III.* 10. *Exponi etiam potest: avidus, cupidus* (*VQ.* 15). *Verisimiliter deducendum ab* á *priv.* (*pro* ó *vel* ú) *&* mvnr *voluptas vel etiam ab* á *intens. &* mvnr *animus, appetitus. Cfr. Gr. ζαμενής vehemens, iracundus.*

Ámælis-ord *n. convicium SL.* Ámæli *idem ab* á *in, contra &* mæla *loqui q. v.*

Án *sine, absque AM.* 36. *Germ.* one, ohne *Alam.* ane, ana *Samscr.* An *) *Gr. ἄνευ. Cognata sunt CBrit.* An, *isl.* Van, *Germ.* Un *Lat.* in, *privativa in compositione, vid. Gl. Synt. & N. it.* Van *i*, A *priv. s.*

* Án *ærumna, proprie forsan defectus, inopia ab* án *sine q. v. Cfr. Gr.* ἀνία *tristitia, moeror Hebr.* anijah *it. Gr. ἄνιος gravis, horrendus* (*unde* ἀνιῶς *&* ἀνιοτής). *Cfr.* Án *s. &* * Áni.

Ánaudgr *servili conditione habitus. A. M.* 60. (* Ánauþ).

And *l.* ann *in compositis præfixum contra, adversus. Dan. & Germ.* an *Al.* ant *AS.* and *MG.* and, ana *Gr.* ἀντί, ἀντικρυ 'ἀνά, *cfr.* ἀντάω *occurro cet.*

Andlát *n. mors, cædes* † *G. S. verbotenus: amissio animæ* (Avnd *l.* Andi & láta).

* And-skoti *m. adversarius* (*verbotenus ex adverso jaculans l. jaculator contrarius*) *Pers.* Achfik *Gr.* 'ἀντίος, 'ἀνταῖος, ἀντιθέτης *cfr. Pelv.* Anfchota *vir* (*forte miles*).

Andsvör, Andspiöll *vid.* Ann.

Andvani *expers, destitutus H. III. S. III.* 16. *G. II.* 43. (*Aut ab* án *sine, non, vel* and *contra &* vanr *assvetus vel etiam* and *intens. et* vanr *expers, mutilus*).

Andvarr *adeo circumspectus, vigil, intentus.* Andvarr áto *prædæ l. escæ intentus H. I.* 5. *Vid.* And & varr.

Andæris *advorsum AM.* 14. *Verisimiliter ab* and *et* ár *remus, aut etiam* ár *felicitas, annona.*

* Ángr

*) *Ex.* an anda (*isl.* án enda) *sine fine, epitheton ab Indis attributum serpenti maximo, terram et mare cingenti, qui in mythis eorum, pariter ac veterum borealium, stupendâ qvidem convenientiâ, frequenter celebratur. Adde Sanscr.* an-anga *sine membris, isl.*-án ánga *sine extremitatibus aut membris. Vid.* Paulini de St. Bartholomæo Systema Brahmanicum *Romæ* 1791.

* Ángr (Ángvr, Ángor) *angor* (*v. c.*) *incommodum, calamitas, luctus AM.* 98. *S. I.* 20. *Noxa l. læsio H. I.* 10. Eitt var at ángri *unum l. solum molestavit l. inquietavit H. II.* 5. *Ab* öngr *angustus q. v. Convenit Gr.* ἀγχρίσ. *AS.* Angrumme *Angl.* Anguish *angor animi* (*isl.* Ángist) *Dan.* Angest *Germ.* Angst *Cornv.* Angus, *A.* Anger *ira Dan.* Anger *resipiscentia*, *cfr. CBrit.* Angen *paupertas* Angau *mors*, Angor *infernus it. gr.* ἄγχω (*ango*) *COſs* ankar (*isl.* ángradr) *tristis Gr.* ἀνιγροσ *contristans, molestus cet. Cfr.* Ángra, Öngr.

(*at*) Ángra (ek ángra, angrada, ángradr) *angere* (*v. c.*) *infestare*; mér ángradit *pro hodierno* mig ángrudu egi (*mihi molestiam non facescerent*) *S. I.* 34. *insolita constructione. Alias isl. irritare. Cfr. Angl.* anger *Gr.* ἀγγρύξειν *irritare, bilem commovere Dan.* angre *resipiscere, poenitere Gr.* ἄγχω, ἀνιαω *ango*, *vid.* Ángr Öngr.

(*ek*) * Ann *vid.* (at) Vnna.

Annar *l.* annarr (*f.* avnnor, önnvr *n.* annat) *alius, alter, secundus Dan.* anden *Germ.* ander *Angl.* other *AS.* oþer *MG.* anthar *CBrit.* all *vet. Prus.* anters *Lett.* ohters *COſs.* andarthi *Pers.* tsani *Samscr.* andara *Gr.* ἕτερος, ἄλλος.

Ann-ſpilli, * Anſpilli *l.* Andſpilli *n. sermo, alloquium, responsum AM.* 42. *vet. Hinc pl.* Annspiöll *ejusdem significationis G. I.* 11. (*Vid.* And & Spiall).

Ann-ſvör *l.* Andſvör *n. responsa S. III.* 17. (*in nom. sing.* Andſvar). *Germ.* Antwort, Anſwer *AS.* Ansvar *COſs.* Radſuren. (*Hinc isl.* andſvara *respondere Angl.* anſwer *AS.* andſvaran *COſs.* radſuren). *Vid.* And & Svar.

Annt- *sollicitum, desideratum.* Hvat er nú annt mínom einka ſyni. *Quid jam sollicitat natum meum unicum?* 1: *Quo caret l. quid dolet?* GG. 4. (ek Ann *vid.* Vnna).

(*at*) * Anſa (ek anſa, anſada, anſadr) *respondere, dicere.* Anſat *dictum AM.* 12. *Hinc forsan Dan.* ænſe *l.* ændſe.

Apaldr *m. in compos. H. I.* 6. *arbor, columen, proprie pomus, est Dan. vet.* Abild *AS.* Apulder *CBrit.* Afall *cfr. Gr.* ἄπιοσ *pirus. Ab isl.* Apli *i.* Epli *pomum Dan.* Æble, *Germ.* Apfel, *Angl.* Apple, *AS.* Æppel, *Hib.* Abal *Cornv.* Aval, *Taur. B.* Apel *Gr.* ὀπώρα *Adde Gr.* ἄπιος *pyrum. Hinc isl.* apalgrár *Germ.* apfelgrau *l.* apfelich *pomelatus, it. Dan.* Abildgaard *pomarium Hib.* Abalgort.

* Api *m. simius l. insipiens homo S. II.* β 2. (*in genit.*) *Adde AS.* Apa *Hib.* Ap. (*Cfr. isl.* & *Svec.* Apinia *simia, Finn.* Apina).

* Apni *pro* Aptni *vespere.*

Aptan (Aftan) *m. vesper AM.* 77. í Aptan *hâc vespera. H. II.* 31. *vid.* * Aphi, *Adde*

Adde Pelv. Avdam *vesper Uig.* Akfjan *Finn.* Ehro. *Cfr. Gl. Synt.*

Aptan *pone post, a tergo, Dan.* agter, til agters, *vid.* Aptarla, Eptir * Apni.

Aptarla (*recent.* aptarlega) *in postica parte H. I.* 20. *Dan.* agter; *Angl.* abaft (*naut.*) aft, *cfr. isl.* aptari *posterior* (*unde Germ.* after) *AS.* æfterlic, *Gr.* ὀπισθερος *isl.* aptastr, *Gr.* ὀπισθατος, *vid.* Aptan, Eptir.

Aptr *retro, rursus, iterum Dan.* atter. *Angl.* eft *AS.* eft, æft, *MG.* aftra, aftan, aftana, Gr. ἄψ, αυῖε, αὖθις, *vid.* Eptir, *cet.* Aptrborin *regenita, S. III.* 42. (*vid.* Aptr & Bera *parire*).

Ár *n. initium AS.* Ar, Ær, *Gr.* αρχη *vel:*

Ár *adv. olim S. III.* 1. *Mane.* Ár var alda, *H. II.* 1. *) *AS.* **) ær *mane MG.* air, *Gr.* ἦρι, *Turc* ar, er, *CTschet.* Ury. *Hinc* (*ut puto*) *comparativ.* árr *l.* ádr, áþr *s. Cfr. Gr.* ὄρθος *diluculum, Lat.* aurora, *Samscr.* Arun, *diluculum matutinum, it. Auriga solis; Adde,* Árvakr *nomen eddicum alterius eqvorum solis, de qvo uberius in ind. nom. propr. Circa etymum conferri merent Hebr. & Chald.* Or, Ur (*Arab.* Nur) *lumen, lux. Vid.* Árla, Árliga.

* Ár *n. tempus, annus G. I.* 1. *Dan.* Aar, *Germ.* Jahr, *Angl.* Year *AS.* Gear *MG.* Jer, *Sanscr.* Jahran, *Gr.* ὧρος, *COfs & Dig.* Ans, (*cfr. Pers.* An *tempus*). Æra *latinorum illi voci cognata videtur. Cfr. CBrit.* Awr, *Al.* Ur, *Gr.* ὥρα (*Lat.* hora) *tempus, it. Gr.* ἔαρ, ἦρ *ver* (*isl.* var, vor, *Dan.* Vaar, *Pelv.* Vahar, *Pers.* Bahar).

Ár *n. annona, fertilitas, felicitas H. I.* 28. *Gr.* ωρια, *cfr. Finn.* Ohra *frumentum* (*originitus forte messis, messorius labor*). Ar *labor vox est antiqvissima scandica, jam obsoleta, cui cognata sunt: isl.* eria (*ek* er, arda, arinn) *Lat.* arare, *vet. Germ.* aren, aehren, *Angl.* ear, *MG.* arjan, *Pers.* aranden *et* fjiariden, *Gr.* ἀροειν *hinc isl.* ardr *aratio; Gr.* αροσις, *it.* * árr *strenuus, laboriosus; cognata videntur, isl.* hardr *strenuus, fortis* (*v. i.*), *pers.* ard, *Pel.* aruved, *Zend.* eroued, *cet. Cfr.* Ax, Hardr, Ervidi *i.*

Ár *f. remus B. I.* 10. *Dan.* Aare, *Angl.* Oar *AS.* Ar, *Finn. & Lapp.* Airo, *Lett.* Airis, *Æstn.* Aër, *Gr.* ἐρετμος.

Ár, àrr *l.* ári *m. famulus, nuntius H. II.* 20. *O.* 23. *Verisimiliter proprie operarius ab* Ar *opus, labor. AS.* Ar *MG.*

---

*) *Schevingius è seqventibus ingeniose concludit, Helgium Hundingicidam vernali tempore natum fuisse, tunc enim aves præcipue in cantum solvuntur, & aqvæ simul, nivibus resolutis, de montibus delabi incipiunt.*

**) *Apud Grammium* Aar, Ær. Danske Ord og Talemaader forklarede af det Engelskiske Sprog, *Scripta Soc. Reg. Dan. T.* 5.

* *MG.* Ajrus; *Lapp.* Ajras *adde Finn.* Aiŕuet *nuntii. Cfr. Finn.* Orjan *famulus, servus, vet. Lat.* Erus.

Ár *genit. sing. & nom. ac acc. pl. vocis* á *fluvius* cr.

Arâr *pl. aquilæ H. II.* 1. *Vid.* * Arnar & Ayrn *i.*

Ár-backi *m. ripa amnis S. II. a.* (*Ab* Á *amnis s. &* Backi *ripa*); *cfr. Dan.* Backe, Banke, *Angl. & AS.* Banc *clivus, collis Dan.* Bank *brevia.*

* í Ár-daga *olim, diebus pristinis S. II. a.* 2. *AS.* on ærdagum, in geardagum, *Angl.* erst-while, *vid.* Ár *olim cet.* & Dagr *i.*

* Arfi *m. hæres (forsan v. c.) filius Dan.* Arving, *Germ.* Erbe, *Angl.* Heir *AS.* Afora, Eafera, Yrfe *MG.* Arbja, *CBrit.* Aer, *CAbasc.* Arps, *Lapp.* Arbieigi, (*Isl. etiam* Arfþegi) *cfr. MG.* Afar *progenies, vid.* Arfr.

Arfr *m. hæreditas (v. t.) S. II. a.* 12. Favþorarfr *patrimonium. Dan.* Arv, *Germ.* Erbe, Erbschaft, *Angl.* Heritage *AS.* Earf, Orfe, Yrf *MG.* Arbi, *Lapp.* Arbe, *cfr. CBrit.* Arfer *mos, consvetudo.* (Arfr *m. alias poët. taurus Gr.* ἄρσην, *AS.* Orf *pecus, jumentum; notum est* pecuniam & peculium *a voce* pecu *originem traxisse;* Fé *apud Scandos trium harum vocum significationem eadem ratione adoptavit, et similis igitur casus cum voce* Arfr *apud nostrates extitisse videtur*). *Vid.* Arfi *s.*

* Argr (*Scribitur recent.* argur) *f.* avrg *l.* örg, *n.* argt *malus, nequam, abjectus (it. mollis, timidus, ignavus l. iners). Pelv.* argur *vetus, tritus (abjiciendus), Lapp.* arge *timidus, mollis AS.* earg, *Gr.* ἄεργος, ἀργος *iners, piger Longobard.* arga *homuncio, vacerra CBrit.* orch *horrendus foedus. Hinc isl.* arga, argaz *altercari, rixari; Pers.* argiden *unde isl.* argandi, *Pers.* argend, *Dan.* arrig *contentiosus, iracundus. Cfr. Germ.* arg, aerger, aergern, *Dan.* ærgre, Ærgrelse *et lat.* arguere, argutare, argutus, argutulus *cet.*

Arin *l.* Arn (*raro alias* Ar) *fornax, focus in acc. pl.* arna *G. II.* 23. *Convenit, Dan.* Arne, *Lapp.* Aran, *Lat.* Ara, *Gr.* ἐσχάρα, *COst.* Ardast, *it. MG.* Haurja *unde Germ.* Heerd *l.* Herd, *AS.* Heorth, *Angl.* Hearth. *Cfr. AS.* Are, Ærn, *Gaël.* Aros *domus; habitaculum. Vid.* Havrgr *i. & Gl. N.*

Aringreipr *adj. m. in dat. l. abl. pl.* aringreipom *AQ.* 1. "*ferro l. ære compactis* :: *scamnis*" *uti interpretes verterunt. Dicitur etiam de capitiis aut indumentis ibid. str.* 3. & 16. *De versione illa confer interpretum ad eam observationem. Mallem vertere str.* I. beckiom aringreipom "*scamnis focum cingentibus*" (*quibus convivæ olim insidere solebant*) — *sed str.* 3 & 16 hialmom aringreipom "*capitiis l. indumentis focum cingentibus*" *i. e. domesticis,*

cis, non præliaribus. *Sensus str. 3. igitur erit:* "*Venite inermes ut amici ad amicos*", & *str. 16.:* "*Rectius ageris frater! si indueris loricam, quam ut inermis, sine galea vel lorica, videres domum Attali (hostis tui)*". *Ita omnia facile elucidantur, quæ alias sensu carere videntur.* (*Ab* árin *s. et* greipa *cingere, oblaqveare, fabrili arte componere & circumdare; it. manu complecti. Sic islandis:* greiptr gvlli *l.* greiptr í gull *auro circumdatus*). — *His compositis occurrit mihi in scripto doctissimo* Nordens gamle Digtekúnst *hæc explanatio vocis* (ARINGREIPR) krum som örneneb *s.: curvus rostri aquilini instar — ab* Ari *aqvila &* greipr *curvus cernuus — qvæ mihi, quoad illa nostrarum poematum loca, non satisfacit. Cfr. Gr.* γρυπὸς *incurvus.* γρυπότης *incurvitas cet. Vid.* Hiálmr *i.*

Áristinn *incisus B. I. 18.* (*Ab* á *in &* rista *scindere q. v*).

(at) Arka, *vid.* Avrkvþóm.

Árla *mane H. I. 6. mature O. 19.* (*Obs.* 63) *Dan.* aarle, *Angl.* early, *AS.* arlice, *Cornv.* arviz, *Lapp.* arrat, *Finn.* aamu, *CTart.* erren. *Cæt. vid.* Ár, Árliga.

Árliga *alacriter H. II. 16. Alias etiam mature* (*AS.* arlice), *cfr.* Árla *it.* Árligr.

Armligr *miserabilis G. III. 16. Germ.* ärmlich. *Vid.* armr *i & Gl. N.*

* Armr (*f.* avrm *l.* örm *n.* armt) *infelix, exsecrandus B. I. 23.* En arma *scelerata O. 30. Adde Germ. AS.* arm *miser, pauper AS.* earm, *MG.* arms, *Cfr. isl.* Armæda *ærumna* (*forte v. c.*) *miseria Dan.* Armod, *Germ.* Armuth *paupertas, egestas Zend. & Lapp.* Armo *refugium Finn.* Armó *misericordia, gratia. MG.* Armaio *eleemosyna.*

* Armr *m. brachium H. I. 41. cet. Adde MG.* Arms *id. Cfr. MG.* Arms *arcus & Lat.* Arma *qvæ vox originitus forsan ab* Armus *obsol. brachium, it. Pers.* Vari *cubitus.*

(at) * Árna (ek árna, árnada) *a) intercedere, placare AM. 60, β) obtinere, consequi ib. 32. AS.* earn *mereri, vid. Gl. Synt. v.* Árnaþr.

(at) * Árna *l.* arna *&c. ire, errare* (*forte v. c.*) *AS.* ærnan, arnian *ire, currere. Cfr. Dan.* irre *errare, vagari Germ.* irren, *Angl.* earn *commoveri cæt.*

Árna *vid.* Arin.

Arnar-líki *n. corpus l. forma aqvilæ, H. I.* (*Vid.* Avrn & Líki).

Áro *vid.* Ár *l.* Ári.

Ársalr *m. stragula l. aulæa alias etiam* Ársalr (*apparatus aulæorum*) *Vox ignotæ originis G. II. 25. Obs. 92.*

* Áss

* Ás *l.* Áss *Deus; numen, Forsan Celtarum* Heus, Hesus *l.* Esus *); *Ais Suidæ invisibilis* **). *Secundum græcos Auctores Parthi Deum olim* Sha *l.* Sa *nuncupaverunt; et nomen* Jezd, Ized, *Persæ hodierni ei interdum tribuunt. Cœlum iis* Asuman *vel* Asman *sonat* (*uti* Asumes *olim numen quoddam Carthaginensibus*), *sed a veteribus Scythis, Herodoto docente,* Pappais *appellatum fuit. Horum posteri quidam cœlo sub nomine* Pas *divinum honorem exhibent. Deus cæterum Indis* Isha *sed diversis gentibus asiaticis, præsertim Finnicæ l. Tschudicæ originis, imperio Russico jam subditis* Eis, Ess, Essj, Oss, Ossj ***). *De gentis hodiernæ nomine consono cfr. Ind. n. pr. v.* Áss.

Ask-limar *rami fraxini, vel etiam arboris cujusvis H. III.* 48. *S. II. a.* 22. *Vid.* Askr & Limar.

* Askr *m. arbor proprie fraxinus, æsculus* (*v. c.*) *Adde Dan.* Ask l. Æske, *Germ.* Asche, Esche.

Askr *m.* (*in acc. pl.* aska) *AQ.* 4. *gladius uti verterunt interpretes, fulti auctoritate Eddæ Snorronianæ, quæ vocem illam inter gladiorum appellationes ponit.* Skafna aska *mallem interpretari* rasa *l.* polita ligna *nam hastæ, lanceæ securis l. frameæ pars præcipua olim é duro ligno sæpissime fabricata fuit; et idcirco talia arma illá appellatione indicata puto.* Skálda *sive Eddæ prosaicæ pars prosodica et hastis et gladiis nomen* Askr *attribuit. In clavi metrica Snorronis* (*cantilená* vex idn vellir rodna) Askr (*hasta*) *a* brandr (*gladius*) *diverse ponitur. AS.* Æsc *et fraxinum et hastam notat; similiter CBrit.* Onn. *Homerus et Virgilius, fraxinum pro hasta posuerunt. Vid. Plin. Hist. nat. Lib. XVI. Cap.* 13. *Cfr. Samscr.* Aster *hasta.*

Askr *m. navigium* (*proprie lignum*) *AM.* 5. *AS.* Æsc. *Hinc nautæ olim a nostratibus* Askmenn *AS.* Æsemen *a peregrinis* Ascomanni *appellati fuerunt.*

Áskvngr

---

*) *Sic apud Danos medii ævi & recentioris pro veterum* Ásbiörn, *scribitur* Esbern, *pro* Áskell: Eskild *&c.*

**) *Sequentia desumta sunt e Rudbeckii Atlantica T. I. pag.* 712. "*Secundum Diodorum Siculum Lib.* 5. *Cretenses Jovem vocarunt:* As, Asus, Astor — *sed secundum* Stephanum de urbibus, Asius Asator." (*Cfr. nostra* As-thor; Asa-thor *l.* Ása-þor). *Cretenses sine dubio plures deos suos & Jovem præsertim, ex Asia nacti sunt, sed deinde cum hominibus indigenis confuderunt.*

***) *E. gr. Ostiaki, Kutavi, Kaibali. — Notari præterea meret, quod vocula* Áss *l.* As *Scandis veteribus sonaverit: collis, petra, ut et trabs, culmen, illi autem lapidibus et lignis divinum cultum exhibuerint. Cfr. porro scriptum meum* Forsög til Forklaring over nogle Steder af Ossian *sect.* 2. *Obs. c.*

Áskvngr *e genere l. gente Asarum (ab* Ás *&* Kvn *l.* Kyn *genus) S. II. β. 13. Ejusdem forte originis fuit cognomen Regum Cantii Anglo-saxonicorum* Oescingas *nempe.*

Ás-kvnn (*in masc.* Áskvnnr) *Diis nota l. divina — dicitur de fluvio Rheno, quem Germani gentiles olim adoraverunt. Similis fluminum cultus eodem tempore apud Scandos viguit. Indi Gangen fluvium adhuc pro Deo colunt. Vid.* Ás *&* kvnnr.

* As-megin *Asicum l. divinum robur. Vid.* Ás, *&* Megin.

* Áſt *amor, caritas, in pl.* Áſtir *amores G. I. 16. AS.* Eſt, *Pers.* Doſti, (*it.* Aſchk *Fr.*) *Samscr.* Itscha, *cfr. Pers.* Aſti *pax, concordia Pelv.* Aſchte, *Zend.* Aſchteſch, *it. Pers.* Aſhnai *amicitia, Finn.* Yſtæwys. *Hinc isl.* Áſtum *care, benevole, summo amore* (*AS.* Eſtum) *& isl.* Áſtvin *carus amicus; cfr. Pers.* Doſt *), Aſhna *amicus, Finn.* Yſtæwæ *COſs.* Uatſun *it. MG.* aiſtan *honorare, amare, Lapp.* æzam *amo Gr.* ἐσθλος *bonus.*

Áſtalaus *amorum expers H. B. 5.*

Áſtgiafar *pl. amica dona S. II. α. 7.* (*in n. sing.* Áſt-giavf *f.*)

Áſt-kynni *n. amicabile hospitium AM. 14.*

* Áſt-rád *amicum consilium S. II. β. 35. B. I. 21.*

* Át *n. esus, comestura, edulium* AS. Æt *Pers.* Áſch *cibus, edulium* (*it.* Vaſch *pabulum*) *Sanscr.* Aſchanam, *Dan.* Æden, Æde, *Germ.* Essen, *Angl.* Eating, *cfr. COſs.* Adgin *sapor, Wogul.* Atan, Atyn; *Gr.* ἄδος *saturatio. Vid.* Eta, Áta.

Át *comedit* (*Dan.* aad, *Germ.* aſs). *Vid.* Eta.

* At *post, postea.* At föþr dauþan *patre mortuo,* at jöfr fallin *rege caeso, G. II. 25. cet.* (*Forsan pro obsoleto* apt ɔ: ept, eptir). *Recentiores cum ablat. construunt e. gr.* ad honum dauðum *eo mortuo.*

* At (*recent.* ad). *A*) *ad.* (*ad locum*) *v. c. MG. & CBrit.* at *AS.* æt *Lit.* ant, *Franc. Chald. Syr. Hebr.* az, *Germ.* zu, *Angl.* to, *Pers.* ta, *Pelv.* vad, *COſs* ama, awae. *B*) *prope, juxta Angl.* at, *Lat.* ad.

* At (*recent.* ad) *quia, quod, ut* (*v. c.*) *Dan.* at, da, *Germ.* daſs, *Angl.* that, *MG.* tharei, *Finn.* ettar, *Gr.* ἄτας, ὅτι.

At *adv.* *eô;* at meiri *eô major, S. II. β. 19.*

* At *negativa Verbis suffixa, forte euphoniae causa pro a privativo posita. Plurium Caucasi nationum, E. gr. Tschetszenzorum* az *ejusdem significationis, eodem modo construitur, sic* lerv-az *olim isl.* deyr-at *non moritur.*

* Áta

*) *Convenire videtur isl.* dáſtr *carissimus;* Dálæti *blanditiae, amica conversatio l. tractatio cet.*

* Áta *f. esca, præda H. II. 5. Alias* Æti, Ætzli *i. Dan.* Aadſel, *Germ.* Aaſs, Aas. *Cfr. AS.* Ata *avena* (*unde Angl.* Oats). *Cæt. vid.* Át *s.*

Átall *adj. acer, promtus, strenuus H. I.* 15. Avtvl *f. alacris, ferox l. animo concitata. H. II.* 35. *proterva.* Atalt *n. vehemens S. I.* 38. *infestum GG.* 6. *hinc nom. pl.* avtvl *acria H. III.* 3. *Vox ista fortassis derivanda erit ab:* * At *conflictus, certamen it. excitatio, compulsatio, quod iterum a verbo* etia *incitare, irritare, propellere; cfr. tamen Gr.* ἄταλος *juvenilis. Vid.* Atli *in ind. n. pr.*

Atbvrdr *m. eventum S. II.* α. (At *ad &* bera *ferre q. v.*)

Át-frekr *edax, vorax H. III.* 41. *Gr.* ἀδδηφαγος. (*Vid.* Át *&* frekr).

At-gérvi *n. ornamenta humana l. virtutes aut artes S. L.* (At-görr *bene edoctus, artibus instructus ab* at *ad,* gera, göra *gerere, facere*).

Átián (* Áttián) *octodecim* (*v. c.*) *Adde Germ.* Achtzehen, *Angl.* Eighteen, *Armor* Eirhdeg *COſs & Dig.* Aſter, *Afgh.* Atillas, *Pers.* Haſchrdeh, *Curd.* Haſchda.

Atkér (Akkér) *anchora* (*v. c.*) *Dan. Germ. & Pers.* Anker, *Angl.* Anchor, *AS.* Ancer, Ancre, *Lapp.* Akker, *Finn.* Anokuri, *Gr.* ἄγκυρα.

Atla-mál *melos Attalinum l. de Attalo agens. Vid.* Mál.

Atla-qvida *cantio* Attalina *l. de Attalo agens. Vid.* Qvida.

Átta *octo* (*v. c.*) *Dan.* Otte, *Svec* Otta, *Germ. & L. Beng.* Acht, *Angl.* Eight, *AS.* Ahta, *MG.* Ahtau, *Cornv.* Eath, *Armor.* Eith, *CBrit.* Wyth, *Lapp.* Gautze, *Taur. B.* Athe, *Abaſs.* Achba, *COſs.* Aſt, *Afgh.* Ate, *Pers. & Curd.* Haſcht, *Zend.* Aſchte, *Samscr.* Aſchta, *I. Mult.* At, *Gr.* ὀκτω.

Áttad *pro* Áttir *l.* ættir *habuisti l. habueris S. II. β.* 3. *inusitate nisi* né *præpositum superfluum l. intensivum sit, ad autem idem quam* at *vel a particula privativa verba suffixa.*

Átti *cæt. vid.* (*at*) Ega.

Atti *cæt. contendebat, it.* Attak *pro* Atta ek *contendebam vid.* (at) Etia.

Átti (áttvndi) *octavus AQ.* 20. *Vid.* Átta.

Átt-stafr *m. generis, prosapiæ l. populi columen, vel etiam simpliciter: consangvineus H. II.* 51. *Vid.* Ætt *&* Stafr; *cfr.* * Áttúngr.

Ávalt *semper omni tempore;* (*originitus forte* of allt *q. d. Dan.* overalt). *Angl.* ever, allway, *Finn* alati, *COſs.* alabon, aliſsahat *i: omnibus diebus l. horis Dan. & recent. isl.* altid, alltíd, *Germ.* allezeit *omni tempore. Gl. N.*

Audit (avþit) *fatis concessum l. prædestinatum S. II. β.* 22. Avþins fiár *concessæ pecuniæ. S. III.* 35. *Nostrum* audin *est AS.* eaden. (Audr, auþr *olim facilis*

facilis it. prosper, felix). *Vid. Gl. Synt.* & Audkendr, Audna *i.*

Aud-kéndr *forma insignis l. facilis notu S. I. Ab* aud *particula conjunctiva vulgo participiis passivis præfixâ, facultatem indicante — qvæ forsan ab* audr *olim facilis AS.* yde, eaþ, *AS.* od *cet. unde, Ang.* easy *id.* (*Pers.* āſān), *AS.* eþfynde (*isl.* audfundin) *facilis sensu. Vid.* Kénna *i, cfr. Gl. Or. S. v.* Audsærr.

Avdlíngr (Avþlíngr, Ödlíngr) *Rex, vir nobilis — aut ab* Audr. *divitia*, Odal (Oþal) *possessio fundus vel ab* Adal (* Aþal) *primum qvid et præcipuum, unde Dan. & Germ.* Adel *nobilitas, nobilis prosapia* (*Pers.* Aiſsil). *Secundum* Origines Norvagicas *Audii Regis posteri ita appellati fuerunt, sed vox illa altero sensu antiqvior esse videtur. Dan.* Ædling, *AS.* Ædeling, *CBrit.* Edling, Edlin.

Audn (Avþn) *f. desertum MG.* Authia, *Finn.* Autio, *Hib.* Ainnion, *CAbaſs.* Adſhel, *Germ.* Öde, Einöde, *Dan.* Örk. (*Ab* Audr *vacuus desertus MG.* authis, authja, *Lapp.* aude, *Finn.* autja, *Dan.* öde, *Germ.* öde, eitel, *Angl.* void, addle, *AS.* ydel, *Sanscr.* ottu).

Audna (* Auþna) *f. fatum, fortuna felicitas ab obsol.* auda, uda (uþà) *hodie* unna *dare indulgere Dan.* yde, unde. *Svec.* Öde *fatum, Finn.* Onni, *Lapp.* Vuodn, *Sanscr.* Widhi, Bodje. *Cfr. CBrit.* Oed *terminus prædestinatus, AS.* Ead *felicitas, Lapp.* Audogasvaiot, *Finn.* Autuus. *Adde Gr.* αισα *fatum, Lapp.* Oaaſse, *it. Gr.* οἶτος *fatum infelix.* — *Hinc isl.* audnaz *contingere, assequi, AS.* eade, *Lapp.* oaazhiom. *Vide* Audit, Audr.

Audr (* Auþr) *m. opes, divitiæ, pecunia Al.* Od, Ot, *AS.* Ead, *Pers. Arab.* Aidid (*H.*) *Gr.* Ἑά. *Cognata sunt isl.* Audigr *l.* audvgr *dives Sax.* odag *Al.* otag, *AS.* eadig, *MG.* audags, audahafts, *it. Lapp.* audogas *beatus, Finn.* autuas. *Cfr. CBrit.* Neuad, Paith, *Divitiæ* Yd *frumentum. Vide* Audit, Audna, *s. ut & Gl. Or. S.* || *& Synt. v.* Audr *Gl. Or. S. v.* Audgiafi.

Aud-stafr *m. vir* (*propriè: opum columna*) *B. I.* 31. *Vid.* Audr & Stafr.

Aud-veldr *facilis G. I. Vid.* Aud *partic. conj. in* Audit *s.* & Valda *efficere, potiri i.*

Avflgr *recent.* auflugr *l.* öflugur *in compar.* avfglari *robustior H. III.* 49. *Convenit Angl.* able, *CBrit.* abl, *MG.* abrs, *Gr.* αλκιμος, *Vid.* Afl *s.*

Avfo *vid.* Afa.

Avfvgr (Öfvgr) *perversus B. I.* 29. *Alias etiam aversus. Etymus qværendus videtur in* Af *abs, de. Dan.* avet *), *AS.* æverd. *Vid.* * Avfvnd, Afa.

Auga

*) *Grammius l. c. vocem Danicam* avet *l.* aved *deducit ab AS.* aved *insanus* (*Svec.* Afwita, *isl.* Ovita *l.* Oviti).

Auga *oculus* (*v. c.*) *in pl.* Augo *B. I.* 3. 27. *Dan.* Öje, *Germ.* Auge, *Angl.* Eye, *AS.* Eaga, Eage, *Al.* Auga, *MG.* Augo, *Taur. B.* Oegene, *CC.* Gua, *CCabutsch.* Hai, *Pers. Arab.* Ain (*pl.* Ajan) *Pel.* Ajoman, *Sanscr.* Akſchi, Nayana. *I Mult.* Aki, *Gr.* ἀυγὴ & *Dor.* ὄκκοσ. *Vid. Gl. Synt.*

Avgr-ſtvnd *f.* *hora molesta l. infelix vel etiam angusta aut brevis VQ.* 39. *Obs.* 57. *Cfr.* ** Avgr, (*Gr.* ἄχθος, ἄχος.)

(at) * Auka (ek eyk, iók, aukinn) *augere* (*v. c.*) Aukit *auctum G. II.* 21. Barni aukin *fœtu aucta* ɔ: *gravida VQ.* 24. *Adde Gr.* αυξειν, *Pers.* afzuden (*imperat.* afzai). *Cfr. isl.* Auki, *Lapp.* Auke *augmentum Gr.* ἄυξησις, *Lett.* augu, *augeor, it. Lapp.* aukim *prosum.*

Avl (Öl) *n. potus convivialis l. inebrians, jam proprie cerevisia Dan.* Öl, *Angl.* Ale, *AS.* Aloþ, Eal, *Finn.* Olu, *Lapp.* Vuol, *Celtiberis olim* Cælia; *adde CBrit.* Il *cerevisia recens, cfr. CBrit.* Hwl *vini genus. Cognata his videntur Lat.* Oleum ɔ; *Germ.* Oel, *Angl.* Oyl, *MG.* Alev, *Gr.* ἔλαιον, *cet. B*) *Convivium* *) *C*) *temulentia.* (*Verisimiliter ab* ala *nutrire q. v.*)

Avld (Öld) f. *Pl.* Aldir *unde genit.* alda *S. II.* β. 10. *A*) *populus, homines AS.* Yld, *MG.* Ald, *Arab. & Pers.* Al, Ahl., *In Pluribus Caucasi lingvis* Aul; *cfr. Gr.* ἰλη *agmen. B*) *tempus, ævum, seculum Dan.* Old, *AS.* Ald, Yld, *MG.* Ald, *CTart.* Iil, *cfr. CBrit.* Oed *ætas. Vid.* Ala, Aldinn, Aldir, Aldr, Aldarrof.

Avldra-mál *sermones conviviales B. I.* 29. *Vid.* * Avldr & Mál.

Avl-dryckia *f. convivium, proprie potio cerevisiæ l. meri.*

Avl-kráſir *f.* (*nom. & acc. pl.*) *dapes conviviales AQ* 37. (Krás *Daps; hinc Dan.* Kraas *avium intestina & ferculum et iis confectum; isl.* kræſinn, *Dan.* kræſen *delicatus cæt.*)

* Avl-mál *n. verba inter potandum fusa H. I.* 33.

Avl-reifr *poculis alacris l. exhilaratus, AQ.* 39. *HM.* 17. (Reifr *isl. hodie* hreifr *alacris, vegetus, hilaris forte i. q. Germ.* rege, *AS.* rof; *vid. Gl. Diatr. sub ista voce*). *Cfr.* Veg-reigr *i.*

Avl-rúnar *f. potionales characteres B. I.* 7. 19.

Avl-ſkál *f. crater, poculum.*

Avlſtrom *G. I.* 18. *Obs.* 25. (*sylvis*). Olafsen *vertit: tempestate* (*arbores quassante*) — *Vocem deducens ab* Avlr *l.* Ölr *arboris poëtica appellatione* (*in Edda prosaica occurrente*) *et* ſtromr pro

*) *Hoc sensu Danis recentioribus* Fæſtens Öl, Arve-Öl, (*vid. Gl. T. I.*) *Vocis reliquiæ latent in alia* Barſel *pro* Barnsöl, Budel *pro* Budöl, *quod Grammius recte observavit.*

pro ftormr *tempestas, procella. G.* Magnæus *interpretatus fuerat: "inter frutices ɔ: in sylva, censens vocem illam ignotam derivandam ab* alaz *ali, crescere, collata cum voce Lucretiana* olescere. *Nominativus* Avlftr (Avlftor) *certe conveniret Gr.* ἄλσος *lucus, locus omnis arboribus consitus & German.* Holz *sylva — sed proxime derivandum est ab* Avlr *proprie AS.* Alor, Aler, Alr, *Angl.* Alder; *Norveg.* Older, *Lat.* Alnus *& denique arbor quævis. Cfr.* Elri *i. & Vid. Gl. N.*)

Avlteiti *f. hilaritas convivialis* † *GS.* 5. (Teitr *lætus, hilaris; cfr. Lat.* titillare).

Avl-værr *potione exhilaratus AM.* 5. (*Alias isl.* avlvadr *ebrius Finn.* olues; *Lapp.* vuolatuvum). *Vid.* Avl *&* * værr.

Aumligr *infelix S. II. a.* 2. *vilis S. III.* 63. *Ab* aumr *miser unde Dan.* öm, *Dan. & Germ.* Jammer *cet.* — *Lapp.* oaamas *vilis, obsoletus. Cfr. Gr.* αινος *gravis, horribilis* οιμαζω *pœnas do, ejulo,* οιμωζω *plora. Hinc adv. isl.* aumliga *miserabiliter, Gr.* οιμωκτι *cet. Vid. Gl. Synt.*

Avnd (Önd) *f. anima (v. c.) spiritus AM.* 38. *H. I.* 37. *S. III.* 31. *Forsan vita B. I.* 25. *Derivatur ab* Andi *spiritus, aura, anima.** *Hæc plurimis lingvis invicem permutantur. Dan.* Aand, Aande, *Germ.* Athem, Odem, *AScot.* And, End, *AS.* Anda, Ond, *MG.* Ahma, *CBrit.* Anadl, Enad, *Hib.* Anal, Anam, *Pelv.* Ada, *Sanscr.* Anila, Atma, *Gr.* ἀτμος, αημα, ἀνεμος*), *Lat.* animus *cet. Circa etymum cfr. gr.* ἀειν, *isl.* anda, *Dan.* aande *spirare flare.*

Avndvgi (*recent.* Avndvegi, Öndvegi) *sedes primaria ÀQ.* 38. *Vid. Gl. L.*

* Aungvll *m. hamus piscatorius Adde Dan. & Germ.* Angel, *Angl.* Angle, *AS.* Angl, *Finn.* Ongi, *Gr.* ἀγκιστρον, ἀγκιστρον, *id. it.* ἀγκυλος *uncus, cfr.* αγκυλη *genus iaculi incurvatum,* ογκη *uncus (v. c.) cet.*

* Avnn *ædes Pers.* Chan, Chaneh, *cfr. isl.* Kynni, *ædes, domicilium.*

Avnnor *altera; alia, secunda, vid.* Annar.

* Aur *m. cænum G. H.* 16. *CC.* Er, *Kurd.* Art, *cfr. MG.* Airtha, *Sanscr.* Ur *terra cæt. it.* Eyri, Jörd *i. ut. & Gl. N. K.*

Avr

*) *Interdum dicitur* Avnd *pro* * Avnn *cura cfr. Pers.* Andut *cura, angor animi et* Andifheh *cogitatio, meditatio. Alia, sed ejusdem forte originis sunt isl.* Avnd, *Lat.* anima (*vestibulum, locus ventis perflatus*) *ab isl.* Andi *aura it.* anima, (*vid. s.*) Andi *præterea Islandis est spiritus, genius — cfr. Pers.* Ande & Anda *visio cælestis (Fr.)*

Ávr *f. sagitta, vet. Germ.* Arf, Arb, *AS.* Arv, Arev, *CBrit.* Arf, *Angl.* Arrow. *Cfr. Pers.* Sji-Arf *) *sagitta longa, it. isl.* Yr *arcus (v. c.) MG.* Arms, *COss.* Ardin.

* Áurar *m.* (*quibusdam plur. ab* Eyrir *i.*) *nummi, pecunia S. III.* 35. *Aurum (v. c.) ib.* 38. (*CBrit.* Aur, *Hib. & Gall.* Or.) *Adde CChuns. Ánz.* Arazo *pecunia, nummi CC.* Arzu, *CAnd.* Orsi, *Sanscr.* Artha, *Zend.* Erethehe. *Conferri porro merent a) Cornv.* Arjan, *argentum (v. c.) CChuns. Anz.* Aráz, *And.* Arsi, Orsi, *CC.* Arz, *Gr.* ἄργυρος, ἀργύριον, *b) isl.* Eyr, *Germ.* Erzt, *Lat.* æs (æris), *Angl.* Oar *metallum crudum, c) isl.* * Aurglasir *aurum (verbotenus, ut videtur, terra nitens l. splendens) Pers.* Zer *id. d) Finn.* Aarre *thesaurus defossus.*

Ávrkoþom *ivimus, profecti sumus AM.* 96. (ek arka, arkadi *inf.* arka) *vado procedo Gr.* ἔρχομαι.

Avrlög (Orlög *l.* Örlavg) *fata* † *GS. II. Hinc Dan.* Orlog *bellum, vid. Gl. N. L. &* Avrlogþáttr *i.*

Avrlog-þáttr, (*in pl.* Avrlog-þættir *filamenta fatorum* ɔ: *Parcarum l. Nornarum. Olim forsan verbotenus, funes l. fila quos (Parcæ nentes) depromebant vel seponebant (ad fata hominum constituenda) ab* or *l.* ör *ex de &* leggia *ponere. Vid.* þáttr *i. &* * Örlog.

Avrn (Örn, Ern) *Olim m. jam vulgo f. aqvila AM.* 19. *cet. Alias veteribus* Ari, *m. Vid.* * Arnar. *Adde Dan.* Örn *aqvila MG.* Ara, *Cornv.* Er, *Gr.* ἀετός, *Germ.* Adler. *Cfr. porro Angl.* Eyrie *nidus avium rapurium.*

Avsp (Ösp) *f. populus nigra (arbor) HM.* 4. *Dan.* Esp, *Germ. & Angl.* Asp, *AS.* Æspe, *cfr. AS.* æspe *tremulus.*

* Austan *ex oriente AM.* 17. *AS.* estan *cet. Vid.* Austr.

* Austr *n. oriens. Eadem vox, quamvis sensu jam partim mutato, cum Latinorum* Austro *esse videtur. Cfr. Lat. & Gr.* ἕως *aurora, oriens (ortus) unde* ἑῷος *eous, orientalis. Adde eurus* εὖρος. *Vide porro* Ár *mane s.*

* Austr *adv. orientem versus. Vid. s.*

Avtvl *vid.* Atall.

Avxi *vid.* Exi.

Avxl *vid.* Öxl.

Auþit *&c. vid.* Audit *cet.*

Ax *n. arista, Dan.* Ax, *Gr.* ἀθήρ, *Germ.* Aehre **), *Angl.* Ear, *Finn.* Ocka. *Forsan cognatum isl.* vaxa (*Gr.* αὐξάνειν) *crescere q. v.*

Áþan *&c. vid.* Ádan *cet.*

Æ *idem quam* ey *l.* ei *semper, perpetuo B. II.* 6. æ-æ *intens. S. II. β.* 7. *Angl.*

*) *Pers.* Schi *l.* Sji *multis vocibus sine ulla significatione præfigitur simili modo ut Germ.* ge *verbis pluribus cet.*

**) *Forte ab* Ár *annona, fruges s.*

Angl. ay, ever, *AS.* a, aa, *Finn.* aina, *Gr.* αει *). *Vid.* Æfi *i.*

Ædra (Æþra) *f. proprie formido, trepidatio, timor;* † *GS.* 15. *meticulosa verba, cfr. AS.* æþs *tremulus* adrædan *timere* Ædvit *dedecus, opprobrium. Gr.* αιδως *pudor.*

Ædri (æþri) *n.* ædra *melior, præstantior it. altior* (*pro* hærri *i.*) *OG.* 14. *S. II.* α. 12. *AS.* aþor, *Gr.* αρειων, *cfr. MG.* airiz *senior, prior. Vid.* Hárr (*altus*) *i.*

Æfi *vid.* Ævi.

Ægdi *vid.* (*at*) Æg

(at) * Ægia (ek ægi, ægda) *comminari G. I.* 9. (*Alias etiam terrori esse*) *idem quam* óga (*de qvo ad vocem* óvmk *i.*) *AS.* egesian, *MG.* in-agian. *Cfr.* ægiligr *terribilis*, *AS.* egeslic, *it; AS.* agaſt *perterritus*, *Gr.* αγαν *nimis, valde. Cæt. vid.* Ægir, Ógn, ogorligr, Vggr, Yggr, Yggia.

Ægim *pro* Eigom *VQ.* 31. *Vid.* at Ega.

* Ægir *m. vir l. gigas terrificus, H. I.* 51. *Edda prosaica vocem ponit inter appellationes viri l. militis strenui. Hôc sensu convenit: Sanscr.* Ughra, *Zend.* Egrhanm *l.* Oghram *fortis, potens, crudelis; cfr. AS.* eager *vehemens, Zend.* Egré *fortitudo, it.* eghé *malus MG.* Oga, Agis, *AS.* Ege, Æge, Ægre *timor, terror isl.* ögra *terrere, minari, it. irritare, molestiam movere.* Ægir *alias maris Deus sonavit veterrimis Borealibus* (*H. II.* 26) *giganteo generi, ut videtur, adnumerandus. Sæpe significat mare ipsum, uti AS.* Egor, *CBrit.* Eigion, *Lat.* Æqvor. *Græci giganti alicui immani, secundum quosdam maris Deo, nomen* Αιγαιων *imposuerunt.* Ægeus, *Neptuni cognomen, satis notum est, vide Gl. N. et* Ægia *s. cæt.* Ægishiálmr *i.*

Ægishiálmr *m. galea formidabilis l. terrificum tegmen, — signum aliqvid hominis characteristicum* (*ut puto: acerrimus aspectus*) *quod homines superstitiosi omnes perterrere olim opinati sunt. S. II.* β. 16. *Obs.* 21. *Vox nostra convenit AS.* Egisgrima. *Jovis græci scutum terrificum* αιγις *l.* Ægis *appellatum fuit. Vid.* Ægia *cæt. s.* Hiálmr *i.*

Æiscavldr *m. cor.* (*ut videtur*) *S. II.* β. 27. *Obs.* 31. Eiskiald *n.* (*in nom pl. verisimiliter* Eiskiavld) *reperitur inter cordis appellationes poëticas in Edda Snorroniana. Forte rectissime* Æisciavldr *o: clypeus contra terrorem defendens, sive clypeus animosi militis* (*qui etiam sine ullo alio scuto, pugnam aggredi audeat*). *Vid.* Ægia, Ægir *cet. s.*

(at)

*) *Alias isl.* Æ! *exclamatio vocantis Græcis, Persis & Finnis eodem sono* at, ai, *it. isl.* ææ, *Pers.* ai, *Græca etiam occurrit repetita* αι αι. *Cfr.* æpa *i.*

(at) Æpa (ek * æpi, æpta) *ejulare AM.* 59. *Angl.* weep, whoop, *AS.* væpan, *MG.* vopian, *CBrit.* ubau, *Lapp.* vuobam, *Gr.* ἀπυω, ἠπυω. — *Hinc isl.* Óp *clamor n. Angl.* Whoop, *AS.* Vop. (Æ *isl. exclamatio dolentis Gr.* ἆι *it.* ἀιβου, *Lat.* heu, hei, *cfr. isl.* æa *lamentari*, *Gr.* ἀιαζω). *Cfr.* Æ *s. in nota.*

Ærinn *vid.* Ærnar.

Ær (ör) *delira* (*m.* ærr). *Vid.* * Örr. *Adde As.* Ormod. *Cfr. Gl. Synt. & N.*

Ærnar, *S. I.* 12. *nom. pl. fæm. ab* ærinn *copiosus, ingens* (*Gr.* ἁδρος, *Lapp.* ædræk) *hic positum pro Adv.* ærit (*recent.* ædi) *nimis, valde, adeo, cfr. Gr.* ἆρι (*vocula præfixa sensum augens*) *it. AM.* 92. *S. III.* 47. *O.* 17.

Æſka *f. juventus. Cfr. Arab.* Aisch *ætas, vita, it. voluptas in amore et victu, Gr.* ἰσχοσ *robur, vires* ἀιζηοσ *juvenis. Vid. Gl. Synt.*

(at) Æskia (ek æſki, æſkta) *sive* * æſta (æſti, æſta) *optare, petere, poscere provocare, HM.* 22. *Alias isl.* Óſka *) *optare, Dan.* önſke, *Germ.* wünschen, *Angl.* wiſh, *AS.* viscan, *it. AS.* Aſcian *expetere Angl.* aſk, *Adde Pers.* Aizzeh, *Gr.* ἀυ]ησισ *petitio* aſtodaia numuden *petere* ashtik numuden, *optare, Gr.* ἀι]ιζειν *petere &c.*

Æstir *optasti pro recent.* æsktir *HM.* 23. *Vid.* (at) Æskia.

Æstr *vid.* Östr.

Æti *vid.* Eta.

(at) Ætla (ek ætla, ætlada) *instituere, sibi proponere, destinare, decernere.* Alls þó er fara ætlaþ *quandoquidem ire constitutum est, AM.* 26. Dægr eitt er þér dauþi ætlaþr *ad certum temporis articulum mors tibi destinata est, Gr.* ἐθελω *volo.* — *Alias etiam cogitare, opinari. Dan.* agte, *Lapp.* ajgom, *Finn.* aicon, aiwottelen, *cfr. Finn.* ajattelen *cogito* Ajatus, (*isl.* Ætlun) *cogitatio.*

Ætt *l.* Átt *f. familia, G. H.* 27. — *Alias genus, prosapia, tribus. Dan.* Æt, *CBrit.* Eddyl *populus, natio, populares Gr.* ἔθνοσ **), *COſs.* Adan *populus, tribus, cfr. AS.* Æht, Æhte *possessio, hæreditas AS.* Eþel *patria, vid.* Eþli, Óþal, * Áttrvnnr, Áttúngr, Áttstafr *ut & Gl. N. ac Synt.*

Ættak *pro* ætta ek *habuerim, possiderem B. II.* 16. *Vid.* (at) Ega.

Ætterni *n. genus S. II. β.* 4. *Vid.* Ætt.

Ætt-

*) *Cfr. Lapp.* Oſkom *credo* oſkeldam *confido Finn.* uſcon *fido.*

**) *AS.* Æt *domus, domicilium reperi apud Grammium l. c. sed non alibi. Cfr. Gr.* ἦθοσ *domicilium,* ἔ]ησ *socius* ἤθασ *familiaris CBrit.* edryd *cognatus, it. MG. &c.* Atta *pater. Si vocem nostram ab etymo islandico deducere malis, verisimillimum erit à verbo* ega (átta, ætta) *possidere habere* (*Gr.* ἔχεω) *unde* ega at *cognatos l. fautores habere.*

Ættgavfgaztr *generosissimus stirpe, vid.* ætt *&* gavfygr *l.* gavfgr.

Ættima *pro* ættom ei *l.* egi *non possideremus AQ.* 6. *Vid.* (at) Ega.

Ættíngi *m. cognatus S. I.* 10. *Dan.* Ætling.

Ættmenn *pl. consanguinei, propinqvi, H. III. Vid.* Ætt *&* Madr.

* Æva *vox vacillantis significationis, nam et adverbium* unqvam *et alterum oppositum* nunqvam *indicare videtur, secundum Obs.* 172 *ad carmen* Atla-qvida en grænlenzka. *Cfr. G. III.* 1. *GG.* 15. *AQ.* 40. *Vocula ista AQ.* 41. *videtur exprimere* impendio *l. adeo, uti Finn.* auvan *(nisi illo loco duplex negatio sensum adaugeat).*

Ævar *l.* * avar (afar) *adeo S. III.* 14. *Est cognatum hodierno* of, ofr *nimis; unde forsan Dan.* for *id.*

* Ævi (Æfi) *f. ævum v. c. vitæ spatium, it. tempus MG.* Aiva, *Samscr.* Aiun, *Gr.* αἰών, *COſs* Afon. *Adde Pers.* Avan, Abad *tempora. Cfr. Angl.* ever *semper. Hinc* æfinligr *perpetuus (Dan.* evig, *Germ.* ewig, *COſs.* afonthi, *Gr.* αἰώνιος, *Lat.* æternus. *Vid. Æ. s. & Gl. Synt. v.* Æfinliga.

(at) Æxla *vid.* Æxto.

Æxto *AM. I. agitarunt, (forsan auxerunt, creverunt l. maturuerunt).* * *Est, ut puto, positum pro hodierno* æxludu *perf. verbi* (at) æxla *augere l. multiplicare (Gr.* ἀέξειν, αὐξειν) *— vel etiam pro* óxo *l. recent.* uxu *perf. verbi* (at) vaxa *q. v. — ne alias legendum sit* æſkto *optabant l. poscebant.* Æxti *instituit AM.* 71. *rectius forsan: optavit, derogavit.* Æxti *AM.* 102. *manifeste notat. gliscebat, crescebat.* Skavp æxto ſkiavldúnga *fata principum maturuerunt AQ. Cfr. porro Lat.* augeo (auxi) *& isl.* auka *s. it. Gr.* αὐξάνειν *crescere, angere.*

Ælzi *n. idem quam* Æti *n.* (*Dan.* Æde) *esca (v. c.) hic proprie cadaver l. edule avium rapacium G. II.* 7. *Dan.* Aadſel, *Germ.* Aas, *Pers.* Lesch, *cfr.* * Æti, Át, * Áta *quæ omnia ab edere i.*

* Æztr (*pro recent.* ædſtr, hædſtr, ærſtr *l.* hærſtr *summus, præstantissimus. Gr.* ἄριστος, *cfr. AS.* ærſt *primum, primo. Cæt. Vid.* Hæztr, Hárr (*altus*). *Cfr.* Ædri *s.*.

B.

Bádir *m.* (báþir *f.* bádar *n.* bædi) *ambo, — unde genit.* beggia. *Vid.* * Bædi *— adde vet. Dan.* Baade *id. Germ.* Beyde, *AS.* Begen, Ba, Batva, *MG.* Bajoths, *Sanscr.* Ubhau. *Cfr. Zend.* Bee, Beghe, *Pelv.* Bagh, *duo Lat.* Bini, *it.* Bædi *i.*

* Badmr (Baþmr) *m. sinus, amplexus. H. I.* 16. Badmr viþar *germen arboris B. I.* 22. *AS.* Vúdu beam. *In*

voces

voces Fadmr *et* * Barmr *ejusdem significationis illa mutata fuisse videtur. Dan.* Barm, *AS.* Bearm, Bærm, *MG.* Barms, *Finn.* Parma *omnia forte a Pers.* Ber *pectus* (*H.*) *Alias* Badmr *&* Barmr *arbor, forte idem cum Germ.* Baum, *Al.* Bouum. *Cfr. Dan.* Bom, *Germ.* Baum, *Angl. & AS.* Beam *trabs, stipes it. Celt.* Pados *pinus Lat.* Pomus *arbor fructifera Pers.* Bun (*in compos.*) *arbor; CBrit.* Bon *baculus, truncus.*

* Bak *n. tergum, dorsum. Adde Finn.* Taca *id. CLesg.* Maka, *Motor.* Baggada, *Kamasch.* Bagin *).

Bakfavll *n.* (*nom. pl.*) *crebræ reclinationes corporis AM.* 34. *A* Bak *s. &* Fall, *lapsus, casus.*

* Bál *n. rogus, strues, flamma. Adde Lapp.* Buollem, *Finn.* Palo.

* Balldr (Balldvr Baldr) *m. olim nomen herois vel Divi Asici inter boreales, et prius forsan ipsius solis, qvi Gallis olim* Belenus *sonuit* **), *Poenis autem* Baal *l.* Bal, *Hibernis* Beal, Bealan. *HM.* 24. *nil notat aliud quam AS.* Baldor *princeps, heros; ISanscr.* Pala. *Antiqvis Sveciæ legibus* Balldr *sonat. elatus, potens. Adde vet. Dan.* bold, *Germ.* bal, *strenuus, audax, potens. Pers.* bala *excelsus unde compar.* balater *altior, superior, major. Cfr.* Ballr *i.* * Balldinn *& Ind. Kr. S. v.* Balldr.

Balldriþi *m. potens eques AQ.* 22. *Obs.* 165. *Cfr.* * Ballriþar, Balldr *&* Ballr.

Ballr (*fi* bavll) *A*) *excellens, validus, vehemens S. III.* 36. *B*) *molestus, infestus HM.* 25. *Obs.* 91. *Cfr. Pers.* bala *altus, excelsus, Celtis olim* bal *id. Pers.* Bala *celsitudo, statura, Pelv.* bal *supra isl.* Bali *eminentia, collis it. Pers.* palapal *velox ISanscr.* Bala, Balam, Bali, Balya *vis, robur, potentia, virtus, imperans, magnus, it. Lat.* bellus, bellum. *Vid.* Balldr *s.*

(at) Bana (ek bana, banaþa) *necare H. I.* 26. *Gr.* φενω, *Armen.* * sbaniel (*perf.* sbani). *Vid.* Bani.

Banasár *n. vulnus mortiferum. Vid.* Bani *&* Sár.

Band *n. filum, ligamen. Dan.* Baand, *Germ. Angl. AS. & Pehlv.* Band, *Angl.* Bond, *MG.* Bandi, *AS. & Pers.* Bend, *ISanscr.* Bandhan, *CBrit.* Bancaw. *Cfr. COss.* batain *ligo, vincio. Cfr.* Bandíngi, Bann, Binda.

Ban-

*) *Vid.* Klaproth Caucasische Sprachen 1814, *Pag.* 16. *Hinc phrases islandicæ:* til baka, á bak aptr *ret o Dan.* til bage, *Angl.* to back, *MG.* ibokai, *it. isl.* hverfa til baka *reverti Pers.* baz gerdiden; *Dan.* blive til bage, *Pers.* baki manden (*H*); *isl.* Bak vid, á baki *post, a tergo Dan.* bag ved, bag, *Angl.* back, a back.

**) *Flos herbæ qvam Islandi vacant* Baldursbrá *: supercilia Balderi* (*Lat. matricaria inodora*) *solem radiantem forma repræsentat. Legimus qvoqve florem qvendam Beleno illi, qvi ab ipso nomen traxit, inter Gallos olim sacratum fuisse.*

Bandíngi *m. captivus*, *mancipium S. II. ß* 7. (*in acc. sing. cum art.* bandíngian *n. plur.* bandíngiar). *Pers.* Bendeh, *Plur.* Bendegian.

Bani *m. nex*, *cædes*, *Angl.* Bane, *Gr.* φονος. *Cfr. AS.* Ban *pernicies*, *MG.* Bani *l.* Banja *vulnus et* Ben, Bani *i.* Bana *s. Vid. Gl. Synt. & KS.*

Bani *m. percussor AS.* Bana, *Armen.* Sban, *Gr.* φονευς. *Alias isl.* Banamadr, *Dan.* Banemand. *Cfr. Sanscr.* Pana *crucians. Vid.* Bana, Bani *s.* *).

* Bann *n. vinculum*, *obstaculum*, *it. interdictio. Ejusdem originis videtur esse Pers.* Der-bān — *janitor*, *partæ custos.* — *Hinc Dan.* Band, *Germ.* Bann *interdictio.*

(at) Banna (ek banna, bannaþa) *prohibere*, *impedire. Hinc Angl.* banish, *Germ.* verbannen &c. *Vid. Gl. Synt. &* Bann s.

Ban-ord *n. nex S. II. ß.* 39. *Obs.* 37. *Vid.* Bani & Ord. (*Alias* Banaord, *cfr. Gl. L.*)

Bar, *vid.* (ek) Ber.

* Bar *l.* Barr *n. fructus*, *frondes cet.* Hygins barr *glans mentis l. etiam corvi i: cor, poët.* — *nisi intelligatur strages*, *qvasi edulium corvorum. H. II.* 50. *Est Pers.* Bar *l.* Ber *fructus*, *unde Isl.* Ber *bacca Dan.* Bær, *Germ.* Beere, *Angl.* Berry, *AS.* Byre, *MG.* Basi *it. MG.* Bar *hordeum AS.* Bere, *Angl.* Barley **). *Cfr. CBrit.* Bar *frutex*, Bara *panis*, *AS.* Beore, Bearu, Bærv *lucus*, *nemus*, *fruticetum Gr.* Βορα *pabulum*, *esca.*

Bára *f. unda*, *fluctus. Vetus Dan.* Baare, *Finn. & Lapp.* Baērro. *Verisimiliter a* bera *ferre.* — *Cfr. tamen Pers.* Baēl *aqva magna* Pai *fluxus l. cursus aqvæ*

Barg *servavit H. I.* 27. *Vid.* (ek) Berg, Biarga.

Bariþ *pro recent.* Barinn *verberata AM.* 83. *Vid.* (ek) Ber.

* Barn *n. infans AM.* 49. *Foetus VQ.* 34. *Soboles S. III.* 64. *In pl.* Bavrn (börn) *nepotes HM.* 20. *Dan. Angl. MG. & Hibern.* Barn, *Angl. & AS.* Bearn, *AS.* Byre, *Al.* Bern, *Lett.* Behrns, *Lapp.* Barne, Barnatz, *CBrit.* Bachgen, *C. Ing. Tschets. Tus.* Bairi, Bair, Ber, Bajar, *ISanscr.* Bun. *Cfr. Hebr.* Ben *filius Gr.* παῖς, παῖδιον *pueri Pers.* Pyser. *Ab* ek Ber *pario i. Cfr.* Bvrr.

Barnæska *f. puerilis ætas*, *pueritia SE. MG.* Barniski, *Dan.* Barndom. *Vid.* Barn & Æska.

Bárvz *vid.* (ek) Ber (*fero*).

Bast

*) *Cfr. Sanscr.* Pidruhanda (*isl.* fedrabanar) *parricidæ*, Madrahanda (*isl.* Mædrabanar) *matris percussores*, Manussahanda (*isl.* Manneskiubanar, mannsbanar) *homicidæ*, Gohanda (*isl.* Kuabanar) *vaccarum percussores.*

**) *Hinc similiter, ut puto,* Bavrkr *cortex Dan. & Angl.* Bark, *it. Angl.* Barn *horreum.*

Bast *n. philyra l. funis VQ.* 7. *spartum, spartea linea ib.* 14. *Dan. Germ. & Angl.* Bast, *AS.* Bæst, *cfr. Pers.* besten *ligare Germ.* basten.

(at) **Batna** (ek batna, batnaþa) *& impers.* mér batnar, batnadi, *melius fieri.* Batni *melius fiat GH.* 20. (Bati *m. melioratio Dan.* Baade *unde* Ábati *m. lucrum, emolumentum. Cfr. MG.* Bat *bonum, utile, isl.* ábataz *proficere MG.* gabatnan. *Vid.* Betri, Batzr, Bæta *cæt.*

* **Bátr** *m. cymba, scapha, navicula SL.* *). *Adde CBrit.* Bottas, *Pers.* Batil, Barzeh (*H.*) *Finn.* Paatti, *Sanscr.* Poda. *Cfr.* Beit *i.*

Bavd *f.* (Bavþ, Böd) *pugna,* — *in dat. sing.* Bavþvi *B. II.* 13. *Positum pro* bavlvi (*ærumnæ*) † *GS.* 15. *AS.* Beado, *Angl.* Bate, *Al.* Bat, *Gr.* βαθος. *Vid. Gl. N. et KS.*

Bavdfrækinn *pugnando validus HM.* 27. *Vid.* Bavd & Frækn.

Bavdvadiz *certabat HM.* 19. *Perf. verbi obsoleti* (at) Bavdvaż (ek bavdvaz) *pugnare certare, vid.* Bavd *s.*

Baugadeilir *m. annulorum partitor a: vir largus. Vid.* Baugr & Deila.

Baugbroti *m. annulos l. clypeos frangens;* — *appellatio viri poëtica H. II.* 17. *Observandum est quod proavi nostri annulis aureis pro nummis usi fuerint, graviores interdum dissecantes, ac inter plures dividentes. Vir largus vel etiam quivis prædatorum princeps aut primipilus idcirco illo cognomine honoratur. Alias etiam* Baugabriti *AS.* Beagabrytta. *Vid.* Baugr & Brióta *i.*

* **Baugr** *m. annulus, armilla* (*it. clypeus*). *AS.* Beag. *Cfr. Lapp.* Baagan *cingulum.*

Baugvariþ *f. annulis ornata l. circumdata. H. III.* 33. *Vid.* Baugr & Veria.

* **Bavl** (Böl) *n. Calamitas, malum, dolor* **). *Adde Al.* Bal, Bale, Balo, *AS.* Beal, *Arab.* Bala. *Cfr. MG.* Balviains *tormentum Gr.* βολη *ictus, plaga,* βολα *dolores parturientis,* βελλερα *mala.*

Bavlranna *gen. pl. a nom.* Bavlravnn *lecta l. habitacula calamitosa G. II.* 42. *Vid.* Bavl & * Rann.

Bavlstafir *nom. pl. calamitates B. I.* 30. *Vid.* Bavl & Stafr.

Bavlvabætvr *nom. pl. cladium l. dolorum satisfactio H. I.* 24. *Vid.* Bavl & Bætvr, Bót *cet.*

Bavlvafvllr *malorum l. dolorum plenus GH.* 19. *Angl.* baleful; *AS.* bealofull; *vid.* Bavl & Fvllr.

* Bavl-

*) *Hinc isl.* Bátvördr *custos navigii AS.* Batveard.

**) Bavl *l.* Böl *alias poët. sagitta, telum Gr.* βολος, βελος, *Dan.* Pil, *Germ.* Pfeil, *Lat.* Pilum, *isl.* Pila. *Adde Pers.* Bileh *cuspis sagittæ* (*Fr.*)

* Bavlvífs, *infaustus, pestifer B. I.* 27. *H. II.* (Vifs *l.* Vís *certus*).

Bavrr (Bör) *m. portator, a verbo* (ek) ber *fero, porto. Raro usitatur nisi aliis substantivis conjunctum e. gr.* bavrr skialdar *scutiger AM.* 28. *Dan.* Bærer, *Angl.* Bearer, *Pers.* Ber a (mi) berem *fero, porto. Cfr.* Bvrr *i.*

Bavzt *nom. sing. fæm. & plur. neutr. á.*

Baztr (* beztr *recent.* bestr) *optimus. Adde MG.* batista, *AS.* best *cet. Pers.* behterin. *Vide* Betri *i.*

* Beckr *m. scamnum. Adde AS.* Benc, *Finn.* Pencki, *Gr. Barb.* βαγκοσ. *Cfr. Pers.* Bezm *consessus, compotatio.*

* Bedr (Beþr) *m. thorus S. III.* 8. *Cervical ib.* 13. *Recentioribus Islandis* Beddi *lectulus. Forte á* bída (beid) *manere q. v. Cfr. Dan.* Pude *culcitra, cervical Angl.* Pad, *it. Pers.* Pister *lectus, cervical, CBrit.* Bedd *sepulchrum Germ.* Bette *alveus cet.*

Beiddak *pro* beiddi ek *l.* beiddiz ek *orabam, — perf. verbi* (ek) beidi *l.* beidiz *idem quam* bid *oro, rogo. Cfr. Gr.* πειθω *persvadeo. Hinc* Beidni *petitio cfr. Gr.* πειθη *persvasio cet. Vid.* Beidr, Bidia, Bón, Bæn. *Cfr. Gl. Synt. & N.*

Beidr *petituriens AM.* 90. *Obs.* 254. *Nisi positum sit pro* beiddr *exhortatus ab aliis. Cfr. Gr.* πειθος *persvasorius. Vid.* Beiddak *cet.*

* Bein *n. os, ossa. Adde Dan.* Been *id. Cfr. CBrit.* Bon *baculus, truncus.*

Beini *m. donatio, oblatio, res præbitæ AM.* 8. *Forsan cognatum Lat.* Bona. *Vid:* (ek) * Beini *it. Gl. N.* *).

Beit *n. navigium H. II.* 22 **) Beiz-stafn *pro* Beitsstafn *navis prora H. I.* 14. *Cfr.* Bátr. *s.* Beit *vid.* Bita.

(at) Beita (ek beiti, beitta, beittr) *ciere, circumvenire cet.* Beita vagn *currum ciere G. II.* 17. Beita skipom *cursum navium intendere S. II.* Beita grandi *cladem inferre l. intendere G. II.* 31. Beita vélom *intendere fraudes S. I.* 40. Beitto Sigvrþ (*ferro*) *oppresserunt Sigurdum. Hinc Angl.* bait, abet *ciere, instigare it.* beat α) *ferire* β) *vincere* γ) *cursum navium difficulter intendere. Lapp.* bajtam. *Cfr. AS.* betan *ferire CBrit.* baëddu, *Lat.* batuere, *Gr.* βατευειν, *it. Lapp.* bætam *fallo, decipio Finn.* petæn.

Beittvþ *circumventa l. tractata obsol. pro* beitt, *partic. pass. v* beita *q. v.*

Belgr *m. Bulga (v. c.) HM.* 25. — *Culeus S. II. a. Föllis VQ.* 22. *Dan. & AS.* Bælg.

---

*) *Forte ab. isl.* beinn (*f.* bein) *rectus, directus* (*Pers.* bun *l.* ben *H.*) *hinc isl.* beina *explanare* (*Pers.* bein-kerden, buna-kerden *H.*) *cujus translativæ significationes enumerantur in Gl. T. I.*

**) Beit *f. alias est pastura Gr.* βοτα *cet.*

Bælg, *Germ.* Balg, *Angl.* Bellows *), *MG.* Balgs, *CBrit.* Bolgan, *Armor.* Boulchet *vet. Gall.* Bulga, *Finn.* Palje.

(at) Bella (ek * belli *l.* bell, ball) *tenere, potiri, frui G. II.* 29. Bellir því bragþi *stropham validam adhibete, vel etiam: occasione ista utemini AM.* 55. **). *Cfr. AS.* bellan *objicere, Lapp.* baëllim *consisto Gr.* βάλλω *jacio, ferio, attingo* πάλλω *vibro, agito, cet. — ut et lat.* pello. *Cfr.* ballr *s. Vid. Gl.* Or. *S.*

* Ben *f. vel n. vulnus, plaga AS.* Ben, *MG.* Bani *l.* Banja. *Cfr.* Bani *s.*

(at) Benda (ek bendi, benda *l.* bendta) *innuere l. monere (alias nutare, digito indicare) AQ.* 8. *MG.* bandugan, *Theot.* bauhnan *innuere. Cfr. MG.* Bandvo *signum Pers.* Pend *admonitio, consilium it. Gr.* φαίνω *ostendo* ***).

Beniaþr *saucius, vulneratus part. p. verbi* (ek) benia, beniaþa *vulnero S. II. β.* 25. *Vid.* Ben.

Benlogi *m. vulnerum flamma, poët. gladius H. II.* 47. *vid.* Ben & Logi.

Benvöndr *virga vulnifica* ɔ: *Ensis B. II.* 19. *A.* Ben *s.* & Vöndr, *Dan.* Vaand *virga, fascis a* Vinda *i.*

Ber (*nudus*) *vid.* Berr.

(ek) Ber (*perf.* bar *inf.* * bera *p. p.* borinn), 1) *fero (v. c.) porto.* Bera saman *congerere S. II. β.* 33. *Dan.* (*in inf.*) bære *ant Germ.* bären, *Angl.* bear, *AS.* beran, *MG.* bairan, *Hibern.* bearadh, beirim, *CBrit.* borthi, *Pers.* berden (*præs. ind.* berem *imper. ut in isl.* ber) ****), *Sanscr.* bharami *fero, porto Gr.* φέρω, *Zend.* berete *fert, portat.* 2) *Onerare* Borin verkiom *doloribus onerata G. III.* 4. Bar ek hana biori *potu inebriante eam oneravi VQ. Gr.* βαρέω. *Vid.* Byrdr *i.*

(ek) Ber, (bar, * bera, borinn) *pario (v. c.) gigno. Dan. in inf.* bera, *Angl.* bear, *Germ.* gebähren, *MG.* bairan, *AS.* beran, bæran, *Hibern.* bairn.

(ek) Ber, (*perf.* barda *i.* beria *p.* barrin, baridr *l.* bardr) *ferio (v. c.) quasso.* Bardi höfdi ok ſpordi (*serpens*) *caput et caudam adflixit, AS.* byran, *Finn.* pieren.

---

*) *Notat forte ventriculum, uti interdum recentioribus Islandis HM.* 25. *Obs.* 91. *Hinc Angl.* Belly *id.*

**) Bella *alias allidi, concuti, unde* Bialla *campana Dan.* Bjelde, *Angl.* & *AS.* Bell *cet. Cfr. Pers.* beliden *tinnire.*

***) Benda *alias incurvere, intendere Angl.* bend, *AS.* bendan, *Lat.* pandare. *Vid. Gl. N.*

****) *Cfr. sequentia islandico — persica: isl.* bera brott, út *cet. Pers.* berdaſten *tollere, auferre; isl.* bera (ſrétt, bod &c.) *Pers.* beriden: *nuntium ferre; isl.* bera, bera af *posse, valere Pers.* beraniden. *Porro Isl.* bera, *deberi, oportere cognatum est Pers.* Bar *quod alicui debetur; sic pers.* bar daden *jus dicere. Confer formulam Danorum judicialem sententiæ conclusioni sæpissime insertam:* bör (*isl.* ber) *debet. Adde* isl. honom bar *oportuit eum l. id ei debitum fuit.*

pieren. *Hinc isl.* beriaz (*ek* berst, bardiz) *pugnare, contendere Lett.* barru. *Hinc etiam vocabulum obscurum juris Danici* trælbaaren *ɔ: servi instar verberatus. Cfr. Pers.* Pervez, *pugna.*

Bera *f. ursa VQ.* 9. (*in masc.* Beri, Bersi, Biörn *et olim forte* Berr). *Dan.* Biörn, *Germ.* Bär, *AS.* Bere, Byr, Beorn, *Al.* Bero. *Cfr. Gr.* βηρος *hirtus, vid. Gl. N. vv.* Beri, Berr *&* Berfiall *i.*

(at) Bera, Beria, *vid.* (ek) Ber.

Berfiall *n. ursina pellis VQ.* 10. (*A* Berr *l.* Beri *ursus &* Fiall *l.* Feall *pellis*). *Vox ista, cujus ambæ radices et in islandica et in danica lingva jam dudum obsoletæ sunt, perspicue monstrat affinitatem arctissimam inter idiomata priscorum Scandorum et Germanorum, ex iisdem fontibus emanata. Vid.* Bera *&* Fiall.

* Berg *n. rupes, petra, propugnaculum, cet.* Sigtys berg *AM.* 31. *arx divina, vel etiam rupes numinis ɔ: mons, ubi cultus ejus administrabatur, vel etiam petra ingens quæ istud representavit.* (*Cfr.* Sigtyr *l.* Sigtívi *i.*). *Dan.* Bierg *mons, collis Germ. Al.* Berg, *AS.* Beorg, *MG.* Bairg, *Indost.* Bird *l.* Berd. *Cfr. Pers.* Berg *robur* Burdsch *propugnaculum* (*Germ.* Burg *&c.*), *vid. cet.* (ek) Berg, Biarg, Borg *i.*

(ek) * Berg (*imperf.* barg *inf.* bearga, biarga *l. obsol.* berga *p. p.* borginn) *servo, protego, opitulor cet.* Borgit er avdlíngs flota *salvata est regia classis H. I.* 29. *Verba* (ek) berg, biarga *mihi videntur potius derivanda a substantivis* Berg, Biarg *quam hæc ab illis. Adde Dan.* biærge *servare Germ.* bergen *id. MG.* bairgan. *Vid.* Berg, Biarga *cet.*

(at) * Bergia (ek bergi, þergda, bergdr) *gustare, comedere G. II.* 44. *AS.* bergan. *Circa etymum cfr. antiqvissima* Bar, Ber *fructus s.*

Bergscorar *n. pl. f. fissuræ l. fauces rupium, prærupta H. III.* 25. (Berg *s.*, *&* skora *fissura a verbo* skera *secare, scindere i.*)

Bergsnavs *f. promontorium* (*præruptum*) *A* Berg *&* snavs (snös) *rupes prominens, vel etiam* navs (nös) *nasus. Cfr.* Nes *i.*

Berhardr *ursina sævitia l. asperitate præditus AQ.* 40. *Obs.* 154. *Vid.* Bera *&* Hardr.

(at) Beriaz (ek berst, bardiz) *præliari, contendere, verbotenus verberari, quasi sit passivum verbi* (ek) ber *ferio, verbero s. Lett.* barru. *Cfr. Pers.* Pervez *pugna.*

Berki *B. I.* 11. *Dat. l. Abl. á* Bavrkr *l.* Börkr *cortex Dan. & Angl.* Bark. *Cfr. Gr.* πεκυς *cortex radicis it. Pers.* Ber *l.* Bar *fructus*, Berk *folium; frondes.*

Berr (Ber) *adj. nudus, apertus Dan. Germ. & AS.* bar, *Angl.* bare *&* (*de solo*) barren,

barren, *AS.* bær, *Pers.* þyrehne & (*de solo*) biber *s: sine fructu. Pelv.* barene. *Vid.* * Barbeinn & *Gl. KS. Cfr.* Bert *i.*

*Berſerkr *m. gigas, athleta grandis. Cfr. Pers.* bezerk, bezrek *grandis, magnus it. isl.* beiſinn, búſsinn, byſn *cæt.* *).

Bert *adv. aperte, vere* (*proprie nude*) *S. III. 6. Hinc isl.* berliga *recent.* opinberlega, *id. Dan.* aabenbare, *Germ.* offenbar. *Convenit etiam Germ.* wahr *verus it. Pers.* baver, *Arab.* bar *verax, veridicus cet. Vid.* Berr *s.*

Besti *n. spartum l. vinculum VQ.* 12. *Cfr. Pers.* beſten *ligare, vincire. Vid.* Baſt *s.*

Beſtr (* beztr) *vid.* Baztr.

Betr (betvr) *adv. melius* (*unde superl.* beſt *optime*). *Dan.* bedre, *Germ.* beſſer, *Angl.* better, *AS.* bett *cet. Vid.* Betri.

Betri, (*n.* betra) *melior.* (*in compar.* gódr) *Dan.* bedre, *Germ.* beſſer, *Angl.* better, *AS.* beter, betere, betera, *MG.* batiza, *Pers.* behter, *Gr.* βελτιων **). *Vid.* Betr, Baztr, Bót, Bæta *cet.*

Beyſto *feriebant, quassabant AM.* 34. *impf. verbi* ek beyſti (beyſta) *ferio; concutio cet. Svec.* baſta, *Angl.* baſt, *AS.* bæſtan, *Lapp.* buſhtam; *cfr. Lat. obs.* piſto *it.* batuo, *Lapp.* beiſtim *vitio, corrumpo.*

*Biarg *n.* (*pl.* biavrg, biörg, beorg) *mons, idem fere quam* Berg *s. AS.* Beorg, Beorh, *MG.* Bairgs, *Zig.* Bar, *Sanscr.* Parra, *IMult. & Beng.* Pahar, *IMalab.* Paar (*mons*) *CIng.* Barzi, *Georg.* Barzwi *collis, monticulus. Circa etymum cfr. Pers.** bar, bareh *altus Sanscr.* para *id.*

(at) * Biarga (ek biarga, barg *l.* biargaþa) *idem quam verbum* (ek) Berg *s. servo, opitulor* ***). *Cfr. Gr.* ἀρηγω, ἀρκεω *auxilior, opem fero.*

Biargrúnir *f. pl. characteres auxiliares. Vid.* Biarga *s.* & Rúnir *i.*

Biartr (*f.* biavrt *n.* biart) *candidus, lucidus, fulgidus. ISanscr.* bah, *Angl.* bright, *AS.* bearht, beorht, byrht, *Pers.*

---

*) *G. Magnæi conjectura de etymis vocabuli Islandici in ceternum satis probabilem existimo, cum multa historiæ nostræ exempla monstrent* Berſerkos *illos sæpe adnumerari debere hominibus vesanis sive lupaticis, qvi furore durante nudi ineunt et reliqvis multo robustiores sunt; qvidam eorum lucida babuerunt intervalla, alii custodia continua arcebantur, nisi iis pugnandum foret.*

**) *Antiqvissimus scandici idiomatis positivus nobis jam latet, sed invenitur in cognatarum qvorundam veterrimis dialectis e. gr. Gaël.* ba, *Pers.* bih, *AS.* bat, *Vet. Germ.* bas, *Gr.* βελτιοσ *Lat. bonus.*

***) *Hinc isl.* Biavrg (Biörg) *alimentum, victus* (*Lapp.* Biergo) *nisi potius deducendum sit à* bergia *gustare, comedere s. Cfr. Dan.* Biæring.

Pers. pertev, *COſs.* irt*). *Cfr. CBrit.* berth *nitidus, pulcher Lapp.* bærtes *jucundus. Cfr. Gl. Diatr.*

Biarthaddaþr *candide comatus. Vid.* Biartr *&* Haddr.

Biartlitaþr *lucido colore præditus. H. I.* 7. (*Vid.* Biartr *&* Litr.)

Bicka-greppar *feroces viri AQ.* 14. *Obs.* 59. *Cfr.* Bicki *in Ind. nom. pr.* (Greppr, *viri et in specie poëtæ appellatio, cognata fortassis adjectivo* greipr *capax, rapax, quæ iterum á* grípa, *pers.* giriften *l.* griften *capere*).

(at) Bída *l.* bíþa (ek bíd, beid) *a) manere, morari, expectare (passim)* Beid ſinnar qvanar *conjugem suam expectabat VQ.* 5. *b) Consequi.* Bíþa ſinn vilia *voluntate suâ potiri GG.* 4. Fár bídr ſér verra *paucos manet sors deterior AM.* 80. *c) Pati, sufferre.* Þat ek allt vm beid, *hæc omnia passa sum G. I.* 7. — *Dan.* bie, (*it.* bede *de viatoribus*) *Al.* biden, beiten, *Angl.* bide, abide, *MG.* beidan (*morari, it. pati, perferre*). *Adde CBrit.* bydio *manere, habitare it.* bod, *Angl.* be, *Pers.* buden *esse, manere* **); *cfr. Germ.* (ich) bin *ſum, lat.* pati, *Gr.* πηθω. *Vid. Gl. Diatr. & N.*

(at) Bidia *l.* biþia (ek bid, bad, bedinn) ***) *petere (v. c.), rogare (passim) item procari.* Helgi baþ Svavo *Helgius Svavam procatus est, H. I. Dan.* bede, *Germ.* bitten, *Angl.* bid, *AS.* biddan, *MG.* bidian, *Finn.* pyydæn, *cfr. Gr.* πειθω *persvadeo it. Sanscr.* Bhikſi (*Germ.* Bitte) *petitio, oratio. Vid. Gl. Synt. & N.* (*Cfr.* Bióda *i.*)

Bidill (Biþill) *m. procus H. I. Dan.* Beyler, *AS.* Bidder, *Angl.* Wooer. *Vid.* Bidia.

* (at) Bífaz (ek bífaz, bifaþiz *l.* bifdiz; *paveri, concuti, quassari; — trepidare, pavere (v. c.) S. II.* β. 7. *Adde AS.* bifian. *Cfr. Isl.* Bif *pavor (v. c.) Pers.* Bim *terror Sanscr.* Bhima *id.*

Bil *f. Nympha, lunæ comes, unde poëtis eadem mulieris appellatio in verbis compositis e. gr.* Linnvengisbil *O.* 31. *Vid.* * Bilravſt.

(at) Binda (ek bind, batt, bvndinn) *ligare, vincire, cæt.* Binda yfir ſár *obligare vulnera Dan.* binde, *Germ.* binden, *AS. & MG.* bindan, *Lapp.* baanjam

*) *Hinc Isl.* Birta *f. lumen, splendor (AS.* Byrhto, Byrhtu, *MG.* Bairhtei, *Angl.* Brightneſs, *Pers.* Pirtu) *item isl.* (at) birta *illucescere, lucere AS.* beorhtian, *MG.* bairhtian, gabairhtian, *AS.* beohrtian, *Pers.* pertev-numuden. *Circa etymum horum & plurium, cfr. CAk.* Beri *sol.*

**) *Cum Lat.* manere, *cfr. Pers.* manden *id. item Isl.* mvna *i.*

***) *Eodem sensu gaudet isl.* (at) beida (ek beidi, beidda, beiddr) *it.* (at) beidaz (ek beidiz, beiddiz).

jam, *COſſ.* batoin, *Zend.* beandao, *Pers.* (mi) bendem *).

(at) Bióda *l.* bióþa (ek býd, baud, bodinn) *jubere, mandare* **). Hyggek at hún vavrnvþ byþi, *Opinor eam cautelam indixisse AM.* 8. *Dan.* byde, *Germ.* gebieten, *Angl.* bid, *MG.* biudan, *Finn.* pyydæn.

(at) Bióda *&c.* — a) *offerre*, b) *invitare H. I.* 7. Bvþo þeir heim Högna *Domum invitarunt* Hognium *AM.* 7. *Vid.* * Býþrat. *Adde Angl.* bid, *Al.* byd, beodan, *Lapp.* bavdim, *Finn.* pyytæn. *Cfr.* Bióda, Bidia.

Biódr (Bióþr) *m. tabula, patina, discus l. pinax AQ.* 26. 27. *AS.* Beod, *MG.* Biuds, *Lapp.* Bevde, *Angl.* Waiter ***). *Vid.* Bióda (*offerre*).

Bioggo (biuggu) *vid.* Búa *habitarunt.*

* Biórr *l.* Biór *m. potio qvævis inebrians — recentiore tempore proprie cerevisia. B. I.* 5. *V.* 26. *cet.* ****). *Adde Hib.* Beoir.

Birkinn *betulinus G. II.* 11. Birki *n. betula, est forsan diminutivum vocis* Biörk *arbor, qvæ tamen sæpe betulam in specie indicavit; Dan. & Germ.* Birke, *Angl.* Birch, *AS.* Birce, Beorce *cæt.*

Birnir *n. pl. á* Biörn *i.*

(at) * Bíta (ek bít, beit, bitinn) *secare, mordere Dan.* bide, *Germ.* beiſsen, *Angl.* bite, *AS.* bitan; *Al.* pitzan. *Cfr. Isl. & AS.* Bit *morsus.*

Bíta *pro* bíti ei *non secat H. III.* 30.

Bitlvþ *capistrata H. II.* 47. (*masc.* bitlaþr) *Partic. paſs verbi* (at) bitla *capistrare* (*recent. isl.* beiſla, *Dan.* bidſle, *AS.* betan *frenare*). *Vid.* Bitvll.

Bitt *pro* bind, *vid.* Binda.

Bitvll *m. lupatum AQ.* 31. *Germ.* Gebiſs, *Angl.* Bit *olim Dan.* Bidſel (*jam frenum, uti isl.* Beiſli).

Bitvrr, bitr *penetrans, acutus, efficax, acerbus G. III.* 6. *Partim convenit Dan. Germ. & Angl.* bitter, *AS.* biter, *MG.* baitr, *Lapp.* botz, *Pers.* bat, *Curd.* birtſehi, *Gr.* πικρος *****).

Biúgr

*) *Junius & alii vocem male derivarunt, a Gr.* πεδᾶν, πεδευν *præpedire, vincire, unde* πεδιον *vinculum. En multo faciliorem deductionem à Pers.* Bend, (*isl.* Band *s.*) & bendem *ligo, vincio cet. Sic Isl.* bundin *ligatus, vinctus, est Pers.* bendeh, *Pelv.* bund, *Dan.* bunden, *Angl.* bound *&c. Cfr. Sanscr.* bendhu (*isl.* bindandi) *ligans &c.*

**) *Hinc* fyrirbióda, forbióda *prohibere, vetare. Dan.* forbyde, *Germ.* verbieten, *Angl.* forbid *&c.*

***) Biódr *alias poët. oblator.*

****) *Hinc isl.* Biórſalr *ædes convivialis AS.* Beorſele. *Plebeji Islandici cerevisiam coqvere jamdudum cessarunt, sed ejus loco utuntur* ſero *aqva mixto, qvod potionis genus iis audit* Syra *l.* Síra *latino illo fere consonum; notari igitur meret qvod talis vox pluribus Caucasi populis in usu sit pro potu apud eos vulgari; sic* Síra, *CTschets. cerevisia, Tscherk.* Sirre, *And. & Abaſs.* Suro.

*****) *Ejusdem originis puto vocem islandicam* beiſkr (beitſkr) *amarus.*

Biúgr *incurvus, curvus G. II.* 24. *Alias isl.* boginn, *AS.* bogen *&c. Cfr.* Baugr, Bogi.

Biörn *l.* Biavrn *m. ursus. Dan.* Biörn, *AS.* Beorn *&c. Vid.* Bera, Birnir.

Bíþca *pro* bíd ek ei. Bíþca ek þess bót *hoc damnum nunqvam reparabo VQ.* 17. *Vid.* Bída.

Blácfiallar *fusca pelle præditi (nom. pl.) AM.* 17. *Vid.* Blár; Blackr & Fiall.

Blackr *adj. fuscus GH. Angl. & Germ.* black, *AS.* blac *). *Cfr.* Bleikr *i.*

Bláhvitr *cæruleus et albus simul GH. Vid.* Blár & Hvitr.

(at) Blanda *miscere.* * Blándinn *mixtus medicatus B. I.* 5. *Vid.* ek * Blend. *Adde Dan.* blande, *AS.* blonde. *Cfr. Isl. & AS.* Bland *mixtio, mixtura.*

Blár, blárr (*f.* blá, n. blátt) *cæruleus, lividus. Dan.* blaa, *Germ.* blau, *Angl.* blew, *AS.* blæv, bela. *Cfr. CBrit.* blawr *canus Gr.* πελεῖος *lividus* πελεια *livor* γλαυκος *cæsius. Vid. Gl. N. v.* Bláeygr.

(at)* Blása (ek Blæs, blés, blásinn) *flare (v. c.) efflare.* Blés eitri *efflavit venenum S. II. α. Dan.* blæse, blaase, *Germ.* blasen, *Al.* blasan, *Angl.* blow, bluster, *Lapp.* baasom **).

Blásvartr *infuscatus, lividus. Dan.* blaa-sort *&c. Vid.* Blár & Svartr.

* Blaudr (blauþr) *mollis S. II. β.* 6. *Trepidus AQ.* 24. *Dan.* blöd, *Germ.* blöd, blöde, *Angl.* bleit, blate. *Cfr. Gl. N.* ***).

Bleikr *pallidus l. albicans AQ.* 14. *Obs.* 62. *Dan.* bleg, bleeg, *Germ.* bleich, *Angl.* bleak, *AS.* bleac, blac. *Quibusdam a Gr.* λευκος *albus. Vid. Gl. Diatr., N. v.* Bleikalóttr & *GS. v.* Blik. *Cfr.* Blika *i.*

Blés *vid.* Blása.

Blett *rubefeci l. sacrificavi AM.* 78. *Obs.* 234. *Cfr.* Blóta *i.*

Bleydi (Bleyþi) *f. mollities animi B. I.* 21. *Dan.* Blödhed, *Germ.* Blödigkeit *cæt. Vid.* Blaudr.

Blídliga (blíþliga) *comiter S. II. α.* 12. *Dan.* blidelig, *Angl.* blithly, *AS.* bliþelice. (Blídr).

* Blídr (blíþr) *comis, affabilis; — mitis, gratus H. III.* 20. Blíþ bavrn *infantes svaves G. III.* 7. *Dan. & Al.* blid, *Angl.* bleith, *AS.* blide, bliþe, *MG.* bleith. *Convenit etiam Lat.* blandus. *Vid. Gl. Diatr.*

(at) Blikia (ek blik, bleik) *recentioribus*

(at)

---

*) *Hinc Isl.* Blek, *Dan.* Blæk, *AS.* Blæc *atramentum.*

**) *Hinc Isl.* Bláftr *ventus, flamen Dan. & AS.* Blæst, *Germ. & Angl.* Blast, *Lapp.* Bosonas.

***) *Cfr. isl.* blautr *mollis Dan.* blöd, *CBrit.* pludd.

(at) Blika (ek blika, blikada) *fulgere V. 6.* *Dan.* blinke, *Germ.* blinken, blänken, *Angl.* blink, *AS.* blikan. *A* Blik *n. lux, fulgor Dan.* Blink *&c.* *). *Vid.* * Blikvr.

Blód (* Blóþ) *n. sangvis. Dan. & AS.* Blod, *Germ.* Blut, *Angl.* Blood, *AS.* Blæd, *Al.* Bluot, Ploet, *MG.* Bloth, *Hibern.* Blaith, *ISanscr.* Lohida.

Blódormr *m. serpens cruentus l. cruoris appetens. Appellatio gladii poëtica. H. II. 8. Vid.* Blód *&* Ormr.

Blódrekinn **) *sangvinolentus H. II. 9. Obs. 23. Vid.* Blód *&* Rek *in Gl. N. & Synt. ut et* Reka *i.*

Blódvgr (blóþvgr, blóþgr) *sangvinolentus, cruentus Dan. & AS.* blodig, *Germ.* blutig, *Angl.* bloody, *AS.* blodg. *Vid.* Blód.

(at) * Blóta (ek blæt, blet, blótinn, *recentioribus* blóta, blótada, blótadr) a) *mactare, immolare AM. 74.* b) *colere, adorare l. sacrificium afferre H. I. 2.* Dagr blótaþi Oþin *Dagus Odino sacrificium obtulit H. III.* — *Adde AS.* blotan. *Cfr. Isl. & AS.* Blót, *MG* Bloftr *sacrificium* ***). *Cfr. Gl. Synt. & Kr S.*

Blótnar *immolatæ, G. II. 22. Vid.* Blóta.

Blvndandi (*hodie Islandis* blindandi) *clausis oculis S. II. a; secundum recentiorem loqvendi usum illud explicandum foret: somnum breviorem capiens, a verbo* blunda *id.* — Blindr *isl. cæcus Dan. Germ. Angl. & AS.* blind, *MG.* blinds. *Circa primam originem cfr. Gr.* βλαvος *cæcutiens* ****). *Vid.* * Blvndr *&* Blvnnftafir.

Blunnftafir *m. pl. sopores B. I. 2. Vid.* * Blvndr (*Dan.* Blun) *&* Stafr *i.*

Blý *m. plumbum (v. c.) Adde Dan.* Bly, *Angl.* Lead, *CTusf.* Tkya, *CSuan.* Tkui, *Gr.* μολυβδος.

(at) Blæda l. blæþa (ek blædi, blædda, blæddr) *sangvinare.* Mér blædir *sangvinem mitto. Dan.* blöde, *Germ.* bluten, *Angl.* bleed, *AS.* bledan. *Cfr.* βλυω, βλυζω *****). *Vid.* Blód *s.*

Blæia

*) *Cognata sunt isl.* blánka *nitescere Dan. Germ. & Angl.* blank *nitidus &c.*

**) *Doctiss. Schevingius conjicit hic legendum esse* brádþrekinn (hilmir) *cito maturescens — de principe juvene dictum.*

***) *Cum illis noveris ac MG.* blotan *conferri meret AS.* blote *fumigare, cum thus olim ad Deorum & sanctorum cultum pertinuerit. Ab his diversum videtur isl.* blóta *mugire (taurorum), qvod fortassis cognatum est CBrit.* bloedd *clamare.* Blóta *olim: numina adorare, jam: maledicere, male imprecari, malos genios invocare. Cfr. Pers.* Buth *idolum, omnis figura qvæ adoratur, isl.* Blæti.

****) *Cfr. CBrit.* blin *molestus, fatigatus* Blinder *fatigatio. Ejusdem originis videntur esse hæc Anglica: Substant. & verbum* blunder *Subst. & verb.* blunt *p. p.*

*****) *Cfr. MG.* blotharinnandei *sangvinis profluvio laborans & Isl.* Blódrennfli *profluvium sangvinis.*

Blæia (Blæa) *f. stragulum S. III.* 46. *In acc. sing.* Blægio *AM.* 101. *Significat vox* Blee *in Jutia meridionali adhuc rem eandem, sed inter reliquos Danos infantum stragula vel involucra.* — *Olim forte* Læia, Lægia *ɔ: in qvo cubandum est, unde Dan.* Lagen, *Germ.* Lach *a verbo* Liggia *i* *).

Boð (Boþ) *n. nuntius l. mandatum. Alias etiam oblatio, convivium. Dan.* Bud, *Germ.* Bothschaft, Bothe, *Geboth*, *Lapp.* Bodim, *AS.* Boda *cæt. Cfr. CBrit.* Bod *voluntas, venia; Pers.* Fedak, *I. Sanscr.* Vedam *lex, regula. Hinc isl.* boda *indicare, portendere Angl.* bode, *Dan.* bebude *cæt. Vid.* Bióda, Bodi.

Bodi (Boþi) *m. Dux, rector, imperans S. I.* 23. **). *Germ.* Gebieter, *Pehv.* Pad, *Sanscr.* Badi, Botti. *Cfr. Pers.* Padischah *imperator, Rex magnus; vid.* Boð *s.*

Bogi *m. arcus Dan.* Bue, *Germ.* Bogen, *Angl.* Bow, *AS.* Boga, *Hibern.* Bhoga, *CBrit.* Biva, *Gr.* Βιὸς, *C. Ing.* Choch ***). *A* beygia *curvare* (ek beygi, beygda, boginn). *Dan.* böje, *Germ.* biegen, beugen, *Angl.* bow, *AS.* bugan, bygan, began, bigean, *MG.* biugan, *CBrit.* bachu. *Vid.* * Bygr *flexus* (*AS.* Bog, *CBrit.* Bachiad, *Dan.* Bugt *&c.*). *Cfr.* Ybogi *i. ut & Gl. Synt. & N.*

Bóglimar *l.* limir *m., nom. pl. armi rami* (*virorum*) *GG.* 10. *Obs.* 26. *Vide* Bógr *&* Limr.

* Bógr *m.* (*in nom. pl.* Bógar) *m. armus* (*eqvi*). *Adde AS.* Bog. *A verbo* beygia; *vid.* Bogi, Bóglimar.

Bók *f. acupictile l. textile acupictum* (*velum, aulæum l. stragulum*) *S. III.* 46. *in nom. pl.* Bækvr. *Recentiores voce ista librum* ****) *tantum nuncupant, et eam derivant vel ab isl.* beygia, *Al.* bugen *&c.* (*enumeratis sub v.* Bogi *s.*) *vel ab isl.* Bók, Beyki *fagus* (*Dan.* Bög, *Germ.* Büche, *Angl.* Beech, *AS.* Boc, Boce, Bæce). — *Atavi nostri, prout Islandi hodie solent, aulæa & stragula imaginibus ac inscriptionibus acupictis*

---

*) *Circa etymum conferri meret isl.* Blær, *color, AS.* Blev, Bleov, Bleoh — *cum stragula talia, qvibus lautioris conditionis homines olim usi sunt, variis coloribus ornata fuerint.*

**) *Aliud sed ejusdem originis est isl.* Bodi (*Lat. Obsol.* Bodo *mirâ qvidem convenientia*) *æstus medii maris qvi saxa & syrtes subaqveas indicat.* Olafs. — *Idem sine dubio dicendum est de Lat.* Bodones *ɔ: lapides terminales, qui justos limites indicant.*

***) *Cfr. Isl.* Koffr, *Dan.* Kogger, *Germ.* Köcher, *Angl.* Qviver *pharetra.*

****) *Dan.* Bog, *Germ.* Buch, *Angl.* Book, *AS.* Boc, Bec, *Al.* Boacha, *MG.* Boka *scriptum, diploma, liber;* Bokos *scientiæ.*

acupictis ornarunt, unde libris, serius in usum receptis, eadem appellatio contigit. Firmatur etymologia ista voce Pers. Boch, Bog *&* Buch, Bug *stragulum l. tegmen quadratum e corio confectum, cui aliquid involvitur* *). *Talibus stragulis antiqui Germaniæ et Scandiæ incolæ, e regno Medo — Persico vel terris vicinis orti, sine dubio usi fuerunt. Cfr. Gl. Synt.*

(at) Bóka (ek bóka, bókaþa, bókadr) *acupictilia concinnare.* Bóka gvll *aurum (aurea fila) textili insuere. Cfr. AS.* bocod, bocude *inscriptus* Bocung *inscriptio, scriptura l. pictura; vide Gl. Synt. &* Bók *s.*

Bók-rúnar *f. pl. characteres acupictiles (aulæis l. stragulis adhibiti; recentioribus: librarii) B. I. 19. G. Magnæus los censuit simplices Runicas litteras (vel forsan imagines) ad nullum magiæ genus adplicatas. (Vid.* Bók *&* Rún).

Ból *n. habitaculum, cubile.* Náttból *cubile nocturnum HI.* **). *AS.* Bol, *Sanscr.* Balam: *Habent eandem originem cum isl.* Býli (Bíli) *habitaculum, villa, utrumque assimile CBrit. & Hibern.* Bala, *Arab.* Beled, *Ind. S.* Palaya, *Gr.* πόλις *habitaculum, villa, oppidum. Vid.* Búa, Bæli, Bólstr *& Gl. Synt. v.* Bólstadr.

Bolr *m. truncus, corpus sine capite H. III.* 19. *Dan.* Bul. *Alias media corporis pars unde CBrit.* Bol venter *Al.* Bulc. *Vid. Gl. Or. S.*

Bólstr *n. pulvinar, cervical, lectus S. III.* 45. *Dan. Angl. & AS.* Bolster, *Germ.* Polster, *Finn.* Bolstari, Polstari, *Pers.* Balish, Pister, *stratum, cervical; vid.* Ból *cet.*

Bón *f. petitio, rogatio, hinc pl.* Bænir *preces, alias etiam in sing.* Bæn, *Dan.* Bön, *Angl.* Boon, *AS.* Ben, *Germ.* Bitte, *MG.* Bida. *Vid.* Bidia.

Bord (Borþ) *n.* a) *ora, extremitas,* b) *asser, tabula;* Skipsbord *ora navis l. supremum navis tabulatum V.* 31. *Dan. Germ. Angl. AS. CBrit. & Hibern.* Bord, *Angl.* Board, *MG.* Baurd, *Hibern.* Bor. *Vid. Gl. Synt. &* Hv. *KS. G. S.*

Bordi (Borþi) *m. tapetium, peristroma H. B. I. Pannus pictilis G. II.* 15. *Pers.* Bordeh. *Convenit partim Dan. Germ. & Gall.* Borde, *Angl.* Border *fimbria, limbus. Cfr. CBrit.* Brwyd *jugum netorium acupictorum. Vide* Bord, Byrþo.

Bordþil

*) *Hinc forsan Isl.* Baggi, *Dan. & Germ.* Packe, *Angl.* Pack *sarcina cet.*

**) *A* Ból *cubile, orta videntur. Dan.* bole, *Germ.* bulen *adulterium l. stuprum committere (proprie concumbere). Dan.* Boler, *Germ.* Buler *adulter &c. Cfr. Pers.* Balin *pulvinar, culcitra.*

Bordþil *n. contabulatio navalis G. I. 6. Vid.* Bord *&* þil.

Borg *f. arx, turris l. strues in talem formam erecta; dicitur de rogo aut tumulo sepulchrali S. III. 60. Obs. 74. Cfr. de voce O. 16. Obs. 54. Proprie propugnaculum; alias etiam arx, urbs, oppidum. Dan. Germ. Al. AS. & Anglo-Scot.* Borg, Burg, *Angl.* Borow, Borough, Bury *), *MG.* Baurg, *Gall.* Burg, *Lat. Barb.* Burgus, Purgus, *Gr.* Βαρις, Πυργος *turris, regia. Pers.* Byrz *propugnaculum et turris ad arcem pertinens;* Berih *ædificium editum, amœnum;* Bargeh *aula, atrium patens, tribunal. I. Sanscr.* Bura, Buri, Buram, Pur *urbs, arx, castellum; Lapp.* Borra *domus l. casa lapidea. Cfr. Gl. Synt. VGS. KS. & GS. ut &* Búa, Búr, Bær, *i.*

Borgit, *vid.* ek Berg.

Borin (*m.* borinn) *onerata l. aggravata. OG. 4. Vid.* ek Ber (*fero, onero*).

* Bórinn *natus, prognatus.* Borin Giúka, *Giukio prognata; HM. 2. Dan.* baaren, *Germ.* gebohren, *Angl.* born, *AS.* boren.

Bót *f. in pl.* Bætvr *resarcitio, satisfactio, reparatio cet. Dan.* Bod, *Germ.* Büsse, *Angl.* Boot, *AS.* Bot. *Vid.* Bæta.

Bótir *pro* Bætvr *H. II. 12. Vid.* Bót.

Botz *pro* Botns *gen. sing. à* Botn *m. fundus* Til Botz *ad fundum usqu G. III. 8. Dan.* Bund, *Germ.* Boden, *Angl.* Bottom, *AS.* Botm, *CBrit.* B di, *Lapp.* Bodne, *Finn.* Poja, *Pers.* Pun, *Pelv.* Banm, Bun, *Zend.* Bonem, Banthro. — *Cfr. Gr.* βυθος, πυθμην, πυνθαξ, βαθυς *fundus, profunditas.*

* Brá *f. cilium, palpebra H. I. 19. in pl.* Brár, *Adde Pers.* Abru, Bareh, *id. Cfr.* Brún *i. Vid. Gl. GS.*

Brá *vid.* Bregda.

Brád, (Bráþ) *f. præda (v. c.) Plur.* * Bráþir *H. III. Vet. Dan.* Brad, *CBrit.* Praidd, *Angl.* Prey, *it. Germ.* Wildpreht, Brat, Braten. *Cfr. circa etymum isl.* (at) Bræda (ek brædi, brædda, brádinn *l.* bræddr) *liquefacere* (*AS.* bredan) *unde* Brád *pingvedo liquefacta quæ e carnibus assis l. coctis extrahitur, vel iis adhiberi solet. Adde Angl.* Broth *jusculum, Gr.* βραζω *ferveo unde* βραθειο *fervefactus; Dan.* brase *assare cæt.*

Brádalaufs *escarum expers G. III. 8. Vid.* Brád *&* Laufs.

Brádr (* bráþr) *rapidus, repentinus, præceps, alacris l. vegetus AM. 74. cet.* Bráþar fóttir *morbi acuti G. III. 5. Dan.* brad, brat (*poët.*) *Gr. Æol.* βραδινος *celer. CBrit.* ebrwydd. *Cfr.* Hradr,

*) *Cfr. Angl.* Barrow *tumulus sepulchralis, quod tamen potius deducendum erit a* Byrgi *de quo in v.* Byrgia i. *Circa etymum vocis* Borg, *cfr. Pers.* bar, *Sanscr.* para *altus, editus it. Pers.* Berk, Berg *robur.*

Hradr, Reidr, Brálliga, Brátt *i*, *it.* *Gl. GS. v.* Brádliga.

ragarfvll *n. Bragii* (*poeseos Dei*) *poculum* (*plenum*). *H. I. Per conjecturas vero non absimiles duobus aliis modis exponi potest., nempe:* A) *præstantissimum l. sacrum* (*convivii*) *poculum a* Bragr *i.* B) *Poculum amplum cerevisia plenum, cum considerentur hæcce variorum populorum vocabula:*

Vet. Gall, *) Brace *l.* Brake	*Polenta tosta.*
Recent. Gall. Braie	
CBrit. Brag	
Hibern. Braich	

Unde:

Gall. brafser	*Cerevisiam coqvere.*
Isl. brugga	
Dan. brygge	
Germ. brauen	
Angl. brew	

Cfr. Gr. βρυω *scateo, fundo, germino, pullulo*

CBrit. Bragod *l.* Bragawd	*Cerevisia.*
Angl. Bragget	
C. Tscherk. Braga	
COss. Brug & Bagáni	
Gr. βρυτον	

Adde AS. Briig., Briv *liqvamen, jusculum*, broven *coctus, concoctus.*

ragd (Bragþ) *n. nodus l. stropha AM.* 55. (*Alias etiam dolus*). Bragd (augabragd) *momentum.* At bragþi *propere, AM.* 2. Snör bravgþ *acria facinora S. I.* 10. *AS.* Brægd *dolus. Cfr. Gr.* πραγμα. *Vid. Gl. N. GS.* & Bregda *i.*

Bragdz (Bragþz) *extemplo. AM.* 36. *Vid.* Bragd.

* Bragnar *viri, homines; vide Gl. N.*

* Bragr *m. princeps, excellens qvidcunqve.* Bragr. qvenna *fœminarum primaria. AS.* Brego *præstantissimus it. princeps. Hibern.* Breagh, Breaga *excellens, præstans. Cfr.* Bragarfvll (*A.*)

Bráhvít *palpebras candida V.* 37. *Vid.* Brá & Hvítr.

Brálla *pro* brádla *it.* brálliga *pro* brádliga *celeriter, cito H. I.* 35. *AM.* 12. *cet. Vid.* Brádr, Brátt & Gl. *GS.*

Brandr *m.* A) *Ensis* (*passim*) *Al.* & *Angl Scot.* Brand, *Ital.* Brando, *AS.* Brond, B) *torris, Dan. Germ. Angl.* & *AS.* Brand. C) *Rostrum navale S. II. a. Vid.* Brenna, Brvni. *Cfr. Gl. N.* & *KS.*

Bránga (*in acc.* & *dat. sing.* Braungo) *lorica HM.* 19. *Ab isl.* Bringa *Pectus CBrit.* Bron, *Pers.* Ber *l.* Bir (*H.*) *Cfr.* Brynia *i.*

Bras *l.* Brafs *n. ferrum l. æs AM.* 59. *Obs.* 171. — *cui etiam addendum quod substant.* Bras *ferrumen* & *verbum* brafa *ferruminare fabris metallicis Islandicis hodiedum notissima sint. Angl.* Bras,

*) *Auctorum classicorum latinæ lingvæ temporibus.*

Bras, Brafs *æs*, *metallum* *AS.* Bræs, Bre, *CBrit.* Pres.

* Brátt (Brádr) *cito AM.* 2. *Brevi Ibid.* 36. *Dan. poët.* Brat, Bradt, *MG.* fprauto. *Vid.* Brádr.

* Brattr (*f.* bravtt, *n.* bratt) *arduus. Cfr.* Bretta *i.*

Braungo, *vid.* Bránga.

* Braut *f. via* — *Forsan cognatum Pers.* Rah *l.* Ra *ejusdem significationis*, *AS.* Rad, *Angl.* Road. *Hinc*:

* Braut *l.* Brott *adv. quasi* á braut *i: in l. per viam* (*Angl.* abroad). *Hodie Isl.* burt, *Dan.* bort. Reginn var á brott horfinn *Reginus é conspectu discesserat S. II. β.* *). *Cfr. Gl. Synt. & N. voce* Brot.

(at) Bregda, bregþa (ek * bregþ, brá, brvgdinn) *vertere*, *vibrare*, *mutare*, *objicere cet.* At bregda fverdi *gladium vibrare H. III.* 30. Hann brá fverþi í Rin *gladium in Rhenum immisit.* Hann brá fingri í mvnn fér *digitum sibi in os indidit S. II. β.* Hon brá borþa *abjecit velum pictile G. II.* 16. Hon brá lófa til-botz *volam ad fundum* (*lebetis*) *demisit G. III.* 8. Né fér viþ brá fáran daúþa *non vultum suum mutavit ad mortem cruciabilem* † *GS.* 13. Þeirri var viþ brvgdit *ea in exemplum cessit AM.* 49. Brvgþuz heldr reiþir *ardenter se agitabant ib.* 34. Þat brá vm allt annat, *Id omnia alia antecelluit AM.* 49. Bregþr þú mér *mihi objicis S. II. β.* 8. Bregþa blvnnstöfom *sopores discutere B. I.* 2. Bregþa búi *domum* (*alterius*) *evertere HB.* 4. Bregþaz orþom *verba commutare H. II* 41. Brvgdinn gvlli *auro obductus l. vinctus B. II.* 19. *AS.* bregdan. *Vid. Gl. Synt. N. & GS. v.* bregd.

(at) Breida (ek * breiþi, breidda, breiddr) *pandere*, *insternere O.* 3. *Dan.* brede, *Germ.* breiten, *AS.* brædan. *Est forsan cognatum Dan.* fprede, *Angl.* fpread, *AS.* fprædan *spargere*, *quem etiam sensum interdum inter Islandos adscit. Vid.* Breidr.

Breidr (* Breiþr) *latus*, *spatiosus S. III.* 59. *cet. Adde Zend.* dradjo *id.* **).

Brek *n. pl. quærulæ petitiones S. III.* 19. *Dicitur adhuc de quærelis puerilibus. Vid.* Breki, * Breka.

Breki *m. fluctus*, *æstus maris. Vid.* * Breka. *Dani adhuc fluctum maris valde impetuosum* Brækfö *appellant. Cfr. circa etymum isl.* braka *stridere*, *strepere Dan.* brage, *Gr.* βράχειν *unde isl.* Brak *fragor*, *stridor*, *strepor Dan.* Brag *&c. it. Isl.* bráka *frangere Dan.* brække

---

*) *Cfr. Isl.* Burt, *Dan.* bort *apage cum Pers.* berev *id.* (*imper. verbi* refteu *ire*, *abire*).

**) *Cfr. isl.* Breid *planities & Lat.* pratum. Ol.

brække, *Germ.* brechen, *Angl.* break, *AS.* brecan, *MG.* brikan *). *Cfr.* Brióta *i.*

(at) * Brenna (ek brenn, brann, brunninn) *ardere, flagrare*, Hann brann *ille adurebatur S. II. β.* Brann þat bál fyrr *ille rogus prius conflagravit HB.* Brenna inni *comburi in ædibus B. I.* 30. Er þar brvnnit *lacuna ibi usta est (proverbialitèr) AM.* 51. *Dan.* brænde, *Germ.* brennen, *Angl.* burn, *AS.* bærnen, *MG.* brinnen. *Adde CBrit.* berwi *fervere.* *Cfr.* Brenna *i.*

(at) Brenna (ek brenn, brenda, brendr) *urere, comburere, exurere, incendere.* Hann brendi landit *igne exussit regionem H. I. Dan.* brænde, *Germ.* brennen, *Angl.* burn, *AS.* bernan, bærnan, *MG.* inbranjan, *Gr.* πρηθειν. *Cfr. pers.* afruchten *urere, accendere, imperat.* afruz. *Adde porro Isl.* brenna *assare Pers.* brean-sakten (*H*). *Vid.* Brenna *s.*

(at) * Bresta (ek brest, brast, brostinn) *frangi; findi, crepare cet.* Brast ravnd vid ravnd *assonuit clypeus clypeo H. II.* 24. *Adde Lapp.* ruostam *id, cfr. AS.* brastlian *crepitare, frangere. Vid. Gl. Diatr. & N.*

* Brestr *m. fissura, fractura V.* 25. (*Alias etiam fragor, defectus*). *Hinc Dan.* Bröst, Bröstfældighed *cæt. Germ.* Bresche, *Gall.* Breche, *Angl.* Breach. *Cfr. AS.* Berst *ruina, damnum* Berstning *ruptura* Brastl *crepitus. Vid.* Bresta *s. Cfr. Gl. N.*

(at) Bretta (ek bretti, bretta, brettr) *erigere; H. I.* 20. *Vid.* Brattr (*arduus, erectus s.*) *Pers.* afrachten *extollere, erigere.*

* Brim *l.* Brím *n. æstus maris it. poët. mare ipsum. Angl.* Brine, *Gr.* βρομος. *Cfr. Sanscr.* Brum *aqva* **). *Cfr.* Brímir *i. & Gl. N. voce* Brimill.

Brimdír *n. bellua marina, poët. navis appellatio H. II.* 46. *Obs.* 104. *Vid.* Brim & Dír.

Brímir *m. gladii appellatio poëtica HM.* 20. Brímis eggiar *acies gladii.* Brímis dómar *ensium judicia H. III.* 9. *B. I.* 14. *Verisimiliter derivandum a* Brími *l.* Brímir *ignis. Cfr. Gr.* βριμοόμαι *excandesco, ira fremo. Sæpe gladius alias dicitur poëtis nostratibus vulnerum ignis l. flamma. Cfr.* Brim *s.*

Brimrúnar *characteres fluctuales B. I.* 40. *Vid.* Brim & Rúnar.

(at) Brióta (ek brýt, braut, brotinn) *frangere Dan.* bryde, *AS.* breotan, brytan, brittan, *Finn.* rutistan. *Cfr.* Bráka *id. sub v.* Breki *s.*

* Brióst

---

*) *Cfr. porro Dan.* brak, *Angl.* brackish *subsulsus l. aqva marina mixtus.*

**) *Gr.* βρομος *præterea: crepitus ignis a* βρεμω & βρυμεω *fremo; cfr.* βριμεομαι *excandesco cet.*

* Brióst *n. pectus. Adde COs.* Row *id. Dicitur* Brióstom *in pl. de viris inusitate. Vid.* Brist *s.*

Bríóstkríngla *f. orbicula pectoralis l. lunula V.* 23. *Obs.* 37. *Vid.* Brióst *s.* Kríngla *orbis a* kríngr *rotundus, quod iterum a* kríng, *Germ.* rings *circa, circum, unde Dan.* Kringle, *Germ.* Kringel *panis aut spira rotundam sive ovalem formam gestans. Cfr. Angl.* cringle, crinkle *cæt. Vid.* Hríngr (Ríngr) *i.*

* Brist *pro* Brióst *pectus* *). *Adde C. Tscherk.* Bits *id. Pers.* Bestan (*H.*) *Pelv.* Pèstan.

Briti *l.* Bryti *m. promus condus, dispensator* **). *AS.* Britta *cfr. vet. Celtarum* Bret *administrator, præfectus, Gr.* ἀρχ(?)ανις. *A verbo* brita *l.* britia *dissecare, dispensare frustatim. AS.* brytian.

Bródir (Bróþir) *m. frater* (*v. c.*) *Dan.* Broder (*contr.* Bror) *Germ.* Bruder, *Al.* Bruoder, *Angl. & AS.* Brother, *MG.* Brothr, *CBrit.* Brawd, *Hibern.* Brathair, *Pers.* Brader, *Curd.* Bra, *Sanscr.* Bhrader, *Pehlv.* Berur.

* Broddr *m. spiculum cæt. AQ.* 42. *Dan.* Brod *l.* Braad. *Vid. Gl. N.*

[Brot *n.*] *fragmentum, segmentum, alias etiam: fractura* (*Inscriptio B. II.*) *Dan.* Brud (Brudstycke) *CBrit.* Bradwy ***). *Vid.* Brióta *s.*

(at) Brotna (ek brotna, brotnaþa, brotnadr) *frangi, disrumpi. Vid.* Brióta, Brot.

Brott *l.* Brot, *vid.* Braut.

Brú *f. pons in n. pl.* brúar *pro hodierno* brýr. Brúarsporðr *extremum pontis B. I.* 16. *Dan.* Bro, *Germ.* Brucke, *Angl.* Bridge, *AS.* Brigg, Brycg, Bric, *Lapp.* Rove, *vet. Celt.* Barra *et forte etiam* Bria, Briva, Briga. *Adde isl.* Bryggia (*ejusdem fere sensus*). *I. Sanscr.* Perenam, *Zend.* Perenem — *omnia forte á* bera *ferre cet. Cfr. Gr.* πορος *trancitus* πορεω *ire facio &c.* ****). *Vid. Gl. I. N. & KS.*

Brúdvr (* Brúþr) A) *fæmina*, B) *sponsa, uxor. Numne proprie fæminin. vocis* Bródir? *Posteriore sensu Dan.* Brud, *Germ.* Braut, *Angl.* Bride, *AS.* Bryd, *MG.* Bruth, *Hibern.* Bridevg, *Lapp. in compos.* Brud. *Cfr. CBrit.* Priodi. *Vid. Gl. Diatr. & N.*

Brvllaup *n. convivium nuptiale S. I.* 42. *Rectius scribendum videtur aut* Brúdlof *vel* Brúdlaup *cursus sponsæ l. accursus*

---

*) *Cfr. isl.* Bringa *id. CBrit.* Bron; *Hinc isl.* Bringa *collis CBrit.* Bryncyn.

**) *Hinc forsan Dan.* Bryde *colonus certæ conditionis.*

***) *Islandico* bráka *frangere cognatiora sunt Isl.* Brauk, *Germ.* Bruch, *Angl.* Breach, *AS.* Bryc, *MG.* Bruk, *CBrit.* Brok *fractura, p. p. Cfr.* Breki *s.*

****) *Numne Lat.* Pons *olim sonaverit* Pors?

cursus ad sponsam. Dan. Bryllup, *AS.* Brydloppa, *CBrit.* Priodas. *Vid. Gl. Diatr.*

Brvn *n. insolenter pro* Brvni *m. æstus. V.* 9. *Obs.* 17. *Vid.* Brvni.

Brvni *m. incendium (ardor, æstus) H. I. Alias etiam* Brenna (*Gr.* πρησμα). *Dan.* Brynde, *AS.* Bryne, *Dan. Germ. Angl.* Brand. *Cfr. CBrit.* brwd *fervidus. Vid.* (at) Brenna.

Brýn *f. supercilia H. I.* 19. *idem quam* Brún, Brýr *ejusdem significationis. Proprie crepido, unde isl.* Brún, Auga brún *supercilium Dan.* Öien-Bryn, *Germ.* Aug-braun, *Angl.* Eye-Brow, *AS.* Bryn, Bræv, *CBrit.* Bryn *l.* Brynn, *Cornv.* Abrant, *Pers.* Abru, *ISanscr.* Bruvan, *Gr.* ὄφρυα. *Cfr. AS.* Brow, *Lat.* Frons *it. Gr.* πρων *supercilium* *). *Vid. Gl. N. v.* Brúnáfs.

*Brynia *f. lorica H. II.* 6. **). *Adde Al.* Brunia, *Lett.* Brunjas, *AS.* Byrne, *Angl. & Gall.* Brigandine. *Circa etymum cfr. Isl.* Bringa, (*CBrit.* Bron, *Pers.* Bir) *pectus. Vid.* Bránga *s.*

Bryniaþr *loricatus. Vid.* Brynia.

Brynþíng *n. loricarum l. armamentorum comitium ɔ: pugna B. I.* 5. *Vid.* Brynia *&* þíng. Brynþíngs apaldr *arbor l. columen prælii ɔ: dux, insignis bellator. Cfr.* Apaldr *s.*

Bú *n.* A) *domus, habitaculum H. I.* 17. *Dan.* Bo, By, *AS.* Bye, *MG.* Bauaine. B) *Prædium O.* 19. C) *Oeconomia, res familiaris H. I.* 4. Bú *etiam veteribus Scandis uti jam Caledoniis & Cambro-Britannis notavit pecus, bovem l. vaccam* (*Lat.* bos, *Gr.* βȣς *unde Lat.* bubulcus). *Hinc forte prædia & oeconomia ruralis nomen illud traxerunt.*

*) *Sic isl.* Brún *cacumen montis Græce similiter* πρων. *Adde CBrit.* Bron *monticulus.*

**) *Schevingius ad hunc locum rite observavit: "Qvomodo puer, unum natus diem qveat stare lorica indutus intelligitur ex* Hervarar-ſaga *quæ nos docet ex antiqvo loqvendi modo nobilium filios dici natos esse unacum armis & eqvis ɔ: arma & eqvos, habentes, qvod ejusmodi dona iis oblata fuerint simul atqve nascerentur.." Liceat his subjungere ex historiæ prædictæ Cap. XVI. stropham huc pertinentem:*

Hlödr var þá borinn	*Hloedus tunc natus est*
i Húnalandi,	*in Hunnia,*
ſaxi ok med ſverdi	*cum dolone et ense*
ſidri bryniu,	*demissa loricâ,*
hiálmi hríngrifdum	*galeâ annulata,*
ok hvössum mæki	*acutoqve gladiô,*
mari vel tömdum	*eqvo bene domito*
á mörk inni helgu.	*in sylva illa sacra.*

erunt. Cfr. tamen ISamscr. Bhu *terra, solum Malab.* Bumi, *Zig.* Pu *it. Pers.* Bum *regio, solum. Vid.* Búa, Bída, Bær, Búr. *Cfr. Gl. Synt. & N.*

(at) * Búa (ek bý, bió) *esse, manere, habitare* *). Þau biuggo VII. vetor *septem hyemes cohabitarunt VQ.* Bióat vm hverfan hvg menſkavgvl *fœmina non possedit ingenium versatile S. III.* 37. Búa af baugom *annulis carere l. sine annulis esse. Dan.* boe *habitare Germ.* bauen, wohnen, *Angl.* abide, *AS.* byan; bugian, vunan, *MG.* bauan, *CBrit.* bydio. *Revera isl.* (ek) Bý *videtur idem esse cum Germ.* (ich) Bin, *AS.* (ic) Beo *sum, unde Angl.* be *esse — uti* búa *nostrum idem cum CTschets.* bu *esse, manere, Pers.* buden, *CBrit.* bod *id. adde CBrit.* byw *vivere. Cfr.* Bída, Bú. *Vid. Gl. N. GS. & Synt. voce* Bý.

(at) Búa (ek bý, bió, búinn) *parare, instruere, ornare, obducere cet. (passim).* Var búinn til at ſpringa af harmi *proxime aberat ut disrumperetur ex luctu G. I. Hinc isl.* búinn *paratus it. perfectus Zend.* bondé. *Vid.* Búa *s.*

Bvdlúngr (Bvþlúngr) *m. Rex, imperator, princeps (passim). Ita Budlii Regis posteri specialiter nominati fuerunt, sed suspicor tamen vocem alias deducendam a* Bod *mandatum,* Bodi *rector dominus, l.* bióda *mandare; imperare q. v.*

Búr *n. gynæceum G. II. 1. Alias conclave AS.* Bur, Byre *unde* Bryd-bur *q. d. isl.* Brúd-búr. *Nostrum convenit ISanscr.* Bura, *domus, conclave unde* Go-bura *q. d. Isl.* Kúa-búr *bovile. Adde Hibern.* Boir *habitaculum Gr.* βυριον *it. Dan.* Bur, *Angl.* Bower, *Germ.* Bauer. *Vid.* Búa, Bú, Bær, Borg.

Bvrdr (* Bvrþr) *m.* A) *portatio* B) *onus, gestamen cet. Alias* Byrd, Byrþi. *Dan.* Byrde, *Germ.* Bürde, *Angl.* Burden, *AS.* Byrþ, Berden, *CBrit.* Bwrn, *Pers.* Bar, Bareh, *ISanscr.* Bharat, *Zend.* Beretebio, *Gr.* βαρος, φορτος **). *Vid.* ek Ber *s.*

* Bvrr *l.* Bvr *filius S. III.* 37. *cet. Convenit AS.* Byre, *MG.* Baurs, *Hibern.* Bar, *Gr.* πορ, ποιρ, *Lat.* Por, Puer, *Pers.* Pusér, *Ind.* Putra, *Zend.* Pothre, Puthre, *Celt.* Potr, *COſs.* Furt. *Cfr. Lapp.* Bærre *stirps, prosapia. Est etiam cognatum τω* Barn *s. & pluribus orientalium vocibus ibidem allegatis*

---

*) *Hinc isl.* Búd, *habitaculum, mansio (Dan.* Bod, *Germ.* Bude, *Angl.* Abode, *CBrit.* Bod, Bwt, *Hebr.* Beth). *Hinc porro Isl.* * búi, búandi, bóndi, búri *colonus, rusticus Dan.* Bonde, *Germ.* Bauer, *AS.* Buend.

**) Burdr *alias partus, nativitas AS.* Byrd, Beord, *Angl.* Birth, *Germ.* Geburth, *MG.* Gabaurth. *Vid.* ek Ber *pario it.* Bvrr *s.*

gatis — utrumqve nobis a verbo berà *parire s.*

Bvsti *inundavit l. spumavit H. III. Impf. verbi* ek býfs, bufta *inf.* búfa *ebullire, inundare.* — *unde forsan Angl. obsol.* boufe *l.* bowze *bibere, haurire. Cfr. CChun. & Avar.* Bufa *cerevisia.*

* Bygg *n. hordeum H. III. 2. Dan.* Byg, *Lapp.* Bivge, *CAbafs.* Kirbitsch *), *CIng.* Muk. *Adde Gr.* βυνη *hordeum madefactum. Cfr. CDid.* Bich *foenum CAnd.* Betfcha *milium CAk.* Mitschi. *AS.* Bigleofa *victus, esca, originitus forte idem est cum isl.* Byggleifr *panis hordeaceus.*

(at) * Byggia (ek byggi, bygda, bygdr, A) *manere, habitare colere.* Byggir borgir *habitat arces S. I. 1. AS.* bigan. *Vid.* Búa. B) *struere, ædificare Dan.* bygge, *Germ.* bauen, *Angl.* build.

Byr *pro* Bavr *acc. sing. a nom.* Byrr *l.* Bavrr *portator, q. v.* — *VQ.* 12.

* Byr *l.* Byrr *m.* (*genit.* byriar) *ventus ferens l. prosper H. III. 15. Adde Lapp.* Borjad **).

(at) Byrgia (ek byrgi, byrgda, byrgdr) *includere H. III. 46. Alias etiam celare, operire. Germ.* bergen *l.* birgen, *Angl.* bury, *AS.* byrgean. *Hinc Dan.* forborgen *celatus, occultus. Cognata sunt isl.* Byrgi *tugurium, tegmen Angl.* Berg *lustrum,* Barrow, Borow, *AS.* Bearh *tumulus sepulchralis it. C. Ing.* Burug *fossa. Cfr.* Borg *s.*

Byrþo *pro* Byrþom *insuimus impf. verbi* ek byrþi (byþþa) *G. II. 15. Dan.* brodere, *Germ.* bordiren, *Angl.* border, embroider, *CBrit.* brodio; *vid.* Bordi, Bord.

* Bædi *uterqve; ponitur etiam pro conjunct. et e. gr.* Bædi konor ok kallar *et viri et fœminæ. G. I. Dan.* Baade, *Germ.* Beyde, *Angl.* Both. *Vid.* Bádir *s.*

Bægi *pro* Bógi *VQ. 21. Vid.* Bógr.

Bækr (Bækvr) *nom. & acc. pl. a* Bók *i.*

Bæli *n. cubile, tugurium.* Ormabæli *serpentum tugurium S. II. β. Vid.* Ból.

Bæn *f. petitio.* Biþia Bænar *derogare S. III. 59. AS.* Ben. *Vid.* Bón *i.*

Bær (Bærr) *m. Urbs l. arx B. II. 9. Ville l. oppidum H. II. 2.* Bær *forte n. pl. contracte pro* bæir *AQ.* 44. Bær Budlúnga brvnno *Ædes Budlungorum l. regum conflagrarunt.* Bær *sæpe apud veteres scriptores oppidum l. urbem notat, alias autem, uti in recent. isl. villam l. prædium rusticum. Cfr. Isl.* Býr;

*) *Q. d. isl:* Korn-bygg *frumentum hordeaceum. Cfr. Isl. Dan. Germ. Al. Angl. & AS.* Korn (corn) *frumentum CAnd.* Kir *triticum COfs.* Kor, *CCum.* Ka *hordeum. De origine Angl.* Barley *vid. s. in* Bar.

**) Byr *l.* Byrr *interdum procella, nimbus, unde forsan Dan.* Byge *id.*, — *alias proprie ventum notat, uti I. Beng.* Bara, *Malab. & Indost.* Beiar, *Zig.* Bear.

Býr, Býrr *oppidum Dan.* By, *Pers.* Dih, *it. AS.* Byr *habitaculum, CBrit.* Beu *it. Pers.* Paikeh *diversorium viatorum.* (*A* búa *habitare s; cfr.* Borg, Búr).

(at) * Bæta (ek bæti, bætta, bættr) *satisfacere, reparare, compensare, resarcire, expiare* (*passim*). At bæta sakar *injurias expiare G. II.* 17. Bæta viþ *addere, supplere AM.* 100. *Cfr. isl.* bata *meliorare Dan.* böde, bedre, *Germ.* büssen, bessern, *Angl.* boot, *AS.* betan, *MG.* botan, gabotan; *vid.* Betri, Baztr.

Bætvr *plur. a.* Bót *expiatio H. I.* 24. *Vid.* Bót, Bæta *cæt.*

Börkr *vid.* Berki.

C.

Voces notatu dignæ incipientes ab hac littera (quam unacum altera cognatá, G. nempe, Runicum Scandorum Alphabetum ignorat, sed Islandorum vetustissima manuscripta nihilominus frequentant), quærantur sub Litr. K. Cfr. Gl. T. I.

D.

Dád (* Dáþ) *f. virtus HM.* 5. *Alias interdum factum, facinus. Cfr. Gl. N. voce* Dá, *quæ Gr.* δα *omnino convenit; ambo hæcce vocabula jamdudum per se obsoleta sunt, aliis autem in compositis præfiguntur ad sensum augendum. Adde CBrit.* da *bene. Cfr. Pers.* Dad *justitia, æquitas COſs.* Dawach *virtus* *). *Vid.* * Dáſamligr, Dátt.

Dafar *vox incertæ notionis, verisimiliter tamen: Obstacula AQ.* 4., *nom. pl. a f.* Davf *vel* Döf. *Vid. Obs.* 20. *ad idem carmen.* Döf *eadem forsan vocula est cum* Töf *mora, impedimentum, quam iternm ducunt á verbo* tefia *morari, impedire. Cognatæ originis videtur* * daufr *surdus it. hebes, tardus, quasi auribus vel ingenio captus l. impeditus. Cfr. Pers. Ar.* Defa *amotio repulsio.*

Dagmegir *homines, proprie: diei filii, in nom. sing.* (*ut videtur*) Dagmavgr *AM.* 61. *Obs.* 180. *Cfr. AS.* Dægveard *vigil, excubitor.*

* Dagr *m. dies* (*passim*). *Dan. AS. & Al.* Dag, *Germ.* Tag, *Angl.* Day, *AS.* Dæg, *MG.* Dags; *CBrit.* Diau, *CChun.* Dſhaka, *Cart.* Dge, *Mingr.* Ga, *Cas. Cum.* Diachra, *Tschet. Ing.* Deni, Dini, *Pelu.* Diavam, *Sanscr.* Danim, Duvaſa, Dia, *Malab.* Dia, *Mult.* Degow, *Slav.* Den. *Cfr. Gr.* δαος *lumen, ignis* δαιω *splendor* (*unde* δαηρος *lucidus*)

*) Dadi *fuit nomen gentilium septemtrionalium jam inexplicabile; cfr. CBrit.* Da *bonus Pers.* daden (*dare*) *&c.*

lucidus) *it. Pers.* Tab *lumen, splendor.*

Dagsbrún *f. primordium diluculi matutini — verbo tenus ora l. supercilium diei H. II.* 24. *Vid.* Dagr & Brún.

Dagsetr *n. Diei naturalis exitus. H. III. Vid.* Dagr & setia, setiaz.

Dalr *m. vallis (forte v. c.) Vid.* * Dala. *Adde AS.* Dal, Dæl, *MG.* Dal, *CBrit.* Dol, Dæl, *CDshar.* Kale. *Cfr. vet. Germ.* dal *infra COfs.* dallag (*isl.* dallægr) *inferior, infra situs.*

Danskr, *vid. Ind. nom. pr.*

* Dapvrr, Dapr (*f.* davpvr *n.* dapvrt) *adj. tristis; forsan proprie hebes, obscurus unde* sióndapr *hebes oculos. Vid. Gl. N.*

Darraþr (Darradr) *m. pilatus ordo l. etiam bellator hastiger. AQ* 4. *Signat interdum jaculum, spiculum, AS.* Darad, Durod, *Gr.* δοράτιον. *Vid.* Davrr *i. Cfr. Gl. N. ut & S.* Eg. Sk. *Ed. H. p.* 434.

Dátt *avide, vehementer l. male S. III.* 24. *Conjici etiam potest, quod hic dicatur amice l. concordissime, de Giukungis insidias Sigurdo struentibus. Cfr.* Dád.

Davckr *vid.* Davkkr.

Daudi (Dauþi) *m. mors. Dan.* Död, *Germ.* Tod, *Angl.* Death, *AS.* Deat, Deaþ, *MG.* Dauthus, *Alias isl.* Dán, *Gr.* θάνατος. *Quibusdam ab isl.* Dá, *MG.* Da *deliquium, aliis idem quam* Dodi *tærpor, cfr. Lapp.* Daud *morbus epidemicus. Vide* Daudr, Deyia, *it. Gl. Synt. & N.*

* Daudr (Dauþr) *mortuus. Dan.* död, *Germ.* tod, todt, *Angl. & AS.* dead, *MG.* dauth. *Vid.* Daudi, Deyia.

* Davgg (Dögg) *f. ros, pluvia. Dan.* Dug, *Germ.* Thau, *Angl.* Dew, *AS.* Deav, *CTschet.* Daugu, Dogu, *Ing.* Dog, Doo. *Cfr. Isl.* deygia *rigare, humectare mollire Gr.* δεύω & τήκω *it.* τέγγω, *Lat.* tingo; *isl.* deygr, deigr *humidus, mollis Gr.* ταμερος, *CBrit.* diog, *Armor.* diegus *p. p. Vid. Gl. Synt. & N.*

Davgglitir *aut adj. rorulenti, aut subst. colores roris. H. III.* 41. *Obs.* 61. *Cfr. CBrit.* Gwlith *ros. A* Davgg *s. &* Litr *color l. coloratus.*

Davggóttr *rorulentus H. II.* 43. *Dan.* dugger, *Germ.* thauicht, *Angl.* dewed *&c. Vid.* Davgg.

* Davkkr (döckr) *obscurus H. II.* 43. *Adde Dan. & Germ.* dunkel, *Angl.* dark, dusk, *Lapp.* devkad, *CBrit.* du, duawg, *Pers.* tarik. *Cfr. CAk.* Dukke nox.

Davrr (Davr, Dör) *m. lancea † GS.* 9. *alias hasta, telum. Angl.* Dart, *AS.* Darad, Durod, *Pers.* Tir, *Gr.* δόρυ, δόρας. *Islandis præterea interdum: ensis, CIng. Tuss. Tschet. Ak. & Cas. Cum.* Tur, *Afg.* Tura; *adde Gr.* δορίς *culter. Vid.* Darraþr *s. & Gl. N.*

Dauþs

auþs *pro* Dauþa, *Gen. á* Daudi *s.*

t) Deila (ek * deili, deilda, deildr) A) *partiri, dividere, distribuere B. II.* 4. þat mvn ofs driúgt deilaz *id in nos largiter distribuetur AM.* 18. *Obs.* 58. *Hinc metaphorice,* B) *moderari.* Er mvnvþ deilir *cum cupido est arbiter OG.* 22. *Obs.* 77. Deila hvg *animi adfectum moderari H. I.* 40. — *Nisi rectius exponendum foret: animi adfectum l. amorem dividere, qvæ interpretatio simplicissima est et sensui cæterorum maxime congrua videtur.* C) *litigare, contendere, olim forte* deila ordom *verba commutare.* Deila heiptir *inimicitias inter se agere H. II.* 41. *Dan.* Dele (*partiri, dividere*) *Germ.* theilen, *Angl.* deal, *AS.* dælan, *MG.* dailan, dailian, *Gr.* διελειν. — *Hinc Isl.* Deila, *AS.* Duild *jurgium, discordia p. p. Vid. Gl. GS. & N.*

eilir *m. diribitor, partitor AQ.* 38. *AS.* Dælere. *Vid.* Deila.

Deilit *pro* deilirat *non litiges B. I.* 24. *Vid.* Deila.

(at) Deyfa (ek deyfi, deyfda) *obtundere, hebetare. B. I.* 27. *G. II.* 23. *Cfr. Dan.* döve, *Germ.* betauben, *Angl.* (to) deaf. *Vid.* *. Daufr; *cfr. Gl. Synt.*

(at) Deyia (deya, deia) ek dey, dó, daudr *l.* dáinn, *mori Dan.* döe, *Angl.* dy *l.* die, *AS.* dydan, *Al.* douuan, *MG* dauthon, gadauthnan. *Cfr. Gr.* δυω *occido, subeo,* δυη *infortunium, strages, ærumna* (*uti* Daudi *sæpe in ore islandico*) δυσις *occasus,* θνησκω *morior. it. MG.* dauian *consumere, cogere* dauthian *occidere* (*isl.* deyda, *Dan.* döde, *AS.* dydan, *Germ.* tödten &c.) *Observari præterea meret relatio Sulpicii qvod nomen numinis veterum Gallorum* Teutatis *mortis Deus, explicandum sit. Circa etymum cfr. porro Pers.* Dei *tempus ultimum autumni l. initium hyemis. Cfr.* Daudi Daudr *s.*

Deyqva *pro* Davckva *gen. sing. cum art. vocis* davkkr *s. S. II. α.* 20.

* Dimmr (* Dymmr) *obscurus, tenebrosus. Adde AS.* dim, dym, dymme, *Finn.* tumma, *Lett.* tumfs, *Sanscr.* tama. *Cfr. Dan.* dum *e. gr.* dumme Öine *hebetes l. obscuri oculi Germ.* dumm, *Angl.* dump, dumb *cæt.* *).

Dír, dírr *vid.* dýr, dýrr.

Dís *l.* * Dýs (*Pl.* * Dísir) *f. Dea, nympha, fæmina it. soror, consangvinea B. II.* 14. *G. I.* 18, *H. II.* 49. Dísir, Deæ, Divæ, *forsan Valkyriæ* † *GS.* 9. *Furiæ* (*nymphæ l. deæ malæ*) *HM.* 27. *Gl. N. Vocem deducit á* Θεος *Deus — opinor ipsam magis cognatam nostro* Tír, Tívi *Deus, Divus cujus fortasse fæmininum est. Cfr. Lat.* Dea, Diva, *CBrit.*

*) *Hinc Isl.* Dimma, Dymma *caligo Angl. & AS.* Dimnefs, *Sanscr.* Tama, Tamaha, *it. Dan. & Germ.* dum, dumm *stultus isl.* (at) dimma *obscurus fieri Germ.* dämmern &c.

CBrit. Dùvies (*Deæ*). *Vid.* * Díar, Týr, * Tívar, Sigtýr, Sigtífasynir.

Diúp *n. profundum, barathrum, occurrit certe in gen. pl.* (Diúpa) *AQ.* 14. Lidſkiálfar diúpa *turres l. portas profundorum* ɔ: *fossis circumdatas. Aliter expositæ voces hæcce constructionis regulis minime conveniunt. Hinc isl.* Dýpt *profunditas, i. q. Dan.* Dyb, Dybde, *Germ.* Tiefe, *Angl.* Depth, Deepneſs, *AS.* Diop, Dypa, *MG.* Diupitha, *C. Brit.* Dyfnder. *Circa etymum cfr. isl.* Dý, *Pers.* Ty, *Gr.* τυφος *palus, locus uliginosus* *), *CBrit.* Dwfr *aqua, it. Pers.* Dib *fundus* (*H.*) *Cfr. Gl. N.*

* Diúpr *profundus. Vid.* Diúp *s.*

Dó *pro* dóo *l.* dóv *moriebantur AM.* 13. *Vid.* (at) deyia.

* Dólgr *m. bellator, hostis, percussor, S. III.* 21. *Derivatur vulgo a* Dólg *pugna, hostilitas. Ambo forte a verbo* deila *dividere, contendere cet. Cfr. AS.* Dolg *vulnus Al.* Dolg *pernicies cet. Vid.* Dólgspor *i. Cfr. Gl. N. & O. S.*

Dólgrögnir *m. dux bellicus AQ.* 31. *A* Dólg *prælium &* Rögnir *princeps, vid.* Regin.

Dólgspor *n. vulnus H. II.* 40. *verbotenus: vestigium pugnæ, hostis l. teli. Cfr. Dan.* Dolk, *Germ.* Dolch, *Lat.* Dolo, *Gr.* δολων. *Vid.* Dólgr *s.*

Dólgviþr *vir bellator, B. I.* 30. *Vertit G. Magnæus: belli columna,* Dólg *enim eddicum est prælii nomen et.* viþr *arbor. Præterea exponi potest: hostium victor, a* Dólgr *hostis et* viþa *l.* vinna *vincere, et: prælium gerens, bellator, a* Dólg *&* viþa *efficere, gerere.*

Dómr *m.* (*Pl.* Dómár) *judicium, decretum* **). *S. II.* β. 2. *B. I.* 12. *Dan. & AS.* Dom, *Angl.* Doom, *Lapp.* Duobme; *vid.* Dæma, * Domvaldr *& Gl. N.*

Dóttir (*pl.* Dætvr) *f. nata, filia. Dan.* Datter, *Germ.* Tochter, *Angl.* Daughter, *AS.* Dohtor, *MG.* Dauthor, *Finn.* Tythær, *Pers. & Zend.* Dochter, *Zend.* Dogdé, *ISanscr.* Duhida, Dugida, *Gr.* θυγατηρ. *CAk. & Cabard.* Durſi, *Cas. Cum.* Duſsj, *CTus.* Johe, *And.* Joſchi. *Cfr. AS.* Tudder, Tudor *proles, soboles.*

(at)

*) *Cognata videntur isl.* dypa, dyfa, deyfa *mergere, tingere, rigare Dan.* dyppe, *Germ.* tüpfen, tüppen, tipfen, *Angl.* dip, tip, *AS.* dyppian, dufian, *CBrit.* dyfrhau, *Gr.* δυω; δυπτω, δυφω, *Pers.* tui-kerden, *Adde Germ.* tünken, *Lat.* tingere. *Hinc Dan.* döbe (*baptizare*) *Germ.* taufen, *AS.* depan, *MG.* daupian. *Ejusdem originis est isl.* Dyki *fossa, palus Germ.* Teich, *Celt. Gall.* Doga.

**) Dómr *videtur originitus sonasse colloqvium, conversatio, cum respiciatur ad primariam significationem vocis* Dæma *q. v.*

(at) * Draga (ek dreg, dró, dreginn) *trahere* (*v. c.*) *gestare*. Svanfiadrar dró *cygneas pennas gestavit VQ.* 1. Dregnir á bast *in phi.yram inducti* (*annuli*) *VQ.* 7. Dregr hon vél at gram *ea intendit fallaciam Regi S. I.* 33 *). *Adde Angl.* drag, daggle, *Lith.* trauku, *Germ.* trecken. *Cfr. CBrit.* drach *á tergo, post.*

Dráp *n. cædes: Dan.* Drab, *AS.* Drepe. *Hinc Dan.* Trefning, *Germ.* Treffen *pugna cet. Vid.* Drepa *i. & Gl. GS.*

Draughús *n. tugurium lemurum l. tumulus sepulchralis H. III.* 49. Draugr *dæmon, umbra mortui, Norveg.* Drau, Droug, *AS.* Dreah. *Vid. Gl. L. &* Hús *i.*

* Draumr *somnium, Dan.* Dröm, *Germ.* Traum, *Angl.* Dream, *AS.* Drom. *Forsan cognatum Gr.* δριαμβος *somnus brevis, isl.* Dormr; Dúr, *& isl.* dorma, *Lat.* dormire *ɔ: talem somnum capere. Cfr. Gr.* δραμα *qvævis rei repræsentatio, CBrit.* Drem, Dremyn *aspectus, visio,* Dremyniad *phantoma, apparitio, it. AS.* Dream *voluptas, gaudium.*

Draumþíng *n. somniorum comitia l. conversationes ɔ: sopores H. III.* 48. *Vid.* Draumr *&* þíng.

Dravfvll *vid.* Dröfvll.

(at) Drecka (ek dreck, drack, drvckinn) *bibere. Dan.* dricke, *Germ.* trinken, *Angl.* drink, *AS.* drican, drincan, *MG.* drigkan, draggkian. *Forte á* draga *s. Vid. Gl. N.*

* Drecka *f. convivium, proprie potatio OG.* 12. *Vid.* Dryckia, Dryckr.

(at) Dreckia (ek drecki, dreckta, drecktr) *submergere H. F.* 19. *Dan.* drukne, *Germ.* erträncken, *Angl.* drown; *vid.* Drecka.

(at) Dreifa (ek dreifi, dreifda, dreifdr & drifinn) *spargere, circumspargere. Hinc Dan.* dröfte. *Vid.* Drífa.

* Drengr (Dreingr) *m. vir fortis, juvenis hodie puer, adolescens. AS.* Dreng *miles, vir fortis. Dan.* Dreng *puer, adolescens. Johnsonius conjicit vocem hanc deducendam esse á Gr.* δραινω *ministro, famulor. Vid. Gl. Diatr. ut & N. v.* Drengiligr.

(at) * Drepa (ek drep, drap, drepinn) *pulsare, demittere, occidere cet. Tractare l. mulcere HM.* 19. Drap í gras havfdi (*eqvus*) *demittebat caput in herbam G. II.* 5. (*nisi* drap *hic sit. impf. verbi jam obsoleti* * drupa;) Hendi drap á kampa *manu barbam mulcebat HM.*

*) *Plurimis circa hanc vocem loqvendi formulis in Gl. OS. & N. recitatis, addi possunt:* Draga *morari* (*aliqvem*) *fallere, promissi l. debiti præstationem prolatare e. gr.* hvat dregr þú mig á því? *Convenit verbum hâc significatione Dan.* bedrage, *Germ.* trügen, betrügen, *Angl.* betray; *Dan.* Bedrag, *Germ.* Trug, *Angl.* Drug, *Pers.* Dyrugh, Drugh *falsitas, mendacium. Cfr. etiam Dan.* trække, optrække, *Angl.* Trick *&c.*

HM. 19. Drepa fæti *offendere pede S. II.* 24. Drap þá kosti *conditio tunc declinabat AM.* 98. Karla ofríki drepr qvenna kostom *virorum violentia fœminarum conditiones supprimit AM.* 69. *Dan.* dræbe. *Cfr. Al.* drephan, *Germ.* treffen, *Dan.* treffe *pulsare, graviter tangere; AS.* treppan *capere, irretire, illaqveare, unde Angl.* trap *decipere; Gr.* δρεπω *meto. Adde Isl.* Drep, *AS.* Drepe *lethi causa. Vid.* Dráp, *ut et Gl. N.* & *Synt.*

(at) Dreyma (mik dreymir, dreymdi) *somniare, in somnio adparere G. II.* 40. *Dan.* drömme, *Germ.* traumen, *Angl.* dream. *Cfr. AS.* dreman *jubilare. Vid.* Draumr.

(at) Dreyra (ek dreyri, dreyrda) *sangvinare, stillare. Vid.* Dreyri.

Dreyrfádr *cruore pictus, H. I.* 19. *Vid.* Dreyri & * Fáinn.

Dreyrgr (dreyrvgr) *cruentus. Cfr. Angl.* dreary *l.* dreery *horrendus, terrificus. Germ.* & *Dan.* traurig *tristis cet. Vid.* Dreyri.

* Dreyri *m. sangvis, cruor. AS.* Dreore. *Cfr. Gl. N.* & Sónardreyri *i.*

(at) Drífa (ek * dríf, dreif, drifinn) *arcere, pellere, ruere cet. Concurrere, advolare H. II.* 48. *VQ.* 18. Þingdrífa, *coetus comitia frequentans, occurrit in carmine Hallfredi translato in Olafs. Diatr. de cogn. spir. Pag.* 41. *Cfr. Dan.* drive, bedröve, *Germ.* treiben, trüben, *Ang.* drive, trouble, *AS.* drifan, *MG.* draiban, *Gr.* τριβειν, *Lat.* tribulare *cet. Vid. Gl.* Diatr, *GS.* & *N.*

Driúgt *largum l. largiter. Neutrum l. adverbium a* driúgr *largus, copiosus cet. Adde AS.* dreoh. *Vid.* * Driúgum & *Gl. N. v.* Driúgan.

* Dropi *m. stilla, gutta. Adde Angl.* Drop, *Finn.* Tipaus. *Cfr. Gr.* δροσος *ros,* δροσοι *lacrymæ it. Dan.* drysse *guttatim aspergere. Vid.* ek * Drýp, (*Finn.* tipun).

Drós *f. mulier G. II.* 4. *Modestam l. mansvetam mulierem Edda prosaica sic appellat, vocem verisimiliter deducens a* Ró *quies. Notum est proverbium Christiani II. Scandinaviæ Regis* Guds Dros *i: per Dei l. divinam mulierem i. e. matrem Christi Mariam.*

* Drótt *f. cohors, populus, satellitium AS.* Drit, Driht, *Al.* Drot, *MG.* Drauht.

* Drottinn *m. dominus, imperator, rex, herus, idem qvam* Drótti *Asarum princeps* & *Sacerdos apud Snorrorem in* Ynglingasaga. *Hanc vocem opinor eandem esse qvam AS.* & *vet. German.* Druht, Drihten, Dryhten, *CBrit.* Druidh *vet. Celt.* Druid, Druida *omnia a* Drótt *populus, supra. Ejusdem originis est recentius* Dróttsetti, *Dan.* Drost *aulæ præfectus. Cfr. Pers.* Dari *cellæ* & *commeatus regii præfectus.*

Dróttláta *populari animo præditam AM.* 10. Interpr. Dreymdi dróttláta *fortassis etiam dictum est pro* dreymdi til dróttláta *l.* dreymdi dróttlæti *ɔ: somniavit de actionibus aulicorum l. satellitum. Sic hodie Islandi dicunt:* Hann dreymir til dagláta *l. fyrir* daglátum *ɔ: somniat de eventis l. actionibus diurnis. Cfr. AS.* drihtlic *dominicus, heroicus. Vid.* Drott *&* Læti.

Dróttmegir *aulici l. satellites viri AQ. Vid.* Drótt *&* Mavgor.

Druckinn *ebrius B. I.* 9. *Dan.* drucken, *Germ.* trunken, *Angl.* drunk, *AS.* druncen. *Vid.* Drecka.

* Dryckia *f. potio, compotatio cet.*

* Dryckr, *m. potus.* Dan. Drik, Drank, *Germ.* Trunk, *Angl.* Drink, *AS.* Drinc, *MG.* Draggk (Drank), *Pers.* Dinku (*H.*) *Vid. Gl. Synt.*

(at) Drýgia (ek * drýgi, drýgda, drýgdr), A) *agere, efficere.* Örlög drýgia *fata persecutum l. ad perficienda fata. VQ.* 3. *Obs. II. a. Est forsan intelligendum de electione stragis Valkyriarum l. bellicarum nympharum functione. Ad hunc vocis sensum proprie pertinet phrasis* at leggia or *eligare, segregare, quam rite observavit, sed non interpretatus est Gunnarus Pauli in Gl. T. I. v.* Orlög. B) *Adaugere AM.* 78. *AS.* dreogan *facere cæt. Vid.* Driúgr *s. & Gl. Synt.*

* Dröſvll *l.* Dravſvll, *m. equus AM.* 4. *Forte á verbo* Draga *gestare, ferre, trahere s.*

Dvala *pro* Dvelia *i., H. II.* 47.

* Dvalinn *nanus. Cfr. ind. n. pr.*

(at) Dvelia (ek * dvel, dvalda, dvalinn, *l.* dvaldr) *morari, cunctari, detinere.* Dvaldiz vetrarlángt *hyemem perpetuam exegit H. I.* Þik dvalda hefir *te remoratus est, H. I.* 30. *Dan.* dvæle, *Angl.* dwell, *Al.* tuualan. *Cfr. AS.* dvelian *errare* dvellan *decipere, it. Isl.* Dvali *somnus, torpor AS.* Dvala *error. Cfr. Gl. Synt. & N.*

Dvergr (* Dvrgr) *m. nanus, unde f.* Dyrgia (*crassæ sed minoris staturæ mulieris apud Islandos recentiores appellatio*). *Adde Angl.* Durgen (*mas & fœmina*) *AS.* Dverg. *Circa etymum cfr. CKubetsch.* Darga *puer.*

(at) * Dvga (ek dvgi, dvgda) *valere, sufficere, prodesse. Dan.* due, *AS.* dugan, *Germ.* taugen, *Lapp.* doekim, *Pers.* tyvaniden. *Cognata verisimiliter sunt Angl.* do, dóe *facere, AS.* don, *Germ.* thuen, thun, *MG.* taujan. *Hinc AS.* deg, deah *prodest, valet; Isl.* Dvgr *valor virtus constantia AS.* Duguth, *Pers.* Deger, Duvam, Tuvan, *Germ.* Tugend *&c.; Isl.* Dvgandi *efficax, validus Dan.* dygtig, *Germ.* tüchtig, *Pers.* tyvana *&c. Vid.* Dyggr, * Dvgr.

* Dvl *f. fastus, cæca sui existimatio G. II.* 40. *forsan rectius: occultæ cogitationes. Dissimulationem interdum veteribus significavit. Uti Isl.* Vil *ac* Lvnd *et libidinem, voluntatem sive mentem, et certa intestina notant, ita etiam Pers.* Dil (*Pelhv.* Del) *cor et mentem simul, unde hasce opinor easdem cum nostro* Dvl *voculas. Adde CBrit.* Dull (Dill) *opinio, cogitatio: Isl.* Dvl *alias ignotum quid, it. occultatio;* * Dvla *velamen, Lapp.* Diello. *Cfr. S. Eg. Sk. Ed. Havn. p.* 225. *Vid.* Dylia, Dvliþr, Dæll, *it.* Lund.

Dvliþr *pro hodierno* dvldr *alias* dvlinn *celatus l. illusus, proprie occultus, AS.* duhle, dihle, digle, *Dan.* dulgt; *vid.* Dylia.

* Dvndi *vid.* Dynia.

Dvrgr *vid.* Dvergr.

(at) Dúsa (ek dúsa, dúsaþa) *somnum capere O.* 15. *Alias etiam cubare, inhalare, torpere, Dan.* daase. Dúsa *f. jamdum appellatur sacculus nutrimentis l. bellariis repletus, quem Islandi quidam infantibus, ut eo prius somnum capiant vel ab ejulatione abstineant, sugendum præbere solent. Hinc etiam, ut puto Eddæ prosaicæ* Dúsilmenni, *alias* Dúsúngr *homo nauci i. e. somnolentus, torpidus, segnis. Cognata fortassis sunt: Isl.* Dúr *somnus, præsertim brevior Pers.* Dufs, *somnium, hesterna nox; COs.* Kufs *somnus* *) *Cornw.* Kufsga, *CBrit.* Cwsg, *it. CAk.* Dukke *nox. Angl.* Dusk, *crepusculum vespertinum* (to) dusk *obscurus fieri,* dusk *obscurus, tenebrosus.*

Dvöl (Dvaul) *f. mora. Accipitur inusitate pro pl. n.* Vrþo dvöl dægra *AM.* 102. *Vid.* Dvelia.

Dyggr *fidelis. Hinc f.* dygg *in acc. sing.* dyggva *l.* dyggia *S. II. α.* 20. *Alias etiam strenuus, validus. Ejusdem originis sunt* * Dvgr *&* Dygd *virtus (Dan.* Dyd, *AS.* *Duguth, *Germ.* Tugend, *Pers.* Tuvan, (*ISamscr.* Durga) *á* Dvga *s. q. v.*

Dylgiur *f. pl. inimicitiæ occultæ, insidiæ, simultates H. III. Vid.* Dvl, Dylia.

(at) Dylia (ek * dyl, dulda, dvliþr *l.* dolinn) *occulere, celare, dissimulare cet.* Dvldi nafns síns *nomen suum occultabat. S. II. Hinc isl.* dylgia *id. Dan.* dölge, *AS.* diglian. *Cfr. Gr.* δελγω *obscuro CBrit.* dileu *delere, destruere. Vid.* Dvl, Dvliþr *cet. ut et Gl. Synt.*

Dyliendvr *celantes l. celatores AQ. Nomin. pl. part. act. verbi* Dylia *s.*

Dyliomk *pro* dyl ek *celo.*

(at) Dynia (ek * dyn, * dvnda) *intonare* (*v c.*) *B. II.* 9. *Adde Dan* dundre, *Angl.* thunder, *AS.* dynan, *CBrit.* dwn-

*) *Cfr. isl.* Kúra *cubare, dormitare cet.*

dwndrio. *Cfr. Germ.* donnern, *Lat.* tonare; *Gr.* τυνω *cum impetu feror. Vid.* Dynr *ut et Gl. N. & GS.*

Dynr *m. sonitus AQ.* 34. Dólga dynr *lapsus l. clades hostium. Adde Dan.* Dundren, *Angl.* Din, *CBrit.* Dwndwr. *Ab isl.* Dyna; *(gravis sonitus) ortum est vet. borealum* þórdvn *l.* þórsdvnr *Thori fragor ɔ: tonitru, (forte v. c.) Dan.* Torden. *Cfr. porro Germ.* Donner, *Angl.* Thunder, *AS.* Thunor, *Al.* Thonor, Donre, *Gall.* Tonnere, *Pers.* Tonder *id. Cfr. Gr.* δουημα, δουησις *agitatio, motus. Vid. Gl. GS. &* Dynia *s.*

Dýr (Dír) *n. fera, animal brutum. Feras sylvestres, præsertim cervos, olim propriè indicasse videtur, eodem modo ut recentiorum Danorum* Dyr *unde* Dyresteg *&c. Dan.* Dyr, Diur, *Germ.* Thier, *Angl.* Deer, *AS.* Deor, *MG.* Dihs, *Al. & Belg.* Dier, *it. Al.* Teoro, *Gr.* θηρ, *Lapp.* Spiri, *CC.* Syrd, *Pers.* Dfiran *(H.) Vid. Gl. N. & KS.*

Dýr (Dvr *l.* Dyrr) *f. pl. fores* *) *Dan.* Dör, *Germ.* Thür, Thor, *Angl.* Door, *AS.* Dur, Dyr, Dora, *MG.* Daur, *Slav.* Dwer, *COfs.* Duar, *Pers.* Der, *Curd.* Deri, *ISanscr.* Dura, Dihara, Tuvara, *Armen.* Turu, *Gr.* θυρα. *Cfr. Lapp.* Dornnò *janua (Dan* Dör *&c.) Lat.* fores, porta. *Circa etymum omnium cfr. ISanscr.* Dwar *foramen.*

* Dýr (dýrr, dír) *præstans, eximius, sanctus, pretiosus. Adde vet. Dan. & Al.* diur, *AS.* dior, deor, *Lapp.* divre, *Finn.* tyyris, *it. ISanscr.* tiru *divinus, sanctus. Cfr.* Týr, Tír *(Gloria, Deus) i. Vid. Gl. Synt.* 8. *KS.*

Dýrgripr *m. res eximia, cimelium S. II.* β. *A* Dýrr *pretiosus* **) *&* Gripr *res acqvisitione digna, cimelium a* grípa *(Pers.* griften *l.* girifren *capere q. v.*

Dýrkálfr *m. hinnulus, vitulus ferinus, H. III. Vid.* Dýr *&* Kálfr.

* Dys (Dis) *f. in pl.* Dysiar *tumulus sepulchralis GG. I. Hinc Danorum recentiorum* Dysse, Sten-Dysse, *ejusdem significationis, quamvis interdum de altis veterum structuris lapideis adhibeatur. Gr.* θις *tumulus CBrit.* Das. *Cfr. Pers.* Diz *collis, vertex, arx,* Descht *campus, desertum, coemeterium* Dafch (Dafsj) *fornax.*

* Dægvr *n. nychthemeron; pars dimidia diei naturalis H. II. Articulum temporis S. I.* 25. *Dan.* Dögn, *AS.* Dogor, Doeg. *Vid.* Dagr.

Dælt *facile S. II.* 20. *m.* Dæll *(f.* dæl) *facilis, jucundus, placidus cet. Hinc*

Indæli

*) *Hinc isl.* Dvravavrdr *ostiarius, ISanscr:* Duravarti, *Germ.* Thürwärter.

**) *Quoad hanc vocis significationem, cfr. Pers.* durerbar, *(Dan.* dyrebar) *pretiosus, amoenus à* Dur *margarita.*

Indæli *summum delectamentum, amoenitas cet. Radix forsan nostrum* Dvl, (*Pers.* Dil) *mens, de qvo supra* *).

(at) * Dæma (* döma) ek dæmi, dæmda, dæmdr, *colloqui cet. aliar judicare*). Vm sakar dæma *de negotiis loqvi S. I.* 29. *H. H. Dan.* dömme, *Angl.* doam, deem, *AS.* deman, doeman, *MG.* domjan, *Al.* tumen, tuomen. *Cfr. Lat.* damnare, *Angl.* damn *&c.* **). *Cfr. Gl. N.*

* Dæmi *n. exemplum OG. II. Judicium l. fatum H. III.* 5. *Cfr. Gl. N. & GS.*

Dætor *pro* Dóttor (*dat. sing.*) *G. II.* 13. *Vid.* Dóttir.

Döckr *&c. vid.* Davckr *&c.*

E.

Ec *vid.* Ek.

Ecki (egi, eigi, ei) *non, Dan.* icke, *Germ.* nicht, *Hib.* eas, *Vasc.* ez, *Gr.* ὄυκι, ουκι, ουκ *cfr.* εικῄ *frustra. Vid.* ei, né *i. & Gl. Diatr.*

* Ecki (*hodie* eckert) *nihilum VQ.* 5. *Dan.* inter, *Germ.* nichts; *vid.* Neitt. *Cfr. Gl. Synt. & Diatr.*

Ecki *m. res dolenda AM.* 43. *Dolor, moeror VQ.* 2. *Jam solummodo prosaice de singultu flentium dicitur. Angl.* Ake, Ague *dolor AS.* Ece, Ace, *Gr.* ἄχος *dolor, moeror CTschet.* Eakom, *Zend.* Eekene. *Cfr AS.* Ekisi *terror CBrit.* ochi, ochan *ejulare, gemere unde* Uchenaid *gemitus it. Lat.* æger, ægritudo.

Eckia *f. vidua AM.* 91. (*Forsan ab* Ecki *s.*) *Dan.* Enke, *Gr.* κηρα. *Olim interdum borealibus notavit mulierem qvamcunqve adultam, uti Finn. & Lapp.* Acka *mulier, vetula, uxor, cfr. Finn.* Eucko *anus, avia.*

Ed *vid.* inn, in, id.

Eda, Edr (* Eþa, Eþr) *aut* (*forsan v. c.*) *vel, sive. Germ.* oder, *Angl.* or, *AS.* eþa, æd, *Al.* edo, odo, *MG.* aiththau, *Lapp.* dai, *Pers.* ia, eger, *Pehlv.* adnia, adof, *Gr.* ἤιθε, ειθ'. *Hinc forte Angl.* either. *Cfr.* Ella *&c. i.*

Edli (* Eþli) *n. origo, status l. conditio, ingenium, HB.* 3. *Indoles H. III.* 23. Eþlom góþir *natalibus generosi S. III.* 65. *Finn.* Elki *indoles. Cfr. AS.* Edle, Eþle *patria, natale solum; vid.* *Auþli, * Öþli, Odal.

* Ef *l.* If *si, dummodo. Adde CBrit.* pe, *Pers.* eker. *Qvidam voluerunt voculam illam exprimere* gef, gefi (*a verbo* gefa *q. v.*) *i. e. si detur aut accidat. Cfr. Isl.* Efi *dubium Lapp.* Eppadus, *Finn.* Epæ;

*) *Ab antiqvo* dælligr *jucundus, derivandum puto recentiorum* dæiligr *elegans, pulcher, amoenus Dan.* deilig, *Lett.* dailus.

**) *Circa etymum cfr. Gr.* δαμος, δημος *populus* θεμις *justitia.*

Epæ; *Isl.* efa *dubitare*, *Lapp.* evdam, *Finn.* epailen. Ef *substant.* *Vid.* If.

Eflik *pro* efli ek *præs. indic. verbi* (at) efla *efficere, patrare, firmare.* *Alias interdum augere, juvare, Gr.* ὀφέλλω. *Vid.* (ek) * Efliz, *Gl. Synt. v.* Efli & Abl, *l.* Afl *s.*

Efndak *pro* efnda ek *præstiti OG.* 9. *Impf. verbi* (at) Efna (ek efni) *præstare perficere.* *AS.* efnan, *Lapp.* aeppetam. *Cfr. Dan.* æyne *valere, posse.* Efni *l.* Emni *res, facultas, materies, Dan.* Evne, Æmne, *CBrit.* Defnydd, *Lapp.* Æppe, *Finn.* Aine. *Vid. Gl. Synt. & GS.*

Efndr *præstitus, effectus (de juramentis) S. I.* 46. *Vid.* Efndak.

Efri *superior, ab* of, yfir *super, supra* (*voces forsan cognatæ*), *Pers.* eber, zeber, *Dan.* övre, *Germ.* ober, *Angl.* upper, *AS.* ufera, yfra, *Gr.* αιπυτερος. *Cfr.* Efstr, Upp *cet.*

Efstr *supremus it. postremus. OG.* 13. *Dan.* överst, *Germ.* oberst, *Angl.* uppermost. *Cfr. Dan.* ypperst. *Vid.* Efri, Of, Yfir, Uppi & *Gl. N.*

Ega *vid.* Eiga.

* Egg *f.* (*Pl.* Eggiar) *acies, (v. c.)* *Alias etiam ora, margo, extremitas. Dan.* Eg, *Germ.* Egge, *Angl.* Edge, *AS.* Ecg, *CBrit.* Awch, *Lapp.* Avja, *Turc.* Ug *).

Egghvass *acie penetrans l. acris (de ferro dictum) S. III.* 62. *Vid.* Egg & Hvass.

(at) Eggia (ek eggia, eggiada, eggiadr) *acuere (v. c.) stimulare, excitare, hortari. Dan.* ægge, opegge, *AS.* eggian, *Gr.* ἀκάζω *cet. Vid.* Egg.

Eggleikr (eggialeikr) *m. acierum ludus l. pugna G. II.* 32. *AS.* Ecgagelac. *Vid.* Egg & Leikr. *Cfr. Gl. Or. S. v.* Egghríd.

* Eggmóþr *vi acierum confectus l. oppressus. HM.* 29. *Vid.* Egg & Módr.

Egi (eigi, ei) *non. Dan.* ei, *Gr.* οὐ. Ei *in initio vocum compositarum mutatur in* ó *vel* u, *in fine (verborum) autem in* a *negativum vel privativum. Cfr. Gl. Synt.*

Ei, Ey *(semper) vid.* Æ.

Ei *non, vid.* Egi.

* Eidr (Eiþr) *m. juramentum, jusjurandum. Est forsan cognatum τῷ* Heit *votum, promissum* **). *Dan.* Eed, *Germ.* Eid, *Angl.* Oath, *AS.* Ad, *MG.* Aith. *Cfr. Gl. N. Synt. & Diatr. v. v.* Eidr & Ve.

Eidrofa

*) *Aliud est Isl.* Egg *n. ovum Dan. & AS.* Æg, *Germ.* Ey, Eig, *Angl.* Egg, *Curd.* Ek, Hek, *COss.* Aik, *Pers.* Cheih (*Fr.*) *p. p.*

**) *Quidam hancce vocem derivarunt ab Isl.* Ve, *AS.* Æ, *Al.* Ewa, Eiou, *Germ.* Ehe *jus, lex, religio pax, pactum cet.*

Eidrofa (Eiþrofa) (*indecl.*) *perjura, foedifraga* HB. 5. *Vid.* Eidr & Riúfa.

(at) * Eiga *l.* ega (ek á, átta, áttr) A) *debere*, B) *possidere, habere*, C) *in matrimonio habere*, D) *agere* (*v. c.*) Eiga orrosto *prælium gerere* S. II. *Dan.* eje, *Angl.* ow, own, *AS.* agan, ægan, *MG.* aigan, *Gr.* ἔχω *). *Vid.* Eiga.

* Eiga *f. possessio* S. III. 44. *Alias etiam* Eign, *Dan.* Eje, Ejendom, *Germ.* Eigenthum, *Angl.* Own, Owning, *AS.* Agen, Agenunge, *MG.* Aiginis. *Vid.* (at) Eiga.

(at) Eignaz (ek eignaz, eignaþiz) *potiri.* S. I. 17. *Vid.* Eiga.

Einga *vid.* Enga.

Eigoþ *pro* eigo ei *non habent.* S. II. *a.* 13. *Vid.* (at) Eiga.

Eik *f. Arbor* HB. 6. *in specie quercus, ilex. Alias interdum poetive navis. Vide* * Eikia. *Adde Lapp.* Aik *quercus, Al.* Eih (Eik). *Cfr. Gl. Synt.*

Eikikavstr *m. strues iliguea, rogus* GH. 19. *Vid.* Eik *s.* Kavstr *strues, proprie ligni l. sarmenti, a* kasta *jacire. Hinc forte Dan.* Kost *scopæ.*

* Einmæli *n. pl. colloqvia arcána* AM. 1. *Vid.* Einn & Mæla.

Einn (*f.* ein, *n.* eitt), A) *unus* (*v. c.*) B) *unicus*, C) *solus*, *Dan.* en, een, (*Dialect. jut.* jen), *Germ.* ein, *Angl.* one, a, an, any, *AS.* æn, ana, *MG.* ain, *vet. Pruss.* ains, *Hibern.* aën, *CBrit.* un, hun, *Chald.* hena, *Pelv. & Curd.* ek, jek, *Pers.* jek, *Zend.* euo, *COss.* ju, *Afgh.* jau, *CDag.* jaue, *1Sanscr.* ek, ega, *Malab.* one, *Hebr.* echat, *Ung.* eki, *Gr.* ἕν, εἷς. *Adde Gr.* μονος. *Cfr. Gl. Synt. KS. & GS. it.* Enga *i.*

* Einna *unice* (*v. c.*) S. II. β. 17. *Vid.* Einn. *Ponitur sæpe ante adjectivum aliquod ad superlativum exprimendum.*

Eino *pro* eno *eo, illo* H. III. 19.

Einstöþ (*recent.* einstæd) *adj. solitaria* H. M. 4. *Cfr. Dan.* enlig *ut et isl.* * einmána. *Vid.* Einn & Standa.

Einvaldi *solus potiens l. dominus. Respondet, Gr.* μοναρχος, *Dan.* Enevoldsherre. *Vid.* Einn & Vald.

* Einvgi *nullo pacto* S. II. β. 16. *Hic forte positum pro* einna egi *sive hodierno* einúngis egi ɔ: *non solummodo.* Ægishiálmr bergr einvgi &c. *Formidabilis galea sola non protegit contra* (*viros*) *ira concitatos.*

(at) Eira (ek * eiri, eirda) *adqviescere, quietus manere* &c. AM. 31. Sér nam hann lítt eira *verterunt interpretes:* (*Vingius*) *parum parcebat. Mallem ita dare: morari minime cupiit l.* disce-

*) *Hinc isl.* eginn, egin *proprius. Dan.* egen, *Germ.* eigen, *AS.* agen, ægn, *MG.* aigin, aíhn.

discendendi valde cupidus fuit (ne fraudes ejus detegerentur). Notum est Islandorum: Hann eirir ser hvergi *nullibi qvietem capit. Hinc etiam* óeirinn *inqvietus vagus. Cognata videntur. AS.* arian *parcere, CBrit.* araf *mitis, tranqvillus. Hinc etiam* óeirinn *inqvietus, vagus. Vid.* * Eir *ut et Gl. L. N. v.* Eiri *et GS. v.* Eyre.

Eisandi *æstuans H. II.* 25. *Part. act. verbi obs.* (at) eisa, *cognati* (at) æsa *incitare, ad æstum movere, æstuare (v. c.) Forsan ab* Eisa (*Alias etiam* Isia, Usli) *ignis, Pers.* Azer, Atasch (Atassj) *ignis, Sanscr.* Aster. *Cfr. Hebr.* As *ignis, fervor, æstus, CBrit.* Jas *fervor, æstus* *). *Vid. Gl. N. voce* Æstr.

(at) Eiskra, öskra *l.* yskra, (ek eiskra, eiskraþa) *fremere. Hodie* öskra, *Dan.* yskre. (Eiskr, Öskr, Yskr *fremitus*).

* Eitr *n. virus, venenum. Adde AS.* Attor, Ættor *venenum, Al.* Eittar, *it. Angl. North.* Atter, *Dan.* Edder, *Germ.* Eiter *pus, sanies* **). *Hinc isl.* eitradr *venenatus, virulentus, Dan.* æddret, *Al.* kieittrit. *Circa etymum cfr. Isl.* Eta *edere, consumere, it. Gr.* ἄτη *noxa* ἀτάω *noceo.*

Eitrdropar *guttæ veneni, B. II.* 19; *vid.* Eitr & Dropi.

* Ek *l.* Ec, *suffixum* ak, ac (*hodie* eg & jeg) *ego v. c. Adde Angl. occ.* ich, *CBrit.* i, *Lith.* es, *COss.* as, *Dug.* asse, *Sanscr.* chon, azam, *Zend.* ezem, *Afgh.* se. *Voculis ejusdem significationis á littera M. incipientibus, utuntur plures orientis & septentrionis gentis, unde reliqvos casus plurimi Europæ populi retinuerunt.* Ego *interdum Danis, Germanis & Ossis caucasiis sonat* man, *Angl.* me, *Francis Germaniæ* mi, *semper autem Zig.* mö, *CSuan. & IMalab.* mi, *Georg. & IMult.* me, *Pers. & Tart.* men. *Cfr.* Mér, mik, minn, mín *&c.*

(ek) Ek, *vid.* (at) Aka.

Ekki, Ekkia, *vid.* Ecki, Eckia.

* Eldr *m. ignis. Dan.* Ild, *AS.* Æled. *Cfr.* Ilr *calor, Gr.* ἕλη, εἵλη *splendor, calor solis — ut &* Eisa *s. Vid. Gl. Synt.* Eldri *vid.* Ellri.

* Elian *l.* Eljvn *facinora (labor) S. III.* 1. *Adde AS.* Ellean, Ellyn, Elln, *Lapp.* Ællio, *labor, facinora, alacritas, robur, vis animi, zelus, cfr. Al.* Ellinod-*agon (certamen), AS.* elnian *æmulari. Vid. Gl. N. Cfr.* Ala (el) *s.*

Ella

---

*) *Cognatum videtur* Aska *cinis* (*Dan.* Aske, *Germ.* Asche, *Angl.* Ashes, *AS.* Asce, *cfr. tamen Gr.* ἄζα, *MG.* Atzgo *pulvis.*

**) *Hinc forte veterum (ni fallor)* Eiturkoppa *l.* Eitrkoppr *aranea, Dan.* Edderkop, *CBrit.* Adyrcop. *Araneæ venenatæ in nostro climate non vivunt, sed in Caucasi qvibusdam regionibus, unde vox hæcce ob eam causam nobis allata fuisse videtur.*

Ella (*idem fere qvam* elligar, ellegar) *aut* *AM.* 36. *Alias* (*v. c.*) *AM.* 14. *Dan.* Eller, Ellers, *AS.* elles, ellicor, *MG.* alja, *Finn.* eli, *CBrit.* naillu, *Gr.* ἄλλως, ἀλλοτε. (*Cfr. Al.* ell, el, eil, *Lat.* alius, *Gr.* ἄλλος.) *Vid.* Eda, *ut* & *Gl. Synt. ac N.*

Elli *f. ætas l. senectus AM.* 73. *Dan.* Ælde, Alder, *Germ.* Alter, *AS.* Elde, Ylde. *Cfr. Lapp.* Ællem *vita* Æled *ætas. Vid.* Ala, Aldr *s.*

* Ellifo (*hodie* Ellefu) *undecim. Dan.* elleve, *Germ.* eilf, *Angl.* eleven. **Cfr. COfs.* judes (*undecim*), *Pers.* jezdeh, *Gr.* ἕνδεκα *cet.* *

Ellifti (*hodie* ellefti) *undecimus*, *Dan.* ellevte, *Germ.* eilfter, *Angl.* eleventh, *Pers.* jezdehym; *Gr.* ἑνδέκατος *cet.*

* Ellri *pro* eldri *major natu comparat*, *ab obsol.* eldr *et simul forsan ab* aldinn *vetus. Dan.* ældre, *Germ.* älter, *Angl.* elder, *AS.* yldre, *MG.* aldiza, *Pers.* eul-zadeh (*H.*) *forte ab Arab.* evl *primus* (*W.*) *Cfr. Lapp.* ællelam *ætate provectus. Hinc AS.* Elder *senior*, *præfectus*, *COfs.* Eldar, *Tschet. Ing.* Aela. *Vid.* Ala, Aldr, Elli.

Ellztr (Eldstr) *natu maximus*, *veterrimus S. L. Dan.* ældst, *Germ.* älteſt, *Angl.* oldeſt, *AS.* elſta. *Vid.* Ellri, Aldinn *cet.*

Elrir *m. alnus* (*v. c.*), *lignum G. I.* 25. *Forsan ab* Avlr *l.* Ölr *arbor. Dan.* Elle, *Germ.* Ellern, Erle, *Angl.* Alder, *AS.* Ellor, Æl, Ælre, Alr. *Vid. Gl. N. v.* Elnri. *Cfr.* Avelſtr *s.*

(at) Elſka (ek elſka, elſkada, elſkadr) *amare S. II. Dan.* elſke. (*Isl.* Elſka *amor Dan.* Elſkov). *Proprie ut puto colere*, *fovére* (*ab* Ala *s.*) *qvam adhuc significationem adoptant: Dan.* op-elſke, frem-elſke.

(ek) * Em (*pro hodierno* er) *sum* (*v. c.*) *Angl.* am (em), *AS.* eam, eom, *MG.* & *Pelv.* im, *Pers.* em, *Lapp.* lem, *Gr.* εἰμι, *Sanscr.* asmi. *Vid.* Vera.

(at) Emia (ek emia, emiaþa) *ululare*, *AM.* 22. *Ab* imr *l.* ymr, eimr, ómr *sonus. Vid.* Ymr.

Emk *pro* em ek *sum S. I.* 8.

Emka *pro* em ek egi *non sum S. I.* 21.

En *vid.* in, id.

Endi *m. finis*, *extremitas*, *extremum.* Illr endi *malus exitus G. I.* 19. Á endom báþom *ab utraqve extremitate*, *AM.* 22. *Dan. Germ.* & *AS.* Ende, *Angl.* & *AS.* End, *Al.* Enti, *MG.* Andi, *Sanscr.* Anda, *Pers.* Ent (*H.*) (*Forsan ab antiqvissimo Isl.* & *Sanscr.* án *sine*, *unde* án *defectus. Qvidam prave deduxerunt a Gr.* ἀνυτειν *perficere*).

* Endlíngr (*vel etiam* enn-lángr *hodie* endilángr) *prolixus O.* 3. At endlaungo húſi, endlángan ſal *per ædem perpetuam AM.* 24. *VQ.* 7. *Alias dicitur interdum de tempore e. gr.* endlángan dag *perpetuo die. AS.* andlang,

lang; *cfr. Angl.* along. *Vid.* Endi *et* Lángr.

* Endr A) *rursus Gr.* ἀνα, B) *idem quam* and *olim*, *AM.* 1. *Lat.* ante *cet.* *Convenit præpositioni inseparabili AS.* Ed; *cfr. particulam germanicam* Ent *in verbis compositis e. gr.* ent-ledigen, ent-scheiden *&c.*

Endrborinn *renatus l. regeneratus H. I,* — (*Pelv.* nezentém). *Vid.* Endr *&* (ek) Ber (*pario q.*)

Enga *pro* Einka (*omn. gen. indecl.*) *unica VQ.* 34. *Germ.* einzig, *AS.* anga, encynne, *MG.* ainaha, *Lapp.* ajno, *Finn.* ainoa, *COst.* ïvnehi, *Pers.* jekta, tenha. *Cfr. Sanscr.* ega *unus.* *Gr.* ἑνικος *singularis.* *Vid.* Einn *i.* *Cfr.* * Einkom, Einvgi, Einna.

* Engi, * eingi, engr, öngr *l.* enginn *nullus, nemo.* *Dan.* ingen, *Germ.* kein, keiner, *Al.* ingein, einchein, *MG.* ainshun. *Vid. Gl. Diatr. vv.* Eingi, Kein. *Cfr.* Neinn *i.*

Engia *pro* engi *l.* engin *nulla AM.* 67.

* Enn A) *adhuc, porro, etiam nunc, amplius, tunc ut sæpius.* B) *Quam*; Heldr enn *potius quam G. II.* *Dan.* end, *Lapp.* ajn, *Pers.* ez. *Cfr. AS. & Angl.* and, *Germ.* und, *Al.* ent *cet.* *Cfr. Gl. Synt. & N.*

* Enn *sed, at, autem, cum.* *Dan.* men, end, *MG.* ith, *CBrit.* etwa, etto, *Gr.* δε. *Cfr. Gr.* μεν. *Vid. Gl. Synt. & N.*

* Enn *vid.* Inn, in.

Ennlángr *vid.* Endlángr.

Ens *pro* ins, *vid.* Inn, Hinn.

Enskis (Enscis * Enkis) *nullius.* *Vid.* Engi, Eckert.

Er *vid.* (ec) Em; (at) Vera.

* Eptir (Ept) *post, postea, secundum.* Líta eptir *inspicere S.* 21. Helgi sendi Sigar eptir dóttor Eylima *Helgius misit Sigarum arcessitum filiam Eylimi H. I.* 36. Sat eptir *resedit VQ.* 36. Varp eptir (óbilgiörnom) *misit telum in discedentem ferocem S. III.* 20. *Dan. & AS.* efter, *Angl.* aftar, *MG.* afar, **Al.* after, *CBrit.* wedi, *Zend.* edad, apereie, *ISamscr.* atha, *Gr.* ἐπα, ἐπι, ἐπειδή, ἐπὶ. *Cfr. Gl. Synt. N. GS. & K.*

* Er *indecl. & particula relativa pro: qui, quæ, quod cet.* *Vid. Gl. Synt. v.* Er, Es.

* Er *cum, quando VQ.* 16. *cet.*

* Er *pro* þer *vos S. I.* 27. *cet.* *Dan.* I, *Germ.* Ihr, *Angl.* You, *Pers.* Sjyma (schyma) *Kabard.* Fer, Der. *Cfr.* Id, þid, þér.

Era *l.* erat *pro* er egi *non est* (*passim*).

(at) Erfa (ek erfi, erfda) *defunctis justa solvere; exequias l. epulas funebres instituere AM.* 71. *Jam solummodo: hæreditatem adire.* *Dan.* arve, *Germ.* erben. *Vid. Gl. Synt. &* Arfr *s.*

Erfi *n. epulæ funebres SL.* (*Alias interdum veteribus* Erfiol). *Dan.* Arve-öl, *CBrit.*

CBrit. Arwyl, *Lapp.* Arbim, *Finn.* Perin. *Vid.* Erfa.

Erfidi n. *rectius* Erviþi, * Ervidi, Arviþi *H. I.* 5. *A perantiqvo* Ar *labor* & viþa *l.* vinna *agere, facere; Arviþi igitur proprie opus laboriosum. Adde AS.* Earfed *vet. Lat.* Eritudo, *Sanscr.* Tſcharida *). *Vid. Gl. Synt. Cfr.* Ár (*annus cet.*) * Erfit.

Erfinytia *S. III.* 24. (*acc. sing.*) *hæreditati fructurum l. successorem in hæreditatem. Ab* Arfr *s.* & Nyt *l.* Not. *Fructus, vid.* Nióta *i. Habuit verisimiliter in nom. sing.* Erfinyti *l.* Erfinautr. *Vid.* Arfr, Erfþ & Nióta *cet.*

Erfivörþr *m. Hæreditatis custos AQ.* 12. *AS.* Erfeveard, Yrfeveard. *Cfr. Isl.* Arfþegi & *c.* *AS.* Yrfenuma, *MG.* Arbinumja, *Lapp.* Arbieigi *eodem sensu gaudentia. Ab* Arfr & Vörþr *l.* Vavrdr *custos a* Veria *i.*

Erfþ *l.* Erfd *f. hæreditas. AM.* 65. *Obs.* 192. *Germ.* Erbe. *Vid. Gl. N.* & Arfr, Erfa *s.*

Erindi (* Erendi, * Eyrendi, *it.* Orindi, Örindi), *n. negotium H. I.* 5. *H. III. Cfr. Gl. Synt.* & Ár *l.* Ári *s.*

Erm (Ermr) *f. manica B. I. Dan.* Erm, *Germ.* Ermel, Aermel. *Vid.* Armr *s.* & *Gl. GS.*

Ern *strenuus, alacer. HM.* 12. erno ſinni *strenuo itinere l. cursu. Verti etiam potest: ex alacri mente. Convenit AS.* earn *alacer,* eorn *sedulus, Germ.* ernſt, *gravis, strenuus. Cfr. Gl. N. voce* ernligr, *ut* & * Ár *l.* Árr *strenuus, quod forte ab* Ar *labor.*

Ernir *m. nom. pl. ab* Ern, Örn *l.* Avrn *aqvila. Vid.* * Arnar, Ari.

Ertattv *pro* ert egi þú *non es. H. I.*

Ervþ *pro* Ero at *non sunt S. I.* 43.

Es *pro* er (*es, est*); *vid.* (ek) Em; (at) Vera.

(at) Eta (ek et, át, etinn) *edere* (*v. c*) *Dan.* æde, *Germ.* eſsen, *Angl.* eat, *AS.* etan, *MG.* etan, itan, *CBrit.* eſu, *CAbasc.* arſchava, *Zend.* ede, *ISanscr.* ada. *Cfr.* Át *s.*

(at) Etia (ek et, atta) *contendere.* Attak *pro* atta ek *S. III.* β. 28. *Alias concitare, pellere, impellere, Gr.* ὠθέω. *Convenit hoc sensu Germ.* hetzen, *Dan.* hidſe *cet. Cfr. Gl. GS.*

Ettiþ *pro* Ættvþ *possideretis GH.* 3; *vid.* Eiga.

Ey *semper*; *vid.* Æ.

Ey *non*, *vid.* Ei, Ecki, Egi.

* Ey *f. insula l. terra, H. I. Prima* & *propria significatione Dan.* Ö, *Germ. inf.* (*ut* & *Isl. ac Dan. de majoribus insulis*) Eyland, *Angl.* Island (*eadem* enun-

*) *Hinc isl.* erfiþliga *laboriose, moleste AS.* earfoþlice, *it. isl.* (at) erfida *laborare Dan.* arbeide, *Germ.* arbeiten, *MG.* arbaidjan. *Cfr. isl.* erfidr *molestus, difficilis, forsan idem qvam obsol.* arvidr *fortis, durus Pelv.* aruvad, *Zend.* eroued.

enunciatione), *AS.* Ege, Eghe, Ighe, Æge.

(at) Eyda, eyþa (ek eydi, eydda, eyddr) *vastare. G. k.* 20. Eyþit *vastatis l. vastabitis*), (*forsan positum pro: perdetis*). *Dan.* ödé, ödelægge, *Germ.* öden, veröden, *Angl.* void, *AS.* aidan, *Finn.* hææedan, *Gr.* ὄ]οἄν. *Ab* audr *vacuus s. Cfr.* Audn *s.* & *Gl. Synt. v.* Eydi.

Eydimavrk (Eyþimörk) *f. solitudo, desertum. Proprie sylva vacua l. deserta. G. I.* Eyda *desertum, lacuna l.* audr *vacuus* & Mörk *sylva i. Vid.* Eyda, Audn.

Eygvþr (Eygvdr) *f. bellum insulare, ab* Ey *insula vel etiam: bellum perpetuum ab* Ey *l.* Æ *semper, perpetuo* — & Gvdr (Gvþr *l.* Gvnnr) *i.*

(ek) Eyk *vid.* (at) Auka.

* Eyra *n. auris* (*v. c.*) *in plur.* Eyro, *cum. art.* Eyrvnn, *Dan.* Öre, *Germ.* Ohr, *Al.* Ora, *Angl.* & *AS.* Ear, *MG.* Auso, *Lat. obs.* Ausis, Audis, *Gr.* οὖς, οὖας, αὖς, *Æol.* ὤαρ, ὦρ, *CCart.* Churi, *Chunſ. Dſar.* Een, *Pers.* Kerk *l.* Kurk *). *Cfr.* Heyra *i.*

Eyri (Eyr) *f. arena H. I.* 33. *Obs.* 66. *Alias ora* (*v. c.*) *fluminis sive maris, vel etiam lingula terræ plana. Forte ab* Aur *arena, terra, præsertim aqva imprægnata. Hinc Dan. obsol* Öre *in nom. pr.* Öresund *olim* Eyrarſvnd, Helſingör *olim* Helſingiaeyri &c. *Cfr. CBrit.* Or *it.* Eyrionyn *ora, margo. Vid. Gl. GS.*

Eyrir *m. nummus S. III.* 49. (*proprie æreus*). *Olim AS.* Ora, *Svecis hodiernis* Öre, *Finn.* Ayri. *Ab isl.* Eyr *æs* (*v. c.*) *AS.* Ær, *Al.* Erezi, *COſs.* Archwi, *Dig.* Archi, *And.* Hir, *Pers.* Herkereh.* *Adde AS.* Ora *metallum, Pers.* herani *aheneus. Vid.* Aurar *s. ut et Gl. Synt. GS.* & *KS.*

Eyrſkán, *AQ.* 34. *Obs.* 140. (*acc. sing. a nom.* eyrſkárr). "*Ferri l. æris contritorem*," Interpr. *Vox illa etiam:* "(eqvum) *arenam l. terram terentem sive secantem s: pedibus, significare potest. Æs ceterum pro ferro olim nostratibus freqventer in usu fuisse, reliqviæ e terra effossæ satis luculente demonstrant. Radices igitur vocis sunt aut* Eyr *æs vel* Eyr *l.* Eyri *arena, terra,* & ſkárr *secans, quod iterum a* ſkéra *secare. Eadem modo formatur* nídſkárr *convitiis secans l. mordax p. p.*

Exi (Avxi, Aukſi *genit.* Axar) *f. securis, ascia* (*v. c.*) *Dan.* Öxe, *Germ.* Axt, *Angl.* Ax, *AS.* Eax, Eaxce, Æxſe, *MG.*

---

*) *Alia auris denominatio Isl. est* Hluſt, *CBrit.* Cluſt, *Pers.* Gusch *l.* Guſsj, *Zend.* Gueosch, *Gr.* γαῖς. *Cfr. Gr.* κλυω *audio*, *CBrit.* Clyw *auditus; isl.* hlyda *auscultare cet. Adde AS.* Hlyſt *auditus it. Isl.* hluſta, *AS.* hlyſtan *auscultare*, *Lett.* klauſzyti.

MG. Agwizi, *Lapp.* Afshio, *Pers.* Tische. *Adde Pers.* Achſchem *ensis latus et rotundo brevique pede prœditus.* *Cfr. COſs.* Achſar (Axar) *ensis*, *Chuns.* Aſchri, *Tschets,* Uasch.

Eþa *&c. vid.* Eda *&c.*

F.

Fá *pro* ſáa *paucos.* *Vid.* Fárr.

(at) Fá (ek fæ, féck, fenginn) A) *adqvirere sibi, obtinere, nancisci, comprehendere.* Fá kono (*cum genit.*) *conjugem obtinere.* Fæ opt ſvikin *reperio l. sentio me sæpe circumveniri AM.* 52. Fengo þeir Gvnnar *comprehenderunt Gunnarem AQ.* 19. B) *Adqvirere alteri, tradere, dare.* Fær mér ecka *dolorem mihi adfert S. I.* 20. Fengo til margir *multi contribuebant l. congregabant* (*pecora*) *AM.* 92. C) *Posse, valere.* *Adde AS* foan, fon *accipere, recipere,* facan *parare, adqvirere, cfr. Lat.* facere. *Vid* Fáng *i.*

Faderni (Faþerni) *patrimoniale* (*proprie patrimonium*) *S. III.* 64. *Vid.* Fadir.

Fadir (Faþir, Feþr, Favþr) *pater* (*v. t.*) *Dan.* Fader, *Germ.* Vater, *it. vulgo* Atte, Aite, *Angl.* Father, *it. vulg.* Dad, *AS* Fæder, Feder, *MG.* Atta, *Al.* Uader, *Hib.* Athair, *CBrit.* Tad, *Armor* Tadwyz, *Vaſcon.* Aita, *Lapp.* Athzie, *Finn.* Taata, *COſs.* Fid, Ada, *Dug.* Fidde, Dada, *Tus.* Dada, *Chuns.* Dadi, *Anz. & Dsar.* Dede, *Cabard.* Jada, *CTart. Tart. & Uig.* Ata, *Pers.* Peder, *Zend.* Feder, Fedre, *Pelv.* Abider, *ISanscr.* Pidr, Pidatada *it.* Dhada, Tada *). *Cfr. MG.* Fadrein *parentes,* Fath (*Gen.* Fadis) *dominus, præpositus.* Olafsen *in Gl. Synt. vocem nostram deducit á* fæda *i. uti Gr.* φύτωρ ἀ φύω, φίτυς ἀ φίτυω.

(at) Fadma *l.* faþma (ek fadma, fadmada, fadmadr) *amplecti GG.* 3. *Dan.* favne, *AS.* fædmian, *Angl.* fathom. *Cfr. Germ.* faſsen, *Dan.* fatte. *Vid.* Badmr, Fadmr.

Fadmr (Faþmr) *m. sinus, amplexus H. III.* 45. *Dan.* Favn, *Angl:* Fathom, Fadom, *AS.* Fæþm. *Vid.* Fadma, Badmr *s. & Gl. Diatr.*

(at) * Fagna (ek fagna, fagnada) *accipere advenam hospitaliter. S. II. salutare. Alias gaudere, lætari. AS.* fægnian, *MG.* faginon, *cfr. AS.* fain *optare, appetere. Omnia forte á* fá *s. Vide* Feginn *& Gl. Synt. ac Diatr.*

* Fagr *compar.* fegri *superl.* fegvrſtr *splendidus, pulcher, purus cet. Adde Dan.* feyr, *CAnd* bagu *id. Cfr. MG.* fagr *bonus, utilis Pers.* pak *purus Pelv.*

*) *Dani vulgo jam pro* Fader *dicunt* Far. *Eodem voce* (Far) *utuntur incolæ regionis*-Talisha *l.* Taulistan, *origine Medi, qvi dialecto Persica minus nota loqvuntur, pro Pers.* Peder. *Cfr.* Hvndr, Módir *i.*

Pelv. dakia, *Sanscr.* pavakah, *Gr.* ἅγιος. *Circa etymum cfr. AS.* Fah *color, Pers.* Far, Fer *l.* Fir *splendor, pulchritudo. Gr.* φεγγος (*isl.* Fegvrd) *it. Gr.* φαος *lux* *).

Fagrbúnar (*in nom. sing.* fagrbúin) *speciose ornatæ AM.* 29. *H. II.* 21, *vid.* Fagr & Búa (*parare, ornare cet.*)

Fagrvarib *splendide amicta VQ.* 37. *Obs.* 56. *vid.* Fagr & Veria.

Fagvrt *speciose AM.* 36. *Vid.* Fagr.

Fal *vid.* Fela.

Fála *f. oreas, mulier gigantea. Circa etymum cfr.* Fiall *mons,* Fela *tegere, abscondere vel* Fæla *terrere. Cfr.* Favlvir *i.*

* Faldinn *caput tectus l. obvolutus H. II.* 44. *part. pass. verbi* falda *l.* fallda (ek feld *l.* falda, felt, falda *l.* faldada) *caput obvolvere, velare, alias: plicare, marginem insuere. AS.* fealdan, *MG. & Al.* faldan, *Dan.* folde, *Germ.* falten. *Cfr. Dan. Angl. & AS.* Fold *plica, Germ.* Falte, *CBrit.* fald *it. Isl.* Faldr *peplum. Occurrit alibi* háfaldinn ɔ: *celsa galea l. crista ornatus quocum cfr. AS.* Hafala *galea; vid.* * Fold & *Gl. Or. S.*

(at) Falla (ek fell, féll, fallinn) *cadere, labi. Cfr. Lat.* falli *it. COs.* felastinen *succido. Hinc ut puto Dan.* feile *delinqvere, deficere, conturbari Germ.* fehlen, *Angl.* fail, *CBrit.* pallu. *Cognata sunt: isl.* Fall *lapsus. Dan.* Fald, *Germ. & Angl.* Fall, *AS.* Fyll, Fell. *Cfr.* Fella, Fellzcat & *Gl. N.*

Fallinn (*f.* fallin) *caducus HM.* 4. *Vid.* falla; *cfr. Gl. Synt. & N.* *

Fálo *pl.* 3. *pers. impf. verbi* (at) Fela.

Fáng *n.* A) *gremium, amplexus SL. Dan.* Favn. B) *Lucta, certamen, Lapp.* Fagge. Er mér fángs van at frekom úlfi *S. II. α.* 13. *Obs.* 32. *Hinc Isl.* Fánga *capere; Dan.* fange, *AS.* fangan, *Germ.* fangen. *Cfr. AS. & Germ.* Fang *captura,* Feng *vis impetus Angl.* Fang *ungvis p. p. Omnia a* Fá *capere, adipisci q. v. Vid. Gl. N. & GS.*

Fanka *pro* fann ek ei *non inveni S. II. β.* 16. *Vid.* (at) Finna.

Fant *pro recent.* fanst, *vid.* Finna.

* Far *n. vectura, navigium AS.* Fer, *Gr.* πορθμον, *Lat.* Paro. *Hinc isl.* Feria *navis vectoria, Dan.* Færge, *Germ.* Fähre, *Pers.* Feran (*H.*) *Cfr. Al.* Ferio *remiga isl.* Ferio-kall *portitor. Hinc etiam, ut videtur, Germ.* Pferd *eqvus &c. Vid.* Fara.

Fár *n. periculum S. II.* 7. *Pestis B. I.* 8. *Pernicies O.* 8. *Animi exulceratio ib.*

*) *Vid. Gl. Synt. &* * Fáinn *part. pass. verbi* fága, *polire, pingere, Germ.* fegen *unde Dan.* feje; *hinc Germ.* Schwerdtfeger *ensium politor, Dan.* Sværdfejer, *recent. Isl.* fægia *polire p. p. Cfr. Gr.* φεγγω (*isl.* fegra) *nitidum facio, purgo,* φαινος *lucidus cet. it. Lat.* fucare (*colorem inducere*) *e* fucus *color Gr.* φυκος *AS.* Fæg, Fag.

ib. 10. *In Eddâ prosaica, inter appellationes animi & ejus motuum* furorem *l.* iram *notare videtur. Dan.* Fare, *Germ.* Gefahr, *Finn.* Waara. *Cognata forte sunt, Angl.* Fear *metus* (to) fear *metuere. Cfr. isl.* fárliga *periculose, vehementer, AS.* færlice *subito cet.*

Fár *adj. vid.* Fárr.

* Fár *pro* fáar *paucæ S. II.* 10.

(at) Fara (ek fer, fór, farinn), A) *ire, vadere.* Þau fóro fæing *cubile adibant l. inibant AM.* 10. B) *Proficisci.* C) *In pass.* (faraz) *Perire.* D) *Agere, tractare.* Hve vid mik fóro *S. III.* 53. E) *Evenire, fieri AM.* 32. Fór allt fem fyrr *res omnino ut antea cessit. SL.* F) Fara í brynio *loricam induere AQ.* 16. G) *Aufugere, evanescere, desinere. Dan.* fare, *Germ.* fahren, *AS. & MG.* faran, *Gr.* περῶ, περάω; πορεύομαι. *Adde Turc. & Arab.* ferj *l.* ferzj *peragrare. Hinc Angl.* fare, *it.* fairand man, *isl.* farandi madr *homo vagabundus, it. isl.* farmadr, *Gr.* ἔμπορος *mercator. Cfr.* Far *s. Vid. Gl. Synt. N. GS. & KS.*

(at) Fara *&c.* (*cum dat. l. abl.*) *perdere H. II.* 4. *Alias isl.* fyrifara, *AS.* forefaran, *Gr.* πλήρειν. *Vid.* Fara *s.*

Fararbroddr *m. frons commeatus l. agminis H. III.* (Favr *commeatus &* Broddr *cuspis*).

Farattv *pro* Far ei þú *noli proficisci GS.* 8.

Fárhvgi *aut acc. pl.* (*infensos animos*) *sive abl. sing.* (*infenso animo*) *AM.* 85. *Vid.* Fár *&* Hvgr.

* Fárr *hodie* fár *paucus, rarus. Adde Gr.* παῦρος *paucus, parvus. Cfr. Gl. Synt. & N.*

Farvegr *m. trames, via GG.* 4. (Far *vectura, iter &* Vegr *via q. v.*)

Fastla *pro* fastliga *stricte AQ.* 19. *AS.* fæstlice, *Al.* fastlihho. *Alias etiam, Isl. Dan. & Angl.* fast, *Germ.* vest *&c. Vid.* Fastr.

(at) Fástna (ek fastna, fastnada, fastnadr *l.* fávstnuþ) *despondere. S. I.* 30. *Vid.* Fastr *&* Festa.

* Fastr (*f.* favst, föst *n.* fast) *firmus, fixus. V.* 5. *Immotus B. I. Adde CBrit.* ffestr, *Pers.* pidar. *Cfr. COss.* pfidar *durus Dig.* fedar.

Fatlaþr *impeditus; part. pass. verbi* (at) fatla *l.* fætla *impedire. Cfr. circa etymum isl.* fiötr, fótr *i. Cognata videntur Dan.* fatte *comprehendere, Germ.* fassen *cet. Vide* Fár.

Favdrarfr *m. patrimonium, paterna hæreditas S. II. Dan.* Fædrenearv *cet. Vid.* Fadir, Favþor, Favþr *&* Arfr.

Favdrman *n. mancipium paternum. Vid.* Favþor *&* Man *i.*

Favlvir *l.* Favlir *nom. pl. a* * favlr (fölr) *pallidus* (*v. c.*) *Adde Germ.* falb, *Angl.* fallow, *AS.* faleve, falu, fealv, *Angl.* fallow. *Cfr. Gr.* φαλός, φαληρός *albus,* φαιός *fuscus, ex albo et nigro colore mixtus*

mixtus; πελιος Lat. flavus, fulvus, pullus, helvus, gilvus, *it. Dan.* fæl *foedus, torvus. Hinc isl.* favlna *pallescere, colorem amittere, Dan.* falme, *AS.* fealvian, *cfr. Gr.* παλυνω *dealbo, Vid. Gl. N. v.* Favlleitr.

Favr *l.* * För *f. iter, commeatus. Dan. & AS.* Fær, Færd, *AS.* For, *Gr.* πορος, πορεια. *Adde Dan.* Fart, *Germ.* Fahrt. *Vid.* Fara, Ferd.

Fáþr (fádr) *pictus, ornatus S. III. 60. Politus l. finitus B. II. 19. Cfr. Angl.* Fah *color. Vid.* Fagr, * Fainn.

* Fé *n. (genit.* Fiár) *cum art. postpos.* Feit *hodie* Féd *pecus* *), *pecunia, peculium (v. c.) opes cet. Hinc* Fébætvr *satisfactio pecuniaria SL. Dan.* Fæ, *Germ.* Vieh, *AS.* Fea, Feo, *MG.* Faihu, Faiho, *Al.* Fihu, *Pers.* Pei, Fé *l.* Fje *sæpe dicitur in specie de ovibus, uti COfs.* Fifs, *Lesg.* Pfé. — *Hinc etiam Angl.* Fee *tributum, vectigal, salarium, feudum cet.*

Fedormvnir *patrimonium (v. c.) S. II. β. 8. Vid.* Fadir *l.* Fedr *&* Mvnr *res* Mvnir *opes.*

* Feginn *lætus, lætatus, exsultans S. II. β. 25. AM. 65. Est forsan partic. verbi* fagna *lætari q. v. Adde AS.* fægen.

Fegri *pulchrior VQ. 25. vid.* Fagr.

Feigd *f. mors vicina l. breve futuræ vitæ spatium H. I. Cfr. Pers. Ar.* Fevt *mors, obitus. Vid.* Feigr *& Gl. N.*

* Feigr *adj. jam l. mox moribundus; morti propinquus S. II. β. 2. AS.* fæge, fæg. *Cfr. Dan.* fej, feig, *Germ.* feig, *Angl.* faint *timidus cet. it. Lapp.* Veigas *præsagium mortis. Cfr.* Feigd *s.*

Feit *vid.* Fé **).

Feikn *pl. n. diræ, diritates, portentum.* Feikna lïþ *terribilis l. valde numerosus exercitus H. II. 29.*

Feiknafæþir *diritatum procreatrix S. III. 29. Obs. 32. Cfr. AS.* Facn, Facen *nequitia, fraus, dolus. Vid.* * Feiknstafir, (*AS.* Facenstafas).

(at) Fela (ek fel, fal *l.* fól, *recent.* falda, fólginn *l.* falinn), A) *velare (v. c.) tegere, occulere H. II. 4.* Felaz í fadmi *gremio includi H. III. 21. Dan.* fjele, *Angl.* feal, *MG.* filgan, (*perf.* falh). *Hinc* Fylsni, *MG.* Fulhsni *latibulum. Al.* Uelaho (felahe) *conditor, tegens,* foluhin *conderent cet.* kifolahan *conditum, tectum cet. Cfr. Pers.* Felg *sera.* B) *Tradere, commendare committere.*

---

*) *Pecus (præcipuè ovinum) sæpe veteribus sonuit* Smali *uti, hodie* Tscherkessis *Caucasi accolis* Mall, *it. Pers.* Mal, *jumentum. Cfr. isl.* Mal-nytia, *lac & cuncta cibaria e lacte pecudum confecta.*

**) *Alia vox est* feit, *fæmin.* τυ feitr *pinguis, Dan.* feed, *Germ.* fett, feist, *Angl.* fat, (*Pers.* ferbih), *cognatum est isl.* feiti, fita *pinguedo, Gr.* πιαρ, πιασμα, *Dan.* Fedme, Fidt *l.* Fit, *Germ.* Fett, *Zend.* Pethvo. *Cfr. COfs.* Fid *caro, isl.* Fæda, (at) Fæda *i, cet.*

tere. *S. III.* 3. *Dan.* befale, *Germ.* empfehlen *cet.*

* Feldr (Felldr) *palla* (*v. c.*) *S. II. β.* 43.

Fell *vid.* Fiall.

(at) Fella (ek *felli, fellda, felldr) *prosternere*, *pellere* (*v. c.*) *dejicere*, *demittere.* Fella fár af höndom *perniciem manibus* (*corpori*) *incumbentem dejicere* O. 8. Hverr felldi af mér naudir *Quis mihi abstulit calamitates l. vincula* B. I. *Obs.* 3. *Dan.* fælde, *Germ.* fällen, *Angl.* fell, *AS.* feallian. *Cfr. Angl.* fail, *Lat.* fallere, *Gr.* βάλλω. *Vid.* Falla & *Gl. N. at. L.*

Féllzcat *pro hodierno* féllst ei *non cadebat l. excidebat*; *vid.* Falla.

Felt *pro* féll (*cecidit*) *H. II.* 43. *Forte positum contracte pro* fell it: *id cecidit* (Sch.)

Fen *n. palus.* *VQ.* 22. *Obs.* 35. *Angl. AS. Al. & Dan. Slesv.* Fen, *AS. & Al.* Fenne *paludes*, *lutum* *MG.* Fani. *Cfr. Gr.* πινος *illuvies.*

Fenginn *vid.* Fá.

Ferd (*Ferþ) *f. comitatus*, *iter.* Ferþir *itinera* *AM.* 91. *AS.* Færd, Ferr, Fyrd *exercitus*, *comitatus.* *Cfr. CBrit.* Fford *via*, Ffordel *viator cet.* *Vid.* Fara & *Gl. N.*

Fest *desponsa* † *GS.* 4. *Vid.* Festa.

(at) Festa (ek festi, festa, festr), A) *firmare*, *figere.* Festa á gálgá *patibulo suffigere* *AM.* 55. *Dan.* fæste, *Germ.* befestigen, *Angl.* fasten, *AS.* fæstnian, *Gr.* πήσσω, πηγω. B) (*Uxorem*) *desponsare* *Dan.* fæste. *Vid.* Festa, Fástr *s.* Festar *i.*

* Festar *pl. f. sponsiones* *AM. I.* *A nominativo sing. inusitato* Fest *supersunt in Genit. pl.* Festarmey *sponsa* (*Dan.* Fæstemö) Festaröl *convivium* (*Dan.* Fæstensöl). *Vid.* Festa, Fastna, Fástr & *Gl. Diatr.*

Festi *f. catena*, *funis* *H. II.* 24. *Vid.* Festa.

Fiall (Feall) *n. mons.* Fell *monticulus in Gl. Synt. deducitur a verbo* fela *legere*, *cujus originis indubie esse videtur*, *AS.* Feall *spelunca.* *Dan.* Field, *Germ.* Fels, *Gael.* Meall*). *Cfr. Gr.* φελλευς *locus salebrosus*; *vid.* Fiall *i.*

Fiall (Feall, *n. in compos.* Ber-fiall, blá-fialladr, *olim Islandis interdum* Fell *e. gr. in voce* Bókfell — *pellis*; *proprie forsan tegmen corporis a* fela *tegere.* *Convenit Germ.* Fell, *Angl.* Pelt, *MG.* Fill, *Lat.* Pellis. *Hinc Dan. & Germ.* Pelts, Pelz *vestis pellicea.* *Cfr. Dan.* Filt, *Germ.* Filtz *pannus crassior hirsutissimus*; *vid.* Fela, Fiall *s.* & *Gl. L.*

Fiand-

*) *Cum hac voce conferri etiam meret ISanscr.* Mala *mons Isl.* Mavl *congeries lapidum minorum*, Melr *locus talibus lapidibus repletus p. p.*

Fiandgardr *m. hostica domus S. III.* 24. *Vid.* Fiandi *&* Gardr.

Fiandi *m.* (*Pl.* Fiendvr) *hostis. Dan.* Fiende, *Germ.* Feind, *Angl.* Fiend, *AS.* Feond, *MG.* Fiands, *Al.* Fiand; *vid.* * Fiá *). * Fión (Fián) *ut et Gl. Synt. ac N.*

Fiarghús *n. proprie, ut videtur,* Fiárhús *AQ.* 41 *&* 42. *Vide omnino obs. ibidem* 163. *Cfr. tamen MG.* Faihus *opes, possessiones* (*mea opinione proprie ærarium, thesaurus*) *AS.* Forf *thesaurus. Cfr.* Fé *&* Hús.

Fiárnám *n. occupatio pecuniæ. Vid.* Fé *&* (at) Nema.

Fiarri (fiærri, fiær, firr, fir) *procul; vid.* * Fiarr, Firr. *Adde COss.* dard (*procul*), *CTart.* jirack, *Pelv.* arik, *Zend.* vareschio **), *Gr.* πορρω. *Cfr. Sanscr.* Wairi *peregrinus, it. Lat.* fiber *exterus, extremus.*

Fimm *qvinqve* (*v. c.*) *Adde Lapp.* Vit, *CIng. Tuss. Tschets.* Pfchi, *COss. & Dug.* Fons, *Afg.* Pinfe, *Pers.* Penfch, *Kurd.* Penz, *Zend.* Peantiche, *ISanscr.* Panfcha, *Gr.* πεντε, *Æol.* πεμπε.

Fimtán *qvindecim. Dan.* femten, *Germ.* fünfzehn, *Angl.* fifteen, *AS.* fiften, *COſs.* fundes, *CTus. Ing. Tschet.* pfchitte, *Pers.* penzdeh, *Kurd.* penzdah, *Pelv.* pansdah, *Zend.* peantche dese, *Gr.* πεντε και δεκα; δεκαπεντε. *A* Fimm *s. &* Tán *per se obsoleto, quæ vox olim decadem notasse videtur uti Angl.* ten, *Germ.* zehn *&c. Cfr.* Tív *i.*

Fimti (*f. & n.* fimta) *qvintus* (*v. c.*) *Dan.* femte, *Germ.* funfter, *Angl.* fifth, *AS.* fifta, *COſs.* fandfem, *Pers. Zend.* pandjem, *Gr.* πεμπταιος, *Æol.* πεμπτος. *Vid.* Fimm.

Fíngr *m. digitus;* (*olim verisimiliter* Fángr), *Dan. Germ. Angl. & AS.* Finger, *MG.* Figgrs, *CDug.* Angulfe, *Pers.* Angufcht, Inisch, *Zend.* Angofcht, *ISanscr.* Angulia, *Hindost. & Beng.* Angli. *Hamus* (*Isl.* Aungull, *Gr.* ἀγκυλιον) *digiti incurvati speciem refert. Adde Gr.* ἀγκων *cubitus l. cubitum, curvatura manus cet. Vid. Gl. Synt.*

(at) **Finna** (ek finn, fann, fvndinn), A) *invenire, deprehendere.* Finn mer linnar loga *adqvire mihi aurum S. I.* 2. B) *Offendere, convenire.* C) *Experiri, sentire.* Þá þad finnr *tunc id experitur S. II.* β. 17. *Cfr. ibd.* 8. Finna fremstan *primum* (*inter viros*) *ponere B. II.* 17. *Dan.* finde, *Germ.* finden, *Angl.* find, *AS. & Al.* findan, *MG.* finthan, *Pers.* pida-kerden. *Adde ISanscr.* vindoti *invenit,* Lapp.

---

*) *Isl.* fiá *odisse, AS.* fean, figan, *MG.* fyan.

**) *Cfr. Isl.* Fiarlki *locus procul situs; ingens à loqventi l. sermonis objecto distantia;* í fiarska *procul.*

Lapp. fidnim *capio*, *Lat.* fendere, offendere *cet.*

Fiödr (Fiöþvr), *vid.* Svanfiödr.

Fiöld *n. recent.* Fiöldi *m. multitudo*, *multum.* *COfs.* Filder. *Ab obsol.* fiölr *multus*, *Germ.* viel, *AS.* feola, feal, fiala, *MG.* filu, *Al.* filo, *Gr.* πολὺς, *ISanscr.* vohulon.

Fiölkingi (*rectius* Fiölkyngi) *vis fascini.* *Proprie* (*verbotenus*) *multifaria scientia l. calliditas vel etiam vis, efficacia, potestas a* Fiölr (*obs.*) *multus &* Kyngi (*vulgo* Kýngi, Kíngi) *vis vehemens, vehementia, qvod a* kvnna *callere, posse.* *Cfr.* Fiöld, *s.*

Fiölkvnnigr *magiæ peritus S. II. proprie multisciius.* *Vid.* Fiölkíngi.

Fiölnýtr *polychrestus; multifario usui aptus B. I.* 4. *A* Fiölr *multus &* Nýr, Not *usus, commodum.*

* Fiör *n. vita, vigor vitalis* (*viscera vitalia*) *G. H.* 16. *AS.* Fior, *cfr. ISanscr.* Virya, *vita, robur, vires*), *Pelv.* Vireh, *Zend.* Vero, *Gr. Æol.* βιορ, *COfs.* Zard. *Adde Lat.* vires. *Cfr. AS.* Fæhrþ *animus.* *Vid.* * Fiörgvall *& Gl. L. ac Or S.*

Fiörbrot *pl. n. agonia S. II.* β. 21. *A* Fiör *&* Brot *fractura it. lucta* (*ut in voce* hríngbrot) *a* Brióta *frangere s.*; *hinc Dan.* brydes *luctari.*

Fiördr (Fiayrþr) *m. sinus maris SL. Dan.* Fiord, *Angl. Scot.* Firth, *Gr.* πορθμος. *Cfr. COfs.* Furd, *Ing.* Fort *mare it. Germ.* Furt *vadum*, *Angl.* Ford *). *Adde Lat.* fretum. *Vid. Gl. Synt. & KS.*

*Fiörgyn *f. telluris vocabulum poëticum.* *Forte i. q.* Fiörgefn *vitæ datrix.* *AS.* Fyrgen.

Fiörlausn *f. redemtio vitæ l. pretium vitæ redimendæ. S. II.* *A* Fiör *s. &* Lausn *solutio, liberatio a* Leysa *i.*

Fiörlot *n. exitium, finis l. jactura vitæ S. II.* *A* Fiör *s. &* Lúta (*dan.* lude) *declinare, corpus inclinare cet.*

Fiörsegi *m. pulpa vitæ* 1: *cor. poët. S. II.* β. 22. *A* Fiör *s. &* segr *l.* seigr *lentus, tenax.* *Dan.* sej, *Germ.* zäh, zeh, zack *qvod forte a* siúga *sugere i.* *Cfr.* Tág *i.*

Fiörsiúkr *vigore vitali debilitatus O.* 7. *A* Fiör *s. &* Siúkr *æger cet.* *Vid. Gl. Diatr.*

Fiörsúngr *m. H. III.* 23. *piscis vocabulum secundum Eddam prosaicam. An vox hæcce nostro notet nomen aliqvid familiare jam ignotum, incertum mihi videtur. Priori casu* arfr fiörsúnga (*hæreditas l. possessio piscium*) *mare indicat.*

* Fiö-

*) *Cognatum videtur isl.* Fiara *ora marina it. recessus maris. Prima significatione ISanscr.* Para; *altera: Pers.* Nhar (*H.*) *Cfr. tamen: Lat.* Fibra *extremitas, extrema maris l. fluminis ora. Vid.* Fiarri *s.*

* Fiötvrr *l.* Fiötr *m. pedica, compes B. II.* 16. *Carcer VQ.* 22. *Vinculum* † *GS. I. B. I.* 15.

Fiórdi (*f.* & *n.* fiórda) *quartus* (*v. c.*) *Dan.* fierde, *Germ.* vierter, *Angl.* fourth &c. *Vid.* * Fiórir.

*Fiórir (*f.* fiórar *n.* fiögr, fiavgor) *quatuor. Adde COfs.* & *Dug.* Zuppar *Cas. Cum.* Djort, *Pers.* Dſchehar, *Curd.* Tſchahar.

Fír *m. vir* (*v. c.*) At fíra rádi *virorum* (*seniorum?*) *l. publico consensu OG.* 12. *Dan.* & *AS.* Fyr, *AS.* Fir. *Adde Pers.* Pir *vir senex. Vid.* * Fírar. *Cfr.* Ver *i.*

Firinverk *vel* Finnverk *pl. n. facta scelesta, absurda, prodigiosa, sive etiam Finnica i: magica H. II.* 38. *Obs.* 82. *Potissime illustrari videtur ab AS.* Firin, *Al.* Firina, *it.* Firin-tat (*q. d. isl.* Firin-dad *l.* Firin-verk) *crimen, scelus. Vid.* Firnar, * Fyrin.

Firnar *l.* Fyrnar *nom. pl.* (*a sing.* Firn) *portenta B. II.* 10. *AS.* Fyren. *Vid.* Firinverk & *Gl. N.*

Firr *pro* fiarr; fiærri *procul, abs.* Því firr *eo minus GG.* 13. *Vid.* Fiarr.

(at) Firra (ek firri, firþa *l.* firrta, firþr) *privare S. I.* 29. *Proprie removere, AS.* afyrran. *Vid.* Firr, Fiarr. *Cfr.* Firraz.

(at) * Firraz (ek firriz, firþiz *l.* firrtiz *verb. dep.*) *evadere S. III.* 24. *Proprie procul abire. Cfr. Dan.* fiærne, bortfiærne, *Germ.* entfernen *cet. Vid.* Firra.

Firþr *destitutus S. III.* 13. *pl.* firþir *S. II.* 7. *Vid.* Firra.

* Fiſkr *m. piscis* (*v. c.*) *Adde MG.* Fisk, *CAbas.* Pſiſs.

Fit *f.* (*pl.* Fitiar) *pes. Occurrit etiam in Carmine celebri* Havſvtlauſn *str.* 6. *Hodie tantummodo de pedibus avium dicitur* *). *Cfr. Angl.* Feet *pedes; vide* Fótr *i* & *Gl. L.*

Fiþr *pro* finnr *invenit S. I.* 45. *Invenis l. invenies*: *V.* 32. *Vid.* Finna.

Fiödr &c. *á* Fiö *incipientia. Vid. s. post vocem* Finna.

(at) Flá (ek * flæ *recent.* flái; flóg *recent.* fláda, fleginn) *excoriare S. II. Alias interdum explicare, diducere it. hiare. Dan.* flaa, *Angl.* flay *l.* flea. *Cfr. Gr.* φλοιω *decortico.*

Fláraedi *n. fallacia S. I.* 38. *Alias* Flærd *f. Vid.* Flárr & Rád.

Flárr *recent.* flár *fallax* (*forte v. c.*) *fraudulentus G. I.* 8. Flátt var vndir *dolus l. dolosum suberat AM.* 36. Flárr *nostrum alias notat: flaccus, solutus, laxus, non adstrictus. Dan.* & *Germ.* flau.

---

*) *Aliud est vet. isl.* Fit *funiculus vinculum partim conveniens: Lat.* Fides *Gr.* σφιδης, *Dan.* Fid. Olafs.

flau. *A* flá *s.* *Cfr. Al.* flehari *adulator.*

Flaygon *f. volatus.* *Vid.* Fliúga, Flyg.

Flavgtrauþr *fugæ invitus l. fugatis difficilis H. II.* (Flavg *l.* Flog *fuga* & traudr *i*).

Flaust *navigium.* *Forsan a* Flióta *l.* Flóa *natare.* *Cfr.* Fley *i.*

Fleiri *l.* *fleyri *plures, plura,* fleira *plus* (*vv. c.*) *Dan.* flere, fleere, *Gr.* πλειος. *Habuit olim posit.* fiölr *multus* (*f.* fiöl *n.* fiölt), *de quo in voce* fiöld *s. sed retinet adhuc superlat.* flest, flestr *i.*

Flestr (*proprie* fleirstr) *plurimus f.* & *n.* flest *l.* fleirst. *Dan.* flest, *Gr.* πλειστος. *Vid.* Fleiri, Fiöld & *Gl. GS.*

* Flet *ædes l. fundus S. III.* 32. *Sedilia* (*in pl.*) *AQ.* 10. *Domicilia l. ditio HB.* 10. *Hodie vocula lectum notat* *). *AS.* Flet, *Hinc Dan.* Fledföring *homo senex in alterius domum l. familiam receptus.*

* Fley *n. navigium H. III.* 4. *Derivari potest a nostro* flóa, flióta *natare. AS.* Floege. *Cfr. Gl. GS. voce* Fleygardr.

(at) Fleygia (ek fleygi, fleygda, fleygdr) *projicere, emittere.* Fleygia hauki *accipitrem projicere G. II.* 17. *Obs.* 54. *Angl.* fling. *Vid.* * Fló & *Gl. N.*

Flióđ, * Flióþ *n. fœmina. S. I.* 27. *cet. Svec.* Flicka. *Cfr. Gl. N.*

Fliódalæti *pl. n. gestus muliebres B. II.* 15. (*in dat.*) *Vid.* Flióđ & Læti.

*(at) Flióta (ek flýt, flaut, flotinn) *fluidare, fluctuare* (*v. c.*) *natare, innatare, a* Flóa *fluere. Dan.* flyde, *Germ.* fliessen, *Al.* fliuzan, *Angl.* float. *Cfr. Gr.* πλεω, πλωιζω, *navigo,* φλυδαω *humesco. Cetera vide in* Flóa i. *Cfr.* Flíta *i.*

Fliótliga *propere, cito S. I. Obs.* 39. *Angl.* fleetly. *Vid.* Fliótt.

Fliótt *cito a* fliótr *celer, Angl.* fleet, *CBrit.* blawdd. *Aut a* fliúga (flo) *volare vel* flióta, flóa *fluere.*

Flíta *pro* flióta *H. II.* 28.

(at) Fliúga (ek flýg, flaug *l.* fló, floginn) *volare G. II.* 42. *AM.* 18. Fló *volavit S. III.* 20. *penetravit GH.* 16. *Dan.* flyve, *Germ.* & *Al.* fliegen, *Angl.* fly, *AS.* fleogan, *Al.* fliukan (fliugan). *Cfr. CBrit.* Pluen (Plu) *penna CSchalch* (*Ing.*) Lygr *avis. Vid.* * Fló & *Gl. GS.*

* Fló *vid.* Fliúga.

(at) Flóa (ek flói, flóda, flæddr) *fluere* (*v. c.*) *AM.* *Cognatum est isl.* flæda (ek flædi, flædda, flæddr) *ejusdem significationis. Dan.* flyde, *Angl.* flow, *AS.* flovan, *CBrit.* hifflaid. *Cetera*

vid.

---

*) *Forte a* flatr *planus, plautus, plotus, Gr.* πλατυς (*v. c.*) *Dan.* flad, *Germ.* platt. *Hinc Isl.* Flötr, Flöt, *planitus, Dan.* Flade &c.

vid. sub Flióta *s.* *Cfr. Gr.* λεω, *Lat.* lavo, pluo, *it.* Flód *i.*

* Flód *fluentum, flumen, diluvium (vv. c.) cet.* (*Alias* Flιót *flumen*). *Dan.* & *AS.* Flod, *Germ.* Fluſs, *Angl.* Flood, *Al.* Vlout, Flod. *Cfr. MG.* Ahaflodus, (*isl.* Áflód *t.* Árflód) *flumen, aqvæ l. amnis fluctus.*

Flógo *vid.* Flá.

Floti *m. classis, Dan.* Flaade, *Germ.* Flotte, *Angl.* Fleet, Float, *AS.* Flota, *Cfr. Gr.* πλωτος *natans. Vid.* Flióta, Flóa.

Flótti *m. fuga, á* flýa *l.* flæa *fugere q. v.* *MG.* Thlauhs, *CBrit.* Ffo. *Cetera vide in* Flvg *i.* *Cfr.* Flavgon *s.*

Flóttatraudr *idem qvam* Flavgtraudr *s. et* Flvgtraudr *i.*

Flvg *f. fuga (v. c.) proprie volatus. Vid.* Fliúga, Flavgon, Flótti *cet. Dan.* Flugt, *Germ.* Flug, Flucht, *Angl.* Flight, *AS.* Flut, Fliht, Flyht, *Gr.* φυγη. *Cætera vid. sub* Flótti *s.* *Cfr.* Flæia *i.*

* Flvga *f. volatile. Est sagittæ appellatio poëtica. Adde Germ.* Fliege, *Al.* Fliuga. *Cfr. H. II.* 50. *Obs. III. ut et Gl. KS. ac GS. Vid.* Fliúga *s.*

Flvgſtígr *m. callis volaticus l. aëria via. H. III.* 47. Flvg *volatus* & Stígr *callis, trames,* (*Dan.* Sti, *Germ.* Steg, Steig, *AS.* & *Al.* Stig *á* ſtíga *gradi i.*)

Flvgtraudr & Flvgartraudr *eadem qvam* Flavgtraudr & Flóttatraudr *s.*

(at) Flyckiaz (ek flyckiz, flyckriz *l.* flykþiz) *congregari. A* Flockr *coetus, turba, grex, Dan.* Flok, *Gr.* λοχος. *Cfr.* Fólk *i.*

Flykþoz *pro hodierno* flycktuſt. *Vid.* Flyckiaz.

(at) Flytia (ek flyt, flvtta, flvttr) *vehere, portare* (*alias etiam recitare cet.*) *Dan.* flytte. *Vid.* * Flvttr.

(at) Flæia *pro recent.* flýa *l.* flúa *fugere* (*v. c.*) *B. I.* 21. *Dan.* flye, flygte, *Germ.* flüchten, *Angl.* fleet, flit, *AS.* flion, fleogan, fleon, *MG.* thliuhan, *CBrit.* ffoi, chwiwan, *Gr.* φευγειν. *Vid.* Flvg, Flavgon, Flótti, Fliúga *cet.*

Flærd (Flærþ) *f. fallacia, fraudulentia B. I.* 32. *Vid.* Flárr.

Flærdarſtafir *m. pl. fallaciæ. Vid.* Flærd & Stafr.

(at) Fnæſa, fneſa *l.* * fnaſa (ek fnæs *l.* fnes, fneſta *l.* fnæſta, *efflare S. II.* 8. 18. *alias etiam* fnýſa (ek fnýs, fnaus), *AS.* fneoſan. *Cfr. Al.* fnehan *anhelare, AS.* Fnoſa *sternutatio.*

* Fold (Folld *f. tellus; Dicitur etiam in specie de planitie l. campo AS.* Fold. *Hinc isl.* * Foldvegr, *AS.* Foldveg *terrestris via cet.* *). *Cfr.* Faldinn *s.*

* Fól-

*) *Observatu dignum est qvod vox hæcce alias, præter sinum & plicaturam, notet undam, sinum maris & mare ipsum, secundum Eddam prosaicam, verisimiliter á* fela *velare, tegere.*

*Fólginn *conditus*, *celatus* † *GS.* 12. *Reservatus* *AQ.* 17. *MG.* fulgin. *Hinc* fólgnar *coopertæ* *GH.* 4. *Vid.* Fela *s.*

*Fólk *n.* A) *populus*, *vulgus* (*olim valgus*, *folcus*) *v. c.* B) *Acies militum*, C) *ut qvidam volunt*) *gladius*. *Prima et propria significatione*, *Dan.* & *Angl.* Folk, *AS.* & *Al.* Folc, *Germ.* Volk, *CAnd.* Tchalki &c.

Fólkdiarfr *audax in acie*, *bellicosus*, *S. II.* 14. *A* Fólk *s.* & Diarfr *audax unde Dan.* diærv, *Germ.* derb, *it. Lapp.* diærvas *alacer* dierbe *præceps*, *temerarius*, *cfr. Gr.* θᾶρος *bellicosus isl.* þor *audacia* &c. þora *audere*, *Dan.* torde, *Germ.* durfen, *Angl.* dare, *Lapp.* darjam *cet.*

Fólklíþondom *per gentes transeuntibus S. II. β.* 41. *Vid.* Fólk, Líþondom, Líða.

Fólkroþ *n. acierum ruina vel etiam: Gladii rubefactio B. II.* 8. — *nisi* Fólkráþ (*populi dominatio*) *rectius legendum*. *A* Fólk *et* Rod *l.* Hrod *ruina l.* Rod *rubefactio*.

Fólksjadarr *m. populi primarius H. III. Vid.* Fólk & * Jadarr. *Cfr. AS.* Folccyning *cet.*

Fólkſkárr *adj. infestus hominibus*, *vel etiam: gladio secans S. II. β.* *A* Fólk *s* & Ská *secare i.*

Fólkvitr (*forsan in masc.* fólkvitvrr) *aciei aut ensis callida l. bellandi perita S. II.* 43. *Obs.* 56. *Cfr.* Fólk & Vitr.

Fólkvörþr *m. populi custos* ɔ: *princeps G. II.* 5. *Vid.* Fólk &; Vördr.

For (*idem quam* fvr, fyri *i*) *pro*, *per*, *præ*, *ante Lat. obs.* por *Dan. Angl.* & *AS.* for, fore, *Germ.* vor, für, *Al.* fora, furi, *Angl.* (*in compos. quibusdam*) pur, *AS. porro* fyr, fyre, *MG.* faur, faura, *CBrit.* yr, *Slav.* prod, pered, *Pers.* ber, *Zend.* pero, *ISanscr.* pra, pur, para, *Gr.* πρὸ, παρα, περι.

* Foraþ (Forad) *n. pernicies S. II. β.* 12. *Est forsan vox eadem cum hodierna* Forad *l.* Forædi *palus* (*viatoribus perniciosa*), *unde proverbium illud:* allt er fejgs foraþ. *Paroemia Islandorum recentiorum notior est:* ecki verdr feigum fordat ɔ: *propere morti devotus servari non potest.* — *Radix forsan qværenda est in verbo* fara *perdere*; *sic* a *et* o *in vocibus antiqvioribus veteris nostratium linguæ sæpissime permutantur. Cfr. AS.* forod, forud *ruptus*, *labefactatus*, *Pers.* furu, furud *deorsum*, *sub*, *inferius* & *Gl. N. voce* Forrad.

Forbergis *ante l. juxta montem aut rupes. H. II.* 38. *a* For & Berg *s.* *Cfr. Dan.* Forbierg *promontorium*. *Nota est inter Islandos cantilena medii ævi ita incipiens:* Olafr reid med biörgum fram ɔ: *Olaus juxta rupes equo vectus processit.*

Fordom (Forþom *hodie* Fordum) *olim* † *GS. Dan.* fordum, *Germ.* vormahls, *Angl.* formerly, *AS.* furþum, *ISanscr.* pur, *Vid.* For, Forn.

Fordæda (* Fordæþa) *f. venefica, malefica B. I.* 26. Olav. *Lamia l. strix vertebant interpretes, malâ expositione auctoris historiæ Volsungianæ adducti.*

Forellri (Foreldri) *n. parentes. S. II.* β. *A* For *ante cæt.* & ellri, eldri *senior,* Aldr *ætas vel verbo* (ek) el, (at) ala *gignere, alere. Dan.* Forældre, *Germ.* Eltern, *AS.* Ældro, *Al.* Uorderin, *COſs.* Fidelth. *Cfr. Angl.* Elders *atavi.*

[Formâli *m. introductio, proprie præfatio. Dan.* Fortale, *Germ.* Vorrede &c. *Vid.* For & Mál.]

* Forn *priscus, antiquus, vetus. AS.* fyrn, *Al.* firn, *MG.* fairni, *Pers.* por (*H*). *ISanscr.* pur, *Malab.* purana, *Zig.* puro. *Cfr. Pers.* Pir *senex, Al.* forn *olim Dan.* til forne &c. *Vid.* For, Fordom & *Gl. Or. S.*

Fórn *f. munus oblatum. AM.* 5. *Obs.* 20. *Hinc isl.* fórna, *Angl.* furniſh *subministrare. Vid.* Færa *i.*

Forneſkia *f. antiqvitas.* Í forneſkio *antiqvitus, olim. Vid.* forn *s,* & *Gl. Synt.*

Fornfræþi *pl. n. antiqvitates, proprie: veteres scientiæ l. relationes. A* forn *s.* & fræþi *scientiæ, qvod a* Fródr *i.*

Fornióſn *f. circumspectio, exploratio. B. I.* 27. *á* For & Nióſn *i. Cfr. Gl. N.*

Fors (Foſs) *m. cataractes. Dan.* Foſs, *Finn.* Coſki, *Gr.* ὀρσυδρα. Fors *n. alias vehementia, furor (forte v. c.) verisimiliter ab obsol.* forr *ferus, præceps* *).

Forscavp (Forsköp) *dira fata H. III.* 32. *A* For (*sive etiam* Fár *s.*) & ſköp *fata.*

Forspell *n. jactura, damnum G. I.* 3. Forſpiöll *fata l. interitus, uti* Olafsen *explicat. A* For *s.* & ſpiöll (*damna it. dicta*) *i.*

(at) *Forþa, forda, (ek forda, fordada) *servare cæt.* Fordóþo fíngrom *digitos (ab ictibus) servarunt (extenderunt, secundum interpretes) AM.* 41. *Est forsan cognatum verbo Angl.* (to) ford. *Cfr. Gl. Synt.*

Forþvmka *pro* forþum ei *l.* forþaz ek ei *non defugimus l. defugio. Vid.* Forþa.

Fóſtr (Fóſtvr, Fóſtor) *n. educatio, alitura l. institutio infantum. S. II.* (*Dan.* Opfoſtring, *Angl.* Foſterage). *Proprie ut puto, victus, pastio* (*AS.* Foſtor, Foſter) *á* Fódr *alimentum Gr.* βορα. *Cfr. Gr.* βοω, πaω *pasco, Lat.* pastura. *Vid. Gl. Synt.* & *N.*

* (at) Fóſtra (ek fóſtra, fóſtrada, fóſtradr) *educare, nutrire H. III. Dan.* foſtre, opfoſtre, *Angl.* foſter, *AS.* foſtrian. *Vid.* Fóſtr.

Fóſtra

*) *Hinc Isl. jamjam usitatum* kiapt-forr *sermone ferus l. ferox.*

Fóstra *f. nutrix G. I.* 11. *Alumna S. I.* 29. *Dan.* Fostermoder, *Angl.* Fosterdam, Fostermother *cet. Vid.* Fóstr. (at) Fóstra.

Fóstri *m. pædagogus l. nutritor H. I. Angl.* Foster, Fosterer. *Dan.* Fosterfader. *Cfr.* Fóstr, Fóstra. *Vid. Gl. Synt. & N.*

Fóstrman *n. mancipium coalumnum S. III.* 64. *Vid.* Fóstr & Man.

Fótalvtr *m. pars* (*corporis*) *pedibus juncta S. III.* 21. *Vid.* Fótr & Lvtr.

Fótlaug *f. lavacrum pedum H. III.* 37. Fótr *i* & Laug *lavacrum* (*v. c.*)

* Fótr (*pl.* Fætvr) *pes Dan.* Fod, *Germ.* Fuſs, *Angl.* Foot, *AS.* Fot, Fet, *Al.* Fuaz, *MG.* Fotus, *Pers.* Pai, *Zend.* Padé, Pezem, *ISanscr.* Podo, Padem, Pad, *Copt.* Fat, *Armen.* Vor, *CKart.* Fegi, *Afg.* Pchi, *Uig.* Put. *Gr.* πους, πους (ποδος) *). *Cfr. COſs.* Ffinds *pes inferior.*

* Frá *ab, ex, de. Dan. AS. & MG.* fra, *Svec.* från, *Germ.* von, *Angl.* from, *MG.* fram, *CBrit.* tra, rhac, rhag. *Adde Lat.* pro *in compositis aliqvot.*

* Frá (frág) *dixit l. interrogavit. H. III. Vid.* (ek) * Freg, Frega *i.*

Frábægt *aversum AM.* 20. *Part. pass. verbi obsol.* frábægia *pro hodierno* bægia frá *avertere.* (*A* Bógr *latus, brachium, armus. Vid.* Bægi *s.*).

* Fram *præ, prorsum cet.* Vm alla menn fram *præ viris omnibus SL.* Dró fram *produxit l. protraxit S. II.* Fram var qvelda *vespera declinavit B. II.* 12. *Adde AS. Al. & MG.* fram **). *Vid. Gl. GS.*

Framastr (*alias* * fremstr) *præstantissimus superl. adj.* * framr (*AS.* from, *MG.* fruma). *Dan.* fremmest, *MG.* frumists. *Cfr. Zend.* framé *amplus. Vid.* Fram, Frvmúngr.

(at) Framgánga *progredi. Vid.* Fram & Gánga.

Framleiddr *productus. Vid.* Fram & Leida.

Framlyndr *providus, sive potius: animo promtus l. alacer, uti recent. Isl.* framgiarn. *S. I.* 14. Framlvnduþ *promta animis S. I.* 39. *A* Fram *s.* & Lvnd, Lyndi *mens, indoles.*

(at) Framreida *l.* reida fram *depromere S. II. Vid.* Fram & Reida.

* Framvíſs, framvís *præsagus S. I.*

Fráneygr *oculis coruscus S. II.* β. *Vid.* Fránn & Auga.

* Fránn

*) *Hinc isl.* Fet, *gressus, pes, vestigium;* Feta *gradi Belg.* pedden, *Gr.* πατεειν, *it. Germ.* Pfad *via, trames Zend.* Pate, Petho, *Sanscr.* Padi, Pattaha, *Gr.* πατος *adde Gr.* πεδον, πεδιον *solum cæt.*

**) *Hinc* frami *proprie progressus, transl. emolumentum cæt. Dan.* Fremme, *Germ.* Frommen. *Cfr.* Fremia.

* Fránn *adj. coruscus.*

(at) Frega (ek * freg, frág *l.* frá, freginn) *et:*

(at) Fregna (ek fregna, fregnada) *percontari, interrogare.* Fregna Grípi (*cum acc.*) *S.* 19. *Alias etiam resciscere, qværendo inaudire. Germ.* fragen, *COfs.* farsſin *qværere, interogare, percontari AS.* fregnian *fando audere MG.* frahan, fraihan, fraihnan *interrogare, inaudire. Cfr.* * Fregn, * Frétt, Frétta & *Gl. N.*

(at) * Freiſta (ek freiſta, freiſtada, freiſtadr) *tentare, experiri OG.* 33. *Adde Dan.* friſte, *MG.* fraisan. *Hinc* Freiſtni *tentatio, Dan.* Friſtelſe, *cfr.* Freiſa *exitium.*

Frekr *ferox* (*forte v. c.*) *avidus, nimius; vehemens, arrogans, it. amplus S. II.* *. 13. *Dan.* fræk, *Germ.* & *Al.* frech, *AS.* free. *Hinc isl.* Frekia *ferocia, aviditas Al.* Frechi *avaritia cet.*

(at) Fræmia (ek frem, framda, framinn) *patrare, facere AM.* 60. *Dan.* fremme, *AS.* freman, fremman, *cet. Angl.* frame, *MG.* framban. *Cfr. Lat.* promere. *Vid.* Fram *s.*

* Fremr (*Compar. adv.* fram *s.*) *amplius, magis. Prius HM.* 2.

Fremri *præstantior. Compar. adj.* * framr. *Vid.* Fremſtr, Framaſtr.

Fremſtr *primus, primarius,* (*v. c.*) *B. I.* 36. *Vid.* * Framr, Framaſtr.

(at) Frétta (ek frétti, frétta) *interrogare, percontari G. II.* 17. *Fando inaudire AM. I. Dan.* fritte. *Vid.* Frega *cet.*

(at) Freyda, freyþa (ek freydi, freydda, freyddr) *spumare S. II.* β. *Dan.* fraade *l.* fraae, *Angl.* froth, *AS.* frædan, *CBrit.* ffrydio. *Cognata sunt isl.* Froda *spuma, Dan.* Fraade, *Angl.* Froth, *COfs.* Ffiur, *Pel.* Farſeſch, *Zend.* Frebdé, *Gr.* ἀφρος (*unde* ἀφρωδης *spumosus*).

Fría *S. III.* 8. *Forte rectius* friá, (*flande palpabatur*) *imperf. verbi obs.* * fría*). *Interpretes putarunt dictum esse pro* fríar 3 *pers. præs. ind. MG.* fryan *amare AS.* freon, *ISanscr.* pryadi. *Cfr. AS.* freo *dilectus p. p. Hinc Dan.* frie *procari Germ.* freyen. *Cfr.* Frýa *i, it.* Fridill, Fridr, Frídr, Frændi.

Friddriúgr *tranqvillitatis plenus l. abundans GG.* 2. *A* Fridr *pax* & driúgr *copiosus. Vid.* Driúgr * Driúgum.

Fridill (Friþill) *m. amasius VQ.* 27. *Cfr. Dan.* Frier *procus Germ.* Freyer. *Vid.* Fridr & *Gl. Diatr. voce* Frilla (Fridla).

Fridr

*) *Vocula illa* friá *nunqvam alibi, qvatenus jam recordor, in scriptis veterum occurrit. Imperfectum verbi obsoleti* fría *mihi similiter ignotum est. Conclusi igitur qvod sit flectendum forte ad modum verbi* frega *impf.* frá *s.* Friá *in voce nostra* Friádagr (*dies veneris*) *dictum est pro* Freys *vel* Freyo *qvorum nomina, qvasi amoris* & *foecunditatis numinum, verbo illo* fría, *AS.* freon (*amare*) *convenire videntur.*

Fridr (Friþr) *m. amor, amicitia, pax. Dan. & Angl. obs.* Fred *pax, Germ.* Friede, *AS.* Friþ, *Ind. Sancr.* Prida, *it. AS.* Fredha, Freod, *MG.* Friathva *amor ISanscr.* Prida. *Cfr. CBrit.* prid *carus. Vid.* Fría *&c. Cfr. Gl. Synt.*

Frídr *præclarus AM.* 5. *Obs.* 21. *Alias pulcher, formosus, forsitan proprie: amabilis a* fría *amare, unde etiam* Fridr *cet. Vet. Germ.* frey, *Belg.* frai, *CBrit.* ffraw *pulcher, amabilis. Cfr. Pers.* Fer *l.* Fir *pulchritudo, elegantia, splendor, it.* Berah *ornatus, decor. Vid.* Fría *cet.*

Frilla (*proprie* Fridla) *amasia, concubina, G. III. Dan.* Frille. *Vid.* Fríu, Fridill *&c. Cfr. Gl. Diatr.*

Fródafridr *m. pax Frothoniana* ɔ: *stabilis, certa. H. II.* 13. *Obs.* 29.

Fródhvgadr *docto animo præditus H. I.* 2. *Vid.* Fródr & Hvgr.

Fródligr (fróþligr) *doctus B. I.* 14. (Fródr).

Fródr (* Fróþr) *sapiens, doctus, multiscius. Belg.* vroed, *AS.* frod, *MG.* froda, frodaba, *Al.* fruat, *Amor.* ffur, *Lith.* protus, *Gr.* φραδης, *Lat.* prudens. *Cfr. CBrit.* ffraeth *eloqvens Gr.* φραδη *cognitio, prudentia MG.* Frodei. *Adde MG.* Frathi *ingenium,* frathian, *AS.* fredan *sapere p. p. Cfr. isl.* fræda, *Gr.* φραζειν *cet.*

* Frost *frigus* (v. c.) *gelu. Cfr.* * Frörinn; (*Pers.* friz *frigidus, cfr. Germ.* frisch Fr.) *Adde isl.* frista *frigere, congelari Dan.* fryse, *Angl.* freeze, *Germ.* frieren *p. p.*

Frvmúngr *ætate florens S. III.* 4. *A* Frvm (*inseparab.*) *primum,* (*v. c.*) *ante, præ, AS.* frum; *olim verisimiliter i. g. AS.* Frum, Frumo, *MG.* Frums *initium. Interdum in compositis: primus, convenit MG.* fruma *id. Cfr.* Fram *cet.*

Frvmverr (*dat. acc. cet.* Frvmver) *primus l. primarius vir aut maritus.*

(at) Fr*ý*a (ek frýa, frýada *l.* frýþa) *instigare, provocare S. III.* 31. Frya hvgar *animum provocare S. II. β.* 26. *Vid. G. N. voce* Frý & Fría *s.*

Frýra *pro* frýr ei *l.* frýar ei *non arguit* (*provocat l. instigat*) *S. III.* 31. *Vid.* Frýa.

Frædi (* Fræþi) *litteræ, scientiæ S. I.* 18. *Vid.* Fródr *i & Gl. GS. ac. Synt.*

Frægat *ego sciscitarer G. II.* 5. *Vid.* Frega.

* Frægr (*Compar.* frægri, frægari, *superl.* frægstr, frægastr) *inclytus, celeber. Vid.* Frega & Fregna *i. Cfr. Gl. Synt. & N.*

* Frækn (fröcn, frækinn) *vegetus, fortis, intrepidus. Forsan derivandum a* frekr *i. Cfr. AS.* frecn, frecene. *Cfr. Pers.* afrachten *exaltare, efferre. Vid. Gl. N.*

Frækn-

Frækniliga *fortiter.* (Frækn).

Frændi *m. cognatus (olim interdum amicus). Angl.* Friends *et amicos et cognatos significat, Germ.* Freund, *Angl.* Friend, *AS.* Freond, *MG.* Frijonds, *Zend.* Frém. *Cfr. ISanscr.* Prema *amicitia. Vid.* Fría, Fridill, Fridr *ut et Gl. Synt. ac. N.*

Fræs *f. eructatio S. II. β.* 19. *vox alias incognita, sed, ut interpretes observarunt, cognata verbis* frísa *&* fræsa *eructare, ejectare ex ore, serpentum et felum more. Hinc* Fress *cati eddica et Islandis jamjam usitata appellatio. Cfr.* Freyda *i.*

Fvgl (Fugl) *m. volo, volucris (v. c.). Dan. & AS.* Fugl, *Germ.* Vogel, *Al.* Fogal, *Angl.* Fowl, *MG.* Fugls, *Pers.* Murg *). *Observari meret CBrit.* Ffugl *ventus (qvem veterrimi boreales in mythis suis avis, et qvidem aqvilæ, specie repræsentarunt.) Vid.* Fliúga *s.*

Fvglsrödd *f. vox avium S. II. β. Vid.* Fvgl *&* Ravdd *l.* Rödd *i.*

Fvll *m. plenum ɔ: poculum. AS.* Full, (*Sic Isl.* Miadarfvll *l.* Meadarfull *meri poculum AS.* Medofull). *Vid.* Fvllr.

Fvll *particula verbis l. nominibus adjectivis præfixa, abundantiam l. perfectionem indicans. Dan.* fuld, *Germ.* voll, *Angl.* ful *&c. Vid.* Fvllr.

Fúll *putridus G. III.* 10. *Dan. AS.* ful, *Germ. & AS.* faul, *Angl.* foul, *MG.* füls, *Gr.* φαυλος **). *Adde Pers.* pusideh *putrefactus.*

Fvllfastliga *plene firmiter S. I.* 31. *Vid.* Fvll *&* Fastr.

Fvllgædd *satis dotata S. III.* 32. *Vid.* Fvll *&* Gæþa.

Fvllhvgþak *GH.* 14. Er ek minna barna bazt fullhvgþak *cui ego meorum liberorum optime sane cupiebam l. optabam; vel etiam: qvam meorum liberorum optimam sane censui. Vid.* Fvll *&* Hvga, Hyggia.

Fvllilla *satis l. nimis male. Vide* Fvll *&* Illa.

Fvllqvæni *plene uxoratus S. I.* 34. *Vid.* Fvll *s. &* Qvæn, Qven, Qván *cet. i.*

* Fvllr *plenus, perfectus.* Fvllir dómar *juste constituta judicia l. adeo freqventata comitia B. I.* 12.

Fvllráþa *pleno consilio decernens AM.* 39. *vid.* Fvll *&* Rád.

Fullrýninn *perfecte prudens l. litterarum (runicarum) callidus AM. II. Alludit, ut puto ad epistolam Gudrunæ runicam, qvam Vingnerus depravaverat,* et

*) *Confer appellationes hasce avium, secundum Eddam prosaicam, jam inusitatas:,* Forgr, Niór, Múli.

**) *Vulgo abjectus, malus; legitur tamen apud Aristotelen:* φαῦλα ὕδατα *putridæ aqvæ.*

et fratres illius male intellexerant; vid. Fvll & Rýnendr.

Fvllsteikrr *plene assatus S. II. β. Vid.* Fvll & Steikia.

Fvllting *n. ops, auxilium HM.* 14. *AS.* Fultum, Fylst. *Cfr. Lat.* Fulcrum, Fulcimen, *Finn.* Tyngö *it. Finn.* tyngin fulcio. *Cfr.* Fvlltýngia, Fvlltýdo *i. it. Gl. N. & Diatr.*

Fvlltýdo *plene (me) auxiliatæ sunt S. II. 6. β. Pro notione* fvlltýngdo *G. Magnæus positum existimavit.* Mik fvlltíþo *legitur in codice Suhmiano. Opinor scribendum esse* fulltýdo *impf. verbi* (at) týa, (ek týa, týada *contr.* týda, týadr) *instruere, armare, cum talis sensus evaderet: "manus et gladius mihi sat erant armorum l. remediorum ad te exstingvendum." Cfr. Svec.* tya *sufficere Finn.* tyngin *fulcio.* — *A* Fvll & Tý *l.* Týgi *instrumenta apparatus, Dan.* Töj, *Angl.* Tew, *Germ.* Zeug *cet. forte á* tiá *i. Vid. etiam* Fvllting *s.* Fvlltýngia *i.*

(at) Fvlltýngia (ek fvlltýngi, fvlltýngda) *auxilium ferre HM.* 13. *AS.* fultumian, fylstan, *cfr. Finn.* tyngin *fulcio; vid.* Fvllting, Fvlltýdo *s.*

Fvllvegit *S. III.* 32; *vid.* Fvll & Vega.

Fvndr *m. conventus H. I.* 40. (*it. inventum*). *Dan. Germ.* Fund, *Angl.* Found *inventum. Dan.* Samfund *conventus; vid.* Finna *s.*

*Fvni *m. ignis S. II. β.* 27. *Adde ISanscr.* Vahne *l.* Fahne *id. Cfr. Gr.* φαεινός *sol. it.* φαω *luceo, uro;* φαος, φως *lux, lumen* φαινω *luceo,* φωγνεω *uro, inflammo cet.*

*Fvr, (For, Fyri) *ante, pro, præ cet.* Fvr því *nihilominus S. I.* 42. *Quia, nam S. II.* a. (*Alias* fyri þúi, *Al.* pi-theo, pe-diu). Fvr mold ofan *supra pulverem terrestrem ɔ: tellurem S. I.* 22. Mer er minna fyri *mihi minoris est; vid. omnino* For *s. Cfr.* Fyri *i.*

Fvra *f. abies HM.* 4. *V.* 2. 9. *Dan.* Fyr, Fyrre, *Angl.* Fir, *AS.* Furh, *CBrit.* Fyrr. *Cum veteres istud ligni genus sæpissime cremaverunt, vox illa verisimiliter deducenda est ab isl. obs.* Fvrr *l.* Fur *ignis* *). *A nostro* Fvra *cet. derivanda forte sunt Dan. & Germ.* Forst *sylva Al.* Vurst, *Angl. & CBrit.* Forest.

Fvrda (Fvrþa) *f. res mirabilis it. prodigium; portentum.* Furþo mikit *mirifice H. I. AS.* Fore. *Cfr. Gl. Synt.*

Fvrman *invidet l. cohibet B. II.* 3. Fvrmvndo *impediebant G. II.* 3. (ek furman, *verisimiliter in infin.* fvrmvna *hodie Isl.* fyrimvna, *Dan.* formene *alias.*

*) *Isl.* Fvr *it.* Fyrr *l.* Fyr *ignis Dan. & AS.* Fyr, *Germ.* Feur, Feuer, *AS.* Fuir, *Angl.* Fire, *Gall.* Feu, *Gr.* πυρ *&c.*

alias etiam isl. meina (nockrom nockot) *inhibere* (*aliqvem ab aliqvo*). *Convenit Pers.* men-kerden *l.* menai-kerden *id.* *A* Fvr *l.* Fyri & mvni *mens, libido, vel etiam* mein *noxa, q. v.* *Cfr.* * Fvrbíd.

* Fúſs *l.* fús *lubidus, cupidus.* *AS.* fus, *Al.* funs. *Hinc adv.* fúsliga, *AS.* fuslice *promte, lubenter cfr. AS.* fyſan, *properare CBrit.* ffysg. *Vid.* Fýſa *i.*

Fylgd *f. vulgo comitatus.* *H. I, ut puto, concubitus; cfr. ibid. str.* 35. *Proprio sensu Dan.* Fölge. *Cfr. Germ.* Folger *comes, Angl.* Follower (*isl.* Fylgiari); *vid.* * Fylgi, Fylgia, (ek) * Fylgi.

Fylgia *f.* A) *seqvela, comitatus.* *H. I.* 35. (*ut puto*) *concubitus, cohabitatio.* B) *Genius tutelaris, sive familiaris.* *G. II.* 14. *H. I.* *Boreales veteres, credidere genium aliqvem sive familiarem spiritum, qvi certa forma mulieris, animalis aut aliæ rei indutus, interdum mortalibus apparuit, qvemvis hominem continuo seqvi, et fata fausta vel infausta ei nonnumqvam portendere.* *Talis genius atavis nostris* hamíngia *) *etiam sonavit, sed* Fylgia *appellatur á nostri temporis Islandis, inter qvos, plebejos aliqvot nempe, illa superstitio valet, præcipue de apparitione genii familiaris in loco ad qvem cliens vel possessor ipsius mox venturus est.* *Similes opiniones Americæ borealis indigenæ adhuc fovent.* *Cfr.* Valkyria * Hamíngior (ek) Fylgi *s.*

Fylkir *m. imperator, rex, princeps.* Fólk *populus, acies, prælium;* (at) Fylkia (ek fylki, fylkta) *aciem instruere.* Fylki *cohors, provincia.* *AS.* Fylc. *Vid.* Fólk *s.*

(at) Fylla (ek fylli, fyllta *l.* fyllda, fylldr *l.* fylltr *implere, opplere.* *Dan.* fylde, *Germ.* füllen, *Angl.* fill, fuddle., *AS.* fyllan, *MG.* fullian. *Cfr.* Fvllr.

Fylld *oppleta S. III.* 8. *Vid.* Fylla.

Fyndit *vid.* Finna.

Fyri *vid.* For, Fvr.

Fyrr *prius* (*v. c.*) *it. potius.* *Ut videtur comparativus a* fur, for, fyri *l.* fyr *præ, ante cæt.* **). *Dan.* för, *Germ.* bevor, *Angl.* before, *CDig.* fizag, *Pers.* pisch, *Gr.* πρίν.

Fyrri *prior* (*v. c.*) *B. II. s.* Fyrri nótt *præterita nocte H. I.* *Cfr. Dan.* forreſt, *Germ.* vorder, *Angl.* foremoſt. *Vid.* Fyrr.

Fyrſt *adv. primum; vid.* Fyrſtr.

Fyrſtr

*) *Circa originem vocis* Hamíngia *cfr. porro Finn.* Hahmo *umbra l. figura hominis.* Hamingiusamr *Islandis est: fortunatus, COſs.* amondgin, *Pers. Ar.* humajon *id.*

**) *Sic Schevingius vertit. H. III:* 42. Fyrr vil ek kyſsa *prius volo osculari &c.* — *Quæ translatio mea forsitan præstantior est.* *Sensus verborum ambiguus utramqve versionem admittit.*

Fyrstr *primus* A) *numeral.* *Dan.* först, *Germ.* erst, *Angl.* first, *AS.* first, fyrst, *Lapp.* vuostes, *COſs.* fizzag, *Gr.* πρωτερος. B) *Dan.* forrest, *Germ.* vorder, *Angl.* foremost. *Vid.* Fyri, Fyrr, Fyrri.

(at) **Fýsa** (ek fýsi, fýsta, fýstr) *hortari S. I.* 35. *Cfr. AS.* fysan *agere, abigere. Vid.* Fúss, *Fýsi, *Fýsir mik. Fýsaz, *cfr. Gl. L.*

(at) **Fýsaz** (ek fýsiz, fýstiz) *cupire V.* 3. *Vid.* (at) Fýsa *cet.*

(ek) **Fæ**, *vid.* (at) Fá.

(at) **Fæda**, fæþa (ek fædi, fædda, *faeddr) A) *parire S. III.* 52. *Dan.* föde, *AS.* fedan, *cfr. Lat.* foeto, *obs:* feo; *Gr.* φυτυω, φυω. B) *Nutrire, educare S. I.* 27. *Dan.* föde, *Angl.* feed, *AS.* fedan, feodan, *MG.* fodjan, *CBrit.* bwydo. *Cfr. Gr.* βοσκω *pasco* βοτος *alimentum isl.* Fódr *); *hinc isl.* fódrá *alere, nutrire, Dan.* fodre, fore, *Germ.* futtern, *Angl.* fodder, *ISanscr.* bodsanam, *Gr.* βοω, *it. COſs.* Fid *pater, caro;* Fad *filius. Vid.* Fædaz.

(at) **Fædaz** (ek fædiz, fæddiz), A) *nasci HB.* 13. *Dan.* födes. B) *adolescere S. II.* β. 6. Fædaz vpp *educari GH. Dan.* opfödes. *Cfr. Angl.* feed. *Vid.* Fæda.

Fælt *pavide AM.* 44. Fæla *terricula* (at) Fæla *terrefacere, AS.* fælan, (at) fælaz *expavescere &c. Hinc* fælinn *pavidus, timidus. Cfr. Dan.* fæl *terribilis, Angl.* fell, *AS.* felle *atrox. Omnia, ut videtur, a verbo perantiquo* fela *tegere, occulere, abscondere* (*ob terrorem, timidos in latibula pellentem*).

(at) **Færa** (ek * færi, færda, færdr) *adferre* (*v. c.*) *portare HB.* 9. *Ducere H. II.* 29. *Adde AS.* feran, *Pers.* avurden, *Pelv.* vardan, *Zend.* veretere. *Cfr.* (ek) Ber (*fero*) *s.*

Færat *pro* fær egi *nequis; non tibi licet HM.* 9. *cet.*

Fætom *pro* fótom *pedibus AQ.* 13.

För *vid.* Favr.

Förir *pro* færir; *vid.* Færa.

Förnuþr *m. prosper successus S. I.* α. 8. *Prosperitas ibid.* 16. *Dan.* Velfærd, *Germ.* Wolfart, *Angl.* Wellfare. Farnadr, Farnan *iter*; (at) farnaz *evadere, succedere; omnia a* fara *ire,* för *iter q. v.*

G.

(at) * **Gá** (ek gái, gáda) *curare, observare AQ.* 41. *Convenit Angl.* gaze, *Lapp.*

---

*) *Cfr. isl.* Fæda (Fæþa) *nutrimentum, alimentum, esca Dan.* Föde, *AS.* Feþe. *Adde Dan.* Foder, *Germ.* Futter, *CBrit.* Bwyd.

Lapp. gaukam. (*Originem fortassis debet verbo mox seqventi*).

(at) * Gá *pro* Ganga *i. ire, vadere, gradi. Dan.* gaa, *Germ.* gehen, *Angl.* go, *AS. & Al.* gan, *CTufs.* goai, *Ing.* guo, *Tschet.* gua, guga, *Schal.* geor, *Tscherk.* kai, *Abass.* oghai, *Oss.* zaun, *Gr.* βαω, κιω. *Cfr. Gr.* αγω *proficiscor.* — (*Nostri præteritum est* géck, *Gr.* αγηχον, *isl. imperat.* gack, *Gr.* αγαγε, *Gl. N.*).*) *Vid.* (at) Gánga.

* Gafl *m. extremus ædis paries. VQ.* 7. *Obs.* 7. *Germ.* Gibel, *Angl.* Gable *l.* Gableend *huic voci omnino conveniunt.*

Gaftattv *pro hodierno* gafſt ei þú *non dedisti S. II.* 7. (*Vid.* Géfa).

Gagl *n. avis l. pullus avis alicujus. Cygnum aut anserem candidum in voce mox sequente notare videtur, sed H. III.* 6. *de avibus carnivoris intelligendum erit. Notum est proverbium:* gefa gagl fyri giæs *pullum pro ansere dare. Cfr. Gr.* κιχλη, *turdus, avis Angl.* gaggle *gingrire, anserum more sonum edere. Vid. Gl. GS. v.* Gagl, Blód-gagl.

Gaglbiartr (*f.* Gaglbiavrt) *cygnei pulli candore præditus AQ.* 41. *Vid.* Gagl *&* Biartr.

* Gagn *n. commodum, lucrum. S. II.* 8. *Victoria Dan.* Gavn, *Gr.* καινια (*apud Hesychium*). *Cognata sunt MG.* gageigan *lucrari Gall.* gagner *vincere cet. Cfr. Lapp.* gajom *servo, eximo* Gaijom *exemtio, servatio. Vid. Gl. Synt.*

(*at*) * Gala (ek gél, gól) *canere OG. GG. cet.* (*Jam proprie: cantare gallorum more. Dan.* gale). *AS.* galan, galian *unde:* galdor galan. *Cfr. Cymr.* galw (*clamare*) *Lat. obs.* calare, *Gr.* καλειν. *Cfr.* Galdr. Gæla, Kalla *i.*

* Galdr *m. cantio, incantamentum; in pl.* Galdrar (*dat.* Gavldrom) *incantationes, B. I.* 5. *preces. O.* 5. *efficacia carmina AS.* Galdr, Galdor, *Cornw.* Galdrum, *Al.* Calſtar (*unde* Calſtrari *q. d. isl.* Galdrari *incantator*). *Cfr. Gl. N.*

* Gálgi *m. patibulum. Adde AS.* Galga.

Gálgvegr *m. via perniciosa. GG.* 9. *Obs.* 23. *Vid.* Gálgi *&* Vegr.

Gálig *adj. f.* (*verisimiliter in m.* gáligr) *circumspecta, attenta. AM.* 6. *Vid.* Gá (*observare*) *s. Cfr. Pers.* agah *attentus, vigil;* Agahi (*isl.* Adgætni) *cura, vigilantia.*

Gamall (*f.* gavmvl *n.* gamalt) *ætate provectus H. III. alias vetustus, antiqvus. AS.* gamol, gamele, *Dan.* gammel, *CIng. Tus. Tschets.* kan, kani, tkanim. *Adde Pers.* Gum *senex. Circa etymum confer CBrit.* gam, kam *incurvus Angl. & Pers.* kam, *Gr.* γαμψος,

*) *Confer porro Sanscr.* gada *vadens, it. isl.* * Gata *semita, via* (*Plur.* Gautr) *Sanscr.* Gaut, *unde Dan.* Gade, *Germ.* Gasse *cet.*

γαμφοι, καμψος *), *it.* *Pelv.* kam *vilis*, *it.* *Gr.* καμνω *lassesco*, *fatigor*, *deficio*, *ægroto unde* καμων *fatigatio cet.* *Vid.* Gamlar *i.*

* Gaman *n. voluptas*, *delectamentum*, *jocus.* *Germ. Franc.* Gaman, *AS.* Gamen, *Angl.* Game, Gaming, *Pers.* Kamrani (*H.*), *Sanscr.* Ramena. *Adde Gr.* γανωμα, γανος *lætitia* (*a* γαω *gaudeo*). *Cfr.* *MG.* Gamana *l.* Gamans *socius Sanscr.* Gana *societas*, *conjunctio*, *it.* Ganon *cantus Gr.* γαμος *nuptiæ.*

Gamanrúnar *Pl. f. jocosi l. jucundi sermones*, *aut etiam characteres B. I. s.* *Vid.* Gaman & Rúnir.

Gamlar *m. pl. senes.* *In nom. sing. aut inusitate* Gamli (*adhuc nom. pr. viri*) *subst. vel* gamall *adj. s.* *Vid.* Gamall, Gvmi.

(at) Gamna (ek gamna, gamnada) *delectare AQ. II.* *Alias* gamna ſér *jocari*, *ludere.* *AS.* gamenian, gamian, *Angl.* game, *Brit.* camwedd, *Gr.* γανοειν. *Cfr.* *Sanscr.* ganajadi *canere* (*proprie: canit*) *Gr.* γανυμαι *l.* γαννυμαι *gaudeo*, *lætor.* *Vid.* Gaman.

(at) * Gánga (ek geng *l.* geing, geck, genginn, *ire*, *vadere*, *gradi.* Genginn vm *transactus O.* 33. Genginn afli *vi orbatus B. II.* 16. Þer gengz illa (*pro hodierno:* gengr illa) *res tibi male succedit AM.* 53. Gánga undan *evadere AM.* 60. Illz gengz þer aldre *malum nunqvam abs te abscedet AM.* 65. Gánga mvn yckr andæris. *Vos adversum res cesserit AM.* 14. *Dan.* gange, *Angl.* gang, *AS.* gangan, gan, *MG.* gaggan (gangan), *Gr.* βαινειν. *Finn.* käyn. *Vid.* Gá *s.* & *Gl. N. K. GS.*

* Gánga *f.* (*genit.* gaungu *l.* gaungo) & Gángr *m. itio*, *cursus Dan.* *Germ.* *Angl.* & *AS.* Gang **). *Cfr.* *Angl.* Going, *it. isl.* Gan *gressus inconsultus l. temerarius: vid.* (at) Gánga, Gá *s.*

Gángtamr *cursui assvetus G. H.* 2. *Vid.* Gángr & Temia.

Gára *pro* gáir ei *non observas.* *Vid.* Gá (*observare*).

Garþr (* Gardr) *m.* 1) *Septum*, *agger AM.* 39. 2) *Area palatii* (*proprie spatium intra septum*) *G. II.* 37. 3) *Aula*, *domus*, *domicilium H. I.* 2. *cet.* *alias etiam: urbs*, *oppidum*, *villa.* 4) *Hortus AM.* 59. *Adde:* 1) *Dan.* Giærde (*isl. interdum* Gérdi) *sepes*, *septum*, *agger Angl.* Garth, *AS.* Geard,

*) *Sic camelus fortè à curva statura dicitur Hebr.* Gamal, *Chald.* Gamale (*apud Hesychium*) *Gr.* καμηλος, *AS.* Gamol &c.

**) *Ejusdem originis est vox isl.* gaung *n. pl. porticus it.* Undir-gángr *crypta*, *cuniculus Dan.* & *Germ.* Gang *unde Lat. Barb.* Gangia, *Gr.* γαγγια *loca occulta subterranea.*

ard, Gerþ, *CBrit.* Garth, Ggard, Gaër, Caër, *Scot. Gael.* Caër, *Gr.* χάραξ, χόρτος (*unde lat.* hortus), 2, 3) *Lapp.* Gardde, *Pers.* Charschin (*H.*) *Dan.* Gaard *villa, ædes, aula, area, Finn.* Cartano, *Perm. & Striæn.* Karta, *COst.* Khart, *Pers.* Chartah (*H.*) *Ind. Mult.* Gar, *Beng.* Gur, *Gr.* χῶρος; *It. Slav.* Gorod *urbs, oppidum CBrit.* Caër, *Ind.* Gori, Guri, Gur, *Phoen.* Car, *Arab.* Karia, *Tharg.* Karta, *Chald.* Keri. *In multis nominibus urbium orientalium, præsertim Indiæ & Persiæ, apud Ptolomæum cet. occurrunt* carrha, carta, gara, gora *cet.* 4) *Dan.* Gaard *in compos.* Urtegaard, Abildgaard *cet. Lett.* Dahrs, *Finn.* Tarha, *Æstn.* Tarra. *Cognata sunt Ital.* Corte, *Gall.* Court *area, aula cet. Vid.* Vrt *i.*

Gás f. (*Pl.* Gæss) *anser G. I.* 15. *S. III.* 27. *Dan.* Gaas (*Pl.* Giæs), *Germ. & Al.* Gans (*Pl.* Gänse), *Angl.* Goose (*Pl.* Geese), *AS.* Gos, *Armor.* Gaz, *Pol.* Ges, *Vandal.* Gus, *CIng.* Gash, *Schal.* Gasch, *And. Ak. & CC.* Kas, *Oss.* Kchas, *Tart.* Kaas, *Curd.* Chass, *Pers. & Turc.* Kaz.

Gatc *pro* gat ek potui *OG.* 8. *Vid.* Géta.

* Gátt *f.* (*Pl.* Gættir) *postis it. fores, foramen. Originitus significavit aut rimam, foramen speculatorium a* gá *observare aut etiam ambulatorium, transitum, a* gá *vadere. Cfr. AS.* Gat, Gate, Gæt, *vet. Germ.* Gaden, *Al.* Cataro *fores, Dan. & Germ.* Gitter, *Germ.* Gatter *cancelli it. Isl.* * Gata *via* (*Pl.* Gavtr), (*Dan.* Gade, *Germ.* Gasse, *Samscr.* Gaut) *a* gá ire, *vadere.*

(at) Gavfga *l.* göfga (ek gavfga, gavfgada, gavfgadr) *cohonestare, honorare G. I.* 7. *Vid.* Gavfgr.

Gavfgr (göfgr, * gavfvgr) *generosus, inclytus, nobilis.* Meniom gavfgr *torqvibus decorus. Forte a* Gáfa, Giavf *donum l.* Géfa *donare.*

Gavfvgligvz *f. adj. præstantissima, nobilissima H. I. In Positv.* Gavfvgligr *idem fere qvam* Gavfvgr, gavfgr *s.*

Gavgl *Pl. vid.* Gagl.

* Gavlltr *m. verres. H. II.* 40. *Cfr. Al.* Gelze *sucula.*

Gavrva *l.* görva *adv.* (*ut puto*) *pro* gört *l.* görla *penitus* † *GS.* 23. *Vid.* Gerva, Ger.

(at) Gavtva *l.* götva (ek gavtva, gavtvada) *tumulare, sepulturam curare G. I.* 7. *Incertæ originis. Cfr.* Gavtvaþr.

Gavtvaþr *m. perditor l. interfector, proprie tamen* (*ut videtur*) *sepulturam struens l. efficiens B. II.* 13. *Vid.* Gavrva.

* Ged (Geþ) *n. animus, ingenium. CBrit.* Goddeg, *COss.* Khud, *Zend.* Gueie. *Cfr. Pers.* Jad *memoria.*

Gédda

Gédda *f. lupus* (*piscis*) *Dan.* Gedde *l.* Gædde. *Al.* Heker, *Germ.* Hechr.

Gedi *pro* gádo *l.* gætto *AM.* 7. *Cfr.* Gæþi.

Gedleysi (Gèþleysi) *n. levitas animi, desidia, S. I.* 32. *Cfr. ib. Obs.* 34. *Vid.* Géd & Lauss.

Gedsvinnr *cordatus l. etiam sagax. B. I.* 13. *Vid.* Ged & Svinnr.

(at) * Gefa (ek géf, gaf, géfinn) *dare, donare.* Ef henni gæfi gódra ráþ *si obtingerent ei bonorum consilia S. III.* 56. *Dan. & Angl.* give, *Germ.* geben, *Al.* keban, *AS.* gifan, gyfan, gean, givan, *MG.* giban (*impf.* gaf). *Cfr. Gl. N. K. GS.*

Gegn *adj. cordatus* * (*uti interpr. dedit*) *S. I.* 8. *Hodie affabilis, mansvetus. Vid.* * Gégn.

(at) Gegna (ek gégni, gégnda) *respondere, adtinere.* Hví gegnir þat *qvo illud adtinet S. I.* 38. Ek veit hve gegnir nú *scio, qvo hæc res spectet. S. III.* 25. *A* * Gegn (*interdum in compos.* gagn) *contra, vicissim, cui adde, AS.* geon, gynd *per, ultra,* gean *ad, erga, contra, in compos.* gægn. *Cfr. MG.* gain *ibi, illic, Germ.* gen, *C. Brit.* gan *apud cæt. Cfr.* Gögnom & *Gl. Synt.*

Geirlaukr *m. allium capitatum G. I.* 17. *Angl.* Garlick, *AS.* Garleec. *Vid.* Geirr & Laukr.

Geirmímir *m. miles l. callidus aut expertus bellator. Vid.* Geirr & Mímir.

Geirniflúngr *hastatus l. bellicosus Niblungus* ɔ: *princeps, proprie ex hoc nobili genere, AQ.* 26. *Vid.* Geirr & Niflúngr *in ind n. pr.*

Geirniördr *m. hastæ gestor* ɔ: *miles.* "*Frameæ divus,*" *improprie verterunt interpretes GH.* 8. *). *Vid.* Geirr & * Niördr.

* Geirr *hasta, lancea, framea, AQ.* 5. *S. II. β.* 15. *Adde Gr.* κύρις (*forte a* κειρω *abscindo, vasto*) *it. Pers.* Scheher *ensis, Curd.* Scher.

Geiskafvllr *pavoris plenus H. III.* 35. *Obs.* 55.

Geisli *m. radius. H. II.* 15. *Vid.* (*at*) * Geisla.

* Geit *f. capra H. III.* 35. *Cfr.* A) *Dan.* Geed (*capra*), *Germ.* Geiss, *Angl.* Goat, *AS.* Get, Gæt, *MG.* Gaitei, *Lapp.* Gaitz, *Finn.* Cuttu, *CTart.* Gerschi, *Ing. Tus. Tschets.* Gase, *Turc.*

---

*) Hic sine dubio, librariorum aut recitatorum culpa, ordo versuum corruptus est, sic autem juste restituendus.

Þá qvaþ þat Hamdir
inn hvgom stóri,
geirniördr hníginn
á goþþiódo:
sva komaz meirr aptr
móþor at vitia
at þvi erfi
at öll ofs dryckir &c.

Turc. Geitzi, *Gr.* γεδυον, γηδυλλις. *Cfr. Al.* Geiz *hoedus*, *Gr.* γοῖ]ος. B) *Germ.* Ziege (*capra*) *COfs.* Zaga, *And.* Zia, *Chuns. Avar.* Ze. C) *Alias etiam vet. isl.* Hadna (*capra*), *Ind. Samscr.* Ada, Haga, *Malab.* Aada, *Gr.* ὑννη.

(at) Gelda (ek geldi, geldta, geldtr) *castrare. Dan.* gilde, *Angl.* geld, *Lapp.* galddim. *Cfr. Germ.* Geilen *testiculi. Vid.* Geldr.

Geldr (*pro hodierno* geldtr) *castratus H. I.* 20. *Jam proprie: effætus. Cfr. Dan.* gilder, gold, *Germ.* gelle, gölt, *Angl.* gellt, *AS.* gelda, *Lapp.* galdok, *Gr.* γαλλος. *Vid.* Gelda.

(at) Gella (ek gell, gall *in pl.* gvllo) *clangere, sonum edere.* Gvllo viþ *accinebant S. III.* 27. *Adclamabant (anseres) G. I.* 15. *Dan.* gialde, *Germ.* gellen, *Angl.* yell, yawl, *AS.* gellan, giellan. *Cfr. Lapp.* gieel *vox. Vid.* Gialla.

Genginn *vid.* (at) Gánga.

Gér *amplius; in posit.* gerr *l.* görr *perfecte, exacte, Al.* karo. *Vid.* * Gerr. *Cfr. Germ.* gar.

(at) * Gera, göra, giöra, görva *l.* (ek geri, gerda, gerdr) *gerere (v. c.) facere, agere, parare,* þeir gerdo ser hás *domum sibi ædificarunt VQ.* Ef hon koma gerdi *si ista veniret V.* 5. Görva Gvttorm at vígi *Guttormum delegare ad cædem. S. III.* 19. Gvdrún gördiz at deyia *Gudruna parata erat ad moriendum G. I.* 1. Ef ockvr góþ vm scavp gerþi verþa *si nobis bona fata evenissent S. III.* 54. Göraz heiman *decernere discessum a domo l. parare se ad discessum AM. II.* Göraz í *incidere AM* 30 (*de malis præcipue dicitur*). *Dan.* giore, *AS.* geran, gieran, gearvian, gervan, *Sax.* garen, *CBrit.* peri, *Pers.* kerden *l.* gerden, gerdaniden, *it.* kariden, *Samscr.* korono, karanam, karoti. *Adde C. Brit.* goreu *facit* gyrru *propellere, prosequi, mittere, intendere*; *Gr.* ἀγειρειν; *Lapp.* giærgatam *perficio. Hinc isl.* Gérd (Gord) *actio Pers.* Kerd, Kar.; *isl.** Gerdr *factus Pers.* kerdeh, *Samscr.* kreh, *Zend.* kerete (*isl.* gerandi) *faciens &c.*

* Geri *m. lupi appellatio poëtica, præsertim alterius Othiniani B. II.* 2. *Pers.* Gurk (*Lupus*), *Pelv.* Kurg. *Circa etymum cfr. Isl.* Ger *adpetitus* (*unde* gerr *avidus, adpetens*) *Germ.* Gier, Gierde, *Al.* Ger, Giri, Kiri, *Pers.* Ger, Gerr *voluntas, adpetitus* Geri, *capiens, captor. Hinc Dan.* gierrig *avidus, Germ.* gierig, *Dan.* begiere *petere, Germ.* begehren *&c. Cfr.* * Garmr, Gífr. *Vid.* Vargr *i.*

Gerra *pro* gerira ɔ: gerir ei *non facit, S. I.* 20. *Vid.* Gera.

Gerst *penitus, superl.* (*ut videtur*) *adv.* gerr *l.* görr. *Ab adjectivo* gerstr (*per-*

(*perfectus*) *interpretes duxerunt*; *vid.* Ger.

Gerva *l.* görva (*jam* görla) *plene*, *penitus S. I.* 25. *AS.* geara, gearve; *vid.* * Gerr, Ger, Gavrva.

Gerþit *pro* gerþi at *non fecit G. I.* 1.

Gerþvt *pro* gerþo at *non fecerunt AM.* 34.

* Gestr *m. hospes*, *advena*, *extraneus. Dan.* Giæst, *Germ.* Gast, *Angl.* Guest, *AS.* Gest, *MG.* Gasts, *CBrit.* Gwestwr, Gwestai, *Lapp.* Guvsse. *Cfr. Lat. obsol.* hostis (*pro advena l. peregrino*) *it. Zend.* Gueteen, *Samscr.* Gueden *veniens.*

(at) * Geta (ek get, gat, getinn) 1) *posse*, *valere Angl.* get, *cfr. Dan.* gide, (*Lith.* kertu), 2) *indicare*, *memorare G.* 8. *AM.* 53. 3) *Ænigma solvere Dan.* giætte, *Angl.* guess, *AS.* gætan, *Lapp.* gäddam, *cfr. AS.* gytan *noscere*). 4) *Generare*, *gignere* (*vv. c.*) *B. II.* 8. *Germ.* gatten, *Angl.* get, beget, *Lapp.* guodam, *Gr.* γαω, γεννάω. 5) *Obtinere*, *nancisci cet. AM.* 52. *VQ.* 12. *S. III.* 19. *Efficere l. obtinere B. I.* 25. *G. II.* 24. Geta hiálm *capere galeam O.* 18. *Angl.* get, *AS.* getan, *MG.* gitan. *Circa etymum cfr. Lapp* Gjet *manus. Vid. Gl. Synt.*

Getraþ *pro* getr ei *non gignis l. non obtines. S. II.* a *II. Vid.* Geta.

Getriz *pro* gættiz *AM.* 60. *Vid.* Gæta.

(at) Geyia (ek gey, * gó) *latrare AM.* 23. *Cfr. Gl. KS.*

Giald *n.* (*Pl.* Giavld, * göld) *solutio*, *resarcitio*, *poena.* At reifa giöld rögnis *exhibitum officia regi debita AQ.* 35 *). Giald *alias pecunia*, *tributum*, *mulcta Germ. Angl. & AS.* Geld, *Al* Gelt, *MG.* Gild. *Hinc Dan.* Giæld *debitum* (*Lett.* Kalte) *cet. Cfr.* Gialda.

(at) Gialda (ek * geld, galt, goldinn) *solvere*, *retribuere cet.* Þess skaltv gialda *eius poenas solves H. I.* Mvndo Grímhildar gialda ráda *Grimhildæ consilia, tibi oberunt*, *S. I.* 33. Þóttv gialdir hardan hvg *qvamvis asperum animum vindices H. I.* 6. *Dan. vet.* giælde, *Germ.* gelten (vergelten), *Al* keltan (forkeltan), *AS.* geldan, gyldan, *MG.* gildan, *Angl.* yield, *CBrit.* gildio. *Cfr. Lapp.* gillam *patior. Vid. Gl. Diatr.*

Giálfrdír *n. bellua marina s: navis H. II.* 27. *Vid.* * Gilfr, * Giálp *it. Gl. N. Or. S. & GS.* (*voce* Randgiálfr).

(at) Gialla *clangere*, *sonare*; (*de corvis & aqvilis*), *G. II.* 7. — *nisi* το gialla *hic sit acc. pl. adj.* giallr *sonorus. Vid.* Gella *s.* Giallr, Giallandi *i.*

Giallandi *clangens l. fulgens AQ. s. Obs.* 23. *Vid.* Gialla.

Giallr *sonorus l. fulgidus*, *S. II.* β. 9. *Clarisonus S. III.* 28; *vid.* Gialla *cet. it.* Gvll i.

* Giarn

*) *Cfr. Al.* Kelt *Cerimonia*, *quæ significatio huic loco optime convenire videtur.*

Giarn *vid.* Valgiarn.

Giavf (Giöf) *f. in pl.* * Giafar (*hodie* giafir) *donum. Hinc Isl.* Gift, Gifta *i. Convenit Dan.* Gave, *Germ.* Gabe, *Angl.* Gift, *AS.* Geaf, Gif, Gift, Gifta, Gyft, *MG.* Giba, *CBrit.* Cyfanos, *Turc.* Giaba, Gaba. *Cognatum est isl.* Giafari *dator*, *Turc.* Gjafur *&c. Vid.* Gefa.

Giavfvl (giöfvll) *adj. largus. Dan.* gavmild *&c. Vid.* Giavf.

Gifrom *dat. pl. a* ** Gifr *oreas, monstrum giganteum H. I.* 15. *Adjectiv. isl.* gifr *convenit AS.* gifr, gifer *avidus vorax* *) *CBrit.* Gewai *gluto*, *Lapp.* gafhad, goaave *dirus, horribilis, Aliud sed cognatum forte est isl.* Gifr *spuma Germ.* Geifer, *Pers.* Kef *l.* Gef. *Cfr.* Geri *s.*

Gimr *m.* (*hodie* Gimsteinn) *gemma* (*v. c.*) **) *VQ. AS.* Gim, Gym, Gymstan. *Angl. & CBrit.* Gem, *Pers.* Gevher. *Cfr. Angl.* gim *mundus, elegans, C. Suan.* Gim *sql* (*gemmæ instar pellucidum.*) *Al.* Gymmares *gemmarii.*

Gipt (Gift) *alias* Gipta (Gifta) *f. fortuna, felicitas. Proprie, ut puto, donum* ɔ: *fati l. Dei. Vid.* Giavf.

(at) Gipta *l.* gifta (ek gipti, gipta, giptr) *in matrimonium dare. Dan.* gifte, *AS.* giftian. *Hinc* giptaz (ek giptiz, giptiz) ***) *nubi*, *Dan.* giftes. *Cfr. Pers.* Gift *mulier*, *Turc.* Schift *conjux, maritus, Pers. & Turc.* Dschift *l.* Tschift *par, bini*; *vid.* Gipt, Gefa.

Girdir *pro hodierno* gyrdtir *cincti. Pl. part. pass. verbi* (at) girda *l.* gyrda *cingere*, *Dan.* giorde, *Germ.* gurten, *Angl.* gird, *AS.* gyrdan, *MG.* bigairdan, *CBrit.* guregisu, *Lapp.* gierddodam, *cfr. Pers.* gerdan *in orbem circumactus*, gerdeh *circumvolutus*, gerdaniden *invertere, circumagere in orbem* gerdiden *inverti Lat.* gyrare, *Gr.* γυρουν. *Cognata sunt isl.* Gerdar *l.* Gerdir *cingula, vincula, munimenta sepes, it.* Giavrd, Gyrdill *cingulum, zona Dan.* Giord, *Germ.* Gurt, Gurtel, *Angl.* Girt, Girth, Girdle, *Al.* Gurdel, *AS.* Gyrdel, Gyrdl, *MG.* Gairda, *CBrit.* Gwregys, *Armor.* Gouris. *Hinc Angl.* Garter *periscelis*, *CBrit.* Gardys, Gardos. *Cfr. Lat.* Gyrus, *Gr.* γυρος *it. Pers.* Gerdun *orbis, circulus.*

(at) Gista (ek gisti, gista) *in hospitium concedere B. I.* 26. *Manere l. degere † GS.* 8. *Dan.* giæste, *AS.* gystigan, *CBrit.* gwesta, *Lapp.* guossom. *Vid.* Gestr.

Gisting

*) *Hinc, isl.* gifrligt *avidus, vehemens, impensus*, *Al.* ghifuorlih.

**) *Est etiam ignis l. lucis appellatio poetica, unde vox* Gimli, *quæ veterum borealium elysium significat.*

***) *Unde part. pass.* giftr (gift) *nuptus Dan.* gift, *Al.* gihiuuit *eet.*

Gisting *f. hospitium S. II. Germ.* Gastung, *CBrit.* Gwestfa, Gwestle *cet. Vid.* Gista.

Giær *vid.* í Gær.

Giöróttr (giavróttr) *virulentus, fæculentus SL. Videtur derivandum ab isl.* Giör (*fermentum*) *quæ vox vix alibi in scriptis veterum occurrit, sed optime convenit Dan.* Giær *id. Germ.* Gur, Gäre *). *Etymum verisimiliter quærendum est in verbo* Gera, göra *l.* giöra *s.*

(at) Glada (* glaþa) *obsol. pro* gledia (ek gleđ, gladda, gladdr) *exhilarare A. II.* 41. *AM.* 76. *Dan.* glæde, *Angl.* glad, gladden, *AS.* gladian. *Cfr. gr.* γαδομαι *gaudeo it.* Gladr, Glý *i.*

* Gladr (glaþr) *lætus, (forsan v. c.) comis. Dan. Angl. & AS.* glad, *AS.* gleod, glæde, *Al.* glat, *Gr.* ἄγλαος. *Adde Pers.* schad (sjad) (*quod forte magis convenit isl.* kátr *lætus unde Dan.* kaad). *Vid.* Glada *s.* Glý *cet. i.*

(at) * Glata (ek glata, glatada, glatadr) *perdere, amittere HB.* 4. *Cfr. Lat.* gluto, glutire. (*Forsan a verbo* láta *amittere i.*)

Glaummavnom *sonipedibus mannis AQ.* 31. *Vid. omnino Obs. ibid.* 118. *Si etiam* glaummavrom (*a* marr *equus*) *legendum esset, idem sensus evaserit. Vid.* Glaumr.

* Glaumr *m. lætitia B. II.* 16. *Lascivia G. II.* 43. *Proprie sonitus, strepitus.* Glaumr hvndá *canum garritus AM.* 23; *cfr. Dan.* Glam (*isl.* Glamr) *ejusdem sensus e. gr. in nota cantilena recentiore*: Da hörtes Horn og Hundeglam ɔ: *Tubæ* (*venatorum*) *& canum garritus audiebantur. Convenit omnino AS.* Glam. *Cfr. Lat.* clamor, *Gr.* κλαῦμα. *Vid.* Glymr, Gleyma.

Gleggra *magis dilucide. Comparat. adv.* glöggt. *Vid.* * Glöggr, Gleyggr.

* Gler *n. vitrum B. I.* 17. *Dan. & Germ.* Glar, Glas, *Angl.* Glass *cet. Cfr. Lat.* Glarea (*é qva vitrum factum est*); *vetustorum maris balthici accolarum* Glesum ɔ: *succinum, secundum Romanos scriptores; Isl.* Glis *res splendens,* Glæsir, glæsiligr *splendidus &c.*

Gleyggr *pro* * glöggr *parcus S. I.* 7. *Alias acutus, perspectus it. manifestus. Cfr. MG.* glaggwuba *diligenter, attente.*

(at) Gleyma (ek gleymi, gleymda, gleymdur) *oblivisci. Forte ab isl.* Glaumr *s. Dan.* glemme. *Cfr. tamen Angl.* gloom *obscurus esse l. videri, invitus aut fœdii plenus esse,* gloomy *obscurus cet.*

Glíkligt (*pro recent.* líklegt *l.* líklega) *probabiliter, verisimiliter AM.* 26. *Angl.* likely. (Glíkr *l.* líkr *similis*).

(at)

*) *Cfr. tamen Angl.* Gear, Geer *sanies, pus it.* Gore *cruor ab AS.* Gor *tabum it. fimus, cœnum isl.* Gor.

Mmmm

(at) * Glóa (*impf.* glóþa, glóda *l.* glóada) *splendere, resplendere H. II.* 36. *Alias etiam lucere, candere. Cognatæ sunt innumeræ fere splendidarum rerum denominationes et in nostra lingva & in exoticis. Dan.* gloe, *Germ.* glühen, *Angl.* glow, *AS.* glovan, *Lapp.* guolmam, *Gr.* γελεω. *Cfr.* Glód *i.*

Glód (Glóþ *pl.* Glædvr) *f. ignis, prunæ. Interdum verisimiliter olim* Lód *l.* Hlód *pronunciatum fuit. A* Glóa *s. Dan.* Glöd, *Germ.* Gluht, *Angl.* Gleed, Glæde, *AS.* Gloed; Gled, *Al.* Gluot, Gloet, *Belg.* Gloed, *CBrit.* Glo, Lludw. *Cfr. Germ.* lodern, Loderasche *cæt. Vid.* Liós, Logi *i.*

Glódraudr (glóþrauþr) *ignis instar rutilus S. II. β.* 9. *Vid.* Glód & Raudr.

(at) Glúpna (ek glúpna, glúpnada) *consternari, contristari AM.* 73. Glúpnandi *trepidans S. II. β.* 31. *Circa etymum cfr.* * Glepia.

Glý *n. pl.* (*gen.* glýa *l.* glýia) *risus l. gaudium AM.* 7. *AS.* Gleo, Glee, Glie, *Angl.* Glee (*unde* glee, glad *lætus*) *Gr.* κλευη, γελως, γελασμα. *Cognata sunt Isl.* Gledi *gaudium. Dan. & AS.* Glæde *it.* (*ut videtur*) Hlátr *risus Dan.* Latter, *Germ.* Lachen, *Angl.* Laughter, *AS.* Hleahtr *a* Hlæia *i. Adde gr.* χλευασια *irrisio. Cfr.* Glada, Gladr *s.* Glýa, Glýstamr *i.*

(at) Glýa (glýia) *gaudere vel ridere. C. Tart.* gylirem, *Gr.* γελαειν. *Adde AS.* glivian (*jocari*) *Recentioribus magis usitatum est* hlæa *l.* læa *id. i. Vid.* Glý *cet. s.*

(at) * Glymia (ek glym, glvmda) *sonare, tinnulum resonare* † *GS.* 3. *Hinc* glymiandi *streperus S. II.* 16. *A* Glaumr *qvod forte a* Glý *risus s. — Cfr.* Hlymia *in* * Hlymr & Glymr *i.*

Glymr *pro* * Hlymr *l.* Glaumr *H. II.* 24.

Glýstamr *AM.* 1. Græti Álfa en glýstavmo *dederunt interpretes: "Luctus dæmonum propitiorum lætitiam impedientes" qvo autem sensu hæc capienda, mihi non liqvet. Ut autem sol, indicante observatione ad idem poëma secunda,* græti álfa *appellari potest, voces has, eadem ratione — cum genii* svart-álfar *ɔ: nigri l. lucifugi hic intelligantur, — de die oriente dictas accipimus. Epitheton* glýstamr (*caligine impeditus*) *diluculo matutino optime convenit. Malo igitur verba prædicta sic transferre: "diluculo caliginoso" & seqventem strophæ partem: "mane matutino tempore, accensum curâ ærumnarum humanarum dolores quoscunqve." Originem illius vocis deduco a* Glia *l.* Glýa *caligo* (*cfr. Angl.* Cloud *nubes,* cloudy *nubilus cæt.*) & stamr *impeditus, — nisi præferatur* Glý *gaudium, risus s., cum sensus foret: diluculo tristi l. lætitia privato. Cfr.* Glý, Glýa * Glýgia *it.* Aldrstamr.

Glæpr

Glæpr *m. flagitium, scelus, proprie forte: error a* * Glepia *turbare, confundere cæt. Vid. Gl. Synt.*

* Glöggr *vid.* Gleyggr, Gleggra.

Gnaddr *pro* Naddr *spiculum AQ.* 35.

(at) Gnapa (ek gnapi, gnapta) *capite nutare, caducus hærere B. II.* 6. *Cfr.* * Gneypa.

(at) Gneggia *pro hodierno* Hneggia (ek hneggia, hneggiada) *hinnire, H. I.* 20. *AS.* hnægan, *Angl.* neigh. *Vid.* * Gneggioþr.

Gnóga *GG.* 14. *Positum aut pro* Gnógt, Gnótt, Gnægd *abundantia, aut pro* gnóg, nóg *l.* gnógliga *satis, abunde Dan.* nok, *Germ.* gnug, genug, *Angl.* nough, enough, *AS.* genog, *MG.* noh, nah, ganah, genah. *Vid.* Gnótt.

Gnótt Gnógt *it.* Gnægt, Nægd) *f. abundantia AM.* 70. *Germ.* Gnuge, *AS.* Genit, *Al.* Conoac; Kanuht; *vid.* Gnóga.

* Gnýrr *m. vehemens sonitus, fragor G. II.* 4. (*Genit.* Gnýs), *Angl.* Noise, *Gr.* κνους. *Cfr. isl.* gnísta, gnesta *stridere, crepere* (*a* gnýa *id.*) *Gr.* αγνυσθαι *frangi cet.*

* God (Goþ *n. numen, deus AM.* 53. *cet. Recent. isl. & Dan.* Gud, *Germ.* Gott, *Angl.* God, *AS.* God, Gud, *MG.* Guda, Guths, *Al.* God, Goth, Godan, Woda, *Pers.* Choda, Chuda *l.* Ghuda, *Curd.* Chudi, *Afgh.* Chudai, *COss.* Chuzau, *Samscr.* Coda *). *Cfr.* Gudr, Týr *i.*

Godborinn *Diis natus l.* Gódborinn *genere insignis vel etiam: Gothis editus, Gothicus. HM.* 16. *H. II.* 29. *Cfr. MG.* godakunds *nobilis isl.* godakyns *divini generis. Vid.* God, Gódr *i &* (ek) Ber (*pario*) *s. ut & Ind. n. pr. sub voce* Gotnesk.

* Gódr (góþr) *bonus, illustris S. III.* 52. *Alias etiam dulcis, jucundus.* At góþo *bene, in bonum H. II.* 33. *Dan. & AS.* god, *Germ.* gut, *Angl. & AS.* good, *MG.* gods, goda, *Al.* guder, guat, *Afg.* cho, *Pers.* chosch, chub, *COss.* chors, *Dig.* choore, *Gr.* ἀγαθος, κυδος, *Lac.* χαος, *cfr. CBrit.* gu, cu, cuaidd *carus, pretiosus*, od, godidog *excellens, præcipuus, CAnz.* gohab *dulcis.*

* Góinn *m. serpentis appellatio poëtica GS.* 16.

* Gólf *n. pavimentum VQ.* 14. *Dan.* Gulv, *Lapp.* Guolbbe, *Cfr. Pers.* Cholli *area.*

Gómr *m. palatum AM.* 9. *Obs.* 38. *Dan.* Gumme, *Germ.* Gaum, Gaumen, *AS.* Gom,

*) *Hinc* God *appellatio Divorum s. heroum Asianorum qui septentrionis dominium obtinuerunt. Recentiore ævo* Godi *evasit titulus procerum reipublicæ Islandicæ, qui prætoris & pontificis officio simul fungebantur. Cfr. Pelv.* Khoda *rex, princeps.*

Gom, Goma, *Al.* Goomo, *Lapp.* Guobme, *Pers.* Gam *l.* Kam.

Gongom *pro* gaungom, *vid.* (at) Gánga.

Gotar (*in nom. sing.* Goti *m.*) *eqvi l. viri HM.* 17. *Obs.* 56.

Gotnar *homines, viri,* (*forsan proprie Gothi*) *S. I.* 35. *HM.* 21. *cæt. GH.* 2. *Obs.* 13. *Cfr.* * Gotnaland & Gotnar *in ind. n. pr.*

* Grábakr *m. serpens* † *GS. I. Vid.* Grárr & Bak.

Grádigr *vid.* Gráþvgr.

(at) Grafa (ek gref, gróf, grafinn), 1) *fodere, defodere.* Grafa vndir *substruere machinam AM.* 94. 2) *Celare, sculpere.* Grafnir ſtafnar *proræ celatæ.* *Utroqve sensu Dan.* Grave, *Germ.* graben, *Angl.* grave, *AS.* grafan. *Priori tantum MG.* graban, *Lapp.* rabom, *Finn.* caiwan, *Pers.* kariden, *it.* kafthen, kaviden *), *cfr. Zend.* kareibed *suffodit.* *Posteriori sensu Angl.* groove, carve, *CBrit.* cerfio, *Gr.* γραφειν *vet. Lat.* scribere. *Cognata sunt isl.* Grafall *cœles*, *CBrit.* Grafol &c. *Dan.* Karveſtok *talea crenis incisa*, *Germ.* Kerbholz, *it.* Kerbe *crena* &c.

* Grafvitnir *m. serpens* † *GS.* 15. *Explicari etiam potest verbotenus: fossæ lupus.* *Vid.* Gröf.

* Grafvölluþr *m. serpens* † *GS.* 21. *Forsan, qvoad etymum* Grafvöldvþr *l.* Grafollvþr *fossarum auctor ab* (at) vallda (olli) *efficere.* *Cfr. ib. Obs.* 55.

Gráliga *infeste, crudeliter.* *Vid.* Grárr.

Gramir *genii infesti l. etiam proprie piratæ aut latrones.* Gramir hafi Gvnnar *prouerbialiter dictum pro: male sit Gunnaro B. II.* 10. *Vid. ibid. Obs.* 13. & *cfr. Obs.* 86 *a. ad Carmen AM.* *Vid.* Gramr, Gravm.

* Gramr *adj. atrox, ferus, iratus, Dan.* & *Germ.* gram, *Pers.* germ. *Cfr. Dan.* græmme, *Germ.* grämen &c., *it.* * Grem, Gremi.

Gramr *m. insignium piratarum & deinde Regum appellatio.* *Cfr. CBrit.* Gradur *princeps*, *Zend.* Grémo *magnitudo.* *Cfr.* Gramr *s.*

Gramr *m. nomen gladii Sigurdi Fafnericidæ unde ceteris poetice accedit.* *Cfr.* Gramr *s.*

Granahár *n. pilus labialis S. III. a.* *Vid.* Gravn & Hár.

Grand *n.* 1) *hilum l. res minuscula, Dan.* Gran. *Cfr. Lat.* granum, *Gr.* γρυ. 2) *Clades, noxa AS.* Grand; *vid. Gl. Synt. voce* Granda.

(at) * Granda (ek granda, grandada) *nocere.* *Vid.* Grand *s.* & *Gl. Synt.*

Grani *l.* Gráni *m. eqvus Sigurdi Fafnericidæ. B. I.* 17. *Alias interdum de eqvo qvocunque dicitur.* *Cfr. ind. n. pr.*

Gran-

*) *Hæc persica, uti isl.* grafa, *Dan.* grave *interdum notant: perqvirere, scrutari.*

Granſíþr *promissa barba præditus AQ. 36. A* Gravn (*barba*) *i. &* ſíþr (ſídr) *demissus, promissus.*

Granſtoþ *f. barbæ columen* ɔ: *caput H. III.* 18. — *nisi legendum sit* Grannſtoþ *tenue fulcrum l. auxilium. Vid. ibid. Obs.* 29. *A* Gravn *&* Stod *i.*

Grárr *recent.* grár *griseus, glaucus* (*forsan voces cognatæ*) *B. II.* 16. *Dan.* graa, *Germ.* grau, *Angl.* gray, *AS.* græg, *Gr.* γλαυκος, ψαρος. *Cfr. C. Abasc.* grua *cæruleus. Cfr.* * Grábakr.

Gráſilfr *griseum l. glaucum argentum G. II.* 2. *Obs.* 10. *Vid.* Grárr *&* Silfr.

* Grafs (Gras) *n.* gramen (*forsan v. c.*) *Adde AS.* Graſt, *Lapp.* Rafse. *Cfr.* gróa *crescere, it. COſs.* Chuſs *flos* Choſs *fœnum* (*IBeng.* Goſs, *Decan.* Gaſs).

(at) Gráta (ek græt, grét) *flere, plorare.* Gráta vini *lugere amicos. Dan.* græde, *Germ.* greinen, *Angl.* gret, cry, *AS.* grædan, *MG.* greitan, *Lapp.* riæzhiom, *Pers.* giryſten. *Cfr. Angl.* grieve *lugere cæt. Vid.* Grátinn, Grátr.

Grátinn *fletu oppletus, lacrymans. AM.* 94. (*Alias etiam* grátandi, *Dan.* grædende *cet.*) *Zend.* guerende, *Pelv.* gueriſteh. *Vid.* Gráta, Grátr.

* Grátr. *m. luctus, fletus. Dan.* Graad, *MG.* Grets, *Samscr.* Shrad. *Cfr. Ang.* Grief *mæror. Vid.* Gráta, Grátinn.

Gravm *infesta l. irata entia* ɔ: *numina aut dæmones H. II.* 45. *Forsan positum pro* gravm god, *quas voces in formula juris jurandi veterum gentilium invenimus. Cfr. Al.* Grem *bellua; vid.* Gramr *adj.*

Gravn (Grön) *P.* Granir *f.* 1) *Labium* (*in pl.* Granir. 2) *Barba. Forte a* Gróa *crescere.* Olafsen *vocem comparat cum lat.* crinis *quod á verbo* cernere, *Gr.* κρινειν (*isl.* greina). *Est Al.* Granen. *Hinc Dan.* Grönskolling *puer imberbis* *).

Gráþvgr (grádigr) *vorax S. I.* 11. *Dan.* graadig, *Angl.* greedy, *AS.* grædig, *MG.* gredags. *Cfr. isl.* Grádr, Grædgi *voracitas, vehemens appetitus. Dan.* Graadighed *&c., AS.* gredon *esurire. Vid.* * Gráþ; *adde Gr.* χραω *cum impetu aggredior.*

(at) * Greida (ek greidi, greidda, greiddr) *explicare. Dan.* rede. *Vid. Gl. N.*

(at) Greipa (ek greipi, greipta, greiptr) *admittere, tractare AM.* 82. *Cæt. vid. sub v.* Aringreipr *s. AS.* grapian, gropian, *cfr. Pers.* girifren *reprehendere. Vid.* * Greip *&* Grípa *i.*

* Gremi

*) *Notius barbæ vocabulum est isl.* Skegg, *Dan.* Skiæg, *CTscherk.* Shake, Dſhake, Dhakke, *CAbasc.* Sheke, *Tart.* Scakal, *cfr. Ang.* Shag *pili longi & densi. De tertio* Bardr *vid.* Lángbardr *in ind. nom. pr.*

* Gremi *f. ira, odium H. II. 12. Cfr. Dan.* Græmmelse *moeror gravis Germ.* Grämen, *AS.* Gram, *Pers.* Gyrm. *Hinc isl.* * gremia *irritare cæt. Dan.* græmme, *Germ.* grämen, *AS.* gremian.

* Greppr *m. vir fortis AQ.* 10. *De poëtis alias specialiter dicitur, quasi dixeris: capax, a Verbis* grípa, greipa *capere, tractare.*

* Grey *n. canis, canicula. Lupi vocantur* Vidris grey *H. II.* 13. *&* Grey norna *HM.* 28. *Obs.* 99. *i: Othini & dirarum (Parcarum l. sagarum) canes.* Grey *alias dicitur de sene, vetula & re quacunque vilis aut nullius pretii. Cfr. Gr.* γρηι, γραυς, γεραια, γραια *vetula,* γρηιος, γεραιος *vetustus &* Grárr **s.*

Greyſtóþ *n. caninum collegium AQ.* 11. *Vid.* Grey *&* Stód.

Grídr (Gríþr) *H. III.* 18. *Obs.* 29. *securis (quæ hác et aliis fæminæ giganteæ denominationibus appellatur *).*

Gríma *f. velamentum G. II.* 15. *Olim galeæ, ut puto ejus generis quæ faciem tegebant, appellatio, jam islandice personam talem (Dan.* Maſke) *significans. Hinc opinor vocem illam indicare sculpta & inaurata capita* (höfvt *in antiquissimis Islandiæ legibus dicta) rostris navium imposita, proximus enim versus de celatis proris l. puppibus loquitur.* Gríma *alias veteribus notavit noctem, quæ cœli faciem velat. AS.* Grima, Heregrima *velamentum militare, galea. Cfr.* * Grímarr.

Grimliga *atrociter S. III.* 23. *AS.* grimlice; *vid.* Grimmr.

* Grimmr *atrox, crudelis, sævus, it. vehemens. Adde Al.* crim, *Germ.* grimmig *id. Hinc Dan. & Angl.* grim *foedus, torvus. Cfr. CBrit.* grym, grymmus *fortis, vehemens* Grym *fortitudo, vehementia.*

Grimmúþgr *animo sævus. AM.* 55. *A* Grimmr *s. &* Uþ (Ud) *obs. animi indoles.*

* Grind *f. foris G. II.* 37. *Pl.* Grindvr *clathrum l. portus H. II.* 46. *cfr. ibid. Obs.* 103. *Armor.* Grill, *Lapp.* Rid, Riddo.

* Griót *n. lapides, saxa HB. I. Adde CBrit.* Gro, Grut, Graian.

(at) Grípa (ek gríp, greip, gripinn) *rapere, arripere (vv. c.) Dan.* gribe, *Germ.* greifen, *Angl.* gripe, *AS.* gripan, *MG.* gripan, greipan, *CBrit.* cribo, *Pers.* griften, giriften, *IMalab.* grehipan. *Hinc α) Isl.* Grip *raptura, captura Dan.* Greb, *Germ.* Griff, *Pers.* Grift, β) *Isl.* Gripdeild *rapina, CBrit.* Cribdail, *Pers.* Griftar *&c.*

Cfr.

*) *Schevingius censet vocem* Grídr *hic designare fæminam giganteam.* Helam *nempe, inferorum reginam.*

Cfr. Gr. γριπος *rete* γριπιζω *piscor* γριπωμα *lucrum* γρυψ, *gryphus cet.* *).

* Griþ (Grid) *n. pl. pax desponsata AM.* 31. *Cognata forte sunt Angl.* gree, greet; *AS.* gretan, *Germ.* grüssen *salutare* Grufs *salutatio &c.* (*Cfr. lat.* Gratia, Ol. *Adde Gr.* χαρις.) *Vid. Gl. Or. S.*

(at) * Grvna (mik grvnar, grvnadi) *opinio aut suspicio mihi est. Cfr. Gr.* κρινω.

Grvnnýdgi *f. imprudentia AM.* 70. *Ab* Ud (Uþ *alias* Odr) *animus, mens &* grvnnr *non profundus dan.* grund. *Ab isl.* Grvnd *solum l.* Grvnnr *fundus Dan. Germ. Angl. & AS.* Grund, *Angl.* Ground, *MG.* Grundus.

(at) Grýta (ek grýti, grýtta, grýttr) *lapides conjicere in aliqvem HM.* 24. *Vid.* Griót.

Grænn *viridis. Dan.* grön, *Germ.* grün, *Angl.* green, *AS.* grene, *CBrit.* gwyrdd, *Lapp.* ruonas, *Samscr.* harida. *Nostrum verisimiliter derivandum est a* Gróa *crescere. Vid.* * Gróandi **) *Gl. N. voce* Græ.

(at) Græta (ek græti, grætta, grættr) *ad lacrymas redigere* † *GS.* 6. *cfr. Angl.* (to) grieve *id. Vid.* Grátr.

Græti *n. pl. res lamentabilis, luctus l. rationes flendi. S. III.* 58. *Causæ lamentorum G. II.* 9. Græti Álfa *Alforum luctus l. lamentorum causæ HM. I. Alfi sive genii lucifugi hic indicantur, qvos diei ortus tristes reddit. Vid.* Grátr, Græta, Glýstamr.

Gröf (Gravf) *f. fovea, fossa S. II.* β. *Alias etiam sepulchrum. Cognatum est Isl.* Gröf *ejusdem fere significationis. Dan.* Grav, *Germ.* Grab, Grube, *Angl.* Grave, Groove, *AS.* Graf, Græf, *Al.* Grap, *MG.* Groba, Graba, *Al.* Gruoue, Groue, Graf, Crab, *Lith.* Grabas, *Pers.* Gur. *Cfr.* Grafa *s.*

* Gvll (Goll, Gull) *n. aurum Dan.* Guld, *Germ. Al. Angl. & AS.* Gold, *AS.* Goll, *MG.* Gulth, *Finn.* Culda, *Lapp.* Golle, *Gr.* χλευος. *Cfr. CBrit.* Golo, Golud *divitiæ, pecunia Pers.* Pul. *Circa etymum consule Gl. Synt. cujus* giallr (*splendidus*) *adde Scot. Gael.* ghal *l.* geal *candidus, unde nomen herois Caledonici jam celeberrimi* Fion ghal, *vulgo* Fingal *i. e.* Fin *l.* Finnus *candidus aut pulcher. Annotari porro merent: isl.* gvlr (*flavus cet.*) *Dan.* gul, *Germ.* gelb, *Angl.* yellow, *AS.* geol, *Lat.*

---

*) *Cognata videntur isl.* hrífa, rífa, hriffa *rapere Dan.* röve, rapse, *prædari, Germ.* rauben, *Angl.* rob, rawish, *AS.* reafian, *MG.* raubjan *&c.*

**) *Adde Finn.* rohdun *cresco. Cfr. Gr.* χλοα, χορτος *herba virens, gramen* (*Isl.* Gródr *it.* Kló, Klóungr) *unde* χλωρος *herbidus, viridis* χλοαω *viridis sum* χλοανθης (*isl.* gróandi) *virescens. Cfr.* Gróa *in ind. n. pr.*

Lat. gilvus, fulvus &, Glóa *splendere s.* *).

Gvllbitlaþr *aureo capistro instructus H. II.* 38. *á:*

Gvllbitvll *m. aureum capistrum H. III.* 34. *Vid.* Gvll & Bitvll.

Gvlli *inusitate pro* gylli *ejularent GH.* 43. *Vid.* Gélla, Gialla.

* Gvllhyrndr *cornubus auratus H. I.* 4. *Observari meret mos veterum Indorum vaccarum cornua annulis aureis ornare; ab iis & quibusdam inter priscos Scandos animalibus illis divinus cultus exhibitus est, quæ etiam superstitio adhuc in India viget.*

Gvllinsíma *f. Funis aureus H. II.* 3. *Vid.* Gull & Sími.

* Gvllinn (*f.* gvllin *n.* gvllit) *aureus H. III.* 22. *GS.* 3. *Dan.* gylden, *Germ.* gülden, *Angl.* & *AS.* golden, *Finn.* cullainen. *Vid.* Gvll.

Gvllmiþlandi *auri præbitor HB.* 29. *Vid.* Gvll & Miþla *l.* Midla.

Gvllo *vid.* Gella.

Gvllrodinn *auro rutilatus AQ.* 4. *Vid.* Gvll & Rióda.

Gvllskál *f. aurea phiala AQ.* 10. *Vid.* Gull & Skál.

Gvllvariþ *auro ornata l. circumdata H. III.* 43. *Vid.* Gvll & Veria.

Gvmar *l.* * Gvmnar (*in nom. sing.* * Gvmi) *viri* (*in specie ætate provectiores*). *H. I. AS.* Gumena, *Finn.* Ihminen, *Lat.* homines, *Sing.* Gumi *convenit, AS.* & *MG.* Guma *id. Pelv.* Guebna *it. Pers.* Gum *senex.*

Gúngnir *m. B. I.* 17. *hasta, proprie ipsius Othini, sed hic de qvacunqve alia dictum videtur. Interpretes originem vocis putarunt cognatam verbo Danico* (at) gynge *oscillare* & *substantivo* Gynge *oscillationis instrumentum* Biorno Halthoris *in Lex. isl. dedit: violentus domitor (nescio qva ratione). Conferri porro merent voces islandicæ:* Gúnga *homo trepidus* ɔ: *præ timore tremens,* gvgna, geggia.

Gvnnarfúss *prælii appetens. B. II.* 8. *Vid.* Gunnr & Fúss.

Gvnnargiarn *pugnæ cupidus. H. II.* 31. *Vid.* Gvnnr & Valgiarn.

Gvnnasyſtvr *sorores bellicæ* ɔ: *Valkyriæ, Othini ministræ H. III.* 6. *Obs. II. Vid.* Gvnnr & Syſtir.

* Gvnnfáni *m. militare vexillum. Adde Al.* Chundfane *id. A* Gvnnr *bellum i. et* Fáni *vexillum Dan.* Fane, *Germ.* Fahne, *Angl.* Fanion, *AS.* Fana, *Finn.* Faana. *Cfr. Dan. Germ. Angl.* Banner, *Germ.* Panier, *CBrit.* Penion *cæt. Hinc ut puto Angl.* Fan *ventilabrum. Vid.* * Fáni.

Gvnn-

---

*) *Alias aurum est Tart.* & *CAk.* Altun *cum qvo conferri meret isl.* Látún *orichalcum, æs flavum, it. Angl.* Latten *laminra.*

Gvnnhelgr *bello l. armis* (*de jure*) *inviolabilis AM.* 27. *Vid.* Gvnnr & Heilagr (helgr).

Gvnnhvati *m. pugnæ concitor* — &

Gvnnhvatr *adj. prælio acer AQ.* 12. *a* Gvnnr *bellum, pugna,* Hvetia *concitare* & hvatr *acer q. v.*

Gvnnr (Gudr, Guþvr) A) *Bellona, nominata inter Deas bellicas in* Völospá *str.* 30. *Ed. Resen.* B) *Pugna, bellum. AS.* Guþ, *CBrit.* & *Scot. Gael.* Cad, Cath, *Pers.* Genk. *Cfr. Gr.* κηδω *noceo, damnum infero* *). *Vid.* Gvd, * Gvnnfáni.

Gvstr *m. nani appellatio poët. S. II.* 5. *Obs.* 16. *Ventum alias significat; Probabiliter nanis attributa est propter nomina illorum qvi, secundum mythos Eddicos, cælum humeris portant, ventis* (Austri, Vestri, Nordri & Svdri) *communia. Hinc Angl.* Gust *ventus, tempestas. Circa etymum cfr. Isl.* Gusa *fusio præceps, effluvium;* (at) gvsa, (*pers.* kusiden), giósa, geysa *eructare, erumpere, grassari. Hinc nomen celeberr. thermarum Islandiæ* Geisir.

Gvþvefr (Gudvefr) *m. textile pretiosissimum, verbotenus divinum sive etiam bellicum HB., AM.* 16. *Obs.* 48. *GH.* 15. *AS.* Godvebb *l.* Godevebb (*bona l. divina textura*) *sindon, purpura. Cfr. Pers.* Kurifeh.

* Gýgvr *l.* Gigr *f. oreas, gigantea mulier HB. Obs.* 4.

Gýgiar-kyn *giganteum genus ibid. str.* 13. *Cfr.* Gifrom *s.*

Gylfi *m. Rex. H. II.* 45. *Hæcce poëtica appellatio, ab ejus nomine qvi Othinum olim visitavit, desumta videtur. Cfr. tamen CBrit.* Glyw *dominator, AS.* Gylp, Gylpe *gloria, dominium.*

Gylltr *adj. auratus G. II.* 15. *Angl.* gilt &c. *Est propie partic. pass. verbi* (at) gylla *deaurare Angl.* gild, *Finn.* cullaan, *Lapp.* gollitam *cet. Vid.* Gvll.

Gæda, Gæddr &c. *Vid.* Gæþa.

(at) * Gæla (ek gæli, gælda) *delicias qværere S. III.* 9. *Alias etiam mulcere abblandire. Adde Dan.* kjæle, *Angl.* cajole. *Cfr. Angl.* gull *fallere cet.*

Gær (í Giær) *heri* (*forsan v. c.*) *Dan.* i Gaar, *Germ.* gestern, *Angl.* Yesterday, *AS.* gyrstan, georsten *l.* gistron dæg, *CTart.* guš, *Suan.* gaad, *Tuss.* psara, *Afgl.* parun, *Pelv.* parir, *Gr.* χθές, εχθές. *Cfr. Pers.* kerda *heri, hesterna dies.*

(at) Gæta (ek gæti, gætta) *servare, custodire, observare.* Gættiz *observavit AM.* 20. *Dan.* hytte, *Germ.* hüter, *Lapp.*

*) Adelung *in libro:* Geschichte der deutschen Sprache und Litteratur *citat, isl.* Gvdr *vir, qvod tamen, qvantum scio nunqvam extitit.*

Lapp. Gattim, gjætzhiam, *Finn.* kæt-ken, *Gr.* κηδεω, κηδομαι. *Cfr. Isl.* Gát, Gæti, Gætsla *cura servatio*, *Germ.* Hut, *Lapp.* Gattim, Gjætzhiam, *Gr.* κηδος. *Cfr.* (at) Gá *observare s.*

(at) Gæþa *l.* gæda (ek gædi, gædda, gæddr) *donare*, *decorare*, *beare*, *augere.* Hríngom gædd *annulis decorata H. I.* 5. Á mvn nú gæþa *nunc aliqvid eo accedet AM.* 67. *AS.* godian, *Pers.* daden. (*A* Gæþi *l.* Gædi *n. pl. bona cui cognatum isl.* Góds *l.* Góts *opes*, *divitiæ*, *Dan.* Gods, *Germ.* Gut &c. *Vet. Pers.* (*secundum Hesychium*) Gaza *unde in Gr. & Lat. sermonem transiit* *). *Vid.* Gódr *s.*)

Gæþí *pro* gáþi *l.* gætti *AM.* 70. *Vid.* gá, gæta. *Cfr. etiam verbum* (ek) gægiz, gægdiz *clam observo*, *furtim speculor*, *ejusdem originis.*

Gögn; í gögn *l.* * gegn *adversus*, *trans S. II.* 23. *Adde AS.* gegn, geng, geanes, *it.*

Gögnom (í gögnom *l.* gegnom, gegnum) *trans*, *per.* Hann reist niþr í gögnom *transsecuit* (*loricam*) *superne usque ad imum B. I. Dan.* giennem, igiennem, *AS.* Gegnom. *Vid.* Gögn.

Göra *vid.* Gera.

Görla (gerla) *forsan contracte pro* gör-liga *penitus*, *probe S. III.* 25. *Vid.* Gerva.

Görr (* gerr) *pro* gördr *l.* gerdr 1) *factus* 2) *paratus*, *promtus.* *Alias etiam perfectus*, *universus.* *Ant. Germ.* gar, garo, *AS.* gearv, gearu, *CBrit.* gwrwg, *Lapp.* garves. *Cfr. Angl.* yare *expeditus.*

Görsim *l.* Görsimi (Gersemi) *cimelium VQ.* 2. *A.* Görr *perfectus*, *universus &* sími *cimelium*, *forsan proprie ligamen-s: aureum*, *corporis ornamentum. AS.* Gærsuma. *Vid.* Görr & sími.

Görva *vid.* Gera. *Cfr.* Gerva *s.*

Görvallr *l.* gervallr *universus AM.* 31. *Pl.* Gervallir *cuncti AM.* 43. *Vid.* Görr; Gerva & Allr.

Gödda *pro* gædda *GH.* 15. *Vid.* Gæþa.

Gözka (*recent.* Gædska) *f. bonitas AM.* 90. *a* gódr *bonus.* *Pers.* Choschi. *Vid.* Gæþa.

H.

Há, *nom. adj. f. vid.* Hárr.

Há *pro* háo *l.* háfo *alto* (*adj. n.*) *S. II.* §. 42. *Altá* (*abl. adj. f.*) *AQ.* 14. *Vid.* Hárr. (*Cfr. Pers.* cho *altus*, *Dan.* höj, *Germ.* hoch, *Angl.* high &c.)

Hábeinn *adj. celsipes G. II.* 2. *Vid.* Hárr (*altus*) *i. &* * Bein *pes*, *jam in ea significatione Islandis obsoletum.*

Haddr *m. GH.* 15. *coma muliebris* (*Edda etiam prosaica docente*). *G. I.* 14. *Coma* redi-

*) Gaza *Persæ pecuniam vocant.* Steph. de Urbibus.

redimita l. redimiculum capitis. Al. Uaz, *Pers.* Haz (*H.*) *CAk.* Has, *CTart.* Ssadsh, *Gr.* χαίτη. *Cfr. S. Eg. Sk. p.* 309.

* Haf *n. altum, mare H. I.* 19. *Dan.* Hav, *AS.* Heaf. *Cfr. Pers.* Ab *aqva* *), *Curd.* Af, Ap, *Zend.* Apo, Apem, *Samscr.* Abhi, Ap, Apaha — *it.* Á. *s.*

(at) Hafa (ek * Hefi *l.* Hef, hafda, hafdr) *habere* (*v. c.*) *obtinere.* Hafa fram *exhibere AM.* 37. Hafa braut (*l.* á braut) *abducere H. I.* Havfdo þær heim med sér, *eas domum secum abduxerunt VQ. Sæpe ponitur pro verbo auxiliari e. gr.* Hefir þú ockor hvatra *tu nos jam stimulasti HM.* 6. — *Adde AS.* hafan, *Pers.* dasten (*sic Germanis* hast *habes*). *Cum* hafa *auferre cfr. Germ.* haschen, *Pers.* hadschiden *id. Vid. Gl. Synt. GS, KS, Hv. & N.*

(at) (Hafna (ek Hafna, hafnada) *abjicere, repudiare S. III.* 29. *AM.* 66. *Olim forsan* afna *etymo* af *ab, ex. Cfr. lat.* abnuere, *Gr.* ἀπονεύειν *&c. Vid. Gl. Synt.*

Hafnarmark *n. indicium portus H. I.* 30. *Dan.* Havnemærke. *Vid.* Havfn & Mark.

Hafnir *vid.* Havfn.

(at) Haga (ek haga, hagada) *accommodare AM.* 57. *Hinc* hegda *agere, se gerere cæt. Cfr. Germ.* hägen, hegen, *Lat.* ago (egi), *Gr.* ἄγω. *Vid.* * Hagr.

Hagastr *dexterrimus &.*

Hagaz *dexterrimum l. dexterrime. Vid.* Hagr.

Hagl *n. grando. Dan.* Hagl, *Germ.* Hagel, *Angl.* Hail, *AS.* Hagal, Hægl, *Al.* Hagala, *Finn.* Hauli, *Pers.* Zale, *Gr.* χαλαζα *it.* αελλα.

Hagliga *artificiose* † *GS.* 2. (Þrymsqvida, 16 *&c.*) *Vid.* Hagr.

Hagligr *lepidus H. I.* 1. *Vid.* Hagr *adj.*

Hagr *m. commodum, utilitates AM.* 95. *Conditio, status S. I.* 22. *Cfr. Gr.* ἀγωγη. *Vid. Gl. Synt. &* Haga *s.*

* Hagr *adj. dexter* (*unde* hægri havnd, *dextra manus Dan.* höjre Haand) *artificiosus S. II. Cfr. AS.* hoga *prudens cæt. Vid.* Haga *s.*

Hala *f. oreas, fœmina H. I.* 16. *Vid.* Halr.

(at) Halda, hallda (ek * Helld, héllt, haldinn) *tenere, custodire. Alias etiam: durare.* Geitvr vm halda *capras custodire*

*) *Aqvæ diversæ epitheta in Persico & Islandico sermone optime conveniunt e. gr. Pers.* ab ruan, *Isl.* rennandi vatn (*Dan.* rindende Vand) *aqva fluens; Pers.* ab murdeh *isl.* myra vatn (*Dan.* Morads-Vand, Myre-Vand) *aqva palustris l. mortua; Pers.* ab astadah, *isl.* stavdu vatn, ástavdu vatn, (*Dan.* staaende Vand) *aqva stans l. stagnans. Ordo vocum harum Persicus prisca borealium poeseos stylo plane congruus est.*

stodire l. manu tenere *) *H. III.* 25. Halda heim *domum facessire S. II.* 9. Halda eiþom (*pro recent.* halda eida) *servare juramenta B. II.* 18. Haldit er *pro* haldi at þér *l. etiam* haldi þér *cum sensus foret: conservetur tibi l. illæsa maneat caro circa artus. Dan.* holde, *Germ. & Al.* halten, *Angl.* hold, *AS.* haldan, healdan, *MG.* haldan, *CBrit.* hualu, *Armor.* huala, *Pers.* halk-buden, *Gr.* ἕλλω. *Cfr. Lapp.* oldam *guberno, dirigo* (*sensu interdum verbo nostro attributo.*) *Vid. Gl. N. KS. & GS.*

Hálfr (*f.* hálf *n.* hálft) *dimidius.* Hálfo (meirr) *duplo magis O.* 25. Hefir nú Hel hálfa *jam Morta dimidiam partem* (*cohortis*) *tenet AM.* 51. *Dan.* halv, *Germ. & MG.* halb, *Angl. & AS.* half, *AS.* healf, *CBrit.* hanner **).

Hálfyrkiom *dimidiis operibus AM.* 57. (*In nom. sing.* Hálfyrkia *f.*) *Ab* Hálfr. *s. &* Yrkia *opus ab* yrkia, *operari qvod iterum à verbo* * orka *valere cœt. Cfr. Dan.* Virkfomhed, Virkning, *Germ.* Wirckfam, Wirckung *l.* Würkung *&c.*

* Hali *m. cauda it. culus, posteriora corporis H. I.* 20. *Dan.* Hale.

* Hallr (*f.* havll *l.* höll *n.* hallt) *reclinis G. I.* 14. *Alias declivis, acclivis Al.* halda, *AS.* heald, *Finn.* callas, *Dan.* hældende ***), *cfr. Gr.* κυλλος ὑπτιος.

* Halr *m.* (*Pl.* Halir) *vir. AS.* Hæle, Hæled *vir, miles, heros, vet. Dan.* Helled, *Recent.* Helt, *Germ.* Held, *Pers.* Jel. *Populares nationis cujusdam caucasiæ, qui alias Inguschi vocantur, se ipsos* Halha *appellant. Nomen populi veteris, ex iisdem regionibus orti,* Alani (*Orientalibus* Allan) *Ammiano Marcellino interprete,* Monticolæ *explicandum est. Vox illa nostra, qvatenus olim gigantes vel monticolas significavit, facile derivari potest ab* Hallr *rupes, petra* (*vet. Dan.* Hald *&c.*) *Gigantes* Helæ, *Divæ infernali ab Asis lubenter addicebantur, unde forsan hujus subditi postea in specie* halir *poëtice à nostratibus appellati fuerunt; nunc semper, ligato sermone, uti sæpe apud antiqvos, voce illa vir qvivis indicatur.*

Háls

*) *Sic AS.* ymb háldan *custodire. Hinc Isl.* Hald *custodia CBrit.* Hald *catena, ligamen.*

**) *Cognatæ sunt: isl.* helmingr, helft *dimidium, dimidia pars. Dan.* Hælvte, *Germ.* Helfte, *Gr.* ἡμι, ἥμισυ, *Lat.* semi *&c.*

***) *Qvibusdam ab* Hallr (*it.* Halli) *declivitas.* (*Dan.* Hælding, *Angl. naut.* Heel) *alias lapis, rupes, petra* (*vet. Dan.* Hald, *Finn.* Callio, *Sanscr.* Calla *unde isl.* Hella *petra pilana, Dan* Helde, *CBrit.* Lleth). *Cognata sunt: isl.* halla, hallaz *vergere, Dan.* hælde, *Germ.* halten, *AS.* hyldan, *Lapp.* hallam, *Finn.* callistan *it. isl.* haltr *clandus Dan. & Angl.* halt, *AS.* healt, MG. halts, *Gr.* χωλος *it. isl.* hella *fundere, Dan.* helde, *COst.* khalin, *Pers.* hel-kerden (*H.*).

Háls *m. collum* *). At ſtanda á hálſi (mönnom) *super colla stare* ɔ: *viros opprimere H. III.* 28. *Dan. Germ. AS. & MG.* Hals; *Lapp.* Buolz, *Finn.* Caula, *Lett.* Kael. *Cfr. Germ.* Kehle, *Sanscr:* Gulo, Gola, *Lat.* Gula, *isl.* Gúll. *Forte ab* holr *cavus* (*Gr.* κοῖλος *&c.*)

(at) Hálſa (ek Hálſa, hálſada) *G. I.* 12. *Cfr. AS.* halſian *obsecrare, adjurare* ɔ: *amplexu promissum vel petitionem firmare. Vid.* Háls *s.*

Hálsmen *n. torques. AM.* 43. *Vid.* Háls & Men.

Hám *pro* háom *alto AQ. cet. Vid.* hárr, há.

Hamalt *adv. acie cuneata S. II.* 23. *Cfr.* Hamall *in Ind. n. pr.*

* Hamarr *m. malleus V.* 18. *Adde inf. Saxon.* Hamer, *unde proverbium vulgare:* dat dik de hamer ɔ: *utinam (Thori) malleus* (ɔ: *fulmen*) *te percutiat.*

(at) Hamaz (ek Hamaz, hamadiz) *formam alienam suscipere, H. I. Vid.* Hamr.

Hamla *f.* (*Pl.* Havmlor) *stroppus* (*remi*) *AM.* 34. *Cfr.* hamla *retinere & AS.* Hamula.

Hamom *pro* Havmom *vid.* Hamr.

* Hamr *m. induviæ, forma S. I.* 42. *AS.* Ham, Hama, *Germ.* Hemd, *Al.* Hemidi. *Cfr. Finn.* Hahmo *umbra l. figura hominis. Vid.* Fylgia *s.* **).

* Handan (fvr handan) *ultra G. II.* 6.

Handarbak *n. dorsum manus B. I.* 7. *Vid.* Havnd & Bak.

Hann, Han (*f.* hon, hún *n.* þat *quæ videas suis locis*) *is, ille Dan.* han, *Angl. AS.* he, *CBrit.* hany, hwnnu; *Finn.* hæn, *Lapp.* son, *Lith.* ans, *CAbasc.* anni, *Anz. Dshar.* hadab, *Kub.* heich, *CC*tha, *Pelv.* ann, ano, *Zend.* one, huo, *Pers.* ān, *Gr.* ὁ, ὅδε. *Adde Germ.* jener, *MG.* jains *&c.* ***).

Hann-

*) Háls *alias collis, MG.* Hlains.

**) *Exuviæ istæ et membranulæ, qvibus infans natus in matris ventre olim indutus fuerat et quæ cum eo in lucem exeunt, vocantur apud Islandos* Fylgia; *nomen* Hamr *iis etiam justo jure attribui videtur. Existit apud Islandos traditio perantiqva qvod in illis membranis genius vel pars animæ infantis sedem teneat. Hinc sine dubio genius qvem superstitio finxit & adhuc inter plebejos qvosdam Islandicos fingit, certa forma, præsertim animalis alicujus, indutum, hominem perpetuo seqventem, qvi* Hamíngia & Fylgia *a veteribus vocatus fuit. Posteriore nomine adhuc inter nostrates gaudet. Obstetrices Islandicæ, qvæ illi superstitioni deditæ sunt, exuvias illas putant, tanqvam sacrum qvid, minime lædendas, sed magna cum cautela tractandas, et eas igitur sub transcedendo a matre limine inhumant; inqviunt enim exteros, qvi eas non curant, sed vel delent igne, vel alio modo securi abjiciunt,* Fylgis *sive geniis comitantibus destitui.* — Hamr Atla *hic nihil igitur aliud est qvam* genius *Attali* (*Gr.* (δαιμων). *Circa hæc entia eadem superstitio invaluit apud populos scandinavicos, qvam apud Græcas, Romanos, et varias orientis gentes.*

***) *Cfr. porro Germ.* ihn *eum Al.* nan, *Gr.* νιν.

Hannyrdi (*recent.* Handyrdi) *pl. n. artificia manuaria G. II.* 14. *Ab* Havnd *manus &* Ord (*obsol.*) *opus qvod á* Verda *fieri i.*

Hánom *pro* honum *vid.* Honom, Hann.

Hapta *pro recent.* hept *capta* (*v. c.*) *vincta G. I.* 8. *H. II.* 3. *Dan.* hæftet *germ.* geheftet *&c.* *Hapt *l.* Haft *vinculum, captivitas Germ.* Haft, *AS.* Hæft *). *Verisimiliter á verbo* Hafa *s. Vid.* Haptr.

Haptr (*pro recent.* heptr) *captus* (*v. c.*) *vinctus S. II.* β. 7. *Particip. pass. verbi* hepta *l.* hefta *vincire, capere Dan.* hefte, *Germ.* heften *&* haften, *AS.* hæftan, *MG.* gahaftian. *Respondet vox illa Al.* hafta *vinctus* hanthaft *mancipium, servus. Vid.* *Hapt, *Havpt *&* Hapta *s.*

Hár *n. crinis coma, pilus S. II.* β. *cet. Dan. & Germ.* Haar, *Angl.* Hair, *Al.* Har, *AS.* Hær, *Pers.* Sher (*H.*) *CC.* Tſchara, *Gr.* κορρη. *Cfr. CBrit.* Rhawd *pili animalium Gr.* ἔιρος *lana — it.* Haddr *s.* Skavr *it.* Hárr, Havrr *i.*

Hardgiörr *robustus SL. Cfr. Dan.* haardför *ejusdem significationis, qvamvis posterior syllaba diversæ originis sit. Vid.* Hardr *&* Gera (göra).

Hardhvgaþr *animo sævus G. I.* 4. hardhvgvþ *f. GH. I. Vid.* Hardr *&* Hvgr.

Hardla (*recent.* harla) *contractum ab* hardliga *vehementer, valide, valde. Alias etiam* harda. *Al.* hardo, harto, ahrto *valde AS.* þearle, *Gr.* καρτα *it. Dan.* haardt, *Germ.* hart, *Angl.* hard *&c.* (Hardr). *Cfr.* Hardliga *i.*

Hardliga *dure, sæviter Dan.* haardelig, *Angl.* hardly, *MG.* harduba. *Vid.* Hardla.

* Hardmǫdgr (hardmódigr) *animo sævus l. animosus AQ.* 13. *Dan.* haardmodig, *Al.* hartmuat. *Vid.* Hardr *&* Módr.

* Hardr (harþr) *durus, asper, fortis, validus. Adde Dan.* haard, *Germ.* hart, *Angl.* hard, *AS.* heard, *Al.* harder, *MG.* hardus, hardu, *Lapp.* garas, *CBrit.* gwrdd, *Pelv.* khroid, *Sanscr.* karuda, *Pers.* dyryſcht. *Hinc isl.* Harka *duritier, robur Dan.* Haardhed, *Germ.* Härte, *Angl.* Hardneſs, *Gr.* καρτος **), *cfr.* Hardla, Hardliga *s.*

Har-

*) *Cognata sunt isl.* Hepti (Hefti) *retinaculum Manubrium Dan. & AS.* Hæfte, *Germ.* Hefte, *Angl.* Haft.

**) *Sic* Frank *l. c. p.* 219. "Hart, Art, Ard *olim* (*germanice*) *fortis, audax, in* Hartomund, Artaburius, Gerhard *cæt.* ard (*persice*) *fortis, heros, bellator. Ita etiam hæc vox explicatur ab Herodoto, qvi dicit Persas se vocasse Artaeos. VII.* 61. *et in eodem sensu sumitur ab Hesychio & Stephano Byzant. Eadem sæpissime occurrit in Persicis nominibus e. g. in* Ardibeheſcht *qvi* "est

Hardrædi *n.* *audax facinus AM.* 46. *Crudele factum AM.* 82. Hardrádr *severus AS.* heardrede. *Vid.* Hardr & Rád, Ráda.

Hardúdigr *ingenio sævus; hinc neutr.* harþúdigt *S. I.* 27. *Ab* hardr *s.* & Ud *in compos. i. q.* Odr *ingenium, mens.*

(at) Harma (ek harma, harmada, harmadr) *lugere. Cfr. Dan.* harme, harmes, *it. Gr.* ὁρμάω *incito, concito. Vid.* Harmr.

Harmbragd *n. dolus perniciosus AQ.* 15. (Harmr & Bragd).

Harmdavgg *f. ros doloris l. dolorosus. H. III.* 43. *Vid.* Harmr & Davgg.

* Harmr *m. calamitas, dolor, luctus, ira, S. II.* 10. *acerbum facinus. B. I.* 12. *offensa. B. I.* 36. *jactura. Angl. Dan. Germ. AS. & Al.* Harm, *Finn.* Harmi. *Cfr. Lapp.* harmad *dirus, horribilis, crudelis,* Harmadvuot *diritas vet. Pers.* Gyrm *dolor Gr.* ἄρα *noxa* ὁρμή *impetus. Circa etymum consule antiqvorum* Ar (*labor*) *s.*

Harpa *f. chelys l. cithara. Dan.* Harpe, *Germ.* Harpfe, Harfe, *Angl. & Lapp.* Harp, *AS.* Hearpa, *Finn.* Harppu, *Pers.* Barbeh (*H.*) *Gr.* βάρβιτον. *Adde Arab.* Marabba *instrumentum simile musicum.*

* Hárr *l.* hár (*Pl.* hávir, háir) *altus, celsus, supernus. Dan.* höj, *Germ.* hoh, hoch, hehr, *Angl.* high, *AS.* hear, heah, *MG.* hauhs, *CBrit.* ochell, *Lett.* augſts, *CAbass.* haga, *Tuſs.* tſchago, *And.* hirzi, *Pers.* choh. *Cfr. CBrit.* hir *longus unde* Hyd *longitudo* *). *Samscr.* para, bara *magnus Gr.* παρα *super.*

* Hárr *canus S. II.* β. 24, *alias pilosus, comatus. Primo sensu Angl.* hoary, *AS.* har; *secundo: Dan.* haaret, *Germ.* haarig, haaricht, *Angl.* hairy, *Lat.* hirtus. *Cfr. isl.* hærdr, hárvgr *hirtus, pilosus.*

Hárr *m.* (*Pl.* Háir) *scalmus AM.* 34. *Finn.* Hanga.

(at) Hata (ek hata, hatada, hatadr) *odisse. Dan.* hade, *Germ.* hassen, *Angl.* hate, *AS. & MG.* hatian, hatan. *Cfr. Germ.* hadern, *it. Finn.* haitan *obsum, noceo, Gr.* ἄτάω *cæt. Vid.* Hatr.

Hatr

"est *angelus ignis,* Ardeſchir, Ardun. (*Confr.* Wahis Perſien 281.) *Huc etiam pertinet* Ard "*vel* Ird *angelus et* Arduiſur *cet. In lingva Zendica fortis* eorned *in Pehlvica* aruwed. *Huc* "& *nomina Persica* Ardavar, Ardebil, Ardus *cet.*" *Nomen Islandicum* Havrdr *originem sine dubio trahit a nostro* Hárdr.

*) *Cognatum est Isl.* Hæd, *altitudo. Cfr. isl.* hæcka *exaltari, extolli & Pelv.* hekhſched *se extollit, it. isl.* Hæd, Havgr, Höll, Háls, Haurgr *collis, tumulus, scopulus cæt. Pers.* Koh & *Pelv.* Kof *mons Pelv.* Hara, Here *mons &c.*

Hatr (Hatvr) *n. odium.* *Dan.* Had, *Germ.* Hafs, Hader, *Angl.* Hatre, *AS.* Hatung, Hate, *MG.* Hatiz, *CBrit.* Cas, *Pers.* Hasd, *Gr.* κοτος. *Cfr.* *CBrit.* atcas *infestus, inimicus* *Finn.* cateus *invidus* *COſs.* afsnag *hostis*, *Lapp.* hattas *anxietas, cura* *Gr.* ἄτη *peccatum, noxa, damnum.* *Vid.* Hata, *& Gl. Synt.*

Hátt *adv. sonore* *Dan.* höit *cæt.* *Vid.* Hárr (*altus*).

Havfgr *gravis* *VQ.* 11. *Angl.* heavy, *AS.* hæfeg, hæfig, *Al.* hebig. *Cognatum est isl.* Höfgi *gravitas, pondus* *AS.* Hefe *unde Isl.* svefnhöfgi *langvor.* *Cfr. Gl. N.*

Havfn *l.* Höfn, Havmn *recent. poëtis interdum* Hafn, *f.* (*Pl.* Hafnir) *portus.* *Dan.* Havn, *Germ.* Hafen, *Angl.* Haven, *AS.* Hæfen, *CBrit.* Hafn, *Finn.* Hamnia. *Ab* (at) Hafa *s.*

Havfn, Höfn *possessio in pl.* Hafnir *facultates S. II.* 35. (*in dat.* havfnom). *Germ.* Haab *l.* Habe. *Ab* (at) Hafa *s.*

* Havfvd *vid.* Höfuþ.

* Havfvtſmát *f. apertura cervicalis* (*loricæ l. indumenti*) *B. I. Obs.* 2. (Ek ſmýg, ſmó, ſmiúga *repere, perrepere unde* ſmeygia *per aperturam insinuare quid*). *Cfr.* *AS.* Hefaoþſmæl *caputium.* *Vid.* Höfvþ.

Havfþíngi (Höfdíngi) *n. præfectus, magnas, dux H. III.* (*Verbotenus vir capitalis l. primarius, eodem modo formatum a voce* Havfud *ut* Capitaneus *a* capite). *Dan.* Hövding, Hövedsmand, *Germ.* Hauptmann *&c.*

Havgg (Högg) *n. plaga, verber.* *Adde* *Dan.* Hug, *Germ.* Hieb, *Lapp.* Have, *Finn.* Haawa, Hackan. *Cfr.* *Angl.* Hewing. *Vid.* Havggva.

(at) Havggva *l.* hôggve (ek Havgg *l.* heygg, hió, havggvinn) *cædere, secare, ferire.* Havggvaz orþom á *maledictis invicem insectari S. II.* 8. *Dan.* hugge, *Germ.* hauen, *Angl.* hew, hack, *AS.* heavian, *Lapp.* havggadam, *Finn.* haawoitam, *Gr.* ἀικίζω, *Lat.* icio. *Cfr.* *isl.* hacka, *Dan.* hacke, *Germ.* hacken, *Angl.* hackle *cet.* *Vid. Gl. Synt.*

Havggvardr *m.* (*serpentis nomen*) *feriens, vulnerans* † *GS.* 21. *Vid.* Havgg, Havggva.

* Haugr *tumulus: tumulus sepulchralis.* *Dan.* Höj, *Germ.* Hügel,* *Al.* Hoh, *Angl.* Hogh, *Lapp.* Havdde. *Adde* *COſs.* Chogh *mons Pers.* Choh *&c.* *Vid.* Hárr (*altus*) *in nota.*

* Haukr *m. accipiter.* *Adde Dan.* Hög, *Germ.* Habicht, *Finn.* Haucka, *Pers.* Aukarih *l.* Akareh, *it.* Tohgan (*H*), *Samscr.* Sakunta. *Vid. Gl. N. & Or. S.*

Haukſtalda *S. III.* 19. *O.* 5. *principum l. nobilium virorum.* *Observarunt interpretes quod vox hæcce occurrat, eodem casu apud Thiodolfum juniorem, poëtam, in Edda Snorroniana, & in sylva nomenclationum ibidem. Posteriorem*

riorem partem quod attinet ea videtur in nom. sing. fuisse ſtaldr *l.* ſtaldi *a:. stab. liens l. stabilitor, quod heroes prisci, venationibus dediti (orientalium more) accipitribus sedem in alis suis præberent, vel in humeris. AS.* Hægſteald *princeps, heros, vir nobilis l. miles. Cfr.* Haukr *&* Stallr *i.*

* Havlldr (Havldr, Höldr) *vir S. II. β. 19. alias insignis colonus i. e. proprium fundum tenens, unde proverbium* havldr í búi. *Vocem hanc a verbo* halda (*tenere*) *deducendam censeo.*

* Havll *f. aula* (*v. c.*) *Adde Copt.* Auli, *Turc.* Awli, *Samscr.* Chiauli, Aala, *Gr.* ἀυλη *cfr.* αυλις *domicilium.*

Havllzti (*scribitur alias varie apud veteres* hellzti, hellti, hölti) *positum pro* hellzt *maxime, adeo, vel* hellzt til *nimis. H. III. 27. Obs. 42.* Til *in antiqvo sermone interdum respondet Angl.* to, *Germ.* zu *&c. sufficientiam l. nimietatem indicanti. Cfr.* Til *i. Gl. N. & S.* Eg. Sk. *pag.* 314.

Havnd (Hönd *in compos.* Hand *pl.* Hendvr) *manus.* Til handa (*hodie simpliciter* handa) *in usum l. commodum, proprie ad manus alicujus H. I.* Mein ero fvr höndom *mala impendent S. I. 36.* Taka havndom *comprehendere S. II.* Kemr at hendi *incidit S. II. β. 31. Dan. Germ. Angl. & AS.* Hand, *AS.* Hond, *MG.* Handus, *Samscr.* Haſta. *Cfr. CBrit.* Neddar, *Pers.* Daſt, Deſt, *id. Vid.* Lófi *i.*

(at) Havndla (ek Havndla, havndlaða, havndladr) *tractare, administrare G. I. 7. Hinc Dan.* handle, behandle, *Germ.* handeln, behandeln, *Angl.* handle, *AS.* handlian *&c. Ab* Havnd (*manus*) *s. Cfr. Gl. N.*

Havpto *vid.* Hapta, Haptr, Hepta.

Havrgefn *vid.* Hörgefn.

* Havrgr (Hörgr) *) *ara, idolum lapideum l. delubrum H. I. 4. Cum vox eadem in adagio antiqvo adhuc inter Islandos usitato scopulum, petram, l. rupem notet, sed inter* Havrgr *&* Hof (*fanum tectum*) *in historiis et legibus nostratium veteribus, satis clara distinctio semper reperiatur, illam vocem opinor significare partim aras vel idola lapidea partim delubra numinum borealium non tecta, sed ingentibus lapidibus columnarum instar circumposita & altaribus plerumqve ornata, quæ nostris etiam diebus in Scandinavia & magna Britannia haud raro videntur. Hinc patet cur talia idola & delubra in* Ol. S. Tr. *fracta vel rupta fuissse referantur*

*) *Non* Hörg *in nominat. sing. uti legitur in Gl.* Kriſtni S.

tur *). *Minime obstat epitheton* há-timbradr (Hyndlol. 19. Grimn. m. 16.) *cum primitiva vocis* Timbr *notio respiciatur.* (*Cfr. etiam* * Timbra *in Gl. T. I.*). *Appellationem divarum in Oda* Hrafnagaldr *str.* 20. *ab* Havr *l.* Havrr (*linum*) *desumtam puto*, *uti* Havrgefn *i. pp. nisi* Havrgar *eo loco notet divos inferiores*, *sub lapidis specie ab antiquissimis Scandis adoratos*, *sed jam subordinatos Asis primariis*, *qui præcedente versu* alta numina *salutantur.* *Cum nostro* Havrgr *confer AS.* Hearg, Hearch *ara*, *idolum*, *fanum*, *Al.* Harag *lucus* Haruch *nemus Pelv.* Here, Hara *mons*, *Gr.* ὀργας *locus l. lucus Deo sacer*, ἕρκος *delubrum non tectum sed septo sive petris circumstructum*, *qvalia iis vetustissime in usu fuerunt* **). *Cum nostro* Havrgr (*ara*) *confer porro MG.* Haurja *focus*, *AS.* Heorth & *cætera cognata sub* Arinn *s.* *Circa etymum consule* Hárr *altus.*

Havrpofláttr *m.* *Pulsus citharæ.* *Ab* Harpa *s.* & Sláttr *pulsus á* Slá *i.*

Havrpoftrengr *m.* *chorda l. nervus citharæ.* *Vid.* Harpa *s.* & Strengr *i.*

Havrr, Havr *l.* Hörr, Hör *linum.* *Dan.* Hör, *Pers.* Zeir. *Cfr. Angl.* Hurl *linum pexum*, *Pers.* Perk *semen lini*, *Lapp.* Harppa *filum cannabinum.* *Forsan ab* Hár *pilus.*

Havrvnd (Hörvnd) *n.* *cutis humana exterior SL.* *Verisimiliter ab* Hár *pilus.*

* Haufs (Haus) *m.* *caput B. I.* 13. *Calva AM.* 78.

Hedan *vid.* Heþan.

(at) Hefia (ek * Hef, hóf, hafinn) *attollere*, *sublimem vehere S. III.* 57. Hófz at lopti *tollebatur in altum V.* 27. Hafit í vagna *sublatum in vehicula G. II.* 36. Hefia út *efferre* (*funus*) *AM.* 100. Hér hefvr qviþo *Hic incipitur carmen.* *Adde Angl.* heave, *AS.* hefan, heafian, *MG.* hafian *it.* *Gr.* κουφοω *levo*, *adlevo.* *Vid.* Hárr, Hafa.

* Hefk

*) *Propria investigatione hanc sententiam adeptus legi in libro manuscripto patruelis mei doctissimi* Joh. Olavii (*Hypnonesiensis*) *qvem* (*collationem latinarum vocum cum septentrionalibus continentem*) *beneficio illustriss.* B. Thorlacii *mutuatus sum*, *hæcce seqventia:* "Havrgr — Ara *tu-*"*mulus*, *scopulus*, *eminentia*, *qvicqvid struis instar extuberat*; *superest apud Islandos:* Nú eru "ecki uppi nema hædstu hörgar: *non nisi summæ eminentiæ* (*scopuli celsissimi*) *nunc* (*supra* "*nives*) *extant.* *Hinc* Ara *strues lapidea super qva victimas sacrificarunt.* *Ex eadem similitudine* "*Scandis* Hörgr *i. e.* Ara *unde* Hyndluliód *IX.* 5. hörgr hladinn fteinum *ara lapidibus ex-*"*structa.* Fridþiófsfaga: Hún raud hörginn ɔ: *aram* (*sacerdotula sangvine*) *perunxit.*" *Cfr.* B. *Halthoris Lexicon Islandicum et scripti mei:* Forsög til Forklaring over Ossian &c. *Sect* 2*dam de cultu lapidum in septentrione agentem.*

**) *Sic etiam forte nostrum* Bauta-fteinn *cognatum est Gr.* βαιτυλος *idolum rude lapideum*, *petra divino cultu honorata.* *Cfr. Pers.* Büt *idolum* Bütkede *delubrum.*

* Hefk *pro* hefi ek. *Vid.* Hafa.

(at) * Hefna (ek Hefni, hefnda) *ulcisci.* *Dan.* hævne. *Forte ab* Hafa *capere, nancisci, habere.*

* Hefnd *f.* (*in pl.* Hefndir) *ultio, vindicta. Scribitur* Hefnt *AM.* 87. *HM.* 5. *Dan.* Hævn. *Vid.* Hefna.

Heg *pro* hög *l.* hæg *dextra.* *AM.* 46. *Vid.* Hagr.

* Heid (Heiþ *l.* Heidi) *f. tesqva, desertum montanum. Proprie i. q.* Hæd *altitudo, locus editior. Dan.* Hede, *Germ.* Heide, *Angl.* Heath, *COfs.* Bedirr. *Cfr. MG.* Haithi, Haithja *campus ager,* haithivifks *agrestis, sylvestris it.* Heidr *i.*

Heidíngi (Heiþíngi) *m. tesqvarum incola i: lupus AQ.* 8. *Posterius gentiles ita a Christianis nominati sunt, aut a græco ἐθνικος, aut etiam propter habitacula in locis montanis & desertis, cum reliqui terrarum borealium incolæ christianam religionem amplexi fuerint. Sunt qui eos nomen duxisse putant ab adoratione petrarum in collibus & editioribus locis sitarum. Cfr. Dan.* Hedning, *Germ.* Heide. *Angl.* Heathen, *AS.* Heden, Hæthen, *MG.* Haithus. *Vid. Gl. Synt.*

Heidr (Heiþr) *adj. serenus* *) *S. III.* 52. *AS.* hæd, had, *Germ.* heiter, *Gr.* αἴθριος. Heid, Heidrikia *serenitas, æther* (*Al.* Heidere, *Hib.* Aedhar, *Finn.* Seyas, *Gr.* εὐδία, αἰθρία) *unde verbum* heida *serenare, CBrit.* huddo. *Forte ab* Hæd *altitudo, altum. Vid.* Heid *i.*

Heilaglega *sanctiter G. III.* 8. *Dan.* helligen, hellig. *Vid.* Heilagr.

* Heilagr, *alias* helgr *sanctus; proprie* (*ut videtur*) háligr *altus, excelsus:* Heilavg fiavll *sacri l. alti montes S. II.* p. 26. Heilavg vavtn *aqvæ sanctæ l. ex alto defluentes H. II.* 1. *Qvod prisci gentiles elementis, in specie aqvæ et lapidibus, divinum cultum exhibuerint, satis notum est. Dan.* hellig, *Germ.* heilig, *Ang.* holy, *Al.* heilac, *AS.* haleg, halig, halg. *Cfr. Pelv.* halae, halaetfche *purus CBrit.* Heilog *apex, cacumen***). *Vid. Gl. Diatr. v.* háligr, *Gl. N. v.* óheilagr & Helgr *i.*

* Heill *f. salus, fortuna S. II.* 25. *cæt. Dan.* Held, *Germ.* Heil; *Angl.* Health, *AS.* Hæl, Hal, *MG.* Haili, *CBrit.* Hwyl, *Pers.* Hal *it.* Hall (*H.*). *Cfr. Gl. Synt.*

* Heill

*) *Olim sine dubio altus, exaltatus. — cælum enim serenum nubibus altius.* Zend heetun, heethem *Hinc subst.* Heidr *olim verisimiliter celsitudo, jam transl. honos, unde Dan.* Hæder *id. &c.*

**) *Etymologiæ vocis hujus in T. I. magis convenit CBrit.* halawg *sacer, execrandus.*

* Heill *n. omen, auspicium HB.* 4. *S. II. a.* 19. 20. *AS.* Hel. *Verisimiliter ab* Heill *s.*

*Heill *adj. salvus, incolumis, integer.* Heill hvgr *integer animus S. II. a.* 7. *AM.* 94. Kom þú heill *salvus adesto. H. I.* 31. *Dan.* hel, *Germ.* heil, *Angl.* whole, healthfull, *AS.* hal, *Al.* hailer, *MG.* hails, *CBrit.* holh, hwylus, *Pers.* chalak (*H.*) *Gr.* ὅλος, οὖλος. *Ponitur interdum per se, loco exclamationum: salve, euge! Dan.* Hil, Held, *Germ.* Heil, *Angl.* Hail, *AS.* Hal, *MG.* Hails *). *Cfr.* Heill *s.* Heilrádr, Heilsa *i.*

Heilrádr *in consiliis salutaris, alias i. q.* heill *integer mentis, probus CBrit.* hael. *Cfr. Gr.* ἵλαος *propitius. Vid.* Heill *s.*

(at) Heilsa (ek Heilsa, heilsada) *salutare Dan.* hilse, *Angl.* hail, *AS.* hal, halettan, *MG.* goljan. *Vid.* Heill *s.*

* Heim *domum* (*v. c.*) *Dan.* hiem, *Germ.* heim, *Angl.* home, *AS.* ham. *Originitus forte nihil aliud est quam acc. sing. vocis* Heimr *i. Cfr.* Heima, Heiman *cæt.*

* Heima *domi* (*v. c.*) *Dan.* hiemme, *Germ.* daheim, *Angl.* home, at home. *Al.* heimi. *Cfr. CBrit.* yma *hic* (*adv. loci*) *Pers.* hem *una, simul Gr.* ἅμα. *Vid.* Heimr *cæt.*

Heiman *ab domo AM.* 33. *Dan.* hiemme fra *&c. Vid.* Heim, Heima, Heimr.

Heimbod *n. convivium* † *GS.* 9. *Verbotenus: invitatio in domum. Vid.* Heim *&* Bod, Bióda.

Heimför *f. domuitio H. III.* 38. *AS.* Hamfare, *Dan.* Hiemfart. *Vid.* Heim *&* För *l.* Favr.

Heimir *m. domesticus B. I.* 25. *Ab* Heimr *i. Cfr.* Heima, Heimr, *& Ind. n. pr.*

* Heimr *m.* A) *domus* (*forte v. c.*), *domicilium Dan.* Hiem, *Germ.* Heimat, *Angl.* Home, *AS.* Hæm, Ham, Homa, *MG.* Haim, Heim, *Finn.* Huone, *Samscr.* Gembhu. B. C) *Mundus, terra regio l. ditio H. III.* 33. *Obs.* 50. **). *Pers.* Zemān, *Zend.* Zemo, *Slav.* Zemlia, *Sanscr.* Dhama, Dschiami, Gemma. *Adde Pers.* Siehan *mundus Pelv.* Guehan. D) *Coetus domesticus, comitatus,*

---

*) *Cognata videntur: Gr.* ἵλαος *lat.* hilaris, *Gr.* ἀλθω-σω-αινω *sano. Germ.* heilen, *Angl.* heal, *Dan.* helbrede *&c. Gr.* ουλω, ουλυω *sanus sum, valeo; CBrit.* heilio *propinare it.* (at) Heilsa *i. p. p.*

**) *Schevingius vertit: dimidium regni l. dimidium* Heimum; *addens hæcce in notis:* "Heimr *abbreviatum puto nomen regionis* Sólheimr *qvod nominatur in* Helgaqv. H. *b.* Ima *vel si minus ista regio intelligatur, aliqvod tamen regionis nomen cum voce* heimr *compositum.*"

mitatus, *S. III.* 40. *Obs.* 46. *MG.* Hiuma. *Omnia forte a Pers.* hem *una, simul Gr.* ἅμα. *Cf.* Heim — Heimir *incl. s.* *).

Heimska *f. vecordia, stultitia MG.* 72. *Pers.* Hemaket. *Vid.* Heimskr.

*Heimskr *stultus B. I.* 24. *Proprie domi manens; qui vitam semper domi egit.* (*Dan.* Hiemfödning, *Angl.* home-bred). *Vid.* Heimska, Heimr.

(at) Heimta (ek *Heimta, heimta *l.* heimtada, heimtr *l.* heimtadr) *α*) *poscere, β*) *arcessire, recuperare Dan.* hente (*posteriore sensu*).

* Heipt *f. sævities, ira vehemens; in pl.* Heiptir *iræ. Hinc isl.* heiptigr, heiptygr, *Dan. & Germ.* heftig *vehemens, iracundus.*

Heiptgiarn *iracundus, iracundiæ deditus S. III.* 29. *Vid.* Heipt & Valgiarn *i.*

Heiptmóþr *iracundus, iracundia æstuans, l. defessus AQ.* 32. *Vid.* Heipt & Módr.

Heiptyrdi *n. pl. sæva dicta S. II, β.* 9. *Vid.* Heipt & Ord.

* Heit *n. promissum.* At ſtrengia heit *vovere, sacro promisso se adstringere; sic etiam Latinis: fidem adstringere. AS.* Gehát, *Germ.* Verheissung, *Dan.* Forjættelse. Heit *alias minæ,* (*mala promissa*) *it. desponsio; cfr. Finn.* Hææt *nuptiæ. Vid.* Heita, Heitom.

(at) *Heita (ek Heiti, hét, heitinn) A) *vocare, nominare* B) *promittere it. minari* **). Heita at rúnom *compellere in colloqvium.* Hetomc Þiódkonúngi *Regi inclyto me despondi S. III.* 34. *Cfr. Germ.* heissen *vocare MG.* haitan *vocare, poscere, jubere Gr.* αἰτεῖν, *AS.* hatan *dicere, promittere, Dan.* forjætte *promittere* (*al. isl.* fyrirheita), *Germ.* verheissen, *AS.* bihatan, *MG.* gahaitan, *Angl.* hette, *Pers.* veiden *l.* feidenkerden. *Hinc etiam isl.* heitinn *appellatus, nominatus AS.* haten, *MG.* haitans, *Angl.* hight. *Vid.* Heit, Heitom.

Heitom *AM.* 18. *Abl. plur. aut ab* heit *minæ sive* Heiti *nomen cum forte alludatur ad nomen proprium* Atli (Attila) *et vocem Germanicam* Adler (*Gr.* αετος) *aqvila, vel alias his similes. Cfr.* Heit *s.* ***).

Heitr

*) *MG.* Heim *villa vicus Vet. Pruss.* Kaima, Gr. κωμη. *Finn.* Huone-cunda *familia est isl.* Heimkynni.

**) *Aliud est isl.* (at) heita, (ek heiti, heitta, heittr) *calefacere, Dan.* hede *&c. ab* heitr *i.*

***) *Eodem modo Rex Sverrerus proprium somnium interpretabatur:* at madr ſá á elldinum lá mundi vera Erlíngr Jarl er þá tók at elldaz *&c. Plura huc pertinentia in* Joh. Erici Observ. ad Ant. Sept. p. 25. 26.

Heitr *fervidus, ardens. Dan.* hed *l.* heed, *Germ.* heiſs, *Angl.* hot, *AS.* hat. *Cfr. Isl.* Hiti A) *veteribus ignis; vet. Germ.* Eit, *Uigur.* Ot, *Pelv.* Nita, Atesch, *Zend.* Ateresch, Athre, *Perſ.* Atesch, Ader, Azer, *Gr.* αἶϑος. B) *prisco & recentiore sermone ardor, calor Dan.* Hede, *Germ.* Hize, *Angl.* Heat, *AS.* Hæte, *Gr.* αἶϑος, *Samscr.* Tiſhna, Tſchuda. *Cfr. MG.* Haito *febris ardens. Pers.* Hitg *radius solis* (*H.*).

* Hel *f. Orcus, mors, mortis l. inferni Dea* *) (*Morta, Hecate l. Proserpina borealis*) *S. II. β.* 21. *AM.* 95. Heliar gánga *ad orcum ire HB.* 7. Til heliar *deorsum GG.* 8. Í hel drápo *ad necem usque cædebant AM.* 38. *Cfr. AS.* Hel, Helle *mors, infernus, mortis Dea, Angl.* Hell *infernus, Germ.* Hölle, *MG.* Hali. *Hinc Isl.* Hel-víti *infernus* (*proprie inferni l. mortis poena*) *AS.* Helvite, *Dan.* Helvede. *Cfr. CTart.* Öly *mors, Ar. Pers.* Helak *exitium* (*unde* helak numuden *occidere*) *Hebr.* Hhil *dolor* Hhola *dolorificum CBrit.* Hell *horrida, terribilis Gr.* ὄλη *perniciosa* ἐλαφος *mortuus cæt.*

* Heldr (Helldor) *adv. magis, potius, sane, impendio l. adeo. Dan.* Heller, *Al.* Halt, *AS.* Gehældre, *COſr.* Filder. *Cfr. Gr.* ἄλλα, *CBrit.* Nailldu.

* Helgr *sacer B. I.* 18. *Vid.* Heilagr *s. Cfr. porro Hib.* alga *nobilis Vaſc.* algo *generosus it.* Helgi *in. ind. n. pr.*

Helför *f. exequiæ G. I.* 7. *Vid.* Hel & För.

Helfúſs *necis adpetens AQ.* 43. *Vid.* Hel & Fúſs.

* Hellir *m. antrum, spelunca. Dan.* Hule, *Germ.* Höle, *Al.* Hol, *Angl.* Hole, *MG.* Hulundi, *Finn.* Culju, *Lit.* Ula, *Pers.* Hilir *l.* Helir (*H*) *Gr.* κοῖλη — *qvæ omnia qvoad etymum convenire videntur Isl.* Hol, Hola, *foramen, caverna cæt. ab* holr *cavus. Cfr.* Hella, Hallr *petra, lapis, rupes. Vid.* Holgrafa, Holvnd *i.* & Hallr *s.* (*in nota*).

Helo

*) *Convenit dira hæcce borealium Dea Indorum alteræ* Kali *dictæ. Ambo lethum & pestem adferunt atque bicolores describuntur* (*unam nempe corporis partem albam, sed alteram nigram aut lividam gestantes*) *ambæ serpentibus pro comâ utuntur &c. Lunam ambæ* (*uti etiam Grajorum* Hecate) *originitus notasse videntur. Et* Helæ & Kalæ *attribuuntur eqvi mortem ac pestem portendentes; illius enim plebi Danicæ adhuc notus est sub nomine* Helheſt (Helæ *l. mortis eqvus*) *hujus autem Indis hodiernis sub nomine* Piſchaſcha. *Tertius mortifer eqvus* Kalighi *dictus — originitus forte a* Kali *illa nomen ducens — Deum* Wiſchnu *vehet cum mundum & humanum genus destructurus adveniet. Mirâ porro convenientiâ eqvi* Helheſtr & Kalighi (*ille a Danis hic ab Indis*) *tribus tantum pedibus ingredientes finguntur; albus huic color sed pallidus illi vulgo attribuuntur. Addatur eqvus Plutonis, inferorum principis, apud Græcos* Alaſtor (ἀλάστωρ) *dictus. Cfr.* Nialæ *nostra Cap.* 120. *de cano mortis eqvo relationem, ut et Apocal. C.* 6. *v.* 8.

Helo *morte l. lethali sudore aut* Hélo *pruina H. III.* 42. *Obs.* 62. (Héla *pruina est AS.* Heolca *cfr. Finn.* Halla *gelu it.* * Hel *in Gl. T. I. &* Kaldr *i.*)

Helreid *f. vectura ad inferos HB. Vid.* Hel *&* Reid.

Helstafir *m. pl. colloqvium funestum l. lethifera dicta H. I.* 29. *Obs.* 56. *Vid.* Hel *&* Stafr.

Helta *pro* hélt ei *non tenuit AM.* 58. *Vid.* (at) Halda.

Helvegr *m. via ad inferos. Vid.* Hel *&* Vegr.

Hencli (*pede*) *AQ.* 32. *Vox alibi non occurrens. Vid. Obs. ibid.* 124. *Mihi videtur nihil aliud esse qvam* hengli (*a nomin. sing.* hengill *pendens, suspensus, qvâ appellatione mons qvidam altus Islandiæ adhuc fruitur*) *i. e. suspenso l. exporrecto pede. Vid.* Hánga, Hengia *i.*

Henduz (*pro recentiore* hendtust) 3. *pers. pl. impf. verbi deponentis* (at hendaz) *manibus invicem jactare; ab activo* (at) henda *jactare.* Hendvz heiptyrdom *jaculabantur iracunda verba AM.* 85. *Ab* henda *proprie manu capere, contingere it. jaculari AS.* hende, hentan *conv. lat.* hendo, præhendo *& Gr.* χανδανω *capio. Adde Pers.* endachten (*imper.* endaz) *jaculari. Nostrum originitus ab* Hönd *l.* Havnd *manus s.*

(at) Hengia (ek Hengi, hengda, hengdr) *suspendere. Dan.* hænge, *Germ.* henken, *Angl.* hang, *AS.* hangian, *MG.* hahan, *Lapp.* hængastam, *Pers.* avichten *). *Ab* hánga (ek hángi, héck, hánginn) *pendere, hærere* (*Dan.* hænge, *Germ.* hängen, *Angl.* hang *&c.*) *qvod ab* hárr *altus.*

* Heppinn *felix, fortunatus S. II. Angl.* happy. *Ab* Happ *n. fortuna* (*CBrit.* Happuswrydd), *unde isl.* Ohapp, *C. Brit.* Anhap *infortunium; isl.* óheppinn, *CBrit.* anhappus, *Angl.* unhappy *infelix. Cfr. Lapp.* Dapatus *casus fortuitus.*

Heptr *vinctus, constrictus* † *GS. I.* (*AS.* hæft, *Dan.* hæftet *&c.*) *Part. pass. verbi* (at) hepta, *Angl.* hopple *&c. Vid.* Haptr, Hapta.

Hér *adv. hic Dan. AS. & MG.* her, *Germ.* hier, *Angl.* here, *Pers.* derin (*H.*). *Cfr. CBrit.* ger *prope.*

Her *vid.* Herr.

Herbaldr *m. bellipotens dux S. III.* 18. *AS.* Herebald. *Vid.* Herr *&* Baldr.

(at) Herda (ek Herdi, herda *l.* herdta, herdr *l.* herdtr) *indurare VQ.* 16. *Dan.* hærde, *Germ.* härten, *Angl.* harden, *CBrit.* hyrddu. *Vid.* Hardr.

Hergiarn *bellicosus S. III.* 20. *Vid.* Herr *&* Valgiarn.

Her-

---

*) *Forte magis cognatum nostro* hefia (hafinn) *sustollere, elevare qvod similiter ab* hárr (hávi) *altus*.

Herglavtvþr *m. bellantium perditor B. II.* 18. *Vid.* Herr & Glata.

* Heriafavdvr *l.* Heriafadir *m. populorum l. copiarum pater* † *GS.* 15. *Vid.* Herr & Fadir.

* Herian *m. dux bellicus, imperator, l. Othini nomen adscititium (vi vocis bellicus sive destructor), G. I.* 18. *Obs.* 24. *Cfr. Zend.* Hereté *dux* (*isl.* Hertogi, *Dan.* Hertug, *Germ.* Herzog) *it. Pers.* Herameh *prædator, Samscr.* Hara *destructor (nomen Schivæ, solis Dei). Cfr. isl.* Hari (*cæt. casib.* Hara) *imperator, dominus, recent.* Herra, *Dan.* Herre, *Germ.* Herr *it. Lat.* herus, heros, *Gr.* ἥρως. - *Nostro cognata sunt isl.* (at) heria (ek) heria, heriada) *bellum gerere, exercitu vastare Dan.* hærje, hærge, *Germ.* verheeren, *AS.* herian, hergan, *Al.* herran, *Angl.* harrow, *Samscr.* hara, *Pers.* charah-kerden, *Gr.* περθω, *Cfr. MG.* hirian *accedere, venire. Vid.* Herr, * Heri, * Einheri, * Heriafavdvr.

Herkonúngr *m. rex militaris SL. Vid.* Herr & Konúngr.

Hermdarlitr *m. vultus iracundus l. tristis. H. II.* 4. *Ab* Hermd *inusitate pro* Harmr *ira q. v. et* Litr *i.*

Hermegir (*in nom. sing.* Hermavgr) *viri militares H. III.* 4. *Vid.* Herr & Mavgr.

Hernaþr *m. exercitia bellica, expeditio militaris, it. vastatio, expugnatio, Gr.* ἀιρησις, περσις. *Vid.* Heria, Herian.

Hernvma *G. I.* 8. — *et.*

Hernvminn *S. II. β.* 7. 8. *bello captus l. capta. Vid.* Herr & Nema.

Herr *l.* Her *m.* A) *multitudo, cœtus, conventus numerosus H. II.* 14. *AM.* 91. B) *exercitus H. I.* C) *Hostis l. vastator HB.* 9. (*nisi hic potius intelligi debeat: congeries lignorum ex omni genere*) *Dan.* Hær, *Germ.* Heer, *Angl.* Here, *AS.* Her, *Al.* Heri, *MG.* Harjis. *Cfr. Pers.* Her *omnis,* Herb *bellum pugna Gr.* ἄρης *id. Vascon.* Heri *homicidium* *). *Vid.* Heria, Herian *cæt.*

Hersaga *f. annunciatio belli; relatio de adventu exercitus hostilis H. III. Vid.* Herr & Saga.

Hercip *n. navis classica H. III. Vid.* Herr & Skip.

Hersiadarr *m. dux copiarum S. II. β.* 36. *Vid.* Herr & Jadarr.

Hersir *m. dux, satrapa G. I.* 8. *Præfectus AM.* 97. *Vid.* * Hersborinn, Herr, Herian **).

Her-

*) *Cognatum forte est Pers.* Kerih *bellum* (*Dan.* Krig, *Germ.* Krieg).

**) *Ab.* Herr *l.* Her *similiter deducuntur.* Hertogi *dux Dan.* Hertug, *Germ.* Herzog, *Zend.* Herete, *cfr. Samscr.* Karthava *dux l. princeps tertii ordinis. Vid.* Herian *l.*

Hervapn *n. pl. arma, armamenta. Vid.* Herr *&* Vapn *).

Hervegr *m. via publica Al.* Heruuech, Herstraze, *Germ.* Heerstrasse. *Vid.* Herr *&* Vegr.

Hervi *l.* Hersi *pernicies AQ.* 18. *Obs.* 76. *Forte a* Herr *s. Cfr. Germ.* herb *amarus, acer.*

Heslikylsa *f. clava corylæa H. III.* 25. *Cfr. ibid. Obs.* 40. (Hesli *corylus Dan.* Hæsel, *Germ.* Hasel, *Angl.* Hazel; Kylfa *clava Dan.* Kölle, *Germ.* Keule, Kolbe, *Angl.* Club, *CBrit.* Culpa; *Finn.* Culi, Culicka).

* Hestr *m. eqvus. Dan.* Hest, *CBrit.* Eddestr, *Lapp.* Hæbosh; *Ind.* Haha, *Pers.* Esb, Esp (*alias etiam Isl.* Ess). *Cfr. Ind.* Hasta *elephas.*

* Hétomc *pro* hét ek mik *S. III.* 34. Hétomc þiódkonúngi *Regi celebri me despondi. Vid.* (at) Heita.

* Hetta *pro* * Hætta *periclitantur HM.* 21. Heygg *vid.* (at) Havggva.

(at) Heyia *l.* há (ek heyia *l.* * hái, háda, hádr) *agere* (*forsan v. c.*) *Cfr. Germ.* thuen *l.* thun, *Angl.* do. *Vid. Gl. Diatr.*

(at) Heyra (ek heyri, heyrda) *audire. Dan.* höre, *Germ.* hören, *Angl.* hear, *AS.* hyran, *MG.* hausian, *CBrit.* gwrando, guranduw, *CChuns.* raaraw, *OC.* baijan, *Gr.* ἀιω, ἀκροαομαι.

Héþan (* Hédan) A) *hinc Dan.* heden, *Angl.* hence, *AS.* heonan, *Gr.* ἔνθεν, ἐνθενδε. B) *hic* (*ut videtur*) *AM.* 36. *Gr.* ἔνθα.

Hiá *apud, cum. Dan.* hos, *Germ.* bey, *Angl.* by. *Cfr. Germ.* hie, *CBrit.* heibio, *Lat.* juxta, *Gr.* δια. *Vid. Gl. Synt.*

(at) Hiala (ek hiala, * hialda) *fabulari S. I.* 6. *Forte originitus: strepere, garrire. Cfr. Gl. N. &* Hialdr *i.*

Hialdr (Hialldr) *m. prælium AM.* 46. *Proprie strepitus* (*armorum*). *Cfr. Gr.* κελαδος *sonitus, strepitus. Vid. Gl. N.*

Hiálmdrótt *f. agmen galeatum G. II.* 14. *Vid.* Hiálmr *&* Drótt.

* Hiálmr *m. galea. Olim tegmen qvodvis l. indumentum* (*in specie militare*) *ut in carmine AQ. notare videtur; vid.* Aringreipr *s. Dan.* Hielm, *Germ. AS. & CBrit.* Helm **), *Angl.* Helmet, *Lat. Barb.* Helmus. *Cfr. vet. Pr.* Chelmo *pileus Pers.* Jalmeh, Jelmeh *l.* Jelmeh *lorica annularis Gr.* ελυμα *operimentum qvodvis. Cfr. Gl.* Or. *S.*

Hiálmvitr *tegere callens H. II.* 50. (Hiálmr *umbella, quod ab* hylma *celare, tegere, iterum forsan ab* hylia, *ejusdem;*

---

*) *Cfr.* Hervádir *indumenta militaria, AS.* Herevad. *Ab.* Herr *&* Vád *l.* Vad *i.*

**) *Angl. & AS.* Helm *gubernaculum cognatum est isl.* Hiálmr *l.* Hiálmvn *id.*

ejusdem fere sensus verbo, derivando. Vid. Hiálmr.

Hiálp *f. adjumentum, auxilium. Dan.* Hielp, *Germ.* Hülfe, *Angl. AS. & CBrit.* Help, *AS.* Hylp, Helpe, *Al.* Helfa, *Gr.* ἄλκαρ. *Cfr. Gr.* ἄλξις *defensio it. Finn.* helppo *facilis it.* Heill (*salus*) *s.*

(at) Hiálpa (ek hiálpa, hiálpada, hólpinn) *juvare salvare* (*forte v. c.*) *Dan.* hjelpe, *Germ. & Al.* helfen, *Angl.* help, *AS.* helpan, *MG.* hilpan, *CBrit.* helpu, *Lett.* gelbmi, *Pers.* chalas-kerden, *Gr.* ἀλκῶ. *Vid.* Hiálp, Heill.

Hialt *n. capulus. Dan.* Hielte, *Angl. & AS.* Hilt, *AS.* Hielt, Hylt, *Al.* Hilze, Helze. *Forsan ab* Hallda (hélt) *tenere, uti capulus a capere.*

[Hiarþar] sveinn *m. opilio. Vid.* * Hiörþ *l.* Hiörd, (*Angl.* Herd, *MG.* Hairda) *& Gl. Synt.* (*non Diatr.*) *voce* Hird. *Adde Germ.* Herde, *Lith.* Gardas, *Lapp.* Orddo, *COss.* Sturtha. *Cfr. lat.* Ordo; *it. Pers.* dscheriden *pascere, pasci. Vid.* sveinn *i.*

* Hiarta *n. cor.* (*forsan v. c.*) *Qvidam vocem hanc derivare volunt ab* hardr *durus s. Adde ISamscr.* Herda (*cor*) *COss.* Serde, *Livon.* Ssirde, *Litt.* Ssirdis, *Zend.* Erezem.

Hiartarætvr *cordis radices* † *GS.* 22. *Vid.* Hiarta & Rót.

Hiartblóþ *n. sangvis cordialis S. II. β. Vid.* Hiarta & Blóþ.

Hildileikr *m. Bellonæ ludus* ɔ: *prælium. S. II. β.* 21. *Vid.* Hildvr & Leikr.

Hildimeiþr *m. bellonæ columen* ɔ: *miles fortis S. II. β.* 36. *Vid.* Hildvr & Meidr.

Hildíngr *m. bellator l. princeps. Vid.* Hildvr.

* Hildvr (Hildr, Hilldvr) *f.* 1) *Bellona borealis.* Hildr hefir þú ofs verit *Bellona nobis fuisti l. evasisti H. III.* 21. *Nominatur inter Valkyrias l. deas bellicas* Völofpá *stropha* 30 (*Ed. Res.*) 2) *pugna, bellum.* Hilde *in Angl. sax. iisdem utitur significationibus. Poëma Anglosaxonicum* de rebus gestis Scyldingorum, regum Daniæ *quod celeberrimus noster Thorkelinus jam primus in lucem edit*, Hildæ, *gentilium borealium Deæ, crebram mentionem facit. Vox ipsa sæpe occurrit in nominibus propriis principum & heroum e populis, qvos Graji & Romani olim barbaros vocarunt, nempe: Gothis, Vandalis, Longobardis, Francis cet. e. gr.* Hilderic (Childeric) Hildebert, Hildebrand *p. p.; similiter inter nomina muliebria e. gr.* Brunhild (*nostrum* Brynhildr) Clothild, Sonilda (Svanhildr) *&c. ut nostratia taceam. Hinc etiam multifariæ armorum et pugnæ appellationes in nostra & AS. lingva a. gr.* Hildarbord (*AS.* Hildebord) *scutum.* Hildr, *occurrit in Lexico Cambro-Britannico Richardi sine ulla explicatione.*

Hilmir

Hilmir *m. rex, princeps, proprie protector, AS.* Helm; *a verbo at* hilma *l.* hylma *celare, protegere. Cfr. CBrit.* Llyw *gubernator, imperator.*

Hilmstafir *milites S. II. 22. Vid. omnino Obs. ibid.* 36.

* Himin (Hifin) *m. cælum, tegmen Dan. & Germ.* Himmel, *Angl.* Heaven, *AS.* Heofen, *MG.* Himins, *Al.* Himil, *Æstn.* Toeiwas, *Lett.* Debbes, *CBrit.* Nyf, Wybr, Wybren, *Samscr.* Vioma (*it.* Himala *deorum habitaculum*) *Pers.* Sifir (*adde Pers.* Hova *aër H.*) *Pelv.* Schmia. *Cfr. Lat.* dium, *Samscr.* Dio, Diau *), *it. isl.* Himna *membrana, cuticula, præsertim pellucida Gr.* ὑμήν. *Vid. Gl. Synt.*

Himinskaut *n. pl. cardines cæli S. I.* 10. *Vid.* Himin *&* Skaut.

Himinvánga *H. II.* 15. *Aut acc. pl. á* Himinvángr *regio l. campus cælestis, aut. acc. sing. vel plur. ab* Himinvángi *gena cæli. Vid.* * Vángr (*Dan.* Vang) *&* Vengi *i. ut et* Himin *s.*

Híngat *rectius olim* hinnig (hiþig) *huc Dan.* hid, *Germ.* hieher, *Angl.* hither, *AS.* hiddr, hiþer, hyder, *MG.* hidre. *Vid.* Hinnig.

Hinn *f.* Hin *n.* Hitt. *Vid.* Inn *cæt.*

Hinn *f.* hin *n.* hitt *alter, ille. Dan.* hin, *Germ.* jener, *Angl.* yon, *AS.* hit, *MG.* jains, inna, imma, *CBrit.* hynny, hwnnu (hon, honno). *Cfr. Gr.* ἐκεῖνος. *Scribitur interdum*, inn, in. *Cfr. Pers.* in *hic*, an *ille; Gr. obsol. & poët.* νιν *ipsum, ipsam. Vid. Gl. Synt.*

* Hinnig 1) *pro* híngat *huc S. II. β.* 26. 2) *alibi O.* 9. 3) *illuc GH.* 17. *Cfr. MG.* jainar, jainthro, jaindre.

Hinnztr (* Hinnstr) *postremus ultimus. Dubium illud* hindr (*posterus*) *mihi in mentem vocat, dictionem islandicam* hindvrvitni *ɔ: testimonia postera & igitur illegitima, quam ab eo ortam puto.* Ens hindra dags (*die posteriore l. seqvente*) *occurrit in carmine perantiqvo* Hávamál. *Cfr. porro Angl.* hind *posterius* behind *post,* hindmost *l.* hindermost *postremus, AS.* hinder, *MG.* hindar *retro, post. Cfr. Island.* Hindr, Hindrun *impedimentum,* hindra *impedire et cet. in idiomatibus cognatis.*

Hioggim *pro recentiore* hiyggium *vid.* Havggva.

Hión *n. pl.* (*olim verisimiliter* Hiún) *conjuges S. III.* 17. *AS.* Hiine, *Al.* Hiun. *Alias interdum notat familiam it.*

*) *Cum Pers.* asuman *cælum conferri meret nostrum* ashimin *dium, deorum l. divinum cælum.* Asumes *deus qvidem Carthaginensium olim dictus fuit. Adoratio cælo a Persis, scythis & pluribus populis olim præstita fuit, et jamiam a Sinensibus et aliis gentilium nationibus reverâ exhibetur.*

it. (*in singulari etiam*) *domesticos*, *unde Angl.* Hine *famulus*; *vid.* Hiú *i.*

Hird *l.* Hirþ *f. satellitium AQ. AS.* Heord *cætus*, *exercitus*, *grex*; Hird, Hirde, Hired *famulitium*. *Vid.* * Hiörd, Hiardarsveinn.

(at) Hirda *l.* hirþa (ek hirdi, hirda *l.* hirdta, hirdtr) *curare*, *custodire AS.* hyrdan, hordan. *Hinc isl.* hirdsla *custodia* fiár-hirdsla *thesaurus* (*AS.* Hord *Al.* Hoard, *Germ.* Hort); *Angl.* (to) hord *accumulare*, *servare*. *Cfr. Gl. Synt.*

Hirþa *l.* hird egi *nolito l. non cura G. II.* 28.

Hitt *vid.* Hinn.

(at) Hitta (ek hitti, hitta, hittr) *invenire*, *convenire*, *offendere*. Hittomk *pro hodierno* hittum *congrediamur H. I.* 22. *Dan.* hitte (*unde* Hittegods *res inventæ*) *Angl.* hit, *Pers.* iefren.

Hiú *n. pl. conjuges AM.* 9. *Obs.* 34. *Familiares l. conjuges V.* 13. *MG.* Heive, Hiva *familia*, Hiuma *cætus*, *comitatus AS.* Hive, Hige *familia*, *communitas*. *Alias isl.* Hiú (*sing. & plur.*) *domesticus*, *famulus l. famula*, *AS.* Higo (*unde* Higre *verna*) *Pers.* Hiz *servus*. *Cfr. Isl.* Hiúskapr, Hiónalag *matrimonium Al.* Hileihi; *Isl.* Hyski *famulitium*, *domestici Arab.* Heschem, *it. Pers.* Hyz, (*Isl.* Heid, Heidfé) *pecunia quæ domesticis solvitur*. *Circa etyma indigena cfr. Isl.* Hiá *apud*, *erga*; Hús *domus*. *Vid.* Hión, * Hýnótt.

(at) Hiúfra (ek hiúfra, hiúfrada) *G. I.* 1. *G. II.* 10. *Gemitus edere* (*dederunt interpretes*). *Rectius forte vertendum est*: *guttas l. lacrymas edere*, *flere*, *cum verbum istud apud nostrates adhuc significet*: *parum pluere*, *et* hiúfr *pluviam tenuem*. *Pluvia nobis poëtice* skýa-grátr ɔ: *nubium fletus dicitur*. *Approbatur hæcce nostra expositio verbo MG.* haifian *l.* hiufan *plorare*, *ejulare AS.* heofian. *Cfr. AS.* Heof *luctus*, *planctus Angl.* Heaving *cfr. Finn.* huowun *anhelo*. *G. Magnæus verbum illud islandicum a sono vehementer gementium formatum esse putat*, *et interjectiones latinas dolentium* hei *et* hev *simul allegavit*.

(at) Hixta *l.* hiksta (ek hixta, hixtada) *singultire*; *AM.* 38. *Dan.* hikke, *Germ.* hetschen, *Angl.* yex *l.* yux, *CBrit.* igian, *Finn.* hickotan. (Hixti *l.* Hiksti *m. singultus Dan.* Hikke, *Angl.* Hicket, Hickup, *CBrit.* Ig, *Finn.* Hicka).

Hiördrótt *f. gladiis instructum agmen. G. II.* 14. (*Cfr.* Herdrótt *exercitus AS.* Heredreat). *Vid.* Hiörr & Drótt.

Hiörleikr *m. ludus gladiorum* ɔ: *pugna. S. II.* 23. *Vid.* Hiörr & Leikr.

Hiörlögr *m. liqvor ensium* ɔ: *sangvis. S. II. β.* 14. *Vid.* Hiörr & Lögr.

* Hiörr

* Hiörr (Hiavrr *recent.* Hiör) *m. ensis, gladius Svec.* Hör, *AS.* Heor, *MG.* Hairus, *Gr.* ἄορ. *Cfr. Germ.* Hauer. *Vid. Gl. Dictr.*

Hiörstefna *f. ensium conventus* ɔ: *pugna H. I.* 13. *Vid.* Hiörr *&* Stefna.

* Hiörtr (Hiavrtr) *m. cervus G. II.* 2. *Adde AS.* Heort, *Al.* Hirz, *CBrit.* Hydd, *ISanscr.* Harina. *Cfr. CBrit.* Jwrch, Jyrchell *caprea, dorcas*; *vid.* * Hirtir.

Hiörvndaþr *gladio vulneratus S. III.* 45. *A* Hiörr *s. & verbo* vnda (ek vnda, vndada) *vulnerare quod ab* Vnd *vulnus i.*

Hiörþíng *n. ensium concilium* ɔ: *pugna G. H.* 6. *Vid.* Hiörr *&* þing.

(at) Hlada *l.* hlaþa (ek hled, hlód, * hladinn *l.* * hlaþinn) *onerare, exstruere S. II.* Hlaþa spiöldom *sternere pictis tapetiolis l. pannos operari G. II.* 26. Hlaþa seglum *vela demittere H. III.* Hlóþvz á mars baki *onerarunt dorsum eqvi G. H.* 7. *Dan.* lade, *Germ.* laden, *Angl.* lade, lode *l.* load, *AS.* hladan, *CBrit.* llwytho. (*Olim isl.* hlada *interdum sternere, cædere*, *CBrit.* lladd, *Cornw.* lad *l.* lahda) *). *Cfr.* Hlæþa, Hleþom.

(at) Hlaupa *l.* laupa (ek hleyp, hlióp, hlaupinn) at hlaupa á hest *equum rapide scandere* H. *III. Dan.* löbe, *Germ* lauffen, *Angl.* leap, *AS.* hleaþan, *MG.* hlaupan. *Cognatum videtur subst.* Laupp *pes* (*unde Dan.* Labbe; *nostratium* Lappa-finnar, Lappir, *Dan.* Fin-lapper ɔ: *Lappones, quasi Finni currentes l. vagantes*).

(at) Hlægia (ek hlæ, hló, hleginn) 1) *ridere*, 2) *delectare, risum movere. Priore significatione Dan.* lee, *Germ.* lachen, *Angl.* laugh, *MG.* hlahjan, *AS.* hlehan, hlihan, *Gr.* γελᾶν. *Cfr. Gr.* χλευάζω *irrideo*; *Pers.* Lagh *jocus.*

Hlæglict *ridiculum H. I.* 30 (*a masc.* hlægligr *l.* hlæiligr) *Dan.* latterlig, *Germ.* lächerlich; *vid.* Hlæa.

Hlæz (hlæst) *jucundissimum OG.* 4. *Superlat. vocis* hlærr *l.* hlær *calidus, tepidus, translate* (*ut videtur*) *jucundus*; *vid. l. c. Obs.* 12.

Hlæþa pro hlada *onerare, cumulare S. I.* 13.

Hleþom, *gradibus excelsis l. loco alto HM.* 21 (*Interpr.*) *Vid. omnino Obs.* 72. *In nominativo legendum puto:* Hlaþir, *cujus dat. & abl. vulgo* Hlavþom *l.* Hlöþom *scribuntur, nomen notum prædii hodie* Lade *dicti, olim sedis principum celeberrimorum Norvegiæ; vox ista structuram, præsertim lapideam l. muros exstructos notat.* Of hleþom

*) *Hinc Isl.* Hlad *stratum, septum*; *AS.* Hlæd *agger cæt. Cfr. Dissertationem meam de poëmatibus Ossianeis in scriptis Societ. litt. Scand. pro* 1813. *Sect. I.*

hleþom *cæterum pro nostro* vid. hlód *l.* hiä hlódum *i. juxta focum vel etiam* á hlódum *supra focum, in foco, accipi potest. Cfr. AS.* Hleoþ *mænia*, Hlede, Hleda *sedile, scamnum (unde locus ille clarissime illustrari videtur).*

Hleyti, *societas S. I,* 34. (hlvtr *l.* lvtr *res, sors.*

* Hlid (Hliþ) *f. latus. CBrit.* Lled *unde:*

* Hlíd (Hlíþ) *f. latus montis, clivus H. II.* 43. *AS.* Hliþe, Hlot, *Brit.* Clethr, *Norv.* Lie, Bierg-Lie, *Germ.* (*e meredie Danubii*) Laite (*vulgo* Lehne) *ejusdem significationis. Cfr. Gr.* κλίτος *declivitas a Gr.* κλίνω, *lat.* clino, *uti nostrum* Lid, Hlíd *a* lída, *labi, declivem esse. Adde CBrit.* llędpeio, *inclinare.*

* Hlid (Hliþ) *n. ostium, porta Dan.* Led, *CBrit.* Llidiart. *Cfr. Angl.* Lid *operculum, AS.* Hlidgata, Lidgeat *valvæ, fores, q. d.* hlidgætt *l.* hlidgátt. *Vid.* Gætt * Gátt.

Hlid-farmr, *m. onus laterale equi. O.* 19. (*A* Hlid *s. &* farmr *onus, quod verimiliter a* Færa *portare*).

Hlid-vördr *m. portæ custos G. II.* 37. *Vid.* Hlid *&* Vördr *l.* Vavrdr.

(at) Hlífa (ek hlífi, hlífda) *tueri, protegere. MG.* hleibjan, *AS.* gehliwan, *cfr. CBrit.* llywio, *gubernare, regnare. Vid.* * Hlíf *quod sæpe clypeus (forte v. c.) Cfr. porro circa etymum* Líf *corpus, vita it. vet. Lat.* clepere, clypeare.

Hlióđ, *n. sonus Dan.* Liud, Lyd, *Germ.* Laut, *AS.* Hleoþor, *Al.* Hludi *alias etiam isl.* Hliómr. *Cfr. adj. Germ.* laut, *Angl.* loud, *AS.* hlud, *Al.* hludi, hlut, *Gr.* κλυτος *sonorus, Angl.* aloud, *alta voce, Gr.* κλυω *audio, AS.* Hliuma *auris. Cfr.* Hlýda, Eyra.

Hlióđ-fagr, *clarisonus* † *GS.* 23. (*Vid.* Hlióđ *&* Fagr).

(at) Hlióta (ek hlýt, hlaut, hlotinn) *sorte obtinere AM.* 98. *AS.* hleotan. *Cfr. isl.* hluta, *AS.* hlutan, *Germ.* losen, *sortiri, Gr.* λαζομαι *sumo, capio. Adde Al.* ka-halata *adeptus est.* (Hlvtr *l.* lvtr, *sors, res*) *GS. Synt.*

Hliótt, *placidum. AM.* 52. (*In masc.* hlærr, hlýrr *l.* hliórr). *Vid.* Hlæz.

Hlógo *vid.* Hlæia.

Hlvnn-blik, *n. splendor micans phalangarum. S. III.* 63. *Obs.* 79. (Hlvnnr *in* * Hlvnn-goti; *cfr.* Blika, * Blikvr).

Hlvnn-vigg, *n. pl. phalangarii equi l. ædes i: naves S. II.* 17. (Hlvnnr *in* * Hlvnn-goti *&* Vigg *infra in* * Víngþórr).

Hlvtr *l.* lvtr *scribitur etiam* hlvti *l.* lvti, *m.* 1) *res AM.* 94. *Obs.* 261. 2) *pars,* 3) *sors AM.* 100. *Dan.* Lod, *Germ.* Loos, *Angl.* Lot, *AS.* Hlot, Hlyt *cet. MG.* Hlauts *l.* Hluts, *Al.* Loz, *Gr.*

Gr. λαχος, *CBrit.* Cwitus. *Vid. Gl. Synt. & Diatr.*

(at) * Hlýda *l.* Hlýþa (ek hlýdi, hlýdda) 1) *auscultare. H.* 1. *Dan.* lytte, 2) *obsequi (quasi audire) efficere mandata, Dan.* lyde. *Cfr.* Hlvſt, *auris cet. in* Eyra *s.* — *quod COſs.* Ckuſs, *Pers.* Guſch, *Pelv.* Goſch, *Zend.* Goſchté. *Adde CAk.* Lai, 3) *procedere H. M.* 21.

Hlymr *m. sonitus. AQ.* 26. *AS.* Hlem, Hlin, *cfr. CBrit.* Llem, Llam, *saltus, saltatio. Hinc isl.* hlymia, *AS.* hlymſan, *sonare, CBrit.* llemmain, *salire, saltare, cfr. isl.* hlemma, *rapide currere, tundere, gravi passu gradi.*

Hlynr *m. platanus.* Vapna-hlynur, *armorum platanus, militis appellatio poet. B. I.* 20. *Dan.* Lön, Lönne-træ, *Angl.* Plane.

Hlýr *l.* hlýrr *m. gena. G. I.* 14. *AS.* Hlear, Hleor *forsan cognatum* hlýrr, hlærr *l.* hliórr, *calidus it. mollis, mitis, AS.* hlyva, *Germ.* lau, *Gr.* χλιαρος *(calidus): Vid. Gl. N. v.* Hly. *Cfr. CBrit.* Lloer, *luna;* Lloeran, *circulus; isl.* Hlýrnir *coelum.*

Hlýri *m. frater. Cfr. vocem proxime præcedentem, AS.* Hlear, Hleor. *Vid.* Hlýr.

Hlýþigi *pro* hlýda egi, *non procedere HM.* 21. *Vid.* Hlýda *s.*

Hné *vid.* (at) hníga.

Hné *v.* Kné.

Hnecking *f. obstaculum AM.* 56 (*j.* hneckir *m.*) *a verbo* at hneckia, *impedire, reprimere. Cfr. Germ.* necken. *Dan.* knække *& fortassis: Angl.* knock.

Hnefi (Knefi) *m. proprie pugnus it. consangvineus, verisimiliter etiam fructus l. pomum arborum, quæ pugni speciem referunt AM.* 69. I kné gengr hnefi ef qviſtir þverra *dederunt interpretes: Subsistit l. tabescit apex (vegetabilium) si ramuli deficiunt. Verbotenus forsan exponendum: Pomum succidit in genua (ɔ: hominis, qvi cadentes fructus colligit) si rami deficiunt (ɔ: quassatione debilitantur). Dan. (primario sensu)* Næve, *Scot.* Neaf. *Cfr.* Nipr, *Nepi *&* Nefi *cui adde, AS.* Nefa, *nepos, Finn.* Nepa, *Lapp.* Næppa. *Cfr. Finn,* Næppi, *apex digiti; CBrit.* Neddair, *manus.*

Hnekaþ *pro* hné ek at *ɔ:* hné ek egi, *non descendebam. O.* 9. *Vid.* at hníga.

Hníflúngr vid. Níflúngr.

*(at) Hníga (ek * hníg, hné, hníginn) *labi, collabi, cadere, clinare, descendere. AS.* hnigan, *cfr. isl.* hneigia, *MS.* hneivan, *Germ.* neigen, *Dan.* neje *genu flectere; omnia forsan a* hné *l.* kné, *genu. Cfr. Angl.* kneel, *Dan.* knæle, *Germ.* knien *ut & Gr.* νευω, *nuo, nuto, vergo, AS.* hnifol, *cernuus, Lapp.* nuvgam.

(at)

(at) Hnipna (ek hnipna, hnipnada) *contrahi. S. III.* 13. *Incurvescere G. II.* 5. Hnipnadit *pro* hnipnadi at *l.* egi *non indoluit* † *GS.* 13. *Quoad proprium sensum vatis nostri optime convenit MG.* nipnan *indolere. Vid.* Hnípinn.

Hnóf *pro* hió *GH. II. abscidit, uti interpretes volunt. Est forsan perf. verbi obsoleti* ek hnigg *l.* hnygg, *dejicio; vid. ejusdem verisimile participium* * hnugginn *l.* hnögginn. *Simili modo conjungitur* ek högg *l.* heygg, hió, högginn, *reliquæ autem conjugationes verborum, quorum præsens in* igg *formatur inter se differunt e. gr.* ek þigg, þáda; ek ligg, lá.

Hnofs (Nofs) *f. munus insigne G. II.* 20. *Est etiam nomen nymphæ é* Freya *prognatæ, cui, ob eximiam ejus pulchritudinem, vocis illius, cimelia significantis, originem adscripserunt. Cfr. MG.* Huzd, *thesaurus.*

* Hodd *f. l. n. annulus, gaza, aurum. AQ.* 27.

Hoddr *pro* Oddr *cuspis (de armis in genere dictum). H. II.* 9. *Obs.* 23.

* Hof *n. fanum l. fana (forsan proprie aula, domus celsa). H. I.* 4. *Adde Al. & AS.* Hof *aula, ædes.*

* Hóf *n. proportio, modus cet. V.* 25. *Angl.* Ho. *Hinc Dan.* hövisk *(adj.) Germ.* hübsch *decens, moderatus.*

Hóf-gvllinn *ungulas auratus (ɔ: eqvus). O.* 26. *Vid.* Hófr & gvllinn.

Hófligr *adj. commodus l. mitis, placidus (proprie moderatus). AM.* 66. *Vid.* Hóf *s.*

Hófr *m. ungula equi. B. I.* 15. *Dan.* Hov, *Germ.* Huf, *Angl.* Hoof, *AS.* Hof, *CBrit.* Paw, *Finn.* Cawio. *Vid. Gl.* Or. S.

Hófz *V.* 27. 3. *Pers. sing. perf. pass. verbi* (at) Hefia *s.*

Hold *n. caro. G. II.* 43. *V.* 9. *Dan.* Huld; *AS.* Hold, *caro morticina, cadaver. Derivatur forsan rectissime a verbo* ek hyl, hvlda *tego, abscondo, nam caro ossa & tegit & abscondit. Vid. Gl. Diatr. ut & Synt. in. v.* Holdgan.

Hold-gróinn *carni l. corpori adcretus. B. I. HM.* 14. (*Vid.* Hold & grós *in* * gróandi).

(at) Holgrafa *per cavum fodire* † *GS.* 22. (Holr *cavus. Dan.* hul, *Germ.* hohl, *Angl.* hollow, *AS.* hol, *Gr.* κοιλος, *Finn.* holo. *Cfr. CBrit.* holli *findere.* Hollt *fissura, ruptura, isl.* hola *cavare cet.*) *Vid.* Grafa *s.* & Holvnd, Hellir.

* Hollr *adj. propitius O.* 8. *Benevolens, fidus. AM.* 64. *Adde MG.* hulths.

Hólmr *m. insula minor. V.* 38; *S. II.* β. 14; *cfr. ibid. Obs.* 17. *Dan. Germ. Angl. & AS.* Holm.

* Holt *n. sylva HM.* 4. *V.* 14. *Adde Germ.* Holtz, Geholtz, Holt *in dial. inf. Saxon. eadem adhuc significatione utitur.*

utitur. Est forsan derivanda vox nostra ab holr *cavus; cfr.* Hellir *supra.*

Hol-vnd *f. vulnus cava (corporis) penetrans,* † *G. S.* 13. *Annumeratur terminis juridicis veterum Islandorum; vid. Gl. N.* (Hol *cavitas unde AS.* Hol *cavitas, caverna, Gr.* κοιλα, *abs. cava laterum,* κοιλια *venter, uterus, Gl. N. &* vnd *vulnus, plaga*). *Vid.* Holgrafa.

Hon (*jam* hún) *ea, illa* (*fæm. pronom.* hann) *convenit fere omnino sono & significatione Persico* on (aan) *ille, illa. Dan.* hun, *AS.* hon, heo, *Angl.* ſhe, *CBrit.* hi, *Lapp.* ſon. *Cfr. CBrit.* hon *hæc,* honno *ille. Vid.* Hann, inn, hinn.

Honom *ei, illi. Zend.* houanm, *COſr.* umen, *Dan.* ham, *Angl.* him, *Germ.* ihm, *Lett.* jym, *Lith.* jem, *Pers.* inra. *Vid.* hann.

* Horfinn *v.* Hverfa. *Cfr. Gl. Synt. & Or. S.*

* Horn *n.* 1) *cornu* (*v. c*) *Adde Dan. Germ. & Angl.* Horn, *MG.* Haurn, *CBrit.* Corn, *Ar. & Pers.* Kærn, (Korn *H.*) 2) *poculum e cornu adcommodatum.* 3) *Buccinum unde Dan. Germ.* Horn, *Pers.* Korna *H.* 4) *anfractus GG.* 8. *Interpr. Notat forsan vox. l. c. vim stimulantem fluctuum fluminis rapidi. Alias angulus Dan.* Hiörne, *Angl.* Corner, *CBrit.* Cwrr, *AS.* Hyrn, Hiern, *Al.* Herne, *Ar. & Pers.* Kurne *angulus* (Korne *H.*)

Hornúngr *filius servilis HM.* 12. *Origo vocis aut videtur esse* Horn *angulus* (*unde puer in angulis genitus l. educatus; Cfr. Pers.* Harem zadeh *filius adulterinus l. non e primaria uxore natus*) *l.* Horn *cornu;* (*cfr. Proverbium Danicum:* at have Horn i Siden paa en) *et* Ungi *pullus, infans. Vid. ibid. Obs.* 34 *& Codicem Legum reipublicæ Islandicæ* Grágás *dictum in Sectione* Erfdaþáttr *Cap.* 4. *Cfr. tamen* Hórr *adulter, MG.* Hors, *isl.* Hór *adulterium, AS.* Hornung, *MG.* Horinassus *it.* horinon *adulterari & Dan.* Horunge, *AS.* Hornungſunu *infans adulterio prognatus. Vid.* * Hórr.

* Horscr *l.* horſkr *sapiens. S. I.* 2. *S. II. β.* 35-36. *Fortis l. vegetus B. II.* 4. *Cordatus AM.* 3. *cet. Eximius S. I.* 31. *AS. & Al.* horſc. *Cfr. Finn.* hurſcas *justus; item. Al.* Horſcine *severitas, animi impetus.*

Horſkliga *prudenter l. strenue S. I.* 10 *Al.* hoſchlicho. *Vid.* Horscr.

Hóſtv *pro* hióſt þú 2 *pers. sing. pr. perf. verbi* at havggva. *AM.* 95.

Hót *n. pl. minæ* (*a verbo* at heita, *promittere.*) *AS.* Beot, *Lapp.* Ait.

(at) Hóta (ek hóta, hótada) *minari. Lapp.* aitam, *Pers.* hoddeh-kerden (*H.*) *Cfr. Gr.* αἰνίζω *terreo, metu percello,* (Hót). *Vid.* Heita *s.*

* Hót-

* Hót-vetna *Quodcunque; res etiam minima*, *AM.* 67. *Alias* Hót, Hæti *granum*. *CBrit.* Had, Hedyn. (*Cfr. AS.* Ælviht, *omnis res l. creatura*).

Hradfær *cursu velox G. H.* 17. (*Vid.* Hradr & fara *ire, proficisci*). *Cfr. MG.* raths *facilis*, *Angl.* ready *pronus, paratus cet. Gr.* ῥᾴδιος *facilis, proclivis.* *Cfr. COss.* radi *mane*.

* Hradr (Hraþr) *velox.* *Adde vet. Germ.* drado, *Sancr.* drda. *Vid.* * at Hraþa. *Circa etymum cfr. AS.* rad, *Pers.* rah *via* & raften, *ire. Hinc isl.* Hradi (*Al.* Hrati) *alacritas, celeritas*, hradt, hradliga *cito*, *AS.* hraþe, hrædlice, *hinc Angl.* rather *q. d. isl.* hradar *potius*, *cfr. MG.* rathizo *facilius.* *Adde isl.* hrada *festinanter ire*, *MG.* wraton *ire*, *CBrit.* rhodio *ambulare.*

* Hrafn (Rafn, Hramn) *m.* A) *corvus. Adde AS.* Hrefn, Hrem, Rafn, Remme *cet. Lapp.* Ruovdagas, *Al.* Hraban, Raven. (*Scribitur interdum* Hramn, Ramn, *ad modum vocis* Nafn, Namn, *cet. quapropter vocem illam cognatam puto subst.* Hrammr *ungula l. pes ungulatus belluarum* & *verbo* at hremma *unguibus arripere, raptare.* *Cfr. isl.* hrífa, rífa, *Lat.* rapere, *AS.* reafian, *MG.* biraubian *unde*, *Dan.* röve, *Germ.* rauben, *Angl.* raven, rob. (*Aliud avis nomen* Korpr, Korfr, *Svec.* Korp, *Finn.* Korppi, *Ind.* Koka *magis convenit Lat.* Corvus. B) *Nomen piratæ B. I.* 1. *Obs.* 5.

Hrammr *m. ungvis l. pes ursi B. I.* 6. *Al.* Ram, *Lapp.* Rabma. *Vid.* Hrafn.

(at) * Hrapa (ek hrapa, hrapada, hrapadr) *ruere, perire* *AS.* hrypan, *Lapp.* roaapam *intereo*, *pereo*, *Gr.* ἐρείπω *ruo, cado;* ῥοπή *inclinatio cfr. isl.* Hrap *n. lapsus*, *AS.* Hrype. *Vid. Gl. Synt.*

* Hrárr *crudus* (*forsan v. c.*) Rátt *pro* Hrátt *crudum*, *H. III.* 6. *Adde Al.* rouuaz, *CBrit.* crais, *Finn.* raaca. *Cfr. MG.* rihis *novus, incultus, item Lat.* rudis, raudus *it.* cruor.

Hratt *vid.* at Hrinda.

Hraudzc *AM.* 64. *pro* hraud sik *pr. perf. verbi* at Hrióda (*in præs. obs.* ek hryd, *perf.* hraud, *part. pass.* hrodinn) *exinanire, evacuare, vastare.* *Cfr. isl.* rydia *disturbare, sternere cet. Dan.* rydde, *Angl.* rout, *Germ.* zer-rütten.

* Hraun-búi *m. saxicola H. I.* 25. (Hravn, Ravn *saxetum*, *Finn.* Raunio. *Vid. Gl. Synt. Cfr.* * Hravnhvalir, Hravnvalir.

* Hravnn (Hrönn) *f. fluctus H. II.* 26.

Hraut (*verisimiliter ob euphoniam pronunciatum* raut *HM.* 24). *Vid.* at Hrióta.

Hræ *n.* & Hrærr *l.* Hrerr *m. G. I.* 4. *Cadaver, funus.* (*Tumulum interdum significat*). *Adde Finn.* Raato. *Vid.* * Hræsvelgr. *Circa etymum vocis* Hræ *Johnsonius in Gl. N. allegavit*; *AS.*

hræran

hræran *ruere, cadere & Gr.* ῥέω *fundor, labor, pereo uti Lat.* cadaver *a cado Gr.* πτῶμα *a* πίπτω. *Cfr. AS.* Hrægl *induviæ* Hræglung *vestitus. Cfr. Gl. L. & GS.*

Hræddr *l.* hröddr *timidus, pavidus, Dan.* ræd. *Est forsan nil aliud qvam part. pass. verbi* at hræþa *l.* hræda *terrere i. Cfr. AS.* Dræd *timor, unde, Angl.* Dread; *it. Gr.* τρέω *trepido, Pers.* tersiden *timere.*

Hræ-dreirvgr *sangvinolentus ab funere. A.* 2. 28. (*Vid.* Hræ & Dreiri *l.* Dreyri *cruor, sangvis*).

Hræfþa *A. M.* 67. (*var.* 5), *celavi-uti verterunt interpretes. Est igitur ex eorum sententia perf. verbi obsoleti* at hræfa *celare, mihi in ceterum igneti. Mallem accipere eam vocem pro* reifþa *ejusdem sane notionis; vid.* Reifa *i.*

Hræ-gifvr *n. monstrum carnivorum G. II.* 29. *Vid.* ** Gifvr *ut &* Hræsvelgr, Hrælvndir *ac* Hræ *s.*

Hræ-lvndir *f. pl. corporis involucra* ɔ: *lorica. A* Hræ *l.* Hrærr, *usitate corpus exanime, qvod catachrestice hic de corpore vivo usurpari videtur, et qvidem, ut puto, propter soporem Brynhildæ morti simillimum. Observandum tamen est, qvod veterum multi loricis induti sepulti fuerint. Cfr. Obs.* 5. *l. c.* Lvnd *interpretes verterunt* operimentum *a voce* at leyna *occultare; hinc etiam* Lvndr *lucus &* Lvnd *mens, animus. Vid.* Hræ.

(at) *Hræra (ek hræri, hrærda, hrærdr) *movere. Dan.* röre, *Germ.* rühren. *Cfr. Angl.* roar, *AS.* hreran, *CBrit.* rhuo, *it. MG.* reiran, *tremere,* Reiro *tremor, motus, Dan.* Rörelse, *isl.* Hræring *cet.* (*qvod, uti MG., in specie de motu terræ usitatur*).

Hræva-kvldi *m. pestiferum gelu GG.* 12. *A gen. pl. vocis* Hræ *cadaver &* Kvldi *i.*

*Hræzla (Hrædsla) *f. terror. AS.* Dræd, *Angl.* Dread, *CBrit.* Cryd. *Vid.* Hræddr.

(at) Hræþa (hræda, ek hrædi, hrædda, hræddr) *terrere, terrefacere. Est forsan proprie fugare, velocem aliqvem reddere; a* hradr *velox s. Cfr. Gl. Synt.*

(at) Hræþaz (ek hrædiz, hræddiz) *timere, metuere, proprie terrefactus evadere. Dan.* ræddes, *AS.* drædan; *vid.* at Hræþa.

Hræþomk *S. II.* 9. *aut pro* ek hrædiz *metuo vel pro* hræda mik *me terrent. Metuo AM.* 14. *Vid.* Hræþa, Hræþaz.

Hregg *n. procella AM.* 17. *Est verisimiliter cognatum voci* Regn *imber, pluvia. Cfr. AS.* Hre *inundatio,* hregnen *pluere,* hreoge *turbidus Gl. Or. S.*

Hreifi *m. ungula l. manus H. III.* 18. *Vid. Obs.* 29. Sturlúnga-Saga *partem*

tem manus humanæ, quæ digitos continet, ita appellat. Hreifi *jam proprie dicitur de pedibus phocarum, qvi manibus non sunt absimiles, sed interdum etiam notat metacarpum manus humanæ cum digitis.* (At hreifa *movere l. etiam* hrífa *prehendere*). *Cfr. Gl. Synt.*

Hreinn *purus, liquidus.* *Adde AS.* hrein, *MG.* hrains, hrainja. *Deduci etiam potest a nostro* renna *fundere, cognatum Gr.* ῥαίνειν *cet.* *Cfr. isl.* hreinsa, *Dan.* renſe, *Germ.* reinigen, *Angl.* rinſe, *MG.* gahrainjan, *mundare, purgare, it. Zend.* Ereze *puritas.*

* Hreyſi *n. casa, tugurium. H. II.* 33. *Adde Dan.* Röſe.

(at) Hreyta (ek hreyti, hreytta, hreyttr) *disjicere, dispergere, AM.* 43. *AS.* hretan. *Cfr.* Hrióta *i.*

(at) Hrikta (ek hrikti, hrikta) *stridere. AS.* hriſcian. (*AM.* 35).

* Hrím *n. pruina, gelu.* *AS.* Rim, Hrim, *Dan.* Rimfroſt, *Angl.* Rime, *Germ.* Reif, *Al.* Hrif, Rif, *CBrit.* Rhew, *Lapp.* Ridne; *Sanscr.* Hima *frigus, Gr.* κρυμος *gelu.* *Cfr.* χιων *nix,* χειμα *hiems,* (*Sanscr.* Himanda); *hinc etiam, Sanscr.* Himala *vi vocis: mons nivosus, veteribus* (*Grajorum testimonio*) Imaus *ejusdem significationis.*

Hrím-kaldr *gelu-frigidus S. II. p.* 38. *Vid.* Hrím & Kaldr.

Hrínctө *G. III. pro* Hríng þú *l.* hrínga þú, *a verbo* at hrínga *cingere, forsan v. c. Dan.* omringe, *Germ.* umringen, *qvod iterum a* Hríngr *circulus i.*

(at) Hrinda (ek * hrind *l.* hrindi, hratt) *trudere* (*forsan v. c.*) *extrudere, depellere.* *Adde Pers.* renden *l.* randen (*H.*) *Gr.* ῥιπτω.

Hríng-briótr & Hríng-broti *annulifragus, vir largus. O.* 20. *H. II.* 41. *Vid.* Hríngr & Bríota.

Hríng-drifi *annulorum dispersor AQ.* 33. *Obs.* 137. *Vid.* Hríngr & Dríſa.

* Hríngr *m.* 1) *annulus, in compositis sæpe poetice pro auro ponitur;* 2) *annulus l. pars gladii H. I.* 19. *cum Obs.* 3) *serpentis nomen poeticum* † *GS.* 21. — *Dan. Germ. Angl. & AS.* Ring, *AS. & Al.* Hring, *Lapp.* Riegges, *Finn.* Rengas. *Cfr. CBrit.* Rhygylc *circulus.*

Hríng-variþr *annulo ornatus l. filis metallicis vinctus. S. III.* 62. *Obs.* 78. *Cfr.* Hríngabrynia, *AS.* Hringdebyrna *l.* Hringed byrne *lorica annulata l. hamis conserta* (Hríngr & Veria).

(at) * Hrióta (ek hrýt, hraut) 1) *prosilire S. II.* *Dissilire AM.* 33. *AS.* hryſan, *cfr. Gr.* ῥισσω *cum impetu decido,* ῥοθεω *impetu feror.* *Cfr. Lat.* ruo, ruito. 2) *Hirrire HM.* 24. *Emicare* (*de flamma dictum*); *jam proprie stertere, ronchos ducere*) *AM.* 15. *Angl.* rout, *AS.* hrutan, *Theot.* ruize,

Gr.

Gr. ῥοζειν *l.* ῥοιζειν. *Cfr. AS.* reotan *crepitare*, *MG.* rauhtjan *fremere.*

* Hrís *n. virgultum S. II. β. Obs.* 38. *Alias etiam sarmentum*, *Gr.* ῥιψ. *Cfr. Dan.* Ris, *Germ.* Reis, *AS.* Hrís, *Al.* Ris, *Lapp.* Risse, *Finn.* Risu.

Hrísi *m. sarmentum V.* 9. *G. Magnæus vertit ignis. Vid. ibid. Obs.* 18.

(at) * Hrista (ek hristi, hrista, hristr) *quassare, concutire. Dan.* ryste, *Germ.* rütteln, *AS.* hristan, hrysan, rysian, *MG.* hrisjan. *Cfr. Dan.* vriste, *Angl.* rustle, wrest *&* wrestle, *CBrit.* trystio. *Cfr. Pers.* rish-numuden, *concuti* (*H.*) *it. Gr.* ῥασσω. *Vid. Gl. N.*

(at) Hrolla (ek hrolli, hrolda) *horrere l. etiam vacillare AM.* 59. *Cfr. Dan.* rulle, *Germ.* rollen, *Angl.* roll. *Vide* * Hrollr.

(at) * Hrósa (ek hrósa, hrósada) *laudare extollere V.* 25. (Hrós *laudatio Dan.* Ros).

* Hross (Ross) *n. Equus, in fæm. interdum* Hryssa *equa. AS. & Dan.* Hors, *Angl.* Horse, *Al.* Hros. *Quidam nostrum* Ross *deduxerunt a* Rás *cursus, alii Germanicum* Ross *(olim etiam* Ors *& in Svecia* Ors, *jam COss* Urss, *Ak.* Urtschi, *Kub.* Artsch) *a* reiten *equitare; eadem ratione nostrum a verbo* rída *derivari potest; cfr. tamen CBrit.* rhedeg, *Pers.* resten *nobis* renna *currere f. Hinc* Hryssa *equa. CBrit.* Rhwys, *COss.* Urss, *Ak.* Urtschi.

Hrotti *m. gladius. Nomen peculiare gladii S. II. β. Forsan ab* hrióta *prosilire cet.*

Hrotta-meiþr *m. gladii tritor (a verbo* at meida *lædere) vel etiam arbor* ɔ: *bellator, nisi vox istá hic de pugna ipsa intelligenda sit. Vid.* Hrotti *&* Meida, Meidr *i.*

Hroþit (vin hroþit) *pro* roþit) *inauratum. S. III.* 46. *AS.* gehroþen. *Vid.* Rióda. (Hrodinn *alias vastatus, evacuatus, AS.* hroden *a verbo* hrióda, ek hryd, hraud, *Gr.* ῥαιειν *destruere, profligere*).

Hróþr (Hródr) *m. laus, fama, gloria. AS.* Hroþr, *Sanscr.* Shrudi (*alias carmen*). *Forsan a* Ræda *sermo*, ræda *loqui uti Gr.* ῥητος *celebris a* ῥεω *dico cet. Cognatum est* Hrós *l.* Hróss *laus, laudatio unde isl.* hrósa *laudare, jactare, Angl.* roist, roister *cet. Cfr. tamen CBrit.* Arawd *laus, carmen*, Rhodres *pompa, gloria, vana ostentatio. Vid.* * Hróþvgr (hródigr); *vid. Gl. Or. S.*

Hróþr-fús *laudis cupidus, vanæ ostentationi deditus S. II.* 24. *CBrit.* rhodresus. (*Vid.* Hróþr *&* fús).

* Hryggr *tristis* † *GS.* 15. *Forsan a* Hregg *procella, imber gravior. Finn.* ryha. (*Cfr.* Hrygd *mæstitia, unde Dan.* Ruelse, *Germ.* Reue *pænitentia*). *Vid.* Hryggr.

Hryggvi *GG.* 9. *trepidet, tristitia l. metu adfligatur pro hodierno* hryggiz

inf.

inf. hryggiaz *pass. verbi* at hryggia *contristare cfr. Agl.* rue *lugere. Hinc isl.* hryggiligr (*Gr.* ῥιγιος, ῥιγηλος, ῥιγεδανος) *horribilis, molestus,* ῥιγεω *obstupesco horreo. Cfr. ibid. Obs.* 25. (Hryggr).

(at) * Hrynia (ek hryn, hrunda) *ruere* (*v. c.*) *hinc* Hrvn *n. ruina* (*v. c.*) *Cfr. Pers.* viran *dirutus.*

Hryti *vid.* Hríota.

Hræ *&c. vid. s.* Hröra *vid.* Hræra.

(at) Hvga (ek huga, hugda) *destinare, cogitare* (*v. c.*) *observare.* Hvgat var því illa, *ei rei male consultum erat AM.* 27. Huga of *meditare, AS.* hugian, *MG.* hugjan, *COfr.* kchudikchanin, *Dan.* haage, hove, hue, *Angl.* hug *placere, probare, Pers.* huasten. *Vid.* at Hyggia.

Hvgar-prýdi (*vulgo* Hugprýdi) *animi fortitudo* † *GS.* 16. (Prýdi *decor, decus. Dan. & CBrit.* Pryd, *Angl.* Pride *a* prúdr *decorus*; *Angl.* proud, pretty, *AS.* prut, pryt, *CBrit.* prydus).

Hugat *animitus, ad animum l. svaviter. Cfr. CBrit.* Hygar *amabilis,* Hygared *amabilitas, svavitas.*

Hugaz-ræda *sincerum colloqvium, S. I.* 18. *Vid.* Hugar.

Hug-borg *arx animi ꝯ: pectus G. I.* 13. *Vid.* Hugr *&* Borg.

Hugdomk *pro* hugda ek *credebam. Vid.* at Huga.

* Hug-fvllr *audaciæ plenus B. I.* 31. *Vid.* Hugr *&* fvllr.

Hvgg ek *vid.* at Hyggia.

(at) Hvgga (ek hugga, huggada) *consolari, animum facere.* (Hugr *animus*).

* Huginn *m. corvi nomen poeticum desumtum ab appellatione corvi alterius Othiniani, animi nempe ipsius, qui mundum universum pervolavit, S. II. a.* 26. (Hugr.)

* Hvgr (Hvgi) *m. animus, audacia, animi magnitudo it. desiderium, amor.* Þá varþ hilmi hvgr a vífi, *tunc animus regis in mulierem flectebatur, H. III.* 13. *Dan.* Hu, *AS.* Hig, Hyge, *MG.* Gahugda, *Zend.* Gueie, *AS.* Hoge *cura, Angl.* Kew *indoles. Adde Ar.* Heva *desiderium, amor, Pers.* Husch *animus, mens. Cfr. Dan.* huske *recordari. Vid. Gl. Synt. &* Hyggia.

Hvg-ravn *molestia animi* † *GS.* 18. *v.* Hvgr *&* Ravn.

Hvg-rúnar *characteres cordiales B. I.* 13. *V.* Hvgr *&* Rúnir.

Hvgþir *contracte pro* hvgadir *GH.* 3. *animati, in nom. sing.* hvgþr *l.* hugadr. *Cfr. Pers.* hûschjar *mentis compos, prudens. Vid.* Hvgr. *s.*

Hulqvi *n. AQ.* 31 *occultus locus, forsan vox eadem cum recentiore Islandorum* Hylki *cavitas, olim forsan latebræ, & cognata antiqviori* * Havlkn *l.* Hólkn. *Vid.* Hylia, Hvnáng *n. mel. G. II.*

42.

42. *Dan.* Honning, *Germ.* Honig, *Angl.* Honey, *AS.* Hunig, *Al.* Honec, *Lapp.* Honnung, *Finn.* Hunaja, *Pers.* Engybin, *CAnd.* Hunz, Unzaa, *Chuns.* Hodzo, *Curd.* Hingif. *Si vox apud nostrates orta est, rectius sine dubio scriberetur* Húnáng *ɔ: puerorum l. ursorum juniorum deliciæ. Vid.* Húni *&* * Áng.

Hvnd-margir *centies l. centuriatim multi, H. II.* 21.[1] (Hvnd *obs. pro nostro* Hundrad).

Hvndr *m. canis (v. c.) Dan. Germ. Al. & AS.* Hund, *Angl.* Hound, *MG.* Hunds, *CBrit.* Huad, (*cfr. isl.* Hvutti *idem*). *Curd.* Kutſchek, *Indost.* Kuta, *CTſcherk.* Hha, *Dig.* Kui, *COſs.* Kchudds, *Chuns.* Hue, *Sanscr.* Schunaka, *Armen.* Schun, *Æstn.* Hurt, *Lett.* Kurts, *Gr.* κυων *).

Hvndraþ *centum olim* Hvnd (*v. c.*) *Dan. & Angl.* Hundred, *Germ.* Hundert, *AS. & MG.* Hund, *CBrit.* Cant, *Francice* Chun *l* Hun, *Lapp.* zhiuode, *Finn.* Sata, *Pers.* Sad. *Vid.* Hvnd-margir.

* Hvnd-víſs *centies sive etiam canum instar sagax. De gigantibus in specie dicitur e. gr. H. I.* 25.

Hún *l.* Húni *m. parvulus † GS.* 17. *Puer V.* 22. *Dicitur etiam de pullis, in specie ursinis (Alias malus, petasus l. apex mali p. p.) Cfr. Ind. n. pr. Vid. Gl. L.*

Húnkonúnga *pro* Húnakonúnga *Regum Hunnicorum GH.* 3. *Vid.* Konúngr *&* Húni, Húnaland *in Ind. n. pr.*

Hvrd (Hvrþ) *f. janua - forsan nil aliud qvam* havrd *dura, fixa, cum clausa advenis obstet. Saxicolæ veteres boreales petris sine dubio sæpe pro januis utebantur. Petris sive rupibus aliqvot in Islandia nomen* Hurd *antiqvitus attributum est. Alii deduxerunt ab* hýrda* *servare. MG.* Haurdei. *Cfr. Angl.* Hurdle *crates. Vid.* Dyr.

Hús *n. domus, casa (v. c.) Dan. AS. & MG.* Hus, *Al.* Huus, *Germ.* Haus, *Angl.* Houſe, *Pers.* Huzrah (*H.*) *cfr. Gl. Synt.*

Hús-bak *n. postica domus pars. HM.* 30. *Vid.* Hús *&* Bak.

Hús-freya *hera G. I.* 9. Freya *nostrum in hac voce convenire videtur: Dan.* Frue, *Germ.* Frau, *sed* Freya *Venus borealis, derivanda videtur aut a* frídr *pulcher, CBrit.* ffraw, *vet. Germ.* frey, *Belg.* frey, *aut a verbo* (at) fría, *MG.* frion *amare, isl.* fridr *amor, MGoth.* friathva.

*) *Hæc aliæ canum appellationes boreales persicis conveniunt,* 1) *Isl.* Seppi (*genit. &c.* Seppa) *Zend. & Taulistanice* Sepa. 2) *In Lolandia & Sælandia meridionali canes appellantur* Sik, *uti etiam apud Persas. Cfr. Isl.* Tík *canicula.*

athva. (*Hæc plurima e Gl. Synt. ad voces diversas; cfr. ejusd.* Freyr *&* *Gl. Diatr. v.* Hús-freya, *ut et Dan. & Isl.* Husmoder, Hustro, *Angl.* Housewife; *CBrit.* Hwswi *hera*).

Hús-gvmi *m. herus. Vid.* Hús *&* Gvmi. (*Jam* Húsbóndi, *Dan.* Husbonde, *Angl.* Husband, *AS.* Husbonde, *C. Brit.* Hwsmon).

Hús-karl *famulus domesticus. AQ.* 43. *AS.* Husceorl, *COss.* Chussagi. *Cfr. Al.* Husbisvaso *domesticus.*

Hvadan *vid.* Hvaþan.

Hvar *ubi. Dan.* Hvor, *Germ.* Wo, *Angl.* Where, *Svec. AS. & MG.* Hvar, *Lett.* Kur, *COss.* Kchami. *Item ubiqve H. II.* 33. *Vid.* Hvarr *i.*

(at) Hvarfa (ek hvarfa, hvarfada) *versari. HM.* 19 *hinc vet. Dan.* Hverv *negotium. Vid.* (at) Hvarfla *&* Hverfa.

Hvar-fús *HB.* 2. *Usqvequaqve lascivus* Interpr. *Petulans* Olav. *Numne verbotenus explicari potest: Caput vagum ubicunqve grassari l. habitare cupiens.* (Hvarr *ubiqve &* fús).

Hvargi *ubicunqve AM.* 103, *est igitur necessarie distingvendum a recentiorum* hvörgi *l.* hvurgi *nullibi. Vid.* Hvarr.

Hvarigr (hvaregr *jam* hvörugr) *neuter AM.* 100. *Vid. Gl. Diatr.*

Hvárir *pro* hverir, *AQ.* 36. *cuncti* (*ut puto*). *Alias qui interrog. Cfr. ibid. Obs.* 149. *MG.* Hwarjai.

Hvarki *jam* hvörki *l.* hverki *nec. Dan.* Hverken, *Germ.* Weder, *Cfr. Gl. Diatr.*

Hvarr *vid.* Hverr.

Hvarr *l.* * Hvar *ubiqve. Cfr.* Hvar, Hverr *cæt.*

* Hvars *pro* hvares *ubi S. II. β.* 17.

Hvart *an, utrum. S. II. β. i. q.* Hvört *l.* Hvert *q. v.*

Hvartki *contracte ex* hvart ecki *pro* hverigr *l.* hverigt *neuter l. neutrum HB.* 2. Hvargi † *GS.* 10. *Vid. Gl. Diatr. v.* Hvarki.

Hvartveggia (*jam* hvorutveggia *l.* hvertveggia) *utrumqve. Verbotenus: quodvis duorum* (Hverr *&* Tveir).

Hvass *acer* (*v. c.*) *acutus* (*passim*); *ferus, alacer* (*de bestiis*) *G. II.* 2. *Dan.* Hvas, *AS.* wæss. *Cfr. Al.* Waze *acies ferri.* (*Alias ventosus; cfr. C. Brit.* Chwa, Chwaw *procella, ventus gravior*). *Vid.* Hvessa.

Hvat (*recent.* hvad) *qvid, qvod* (*voces cognatæ*) *Islandi boreales proferunt nostrum* hv. *uti Latinorum* qv. *e. gr.* qvad *pro* hvad *&c. Dan.* Hvad, *Germ.* Was, *Angl.* What, *AS.* hvat, Hvæt, Hvahthei, *MG.* Hva, Hvas, *CBrit.* pa (*interrog*), *Coss.* za, *Pers.* dschih, *Indost.* Kah *&* Dschah. *Vid.* Hverr.

Hvatki *quicquid* (*v. c.*) *AM.* 19. *Vid.* Hvat.

Hvat-

Hvatliga *festine*, Ó. 24. *AS.* Hvætlice. (Hvatr).

Hvatr *acer*, *asper*. *AS.* hvat, hvæt, *Finn.* wahtæra. *Cfr.* Hvatt, Hvetia, Hvavt.

Hvatt *V.* 18. *Accepit interpres pro adverbio, vertens: celeriter. Mea sententia vox est nom. adj. neutr. a* hvatr, *asper, acer, cur igitur versus isti*

Vél giördi hann heldr
Hvatt Nidadi.

Ita interpretandi sunt

Struxit machinam impedio
Acrem (nocivam) Nidado.

Hvatt *vid.* Hvetia.

Hvavrf (Hvörf) *versationes.* Þá var hvgr minn á hvörfom, *Tunc huc illuc se versabat animus meus S. III.* 36. (*in nom. sing.* hvarf *n. vid.* at Hverfa).

Hvavt *l.* Hvöt (*pl.* Hvatir). A) *incentivæ. G. H. Angl.* Whet. B) *in v.* Travno-hvöt *infra videtur significare crebrum motum a* hvatr *celer. s.* (at Hvetia).

Hvautvþr (Hvötudr) *Exasperator*, (at Hvetia).

Hvaþan (* Hvadan) *unde Dan.* Hveden, *Angl.* Whence, *Germ.* Wannen, *AS.* Hvanan, *MG.* Hvathro.

* Hve *Quomodo*. *AS.* Ha, *Germ.* Wie, *MG.* Hwaiwa. *Vid. Gl. Diatr.* & Hvi *infra. Hinc isl.* Hvenær *quando. Angl.* When, *AS.* Hvane, *MG.* Hvan.

Hvegi *Quomodocunqve* (*forsan pro* hvervegis). *A. M.* 33.

* Hveim *pro* hveriom (*in plur.*) *B. I.* 19. *Cui* (*in sing.*) *S. III.* 12. *MG.* Hwammâ, Hwammeh, Hve, *AS.* hvæm, hvam. *Vid.* Hverr.

Hvel *n. rota B. I.* 15. *Proprie globus, orbis.* Valr *AS.* hvalf *convexus*, *cfr. Dan.* hvælve, *Germ.* welben, wölben, *Angl.* vault *arcuare*, *MG.* walvian *cet. vid.* Velta. *Alias* Hiól, *Dan.* Hiul, *Angl.* Wheel, *AS.* Hveol, *Pers.* Dsiolao (*jolao*) *H.*

Hvelpr (Hválpr, Hvolpr) *catulus G. II.* 43. *Canis catenarius AQ.* 43. *Dan.* Hvalp, *Angl.* Whelp, *AS.* Hvelp, Hvylp, *Al.* Whalp, Welp, *Lapp.* Vjelpes, *Pers. Keleb* (*H*). *cfr.* Kálfr *i. Vid. Gl. Synt.*

Hvel-vagn *m. vehiculum rotatum. AQ.* 29. *Obs.* 115. *Vid.* Hvel & Vagn.

(at) Hverfa *l.* * hverba (ek hverf, hvarf, *l.* hvarb, horfinn) *vertere, discedere, disparere, circumire.* Hverfa frá (*v. c.*) *discedere AM.* 34. Hvarf sér frá andspilli *avertit se a colloqvio S. III.* 44. Lengi hvarfaþ, *Diu circumitum est G. I.* 5. *Obs.* 21. Hvarf til Niflúnga; *ad Niflungos discessit l. Niflungos petiit.* Heillom horfinn *salutibus destitutus.* *Convenit AS.* hveorfan, *MG.* hvarban, *Al.* Uuerben, *ire, præterire, transire. Cfr. CBrit.* herwa (*isl.* hörfa *l.* hverfa) *fugere, unde CBrit.*

CBrit. Herwr *isl.* Herfa *fugitivus; vagabundus, vilis: it. Pers.* gerdiden *verti*, gerdaniden *vertere vid.* * Hvarfla, Hverfr. *Cfr. Gl. N. K.*

(at) Hverfa (ek hverfi, hverfda) *volvere, fundere, admiscere, unde part. pass.* Hverfþar (*qvasi jam dixeris* Hvelfdar) *B. I.* 18. *MG.* hwairban, *AS.* hveorfian, *cfr. AS.* hveorfan *subverti, Lat.* vertere, *Germ.* werben, wirren, *Angl.* veer. (Hverfa *part. pass.* horfinn *cingere est Lat. obs.* erbo *l.* ervo, *it.* urbo *unde* orbis *it. AS.* hverfian, hveorfan). *Gl. Synt. v.* hverf.

Hverfr *adj. versatilis S. III.* 37. *Cfr. Lat.* urbus, urvus, *Al.* uuarblich. *Hinc* hverfiligr *mutatilis, AS.* hverflic, *cfr. AS.* Hverfung, *isl.* Hverfing, *mutatio, Finn.* kierræn *circumago, circumeo. Vid.* at Hverfa.

Hvergetir *custos cacabi AM.* 58. (Hverr *lebes* & gæta *servare*).

* Hvergi *nuspiam, nusqvam, nullibi. Contractum videtur a* hvarr egi.

Hveria *l.* hvaria *qvam? MG.* hwarja. *Vid.* Hverr.

Hverian *pro* hvern *qvemvis G. I.* 8. *MG.* Hwaria, Hwano, Hwarjana.

Hverom *l.* Hveriom *cui, Pers.* tschera. *Vid.* Hverr.

Hvernig *qvomodo* (*pro* hvern veg, *qva via*). *Vid.* Hverr & Vegr.

* Hverr (Hvárr, Hvörr, Hví *alias rarissime* Hvö) *qvis, qui? qvivis, qvisqve* (*vv. c.*) *F.* hver (*Lat. qvæ*), *N.* hvert, (*Lat. qvid, qvod*). — *Dan.* Hver, Hvem? Hvo, Enhver, *Germ.* wer, jeder, *Al.* huuer, *Angl.* who, which, every, *AS.* hva, *MG.* hvas, hvo, hvathar, hvarjis, *Finn.* kes, *Lett.* kas, *Curd.* & *CTart.* ehr *qvivis, Pers.* ki *qvis, qvi* dschi *qvid, qvod* her *qvivis* *). *Zend.* heue, keie, ko *qvi, qvis, Pelv.* kedar. *Hinc isl.* hver einn, (sérhver) *qvisqve, Dan.* enhver, hver en *cæt. Pers. verbotenus* herjek *it.* heriki, herserd.

* Hverr *m. cacabus, lebes G. III.* 6. (*Hodie appellatio hæcce thermis tantum ferventibus Islandiæ adtribuitur*). *AS.* Hver, *Angl.* Ewer.

Hverfir *vid.* (at) Hvelfa.

Hvers *cujus. Dan.* & *MG.* Hvis, *Germ.* Wessen *cet. vid.* Hverr.

Hvers-Kyns *cujuscunqve generis G. II.* 22. *Vid.* Hverr & Kyn.

Hvert *l.* hvört *utrum. Angl.* Whether, *AS.* Hvaþer, *MG.* Hvathar. *Vid.* Hverr.

Hvert *l.* Hvört *qvo, qvaqvaversum? Dan.* hvorhen, *Germ.* wohin, *Angl.* whither, *AS.* hvyder, hveðer, *MG.* hvadre, hwar, *CChuns.* kuhveþer, *COss.* kchadam, *Pers.* kedsha.

(at)

*) *Sic etiam in compositis e. gr. isl.* hvern dag, *Dan.* hverdag, *Pers.* herruzi *qvovis die, qvotidie.*

(at) Hvefsa (ek hvesfi, hvefta) *acuere, exasperare V.* 16. At hvesfa augo *acriter intueri H. II.* 16. *Cognatæ sunt: Dan.* hvæffe, *Germ.* wetzen, *Angl.* whet, *nisi hæc posteriora potius a verbo mox seqventi* at Hvetia, *qvod eodem interdum sensu gaudet, deducenda sint. Vid.* Hvafs.

(at) Hvetia (ek hvet, hvatta, hvattr) *incitare, instigare, increpare, provocare, GH.* 1. *GM.* 2 *cet.* (*Forsan cognatum Lat.* ciere *&* citare, *Germ.* wetzen, *Angl.* whet, *AS.* hvetan, *MG.* hvotian.

* Hví *cur. Add. Dan. & AS.* Hvi, *Angl.* Why. *Cfr. Germ.* Wie, *it. Gl. Diatr. v.* Hve, Hví *&* Hverr *s.*

Hví *qvi vid.* Hverr.

* Hvíla *lectus, cubile (proprie qviès). Dan.* Hvile, *cfr. Angl.* While, *AS.* Hvile, *MG.* Hveila, *Al.* Uuila, Uuilo, *Germ.* Weile. *Cfr. Gr.* κειω, κειμαι. *Vid. Gl. Synt.*

(at) Hvíla (ek hvíli, hvílda) *cubare, qvietem capere, S. I.* 41; at hvílaz *qvietem capere V.* 10. *Dan.* hvile, *AS. MG.* hveilan, *cfr. Germ.* weilen, *cfr. Lat.* qviefcere.

Hvíl-bedr *m. lectus qvieti destinatus, AQ.* 31. *Vid.* Hvíla *&* Bedr.

Hvíta-biörn *m. albus ursus AM.* 17.

Hvítíngr *m. albicolor G. II.* 44. *Puto de albis agnis, vitulis l. porculis Gudrunam dixisse & sensum strophæ: qvod convivium nuptiale noctu mox foret celebrandum, ubi carnes animalium juvenum aulicis proponendi essent.* Hvítíngr *alias mare it. poculum* ɔ: *argenteum aut album* (Hvítr).

Hvítr *candidus, albus. Dan.* hvid, *Germ.* weifs, *Angl.* white, *AS.* hvit, *Al.* wit, wiz, *MG.* hveits, *Armor. & Cornw.* gwydn, *CBrit.* gwynn, *Pers.* fifid. *Pronuntiatur isl. bor.* kvítur. *Cfr. CSuan.* kvitau *flavus. Cart. & Mingr.* kviteli.

Hvívetna *α*) *Qvoqvomodo, B. II.* 12. β) *Qvidcunqve*; í hvívetna *in qvibuscunqve S. II.* β. 9. (Hvívetna *alias ubicunqve*).

Hvörf *n. plur. versationes, volutationes S. III.* 36. *Forte olim in nom. sing.* Hvarf. *Vid.* Hverfa, Hverfr.

Hvöt *&c. Vid.* Hvavt.

Hvöttomk *pro* hvötto mik *me stimulaverunt, HM.* 27. *Vid.* at Hvetia.

Hyck *pro* Hyggek *opinor, O.* 6. *Vid.* at Hyggia.

Hyggia *f. mens, animi sensus, ingenium E. gr. S. I.* 42. *Animus sapiens AM.* 2. *AS.* Hygd, Hyge, Hig, *Pers.* Husch, (Hvgr).

(at) Hyggia *l.* hvggia (ek hygg, hugda) *cogitare* (*v. c.*) *meditari, opinari, perspicere AM.* 12. Hyggia fvr *providere, H. I.* Hyggia vm fik *suam rem cogitare.* Hvgdi hann ióreid ættar finnar *observavit eqvitatum prosapiæ suæ.*

suæ H. II. 48. *AS.* hygian, higean, higgan, *Sanscr.* dhyiote (*cogitat*). *Hinc Dan.* higé *cupere*, *appetere*. (Hyga, Hygr).

Hyggiandi *f. meditatio S. III.* 48. *HM.* 26. *Vox jam obsoleta, utimur autem adhuc alia simili.* Hyggindi (*pl. n.*) *sapientia. Vid.* Hyggia.

(at) Hylda *exsecare carnem*, *AM.* 55. *Obs.* 56. *Vid. Gl. Diatr. v.* Hold.

(at) * Hylia (ek hyl, hylda, hylinn) *celare, occulere* (*v. c.*) *Dan.* hylle, *Germ.* hüllen, *Angl.* whelm *), *Al.* hulen, *MG.* huljan, *CBrit.* hulio, *AS.* helan, *CBrit.* celu, *Gr.* εἰλύω. *Cognatum est isl.* hylma *tegere. Hinc Dan.* hæle, *Germ.* hehlen *cet. Vid. Gl. Synt.*

Hylli *f. favor H. III.* 15. *Dan.* Hyldest, *Germ.* Huld, *AS.* Hyld. *Vid.* Hollr.

Hypia *vacerra, vilissimus homo H. III.* 39. *Obs.* 85. *Cum voce hac, quæ alibi, quantum scio, non in veterum scriptis occurrit, conferri meretur Dan.* Hoppe *eqva* (*verisimiliter ab* hoppa *salire, nisi potius derivandum sit a Celt. Gall.* Ep *eqvus, Gr.* ἵπος, ἵππος, *cfr. Curd.* Hasp *eqva. Pers.* Asp, Esp.

Hyrfi *pro hodierno* hvyrfi *in diversa ferrentur*, 3 *pers. pl. impf. conj. verbi* at Hverfa.

* Hýrr *adj.* (*alias* hír) *comis V.* 14. (*Forsan proprie calidus, quem sensum adhuc ex parte servat, ab* Hyrr *ignis*). *Cognatum videtur Al.* un-hiur *dirus*, *unde Al.* Ungihuri, *Germ.* Ungeheuer *monstrum* (*subst.*) *dirus, portentosus* (*adj.*) *Dan.* Uhyre.

Hæfr *congruus S. II.* 12. (*Pers.* zibed). *Alias etiam dignus, aptus* (*forte v. c.*) *AS.* hæv, hæflic (*isl.* hæfiligr), *CBrit.* hybwiw, *Lapp.* heiwiegje. *Hinc* hæferskr *decens-decorus, bene moratus*, *Dan.* hövisk, *Germ.* hübsch, *CBrit.* hybwill. *Cognatum est isl.* hæfa *qvadrare*, *Lapp.* heivim. (Hóf *modus*, *medium*).

Hægr (högr) *commodus AM.* 9. *Placidus AM.* 95. *Alias facilis. CBrit.* hewydd, *Finn.* huokia. *Hinc isl.* hægri *dexter* (*Dan.* höire *&c*). *Finn.* oikia, *Isl.* hæg *præfixum in compositis est CBrit.* hy. *Vid.* Hagr *s. & Gl. Synt.*

Hæll *m. calx* (*forte v. c.*) *Dan.* Hæl, *Angl.* Heel, *AS.* Hel. *Cfr. Pers.* Hilli *l.* Helli *talus, pars pedis talis vicina* (*H*).

Hælomk *pro* hæli ek *l.* hæliz ek *glorior*, *AM.* 80. (at) Hæla (ek hæli, hælda), *dativo casui semper adhibitum jam significat laudare sed* Hælaz um (ek hæliz, hældiz) *gloriari, jactare.* (Hól *gloriatio*,

---

*) *Convenit magis isl.* hylma *ejusdem notionis & originis verbo.*

riatio, it. laus, præsertim exaggerata, verisimiliter at hár *altus uti* hóll, háls *cæt.*)

(at) * Hætta (ek hætti, hætta) *cessare. Lapp.* heitam. *Cfr. MG.* ith *cessate*, *CBrit.* peidio *cessare it. Lapp.* hættim *impedio, moror.* (*Aliud est* * hætta *periclitari de qvo in* hetta *s.*)

(at) * Hætta (ek hætti, hætta). *Vid.* Hetta *s.* & Hætta *i.*

Hætta *f. periculum (ausus). Finn.* Hætæ, *Lapp.* Hættæ, *Brit.* Pwyd, *Pers.* Chatter (*H.*) *Cfr.* Hetta, Hættr.

Hættr *adj. anceps, periculosus B. I.* 25. *Lapp.* hattes. *Alias* hættuligr, *AS.* hettic. *Vid.* Hætta.

Hæztr (hædstr, hæstr, hærstr) *proprie altissimus. Ponitur pro comparativo inusitate S. I.* 7. Hæztr borinn hveriom jöfri *summus l. præstantissimus natus omnium regum. Eandem figuram invenimus* Hyndlul. 39. stóraub-gaztr sió!vm giörvöllvm *longe opulentior regibus cunctis. Dan.* höjst, höjest, *Germ.* höchster, *Angl.* highest, *AS.* hehst, *MG.* hauhists &c. *Vid.* Æztr, Hár, Hærri *cet.*

Höfvþ (* Havfvd, Havfvt) *caput v. c. Dan.* Hoved; *Germ.* Haupt, *Angl.* Head, *AS* Heafoþ, *MG.* Haubith, *Lapp.* Oaaive, *Gr.* κεφαλη *it. Maced.* κεβη, κυβη. *Cfr. Gl. Synt.*

Höfvþ-niþiar *cognati capitales l. primarii, G. H.* 5. *AS.* Heofoþ-magas.

Höggva *vid.* Havggva.

Högr *pro* hægast *commodissimum, V.* 16. *Vid.* Hagr, Hægr.

Hör-gefn *lini datrix* ɔ: *mulier, S. II. β.* 43. *Vid.* Hörr, Havrgr & Gefa.

Hörmvgr *moestus, infelix G. III.* 4. (Harmr).

Hörr *l.* * Havrr *m. linum.* (*Forsan ab* Hár *pilus*). *Dan.* Hör, *Al.* Haru.

Hör-skrýdd *lino amicta, S. III.* 48. (*Vid.* Hörr & Skrýda *induere, ornare*).

I.

I, *in* (*v. c.*), *ad. Dan.* i, *Germ. Angl. AS. MG.* in, an, *CBrit.* Yn, i, *Gr.* ἐν. *Cfr.* Á, inn.

* Jadarr *primipilus, vir primarius H. III.* 40. *Vox ista, alias marginem l. crepidinem significans, nomen fuit antiqvum provinciæ Norvegicæ* Jedderen. *Cfr. Gr.* ἴτυς *circumferentia rotæ.*

Jafn, jamn, (*f.* jöfn, *n.* jafnt) *par, æqvus,* (*it. planus*). *Dan.* jævn, *Germ.* eben, effen, *Angl.* even, *AS.* efen, æfen, efn, emne, *MG.* ibns, *Lapp.* jalggad, jævd, *Samscr.* iva, *Hindost.* iv, *Malab.* iwam, *Gr.* ὁμος, ὁμοιος, ὁμαλος, *CBrit.* hafal, iawn; *cfr. Pers.* iab, *qvi votum consequitur, felix, consequens. Vid. Gl. Synt.* & *N. ut et* Javfnvþr *i.*

Jafnan

Jafnan *continue S. II. a. Cfr. Dan.* jævnlig. *Vid.* Jafn.

Jafn-lángr *æqve longus l. diuturnus.* Jafnlánga ſtvnd *spatium tam diuturnum* S. *III.* 54. *Vid.* Jafn *&* Lángr.

Jafn-rúmt *adj. æqve commodum spatium S. III.* 59. (Rúmr *amplus, spatiosus q. a* rúm *Spatium*). *Vid.* Jafn *s.*

Jard-faſtr *humi fixus GG.* 15. (*de saxo dictum*). *Vid.* Jörþ *&* Faſtr.

* Járkna-ſteinn *pretiosus lapillus G. I.* 17. *Viridis lapillus (verterunt interpretes) G. III.* 8. *AS.*

* Jarl vir *illustris G. I.* 2. *GH.* 20. *Obs.* 84. *Aulicus G. III.* 1. *Comes l. provinciæ præfectus H. I. Observarunt interpretes* Karlfólk *ɔ: plebem &* jarlar *nobiles a Sighvato poëta opponi in Historia Magni boni Snorroniana. Cfr. GH. vers. ult. Harbardus in oda ejus nomine insignita Jarlos (nobiles) & servos opponit. In ænigmate quodam historiæ Hervarianæ porcelli matrem lactantes* jarlar *appellantur. Cfr. Angl.* Earl, *AS.* Eorl, *Al.* Erl, *CBrit.* Jarll. *Cfr. Finn. & Lapp.* jallo, julo *egregius, strenuus it. Gr.* ἰαλλω *mitto, emitto. Vid.* Ar *cet. supra ut & Gl. Synt.*

Járn *n. olim interdum* Isarn *ferrum l. telum ferreum. (Cfr. AQ. Obs. 6). Dan.* Jern, *Germ.* Eisen (*unde Dan.* Isenkram *cet.*) *Angl.* Iron, *AS.* Iren, Isarn, *Al.* Iſer, *Hibern.* Jarann, *C. Brit.* Hajarn, *MG.* Eiſarn, *Gr.* ἄρης, *Pers.* Áhen, *Curd.* Eſin, Hessin, *COs.* Afsen, Awsai, *telum ferreum Lat.* ahenum. *Cfr. CBrit.* Isarn.

Járna-glymr *ferrorum (ferri l. armorum) clangor H. II.* 24. *A* Járn *s. &* Glymr *inusitate pro* Glaumr *q. v.*

Járn-borgir *ferrea munimenta, H. I. Vid.* Járn *&* Borg.

Jarpr (*f.* jörp, *n.* jarpt) *fuscus G. II.* 19. *cet. Vid. Obs.* 37. *ad carmen HM. Cfr. Gr.* ὀρφνος *tenebrosus,* ὀρφνινος *ater, pullus cet.*

Jarp-skamr *fusco brevis HM.* 13. *Obs.* 37. (Jarpr *fuscus &* Skammr *brevis.*)

* Jartegn *n.* (Jarteikn) *tessera.* Til jartegna *tesseræ vice, GS.* Tákn *l.* teikn *signum Dan.* Tegn, *Al.* Zeichn, *Germ.* Zeichen, *Angl.* Token, *AS.* Tacen, Tacn, *MG.* Taikns, *Sanscr.* Zaga. *Circa etymum, cfr. AS.* tæcan *docere, tradere Germ.* zeigen, *isl.* tiá *ostendere monstrare cet. Gr. obs.* δεικω, *it.* δειχνυμι. *Vid. Gl. Synt.*

(at) Játa (ek játa *l.* jái, játta *l.* jáda) *consentire, affirmare. Dan.* bejae, *Germ.* jahen, *Al.* jehan, *MG.* jaithan, (*á* já *Lat.* ita, *Dan.* ja, jo, *Germ. Al. & Finn.* Ja, *Angl.* yea, yes, ay, *AS.* ia, gea, *MG.* ja, jai, *CBrit.* diau, ie; *Dor.* γα, *CTus.* ha; *Tschets.* he, *Ing.* hee, *VS.* ho, o, *Gr.* ἤ (*certe* pro-

profecto. Cfr. Lat. ajo, *Gr.* ἐάω *sino, valere jubeo.*

Javfnvþr *l.* Jafnaþr *m. æqvitas, æqvum, æqva proportio S. III.* 61. *Dan.* Jævnet, *Angl.* Evennifs, *AS.* Efennys, *CBrit.* Jawnder, *Lapp.* Jevduot, *Gr.* ὁμοιοτης, ὁμαλοτης *cet.* (jafn).

* Id *lat.* id *v. e. Angl.* it,. *Dan.* det, *AS.* hit, hitt, *MG.* ita, *Sanscr.* idam, iti; *vid.* Inn, Hinn.

Id * Iþ *l.* It *pro* þid *vos S. I.* 42. *AQ.* 3. *Germ.* Ihr, *Germ. inf.* ji, ju, *MG. Lit. Let.* juo, jut, *Lit.* judu, *AS.* gyt, *Sanscr.* jujam (*dual.* juvám), *Pelv.* iouiem, *Gr.* ὑμμε *l.* ὑμεις; *vid.* Yckar, Ydar, þid *cet.*

Id *l.* Iþ *vid.* Ulf-íþ.

Idir (*in n. sing.* Idn *l.* Id) *negotia, gesta H. M.* I. *Dan.* Id. *Adde Lapp.* Juodn *studium. Cfr. Gl. Synt. v.* Idia.

Idraz, Iþraz (ek idraz, idradiz) *poenitere, resipiscere. Origine vocis* (Idr, Iþr ɔ: Innr *intestina*) *considerata, hoc scribi deberet* inraz ɔ: *dolore interiore affici, intrinsecus commoveri, — hebraicâ loqvendi formulâ. MG.* idreigan, *cfr. MG.* infeinan (*Gr.* σπλαγχνιζεσθαι). *Vid.* Iþromk, Iþrar. *Cfr. Gl. Synt. v.* Idran.

Igda *aqvila, proprie fæmina* (*in Masc.* Egdir) *S. II.* β. *Obs.* 37. *Biörnerus vocem diversis locis explanavit:* hirundo, perdix, noctua. *Cfr. Gr.* ἰκτιν *milvus.*

I gögnom *vid.* Gögn.

If *pro* ef *dubium H. I.* 33. *Dubia S. III.* 58. *Vid. Gl. Synt. v.* Efi.

If *pro* Ef *si, modo. Angl.* If.

Ifir *vid.* Yfir.

Il *cet. vid.* Yl.

Illr (*f.* ill) *malus; n.* íllt *l.* ílt *malum B. I.* 32. *inutile l. noxium HM.* 12. *Hinc Isl.* illa, *Dan.* ilde *male, Finn.* ilkiæsti *cet. Angl.* ill, evil, *AS.* yfel, *Germ.* übel, *Al.* ubil, *MG.* ubils, *Gr.* οὐλος & οὐλοὸς *perniciosus, cfr. CBrit.* Yllyr *macula, defectus, Finn.* ilkiæ *malignus, perversus, Lapp.* illa *vix, gravate, invite.*

Ill-úd *f. animi malitia V.* 19. *proprie maligna l. malevola mens. Finn.* Illkeys, *COfs.* Ilifei, *cfr. recent. isl.* Illfka *id.* (Illr & úd *obs. mens, animus*).

Ill-údgr *adj. suspectus, proprie, malignus AM.* 13. *Obs.* 43. *Danice verbotenus* ildesindet; *vid.* Ill-úd.

* Im *terminatio antiqva primæ personæ pluralis omnium subjunctivi temporum pro recentiore* vm *e. gr.* at ver mættim *pro* mættvm. *Notandum est qvod prior terminatio tempora & personas conjunctivi ab indicativi probe distingvat, posterior vero utraqve male confundat.* Johnsonius *in Gl. N. Annotari meretur, qvod illa terminatio.* im *adhibeatur cunctis temporibus indicativi in flexione regulari verborum Persicorum,*

rum, non autem omnibus subjunctivi; videtur quidem esse ipsum im *sumus, uti forsan isl.* vm *l.* im *hic contractum est ex* erum *l.* orum (várom *vid.* * Or) *sed terminatio singularis* i *vel* e *pro* im *vel* em *sum. E. gr. hæc ex grammatica Persica adferre liceat:*

Em *sum* (mi) Res-em *pervenio*
I *es* (mi) Res-i *pervenis*
Est-*est* (mi) Res-ed *pervenit*
Im *sumus* (mi) Res-im *pervenimus*
Id *estis* (mi) Res-id *pervenitis*
End *sunt* (mi) Res-end *perveniunt*

cet. quasi dixeris: perveniens sum; p. es &c. vel abbreviate perven-um, perven-es, perven-est (*sit venia verbis*). *Cæteris non hic erit locus.*

Íma *l.* ýma *f. pugna H. II.* 49. *Alias* ymun. (*Forsan ab* ymr *l.* imr *sonus, strepitus*). *CBrit.* ymw, *cfr. CBrit.* ymweu *pugnare cet.*

Imþ (Imd) *f. mulieris giganteæ appellatio poëtica H. II.* 39. Imr *gigantis nomen occurrit in carmine* Vafþrúdnismál *Str.* 5. *Angl.* Imp *dæmon, monstrum.*

In *l.* Inn *particula jam obsoleta; proprie, ut videtur conjunctio* Enn *l.* en. Né in heldr framvifs *Neque etiam præsagus S. I.* 21. Hélta in lengr rúmi *Neque ulterius quidem locum retinuit AM.* 58. Ne harm inn heldr *neque l. nihilo magis qvam jacturam B. I.* 36. *cfr. S. III.* 18. *GH.* 3.

In *ea vid.* Inn.

Inn *f.* in, (en) *n.* id, it *alias* hinn, hin, hid *l.* hitt *is*, (ea, id) *ille. Pers.* in *is, ea, Gr.* ἴος (ἴα, ἴον) *unus, solus* νιν *ipsum, ipsam, ipsum cet. MG.* ya, *illa* ina *eum* ins *eos cet. CBrit.* un (*ante cardinalia*), *Zend. & Pelv.* ena, enié *hic, hæc, cet. Pr.* jin *illum. Vid.* Hinn.

Inn, in, *intus, introrsum* (*v. c.*) *Dan.* ind, *Germ.* ein, *Angl.* in, *MG.* inn, innat, *Pers.* ender, *Zend.* eantere, *Samscr.* andr, *Gr.* ἔνδος.

Inn *pro* Enn *vid.* In.

(at) Inna (ek inni, innta) *dicere, enuntiare AM.* 9.

* Innan *intra.* Innan dyra *intra ostium GG.* 15. Innan hallar *intra aulam V.* 31. *AS.* Innan. *Cfr. Dan.* Inden *cet. MG.* innathro. (*Hinc isl.* innanverdr *internus, AS.* innanveard).

Innfiálgr *adj. intra penetrans.* (Inn & fela *tegere, celare*).

Inngángr *introitus. Dan.* Indgang, *Germ.* Eingang, *Al.* Incanc *cet. Vid.* Inn & Gángr.

Inni *intus* (*v. c.*) *in ædibus B. I.* 31. *Dan.* inde, *Germ. & AS.* inne, *Angl.* with-in, *MG.* innathro, *Pers.* ender, enderun (*q. d. Isl.* indyris, innan dyra). *Pelv.* andarg, *Zend.* eantere, *Sanscr.* antu, *Lat.* in, indu, intus, *Gr.* ἔνδον, ἐνδοῦ. *Cfr. Isl.* Inni *n. domus, diversorium, AS.* Inne, *Angl.*

Inn,

Inn, *CAbass.* Ynnah, *Tscherk.* Unneh, *Wogul.* Juny.

Inn-leiþ *f. via introrsum l. intus ducens G. II. 22. Res omnes, qvas hæc stropha memorat, in cornu l. poculo ipso sculptas fuisse manifeste apparet. Stropha mox seqvens res potui commixtas describit.* Inn-leid dýra *ɔ: via tecta ferarum sylvam poëtice ac non inepte his appellari & Torfæi, in Obs. interpr. 76. allegatam explicationem rectam igitur existimo. Aliter tamen pro* ore *l.* rictu ferarum *accipi posset. Legunt qvidam* innleid dýra *introitus forium, ea autem lectio nimiam tautologiam redolet. Præterea conjicere licet poëtam obscurâ ea appellatione exta animalium indicasse.*

Ino *pro* ina, ena *l.* hina *V.* 14. *vid.* inn, in, id.

Jód (Jóþ) *n. infans, foetus, proles. Forte puella, l. filia AM.* 103. *Cfr. CTus.* Johe, Ijo, *And.* Joſchi *filia puella, And.* Jods *soror, CC.* Jortsch *infans; it. vet. Scand.* jodis *soror* (Yngl. S. *Cap.* 20.)

Jód-úngr (Jóþ-úngr) *adj. infantulus, infantis ætatem agens. S. III.* 35. *Cfr. Lat.* junis, juvenis *cæt. vid. s.* Úngr *i. It. ut & isl.* jódla *more infantis, qvi matris mammam sugit; cibum aut potum in ore volutare.*

Jóla-aptan *m. vesper festi Jolensis H. I. Vid. Gl. Synt. V.* Jól, *Dan.* Jul, *Pict. Scot. & vet. Angl.* Yule, *Gall.* Noël, *AS.* Geol, Geohol, Jule (*unde menses Januarius & Februarius* Giuli *dicti fuerunt*), *Finn.* Joulu. *Cfr.* Holi, Houli *Saturnalia Indorum recentiorum. Cantilenam notam, hic citatam, de Haraldo pulchricomo:*

Uti vill jól drecka
Ef skal einn ráþa. *Hk. III* 16.

de ipso festo Jolensi, non autem alius generis convivio, agere puto, cum poëta Regis hibernam expeditionem memoret. Observatione sane digna est derivatio vocis ab AS. Giuli, *conversio, auctore Venerabili Beda, qui festi appellationem ad solis conversionem spectare putavit, cum consideretur similitudo vocis celticæ* Haul *sol & nostri* Hiól *rota, ut et relatio Pytheæ Massiliensis de Thulensibus, festum suum maximum ob Solis annuum reditum celebrantibus. Vox* Jól *olim interdum* Hiól *pronuntiata, fuisse videtur. Qvidam derivarunt a CBrit.* Gwyl *festum cfr. Finn.* Juhla, *MG.* Dulths *idem. Cum maximum illud veterum borealium sacrificiis & piis votis celebratum fuerit, observari porro merent CBrit.* ioli *visitare, orare, gratias agere.* Jolydd, Jolau *petitio, gratiarum actio cet. Vid. Gl. T. I. V.* Jólnar *&* Bircherodii palæstram antiqvariam *l.* antiqvitates julias *Havn.* 1688.

Jóm *eqvis vid.* Jórr.

Jór *vox alias inaudita G. II.* 24. *Interpretes verterunt* juramenta, *sensu & convenientia cum lingva latina svadente. Vide omnino obs.* 84 *&* 85. *ad locum eundem. Vocula forsan cognata est antiqvissimæ germanicæ* wahr *verus; sic nostrum* jartegn *l.* jarteikn *á germ.* Wahr-zeichen *formatum est.*

Jór *l.* jórr *m. Eqvus G. II.* 4. *cet. C. Tschet. Ing.* Gour, Gaur, *Dan* Gur, *Sanscr. Beng. Mult.* Gora, *Malab.* Gorra, *Zig.* Gro. *Cfr. Germ.* Gorre, Gurre *eqvus vilior. Vid.* * Jó.

Jordan *vox incertæ significationis. H. III.* 20. *Obs.* 20.

Jó-reykr *s: fumus (pulvis fumo similis) ab eqvitatu.* (Jórr *&* reykr).

Jó-reiþ *f. eqvitatus H. III* 44. (Jórr *&* Reid *vectura, profectio*).

Jóþ *vid.* Jód.

Jöfvrr *l.* Javfvr *Rex S. I.* 40. *Princeps S. II. a.* 8. *CBrit.* Jor. *Cfr. Gallorum & Ital. veterum* Jova, Jovis *cet. Vid. Gl. Diatr.*

* Jökull (Javkvll) *m. congelatio, densa glacies S. III.* 8. *AS.* Gicel. (*A* Jaki *id.*) *Cfr. Pers.* Jach, jich, jag *gelu, glacies, Curd.* Jæch, *CDig.* Jech, *Oss.* Jıch, *Afgh.* Jach, *IDecan.* Juk, *Zig.* Jeko, *Vogul. & Ost.* Jænk, *Finn.* Jää, *Lapp.* Joa, *Hung.* Jeg, *CBrit.* Jaen. *Cfr. Gr.* δαγος *glacies,* παγος, πακνη *pruina.*

* Jörþ (Jörd, Javrd) *f. terra Dan.* Jord, *Germ.* Erd, Erde, *Angl.* Earth, *AS.* Eard, Eord, Geard, *Al.* Erda, Herda, Herd (*unde Taciti* Hertha *Dea*), *MG.* Airtha, *CBrit.* Daear, *Tart. & Uig.* Jer, *Curd.* Ard, Art; *Pelv.* Arta, *CC.* Er, *Arab.* Erd, *Hebr.* Erets, *Gr.* γη, ἔρα, γηδην, ξερον, *Doctiss.* Gunnarus Pauli *vocem hanc deduci voluit a verbo* eria *arare (vetustissima sane ut supra in v.* Ar *monstravi) uti Lat.* terram *a terendo.*

Jötvnn (Javtvn, Jotvn) *m. gigas, satyrus l. dæmon AM.* 31. *Obs.* 86. *a. Dan.* Jætte, *AS.* Geat, Eoten, *Finn.* Ajattaro. *Denominatio hæcce fortassis, cognata est nomini populi qvi primus boreales terras incoluit, qvod nostratibus* Joti *l.* Jótar *Latinis autem* Geta *l.* Getæ *sonat.* Joti *aut* Jotæ *l.* Asiotæ *inter populos Scythiæ asiaticæ a græcis qvibusdam geographis ponuntur.*

Iss *l.* Is *m. glacies in pl.* Ísar *S. III.* 8. *Dan.* Is, Iis, *Germ.* Eis, *Angl.* Ice, *AS. & Al.* Is, *COss.* Ich, *cfr. CLesg.* Issi *nix (isl.* isja *nix l. pluvia tenuior).*

Ísúngr *H. II.* 19. *Vid. ind. n. pr.*

Itarligr *adj. excellens S. I.* 4. *Insignis AM.* 91. *Cfr. Dan.* yderlig *summus, ultra modum* (Itr).

Itr *adj. eximius S. I.* 7, 23. (*Rectius, ut puto,* ytr *ab* út *i. Cfr. tamen Gr.* ἰθος

θος bonus ι]ης animosus) ιθυς rectus ιθαρος celer, velox.

Itrborinn *nobilis ortu H. II. 9. Vid.* Itr *&* Bera.

Itrlauc *verisimiliter legendum* Itrlaug *H. II. 7. Obs. 19. Cfr.* Itr *&* Laukr, Laug.

Itr-scapaþr *formosus, forma excellente præditus H. III. 36.*

Iþ *V. 38. pro* þid. *Vid.* Id, þid.

Iþ *vid.* Ulf-iþ.

Iþ-gnógr *abundans H. II. 20.* (Iþ *frequentia*).

Iþrar (ɔ: Innrar) *intestina G. II. 23. Dan.* Indvolde, *Germ.* Eingeweide, *Angl.* Inwords, Entrals; *Recentioribus Islandis* innifli, *AS.* Innelf, Innailf, *Al.* Innodi, Intera, *Gr.* ἔνʇερα. (Inni, *cfr.* * iþar).

Iþrar *l.* Idrar (ɔ: Innrar) *resipiscentiæ, AM. 67. Recent.* Idran *resipiscentia Sv.* Ider, *MG.* Idreiga. *Vid.* idraz, *& Gl. Synt. v.* Idran.

Iþromc *pro* Iþrar mic (iþraz ek) *me poenitet B. III. 7. vid.* Idraz.

Iþrótt *ars* † *G. S. 2. cfr. Dan.* Idræt (*Forsan ab* id *l.* idn *negotium, opus, &* þróttr *fortitudo, valor*).

K.

* Kaldr (*f.* köld *l.* kavld, *n.* kaldt, kalt) *gelidus (v. c.) frigidus — metaphorice infestus, odiosus, perfidus. E. gr. AQ. 2. Dan.* kold, *Germ.* kalt, *Angl.* cold, *AS.* cald, ceald, *MG.* kalds, *Finn.* kylmæ. *Vid.* Kuldi, Héla.

Kálfr *m. vitulus AM. 79. Dan.* Kalv, *Germ.* Kalb, *Angl.* Calf, *AS.* Cælf, *Lapp.* Galbbe, *Finn.* Calpe. *Omnia forte a Sanscr.* Kala *bos. Vid. Gl. Synt. Quoad etymum alias consuli potest Ebr.* chul *parturiit, allegatum a G. Magnæo in voce.* * Kelisiúkr, *quod etiam, contextu toto carminis* Fiölsvins mál *rite considerato, de mulieribus coitum aut partum appetentibus dictum opinor* *).

Kálki (* Kiálki) *m. mandibulum, maxilla Angl.* Cheek, Jaw, *AS.* Ceac, Ceaca, Chiece *cet. it.* Geahla. *Vid. Gl. L.*

Kall, *vid.* Karl.

(at) Kalla (ek kalla, kallada, kalladr) *clamare, inclamare, vocare, appellare.* Þat er nú kaylluþ kerlíngavilla *id jam pro anili errore (superstitione) habetur, H. III. Cfr. Dan.* kalde, *Angl.* call, *Hebr.* kalah, *Lat. obsol.* calo, *Gr.*

*) *Cfr.* Kyllir *uter, MG.* Kilthei *uterus, CBrit.* Cylla, *Isl.* Kyll *culleus, AS.* Cill, *Isl.* Kyll *vorago unde* kyla *deglutire.*

Gr. καλεω, *Isl.* Kall *vociferatio*, *Samscr.* Kalaha. *Cfr. Chald. & Pelv.* Kal, Kala *vox*, *Germ.* Schall *sonus*. *Vid. Gl. Synt.*

Kalliga *pro* kalla ek egi *non advoco*. *G. III.* 7. *Vid.* Kalla.

Kampar (*in n. sing.* Kampr *m.*) *barba*, *HM.* 19. *Forsan cogn. Lat.* coma, *gr.* κομη. *Hic, ut puto, genæ barbatæ nempe Gr.* γαμφαι *maxillæ.*

(ek) Kann, *CBrit.* gwnn (*scio*) *vid.* at Hvnna.

(at) Kanna (ek kanna, kannada, kannadr) *lustrare*, *perscrutari*, *explorare*, *H. II.* 22. 28. *Experiri, pati AQ.* 17. *Vid.* Kvnna.

Kapp *n. fervor animi*, *intentio*, *contentio*, *æmulatio*; *hinc genit.* Kapps, *in* kappe-gálig *oppidò circumspecta AM.* 6. *Svec.* Kapp, *Finn.* Cappi. *Cfr. Gr.* κοπος *labor*, *unde* καμνω *laboro*, *nitor efficere*, *contendo*; *it! ut et Dan. & Al.* Kamp, *Germ.* Kampf, *AS.* Camp, *Finn.* Campaus *certamen*, *contentio & CBrit.* Camp *ludus*. *Vid.* Keppa. *Dan.* kappes, om kaps *cet.*

Kappi *heros*, (*strenuus miles*) *AM.* 98. *COs.* Kabater, *Lat. B.* Campio, *cfr. vet. Phæn &c.* Cabir, (Kapp).

Kapp-svinnr *alacer AM.* 74. (*Proprie: alacer & simul sapiens*). *Vid.* Kapp & Svinnr.

* Karl (Kall) *m. senex*, *vir S. a.* 18. *Cfr. Dan. & Al.* Karl, *Norv.* Kall, *Germ.* Kerl, *Angl.* Chürl *l.* Kurl. (*Alias mas*) *AS.* Calla, Carl, Ceorl, *CBrit.* Carl, *Lapp.* Gallak, Galees, *Pers.* Kes, *homo*, *Gr.* κόρος *juvenis*, κόρη *puella*, *mulier* (*Pel.* Kir *virgo*). *Plurimarum Caucasi lingvarum* Chalk (Kalk) *populus*, *olim sæpe de colonis vel vilioris notæ hominibus usitatum fuit.* *Hinc fœm.* Kæra, Kerling, *cfr. CBrit.* Gwr, *vir*. *Vid. Gl. Synt.* (*uti Pers.* Kar, *operarius*, *Gr.* κηρ *homo vilis*).

(at) Kasta (ek kasta, kastada, kastadr) *jacere*, *labi facere*, *dejicere*. At kasta brynio *loricam exuere H. III.* 42. At kasta neti, *rete projicere*, *S. II. a. Dan.* kaste, *Angl.* cast. *Cfr. Gl. Synt.*

Kattar-son *H. III.* 18. *Obs.* 39. *felinus catulus l. rustici vilis filius*. *Vid. Glossarium additum libro* Kristinnrettr Þorl. ok Ketils. Kattr *alias invenitur inter appellationes gigantum in Edda prosaica.* *Hinc etiam Germ.* Kötu *rusticus*, *Dan.* Köter ɔ: *homo vilis*, *l. infimæ plebis.* (Kot *casa*, *tugurium*, *Angl.* Cot, *AS.* Cot, Cota, *Lapp.* Goaatte, Guatte, *Finn.* Cota, *SEstn.* Kodda, *Lit.* Guta, *CTart.* Chuta *). *Cfr. Dan.* Hytte, *Germ.* Hütte.

Kaottr

*) *Cfr. Ind.* Cota, Cutta *villa*, *oppidum*.

Kavttr *l.* Köttr *catus* (*v. e.*) *Dan.* Kat, *Germ.* Katze, *Angl.* & *AS.* Cat, *C. Brit.* Cath, *Armor.* Katul, Kitt, *Finn.* Catti, *Lapp.* Buskatto, *CTus.* Koto, *Georg.* Kata, *Mingr.* Katu, *Oss.* Gadi, Gado, *Gr.* κατῆς. *Alias isl. vulg.* Kisa, *Dan.* Kis, *Finn.* Kissa, *Curæl.* Kisi, *CSuan.* Zizi &c.

Kavnnaþo *vid.* (at) Kanna.

(at) Kaupa (ek kaupi, keypta, keyptr). A) *emere S. I.* 30. *Obs.* 32. B) *pacisci H. I.* 3. *Est proprie i. q. MG.* kaupan *mercari Angl.* cope *commutare, cambire. Dan.* kiöbe (*emere*), *Germ.* kaüfen, *AS.* ceapan, cypan, *Lapp.* gaupashiam, *Finn.* caupaan. (Kaup *emtio Dan.* Kiöb, *Germ.* Kauf, *AS.* Ceap, *Lapp.* Gauppe, *Finn.* Cauppa *).

Kavr (Kör) *f. grabatum G. II.* 45. (*Forsan a* Kyrr *l.* Kyr *quietus*), *cfr.* kúra *quietus jacere cet.* & Kyrr *l.*

Kaus *vid.* (at) Kiósa.

Kell (*pro hodierno* kélr) 3 *pers. sing. ind. verbi* ek kél (kól, kala) *algeo*, *AS.* cælan. *V.* 30. *Cfr.* Kaldr, Koldi.

(at) Kemba (ek kembi, kémbda, kembdr *l.* kemdr) *comere* (*v. e.*) *B. I.* 34. Kemdr *comtus S. a.* 25. *Dan.* Kæmme, *Germ.* kämmen, *Angl.* Comb, *AS.* cemban, *Finn.* cambaan. (Kambr *pecten*) *Dan. Germ.* Kam, Kamm, *Angl.* Comb, *AS.* Camb, *Finn.* Camba *& Gr.* κόμη, *Lat.* coma).

Kemdr *vid.* Kémba.

Kemra *pro* kemr egi, *non venit G. III.* 7. (*Vid.* at koma).

(at) * Kénna (ek kénni, kénda, kéndr). A) *docere B. I.* B) *sentire, AM.* 88. Slíks ek mest kénnomk. *Id mihi sensu est acerbissimum, AM.* 52. C) *Noscere H. III.* 12 *cet.* D) *Adscribere, arguere*, kéndi hann Giúkúngum völd vm dauþa Brynhildar † *G. S.* Ydr er þat kénna. *Id vobis imputandum AM.* 51. *Cf. Dan.* at kjende, *Germ.* kennen, *Angl.* Know, *AS.* cænnen. *Hinc Pers.* kenda, *doctus, sapiens.* Kenden, *fodere, extrahere rem, ut cognoscatur.* (*Vid.* at Kanna, Konna, Kná, *quibus omnibus hocce verbum cognatum est*) **). *Cfr. Gl. Synt.* & *Diatr.*

Kénzla *f. informatio, pædagogi officium S. I. a.* (at Kenna).

(at) Képpa (ek keppi, keppta) *niti, AM.* 54. *Fortiter obsistere, AM.* 61. *Dan.* kappes, *Angl.* cope, *Dan.* kæmpe, *Germ.* kümpfen (Kapp).

Kér

*) *Hinc isl.* Kaupmadr *mercator Dan.* Kiöbmand, *Germ.* Kaufmann, *AS.* Ceapman, Cypman, *Finn.* Cauppanues, *Lapp.* Gaupolmai. *Cfr. Lat.* Caupo, Copo, *Gr.* κάπηλος *cujuscunque rei propola.* (*Hæc è Gl. Synt.*); *it. Angl.* Chape, Chapman *mercator, emtor*, cheap *vilis pretii, cet.*

**) *Alias etiam nominare, appellare, unde* Kenniz, *nominor*, *COb.* choni, chwini, *Pers.* shanem.

Kér *n. vasarium*, *GH.* 7. (*proprie vas. Dan.* Kar, *MG.* Kas, *Pers.* Kar *l.* Kes (*Fr.*) *COst.* Karta. *Voci* Vas *melius convenit isl.* Far, Fata, *Dan.* Fad, *Germ.* Fass. *Vid.* Kerald *in Gl. Synt.*

Kerinn *l.* kiörinn *part. pass. verbi* at kiöra (ek kiöri, kiörda) *eligere Dan.* Kaare, *AS.* curan. Kiör, *AS.* Cyre. *α*) *Electio, optio, vet. Germ.* Kohr, Chur, *unde* Chur-fürst *princeps elector.* *β*) *Conditio, sors, unde Angl.* chear, *cfr. Gr.* καιρος *opportunitas*, καίριος *opportunus.* *Vid.* at Kiósa & Kvrom, Valkyria.

* Kerlíng *f. anus, vetula l. fœmina plebeja* Kerlínga-villa *anilis superstitio, H. III. Est, ut puto, fœmininum vocis masculæ* Karl, *interdum* Kæra & Kerla *expressum; Dan.* Kierling *l.* Kielling, *CBrit.* Gwrach *it. Gr.* γεραια *vetula; cfr. Angl.* Girl, *Gr.* κορη *ejusdem, ut puto, originis. Vid.* Karl.

* Ketill *m. cacabus, lebes (voc. c.) Adde Al.* Kezzili, Kezel, *MG.* Katils, *AS.* Cyttel, *CBrit.* Callawr, *Lapp.* Gevdre, *Finn.* Cattila, *Gr.* κάλπα. *Cfr. Gr.* κόϊλη *vas concavum, cavitas* *).

(ar) Keyra (ek keyri, keyrda, keyrdr) *impellere (equos) AQ.* 39. *Obs.* 160. Keyra ióa oddom, *equos calcaribus stimulare* . *III. Dan.* at Kiöre. *Cfr. Germ.* Kehren. (Keyri, *lorum, Angl.* carry, *vet. lat.* Corius). *Cfr. isl.* Kerra *currus, carrus, carrum (v. c.) Dan. Germ & Al.* Karre, *Angl.* Car, Chariot *it.* Kare, Karosse, *CBrit.* Carr, *Lapp.* Gæres, *Finn.* Kærry, *Gr.* καρρον.

* Kiálki *vid.* Kálki.

Kiavl, Kiölr *l.* Kiaull, * Kiöll, *m. in n. pl.* Kilir, *Carina, navigium, H. II.* 25. *Hinc nomen navium, quibus Picti l. Scandinavi Scotiam primum appulerunt* Cyulæ, *cujus etymus non, ut quidam volunt, in recentiore Danico* Jolle *quærendus est. Cfr. Dan.* Kiöl, *Germ.* Kiel, *Angl.* Keel, Ceol, Ciol, Cæle, *Al.* Cheol, Kil, *CBrit.* Ceubol, *Finn.* Keula, *Gr.* χελυς. *Cfr. Gr.* γαυλος, *Lat.* gaulus *navigii genus it. sentina.* (*G. Magnæo ab* ἑλκω *traho per transpositionem litterarum Gl. N.*) *Vid. Gl. Or.* S.

Kilir *vid.* Kiávlr.

* Kind *f.* A) *genus. Angl.* Kind. Húnakindir, *Hunnorum genus l. liberi* † *GS.* 13. Þær kindir *id genus G. II.* 31. B) *infans, partus B. I.* 9. *Al. & Germ* Kind, *Angl.* Child. *Islandi hodie superflue se exprimunt:* barn-kind, *quod*

*) *Circa etymum cfr. Pers.* Kas *l.* Kes *patera lata et magna scutellæ instar,* kezireh *ahenum minus,* Kes *speluncæ, latibula ferarum (eodem modo vox* ketill *in Islandia similes locos significat). Adde pers.* kezeh *l.* kazeh-tase *(v. t.) Cfr. Isl.* kavs, kafa &c. *Hæcce Persica è* Branckio.

quod tamen verbo tenus explicari potest natus infans. *Iis alias* Kind *parvum aliquid animal; dicitur præsertim de infante, ove & pisce; est proprie diminutivum suffixum, Angl.* kin, *Germ.* ken *l.* chen. *Cfr. Angl.* Kin *affinis, cognatus.* Kindred *cognatus, cet. Vid. Gl. Synt. cfr.* Kyn *i.*

(at) Kiósa (ek * Kýs, kaus, kosinn). *AM.* 25. *S. II. α.* Kiósa mæþor frá mavgom, *exsolvunt matres a gnatis S. II. β.* 12. *Optare, H. III.* 21. *Vet. Dan.* keyse, *Angl.* choose *l.* chuse, *Gall.* choisir, *AS.* ceosan, *MG.* kiusan (*præt.* kaus), *Pers.* guziden *l.* gyziden. *Cfr. CBrit.* ceisio, *quærere, petere. Pers.* kāsten (kosten) *cupere, rogare, isl.* kosin *electus,* gyzin, *eligens et electus. Pers.* gyzideh *electus, cfr. isl.* kiósandi *eligens.*

Kiöll, *vid.* Kiavlr.

Kista *f. cista* (*v. c.*) *arca V.* 19. *S. II. β. Capulus, arca funebris AM.* 101. *Cfr. ibidem Obs.* 281. *Philologi doctissimi Gudmundi Magnæi & plurium insignium auctorum recentioris ævi obrogationes, quas, ob locos jam allegatos contra vetustatem dictorum carminum protulerunt, nihilum, ut puto, revera probant. Opinor e contrario auctorem Historiæ Volsungianæ nostræ vocabula* steina kista (*lapidea l. lapide constructa arca*) *recte prosaico sermone voce* steinþró *transscripsisse, nam innumera fere gentilitatis borealis monumenta sepulcralia, quæ adhuc partim integra visuntur, proavos nostros paganos arcis lapideis l. petris in arcæ formam aptatis et compositis, usos fuisse, manifeste monstrant. Nomen etiam ipsum talium capulorum in antiquissimo Britanniæ, Cambrico nempe sermone, servatum est, Wallisensium enim vernacula illi* Kist-vaën (ɔ: Kistmaën, *cistæ lapideæ*) *appellantur. Sic plura argumenta quæ contra ingentem antiquitatem quorundam Eddæ nostræ carminum a recentioribus audacter prolata sunt, sensim evanescunt. Dan. & Germ.* Kiste, *Angl.* Chest, *AS.* Ciste, Cyste (*arca, loculus, arca funebris*) *CBr.* Kist, *Finn.* Kirstu, *Lapp.* Gista, Gyssa, *Pers.* Keschti *l.* Kesti *arca, Pers.* Keschti (*v.* Kesti) *arca, navis it.* Kise, *cuumera,* Kasse, *it. navis* *). *Gr.* κιϑη, κιϑις.

(at) Klaka (ek klaka, klakada) *glocire* (*v. c.*) *clangere, garrire S. II. β. Cfr. Dan.* klukke, *it.* kagle, *Germ.* gluchsen, *Angl.* gaggle, cackle, *AS.* cleccan, *CBrit.* clegyr. *Cfr. Angl.* clack, cluck, *crepitare, it. Gr.* κλαγγω, κλαζω, *Lat.* clango *cet.*

Klavckr *vid.* Kleckr.

Klauf *vid.* at Kliúfa.

Klav-

*) *Cfr. Pers.* Kise *camera, Dan. Germ. &c.* Kasse, *it. Lat.* capsa, *Germ.* Kaste *&c.*

Klavkoþo 3 *pers. pl. præt. perf. v.* at Klaka.

Kleckr *l.* klavckr *tristis, ejulans, AM.* 58. *Vid.* kleckva, * klavckva.

(at) Kleckva *l.* klockva (ek klöck, klöck) *flere, lamentari AQ.* 25. *Dan.* klynke. *Videtur esse idem verbum cum* * Klaukka *l.* Klavckqva. *Recentioribus* klöckna *animum, vocem & vultum demittere. Cfr. CBrit.* cleccian *sonare, strepere.* Klavckr, Kleycqvi, Klaka, Klucko.

Kleif *vid.* at Klifa.

Kleycqvi *pro* Klöckvi *lamentetur AM.* 54. *Vid.* Kleckva.

(at) * Klifa (ek klif *l.* klifa, kleif) *scandere H. II.* Kleif í rá hvera *scandit omnes angulos AM.* 58. *Islandis jam sonat* at Klifra *l.* Klifraz. *Dan.* klyve, *Germ.* kletten, *Angl.* Climb, cleave, clamber, *AS.* climan, climban, clymban, *cfr.* clifian *findere, adhærere.* Klif *etiam nostra & Anglosaxonica lingva &* Clip *in CBrit.* clivum *notat. Hinc Dan.* Klippe *petra, rupes isl.* Kleyf. *In vocula* Kló *(infra) verbi nostri etymus non absurde qværi potest.*

(at) Kliúfa (ek klýf, klauf, *klofinn) *findere, diffindere. Dan.* klyve, klöve, *Germ.* klaüben, *Angl.* Cleave, *Al.* clauben, *AS.* cleofian, *cfr. CBrit.* clwyfo *vulnerare, Gr.* κλαω *frango. Vid.* at * Klyfia *in Gl. T. I.*

Kló (*in n. pl.* Klær) *unguis, ungula B. I.* 16. *Dan.* Kló, *Germ.* Klaue, *Angl.* Klaw, *AS.* Clav, *Gr.* χηλη *ungula bisulca. Cfr. CBrit.* Clo *obex.*

Klvcko *luxerunt AM.* 62. 3 *pers. pl. perf. verbi* at Kleckva *l.* Klavkka *s.*

(at) Klyfiá (ek klyfia, klyfiada, klyfiadr) *onerare eqvum S. II.* 8. Klyf *l.* Klif (*pl.* Klifiar) *fascis sarcina, quod verisimiliter a verbo* Klifa *originem ducit. Hinc* Klifberi *clitellæ (forsan v. c.) Dan.* Klöft-saddel. *Quibusdam a Gr.* θλιβω *premo. Cfr. Gl. N.*

Klæþi (Klædi) *pl. vestes H. III. Dan.* Klæder, *Angl.* Cloths, *Germ.* (*in sing.*) Kleid (*pl.* Kleider), *AS.* Clat, Claþ. *Cfr. Gr.* χλαινα *vestis exterior. Vid. Gl. Sunt.*

Kná *vid.* Knéga.

Knavrr *l.* Knörr (*pl.* Knerir) *m. navigium AM.* 101. — *hic autem specialiter id genus, in quo gentiles septentrionales interdum sepulti fuerunt, quod et historiarum testimonio et ipsa nostra experientia (cum talia in sepulcris antiqvis, præsertim Norvagicis revera exstitisse cernamus) probatum est. In magna Britannia ingentia monumenta sepulcralia, e lapide exstructa, sed navigii formam præferentia, nostris diebus inventa sunt. Eorundem plures descriptiones & effigies in opere magni pretii:* Archæologia Britannica, *a societate antiqvaria Londinensi edita, legi possunt*

possunt, cfr. Kista *i.* *AS.* Cnearr. *Vox ipsa, quæ interdum* Hnavr *scribitur & pronunciatur, est ut & altera poët.* Nór (*gen.* nós) *cognata Lat.* Navis, *Gr.* Ναυς (*n. pl.* νῆες), *Curd.* Nav, *COss. & vet. Fr.* Nau. *Cfr. isl.* Nauckvi, *navis*, *AS.* Naca, *Germ.* Nache *cymba*, *Finn.* Naacca. *In lingua apud Orcadenses & Shetlandos Norvegica* (the Norss) *navigium vocatur* Knorin, *uti nostra vox Islandis, addito articulo postpositivo sonat* Knörin, *ea autem jam in poësi solummodo usitatur.*

* Kné (Hnée) *n. genu* (*v. e.*) *O.* 6. *Dan.* Knæ, *Germ.* Knie, *Angl.* Knee, *AS.* Cneov, *MG.* Knie, *Pers.* Zenu, *Samscr.* Genu, *Gr.* γονυ, *Pel.* Honoi, *cfr. Gr.* κνημη *tibia, crus.* *Cfr. MG.* knussian, hneiwan, *AS.* cneovian, *Angl.* kneel, *Germ.* knien, *Dan.* knæle *cet. genu flectere* (*isl.* hneygia).

(at) Knega (ek Kná, Knátta) *verbum obsoletum pro* Kvnna *posse, scire.* *S. II. β.* 34. Knáka *pro* kná ek egi *non queo*, *AM.* 52. Kná *potest S. II. β.* 34. Kná *sciunt B. I.* 19. Knátto *potueris S. II. β.* 44. *Tibi licet AM.* 38. Knegod *potestis AQ.* 4. Knega *potuerim H. III.* 34. Knætti *licuisset S. III.* 3. Knetta *possim HM.* 20. Knætta *idem H. III.* 21. Knættim *possemus GH.* 25. *Recte observarunt interpretes quod verbum hocce conjungatur ad modum alterius jam usitati* ek má, mátta, mega — *quod omnia hic allegata exempla confirmant, solo illo B. I.* 19. *excepto; pro* kná *isto veteres alias sine dubio* knego *locuti fuerunt. Verbum ipsum optime convenit Latinorum pervetusto* qveo, *ut et Angl.* Know. *Est certe recent. Isl.* (ek) kann, *Dan.* kan, *Germ.* kann, *Angl.* Can. *Cfr. Pelv.* Kand *fecit.* *COss.* kchanin (kanin), *Pers.* kunem (*inf.* kunin) *facio* (*possum*) *Gr.* γνοω, νοεω *nosco, intelligo.* *Vid.* *Knáat *Knegí. *Cfr. infra* at Kvnna.

Knes-fótr *m. poples V.* 2. *Hodie Islandis* Knés-bót *f.*

at *Knía (ek kní *l.* knía, knída) *pulsare, fligere, terere G. II.* 36. Kníþí havrpo, *Citharam pulsabat AQ.* 32. Kníþi grindr, *fores pulsabat AM.* 35. Kniþom unnir *undas pulsabamus l. fleximus G. II.* 36. *Hinc Dan.* gnie *).

Knífr (*jam* Hnífr) *m. culter AM.* 55. *Dan.* Kniv, *Angl.* Knife, *AS.* Cniv, *Lapp.* Nybbe, *cfr. Gr.* ξιφος *ensis, gladius.*

(at) Knýta (ek knýti, knýtti, knýttr) *nodare* (*v. c.*) Knýta í, *implicare nodo* † *GS.* *Dan.* Knytte, *Germ.* Knüpfen *l.* Knütten, *Angl.* Knit, knot, *AS.* cnyttan.

*) *Est forte rectissime derivandum a* Knúi *condylus digiti, tum autem scribendum foret* knya.

cnytran. (Knútr *nodus v. c. Dan.* Knude, *Germ.* Knote, *Angl.* Knot, *AS.* Cnotta. *Cfr. CBrit.* nuddu *nere, Gr.* νεω, νηδω, νηθω *torqveo filum cet. Vid. Gl. Synt.*). *Cfr.* Nerí, Nef, Nýta.

Kólga *f. ventus, tempestas H. II.* 25. (a Kvl *l.* Kúlr *aura, ventus*).

(at) Kóma (ek kem, kom & qvam, kam, kominn) *venire.* Komaz vndan *&c. evadere.* Kömztv (*pro* kemst þú) heill af hafi *salvus evades ex alto B. I.* 10. *Dan.* Komme, *Germ.* Kommen, *Angl.* Come, *AS.* coman, cuman, *MG.* kviman, *Tart.* comen, *Pers.* ameden, amemkam (*venio*), *Gr.* ικομαι *Jon.* ἱμειν, *Samscr.* gomo, *cfr. Zend.* Dfiemad, (*venit*), *Gr.* κομιζομαι *proficiscor, reporto,* ἱμαομαι, *recta via irruo.* (Koma *adventus Dan.* Komme, *AS.* Cum *cet.*) *Vid. Gl. N. GS. K.*

Komaz *GH.* 8. *forte debet restitui:* Ko-m'at *non revertentur l. advenient.*

Komſeat *pro recentiorum* komst egi *non erat ei facultas eundi. AM.* 3. *Cfr.* at Komaz, *venire l. pergere posse.*

Komtaþv *pro* Komſt egi þú *non venisti AM.* 99. *Vid.* Koma.

* Kona (Kven, Kván, Kvinna) *f. mulier, uxor, fœmina. Dan.* Kone, Qvinde, *AS.* Cven, Cvyna, *MG.* Qvino, *Lett.* Genna, *Gr.* γυνή, γυνα, *Samscr.* Gena, *Pers.* Keniz, Zen, *CCubetsch.* Konul, *Ak.* Kunul *Dilo & U* Ganudi, *cfr. Samscr.* Kani *virgo. Ab antiqviore* Kven *q. v. Qvibusdam a* Kyn *q. v. Cfr.* Konr.

Konr *m. vir, princeps H. I.* 14. *H. II.* 22. *Cognatus S. II. a.* 13. 14. *AC.* Cyn *Rex CBrit.* Cun, Cuniad *Dominus. COss. & And.* Chan (Kan), *Chuns.* Chana *&c. Cfr. plurium orientis nationum* Kan *l.* Chan *princeps Pers.* Ka-kan, *Isl.* Konúngr, Kóngr (*de quo vide Gl. Diatr. & Synt.*) *Dan.* Konning, Konge, *Germ.* König, *Angl.* King, *AS.* Cyning, Cyng, *Finn.* Cuningas, *Lapp.* Gonagas. *Originitus forte ab orientalium* Chun *l.* Kun *sangvis vel isl.* Kyn *genus q. d. nobilis. Sic* generosus *a* genus *&c*) *Cfr. C. Tschets. &c.* Konakoi, Kanat *puer.*

Konúng-borinn *regio stemmate ortus H. III.* 46. (*Vid.* Konr & Ber).

Konúng-dómr *m. regia dignitas, imperium S. III.* 14. *Cfr. Dan.* Kongedömme, *Germ.* Königsthum, *Angl.* Kingdom *).

Konúngligt, *regium, rege dignum S. II. β.* 40. *Dan.* kongelig, *Germ.* königlich, *Finn.* euningallinen.

* Koſs *m. basium, osculum* (*forsan v. c.*) *B. I.* 28. *Dan.* Kys, *Germ.* Küſs, *Angl.*

*) *Haecce finalia* dómr, dom, thum *reperiuntur in Sanscredamico sermone, per* duam *l.* tuam *expressa e. gr.* Brama-tuam *bramanica h. sacerdotalis dignitas.*

Angl. Kifs, *AS.* Cofs, *CBrit.* Cus, Cusan, *Pers.* Bus. *Gl. Synt.* & Kyssa *i.*

(at) * Kofta (ek kofta, koftadi) *conari AM.* 54. *AS.* coftian. (*Alias impendere, sumtifacere. Dan.* kofte, *Germ.* koften, *Angl.* coft, *CBrit.* coftio *). *Vid.* Koftr.

* Koftr *m.* (*pl.* koftir) *optio, conditio B. I.* 20. *Copie* (*suppeditatio*) *AM* 61, þá var koftr engi *forsan ita rectius detur:* (*melior*) *conditio tunc obtineri nequiit. Conditio l. virtus AM.* 69. — *Cfr. Angl.* Choice, *AS.* Cyft, Cyfte, *CBrit.* Coft *electio, virtus, bonitas i: optata qualitas. Aliud* Koftr *victus, Dan.* & *Germ.* Koft, *CBrit.* Gos. *Cfr. Finn.* Cofto *retributio.* Caftuminen *incrementum*, coftun *accresco, pinguesco* **). *Gl. Synt.* (*Vid.* at Kiósa, *ubi allegatum est pers.* guziden, *eligere* &c.)

* Koþo *pro* qvádo, *ajebant, HM.* 12. (*vid.* at Qveda).

Kraung *S, III.* 43. *Numne* kraunk *ægra?* (*masc.* kránkr, *Germ.* krank). *Malum certe omen gentilibus atavis nostris fuit partus infantum morbidorum, quos sæpe statim luce in perpetuum privarunt. Cfr.* krángalegr *tener, gracilis, macer,* — *quod sæpissime de hominibus, qui diu ægrotarunt, dicitur. Alias* Kraungr *Islandis sonant impedimenta, difficultates; loca invia cet. quæ vocis significatio sensu ipso a priore non multum distat. Cfr.* * Kránga.

Kravpp *adj. abstrusa l. obliqva AM.* 70. *Obs.* 209. Krappr, *arctus it. iniquus, asper. Cfr. Dan.* knap *adj. Cognata sunt isl.* kreppa *curvare, coarctare, Dan.* krympe, *isl.* Kreppa, Kryppa *coarctatio, curvatura, isl.* Kriúpa, *Dan.* krybe, *Angl.* creep, *CBrit.* crippian, croppian &c.

(at) Krefia (ek * kref, krafda) *poscere S. II. a. Angl.* crave, *AS.* crafian, *CBrit.* crefu. *Cfr. Gr.* χραω *cum impetu adgredior mutuo* χρηζω *rogo, peto, efflagito á* χρεια *opus, usus isl.* Kraf ***). *Vid. Gl. Synt.*

Kristin *l.* Krístin *GG.* 13. *Vox hæc varias a variis interpretationes nacta est.* A) *Nostra reddidit:* Christiana. *Vid. Obs.* 36. *ad carmen prædictum.* B) *In margine Lexici Islandici, manu auctoris viri doctissimi Biörnonis Halthorii*

*) Kofta *alias etiam* α) *frangere, lædere, conv. Pelv.* khouft *frangeris.* β) *Lat.* gustare, *cfr. Gr.* γευαθος *gustabilis.*

**) *Aliud est* Koftr *victus, cibus cfr. Gr.* ἀκοαθη *cibus, hordeum: Insulanorum Scoticorum* Couft, *panis*

***) *Hinc etiam isl.* Krafa *petitio, debitum, Dan.* Krav *cfr. Gr.* χρεα *debita.*

thorii (præpositi olim toparchiæ Bardestrandensis in Islandia) exarati, quod opus typis jam vulgatum est — aliena manu additum legi: "Kristinn, *pipiens,* "*murmurans, susurrans.* At því firr "megi þer til meins giöra krístin daud "kona, *ut eo minus tibi nocumento* "*sit lamia murmurans l. susurrans.* "*Vide* Gróugaldr." C) *Incidit mihi tertia de voce conjectura, ea nempe, quod* krístin *legendum sit* kreistin *a: vellens, premens i. e. vexans, infestans, sive ad tales actiones promta. Sic optimi Eddæ poëticæ codices habent* ní *pro* nei, níta *pro* neíta *|cet.|qvi |scribendi modus Anglorum etiam nostri temporis plane congruit.*

Krýmma *f. ungula H. I.* 22. (*alias* Krumma *manus concava*). *Deducendum videtur a* hremma, *raptare, unde* hrammr *&* hramn, ramn (*vid. supra in* hrafn *&* krammr). *Hinc* Krummi *corvus. Cfr. tamen vocem antiqvissimam Dan. Germ. & Camb. Brit.* Krum, Krumm, Crwm, *cogn. lat.* curvus *& forte, Pers.* Chæm, *id.*

Kvaddi *vid.* at Qvedia.

Kven *l.* Qven *fœmina, mulier. AS.* Qven, *Al.* Quena. *Cfr. Angl.* Qvean, Qveen, *Pers.* Zen. *Vid.* Kona, * Kvan.

Kvernir *vid.* Qvern.

Kveþki *GG.* 3. *Vox inusitata. Vide omnino Obs. ibid.* 10, *cujus conjecturarum prima, quod nempe pro altera nota,* hverki (*a quibusdam pronuntiata* qverki) *sive* hverecki *posita sit, mihi maxime plausibilis apparet.*

Kuldi *m. gelu* (*v. c.*) *frigus GG.* 12. (*alias* kali, kvl, *cfr. supra* Helo, kaldr, kólga). *Dan.* Kulde, *Germ.* Kälte, *Angl.* Cold, Coldnefs, *AS.* Cele, Cyтre, Ceald, *MG.* Kald, *Finn.* Kylmyys, *Sanscr.* Kulirfada.

Kvmbl (Kvml) *n. crista l. insigne cassidum GH.* 7. *Hic forsan pars pro toto (crista pro galea) ponitur. Cfr. ibid. Obs.* 31. *Vox proprie, ut puto, cum latinorum,* cumulus, *eadem est, nam alias tumulum notat, & hodie etiam in Islandia de cumulis fæni, cespitibus tectis, vulgo usitatur. Cfr. duas voces mox sequentes. AS.* Cumbl, Cumble, Combul, *Fr. Theot.* Cumbal, *signum, vexillum, tessera militaris. Cfr. Gl. N. v.* Herkumbl.

Kvmbla-smiþr *m. galearum concinnator AQ.* 25. *Potest etiam verti tumulorum faber l. auctor, quocirca observandum est, quod Livius* cumulos corporum interfectorum *memoret. Vid.* Kvmbl.

Kvmbl-dys *f. tumulus l. cumulus sepulcralis GG. I. Obs.* 5. (*Vid.* Kvmbl *&* Dys).

Kvndr *m. filius, cognatus GS.* 22. *Hebr.* Ken, *Litt.* Gentis. (*Habemus etiam poët.* Kvnd *filia l. cognata.* (Kyn *genus. Cfr.* * Kvnd, Kynd *&* Kind).

(at)

(at) * Kvnna (ek kann, kvnna) *posse, callere, noscere.* Fárr kvnni þeim flióda látom, *pauci approbarunt eos muliebres gestus B. II.* 15. *Dan.* kunne & kiende, *Germ.* Können & Kennen, *Angl.* Could (*præs.* can), Ken, Conn & Know. *AS.* cennan, cnavan, cunnan, cunnian, *MG.* kunnan, kann; *cfr. Pelv.* kand *fecit, Gr.* κοννω *novi* (*v. c.*) *Finn.* tunnen, *sentio, nosco, C. Brit.* cydnabod, *scire, noscere,* cynanu *valere it. dicere, it. Gr.* γνοω, γινωσκω *nosco,* δυναμαι, *possum, valeo cet. Vid. supra* Knega & *Gl. Synt. v.* Kann.

Kvnnigr *callidus V.* 23. *Angl.* Cunning. *Cfr. Dan.* kunstig, kunstrig, *Germ.* kunstig *cet., quæ proximam originem debent voci* Kunst *ars,* (*MG.* Kunthi, *CBrit.* Cymmedr), *olim nobis* Kunnásta, (*in Gl. Synt. fortassis etiam* Kvnnusta *uti dicimus,* þiónvsta *cet.*) *primus autem illorum etymus in voce* kunna *vel cognatis, sine dubio quærendus erit.*

Kunnr (kvdr, kvþr), 1) *notus,* 2) *callidus. Priore notione* honnaid, *CBrit.* cydwr, *Armor.* gnou, *AS.* cuþ, *MG.* kunthe, *Germ.* kund. *Vid. Gl. Synt.* & *Diatr. Cfr. Dan.* & *Germ.* Kunde *cet.* (*Alias Isl.* kynntr, *AS.* gecyþed). *Vid.* Kvnna, Kná *cet.*

Kvrom *pro* kiörom *elegimus l. beneficio sortis obtinuimus AM.* 97. *Cfr. Gr.* κηρ *sors, fatum. Vid.* Kérinn, Valkyria.

Kvæn *pro* Kven *l.* Qván (*q. v.*)

Kyn *genus* (*v. c.*) *Olim verisimiliter* Kvn. *Dan.* Kiön, *Angl.* Kin & Kind (*unde* Kin, Kindred, Kinsfolk, *cognatus, cognati*). *Al.* Chunni, *vet. Germ.* Kunne, *AS.* Cyn, Cynn, Cynne, *MG.* Kuni, *CBrit.* Cenedl, *Finn.* Cunda, *Samscr.* Kunam, *Pers.* Gun, Kunn, *Gr.* γενος, γονος, γονη, γεννα. *Originitus forte à Pers.* Curd. Chun *sangvis, CTart.* Ckan. *Cfr. Pers,* Kisch, *consangvineus, Pers. Arab.* Dschins *genus. Vid. Gl. Synt.* & Kind, Kvndr *s.*

Kyn-birtr, *mire politus l. splendens.* (Kyn *res mira* & (at) birta *clarificare ut et clarescere. Sic CBrit.* Cyn *præfixum in compositis exprimit excellentiam, præstantiam cet. Vid.* Biartr.

(at) Kynda (ek kyndi, kynda *l.* kyndta, kyndtr) *accendere* (*v. c.*) *AM.* 5. *Hinc* kyndill, *candela, AS.* Candel, *Armor.* Cantoel, *Cornub.* Cants, *CBrit.* Canwyll, *Lapp.* Gintel, *Finn.* Kynttilæ, *Arab.* Candilon, *quæ voces antiqvitus cognatæ sunt. Cfr. Germ.* Zünden, *Angl.* Kind & Kindle. (*CBrit.* cynne, cynneu *ut.* & *lat. obs.* cendo & *Gr.* καιω, *accendo, uro*).

* Kynni *n.* *Cognitio; expectandi ratio AM.* 13. *Character l. conversatio H. I.* 3. *Respondet partim Germ.* Kunde *cognitio Dan.* Kundskab; *sed* Kynni, *AS.* Cynne, *domicilium, familia, cognatio, pers.* Chaneh *l.* Kane *domus,* Chan, Kan *familia, domus* (*W.*) *Pelv.* Kane.

Kyn-

Kyn-ríkr, *stemmate potens O.* 27. *Lat.* generosus, *Gr.* γενναῖος, γεννικός. *Vid.* Kyn & Ríkr.

Kýr (*in nom. sing. & plur.*) *f. vacca. Olim, ut puto, in nom. sing.* Kú, *Dan.* Kó (*pl.* Kiör), *Germ.* Kuh, *Angl.* Cow (*pl.* Kine), *AS.* Cu, Cy, *Al.* Cu, Chua, *Lapp.* Gufsa, *COft.* Kohug, Kug, *Pers.* Kau, *Kurd.* Ghau, *Pelv.* Gao, *Zend.* Gueem, *Afg.* Kua, *Ind.* Go, Ko. *Cfr. CBrit.* Gyrr, *grex bovilla*; *Pers.* Guiavan (*q. d. isl.* Kúa-vatn, *Dan.* Kovand) *aqva l. urina bovilis.*

* Kyrr *adj. tranqvillus, qvietus, immotus* Láta kyrt vm, *occulte habere AM.* 99. Kúra *quiescere, cubare* (*forsan v. c.*) *cfr.* Kavr *s.*

(at) Kyrra (ek kyrri, kyrrdi) *qvietare. Vid.* Kyrr.

(at) * Kyfsa (ek kysfi, kyfsti) *osculari Dan.* Kysse, *Germ.* küfsen, *Angl.* Kifs, *AS.* cyfsan, *MG.* kukjan, *C. Brit.* cufanu, *Pers.* bufiden.

Kæmiþ *pro* kæmi at ɔ: kæmi egi, *non venisset H. I.* 18. (*Vid.* Koma).

Kænn (kæn, kænt) *prudens, gnavus, peritus S. a.* 25. *Cfr. Dan.* kiön *pulcher, decens, Germ.* kühn *audax, Angl.* keen, *AS.* con, cene, *Al.* chuoni *acer, ingeniosus. Cfr. AS.* cyn *aptus, idoneus. Vid. Gl. Diatr.*

(at) Kæra (ek kæri, kærda) *qveri* (*forsan v. c.*) *G. II. Cfr. Dan.* kiære, *Germ.* Kehren, *Angl.* Care, *AS.* ceorian, *Finn.* kirifen, *Pers.* kerdiden. *Add. COft.* khurin (*peto*). *Hinc Dan.* Kæremaal, *AS.* Ceorung *qverela*, *Finn.* kæriæ, *morosus. Cfr. Lat.* Cura.

Kömr *pro* kemr *H. II.* 19. *Vid.* Koma.

Kömraþ *pro* kemr egi, *non venit. Vid.* Kömr.

L.

Lá, Látt *vid. at* Liggia.

Lag, *n. positio, status*, Lag orða, *status l. dispositio verborum, AM.* 3. *Dan.* Lave, *MG.* Lageurs, *Lapp.* Lág, *cfr. Germ.* Lage. (Lag *pl.* Lag *alias Lex AS.* Lag, *Lapp.* La, *Finn.* Lai) *Cfr. Gl. Synt.* (Leggia).

(at) Laga (ek Laga, lagaþa, lagaþr) *adcommodare, parare AM.* 72. *Dan.* lave. (Lag).

Lagdr, *m. villus.* Ullar-lagdr *villus lanæ. S. II. a.* (Leggia).

Lagdr *vid.* (at) Leggia.

* Lagiþr *pro* laginn *l.* lagdr *S. III.* 55. *Vid.* at Leggia.

Lágr (*comp.* lægri *sup.* lægftr) *demissus H. II.* 35. *Obs.* 76. *Dan.* Lav, *Angl.* Law. (*Forte a* leggia *ponere l.* liggia *jacere*). *Cfr. Finn.* laucu *declivis.*

Land (Lák, Lád) *n.* A) *terra*, B) *regio, regnum.* C) *ager, prædium* (*gen.* Lanz) *AQ.* 34. *Obs.* 39. *Dan. Germ. Angl. AS. & MG.* Land. *Cfr. AS.* Læþ, *Angl.*

Angl. Lath terræ *portio, regio. Cfr. Gl. Synt.*

Lánd-ravgnir, *terræ regnator AQ. Obs.* 49. (*Vid.* Land & Ravgnir).

Land-reki *princeps l. etiam terræ vastator aut grassator ɔ: dux bellicus H. II.* 29. *Vid.* Land & Reka.

Láng-bakr (*longus dorsum*) *serpentis nomen* † *GS.* 16. *Vid.* Lángr & Bak.

Láng-bardr, *vir longa barba l. longa securi aut etiam tali clypeo præditus (nisi Longobardum — popularem — notet) G. II.* 19. *Obs.* 62. Bardr *veteribus Scandis* Barba (*v. c.*) *Germ.* Bart, *CBrit.* Barf, *AS. & Angl.* Beard, *Finn.* Parta. *Adde Pers.* Bar *pilus.*

Lánghavþdvt *longis capitibus l. rostris prædita (navigia). H. II.* 23. *In nom. sing. masc.* Lánghavfdadr, *a* Lángr & Höfvþ *q. v.*

Lángr (*f.* laúng *n.* lángt) *longus (v. e.) prolixus, diuturnus. Dan. Germ. & AS.* Lang, *Angl.* Long, *MG.* laggs (langs).

Lángskip *n. navis longa ɔ: classica H. III.* 12. (*CBrit.* Llong, *cfr. isl. poët.* Lúngr *navis*).

Lángt (*comp.* lengra *sup.* lengst) *Longe (v. c) multum diu. Vid.* Lengi, Lángr.

Lanz *pro* Lands *vid.* Land.

* Láss *hodie* Lás *m. ligamen GG.* 10. (*Alias Sera Dan.* Laas, *Al.* Losz, *Germ.* Schloss, *cfr. Angl.* Laas *laqueus ut et lat.* claudere & clavis, (*quod interdum obicem notat*).

(at) Láta (ek * læt, lét, látinn). A) *facere in causa esse*, B) *amittere, inusitate cum ablat. S. III.* 10. *Linquere, B. II.* 14. C) *simulare, indicare, hodie* látaz. Lez (létst) *S. III.* 35. *indicavit.* Látomk því valda, *Indico me auctorem AM.* 89. D) *Desinere l. mori S. III.* 65. E) *animum inducere G. II.* 28. F) Láta á, *indere.* Láta af, *eximere V.* 8. *AS.* alætan. *Cfr. Dan.* Lade, *Germ.* Lassen, *Angl.* Let, *AS.* lætan, *MG.* letan, *cfr. Finn.* laitan *apto, ordino, it. Lapp.* Luoitrem, *it. isl.* Lát, *mors, CBrit.* Lleith, *Lat.* Lethum, *Lapp.* laitam *desino,* lattim *simulo,* Luoitam *amitto.*

Látom *vid.* Læti.

Látomk *vid.* at Láta.

Látt *pro* Láſt *H. II.* 36. *vid.* at Liggia.

Lauf *n. folium, frondes. Dan.* Löv, *Germ.* Laub, *Angl. & AS.* Leaf, *Al.* Louf, *Lit.* Lapas, *MG.* Laubs, Lauf, *Finn.* Lehti, (*cfr. Finn.* Lehwæ, *ramus frondens*). *Forsan a verbo* (at) lafa *hærere, pendere.*

* Laug *f.* (*vid.* Arlauc) *lavacrum (v. c.) Dan.* Löv *l.* Löve, *Lapp.* Lavggo, (*unde proverbium notum:* at kaste Barnet bort med Löven, & Löverdag pro Laugardagr *dies Saturni*). *Cfr. Germ.* Laug *l.* Lauge, *AS.* Læg, *Angl.* Lye *lixivium*; (at) lauga, *Lat.* lavare, *Angl.* lave,

lave, *Lapp.* lavgom *conv. Gr.* λουω. (*Cognata sunt* Lá, *it.* lavgr *l.* lögr, *q. v. i.*)

Lauk *vid.* at Liúka *&* Lúka.

Laukr *m. allium B. I. G. II.* 3. *Dan.* Lög, *Germ.* Lauch, *Angl.* Leek, *AS.* Leac, *Al.* Loich, *Lapp.* Lavk, *Finn.* Laucka. *Cfr. Gr.* λαχανον, *olus*, Geirlaukr *i ut & Obs.* 19. *ad H. I. Vid. Gl. GS. Or. S.*

á Laun, *clanculum. Dan. i* Lön, lönlig, *Angl.* Lone (*unde* lonely, lonesom, *solitarius*). *Cfr. MG.* Laugn, Analaugn *occultum, unde Germ.* laugnen, *occultare negare. Cfr. AS.* Lone, *animus isl.* Lvnd (*ut puto i. q.* Leynd *occultum, occultatio*). *Cfr. Finn. & Lapp.* Luöndo *indoles, natura, Finn.* Luondooppi *ingenium, Gr.* λανθανω, ληθω *unde Lat.* Lateo. *AM.* 3. *Cfr. Gl. Synt. ut et N.* (*v.* ek Leyni).

(at) Launa (ek launa, launada) *retribuere B. I.* 25. *Gratiam referre AM.* 13. *Dan.* lönne, *Germ.* lohnen, *AS.* leanian (*á* Laun *merces, D.* Lön, *G.* Lohn, *AS.* Lean, *MG.* Laun, *Al.* Lon, Loon, Lön).

(at) Laupa *vid.* Hlaupa *cfr. Gr.* λαιψηρος *velox.*

Lavskr *perfidus, fraudulentus,* (*proprie ignavus, subdolus*). *AM.* 57. *Est revera Finn.* laisca, *CBrit.* Clesg, *Angl.* lusk *ignavus, subdolus. Circa originem vocis conferri merent* Lie *fraus & derivata* Latr, lassi *piger, ignavus* *). *Dan.* lad, *Angl.* lazy, loth, *Alam* laz, *MG.* lat, *Finn.* lötö, loi, loismies, *Lat.* Lassus *ut & Isl.* Lid-læskia, *homo nauci.*

Lausn *f. solutio, redemtio,* Lausnar-lófi *vola vi solvendi prædita B. I.* 16. *cfr. Obs.* 36. *Vivi hominis membra hic & aliis locis odæ hujus indicari puto, cujus opinionis fundamenta in Dissertatione de* origine Pictorum & eorum nominis *amplius illustrare conatus sum. Cfr. Dan.* Forlösning, Lösning, *Germ.* Lösung, *Angl.* Loosening.

* Laufs (*f.* laus *n.* lauft) *solutus S. II.* β. 8. *Dan.* Lös, *Germ.* Los, *Angl.* Loose *in comp.* less, *AS.* leas, *MG.* laus, *CBrit.* llaes, *Lapp.* loauzies, luovos, *Finn.* löyhæ, leewæ. *Forsan Lat.* Laxus, Luxus *a* λυω *fut.* λυσω *solvo. Gl. Synt.* (*Vid.* at Leýsa).

Lauft *vid.* at Liófta.

Lavstr *m. labes, vitium S. I.* 23. *Flagitium O.* 21. *Dan.* Laft, *Germ.* Lafter, *AS.* Leahter, *Lapp.* Laitos. *Forsan a* Laufs *solutus, levis vel. Gr.* λαιδη *turpitudo, &* λαδη *contumelia, dedecus*; *cfr. isl.* Iá *exprobrare, vitio vertere. Hinc isl.* lafta *arguere, vituperare, maledicere, Dan.* lafte, *Germ.* läftern,

*) *Cfr. Gr.* λα[ρις *servus, famula.*

lästern, *MG.* lahan, lacan, *Al.* lahan, *Lapp.* laittam, *Finn.* lastan, laitan. *Gl. Synt.*

Lavtto *vid.* Letia.

Lax (Laks) *m. esox S. II. α. Dan.* Lax, *Germ.* Lachs, *AS.* Læx, Leax, *Al.* Las, *Lapp.* Luos, *Finn.* Lohi. (*Forsan a* Lækr *rivus, amnis. Cfr. Germ.* Lache, *Angl.* Lake, *Lat.* Lacus *cet.*)

(at) Lega (*hodie* liggia) *cubare, G. II.* 45. *Gr.* λεγω. (Leg *l.* Legr, *Lectus v. c. locus. AS* Leger, *CBrit.* Llech, *MG.* Ligrs, *Gr.* λέχος. *Circa etymum cfr. CBrit.* Lle *locus*). *Vid.* Leggia, Liggia.

(at) Leggia (ek legg, lagdi, lagdr *l.* laginn) *ponere, collocare, statuere.* A' horskom hal hendr vm leggia *viro forti manus inferre, B. II.* 4. Leggia sverdi *gladio transfodere S. II. α.* Exar at lögdo *secures admoverunt, AM.* 38. *Cfr. Dan.* lægge, *Germ.* legen, *Angl.* lay, *MG.* lagjan, *CBrit.* llehau, lleu. (*Circa etym. confer. CBrit.* Lle *locus*), *Lat.* locare. *Vid.* Lega, Liggia, Lag. *Cfr. Gl. N. GS. K.*

Leggr *m. os brachii l. cruris aut pedis* (*pl.* Leggir *ossa*) *GG.* 10. *Hinc Dan.* Læg *sura, Angl.* Leg *femur, pes, CBrit.* Hegl. *Vid. Gl. Or. S.*

Leid (Leiþ) *iter; via it. auxilium* (*H. II.* 20.) *AS.* Lead, Lade, *Finn.* Laita *a* lída *ire s.*

(at) Leida *l.* leiþa (ek leidi, leidda, leiddr) *ducere,* Leiþ at hvga *animum adverte S. I.* 12. Leida iöfr ástum *Regem amare H. I.* 42. *var. Dan.* lede, *Germ.* Leiten, *Angl.* Lead, *AS.* lædan, *Finn.* leizan, *Lapp.* laiddim.

(at) Leida (leiþa) *durare l. ducere S. II. α.* 4. (*Hic forsan idem quam* lída). *Vid. s.*

* Leidr (leiþr) *invisus, exosus, G. II.* 40. *H. I.* 25. *Dan.* Leed, *Germ.* leid, *Al.* leidlih, *Angl.* lewd, loathly, *AS.* laþ, *Lapp.* laites. *Cfr. isl.* Leidi *tædium fastidium, Lapp.* Laitesvuot, *CBrit.* Llid *indignatio, CBrit.* Leidr *fur, latro,* Lleiddiad *occisor. Vid. Gl. Or. S. voce* Leida.

(at) Leifa (ek leifi, leifda, leifdr) *linquere* (*v. c.*) *relinquere.* Leif eckia *derelicta vidua, AM.* 91. *AS.* Lave *vidua cognatum* laf *reliquus, superstes. Cfr. Dan.* Levne, *Angl.* Leave, *AS.* Leofan, *Gr.* λείπω. (*Diversum est* leyfa, lofa, *concedere, permittere*). *Cfr. isl.* Leif, *AS.* Laf *residuum, reliquiæ, Al.* leibu, *MG.* Laibos *ab AS. & Al.* lifan *remanere, MG.* lifnan. *Vid.* Lifa *i. Cfr. Finn.* luovon *separo me cet. Vid.* Leyfa *i. Cfr. Gl. Synt.*

Leifar *f. reliquiæ, G. II.* 10. *Dan.* Levninger, *Gr.* λείψανον.

Leifnis-eldar *GG.* 10. *vox ceterum inaudita & incertæ significationis quam explicare*

plicare tentarunt interpretes observatione 27. ad carmen istud. Simplicissime sententiam ita evolvi opinor:

Leifniselda	*Gratos (l. sospitales) ignes*
Lær ec þer fyri legg of qvedna	*Tuo Pedi (l. Ossi) cantu admoveo*
Oc ſtöckr þá láſs af limom	*Tuncque absiliet ligamen a brachiis*
En af fótom fiötvrr.	*Sed a pedibus compes.*

Leifni *ipso commentatore assentiente vocem censeo jam obsoletam* amorem *l.* favorem *olim significantem, ab adj.* leifr (*carus*) *ortam.* (*Cfr. Germ.* Lieb, Liebde, Liebe, *Angl.* Love, *AS.* Lufu *amor* Leóf *carus cet. Vid.* Lof, Liúfr *infra*). *Saga nostra hic loqui videtur de flamma, quam magicus cantus ad vincula solvenda — vel ustione, vel ope data ad diffringendas catenas — accendere vel acqvirere possit, nisi alias vim ipsam magicam, vinculorum solutionem efficientem, ita metaphorice appellet.*

(at) * Leika (ek leik, lék, leikinn) *Ludere, volitare, exercere S. II. β.* 43. *flagrare. G. I.* 6. *illudere, fallere* (*cfr. ibid. Obs.* 12. Leika man þín havll í loga raudom *Aula tua saliet in rutila flamma, poëtice pro: Flamma flagrabit circa aulam tuam* † *GS.* 20. Lék hún tveim ſkiöldom *lusit duobus scutis* ɔ: *amicitiam simulans odium corde gestavit AM.* 70. *Obs.* 210. Lék mer í mvn *animo meo adrisit S. III.* 37. *Dan.* leege *l.* lege, *Angl.* lake, play, *AS.* plegan, lacan, *Fінн.* leikizen, *Lett.* Leekt, *cfr. Gr.* ληκω *sono, crepo*, *Finn.* Leicki, *MG.* laikan *saltare, ludere.* Leikr *ludus, Dan.* Leeg, *Angl.* Play, *AS.* Lac, Gelac. *Cognatum est Angl.* Lay *cantilena, chorea. Cfr. Isl.* Lag *melodia.* Leikari *musicus, Angl.* Player. *Cfr. Pers.* Leihen *cantus, cantio* (*H.*) *Vid. Gl. Synt. N. GS.*

Leik-bord *n. tendicula l. metaphorice offendiculum GG.* 2. *Obs.* 7. (Leikr *ludus &* Bord *mensa, asser*).

* Leiptr *n. fulgur H. II.* 15. *Cfr. Dan.* Luftild, *Angl.* Lightning, (*aut a* Lopt *aër vel a* laupa *currere, salire*). *Cfr.* Liómi.

(at) Leita (ek leita, leitadi) *Qværere, petere V.* 2. *AQ.* 18. *Persequi l. tentare AM.* 13. Hefna leita *ulcisci tentare GH.* 3. Mér er hardlega leitat harma *Moerores mihi sæviter offerunt H. I.* 38. *Dan.* lede, *Angl.* late (*forte a,* líta *intueri*). *Cfr. Gl. N.*

(at) Leka (ek lek, lak, lekinn) *stillare, B. I.* 13. *Dan.* lække, *Angl.* leak, *cfr. AS.* leccian *rigare.* (*Forsan a* Lá, lögr *liquor v. c.*) *Hinc* lekr (*rimosus*). *Dan.* læk, *Angl.* leaky, *AS.* hlece, *cfr. Lapp.* leikkim *infundo, effundo Gr.* λακις *fissura.*

(at) Lemia (ek lem, lamda, laminn *l.* lamdr) *verberare AM.* 40. *Pass.* lemiaz *confundi H. I.* 21. *Angl.* lamm, *Finn.* lyön. *Sine dubio cognatum Isl.* Lama, *Finn.* lamaan, *Germ.* Lämen, *Angl.* lame, *verberare it. mutilare, frangere, debilitare. Vid.* * Lemþa.

Lengi *longe (v. e.) diu, prolixe.* Sva lengi *eo usque V. II. Dan. & AS.* længe, *Angl.* long, *Germ. & AS.* lange. *Vid.* Lángt.

(at) Lengia (ek lengi, lengda) *jam proprie, prolongare (v. t.)* Illt mvndo þer lengia *longum tibi malum conciliabis AM.* 37. *Dan.* Forlænge, *Germ.* Verlängen, *Angl.* Lenghten, *AS.* lengian.

á Lefti *postremo AM.* 63. *Videtur convenire Germanorum* Lezt, *Angl.* Laft, *Gr.* λοιϑος, λοιϑιος. *Cfr. Angl.* late *sero, it. postremus, it. CBrit.* lleftair *impedire, sistere, it. AS.* Læfte *vestigium.*

Léta *pro* lét egi *S. III.* 40.

Leti-a *pro hodierno* letji egi *in præsenti* ek let (latta, letia, lattr) *tardo* Letia *dissvadere S. III.* 39. Lavtto *retardabant G. I.* 2. Letiþ mik *retardate me S. III.* 14. *AS. & MG.* latjan *tardare, morari, Angl.* loiter. *Vid.* (at) * Letia, *cfr.* latr *supra in* Lavskr & Lefti.

(at) Létta (ek létti, létta) *cessare G. II.* 32. (*proprie* Levare *v. t.*) *Dan.* lette, *Germ.* erleichtern, *Angl.* Lighten, lessen. (*Léttr, *cfr.* Láta *cessare, omittere*).

Léttliga *lubenter G. III.* 3. *proprie leviter v. e. AS.* leohtlice (léttr).

Léttr *levis (forsan v. t.) S. III.* 12. Létt hún fér gerþi *Lubentem l. hilarem se præbuit AM.* 70. *Dan.* Let, *Germ.* Leicht, *Angl.* Light, *AS.* leoht, *Gr.* λισσυς, *cfr. Gr.* λεπτος. *Cfr. Gl. Diatr. ut & Synt. voc.* Lopt, (*q. v. i.*)

(at) Leyfa *l.* leifa *GH.* 4. laudare *: pro* lofa *verterunt interpretes. Numne etiam explicari potest:* amare *l.* amafse, (*Angl.* love, *Germ.* lieben, *AS.* lufian), *cfr. Al.* Lip *favor, it. Æstn.* lebbus *bonus, Lit.* Labbas, *Lett.* Lobis *bonum; nam* leifr *amabilis, gratus* (*Germ.* lieb) *antiqvis usitatum fuit.* Leyfa *l.* leifa *alias recentioribus i. q.* lofa *permittere, sinere, Germ.* erlauben, *Angl.* allow, *AS.* lyfan, *MG.* laubian, *CBrit.* lwfio, *Finn.* lupaan *a* Leyfi, Lof *venia vet. Dan.* Lov (*recent.* Forlov, *Germ.* Urlaub, Erlaubnifs), *Angl.* Leave, *AS.* Leafe, Leaf, Leue, *Lapp.* Laappe, *Finn.* Lufa. *Cfr.* Leifnis-eldar.

(at) Leyna (ek leyni, leynda) *celare S. I.* 22. Sva hon finn favþr leyndi *Ita ut ea id patrem suum celaret O.* 5. *Angl. Eborac.* lean, *MG.* galaugnjan, *it.* laugnian, *Germ.* läugnen *negare. Vid. supra* Laun & *Gl. Synt.*

(at) Leysa (ek leysi, leysta, leystr *l.* laufs) *solvere, redimere.* Leysa kind frá kónom *levare puerperas partu B. I.* 9. Leysa höfvt sitt or helio *redimere caput ex orco, S. II.* 2. *Dan.* löse, lösne, *Germ.* lösen, *Angl.* loose, loosen, *AS.* lysan, loesan, *MG.* lausjan, *CBrit.* llaesu, *Lapp.* lodzhjim, *Finn.* Liewitæn, löyhytæn, *Gr.* λυω (*fut.* λυσω). *Vid.* Laufs & *Gl. N. GS. K.*

Lézc *pro recent.* létst *perf. verbi* at látaz *simulare, innuere sui statum aut actionem AM.* 71. *Dan.* lade &c. *Vid.* Láta *s.*

(at) * Liá (ek læ, léda, lédr). *Commodare.* Liái þér' æ' friddríugrar farar *GG.* 21. *Dan.* laane, *Germ.* Leihen, lehnen, *Angl.* lend, *AS.* lihan, *MG.* leivian, leihvan, *Al.* lehen, *Lapp.* laanim, *Finn.* lainim (*hinc isl.* leygia, *Dan.* leje, *Isl.* Lán, *Dan.* Læn, *Germ.* Lehn, *AS.* Lean, *Finn.* Laina *p. p*). *Cfr. Gl. Synt. v.* læ.

Lid (* liþ) *n.* *). A) *copia, CBrit.* Llu, Lluydd. Skipa-liþ *copiæ navales, AS.* Lihre, *S. II. a.* B) *Auxilium. Alias* Lid, *isl. poët.* & *AS. navis, Finn.* Libr, β. *isl.* Lid *clypeus, cfr. AS.* Hlid *tegmen. Cfr. AS.* Hlot *turma,* Leod *populus,* (*Valde ab illis differunt, AS.* & *Al. isl. poët.* Lid, *potus l. poculum, MG.* Leithus *mustum. Hinc* Lidi *commilito, socius, CBrit.* Luiddwr *miles. Vid. Gl. Synt.* & Lydr *i.*

(at) Lida *l.* * liþa (ek lid, leid, *l.* lidit, *pl.* lido, lidinn). A) *transire, proficisci V.* 8. Liþo yfir fiöll *transibant per montana GH. II.* B) *Elabi a) de tempore, Dan.* Lide, Glide, (Tiden glider). At liþr þína æfi *Quod cesset ætas tua.* Þat hefir lángt liþit síþan *Longum sane tempus inde elapsum est,* β) *de sermone: AM.* 19. C) *Finire, ad finem duci AM.* 19. 89. *De morientibus olim eleganter dictum fuit, et partim jam,* (*in voce nempe* lidinn, *qui obiit*) *dicitur Islandis.* Líþöndum *H. II.* 34 *est dat. pl. partic. activi hujus verbi nom. Sing.* líþandi *transiens, viator l. etiam vector, mari proficiscens, Plur.* Lídendr, *AS.* Liðende. *Vehi per aërem dicitur:* at lída í lopti. *Est Alias inclinare, cet. revera Dan.* lide, glide, *Angl.* glide, *AS.* glidan, *Germ.* gleiten, *CBrit.* llithro *prolabi, Al.* lidan, *MG.* leithan, galeithan *ire. Cfr. Lat.* clino, *Gr.* κλινω, *CBrit.* lledpeio *inclinare, it. Dan.* slibrig, *CBrit.* llithrig, *Gr.* γλισχρος *lubricus. Cfr. Gl. N.* ut & *Synt.* ubi *ingeniose monstratur vox hæcce eadem esse cum* lída *pati* (*qu. res adversas transire*), *Dan.* lide, *Germ.* leiden, *Al.* lidon, *unde multa alia derivantur, quæ cum hacce primitiva nihil commune habere videntur. Cfr.* Sledi *i.*

Lidar

*) *H. III.* 34. Liþi (Lidi) *Schevingius conjicit legendum* Leiþi *tumulo.*

Lidar (Liþar) *m. comites, socii, milites G. II.* 19. (*Cfr.* Lid, Leid) *Nom. s.* lidi *inusit. Vid.* Lid.

Líddi (*pro hodierno* leid) *AM.* 50. Unz midian dag líddi *Usque dum media dies erat elapsa. Vid.* (at) Lída.

Líddi *vid.* Lýddi.

Lidinn (liþinn) *defunctus B. I.* 34. *H.* Liþnar sjónir *oculi languefacti* (*mortui hominis*) *G. I.* 13. (*Vid.* at lída) *) *Alias præteritus. Cfr. Angl.* late *defunctus, præteritus.*

* Lidr (Liþr) *m. artus, articulus B. I.* 9. *Dan.* Led, *Germ.* Glied, *AS.* Lið, Liþ, *MG.* Lithus, *Lapp.* Ladas, *Al.* Ke-leit (*hinc isl.* lidvgr *flexilis Angl.* lithe).

Lid-skiálf *turris l. arx. AQ.* 14. *Vid.* * Hliþ-skiálf. *Verbotenus verti potest, α*) (*arx*) *portis* ɔ: *januis tremulis* (*prædita*) *vel etiam: β*) (*Exercitum hostilem*) *tremebundum reddens. Vel α, ab* hlid *porta &* skiálfa *tremere, vel β, a* lid *olim forsan, uti cetera consona, interdum pronuntiatum* hlid *&* skélfa *tremebundum reddere, terrere. Cfr.* Diúp *s.*

Lif *n. pl. unguenta, medicamenta* (*uti* Olafsen *interpretatus est*). *Cognatum Germ.* Laben *recreare, medelam præbere,* Labung *refectio, medela cet. Alias coagulum, condimentum fermentans & coagulans, Dan.* Löbe, *Germ.* Lab, Leb, *AS.* Lib, *unde nomen herbæ lac coagulantis* lifia-gras *pinguicula vulgaris. Cfr. Angl.* Leaven, *CBrit.* Lifain *fermentum it.* Lliv *color.*

* Líf *n. vita. Alias veteribus corpus, quocum optime convenit Germ.* Leib; *hinc pars corporis humani media hodie etiam Islandis sonat* Líf, *Dan.* Liv. *Eædem voces significant vitam Germ.* Leben, *Angl.* Life, *AS.* Lif, *Al.* Lib, *MG.* Libains, *Gr.* βίος. *Cfr. CBrit.* Llyw *victus, cibus. Cfr. Gl. Synt.*

(at) Lifa (ek lifi, lifda) *vivere* (*forsan v. c.*) *it. superesse,* (*alias* leifa *q. v.*) *Dan.* leve, *Germ.* leben, *Angl.* live, *AS.* lifian, libban, lyfan, *MG.* liban, *CBrit.* byw, *cfr. Pelv.* Zived (*isl.* lifir) *vivit* Zivanand *vivere, it. AS.* belifan, *Al.* beliban, *Germ.* bleiben, *Dan.* blive, *superesse, remanere cet. Gl. Synt.*

Lifna *pro* lifendor *l.* lifandi *vivos, H. III.* 21. *ut et:* Lifnom *vivo H. III.* 45. — *videntur esse terminationes adjectivi jam deperditi, nisi ejusdem nominativus hodie jam supersit in noto illo* lifs *vivus* (*jam indeclinabile, Pelv.* Zivanand, *Lett.* gyvas *&c.*) *quod olim forsan habuit genit.* lifins *cet. Vid.* Líf, Lifa.

Lifvr

*) *Cfr. isl.* Leidi *tumulus l. sepulchrum, Al.* Leita *funus,* Leito *exequiæ.*

Lifor *l.* lifvr *f. jecur* *). Lifror *jecinora* † *GS. hodie* Lifrar. *Olim forsan de cunctis intestinis, corpori ipsi densius affixis, dictum fuit, considerata probabili Vocis derivatione a* líf *corpus — nisi præferre malis alteram a* líf *vita cum* lifrar *verbotenus verti possent: vitalia. Dan.* Lever, *Germ.* Leber, *Angl.* Liver, *Al.* Libera, *Gr.* ἧπαρ, *Lat.* Hepar.

Lífs - hvatr *adj. vivax, vegetus G. II.* 32. (*Vid.* Líf & Hvatr).

Líft † *GS.* 23. Era lengr líft, *Amplius vivendi facultas non est*, (Lifa).

(at) Liggia (ek *ligg, lá) *jacere.* Liggia á *incubare S. II.* β. 10. *Dan.* Ligge, *Germ.* Liegen, *Angl.* Lie, Ly, *AS.* licgan, *MG.* ligan, *CBrit.* Llechu, **Lapp.* livom, *Gr.* λεγω *cubo. Circa etymum, cfr. CBrit.* Lle *locus. Cfr. Gl. Synt. Diatr. N. GS. K.* & Lega, Liggia *supra.*

* Lík *l.* Líki *n. corpus, forma, AM.* 101. *cet. Alias notat funus, corpus hominis defuncti. De corpore vivi hominis jamjam dicitur in proverbio:* Hann komst þar inn med heilu líki *illæso corpore illuc evasit. Hinc Dan.* Lig, *Germ.* Leich, Leiche, *Al.* Licho, *Angl. Scot.* Lich, *Lapp.* Lyc, *Pers.* Lasch *v.* Lesch, *funus, cadaver, ut & Isl.* Líkhamr *l.* líkami, *Dan.* Legeme, *Germ.* Leichnam, *AS.* Lichoma *corpus (in specie humanum). Cfr. MGoth.* Leik, *AS.* Lic *corpus humanum, Finn.* Liha *caro, COrs.* Lag *homo (Angl. Scot.* Lad *vir; Lapp.* Laddo *puer). Vid. Gl. GS.*

Líki *n. facies, forma, figura S. II. a. H. I.* 30. *Cfr. Pers.* Piker *id. Vid.* Lík, Líkr.

* Líkn *f. remedium, medela S. I.* 30. *B. I.* 16. *Derivandum puto a* Lík *corpus & antiqvitus igitur notasse videtur sanationem corporis l. medelam corpori exhibitam. Hinc* lækna *sanare cet. (Cfr. tamen Gl. Synt. voce* Líkn, *ad qvem locum observandum est qvod* sýkn *etiam deduci potest ab* at sækia (sók) *causam agere, oppositum voci* sekr *proscriptus, cui id non licuit; hinc* sýknir dagar, *Dan.* Sögne dage *Dies forenses l. judiciales, causis agendis destinati).*

Líkna *AM.* 45. Leitaþa ek í líkna *dederunt interpretes: Ego qværebam remedia negotio. Mallem sic vertere:*

Leitaþa ek í líkna	*Allegoria (l. imagine) tentavi*
At letia yckr heiman	*Tardare vos a profectione ab domo.*

Líkni *igitur, ut puto, est recentiorum Islandorum* líking, *Dan.* Lignelse, *Germ.* Gleichniss, *Angl.* Likeness, *Al.* Ki-

*) *Cfr. Pers.* Jegare, Sikare *id.* (*H*).

Ki-lihnifs (liknifs). *Imago autem illa erat pili lupini quos Gudruna annulo, fratribus misso, implicaverat. Vid.* Líkr.

(at) Líkna (ek líkna, líknada) *lenire, allevare G. II.* 44. (Líkn).

Líkn-stafir *medicina, medicæ artes l. medicamenta B. I.* 5. (Líkn & Stafr).

Líkr (glíkr) *adj. similis. Dan.* lig, *Germ.* Gleich, *Angl.* like; *AS.* lic, gelic, *MG.* leik, galeiks, *Lapp.* lakai, *Lett.* lygas, *Gr.* εικος, εικελος, *cfr. Pers.* laik *conveniens, aptus, isl. etiam* álíkr, *Gr.* ἀλιγκιος. *Cfr. Finn.* liki *prope. Gl. Synt.*

*Limar *l.* Límar *H. I.* 5. *S. II. α.* 4. *Proprie rami l. virgulæ Interpretes posteriore loco putarunt metaphorice pro poenis dictum. Simplicius ita vertere mallem:* ósaþra orþa limar leida oflengi. *Mendaciorum (effectus l. sequelæ) nimis procrescunt (nimis prolixe extenduntur, vel etiam: nimis diu durant. Vid.* lída, leida). *Habet vox in nom. sing.* Limi *l.* Limr *m. Dan.* Lime. Lim *n. ramus, sarmentum, AS.* Leom, Lem. *Cfr. Lat.* Luma, Lumetum, *Gr.* κλημα, *it. Gr.* λυμη *lues, noxa,* λυμα *purgamentum sordes.* Limonom (Ⓜ mvm) *ramis H. I. vid.* Limar & Or. S.

Limr *m. pl.* Limar *l.* Limir *membrum l. brachium GG.* 10. Fiördr lima *fretum brachiosum AM.* 4. *Obs.* 16. (*Hinc etiam nomen sinus famosi Danorum* Limafiördr *hodie* Limfiord). *Dan.* Lem, *Angl.* Limb, *Gall.* Limbe, *AS.* Lim, *Gr.* μελος (*inverse*). *Forte huic voci cognati sunt, Lat.* Lumbus (*pl.* lumbi), lumbulus *p. p. Originitus tamen idem est quam* Limr *l.* Limi *ramus; vid. s.* Límar. *Cfr. Gl. Synt.*

Lim-rúnar *l.* lim-rúnir. *B. I.* 11. *Characteres ramales (a* lim *l.* limar *rami. Ita* Olafsen. *G. Magnæus verterat: Characteres membrales (a* limr *membrum). Opinor utramque versionem conciliari posse, cum statuemus medicum paganum certos characteres* ramorum cortivi *et* arboris germini *incisos* membris *læsis hominum applicasse, fortassis propter superstitionem de sympathia rerum æquivocarum salutari. Si legere mavis* Lím-rúnar *exponendum foret: characteres glutinantes (forte ob sanationem vulnerum) l. glutinosi a* Lím *gluten, Dan.* Lim, *Germ.* Leim, *Angl. & AS.* Lime, *Al.* Limen, *Pers.* Jilim. *Cfr. CBrit.* Llynn *jusculum, liqvor, humor artuum corporis cet.*

Lín *n. Linum (v. e.) Linteum V.* 2. *G. III.* 2. *Dan. AS. & Al.* Lin, *Germ. & MG.* Lein, *Angl.* Linen, linnen. *CBrit.* Llin, *Lapp.* Lynne, *Finn.* Lyna, *Gr.* λινον.

Lind *fons vid.* Linn.

Lind *f. tilia, arbor V. S. II. β.* 43. Lindar-váþi *periculum l. noxa arborum*

rum aut ligni, ignis appellatio poëtica Dan. & *AS.* Lind, *Germ.* Linde, *Angl.* Lindentree, *CBrit.* Llwyf. *Cfr. Lat.* lignum. *Vid.* * Lindhvít.

Lindi *m. baltheus V. Q.* 16. (*Verisimiliter a* Lend *lumbus*). *Isidoro* Lunus.

Lín-klædi *lintea AM.* 15. (*Vid.* Lín & klædi).

Linn *pro* Lind *f. fons, aqva S. II. a.* 1. Linnar-logi *aqvæ flamma* ɔ: *aurum*, *CBrit.* Llynn (*liqvor, lacus*), *Finn.* Laine *fluctus, unda*, Læhde, Luondolæhde *fons, puteus. Est cognatum τῷ* Lón *locuna, lama, stagnum, alias* læni *l.* læna, (*Gaël.* Lon, *Cornv.* Lin, Llun, *Gr.* λιμνη) *).

Linnr (Linni) *m. serpentis nomen* † *GS. Germ.* Lindwurm, *Dan.* Lindorm. *Cfr. Gr.* αλινδεω *volvo it. isl.* Lindi *cingulum.*

Linn-vengi *n. arvum colubrinum* ɔ: *aurum. poët.* Linnvengis-bil *fæmina* (*dives l. nobilis*) *OG.* 31. (*a* linnr *serpens* vengi *arvum*, *Dan.* Vænge & bil *nymphæ nomen Eddicum*).

Lint *adv. placide AQ.* 42. *proprie leniter*, *Germ.* gelinde *a* Linr, lenis (*v. c.*) *Dan.* & *Germ.* Lind. *Hinc Angl.* lean, *AS.* læne, *macer. tenuis, vilis.*

Lióđ (Lióþ) *n.* A) *poesis l. poëma B. I.* 5. *Cantilena H. III.* Germ. Lied, *AS.* Leoþ, *Lapp.* Luotte. B) *Alias* Lióđ, Hlióđ *sonus, Dan.* Lyd, *Germ.* Laut, *de qvo glos. Synt. Hinc Isl.* lióđa, *MG.* liuthan *canere pp.* C) Lióđr *pro* Lýdr *homines, populus*, (*occurrit in* Bandadrápa *Hk. VI.* 57. *et alibi*), *Germ.* Leute, *Al.* Liut, *AS.* Leod *l.* Leode, *a MG.* Láuths *homo*, *COss.* Lag, *CBrit.* Lluydd, Llu, Lwyth; *cfr. Gl. Synt. v.* Lýdr.

Lióđ-heimar *humana domicilia l. viventium habitacula GG I. AS.* Leodgeard. (*Vid.* Lióđ).

Lióđi (Lióþi) *m. popularis, V.* 10. *AS.* Leode, (Lióđ *populus*).

(at) Lióma (ek lióma, liómada) *luminare* (*v. e.*) *lucere, fulgere* (Liómi).

Liómi *m.* Lumen (*v. c.*) *fulgor, fulgur, H. III. AS.* Leóma, *Angl.* Leam, *MG.* Lauhmoni, (*q. d. isl.* Liómon, Liómun *fulguratio*), *Dan.* Lyn (*fulgur*). *Cfr.* Leiptr, *it. Gr.* λαμπω *luceo* λαμπας *fax* &c.

Lióp *vid.* at Hlaupa.

Liós *n. Lux* (*v. e.*) *lumen B. I. Dan.* Lys, Lius, *Germ.* Licht, *Angl.* Light, *Al.* Luht, *Lett.* Luti, *Scot. Gaël.* Leos, Glus, *Finn.* Loisto. *Cfr. Gloss. Synt. ut* & Liómi, Logi, Glóđ.

Liósar *pro* liósrar (*V.*) *vid.* Liófs.

* Liófs *adj.* (*f.* liós, *n.* lióst) *lucidus* (*v. c.*) *perspicuus. S. I.* 21. *liqvidus. Dan.* lys, *Germ.* licht, *Angl.* light.

(at)

*) *Cfr. Isl.* Læmi *id. Finn.* Lammi, *Lett.* Lahma.

(at) Lióſta (ek lýſt, lauſt, loſtinn) *ferire, verberare, percutere S. II. a. H. I.* 29.

* Liótr *adj. foedus, turpis, deformis, S. I.* 22. *III.* 7.

Liſt *f. ars AS.* Liſt *cfr. Dan. & Germ.* Liſt (*calliditas, dolus*).

(at) Líta (ek lít, leit, litinn) *videre* (*forsan v. c.*) *spectare.* Líta eptir *inspicere S. I.* 21. Litaz vm *Circumspicere, AM.* 51. *Svec.* lita, *AS.* vlitan, *MG.* vlaiton. *Cfr.* λευσω, λαω, ειδω, *Pers.* diden. *Vid. Gl. Synt.*

Litaz *vid.* Líta.

Lítill (*f.* lítil *n.* lítt *l.* lítit) *parvus, exiguus. Dan.* Liden, Lille, *Angl.* Little, *AS.* lyt, lytel, lytyl, *MG.* leitils, *Al.* luzzil, *CBrit.* hetys *it.* llai, *Ang.* leſs, *minor*, lleiaf, *Angl.* leſt *minimus. Cfr. Gr.* λιτὸς *tenuis*, λισσυς *levis*, ελασσων *minor att.* ελαττων. *Cfr. Dan.* bitte, *CBrit.* pittw, *Finn.* picku, piſsu, *Angl.* petty, *Gall.* petit, *Gr.* τυτθος.

Litir *vid.* Litr.

Litkadr *adj. coloratus l. spectabilis S. III.* 63. (Litr).

Litlo *paulo G. I.* 44. *Dan.* lidet *&c. Cfr. Al.* luzzilem *paulatim.* (Lítill).

Lito *AM.* 27. Lito er lýſti *dederunt interpretes: Colores ubi illustrabantur. Simplicius vertendum censio: Viderunt diem illucescere. Jamdum Islandi eodem sensu loqvuntur:* þeir ſáu þegar lýſti *l.* ad lýſti.

* Litr *m. color, forma, superficies* (*proprie aspectus rei*), *Dan.* Löd, Lyd, *S. I.* 37. litir *facies corporis, Dan.* Löd, *Sv.* *let *color*, *AS.* Lyt, vlit, *MG.* Vlits *facies vultus. Hinc isl.* Andlit, *AS.* Andvlit, *MG.* Andavleizns, *Al.* Anlutte. *Aliud isl.* Ásióna *facies, Dan.* Aaſyn, *Germ.* Gesicht, *AS.* Anſýn *a* siá *videre i. Vid. Gl. Synt. & Or. S.*

Lítt *parum AQ.* 15. *HM.* 4. Lítt leikinn *parum bene tractatus AM.* 88. *Dan.* Lidt, *Angl.* Little (Lítill).

Liúfr *adj. carus* (*alias veteribus:* leifr), *Germ.* lieb, *Angl.* lief, *AS.* Leof, *Alam.* Leef, Liip, *MG.* ljubo. *Vid.* Leifnis-eldar.

(at) Liúga (ek lýg, laug, loginn) *mentiri S. I.* 25. Liúga á ſik *mentiri adversus se ipsum ibid.* 48. *Dan.* lyve, *Germ.* lügen, *Angl.* Lie, ly, *AS.* leógan, *MG.* liugan. *Vid.* Lýgi.

(at) Liúka, lúka *l.* lykia (vpp) (ek lýk, lauk, lokinn *claudere, Dan.* lukke, *AS.* lucan, *MG.* galukan, *Gr.* κλειω, *Lat.* cludo *recludere G. II.* 37. *Dan.* lukke op, *Lapp.* lækkam. (*Vid.* Lykia).

Liþ, Líþa *cet. vid.* Lid, *& sq.*

(at) Locka (ek locka, lockaþa, lockaþr) *allicere, pellicere, AM.* 73. *Dan.* lokke, *Germ.* locken.

* Lodi (* Loþi) *m. Lacerna G. II.* 19. (Lod *n.* Lodna *hirsutia, lanugo*). *Dan.*

Dan. Laad, *CBrit.* Lwydni. Lodinn *hirsutus, villosus, Dan.* laaden, *CBrit.* lwyd *l.* Lof.

Lof *n. Laus (v. c.) Dan.* Lov (*e. gr. in provv.* Han har ikke godt Lov paa sig; man faaer ofte Lov for lidet); *Germ. Al. & MG.* Lob, *AS.* Lof. (*Alias isl. venia, promissum, Dan.* Lov *cet.*) *Cfr. Pers.* Laf, *laus sui ipsius, gloriatio, jactatio. Vid. Gl. Synt. Cfr.* * Lofn-farar. Leyfi. Leyfa.

Lofdi *m. princeps l. vir. H. III:* 45. (*Forsan a* Lof *laus, amor*). *Fuit nomen unius ex filiis celebribus Regis Norvegici Haldanis prisci, cujus milites ab eo* Lofdar *sed prognati* Lofdúngar *dicti sunt*). *Cfr. Gl. Synt.*

Lofdúngr *l.* Lofþúngr *m. princeps B. I.* 37. *H. II.* 4. (Lofdi *princeps;* Lofdúngr *forsan igitur primum significavit. principe prognatum*). *Vid.* Lofdi.

Lófi *m. manus, vola* (*v. c.*) *B. I.* 5. *Dan.* Lue *l.* Luve, *MG.* Lofa, *CBrit.* Llofi, *cfr. CBrit.* Llaw (*manus*). *Hinc Isl.* Lófi *manipulus, CBrit.* Llaweth. *Vid. Gl. Synt.*

Lofsæll *gloriosus S. I.* 48. *proprie: gloria felix. Vid.* Lof *&* Sæll).

* Logn *n. GG. II. aër, proprie: tranquillitas aëris. Sv.* Lugn, *unde, Dan.* lun *l.* luun *tepidus* (*de aëre*), *cfr. Germ.* Lau. *Forsan antiqvitus* Lægn *depressio* (*ɔ: tempestatis*) *a* Lágr *demissus,* Lægia *deprimere. Sic Islandi dicunt:* nú lægir vedrid *jam tempestas deprimitur. Loca demissa sæpissime a vento immunia sunt. Cfr. tamen* Lé *l.* hlie *ut & Gl. N. Adde Lapp.* Loaakje *tranqvillitas maris*, lodk *tranqvillus.*

* Logi *m.* (*alias interdum poët.* Leygr, Laugr). *Dan.* Lue, *Germ.* Lohe, *AScot.* Lough, *AS.* Lig, Lyg, *CBrit.* Llosg, *Finn.* Liecki, *Gr.* φλοξ, (φλογος) φλογια *cet.* *). *Ab isl.* Log *lux* (*v. c.*) *fax, Angl.* Light, *CBrit.* Llug, Leuer, *MG.* Liuhats, *Gr.* λυκη. *Cfr. Angl.* Log *lignum cremiale. Vid. Gl. Synt. it.* Liós *i.* Glód *s.*

Lok *n. pl. finis, exitus, SL. AM.* 35. *a* Lykia *finire, proprie claudere. Cfr.* Loka *obex, sera, AS. & Lapp.* Loc, *Finn.* Lucku, *CBrit.* Cloig, Clo, *cfr. CBrit.* Loches, *Dan.* Lukke *locus clausus cet. it. isl.* Lok *operculum, Lapp.* Lokkje *cæt. Vid.* * Lokinn, Lúka.

* Lopt (Loft) *n. aër, sublime, H. II.* 20. **). *Dan. & Germ.* Luft, *AS.* Lyft. *Cfr. Isl.* á loft, *Angl. a* loft *in altum; it. Isl. Dan. & Angl.* Loft *laqvear*,

---

*) *Hinc verbum isl.* loga *inflammor, flagro* (*v. c.*) *Dan.* lue, *Gr.* φλογιαω *cet. cfr. isl.* lóga *consumo Gr.* φλογοω *inflammo p. p.*

**) Láþ *pro* Lopt *hic restituendum esse Schevingius opinatur, cum explicandum foret per terram & per mare* (vm láþ ok lög).

laqvear, (*summum domus*), *CBrit.* Lloft, *Lapp.* Luofte. *Forte a* Lypta *l.* lyfta *levare* (*v. c.*) *Dan.* löfte, *Angl.* lift, *Gr.* λαφιζω. *Cfr. porro Gr.* λοφος *eminentia*, *AS.* hlifian *sublimem esse*, *it. Gl. Synt.*

(at) Losna (ek losna, losnada, losnadr) *laxari* (*v. c.*) *solvi G. I.* 4. *Dan.* lösnes. *Vid.* Leysa, Laufs.

Lostig *vid.* Lostvgr.

Lostinn *vid.* at Lióſta.

Lostvgr *l.* lostigr, *f.* lostig *adj. H. I.* 42. *lubens.* *Convenit Dan.* lystig, *Germ.* Lustig, *Angl.* Lusty. (Losti *libido*, *appetitus Dan.* Lyst, *Al. Germ. Angl. & AS.* Lust, *Gr.* λησις *voluntas a* λω, *volo. Vid. Gl. Synt. in v.* lostasemi.

(at) Lúka *l.* lykia (ek lýk, lauk, lokinn *l.* lvktr). A) *claudere*, *circumcludere HB.* 8. B) *finire.* Lokit því leio *finem ei fecerunt*, *AM.* 19. *Dan.* lukke, *Angl.* lock, *AS.* lucan, *MG.* lukan, galukan, *CBrit.* lloccio, *Lapp.* lokkadam, *Finn.* lukin, lukizen; *Gr.* κλειειν, *Lat.* cludere, claudere. *Alias etiam Isl.* (at) loka (ek loka, lokada, lokadr). *Vid.* Lok *s.* & *Gl. Synt. v.* Lyk.

Lvkla *l.* Lvcla *vid.* Lykill.

* Lvndr *m. lucus H. I. sylva O.* 29. *ubi tamen* svnd *pro* lvnd *legendum esse puto. In membranis nostratibus vetustis litteræ l. & s. figurâ valde adsimiles apparent, unde facile mendum illud irrepere potuit. Dan.* Lund, *CBrit.* Lhwyn. (*Mea sententia derivandum est a verbo* at Leyna *celare*). *Cfr. Gl. L.*

Lúnga (*pl.* lúngo) *n. pulmo GS.* 22. *Dan. & Germ.* Lunge, *Angl.* Lungs, *Al.* Lungunna. *Derivari debet ut puto ab obsol.* Laun *occultum l.* leyna *occultare*, *unde etiam* lvndir *pancreas & plura corporis intestina.* (*Vid.* at Leyna).

(at) Lúta (ek lýt, laut, lotinn) *inclinare B. I.* 11. Id mvnoþ lúta í laun saman *Vos descendetis ad clandestinos conventus S. III.* 54. *Dan.* lude, *AS.* lutan. (*Cfr.* * Lútr).

Lvtr *vid.* Hlutr.

* Lúþr A) *culeus GG. II. Obs.* 31. *Talem culeum Æolus Ulyssi dedit. Nota est etiam superstitio de magis Lapponum, ventos sacco includentibus.* B) *Cistella*, *infundibulum l. patella molaris*, *H. III.* 3. *Cfr.* Lögr.

Lýddi *H. II.* 17. *Habuit olim verisimiliter infin.* (at) lýda (*præs.* (ek) lýdi *silentium imponere*, *tumultum sedare a* lióđ *l.* hlióđ *sonus l. sonandi aut loquendi facultas* *).

Lýdr

*) *Duo codices quos doctissimus Schevingius cum transscripto codicis Thorlaciani in Islandia contulit, habent* leiddi *: duxit. Hac lectione approbata eo docente hæc verba :* leiddi randa rym (rym *tum verisimiliter pro* raum) *explananda forent : deduxit bellatorem : ab equo.*

Lýdr (Lýþr) *m. populus, homines; in plur.* Lýdar *AQ.* 12. *alias* Lýdir, *Germ.* Leute, *AS.* Leod, *CBrit.* Llywed, Lluydd, Lwyth, *Gr.* λαος. *Cfr. Gl. Synt. &* Liód, Lid *supra.*

(at) Lyfia *l.* lifia *AM.* 73. *Interpretum de voce sententiam lege ibidem Obs.* 220. *Mallem vocem deducere ab altera prius allegata* lif *pharmacum, medicina, cum sensus verbi foret: curare l. sanare, & phrasis igitur:* at lifia elli *senectutem sanare l. a senectutis incommodis liberare* ɔ: *interficere. Ita derivantur verba* klifia *a* klif, kryfia *a* krof, fifia *a* fif. (*Vid. supra* lif, *cui voci altera* ólifian *venenum originem debet*). *Cfr. Germ.* Laben *recreare, medelam ægroto promere cet.*

Lýfr *adj. S. II. a* 9. *inimicus. Interpr. Positum puto pro recentiorum noto* liúfr *largus;* hót þín lýf *largas tuas minas Vel etiam: minas tibi caras, crebras l. assvetas.* Liúfr *cognatum est veterum Scandorum* Lífr *germ.* lieb. (*Vid. supra*) *Sic cognata sunt* krýfr *&* kriúfa, flýgr *&* fliúga *cet. Cfr.* Liúfr, Leifniseldar.

Lýgi *f. mendacium, Dan.* Lögn, *Germ.* Lüge, *Angl.* Lie *l.* Ly, *AS.* Lige, Lyg, *MG.* Ljugn. *Cfr. Gr.* λογος *unde, Lat.* logus; *sic AS.* Tale *calumnia, Angl.* Tale *fabula a nostro* Tal *sermo. Cfr.* at Liúga.

Lýgr *vid.* at Liúga.

Lykill *l.* Lvkill *m. clavis V.* 19. *Aut ab* lúka *claudere l.* liúka *recludere; sic Germ.* Schlüssel *a* schliefsen. *Hinc forsan Dan.* Nögel *clavis, simili modo transformatum quam Cimbrorum australium* Mögel *a* mikill *magnus. Cfr. Pers.* Kilid *clavis.*

Lýng *n. erica; ericetum S. II. β.* 21. *Dan.* Lyng, *Angl.* Ling. *Cfr.* Limar *s.*

Lýng-fiskr *m.* (*ericeti piscis*) *serpentis appellatio poëtica G. II.* 22. (Lýng & Fiskr).

(at) Lýsa (ek lýsi, lýsta, lýstr) *illucescere, AM.* 27. Lýsa víg (*alias* vígi) *cædem promulgare H. III.* 9. Lýsaz *illuminantur l. depurantur aut splendidiores evadunt* (*de aureis annulis*) *AQ.* 29. *Dan.* Lysne, lyse, *Lat.* Lucere *cet.* (*v. c.*) *Cfr. Germ.* Leuchten, *Angl.* lighten, glister, *AS.* lixan, *Finn.* loistan *cet. Vid.* Liós, Logi, Glód.

(mik) * Lystir *imp.* Lubet. Ef þik vita lystir *si scire aves, HB.* 2. Gör sem til lystir *Age ut tibi lubet AM.* 56. Hvert lystir yþr leiþ at kanna *Quaqvaversum cupitis viam perlustrare H. III.* 4. *Dan.* lyste, *Germ.* Lüsten, *Angl.* Lust, *MG.* lustan, *AS.* lystan. (Lyst, Losti, *cupido, appetitus, Dan. & AS.* Lyst, *Germ. Angl. & AS.* Lust, *MG.* Lustus.

*Lystr *adj. cupidus.* Meins vm lystir *mali cupidi B. II.* 4. Lyst varomk

þess

þess lengi *Diu mihi cupido erat (verbotenus; diu ejus cupida fui)*, *AM.* 73. *Germ.* lüstern. *Cfr. Angl.* lusting, lusty, lustful, *MG.* lustus, *AS.* lustbære, lustgeorn. *Vid. supra. Cfr. Gl. Diatr. v.* losti *& Synt. sub v.* lostasemi.

* Lýti *n. nefas, delictum O.* 21. *Proprie vitium, turpitudido, deformatio.* (*Dan.* Lyde, *AS.* Leahter, *Finn. & Lapp.* Laitos. *A* liótr *deformis, turpis forsan cognato τῷ* leidr *supra.*

* Læ *fata sive etiam fraudes, illusiones B. I.* 2. *Obs.* 6. *A* leggia *ponere uti etiam* orlaug *fata*, lagid *fatis destinatum cet. De pluribus vocis significationibus, cfr. Gl. Diatr. v.* Lá.

Læ-blandinn *fraudulentus, pestifer a* Læ *fraus; vel etiam sangvinolentus a* Læ *l.* lá *sangvis. Cfr. Lapp.* Laive, labes, *AS.* lævan *prodere cet.* (Læ *&* blanda *miscere*).

(at) Lægia (ek lægi, lægda, lægdr) *moderare* (*proprie deprimere*). Lægdi þá vedrit *tunc idebat tempestas S. II. a. Cfr.* Logn, (*a* lágr *humilis, depressus, brevis*).

Lægir *m. mare H. III.* 24. (*Aut a* lægia *qvasi dixeris: oppressor, aut a* lavgr *liqvor. Cfr.* Lá, Lavgr, Hlér *mare, qvæ verisimiliter a* leggia *ponere aut* lega *l.* liggia *jacere derivanda sunt*), *AS.* Lago. *Cfr. CBrit.* Llyr *mare. Vid,* Lögr *i.*

Lægri *vid.* Lágr.

(at) Lækna (ek lækna, læknada, læknadr) *mederi G. II.* 40. *Dan.* Læge, *AS.* lǽcnian, læcnigean, *MG.* leikinon, lekinon, *Finn.* læækizen, *Gr.* ἀκέομαι, ἀκέομαι, (*forte a* Líkn *supra*).

Lækníng *f. medela, sanatio S. I.* 17. *Dan.* Lægedom, *MG.* Leikinassus, *AS.* Lacnung, *Finn.* Læækitys, *Gr.* ἀκος; *cfr. Angl.* Leechcraft *ars medica.* (Líkn).

Læknir *m. medicus B. I.* 11. *Dan.* Læge, *Angl.* Leech, *AS.* Læce, *MG.* Leikeis, *Finn.* Lææekeri, (*vid.* Líkn, Lík) *inde.*

Læknis-hendr *medicæ* (*proprie medici*) *manus B. I.* 4. *Vid,* Hönd *l.* Havnd.

Læko *pro* Lèko *luserunt l. luderent, AM.* 46. *Vid.* at Leika.

Læt *pro* lét *AQ.* 41. *Vid.* at Láta.

Læti *n. pl. gestus. Dan.* Lader, *Lapp.* Lat, *Finn.* Laatu, Laita. *Vid.* Láta.

Læ-víss *adj. fraudis gnarus, callidus, GG.* 2. *Vid.* Læ *&* Víss.

Lögr *l.* Lavgr A) *Liqvor* (*v. c.*), *Al.* Lug. B) *aqva, æqvor, AS.* Lago, *CBrit.* Llyr. *Cfr. Lat.* Lacus, *Hib. & Gaël.* Loch, Lough, *CBrit.* Llwch, *it.* Lliant *mare, flumen, unda, Isl.* Lækr *rivus &* Lægir *supra. Etymum forsan habemus in Isl.* Lá *liqvor* (*nam & mare & corporis humorem apud veteres notavit*) *adhuc usitato in composito* járn-lá *aqva martialis l. ferream*

mate-

materiem continens. Hinc laga, *lat. fluere;* leka *stillare p. p. Cfr. Gl. Synt. &* Laug, Lægir *s.*

Löngom (Laungvm) *sæpe, ut plurimum, S. II. α.* (Lengi).

M.

Má *vid.* at Mega.

Mácac *pro* má ek egi *neqveo, AM.* 52. *vid.* at Mega.

* Madr (Maþr) *m. alias interdum* Mann, *gen.* Manns, *Dat. abl.* Manni, *acc.* Mann *n. plur.* Menn *gen.* manna, *dat. abl.* mönnom *homo, mas.* (*v. c.*) Hverra manna ert þú. *Qvorum hominum es S. II. β.* 1. *Cfr. ibid. Obs.* 2. *Vox illa partem convenit ambabus allegatis latinis ut & Dan.* Mand (*plur.* Mænd), *Germ. & Al.* Mann (*plur.* Männer), *Angl.* Man (*plur.* Men); *AS.* Man, Mon, *MG.* Man, Manna, *CBrit.* Manac, Mab, *ISansc.* Man, Marthia, *Pers.* Merd, *Pelv.* Mard. *Hinc* Manneskia *homo, Dan.* Menneske, *Germ.* Mensch, *ISanscr.* Manuschia, *Tamul.* Manusza, *Malab.* Manusija, *cfr. MG.* mannisks, *AS.* mennisc, *humanus, Lapp. & Finn.* Manna *puer, infans, Lat.* Mas *). *Vid.* Man, Marr, Medr.

Maga *AM.* 78. *gen. plur. vocis* Mavgr *filius cet. Vid.* * Magar.

Magn *n.* (*ejusdem significationis cum* Megin *q. v.*) *vis, robur* G. I. 21. *AS.* Magen, Magn, Mægn, *Al.* Magen, *Ar.* Mikneh. *Cfr. Cambro Brit.* Maen *petra, lapis, lat.* magnus *cet. it. Sanscr.* Mahima, Mahatua *magnitudo,* maha, mahiska *fortis, potens, cæt. vid. in* Mikill *i,* (at Mega).

* Mágr *adfinis, socer. Angl. Eborat.* Meaugh, *Lapp.* Maka. *Cfr. Germ.* Schwager, *Dan.* Svoger. *Vid. Gl. Synt. ut & nostra* Mægd, Mavgr.

Mák pro máek *possum O.* 31. *Vid.* at Mega.

Máka *pro* má ek egi *neqveo G. II.* 29. Mákak *idem AM.* 12.* *Vid.* at Mega.

Makligr *adj. æqvus, congruus* † *GS.* 19. *H. I.* 25. *AS.* macalic. *Cfr. Dan.* magelig, *Germ.* gemächlich. (Maki, *par, socius, Dan.* Mage, *Svec* Make, *Angl.* Match, *AS.* Maca, Mæcca).

* Mál *n. tempus, pars temporis H. III.* 24. 47. *AS. & MG.* Mel. *Proprie mensura, pars loci aut temporis definita it. scopus Dan.* Maal, *Germ.* Mahl, *Finn.* Maali. *Islandis* Mál, Mál-tíd *interdum sonat prandium, cæna, comessatio* (*proprie tempus cibi sumendi*) *qvæ* respon-

*) *Notari præterea merent nomina mythica hominum l. regum primævorum e. gr. Germanorum* Mannus *Indorum* Man, Manu *l.* Menu *Phrygum* Manis *Mæoniorum* Manes *Ægypt.* Menes *p. p. it.* Meschia & Meschiane, *parentum humani generis secundum* Zend-Avesta *appellationes.*

respondent, *Germ.* Mahl, Mahlzeit, *Angl.* Meal, *AS.* Mæl, *Lapp.* Malees, *Dan.* Maaltid. *Circa etymum, cfr. AS.* Mel *pars Gr.* μελος, *it. Pers.* māl *par, similis;* Mal *quies. Cfr.* Mál, Máti *i.*

** Mál *n.* A) *vox.* B) *sermo, oratio.* Skipta málom *verba commutare HM.* 9. C) *Colloqvium:* Hann qvaddi manni máls. *Hominem eloqvium poposcit S. I.* D) *pacta* i: *promissa in colloqvio. S. I.* 22. E) *Negotium. Cfr. Obs.* 16. *ad G. H.* F) *Facundia B. I.* 13. G) *melos* (*v. c.*) *cantio. Dan.* Maal, Mæle, *AS.* Mal, Mæl, *Al.* Mahal, *MG.* Mathlei, *Sermo, Vox*, *CBrit.* Mawl (*laus*), *Hebr.* Mullah *loqvela.* D) *Alias isl.* Máli *pactum, AS.* Mala. *Adde MG.* Mel, *scriptum, scriptura. Cfr.* Mál & Máli *in Gl. Synt. it. Gl. N. GS. K. VGS.*

Mála *f. uxor l. amica familiaris* † *GS.* 8. *Cfr. AS.* Meovle *matrona. Vid.* mál *sermo cet.*

(at) Mala (ek mala, malada, maladr) *molare* (*v. c.*) *H. III. Dan.* male, *Germ.* mahlen, *Angl.* mill, *AS.* myl *pulvis, MG.* malan, *CBrit.* malu, *Pers.* maliden, *Hebr.* mol, malal, *Gr.* μυλλειν, (*cfr.* ἀλεω) *).

Mál-fáinn *l.* málfáginn (*acc. sing.* * málfán) *med sententiâ inscriptione ornatus,* — *á* Mál *sermo* & fága *polire, ornare, Germ.* fegen *unde Germ.* Schwerdtfeger, *Dan.* Sværdfeger *machæropœus, samiator, a* * Fagr *splendidus cet. in Gl. T. I.* & *Synt. cfr.* * Fán).

Málmr *m. metallum AQ.* 41. *pro ense positum B. Dan.* Malm, *AS.* Mæl, *C. Brit.* Mael, Malen, *Finn.* Malmi. *Circa originem observa, MG.* Malmo *arena* (*unde Germ.* zermalmen), *isl.* Mavl, *it.* Mala *s. Addi merentur CBrit.* Mal *moneta, Pers.* & *Ar.* Mal *opes divitiæ. Cfr. obsol.* Mál *in Gl. T. I. v.* málfán.

Mál-rúm *n. dicendi facultas* (*verbotenus sermonis spatium S. III.* 65. *Vid.* Mál & Rúm.

Mál-rúnar *f. pl. characteres causales B. I.* 12. *Sermones familiares G. I.* 22. *Vid.* Mál & Rúnar.

Mál-vinr *m. familiaris l. amicus colloqviorum* (*freqventer*) *particeps G. I.* 19. *Vid.* Mál & Vinr.

* Man *n. puella, mulier, mancipium,* (*v. c.*) *S. I.* 33. *Incertum est an vox hic de Grimhildâ vel de ejus filia intelligenda sit. Posterior conjectura mihi potius placet, cum sensus foret: Offeret ea*

---

*) *Hinc* Miöl *l.* mél *mola* (*v. c.*) *far, pollen, Dan.* Meel, *Germ.* Mehl, *Angl.* Meal, *AS.* Melev, Melve, *Lapp.* Malmme. *Cfr. verba isl.* melia, mölva, mola, mylia *conterere, contundere cet. MG.* málvjan, gamalvjan &c. *it. isl.* Mylna, *AS.* mylen, *Dan.* Mölle, *Germ.* Mühle, *Angl.* Mill, *Lat.* Mola, *Gr.* μυλη &c.

ea tibi filiam suam puellam candide comatam. Derivandum est, ut puto, a madr (*gen.* mans) *homo.*

* Man *n. mancipium* (*v. c.*) *AM.* 66. *AS.* Man *adde, Gr.* μανης, *it. Lapp.* Manas *ancilla. Vid.* Favdr-man. (*Alias sæpe puella, forte nil aliud quam fæmininum vocis masculæ* Madr *l.* Mann *vir s.*) *Cfr. Pers.* Man *domus, familia.*

(ek) Man *recordor vid.* at Mvna.

(ek) Man *vid.* ek Mvn.

Mana *pro* mvnt egi *l.* mvn egi *G. I.* 20. *Vid.* ek Mvn.

Manar *acc. pl. a* * mavn *l.* mön *juba AQ.* 39.

Mána-falr *m. atrium l. palatium lunæ* ɔ: *cælum poët. Vid.* Máni & Salr.

Mangi *contracte pro* maþr engi *l.* mann engi *nemo,* (*passim*).

* Máni *m. luna* *). *Adde Lapp.* Manne, *Lit.* Mienu, *Gr.* Μήνη, *Dor.* μανα, *Ind. & Pers.* Mah, *COss.* Mai, *Chuns.* Moots, *Avar.* Maz, *ISanscr.* Masi. Menos *Deus persicæ Originis Cappadocicus, lunam repræsentans.* (*Hinc* Mánadr *mensis v. c. Gr.* Μην, *Dan.* Maaned, *Germ. & AS.* Monað, *Angl.* Month, *MG.* Menath, *Al.* Manod, Maneth, *Belg.* Maend, *Lapp.* Mannod, *Sanscr.* Masam, *Gr.* μην, *Dor.* μαν *&c.*

Mannhættr *adj.* (*in f. & n.* mannhætt) *hominibus periculosus* (*de tempestate*) *H. III.* (Madr & hættr *periculosus*).

Mann-kyn *n. humanum genus H. I.* 25. *Angl.* Mankind, *AS.* Mannkyn, Moncyn, Moncynne, *Samscr.* Manawa. *Vid.* Madr & Kyn.

* Mannvit *n. sapientia* (*verbotenus: s. humana*) *B. I.* 3. *Prudentia AM.* 3. *animi ratio ibid.* 45.

Mantattv *pro* manst þú egi *non recordaris, S. I.* 31. *Vid.* at Mvna.

Mar *vid.* Marr.

Marg-dýrr *adj. perinsignis* (*verbotenus multis l. multoties præclarus*) *B. II.* 19. (Margr & Dýrr).

Margr (*f.* mavrg *l.* mörg *n.* margt) *multus. Dan.* mangen, *Germ.* mancher, *Angl.* many, *AS.* mær, manig, *MG.* manag, *Al.* manage, *Finn.* moni, *Gr.* μακρος *multus,* μυριος *permultus. Proxime, ut puto derivandum est a* meirr *magis, sæpius. Cfr. Gl. Synt. & Diatr.*

Mar-gvllinn *H. I.* 26. *Est forsan verbotenus interpretandum aureo l. splendido eqvo vecta. Vid. Obs.* 35. *ad H. II. collatam cum H. I.* 28. *de superstitione veterum borealium circa nymphas altivolas inter meteora cælestia apparentibus. Interpretes positum putavere pro* marg-gvllinn *multum aurata l. multi-*

*) Máni *alias isl.* Túngl, *Ind.* Tin, Tinguel *unde* Tinghuelashicia *dies lunæ.*

multifario splendore ornata, vide eorum Obs. 50 *ad H. I.*

Marina *pro* mari ina (mélgreipo) *AQ.* 13. *Vid.* Marr.

(at) Marka (ek marka, markada, markadr) *signare H. II.* 42. *i. q.* Merkia *i. Dan.* mærke, *Angl.* mark, *AS.* mearcian, *MG.* markan, *Gall.* marqver, *Lapp.* mærkaſhiam, *Finn.* merkizen, *cfr. Germ.* merken. (* Mark, Merki *signum, nota, it. limes, terminus. Dan.* Mærke, *Germ.* Mark, Merkzeichen, *Angl.* Mark, *AS.* Mearc, *CBrit.* Marc, *MG.* Marks, *Lapp.* Mærk, *Finn.* Mercki, *Pers.* Merz, *Sanscr.* Marcca, *C. Tschets.* Muchk. (*Cfr. isl.* Mæri *limes, terminus. Angl.* Mear, *AS. & Svec.* Mære, *Finn.* Mææheræ, *Lett.* Miera, *Russ.* Mera.

Marr *l.* * Mar *m. princeps, vir nobilis. Pers. Arab. & Syr.* Mar, *Chald.* Mare. *Olim forte simpliciter vir, à qvo fæmin.* mær *i. Sic CBrit.* Maer *vir, præpositus, Armor. & CSchalk.* Mar *vir Chcan* More, *Ing. & Tusc.* Mairilk *it. CTus. Tschet.* Maara *maritus, Tscherem.* Mara *it. Pelv.* Mard *homo, Zend.* Mardom *&c.* *). *Adde Lat.* Mas. *Cfr. Sanscr. & Zend.* Nar *vir. Vid.* Maðr, Medr, Man.

* Marr *l.* Mar *m. eqvus V.* 31. *S. II. β.* 15. *H. I. Al.* Mar, *CBrit.* March, *Armor.* March *vet. Gall.* Marc *l.* Mar, *Pers.* Markib (*H.*) *Hinc fœminin.* Mer *l.* Meri (*eqva*). *Dan. & AS.* Mær, *Germ.* Märe, Mähre, *Angl.* Mare, *Finn.* Mera **).

Marr *l.* Mar, *Mare* (*v. c.*) *Germ.* Meer, *AS.* Mere, *CBrit.* Mar, Mer, Mor, *Lapp.* Mær, Mærra, *Finn.* Meri, *Lit.* Marrios, *Æstn.* Merri, *Slavon.* More, *Zig.* Moroe, *Gaël.* Mor, *MG.* Marei *it.* Mariſaiv (*q. d. isl.* Marſær, *Gen.* Marſævar).

Mart *pro* Margt *S. I. 6. Vid.* Margr.

Mátkr *l.* Máttkr *validus al. potens, H. M.* 18. *forsan contr. pro* máttigr *l.* máttvgr. *Dan.* mægtig, *Germ.* mächtig, *Angl.* mighty, *Pers.* mih, *magnus, potens,* mihter, *potentior.* (Máttr — *cfr.* * Ámátkr).

Matr *m. cibus, esca H. III.* 31. Fá ſér matar *cibum sibi comparare S. II. α. Dan.* Mad, *Angl.* Meat, *AS.* Met, Mete, Mæſte, *Al.* Maz, *MG.* Mats, *CBrit.* Mast, *Let.* Maiſe, *Gr.* μαζα, μαζα, μασαξ. *Cfr. Pers.* Mast *oxygala Afgh.*

*) *Multa antiqva nomina scandinavica & islandica voce* mar *finiuntur. Nomen proprium viri* Marr *l.* Már *olim inter nostrates exstitit.*

**) *Cognatæ sunt notæ voces exoticæ* Marſtall, Mareschal, March *&c.*

Afgh. Maste *lac Germ.* Mast *fartura, sagina, Gr.* μᾶζα *libum, Dor.* μαδδον *offa, panis bis coctus p. p.* *).

Máttac, mártó *vid.* Mega.

Máttr *m. robur, valentia GG.* 9. *Dan.* Magt, *Germ.* Macht, *Angl.* & *AS.* Might, *AS.* Mæht, Meaht, *MG.* Mahts. *Cfr. Samscr.* Mahima *magnitudo*, Mahimatscha *gloria cet.*

(ek-má, *l.* mág, mátti *vid.* Mega, Magn, Megin).

* Mavgr, Mögr *filius, adolescens l. puer, vir, cognatus. Hinc fœminin* Mavg, Meyg *l.* Mey. *Convenit Anglosax.* Mæg, Magu, *Allemannic.* Mag, Magus *cognatus, MG.* Magus *puer, C. Brit* Maccwy *it. CBrit.* Mab, *Gaël. & Hib.* Mac *filius.* (*Hinc Angl.* Magbote *mulcta homicidii cognatis solvenda. Cfr.* Bót, Bætvr *supra*). *Cfr. CBrit.* magu *nutrire, COss.* Moi *vir, Dig.* Moins, *Slav.* Mush, *COss.* Meg *humanus. Cfr.* * magar, maga, mágr, mæga.

* Mavn *juba* (*gen. sing.* & *n. plur.* manar) *H. I.* 28.

Mavndvlтré *n. molile, manubrium ligneum quo mola movetur H. III.* 2. *vide* Mavndvll *molile H. III.* 3. (*proprie manubrium a* mvnd *manus,* mvnda *manu tenere*). *Dan.* Mandel. *Cfr. Germ.* Mandel *l.* Mangel.

Mavrk *vid.* Mörk.

Mavrom *vid.* Marr.

* Med (Meþ) *cum, inter.* Med eggio *secundum aciem H. I.* 34. *Dan* Med, *Germ.* Mit, *Angl.* with, *AS.* mid, *MG.* mith, *Lapp.* mædda, *Zend.* Med, Mad, *Gr.* μετὰ, *Pers.* bih *et* ba. *De affinitate vocum* med, mot & vid **) *vid. Glos. Synt. L. cfr. Gl. GS. K.*

Medal (á meþal) *inter B. II.* 19. *Idem quam* midlom *l.* millom, *q. v. Cfr. Gloss. Diatribes. Vid.* & Med *s.*

Medal-kafli *m. capulus gladii H. III.* 2. (*a* Medal & kafli *hic forsan cognato latino* capulus, *alias membrum l. spatium notante, it. Gr.* καυλος *caulis, pars ensis qvæ capulo inditur*).

Medan *dum, qvamdiu. Dan.* medens, imedens, *MG.* miththanei, *Germ.* mittlerweil, *Angl.* meanwhile (Med).

Medr (Meþr) *pro* menn, *AS.* men, *homines AQ.* 5. *Obs.* 26. *Invenitur interdum in prosa e. gr. N. p.* 131, *jam diu obsoletum, sed nom. sing. vocis persicæ* merd *homo, metathesi exigua excepta, omnino conveniens. Vide* Madr, Marr.

Mefíngr.

*) *Hinc isl.* mataz *cibare, comedere, MG.* matjan, *Gr.* μασάομαι. *Cfr. Germ.* masten, *Dan.* mædske *l.* mæske &c. *Cfr. verbum isl.* meta (*imperf.* mat) *sorbillare, bibere.*

**) *Sic Cimbri l. jutæ hodierni sæpe dicunt* ved *pro* med.

Mefíngr *m. HM.* 21. *vox ignota quam interpretas dederunt*, vir illuſtris; *qua ratione, vide ibid. Obs.* 73. *Cfr. C. Georg.* Meppe *Rex.*

(at) Mega (ek má, mátta) A) *valere, posse B. II.* 4. *S. I.* 53. *cet.* B) *Lubens aliqvid experiri AM.* 54. C) *cogi S. I.* 45. *Dan.* jeg maa *infin.* maa *l.* maatte, *Germ.* mag, (vermag) mögen, *Angl.* I may, *AS. MG. & Al.* magan, ic mæg, *CBrit.* meddu, *Lapp.* matam. *Hinc Germ.* machen, *Angl.* make, *Dan.* mage *facere; cfr. AS.* ic mot *possum, MG.* motan *posse, valere. Cfr. Gloss. Synt. N. GS. K.*

Megin *n. vis, robur, magnitudo S. II.* β. 28. *Contr.* Megn. *Convenit optime, Gr.* Μένος, *vis, robur, animi ardor* — *sed cognatum tamen videtur gr.* μεγας, *lat.* magnus (*vid. infr.* mikill) *unde* μεγεθος *magnitudo. Proxime sine dubio derivandum est a* mega *valere* — *unde etiam recentiorum Islandorum* makt, *Dan.* Magt *&c.* (*vid.* Máttr), *AS.* Megin, Mægen, *cfr. Angl.* Main *magnitudo, vis, vires it. adj. Isl.* megn, *Angl.* main *magnus, e. gr.* mainland, (*Isl.* meginland) *terra principalis l. circum jacentium maxima. Cfr. Pers.* mih *et* mihin, *magnus potens.* menisch *vel.* mensch, *indoles, studium, magnitudo,* myneh, *potentia. Vid. Gl. Synt.*

Megin-hyggior *magnus animus l. præcipua animi sensa S. I.* 39, (*Vid.* Megin & Hyggia).

Megin-rúnar *f. efficaces l. potentes characteres. B. I.* 19. *Obs.* 45. *Forsan vires & robur virorum augere creditæ sunt & nomen inde traxerunt. Vid.* Megin & Rúnar.

Megin-tír *m. magna gloria. B. I.* 5. *vid.* Megin & Tír *).

Megin þarfar *f.* (*nom. sing.* Megin-þörf) *urgens l. summa necessitas S. II.* α. *II. Vid.* Megin & þavrf.

Megit *pro* megi-at *neqveat GG.* 3. *Vid.*

Megn *adj. vehemens* † *GS.* 8. *AS.* mægen. *Cfr. Gr.* μεγας *lat. magnus,* (*v. c.*) Megn *subst. vid.* Magn, Megin, Mikill.

*Megom *GG.* 7. *recentius, sed satis antiqve* Meginn. Avllom megom *undiqve. Hadie Islandis* öllumeginn; bádumeginn *ab utroqve latere* hinumeginn *ab altera parte, cet. Cfr. Dan.* allevegne *cet. Vid. vocem eandem* Megum *in GT. I. ut & Gl. N.*

(at) Meida (ek * meidi, meidda, meiddr) *lædere, deminuere* † *GS.* 14. *Alias etiam secare, MG.* maitan, *Germ.* metzen, meitzen, *Lat.* metere *hinc Dan.* meje,

*) *Aliud foret* Megintýr *l.* Megintívi ɔ: *magnus Deus Sanscr.* Mahadeva.

meje, *Germ.* mähen, *Angl.* mow *desecare.* *Cfr.* *MG.* Maid *mancum.* *Vid.* *Gl. Synt.*

*Meidr (Meiþr) *m. arbor.* *H. I.* 5. — *stipes l. patibulum HM.* 16. *AS.* Mæd *mespilus.* *Vid. Gl. Synt.*

*Mein *n. malum, noxa, obstaculum, venenum Dan.* Meen, *Vet. Germ.* Mein, *AS.* Man, Myn. *Cfr. Lat.* mendum *it. Angl.* Maim *defectus, mutilatio membri, Gr.* μανια *furor, it. AS.* mæne, *Al.* meino, (*isl.* meinligr) *malus, vitiosus* *).

Mein-blandinn *malo mixtus l. medicatus B. I.* 8. (Mein & blanda *miscere*).

Mein-tregi *m. dolor noxius l. gravis S. I.* 34. *Vid.* Mein & Tregi.

Meiri *major* (*v. c.*) *olim, ut puto, habuit comparativum* mærr *l.* mær *magnus, clarus, insignis & igitur recte scribi deberet* mærri. *Vid.* mærr, meirr *it.* mikill, mestr, meztr, *AS.* mara, *MG.* maiza *major, CBrit.* mwyach, *Pers.* mihter. *Primitivus forte superest in CBrit.* mawr *magnus. Vid.* Meirr.

Meirr, meirra (*hodie* meir, meira) *magis, Post. HM.* 8. *Dan.* Meer, Mere; *Germ.* Mehr; *Angl.* More, *AS.* Ma, Mæ; *MG.* Mais, *CBrit.* Mwy. *Vid.* Meiri.

(at) Meita (ek meiti, meitta) *demetere* (*metere v. c.*) *AQ.* 39. *Cfr. Hymisquida* 39. *Obs.* 62. *ubi occurrit* Havrmeitiþr *Linisecium* ɔ: *poët. pro autumnus. Ejusdem strophæ posteriorem partem ita vertendam puto:*

Enn vear hverian	*Sed dii bene celebrabunt*
Vel scolo drecka	*Unum convivium*
Öldr at Ægis	*Apud Ægerem*
Eitt havrmeitiþ	*Quovis linisecio.*

(ɔ: Enn vear scolo vel drecka eitt öldr at Ægis hverian havrmeitiþ). *Cfr. Germ.* metzen, meitzen *secare, mutilare* (*v. c.*) *ut & Dan.* meie, *metere, Germ.* mähen, *Angl.* mow, *AS.* mavan.

* Meiþm (Meidm) *thesaurus, res pretiosa S. III.* 2. *AS.* Madm, maðm, *MG.* Maithme, *donum. Forsan cognatum* mæti, mætr *infra.*

Mél-greipr *adj. lupatum fodicans l. adterens* ɔ: *equus AQ.* 3. 4. (* Mél *lupatum &* grípa *rapere, cet.*).

* Men *n.* (*monile v. c.*) *torques, thesaurus; gaza S. II. p.* 16. *Plur.* Men *l.* Meniar *convenit, Al.* Menne *monilia, ornamenta muliebria, AS.* Mene *lunula, Al.* Menichun *armilla, Gr.* μανος *&* μαννος *ornamentum collare, Sanscr.* Mani *res pretiosa* Moni *gemma* **).

Cfr.

---

*) *Hinc quibusdam isl.* meina (*Dan.* formene) *prohibere. Cfr. Arab.* Mena *inhibitio, prohibitio, unde Pers.* mena-kerden *prohibere.*

**) *Polybius Gallorum torques & armillas maniacas dici affirmavit.*

Cfr. Cambr. Brit. maën *lapis. Veterum Scandorum monilia lapillis pretiosis l. politis sæpe exornata fuerunt; nostris temporibus ex eorum tumulis sepulchralibus talia interdum eruta sunt Cfr.* Þrymsqvida 16. *cet.*

Mengi *n. multitudo hominum AQ.* 4. *H. II.* 24. *Forsan idones intelligendum* menngi *ɔ: hominum cœtus a* madr: (menn) *homo, unde etiam* menſkr *humanus. De hominibus solummodo dicitur uti Pers.* Man *domus, familia. Cfr. tamen AS.* Mengeo, Menigeo, *Al.* Menighi, *MG.* Managei, *CBrit.* Magad, *Dan.* Mængde, *Germ.* Menge *&* Margr *s.*

Men-glavþom *monili gaudentibus ɔ: mulieribus GG.* 3. *Obs.* 11. *Nom. Sing.* Menglavþ *occurrit quâ nomen proprium nymphæ vel puellæ in carmine* Fiölſvinnsmál. *Vid.* Men *&* Gladr.

Meniar *l.* miniar *monumenta S. III.* 51. (*Verisimiliter derivandum a* minni *memoria,* minna *monere, nisi sit pluralis minus usitatus vocis* Men *s. Vid. Gl. L.*

Menio-neit *S. III.* 49. *intrimenta Meniæ (oreadis & ancillæ captivæ Frodii l. Frothonis Daniæ Regis, quæ aurum moluit teste Oddâ* Gróttvſaungr *l. cantilena molari a celeb. S. T. Thorlacio edita). Res a* Menia *contritæ ɔ: aurum. Vid. Obs.* 58. *ad S. III.*

Men-ſkavgvl *f. S. III.* 37. *virgo torquibus ornata.* Skavgvl *una fuit Valkyriarum & Brynhilda etiam ipsa ex earum cœtu. Vid.* Men *s.*

Men-vörþr *m. monilium custos AQ.* 31. *Vid.* Men *&* Vörþr.

Menzkr *l.* * menskr *humanus B. I.* 18. *Cfr. ibid. Obs.* 42. *Dan.* menneſkelig, *Germ.* menschlich, *MG.* mannisks *&c. Vid.* Madr, Man.

Mer *dat. & abl. sing. pron.* ek (ego), *Lat.* mihi, me, *Dan.* mig, *Germ.* mir, *Angl.* me, *AS.* mer, me, *Pers.* mera *Cfr.* Min, Minn, Ek.

Merki *n. signum, vexillum, AS.* Mærc. (*Alias i. q.* Mark *supra*).

(at) Merkia (ek merki, merkta, merktr) *signare B. I.* 7 *idem quam* marka *q. v. cfr. Arab.* mersum *designatus, notatus.*

* Mestr *maximus (sine dubio rectius scribendum* meirstr *l.* mærſtr, *(vid.* meiri, mærr). *Dan.* meſt, *Germ.* meiſt, *Angl.* most, *AS.* mæst, *MG.* maiſts. *Cfr. Zend.* meze, meſo *magnus, Pelv.* maſa, *Sanc.* mahiſha, *Zend.* meſch *multus l. multum.*

(at) Meta (ek mat, matta * metinn) *ponderare B. I.* 20. (*alias æstimare cet.*) *cfr. Lat.* metiri, *Germ.* meſsen, *Angl.* met, meat, *MG.* mitan, *it. MG.* miton *considerare, meditari, Gr.* μήδομαι *consulto, delibero cet.* (Met *libra, trutina, Pelv.* Mazina *a* Mâri *modus, men-*

sura

sura (*v. c.*), *Germ.* Maaſs, *Angl.* Mode, Metage, Meaſure, *AS.* Mete, *MG.* Mitads, *Zend.* Meete, *Pers.* Maier, *CBrit.* Modd, *Finn.* Mitta, *Gr.* μέτρον, μεσον *it.* μάτιον. *Cfr. CBrit.* madien *honoratus*, *item Arab.* Meta *merx* Medsch *honos* Medt *laus*.

Mettac *pro* mætta ek *AM.* 54. *Vid.* at Mega.

Mettr *satiatus S. II. a.* 25. *part. pass. verb. aut* mata *cibare*, *Dan.* made *l.* metta *satiare*, (*Dan.* mætte), *Dan.* mæt, *Angl.* meated, (Matr).

* Mey *f. puella*, *virgo*, *filia* — *dicitur etiam de muliere nupta puerpera H. II.* 4. *G. II. Cfr. Obs.* 3. *ad G. I.* 1. *collatam cum voce* mær *in Gl. hocce. Est proprie fœmininum* τῷ maugr *supra*. *Dan.* Mö, *Germ.* Magd, Mädchen, *Angl* Maid, Med, *AS.* May, Mægþ, Mæden, *MG.* Magath, Mavi, *Let.* Meita, *CBrit.* Meinir, *Sanscr.* Made. *Adde Gr.* μαῖα, *Pers.* Madeh *fœmina*, *Sanscr.* Madjama *filia*. (*Cfr. nomina mythica Ind.* Maia *amoris universi* — & *Gr.* Μαῖα *Mercurii & mundi mater ut & veterum Scandorum* Mey (Meyar) *Nornis l. Parcis in specie attributum*). *Vid. Gl. Synt. & N.*

Meztr *B. I. Vid.* Meſtr.

Meþr *vid.* Medr.

Miclo *l.* miklo *multo*. *V.* 25. *vid.* Mikill.

(at) Midla, miþla (ek midla, midlada, midladr) *mediari* (*v. c.*) A) Miþ'adi ſik *mediam se dissecuit S. III.* 45. B) *præbere* Gvlls miklendvr *aurum impertientes AQ.* 39. *Cfr. Germ.* mitteln, *Angl.* meddle, *AS.* midlian *mediari*, *Pers.* midakkhi-nigmuden (*H.*) (Mid *medium*. *Vid.* Midr).

Midr *medius* (*v. c.*) *AM.* 50. *Dan.* midterſt, mellemſt, *Germ.* mittelſt, *Angl.* middle, *AS.* mid, midd, midl, *MG.* midums, midia, *Zend.* meiao, *Pelv.* miavad, *Sanscr.* madhyam, *Gr.* μέσος, (Mid *l.* midia (midian) *medium*, *Dan.* Midte *Germ.* Mitte, *Angl.* Mid, Mids, Midſt, Middle, Mean, *AS.* Midd, *MG.* Midia, *Pers.* Mijan, *Sanscr.* Medhi).

Mik *l.* mig *acc. sing. pron.* ek *ego*. Hvat er mik at þvi. *Qvid istuc ad me*, *S. I.* 28. *Lat.* me, *Dan.* mig, *Germ.* mich, *Angl.* me, *AS.* mec, *MG.* mik, *CBrit. & Sanscr.* me, *Lapp.* mu, *Gr.* με, *Pers.* mera, *COs.* machi.

Mikill *magnus* (*v. c.*) *Dan.* megen, *Cimbr. austr.* mögel, *Al.* michil, mihil, michel, *Sax.* mechel, mögel, *Vet. Angl.* mickle, *AS.* micel, mycel, *MG.* mikils, *Armen.* mec, *Pers.* mih, *Pelv.* mee, maga, Zend. mae, *Sanscr.* maka, *COss.* midag. *Cfr. CBrit.* mwyach *major*, *CTscherk.* ikod *mag-*

*magnum**). *Vid.* Magn, Megin, Meiri, Meſtr.

Mildíngr *m. Rex, princeps. Proprie vir largus l. clemens. Cfr. Ar.* Melík, Mewla *rex* (mildr).

Mildr *propitius O. 6. Dan. Germ. & Angl.* mild, *AS.* mild, milde, *CBrit.* gwlith. *Cfr. Angl.* mellow, *Lat.* mollis, mitis, *Gr.* μαλὸς *(idem). Cfr. Glos. Synt. & Diatr.*

Milli, *á* milli *proprie* * midli *inter Dan.* mellem *l.* imellem. (*Vid.* Midr).

Millom (midlom) *idem AM.* 81. *Vid.* Midr.

Mín *Gen. sing. pron.* ek ego. *Lat.* mei, *Pers.* mera *l.* ez men. (*Cæt. vid.* Minn).

Miniar *vid.* Meniar.

Minn *f.* mín *n.* mitt *meus, —a, um, Dan.* min, mit, *Germ.* mein, *Angl.* my, *AS.* mín, *MG.* meins, *CBrit.* meu, mau, *Lapp.* myn, mu, *Pers.* men, *Zend.* manni, *COs.* men, manu, *CC.* menim, *Samscr.* ma, mama, *Lett.* manas. (*Circa etymum cfr. Pers.* men, *Zend.* mann *ego, Lapp.* mon, *Franc. Germ.* mi).

(at) Minna (ek minni, minnta) *monere* (*v. c.*) *AM.* 77. (*Gr.* (μιμνησκω). *Hinc reciproce* minnaz *recordari S. III.* 53; mintiz *recordabatur GH.* 18.*, Minnir þik eida *recordaris juramenta S. I.* 45. *Dan.* minde, mindes, *Angl.* mind, *AS.* manian, minian, *Germ.* minnen. *Cfr. Gr.* μηνυειν *indicare, narrare, referre, CBrit.* mynegi *&c. Cfr. Gl. Synt. & Diatr. Vid.* Minni, Myna, Mynr.

*Minni *n. memoria.* (*Forte S. III.* 46. *donum memoriale* (*in genit. plur.* minna) *non autem* minna *minus*) **). *Dan.* Minde, *Angl.* Mind, *AS.* Mund, *vet. Germ.* Minne, *CBrit.* Mwynas, *Lapp.* Mujttem, *Finn.* Muisto. *Cfr. Al.* Minna, Minne *adfectus, amor, Obs.* 8. *ad B. I. &* Minnisveig, Myna, Mynr *i. &* Minna *s.*

Minni, *n.* minna *minor, minus* (*v. c.*) *jam habet positivum* litill *superl.* minſtr. *Dan.* mindre, mindſt, *Germ.* minder, *Angl.* minor, *MG.* minniza *minor* (minnifts *minimus*) *Gr.* μειων. *Olim sine dubio comparativus reliqvis similior fuit, uti primitivum jam qvidem superest in CBrit.* man, main, *parvus, Gr.* μικρος, *Att.* μινος *parvus, Gr.* μανος *rarus, laxus, Angl.* mean *vilis. Hinc isl.* minka, *Lat.* minuere,

*) *Hinc Isl.* mikla *magnificare, MG.* mikilian, *isl.* miklaz *crescere, augeri, CBrit.* mwihiau, *isl.* Mikilleiki *magnitudo, MG.* Mikilei *&c. Cfr. Gr.* μῆκος *longitudo.*

**) Minni *alias monumentum* (*v. c.*) *Dan.* Minde, *Gr.* μνημα. *Cognata sunt isl.* Minníng, *Lat.* mentio, *Gr.* μνημη, μνημεια, μνεια; *isl.* minnvgr *memor*, μνημονικος.

re, minui, *Gr.* μινυθω (*imminuo*) *cet.* *isl.* mvnr *res minima, hilum.*

Minnis-hiarta *n. cor memor GG.* 14.

Minnis-veig *f. B. I.* 3. *potio memorialis* Interpr. *Amatorium, potiô amatoria* Olafsen, (*Ibid. Obs.* 8.) *Conferri tamen meret vetus loqvendi formula* at minnaz viþ *salutare l. osculari aliqvem, et appellatio poculi in honorem alicujus exhausti* minni *e. gr.* Konúngs-minni *i: Regis memoriale* (*poculum*). *Talia Anglis hodie sonant* Toáſt, *Danis* Skaal *&* *poëtico qvidem sermone* Mindebæger. *Vid.* Minni, Mvnr *&* Veig.

Mintiz *vid.* at Minna.

(at) Miólka (ek miólka, mylkta *l.* miólkada) *mulgere* (*v. c.*) *H. II.* 39. *Dan.* malke, *Germ.* melken, *Angl.* milk, *AS.* meólcian, melcian; *Pers.* mekiden, *lactere, sugere, Gr.* αμελγω, (*a* miólk *lac, Dan.* Melk, *Germ.* Milch, *Angl.* Milk, *AS.* Meolc, *Al.* Miluh, *Lapp.* Mielkke, *Gr.* μελκα, *cfr. lat. mulcedo, mulctra, mulctus*). *Circa etymum cfr. Lapp.* Mieelg *pectus.*

Miórr (miór) *f.* mió *n.* miótt, A) *angustus*, B) *tener. Dan.* ſmal, ſmækker. *Est forsan cognatum adj.* ſmárr *f.* ſmá *n.* ſmátt *parvus, tenuis, Dan.* ſmaa *vet. Germ.* ſchmäh, *Angl.* ſmall.

(at) Miſsa (ek miſsi, miſta, miſtr) *amittere,* (*forsan v. c.*) *S. II. a.* 10. Miſt hefir þú *amisisti AM.* 78. Ef Gvnnars miſsi *si Gunnar pereat AQ. II.* Miſsir ſtörvm *magnum discrimen est AM.* 33. *Dan.* miſte, *Germ.* miſsen, *Angl.* miſs, *AS.* miſsian, *Lapp.* massam. (*Cfr.* Mis *præpositio inseparabilis, defectum indicans, communis multis lingvis e. gr. Islandicæ, Danicæ, Germanicæ, Anglicæ, MGoth.* partim *conveniens Lat.* dis, de, *Gr.* δυς, *cfr. Gr.* μη. *Cognatum fortassis est Lat.* miſer *cet. Vocula nostra originitus eadem esse potest cum, CBrit.* maes *sine*).

Miſseri *n. semestre* (*forsan v. c.*) *G. I.* 8. Ein miſseri *unico anno ib.* 7. (*a* midr *medius &* ár *annus in comp.* æri *l.* eri *e. gr.* hallæri), *AS.* Miſsere, Miſsir.

Miſtar-marr *H. II.* 43. *Obs.* 94. *Adde Angl.* Miſt, *AS.* Myſt, Miſt *& COtt.* Mich (*qvod tamen magis convenire videtur isl.* mvgga *nebula*). *Curd.* Meſs, Meſsg *nebula, caligo, conveniens isl.* miſt, miſtr. (*Cum nomine Valkyriæ* Miſt, *cfr. AS.* Væl-miſt *i: cladis l. fatalis caligo*).

* Miödr (Mödr, Mid) *medum* (*v. c.*) *merum, hydromel, potio B. I.* 8. *Dan.* Miöd *l.* Möd, *Germ.* Meth, *Angl.* Mede, Mead, *AS.* Meod, Med, *CBrit.* Medd, *Zend. & Al.* Medo, *Slav.* Mjod, Med, *Lapp.* Miet, *Finn.* Meſi, *CDig.* Mase, Mazei, *Curd.* Miſch; *Gr.* μεθυ *vini genus, Pers.* Mei *vinum. Adde Samscr.* Madja *vinum palmarum, cfr. S.* mad, mada *jucundus.*

dus. Confer porro Sanscr. Modhu *mel CO*, Mit, *Dig.* Mud, *Slav.* Meth *it. CC.* Mit *cerevisia.*

Miöd-rann *n. convivialis domus A. Q.* 9. *Pers.* Meichane *domus l. cella vinaria.* (Miödr *&* * Rann).

Miök *l.* miög *magnopere (v. c.) S. II. Dan.* meget, *Angl.* much, *cfr. Lat.* magis. *Vid.* Mikill, Megin, Magn.

*Miötudr *m.* A) *gladius S. III.* 65. (*proprie, ut puto, dissecans a* meita *secare*) B) *fatum l. numen fata dirigens O.* 4. *Obs.* 47. *Convenit AS*, Meotod *creator, deus. Deduxerunt interpretes vocem hanc a voce incerta* Miör *pro* Midt *medium & cognatam putarunt verbo supra allegato* at midla; — (*Mallem eam derivare a* miöt (*forsan in nom. sing.* miat) *concinnatio, formatio* (Eigla *Cap.* 65), *quod iterum a verbo* at meta *ponderare, statuere cet. Cfr. lat.* mediator *it.* Midla, Midr *s.*

Móda *f. flumen S. II. β.* 15. — *volunt qvidam convenire Angl.* mouth *ostium fluminis. Cfr. isl.* Móda, *CBrit.* Mwyd *humor it.* mwydo (*Gr.* μυδαω) *rigare.*

Mód-akarn (móþakarn) *n. glans animi l. audaciæ i.* cor *H. II.* 49. *Vid.* módr *&* Akarn.

Módgir *animosi GH.* 7. *vid.* Módigr.

Módigr *vid.* Módvgr.

Módir (Móþir) *f. mater (v. c.) Dan. & AS.* Moder, *Germ.* Mutter, *Angl.* Mother, *Al.* Muder, *Finn.* Muori, *Lett. & Litu.* Mate, *Slav.* Mater, *Pers.* Mader, *CO.* Mod, *Dig.* Made, *Pel.* Modee, *Zend.* Mediche, *Samscr.* Mada, *Copt.* Mau, *Gr.* μητηρ, *Dor.* ματηρ. *Adde Lapp.* Muodha *matertera.* (*Circa etymum cfr.* Mad *origo, elementum, ortus, stirps, natales cet.*) *Cfr. Pers.* Madeh *fæmina.*

Módr (*Móþr) *m. animus, audacia S. II.* α. 13. *Animi fervor AQ.* 9. *Dan.* Mod, *Germ.* Muth, Gemüth, *Lapp.* Mujtto, *Angl.* Mood, *AS.* Mod. *Cfr. MG.* Móds *ira* (*interdum isl.* Módr). *Cfr. Sanscr.* Anmodo *delectatio* (*Germ.* Anmuth) Unmadoh *demens, Pers.* miden *il.* meiden *inclinare animo. Vid.* Mvnr *cet. it. Gl. Synt.*

Módr (Móþr) *adj. O.* 13. *animosus* (*forsan generosus ut in Danorum* höimodig, ædelmodig *quam vocis sententiam contextus sequentium innuere videtur*). *Dan.* modig, *Germ.* muthig, *Angl.* moody. (Módr *subst.*) *Cfr. Cambr. Brit.* Modwr *Rex*, mwth *alacer, vegetus.*

Módr (* móþr) *adj. defessus, langvidus AQ.* 42. *Hinc fæm.* móþ *lassa H. II.* 38. *Dan.* Mödig, *olim* mod, *Germ.* müd, müde, *Lat. obs.* mattus (*Ol.*) *Cfr. Angl.* mad *insanus CBrit.* madron. *Cfr. Gl. Synt. &* Módr *supra.*

Módrbródir *m. avunculus. Dan.* Moderbroder, Morbroder, *Germ.* Mutterbruder, *Pers.* Braaderimader *&c.*

Módrlaufs *matre orbatus S. II. β. 2. Dan.* Moderlös, *Germ.* Mutterlos, *Angl.* motherless. *Vid.* Módir & Laufs.

Módtregi (* Móþtregi) *m. animi moeror B. I. 30.* (*Vid.* Módr & Tregi).

Módvgr *l.* Módigr (Móþvgr *vel* Móþigr) *animosus B. II. 18.* (*contr.* módgr *vid.* módgir). Móþvgr *magnanimus AQ. 38.* Módvgr *animi dolore commotus G. I. 2. Hunc etiam sensum vox danica refert in dicto satis noto:* modige Taarer, *Dan.* modig, *Germ.* muthig, *Angl.* moody, *AS.* modig, modg, *cfr. CBrit.* mwth *alacer, surgetus. Vid.* Módr *subst. & adj. (A.)*

Módvrbródir *vid.* Módrbródir.

Módvrlaufs *vid.* Módrlaufs.

* Móinn *serpentis appellatio H. II. 42.* (*Forsan a* mói *l.* mór, *terra grumosa: fruticetum, ericetum*).

Móinsheid *f.* (*serpentis tesqva l. tumulus aureus*) *H. II. 42.* (Heid *proprie* Hæd *locus editior, tesqva ab* hárr *altus*).

* Mold (Molld) *f. pulvis terrestris, humus, argilla. S. I. 22. cet. poët. tellus, terra,* (*a* mylia *l.* mola *conterere, contundere, unde etiam* möl, melr *arena*). *Dan.* Muld, *Angl.* Mould. (*Hinc etiam Angl.* mould *liquefacere et fundere metalla, nam typi fusorii olim ex argilla plerumque compositi fuerunt*), *AS.* Mold, *MG. & Finn.* Mulda, *Lapp.* Muold. *Adde Zend.* multé *mortalis, COs.* mart *mortuus, IBeng.* mort *cæt. Vid.* Myrda. *Cfr. Gl. Synt.*

Moldvegr *m. telluris pulveratæ via O. 3. Vid.* Mold & Vegr.

Mord (Morþ) *n. mors (v. c.), nex, cædes. Dan. & Germ.* Mord *cædes, Angl.* Murder, *AS.* Morðor, Morð *mors cet. MG.* Maurthr, *Finn.* Murha, *COss.* Mortti, Mard, *Curd.* Mer, Meria, *Pers.* Merg, *Sanscr.* Marana, Mrtyu, *Gr.* μορος *). *Vid.* Morna, Myrda.

Mord-för *f. funestum iter (obitus l. exeqviæ) S. III. 41. Vid.* Mord & För *l.* Favr.

Morgvn, Morn, Myrgin *tempus matutinum, diluculum.* Morgin *acc. AM. 30.* í morgon *hodie mane H. III. 19,* at morgni *mane S. II. a. 25. Dan. & Germ.* Morgen, *Angl.* Morning, morrow, *AS.* Morgen, Mergen, *MG.* Maurgins, *CBrit.* Bore, Boreddyd. *Cfr. Lat.* Mane, *Pel.* Maho, *Gr.* ἡμέρα, ἦμαρ *dies,* ἱμαίρω *luceo cfr. vet. isl.* mornar *illucescit, Lapp.* morcidam *illucesco, (de die) exorior (de sole) it. expergiscor cæt. Cfr. CTschet* jorru *mane.*

---

*) *Affinia sunt Gr.* μορτος *mortalis (apud Hesychium), CBrit.* marw *mori* marw *mortuus, Pers.* myrden *mori p. P.*

(at) Morna (ek morna, mornada *hodie Isl.* Morkna *marcescere (v. c.) putrescere, putrefieri OG.* 30. *Hinc isl.* morkinn *murcus, marcidus (v. c.) Finn.* mærkæ, *it. Isl.* Morildi, Maurildi *marila (v. c.) languidus ignis, lumen putridæ materiei adhærens. Cognata omnino videntur: Finn.* mærennan *putrifacio,* morkinnun *evanesco; Angl.* Morkin *animal morbo aut infortunio extinctum; Pelv.* marotchina *putridus, corruptus Sanscr.* marachina *id. Circa etymum cfr. isl.* meyrr *l.* meyr *mollis (de carnibus), Dan.* mör, *Germ.* mör *&* mürbe, *AS.* mearu, *Finn.* möyræ. *Vid.* * Morn *).

Morna-land *O. 2. Obs. 4. orientalis regio Dan. & Germ.* Morgenland *Interpr. Mea sententia exponi etiam potest* terra paludosa *(a* mór, morn *vid. infra* mýri) *quæ appellatio & in Frisiam & in australem partem chersonesus cimbricæ bene quadrare videtur. Vid.* Mýri.

Mót *l.* móti *contra, adversus, MG.* mot, *Dan.* mod, *Gr.* μετα *cæt. Cfr.* Med *s.*

(ek) Mvn *l.* man (mvni, mvnda) *verbum defectiv. auxiliare futuri, it. interrog. Gr.* μων *(uti isl.* mvn, *Dan.* mon). *Proprie forte volo, intendo, a* Mvnr *mens, voluntas, cupido. Sic Dani & Germani sæpe utuntur verbo* ville (wollen (velle) *e. gr.* Det vil skee, *isl.* þat mvn ské) *id fiet. Dan.* mon, monne. *Cfr. Lat.* maneo; *Gr.* μενω.

(at) Mvna (ek * man, mvnda) *recordari. Dan.* mindes, *Angl.* mind, *AS.* munan, gemunan, *MG.* gamunan, *Lapp.* mujtam, *Finn.* muistan. *Cfr. MG.* munan *cogitare, opinari, AS.* mænan, *Angl.* mean, mind, *Dan.* mene, *Isl.* meina, *Germ.* meinen *&c. Lat. Obsol.* menere; menisci, *Gr.* μναομαι. *Cfr.* memini, moneo, *Gr.* μναω *in memoriam revoco,* μνημων *memor a* μενος *mens; Isl.* Mvni, Mvnr *q. v. Cfr. Gl. Synt. it.* Minni *c.* (mik) Mvnar *i, &c.*

(mik) Mvnar (mvnadi, mvna) *Lubet, appeto. S. II. a.* 15. *Gr.* μαινομαι, μενοινaω *cupio, quæro, MG.* munan *velle* **).

Mvnar-

---

*) *Diversum ab hoc est verbum* morna *(proprie* morgna) *diescere, dilucescere. Voci* * Morn *cognatæ forsan sunt Isl.* Mord, *Lat.* mors, *&c. et primarium nostri etymum dilucidare videntur. Cfr. CTart.* morus *æger. Notatu digna sunt Angl.* mourn *moerere (v. c.) dolere, lugere AS.* murnan, *MG.* maurnan, *Lapp.* morastam, *Finn.* murehdin. *Adde Al.* Morne *moeror, moestitia cæt. Gr.* μυρομαι *fleo, ploro.*

**) *Hinc forsan Dan. & Germ.* Mangel *defectus* ɔ: *quod quis appetit,* mangle, *Dan.* mangle, *Germ.* mangeln *carere, deesse. Sic Lat.* careo *a* carus. *Cfr. Gr.* μανος *rarus ut & Lat.* mancus.

Mvnar-heimr *jucundum domicilium H. I.* 1. *Vid.* Mvnr & Heimr.

Mvnar-laufs (*aliàs* * mvnadarlaufs) *voluptate orbus G. I.* 3. *Vid.* Mvnr & Laufs.

Mvnar-ftríd *animi molestia S. III.* 37. *Vid.* Mvnr & Stríd.

Mvnat *pro* mvn egi *S. I.* 53.

Mvndir *H. I.* 28. *Vide omnino Obs.* 28. & *conjecturam G. Magnæi Var. lect.* r.; *cujus* þrennar mvndo meyiar *exponendum foret: Tres erant virgines. Cfr. AS.* Mund *munimen, tutela, unde Angl.* Mound *munimentum, vallum.* (Mvnd *aliàs manus* (*v. c.*) *AS.* Mund, *Zend.* Man, Mano.

Mvndr *m. munus sponsalitium S. II. β.* 41. *Obs.* 52. *Dos marita S. I.* 30. *Obs.* 32. *Ceterum pecunia. Forsan á* mvnd *manus* (*v. c.*) *Cfr. Lat.* munus.

Mvnk *pro* mvn ek *S. I.* 40.

Mvnka *pro* mvn ek egi *H. I.* 23.

Mvnir *plur. ut videtur a* mvnr *mens* (*infra*) — *adfectus l. desideria GG.* 4. *Optata ibid.* 15. *O.* 20. *cfr.* 26. *Obs.* 72. *Animi inclinationes ib.* 32. *Obs.* 102. *Vid.* Mvnr *i.*

~~Mvnir *opes divitiæ vid.* Mvnr *res.*~~ ———

Mvnn *pro* í mvnni *in ore. AM.* 16.

Mvnnflagd *HM.* 5. (*Suhmiani codicis lectione*) *securis appellatio poëtica. Vide ib. lect. var. L. Prætulerunt interpretes:* at mvn flagdi *i: in gratiam Erinnyos.* (*rectius lamiæ l. gigantei monstri, cujus autem, non liquet*). *Mallem ita explicare:* Drógo þeir mækis eggiar at mvnnflagdi: *Eduxerunt* (*e vagina*) *machæræ acies contra securem* (*quâ Erpus hic, ut puto, armatus fuisse innuitur*). *Vid.* Mvnnr & * Flagd.

Mvnnr (Mvþr, Mvdr) *m. os Dan.* & *Germ.* Mund, *Angl.* Mouth, *AS.* Muð, *MG.* Munths, *Indost. Beng.* & *Malab.* Mu. *Cfr. CBrit.* Min *labium*; *CTschets.* Mut *lingva, Tas.* Mot, *Ing.* Motte, *Chuns.* Maats &c. *it. Samoj.* Mudut *barba. Vid. Gl. Synt.* & Mynni *i.*

Mvnoþr *l.* Mvnvdr *m.* & Mvnvd *f. cupido, amor. OG.* 22. *Gr.* μενοινη. *Voluptas H. II.* 5. *Obs.* 13. *Cfr. Sanscr.* Manafa *voluptas.* Mani *amor cet. Vid.* Mvnr, Minni *cet.*

Mvnr & Mvni *m.* A) *mens* (*v. c.*) *animus*, B) *delectamentum, solatium G. I.* 7. Lék mér meirr í mvn *animo magis arrisit S. III.* 37. *AS.* Mind, *AS.* Mynde, Gemynde, *Lapp.* Mujtto, *Sanscr.* Mun, Man, Mana *), *Zend.* Meno, *Pelv.* Minefchne, *Pers.* Menisch *l.* Mensch **), *Gr.* μην, μενος.

Adde

---

*) *Alias etiam studium, desiderium, hilaritas.*

**) *Hinc Sanscr.* Manmadi *q. d. isl.* Mvnmódir *amoris mater. Cfr. porro Sanscr.* Muni *sapiens ut* & Hvgr *s.*

Adde CBrit. Obs. Mwn *cor* Mwynas *amor* (*Germ.* Minne, *Arab.* Minneth). *Cfr. Gl. Synt. ut et* Mvnaþr, Minni, Mvnar, Mvna *&c. sed in specie* Mvnir *s.*

Mvnr *m. res, aliqvamtum, AM.* 44. *Al.* Mana. *Hinc plur.* Mvnir *opes, possessiones S. II. β.* 8. *CBrit.* Mwnwr. *Cfr. Lat.* moneta; patrimonium (*vid.* Fedormvnir) *it. Angl.* Money *pecunia, opes, MG.* Manwi *sumtus, pretium, CBrit.* Mwyn *fructus, lucrum.* (*Alias interdum isl. discrepantia, defectus*).

Mvnrád *l.* Mundrád *H. III.* 14. *Obs.* 24.

Myndir *vid.* at Mvna.

Mynim *pro* mvndom *voluerimus AM.* 60. *Vid.* muna. Mvn.

Mynni *n. ostium amnis l. sinus H. I.* 18. *Dan.* Munding, *Germ.* Münde *l.* Mündung, *Angl.* Mouth, *CBrit.* Min, (Munnr).

(at) Myrda (Myrþa) ek myrdi, myrda *l.* myrdta, myrdtr, *occidere interficere, trucidare, Dan.* myrde, *Germ.* morden, *Angl.* murder, *MG.* maurthrian, *Finn.* murhan, *Pers.* mirdaniden. *Cfr. Pers. & Pelv.* murden *mori, COs.* maron, amardsinen. *Vid.* Mord, Morna *s.*

Mýri *f. palus* (*putrida*) *G. III.* 10. *cognatum* mór *argilla, terra pingvis. Dan.* Myre, Morads, *it.* Marsk *l.* Mersk, *Germ.* Morast, Märsch, *Angl.* Meer, Mire, Moor, Morast, Marsh *idem, it.* Mara, *MG.* Marisaiv *stagnum. Cfr. supra* Morna *& infra* Sæmorn *).

Myrkheimr *m. locus tenebrosus l. domus obscura AQ.* 44. *Cum vox* myrkvastofa (*domus tenebrosa*) *carcerem islandico sermone signet, illam ejusdem notionis eundem sensum innuere opinor. Cfr. ibid. Obs.* 181. (Myrkr *&* heimr).

Myrkr (*olim interdum* mörkvur *l.* morkr) *adj. opacus, obscurus, tenebrosus AQ.* 3. *Obs.* 13. *Dan.* mörk, *Angl.* mirksome, *AS.* myrc, *Angl.* murky, *Gr.* μαυρος *obscurus unde* μαυροω *obscuro, cfr. Lapp.* Murkuj *nebulosus, Angl.* dark, *Pers.* tarik, (*a Subst.* Myrkr *tenebræ, Dan.* Mörke, *AS.* Mirce, *Angl.* Darkness). *Forsan a* mörk *sylva vel vice versa. Cfr. tamen Lapp.* Meerka, Murko *nebula.*

* Myrk-vidr *m. sylva opaca AQ.* 3. *Obs.* 13. (*vid.* Myrkr *&* vidr).

Mægd *f.* (* Mægi) *adfinitas S. I.* 44. *AS.* Mægðe, Mægþ, Mægd. *Vid.* Mágr, Mavgr.

Mækir

*) *Origo vocis optime illustrari videtur a Pers.* ab murdeh ɔ: *aqva mortua i. e. palustris, stagnans. Vid.* Haf *s. Cfr. tamen Gr.* μυρω *fluo.*

*Mækir *l.* Mekir *m. machæra* (*v. e.*) *gladius*, *AS.* Mece. *Gotho-taurice* (*secundum Busbeqvium* Mychi; *Finn.* Mieka, *Lapp.* Mieekko, Miekatz, *cfr. Gr.* μυκης *pars gladii summa.* *Vid. Gloss. Diatr.*

(at) *Mæla (ek mæli, mælta, mæltr) *loqvi*, *fari.* Mæla viþ *colloqvi.* Mælaz vm *loqvi de re aliqva l. decernere S. III.* 6. Mæla fvr *adprecari AM.* 32. *Dan.* mæle, *cfr.* melde, *Germ.* melden, *AS.* mælan, mældan, *MG.* mathlian, *Hebr.* millel, *cfr. MG.* meljan *scribere* Mel *scriptura cet. CBrit.* mali *laudare*, *Lapp.* mulam *mutio.* (*Dan.* mumle). (Mál) *cfr. Gloss. Synt. N. & Or. S.*

Mæli *n. effatum S. III.* 41. *Vid.* *Gvþmæli, Mál.

Mælik *pro* mæli ek *vid.* Mæla.

Mælska *f. loqvela S. III.* 39. (*hodie facundia*, *eloqventia*). Mæli, Mál.

*Mær *Virgo*, *puella fæm. Dicitur etiam de muliere nupta & matre G. I.* 15 — *& de parturiente O.* 2. 6. 7. *Hinc ut puto Angl.* marry *uxorem ducere. Cfr. Gr.* μειραξ *puella*, *CBrit.* Merch *cet. filia*, *puella*, *Lit.* Merga, *CBrit.* Morwyn *virgo. Cfr. Zend.* Naero *mulier*, *Pelv.* Naerik *puella*, *Hebr.* Naarà. τγ marr *l.* mar *mas. supra: Cfr. Glos. Synt. & Diatr.*

Mærr *f.* mær *n.* mært *adj. illustris*, *insignis*, *castus*, *purus S. I.* 41. *Speciosus G. I.* 15. *cfr. AM.* 8. *Inclytum* (*virgultum*) *AQ.* 5. *Vocem hancce*, *non antecedentem*, *puto me reperire G. II.* 1. (*cfr. Obs. ibid.* 3.) & Hyndlo-liód 1. *Convenit Lat.* merus, *Angl.* meer, *AS.* mære, *Al.* marr, maro, *Svec.* mär, *CBrit.* mawr *grandis*, *magnus*, *cfr. isl.* mæra, *MG.* merjan *celebrare*, *AS.* mærsian, *MG.* Meritha *fama*, *Isl. & AS.* Mærd *cet. Al.* Marida, *Germ.* Mari *unde* Mähr *cet.*

*Mæti *n. pl. bona*, *cimelia V.* 13. *Caritates* (*verterunt interpr.*) *AM.* 66. *Cfr. Al.* Meata *munera*, *CBrit.* Mad *beneficium* (mætr). *Cfr.* Meidm *s.*

Mætr *adj. in superl.* mæztr (*jam* mætastr) *præstans*, *egregius*, *proprie forsan magni æstimatus*, *a* meta *æstimare*, *CBrit.* mad *bonus* muyth *suavis. Cfr. adj. Angl.* meet, *Pelv.* meh, *Sanscr.* mada *jucundus*, *Pers.* Mihter *princeps*, *dominus.*

Mæztr *vid.* Mætr.

(at) Mæþa *l.* mæda (ek mædi, mædda *mæddr) *) *fessum reddere AM.* 90. (Mæda *f. ærumna*, *Dan.* Möde, Möje, *Germ.* Mühe, Müdigkeit. *Vid.* Módr *adj. s.*

Mödr

*) *Hinc forte Dan. & Germ.* mat, matt *defessus*, *Lat. obs.* mattus *&c. Cfr. terminum ludi schacharii*, *ex oriente nobis allati Pers.* Schah mat, *Dan. & Germ.* Schach-matt, *Isl.* Skák-mát *&c.*

Mödr *vid.* Miödr.

Mögr *vid.* Mavgr.

Mörk (Mavrk) *f. sylva* Menia-mörk *torqvium l. monilium sylva, poët. mulieris appellatio S. III.* 44. — *Crediderunt interpretes sylvam ita antiqvitus appellatam fuisse ob obscuritatem suam a voce* myrkr *tenebræ* (*Danis jam* Mörke). *Qvod pleriqve Daniæ campi, qvi incolis jam* Mark *sonant, olim sylvæ fuerint non in dubio hæret* *). *Vid. Gloss. Diatr.*

N.

(at) * Ná (ek nái *l.* næ, náda) *nancisci* (*forsan v. c.*) *obtinere S. I.* 30. *Dan.* naa, *Lapp.* niaſhiam, *cfr. Germ.* nahen *admoveri a* ná *prope vide infra* Nær.

Nacqvar *S. II. a. pro rec.* nockr *aliqvis q. v.*

Nacqvaþ *aliqvid AM.* 30. (*rec.* nockut, nockud). Qvar, Qvad *hic respondet rec.* hverr hvad *lat. quis, qvid. Vid.* Nockr.

Ná-borinn *propinqvus, cognatus B. I.* 11. (*aut proxime a* nárr *obs. propinqvus aut a* ná *prope &* bera *parere*). *Cfr.* * Ná.

Nadd-gavfgr *adj. arte jaculatoria insignis l. clarus jaculator GG.* 14. (Naddr *spiculum, jaculum &* gavfgr *supra*). *Cfr. CBrit.* Naddwydd *spiculum, acus* naddu *pungere, secare, cædere. Vid.* Nadel.

Nad-el *n. hastarum procella* ɔ: *pugna* Nadr *l.* Naddr (*olim forsan acus*) *hasta, spiculum occurrit in clave metrica Snorronis.* Nadels bodi *belli præfectus S. I.* 23. *Cfr. Isl.* * Nál, Næli, *Dan.* Naal, *Germ.* Nadel, *Angl.* Needle, *Al.* Nadle, *AS.* Nædle, *MG.* Nethla, *Lapp.* Nallo, *Finn.* Neula *acus. Cfr.* Naddgavfgr. *Cfr. Gl.* Or. S.

Nadr (Naþr) *m. GS.* 21. &

Nadra, *f. serpens, vipera, natrix* (*v. c.*) *Germ.* Nawer, *Cambr. Brit.* Naddr, *Angl.* Adder, *Al.* Natra, *AS.* Nadere, Næddre, *CBrit.* Neidr, *MGot.* Nadr, *Samscr.* Naga **). *Pers.* mar. *Cfr.* Nadel.

Nafn *vid.* Namn.

Nagl *n. hod.* Navgl (*gen.* naglar) *f. ungvis* (*hominis*) *B. I.* 7. 17. *Recentiorum Islandorum* naglsrót (*radix ungvis*)

---

*) *Cfr. ant. Germ.* Mark, *MG.* Marka *districtus regionis & nomen regni Danici* Danmavrk *hodie* Danmark *olim* Þanmavrk, *forsan nil aliud qvam sylva extensa l. expansa* ɔ: *ampla & plana a* Þenia (ek Þen, Þandi, Þaninn) *tendere, pandere* (*v. a.*). *Germ.* dehnen. *Pers.* seniden — *nisi originem debeat Sarmat. & COss.* Don *aqva.*

**) *Cum Sanscr.* Naga *potius forte conferenda sunt Isl.* Snákr, Snókr, Snackr *id. Dan.* Snog, *Angl.* Snake *&c.*

vis) priscum illum vocis usum probat *Dan.* Nægl, *Germ.* Nagel, *Angl.* Nail, *AS.* Nægl, *COs.* Nach, *Pers.* Nachun, *Samscr.* Naga, Nachara, *Malab.* Nau, *Mult.* Naio, *Gr.* ὄνυξ, *Ind. Afgh.* & *Decan.* Nuk, *Lith.* Nagai, *Lett.* Naggi, *CChuns.* Matl, *Avar.* Masfl, *Dshar.* Mauch *cet.* (*A* ná *tangere Gl. Synt.*)

Ná-grádigr *morticiniorum appetens H. I.* 16. *Obs.* 36. (nár *cadaver infra*). *Vid.* * Gráþ & *Gl. N. voce* Grádr & Nárr *i.*

* Nam; námo *vid.* ek Nem.

Namn *l.* Nafn *n. nomen* (*v. c.*) *Dan.* & *CC.* Navn, *Germ.* Nam, Name, *Angl.* Name, *AS.* & *Lapp.* Nama, *MG.* Namo, (*pl.* Namna), *Lapp.* Nabm, *Finn.* Nimi, *Gr.* ονομα, *CBrit.* Enw, *Pers.* Nam, *COss.* Nom, *Curd.* & *Marat.* Nave, *Samscr.* Nama, *IBeng.* Naam, Naun, *Tamul.* Namam, *Zig.* Nav, *Armen.* Anum. Nánom *propinquis AM.* 33. *in nom. sing.* náinn *l.* nánn (*a* ná *prope*, *cfr.* * ná).

Náom *vid.* Nár.

Nár *l.* Nárr *m. corpus mortuum, funus, cadaver B. I.* 33. *AM.* 102. *De catulis dicitur G. II.* 43. *AS.* Na, Ne, *Chald.* Na, *MG.* Naus, *Zend.* Nesa. *Cfr. porro Sanscr.* Nar, Na *vir, homo Zend.* Na, *Pers.* Ner, *Gr.* ανηρ *it. Gr.* νωκαρ *exanimis.* *Cognatum Gr.* Νεκρος *interpr. putarunt.* *Cfr.* * Nám & *Gl. N.*

Nár *AQ.* 16. *quam cunctorum codicum, lectionem interpretes mutarunt in* nái. *Conjeci eandem forsan esse cum adj.* knár *l.* hnár *strenuus, alacer.*

Náströnd *vid. Ind. Nom. pr.* (*Cfr. Ind. Samscr.* Naraga, Narak, *Malaj.* Naraka &c. *Tartarus*).

Nátt-ból *n. cubile l. habitaculum nocturnum H. I.* (*Vid.* Nótt & Ból).

* Naud (Nauþ, Neyþ) *f. l.* Naudr *m.* A) *coarctatio V.* 10. B) *Necessitas V.* 3. *Quoad hunc locum notari meret dictio vetus* naudskilia *l.* naudskila *de iis, qui necessitate inviti separantur HV. Cap.* 15. C) *nomen litteræ runicæ quæ nostrum N. repræsentat B. I.* 7. *Adde AS.* Nyd, Neod, *MG.* Nauth, Naud, *CBrit.* Rhaid, Rheidwy. *Cfr. CBrit.* Naid, Nawd *clamor*, *Lapp.* Naadde *sonus.* *Hinc Isl.* Naudsyn, Naudþvrft *necessitas Dan.* Nödvendighed, *Germ.* Nothwendigkeit, *Angl.* Needfullness, *AS.* Neadþyrft, *it. isl.* nauda, *AS.* nedian *vehementes urgere, instare cfr. CBrit.* nadu *clamare.* *Cfr. Gl. Synt.*

Naud-favlr (*in acc. pl.* naudfavlva) *necessitate pallens vel etiam: perpallidus.* (*Vid.* Naud & * Favlr; Favlvir).

Naudgöngvl. *S. II. a.* 12. *obstetricum epitheton, in plur.* naudgönglar. *Verterunt interpretes: Quæ in rebus angustis*

stis adsunt. Altera mihi conjectura incidit: Quæ necessario aut sæpe vel iterate vadunt l. proficiscuntur (ad puerperas nempe). Hanc conjecturam firmari censeo AS. nydgenga *necessario vagabundus l. vagans. Cfr. Gl. Synt. de etymo vocis* Naud. *Vid.* Naud *&* Gánga.

Naudigr *contr.* * Naudgr *invitus G. II. 35. nolens ibid.* 43. *Vid.* Naud.

Naud-madr *homo necessarius A.* 21. *Vid.* Naud *&* Madr.

Naudr *vid.* Nàud.

Náungr *m. propinqvus AQ.* 9. *Obs.* 38. *a* Ná *prope. Vid. Gl. Diatr.*

* Naut *n. bos — in plur. AM.* 92. *Dan.* Nöd, *Angl. & AS.* Neat, *Finn.* Nauta. *Quibusdam ab isl.* niota *frui q. v. Cfr. Lapp.* Navdde *fera.*

* Né *ne,* (*v. e.*) *non, neqve. Germ.* nicht, *Angl.* no, *AS. & MG.* ne, *Al. & MG.* ni, nih, *CBrit.* ni, na, nag, *it. i. Pers.* "ne„ *non, neqve, Pelv.* Neh, *Zend. & Sanscr.* Ne, Na, No, *COss.* Nei, *Sanscr.* (*in compos.* Ni), *Gr.* νε, *in compos.*

Necqvi (*ut videtur indeclinabile*) *aliqvid, pro recentiore* nockvt *l.* nockud — *AM.* 24. *pro* nockro. *Aliquo G. II.* 30. *Obs. III.*

Necqviþ *pro* nakiþ *S. III.* 4. (*Vid.* * Nakinn. *Alias olim* Nöckviþr, Nöcktr *hodie* naktr, nakinn. *Adde Angl.* naked, *AS.* nacod, *CBrit.* noeth, *Samscr. in pl.* Nagnaha *nudi. Circa etymum cfr. Lapp.* Nakie *cutis, pellis, Finn.* Nahca, *CChuns. Anz.* Nakai, *Gr.* νακος, νακη.

Nedan *inferne V.* 35. *Dan.* neden fra. *Cfr. Germ.* nieden *&c. Vid.* Nedarr.

Nedarr *inferius H. I.* 16. *Comparat. adv.* Nidri *subtus, infra, Superl.* nedst. Nidri, *Dan.* nede, *Angl.* beneath, *COs.* bineh. *Cfr. Germ.* nieder, *Angl.* nether, *Gr.* νερθε, νερθεν *subter, infra* νερθερος *inferior.*

Nef *n. rostrum avis B. I.* 16. 17. *Alias nasus,* (*Isl. vulg.* Nebbi), *Dan. & AS.* Neb, *AS.* Nebbe, *CTscherk.* Ep, *Curd.* Defin. *Vid.* Nes *infra* *) *& Gl. Synt.*

Nef-favlr *adj. nasum pallens AQ.* 37. (*Vid.* Favlvir, * Favlr). *Vid.* Nef *&* Favlr.

Nef-giöld *H. II.* 12. *resarcitio nasi* ɔ: *capitis l. personæ* (*viri occisi*). *Vid. ib. Obs.* 26. *Ita Snorro in Ynglinga Saga Cap.* 8. Um alla Svíþiód guldu menn Odni Skattpeníng fyri nef hvört ɔ: *Per totam Svioniam pro naso* (*Capite*)

*) *Cfr. Finn.* Nenæ *nasus, promontorium. A.* na *s. l.* nema *i. ejusdem originis est qvibusdam isl.* Nabli *l.* Nafli *umbilicus Dan.* Navle, *Germ.* Nabel, *Angl.* Navel, *Pers. & Pelv.* Naf, *Zend.* Nafo, *Curd.* Nafka, *Sanscr.* Nábha, *AS.* Nafel, *Lapp.* Nappe, *Finn.* Napa.

pitt) *qvovis nummus Othino solutus fuit. Cfr. ejusd. Saga O. Tr. Cap.* 36.

Nefna *vid.* Nemna.

Negldr *clavatus V. 6. Obs.* 14. — *est part. pass. verbi* at * Negla *clavis figere. Dan.* nagle, *Germ.* nageln, *Angl.* nail, (Nagli *clavus Dan.* Nagle, *Germ.* Nagel, *Angl.* Nail *&c.*, *Finn.* Naula *&c. Derivandum est, ut puto a* Nagl *l.* Navgl *unguis q. v.*)

Nei, Ní *non, neutiqvam.* Hann qvad nei vid *ille negatorium responsum dedit S. II. Aut est vox eadem cum* Ne *supra aut ab ista omnino derivanda. Dan.* Nei, *Germ.* Nein, *Angl.* No, Nay, *AS. COss. & MG.* Ne, Ni, *CBrit.* Na, Ni, Nag. *Vid.* Ne *s. Pers.* ne, *Samscr.* Ne, Na, No, *Zend.* Na, Nued, *Pel.* Na. *Cfr.* Ne *t.*

Neinn *f.* nein *n.* neitt *originitus, ut videtur nullus q. d.* ne einn *cet. non ullus sed usualiter ponitur pro ullus. Primo sensu est AS.* nan, nen, næn, nænig, (*neutr.* næht, naht, nauht) *), *MG.* niaihnun, *Al.* nihein, *Angl.* none (nought), *Germ.* keiner, nichts, *Ind.* nischt, *COss.* nizi, *Samscr.* nasti, *Pel.* nust, *Lat.* ne unus.

Neit *vid.* Menio-neit.

(ek) * Nem (*perf.* nam *in plur.* námu) *verbum defectum auxiliare periphrasticum aut inceptivum. In præsenti adeo rare usitatur — qvapropter perf.* nam *cognatum pute voci*

Nema *nisi V. Q.* 12. *B. I.* 11. *forsan proprie excepto — a verbo* at nema *demere. AS.* nemne, *MG.* niba, *Al.* noba, *CBrit.* namyn, nanin, *Gr.* ἵνα μὴ *nisi, Germ.* ausgenommen *excepto. Cfr. CBrit.* Nam *exceptio. Vid.* at Nema.

(at) Nema (ek * nam, næmi, nvminn). A) *capere.* Þott þik nótt vm nemi *etsi nox te opprimat B. I.* 26. B) *demere, (forsan v. c.) destituere, adimere* Nema fiörvi *vita spoliare B. II.* 1. Nema höfdi *demere caput G. II.* 44. *cfr. V.* 27. C) *discere S. I.* 23. Lattv inn itri þat, avdlingr nemaz. *Fac hoc discas l. animo teneas. Versionem primam Olafsen ita juste emendavit. Germ.* nehmen, *Angl.* nim, *AS.* nyman, *AS. Al. & MG.* niman (*præt.* nam, nemun). *Cfr. Pers.* nymuden *ostendere, Isl.* nema (land) *convenit, Gr.* νεμῶ *habito guberno, pasco. Cfr. Gl. Synt. N. &* nemik *i.*

(at) Nema (*&c.*) *Verbum auxiliare periphrasticum. Convenit sæpe, Pers.* nvmuden.

Nemik.

*) *AS.* naviht *nulla res Angl.* nought *id. contracta sunt a* nan *l.* none *nullus &* viht *cet. res, i. q. isl.* Vætr, Vættr *i.*

Nemik *pro* nemiek *G. II.* 32. *Interpr.* ætate demam. *Numne rectius:* Nunqvam accepero 1: *in matrimonium — cum stropha sensus foret: Nunqvam cessabo resistere huic mandato tuo antequam frustraneum fiet.* (*Vid.* at Nema).

(at) **Nemna** *l.* nefna *nominare* (*v. c.*) *B. I.* Nefndr *edictus l. verbis conceptus* (*de juramento*) *A.* 2. 31. *Dan.* nævne, *Germ.* nennen, *Angl.* name, *AS.* nemnan, naman, *Al.* nemman, *MG.* namnian, *CBrit.* enwi, *Lapp.* namatam, *Finn.* nimitan, *Pers.* namiden, *Gr.* ονομαζω. (Namn). *Cfr. Gl. GS. N. K.*

Neri *m.* (*vox alibi vix occurrens*) *alias* Nióri, *Finn.* Nuora, *Gr.* νημα *cognatum Lat.* nervus *&* *Gr.* νευρον, νευρα. *H. II.* 4. *Obs.* 9. *Cfr. AS.* nearve *arcte, anguste.*

Nes *n. lingula terræ, promontorium H. II.* 35. *Dan.* Næs, *Angl.* Ness, *AS.* Nese, Næs. "*Salmasius in notis ad* "*historiam Augusti abunde probatum* "*dedit nasum de cujuscunqve rei pro-* "*minentia latine dici posse, unde adeo* "*nobis hac voce uti visum est cum par* "*sit ratio. Vide sis* nef *), nes *&* "nös *in Gl. Synt.*" *Hactenus interpretes in Annotat. ad S. II. Sic Finn.* Nenæ *nasus, promontorium. Hinc:*

Nesiom *naribus S. II. β.* 11. (*Vel a nominativo plurali* nes *vid. supra — vel positum pro* nösom *in nom. s.* nös *f. nasus*). *Vide Obs. Interpr.* 34. *cui tamen adnotandum est qvod non vocula* nes *sed* nef *inveniatur in Editione Hauniensi Snorronis,* Saga Ol. Tryggvas. *Cap.* 36, *de cantilena probrosa Islandorum in Haraldum Regem Gormi filium. Alias* Navs, Nös *l.* Nes *optime convenit Lat.* Nasus, *Dan.* Næse, *Germ.* Nase, *Angl.* Nose, *AS.* Nase, Næse, Nose, *Al. & Samscr.* Nasa, *Gall.* Nes. *Cfr. Gloss. Synt.* Nef, Nes, Nös *& Gl. Or. S. v.* Næsnám.

Net *n. rete, nassa* (*v. c.*) *S. II.* a. *Alias interdum* Nót *f. Dan.* Næt, Net, *Germ.* Netz, *Angl. & AS* Net, *MG.* Nati, *Lapp.* Nuotte, *Finn.* Nuotta. *Cfr. Lat.* netum *filum a verbo* neo, *Gr.* νεω, *CBrit.* Neit, Neut *filum* nyddu *fila torqvere it. Germ.* nähen. *Cfr.* hnýta *l.* nýta *nodare, Gr.* νηθω *cet.*

Neycþr *pro* naktr *l.* nakinn *nudus l. nudatus AM.* 46. *Vid.* Necqviþ.

(at) **Neyda** (ek neydi, neydda, neyddr) *cogere S. I.* 25. *Dan.* nöde, *Germ.* nöthigen, *MG.* nauthian, *AS.* neodian, neadigan (*alias isl.* naudga). *Vid.* Naud.

(at)

*) *Cum Isl.* Nef *nasus* (*Dan.* Neb *&c.*) *cfr. Pers.* Anef *id.* (*H.*)

(at) Neyta (ek neyti, neytta) *vesci, comedere.* Nytom *vescebamur AM.* 92, (at nióta *frui it. vesci*).

Ni *pro* Nei *l.* Ne *non AM.* 45.

Níd (Níþ) *n. convitium, contumelia AQ.* 37. *Forsan a* Níþ *depressio, humilitas cognatum* nidr *devisum cet. AS.* Niþ, Nid *scelus, neqvitia, malitia, Cfr. AS.* Niδ, Nyδ *inimicitiæ odium. Dan.* Nid, *MG.* Neiths, *Germ.* Neid *invidia Gr.* ὄνειδος *contumelia, probrum.* (*Aliud* Nid *tenebræ densissimæ, novilunium AS.* Niþ. *Cfr.* Nidr. *Vid. Gl. K. Synt. it.* Nídíngr *i.*

Nid-giald *n. l.* nid-giöld *mulcta de cæde cognati S. II. a.* (*Vid.* Nidr *&* Giald).

Nídhavggr (* Níþhavggr) *f. GS.* 16. 21. *serpentis appellatio poëtica in specie ejus mythici qui in tartaro bonali* Ná strönd *dicto damnatos poenis affligere creditus fuit.* (*Vid.* Níd *&* Havggva).

Nidíngr (* Níþíngr) *foedifragus* † *GS.* 4. (*Alias homo neqvam — Dan.* Nidding, *AS.* Niþing. *Hinc* Nídíngsverk *scelus infame; AS.* Niþgeveorc). *Cfr. Gloss. Synt. &* Nid *s.*

Nid-myrkr (Niþ-myrkr) *n. interlunium, aterrimæ tenebræ. Vid.* * Niþ *&* Myrkr.

Nidr *subtus, deorsum G. I.* 14. *S. II. β. Dan.* ned, *Germ.* nieder, *Angl* nether, *AS.* niþer, neþer, *Al.* nidar. *Vid.* Nedarr.

Nidr (niþr *recent.* nidji *plur.* * niþiar) *cognatus; l. prognatus S. II. a.* 8. Niþiar *AQ.* 9. *Hinc isl.* nedarligr (nidlægr) *inferus, COs.* nilleg, *Kurd.* nižim, *Samscr.* nischa, *Slav.* nisan, *Zend.* netemché, netemem, *Pel.* nitom. — *AS.* Niþvas *necessarii, MG.* Nithjis, *Svec.* Nid *cognatus, AS.* Nid, Niþr *idem it. vir, homo. Cfr. Lat.* natus, *Samscr.* Nata *id., Gr.* γνωτος. (*Aliud est* Nidr, Niþr *m. impetus l. sonitus præsertim tempestatis aut fluminis, AS.* Niþ, *CBrit.* Nad, *Arab.* Nida, *Gr.* ῥοθος). *Vid. Gl. Synt.*

Nifl-farna *AQ.* 35. *defunctorum* (*verterunt interpretes*). *Vid. Obs.* 145. *ibid. Vid.* * Nifl. *Qvod* Nifl *nil aliud significaverit qvam, CBrit.* Niwl, Nifwl, *Gr.* νεφελη, *Germ.* Nebel, *Lat.* Nebula *probabile videtur;* nifl-farinn *igitur verbotenus exponendum erit: ad caliginem l. tenebras profectus. Sic* Níflhel *tenebrosa & gelida defunctorum habitacula. Confer superstitionem veterum borealium de nebulosis lemurum formis. Adde vet. Isl.* Nif *tegmen, involucrum, Angl.* Nifle *res nihili 3; umbra, fumus. Cfr.* Níflvegr, *AS.* neovel *nubilus, imus, profundus.* Neovel-nys *nubes, caligo, abyssus. Cfr. porro Al.* nibulton *caligaverunt, Samscr.* Naba *aër* Nibu *loca defunctorum in aëre l. cælo.*

Niflúngr *vid.* Hníflúngr.

Níflvegr

Níflvegr *m. GG.* 13. *Larvarum via — dederunt interpretes. Cfr. Obs.* 34. — *Mea sententia etiam exponi potest: via tenebrosa l. nebulosa.* Vegr *interdum locum l. certam terræ partem notat. Cfr.* Nífl-farna.

* Nío *novem (v. c.) H.II.* 35. *Adde AS.* Nigge, Nig, *Pers.* Nyh, *Pelv.* Nu, *Card.* Na, *Afg.* Nehe, *Samscr.* Nava, *IBeng.* No, *Mult.* Nuv.

Nióśn *f. exploratio H. III. Cognatum est verbo at* hnýſa *scrutari, explorare, cujus etymus verisimiliter quærendus est in* nýr, nýtt *(novus l. novum) genit.* nýs. *AS.* Niósung, *cfr. MG.* Niuhseins *visitatio. Cfr. Gl. N.*

(at) Niósna (ek niófna, niófnada) *explorare H. III. AS.* neosian, niosian. (*Vid.* Niósn).

(at) Nióta (ek nýt, naut, notinn) *frui, uti (v. c.) B. I.* 19. *Vesci AM.* 92. *Dan.* nyde, *Germ.* nieſsen, *AS.* neotan, notian, *MG.* niutan, *Al.* niotan, niozan, *Finn.* nautizen, *Isl. & AS.* Not *usus*, *Isl.* nýtr, *AS.* nyt *utilis v. c. Dan.* nyttig, *Germ.* nützlich, *Gr.* ὀνητος *p. p. Cfr. Gl. Synt. N.*

Nipt *f.* (*alias etiam* Nept, Nift) *fœmina S. II. a.* 8. *Fœmina l. cognata (soror) H. II.* 4. *Nata, filia B. I.* 3. Nept *forsan est fœminin.* τȣ̃ * nepi *propinquus; CBrit.* Nai, *Al.* Neuo. *Cfr. Lat. nepos, neptis, AS.* Nift, *Germ.* Nichte, Niſtel, *Angl.* Niece *l.* Neece, *MG.* Nirjo, *CBrit.* Nith, *Samscr.* Naptri. *Vid. Gl. Diatr.*

Nipt *f. tellus, poët. B. I.* 3.

(at) Níta *pro* Neita (ek neita, neitta *l.* neitada) *negare (v. c.), recusare, AM.* 7. 67. *Dan.* negte, *Germ.* verneinen, *Angl.* deny *&c.*

Níta *pro* Hníta *vi tangere, graviter offendere, ferire. V.* 35. *Obs.* 54. (*Alias* hnýta *l.* knýta; ek knýti, knýtti, knýttr).* *Secundum G. Magnæi versionem conferri meret, MG.* ganaitjan *vituperare* Naiteins *contumelia, blasphemia.*

Nívndi *nonus (v. c.) GG.* 13. *Dan.* Niende, *Germ.* neunte, *Angl.* ninth, *MG.* niund, *AS.* nigeða, *Samscr.* navami, *Zend.* neomehe, *Pel.* nohom. (*Vid.* Nío), *Pers.* nyhym.

Noekr *aliqvis* (*Dan.* nogen) *olim sonuit in nom. masc.* nacqvarr, nacqverr, navckvrr *in fæm. sæpe* nockor *l.* nockvr *neut.* nacqvat, necqvit. *Cfr. Lat.* ecqvis, ecqvod; necqvis, necqvid *cæt. Gr.* ἐκεινος.

Nocqvo *pro* nockro *n. aliqvo H. III.* 19.

Nógr *l.* Gnógr *adj. sufficiens, satagens GG.* 16. *Vide* Gnóga, Gnótt. *Cfr. Gl. Synt.*

Nordr *n.* (Norþr) *Boreas (forsan v. c.) septentrio. Dan. & Germ.* Nord, *Angl.*

Angl. North, *AS.* Norð, Norþ, *Gr.* βόρεας, βόῤῥας *).

Nordrvegar *viæ l. regiones septentrionales* á Nordrvega *septentrionem versus* *H. II.* 4. *Vid.* Nordr & Vegr.

Norn *f. parca S. II.* α. 2. Nornir (*pl.*) *H. III.* 2. *parcæ veterum borealium; vide de iis Obs. ibid.* 6. *Gentiles etiam obstetrices humanas huc appellatione interdum honorasse videntur; cfr. e. gr. primordium notæ narrationis* Nornagests þáttr.* *De ungve talis fæminæ B. I.* 17. *sermo esse videtur.*

Nótt *f. nox* (*v. c.*) *pl.* nætvr *noctes*, *Gr.* νύξ. (*In compositis sæpe* Nátt), *Dan.* Nat, *Germ.* Nacht, *Angl.* Night, *AS.* Næht, Niht, *MG.* Naht, *CBrit.* Nos, Noson, *Slav.* Notsch, *COss.* Choss, *Samscr.* Nischa.

Nóttom *noctibus l. noctu V.* 6. *Gr.* νυκτωρ, νυχα. *Vid.* Nótt.

Nú *nunc* (*v. c.*) *Dan. AS.* & *MG.* Nu, *Finn.* Nyt, *Gr.* νυν. *Vid. Gl. Synt.*

Nvtom *vid.* Nióta.

Nýliga *modo G. II.* 38. *Dan.* nylig, *Germ.* neulich, *Angl.* newly, *AS.* neovan (Nýr).

Nýligr *adj. novus, novellus, Angl.* newish, *AS.* nyvlic. (Nýr).

Nýr *l.* nýrr *f.* ný *n.* nýtt *novus* (*v. c.*) *H. I.* 21. 31. Þat var næst nýs. *Id novi nuperrime erat H. II.* 8. *Dan.* ny, *Germ.* neu, *Angl.* new, *AS.* neove, nive, nyv, *MG.* njuja, *Al.* nivu, *Hib.* nua, *CBrit.* newydd, *Armor.* nevez, *Russ.* nui, *Samscr.* nava, nev, *Curd.* nu, nev, *Pers.* nev, *Gr.* νειος, νεος, νεαρος.

Nýra *ren* † *GS.* 16. *Dan.* Nyre, *Germ.* Niere, *Angl.* Kidney.

Nýtt *pro* hnýtt *l.* knýtt *nexa, nodata AM. I.* *Vid.* Níta, Knyta.

Nær *prope* (*compar.* nætr *superl.* næst. Næst *nuperrime H. II.* 7. (Nær *alias etiam quando. Dan.* Nær, *Germ.* Nahe, *Angl.* Near, Nigh (*cfr. Angl.* Narrow) *AS.* Ner, Nyr, Neh, Neah, *Al.* Nah, *MG.* Nehus, *CBrit.* wrth, ger *prope* nes *propius*, *Pers.* Nezd *prope, propinquus. Vid.* *Ná, Næstr & *Gl. Synt.*

Næstr *proximus. Dan.* næst, *Germ.* nächst, *Angl.* nearest, next, *AS.* neast, nehsta, *CBrit.* nesaef. *Cfr. Pers.* nezd, nezdik, *Curd.* nifsik *prope. Cfr. Gl. Synt. v.* nærri.

O.

Ó *l.* Ú *privat. vid.* Á, Van, *cat.*

Óa *vid.* Óumk.

Óavrt *S. III.* 58. *tarde, impedite, langvide* (*proprie non aspere l. vegete;* (ó *privat* & örr *strenuus q. v.*)

Obil-

*) *Hinc isl.* nordan, *Gr.* βόῤῥαθεν, *isl.* norrænn *borealis, Gr.* βορειος, βοῤῥαιος.

Óbilgiarn *adj. animo ferox S. III.* 20. (*ab* ó *priv*; * bila *fatiscere, cedere &* giarn *de quo in voce* Valgiarn *i.*).

Óblaudr (Úblaudr) *intrepidus S. II. ß.* 24. (ó *priv. &* blaudr *supra*). *Cfr.* úblidr *AS.* unbliðe.

Óborinn (Úborinn) *nondum natus S. II.* *. 8. *Posthumus S. II. ß.* 5. (ó *priv. &* bera *parere*).

Óbúinn (Úbúinn) *imparatus B. II.* (ó *priv. &* búa *parare, instruere*).

Ockarr (*dual.*) *noster. H. B.* 13. (*in dat.* Ockrom).

Ockar *nostri l. nostrum S. III.* 62. Hvarki ockart *neuter nostrum HB. II.* Ocrar *nostræ G. III.* 4. *Hinc contracta videntur* orr *noster*, orar *nostræ, recentius* vor. *Cfr. AS.* ure, uncer *noster, Germ.* unser, *COss.* mach *nos, noster* machen *nobis, CAk.* nuchva *nos. Vid. infr.* Ofs.

Ockr *nobis S. II.* 22. *MG.* Uggkis (*Dual.*). *Vide* * Ockat, Ockarr & Ofs *it.* Yckar, Yckr.

Ódal *l.* Óþal *GH.* 20. Jörlom öllom óþal batni *viris omnibus condi melius fiat* Interpr. *Verti etiam potest. viris cunctis nobilibus status l. ingenium meliorescat. Recentioribus* ódal *notat possessiones, in specie fundorum, vel etiam jus possessivum. Dan.* Odel *med. ævi Lat.* Allodium. *Circa originem vocis cfr. ingeniosam Olavii Hyppones. deductionem in Gl: Diatr. Vide* Edli *supra pp. &* * Aþal (*vocem ut puto revera cum nostra eandem*). *Hinc Dan. & Germ.* Adel *nobilitas, generosa origo l. indoles. Cfr. AS.* Eþle, Æþel, Ædel, Oeþel, Oeþl *patria, proprie patrimonium, paternum solum.*

Ódal-torfa *f. gentilitia l. propria gleba aut ditio S. III.* 57. *AS.* Eðeltyrf, Eþelturf (oeþelturf). *Vid.* Odal & Torfa.

Ódavckr *non obscurus S. II. ß.* 42. (*vid.* Davkkr).

Oddr *m. cuspis B. I.* 17. *Mucro AM.* 59. *Calcar* (*proprie cuspis*) *H. III.* 38. *Dan.* Od, *Finn.* Ota. *Cfr.* Oddviti.

Oddviti *m. primipilus; aciei primarius l. dux* (*ab* Oddr *l.* broddr *s:* fylkíngar *frons aciei &* vita *spectare, inclinare*) *AS.* Uþvita *princeps.*

Ódr (óþr) *adj. furens AM.* 41. *Angl.* wood, *AS.* vod, *MG.* Vads. *Cfr. Gr.* ὠθεω, ὠθεομαι *propello, irruo* (*dicitur in specie de furioso*). *Vid. Gl. N. cfr. infr.* óliga. *A* vada *grassari i.*

* Of *pro recent.* Af *ab, de, ex S. III.* 52. *G. II.* 2. *cet.* Dvergr of vöxt *pumilio ab corporis statura S. II.* α. *Angl. & AS.* Of. *Vid.* Af.

* Of *pro recentiore* ifir *l.* yfir *super* (*v. c.*) *Dan. & Angl.* over, *Germ.* über, ober,

ober, ob, *AS.* ofer, *Al.* ufan, *Gr.* ἐπι. *Vid.* Yfir. *Cfr. Gl. Diatr.*

* Of *pro* vm *convenit Lat.* Ob, *Dan.* om. Snemma of morgyn *primore diei V. Cfr. Gl. Diatr. voc.* of & vm. *Vid. inf.* om.

Of *nimis, in compositis etiam* ofr; *convenit Germ.* Ueber, *Angl.* Over, *E. gr.* übergrofs, overlarge. *Est igitur, ut puto vox eadem ac* of *l.* yfir *super.*

Ofan A) *ex alto H. II.* 27. B) (fyr *l.* fyrir ofan) *supra S. I.* 22. C) *Deorsum, subtus.* Ofan í Rín *S. II. α. Angl.* down. *Cfr. Dan.* Over, Oven, *Germ.* Oben, von oben, *Angl.* over, above, *AS. & isl.* ofar, *Pers.* zeber *super, supra &c. Cfr.* Of, Yfir.

Of-gaman *n. nimia lascivia B. I.* 32. (*Vid.* Of *nimis &* Gaman).

Of-lengi *nimis diu S. II. α.* 4. *Vid.* Of & Lengi.

Of-metin *pro simplici* metin *B. I.* 2[illegible]. *Vid.* Meta.

Of-mikill *nimius* (*proprie nimis magnus*) *S. III.* 19. *Vid.* Of & Mikill.

Ofnar *vid.* at Vefa.

Ofa *AM.* 1. *Turbas, verterunt interpretes. Vid. ibid. Obs.* 1. Ofa *verisimiliter notat actionem excentricam l. ferocem* *), *ab* of *nimis, nisi* ofo *sit idem quam* öfo *acc. sing. ab* Afa *odium q. v.*

Ofreidr *nimium iratus H. B.* 7. *Cfr.* * Ofreidi.

Ofr-giöld *immanes pœnæ S. II. α.* 4. (*Vide* of *nimis &* giald).

Ofr-hefndir *pl. impendio magnæ ultiones AM.* 72. (of *nimis &* hefnd *supra*).

Ó-fridr *hostilitas* † *GS.* (ó *priv. &* fridr *pax cet. supra*). *Dan.* Ufred, *Germ.* Unfriede, *AS.* Unfrid.

Ó-fródr *adj. imprudens* (*v. c.*) *S. III.* 19. *AQ* 40. (ó *priv. &* Fródr *supra*).

Of-stríd *n. pl. nimiæ calamitates l. dolores H. B.* 13. (*Vid.* of *nimis &* stríd).

Of-tregi *m. nimium desiderium l. moeror S. I.* 49. *Vid.* Tregi.

Of-vaniþ *adsvefacta G. II.* 4. *Pro recensiore* vaninn *l.* vön; *est proprie fœm. participii pass. verbi* at venia *adsvefacere, præfixa particula expletiva* of *cujus loco recentiores interdum utuntur præpositione suffixa* á *e. gr.* hann er vaninn á þad *ei adsvefactus est.*

Of-vidri *n. nimia* ɔ: *vehementissima tempestas H. III. Usitatur recentioribus unacum altera cognata voce* óvedr *intemperies cœli, tempestas turbulenta l. noxia. Dan.* Uvæir, *Germ.* Ungewitter, AS. Unveder. *Vid.* Vedr.

Of-

---

*) *Sic. Isl.* Offi *nimietas, violentia ab* of *nimis, super cfr. Pers.* Efzaiesch *auctio*, efza *augens*, efzuden (*isl.* efpaz) *augeri, increscere.*

Of-þrúnginn *S. III.* 32. *Indignationis expers l. incoacta.* Interpr. *Vid. ibid. Observ.* 35, *it.* Of *s.* þrúngit, þreyngia *i.*

Ó-för *f. exitium* † *G. S.* 7. (ó *priv.* & för *l.* favr *iter supra*). *Dan.* Ufærd *exitium, calamitas.*

Og *vid.* Ok.

Ógagn *n. Plur.* Ógögn *verbotenus: incommodum, calamitas H. II.* 37. (ó *priv.* & Gagn *supra*).

Óhvatr *meticulosus S. II. β.* 21. (Ó *priv.* & hvatr *q. v.*).

Ógn *f. terror H. I.* 9. *Res terribilis, AM. β. II. Angl.* Aw. *Cfr. Isl.* Agi *timor, Dan.* Ave, *AS.* Oga, Ege (*ab* * óga *terrere, Angl.* awe, *l.* aw. *Cfr.* Ovmk & Ognarliómi, Vggr *).

Ógnar-liómi *m. Oceani lumen* ɔ: *aurum S. II. β.* 42. *H. II.* 20. *Obs.* 43. Ogn *mare convenit Gr,* ὠγὴν *id; unde forsan, Gr.* ὠκεάνος; *Lat.* Oceanus; *vide* Ægir *supra.*

Ógn-hvatr *terrificus l. bello acer,* (ógn *terror l. metaphor. bellum aut gladius* & hvatr *supra*).

Ógorligr *adj. terribilis, terrificus H. II.* 26. (*Alias isl.* ægiligr). *Est, AS.* egeslic, *Angl.* ugly *teter, terribilis,* awful *terrificus.* (*Vid.* *Oga, Ovmk, Ugga, Ægia *cet.*

Ok *l.* Oc (*recent.* og). *Ac,* (*v. c.*) *et, etiam. Olim verisimiliter nobis, uti cognatis Germaniæ populis, sonuit* auk ɔ: *insuper, præterea, ab* auk *l.* auke *augmentum,* auka *augere — et sic etiam vox hæc invenitur incisa plurimis Scandinaviæ monumentis runicis. Cfr. Dan.* og, *Germ.* auch, *AS.* ac, eac, oc, *MG.* auk, *Al.* io, ioch, *CBrit.* ac, *Lapp.* ag, *CC.* gu, *Pers. Curd.* u, *Lat.* ac, *Gr.* καὶ (*per metath.* & *paragogen*). *Cfr. Gl. Synt.*

Ók *vid.* at Aka.

Ó-kátr *tristis V.* 35. (ó *prio.* & kátr *lætus, exultans quod partim convenit* *Dan.* kaad). *Cfr. AS.* uncoþ *æger, languidus.*

Ókvþr *l.* Ókvnnr *ignotus AQ.* 3. Hér er maþr úti ókvþr kominn *S. I.* 4. *Jam etiam freqvens est in Islandia loqvendi formula ejusdem sententiæ:* Hér er kominn ókunnugr madr úti ɔ: *advena ignotus foris adest. AS.* uncuð, *Pers.* biganeh.

Ól *vid.* at Ala.

Óliga *pro* Ódliga *properanter OG.* 24. (*ab* ódr *repentinus, præcipitans*).

Olifdr

---

*) *Cognata sunt isl.* Ótti *terror, Gr.* πτόη, *isl.* Oa, Otta πτόειν *cet. it. isl.* óttaz, *Gr.* πτύζομαι óttaligr πτυζήλος.

Ólifdr *defunctus, exanimis H. III.* 42. 46. *Vet. isl.* Olifi *vitæ dispendium, interitus. Cfr. Dan.* Ulivs-faar *lethale vulnus; isl.* Olifian *lethale venenum AS.* Unlibba. (ó *priv.* & lif *vita*).

Ólíkr *dissimilis AQ.* 26. *Dan.* ulig, *Germ.* ungleich, *Angl.* unlike (ó *priv.* & líkr *supra*).

Olli *vid.* at Valda.

Om *pro* of *l.* vm † *GS.* 11. *Dan.* om.

Óminnis-veig *f. potio oblivionis* † *GS.* (ó-minni *oblivio ab* ó *priv.* & minni *memoria* — veig *vid. infr.*)

Ómvn *f. vox* (*proprie sonus, clangor*) *S. III.* 65. * ómr *sonus, sonitus; cfr.* emia, ymr).

* On *pro* von *f. spes AM.* 67.

Ó-neifinn *l.* óneifs (*proprie firmus, stabilis, labi nesciens*). *Honorandus, honestus G. II.* 4. *Superbus H. II.* 18. *Elatus H. II.* 22. Oneifsa recka *alacrium virorum AQ.* 18. *A* Hneifa *l.* Neifa *lapsus, dedecus, quod iterum a verbo* hnióſa *labi, sternutare* (*præs.* ek hnýs *perf.* hnaus). *Cfr. Gr.* νοσος *vitium, morbus, pestis.*

Ó-naudig *incoacta H. I.* 4. (ó *priv.* & naudigr *supra*).

Ó-nýtr *adj. inutilis* (*forsan v. c.*) *H. II.* 41. (ó *priv.* & nýtr, neytr *l.* nvtr *utilis; cfr.* neyta, nióta *supra ut* & *Gll.-Synt. ac. Diatr.*) *Dan.* unyttig, *Germ.* unnutz, *AS.* unnyt.

Opinn *apertus* (*v. c.*) *S. II.* β. *Evidens V.* 19. *Dan.* aaben, *Germ.* offen, *Angl.* & *AS.* open. *Forsan ab adverb. antiqvissimo* up *sursum cet. q. v. infr. Cfr.* Op *apertura, foramen, Gr.* ὀπη.

* Opt *l.* Oft *sæpe, continuo. Dan.* ofte, *Germ.* & *AS.* oft, *Angl.* oft, often, *Al.* ofto, *MG.* upta. (Of *super, multum*).

* Or *hodie* úr *raro veteribus* ýr *ex; AS.* or, *Lapp.* erit, *Germ. in compos.* er, *MG.* uz, us *et in compos.* ur, *cfr. lat.* re, e, ex; *est etiam originalis forma particulæ privativæ l. defectum indicantis* Ör (*infra*) *in compositis diversis. Cfr. Isl.* ár, *AS.* or, *Germ. in compos.* ur *initium, antiqvitas maxime remota. Vid.* Orlög.

* Or *l.* * orr *pro recentiore* vár, vor *noster; est forte contractum ex* ockarr, ockar (*supra*). *Dan.* vor, *Angl.* our, *AS.* ure, *Germ.* unser. * *Vid.* Ofsar.

Ord (* orþ) *dictum, verbum* (*primo sensu: factum, a* verda, vordin *l.* ordinn, *fieri*). *Dan.* Ord, *Germ.* Wort, *Angl.* Word, *AS.* Vord, *MG.* Vaurd, *Al.* Uuort, *Samscr.* Varta, Orfchá, *Zend.* Okhdoo, Okhdem. *Conf. Lat.* ordiôr *loqvor,* orsus *locutus; AS.* Ord

initium, *Gr.* ὄψ, ὄσσα *vox*, *fama* (*uti isl.* ord). *Cfr. Gl. Synt.* & Or. S.

Ordinn *factus*, *vid.* at Verda.

Ord-stafir *litteræ* (*verbotenus baculi verbales*) *AQ.* 9. *Dicitur de epistola runica a Gudruna fratribus ipsius missa. Vid.* Ord & Stafr.

Ó-reiþr *placidus* (*proprie: non iratus*) *B. I.* 3. (ó *priv.* & reidr *infra*).

Orindi *vid.* Erindi.

Orlög (örlög *l.* avrlög) *fata S. I.* 28. *Si particulâ præfixa* or *hic conveniat Germanicæ* ur, *vox nostra nil aliud notat qvam* leges initiales, antiqvissimas *l.* fundamentales ɔ: *fata a mundi principio hominibus constituta l. prædestinata. Sic nostra* örfyrndr, örgamall, úreldtr *respondent Germ.* uralt & *partim AS.* Oreldo *senectus.* — *AS.* Orlag, Orlæg, *Al.* Urlac *fatum*, *fata. Cfr. Dan.* Orlog *bellum*, *hostilitates*, *ut et Lat.* oriri, origo *cet. Cfr. porro Gl. L.*

Ormbedr *serpentis cubile*, *poët. pro aurum; hinc:*

Ormbedseldr *jubar l. splendor auri*, *vel etiam: angvinei cubilis* (*auri nempe*). *Vid.* Ormr & bedr.

Orm-gardr *angvineus carcer l. carcer serpentibus oppletus S. III.* 55. *Dan.* Ormegaard. *Vid.* Ormr & Gardr.

Ormr *m. angvis*, *serpens. Convenit Lat.* vermis, *Dan.* Orm, *Germ.* Wurm, Worm, *Angl.* & *Al.* Worm, *AS.* Vorm, Vyrm, *MG.* Vaurms, *Lapp.* Giærmazh, *Finn.* Kærme, *Pers.* Kirim *l.* Kirm, *CChuns.* Borock, *Gr.* ὄφις *).

Orno *vid.* Avrn.

* Orpit *vid.* at Verpa.

Orrosta *l.* orrvsta *prælium*, *acies*, *certamen B. I. cet. AS.* Orrest. *Cfr. CBrit.* Ornest, *AS.* Eornest *duellum*, *pugna. Vid. Gl. Synt.*

Orz *pro* Ords *HM.* 9. (*vid.* Ord).

Orþit *vid.* Verda.

Ósadr *l.* ósaþr *pro* ósannr *falsus* (*proprie: non verus*) *S. II. a.* 4. *Al.* unsôþ. (*Vid.* Saþr).

Ósk-mej *OG.* 18. *Obs.* 61. *Aut electa l. amata puella aut etiam virgo electrix* ɔ: Valkyria. *De talibus in carmine eleganti de obitu Haconis boni* (*apud Snorronem in ejusdem vita*) *dicitur*, *quod Othinus eas miserit ad stragem eligendam. Cfr.* * ósk-megir (ósk *votum*, *optatum Dan.* Önske, *Germ.* Wunsch, *Angl.* Wish, *Gr.* εὐχή, *cfr. Lapp.* Osko *fides; Samscr.* Aascha *desiderium*, *cupiditas Pers.* Az, Arzu. *Vid.* Æskia *s. cui adde*, *Gr.* εὔχομαι *opto.*

Ó-skorinn

---

*) *Hinc Isl.* Yrmlingr *angvis parvulus*, *Litt.* Kirmele.

Ó-skorinn *non secatus l. non excisus G. II.* 22. *Obs.* 76. (ó *priv.* & skéra *secare infra*).

Ósmár, *pro* ósmáar *non tenues O. G.* 19. (ó *priv.* & smárr *infra*).

Oss *nos* (*in dat. acc.* & *abl.*) *vox certe cognata. Dan* os, *Germ.* & *MG.* uns, *Angl.* & *AS.* us. *Nominativus antiqvissimus jam forte inter nostrates omnino obsoletus est, sed ejus loco Islandi & atavi nostri jam dudum usi sunt aliis* vær *l.* vér & vid (*de qvibus infra*).

Ossar *nostræ v. c.* † *GS.* 7. *Nostras AM.* 52. Ossom *mast. Nostro AM.* 36. *In neutr. pl. nostris* † *GS.* 14. *ins masc. H. II.* 10. *Invenitur aliàs nom. masc.* ossi; osso *dat. neutr. cæt. — Germ.* unser, *AS.* user, usser, usse, *Sanscr.* asma, *CChuns.* & *1Aracan.* nis her, *Vid.* Ossvm, Oss, ockarr, or, vor.

* Ósviþr (ósvinnr) *insipiens B. I.* 24. *S. II, β.* 37. (*ab* á *priv.* & svinnr *sapiens infra*).

Ósýnt *incertum, dubium S. II. α.* 25. (ó *priv.* & Sýnt *infra*).

Otr *l.* Otvrr *lutra* (*forsan v. c.*) *S. II. α. Dan.* Odder, *Germ. Al.* & *Angl.* Otter, *AS.* Oter, Otor, Otyr, *Samscr.* Udru. *Cfr. CBrit.* Addanqe *genus fibri.*

Otr-belgr *m. pellis lutrinæ integra, formam vivi animalis retinens S. II. α.* (*Vid.* Otr & Belgr).

Ótt (ódt) *repente AM.* 17. *Vid.* ódr, óliga.

Ótta *AM.* 50. *Obs.* 133. *Tres primæ diei horæ.* Interpr. *Cfr. doctiss. Finni Johannæi Hist. Eccl. Isl. T. I. p.* 163. & *Sciagraphiam horologii Islandici, ad finem Rimbeglæ Havn.* 1780. (*cujus tamen de Eddæ nostræ antiqvitate ibidem prolato judicio non assentire possumus, ut et eidem supra in expositione vocis* Kista, *prout occasionaliter contradiximus*). *Vox ipsa convenit, Svec.* Otta, *Moes. G.* Uthwo, *A. Saxon.* Uht, *Finn.* Puhde, *CBrit.* Anterth, *tempus antelucanum l. crepusculum matutinum. Conferri liceat Hetrur.* Otta (*hora*), *AS.* Uht *ortus, initium; Zend.* Oschanm (Ossjanm) & *Pelv.* Oschen (Ossjen) *notant tertiam noctis partem & ultimam quidem quæ cum ortu solis desinit.*

Óvarr *incautus AQ.* 42. (ó *priv.* & varr.

Óvili (*rec.* Óvilji) *incommodum l. fastidium aut dolor S. III.* 43. *Jam infestum animum aut aversationem notat.* (ó *priv.* & vili *infra*). *Dan.* Uvillie, *Germ.* Unwille.

Óvinr *inimicus S. II. β. Dan.* Uven, (ó *priv.* & vinr *amicus*).

Ó-víst *incertum S. II. β.* 24. (ó *neg.* & víss *l.* vís *certus*). *Dan.* uvist, *Germ.* ungewiss.

Ó-væginn *parum parcens l. cedere nescius. AM.* 96. (ó *priv. &* vægia *cedere, parcere, unde* vægr *mitis, clemens*).

Óvmk *timeo AM.* 13. *Verisimiliter pro* óa ek, *præs. verbi obsoleti* óga *l.* óa (*recentiorum* óttaz) *timere, MG.* og *infin.* ogan *præt.* oteta, *CBrit.* ofnhau; *Hinc Isl.* Otti *timor, CBrit.* ofn, *AS.* ohr. *Cfr. Gr.* αγαω *stupeo,* ἀτύζω *terreo,* ἀτύζομαι *timeo. Vide* * óga, ogrligr, Vggr, Yggia.

Óx *vid.* at vaxa.

Óxom *pro* uxom *vid.* at vaxa.

Óþarft *ad incommodum S. III.* 58. (*Hodie* óþarfr *inutilis, frustraneus*). *Ab* ó *priv. &* þarfr *utilis, quod iterum a* þörf *l.* þavrf *vid.* * þarfar, *AS.* unþearf.

Ödrom *vid.* Annarr. Öfo *vid.* Afa.

Öfri (*recte*) *pro recent.* efri *superior H. III.* 36; *ab* of *l.* yfir *supra. Dan.* Övre, *Germ.* Obere.

Öl *vid.* Avl.

Öll *vid.* Allr.

Öllo (avllo) *longe, omnino G. II.* 11. *Dan.* Aldeles, *Germ.* Allerdings, *Angl.* Always.

Önd *vid.* Avnd.

Öndvrdr *m. recens (dies) AM.* 50. (Öndvrdr, avndverdr *l.* öndverdr *id. oppositus, objectus, primo obvius; unde* öndverdr dagr *recens dies. Vid.* And *supra*).

Öngr, Aungr, (Engr) *nemo S. II. a.* 26. *Vid.* Engi.

Öngr (Aungr) *angustus (v. c.) S. III.* 55. *Dan.* æng, *Germ.* enge, *Angl.* angust, *AS.* ænge, *MG.* aggvus (*angvus*), *Lett.* ankeftas, *CBrit.* ing, *COss.* ungeg, *Pers.* tenk. *Hinc vet. scand.* Ángr *locus angustus,* Öngvr (aungvr) *angustiæ it. isl.* engia *angere, arctare, Finn.* ængyn. *Cfr. Gr.* εγγυς *prope,* αγκος *vallis, it.* Ángr, Ángra *s.*

Ör *particula defectum indicans, vid.* Or.

Ör *sagitta. Vid.* Avr.

Örindi *vid.* Erindi.

Örkosta *commoda l. larga vitæ conditio. AM.* 58. (örr *largus &* kostr *supra*).

Örlög *vid.* Orlög.

Örn *vid.* Avrn.

* Ör *pro* ær *recent. vesana (masc.* örr). *H. III.* 49. *Dan.* ör; ör i Hovedet. *Cfr. AS.* yr, yrre *iratus, Finn.* yrhe *morosus, difficilis, Germ.* irren, *Lat.* errare, irre *errabundus, it. insaniens unde,* Irrenhaufs *vesanorum receptaculum. Hinc* órar *phantasmata, deliria. Cfr. Gl. L. voce* Or.

Örr *adj. adolescens, AQ.* 6. *n. Obs.* 29. (*proprie citus, percitus*) *), *est etiam largus,*

---

*) *Hinc isl.* örva *excito, concito, Gr.* ορω, ορνυμι.

largus, pronus ad aliquid; it. inconsultus, alias etiam præceps, iratus, audax cet.

Örvita *mentis inops OG.* 10. *Obs.* 36. *Aut verbotenus: insaniens ingenio ab* örr *l.* ærr *aut — uti interpretes dederunt — a particula* Ör *proprie* or (*recentiorum* úr) *e, ex, in compositis defectum indicante. Cfr.* Ör *&* vit.

Örvænn *spe destitutus S. III.* 50. Lífs örvæna *vitæ spe destitutam* (*a particula* avr *l.* or *supra &* væna *sperare a* von *spes*). *AS.* Orven.

Ör-vænt *insperatum H. I.* 23. *Hinc* Örvænting *desperatio, AS.* Orvennung, *Al.* Unuuan, (*etymum vide sub* örvænn).

Östr *pro* æstr *incitatus, fervidus H. II.* 49. (*part. pass. verbi* æsa *incitare, incendere quod cognatum videtur Latt.* æstus, æstuare). *Vid. Gl. N. v.* Æstr.

Övo *l.* öfo *S. III.* 31. *acc. sing. ab* *Afa, *Odium. Cfr. tamen* Ofa *supra.*

Öxl *l.* Avxl *f. axilla* (*v. c.*) *humerus GG.* 6. *Dan.* Axel, *Germ.* Achsel, *Al.* Afsela, *AS.* Eaxl, *Hib.* Ascall, *Lapp.* Oaalge, *Finn.* Olka.

*Öxn *m. & n. pl. boves. AM.* 29. *Dan.* Öxen, *Angl.* oxen, *AS.* Oxan. (Uxi *l.* Uksi *) *bos, Dan. Svec.* Oxe, *Germ.* Ochs, *Al.* ofse, ohso, *Angl.* ox, *AS.* Oxa, *MG.* Auhs, *CBrit.* Ych, *Lapp.* Vuoffa; *Turc.* Okius; *CTart.* Okus, Ukus, *CAvar.* Ofs, Oz, *Chuur. Dshar.* Otz, *Wotj.* Osch, *Wogul.* Oschka, Usch, *CAk. And.* Unst, Unsso, *Ing.* Ust, *Tuss.* Ustu, *Samscr.* Ukscha, *Uig.* Ugass, Ui, *Armen.* Ös. *Cfr. porro cum Dan.* Stud *bos, CTschets.* Stu *id.*

P.

Hæcce litera prætermittitur, cum nullæ voces memorabiles inde incipientes in hoc Eddæ Volumine occurrant.

Q.

Qvad *l.* qvaþ (*MG.* qvath), *vid.* at Qveda.

Qvaddi *vid.* at Qvedia.

at Qvaka (ek qvaka, qvakada) *garrire minurizare* (*avium*) *H. I. Hinc Dan.* qvække, *Germ.* qvacken, qviecken, *Angl.* qvake, qvack, qveck. (Kvok *l.* Kok *os, præsertim avium. Cfr. Zend.* vaksch, *Samscr.* vakshýadi *loqvitur*). *Cfr.* klaka *s.*

Qvaldr *vid.* at Qvelia.

Qvam *pro* kom *venit MG.* qvam. *Vid.* Koma.

Qvama *l.* Qvoma *recent.* Koma *adventus AM.* 36. *Dan.* Komme, *Germ.* Kunft, *Angl.* Coming. *Vid.* Koma.

*Qván,

*) *Qvibusdam ab* aka, *currum, trahas l. aratrum agere l. trahere, aliis ab* auka *augere. Cfr. Gl. N. v.* Uxi.

*Qván, *Qvæn, Qven *plur.* Qvanir *uxor, mulier. Vid.* Kven, Kvæn, Kona.

Qvaz *l.* Qvadst *dixi l. dixit, it.* Qvaztv *pro* qvadst þú *dixisti; vid.* at qveda.

Qvaþatto *pro* qvadst þú ei *dixisti quod non (tale exemplum evenerit), OG.* 11. *vid.* at Qveda.

(at) Qveda, Qveþa (ek *qved, qvad, qvedinn). A) *dicere, loqui; AS.* cveþan, cviddian, *MG.* qvithan. *Hinc Angl.* qvoth, qvote; *cfr. CBrit.* gwaeddu *clamare.* B) *canere (alias pangere), Dan.* qvæde, *CAvar.* ketsch. C) at qveda vid *sonum edere S. III.* 27. *CBrit.* cywyddu, *AS.* geddian, gieddan. Qvedia *infra & Gl. N.*

(at) Qvedia *l.* kvedia, qveþia (ek *qved, qvadda, qvaddr). A) *vocare, salutare AM.* 6. 3. 9. Kvaddi þá Gvnnarr sem kôngr skyldi. *verterunt interpretes:* Tunc édixit Gunnar *cet. Mallem ita dare:* Salutavit eos Gunnar (discessurus) ut Regem decuit *i. e.* (*docente stropha mox seqvente*) *jussit propinare aurea pocula aulicis ministrare. An stropha XI. Gunnaris, Fiörneris vel etiam militum chori prophetia, aut ipsius poëtæ episode sit, non decernere audeo.* B) *provocare, petere, poscere, compellere.* Qvedia mann máls *eloqvium hominem poscere S. I.* 3. *S. II. a.* 12. Qvedia Fafni fiár *poscere Fafnerem pecuniam.* Gudrún qvaddi sono sína *Gudruna filios compellavit GH. Cfr. CBrit.* gweddio *orare, rogare, isl.* Qvedia *salutatio, CBrit.* Gweddi *oratio. Vid. Gloss. N. Synt. v.* ek kved (kvadda).

(at) Qveina (ek qveina, qveinada *l.* qveinda). *Alias* veina *queri, querelas edere G. I.* 1. *MG.* qvainon, *AS.* cvanian, vanian; *Armor.* qveini; *CBrit.* cwyno, *COss. Dig.* kaun, *Gr.* κινυρομαι. *Cfr. Dan.* væne *l.* vene, *ut et Germ.* weinen *flere, queri, Angl.* whine. *Ab isl.* Qvein, *CBrit.* Cwyn *querela, ejulatus. Cfr.* Vá *malum, dolor infra.*

Qveld *vid.* Qvöld.

Qveld-rida *f. strix noctivaga H. I.* 15. *Obs.* 35. *Cfr. CBrit.* Gwyllo *id.* (*Vid.* Qvöld- *&* ríða; *cfr. tamen* rida *tremere, lente movi*).

Qveld-verþr *m. coena* † *GS.* 17. (*a* Qveld *vesper &* verdr *l.* vördr *victus, cibus; hinc etiam* náttverdr, *Dan* Nadverē *coena;* Dagverdr, *Dan.* Davre, *prandium, jentaculum.*

(at) *Qvelia (ek qvel, qvalda, qvaldr *l.* qvalinn) *punire (torqvere) occidere V,* 31. *Hinc Dan.* qvæle *torqvere, strangulare, suffocare Germ.* qvälen. *Angl.* qvail, qvell, *AS.* cyllan, cvellan, *Finn.* cuoletan *occidere, mactare, Angl.* kill, qvill. *Cfr. Gr.* κολαζω *punio.*

Qven, Qvinna *vid.* Kven, Kvinna.

Qvern *f. mola. Dan.* Qvern, Qværn, *Angl.* Qvern, *AS.* Ċvearn, Ċveorn, *MG.* Qvairnus *), *Lith.* Girnos.

Qveyqva *recent.* qveikia (ek qveiki qveikta, qveiktr), *accendere HM.* 1. *Hinc Dan.* qvæge, *Angl.* qvicken *recreare, vivificare, it. vivescere. Cognatum τῳ* qvika *moveri, agi, Angl.* qvake, *AS.* cvacian — (*unde* Qvikaſilfr, *Dan.* Qvægsölv *l.* Qviksölv, *Germ.* Qveckſilber, *Angl.* Qvickſilver *mercurius vivus*) — a qvikr *vivus infra. Hinc etiam isl.* Qveikr *allychnium,* (*Dan.* Væge, Veege, *AS.* Veoc) *it. Angl.* Kecks *cremia. Cfr. Lat.* vagus, vagari.

Qvicqvendi (*recent.* Qvikindi) *animal SL. Ejusdem originis est Isl.* Qvikfé (*vivum pecus*) *Dan.* Qvægſæ *unde abbreviatum* Qvæg *pecus.* (Qvikr *vivus infra*). *Vid.* Kvikendi *in Gl. Synt.*

Qvida, Qviþa *f. cantio, oda* (*alias* Qvædi *n.*) *Dan.* Qvad, Qvæde, *AS.* Gydd, Gydde, *CBrit.* Cywydd, Gwawd. (Qveda *canere dicere*).

(at) Qvída, Qvíþa (ek qvídi, qveid) *præformidare S. II. β.* 40. *Cognatum subst.* Qvídi *dolor, moeror Dan.* Qvide. *Cfr. CBrit.* Gwyth *dolor, ira, Finn.* Kidutus *dolor, AS.* cvydan, *Finn.* kidun *lamentare.*

Qvidr (Qviþr) *l.* * Kvidr. A) *testimonium B. I:* 25. B) *decretum HM.* 29. *Proprise dictum, dictio, AS.* Cvide, *cfr. MG.* Qvithanona *dicta, CBrit.* Chwedl *narratio, discursus* Gwaedd *clamor.* (*Ab his differunt* Qvidr *uterus, venter, Svec.* Qved, *AS.* Cviδ, *Finn.* Cohtu, *MG.* Qvithu, *Gr.* ἦρια *Vid. Gl. Diatr. a* qveda *dicere*).

Qvikr *l.* * Kvikr *adj. vivus H. I.* 36. Qviqvan (*acc. masc.*) *vivum AM.* 21. *Angl. Belg. & Svec.* qvick & qwick, *AS.* cvic, cvicu, *MG.* qvivs. (*Alias mobilis, alacer, vegetus, CBrit.* chwai). *Cfr. isl.* keikr *sanus, vegetus Gr.* κικυς *vires, robur,* κικυω *valeo, viribus polleo. Cfr.* qveyqva, qvickendi).

Qviſtr *m. ramus. Dan.* Qviſt. *Hinc, ut puto, Dan. & Germ.* Qvaſt.

Qviſt-ſkæþr *ramis nocivus* (*solis epitheton*) *HM.* 44. (Qviſtr & ſkædr *nocivus a* Skadi, *Dan.* Skade, *Germ.* Schade, *damnum, quod forsan a* ſká *secare*).

Qvomo *pro* komo. *Vid.* at Koma.

Qvöl,

*) *Forte à* Korn *granum, frumentum Dan. Germ. & Angl. idem, AS.* Corn, *MG.* Kaurno, *COm.* Kor, Chor, *And.* Kir, *cfr. Gr.* χονδρος *granum; cognata sunt* Kiarni, *Germ.* Kern, *Angl.* Kernel *nucleus. Circa primarium etymum cfr. COss.* chorin, *Zend.* chore; *Pelv.* chourun, *Pers.* chorden, *edere — unde forsan etiam nostrum* Koſtr (*qvasi* Korstr) *victus, cibus s. Cfr. Hetlandensium* Couſt *panis Gr.* ακοσθη *hordeum, cibus,* χορια *edulia.*

Qvöl, Qvavl *f. tormentum, cruciatus*, *AM.* 61. 98. *Dan. Germ.* & *AS.* Qval, Cval, *Angl.* Qvelling, *AS.* Cvale, Cvæle, Cvealm, *Finn.* Cuolema *nex, convenit sensu simili supra allato verbo* qvelia *q. v. Cfr. Dan. Germ.* & *Angl.* Qvalm *deliqvium, angor.*

Qvöld *l.* Qveld *n. vespera HM.* 29. Fram var qvelda *vespera declinaverat B. II.* 12. *Simplicissime vox deduci potest a verbo* at hvíla *qviescere qvod septentrionales islandi pronuntiant* qvíla *unde etiam* hvíld (qvíld) *qvies. Norveg.* & *Svec.* Qveld, Qvell *l.* Qvel. *Adde CBrit.* Gwyll *tenebræ*, gwyll y nos *crepusculum vespertinum. Cfr. AS.* Cvyld tid *conticinium. Vide Gll. Diatr.* & *Synt.*

Qvöldrida *f. vid.* Qveldrida.

Qvæmi *pro* kæmo *l.* kæmi *venirent AM.* 52. *Vid.* at Koma.

R.

Rá *f. antenna H. II.* 45. *Dan.* & *Germ.* Raa, *Finn.* Raaca.

Rá *f. angulus AM.* 58. *Dan.* Vraa.

Racka-hiörtr *H. II.* 45. *Obs.* 101. *malus celsus funibus instructus poët.* (*verbotenus:* cervus funium), *a* Racki *annulus cannabinus l. funis qvo velum malo alligatur, cognatum, ut puto τῳ* rak *ellychnium vel funis qvisqve, nexus, a* rekia *texere, retexere; Hinc etiam Dan.* Racke *funis nauticus. Cfr. Finn.* Raaca *antenna.*

Racki *m. canis AM,* 23. (*Proprie forsan* propulsator *vel* persecutor *a* reka *pellere, perseqvi infra — vel etiam:* vestigia legens *a* rekia, rekia spor *vestigia legere. Lapp.* Rakka, *Finn.* Racki, *CAnzug.* Rog.

Rackátr *adj. vegetus AM.* 61. (*a* Rackr *alacris, fortis, celer. Cfr. Lapp.* roaackad *audax, imperterritus; Gr.* ῥώμη *sanitas* ῥώω *roboro cœt. forsan a verbo* reka *infra. Cfr. tamen Gl. Synt. v.* reckr).

Rád, Ráþ *n.* A) *consilium*, B) *decretum.* C) *Connubium S. I.* 45. D) *sors, conditio.* (Rád *in pl. invenitur in poemate* Eyvindi Skaldaspilleris *celeberrimo,* Hákonarmál, *explicandum: senatores, domini Hkr. Ed. Hafn. p.* 164). *Dan.* Raad, *Germ.* Rath, *Angl.* Rede, *AS.* Rad, Ræd, *Lapp.* Radde, Raddim, *Pers.* Rai. *Cfr. Lat.* Ratio *it. Samscr.* Radsjam *imperium* Radsja *princeps, Pelv.* Radesch, *Zend.* Retobis *principes, præfecti, Pers.* Rad *honoratus, magnus* Red (*isl.* rádinn) *peritus, doctus. Vid. Gll. Synt.* & *Diatr.*

(at) Ráda *l.* *Ráþa (ek *ræd, réd *l.* réda, rádinn. A) *Deliberare S. II. β.* 33. *Consulere, consilium dare*, B) *decernere* Sva er nú rádit *ita nunc decretum est, AM,* 26. C) *Consiliis aliqvid ef-*

ficere.

ficere, auctor esse. Brædvr hennar þér til bana ráþa. *Fratres ejus tibi necis auctores existunt S. I.* 51. Þú því rétt (*pro.* rédst). *Tu auctor eras S. II. β.* 26. Ráda lýti *nefas committere O.* 21. D) *interpretari l. explicare G. II.* 22. *AQ.* 9. (Ráda rúnir *Runas l. litteras legere aut explicare*). E) *Tentare* Réd til hefnda *tentavit vindictam S. III.* 19. F) *Dicitur etiam per se pro recentiorum* forráda *prodere.* Regin mik réd, hann þik ráda mvn ɔ: *Reginus me prodidit sed teipsum quoque prodet S. II. β.* 22. *Cfr. strophæ proxime præcedentis:* rád er þer rádít ɔ: *dolus tibi illatus est. Vide Obs. ibid.* 25; *β.* Ráþinn ertu nú Gunnarr. *Proditus nunc es, Gunnare AQ. I.* 15. G) *potiri S. II. α.* 9; *S. II. β.* 26. H) *imperare.* ráda löndom *GS, S.* 1. I) Mörgom ræþr litlo *multis parum interest AM.* 33. K) *Perf. præterit.* réd *sæpe usitatur verbi auxiliaris loco: e. gr.* rédi segja *dixit; Angl.* did say. (E. *lingvis cognatis ad* A) *Dan.* raade, *Germ.* rathen, *Angl.* rede, *AS.* rædan, *Hebr.* radah, B) *AS.* rædan, C) *Gr.* ῥέζω *facio.* D) *Germ.* rathen, *Angl.* read, rate, *AS.* rædan, *cfr. MG.* rahnian *numerare, computare* Rahtio *numerus computus, Angl.* Rate. F) *Dan.* forraade, *Germ.* verrathen. H) *Dan.* raade, raade for, *AS.* rædan, *Lapp.* raddim, ravim, *COss.* rafaldin (*cfr.* valdai). *Hinc Dan.* Raad, *Germ.* Rath *senatus, magistratus*). *Qvoad etymum confer, Pers.* Ra *via,* Rai *consilium. Vid. Gll. Synt. Diatr. N.GS. K. ac* Rád *s. &* Rádaz *infra.*

(at) Rádaz (ek ræðst, rédist *l.* réz) *occipere AM.* 23. Rádaz miök geya *multum latrare occipiunt AQ.* 23. *Jam dicunt Islandi:* at rádast í *suscipere* (*negotium l. actionem*) rádast á *aggredi, incessere,* (at Ráda).

Rád-spakr *adj. consilio prudens S. I.* 6. (*v.* Rád & spakr).

Ragna *AM.* 21. *incertæ significationis Recte interpres in Obs. ibid.* 66. *monuit vocem consonam esse genitivo* τῷ Rögn (*nom. plur. a* Regin) & *quod* ravk ragna *igitur explicari possit: interitus principum. Numne* ravk ragna *l.* ragna ravk *simpliciter hic explicandum:* Mundi exitium, nam *H. III.* 38. *iste sensus iisdem vocibus sine dubio attribui debet. Vid.* Ragna-ravk.

* Ragna-ravk *H. III.* 38. *Obs.* 58. *Mundi exitium secundum mythos veterum. Proprie, ut puto,* Ragn *l.* Regin *in nom. plur.* Regin (*gen.* Ragna), *antiqvissimis sonuit vis, impetus, alias elementum l. deus elementalis cognatum* τῷ Regn *imber* (*qvod* regin & rögn *etiam ab antiqvis expressum invenitur*) *pluvia,* Reginfiöll *montes altissimi* Re-

ginhaf

ginhaf (*divinus*) *oceanus cet.* *). *Posterius* Regin (*uti voces ejusdem significationis* Tívi, Áſs *pp.*) *de principibus usurpata fuit. Sic etiam Romani imperatores suos* Divos *appellarunt.* — *Illa nostra conjectura accepta* Ragnaravk *ɔ: elementorum dissolutio, nomen foret rei optime adaptatum. Altera vocis explicatio: tenebræ l. crepusculum* (*ɔ: exitium*) *Deorum non quidem absurda est. Vid.* * Ravk *l.* Rök (3) *qvod forsan antiqvitus in hac voce idem est qvam recentiorum Islandorum* Rok *caligo a tempestate orta; it. tempestas vehementissima. De origine vocis* Rauckr *vid. infr. Röckvit, ut &* Ravk, Ravkkr *T. I. Si præferre malis vocem* Ravk *dissolutio, cfr. cum eadem Finn.* Rauckemus *ejusdem significationis. Cfr.* Regin *& vocem eandam* Reigin *in Gl. Synt.* Regn * Ravk.

Rakþiz *AM.* 88. *aut pro* hraktiz 3. *pers. præt. perf. verbi* at hrekia *pellere, propellere, excutere, aut alterius jam similiter usitati* at rekia (*infra*). Rakþiz or ſvefni *somno excutiebatur.*

Rammhvgadr *animo robustus S. III.* 28. (Ramr *&* hvgr).

Rammari *l.* remri *valentior. Vid.* Ramr.

Ramr *l.* rámmr *fortis, validus in comparat. St. II. p.* 16. *B. I.* 37. (*Alias etiam acerbus*). *Convenit omnino Al. & Sv.* ram, *Gr.* ῥωμαλεος, ῥυμνος; *partim qvidem, Dan.* ram; *sed melius Ind. S.* rama *fortis cæt. unde* Rama *nomen proprium unius ex eorum Diis majoribus &* Ram *nomen angeli insignis secundum mythos veterum Persarum. Cfr. Gr.* ῥωμη *robur. Isl.* Remi, *AS. & Isl.* Remma. Ram *in linguis celticis omne grande significare Bulletius perhibuit. Cfr. Angl. AS. & Germ.* Ram, *Gr.* Θραμος *aries, (it. machina hæcce militaris) ut & verbum* ram, *Germ.* einrammen *pp. Pers.* Rem *et* Remeh, *armentum &c. Vid. Gl. Diatr.*

Ramt *vehementer, fortiter OG.* 6. (Ramr).

Rándir *vid.* Ravnd.

Rángr (*f.* raung *n.* rángt) *injustus, falsus S. II. p.* 33. (*Proprie obliqvus*). *Dan.* vrang, *Angl.* wrong. *Cfr. Angl.* Wrong, *AS.* Vrang, *Isl.* Rángindi *injuria, it. Gr.* ῥοικος *incurvus, Gl. Diatr. ac Synt. infr.* at Rengia.

Rann *MG.* Renna.

Raptr (Raftr) *m. trabs (forte v. c.) tignus AM.* 62. *Dan.* Raft, *Angl.* Rafter, *AS.* Ræfter, *Gr.* ῥαβδος **).

Rás

*) *Hinc sine dubio Lett.* Raggana *Lith.* Raggaina *dæmon, Svecice etiam (Thunmanno teste)* Raggen. *Cfr. Gr.* ῥαγα *vis, impetus.*

**) *Hinc isl.* repta *l.* refta *tegere, Gr.* ἐρεφω. *Circa etymum cfr. isl.* Ráf, Ræfr, Riáfr *tectum Angl.* Roof, *AS.* Hrof, *MG.* Hruf, *Lapp.* Raappe, *Gr.* οροφος, οροφη.

Rás *cursus H. II.* 38. *Angl.* Race, *AS.* Ræs. *Hinc recentiorum* Reisa *iter Dan.* & *Germ.* Reise. *Etymus forte quærendus est in Pelv.* Ras *pers.* Ra *via*; *cum isl.* reisa (ek reisi), *Dan.* reise, *Germ.* reisen *proficisci*, *cfr. Pers.* resim (mi resim) *pervenio.* *Cfr. porro Hebr.* Ratz *cursor* rutz *currere*, *it. Gr.* ῥοος, ῥεος, ῥευσις, Rata (*A.*)

(at) * Rata, A) *in Tom. I. Alv.* 6. 2. *transire, permeare. Pers.* raften et raviden, *hodie Islandis: viam nosse. Deducendum videtur a Pers.* Ra *via*, Raft *iter vel etiam*, *Finn.* Rata *semita* (*unde* Retke *via*). B) *Positum pro* hrata *recent.* hrasa *l.* rasa) *ruere*, *corruere S. I.* 36. Ratar görliga rád Sigurdar. Rasandi rád *Islandis hodie dicitur præceps consilium l. summa imprudentia. Cfr. Dan.* rase, *Germ.* rasen, *Angl.* rage.

Rátt *crudum vid.* Hrárr.

Ravdd (Rödd) *f. vox.* Fuglsravdd *vox avium G. I.* (at Ræda *loqui q. v.*) *Est forsan cognatum alteri ejusdem sensus voculæ* Raust, *Dan.* Röst. *Cfr. MG.* Razda *loqvela*, *Gr.* ῥῆσις *dictio*, *oratio*; *aliis pro nostro* Reist *elevatio a* reisa & rísa *i.*)

Ravdvls-vellir *pl. campi aprici l. sole collustrati Hic forsan nomen loci proprium. H. I.* 6. *Obs.* 13. *Cfr. Str.* 43.

Ravdvll *l.* Rödull *sol vi vocis notat deaurator l. rubefaciens a* roda *rubefacere*, *inaurare quod iterum a* röd *l.* rodi *rubor, aurora, splendor rubescens cœli, Dan.* Rödme (Morgen-röde), *Gr.* ερευθος, *Germ.* Röthe, *Angl.* Redness, *AS.* Readness, *Lapp.* Ruovde-guovso, *Finn.* Rusca, *cfr. Pers.* Ruz *dies*, *Pelv.* Roschneh, *Zend.* Redhsieng, *Curd.* Ruha, *COss.* Ruchss, *Samscr.* Rotschi, *unde adhuc usitatum* í sólarrod *summo mane, primo diluculo. Fr. Al.* Tagarod *aurora. Hæc omnia forsan a pers.* rui, *facies*, *vel* Ruz *dies. Cognatum est* raudr, *rufus, rutilus infra*, (*Zend.* reeoue, *Pers.* ruschen *lucidus, splendidus*), *ut* & völlr *campus vid. infr.*)

Raudr (riódr) *rutilus, rufus, ruber* (*vv. cogn.*) Rauda gvll *rutilum aurum S. II. Dan.* röd, *Germ.* roth, *Angl.* red, *AS.* read, red, reod, *Al.* roder, *CBrit.* rhudd, *Lapp.* ruoffad, *Finn.* ruskia, *Lith.* raudonas, *Samscr.* rohida, *Gr.* ἐρυθρος, ερευθης, *CDida. Uns.* zuda, *Kab.* zudo. *Vid.* Raydvll (*in* Ravdvlsvellir) Rióda, Rodna, Ríódra.

(at) Rausa *pro* Riúsa *dilacerare, rumpere* (*v. c.*) *H. II.* 37. *Obs.* 80. *Vid.* at Riúsa.

* Ravgnir *regnator* (*forsan v. c.*) *AQ.* 35. *Cfr.* Ragna, Ragna-ravk, Regin & *Gl. Synt. v.* Rognir.

Ravkn *aut nom. sing. fæm. vel etiam nom. plur. a* Rakn *n. jumentum, eqvus H. II.* 47. Renni ravkn bitluþ *fortassis*

igitur

igitur vertendum: Currant eqvi capistrati. Cfr. Pers. Rukst *equus (H).* Rökn *alias navem notat, eodem modo ut* Vigg *ac plura et eqvum et navem significant. Circa etymum confr. verba* Rekia & Reka *i. Vid.* Rakinn *in Gl. L.*

Raun *f. ærumna (proprie tentatio, tentamen) OG.* 17. (Reyna *tentare*), *Sv.* Rön. *Cfr. Gr.* ἔρευνα. *Vid. Gl. Synt.*

Ravnd (Rond) *f. in pl.* Randir *orbis l. ora clypei; clypeus, AS.* Rond, Rand, *Gr.* ῥίνος, *proprie ora, margo V.* 31. *Dan. Germ. Angl. & AS.* Rand, *Lapp.* Ravd. *Cfr. Finn.* Randa *ora, littus. Hinc isl poët.* Randaregn, *AS.* Rondaregn *pluvia scutorum ɔ: pugna).*

Ravskr *vegetus AM.* 51. *Strenuus* 56. *Dan.* rask, *Germ.* rasch, *Angl.* rash. *(Forsan a* rás *cursus supra). Cfr. Lapp.* raskkini *audeo, Pers.* Rask, *animi ardor (Dan.* Raskhed).

* Ravst (Röst) *milliare H. I.* 16. *MG.* Rasta. *Forte a* Ró, *ut qvidam volunt etiam olim* Róstr, Reqvies, *Lapp.* Ravhe, *Finn.* Rauha, *Germ.* Rast, *Angl.* Rest, *AS.* Ræste, *Germ.* rasten, *AS.* ræstan, *Angl.* rest, roost, *requietem capere (olim forsan specialiter de viatoribus dictum). Cognata videntur, isl.* hress *alacer, recreatus,* hressa *recreare,* hressaz *recreari, it. Pers.* resten, *liberari.* Röst *alias vortex; mare; terra. Circa etymum. Cfr.* Rás *cursus cet. s. Lapp.* rasta *trans, per. Adde Finn.* Wirsta *qvadrans milliaris svecici;* Russ Werst *&c.*

Rautt *pro* raudt *rutilum vid.* Raudr.

Ráþendr *l.* rádendr *explicantes l. interpretes; part. act. verbi* at Ráda *supra. Cfr. infra* Rýnendr.

Reckia (*alias interdum* Reykia) *f. cubile B. II.* 11. *Aut a)* a rackr *Dan.* rank *experrectus quod a* rekia *Dan.* rekke *extendere aut it cogn. Gr.* ῥῆγος *culcitra, lodix, stragula. Cfr. Gl. Synt. N.*

Reckr *m. vir, athleta — aut a* reka *pellere it. ulcisci, persequi, exseqvi, unde* reki *subst. aut a* rackr *alacris, fortis; — vide* racklátr *supra &* reckr *in Gl. Diatr. AS.* Rinc, Wrecc, *Vet. Germ.* Recke, *Pers.* Rokh. *Hinc Dan.* Rækel, Rækkel *proprie homo longioris staturæ.*

* Regin *pl. numina l. potestates ɔ: originitus elementa l. dii elementales, — Posterius ista appellatio regibus l. regiis personis attributa fuit. Sic in AS.* regin, reginu *divinus, principalis it.* Regin, Regn *rector, præses, præfectus, princeps. Adde Let. & Vet. Pruss.* Reikis *dominus. (Cfr. Lat.* Rex, Regina, *it. MG.* raginon *regnare v. c.* Ragineis *senator). Ind.* Rai, Raja *l.* Radsja, *Rex, princeps Hebr.* Rak, *Vid. supra* Ragna & Ragna-ravk, *atque* Regn, Ríkr *infra — ut & Gl. Synt.* Reigin.

Regin-

Regin-kvngr *adj. HM.* 24. *Obs.* 84. *divinus l. inclytus magus* (Interpr) *vel etiam: potestates, deorum indolem l. elementa callens. Quod epitheton istud Jormunreco ipsi sit attribuendum, mihi indubium apparet, cum ad totum narrationis contextum a stropha* 19 *usque respiatur. Magiæ l. naturalis scientiæ gnarus dicitur ob observationem ab eo quiete sedente factam, quod hostes ejus non armis, sed lapidibus, evinciendi foreht.* (*Vid.* Regin *cet. &* kvnnigr *unde* kvngr *contractum est — nisi alias hæc vox notet* cognatus *aut oriundus ut in* Álfkvngr *&* Áskvngr *supra, cum* Regin-kvngr *nil aliud significaret quam Principibus editus l. cognatus*).

Regin-þing *pl. comitia principum H. II,* 47. (*Vid.* Regin, Ragna, Ragnarâvk, Renna *&* þíng).

Regn *n. imber, pluvia. Dan.* Regn, *Germ.* Regen, *Angl.* Rain, *AS.* Regn, *MG.* Rign, *Finn.* Raju, *Pers.* Baran. *Cfr. Gr.* ῥέω *fluo,* ῥαίνω *perfundo* ῥανίς *gutta,* ῥεῦμα *fluxus, Wogul.* Rag *grando.* Regin *& voces ibi allegatas.*

Regns-dropi *m. imbris gutta; poët. pro lacryma gravis.* (Regn *&* Dropi *supra*).

* Reid (Reiþ) *f. rheda (v. c.) currus vet. Gall.* Reda, *Gr.* ῥήδη, *Samscr.* Ratha, *Al.* Reideuuagen, *CAnd.* Relli (*currus*). (*Cfr. Lat.* Rota, *Germ. & Al.* Rad, *Samscr.* Rotho), *H. B.; B. I,* 15. (*aut ab* Rida *moveri l.* Ríða *vehi. Isl.* Reid *f. alias fulmen, Sanscr.* Radini, *it. isl.* Reid (Reiþ) *n. pl. ephippia l. ephippium*).

Reid *f. vectura, equitatus.* Helreid Brynhildar *vectura Brynhildæ ad inferos H. B. Altero sensu Dan.* Riden, *Germ.* Reiten, *Angl.* Riding, *AS.* Rad, *Lapp.* Ryddim. *Cognatum est voci* Reidi, *AS.* Ræde, *Lapp.* Radek *m. apparatus navis l. currus, it. ephippium.*

(at) Reida (Reiþa) (ek reidi, reidda, reiddr *expromere S. II.* (*proprie tollere, vehere, it. afferre, promere, parare*). *Dan.* rede, berede, *Germ.* bereiten, *AS.* gerædian. (*Cfr.* Reida, Reidi *apparatus cet.*) *Cognata sunt isl.* reidubúinn *cet. Dan.* rede, *AS.* ræd, *Angl.* ready *paratus, promtus &c.*

Reidi (Reiþi) *f. ira, iracundia. Dan.* Vrede, *Angl.* Wrath, Wrath, *AS.* Vrað, Vræþ, *Samscr.* Krodha. (*Forsan a* raudr *rufus, ruber, cum ille mentis adfectus talem faciei colorem producat; — ab illo adjectivo derivari debet* reidr *subst. nomen piscis stagnatilis, rufo colore ornati*).

Reidr (Reiþr) *adj. iratus, ira concitatus, infensus S. II. β.* 7. 17. *Animo ardens AM.* 34. *Dan.* vred *l.* vreed, *Angl.* wroth, wrathful, *AS.* wræþ, reþ, *it.* rædh *crudelis. Vid. Gl. Synt.* Reidi.

(at)

(at) Reifa (ek reifi, reifda, reifdr) *G. II. AQ.* 41. *AM.* 13. *decorare* (*verterunt Interpretes. Numne etiam aut involvere, circumdare, parare aut idem qvam* hreifa (reifa) *movere, excitare, discutere. AQ.* 35. at reifa giöld ravgnis *exhibitum officia Regi debita* (*Interpr.*) *forsan rectius: paratum l. excitatum regi poenas. Convenit forsan Germ.* regen *movere excitare. COs.* raiwiun *muto. &* (*priori sensu*) *Angl.* robe *investire. Alias isl.* reifa *involvere, circumdare* (*unde* Reifi *vellus ovinum, Lapp.* Raffe *cæt.*) Reifar *involucra infantum Lapp.* Ravfak. *Cfr. Gr.* ερεφω.

(at) Reifa (ek reifi, reifta, reiftr) *erigere S. II. Cognatum verbo* rífa *surgere & subst.* ris *elevatio. Dan.* reife, *Angl.* raife, *AS.* ræran, *MG.* raifian.

Reift *vid.* at Rifta.

(at) Reka (ek rek, rak, rekinn), A) *pellere, persequi.* Rekr þik alda hver illrar ſkepno. *Te omnis agit fluctuatio infelicis fati G. I.* 23. *Obs.* 33. Reka völlo *permeare: l. cursum persequi per campos AM.* 13. Reka harms *damnum vindicare S. I.* 9. *Obs.* 18. *Ulcisci GS.* 17. Rak hana yfir fiördinn *perpellebatur* (*translata est fluctibus l. ventis*) *per sinum.* Rak hana á land *terræ appulsa est GH. Hinc* B) *pelli cet.* Reka (*proprie* rekaz) fvr ſtraumi *flumine secundo agi S. II. α. Angl.* wreak, *AS.* vrecan, *MG.* vrican *exseqvi, perseqvi, ulcisci, Germ.* rächen *ulcisci. Hinc etiam isl.* Ræki, *Germ.* Rache *ultio, vindicta; Dan.* vrage *rejicere, it. isl.* Reki *res ejectitiæ. Dan.* Wrag, *Angl.* Wrack, Wreck *cet. Cognatum est isl.* (at) hrekia (ek hrek, hrakta, hrakinn) *pellere, propellere, it. AS.* wræcce, wræcca *exul, miser* vræc *peregrinus unde Angl.* Wretch (*Svec.* Wrak, *isl.* Hrak) *homo abjectus, cet. Cum ambobus confer. Gr.* ερυκω *arceo, depello* ῥαιω *profligo p. p., MG.* birekja *periclitans. Cfr. Gl. Synt. N. GS. K.*

(at) Rekia (ek rek, rakta, rakinn) *evolvere, explicare.* At rekia borda *HB. I. Obs.* 6. Þótt ek þat lítt rekia *AM.* 95. *Obs.* 263. *Qvamqvam id parum velim revolvere* (*Interpr.*) *Forsan rectius* rækia *curare, quæ expositio historiæ Volsungianæ convenit*). *Convenit partim Dan.* række, *Germ.* recken, *extendere, Angl. AS.* ræcan, wrecan, rack, *Finn.* räckan, *MG.* rakjan, *cfr. Gr.* ὀρέγω *idem Lat.* porrigere *cet. Circa etymum cfr. Isl.* Rak *filum, CAbass.* Rakua. *Originem verisimiliter debet verbo* at reka *supra. Cfr. Gl. Synt.*

Remi *pro* remri *fortior H. I.* 20. *Vid.* Ramr.

(at) Rengia (ek rengi, rengda, rengdr) *depravare AM.* 4. (*originitus obliqvare*).

re). *Cfr. Dan.* vrænge, *Angl.* wrench, *it.* (to) wrong, *AS.* vringan, *cfr. Lat.* ringere *l.* ringi — *omnia cognata verbi etymo* ‡ángr *supra.*

(at) Renna (ek * renn, rann, runninn), A) *currere G. II.* 4. *AM.* 21. Rann á háls honom *accurrens collum eius amplectabatur H. III.* B) *Fluere AM.* 24. *Defluere G. I.* 14. (α *Dan.* rende, *Germ.* rennen, *Angl.* run, *AS.* rennan, *MG.* rinnan *currere, CBrit.* rhedeg, *Lapp.* ruotam. *Cfr. Finn.* ruennen *festino, Pers.* raften *ire, Gr.* τρέχω. β. *Dan.* rinde, *Germ.* rinnen, *Angl.* run, *AS.* rennan, *M.* rinnan *fluere, CBrit.* rhaiadnu. *Cfr. cum ambobus Gr.* ῥέω *fluo, cum impetu feror & Pers.* ruiden *ire meare, fluere (Particip. act.* ruan *unde ab* ruan, *isl.* rennandi vatn *aqva fluens) it. verbum consonum mox sequens.*

(at) Renna (ek * renni, renda, rendr) *fundere.* Renna blódi í spor *sangvinem infundere vestigiis B. II.* 17. *Obs.* 26. *Alias etiam pellere, fugare*). *Cfr. CBrit.* rhannu *dividere. Hinc* Renna, *AS.* Rin, Rine *cursus aqvæ, torrens. Circa etymum nota Sanscr.* ranha *cito. Vide verbum consonum proxime antecedens.*

Rétt *recte* (*v. c.*) *S. I.* 21. *Vere* — Rétt segir Grípir *verum loqvitur Griperus S. I.* 11. *Dan.* ret, *Germ.* recht, *Angl.* right. (*Vid.* Réttr).

Rétt *pro* rédt *l.* rédst *S. II.* β. 26. Réttv *pro* redst þú, *AM.* 79. *Vid.* at Ráda.

(at) Rétta (viþ) *Ameliorationem status obtinere AM.* 58. (Retta *proprie rectificare, rectum reddere,* rétta viþ *rectus fieri l. evadere. Dan.* rette, rette sig, *Angl.* straiten *l.* straighten. Retta *alias porrigere, CBrit.* rhyddy; *cfr. CBrit.* rhoddi *dare. Cfr. Pers.* restan *liberari*). *Vid.* Réttr.

Réttr *adj. rectus* (*v. c.*) *it. erectus, planus. Dan.* ret, *Germ.* recht, *Angl.* right, strait, *AS.* reht, riht, rith, *MG.* raihts, raid, *Al.* reht, *Lapp.* riest, *Pelv.* radka, *COss. & Curd.* rafst, *Pers.* rast *l.* rest. *Cfr. Gr.* ῥέ[illegible]ως *plane, certe* (*isl.* rétt, *Dan.* ret &c.) (*Forsan a Pers.* Ra *via*; *Olafs.* olim rektr *ab isl* rekia *in Gl. Synt.*)

Réttr *m. adflictio.* Rifia réttr *pressio l. coarctatio costarum H. I.* 22. *Obs.* 45. *a.* (*Proprie actio qvo aliqvid rectum l. planum redditur, aut status tali actione productus. Hinc* Réttr *jus, justitia, æqvitas, Dan.* Ret, *Germ.* Recht, *Angl.* Right, *AS.* Reht, Riht, *MG.* Garaihtei, *Lapp.* Rivtes, *Pers.* Rasti, *COss.* Refsre, *Curd.* Rafstia.

Reykr *m. fumus H.* 1. *Dan.* Rög, *Germ.* Rauch, *Angl.* Reek, *AS.* Rec, *Lapp.* Riuve. *Cognata videtur Isl. & COss.* Rik *pulvis, Pers.* Rik *arena.* (*Circa etymum, cfr. COss.* rog *levis. Dig.* rauag). *Vid.* Riúka, Ragna-rauk.

(at)

(at) Reyna (ek reyni, reynda, reyndr) *tentare, experiri. Cfr. Gr.* ἐρευνάω. *Vid.* Raun.

Réz *pro* rédist *evenit* 3. *pers. præt. perf. ind. pass. verbi* at ráda *supra.*

Réþ *l.* réd *vid.* Ráda.

(at) Rída, (Ríþa) (ek ríd, reid *in act. & pass.* ridinn) *equitare.* (*Alias etiam, vehi, in sublime ferri, l. sublimis moveri*). *Dan.* ride, *Germ.* reiten, *Angl.* ride, *AS.* rídan, *Al.* ritan, *Lapp.* ryddim. *Cfr. Cambr. Brit.* rhedeg *currere. Quibusdam a* rida *tolli, vehi, moveri quam originitus eandem vocem fuisse censeo. Vid. Gl. Synt. N. & nostra* Reid *).

(at) Rída (Ríþa) (ek ríd, reid, ridinn) *nectere, innectere AQ.* 8. *AS.* vríðan, *Lapp.* ruvddim. *Cfr. CBrit.* Rhwyd *rete* (*v. c.*) *Hinc forsan* Reipi *funis, Dan.* Reb *l.* Reeb, *Angl.* Rope.

Rif *n. costa H. I.* 22. *Dan.* Rib, Ribbeen, *Germ. & AS.* Ribbe, *Angl.* Rib. *Cfr. Lapp.* Ruovje *membrum.*

Rifinn *evulsus G. II.* 41. *Part. pass. verbi* at rífa (ek ríf, reif *l.* rauf) *divellere, evellere. Convenit Lat.* rapio, *&* rumpo *olim* rupo. *Dan.* rive, *Germ.* reissen, *Angl.* rive, rift, *CBrit.* rhwygo, *Finn.* rewin, reuhon. *Cognata sunt Angl.* reap, *AS.* ripan, *MG.* raupjan *metere, colligere, fruges carpere unde Germ.* reif, *Angl.* ripe *maturus, it. Germ.* reiben *fricare Angl.* rub, *CBrit.* rhubio. *Vid.* Riúfa, * Riúfendr.

(at) Rifna (ek rifna, rifnada, rifnadr) *rumpi H. III.* 2. *Dan.* revne. *Vid.* Rifinn.

Ríki A) *n. regnum, ditio SL.* B) *vehementia H. II.* 43. *cfr. AM.* 34. (*Originitus, ut videtur, potentia, imperium*). *Cognata sunt:* Regin *l.* Reigin *supra cet. Dan.* Rige, *Germ.* Reich, *AS.* Rice, *Al.* Riche, *Angl.* Realm *cet. MG.* Reiki, *CBrit.* Rhwysg, *Finn.* Ryki, *S.* Radsjam, *Hebr.* Rek, *Gall.* Royaume. *Cfr. Angl.* Richness *divitiæ, lautitia, cet. it. isl.* ríkia *regnare, regere, AS.* recan, ricsian, *MG.* reikinon, *CBrit.* rhwysgo, *Finn.* rywan. *Vid. Gl. Synt. & nostrum* Ríkr.

Ríkia *pro* ríka *potenti GH.*

Ríki (*forte pro* of ríki *vid. s.*) *vehementer AM.* 34.

Ríkr *adj. potens l. violentus S. II.* β. 39. — *opulentus S. I.* 17. Rígr *l. potius* Ríkr

*) *Voces similes gallicus sermo olim continuavit; oppidum* Epo-redia, *Plinio teste, sic appellatum est ab optimis equorum domitoribus. Islandi hodie dicunt:* at rída hesta, (*Dan.* beride, *Germ.* bereiten, *Angl.* ride) *equos domare. Cum illo* Epo, *cfr. Dan.* Hoppe, Gr. ἵππος. *Vid.* Hypia, Hestr *s.*

Ríkr (*nam atavi nostri pro G & C vel K una tantum littera, usi fuerunt*) — *Danorum princeps, primus regium nomen* Konúngr *l.* Kóngr *accepisse fertur unde concludi potest quod illa appellatio regibus septentrionis*, Drótti *l.* Drottinn *interdum salutatis, olim attributa fuerit. Conveniunt Lat.* Rex, Regina, *MG.* Reiks, *CBrit.* Rhi, *Arab.* Raiis, Reis, *Gall.* Roy *l.* Roi, (Reine) *cet. Adj.* ríkr *Danis est* rig, *Germ.* reich, *Anglis* rich, *AS.* rice, ric, *Al.* rich, rit, *Lapp.* rigges, *Finn.* rícas. *Cfr. Gl. Synt. & Diatribes ac nostra* Drottinn, Regin, Ríki *cet.* *).

Ríkt *potenter O. G. 6.* (*Vid.* Ríki, Ríkr).

Rínar-málmr *Rheni metallum s: aurum S. III. 16. Obs. 17.* (*Vid.* málmr *supra &* Rín *in Ind. nom. pr.*)

(at) Rióða (ek rýd *rec.* rióða, raud, rodinn) *rubefacere S. I. 50.* Rydi *rubefaceret S. II. α. 26.* Rodinn *rubefactus G. II. 22. rutilus H. III. 47. Angl.* redden, *AS.* reódian, *Lapp.* ruotfodattam, *Gr.* ἐρευθω, ἐρυθαινω, ἐρευθιάω (*a* Raudr *it.* riódr *ruber supra; cfr.* Rodna, Ródra, Ravdvlsvellir, *ut & Gl. N. voc.* rid *et* ryd.

Ript *stragulum, velum S. III. 8.* (*forsan a* reifa *involvere*). *AS.* Rift, Reaf, *Lapp.* Raffh. *Cfr. isl.* reifa *involvere, it. isl.* hripa, *Gr.* ῥαπτω. *Hinc* Læript *recentioribus* Lérept *linteum, pannus linteus, forte a* liggia (*unde terminationes* lá, læi) *cubare. Cfr. Gl. Synt.*

* (at) Rísa (ek rís, reis, risinn) *surgere, B. I. alio 37. Angl.* ríse, *AS.* arísan, *MG.* reisan (*præt.* rais); *cfr. Pers.* ryften *crescere* (*forte v. c.*) *Hinc* reisa *erigere supra; cfr.* Ris, *Angl.* Rise *elevatio.*

(at) * Rista, (ek ríst *l.* risti, reist *rec.* rista, ristinn *rec.* ristr), A) *scindere S. I. 15.* B) *incidere*, ristinn *incisus S. II. α. 26. Dicitur in specie de litteris l. hieroglyphis runicis quæ lignis & lapidibus incidi solebant, unde famosum illud Mart. Capellæ: Barbara fraxineis sculpatur Runa tabellis. Sic MG.* Grefts (*scriptura*) *sculpturam proprie notat. Vid.* Grafa *s. Est verisimiliter etymum verbi recentioris* rita *scribere, pingere, Angl.* write, *AS.* vrítan, *Al.* rize, *Litt.* ruſzau. *Cfr. MG.* vrits *littera, Dan.* ridse *incidere, pingere, Germ.* ritzen, reitzen. *Vid. Gl. Synt. voce* Rita.

(at) * Riúfa (ek rýf, rauf, rofinn) *rumpere* (*olim rupere*) *v. c. S. II. β. 24. solvere B. I. 19. Obs. 28. Dan.* rive, *Germ.* reissen, *Angl.* rift, rive, *Lapp.*

---

*) *Cfr. porro Pers.* riker *major* (*Isl.* ríkari, *Dan.* rigere, *Germ.* reicher); *Pers.* risterin *maximus*, (*isl.* ríkastr, *Dan.* rigest *&c.*)

Lapp. ravaftam, *Finn.* rauvaifen, *cfr.* *Pers.* byriden, *scindere*, (*Dan.* bryde), *isl.* brióta *s.* *Vid.* Rifinn, * Riúfendr.

(at) Riúka (ek rýk, rauk, rokinn) *fumare AQ.* 44. *Dan.* ryge, *Germ.* rauchen, *Angl.* reek, *AS.* reócan, recan, *Lit.* rukinti. *Cfr. Finn.* raüken *evanesco it. Lapp.* ravgam *&c.* *Cognata sunt* reykr *fumus* (*supra*) rok *idem* (*vid.* Ragna-rauk) rik *pulvis pp.*

Riþ *vid.* ek Ríd.

Ro *pro* ero *sunt GG.* 14. *H. III.* 10.

Ró *f. qvies l. mora AM.* 74. *Dan.* Ro, *Germ.* Ruhe, *Finn.* Rauha, *Lapp.* Ravhe, *Curd.* Rnua, *Pers.* Arām. *Cfr. Angl.* rooft *reqvietem capere*; *cæterum, vid.* Ravft *s.*

(at) Róa (ek ræ, reri, róinn) *remigare S. II.* β. 11. *Dan.* roe, *Germ.* rudern, *Angl.* row, *Gr.* ἐρέω, *AS.* róvan, *CBrit.* rhwyfo. *Cfr. CBrit.* Rhodl *remus*, *Pers.* Rud, *aqua fluens, fluvius. Vid. Gl. N.*

Rodinn (Roþinn) *vid.* at Rióda *cet.*

(at) Rodna (ek rodna, rodnada, rodnadr) *erubescere, rubefieri G.* 14. *Dan.* rödme, *Germ.* erröthen, *Angl.* redden, *AS.* readian, *CBrit.* rhuddo, *Lapp.* ruvfudam, *Gr.* ἐρεύθομαι, ἐρεύθιαω (Raudr *ruber, supra*; *cfr.* rióda *cet.*)

Ródra *f. cruor* (*forsan v. c.*) *sangvis AM.* 19. *Proprie rubor vel linimentum rubrum i. e. litamentum cruoris ex animalibus sacrificatis, qvem gentiles boreales inter festa convivia hominibus & ædibus illinire soliti fuerunt. Vox hæcce apud veteres interdum in prosa reperitur. Aut a* Rodi *rubor qvod à* raudr *ruber s. vel a* rióda *rubefacere. Ejusdem etymi et significationis est Sanscr.* Rudhira *sangvis. Vid. Gl. N. Hv. Cfr. Gr.* ῥόδον *rosa.*

Rof *n. proprie ruptura, ruina.* Aldarrof *exitus temporis l. exitium humani generis H. III.* 39. *Cfr. Angl. & Dan.* Rift, *Germ.* Rifs, *Isl.* Rifa *ruptura, fissura* *). *Vid.* riúfa, rifinn *supra &* rofna, Treg-rof, Trygdrof *infra.*

Rofna *pro* riúfa *rumpere S. III.* 17. *Obs.* 18. *hodie rumpi, dissolvi. Vid.* at riúfa.

* Róg *n. Dissidium S. II.* 5. *Contentio H. III.* 20. *B. I.* 38. *Calumniæ l. insidiæ. Bellum, pugna HM.* 10. Róg *f. vel n. Est AS.* Vroht *dissidium,*

*) Rof *alias sine dubio veteribus sonuit: series, numerus, unde* Staf-rof *series litterarum* (*AS.* Stæfrof). *Hinc sine dubio* *O-rof *innumera multitudo. Sic AS.* Rof *est i. q.* Ruafva *in Gloss. Ker. Cfr. Lat.* rhythmus, *Gr.* ῥυθμος.

dium, crimen, accusatio, damnum. Cognata videntur Germ. Rache *vindicta,* Rug *l.* Rüge *accusatio, delatio, Angl.* Rage *rabies, furor, crudelitas, Isl.* rægia, *AS.* vrégan, *MG.* wrohian, *COss.* ragom kanin *accusare, calumniari, CBrit.* rhægii *mala imprecari, maledicere. Cfr. AS.* vreogan *ulcisci, it. CChuns.* Ragbugu, *And.* Reku *pugna, dissidium. Vid. Gl. N.*

Róg-apaldr *H. I. 6. belli columen ɔ: dux bellicus a* Róg *pugna infra — nisi significet* Róga - apaldr *Columen l. dux Rugiorum Norvagorum. Cfr. str.* 43. *Obs.* 77. (*Puto tamen, quod Rex famosus Ognvaldus cognomen* Rógi *traxerit e nomine regni sui Rugiæ l. Rogalandiæ, sed hoc non ab illo; sic pater ejus Alfus ibidem regnans eadem ratione* Rúg-alfr *l.* Róg-Álfr *ɔ: Alfus Rugianus l. Rugiorum Alfus appellatus fuit*). Apaldr *vid. supra. Cfr.* Rógheimr, *& sqq.*

Róg-heimr *m. regio bellicosa l. idem qvam* Rógaland *Rugia, antiqvum Norvagiæ regnum. Vid.* Róg-apaldr.

Róg-málmr *m. metallum dissidiarum auctor AQ.* 28. (Róg *pugna, dissidia &* málmr *supra.*

Róg-þorn *m. spiculum militare AQ.* 30. (Róg *pugna &* þorn *spina, spiculum Dan.* Torn, *Angl.* Thorn).

Rósmo-fiavll *AQ.* 18. *Obs.* 79. *Vox sane obscura; Interpretes verterunt: palustria l. cœnosa montana. Forsan vocula ignota* Rósma — *an in* Rosmhvalr *ɔ:* trichechus rosmarus *occurrens, mihi non liqvet — cognata est aliis notæ notionis* hrióstr (rióstr) *aspretum, glabretum;* hrióstvgr *glaber cet.*

Rót *f. radix (v. c.) G. II.* 41. *GS.* 22. *Dan.* Rod, *Angl.* Root, *AS.* Rot, *Lapp.* Ruotas, *Gr.* ῥίζα. *Cfr. Germ.* Rübe, Rettich, Ruthe *pp. CBrit.* Gwraddin (Gwraidd). (*Aliud est isl.* Rót *n. violenta motio, eradicatio unde* Sió-rót *Angl.* Rut of the Sea *æstus maris Gr.* ῥόθος.

Rúm *n. locus, spatium AM.* 58. *recentioribus lectus, cubile. Dan. AS. Al.* Rum, *Germ.* Raum, *Angl.* Room. *Vid. Gl. Synt.*

Rúnar *f. pl.* A) *Colloqvium S. III.* 14. *G. III.* 4. B) *Litteræ, scientiæ S. I.* 17. *AS.* Run *mysterium, arcanum, littera, character.* Rune *colloqvium, consultatio, MG.* Runa *mysterium, concilium (unde* Garuni *consultatio). CBrit.* Rhin *secretum, mysterium unde* Rhiniau *incantamenta, incantationes;* rhinu (*Germ.* raunen) *susurrare. Cfr. isl.* Rúnastafr, *AS.* Runstæf, *Alam.* Runstaba *character magicus cet. Finn.* Runo, *carmen, versus. De origine vocis vid. Obs.* 39. *ad AQ.* 9. *Cfr.* * Rúnum *&* Rýnendr *infra.*

Rydi *vid.* Rióda.

Rýfr

Rýfr *vid.* Riúſa.

Rynendr *AQ.* 9. *Obs.* 39. *pl. particip. act. verbi* at rýna (ek rýni, rýnda). »*Scrutatores rerum per artificia occulta*« *verterunt interpretes. Mea sententia hic* rýnendr ok rádendr *simpliciter transferendum est:* legentes ac explicantes, *litteras nempe runicas quas Gudruna fratribus suis misit, sed nuntius depravaverat. Carmen* Atlamál *continet longe aliam relationem de fœminis epistolæ contenta narrantibus ac explicare tentantibus, ut et earum conatu ad abstinendos maritos ab itinere proposito. In narratione de* Hiallio *servo hæcce odæ etiam minime inter se conveniunt. Hinc evidenter probatur dictarum odarum auctores diversos fuisse. Verbum* at rýna *proprie significat:* A) Rúnas *l. litteras inspicere l. legere & translate: scientias discere l. callere* B) *colloqui, a* Rúnar *colloqvium, qvæ verbi notio Germanorum* raunen *plane congruit.* At rýna *l.* rýnaz *Islandis jam dicitur: litteras diligenter scrutari; acriter intueri — non disconvenienter a prima vocis origine. Cfr. AS.* runian, *Alam.* rúnen, runizzenne, *Germ.* raunen, *Angl.* round, *CBrit.* rhinio, *Lapp.* runam *mussitare susurrare, mystice loqvi.*

(at) Ræda (ek rædi, rædda), *fari proprie, ut puto, deliberare* (a Rád,Ráda *supra*), *et eodem sensu sumitur HM.* 18. *Germ.* reden, *Al.* redon, *MG.* rodjan, *Lapp.* rayam, *Gr.* ῥέω, *cfr. Zend.* mreod, mreued *dixit, Ar.* ridsch *respondere, cfr. Angl.* read. *Hinc* Ræda *sermo AS.* Ræd, *Germ.* Rede, *Lapp.* Ruodde. *Cfr. MG.* Razda *loqvela. Gr.* ῥῆσις *dictio, oratio, Samscr.* Re *sermo, loqvela, Zend.* Erethehe *colloqvium, CDshar.* Rjei, *And.* Roſcha *verbum. De utraqve voce cfr. Gl. Synt. &* Rauſt, Ravdd *s.*

Ræfils-heſtar *S. II.* 16. *equi Ræfilli* ɔ: *naves classicæ — ita dictæ a Ræfillo, regulo quodam l. piratarum duce, cujus Edda prosaïca mentionem facit. Interpretes exposuerunt: eqvi velati a* Ræfill *pannus, vellus* cet.

(at) Rækia (ek ræki, rækta, rækt) *colere, curare.* Rækia heiptir *iras studio exercere* † *GS.* 6. *Cfr. AM.* 15. *Dan.* rögte, *Scot.* reck, *AS.* rekan, *cfr. MG.* rihtan, *Germ.* richten, *Lapp.* rakadam, *Finn.* rakaſtan, rakennan, ruocan *instruere, ordinare, it. AS.* Recce *cura, Isl.* Rækt, *Finn.* Rackaus, Rakennus, Rauckomus, *Lapp.* Rakiesvuot, *cfr. Lapp.* rakies *carus, Finn.* racas, *CAk.* rukkeko *amat, Samscr.* rakſjadi, *Zend.* rakſched *nutrit, dat, salvat. Cfr. Gl. Synt. GS. &* Reka *s.*

Ræſir *rex l. dux bellicus S. II. a.* 14. (*aut a* rás *cursus, quasi: fugator, aut a* reiſa *erigere, unde etiam* reiſa her *copias*

pias conducere) *AS.* Ræſva, *Ind.* Radſja, Raſja *).

Ræþ *pro* réd *aut poët. pro* rédi *perf. præterit. ind v.* at ráda *ɔ: decernere aliquid, & deinde: actionem decretam adgredi — aut etiam verbi defecti auxiliaris, ea tantum flexione jam usitati, actionem inceptam l. perfectam indicantis. Cfr. Gr.* ῥέζω *facio. Vid.* at Ráda (*Lit. I.*)

Röckvit *l.* Ravckvit *H. I.* 35. Þá er röckvit var *cum crepusculum vespertinum incidisset. Vid.* * Ravk (3) & Ragna-ravk. *Origo vocis forsan quærenda est in* raudr *ruber, rufus, a rutilo nubium colore qvi sæpissime crepusculum & matutinum & vespertinum præcedit. Cfr. tamen MG.* Riqvis *l.* Riqviz *tenebræ, caligo unde* riqvizeins *obscurus, Samscr.* Ragiani *nox cet.*

Röm *vid.* Ramr.

Rönd *vid.* Ravnd.

S.

Sá *fæm.* Siá, Seo; Sú *n.* þat *is, ille, M. Goth.* Sa, Sau, Sah (*fæm.* Si, So). *AS.* Se *fæm.* Seo; Sio, *Germ.* Sie, *illa; illi, illæ,* ſo *qvi cet. Al.* & *CAvar.* ſhi, *Samscr.* ſa, *Finn.* & *Æstn.* Se *ille, iste, ipse, Lith.* Szie. *Cfr. Avar. Midsh.* & *plurium caucasi dialectorum* za *l.* Sa *unus, Pers.* (*priore littera amissa*) o, u *is ea — ille illa* oj *is, ille. Cfr. Gr.* ὅς *pro* ἐκεινος, ὁ, ἡ, τὸ. *Cret.* αυς *pro* αυτος.

Sá, (*MG.* ſahi), *vid.* at Siá.

Saddr *satur* (*v. c*) (*MG.* ſads, *Sanscr.* ſita). * *Vid.* at Sedia.

(at) Saſna *vid.* (at) Samna.

* Saga *f. indicium, narratio S. I.* 48. *Relatio OG.* (*Cfr.* Savgn *dictum, fama, rumor*). *Dan.* Sagn, *Germ.* Sage, *Angl.* Saying, *AS* Saga, Sægn, *MG.* Sagath, *Lapp.* Sak, *Finn.* Sanoma. *Cfr. Lapp.* Sadne, *Finn.* Sana *verbum, vocabulum, Pers.* Sachen, *Pelv.* Sokkam, *Zend.* Senghem, *it.* Seoue *sermo; idem qvam isl.* Seig, ſeg *dic.*) *Cfr. Lat.* Saga, Sagax, Sagire, Sagus præſagire (at Segia, *impf.* ſagda *dicere*). *Vid.* Savgn *infra.*

* Sakar *vid.* Sök.

(at) * Sakaz *insectari HM.* 28: (Savk).

Sakaþr *m. accusatio GH. II.* (Saka, *arguere, accusare, nocere; priore sensu, AS.* ſacan, *MG.* ſakàn. *Cfr.* Sakaz *supra* & Savk *infra*).

(at) * Sakna (ek ſakna, ſaknada) *desiderare. V.* 10.

Sak-rúnar *pl. f. noxia l. calumniosa dicta H. III.* 32. (Sauk & Rúnar).

Salar *pro rec.* Sals (*ædis*) *HM.* 30. &c. *Vid.* Salr.

* Salar-

*) *Longe aliud est* ræſir *alveus, aquæ ductus cfr. Gr.* ῥευσις & Rás *s.*

* Salar-gafl m. *extremus ædis paries.* *Vid.* Salr & Gafl.

Sal-gardr *m. septum aulæ, V.* 28. *Vid.* Salr & Gardr.

Sal-gofnir *m. gallus domesticus l. aulicus* (*Valhallæ*) *H. III.* 47. (*Qvidam scribunt* Salgopnir, *vi vocis, ut puto, idem qvam* Sal-opnir *a: ædem recludens, — cum galli cantu homines exsurgant, et mox domum aperiant*).

Sal-hús *n. conclave* (*armarium interpretes dederunt*) *AM.* 7. *Vid.* Salr.

Sal-koná *famula cubicularia S. III.* 44. *cet. Vid.* Salr & Kona.

* Salr (*pl.* * Salir) *m. ædes, domus, atrium, aula S. III.* 20. *cubiculum. Dan.* Sal, *Germ.* Saal, Söller, *AS.* Sal, Sel, *Finn.* Sali, *Angl.* Solar, Seller, *Ind.* Sale. *Cfr. MG.* Salithvá, *Celt.* Sel, *AS.* Sæld, *Al.* Selida, *domus, CIng. Tuss.* Za, Zaa, *Ind.* Shala *habitaculum, diversorium; it. isl.* Sel *domus æstiva* Sæluhús *diversorium. Vid.* Salhús, Salr.

Sal-þiód *f. palatina l. aulica familia. V.* 20. *Vid.* Salr & þiód.

Sam *in compositis; particula copulativa* con; *alias* * famt *una, conjunctim. Dan.* Sam, Samt, *Germ.* Samt, *Arab.* Dschema *congregatio, collectio* Dschemleth *summa. Cfr. COss.* ama, *Gr.* ἅμα, συν *&c. Vid.* Saman, Samr.

Saman *simul,* (*forsan v. c.*) *una*; *S. III.* 2. At koma saman *collidere, proprie: convenire H. II.* 25. Geng ec einn saman *Vado solus mecum S. II. β.* 2. *Obs.* 4. *Dan. & Germ.* Sammen, *MG.* Samana, Samath, *AS.* Sam, Samod, Samen, *Sancr.* sam, *Pers.* hem, heman, *Arm.* ham, *Gr.* ἅμα, ὁμαρτῆ. *Vid.* Sam, Samr.

Sam-hyggiandi *consentiens GH.* 5. *Hic in pl.* Samhyggiendor). *Vid.* Sam & (at) hyggia *cogitare supra.*

Samir (*rec.* fæmir *l.* sómir *inf.* sæma *convenit, decet. S. III.* 17. Betr fæmdi þèr *potius deceret tibi H. B. II. A* fam *l.* saman; *ita dicunt Latini* convenire *pro* decere *cet. Dan.* Sömmer, Sömme, *Germ.* ziemet *l.* geziemet, ziemen, *MG.* timan. *Cfr. Angl.* feemly, beseeming, *it. Pers.* schaied (sjaied) *decet.*

Sámk *pro* fá ek *l.* fé ék *vidi l. video.*

Sámk ey *semper vidi l. video G. I.* 24. (at Siá).

Sam-kunda *f. concilium AM. I. Convivium ib.* 72. *In versione N. T. isl. appellatio hæcce attribuitur synagogis Judæorum.* (Sam & kvn *genus cet. l. etiam* kvnnr *notus. Recentiorum* Samkoma *conventus diversam partim agnoscit originem*).

Sam-mædra *eadem matre procreatus AM.* 23. *Vid.* Sam & Módir.

(at) Samna *vulgo* Safna (ek famna, famnada, famnadr) *colligere, congregare AQ.* 18. *Dan.* famle, *Germ.* fammeln *l.* famm-

l. sammlen, *AS.* samniań, *CBrit.* Ysgafnu, *Pers.* Sjema-kerden, *Gr.* θαμυρίζω *cfr.* ζεύγνυμι *jungo* *). (Sam, Saman).

Samr *f.* savm *l.* söm (in sama) *n.* samt (id sama) *idem.* Sams misseris *eodem semestri G. I.* 8. Samr lézc oc Atli *idem sibi propositum esse Attalus prædicavit AM.* 71. *Dan.* Samme, *Angl.* Same; *MG.* Sama, Samo, *Samer.* Sa. *Cfr. Gr.* ὁμος & *Lat. similis. Cfr. Gl. Synt.* & *Diatr. Vid.* Sam, Saman *cæt.*

Sam-týnis *AM.* 85. *In arce l. aula eadem Interpr. Forsan rectius: in eadem area. Vid.* Sam & Tún.

Sannr *vid.* Saþr.

Sann-rádinn *revera circumventus AM. I.* (Sannr *verus* & ráda *supra*).

* Sár *n. vulnus, cet. Adde Lapp.* Sarje. *Cfr. Al.* Ser *dolor*, *COss.* Zaff, *CTart.* Jara. *Cfr. Turc.* Zæres *læsio*, *Isl.* Særi, *Pers.* Zerbeh *plaga*, *Germ.* Geschwür *it. particulam Germ.* Zer; *Lat.* dis — *divisionem l. læsionem indicantem. Hinc* særa *vulnerare*, *Dan.* saare, *cfr. Lapp.* saram *discindo* sarjedam *vulnero*, *Gr.* τρωω. *Cfr. Finn.* Sairaus *morbus. Vid.* Sárr & *Gl. N.*

Sára *S. III.* 53. *acerbe* (*nisi sauciam, ægram l. miseram notet*). *AS.* sare. (Sár *l.* Sárr); *vid.* Sárla.

Sár-beitr *acriter mordens, adeo acutus HM.* 8. (Sár *l.* sárr & bíta).

Sárla (*alias etiam* * sárliga) *acerbe. G. II.* 11. *Alias Isl.* sára *valde*, *Dan.* saare, *Germ.* sehr; *Angl.* sore, *Alam.* sar; sare, *Hib.* sar. *Cfr. CBrit.* Sar *ira*. (*Cfr.* Sára, Svarr).

Sárligr *acerbus G. II.* 21. *AS.* sarlic. (Sár *l.* Sárr).

Sár-neyddr *acerbitate adactus l. juste* (*aut vehementer*) *adactus* † *GS.* 19. *Vid.* Sárr & Neyda, Naud.

Sárr *f.* sár A) *saucius* (*forsan v. c.*) B) *acerbus, acutus* Sárr hvgr *exacerbatus animus S. III.* 56. Sárr grátr *acerbus luctus G. I.* 19. Sár sorg *aspera calamitas G. I.* 23. *Cruciabile* † *GS.* 13. *Angl.* sore, *AS.* sar, sear, *Lapp.* sarjedeigie, *CAbass.* zarru. *Cfr. CBrit.* sarrug *tristis*, *Finn.* sairas *æger. Vid.* Sár.

Sárt *acerbe AM.* 46. *Cfr.* Sára, Sárliga *cæt.*

Sár-vitvr *f. vulnera callens H. II.* 49. *Obs.* 111. *Vid.* Sárr & Vit *cæt.*

Sásk *pro* sáuz *l.* sáust, *A.* 34. *Vid.* at Siá.

Sat (*MG.*) at, *vid.* Sitia.

* Sátt *reconciliati* (*de mare & femina*) *S. III.* 57. *In nom. singl. masc.* sáttr *infra.*

Sátt

*) *Cum isl.* Sama *collectio, congeries, congregatio, cfr. Lat.* Summa.

Sátt *l.* Sætt (*in pl.* Sáttar *l.* Sættir *compositio litis, transactio. Forsan a setia sedare, AS.* Sæht. *Vid.* Sáttr.

* Sátt *pro* sást *videbas, AM.* 15.

Satt *vid.* Saþr. (*AS.* ſahte).

Sátt-mál *n. pl. conventa S. III.* 37. (*Hodie* Sáttmáli *m.*) Sátt *&* Mál.

Sáttr *reconciliatus, pacatus* (*pl.* Sættir). *H. III.* 23. *AS.* Sæht. *Cfr. Germ.* ſanft *mitis, tranqvillus. Vid.* Sátt.

(at) Saucqva *l.* Söckva (ek ſeyck *l.* ſavck, ſavck, ſo'ckinn) *submergi GH. Dan.* ſynke, *Germ.* ſincken, ſinken, *Angl.* ſink, *AS.* ſincan, *MG.* ſiggvan (ſinkvan) (*præt.* saggv *ɔ:* ſank); *CBrit.* ſuddo *). *Vid.* * Saucqvabeckr, Seykstv.

(ár) Savdla (ek savdla, savdlada, savdladr) *eqvo sellam imponere G. I.* 21. *G. II.* 17. *Dan.* ſadle, *Germ.* ſatteln, *Angl.* ſaddle, *AS.* ſadlian, *Finn.* ſatuloizen. (Savdvll).

Savdvl-dýr *sellaria animalia ɔ: eqvi G. II.* 4. *Vid.* Savdvll *&* Dýr.

Savdvl-klædi *strata ephippiorum AM.* 4. *Vid.* Savdvll *&* Klæþi.

Savdvll *l.* Södvll. *m. sella* (*v. c.*) *ephippium, Dan.* Saddel, *Germ.* Sattel, *Angl.* Saddle, *AS.* Sadol; Setol, Sadel, *Al.* Sadel, *Finn.* Satula, *COss.* Ssarg, *Pers.* Ssardsh (*Kl.*) *cfr. CBrit.* Sadell *clitellæ. Vid.* Sitia, Setia.

Savgn *f. dictio, sermo B. I.* 20. *Obs.* 48. *Traditio, narratio G. I. Dan.* Sagn, *Germ.* Sage; *Angl.* Saying, *Pers.* Sachen *&c. Cfr.* Saga.

Savk *vid.* Sök.

Savmnoþo *pro hod:* ſöfnudu *collegerunt, vid.* at Samna.

Saungr *m. garritus, strepitus AQ.* 40. *Proprie cantus. Dan. Germ. & AS.* Sang, *Angl.* Song, *MG.* Saggus, *cfr. Lat.* Sonus.

Sax *n. sica* (*v. c.*) *AQ.* 22. *AS.* Sax, Sæx *l.* Seax, *Al.* Sahs, *it. Dan.* Sax *forfex.* (*Forsan a* Saka *nocere; vel ab isl.* ſká, *Gr.* σχαω, *Lat.* ſeco *per metath*).

Saþr (Sadr, Sannr) *verus S. I.* 48. *Obs.* 53. (*alias etiam certus*), *Dan.* ſand, *AS.* ſoþ, *MG.* ſunjeins. *Cfr. Arab.* ſadik *verax, justus, Sanscr.* ſatya, *it. Lat.* ſanus, *Gr.* σαφης; *COss.* ſonin *scio* (*Curd.* dſhanum) *unde* ſondgin *sciens* (*isl.* ſannr), *COss.* ſsan-khanin, (*isl.* ſanna ɔ: kann ſann *l. poët.* ſann kann) *certum facio, testor. Vid.* Saþr *i.*

Saþr (Sadr, Sannr) *m. æqvum l. æqvitas animi AM.* 6. *Fides l. integritas AM.* 44. *Proprie i. q.* Sannr *veritas. Angl.* Sooth, *MG.* Sunja, *Sanscr.* Tatvam, *Pers. Arab.* Sadak. *Cfr. Pers.* San *lex, ratio, Pers. Arab.* Shadot *testimonium, veritas. Hinc Isl.* Sannleiki *veritas*

*) *Circa etymum cfr. Pers.* ſenkin *gravis a* ſenk *Lapis. Adde isl.* ſúnka *subito, & cum sono submergi.*

veritas AS. Soþlice, *Dan.* Sandhed *&c.* *Vid.* Saþr *s.* *).

Sé (sie) *sim, sit, Germ.* sey, *AS.* se, *MG.* syan, *Gr.* ἴοω. Sért *sit*, Séom, (*MG.* syaima, *COss.* ssyndeh) *simus.* Seod *l.* Seut *sitis*, *Pers.* sievid *&c.* *Cognata sunt, Lat.* sum *cet.* *Pers.* sjuden, sjyden *fieri cet.*

* Sé *pro* siái *videat l. sciat S. I.* 22.

Secca *pro* Sé ec ej *non cerno V.* 16.

Secka *pro* Sé ec ej *non video G. III.* 7.

(at) Sedia (ek sed, sadda, saddr) *satiare* (*v. c.*) *H. II.* 32. *GS.* 23. *Germ.* sättigen, *Angl.* satiate, *MG.* sothjan, *COss.* aw-sesten. *Cfr. MG.* saditan *saturari, Gr.* ἄδω *saturo*, σιτίζω *alo, nutrio, pasco*; σάττω *onero, refercio*, σῖτος, σιτίον *cibus, annona, Samscr.* sita *satur cet.* *Cfr.* Saddr *s.*

(at) Sefa, Sefia (ek sefa, sefada) *proprie sedare, moderare.* Sefia sárdropa *guttas vulnerum* ɔ: *sangvinem sistere H. III.* 40. *Forsan cognatum Angl.* soften. *Cfr.* svefa *sopire*, sofa *dormire cet.*

* Sefi *m.* A) *animus B. I.* 27. *AS.* Sefa B) *dolor l. moeror animi* (*nisi nomen proprium alias ignotum indicet*). *H. III.* 9. 10. *Obs.* 15 *&* 16. *AS.* Seob *planctus*, seofian *dolere, lugere, cfr. Germ.* seufzen *gemere* — *oppositum MG.* sifan *gaudere quod tamen ejusdem originis esse videtur.* *Opinor quod* Sefi (*i. q.* Sifi) *Eddæ prosaicæ auctoritate: cognatus, propinqvus in his strophis rite exponendum sit, cum sensus plane emergit.* *Introductio carminis refert Hundingum Sigmundi propinqvos necasse, & 1ma stropha continet hujus filii, Helgii nempe, qverelam de cæde amici l. cognati sui; in cujus ultionem Hundingum postea interfectum contextus innuit. De voce* sifi *vid. Gl. Diatr.*

(at) Sefia *vid.* Sefa.

* Seggr *vir S. I.* 40. *V.* 6. *Si, uti AS.* Secg *originitus nuntium l. ministrum notasset, a verbo* at Segia (*referre*) *certe derivandum foret.* *Cfr. CTschets.* Steg *homo, COss.* Leg, *Tscherk.* Zychur, Zyg (*unde natio ista olim a Græcis vocabantur* Zechi *&* Zychi), *it. Pelv.* Zako *vir, masculus.*

(at) * Segia **) (ek segi, sagda, sagdr) *dicere, narrare, alias interdum jubere.* Sva sem segir í Sigurdar qviþo *Quemadmodum narratur in Oda Sigurdina G. I.* Segia fóro Jormunreci *Jormunreco indicatum iverunt.* Sönno sagþr *vere convictus l. juste diffamatus B. I.* 25. *Dan.* sige, *Germ.* sagen, *Angl.* say, *AS.* secgan, secian, sagan, segan, *Litt.* sakau, *Lapp.* dajam, *Finn.*

*) Skál, Scavrom *& ceteræ quæ in Sc incipiunt, quære sub* Skál *&c.*

**) *Hinc præsens imper.* seg (*dic*) *Germ.* sage, *COss.* sag.

Finn. sanon, *Pers.* sachen-giusten. *Adde COss.* sahin *jubeo* sagin *promitto*, *Dan.* tilsige, *Germ.* zusagen. *Cfr. MG.* siggvan *recitare*, *legere*, *Lat.* sagio *), ajo *& ipsum* dico, *olim verisimiliter* seco *unde obs.* inseco *ejusdem sensus* (Ol.) *Vid. Gl. N. &* Segiaz *i.*

(at) Segiaz (segiz, sagdiz). *Verbum deponens intransitivum & reciprocum pro* segia sik *ɔ: dicere se, it. persvaderi.* Léto at heldr segiaz ɔ: *Neqve tamen rem sibi persvaderi siverunt AM.* 29. (Segia).

Segl *n. velum nauticum (passim). Dan. & Finn.* Sejl, *Germ.* Segel, *Angl.* Sail, *AS.* Segl, Segel, *Pers.* Sher (*H.*) *Lat. Barb.* Sigla. *Circa originem cfr. isl.* siga (*impf.* sé *l.* seig) *labi, lente defluere, & Germ.* ziehen *trahere.*

Segl-marr *m. eqvus velivolus ɔ: navis B. I.* 10. *Vid.* Segl *&* Marr.

Segl-vigg *n. pl. vehicula, jumenta (l. etiam ædes) velorum ɔ: navigia S. II. α. Vid.* Segl *&* Vigg.

Seinat *nimis sero AM.* 26.

Seinaþ *idem AQ.* 18. (Seinn).

*Seinn *segnis (v. c.) serus, tardus; Compar.* Seinni *it. posterior. Dan.* seen, *AS.* sæn, *CBrit.* segur, *Pers.* sengin (*H*). *Cfr. CIng.* Seira, Sseiro *vesper, COss.* Ser, *Ital.* Sero, *Gall.* Soir *cæt. Vid. Gl. Synt.*

Seint *sero, tarde. Dan.* seent, *MG.* seithu. *Cfr. Lat.* segniter (Seinn).

Sék *pro* séek *video S. II. β.* 35. *Vid.* Siá.

(at) Selia (ek * sel, selda, seldr) *solvere, (v. c.) tradere V.* 22. Ádr hann fram seldi — *Antequam proferret AM.* 44. Seldo eiþa, *juramenta dederunt inter se AM.* 4. *Adde Dan.* sælge, *Germ.* sellen, *Angl.* sell, *AS.* selan. *Cfr. Gr.* ἀλλύω.

Sem (sim) *qvi, qvæ, quod, it. ut, sicut.* Sem hildíngar *bellatorum instar H. I.* 6. *Dan.* som, *Germ.* so, *AS.* se, *MG.* sve, *Curd.* sibi.

(at) Semia (ek sem, sam *l.* samda, saminn) *statuere; Invenitur forte in obsol.* símo *pro* 3. *pers. plur. perfecti. S. II.* 14. *Obs.* 33. *Vid.* Símo.

Sems *pro* sem es *AM.* 103.

(at) Senda (ek sendi, senda, sendr) *mittere, legare (passim).* Sendi ord *verba legavit* † *GS. Dan.* sende, *Germ.* senden, *Angl.* send, *AS.* sendan, *MG.* sandjan, *Al.* sentan, *Lapp.* saddam, *Lith.* sjuntu, *Gr.* πεμπω.

Sendi-madr *legatus AM.* 4. *Dan.* Udsending, *Germ.* Gesandt, *Angl.* Sent, *Sanscr.*

*) *Sic Isl.* Seggia *fatidica, Lat.* Saga.

Sanscr. Sandeshaeiara. *Vet. Pers.* (*secundum Græcos*) Astantes (*qvasi dixeris isl.* Utsendr &c.)

Sén *pro hodierno* sédr *conspectus HM.* 18. (at) Siá).

Senn *statim l. modo G. II.* 36. *Angl.* soon, *MG.* suns.

Senn *simul, una.* Allir senn reidir *cuncti simul irati. Cfr. Gr.* συν *pariter, una. Vid. Gl. N.*

* Senna *rixa B. I.* 30. *Jurgium GH. I. Obs.* 4. *Alias interdum, sermo, colloqvium, unde* * senna *colloqvi, sermocinari. CBrit.* Senn *jurgium,* sennu *objurgare, Lapp.* sanadadam *discepto, Finn.* sanoilen; *Pers.* Dschedel *altercatio.* (*Cfr.* Saga *s.*) (*Forsan a* senn *s. cum altercantes dicta simul proferent*).

Sér *sibi, a se. Dan.* sig, *vid.* Sá.

Sér *pro* siair *videas S. I.* 29. *B. I.* 28.

Sér *pro* Sert *sis S. III.* 29.

Serkr *m. amiculum, indusium.* Serkir valroda *amiculum præliare ɔ: lorica l. thorax AQ.* 4. (*G. Pauli deduxit hanc vocem a* Ser *sericum, qvæ mihi omnino ignota est, sed qvamvis revera olim extiterit, etymologiam illam parum probabilem æstimo. Vid.* * Servarþir). *AS.* Serc, Syrc *indumentum, poëtice sæpe de loricis usitatur. Dan.* Særk, *Angl.* Sark.

* Sess *m. sedile l. consessus. G. I.* 19. *Alias isl.* Seta *). *Priori sensu Dan.* Sæde, *Germ.* Siss, Sessel, *Angl.* Settle, *AS.* Sess, Setl, *Al.* Zeta, *MG.* Sitls, *Gr.* ἕδρος, ἕδρα. (Sess *alias veteribus transtrum l. interstitium inter transtra Lapp.* Sieesse). (at Sitia) *Cfr.* Sæti.

Sess-meidr *m. jugum l. lignum sedile AM.* 14.

(at) Setia (ek set, setta, settr) *ponere.* Vm setia *disponere, transponere l. componere* (*runicas litteras*) *B. I.* 12. *Dan.* sætte, *Germ.* setzen, *Angl.* set, *AS.* setan, settan, *MG.* satjan, *Finn.* sææðan, *Pers.* sakten, *cfr. Lat.* sidere, sedare *cet. Cfr.* * Settr & *Gl. N. GS. K.*

(at) Setiaz (ek setz *l.* setst, settiz) (*verbum dep. intransit.*) *sidere, considere* (*v. c.*) At setiaz vpp *adsurgere B. I. Dan.* sætte sig, *Germ.* sich setzen, *Angl.* sit. *Vid.* Sitia, Setia.

Sétti (*rec.* Siötti) *sextus* (*v. c.*) *B. I.* 29. *Dan.* Siette, *Germ.* Sechste, *Angl.* Sixt, *Gr.* ἕκτος &c.

Sex *sex* (*v. c.*) *Dan.* sex, *Germ.* sechs, *Angl.* six, *MG.* saihs, *CBrit.* Chwech, *COss.* Achsess, *Tuss.* itch, *Pers. Curd.* schesch, *Pelv.* sese, sess, *Zend.* schuesch, *Samcr.* Schastha, *Slavon.* Shest, *Gr.* ἕξ, *Hebr.* Shesh.

Seykstv

*) *Hinc isl.* Seta *posteriora hominis Dan.* Sæde, *Germ.* Gesäss, *COss.* Ssids, *Zend.* Sedehe, *Pelv.* Sjareman.

Seykstv *imperat. verbi* at seykvaz *l.* sauckvaz *suffocari in aquis l. cœno — usitatius* sökk þú *a verbo neutro* Saukkva *l.* Söckva *submergi. Vid.* at Saucqva.

Sézc *vid.* at Siá.

(at) Sía (ek sía, síada, síadr) *colare, SL. Dan.* sie, *Germ.* seihen *l.* seigen, *Angl.* searce. (Sía *colum Dan.* Sie, *Germ.* Sieb, *Angl.* Searce. *Cfr. Gr.* ψιας *gutta,* ψιαζω *roro, minutim stillo.*

(at) Siá, Seá (ek sé *l.* sie, sá, sédr *l.* sén) A) *videre, cernere (forsan v. c)* Sér vætr vid því *isti rei nemo providet. S. I.* 39. Kannat hann viþ slíco siá *non potest id cavere S. II. β.* 37. B) *curare, metuere (cognatum recentiorum Islandorum* at siá í). *Hoc sensu passivi l. deponentis verbi certas flexiones adoptat e. gr.* Reiþi sáz þeir Húna *iram sibi verebantur Hunnorum AM.* 2. Sá fylkir séz fæst at lífi *Ille Rex suæ vitæ paucissime timet H. I.* 11. *Obs.* 27. Lítt sézc Atli övo þína *Attalus odium l. invidiam tuam parum curat S. III.* 31. Fátt hygg ek yckr siázc *opinor vos pauca metuere H. I.* 12. *Obs.* 30. *Dan.* see, *Germ.* sehen, *Al.* sehan, *CBrit.* selu, synniaw, *Lapp.* sæsam, sædngam, *Zend.* sodem, *Angl.* see, *AS.* seon, seogan, *MG.* saihtvan, *Cfr. Aeol.* σεάομαι *pro* θεάομαι *specto. Vid. Gl. N. GS. K. sub* Seá, Sérek, *it.* * Siá, * Siámc, Sézc *cet.* *Cfr. Sanscr.* sutschi *videns, Zend.* sotsche *it.* Saþr *s.*

Siá *vid.* Sá.

Siák *pro* séek *sim H. II.* 19.

Sialdan *parce AM.* 36. *Rare ib.* 77. *Dan.* sielden, *Germ.* selten, *Angl.* seldom, *AS.* seldan, seldon *ab AS.* seld *rarus. Ejusdem fortassis familiæ est MG.* sildaleik *mirabilis ɔ: infrequens, extraordinarius. Cfr. Gl. Diatr.*

Siálfr (*f.* siálf *n.* siálft) *ipse. Dan.* selv, *Germ.* selbst, *Angl.* self, *AS.* self, seolf, selva, *MG.* silba, silbo, *Al.* selbo. *Vid. Gl. Synt. N.*

Siálfskapa (*indeclin. & comm. generis*) *propriæ fortunæ faber AM.* 64. (Siálfr *ipse &* skapa *formare, creare — unde* Skavp *fatum q. v.*)

Siár *vid.* Sær.

* Síd (* Síþ) *sero S. II. α.* 23. *compar.* sídar (*it.* sidr *minus B. I.* 22) *superl.* sídaz, síz *l.* sídst *postremo it. minime. Dicitur etiam* sídla, *Dan.* silde, *AS.* siþ, siþe, *MG.* seithu *sero. Hinc isl.* vm sídir *tandem, Lapp.* sitta. (Sídr *infra*).

Sídan (Síþan) *Deinde, postea, post hac: Cognatum alio:* Sídar *posterius. Dan.* siden, *Germ.* sieder, seit, seither, *Angl.* since, *AS.* sidan, siþþan, synthan, *Finn.* sitten, *COss.* ssteider. *Forte contracte pro* síd þadan. (Síd) *cfr.* þadan *i.*

Sídr (Síþr) *demissus GH.* 7. (*alias etiam antiqvitus: serus.* *Vid.* * Síþ.

Sídr *minus vid.* Síd.

Síd-skínandi *sero l. demisse splendens S. II. a.* 23. *Vid.* Síd & Skína.

Sifiar *pl. adfinitates S. III.* 26. *In nom. sing.* * Sif *pax, qvies, cognatio l. adfinitas. Hinc* sifia-silfr *argentea mulieris dos l. hæreditas B. I* 28. *Obs.* 60. *AS.* Sib, Sibb, Sibbs, Sybb; *ultimo sensu Germ.* Sippschaft, *Angl. Scot.* Syb *cognatio. Hinc Angl.* Gossip *susceptor l. susceptrix. Cfr. MG.* sibja *æqvus, pacificus. Vid. Gl. Diatr. vv.* * sifi, (*AS.* Sibbe *cognatus, CBrit.* Sieff *nepos*), sifkona, sifskapr, gudsifi. *Cfr. supra* * Sifr, Sefi.

Sif-spell *adfinitatis violationes* † *GS.* 19.

Sifvgr *adj. adfinitate copulatus S. I.* 50. (*Fæm.* sifivg), *cfr. Lapp.* sivjug *soror uxoris.* (Sif).

Sifiúngr *m.* (*alias* Sifi) *propinqvus, cognatus* (*de liberis l. marito*) *AM.* 81. *Adfinis H. III.* 32. *Germ.* Sippe, *Al.* Sipper, *AS.* Sibbe *magis conveniente, vet. isl.* Sifi; *cfr. COss.* Fsimmer, Wsimar *frater*, Ssiag *gener* (*Dan.* Svigersön *&c.* Sif).

Sig *vid.* Sik.

(at) Siga (ek síg, seig l. sé, síginn) *sidere* (*v. c.*), *labi, lente defluere.* Síga saman *confluere.* Létom síga sattmál ockvr — *Coire fecimus nostra conventa S. III.* 37. *AS.* & *MG.* sigan, *Belg.* sügen, *Lett.* ssikku *cet.* Olafsen *vocem deducit ab obsol.* sig *infra, deorsum in Gl. Synt. voce* Sigr. *Hinc Dan.* segne. *Vid.* * Sígi & *Gl. N.*

(at) Sigla (ek sigli, siglda), *navigare, ventis vela dare AM.* 32. *Dan.* seyle, *Germ.* segeln, *Angl.* sail, *AS.* seglian, *Finn.* seilan, *Lat. Barb.* siglare *cet. Cfr. CBrit.* siglo *movere, moveri.* Sigl *motus.* (Segl). *Vid. Gl. N.*

* Sigli *n. jocalium S. III.* 46. *Monile gemma l. bulla, si AS. vocis* Sigle *significatio huic attribuatur; sic* vm hrodit sigli *gemma circumcirca inaurata* ɔ: *auro inclusa. Convenire originitus videtur Lat.* Sigillum. *Cfr. MG.* sigljan *sigillare* (*isl.* innsigla, *Dan.* forsegle *&c.*)

(at) Signa (ek signi, signda, signdr), *consecrare B. I.* 8. *Originitus forsan convenit Lat.* signare. *Cfr. Germ.* segnen, zeichnen, *Angl.* sign, *AS.* segnian, *Finn.* sinnan. *Cfr. Lat.* sacer, sancio, sanctus, *Gr.* ἅγιος, ἁγιάζω. *Vid. Gl. N.* Jartegn *s.* & Sigr, Sig *i.*

Sigr *m.* A) *salus, felicitas B. I.* 3. *AM.* 32. B) *victoria S. I.* 9. Olafsen *in Gl. Synt. etymum hujus vocis statuit in obsol.* sig *infra, deorsum,* (*qvæ mihi alias latet*). *In compositis olim nostratibus* Sig *sonuit, e. gr.* Sigtívar (*felices dii*), *it.* * Sigfavþr (*qvod G. Magnæus deduxit a* Sig *prælium strages. Dan.* Sejr, Sejer, *Germ.* Sieg, *AS.* Sige,

Sige, *Al.* Sigo, Sigor. *Cfr. Samscr.* Sigi (*isl.* Sigrari & *olim verisimiliter* Sigi) *victor, unde* Manaſigi (*q. d. isl.* Mvnaſigi) *victor voluntatis l. animi. Cfr. nomen Dei Jamaici* Schigimuni, *it. Pers.* ſchiki *cædes; funde l. profliga exercitum. Cfr. Gr.* σειω *moveo, quatio,* σευω *cieo, agito ut* & Síga *s.* Sigrþióð, Sigtír, Sigtívi *i.*

Sig-rúnar *Characteres victoriales B. I.* 6. *Vid.* Sigr & Rún.

Sigr-þióð *f. gens victrix, felix l. beata* (*Valhallæ incolæ*) *H. III.* 47. (*Vid.* Sigr & þióð).

Sigtívi *Deus felix l. salutaris aut etiam bellicus l. victorialis.* Sigtívar *felices Dii.* * Sigtíva ſynir *filii deorum bellicosorum l. belli numinum. S. II.* β. 24. Sigtívar (*in pl.*) *de heroibus dici videtur AQ.* 30. *vid. ibid. Obs.* 112. *Cfr.* Sigtír, Sigr, Tír *cæt.*

Sig-týr *AQ.* 31. *cfr. Obs.* 118. *Ad verbum: Deus felix l. victoriosus, unum ex Othini nominibus adscititiis, quamvis hoc loco aliud numen indicare possit.* Sigtýsberg *montem l. petram Dei victoris, aut ipsius idolum (ingenti petra repræsentatum) aut templum l. altare saxis constructum significasse, sine dubio erit. Ad aras Deorum prisci septentrionales sanctissima juramenta præstiterunt. Vid.* Sigr, Týr, Sigtívi.

Sik *l.* Sig *se; Dan.* ſig, *Germ.* ſich, *MG.* ſik &c.

Siklíngr *Rex, princeps S. I.* 33. *Forsan a* Sigr (*supra*). *Posteri* Sigaris *Reguli Sveo-Gothici é Norvegia orti ita etiam olim specialiter appellati fuerunt.*

* Silfr *n. argentum. Dan.* Sölv, *Germ.* Silber, *Angl.* Silver, *AS.* Seolfor, Silvér, Silure, *MG.* Silubr, *Lapp.* Silb, *Curd.* Sif, *COss.* Awſiſet, *Pers.* Zib, Sim *), *Afg.* Ssar. *Cfr. Pers.* Ser *aurum.*

Silfr-gylltr *argento inaurato ornatus AQ.* 4. *a* gylla *inaurare Dan.* forgylde, *Germ.* vergülden, *Angl.* gild. *Vid.* Gylltr, Gvll, Silfr.

Sim *f.* & * Simi *m. B. I.* 23. *H. II.* 3. *V.* 12. *Voces hæc originitus vinculum, funem, filum l. cingulum notarunt, sed posterius præsertim additæ sunt aureis filis, annulis & armillis, quibus pro nummis proavi nostri usi sunt & quorum fasciculi in sepulchris ipsorum interdum reperiuntur. Convenit omnino Pers.* Sim *filum metallicum vel aureum &c. Recentioribus poët.* ſeimr *m. unde* ſeima-ſtod *cet. fæmina. His cognata esse videntur:* Simi, ſeymi *fila sartorum &* ſauma *suere, omnia forsan, a* ſam, ſaman (*supra*) *unde etiam* semia *componere. Cfr. Gr.* ἱμας *lorum, vinculum,* ζωμα *cingulum,* ... *Lapp.*

---

*) *Hinc isl.* ſilfrin *argenteus, Germ.* ſilbern, *Pers.* ſimin &c.

Lapp. Siebma, *Finn.* Syma *funis, funiculus, lorum, AS.* ſinc *cimelium* (*numne originitus annulus*)? *it. Pers.* Sím *argentum, pecunia. Oceanus olim* Sími ɔ: *cingulum, poëtice appellatus fuit; eadem ratione ac alias* Landabelti, Eia-hríngr, *cingulum l. circulus terrarum l. insularum. Cfr. porro S. Eg. Sk. p.* 314.

Símo *vid.* Semia. *Alias forte* 3. *pers. plur. perf. verbi obsoleti* síma *nere. S. II.* 14. *Obs.* 33. *Cognata sunt recent.* ſauma, ſeyma *suere* (*v. c.*) *Dan.* ſye, *Angl.* ſew, *Germ.* ſaumen. *Cfr.* Sími.

Símyl *Lamia, mulier gigantea* (*auctoritate Eddæ prosaicæ*). *H. II.* 38. *Cfr. nomen gentilitium Finnorum* Suomalainen.

Sin *f. nervus V.* 15. *Dan.* Sene, *Germ.* Sehne *l.* Senne, *Angl.* Sinew, *AS.* Sin, Sina, *Lapp.* Suodn, *Finn.* Suoni, *Gr. per metath.* ἴς (*pl.* ἶνα), ἴνιον.

Sinn, sín, sitt *suus, a, um* (*v. c.*) *Dan.* ſin, *Germ.* ſein, *AS.* ſinn, *MG.* ſeins (seina, sein), *CIng.* zun, zunde, *Samcr.* ſua.

Sinn *hora transiens, momentum temporis, vice.* Í þridia ſinn *tertia vice SL.* Sinn *proprie est idem quam* ſinni *cursus, iter* (*infra*). *Dan.* ſinde *in comp.* ſinds *e. gr.* Fire-sinds-tyve ɔ: *quatuor vicibus viginti* ɔ: *octoginta, AS.* ſiþ (ſinn), *MG.* ſinth. *Vid. Gl. N.*

* Sinni *l.* ſinn *comitatus S. III.* 3. 12. *G. II.* 34. *Auxilium AQ.* 18. *Alias iter, itio, AS.* Siþ, *MG.* Sinth, *Al.* Sind. *Hinc* Sinni *comes, socius, cfr. AS.* ſiþian *ire; MG.* Gaſinthja *unde, Al.* Kiſinde *milites, Germ.* Geſinde *domestici &c. Cfr. Gloss. Synt. voce* Sinn.

* Sinni *l.* Sinn *ingenium* (*ut puto HM.* 12.) *Vid.* Ern. *Dan.* Sind, *Germ. & Al.* Sinn, *Angl.* Senſe, *cfr. Pers. & CTart.* Dſhan *anima, Pers.* Sineh *pectus, cor.* (*Cfr. Lapp.* ſidam *volo*).

(at) * Sióda *l.* ſióþa (ek ſýd, ſaud, ſodinn) *coquere G. II.* 23. *). *Alias etiam*

*) *Hinc Isl.* Suda *ustio, coctio, susurrus, Pers.* Suz. *Hinc etiam vet. isl.* Seidr, Saudr *ignis, incendium COss.* Ssihdi *cfr. COss.* Ssudſin *accendo, Kurd.* ſsodſium; *COss.* ſudſin *flagro, ardeo, Pers.* ſsuſan *flagrans, ardens a Pers.* ſuſaniden *accendere add. Pers.* ſuſjiden *fervere, bullire.*

Hinc etiam ut puto isl. Seydr *l.* Seidr *proprie coctio, sed translate veneficium* ɔ: *rerum nocentium, herbarum &c. concoctio, cui supernaturalem vim, inanibus ceremoniis debitam, seducti veteres inesse credidere. Posteriore ævo de coctis sacrificiis ethnicorum christianis dici potuit. Ignem talem veneficiis adhibitum fuisse manifeste docent* Vatnsdælas. *Cap.* 30. *&* Saga Hrólfs Kraka *Cap.* 3. *Diversum fuit hocce magicæ artis genus ab altero* Galdrar *incantationes; ita etiam olim apud Romanos. De vera illa vocis* Seidr *notione cfr. porro* S. Eg. Skallagr. s. *Ed. Havn. p.* 221-22, 243, 510. *& Eggerhardi Olavii* Reise igiennem Island *T. I. p.* 468. *Alii deducunt vocem hanc a verbo obsoleto* ſída (*stridere*); *est autem hocce, ut puto, aut recen-*

etiam fervere, æstuare, Pers. zusſjiden. *Hinc isl.* seyda *coquere cet. Pers.* puziden. *Adde Dan.* ſyde, *Angl.* ſeeth (sodden), *AS.* ſeoþan. *Cfr. Lapp.* ſudam *foveo* ſuddam *liquesco, Finn.* ſytyn *accendor, Gr.* ψαω *calefacio, uro,* ευω *uro, ustulo* ζεω, ζεω *ferveo.*

Siónir (* Seónir). *Alias isl.* Sión, *f. pl. visus l. oculi G. I.* 13. *Dan.* Syn, *AS.* Seo, Seon, *MGoth.* Siuns *visus, CBrit.* Sylw. *Cfr. Pers.* Tſcheſchm *oculus, Pelv.* Tſchaſm, *Curd.* Tſchaw, *COss.* Zaſste, *it. COss.* Zaſskom *facies. Vid. Gl. Synt.* *) (at Siá).

Siór *vid.* Sær.

* Siót *sedes S. I.* 53. (at Sitia). *Cfr.* * Seót (Siót), *it.* * Siöt, Sæti, Seſs *omnia ejusdem originis.*

Sistir *cet. vid.* Syſtir.

Sitca *pro* ſit ek ej *non sedeo H. III.* 34.

(at) Sitia (ek ſit, ſat, setinn) *sedere (v. t.)* Gvþrún satyſir Sigurþi dauþom *Gudruna Sigurdo exanimi adsedit G. I.* (*Alias sæpe residere, manere, morari*). — *Dan.* sidde, *Germ.* sitzen, *Angl.* sit, *MG.* sitan, *Gr.* ἵζω, ἕζομαι. *Addé Pers.* niſiſten (*q. d. isl.* nidrſitia). *Cfr. Sanscr.* ſchede, *Zend.* ſcheete *jacet, moratur. Vid. Gl. N. GS. K.*

(at) Siúga (ek ſyg, ſaug, ſoginn) *sugere (v. t.) H. II.* 33. *GS.* 16. 22. *Dan.* ſue, *Germ.* ſaugen, *Angl.* ſuck, ſoke, *AS.* ſugan, ſucian, *CTscherk.* ſoheſyn, *CBrit.* ſugno.

Sízt *minime AM.* 78. (*Vid.* ſídr). *Dan.* ſidſt.

Sízt *pro* Síþar *postqvam AM.* 52. *V.* 29. (*Vid.* Sídr).

Síþans *pro* ſiþan es *idem qvam* Sídan *q. v.*

Síþarri *l.* Siþri (Sídari) *posterior. S. III.* 31. *superstes.* Síþri *veterum scribendi ratione idem est quam recentiorum* ſeinni, *illorum* í *in* ei, þ *in* nn *hodierno more mutatis.* (*Vid.* Sídr).

Siþ-lauſs *immoriger H. II.* 39. Siþr *l.* Sidr *mos, forsan ejusdem originis cum* Sinn, (Siþ), *ingenium, mens. Dan.* Sed, *Germ.* Sitt, Sitte *mos. Vid. Gloss. Synt. v.* Sidr. *Cfr.* Sinni *supra,*

Siö *l.* Siav *septem S. III.* 25. *Dan.* Syv, *Germ.* Sieben, *Angl.* ſeven, *AS.* Seofon,

---

centiorum ſeida, *prisco scribendi modo repræsentatum* (í *pro* ei *posito*) *vel etiam isl.* ſióda, ſvda *ebullire, stridere, qvod etiam dicitur de ferro candente, in aqvam immisso, haud aliter qvam ipsum Grajorum* σίζω, *unde* σίδηρον *lamina ensis candens igne restincta. Cfr. Lapp.* Sæit *lapis sacer in fano (ubi sacrificia coqvuntur) locatus, it. locus sacrificii & convivii inde orti; Pers.* Seid *venatio, fascinatio, Pelv.* Sjadu *veneficium,* Sjaduh *veneficus, Arab.* Seehær.

*) *Hinc isl.* Asióna *facies, Dan.* Aaſyn, *Sanscr.* Aſion.

fon, feofa, *MG.* Sibun, *CBrit.* Saith, *Lapp.* Zhieeizh, *Finn.* Seizemæn, *Hebr.* Sheba, *Arab.* Sea, *CCart.* Sjydi, *Samscr.* Sapta, *Pers.* Heft, *Gr.* ἑπτα.

Siöundi *septimus*, *Dan.* fyvende, *Germ.* fiebente, *Angl.* feventh, *AS.* feofeda, *Samscr.* faptami *&c.* (*Vid.* Siö).

(at) Ská *lædere*, *secare B. II.* 11. *Obs.* 15. *Convenit Gr.* σκάω, σκυω *seco. Cfr.* (at) Skera *infra & Gl. N. v.* Skadd.

(at) Skafa (ek *fkéf, fkóf, fkafinn) *scabere* (*v.c.*) *radere*, *limare cet. Hinc particip. pass. AQ.* 4. *H II.* 45. *politus, rasus. Cfr.* Askr *&* Af-skafinn. *Dan.* fkave, fkrabe, *Germ.* fchaben, *Angl.* fhave, fcrape, *AS.* fcafan; *Finn.* coapin, *Pers.* fchaviden, fafiden. *Cfr. Isl.* Skaf, *Lat.* fcobs *l.* fcobis; *Isl.* Skafa, *Lat.* fcabrum.

(at) Skaka *l.* Skekia (ek fkék, fkók, fkékinn) *quassare HM.* 16. *Germ.* fchockeln, *Angl.* fhake, fhock, *AS.* fcacan, fceacan. *Adde Pers.* fchikaften *frangere, cfr. Samscr.* Shakti *vis. Vid.* Skökr *i.*

Skál *f. crater V.* 22. Skálar fkararfialla *crateres capitalium verticum* ɔ: *crania* † *GS.* 18. *Dan.* Skaal, *Germ.* Schaale *l.* Schale, *Angl.* Shale, *Al.* Scala, *CBrit.* Ysgal.

ek Skal (*aliqs interdum* skil, skyli) skylda (skulu) *verbum auxiliare futurum debeo, mihi propono, agam.* Skal (*verbo aliqvo addito*) *erit, fiet.* Ef skal *si fato destinatum est H. I.* 33. *Dan.* (jeg) skal, (*inf.* fkulle), *Germ.* (ich) soll (sollen); *Angl.* (I) fhall (fhould), *AS.* fceal, *MG.* fkal, *Lapp.* galgam, *Pers.* fchahem (*H.*) *Cfr.* fké *fieri, evenire, accedere, Dan.* fkee *l.* fke, *AS.* fceon, fcio *fio, Lapp.* fkiaddam, *Germ.* gefchehen, *Pers.* schüden *l.* skjyden. *Vid.* Skyld *& Gl. N.*

Skala *pro* Skal ei *S. I.* 19.

Skalattv *pro* fkalt ej þú *S. I.* 22.

* Skáli *m. aula, atrium S. I.* 5. *Forsan a* skiól, skýla *tegmen l.* skýla *tegere. Hanc meam conjecturam probatam reperio in Gl. L. ubi etiam, Lat.* cella *a* celando *deducitur. Cfr. Samscr.* Schala *aula, atrium, Pers.* Chiauli, *it. Pers.* Kala *arx it. Sanscr.* Schala *schola.*

Skálm *f. framea l. machæra G. II.* 19. *H. M.* 16. (*Forsan a ** skella *elidere, adfligere, nisi directe a Gr.* σκάλμη *gladius Thracicus*).

Skamm-lífr *brevi, vita fruens H. III* (*Vid.* skammr *&* líf).

Skammr *l.* fkamr (*f.* fkavm *n.* fkamt) *brevis* † *GS.* 19. (*Forsan ab obs.* fká *secare, qvod mire convenit: Gr.* σχάω *seco*). *Cfr. CKart.* fhama *parvus, Pers.* kam, kem *parvus, paucus deficiens cet. Vid. Gl. Synt. &* Skemri *infra. Cfr.* Jarpfkamr.

Skamt *brevi AM.* 87. (Skammr).

Skammæir *ævi brevis futuri AM.* 26. *Nominativus singularis, qvis fuerit, mihi plane latet. Pro ista obsoleta voce jam dicitur* ſkammlífir. *Vid.* ſkammr & ævi.

Skap *n. animus, ingenium S. I.* 32. *Alias & propr. forma, Angl.* Shape. *Cfr. Gl. Synt.*

* at Skapa (ek ſkapa, ſkapada *l.* ſkapta). *Alias* ſkepia (ek ſkép, ſkóp) *facere, creare, formare, decernere. AM.* 47. *concinnaree ordinare, ibid.* 49. *instituere. Cfr. Dan.* ſkabe, *Germ.* ſchaffen, *Angl.* ſhape, *AS.* ſceapian; *Al.* ſcapan, *Samscr.* ſcafana. *Ab ant.* ſká *secare, vet. Svec.* ſkapa, *Gr.* σκάω *). *Vid. Gl. N.*

Skap-daudi *morte dignus AM.* 57.

Skapliga *consentaneo l. ut expectandum erat AM.* 74. (Skap).

Skapligr *congruus. AM.* 90. *Cfr. Angl.* ſhapely. (Skap).

Skarar *capita G. II.* 19. *Vid.* Skavr.

Skarar-fiall *mons crinium* ɔ: *caput. V.* † *GS.* 18. *Vid.* Skavr & fiall.

Skardr (Skarþr) *accisus V.* 6. *Accisus l. defectus AM.* 100. Skard *incisura, hiatus — a* ſkera *secare.* Olafsen *in Gl. Diatr. putat hanc vocem convenire Angl.* ſhort, *Dan.* kort, *Germ.* kurtz, (*Pehl.* khord, *Pers.* kurd, kutah, *Samscr.* kuriada), *Lat.* curtus. *Vid. ibid.* Skerdr, ſkardr.

Skarpliga *aspere AM.* 41. (Skarpr *asper, acutus Dan.* ſkarp, *Germ.* ſcharf, *Angl.* ſharp, *AS.* ſcearp, ſcærp, *Curd.* ſsraf, *COss.* ɀirg. *Vid. Gl. Or. S. — a* ſká *l.* ſkera *secare*).

Skarþr *vid.* Skardr.

Skaſs *n. furia l. gigantea mulier H. II.* 35. *Obs.* 75.

Skatalvndr (*vid. ind. nom. propr.*) Skati *princeps, heros G. II.* 14, *Zend.* Schatrao; *Pers.* Schah. *Vid.* * Skatnar.

* Skatnar *viri; olim forsan in Sing.* Skati (*supra*). *Skatii, norvegici illius principis, milites hocce nomen sibi specialiter adsciscere potuerunt, qvamvis olim diu in septentrione vel extra ipsum notum fuisset.*

Skavp *l.* Sköp *pl. fata, passim* **). Skavp lætt hon vaxa ɔ: *Destinata ad maturitatem perduxit l. accrescere fecit AQ.* 41. At ſkavpom *congrue GG.* 4. *Hinc recentiorum* óſkavp (*sinistra l. dira fata*) *— qvod autem jam in Islandia de re qvalibet stupenda l. insolenter grandi dicitur, & non qvidem inepte, cum respiciatur nom. sing. hujus vocis* Skap (*supra*). *Dan.* Skjebne.

* Skavr

*) *Hinc Isl.* Skapari *ordinator, creator Dan.* Skaber *&c. COss.* Skchana, *Samscr.* Schaba.

**) *Notat præterea genitalia virilia AS.* Scape, *Lat.* Scapus. Olafs.

* Skavr *l.* Skör (*Genit.* Skarar) *caput l. crinis G. I.* 13. *G. II.* 9. *HM.* 19. *Obs.* 36. *in pl. V.* 22. *Cfr.* A) *Gr.* καρη, κορρη *caput*, *COss.* Ssaro, Ser, *Tscherk.* Tſcha, Sch'ha, *Curd.* Sser, *Pers.* Ser, *Afg.* Ssaro, *IBeng.* Ssir, *Malt.* Ser, *Sanscr.* Schera, *Zig.* Tſcharo. B) *Gr.* κορρη *crinis*, *CC.* Tſchara, *And.* Ssirgi. *Adde Pers.* Shar *l.* Schar *pilus*, *Lat.* cirrus. *Cfr. Gl.* Hv. *voce* all-skörvgr.

Skavztv (*pro* Skautstþú) *vid.* at Skióta.

Skeid *S. II.* β. *vertit Olafsen* (*analogiam Anglosaxonici sermonis secutus*) *pars, portio, sors.* Skid *schidium unde etiam, Germ.* Scheit *l.* Scheid *idem forsan originitus notavit,* a ſkilia *olim forsan* ſkiþia, *unde* ſkída *idem* (*cfr.* Skin, Skynia), *Germ.* ſcheiden, *Lat.* scindere *separare*, *AS.* ſceadan, *MG.* ſkaidan, *Pers.* schiden, *Gr.* σχιζειν, *Sanscr.* chettun. *Ejusdem originis esse videtur Lappon* Skeide ☞ *campus l. regio inter duo flumina* (*ab iis nempe divisa l. separata*). Skeid *f. navis* (*AS.* ſceid) *ita dici potest a dividendo aquas veloci cursu, nisi derivari debeat a* Skíd *asser. Cfr. Gl. N. ubi vox haecce &* Skeid *cursus, ducuntur a* Skiótr *citus.* Skíd *&* Skeid *propter diversam veterum scribendi rationem eadem vocula esse potest. Vid.* Skeid, Skíd *n.*

Skeid *n. cursus H. II.* 38. *Proprie, curriculum vel spatium loci aut temporis, forsan ab obsol.* ſkiþia *pro* ſkilia *scindere, dividere, separare. Vid.* Skeid *s. et Gloss. N.*

(at) Skeika (ek ſkeika, ſkeikada) *proprie: vacillare, in lapsum ferri, aberrare GG.* 14. *Obs.* 14. *Cfr.* Skaka *supra.*

(at) Skélla (ek ſkélli, ſkélda, ſkéldr) *ferire, tundere.* Skeldi fót vndan *pedem violenter succidit AM.* 47. *Lat. obs.* cellere.

* Skémma *f. promtuarium GS.* 7. *Cfr. Germ.* Scheune *Horreum, Angl.* Shed (*caedes, casa, aedicula*) Shambles (*macellum*). *Adde Gr.* σκαμμα, σκετα, σκηνη.

* Skemri *comparat.* Skemstr *superl. a* Skamr l. Skammr *brevis* (*supra*).

(at) Skémta (ek ſkémti, ſkémta) *delectare, tempus fallere* (*ludere, jocari*) † *GS.* 24. *Tart.* ſchem. *Forte a* ſkamr *brevis, quasi dixeris: tempus adtenuare l. brevius reddere. Hinc Dan.* Skjemt, (at) ſkjemte. *Cfr. Germ.* Scherz, scherzen, (Kurzweil), *Angl.* jeſt (*to*) jeſt.

(at) ſképta (ek ſképti, ſképta, ſképtr) *manubria adcommodare* (*hastis cet.*) *AQ.* 40. *a* * Skapt *hasta l. manubrium hastae. Adde Gr.* σκηπτρα.

(at) Skéra (ek skér *l.* skerr, skar, skorinn) *secare* (*v. c.*) *lacerare G. I.* 13. Skéra or *exsecare GS.* Skéra á háls *cervicem*

cervicem amputare AM. 74. *Dan.* ſkjære, *Germ.* ſcheren, *Angl.* ſhear, ſhare, *AS.* ſcaran, ſceran, ſcyran, *CBrit.* ysgar. *Cfr. Gr.* κείρειν & ξυρεῖν *). *Adde Lit.* ſkirru *separare* (at) Ská *secare* (*Gr.* σκάω). *Vid. Gl. N. GS.*

Skeyti *n. telum S. III.* 52. *secundum G.* Magnæum *sed dat. nom. subst.* ſkeytir *jaculator sec.* Olafsen. *Vid. ibid. Obs.* 62. (*Cfr.* Skióta, Skyti *infra*).

Skeþ *pro* ſkæþ *l.* ſkæd **) *noxia, perniciosa S. III.* 52. *In masc.* Skædr, (*Dan.* ſkadelig, *Germ.* ſchadlich, *AS.* ſceaþ, ſcæþa, *Gr.* σχέτλιος) *alias proprie acutus, mordax a* Ske, Skæ *damnum noxa unde cet. unde* skedia, skada & ſkadda *nocere cet. Dan.* ſkade, *Germ.* ſchaden, *AS.* ſcedan, ſceddan, *MG.* ſkatjan, *cfr. COss.* ſsatin *frango, it.* Skadi, Skadd *damnum detrimentum, Dan.* Skade, *Germ.* Schade, *Al.* Scadun, *Angl.* Scath, *AS.* Scaþa, Scedd *quorum etymum rite quærendum videtur in* ſká, (ek ſkæ, ſkada) *secare, lædere, Gr.* σχάω. (*Cfr.* ſkadligr, *Dan.* ſkadelig, *Germ.* ſchadlich).

Skialdborg *f. vallum clypeis constructum B. II.* (*Interdum* Skjaldborg & *originitus quidem dicitur munimentum quodvis protectorium*). *AS.* Scildburh. *Vid.* Skiöldr & Borg.

Skialdmey *Amazo* (*Verbotenus: virgo clypeum gestans*) *AQ.* 16. *Obs.* 75. *Dan.* Skioldmö. (Skiöldr &, mey).

(at) Skiálfa (ek ſkélf, ſkalf) *tremere AM.* 48. *Dan.* ſkjælve — *AS.* ſcylfan *vacillare. Cfr. Angl.* ſhiver, *Gr.* σκύλλω *jacto, Lat. ant.* cilleo *verto, moveo, isl.* ſkélfa *quassare, movere*).

Skiavldr *vid.* Skiöldr.

Skickia *f. palla, toga AM.* 46. *Forsan originitus* Skytkia *a* Skaut *velum, tegmen cet. Cfr. Gl. Synt. voce* Skaut.

Skíd *n.* A) *schidium, assula* ***) (*v.* c.) *l.* B) *vagina* (*pro* Skeid *f.*) *HM.* 15. *Obs.* 41. A) *Prima signific. Germ.* Scheit, Scheid, *Angl.* Shide, *AS.* Scide, *Lat.* Schidium, *Gr.* σχίδη, σχίδαξ σχίδαξ. B) *Altera signif. Dan.* Skede, *Germ.* Scheide, *Angl.* Sheath, *AS.* Sceaþ, *Al.* Skeida — *a* ſkíd *asser, schidium, proprie igitur:* lignea, *cum tales primum in usu fuerunt.* (*Ejusdem originis videtur esse Isl.* Skeid, *Dan.* Skee *cochlear, it. pecten telæ l. spatha textoria; sic alia ipsius rei denominatio* Spónn, *Angl.* Spóon *ab, AS.* Spon, *isl.* Spánn *l.* Spónn *assula, ramen-*

---

*) *Hinc isl.* Skvrdr *tonsura cet. Gr.* κουρά.

**) *Aliud est* ſkéd *fæmin.* τε ſkédr *factus, a verbo defecto* ſké *fieri, Dan.* ſkee &c., *Pers.* ſchyden. *Hinc isl.* ſkédi *factus sum, CTscherk* ſched *fui.*

***) *Cfr. Pelv.* Dſjiba, Tchipa (*schidia, cremia*) *lignum igni destinatum.*

ramentum ligni). *Hác etymologiá composita sine ullo glossatorum adjumento, eam fere universam reperi in Gl. N.* (*voce* Skeid) *quod prius non perlegeram. Illis jam addere liceat quod Gr.* σπαθη *ramus cet. unde latinum* ſpatha *nostro* ſpánn *convenire videatur.* (*Notat præterea* Skíd *l.* Skídi *α*) *in specie asseres cursorios Dan.* Skie *l.* Skier *it. β*) *soleas eqvorum, qvos prisci boreales, uti Islandi hodierni, interdum é fissis cornubus l. lignis forsan fabricarunt*). *Vid.* Skeid *supra.*

Skídijárn *n. lamina ferrea aut* vaginæ assveta *aut* ſchidiis ſcindendis deſtinata (*cum sensus lineæ præcedentis foret:* Traxerunt ê ſchidiis *l.* lignis ſectis) *HM.* 15. *Obs.* 41. *Versio interpretum:* lamina —— assulæ similis *minime mihi placet. Circa etymum cfr. meret obsol.* ſkída *scindere. Vid.* Skíd *&* Járn.

Skil *rationes AM.* 9. (*proprie distinctio, distincta ratio, alias etiam discrimen*), *Angl.* Skill. *Vid.* at Skilia.

(at) * Skilia (ek ſkil, ſkilda, ſkilinn *l.* ſkildr), A) *separare, dirimere AM.* 29. Skildoz vegir þeirra *distracta sunt itinera eorum AM.* 34. Skiliomk heilir *disjungamur salvi S. I.* 53. B) *intelligere G. I. SL.* α) *Dan.* ſkille, *Germ.* ſcheiden, ſchieden, *AS.* ſcylan, ſceadan, *MG.* ſkaidan, *Pers.* schiden, *Lett.* ſkaitun. *Cfr. CBrit.* cilio *abire, disjungi, Lapp.* skilgydam, (*isl.* ſkiliaz, ſkilia vid). β) *Angl.* skill *&c. Quibusdam* a ſká *secare dividere s. Vid. Gl. N.*

(at) Skína (ek ſkín *l.* * ſkínn, skein, skininn) *splendere S. II.* α. 23. *AQ.* 29. *Adde Dan.* ſkinne, *Angl.* ſhine, *Al.* ſcinan, *Lap.* ſkuonjam. * Skin, *splendor, lumen* (*Dan.* Skin, *Germ.* Schein, *Angl.* Shine, *AS.* Scine, Scinna *). *Cfr. Isl.* Skíma *lux* (*parva, crepera*), *AS.* Scima *splendor, fulgor, it. crepusculum MG.* Skeima *lucerna, Pers.* Schima *lux* (*H.*) *Arab.* Schem *candela* (*W.*) *Hebr.* Schem *sol. &c. adde Germ.* Schimmer *splendor p. p.*

Skiól *n. præsidium G. II.* 34. *Proprie operimentum, tegmen, it. Latebra. Cfr.* ſkýla *tegere, protegere, occulere* (*forsan v. c.*). *Dan.* Skiul, *Angl.* Shelter. *Adde Pers.* Schal (*vulgo anglice scriptum* Shawl) *i. e. pannus qvo vestiuntur mulieres.*

Skiórá *S. II.* β. *Vid. omnino Obs.* 6. *ad eundem locum.*

(at)

*) *Etymum vocis quærendum forsitan est in verbo* ſkilia (*olim* ſkiþia, ſkidia) *dividere separare* (*de qvo s. l.*) *nam atris nubibus divisis vel separatis splendor cæli mortalibus apparet. Hinc etiam* Skyn, Skynia *i.* Olafsen *a nostro recte deduxit Dan.* ſkiön *nitens, pulcher* (*Germ.* ſchön, *Angl.* ſheen, *AS.* ſheen, ſceone, ſcene, ſcon *&c.* *Adde Isl.* ſkininn *albidus.*

(at) Skióta (ek skýt, skaut, skotinn) *jaculari AM.* 41. Skióta of öxl *post humeros rejicere GG.* 6. Skauztv for mik *mihi objecisti GG.* 3. *Proprie: cito mittere l. vehere a* Skiótr *citus infra*, - *Dan.* skyde, *Germ.* schiessen, *Angl.* shoot, shed. *Alias protrudere cet. AS.* sceotan, *CBrit.* saetu, saethuttu, *Lit.* szauti. *Vid. Gl. N.*

Skiótliga (*alias* skiótt) *cito*, (*v. c.*) *celeriter. AS.* sceotend, *Angl.* swiftly. (Skiótr).

Skiótr *citus* (*v. c.*) *it. celer, festinus. Angl.* swift, *CBrit.* esgud, *Pers.* zud, *Kurd.* sut, *ISamscr.* sjada, *Beng.* sitao, *Cfr. Gr.* σχεδιος *extemporaneus, subito factus Pers.* Schitai *festinatio* schitasten (*isl.* skiótast) *festinare, properare* &c. *Vid.* Skióta, Skiótliga, Skióta.

* Skip *n. navis, navigium. Dan.* Skib, *Germ.* Schiff, *Angl.* Ship, *AS.* Scyp, Scip, *MG.* & *Lapp.* Skip, *Al.* Scef, Sceph. *Adde Gr.* σκαφη, *Lat.* scapha. *Cfr. Gl. Synt.*

(at) Skipa (ek skipa, skipada) *ordinare, consulere S. I.* 49. *AS.* scipan, *Al.* scaphan. *Hinc forte Dan.* skaffe, *Germ.* schaffen. *Cognatum verbo* (at) skapa *supra.*

Skipa-lid *n. copiæ navales S. II, a, AS.* Sciplid. *Vid.* Skip & Lid.

Skips-bord *n. ora navis V.* 31. *Vid.* Skip & Bord.

(at) Skipta *l.* skifta (ek skipti, skipta, skiptr), A) *partiri, dividere & transl. evenire.* Skiptiz skapliga *exiit res consentaneo l. ut expectandum erat AM.* 74. B) *mutare, commutare S. I.* 38. At skipta málom *verba commutare HM.* 9. *Dan.* skifte, *Germ.* schiften, *Angl.* shift, *COss.* iwin, *AS.* sciftan. *Cfr. Pers.* Dschift *l.* Tschift. *Par, bini — & nostra:* Skipa, Skapa, Skipta, Skilia.

* Skír *l.* * Skírr *) *depuratus l. splendidus* (*de metallo pretioso*) *AQ.* 41. *Idem, fere qvam isl.* skiær *serenus; proprie, ut videtur, purus, it. clarus, conspicuus, pulcher. Dan.* skiær, *Germ.* schier, *Angl.* sheer, *AS.* scir, scire, *MG.* skir, *Al.* shiere, *Pers.* schid, *COss.* ssidag, *Tschets.* ssirli, *Zend.* zrirao, *Sanscr.* cir. *Hinc isl.* skíra *purgare dilucidare* (*it. baptizare*) *MG.* skeirian, *Germ.* schieren, scheuren, *Dan.* skure, *cfr. Pers.* sjisten *ablavare, lavare — adde Lapp.* skurram *perluceo it. MG.* Gaskeiriths *dilucidatio. Qvidam illam vocem deduxerunt a Pers.* Skior *ignis, mihi ignoto; cfr. isl.* Skin *lumen, splendor s. Vid. Gl. Synt.*

Skír-

*) *Aliter scribitur isl.* Skir *l.* Skyr *lac coagulatum — qvod ortum videtur a Pers. Pelv. & Curd.* Schir (Skir) *lac, CTschets. & Ing.* Schirre. *De verbis* skíra & skyra *vid.* S. Eg. Sk. *p.* 214. *Ed. H.*

Skírleitr *f.* Skírleit *AQ.* 37. *prædita vultu* candido (interpr.) *mallem dare: sereno nam Gudruna, enormem ultionem moliens, hilaritatem primum simulavit.* (Skírr *l.* Skír).

* Skiöldr *l.* Skiavldr *scutum, clypeus. Dan.* Skiold, *Germ.* Schild, *Angl.* Shield, *AS.* Scyld, Scield, *Al.* Scild, *CBrit.* Ysgwydd. *Cfr. Gr.* σκυ]ος *).

Skiöldúngr *Rex, dux S. II.* ß. 44. *Forsan a* Skiöldr *clypeus, quorum genera* her-skiöldr (*clypeus*) *bellicus*) *&* fridskiöldr (*cl. pacis*) *signa erant belli incepti aut finiendi, et pro imperatorum lubitu elata fuerunt. Notum alias est duo diversa regum stemmata unum Danicum, alterum Norvegicum, illam adpellationem sibi adqvisivisse (desumtam á nomine proprio* Skiöldr). *AS.* Scylding, *qvod tamen in specie dicitur de Skioldungis, Daniæ Regibus e* Skioldi *propagine.*

(at) Skoda, Skoþá (ek ſkoda, ſkodada) *speculare H. I.* 26. (*Alias videre, spectare, contemplari*). *Dan* ſkue, *Germ.* ſchauen, *AS.* ſeavian, *Al.* ſcouuan, *Gr.* σκοπεω, σκοπιαζω, *Angl.* gaze, *Finn.* cazom. *Cfr. Angl.* ſhew, ſhaw. *Hinc AS.* Scad *ratio, distinctio & Angl.* Scout *explorator. Cfr. obsol.* at Skiá, *videre, revidere.*

Skógr *m.* A) *sylva B. II.* B) *Exilium l. proscripti conditio AM.* 97. *Hinc Isl,* Skógar-madr *vir proscriptus. Prima & propria significatione. Dan.* Skov, *CSchalch.* Ggö. *Cfr. COss.* Chogh *mons. De origine vocis consule Gl. T. I. voce* * Heimir, *& nostrum* Ský *tegmen, umbra.*

Skokr *m. qvassator.* Skokr bitvls *qvassator capistri i: eqvus HM.* 15. *Alias inusitatum. A verbo* at Skaka *supra. Cfr. AS.* Scucca, *MG.* Skohſla *dæmon.*

(at) Skolla (ek ſkolli, ſkollda) *in sublimi jactari V.* 35. Interpr. *Hærere, pendere, in conspectu esse* B. H. Lex. Isl. *Cfr.* skrolla *pendulus adhærere &* skolla *in Snorronis* Saga Harald. hardráda *Cap.* 15. *qvod interpr. dedit:* frigidum se præbere; B. H. *irridere, insultare. Origo & significationes hujus apud veteres raro occurrentis verbi non satis dilucidata sunt. Cognatum huic videtur aliud* at Skélla *supra, unde* Sköll *cachinnus. Cfr.* skollvís *infra.*

Skoll-

*) *Hinc vet. isl.* ſkialda *protegere AS.* ſcildan, ſcyldan, *Angl.* ſhield. *Cfr. Angl.* Shelter *refugium, protectio cet. qvod tamen potius ab isl.* Skiól, *Dan.* Skiul *tegmen, refugium, operimentum, tegmen unde* ſkýla *velare, protegere Lat. obs.* culo *rec.* occulo.

Skollvís *) *vafra, astuta vulpis instar, H. II.* 34. (Skolli *vulpes*). *Cfr.* (at) Skolla.

Skolvþ *pro* skulúit *l.* skulit *AM.* 45. *Vid.* ek Skal.

Skorinn *vid.* at Skera.

* Skórr *l.* Skúrr *m. Calceus G. I.* 8. *Obs.* 15. *Adde Dan.* Sko, *Angl.* Shoo *l.* Shoe, *AS.* Sco, Scoh, Sceo, *MG.* Skoh, *Al.* Scu, *CChuns. & Anz.* Tschegma, *Tus. Dig.* Zuiuk. *Adde Gr.* σικχας *calceamenti genus, it. cfr.* Skædi *calceamen*; *CBrit.* Esgid *ut puto MG.* Skaud *unde* Skaudaraip (*q. d. isl.* Skædareip) *calcei lorum, corrigia, forte a Gr.* σκυτος *corium, pellis, quod a* σκυω *sero.* (*Circa etymum cfr.* at ská *l.* skera *secare, terere*) *vel etiam* Ský *tegmen.*

Skravk *l.* Skrök *n. vaniloqvia, commenta H. II.* 34. *Hinc* Skröksaga *fabula* Skrökva *mentiri,* Skrækr. *Cfr. tamen Gloss. Synt.* Skræcton *infra.*

(at) Skreyta (ek skreyti, skreytta, skreyttr) *exornare G. II.* 19. *A* Skraut *splendor, in specie vestium*; Skrúd *l.* Skrúdi *vestitus, præsertim lautior, unde Isl.* skrýda *vestire, Angl.* shrowd, *AS.* scrydan; Skrúdi *vestitus, ornatus, AS.* Scrud *ab AS.* screadan, *Angl.* skred, *MG.* skreitan *dissecare, unde Dan.* Skræder *sartor. Cfr.* * Skrautgiarn * Skrautudr *supra &* skrýda *infra.*

(at) Skrída *l.* skríþa (ek skríd, skreid, skridinn). A) *serpere, repere S. II. a.* Skridinn *perreptatus AQ.* 32. B) *Currere* (*de navibus*) *G. II.* 15. Skríþiat þat skip *Non provehatur* (*l. neqvaqvam moveatur*) *navis ista H. III.* 30. C) *Asseribus cursoriis vehi, Finnorum l. Lapponum modo. Hinc nomen gentis satis antiqvum* Skríþ-finnar *l.* Skridfinnar, *AS.* Scrid-finnas, *exteris scriptoribus olim* Scritofini; *AS.* scridan *vagari; hinc etiam AS.* Scriþ *baserna, currus, isl.* Skrid, Skriþ *cursus cet. Cfr. Dan.* skride, *Germ.* schreiten, *Angl.* stride, *Sanscr.* shritioti.

Skript *f. pictura G. II.* 14. *Obs.* 46. *Lat.* scriptura *cet.*

Skríþinn *vid.* Skrída.

Skræcton *f. Lamentatio AM.* 60. *inusitate a* Skrækr ɔ: *Dan.* Skrig, *Germ.* Schrey *&c. Forte cognatum* τῳ, *Isl.* Skravk. *Cfr. Dan.* Skrigen, *Germ.* Schreyen, Geschrey, *Angl.* Screeking, Screaking, *Sanscr.* Schrada **). *Cognata sunt isl.* skrækia *lamentare, ejulare, Pers.* grikten, egschrikten (*H.*) *&c.*

Skúa

*) *Schevingius per conjecturam vertit: loqvacula. Vox alias, ut puto, inaudita est.*

**) *Hinc forte isl.* Skræda, Skræfa *vaterra, homunculus mollis & timidus.*

Skúa *vid.* Skórr.

Skvld *f. necessitas l. eventus futurus GG.* 4. (*Recentioribus: debitum*) *AS.* Scyld. *Alias fuit nomen unius e Partis borealium. Vide Obs. 6. ad H. II.* (A Skvlu *fore debere*; *Angl.* fhould, *Dan.* fkulde, *Germ.* follen, *MG.* fkulan, *AS.* fculan, fcylan, fcealan; *cfr. Pers.* schyden *l.* sjyden *fieri. Vid.* ek Skal). *Cfr. Dan.* Skyld, *Germ.* Schuld, *Angl.* Guilt, *AS.* Scylde, *MG.* Skula; *Lit.* Skola.

(at) Skvnda, Skynda (ek fkvnda *l.* fkyndi, fkundada *l.* fkynda) *festinare OG.* 24. *AS.* fcundan, fcyndan, *Angl.* fcuttle *it.* fcud *subito abire*, *Pers.* fchud *ire* (*W.*) *Cfr. Lapp.* skindig *inqvietus*, *Sanscr.* scanda *celer it.* Scandam (*isl. & Dan.* Skynding) *celeritas* (*festinatio*). *Vid.* ** Skyndir. *Cfr. Angl.* sudden.

* Ský *n. nubes H. III.* 13. *Primario sensu velamen, tegmen, AS.* Scua, Scuia *umbra*, *isl.* Skvggi, *CBrit.* Cysgod, *Lapp.* Suoivan, *Pers.* Suehi (*H.*) *it.* Saieh (*W.*), *Turc.* Schioga. *Cfr. Angl.* Sky aër, *cælum. Cfr.* Skiöldr, * Skórr, *it. Gl. N.* *).

Skylac *pro* Skal ek *debeo* l. fkuli ek *debeam H. I.* 33.

Skyli *pro recent.* Skyldi *O.* 30. *&* Skylim *pro* fkulom *HM.* 29. *Vid.* ek Skal.

(at) Skynia (ek fkynia, fkyniada) *dijudicare, explorare S. II.* β. *Alias intelligere CTart.* tfchynemen, *Pers.* fchynakten, dchyniden, *Pelv.* fchenasnefchné. *Cfr. Pelv.* fchenah (*isl.* fkyniar) *intelliget. Aut est derivandum a* Skin (*splendor*) *supra*, *aut directe a verbo* fkilia *s. olim forsan* fkiþia *scindere, dividere cet. q. v. unde etiam* fkil *rationes*, fkilningr *intelligentia cet. Cfr.* Skíd, Skilia, Skin. *A* Skyn *ratio, intelligentia*, *Dan.* Skiön, Skiönne, *Pelv.* Schenafeha.

Skyti *m.* (*hodie* Skytta) *jaculator V.* 8. *Voci huic, ut videtur, Scytharum nomen originem debet. Dan.* Skytte, *Germ.* Schütze, *Angl.* Shooter, *AS.* Scytta, *Livon.* Skytta, *Lett.* Szauti (at Skióta).

Skæra *f. pugna AM.* 47. (at Skera).

(at) Skæva (ek fkæva, fkævada) *volitare l. grassari H. II. H. III.* 3. Skæva ver lérom *grassantes nos exhibuimus l. grassaturam fecimus AM.* 96. Skævadi *magnis gressibus processit AQ.* 37. *Obs.* 150. *Verbum hocce jam dudum obsoletum evasit. Hinc nomen eqvi, qvem cantilena antiqva Eddæ prosaicæ* Helgio Haddingia skato *attribuit*, Skævadr *s. velox cursor*, *MG.* ske-vian. *Cfr. Dan.* fvæve, *Germ* fchweben, *Angl.* wawe. *Cfr.* Skævandi.

Skæ-

*) *Hinc isl.* fkyggi *obumbro*, *Dan.* fkygge (befkygge), *Gr.* σκιάζω.

Skævandi *OG.* 29. *verterunt interpretes* claudicans, *nescio qua ratione* *). *Dicitur de matre Atlii in Glukungos sæviente. Puto contextum illa voce innuere festinationem l. rapacem gressum, ad efficiendam necem herois antequam amasia ejus, Oddruna nempe, illi succurrens et jamjam carcerem cernens, advenire posset. Vide* at Skæva *supra.*

(ar) Slá (ek *slæ, sló, *sleginn) *ferire jactare S. III.* 17. *Cudere V.* 5. *Dan.* slaa, *Germ.* schlagen, *Angl.* slay, slap, slash, *AS.* sla, slan, *MG.* slahan (*præt.* sleh), *CBrit.* lainio, lachio, *COss.* zawin. *Adde Gr.* θλάω *elido, frango unde* θλάομαι *confundor. Cfr.* Sleginn *infra.*

Slagr *m. pulsatio* (*citharæ*) † *GS. Nomen carminis l. melodiæ* Gunnars Slagr *occurrit in antiqua narratione* Normagestsþáttr. *Cfr. Dan.* Slag (Harpeslager), *Germ.* Schlag (Harfen-schlager), *Angl.* Slash, *AS.* Slæge *cet.*

(ar) Slátra (ek slátra, slátrada) *mactare AM.* 19. *Dan.* slagte, *Germ.* schlachten, *Angl.* slaughter (at Slá *supra*).

Slaung *vid.* Sleyngia.

Sledi (Sleþi) *m. traha B. I.* 15. (Slædr *vestis promissa, syrma;* Slódi *quicquid tractum;* Slíd *T.* 1. *p. p. ab etymo Islandis jam ignoto, originem traxerunt, superest tamen forsan in Angl.* slide, *AS.* slidan, *CBrit.* llithro *labi, prolabi, pedibus aut trahis per glaciem vehi — quæ omnia fortassis orta sunt ab isl.* lída *supra. Dan.* Slæde, *Germ.* Schlitte, *Angl.* Sled, Sledge. *Verisimiliter ab obsol. isl.* slidr *pro* slettr *planus, æquus* (*ut vult. Johnsonius in Gl. N.*) *AS.* slid, slyd, *cfr. Dan.* slæbe, *Germ.* schleppen *trahere. Vid* *Slid, Sléttr, Slód.

*Sleginn *cinctus l. munitus AQ.* 14. *Circumfusus l. circumspersus H. III.* 42. *Alias etiam obductus.* (*Vid.* at Slá).

Sleipnir *nomen proprium equi Othiniani — sed B. I.* 15. *forsan de equo quovis dictum est. Vid. ind. nom. pr.*

*Sléttr *planus, lævis OG.* 3. *Adde Dan.* slet, *Germ.* schlecht, *Angl.* slight *l.* sleight, *it.* sleek *cet. AS.* slith, slik, *MG.* slaihts, *Al.* sleht, *Gr.* λεῖος, λειώδης.

(at) Sleyngia (ek sleyngi, slaung). *Alias* slaungva *l.* slöngva (ek slöngvi, slöngda) *jactare AM* 43. Slaung vpp skyldi viþ rá *Attulit scutum in l. juxta antennam H. II.* 30. *Dan.* slynge, *Germ.* schlingen, schleudern, *Angl.* sling, *AS.* slingan. (Slânga *funda, Dan.* Slynge, *Germ.* Schlinge, *Angl.* Sling, *Finn.* Lingo, *Lett.* Linga). *A* slá *s.*

Sleþa *vid.* Sledi.

Slíkr

---

*) *Deduxerunt verisimiliter vocem hanc a* Skeifr *scævus, Gr.* σκαιός.

Slíkr *talis, tantus it. hicce, is. Dan.* slig, *Germ.* solcher, *Angl.* such, *AS.* swilc *l.* swylc, *MG.* svaleiks, *Al.* soliche; *Isl. olim, ut videtur* svalíkr *l.* solíkr. *Gl. Synt.*

(at) * Slíta (ek slít, sleit, slitinn) *rumpere, disrumpere, discerpere; terere.* Slíta málom *rumpere pacta S. I.* 32. Slíta svefni (*alterius*) *soporem rumpere H. B.* 8. Sleit fróþafrid *pax integra rumpebatur H. I.* 13. Slíta aldri *ætatem terere HB.* 13. *Adde Dan.* slide, *Germ.* schlitzen, *Angl.* slit, *AS.* slitan, *Al.* slizan. *Cfr. isl. & Angl.* Slit, *AS.* Slite *ruptura; dissolutio* *), *&* Slitna *infra ut et MG.* gasleithian *jacturam facere;* omnia *forsan a* Slá (*supra*).

(at) Slitna (ek slitna, slitnada) *disrumpi AM.* 34. *Dan.* slides *cet.* (*Vid.* at Slíta).

Sliþrar *nefariæ l. infernales G. H.* 5. *Obs.* 23. *Optime deducendum videtur a MG.* sleidja *sævus, atrox, unde* sleithjan *nocere.*

Sliþr-beitr *AQ.* 22. *Lethea acie præditus l. lacunis obtusus.* Interpr. *Vid. ibid. Obs.* 88. *Forte ab obsol. isl.* slidr *pro* slettr *planus (quod talis acies semper sit obtuso). Verti etiam potest* (Slídr-beitt sax) *sica vaginæ assveta l. e vagina currens vel tracta. Vid. supra* Sliþrar, Sax *&* beita.

Sliþrfengligr *atrox l. infernalis GH.* 1. *Obs.* 5. *Vid.* Slíþrar, Sliþrbeitr.

Slód (Slóþ) *f. via trita S. II. a. (per quam serpens se traxerat l. repserat) AS.* Slade, *Lapp.* Luod, *cfr. Angl.* Slot *vestigia ferarum. Vid.* Sledi.

* Slúnginn *respersus, circumcinctus, involutus H. III.* 36. — *Adde Dan.* (at) slynge, *Germ.* schlingen, schlängeln. *Cfr.* Sleyngia *s.*

* Slæfr *l.* Slævr. *Alias frequentius* slærr, slióir *hebes, obtusus S. II.* β. 30. *In Gl. N. allegantur vet. Germ.* schlarr *stupidus; & Gr.* γλοιος, γλαμς, *invalidus it. AS.* slaulice, *AS.* slowly *tarde, pigre.*

Slægr *callidus l. astutus H. III.* 11. (*Originitus, ut videtur, ferire cupiens, frequenter feriens, a* Slá *supra; ita Islandi adhuc dicunt* slægr hestr *equus calcitrosus;* at slá *calcitrare*). *Dan.* slu, *Germ.* schlau, *Angl.* sly.

(at) Slækia (ek slæki, slækta) *cogere, inferiores reddere AM.* 99. (*a* Slakr *remissus, laxus, Dan.* slap, *Germ.* schlack, *Angl.* slack, *forsan v. c.* Slækia *vestis dissoluta & demissa Dan.* Slöjkjole; *cognata sunt:* Slækia *lungurio imbecillis;* Slæki *fæmina pigra Dan.* Slöje *cet.*) *Cfr. Angl.* slucken, *Dan.*

*) *Hinc Isl.* sleita, *discordia, lis* (*genit.* likis) *oliam etiam, Festa testante,* Slit.

Dan. slappe; *isl.* slikia *polire*, *Angl.* sleek *) *p. p.*

Slævo *vid.* Slæfr.

Smán *turpitudo GG. 7. Obs. 19. Germ.* Schmach (at Smá, *Germ.* schmähen, *Dan.* for-smaa *vilipendere*, *contemmere*, *originitus ut puto*, *minuere*, *inferiorem reddere*, *a* smárr *parvus*, *vilis Dan.* smaa, smal, *Angl.* small, *AS.* smal, smeal, *Al. & vet. Germ.* smal, smahera (*rec.* schmal), *CMingr.* smia, *Gr. Jon.* σμικρος, *cfr. CBrit.* Ysmola *levis*; *Gr.* ψάω, ψαιω *comminuo*. *Cfr. isl.* Smálki, Smælki, *Al.* Smalaz *res minuta*, *ut & Gl. Synt.*; *it. N. voce* Smalmenni.

(at) Smída, smíþa (ek smída, smídada) *fabricare V.* 14. *Dan.* smede, *Germ.* schmieden, *AS.* smidian *polire*, *planare*, *fabricare*, smitan *percutere*. *Angl.* smite *ferire*, *percutere*, *quod fabris proprium est*, *omnia forte ab AS.* smeþe, *Angl.* smooth *lævis*, *planus*. *Vid. Gl. N.*

Smidia *f. officina V.* 16. *Dan.* Smede, *Germ.* Schmide, Schmiede, *Angl.* Smithy, *AS.* Smidda. (Smídi *opificium*, *AS.* Smide, Smiþe *vid.* Smída).

Smidr *m. faber. Dan.* Smed, *Germ.* Schmid, *Angl.* Smith, *AS.* Smiþ. *Vid.* Smída, Smidia.

(at) Smiúga (ek smýg, smaug *l.* smó, smoginn) *irrepere*. Smvgo í gvdvefi *irrepserunt divinis textilibus HM.* 16. *Obs.* 48. *Clarius ita explicatur: Irrepserunt in eximia* (*l. bellica*) *textilia. AS.* smugan, smuan.

Smó *vid.* Smiúga.

Snar-lyndr *animo alacris S. I.* 43. (Snarr & Lund).

Snarpr *asper*, *acer S. III.* 57. *Hinc isl.* Snerpa *asperare*, *Dan.* snærpe *adstringere*, *constringere cet. Vid. Gl. N.*

Snar-rádr *ad negotia promtus S. II.* 13. (Snárr & Rád).

Snarr *acer*, *alacris S. I.* 10. (*Alias etiam citus*, *celer. Dan.* snar, *Gr.* ψαρος. *Hinc isl.* snart *cito*, *Dan.* snart *mox*, *cito*. (*Forsan a* snúa *infra*).

Snofgr *pro* snæfr, sneyggr *l.* snöggr *alacer*, *citus*, *celer*, *H. II.* 45. *Cognatum est isl.* snúdgr, snúdigr *festinabundus*, *celer*. *Cfr. AS.* snude, *Dan.* snu (*propria significatione*). *Cfr. Germ.* schnell, *AS.* snel. *Vid.* * Snvgga *s. Gl. N. voce* Snúdigr (*omnia a* snúa *s*).

* Snemma *l.* snimma *mature S. III.* 32. *Cito AQ.* 15. *Obs.* 71. *Angl.* soon, *Al.* sona, snegme, *Al.* sniumo. *Cfr. MG.* suns *mox*, *statim*, sniumunde *cito* sniumjan *properare*, *Sv.* snima *nuper*. *Vid. Gl. Synt.*

Snemmr

*) *Cognata sunt isl.* sleykia *lingere*, *Dan.* slikke, lække, *Angl.* lick, *Germ.* lecken, *Lith.* lakti, *Pers.* lekkerden, lisiden, *Gr.* λειχειν *&c.*

Snemmr *l.* snemr *maturius S. III.* 51. *Cfr.* Snemma, Snemst *primo, ut primum AQ.* 15. *Vid.* Snemma.

Sneri *vid.* Snæri.

Snero *l.* Sneru *neverunt vid.* at Snúa.

(at) Snerta (ek snerti, snart *l.* snerta *pl.* snerto *l.* snurtu, snortinn) *tangere H. B.* 8. *Dan.* snerte *ferire. Hinc forsan Dan.* Smerte, *Germ.* Schmerz, *Angl.* Smart *dolor.* (*Verisimiliter a* ner *l.* nærr *prope, sive etiam a* snarr *l.* snar *rapidus cet. infra*).

Snialla *verisimiliter contracte pro* sniall-liga *fortiter S. I.* 9. *Dan.* snildt, snildelig (*sensu aliqvantum mutato*). *Vid.* Sniallr.

Sniallr *alacer fortis H. III.* 27. *Cfr. Dan.* snild, *Germ.* schnell, *AS.* snell. *Vid. Gl. Synt. & VGS.*

(at) Snída, sníþa (ek sníd, sneid, snidinn) — *scindere* (*v. c.*) *dissecare B. II.* 4. *Dan.* snitte, snide, *Germ.* schneiden, *AS. & Al.* snidan, sniþan, *MG.* sneithan, *cfr. Gr.* νυττω *cædo cet. Hinc Dan.* Snit, *Germ.* Schnitt *sectio, incisura.*

Snimma *vid.* Snemma.

Snót *f. puella, virgo, fæmina GH.* 20. *cæt.* (*Forsan a* snotr *infra; eloqventem fæminam Edda prosaica sic appellat, eadem, ut puto ratione adducta*).

Snotr *l.* snotvrr *sapiens S. I.* 8. Interpr. Snotvrt hiarta *acre cor.* † *GS.* 10. (*Alias elegans, it. agilis, alacer*). *AS.* snotr, snotor, *MG.* snutrs. *Cfr. Dan.* net, *Germ.* nett, *Angl.* neat.

(at) Snúa (ek sný, snöri *l.* snera, snúinn) *vertere; contorqvere; nere H. II.* 3. Snöriz ramliga Rán or hendi (*navis*) *fortiter erepta* (*proprie eversa*) *est e manibus Ranæ* (*Thetidis*) *H. II.* 27. *Dan.* snoe. Johnsonio *a Gr.* νεω, *lat.* neo. *Vid. Gl. N. Cfr.* snúaz, snúna, snöri, snæri.

* Snúaz *converti GG.* 8. 9. (*proprie pass. v.* at Snúa). *Cfr. MG.* snivan *ire, it. isl.* snáfa *vagari; vid. Gl. N.*

* (at) Snúna *evenire, vertere. Invenitur etiam, ut interpretes annotarunt, in* Saga Olafs K. helga *apud Ottarem nigrum poetam:* Linns hefir land at vinna þer snúnat ɔ: *Tibi feliciter vertit l. evenit aurum acqvirere,* (at Snúa).

Snvrto *vid.* Snerta.

(at) Snýta (ek snýti, snýtta) *emungere AM.* 81. *Dan.* snyde, *Germ.* schneuzen, *Angl.* snite, snyte, *AS.* snytan, *Finn.* nyisten. *Cfr. Isl.* Snúdr, *Dan.* Snude, *Svec.* Snyte, *Belg.* Snuyt, *Angl.* Snout *rostrum animalium it. Isl.* snudra, *Lapp.* snudam *canum more explorare, Dan.* snaddre *gingrire, deblaterare p. p.* (at Snúa).

Snýz *vid.* at Snúa.

Snæhvítr *nivis instar candidus AM.* 66. *Dan.* Sneehvid, *Germ.* Schneeweifs, *Angl.* white as snow. (Snær, Sniár *l.* Sniór *nix, forsan v. c. Dan. G. & A. supra*

A. supra — *AS.* Snav, Snau, *MG.* Snaius, *Al.* Sne. *Cfr. CAnd.* Ssar, *Dshar.* Zuer *glacies*, *CTscherk.* Schoe *frigus*, *Abass.* Se, *Gr.* νιφας, *cfr.* fnífa *l.* fnýfa *hodie* fnióa, *Gr.* νιφω, * fnívinn *l.* fnífinn *nivatus*).

Snæri *l.* Sneri *n. lorum, funis AM.* 41. *Dan.* Snor, Snör *l.* Snöre, *Germ.* Schnur, *Al.* Snare. *Cognatum est Isl.* Snara *laqveus*, *Dan.* & *Angl.* Snare *cæt.* (at Snúa).

Snör *f. nurus* (*v. e.*) *GH.* 17. *AS.* Snor, *Al.* Snore, *Germ.* Schnur, *Gr.* νυος. *Cfr.* Sonr, Synr *filius*.

Snöriz *vid.* at Snúa.

Sod (Soþ) *n. jusculum, edulium H. III.* 37. (*Alias* Seydi), *Dan.* Saad, *Al.* Sodh, *CBrit.* Sudd, Seu, *Finn.* Suosti, (at Sióda *coqvere*).

Sodinn, *Angl.* fod — *coctus* — *vid.* at Sióda.

(at) Sofa (ek fef, fvaf, fofinn) *dormire, soporem capere.* Sofa lifi *α*) *vitam somno transigere GH.* 2. *β*) *Quietam* ɔ: *tristem* & *desidiosam vitam agere S. III.* 11. *γ*) *Vitam finire S. III.* 53. *Dan.* fove, *AS.* fvæfan, *Al.* favan, fwefan, *CBrit.* heppiau, *CC.* fchaua (fjaua), *CTscherk.* ssfsoghie, fhere, *Pers.* chefren, choabiden, *Germ.* fchlafen, *Angl.* fleep. *In Codice Ulphilæ argenteo invenitur MG.* faevith *pro aliorum* flepith *dormit. Cfr. Lat.* fopire, *AS.* fvefan *it.* Seofian *lugere, dolere*; fvæfan *cessare, deficere.* *Vid.* Sefi *f.* Svefn *i.*

Sofinn *sopitus* † *GS.* 20. *Vid.* at Sofa.

(at) Sofna (ek fofna, fofnadi, fofnadr) *somno opprimi B. I.* 2. *S. III.* 22. *Vid.* at Sofa.

Söginn *vid.* at Siúga.

Sogöro (fvagiördu *l.* gerdu) *ita facto S. I.* 24. *Nominat.* fogort & fogurt *reperitur in Gl. N.* *Vid.* Sva & Gera *l.* göra.

Sogn *n. mare H. II.* 46. *Obs.* 102. *Est proprie sinus maris secundum Eddam prosaicam, appellatio perantiqva, unde nomen æstuarii celebris ac regionis* Sogn *in Norvagia hodiedum dicti.* Sog *nominatur flumen amplum* & *lacu simile in Islandia.* Sog & Sygr *mare similiter appellatur ab adsugendo aqvas* — *hæcce voces cæterum conveniunt.* *AS.* Seeg *mare, aqva, Georg.* Swga, *Sanscr.* Sagara. *Cfr.* Siúga, Sær.

* Sókn *f. adgressio transl. pugna AM.* 49. *Conflictus H. III.* 9. *AS.* Socn, Secce *).

* Sól *f.* (*v. e.*) *Dan.* & *Angl.* Sol, *MG.* Sauil, *Lith.* Saule, *CBrit.* Haul, *Gr.* ἥλιος. *Cfr.* Shuli *l.* Sholi *nomen Sanscr.* Shivæ,

*) *Aliud isl.* Sókn *parochia, territorium Dan.* Sogn, *AS.* Soc, Socn.

Shivæ *solis Dei* *). *Pers.* Soo *lumen solis* (*H.*) *Cfr.* Svdr, Jóla-aptan.

Sólar - geisli *m. solis radius* *GH.* 14. *Vid.* Sól *&* Geisli.

Sól-biartr *solis instar lucidus* *H. III.* 43. *Vid.* Sól *&* Biartr.

Sól-heidr *sole sudus* (*dies*) *AQ.* 16. *Hic ut puto dies serenos* ɔ: *lætos l. felices vox ista indicat.* *Vid.* Sól *&* Heidr.

Soll *n.* *H. II.* 31. *hodie* Sull *edulium vile l. mixtum.* *Alias mixtura, confusio unde* Sollr *m. colluvies turba.* *Cfr.* *Dan.* Sul *l.* Suul *opsonium*, *AS.* Sufl, Suful, *Pers.* Shuleh (*jusculum*) *H.* *Angl. vulg.* Whit-ſul *edulia alba l. lactea*, (*quæ jam inter Islandos* Hvíta *appellantur*). *Cfr.* *Lapp.* Salg, *vet. isl.* Sylg *potus*, *condimentum*, *COss.* Dſul *panis*, *Ak.* Zulha. *Vid. S. Eg. Sk. p.* 249.

* Sollinn *vid.* at Svella.

Soltinn (*sensu vetustissimo*) *defunctus* *B. II.* 11. *Jejuna* (*languida l. semi-extincta*) *G. II.* 10. Soltnar þýar *S. III.* 44. *G Magnæus ita explicavit: Servæ ac famulæ egenæ et pecuniæ adpetentes;* Olafsen *autem: donationibus inhiantes.* *Cum fæminæ domesticæ sibimet ipsis illud epitheton str.* 47. *attribuant, id revera ibidem* inopes *l.* egenas *vertendum censeo.* — *Hodie Islandis esuriens*, *jejunus* *Dan.* ſulten. *Ejusdem originis sunt* *Angl.* sultry, sweltry *vid.* at Svelta.

Sómi *m. decus*, *pompa*, *AS.* Som, Some *proprie honos congruus l. debitus a* ſæmr *congruus*, *decens* (*infra*). *Gr.* σεμνότης. *Vid.* Sam, Samr, Sæma, Sæmd *&c.*

Sonr, Son *l.* Svnr (*dat. abl.* ſyni) *filius*, *Dan.* Sön, *Germ.* Sohn, *Angl.* Son, *AS.* Sun, Sunu, Suna, *MG.* Sunus, *Afg.* Suas, *Sanscr.* Sunu, *Gr.* υἱὸς **). *Cfr. Pers.* Saun *nascens* zadeh *filius.* *Forsan ab antiquo* * Són *olim*, *ut G. Magnæus putavit*, *sanguis.* *Vid.* Sónargöltr.

Sonar-

*) *Hæcce circa aliud solis nomen in veteri Scandorum sermone:* Sunna (*quam vocem cum illo* Sól *ejusdem originis esse Olafsen conjecit in Gl. Synt.* — *sed tamen opinor olim scriptam fuisse* Suþa, *vel simili modo sonasse, unde* Suþr, Sudr *meridies*) — *est Germ.* Sonne, *Angl.* Sun, *AS. & Al.* Sunna, Sun, *MG.* Sunno, *CBrit.* Huan, *CTart.* Gun, *Tart.* Giun, *CAnd.* Suvu, *Kub.* Susi, *Pelv.* Schid, Sjid, *Zend.* Shur, Schiv, *Pers.* Shume (*H.*) *Sanscr.* Sura, Surya. *Cfr. Lapp.* Suonjan *radius solis*, *isl.* Suþa, Suda *æstus*, *fervor*, *Dan.* Syden, *Pers.* Suz *&c.* *Cum veteri Scand.* Hyrr, * Hyr *ignis cfr. Pers.* Chor *sol*, *olim forte* Chyr, Kyr *l.* Hyr, *cum* Ctesias *in fragmentis* Cyrum (Κυρον) *a* Sole *nomen traxisse referat.* *Circa etymum vocis* Sól, *cfr. Gr.* σελας *fulgor*, *lumen*, *unde* σηληνη *luna & forte ipsum* ἥλιος.

**) *Hinc Sanscr.* Manuſcha ſunu, *isl.* Manneſkio-ſvnvr. *Dan.* Menneſkes Sön, *Germ.* Menſchen Sohn *&c.* *filius hominis.*

Sónar-dreyri *piacularis cruor G. II. 22. Vel ut Auctor Volsungasagæ legit et explicavit* sonar-dreyri *filii cruor. Hic forsan proprie uvæ sangvis l. sangvinolentum aut rubicundum vinum. Vid. ibid. Obs. 79. Cfr.* * Són, Sónar-gavltr, * Dreyri *).

Sónar-gavltr *caper aut verris sacrificialis, piacularis sive solaris. H. I. Obs. 60. Notatu sane dignum est quod in Svecia plebejis jam jam moris sit, primo vespere festi Julensis verrem é fare confectum mensæ imponere, qvi vulgo* Jule-galt *appellatur, & a quibusdam aliqva superstitione colitur. Vide supra* Gavltr & * Són **), *quam voculam olim interdum ipsum solem denotare qvidam suspicati sunt. Nomine consono præditum fuit vas Othini in qvo sacrum merum, poësin nempe, (sangvinem Quaseris, quæ res G. Magnæi conjecturam, qvod, vox illa interdum cruorem significaverit, firmare videtur), conservavit, unde facile concludi potest qvod nomen idem,* Són *nimirum, summi gentilium festi sacerrimo poculo, vini pleno, votis celebrando, ab iis attributum fuerit. Cfr. COss.* Ssan *vinum, Ab.* Sana, *Dig.* Sanna (*Othini unicus potus*). *Gl. T. I. adde MG.* Saun *lytrum, pretium redemtionis, originitus forsan cruor sacrificialis l. piacularis. (In translatione Historiæ Hervarianæ Ed. Havn.* Sónargavltr *perperam exponitur verres filialis). Vid.* Sónar-dreyri.

Sorg *f. Cura S. III. 22. Luctus B. II. 14. Dolor GH. 19. Calamitas GI. 33. Clades AM. 84. Dan.* Sorg, Sorrig, *Germ. & AS.* Sorg, Sorge, *Angl.* Sorrow, *MG.* Saurga, *Finn.* Suru, *CBrit.* Sarr *ira, tristitia, Pers.* Zar, Zari. *Cfr. Pers.* Sheri, Sherr *malum (H.) Lapp.* Suorga, tæbme *terror. Hinc* syrgia *curare, lugere, Dan.* sörge, *Germ.* sorgen, *MG.* saurgan, *CBrit.* sorri, *Pers.* zariden, zarikerden. *Gl. Synt. &* Sár *&c. s.*

Sorga-laus *curarum vacua S. III. Dan.* sorglös, *Germ.* sorglos, *AS.* sorgleas *&c. Vid.* Sorg & Laufs.

Sorg-fvll *moesta, doloris plena. G. I. 1. Dan.* sorgfuld, *Germ.* sorgenvoll, *AS.* sorgfull, *Angl.* sorrowful. *Vid.* Sorg & Fvllr.

Sorg-

*) *In prælectionibus meis mythologicis conjeci nomen vasis primarii, merum poëtarum, Edda docente, continentis,* Són *nempe,* Vinum *notare, uti COss.* Ssan *l.* San & *reliqvorum occidentalis Caucasi incolarum* Sana. *Vide fragmentum impressum illarum prælectionum, scripto periodico* Athene (*pro* 1816) *Vol. 6. sub titulo* Digterdrikken *insertum.*

**) *Aliud est* Són *sonus (v. c.) Sanscr.* Svonoh.

Sorg-móðr *moeroree defessus.* G. H. 42. Cfr. CBrit. ſarrug *tristis.* Vid. Sorg & Módr.

Sótt *f. morbus.* Dan. Sot, Germ. Sucht, (at Sækia, Sótta l. ſókta *infra*). Al. & AS. Suht, MG. Sauhts, Finn. Tauti. *Alias* Sýki, MG. Siukei, Al. Sikin, Sichin. Cfr. Pers. Sechem *vulnus*, isl. ſiúkr *ager*, Dan. ſyg, Germ. ſiech, Angl. ſick, AS. ſeoc, MG. ſiuks, Pers. ſukwar (W.) ſukim (H.) *Adde* Pers. ſjekn *tristis* Sjekn *dolor, moeror*, cfr. Gr. σικχος *molestus tædiosus, imbecillis.* Cfr. Pers. Suhtu *stupor it. adj. tristis.*

Sótt-daudr *morbo extinctus* S. I. 33.

Sótti *vid.* at Sækia.

* Spá *f. vaticinium* S. I. G. II. 38. (At) spá (ek spái, spáda) *prævidere, divinari*, Dan. ſpaa. Cfr. Angl. ſpy, Germ. ſpähen, *it.* Lat. ſpecere, ſpicere (*observare, videre*).

Spakr *sapiens* (*forsan v. c.*) S. II. β. 33. (*Alias etiam prudens, tranquillus, mansuetus*). Dan. ſpag, Al. ſpäher. Cfr. Gr. σοφος, *idem* ſapiens *cet.* Lat. ſpecere, ſapere. Vid. Gl. Synt. & * Spakmál, * Spárkar *supra.*

Spár l. ſpárr. Vid. Sporvitnir.

(at) Spara (ek ſpara, ſparda l. ſparada) *parcere* (*forsan v. c.*) S. II. β. 37. Dan. ſpare, Germ. ſparen, Angl. ſpare, AS. ſparan, ſparian. Cfr. isl. ſparr l. ſpar, AS. ſpær *parcus*, Gr. σπαρνος *rarus.*

Speki *f. sapientia* (*forsan v. c.*) *philosophia.* Cfr. Angl. Speech, AS. Spæce. Vid. Spekior, Spakr.

Spekior *f. pl.* Gl. III. 4. *vox incertæ significationis, ipsi interpreti non plane perspicua, sed* speculationes l. cogitationes *latine versa.* Vide Obs. *ad carmen prædictum 15am. Pro nominat. numeri pluralis vocis* ſpeki *ipse illam sumsisse videtur. Altera interpretis conjectura* ſermones, *contextui melius congruit et suffulcitur etiam analogia* AS. Spæce, Angl. Speach, Speech *sermo* & AS. ſpæcan, Angl. ſpeak *loqui ac pluribus cognatis. Tertia hisce addi potest, desumta á vocis* ſpakr *significatione:* qvietus, *quâ accepta sensus foret:* qvietæ actiones l. confabulationes. Vide Speki, Spakr.

at Spenna (ek ſpenni, ſpennta, ſpenntr) *extendere, circumamplecti* B. I. 9. Spenntr *adstrictus* V. II. *). Dan. ſpænde, Germ. ſpannen, Angl. ſpan, AS. ſpannan. Cfr. Gr. σπαειν, σπᾶν *trahere*, σβεννυμι *comprimo.* (Isl. Spavnn *spithama*, Germ. Spanne, Angl. & AS. Span, Sanscr. Tſchan l. Tſan, Lat. Spanna). Vid. Gl. N.

Spiald

*) *Aliud vet. isl.* ſpenia, ſpen, ſpan *trahere, ducere it.* ſpana *intendere.*

Spiald *n.* (*Alias interdum* Speld *l.* Spelld) *tapetiolum, proprie tabula l. tabella G, II.* 26. *Obs.* 95-96. *Dan.* Spield (*posteriore sensu*). *Cfr. MG.* Spilda *tabula pugillaris & Angl.* Spell *tabella magica, collo ægrotorum a superstitosis appensa. Recentioribus Islandis* Spil *est charta l. tabella lusoria. Conferri merent: Dan.* Spil, spille, *Germ.* Spiel, spielen, *AS.* spilian (*jocis vacari*), *it. Germ.* spalten, spellen *findere, discuneare. Vid.* Eg. Sk. S. *p.* 211.

Spiall *n. sermo H. I.* 32. *Pl.* Spiöll, *AS.* Spel. *Vid* Spialli. *Cfr.* Spiald. (*Aliud* Spiall, Spell *detrimentum, damnum, cfr. Gr.* σπίλος *labes, macula*). *Vid.* Spilla, Spiöll.

(at) Spialla *loqvi* (*cum semet ipso l. meditari*) *B. II.* 13. *Angl.* spell, *AS.* ſpellian, *MG.* ſpillan, *Lat. obsol.* pellare *cet. Vid.* Spiall, Spiöll, Spialli.

(at) Spilla (ek ſpilli, ſpillta, ſpilltr). A) *violare, corrumpere AM.* 73. (*Alias et forte proprie: perdere, consumere effundere*). B) *interficere AM.* 74. Spilla ſér *semet perdere AM.* 102. *S. III. ult. Dan.* ſpilde, *Angl.* ſpill, *AS. & Al.* ſpildan, ſpillan, *Gr.* σπιλόω. *Vid. Gl. Synt.*

Spillir *violator S. II. β.* 32. *Cfr. Isl. & AS.* Spilling *vitiatio.* (at Spilla).

(at) Spinna (ek ſpinn, ſpann, ſpunninn) *nere V.* 1. *Dan.* ſpinde, *Germ.* ſpinnen, *Angl.* ſpin, *AS. & MG.* ſpinnan.

Spiöll *n. pl.* (*in nom. sing.* ſpiall *supra*) *Sermones H. II.* 33. *G. II.* 4. *Narratio l. clades G.* 9. ió frá ek ſpialla *narrationem ab eqvo petii. Hæcce Gudruna dixisse fertur, cum hominem sciscitare neqviret, re simul terrificâ stupens. Cfr. seqventem strophæ partem & Obs. ibid.* 22. *Sic etiam aliter exponi potest:* eqvum de cladibus interrogavi. *Vid.* Spiall, Spialla, Spilla, *ut &* S. Eg. Sk. *p.* 211.

Spor *n. vestigium B. I.* 16. *Obs.* 36. *Dan. & AS.* Spor, *Germ.* Spur. *Cfr. Gr.* πορος *meatus, transitus, via. Hinc Isl.* ſpora *vestigia imprimere,* ſporna *calcare* (*i*), Spori *calcar, Dan.* Spore, *AS.* Spora, *Angl.* Spur, *Germ.* Spohren, *cfr. Gr.* σφυρον *malleolus pedis.*

Spordr *m. cauda serpentis* (*alias etiam piscis S. II.* α. Brúar spordr *extremum pontis S. II.* 16. *Obs.* 35. *Cfr.* Spor, ſpora *s. & Gr.* πορος *meatus, trancitus. Vid. Gl. N. VGS.*

(at) Sporna (ek Sporna, spornada) *calcare OG.* 7. *Obs.* 37. *Non adeo mire de recens nato adhibetur, cum ad originem vocis* (*verbotenus sranslatæ: terram vola pedis l. calce tangere*) *respiciamus. Angl.* ſpurn, *AS.* ſpurnan, *cfr.*

efr. isl. ſpyrna, (*vet. germ.* ſpornen), ſparka *cet. Vid.* Spor *s.*

Spor-vitnir *H. III.* 47. *Obs.* 105. *Vid. ind. nom. propr.*

(at) Springa (ek * ſpríng, ſprack, ſprúng inn). A) *disrumpi G. I.* B) *salire H. III.* 31. *Obs.* 46. *Dan.* ſpringe, *Germ.* ſpringen, *Angl.* ſpring, *AS.* ſpringan. (*Cfr.* Sprengia *disrumpere, Dan.* ſprænge, *Germ.* ſprengen, *it. Angl.* ſprain *luxare*).

(at) Spyria (ek ſpyr, ſpurda, ſpurdr) *interrogare S. I. Inaudire S. III.* 38. Þeſs at ſpyria *ad sciscitatum G. II.* 16. *Dan.* ſpörge, *AS.* ſpyrian, *Al.* ſpuran, *Pers.* pyrſideh. *Cfr. Zend.* perede, *Sanscr.* pratschadi *quærit, AS.* ſpurian, *it. Germ.* ſpüren *investigare & Gl. Synt. N.*

(at) Stá *vid.* Standa.

Stack *vid.* at Stínga.

Stadr (Staþr *olim forte* Stanr) *m.* A) *locus* *), *Dan.* Stæd *l.* Sted, *Germ.* Statt, Stelle, *Angl.* Stead, *AS.* Staþe, Sted, *MG.* Stads, Staths, *Pers.* Dſcha *l.* Sja, *Sanscr.* Stana (Stala), *Lat.* Statio, Status, *Gr.* σταθμος. B) *oppidum, urbs AM.* 5. *Dan.* Stad, *Germ.* Stadt, *COss.* Ssahar, *Pers.* Scheher, *ISanscr.* Stania, *Malab.* Staniam, *Pelv.* Sjatun (Schatun), *A* ſtá *stare. Cfr. Gl. Synt.*

Stafn (Stamn) *m. prora l. puppis navis et, per litothetin, navigium, uti Lat.* puppis. *Dan.* Stavn, Stævn, *Angl.* Stem, *AS.* Stefn, (*a* Stá *stare*) **).

Stafntiald *n. puppis aut proræ velamen, vel verbotenus: tentorium extremitatum navis H. II.* 24. (*Videtur fuisse tentorii genus noctu super navis bellicæ puppem expansum, dormitorium nautarum ita formans*). *Vid.* Stafn & Tiald.

* Stafr *m. littera* (*proprie fulcrum, baculus, stipes cet.*) *B. I.* 14. *Plur. sæpe in compositis.* * Stafir, *conveniens. AS.* Stafas *literæ, tabella* ***). *Veteres Scandi baculis l. tabellis ligneis, cui Runæ incisæ erant, pro epistolis vel aliis scriptis brevioribus, utebantur. Dan.* Stav (*unde* Bog-Stav), *Germ.* Stab (Buch-Stab); *Al.* Staph, Staba (Buckſtaba, Puckſtaba), *Angl.* Staff, *AS.* Staf, Stæf, *Finn.* Sauva. *Cfr. isl.* Stubbi, *Dan.* Stub, *Angl.* Stubb, *AS.* Stybb, *Lat.* Stipes; *Gr.* ϛυπος (στυπος)

---

*) *Hinc phrasis:* i ſtad *statim S. III.* 21. *Dan.* paa Stedet *&c.*

**) *Inter innumeras voces ab hac derivatas, illi similis est* Stofn (Stomn) *stirps, Dan. & Germ.* Stamme, *Sanscr.* Stamma, *Angl.* Stem *&c.*

***) *Litteræ nobis sic dictæ sunt aut a characterum runicorum cum baculis similitudine, aut a virgis notis l. literis signatis, quibus atavi nostri ad futura exploranda usi sunt, uti alio loco prolixe demonstrare conatus sum. Hinc isl.* Stafrof, *AS.* Stæfrof, *Abecedarium, proprie: litterarum series.*

(στυπος) *). *Conferri porro merent MG.* Stava *judicium, unde* Stavastols *tribunal* (*quibus forte non absimilia sunt Dan.* Birke, Birkeret; *vet. Germ.* Aiche *l.* Eiche, Eichending *p. p.*) *A* Stá *stare. Cfr. Gl. Synt. & N.*

Stag-ftiórn *f. velificatio* (*proprie gubernatio funum* l. *rudentum*) *H. II.* 26. (Stag *funis, rudens Dan. & Germ.* Stag, *Angl.* Stay & Stiórn *infra*).

* Stallr *m. stabulum* (*v. c.*) *O. G.* 2. *Dan.* Stald, *Germ.* Stall, *Angl. & AS.* Stall, *Finn.* Talli. *Cfr. AS.* Steal, Stæl *locus, statio, fundamentum, convenienter notioni primariæ, Isl.* ftallr *l.* ftalli *Ejusdem Originis sunt Germ.* Stelle, *Sanscr.* Stala, *it. Isl.* Stóll, *Dan.* Stol, *Germ.* Stul, *Angl.* Stool, *MG.* Stols *sella — omnia a* ftá *stare, erigi. Cfr. Pers.* Staleh *fimetum.*

(at) Standa *it.* Stá (ek stend *l.* stái, stód, ftaddr). A) *stare* (*v. c.*) B) *deprehendere.* Stóþo geiflar í fkipinn *radii in naves coruscabant* (*verbotenus: navibus institerunt*) *H. III.* Ef fjendr ftanda þik (*pro recent.* ftanda yfir þér) á gálgvegi. *Si te hostes opprimunt l. custodientes tibi adstant in via perniciosa GG.* 9. Stöndomk (*pro* ftendr mik) til hiarta hiörr *gladius mihi cordi tenus* **) *insistit S. II. a.* 16. *Dan.* ftaa, *Germ.* ftehen, *Angl.* ftand, ftay, *AS. & MG.* ftandan, *impf.* ftoth (*Hinc imperat.* ftatt, ftattu *Dor.* ϑαϑυ). *Pers.* astaden, isteden, *Sanscr.* ftidaha, ftabatu, *Gr.* ϑαω, ϑημι, ιϑαμαι, ιϑημι. *Vid. Gl. N. GS. Cfr. Lapp.* ftavrram *recte emineo. Vid.* Stafr.

(at) Standaz (ek ftendz *l.* ftendft, ftódft, ftadinn) *dep. sustinere, tolerare unde* 3 *pers. præt. perf.* ftóþuzc *SL. Alias etiam deprehendi. Dan.* ud-ftaae, *Germ.* aus-ftehen, *Angl.* ftand, stand out. *Vid. Gl. N.*

Stavcko *pro recent.* Stucku *dissiluerunt vid.* Staveqva.

(at) Staveqva, Stavkka *l.* Stöckva, (ek ftavck, ftavck, ftockinn) *salire, dissilire. Conqvassari l. quassatione salire* 2: *vehementer moveri H. III.* 2. Stavcko *pro hodierno* ftucku *salierunt HM.* 22. *MG.* Stiggvan, *Gr.* ϑειχω, σῖιχαω. *Cfr. Angl.* Start, Staveqva *i.*

Staveqva *cet.* (ek ftöckvi, ftöckra; ek ftauckvi, ftauckra, ftavcktr) *aspergere S. II. a.* 16. *Dan.* ftænke, (*a* Stavekva *salire uti Germ* fprengen, fprenckeln *aspergere a* fpringen *salire et Angl.* fprinkle *eodem modo a* fpring). *Cfr.* Staveqva *i.*

(at)

*) *Idem etymon agnoscunt isl.* Staur, *Dan.* Stavr, Stavre, *Lapp.* Stavra, *Gr.* ϑαυρος (σταυρος) *stipes, palus, staurus.*

**) *Hinc etiam* ftanda upp, uppftanda *se exigere, Dan.* opftaa, opftande, *Germ.* aufftahden, *Pers.* eftaden.

(at) Staucqva *pellere vid.* at Steycqva. *Cfr.* Stavcqva *s.*

* Stavþ *pro* Stoþ *l.* Stod *tignum, fulcrum H. II.* 37. *Obs.* 79. — *nisi ibi* sedes *l.* scamna *notet, quæ versio non absurda fuisset. Vid.* * Stavþ *supra &* Stód *infra.*

Stedi (*recent.* Stedji) *m. incus S. II. Svec.* Städ, *Angl.* Srithy, *Lapp.* Stadde, *á* stydia *suffulcire* (*quod a* stá *stare*), *cfr.* stödvgr, stödgr, *Dan.* stadig, *Angl.* steady *l.* steddy, *AS.* steþe, Stædig, (*cet. vid.* Stod *in nota*) *stabilis. Cfr. Gl. N, K. Cfr. Pers.* Ischtedad *firmitas.*

Stefna *f. comitia conventus H. III. Alias etiam locus, vel tempus præstitutum, ad quod tenditur, Dan.* Stævne, *AS.* Stefna, *cfr. AS.* Stemne *statutum tempus,* Stefne *institutum, it.* Stef, Stafr *terminus. Forsan a* stafr *baculus, littera; cum comitia & conventus olim aut ligneo signo aut baculo runicis litteris signato, congregabantur usualiter. Cfr. Gl. N. Vid. Gl. Synt. &* Mál-stefna *supra.* at Stefna *i.*

(at) Stefna (ek stefni, stefnda) *cursum intendere B. I.* (*A* Stafn *l.* Stamn *prora q. v. Vel etiam* Stafr, Stef *terminus*). *Aliud est* stefna *citare ad judicium cet. Dan.* stævne, *AS.* stefnian, *Lapp.* stævnnim. *Cfr. Dan.* Stemme, *Germ.* Stimme, *MG.* Stibna *&c. ut &* Stafr *verbum. Hinc Dan.* stævne. *Vid. Gl. Synt. & N.*

(at) Steikia (ek steiki, steikta, steiktr) *assare S. II. β. Dan.* stege *l.* steege. *Hinc Dan.* Steeg, *Angl.* Steak *caro assa.* (Stækr *acerbus*).

Steindr *coloratus l. lapideus AM.* 101. *Vide supra sub voce* Kista (Steinn *lapis pigmentum*; *Lapp.* stainnim *coloro, cfr. Angl.* stain *maculare, inqvinare, Dan.* stænke. *Sic Islandorum medii ævi* penta, *Finn.* painan, *Armor.* pentast, *CBrit.* paëntio, *Angl.* paint *pingere, hodie illorum posteris, maculare, inqvinare.*

Steinn *m. lapis, petra, saxum. S. II. cella pumilionis saxea.* Biartr steinn *gemma fulgida G. I.* 17. *Cfr.* Jarknasteinn. *Dan.* Steen, *Germ.* Stein, *Angl.* Stone, *AS.* Stan, *MG.* Stains, *CC.* Tscheru, *Gr.* στεία, στίον, στία. (*Cfr. Gr.* στῖνος *robur*), *Pers.* Senk. *Vid. Gl. N.*

Sték *pro* stie ek *vid.* at Stíga.

(at) Stela (ek stel, stal, * stolinn) *furari, spoliari.* Margan stelr vín viti *Multos spoliat vinum ratione B. I.* 29. *Dan.* stjele, *Germ.* stehlen, *Angl.* steal, *AS. & Al.* stelan, *MG.* stilan, *Lapp.* suoladam. *Hinc* stvldr *furtum, AS.* Stala, *Al.* Stal, *Sanscr.* Steia. *Vid. Gl. Synt.*

Steyckt *vid.* at Steyckva.

(at) Steyckva *l.* stöckva (ek steyckvi, steyckra) *pellere,* steyckva or landi

terra

terra ejicere. Steyckva til eyrar *impellere in arenam.* *H. I.* 31. 33. *Obs.* 66. *Alias* Stöckva (ek stöck, stöck, stockinn) *saltare, cfr. Gr.* δεικω *incedo, vado. Vid. Gl. Synt.*

Steyptr *conflatus G. II.* 19. (at Steypa ek steypi, steypta, steyptr) *fundere it. liquefacere et fundere metalla. Dan.* stöbe. *Alias* steypa *præcipitare, dejicere, convenit: AS.* steap, *Angl.* steep *acclivis, præruptus, isl.* Stapi *scopulus, rupes prærupta p. p. Cfr. Angl.* steep, stoop. *Cfr. Gl. Synt.* & Stopalt *i.*

(at) Stíga (ek stíg, steig *l,* stie, stíginn) *scandere, gradi, permeare.* Stíga á bak hesti *equum ascendere S. II. β.* Stíga or savdlom *descendere ex ephippiis.* Sté hann vm þá báþa *vertendum censeo: eos ambos transgrediebatur AM.* 64. Ek land vm sték *in terram adscendebam GH.* 12. Stigom land *tellurem permeavimus G. II.* 36. Steig havrpo strengi (*pedibus*) *tetigit l. pulsavit chordas cithoræ* † *GS.* 2. *Dan.* stige, *Germ.* steigen, *Angl.* step, *AS.* & *Al.* stigan, *MG* steigan, *Lett.* staigaht, *Gr.* διχαω & δειχω, *cfr.* ϑλιβω *calco* *). *Vid. Gl. Synt.*

(at) Stilla (ek stilli, stillta, stilltr) *moderare, sedare.* Stillti röddo *vocem temperavit V.* 14. *Dan.* stille, *Germ.* stillen, *Angl.* still, *AS.* stillan. *Cfr. Gr.* ϑελλω *sisto.* (Stilli *modus, moderatio*). *Vid. Gl. N.*

Stillir *m. Rex, princeps G. I.* 12. (*proprie moderator*). *Cfr. Dan.* & *Germ.* Stiller. (at Stilla).

(at) Stínga (ek stíng, stack, stínginn) *pungere, fodire S. II. β. Dan.* stinge, *Germ.* stechen, sticken, *Angl.* sting, stick, stitch, *AS.* stingan, *MG.* stiggan, (Stingan), *Lat. obs.* stigo, stingo *l.* stinqvo, *Gr.* διζω (*perf.* εϑιχα). *Cfr.* Stíngr *subula, aculeus, AS.* Sting, *Gr.* σ]ιγευς. *Vid. Gl. N.*

Stióri *Gubernator S. I.* i. *AS.* Steore. (at Stýra, Stýrir *infra*).

Stiórn *f. gubernatio.* Stiórnar-blad' *n. gubernationis l. gubernaculi palma; forsan gubernaculum ipsum B. I.* 10. *Dan.* Styren, Styrelse, *Germ.* Steuren, steurung, *Angl.* Steering, Steerage. *Vid.* at Stýra, Stióri.

Stiórn-bitladr *recti ici lupato adornatus* (*equus*) *OG. Vid.* Stiórn & Bitvll.

Stiúpr *privignus H. II.* 37. *Dan.* Stifsön, *Germ.* Stiefsohn, *Angl.* Stepson, *AS.* Steopson, *Al.* Stiufson, Stieffun. *Derivant ab AS.* steopan *l.* stiupan, *Al.* stepan *orbare, cognatis, ut videtur, isl.* steypa, *fundere, invertere, deturbare. Cfr. Gl. Synt. voce* Stiúpbarn, Stiúpsonr *S. L.* (*idem*).

Stoc-

*) *Cfr. isl.* Stígr *trames, via Gr.* σ]ιβος. *Vid.* Flvg-stígr *s.*

Stockinn, Stocknar *vid.* Stavckva (*b*).

* Stockr *trabs AM.* 16. *Dan.* Stok, *Germ. & Angl.* Stock, *it. Angl.* Stick, *AS.* Stoc, Stocce. *Cfr. Gl. N.*

Stod *l.* Stoþ *f. columna G. I.* 25. *Alias etiam* Stytta, Stydvll. (at ſtoda, ſtydia *fulcire*). *Dan.* Stytte *l.* Stötte, *Svec.* Stöd, *Germ.* Stütze, *Angl.* Stud, Stadle, Stay, *AS.* Stòd, Studa, Stadel, *Lat.* Statua, Statumen, (Stá *stare*). *Cfr. Gl. Synt. &* Stavþ, Standa *) *supra.*

Stód (*stetit*) *vid.* Standa.

Stód (Stóþ) *n. equitium, S. II. Olim etiam pro coetu plurium animalium acceptum est e. gr. in AQ.* 11. (Greyſtód) *uti Islandi eodem sensu dicunt* hundaſtód. *AS.* Stood, *Al.* Stut, *Finn.* Suota, *Svec.* Stodgång, (Stá *stare*). *Hinc Germ.* Stute, Stuterey, *Angl.* Steed, Stud, *Dan.* Stutteri.

Stopalt *vacillanter l. caduce ab adj.* ſtopall *l.* ſtopull *á* ſteypa *fundere, dejicere vel etiam* Stapi *scopulus, rupes cogn. Angl.* Steep, *locus praeruptus, Angl.* ſteep, *AS.* ſteap *acclivis, praeruptus, Isl.* Stöpull, *Angl.* Steeple *turris cet. Originitus a* Stá *stare. Vid.* at Steypa.

Stór-brögdóttr *magnis artibus praeditus ɔ: adeo astutus HM.* 13. (Stórr & Bragd).

Stór-hvgadr *magnanimus AM.* 72. (Stórr & Hvgi).

Stór-mikill *magnoperus S. II.* (Stórr & Mikill).

Stormr *m. tempestas S. II. a. Dan. Angl. & AS.* Storm, *Germ.* Sturm, *CBrit.* Ystorm, *Lapp.* Shiuorbmo. (Stórr *magnus*; *Vid.* * Straumr).

Stórr *l.* ſtór *magnus, ingens, grandis. Dan. Sv. & AS.* ſtor, *Lapp.* ſtuorees, *COss.* ſtir, *CDig. & Lett.* ſtur, *Pers.* aſtur. *Cfr. Angl.* ſore *magnus, vehemens, Germ.* ſtarr. *Cfr. Zend.* Saurao, (*Dan.* Storhed) *magnitudo,* (*a* ſtá *stare*). *Vid. Gl. Synt.*

Stór-rádr *facinorosus AM.* 91. (Stórr & Rád).

Stór-rædi *n. magnum facinus AM.* 86. (Stórr & Rád).

Stórum *adeo valde AM.* 33. *Alias* ſtórt, *Dan.* ſtort. (Stórr).

Stóþvzc *pro recent.* ſtóduz, *vid.* at Standaz.

Strand-havgg *n. mactatio pecorum in littore piratica. H. III.* * Straund *l.* Strönd & Havgg, Havggva.

Strángr *saevus AM.* 72. *Alias rigidus, severus, rapidus, fortis. Dan.* ſtræng, *Germ.* ſtreng, *Angl.* ſtern, ſtrange, ſtrong, *AS.* ſtrang. *Cfr. Lat.* ſtrenuus

*) *Cognata sunt isl.* ſtoda *suffulcire, prodesse, Angl.* ſtead; *isl.* ſtödvgr *constans, Dan.* ſtadig, *COss.* ſsteider, *Sanscr.* ſtánnu, *Pers.* eſtam, *Gr.* σταδιος, σταδιʃαιος. *Vid* Stavþ *s.*

nuus *cet. Hinc Angl.* Strenght *fortitudo* ſtrenghten *&c. Vid.* Strengia, Strengr.

Stravnd *l.* Strönd *littus GH.* 12. *Dan. Germ. Angl. & AS.* Strand. *Forsan a* Straumr *infra, nisi originitus fuerit* Sæ-ravnd *ora l. margo maris aut aquæ.*

* Straumr *m. cursus l. impetus fluminis. S. II. Sæpe pro mari l. aqua pöetice adhibetur. Dan.* Ström, *Germ.* Strom, Strohm, *Angl. & AS.* Stream, *Al.* Straum. *Cfr.* Stormr.

(at) Strengia *l.* streingia (ek ſtrengi, ſtrengda, ſtrengdr) *stringere (v. c.) violenter complecti. G. I.* 23. Strengia heit *voto se obstringere. B. I. H. I. Dan.* ſtræcke, *Germ.* ſtrengen, ſtrecken, *Gr.* σϕραγγευω, *Angl.* ſtrain, ſtring, ſtraiten, ſtretch, *AS.* ſtrecan, (Strángr, Strengr).

Strengr l. Streingr *nervus, funis.* Boga strengr *nervus arcus.* Havrpostrengr *chorda citharæ. Dan.* Stræng, *Germ.* Strang, *Angl.* String, *AS.* Streng, (Strángr, Strengia).

Stríd *n. certamen. S. II.* 3. *Luctus.* Mvnarſtríd *animi molestia AM.* 36. Hve þar af ſtríþom ſtrengir gvllo *OG.* 28. *Qvomodo illic intensæ chordæ sonabant.* Interpr. *Verti aliter potest: Qvomodo chordæ sonabant doloribus s: vexato homine pulsæ — vel etiam: dolores; de doloribus. Dan.* Strid, *Germ.* Streit, *Angl.* Strife, *AS.* Strid, Striþ, *Lapp.* Ryddo, *Pers.* Sitiz *l.* Stiz, *cfr. CBrit.* Ystryn, *AS.* Stræde *passus, gressus, Isl.* Stir *l.* Styr (Styrr) *pugna, dissidiæ, it. adj. isl.* strídr *intentus, rigidus, asper Dan.* ſtrid. *Vide* Strída, Strídligr.

(at) Strída (ek ſtrídi, ſtrídda) *adversari, pugnare.* Stríddi ſér hardla *sibimet adversatus est oppido l. ipsemet sibi magnum fecit incommodum AM.* 2. *Obs.* 8. Stríddi hon ætt Bvþla *AM.* 72. Mér vm ſtríþa *mihi molestiam facessere GH.* 11. *Dan.* ſtride, *Germ.* ſtreiten, *Al.* ſtritan, *Lapp.* rydam. *Cfr. Angl.* ſtride *ab AS.* ſtrite *passus.*

Stríd-gríd *vehemens persecutio l. odium GH.* 12. *Obs.* 51.

Strídligr *asper. infestus H. II.* 44. *Hinc adverb.* ſtrídliga, *AS.* ſtridlice. (*Vid.* Strídr, Strída).

(at) Striúka (ek ſtrýk, ſtrauk, ſtrokinn) — Sigvrþr ſtrauk blóþ af ſverþino *Sigurdus cruorem ensi abstersit S. II* β. *Dan.* ſtryge, *Germ.* ſtreichen, ſtreicheln, *Angl.* ſtrike, ſtroke.

Stræti *n. stratum (v. c.) stratum viæ HM.* 14. *Obs.* 35. *Dan.* Stræde, *Germ.* Straſse, *Angl. & Armor.* Street, *AS.* Stræt, Strate, *MG.* Strawith, *Belg.* Straete, *CBrit.* Ystrad. (*Forsan a* * strá *sternere obtegere. Dan.* ſtröe, *Germ.* ſtreuen, *Angl.* ſtrew, *AS.* ſtræovian, *MG.* ſtrauian, *Lat. obs.* ſtrao (*unde* ſterno, ſtravi), *Gr.* σϕορεω *cet. — quæ iterum ab isl.* Strá, *Dan.* Straa,

Straa, *Germ.* Stroh, *Angl.* Straw, *AS.* Streov *cæt. stramentum, fœnum.*

Strönd vid. Stravnd.

* Stvddr *vid.* at Strydia.

(at) Stunda (ek ſtvnda, ſtvndaða) *studere* (*v. c.*) *l. niti AM.* 14. (* Stvnd *studium v. c., instantia diligentia, tempus, hora. Dan. Germ. & AS.* Stund, *Angl. obs.* Stound, *COss.* Sahat). *Vid. Gl. Synt. N.*

Stúnginn (*AS.* ſtungen) *vid.* Stínga.

(at) Strydia (ek ſtyd, ſtudda, ſtvddr) *suffulcire H. B.* 1. *Dan.* ſtötte, ſkytte, *Germ.* ſtüzer, *Angl.* ſtay, ſtead. (*Vid.* Stod *quod a* ſtá *stare*).

(at) * Stýra *l.* ſtíra (ek ſtýri, ſtýyda, ſtýrdr) *gubernare, imperare, regere, HB.* 10. *Dan.* ſtyre, *Germ.* ſteuren, *Angl.* steer, *AS.* ſtyran, ſteoran, *MG.* ſtiuran, *Finn.* tyyræn, *Samscr.* ſtidi, *Al.* Stiuran, (Stýri *gubernaculum, AS.* Steore, *Al.* Stiura, *Germ.* Steur, *Lapp.* Styren, *Finn.* Tyyri, *Samscr.* Stidi). *Vid.* Stýrir, Stiórn. *Cfr. Gl. Synt.*

Stýrir *m. gubernator, classis præfectus H. II.* 24. *AS.* Steora, *Al.* Sturo. *Alias* Stýrimadr *gubernator navis, AS.* Steorman, *Angl.* Steersman, *Dan.* Styrer. *Vid.* Stýra, Stiórn.

Styrr, Styr *l.* (*alias bellum, contentio*), *Angl.* Stir *tumultus, seditio, agitatio, Pers.* Stiz *pugna, dissidiæ. Cfr. AS.* ſtirian, *Angl.* ſtir *movere, MG.* ſtaurran *fremere, Germ.* ſtörrisch *morosus,* ſtören, *Dan.* forstyrre *turbare, vastare cet.*

Sú *vid.* Sá.

* Sva *l.* ſvá *alias* ſvo, ſo. A) *Sic, itidem; porro.* B) *Adeo, jam obsolet. G. II.* 22. *Adde Dan.* ſaa; *Germ.* ſo, *MG.* ſvau (*interrog.*) *Vid.* Sogöro.

* Svafnir *m. serpentis appellatio GS.* 21, *H. II.* 33. (*a* ſvefa *l.* ſvæfa *sopire, transl. morte interficere*). *Vid.* Sofa, Svefn.

Svagi *pro* ſva egi *sic non AQ.* 26.

* Svalr *frigidus, algidus B. II.* 16. *G. II.* 21 *). *Dan.* ſval. *Hinc* (at) ſvala, *Dan.* ſvale *refrigerare cet. Cfr.* Kaldr; *Lat.* algidus *cet.* * Svaligr, * Svalinn.

Svan-fiödr *f. cygnea penna V.* 2. *Dan.* Svane-fjæder, *Germ.* Schwane-feder *cet.* Svanr & Fiödr *penna, Dan.* Fjæder, Fjær, *Germ.* Feder, *Angl.* Feather, *AS.* Feþer, Feder, *Pers.* Per. *Cfr. Gr.* πτερον *ala, penna.*

Svángr

*) *Hinc isl.* ſoleidis *sic, eo modo Dan.* ſaaledes — *Turc.* ſoile.

**) *Pro* ſvalt Land *celeb.* Olafsen (Nord. g. Digtek *p.* 216.) *habet* ſvadt Land *i: amplam terram, nunne tamen: udam;* Svad *in hodierna Islandiæ lingva notat lutum.*

Svángr (*f.* svaung *m.* svángt) *) *jejunus H. II.* 38. *Proprie forsan tener Germ.* schwanck *l.* schlanck *qvod etiam specialiter de eqvis dicitur.* *Cfr. CBrit.* gwangeus *avidus, vorax unde Subst.* Gwange, *Isl.* Svengd, — *ut et AS.* svang, sveng *desidiosus.*

Svanhvít *cygni instar candida V. Hic cognomen, alias olim nomen proprium fœmininum.* (Svanr & hvítr).

Svanr *m. cygnus* (*forsan v. c.*) *GS.* 3. *Dan.* Svane, *Germ.* Schwan, *Angl.* Swan, *AS.* Svan, *Al.* Suuana (Swana) **), *Sanscr.* Hamsa. *Cfr. CBrit.* gwyn *albus*, *Gr.* κυκνος (*cygnus*). (*Hinc isl. poët.* Svanvegr, *AS.* Svanrade *cygnorum via* ɔ: *mare cet.*)

Svar *n. responsum, dictum.* Andsvar *responsum v. s.*) *Dan.* Svar, *Angl.* Answer. *Vid. Gl. Synt. v.* Svara.

(at) Svara (svara, svarada) *respondere.* Olafsen *hocce verbum deduxit a* sveria *asseverare, sed istud ab illo potius ortum videtur, nisi deduci debeat a* svarr *gravis infra. cfr. CBrit.* siarad *loqvi, colloqvi, COss.* dsuren. *Dan.* svare, *AS.* svaran, *Angl.* answer, *AS.* andsvaran, *COss.* raddsuren.

* Svarr *gravis S. III.* 23. *Obs.* 26. *Acerbus GH. II. Hinc forsan* sárr *l.* sár *acerbus, acutus cet. Dan. & AS.* svar, svær, *Germ.* schwer, *Lat.* severus, *cfr. Angl.* sore *vehemens*, *Al.* Suuære *dolor, luctus cet. Hinc isl.* Svara *pugna*, (*Angl.* War; *vid.* at Veria).

Svart *S. III.* 24 *atrociter. Proprie aut* α) *graviter a* svarr *s. aut* β) *obscure a* svartr. *Cfr. tamen MG.* svare *temere, qvod huic loco optime convenire videtur.*

* Svartr, *niger OG.* 2. *Dan.* sort, *Germ.* schwarz, *Angl.* swart *p. p. AS.* svart, sveart, *MG.* swarts, *Al.* suuarz, *CBrit.* arddu, *Lapp.* spirtte, *COss.* ssaw, *Tschet. Ing. Tuss.* ardshi, *CTart.* ckara, *CChuns. Avar.* tscheran, tscherab, *Ak.* zuttara, *Pers.* siah, *Pelv.* schabha. *Cfr. COss.* tar *obscurus*, *Pers.* tarik, darsch (*H.*) *Angl.* dark, *Gr.* δαερος. (*Forsan a* svarr *supra; ita Dani jam dicunt* stærke Farver ɔ: *validi colores; vel etiam a* saurr *cœnum*) ***).

* Svas *suavis* (*v. c.*) Svas biórr *potio dulcis* ****) *AQ.* 1. Svasir burir *dulces*

*) *Primo aspectu à voce hæcce aliena esse videntur: Dan.* svanger *prægnans*, *Al.* svangar, *Germ.* schwanger — *nisi vox ista originem sumserit a noto appetitu mulierum prægnantium.*

**) *Alias* Alpt *cygnus* (*supra*) *cui adde Al.* Albiz *id.*

***) *Cfr.* Svasudus (*dulcis l. jucundus*) *nomen æstatis patris mythicum &* Svaduda *nomen maris dulcis in mytholog. Indorum, it. Let.* Wasara *æstas.*

****) *Cfr. Lat.* Svasum *color niger l. fuscus* Olafs.

ees filii AQ. 46., Svafir bræþr *svaves fratres G. III.* 7. *Germ.* süss, *AS.* svæs, *Lapp.* asvas, *Samscr.* svad, *cfr. Al.* Svaslicho *avide* suasliho *familiariter. Vide* * Svasligr, Sætr & Svafa *in Ind. n. pr.*

Svavlom *vid.* Svalr.

Sveko (*MG.* sugqvun) *vid.* Savekva.

Sudr, (Svþr) *n. meridies, plaga cœli australis, forte á* Suda (Suþa *l.* Sunna) *fervor, sol. Dan.* Syd, Sönder, *Germ.* Süd, *Angl.* South, *AS.* Suþ, *Al.* Sund, *Ar.* Dschenub. (*Cfr.* Sól, at Sióda).

Sudr (Svþr) *olim etiam* Svnnr *eodem modo quam* synnstr *pro* sydstr, *austrum versus S. L. In australi regione G. II.* 15. (*Vide* Svdr *s.*)

Svdr-hallr *AQ.* 31. Sólin svdrhalla *sol á meridie vergens* Interpr. *Mallem vertere: ad meridiem l. austrum versus vergens.* Svnnanhallr *interpretum translationi respondisset. Locus monstrat veteres boreales jurasse per solem, et qvidem aut orientem, aut nuper ortum.* (Svdr *austrum versus &* hallr *vergens, inclinans*).

Sudr-þiódir *populi australes AM.* 14. (Sudr & þiód).

Svdrænn *australis H. III.* 43. *Obs.* 64. *Teutonicus G. II.* 13. (Sudr *meridies*) *Dan.* sydlig, *Germ.* südlich, *Angl.* southern, *AS.* suþern.

Svefak *pro* svæfi ek *dormüssem*, *HB.* 12. *Vid.* at Sofa.

Svefn (Svafn, Svöfn, Svemn) *sopor, somnus* (*voc. c.*). *Pro nocte l. cubatu positum videtur B. I.* 28. *Manifeste somnium indicat AM.* 22. Grand svefna *noxæ somnorum l. noctium infesta somnia appellantur AM.* 20. *Dan.* Sövn, *Germ.* Schlaf, *Angl.* Sleep; *nostro similius sonant, Sax.* Suef, *AS.* Sæfn, Svæfung, *Gr.* ὕπνος, *Sanscr.* Svapa, Svapna, *Lat. obs.* sopnus, sopor, *cfr. AS.* Svefn *somnium, omnia forsan a Pers.* Scheb *l.* Sjeb *nox Zend.* Tschefe, *Curd.* Tschef, Schaw, *COss.* Akschaw, *Sanscr.* Schebbi *).

Svefngr (svefnvgr) *somnolentus B. I.* 36. *Dan.* sövnig, *Germ.* schläfrig, *Angl.* sleepy. *Vid.* Svefn.

Svefn-þorn *m. acus l. spina soporifera B. I. Superstitiosum hocce instrumentum vulgus Danicum hodiedum appellat* Sövnpryne. *Similes opiniones Græci olim fovebant. Vid.* Svefn & þorn.

at Svegia *l.* * Sveigia (ek sveigi, sveigda, * sveigdr) *demittere l. curvare H. I.* 21. *Torqvere OG.* 27. *Flectere* † *GS.* 24. *Lat.* vieo, *Angl.* swag, sway, *AS.* svegian, *it. Lapp.* svijam *flector* svijatam

---

*) Lúr *Isl. & Dan. somnus præsertim brevior. cfr. CMingr. & Suan* Lúri *somnus it. Angl.* Nap *id. CIng. & Tuss.* Naap.

ſvijatam *flecto*. *Hinc isl.* Svig, Svigr *curvatura*, Sveigr (*Dan.* Svige) *vimen*, *cognatum Germ.* Zweig *virga*, *vimen*. *Cognata videntur esse verbo* (at) veikia *debilitare Dan.* ſvække, *Germ.* ſchwächen, *Angl.* weaken. *Cfr.* *Svik *pro* Svig *flexio*.

Sveinn *m. puer, juvenis, vir S. II. β. Obs.* 1. *Cognomen Sigurdi* Sveinn *virum fortem & speciosum* κατ᾽ ἐξοχήν *ut puto significavit, et forsan ab adj.* ſvinnr *q. v. s. l. deductum fuit. Femininum hujus vocis perantiqvum censeo alteram* Svanni *puella, fœmina, non* Sunna *ut voluit G. Pauli in Gloss. T. I. Dan.* Svend *juvenis, famulus, Angl.* Swain, *AS.* Svan, Svon, Svein, *Lapp.* Swaina *famulus, Belg.* Swent *juvenis* (*unde* Swente *virgo*). *Pers.* Sjuan; *adde CBrit.* gweini *famulari unde* Gweinydd, Gweiniad *pr. p. famulus. Cfr. Lat.* juvenis *& Gl. Synt.*

Sveip (*pro hodierno* ſveipaði) 3 *pers. sing. perf. ind. activi verbi* ſvipa *l.* ſveipa (ek ſvipa *cet.*) *obducere, involvere. V.* 22. *it. volutare.* Sveip ſinom hvg *varia mente sua volutabat S. III* 3. *Dan.* ſvöbe; *cognata sunt:* sópa, *Angl.* ſweep, *AS.* ſvipan, ſvapan, *Finn.* wyppan, *CBrit.* ysgub, *Lat.* vibro. (*Hinc MG.* Midia-ſveipains *diluvio universali*). *Vid.* Svipon, Svipr, Svipta.

Sveipinn (*pro recent.* ſveipaðr) *involutus S. II. β.* 42. *Dan.* ſvöbt. *Vid.* Sveip.

Sveipvíſi *f. astutia AM.* 70. (at Sveipa *vid.* Sveip). *Cfr.* * Svipviſs & Svipviſi.

* Sveiti *l.* Sviti A) *sudor* (*v. e.*) *Hac forsan significatione utitur S. II. β.* 37. *G. II.* 4. B) *Udor S. II. α.* 16. C) *Cruor, sangvis S. II. β. Dan.* Sveed, *Germ.* Schweiſs, *Angl.* Sveat *sudor, Germ.* Schweiſs (*inter venatores*); *AS.* Svate, Svete (*sudor, sangvis*), *Al.* Suueth *sudor, Sanscr.* Svedoh, Svedam, *Gr.* ἱδώς, ἱδρώς, *CChans.* Heet, *Oss.* Ched, *Abass.* Pchidſe, *Pelv.* Che, *Zend.* Chedem, *Tschet. Ing.* Zi.

(at) Svella (ek * ſvell, ſvall, ſollinn). *Intumescere S. III.* 65. *tumefacere G. II.* 48. *Hinc Isl.* Svell *tumor glaciei, Angl.* Swell *tumor l. æstus maris aut aqvæ. AS. & Al.* ſvellan, *Angl.* ſwell, *Dan.* ſvulne *l.* ſvulme, *Germ.* ſchwellen. — *A part. pass.* ſollin *derivandum videtur Angl.* ſullen. (*Cfr. AS.* ſvelan *incendere, isl.* ſvæla *fumigare, suffocare, Angl.* ſwail, ſweal *subito consumi*).

(at) ſvelta (ek * ſvelt, ſvalt, ſoltinn) *interire, mori S. III.* 6. 11. *G. II.* 3. *OG.* 13. *AQ* 45. *Forsan differens ab alio* ſvelta (ek ſvelti, ſvelta *l.* ſvalt, ſoltinn) *interficere e. gr. OG. VI.* Er hon lét ſveltaz *cum se interfici fecit* i: *semet perdidit.* Svelta *fame*

enecare

enecare AM. 53. *Obs.* 150. *Vide uberius sub voce proprie huc pertinente* Soltinn. *Cfr. Isl.* Sultr *fames, AS.* Swylt *mors, Taur. B.* Swalch *idem it. Dan.* sulte *esurire; fame premere (quas significationes duo illa diversa verba in lingva hodierna Islandorum adoptant), AS.* sveltan (*præt.* svealt) *mori, interire unde, MG.* sviltan (*præt.* svalt), *Angl.* swelter *æstum pati.*

Sverd (Sverþ) *n. gladius, ensis. A* Svarr *gravis supra. Dan.* Sværd, *Germ.* Schwerd, Schwerdt, *Angl. & AS.* Sword, *AS.* Sveord, Svurd, *Al.* Svert, *Curd.* Schir, *Pers.* Scheher, Serm (*H.*) *Gr.* σιδηρος.

(at) Sveria (ek sverr *l.* sver, sór *l.* svarþa, svarinn *l.* svarda *jurare, Dan.* sværge, *Germ.* schweren, schwören, *Angl.* swear, *AS.* sverian, *MG.* svaran, sverigan, *Al.* suuerran. *Cfr. MG.* sveran *æstimare, honorare, Lat.* severare. *Vid.* (at) Svara *& Gl. Synt.*

Svevís *fraudulenta H. II.* 35. *Est vox alias insolita; Particulam illam* sve *radicem puto, jam obsoletam vocum* Svik, Svig, Svegia *q. v. Cfr.* Snápvíss *).

(at) Svída (ek svíd, sveid, svidinn) *torrere, ustulare B. II.* 4. *Hinc* Svída (mér svídr, sveid) *dolere. Dan.* svie. *Cfr. Angl.* sweal, singe *torrere, adurere, ustulare. Vid.* * Sviþinn.

(at) Svidna, * sviþna; (ek svidna, svidnada) *ustulari G. III.* 10. *Dan.* blive sveden.

* Svik *n. pl. fraudes S. I.* 33. *Illusio l. fraudes H. III.* 38. 39. *Dan.* Svig, *Al.* Pi-suuih (Pi-svik).

(at) Svíkía (ek svík, sveik, svikinn) *decipere, fraudare, prodere. Dan.* svige, *AS.* svican, *Al.* biswichan, *Sv.* swika, *CBrit.* hicced. *Cfr. Dan.* svigte. *Vid.* Svik *& Gl. Synt.*

(at) Svíma *pro recent.* sveima (ek s. svam) *natare, alias etiam circumferri.* S. *II.* β. *Dan.* svömme, *Germ.* schwimmen, *Angl.* swim, *AS.* swimman (*forte cognatum verbo* svísa, ek * svís *cui adde: AS.* svisan, *Dan.* svæve). *Cfr. AS.* Svim *labor, difficultas, Finn.* Wimma *deliquium. Cfr. MG.* Svumsl *piscina natatoria.* (*Vid.* Svim).

Svín *sus (forsan v. c.) G. II.* 24. *Dan. & AS.* Svin, *Germ.* Schwein, *Angl.* Swine, *Al.* Suuin, *Gr.* συς, *Lapp.* Spynne **).

Svinn-hvgadr *sapienti l. forti animo præditus H. III.* 10. (Svinnr *&* hvgi).

Svinnr (sviþr) *sapiens HB.* 5. *HM.* 19. *Cordatus AM.* 7. *Forsan a* * Vinna (viþa) *operari, efficere vel a* Vita *scire. Cfr. AS.* svid, sviþ, sviþor, svyþ, *MG.*

*) *Schevingius vertit: fraudes docta, quamvis ei etiam vox illa ignota fuerit.*

**) *Cfr. Lat.* suinus, *Gr.* συενος.

MG. svinths *potens, fortis, dexter*, *Finn.* winhiæ *acer, gnavus, promtus.*

Svipon *vibratio S. II. α.* 19. *a* svipa *l.* sveifa, *it.* veifa (*quæ omnia cognata verbo* at svífa, ek * svíf), *subito versari Angl.* sweep (*unde* sweeping *vibratio*), *AS.* svebban, svifan — *hinc etiam Dan.* svæve, *Germ.* schweben, *Angl.* wawe *circumferri, in sublimi agi. Cfr. lat.* vibrare, *Germ.* wippen *cet. A verbo* svipa *alias isl.* svifa *ortum est subst.* Svipa, *Dan.* Svöbe, *AS.* Svip *flagellum*, *Angl.* Swipe *tolleno. Vid.* Svipr, Sveipa. *Cfr. Gl. N.*

* Svipr *turbo H. II.* 49. *Proprie celer motus, vibratio it. momentum. Cfr. Dan.* Svup, *Angl.* Swoop. *Aliud* Svipr *vultus* (*a subita motione ita dictus*) *CBrit.* Gwep. *Cfr. Gl. Synt. &* Svipon *supra.*

(at) Svipta (ek svipti, svipta, sviptr) *deripere OG.* 3. (*A verbis* at svipa, svífa. *Vid.* svipon). *Cognatum est Angl.* swift, *AS.* svift *celer.*

Svip - vísi *f. animi fallacia, AM.* 7. (* Svipvíss *inconstans a* Svipa *subito vertere &* víss *certus ac — in talibus compositis — inclinatus, qvasi dixeris: inconstantiæ l. fallaciæ deditus*). *Cfr.* * Snap - víss.

* Súla *f.* (Súl *n.*) *columen HM.* 4. *Cognata sunt Isl.* Sylla *fulcrum*, *Angl.* Sil, Sill, Sylle, *Germ.* Schwelle *limen. Cfr. CBrit.* seilio *fundare* Seilddar *palus fundamentalis*, *COss.* Solo *ramus*, *Lapp.* Sivlle *malus navis.*

Svmar *n. æstas. Dan. Germ.* Sommer, *Angl.* Summer, *AS.* Sumer, Sumor, *Finn.* Suwi, *COss.* Sserd *), *CDshar.* Juermi, *Pers.* Sifkiz (*H.*) *Forsan a* Svda, *sol, æstus. Cfr. Gl. Synt.*

* Svmbl *l.* Svml *convivium, epulæ* † *GS.* 23. *AS.* Symbl, Syml. *Originitus forsan ab antiqvissimo* sam *l.* saman, *simul, una.* (*Qvidam huc retulerunt recentiorum Angl.* Assembly, *Gall.* Assemblee *cet.* **).

Svmr *qvidam S. II. β.* 13. (*Jam solummodo usitatur in pl.* sumir, *l.* sumar *n.* sum). *Dan.* somme, *Angl.* some, *AS.* sum, *MG.* sums, *Al.* sume, sumer, *Gr.* ἁμος.

* Svnd *n.* A) *fretum mare. Dan. & AS.* Sund, *Angl.* Sound, *Casi-Cum.* Zaldunu. *Cfr. Samscr.* Sindu *mare, flumen.* B) *natatus*, á svndi *inter natandum B. I.* 10; *hoc a* synda *natare*, (*Pers.* shunu-kerden (*H.*); *vid.* at Svima *supra*).

Sundr

---

*) *Notari meret qvod opposita anni pars, hyems nempe, sonet COss.* Ssumok, Ssimig, *Pers.* Simestan (*Kl.*) *Pelv.* Semestan, *Curd.* Sawestan. *Cfr. isl.* Sumar-tímar *tempus æstivum.*

**) *Cfr.* συμβολα, συμβολη *collecta* (*interdum ad convivia agenda*) *it. convivium adde Gr.* συμποσιον.

Sundr (i Svndr) *in partes.* Havggva svndr *in plures partes secare, dissecare B. II. 6.* Adr i svndr hyrfi *donec in diversa ferrentur AM.* 34. *Dan.* sönder, *Angl.* a sunder, *AS.* sundr, sundor, sunder, *Al.* suntar, *cfr. M. Goth.* sundro *seorsim,* (sundra *dividere, dissecare, Sv.* söndra, *Germ.* sondern, *AS.* sundrian, *Angl.* sever). *In compositis, convenit Lat.* dis, *Germ.* zer, *Dan.* sönder, *Germ.* sonder *sine & m. a.*

Sundr-borinn *diverso genere natus S. II. β.* 13. *Vid.* Sundr & Bera *parire. Cfr. Angl.* sundry *diversus.*

Svndr-mædra *diversa matre genitus HM.* 14. (Svndr & Módir).

Svnd-vörþr *m. proprie: freti custos ɔ: stationarius H. II.* 30. (Svnd & vördr).

Svnnan-lanz *in australi regione, G. I.* 5. *Ops.* 10. *Usitatur adhuc Islandis borealibus. Simili modo Norvagi dicunt* Sönden-fjelds *e meridie montium ɔ: in australi Regni parte.* Svnnan *a meridie, AS.* suþan, sunnan, *Dan.* sönden fra *cet. a* Sudr & Land, *supra.*

Svnnan-verdr *meridiem spectans HB.* 9. *Angl.* southward. *Cfr. Germ.* südwerts, *Angl.* southward, *AS.* suþveardes *meridiem versus.* (Svnnan, Svdr & verdr *in compositis, situs, adj. a* vera *esse*).

Svnnmenn *homines australes G. III.* 6. *Obs.* 21. *In historiis islandicis veteribus sæpe occurrunt* Svdr-madr, *pl.* Svdrmenn *eodem sensu.* (Svnnann *l.* Svdr & Madr).

Svnr, Svn *vid.* Son.

* Sút *f. luctus G. II.* 20. *Dolor HM.* 1. *Finn.* Suure *tædium, ira, Pers.* Suz *dolor,* Sutu *stupor it. tristis, anxius* Sutum *excruciatio* (*H. W.*) *Cfr. Lapp.* suttam *irascor, it. isl.* sýta *tædio l. dolore affici, Finn.* suutun. *Cfr.* * Súsbreki.

(at) Svæfa (ek * svæfi, svæfda, svæfdr) *sopire* (*v. c.*) *AS.* svefan. *Cfr. MG.* sveifan *cessare.* *Vid.* (at) Sofa.

Sværa *f.* *Alias etiam* Svara *socrus AM.* 94. *Dan.* Svigermoder (*Svigerinde*), *Germ.* Schwiegermutter (Schwiegerin), *AS.* Sver, *Al.* Sviger, *MG.* Svaihro.

Svörfvn *f. nimius luxus l. nimia profusio,* (at sverfa *proprie limare it. minutim auferri cet. unde* svarfla *prodigere. Forsan a* svarr *vehemens, impetuosus. Cfr. Angl.* swerve, *Dan.* sværme, *Germ.* schwärmen *aberrare, vagus ferri, cet.*)

Sýkn *insons G. III.* 8. A) Sök *l.* Savk *causa, culpa l.* sækia *petere unde etiam* sekr *reus; videtur igitur notare hominem, qui ab aliis petitur ob factum quod revera non commiserat. Cfr. tamen* Sýnn *manifestus,* Synia *insontiam suam probare it. AS.* Socn *libertas immunitas.*

tas. Origo vocis rite, ut videtur, quærenda est in lingva MG. cui ſvikn *insons sonat. Vid.* (at) Sækia, Sakir, Sök.

Sylti *vid.* Svelta.

Sýn *f. visio l. conspectus G. I.* 24. *Dan.* Syn, *Angl.* Sight, *Germ.* Geſicht. *Vid.* Siónir, (at Siá).

(at) Sýna (ek ſýni, ſýnda, ſýndr) *ostendere S. II.* α. *GS.* 2. *Germ.* zeigen, *Angl.* ſhew. *Cfr. Dan.* ſyne *spectare, forsan depravatum à* ſynet *ostensus, spectatus, unde lingvæ corruptores præsens illud formarunt, it. CBrit.* ſynniaw *videre, spectare*; Synna *en, ecce.* (Sýn, at Siá).

(at) Sýngia (ek ſýng; saung, súnginn) *sonare (forsan v. c.) H. III.* 30. *Canere* † *GS.* 3. *Dan.* ſynge, *Germ.* ſingen, *Angl.* ſing, *AS.* ſingan *canere, MG.* ſiggvan (ſingvan) *recitare, legere. Cfr. Turc.* Schengi *cantor.* (*isl.* Saungvari, *Dan. Germ.* Sanger *&c.*) *Cfr.* Saungr *ut & Gl. Diatr. ac Synt.*

(at) *Synia (ek ſynia, ſyniada) *Denegare S. II. H. I. Inficiari OG.* 22. *Purgare se a vitio l. calumniâ G. III.* 7. *Prohibere AM.* 66. *Puto affine MG.* ſunian, *isl.* ſanna *verum probare, q. d.* ſynia 2: *evidenter innocentiam suam probare. Cfr. Dan.* ſkye, *Germ.* ſcheuen, *Angl.* ſhun *reformidare, evitare, it. Sv.* Sonia; Sunia *sontica, causa quæ excusat. Cfr. Gl. Synt. N. GS. ut &* * Syniun, * Naudſyn.

Sýnt *visum l. prævisum S. I.* 26. *Obs.* 28. (ſýnn *evidens, manifestus, AS.* ſyn *a* at Sià). *Cfr. Angl.* ſeen, *isl.* ſén *visus, spectatus.*

Sýsla *f. negotium H. II.* 17. *Dan.* Syſſel (*Pl.* Syſler). *Hinc isl.* Búsýſla *l.* Búſiſla *oeconomia; cura rei domisticæ. Cfr. Angl.* buſineſs *negotium* buſy, *solers, negotio occupatus. Cfr.* Bú *supra. De etymo illius vocis consule* *Sýſliga. *Vid.* Sýsti.

* Sýsliga *operose AM.* 19. (*Vid.* Sýſla).

Sýsti 3 *pers. sing. pr. perf. verbi:* ek Sýſi (*obsol.*) *pro recent.* at Sýſla (ek ſýſla, ſýſladi) *negotiari, procurare AM.* 6. *Hinc* ſýſtr *expeditus. Dan.* ſyſle. *Vid.* Sýſla, * Sýſliga.

* Systir *soror* *) *S. II.* α. 23. *Adde Dan.* Söster, *Germ.* Schweſter, *Angl.* Sister, *AS.* Sveoſtor, Svyſter, *MG.* Sweſtar, *Al.* Soſter, *Lith.* Siſsu, *Finn.* Siſar, Siſco, *Sanscr.* Svoſtri, *CTschets. Ing. & CC. Suan it. Wogul* Ischa (Isſja), *CAnd.* Iz, *CDshar.* Hjaſst,

*) *Cum Lat.* Soror *cfr. Sanscr.* Sodary *id. & cum isl.* Kæra (*mulier cara*) *cfr. CBrit.* Chwior, Chuar *soror, Cornw.* Chor, *Armor.* Hoâr, *COss.* Cho, *Dig.* Cherra, *Pers.* Ghâher, *Afg.* Chur, *Curd.* Chuſsk.

Hjafst, *Tscherk.* Schiwg, *CC.* Su. *Cfr. Lapp.* Sieefsa *amitæ (quæ etiam ab Islandis* Syſtir *salutatur).*

Systkyn *pl. frater & soror; liberi diversi generis iisdem parentibus nati. Dan.* Söskende, *Germ.* Geschwister. *Observatu dignum est Gr.* σύσκηνος *contubernalis cet. Vide* Syſtir *&* Kyn. *Cfr. Gl. Diatr.*

Syſtrúnga *sobrina AM.* 53. (ſyſtrúngr *sobrinus;* ſyſtrúngar *sororii — omnia a* Syſtir *s.*) *Cfr. Dan.* Söskendebarn, *Germ.* Geſchwiſter-kind *cet.*

Sæ-dauþr *mari exstinctus B. I.* 33. *Vid.* Særr *&* Daudr.

Sæing (*recent.* Sæng) *cubile, lectus S. III. cet.* (*Alias etiam culcitra*). *Deducendum est, ut puto, a verbo* at Sá *serere, spargere, sternere, cum aut stramine aut scobe lignorum vel plumis cubilia strata vel culcitræ infertæ, antiqvitus fuerint. Alii vocem legentes* Sæging *deducunt a* Sag *scobs lignorum, qvod hac olim infertæ fuerint culcitræ.* Olafsen *istam derivavit a* Sekkr *saccus, quem olim cubantibus substratum fuisse conjecit. Dan.* Seng *l.* Sæng, *Lapp.* Sæng, *Finn.* Sængy, *AS.* Sæccing *grabatus, stratum lectus, Angl. Scot.* Sonk *torus. Cfr. Gl. Synt.*

(at) * Sækia (ek ſæki, ſókta *l.* ſótta, ſóktr) *sectari,* (*v. t.*) *petere cet.* Sótti at máli *adgressa est sermone l. colloquium á me petiit G. II.* 24. Sækia heim Atla, *Attalum* (*l. Attali*) *domum visere AM.* 3. Sækia ſök *injuriam perseqvi AM.* 99. *Dan.* ſöge, *Germ.* ſuchen, *Angl.* ſeek, *AS.* ſecan, ſæcan, *MG.* ſokjan, *Al.* ſuachan, *Samscr.* ſik *l.* ſihk; *cfr. Lat.* ſeqvi, *Let.* ſekku, *Gr.* ηκω *venio, accedo & Angl.* ſack *spoliare, vastare. Cfr. Gl. Synt. & N.*

Sæla *f. salus* (*v. c.*) *felicitas S. III.* 16. *Alias isl.* Sæld, *AS.* Sæld, Sælignesse, *cfr. Arab.* Selam, *Pers.* Salem, Sillik (*H.*) *AS.* Sæl *commodum, opportunitas. Qvibusdam a* Sól (*sol*) *eodem modo ut* forsæla *umbra; locus immunis á lumine & calore solis. Cfr. Dan.* Salighed, Lykſalighed, *Germ.* Seeligkeit *) *cet. it. AS.* ſæl *bene. Vid.* Sæll.

Sæl-borinn *Natalibus beatus AM.* 46. (*Vid.* Sæll & Bera *parire*).

Sæll *salvus* (*v. c.*) *B. I.* 34. *Fortunatus S. III.* 18. *Alias etiam bonus. Dan.* ſæl, ſalig, *Germ.* ſelig, *AS.* ſæl, ſælig, *Pers. Arab.* ſalim, *Gr.* σαος, σως. *Cfr. AS. & MGoth.* ſæl, ſelja *bonus. Cfr. Gl. Synt. ut & Gl. Diatr. s.* ſæll *&* ſálvgr. *Omnia forsan a* ſól *sol. Vid.* Sæla.

(at) Sæma, ſama *l.* ſóma) *decere; vid.* Samir. (*Alias etiam active: honorare, condigne*

*) *Cfr. Ind.* Salocia *gradus beatitudinis in cælo.*

condigne facere). *AQ.* 7. *decorare* (*ut puto*). Minn veit ek boga beck ſæma *arcum meum scamnum decorare scio. Dan.* ſömme, *Angl.* ſeem, *Germ.* ziemen, *Pers.* ſjaisten, *Gr.* σεμνοω, σεμνυω. *Vid. Gl. Synt. & nostra* Sæmd, * Sæm, * Söm, Samira *cet.*

Sæmd *f. decorum, honestæ actiones* (*ministeria ad rem domesticam aulæ pertinentia*) *S. III.* 47. *Versus:* Ærnar ſoltnar mvnom enn liſa, verda ſalkonor sæmd at vinna. *Collatis cum stropha proxime seqventi; resistentiam famularum contra mandata l. preces heræ, qvod eam in alteram vitam seqverentur, indicare censeo.* Sæmd *AM.* 93, *uti alias Islandis, pene idem est quam* ſómi *decus, honor, proprie convenientia a* ſami *conventio, convenientia, Gr.* σεμνοτης. *AS.* ſom, ſome — *omnia a* Samr *idem q. v. Cfr.* Samir, Sæma, Sæmr.

Sæm-leitr *aspectu decorus. GH.* 14. (Sæmr & Litr, Lita).

Sæmorn *vid. Ind. n. pr.*

Sæmr *decens l. decorus. S. III.* 86. *H. II.* 46. Sæmri *l.* ſömri *decentior, magis congruus. H. III.* 2. *Dignior S. III.* 57. Sæmra *decentius S. I.* 5. Sæmſt *decentissimum S. III.* 13. A)

Samr *similis, Recent. Isl.* ſæmilegr, ſómaſamlegr, *Dan.* ſömmelig, *Germ.* ziemend, ziemlich (*unde Dan.* temmelig), *Angl.* ſeemly, beſeeming, *Lapp.* ſuomaladz, *Gr.* σεμνος, *Pers.* ſjaiſteh. *Cfr. Arab.* ſami *sublimis, altus. Vid.* Samir, Sæma, Sæmd.

* Sær *l.* Særr (Siár, Siór) *m. mare, maris aqva G. II.* 21. *cet. Lacus V.* 1. *Dan.* Sö *l.* Söe, *Germ.* See, *Angl.* Sea, *AS.* Sæ, *Al.* Seo, Seu, Se, *MG.* Saius, Saiw, *Turc. Tart.* Ssu, *CTscherk.* Pſyr, *Pers.* Sauh, *Pelv.* Zera, *Sanscr.* Sagara, *Gr.* ζαψ. *Adde Finn.* Suo *palus, Lapp.* Sajv, Savj *aqva fluvialis* (*unde forsan isl.* ſef *palus, lacus minor*), *CAnd.* Suur *unda; Pelv. Curd. & Sanscr.* Sari *fluvius, Pers.* Dſchui *id. Tart.* Szu, *Uigur.* Su *aqva.*

Særi *AQ.* 41. (*alias* ſeri *pro recent.* ſádi) *sevit l. seruit.* 3 *pers. sing. perf. verbi* at Sá *serere* (ek ſái *olim forsan* ſæi, *unde* ſædi *semen cet. Dan.* ſaa, *Germ.* ſäen, *Angl.* ſow *), *AS.* ſavan, *MG.* ſaian *vet. Lat.* ſere (*a præs.* ſeo).

Sæti *n. sedile* (*v. c.*) *AQ.* 39. *Dan.* Sæde, *Germ.* Sitz, *Angl.* Seat, Settle, *AS.* Setl, (at Sitia, — Setiaz *s.*) *Cfr.* ſeſs.

* Sætr

*) *Cfr. isl.* Sád (*it.* Sædi) *semen, frumentum, Dan.* Sæd, *Germ.* Saat, *Angl.* Seed, *CChuns. & Dsar.* Tſched, *Curd.* Dſhiei, *Pers.* Dſow, Dsew (*hordeum*), *Gr.* ζεια, ζεα *far, frumenti species,* σιτος *frumentum.*

* Sætr *svavis (auditu jucundus* † *GS.* 3.) *Alias dulcis, sensu proprio. Dan.* föd, *Germ.* füfs, *Angl.* fweet, *AS.* fvet, fvutol, *Al.* fuazzi, fuz, *Pelv.* kfchoede, *Gr.* ἡδυς. *Adde MG.* furs *mitis. Circa originem cfr. Tart.* Syt *lac. Cfr.* Svas *supra.*

Sæ-tré *n. ligna marina l. aqvatica* ɔ: *navigia S. II. a.* (*Vid.* Sær & Tré).

(at) Sætta (ek fætti, fætta, fættr) *reconciliare, AS.* fæhtlian, fehtian. *Cfr. Angl.* foften, fettle. Sættaz *reconciliari AM.* 45. *Vid.* Sátt.

Sættir, Sátt *reconciliatio cet. vid.* Sátt.

Sættom *pro* fettom, *AM.* 97.

Sævar-strönd *ripa locus V.* 1. *Vid.* Sær & Stravnd.

Sök *l.* Sayk *) (*pl.* Sakar *rec.* Sakir) *causa, culpa. AM.* 99. *injuria. Veteribus alias idem qvam* lókn *aggressus, impulsus, pugna.* Fvr þá fök *ea de causa S. L.* Um ora favk *ob nostram causam S. III.* 48. Sakar *negotia, causæ H. III.* 8. *circumstantiæ, status* *). Um fakar þínar *ob tuam causam H. II.* 35. Um fakar dæma *de negotiis loqvi S. I.* 29. Sakar **) *injuriæ B. I.* 22. (*alias transl. inimicitiæ AS.* Sacu, *cfr. Finn.* Secafeum *turbæ*). *Dan.* Sag, *Germ.* Sache, *Angl.* Sake, *AS.* Saca. *Hinc* Sekt *mulcta, Finn. & Lapp.* Sakko, Sackotus, *isl.* fekta *mulctare, Lapp.* fakkodam, *Finn.* facotan. *Circa etymum cfr. Finn.* Seca *confusio, congeries. Vid. Gl. Synt.*

Söknvþr (Savknudr) *jactura S. III.* 13. *Dan.* Savn. (at Sakna).

Sömri *vid.* Sæmr.

T.

Tá *vocula obscura S. II. a.* 20. Binio *vertit G. Magnæus;* Una *Olafsen. Rationis suæ expositionis ille ita affert:* "*Interpretatio nostra nonnihil fulcitur* "*Edda Snorronia in congregationis vo*"*cabulis, ubi* Tá & Duo *quantillum* "*differunt.*" *Probabilior mihi videtur conjectura viri clarissimi ac in antiqvitatibus nostris facile peritissimi* Sculonis Thorlacii, *qvam mihi oretenus communicavit, ea nempe: quod* Tá *illud* colloqvium *notet, & derivari debeat a verba* (at) tiá (tjá) *referre, narrare, it. porrigere, ostendere. – Interpretatio hæcce optime convenit ceteris locis ubi vocula qvæstionis in Edda Sæmundina occurrit, nimirum et prædictis & seqventibus:*

Spvrtto

*) *Lat.* caufa *magis convenire videtur voci ejusdem significationis COss.* Chufs *quam nostrum* Sauk (*inverse* Kaus), *quæ fortuita similitudo etymologis — qvi tales comparationes amant — sane arrisit. Cfr. porro Arab.* Sak *ordo, modus;* Suk *forum.*

**) *Vel etiam lites, uti Schevingius interpretatur.* Hvaþan facar gorþoz *unde lites exortæ sint.*

Sprvtto á tái *Surrexerunt in collo-qvio* (*ɔ: Gudrunæ cum filiis*) Tregnar idir *Deploranda l. deplorata gesta l. negotia. HM.* 1. Á tái sitia *GH.* 9. *Obs.* 38. *Pedibus suis insessum.* Interpr. *Mallem ita dare: Consessum confabulationis ergo. Eddæ prosaicæ* Tá *colloqvium facile notare potest, nam duo homines ad id agendum sufficiunt. Ita noto proverbio:* tres faciunt collegium, *adderes vellem illud eddicum:* duo colloqvium. *Cfr. MG.* Taui *factum*; *nobis sæpe* dictum *et* factum *uno verbo exprimitur e. gr.* Ord, Hót *p. p.* *).

Tág *f. vimen AM.* 69. *A verbo* toga *trahere, ducere, unde etiam* teygia *distendere* (*infra*) **). *Finn.* Paju.

(at) Taka (ek * tek, tók, tekinn). A) *capere, sumere, tangere.* Taka vpp *tollere S. I.* 13. Taka viþ *excipere S. I.* 5. Taka havndom *manus imponere S. II. α.* Tók Loki þann af honom *Lokius eum ei ademit S. II. α.* Taka í ketil *manum immittere lebeti G. III.* 6. Taka á *tangere S. II. β.* B) Taka í sundr *dissecare S. II. β.* C) *incipere l. occipere.* Brúdr mæla tekr *Mulier loqvi incipit S. I.* 16. *Dan.* tage, *Angl.* take, touch, *AS.* tæcan, *MG.* tekan, *Gr.* θίγω, δέχω *cfr. Pers.* takten *prædari*, (*capere*). *Circa etymum cfr. Pelv.* tak *fortis. Cfr. Lat.* tagere *l.* tangere. *Vid. Gl. Synt. N. GS. K.*

* Tál *n. in pl.* Tálar *f. dolus, techna* (*v. c.*) *CBrit.* Twyll, *Gr.* δόλος. *Cfr.* Tól, *AS.* Tol, Tole, *Svec.* Tol ***) *it. CBrit.* Tawl *mora, ereptio, imminutio, AS.* Tæl *calumnia, Angl.* Tool *instrumentum. Vid.* * Tældr, Tálar, Tæla.

Tala *f. sermo, oratio*; *in acc. sing.* tavlo *H. II.* 39. *Alias etiam n.* Tal. *Dan. Angl. & AS.* Tale. *Cfr. Angl.* Talk. *Cfr. isl.* tala *loqvi, Dan.* tale, *Angl.* talk, *Gr.* λαλέω *&c. MG.* Talziands *præceptor.* (Tala *alias numerus; vid.* Telia *i.*) Tala (*globulus*) *ab hoc omnino diversum est.*

Tálar

*) Tá *f. alias est: digitus pedis Dan.* Taa, *Germ.* Zähe *l.* Zehe, *Angl.* Toe, *AS.* Tá. *Cfr. CKub.* Tai *pes.*

**) *Ejusdem originis esse seqventia videntur: α) Isl.* Tog *ductus, tractus; β)* Taug *funis* (*Dan.* Toug, *Angl.* Tye, *AS.* Tig, *Finn.* Touwi, *cfr. Angl.* Tackle *funes, CBrit.* Tacclau, *γ) Isl.* Tog, Tó *stupæ, lana mollior, Dan.* Tave, *Angl.* Tow, *Pers.* Tavan. *δ) Isl.* Tagl *funis, cauda, Angl.* Tail, *Germ.* Zagel, *AS.* Tægl, *CTschets.* Zzogu, *cfr. Svec.* Tagel *pili caudæ eqvinæ, MG.* Tagl *crinis. Cfr. porro* a) *Germ.* zach, zäh, zähe *lentus, ductilis, Angl.* tough, *AS.* toh, *Dan.* sei, *Isl.* seigr. b) *Germ.* Zakke, Zweig *ramus, vimen, Samscr.* Sakka. *Adde Pers.* Zah *chorda, nervus arcus.*

***) *Cfr. Lat.* telum; *Isl.* Tól *alia significatione convenit Græco* τύλος.

Tálar *dolosæ* (*v. c.*) *S. II. a.* 24. *Cæteræ hujus adjectivi nominis flexiones mihi penitus latent.* *Vid.* Tál.

Taliþr *pro* taldr *l.* talinn *numeratus G. I.* 12. *Habitus S. I.* 21. (at Telia).

Tamr *adsvetus GH.* 2. *Huic cognatum est aliud* taminn *mansvetus, domitus, Dan. & AS.* tam, *Germ.* zahm, *Angl.* tame, *Finn.* tauno, *Pers.* zam. (at Temia, ek * tem, tamda, taminn *domare v. c.* — *Dan.* tæmme, *Germ.* zähmen, *Angl.* tame, *AS.* temian, *MG.* tamjan, gatamjan, *Lapp.* damam, *Gr.* δαμαειν (δαμᾶν). *Cfr. CC.* tembeh *castigare.*

Tár *n. lacryma G. I.* 15. *Dan.* Taar, Taare, *Germ.* Zähre, *Angl. & AS.* Tear, *MG.* Tagr, *CBrit. & Arm.* Daigr, *Perf.* Zarm, *Gr.* δάκρυ, *vet. Lat.* Dacryma.

Tárok *pr.* tárug *aut nom. sing. fæm. aut plur. neutr. ab adj. inusitato* tárvgr *lacrymosus GH.* 9. *Gr.* δακρυώδης. Tárokhlýra *hic forte debet legi uno verbo, conveniens igitur: AS.* tearighleor *lacrymosa genas; cfr.* Úrvghlýra. (Tár).

Tavgró *pro* tvgdir þú *mandisti AM.* 79. (*Vid.* at Tyggia).

Tavlduz *vid.* at Telia.

Tavlo *vid.* Tala.

Taumr *m. habena H. I. Dan.* Tömme, *Germ.* Zaum, *Sax. inf.* Tom. *Cfr. AS.* Team, Teme *sequela, Angl.* Team, to team. *Cfr. Gr.* δεμα *vinculum* (*unde forte* δαμαω *cet.*) *a* δεω *ligo. Vid.* Tamr * at Teyma.

Tavttrygr (Tötrugr) *pannosus H. II.* 39 *a* Tavtr *l.* Tötr (*pl.* Tötrar) *cento, res lacera, pannus, Angl.* Tatter, *AS.* Tættera — *quod ex isl.* tæta (*c.* tæti, tætta, tættr) *dilamiare, lacerare, AS.* totæran — *ab isl.* tæa (ek tæ, táða, tædr, *explicare, dissolvere*). *Cfr.* Tæþi *i.*

(at) Tedia (ek ted, tadda) *stercorare AM.* 59. (Tad *fimus, stercus*).

Tego *pro* tíu *l.* tugr *decem* (*v. c.*) þriggia tego *triginta G. III.* 5. *Vid.* Tío.

Teinn *m. veru S. II. β. Stolo G. II.* 41. *Alias virga, ramus MG.* Tains, *AS.* Tan, *cfr. Lat.* Tenus, *vimen cet. Cfr. Dan.* Teen *l.* Ten.

Teiti *hilaritas GH.* 2. Teitr *hilaris H. I.* 6. *Cfr. Gr.* τιθος *mansvetus, sativus,* τιθευω *nutrio cæt.*

(at) Telia (ek * tel, talda, talinn *l.* taldr). A) *Enumerare l. enarrare OG.* 12. Þá er í havll'saman Húnar tavldvz. *Ubi in aulam Hunni ad numerum congregati erant l. censebantur. AQ.* 36. B) *Numerare S. III.* 35. A) *Angl.* tell, *AS.* talian, telan, *Dan.* fortælle, *Germ.* erzehlen, *cfr. MG.* talzian *docere.* B) *Dan.* tælle, *Germ.* zehlen, *Angl.* tell, *AS.* tællan, telan, *Al.* zellan, *Lapp.* zælkam. *Cfr. CBrit.* talu *solvere, Gr.* τελειν? (Tal *numerus, computus, Dan.* Tal, *Germ.* Zahl,

Zahl, *Angl. & AS.* Tale, *cfr. CBrit.* Taliad *solutio*, *Gr.* τελεω *numeror, censeor.* *Vid. Gl. Synt. N. OS. sub* Tal, Tala, Tel & Tala *s.*

Tenn (*pl. n. ut videtur*) *pro* tennr *l.* tönnr *dentes. V.* 15. *Nom. sing.* Tenn, Tavnn *l.* Tönn *f. dens* (*v. c.*) *Dan.* Tand (*pl.* Tænder), *Germ.* Zahn, *Al.* Zan, (*Pl.* Zent), *Angl.* Tooth (*pl.* Teeth) *it.* Tine, *Gall.* Dent, *AS.* Teþ, Toþ, *MG.* Tunthus, *CBrit.* Dant, *COss.* Dendeg, Dendak, *Pers.* Dendan, *Pelv.* Dandan, *Zend.* Dentana, *IBeng. Zig.* Dant, *Sanscr.* Danda, *Gr.* ὀδους (ὀδοντος).

(at) Teygia (ek teygi, teygda, teygdr) *allicere, pellicere. BI.* 28. 32. Hvars yckr hvgr teygir *quo vos ducit animus AQ.* 12. Teygia tíkr at folli *caniculas in edulia attrahere H. II.* 40. (*Alias etiam isl.* toga, ek toga, togada, *Germ.* ziehen, *Angl.* tug, tuck, tow, *AS.* tygan, teagan, *MG.* tjuhan, *Al.* ziohan, *Lat.* ducere. *Cfr. isl.* tæa, *MG.* tahjan *discerpere, vellicare, Lat.* ducere. *Vid.* Tág *s.*

(at) Tiá *vid.* Tædr.

Tiald *n. velum, aulæum, tapetium S. II.* 60. (*Alias tentorium*; *Dan.* Telt, *Germ.* Zelt, *Angl.* Tent, Tilt, *AS.* Teld, Tyld, *Finn.* Telda, Tæltti, *Pers.* Chali). *Vid.* Stafn-tiald. *Cfr. Gl. Synt.*

(at) Tialda (ek tialda, tialdada) *velare, tapetiis ornare l. insternere* (*alias tentorium figere*). Tialdi um þá borg *circumvelent eam artem S. III.* 61. *Cfr. Angl.* (to) tilt. *Vid.* Tiald.

Tíd, Tíþ *f. tempus* (*v. c.*) *Dan. & AS.* Tid, *Germ.* Zeit, *Al.* Zit, *Angl.* Tide. *Cfr. isl.* Tími, *AS.* Tima, Tyma, *Finn.* Tyma, *Pers.* Zeman, *Pelv.* Zaman (*Pl.* Daman). *Adde CBrit.* Tymmor *tempus conveniens. Vid. Gl. Synt.* *).

Tídendi *n. eventa B. I.* (*Hodie res novæ l. relationes*). *Dan.* Tidende, *Germ.* Zeitung, *Angl.* Tiding. *Cfr. AS.* tidan, getidan *accideree evenire.* (Tídr, Tíd). *Vid. Gl. Diatr.*

Tídliga *freqventer l. appetenter AM.* 79. *Dan.* Tidt. *Alias tempestive, opportune. Dan.* tidlig, *AS.* tidlice. *Vid.* Títt, Tídr.

* Tídr (*f.* tíd *n.* tídt *l.* títt) *freqvens, freqventer eveniens. S. III.* 14. *Hinc Isl. & Svec.* Hvad er tídt? *Qvid novi? Qvid hoc tempore fit? Cfr. Angl.* Tidy *celer, promtus cet. Alteri vocis* tidr *significationi* (*carus, expetibilis*) *respondet Angl.* tid, *cfr. AS.* Tíþe *gratia.* (*Vide* Tíd *s.*)

Tíginn *illustris AM.* 92. *Est forsan cognatum, Gr.* τιω *honoro ut et Lat.* dignus,

*) *Cfr. Sanscr.* Tiþi (Tithi) *dies lunaris.*

dignus, *Gr.* τιμιος. *Vid. Gl. Synt. v.* Tign (*Gr.* τιμη).

Tík *f.* *canicula H. II.* 40. *Angl.* Stot. Tíkè, *Lapp.* Zykko, *Pers.* Sik, *Al.* Zoh *cet. Germ.* Zuche.

* Til A) *ad, in.* Sásk til sídan *Deinde utriqve inter se dirigebant adspectus AM.* 34. Fengo til margir *multi contribuebant AM.* 92. Hné hans vm dólgr til hlvta tveggia *collapsus qvidem est ejus hostis in partes binas S. III.* 21. B) *nimis.* Til görva *nimis bene l. plane B. II.* 17. Til fiarri *nimis procul S. II. β.* 8. Til avfvg *nimis perversa B. I.* 29. *Olim borealibus etiam* tí — *Dan. & AS.* til, *Germ.* zu, *Al.* za, zi, *MG.* du, *CBrit.* pwi, *AS. & Angl.* to, *Pers.* ta. *Cfr. Gl. Synt. N.*

Timbr *n. fabrica, substructio ædis, primaria ædificandi materia AQ.* 44. *Hinc Dan.* Tömmer, *Germ.* Zimmer. *Vid.* at * Timbra (*cui adde AS.* timbran). *Cfr. MG.* Timreins *ædificatio cet. MG.* timrian *ædificare, AS.* Timbr, Timber (*materia ædificandi l. ex qva aliqvid fit.*) *Al.* Zimbar *metallum. Circa etymum cfr. CBrit.* Ty *domus.*

Timbr - ftockar *trabes substructionis ædium. Dan.* Tömmerftokke. *Vid.* Timbr & Stockr.

(at) Tína (ek tíni, tínda, tíndr) *memorare, enumerare, narrare AM.* 53. *Obs.* 151. *Cfr. Gl. Synt.*

Tír (*Gen.* Tírar) *m. fama, gloria. HM.* 29. *Hinc* ords - tír *fama hominis*) *AS.* Tír *honor, dominium. Cfr. Ind. S.* tir, tiru *divinus, sanctus ut & nostrum* Dýrr *l.* dír, Týr *l.* Tír. *Hinc forsan Germ.* Zier, *Dan.* Zir, *Angl.* Tire *decus, ornamentum.* Tír *vid.* Týr.

* Títt (Tídt) *freqventer S. III.* 14. *Gratum, jucundum Dan.* tit. (Tídr).

Tívi *l.* Tífi. *Vid.* Týr.

Tíu, Tío, *Olim.* Tego (*Al.* Tvgr) *decem* (*v. c.*) *Dan.* Ti, *Germ.* Zehen, *Angl. & AS.* Ten, *AS.* Tien, *MG.* Taihun, *CBrit.* Deg, *Pers.* Deh (dih) *Curd.* Da, *COss. & IBeng.* Des, *C. Tichet. Ing. & Tus.* itt, *Kart.* Ati, *Mingr.* Witi, *Sanscr.* Dascha, *IMult.* Dog, *Gr.* δεκα, δεκας. *Cfr. Pelv.* Tog *numeratio.*

Tívndi *decimus* (*v. c.*) *B. I.* 35. *Dan.* Tiende, *Germ.* zehente, *Angl.* tenth. *Vid.* Tíu.

Tólf *duodecim H. II.* 23. *cet. Dan.* Tolv, *Germ.* Zwölf, *Angl.* twelve, *AS.* tvelf, *MG.* zvalib, tvalib *l.* tvalif, *Al.* zuualif (*qvod duo supersint decadi*) *ab Al.* liban, *isl.* lifa *l.* leifa *remanere, q. d. isl.* tvo leifd *l.* tvoleif. *Cfr.* * Ellifo. *Adde COss.* duades, *Curd.* duasda, *Gr.* δωδεκα.

Tolfti *duodecimus. Dan.* tolvte, *Germ.* zwölfter, *Angl.* twelfth &c. *Vid.* Tólf.

Tóm

Tóm *n. otium AM.* 59. (*Alias vacuum a* tómr *vacuus, capax, Dan.* tom, *Angl.* empty, *Pers.* tehi *). *Cfr.* Tími *supra & Gl. Synt. v.* Tómr.

Tor-bænn *inexorabilis l. exorari difficilis S. III.* 48. (Tor *vix, ægre; præpositio inseparabilis negativa l. difficultatem indicans, sæpe respondens: Germ.* zer, *Sanscr.* dur *l.* dor, *Gr.* δυς — *et* Bæn *supra*). *Cfr. Gl. Synt. voce* Tor-tryggia.

Torfa *f.* (Torf *n.*) *gleba S. III.* 57. *Dan.* Torv *l.* Törv, *Germ.* Torf, *Angl.* Turf, *AS.* Torf, Tyrfe. *Convenit lat.* Terra, *Finn.* Turwe, *cfr. CBrit.* Tir *solum, fundus*, *Sanscr.* Dara. (*Aliud* Torfa *multitudo, CBrit.* Torf, Tyrfa). *Vid. Gl. Synt.*

Traddi *vid.* Troda.

Traudr *invitus, S. III.* 48. Traudr gôds hvgar *dejectus a bono (læto) animo G. II.* 9. *Videtur compositum esse a particulis* Tor *&* Aud *quasi dixeris* Toraudr *vix facilis i. difficilis, quæ altera vocis significatio habetur. Cfr. tamen Lat.* tardus.

Travnohvöt *HM.* 16. *Obs.* 54. Trâvnor *l.* Trönur *in sing.* Trana *rostrum* (*gen.* Travno) — *Islandis sonant arrectoria lignea sub dio structa ad pisces, vestes, vel alia in iis suspensa, siccanda* **). *Tali igitur appellatione patibulum (Persico sermone* Taraneh *dictum H.) hic notari potuit & hinc* Travnohvöt *explicandum foret:* Vacillatio crebra cadaverum suspensorum, *sed verba illa:* Trýtti æ travnohvöt: Crebre huc & illuc vacillabat suspensum cadaver — *nisi* hvöt *interpretandum sit* incitamentum ê patibulo — *ad viatores nempe, ut fæda visione perterriti cito abirent. In B.* Haldorsonii *Lexico Islandico v.* Trita *occurrit proverbium hic sane notatu dignum:* Aldrei heyrdi eg trönu mína tríta *quod ita vertit:* Glomus meum volutari nunqvam audivi. *Hæcce vocis significatio mihi in ceterum latet; — est proverbium illud perantiqvum & fortassis ad locum nostrum Eddicum alludens.* Trana *f.* (*præter rostrum prout & forsan glomus, supra memorata, islandice est Grus Dan.* Trane, *Germ.* Kranich, *Angl.* Crane. *Dan. & Germ.* Kran, *Angl.* Crane, *Lat.* Grus *machina rostrata, alteri notioni isl.* Trana *respondere videtur. Cognata videntur isl.* Rani,

*) *Hinc isl.* tómhendtr *vacuas manus habens Dan.* tomhændet, *Pers.* tehidest. *Cfr. Sanscr.* tomo, tama, *obscurus.*

**) *Huic significationi videtur respondere Gr.* θρανον *ligni genus in quo pelles extenduntur. Cfr.* τρανος *apertus, perspicuus.*

Rani, Trýni, Trióna *rostrum*, *CBrit.* Trwgn, *Gr.* ῥιν. *Cfr.* Hvöt *supra.*

Trautt (Traudt) *difficile.* *Vid.* Traudr.

Tré *n. arbor.* *AM.* 69. *Lignum l. malus H. II.* 24. *Dan.* Træ, *Angl.* Tree, *AS.* Treo, *MG.* Triu, *Slav.* Drevo, *CTart.* Terek, *CC.* Krertke, *Pelv. Pers.* Deracht (Derket *H.*) *Sanscr.* Druh, Daru, *Gr.* δρυς, *CBrit.* Pron. *Cfr. CBrit.* Derw *quercus*, *Gr.* δριον *sylva*, *fruticetum.*

(at) Trega (ek trega, tregada *l.* tregda). A) *angere*, *dolorem causare B. I.* 29. Tregr mik þat. *Id mihi ægre est G. III.* 3. Tregraþ ydr *molestum non est vobis GH.* 2. B) *dolere*, *lugere. Hinc* treginn *deploratus l. deplorandus unde fœm. pl.* tregnar *GH. I.* *Priore sensu AS.* tregian. (Tregi).

Tregi *moeror*, *dolor.* (*passim*). *Germ.* Trauer, *Angl.* Trouble, Grief, *AS.* Træge, Trege *vexatio*, *indignatio. Originitus forsan verbotenus:* onus, moles, *Germ.* Tracht; *Dan.* Dragt, *Angl.* Draught. *Cfr.* tregr *invitus*, *segnis*, *Germ.* träg, *Al.* treger, *Dan.* treven. *Forsan á* draga (ek dreg) *trahere*, *portare s.* *Cfr. Gl. Diatr.*

Tregnar *vid.* at Trega.

Tregraþ *vid.* at Trega.

Treg-rof *n. luctuum l. calamitatum series vel etiam discussio GH.* 20. *Obs.* 85. — *quam stropham auctoris alloquium ad auditores censeo.* (Tregi & Rof).

Treyskr *obstinatus G. I.* 15. Sva at tár flvgo treysk í gögnom *adeo ut lacrymæ obstinatæ pervolitarent. Cfr. Obs. ibid.* 22. *Sensus dictorum mihi hic esse videtur: Gudruna funus mariti laceratum spectans, lacrymas adhuc cohibitas.* (*Cfr. str.* 1, 4 & 14) *nolens volens vehementer effudit;* — *elegans sane fictio & artem magistri probans.* Treyskr *l.* treiskr *alias isl. difficilis*, *morosus. Hinc Dan.* trædsk *l.* træsk *astutus.* (Traudr *s.*)

(at) Treysta (ek treysti, treysta) *fidere* † *GS.* 2. (Traust.*), *Germ.* Trost, *Angl.* Trust *confidentia á* Trú *i. Cfr. Gr.* θράσος, θάρσος *confidentia*, *audacia*). *Dan.* Tröst *solatium;* tröste *consolari*, *Germ.* trösten, *MG.* thrafstian.

(at) Troda (ek tred, trad *l.* tradda, trodinn). A) *Calcare*, *conculcare GH.* 2. B) *compingere.* Þeir tródo vpp otrsbelginn *offerserunt sacculum pellis lutrinæ S. II. a.* *Dan.* træde, *Germ.* treten, *Angl.* tread, trot, trudge, *AS.* trædan, *MG.* trudan, *CBrit.* treiddio. *Cfr. lat.* terere, trudere, *Isl.* Tradk, *AS.* Trod *gressus*, *vestigium*, *CBrit.* Troed, Trud *pes*, Trawd *gressus*, *meatus.*

Trúa

*) *Cfr. isl.* trúr. traustr *integer*, *fidus*, *Angl.* true, trusty &c. *Pers.* durusth.

Trúa (Trú) *f. fides, opinio S. II. β. Dan.* Tro; *Germ.* Treue, *Angl.* Truſt, *AS.* Trua, Truva, Treova, *Al.* Truwa, *Finn.* Turwa. (*Vid.* Trauſt, at Trúa, Trygd, Tryggr).

(at) Trúa (ek trúi, trúda) *confidere.* (*Alias etiam credere*). Á Gram trúdi *Regi confidebat. S. I.* 47. *Dan.* troe *credere, fidere; Germ.* trauen *l.* treuen, *Angl.* trow; trust, *AS.* truvan, *MG.* trauan, *COss.* urnin, *Gr.* θαῤῥέω. *Cfr. Pelv.* rust *credit, Zend.* reoded. (*Vid.* Trúa * Trúazk *cet.*) *Cfr. Gl. Synt.*

Trygd *f. fiducia, fides B. I.* 7. *In plur.* Trygdir *fides data S. III.* 1. *Satisfactio l. reconciliatio G. II.* 20. *AS.* Treovd *pactum, fides data, MG.* Triggva, *cfr. Dan.* Tro (*unde* Tro og Love *fides et promissa*) *recent.* Troskab, *Germ.* Treue, *Angl.* Truth, Truſt. *Adde COss.* Urnen *fides.* (*Vid.* Trúa, Tryggr *cet.*)

Trygd-rof *violatio fidei B. I.* 23. *Vid.* Trygd & Rof.

Tryggr *fidus l. fortis H. II.* 23. *MG.* triggvs. *Alias isl.* trúrr *l.* trúr *fidus Dan.* tro, *Germ.* treu, *Angl.* true, *Dan.* tryg *securus convenit, AS.* treovlic. *Cfr.* * Tryggilega, Trygd, Trúa *cet.*

Trýtti *l.* Trítti *HM.* 16. *Obs.* 54. *Est* 3 *pers. pr. perf. verbi* at tríta (ek tríti, trítta) *vacillare, pendulus movi, volutari, gyrari. Hinc aliud verbum* at trítla *gyrovagari, unde Dan.* trilde *volutare, volutari, Germ.* trollen, *Angl.* troll, trull, trundle; *subst.* Trítill, *Dan.* Trilde, *discus, instrumentum ludile quod continuo rotatur; cfr. Dan. Germ.* Trille, *Angl.* Trill *cet. Vid.* Travnohvöt.

Tröll-kona *f. mulier gigantea; lamia H. I. Vide ib. Obs.* 55. 59. *Hinc Dan.* Trold *lamia, monstrum,* Troldqvinde *saga; venifica,* Trolddom *veneficia, incantationes cet. Cfr. Germ.* Trolle, *Angl.* Trollop, Trull *meretrix, fœmina futilis l. foeda. Cfr. Dan. & Germ.* Droll, Drol *spectrum, dæmon. it. C. Brit.* Treiglad *vagabundus a* Treigl *vagatio, revolutio.*

Tva *pro* tvo *vid.* Tveir.

Tveggia *vid.* Tveir.

Tveir *f.* tvær *n.* tvö *duo. Dan.* tu, to, *Germ.* zwey, *Angl.* two, *AS.* tva, tu, tou, *MG.* tvai, tva & *Ind. Mult. CBrit.* dau, *Slav.* dwa, *COss.* dueh, dua, *Curd. Pers. Pelv. Chald.* du, *Zend.* due, *Afg.* dua, *CTschet.* ttu, *Sanscr.* dvaja, diu, *Gr.* δυο, δύω.

Tvisvar (* Tysvar) *bis* (*v. c.*) *Svec.* Tysvar, Töſvar, *Angl.* twice, *AS.* tygis, tveova, tvyva, *CBrit.* dwgwaith, *Gr.* δις. *Vid.* Týia, Tveir.

Tún *area septa S. III.* 27. *HB. ubi prædium quoddam vilium rusticorum ista voci indicari videtur. Vocem* Gardar

str. I. ibid. Islandorum Tún-gardar *ɔ: Septa cingentia villam et-viretum adjacens, per quod Oreas Brynhildam vehi prohibuit, significare, opinor. — Hortus G. II.* 41. *Alias etiam voce nostra in libris veterum notatur oppidum, villa. Hinc veterum Britannorum Gallorum & Germanorum* tun *l.* dun (*Romanis* dunum) *in nominibus propriis multorum oppidorum; Scot.* Dun. — *Hinc AS.* Tun, *CBrit.* Tin, *Angl.* Town *septum, oppidum, villa, Al.* Zun, *Germ.* Zaun, *Belg.* Tuin *agger, septum, villa. Cfr. Gr.* θὴν *agger. Hinc AS.* tynan, *Angl.* tine, *Svec.* tyna, *Germ.* zaunen, *Hib.* dunam *circumsepire. Cfr. Gr.* ζωννύω, *Lat.* cingo; *CBrit.* Tyno *respondet cæterum recentiorum Islandorum* Tún *viridis soli portio. Cfr. Gl. Synt.* & Tún-hlid *infra — ut & Obs.* 95 *ad H. II.*

Túnga *f. lingva l. transl. sermo S. I.* 17. *Obs.* 16. A) Hver manz túnga *quævis humana lingva. Dan.* Tunge, *Germ.* Zunge, *Al.* Zunga, *Angl.* Tongue, *AS.* Tunga, *MG.* Tuggo, Tungo, *Armor.* Teawd, *CSuan.* Tchum, *Pers.* Zuban, *IMult.* Dſchuban, Zuvan *vet. lat.* Dingva. *Vide Gl. Synt.*

Tún-hlid *n. ostium valli l. oppidi. H. II.* 44. *Obs.* 95. (*Vid.* Tún & Hlid).

Tyggi *Rex princeps, dux H. II.* 48. *Cognatum* Týgin *illustris,* (*q. v.*), Tign *honor, dignitas — de quo Gl. Synt. Cfr.* Dyggr *supra, ut &* toga *allicere unde* Hertogi *l.* Hertvgi *imperator, dux bellicus, unde Germ.* Herzog, *Dan.* Hertug; Leid-togi *dux viæ p. p.*

(at) Tyggva *l.* Tyggia (ek tygg, tvgda, tvgginn, *mandere G. II.* 41. 42. *Dan.* tygge, *Angl.* chew.

Týgir *m. pl. in n. Sing.* Tygr (Tvgr, Togr) *decas* (*v. c.*) *MG.* Tigus, *Gr.* δεκας. *Hinc* Tvttogo (*proprie* tveir tygir, Tví-tío, Tvennir tygir) *viginti, Dan.* Tyve, *Germ.* zwanzig, *Angl.* twenty, *AS.* tyne, tvente, *MG.* tvaimtig. *Cfr. Pelv.* Tog *numeratio. Vid.* Tveir, Tío, Tego.

Týia *AQ.* 28. *Dubium* (*v. c.*) Interpr. *Vide ibid. Obs.* 120. *ubi etymum vocis, ingeniose & recte monstratum opinor. Quod autem vocula illa alludat ad fratrum imperium duale l. mixtum circa aurum Fabnerianum, sententiæ cæterorum omnino congruum mihi apparet. Dan.* Tvivl *dubium, Germ.* Zweifel, *AS.* Tvg, Tveo, *Gr.* δοια, *Sanscr.* Dvaidham. *Cfr. isl.* tvíla, *Dan.* tvivle, *Germ.* zweifeln, *AS.* tveagan, tvyan, *MG.* tuzverian, *Svec.* tvika *dubitare* (*v. c.*) *Gr.* διχάζω, δοιάζω, *it, insepar. b.* Tví, *Dan.* tve, *Germ.* zwei, *Gr.* δι &c. *Vid.* Tveir, Tviſvar.

(at) Týna (ek týni, týnda, týndr). A) *perdere, S. III.* 15. B) *amittere;* Týna avnd *mori, animam amittere H. I.* 37.

37. (Tión *perditio, damnum, Pers.* Zeyan, *cfr. Angl.* Teen *dolor, luctus*). *Cfr. Angl.* tine *urere, dolere, Gr.* φθιω *corrumpo, perdo. Vid. Gl. Synt.*

Týr *l.* Tír *Deus* (*alias nomen proprium unius ex Asis diis*) — *AS.* Tir, Tiv, *Zend.* Div, *Sanscr.* Deva, Diva *), *Slav.* Dew, Diew. *Hinc Othini nomina adscititia* Sigtýr (*supra*) Veratýr *hominum l. militum deus*, hropta týr *ensium Deus cet.* Gauta týr *Gothorum Deus p. p. Alias* Tífi *l.* Tívi *antiquis Borealibus Deus. Huic Cognata apparent: Thracum & Tuscorum* Tis, *Britannorum veterum* Dis, *Græc.* Ζευς (Θεος, *gen.* Διός, — *it.* Θιος, Θευς, *Æol.* Ζιος), *Lat.* Dis (Dis pater *l.* Dies piter) Deus. *Hinc fæm. Isl.* Dís *l.* Dýs *Dea, nympha. Ind. S.* Tír, Tiru *divinus, sanctus, conveni-enter: isl.* dír, dírr. (Tir *alias interdum dominus, heros AS.* Tír). *Cfr. CBrit.* Duw *it.* * Díar, Dís, * Dýs, * Tívar, Sigtívi.

Tædr *pro* tiádr *ostensus V.* 15. (*AS.* getæht, ateoved), *Part. pass. verbi* at tiá *l.* tiá (ek tæ *l.* tiá, tiáda, tæda *l.* týda, tiádr). A) *porrigere, ostendere.* B) *referre, narrare. AS.* teon, tygan, *MG.* teihan (*præt.* taih), *Finn.* tuon *affero — unde Dan.* tee, betee. *Cfr. Germ.* zeigen, zeugen, *Lat.* do *l.* dico, *Gr.* δεικνυμι. *Alias sæpe: Lat.* dare, *præbere, pers.* daden, *Zend.* dad, *Curd.* dedim, *COss.* dattin, dattoin, *Dig.* tatun, *Sanscr.* dadhatu (*imperat.* da, datu) dadati (*dat*) *Pelv.* dad, dat, *cfr. Gr.* διδωμι. *Hinc* Tafn *oblatio*, (*olim* tamn), *CBr.* Dawn, *Zend.* Danm, *Sanscr.* Danam, *Lat.* Donum, *Gr.* δανος. *Vid. Gl. N. voce* Tióàdr (*pro nostro* tiádr *l.* tædr).

(at) Tæla (ek tæli, tælda, * tældr) *decipere, dolo circumvenire. S. II.* β. 33. *CBrit.* twyllo, *Gr.* δηλεω, δολιοω, θελγω. *Cfr. CBrit.* toli *imminuere, AS.* tælan *calumniari, Finn.* talan *duco, dirigo. Vid.* Tál.

Tæþi *R. II.* 13. *Obs.* 18. Hyggia tædi *forsan rectius* Hyggio tædi *animo explicavit, dissoluit l. volutavit a verbo* at tæ *l.* tá (ek tái *l.* tái), *Norveg* tæe, *MG.* tahjan, *AS.* tæsan, *Lapp.* dajgjim — *nisi positum sit pro* tiádi *de quo supra sub v.* tædr. *Cfr. Finn.* teen *facio, ago. Cfr.* Tavttrygr, Tág, Tædr.

U. V.

Ú *vel* ó *particula privativa l. negativa verbis præfixa respondens — Dan.* u; *Angl. Germ. AS. MG. & Alem.* un, *it. Gr.* ου, *cet. Cfr.* A, Ó, Vá, Van.

Vá,

*) *Hinc Sanscr.* divia *divinus.*

* Vá, Vo *f.* A) *miraculum, res miranda H. III. 3. OG. 16.* B) *malum, damnum, calamitas AM. 76. Posteriore significatione Dan.* Vee (*unde* Födsels - veer *dolores parturientis*), *Germ.* Wehe, *Angl.* Wo, Woe, *AS.* Vaä, Vo, Vea, *cfr. AS. MG.* Vah, *Finn.* Wahingo *damnum,* Wauva *ærumna, MG.* vah, voh *malus, Lat.* Væ, *Isl. & Lat.* Ve (*Sanscr.* vej) *præfixum in compositis e. gr.* vesæll *vesanus cet. MG.* vai (*isl.* vej), *Gr.* Ουαι, — *ut &* Van, Vándr *infra.* * Va-scapaþr *T. I. cet.*

Vá *vid.* Vega.

(at) Vada, vaþa (ek ved, vód *l.* ód, vadinn) *vadere* (*v. c.*) *S. II. a. 2. 24. Pedibus transire (aqvam, ignem, fumum, terram cet.) H. I. 5. Gratsari e. gr.* Vadit hefir þú at vígi *furenter necem aggressa es AM. 90. Str. AQ. 10. 41. Obs. 171. Dan.* vade, *Germ.* waden, waten, *Angl.* wade, *AS.* vadan, *Lapp.* vazam. *Adde CTschet.* vod (*currit*), *Sanscr.* vahadi *vehi, it. Gr.* βαδιω. *Cfr. isl.* Vad, *Al.* Uuat. *Vadum* (*v. c.*) *Vid.* Vadinn, Vedr.

Vadgelmir *vid. Ind. nom. propr.*

Vadinn (Vaþinn) *proprie particip. verbi* vada — Vadinn í þyshöllo *ingressa turbulentam aulam AQ. 30.* Vadinn at vilia *spoliata voluptate HM. 4. S. III. 53. incertæ (sed ejusdem, ut puto) significationis; cfr. ibid. Obs. 63. Cfr. AS.* vædla *inops, pauper, egenus,* vaþema *fluctuans* vaþol *vagabundus, Finn.* waadin *urgeo, cogo, compello.* (at Vada).

Vagn *m. currus G. II. 17.* (*Alias* Vagar, Vagir, Vavgr *l.* vögr *vehiculum* (*v. c.*) *a* Vega *vehere olim* vegere (*v. c.*) *cfr. Isl.* aka, *Lat.* agere (*currum*) *Gr.* αγειν, ὀχειν. *Dan.* Vogn, *Germ.* Wagen, *Angl.* Waggon, Wain, *AS.* Vægn, *Lapp.* Vavn, *Finn.* Waunu, *CIng.* Vurdó, *IMalab.* Vaganam, *Sanscr.* Vahana.

Vag-marr *m. caballus pelagius* *i: navis S. II. a. 16.* (Vagr & Marr).

* Vagr, Vágr *l.* Vogr *mare S. II. a. G. I. 6. Alias sinus maris, æstuarium & interdum forte simpliciter aqva. Fortassis aut a* Vegr *via vel* Vega *vehere, portare. Hinc Dan.* Vaag *sinus maris angustus; ut & Dan.* Vove, *Germ.* Wage, Woge, *Angl.* Wawe, *AS.* Vag; Væg, *MG.* Vego *l.* Vegs, *Al.* Wag, *Finn.* Wuo *unda, mare, flumen, Samscr.* Vari, Va, Vaya *aqua, Zend.* Varam, Vero. *Cfr. Germ. & Al.* Bach *rivus, COss.* vain *fluo. Vide* Varna-viþr, Vás, Vatn, Ver.

(at) Vaka (ek vaki, vakta vakinn *l.* vakandi (*vigilare* (*v. c.*) — *Dan.* vaage, *Germ.* wachen, *Angl.* wake, watch, *AS.* vacian, *MG.* vakan. *Cfr. Zend.*

vaned *vigil*, *Pelv.* vanedar, *it. Lat.* vegere *). *Vid. Gl. Synt.*

Vakinn *vigil (v. c.) Dan.* vaagen, *Germ.* wach, *Angl.* awake. *Cognatum est adj.* vakr *veges, vegetus, acer, alacer (voc. c.) unde Dan.* vakker, *Germ.* wacker, *AS.* wacor. *Circa etymum cfr.* Lat. vigere, vegere *præter* (at) Vaka *supra. Cfr. Gl. Synt.*

(at) Vakna (ek vakna, vaknada, vakinn *l.* vaknadr) *evigilare (v. c.) Dan.* vaagne, *Germ.* erwachen, *Angl.* awake, *AS.* væcnan. (*Vid.* at Vaka, Vakinn).

Vala-mengi *n. S. III.* 60. *Cæsorum multitudo* G. Magnæus. *Lectus comitatus* Olafsen. *Utroqve sensu* Valmengi *proprie dici debuerit. Opinor vertendum: Gallici* homines ɔ: *mancipia, cum Brynhilda paulopost in eadem ac sequente stropha loqvatur de Hunnicis, duobus tantum, ab altero ipsius latere crematuris, sed qvinqve servos ac octo ministros, ut se et Sigurdum secuturos, memoret.* (Valir *Galli; Vet. Germ.* Wallen. *Hinc* Valland *olim Gallia, posterius Italia* Velskland, *Germ.* Welschland; Valska *lingva gallica l. italica, Dan.* Vælsk, *Germ.* Welsch *unde* Roth-welsch, Kauder-welsch *lingva ignota l. confusa p. p.*) *Opinor* Valir *atavis nostris sonasse* peregrini, lingvâ *&* moribus ab ipsis diversi *uti Britanni veteres Anglo-Saxonibus qvi illos vocarunt* Valas, Vealas ɔ: *peregrinos, hostes, barbaros, exoticos, unde* Veal-cynne, Vealþeod *cet. Vide* Vala-ript, mengi *&* Valnesk, Valskr *in ind. n. pr. ubi illas meas conjecturas, uberius dilucidabo. Cfr. Gl.* Or. S.

Vala-ript *S. III.* 60. *funereum stragulum* G. Magnæus. *Optimum stragulum* Olaffen. *Utroqve sensu proprie scribi debuerit:* Val-ript. *Tertia conjectura mihi igitur potius placet, ea nempe qvod illa voce indicetur* stragulum Gallicum, Italicum *l.* exoticum; vel-fád ɔ: *artificiose pictum l. ornatum. Arma & alia utensilia e Gallia, sive aliis regionibus imperio Romano subjectis; Boreales, propter raritudinem & præstans opificium, olim magni habuerunt. Vide* Vala-mengi, Ript, (*unde* Læ-ript).

Val-baugr *electus l. insignis annulus AQ.* 29. (Val *electio, optio Dan.* Valg, *Germ.* Wahl; valinn *electus, insignis. Cfr. pers.* wall *l.* wal *magnus, grandis — a* velia *infra — et* Baugr *s.*).

Val-bavst *f. scutula capularis gladii. Vide omnino B. I. 6. Obs.* 17 *& V. 9. Obs.* 22.

Val-

*) *Hinc Isl.* Vaka *vigilia, nox, Arab.* Veki, *cfr. CAbess.* Vak, Vakla *nox.*

Val bygg *n. grande horreum H. III.* 2. (*aut a*-Val *sive et pers.* wall, *supra,* & Bygg *q. v.*)

Val-brád *f. daps electa AQ.* 38. (*a* Val *supra*) *vel etiam*: rapina accipitris (*a* Valr *i.*) *s: carnes l. intestina avium aut animalium minorum ab accipitre venatorio cæsorum — e quibus Gudruna se dapes composuisse perhibuerat. Vid.* Brád.

Vald, Valld *n. vis, potentia, imperium unde nom. pl.* Völd *vis, causa, efficacia.* Kéndi hann Giukúngum völd vm andlát Brynhildar. *Ille Giukungos cædis Brynhildæ auctores esse arguebat. Hinc isl.* Veldi *) *id. Dan.* Vold, Vælde, *Germ.* Gewalt, *Angl.* Wealth, *AS.* Vald, Geweald, *MG.* Valdufni, *Lapp.* Valdde, *Finn.* Walda, *CBrit.* Galluedd, *Lat.* Valor *cet. Cfr. Pers.* Vall *magnus*, *MG.* Vulthus, *AS.* Vuldor *gloria. Vid.* (at) Valda.

* (at) Valda (ek veld, olla, valdr) *valere* (*v. c.*) *efficere, in causa esse. Dan.* volde, *Germ.* walten, *Al.* uualtan, *Angl.* wield, *AS.* weoldan, vealdan, *AS. & MG.* valdan, *Lit.* waldyti. *CBrit.* gallu, *Finn.* wallizen. *Cfr. Lapp.* valdam *capio, sumo, expugno. Vid.* Vald.

Val-davgg *f. pluvia stragis s: cruor H. III.* 42. (Valr & Davgg).

Val-giarn *cadaverum l. prædæ avidus H. II.* 13. *AS.* vælgifre. (Valr & giarn *cupidus, it.* gérr, gér *appetens Germ.* gern, *AS.* georn, *Al.* kero *unde* giarna *l.* giarnan *lubenter, Dan.* giærne, *Germ.* gern, *AS.* georn. *Cognata sunt isl.* gyrnast, *MG.* gairnian *appetere*; girvgr *avidus Dan.* gierrig, *Germ.* gierig. *Etymum vocis* gérr *Olafsen in Gl. Synt. & Diatr. statuit Alam.* geron, keron, *lat.* qværere *unde Germ.* begehren, *Dan.* begiære; *clarius apparet in Pers.* Ger *voluntas, adpetitus cet. Cfr.* * Géri).

Val-havll *electa, præstans l. splendida aula AQ.* 2. 14. *Obs.* 8. (Val *electio l.* valinn *electus, insignis vel etiam Pers.* vall *magnus* & Havll *s.*)

Váligr *immanis AM.* 52. (*Proprie mirabilis l. noxius, malus a* Vá *s.*) *AS.* valica, *tristis, luctuosus.*

* Vá-lítit *parum mirandum OG.* 16. (Vá & Lítill).

Valneskr *vid. Ind. n. pr.*

* Val-kyria *nympha bellica, stragium electrix. H. II.* 35. *Cfr. Obs.* 35 & 75 *ad idem carmen. Inter plebejos Norvagicos superstitio adhuc viget de geniis l. nymphis tutelaribus quos* Val-

döger

*) *Cfr. COss.* Aldarad, Eldarad *dominium, quod tamen magis convenire videtur Isl.* Eldri, Ellri *s; Isl.* Veldi *regnum, imperium cum Arab.* Beldeh *regio, provincia, — it.* Vela, Velajet *regnum, imperium. Cum isl.* Valdr *dominus, princeps cfr. Sanscr.* Vali *id.* Vala, Valja *fortis, magnus.*

döger *adpellant. Amazones illæ mythicæ & nomen & officium commune habuerunt cum Græcorum, que* Κηρ *appellabantur. Adde AS.* Vælcirige, Valcrigge *p. p.*

* Valr *m. strages, cumulus cæsorum in acie. (Alias etiam, sed rare quidem, cadaver unicum). Cfr. CTschets.* Valar *mors. Est forsan originitus nil aliud quam* confluxus accipitrum *l.* avium carnivorarum *circa cadavera, uti marinorum avium confluxus ad loca quæ pisces frequentant, Islandis jamjam sonat* Fvgl *l. avis, & certum felicis piscaturæ indicium habetur. AS.* Væl, Vale. (*Vide* Valr *& Gl. N. K.*)

Valr *m. accipiter, falco (v. c.) Dan. & Germ.* Falk, *At.* Ualco, *Lapp.* Falle, *CBrit.* Gwalch. *Cfr. Lat.* volo, volucris, volare, *&* * valr *ala.*

Valroþ *n. rubor præliaris l.* valroþa *adj. prælio l. sangvine rubefactus AQ.* 4. *Obs.* 19. *Vide* Valr, Rióða, Rodna *cet.*

Valrúnir *dicta electa l. artificiosa aut etiam obscura cædis indicatio H. III.* 4. (*A* Val, Velia *l.* Valr *strages &* Rúnir *s.*)

Val-stefna *f. prælium l. congressus prædestinatus H. II.* 19. (Val, velia *l.* valr *strages &* stefna *s.*)

* Vamm *n. vitium, culpa, probrum, Angl.* Wem, *AS.* Vam, *MG.* Vamm, *Finn.* Wamma, *Gr.* μωμος *macula, sordes, vitium, defectus S. III.* 6. *O.* 5. *Adde Angl.* Maim, *CBrit.* Nam, *it. Pers.* Vam *culpa* (*H.*) *Cfr. Isl.* vomr *neqvam, CBrit.* Gwan *ruptura, læsio* gwammal *inconstans, levis.*

Vamma-fvllr *sceleratus B. I.* 26. (Vamm *&* fvllr).

Vamma-laust *inculpate B. I.* 22. *AS.* Unvæmme. (Vamm *&* laufs).

Vân (van, von, on) *f. spes.* (*AS.* Ven, Vene, *MG.* Vens, *Lapp.* Vuord) *Pl.* Vánir *G. II.* 29. *H. III.* 48. *Cfr. Germ.* Wahn, Wan *opinio. Sanscr.* Vas *cupido, Zend.* Vaete. *Vide* On, Vænaz *& Gloss. Synt.*

Van (*hic in compositis*) *defectus MG. & AS.* Van, *Angl.* Wane, Want, *Finn.* Waja, *Lapp.* Vanag *detrimentum, damnum,* Vanees *defectus, inopia. Cfr. particulas privativas Islandorum* Van, Ve, *cum Dan.* Van, *Germ.* Un, Wan, *Ind. Sanscr.* an, *COss.* ana, *Pers.* na, bi, *Lat. & Angl.* in *). *Cfr.* Án, Ú, Ó, Vanaz, Vanr.

Vándr *l.* Vandr (*alias* Uondr, Vondr) *malus S. I.* 40. *Difficilis B. I.* 36. Þá var vant vitri. *Tunc res incommodæ l. difficiles erant sapienti AM.* 3.

Var

*) *Sic etiam particulæ tales Isl.* Ó, Ú *respondent: Dan.* u, *Gr.* ου, ω, *Zend.* a, e, *Pelv.* a *&c.*

Var vant at ráþa: *Difficile erat interpretari AM.* 9. *Hinc Dan.* ond *malus, difficilis.* - *Cfr. AS.* voh, *MG.* vah, *Angl.* bad *malus, pravus, Lapp.* baha, *Finn.* paha, *Pers.* bed, *Afg.* bati (*idem*), *MGoth.* baud *insulsus, fatuus it. Lapp.* voddes *difficilis, C. Tschet. & Ing.* uonda *vilis, Tus. & Ing.* uon *fœdus, teter. Vid. Gloss. Synt. & Diatr.*

Van-lýgi *f. neutiqvam mendacium* ɔ: *Veritas, AM.* 91. Van & Lýgi.

Vann-ſtyggr *AQ.* 13. *Virgarum fugitans* (*campus*) *Interpr. Vid. ibid. Obs.* 57. — *Conjici tamen potest qvod poëta prius* (*strophæ v.* 5 & 6) *de sylva locutus, jam etiam* campos virgarum *l.* arborum vacuos, *qvos heroes velociter permearunt, memoret.* (Vöndr *l.* Vaundr *virga: Dan.* Vaand, *Angl.* Wand & ſtyggr *infestus, aversus, unde forte Dan.* ſtyg *); *vide Gloss. Diatr.*)

*Vanr *expers, egenus, orbus, spoliatus, carens, vacans.* Vant er ſtafs vífi. *Deest fœminæ littera AM.* 12. Mikils er á mann hvern vant er mannvits er. *Multum homini deest, cui deest sapientia HM.* 26. *Forsan etiam B. I.* 25: Allt er vant. *AS.* van, vana, *Al.* wan, *Finn.* wajaus. *Hinc forsan Angl.* wane *pallidus* ɔ: *sanitate l. vigore orbus. Cfr. Lat.* vanus, *it. C. Brit.* gwann *debilis, infirmus Sanscr.* vana, *vacuus; item* Vanam *eremus, desertum.* (Van).

Vanr *assvetus* **). *Dan.* vant, *Germ.* gewohnt (venia *assvefacere — unde particip.* vaninn; *Dan.* vant, *Al.* kiuuon, *Germ.* gewohnt. *Vid.* Veniaz *i.*

Vant, *B. I.* 25. *neutr. aut á* Vanr *mutilus, orbus, defectus, aut a* Vandr *difficilis, malus. Difficile B. I.* 36. *Vid.* Vanr, Vandr.

Vántattv (vígi) *pro:* vanſt þú ei *non commisisti* (*cædem*) *H. III.* 23. *Vid.* (at) Vinna.

* Vapn (Vopn, Vepn; *alias interdum* Vokn) *n. in pl. arma S. II. β.* 4. *Dan.* Vaaben, *Germ.* Waffen, *Angl.* Weapons, *AS.* Væpn, Væpna, *MG.* Vepna, *Al.* Waffan, *Gr.* ὅπλα — *B. I.* 36. Vits ok vapna vant er iöfri at fá þeim er fremstr skal med fírom. Arma *hic, ut et apud Latinos, bellicam virtutem significare puto, et verba hæcce indicare, qvod raro inveniatur princeps qvi et prudentia et armis valeat. Videtur Brynhilda innuere, qvod Sigurdus, qvamvis fortissimus heros, non inter sapientissimos numerandus foret; prior strophæ pars monet eum esse cautum et non nimis*

---

*) *Cfr. Græca* στυγος *odium,* στυγω, στυγεω *odio prosequor,* στυγερος, στυγνος *terribilis, tristis cæt.*

**) *Cfr. Sanscr.* van *incola; Germ.* wohnen, *Dan.* vaane *habitare &c.*

nimis credulum erga eos quos aliquanto læserat. Contemtus hujus concilii cædem ipsius Sigurdi postea faciliorem reddidit. (Olafsen *ab isl.* veifa, *Lat.* vibrare *cogn.* vega *impf.* vá, vo, *tollere, dimicare. Gl. Synt.*)

Vapn-daudr *armis l. ferro extinctus B. I.* 33. (Vapn *&* daudr).

Vapn-saungr *cantus telorum militarium AQ.* 34. (Vapn *&* Saungr).

Var *male S. I.* 45. *Vid.* Varr, Verri *& Gl. VGS.*

Vár (vavr *l.* vör) *proprie Divæ, translatæ mulieris appellatio.* Vár gvlls *HB. 2. exponi forsan debet: auri custos a* veria *custodire q. v. Cfr.* Varar, Vör.

(at) Vara (ek vara, varada) *cavere G. I.* 11. *Alias curare, servare. Dan.* vare, bevare, *Angl.* ware, beware, *COss.* bavarin. *Cfr. Germ.* wahren *in compos. unde* bewahren, verwahren. *Alias etiam admonere Dan.* vare, advare, *Germ.* warnen, *Angl.* warn, *AS.* warnian, *Finn.* waron. *Vid.* Varaz, Varda, Veria, Vörnuþ *i.*

Vara *&* Varat *pro* var ei *non erat. Passim.*

Varak, vark *pro* var ek *fui* (*passim*).

Varar *f. pactum sponsalitium l. jurisjurandi fides H. I. Promissa B. I.* 35. (*Est alias plur. á* Vör *l.* Vavr *labium, et fortassis originitus notavit oscula amatoria l. promissoria, unde posterius translatæ illæ significationes ortæ sunt. Sic* veittuz varar *H. I. fortassis rectissime verbotenus:* Oscula mutua dederunt. *Cfr. AS.* syllan være *fœdus dare. Hinc nomen Divæ* Vár *l.* Vör *quæ sponsalitia promissa direxit. Al.* Wara, *AS.* Være *foedus, pactum, cfr. MG.* Vairthi *pax, quies, quod tamen isl.* Værd (*ejusdem significationis*) *magis cognatum esse putamus. Vid.* Vör, Varavargr.

Vara-vargr *datæ fidei violator B. I.* 23. *Obs.* 54. *Proprie forsan: violator promissorum osculis confirmatorum. Notissimum est Christianis scelus Judæ Ischariotis qui basio servatorem prodidit. Hinc Danis proverbia de tali homuncione:* falsk Judas, Judas-Kys (*basium Judæ*) *p. p. Vide* Varar *&* Vargr; *it. &* Vör *i.*

(at) Varaz (ek varaz, varadiz) *cavere sibi vitare S. II.* 8. *AS.* varian, vareni-an, varnian. *Vid.* at Vara, Varda, * Vörumz.

(at) Varda, Varþa (þat vardar) *interest, imp. interesse AM.* 5. (*Cfr.* at Varda *infra*).

(at) Varda, * Varþa (ek varda, vardada) *prohibere AM.* 14. *Proprie custodire, servare, curare cet. a verbo* at Vara *s. Adde Germ.* Warten, *AS.* Uuarten, *Angl.* ward, *AS.* veardian, værdian, *MG.* wardjan, *CBrit.* gwarchad, *Lapp.* varotam, *Finn.* wartioizen, *COss.* fars

fars kanin. *Cfr. Gl. Synt.* K. *Vid.* varna, veria *).

Vardi *vid.* at Veria.

* Vargr *m.* A) *Lupus, Norv.* Varg, *Zend.* Veherkehe, *Pelv.* Gorg, *COss.* Bireg, *Schal.* Burg, *Mord.* Virgas; *Pers.* Gurk, Gurg. B) *Qvodcunqve animal carnivorum.* C) *De vocis usurpatione de homine malifico & civitate expulso* **) *vide Obs.* 52. *ad carmen HM. ut &* Varavargr *supra. Sic AS.* Vearg, Værg *neqvam, furcifer, Finn.* Waras *fur. Circa etymum consule Gl. Synt.* (*nisi præferas isl.* varr, *AS.* verg *malus*) *cui tamen addendum qvod Galli antiqvi, veterum Romanorum auctorum testimonio, fures & latrones* Vargas *appellaverint. Cfr. MG.* vargjan *damnare it. isl.* veria, *MG.* varjan *prohibere it. Lapp.* vargom *ululo;* Vergr, Varr *i.*

Varg-dropi *m. hostis consangvineus l. proles. B. I.* 35. *Vide ibid. Obs.* 64. *& sqq.* (Vargr *&* Dropi).

Varg-lióþ *n. ululatus lupinus H. II.* 37. (Lióð *pro magis usitatu* Hlióð *clamor, ululatus cæt.*) *Vid.* Vargr *&* Hlióð.

* Varg-tré *dira l. latronum ligna ɔ: patibula. HM.* 16. *Obs.* 52. (Vargr *&* Tré).

Variþ *obductum H. I.* 8. (*masc. & fæm.* varinn *partic. pass. verbi* at Veria *i*).

Varmr *calidus OG.* 5. *HM.* 4. *Dan.* Varm, *Germ. Angl.* Warm, *AS.* vearm, *MG.* varm, *CBrit.* gwres, *COss.* karm, *Pers. & Curd.* garm, *Sanscr.* gharmo, *Lat. obs.* formus, *Gr.* φερμος.

(at) Varna (ek varna, varnada) *abstinere, prohibere, sed vix cum optato successu AQ.* 30. Varnaþit hann viþ Gvdrúno *Gudrunæ non obsistere potuit* (*Neqve enim cavebat a Gudruna* Interpr.) *AQ.* 42. *AS.* vearnan. (*Hinc Dan.* værne *defendere vet. Germ.* warnen, *a* Vörn *l.* Vavrn *defensio, Dan.* Værn, *Germ.* Währ *omnia a* Veria *infra*).

Várr *l.* varr (vorr) *f.* var *n.* vart *noster S. II. a. Dan.* Vor, *Angl.* our. *Vid.* Ofs *cæt.*

Varr *m. vir v. c. HM.* 27. (*Forsan a* veria *tueri*). *Cfr.* Verr, Fír.

* Varr *Timidus AM.* 37 (*alias cautus, AS.* vær, *Angl.* wary, *Dan.* varsom, *Lapp.* varogas *cæt.*) *Opinor aliqvando fuisse primitivum comparativi* verri (varri)

---

*) *Circa etymum cfr. Pers.* var *habens, possidens it.* Varr *i.*

**) *Cfr. Sanscr.* ragia vargida *proscriptus ex tibu sua. Talem hominem Islandi olim appellarunt* rækc vargr. *Sic etiam* Sidonius Apollinaris *Lib.* 5. *Ep* 4. "Vargus *proscriptus latro apud Arvernos;*" *In legibus Salicis & Ripuariis* Wargus *sonat* "*expulsus de eodem pago.*"

(varri) *superlat.* verstr — *infra, atque forsan occurrere in* Grimnismál *str.* 52. *var. v.* — *et qvod* varmenni (*neqvam*) *vox satis nota ab illa derivanda sit.* Varr *l.* var *G. Magnæus vertebat: suspectus, pro cautus, uti is intellexit* *). *Vid.* Var *male s.*

Vart *vix ægre, l. viliter AM.* 25. *Cognatum esse videtur adv.* varla *l.* varliga *ejusdem significationis; omnia, ut puto, a* varr *malus, vilis.*

Varvmk *pro* var ek *AM.* 73.

Vas *pro* var *fuit. Germ. Angl. & MG.* was. *Vid.* Vera, Em.

Vás (*recent.* Vos) *n.* A) *Udor G. II.* 4. *Alias interdum aqva Germ.* Wasser, *AS.* Væs, *Finn.* Wesi, *CSuan.* Viz. *Adde CTschetk.* Uosck *pluvia* Uass, Vuess *nix, it. AS.* Ves *liqvor* **). B) *Tormentum, poena AM.* 58. *Forte a* Vá *damnum s.* Vas *l.* Vás *alias labor, molestia unde* Vasaz *in Gl. N. Cfr.* Vagr, Vatn, Ver, * Varnaviþr.

Vástígar *calles diræ l. perniciosæ HM.* 16. *Obs.* 149. *Vid.* Vá *&* Flvg-stígr.

Vatn *n.* (*Alias poët.* Vatr, *Gen.* Vaz *l.* Vatns) *Aqva S. II. a. Lacus VQ. Dan.* Vand, *Germ. & Al.* Wasser, *Angl.* Water, *AS.* Vater, Væter, Væs, *MG.* Vato, *Finn.* Wesi, *Permiak.* Wa, *CSuan.* Viz, *Sanscr.* Va, Vaja, Vari, Pan (*adde* Nadu *flumen*), *Gr.* ὕδωρ, ὕδος ***). *Cfr.* Ursvalr, Unn, Ver *&c.*

Vatr *vid.* at Vinda.

Vátt *cædisti vid.* Vega.

Vavllr *l.* Völlr *m. campus* (*Pl.* Vellir, *AQ.* 5. *vet. Dan.* Vold, *Svec.* Wall, *Germ.* Feld, *Angl.* Wold, Field, Feild, *AS.* Veold, Feald, *Al.* Uelt. *Cfr. Lat.* Vallis, Vallum, *Germ. & Angl.* Wald *sylva, AS.* Veald, *it. Sanscr.* Vila *ager.*

Vavlondr (Vavlvndr *l.* völundr) *artifex HM.* 6. *Obs.* 15. *Vide ind. nom. pr.*

* Vavlva *l.* Völva (*alias* * Vala) *mulier l. anus fatidica aut vagabunda incantatrix H. II.* 34. *Obs.* 73. *Est forsan derivandum a* valr, vavlr *l.* völr *baculus* (*MG.* Valus) *qvo sagæ tales semper armatæ.*

---

*) Varr *l.* var *alias etiam sciens, præscius, admonitus Dan. & AS.* var *cet. Cfr. Germ.* wahr, *Lat.* verus *&c. it. isl.* vera *esse s.*

**) *Hinc forte Dan.* vaske *lavare, Germ.* waschen, *Angl.* wask, *cæt. Cfr.* Vatn *i.*

***) *Cognata sunt α) isl.* vatr, votr *udus, Dan.* vaad, *Germ.* nass, feucht, veit, *Al.* naz, *Angl.* wet, *AS.* væt, *Gr.* νότερος, νοτιος. *β) Isl.* Vás, (*s*) Væta *udor, Dan.* Væde, Vædske, *Germ.* Nässe *&c. Angl.* Wet, Wetness, *Gr.* νοτις; *adde Al.* Fuhti, *Germ.* Feuchtigkeit, *Dan.* Fugtighed *&c. γ) Verbum isl.* væta *rigare, Dan.* væde, *AS.* wet, *AS.* vætan, *MG.* natjan, *Lat.* udare, *Gr.* νοτίζειν. *Cfr. COss.* vain *fluere.*

matæ erant; — *cfr. Sanscr.* Vel *hasta. Cfr. Germ.* wallen (*vagari, ire*) *Finn.* wöellan; *it. Finn.* Welho *magus, veneficus* wihlan *fascino cæt. Gl. Synt.*

Vaurdr *cet. vid.* Vördr.

(at) Vaxa (ek vex, óx, vaxinn) *crescere, adolescere. Dan.* voxe, *Germ.* wachsen, *Angl.* wax; *AS.* veaxan, veoxan, *MG.* wahsian. *Cfr. Gr.* ἀέξω, αὔξω. *Vid.* (at) Auka, Æxla.

Vaz-ſtrönd (Vatns-ſtravnd) *ripa lacus. V.* Vatn *&* Stravnd.

* Váþ (vad, voþ, vod) *f. pl.* Váþir *vestis, involucrum corporis* (*alias velum, in specie nauticum*) *GS.* 8. *Obs.* 35. *Lodex l. vestis S. III.* 46. *Angl.* Weeds, *AS.* Væd, *Finn.* Waate, *Sanscr.* Vasa, Vaſtra, *Zend.* Vaſtio, *Pelv.* Vaſterg. *Cfr. Isl.* Veſl *vestis l. vestis genus* (*forsan proprie* Vædſl *a nostro* Vád *it. Dan. &c.* Veſt *vestis genus. Hinc Al.* Ki-uuatit *amictus* *) *& Germ.* Wand. (*Aliud* Vod *rete Dan.* Vaad, *Finn.* Wata). *Vid. Gl. Synt.*

* Ve *n. pl. sacra, jurisdictiones l. habitacula H. III.* 13. *Alias etiam jus, religio, pax — idem quam AS.* æ, *Al.* ewa, *Germ.* ehe *jus, religio, foedus; AS.* æ *ejusdem lingvæ* Aþ *l.* Ad, *Isl.* eidr *cæt. juramentum. Cfr. Dan.* ægte *nubi,* Ægteskab *matrimonium. cet.* — Ve *nostro cognata sunt AS.* Vih, vig, *Al.* uuih, *MGoth.* veihs *sanctus,* Veiha *pontifex,* veihan *consecrare, cfr. Pelv.* veh *purus, Pers.* veh *excellens, Zend.* vehmae, *Finn.* pyhitæn; *Ind. Sanscr. & Pali* Vihar, Vehar *templum, fanum. Hinc isl.* vígia, *Dan.* vie, *Germ.* weihen, *Finn.* wihin *& multa alia. Cfr. Gl. Synt.*

* Vedr *n. tempestas, partim ventus* (*v. c.*) *H. II.* 12. *cet. Dan.* Vær, *Germ.* Wetter, *Angl.* Weather, *AS.* Veder, *Al.* Uueter, *Pers.* Bad *ventus, tempestas, Pelv. & Sanscr.* Vad, *Zend.* Vatem, *Curd.* Bah, *COss.* Vaad, *Vogul. & Ostiak.* Uata, Vot. *Adde Sanscr.* Vidara (*uti isl.* vidri *in compos.*) *tempestas Slavon.* Viatr, *Sanscr.* Vajhu, Vaju, Vada, Vjana *ventus, aer.* (*Quibusdam a MG.* vajan, *Germ.* wehen *spirare, cfr. isl.* veifa *vibrare, elevare, aliis ab isl.* vada *vadere, grassari. Vid.* Vindr *cet.*) *Cfr. Gr.* αἰθήρ, *Lat.* æther, aër, aura.

Vedreygr *l.* vedreigr *periculis strenuus V.* 8. *A* ved *periculum vel* vedr *tempestas &* reigr *l.* reifr *alacer, strenuus — de cujus affinibus in lingvis externis vide Gl. Diatr.*

(at) Vefá (ek vef, óf, ofinn) *involvere l. circum volvere* — (*proprie texere, flectere*

*) *Cognatum forte est recent.* Fat *vestis, nisi sit a verbo obsoleto* feta (ek fet, fat) *complecti, assequi, Dan.* fatte, *Germ.* faſsen.

tere B. I. 12. *Dan.* væve, *Germ.* weben, *Angl.* weave, *AS.* vefan, viefan, *MG.* waibjan, *CBrit.* gvev, gwau, *Turc.* beften, *Gr.* ὑφαω, (*cfr. isl.* veftr *l.* veptr *trama*, *it.* vefr, vefr, *Dan.* Væv, *Germ.* Web, *Angl.* Web, Weft, *AS.* veb, veft, *CBrit.* Gwe, *Gr.* ὑφη *tela*, *textile*. *Vid. Gl. N.*

(at) vefia (ek vef, vafda, vafinn) *vincire, vinciendo circumdare. Vid.* vefa.

vef-nistíngr *m. l.* vefnisting *f. Textile religatum l. religandum* ɔ: *velum navis H. II.* 24. (*a* vefr *s.* & nista *annectere, unde* nistíng *nexura vel etiam* nísta *acu sive clavis figere, vel á* nisti *fibula, cfr. tamen* nísta *l.* gnísta *crepere, stridere*).

(at) * vega (ek veg, vá *l.* vág, vóg *l.* vo, veginn) A) *Pugnare, depugnare, cædere. Per se solummodo. S. II. a.* 18. *β.* 7. 30., vágom or skógi þann *armis liberavimus exilio eum AM.* 97. vega sigr *victoria potiri S. II. β.* 23. B) *evenire B. I.* 37. C) *vehere l. procurare* (*qvasi hodiernum* at útvega) *GH.* 10. D) vega kvnni *S. III.* (*pugnare sciebat — versione interpretum*) — *numne: animo volvere* ɔ: *an uxorem duxerit si id licitum foret.* E) *evenire, evadere B. I.* 37. *Confer verbi notionem: ponderare, trutinari, — unde Danicum* veje, overveje, *Germ.* wägen, erwägen, *Angl.* (*utroqve sensu*) weigh. *Antiqviora sunt MG.* vigan *agitare, pugnare, manum conserere*, vagan, gavagjan *movere, agitare* (vagid *agitatus*), *AS.* vegan, vægan, vigian *pugnare, Al.* vuht (*unde recent. isl.* fikta, *Dan.* fægte, *Germ.* fechten, *Angl.* fight, *AS.* fiahtan). *Adde AS.* vegan &c. *tollere, ferre, ponderare, item AS.* vegian, vagian, *Angl.* wag, *Germ.* wegen, *Dan.* bevæge *movere, agitare; Al.* wiegan *vibrare. Cfr. Finn.* wien *fero*, *COss.* vojag *mercatura*, *Pers.* vesen *pondus, libramen* (*Kl.*) *Vid.* vig & *Gl. Synt.*

vegandi *percussor G. I.* 4. *Partic. activum verbi* (at) vega *s.*

vegligr *decorus l. superbus AM.* 54. *Hinc forsan Dan.* vælig. (vegr *gloria i*).

* vegr *m. via* (*v. c.*) *cet.* Á annan veg *Aliorsum S. III.* 21. *Pl.* vegir *occasiones l. causæ S. III.* 19. *Dan.* vej, *Germ.* & *Al.* Weg, *Angl.* Way, *AS.* væg, veg, *MG.* vigs. *Adde CIng. Tus. Tschet.* Nik, *Chuns. cæt.* Nuch, *Sanscr.* vithi, *Lat. obs.* veha. (vega *vehere*).

vegr, *m. gloria, honos. Cfr.* veginn *honoratus de qvo Gloss. Diatr. Forsan a* ve *s.* — *vel* (at) vega *attollere, ponderare. Cfr. Lapp.* væk *vis, potestas. Vid. Gl. Synt.*

veg-reygr *l.* vegreigr *eundo alacer V.* 4. (vegr *via* & reigr *l.* reifr *alacer, strenuus*).

(at)

(at) Veida (ek veidi, veidda, veiddr) *venari* (*forsan v. c.*) *AS.* væþan, *Lapp.* bivdam. *Forsan tamen originitus proprie* in sylva versari *a* Vidr *sylva cet. unde etiam Germ.* Weide *pascuum, pastura. Conferri tamen circa etymum potest* vida *l.* vinna *superare, vincere. Confer porro Pers. Arab.* Zeid *l.* Seid *venatio.*

Veidi *f. Alias* Veidvr (*Lapp.* Bivdo). *Venatus* (*forsan v. c.*) *S. II. ω. V.* 4. (*Vid.* at Veida). *Hinc Germ.* Weid *venatus* (*in compositis e. gr.* Weidmann *isl.* Veidimadr, *Belg.* Weidener *venator*).

* Veig *f. potio* (*eximia*) † *GS.* 23. *AS.* Vege. *Numne proprie potio sacra, festa, sacrificialis a* Vigia *consecrare vel* Ve *res sacra cæt.* (*de quo supra*). *Cfr. Germ.* Weihe *consecratio. Vid.* Ve *s.*

(at) * Veita (ek veiti, veitta, veittr) *præbere, dare S. II. ω. Pelv.* vedadan, *MG.* (*ut videtur*) veitan *l.* veitjan. *Cfr. pers.* daden *ejusdem sensus, Lat.* dare (*perf.* dedi). *Vide Gl. Synt. N. cfr.* Dád *s.*

Veizfla, Veitfla *epulum, proprie præbitio cet.* veita *dare, præbere, q. v.* † *GS.* 5. *Angl.* Wassel *l.* Wassail. *Vide Gloss. Synt. N.*

(at) * Vekia, (ek vek, vakta, vakinn) *e somno excitare G. II.* 38. *Dan.* vække, *Germ.* wecken, *Angl.* wake, awake, *AS.* veccan, veccian, *MG.* vakjan, (*a* Vaka *vigilare q. v.*)

Vel *bene. Dan.* vel, *Germ.* wohl, *Angl.* well, *AS.* vel, *MG.* vaila, *Al.* wola, *cfr. CBrit.* gwell *melius*, gwellu *ameliorare, it. CBrit.* wala *satis.* (*Olim interdum* val, *aut a* val *optio sive* vil *voluntas*). *Cfr. Lat.* belle. *Gloss. Synt.*

* Vél *f. dolus, fraus, techna fallacia S. I.* 33. *Pl.* vélar *S. I.* 45. Beita vélom *fraudes intendere S. I.* 40. *AS.* Vila *astutia, Angl.* Wile, Guile *fraus, dolus, Lat.* falla, *Finn.* Wilppi, *cfr. Finn.* Wihlaus *fascinatio & velum, Angl.* veil *tegmen, AS.* Vel *quod fraudi nunquam deest.* (Vél *alias notat uripygium avium, cfr. CBrit.* Ffilog *ala*). *Vid.* (at) Véla.

(at) * Véla (ek véla) *originitus ut puto idem quam* (at) * væla (ek væli, vælta, væltr) — *fallere* (*v. c.*) *fraudare S. III.* 16. *H. B.* 12. *Dolis circumvenire S. I.* 35. *Finn.* vilpistolen *cfr. Finn.* wihlan *fascino, Lapp.* villim *seduco, illicio. Cfr. Lat.* velare, *Angl.* vail, veil *cum doli semper occulentur. Vid.* (at) Væla *infra.*

Velborinn *genere illustris AM.* 20. *Dan.* velbaaren, *Germ.* wohlgebohren *cet. Vid.* Vel *&* Ber.

(at) Velia (ek vel, valda, valinn) *Deligere, eligere G. II.* 20, *GH.* 7. *Optare V.* 27. *Dan.* vælge, *Germ. Al.* wahlen,

wählen, *MG.* valjan, *Lapp.* valljim, *Finn.* walizen, *isl.* Val *electio*, *Dan.* Valg, *Germ.* Wahl; *it. Isl.* Val, *Lapp.* Valljo *in compos. electum quid l. egregium indicat. Circa etymum cfr. CBrit.* Wala *satis*, *Lapp.* Vallje *copia, affluentia, isl.* vilia *velle i.*

(at) Vella (ek vell, vall) *fervere G. III.* 6. *Svec.* wälla, *Angl.* well, wallop, *AS.* vellan, veallan. (*Alias etiam α*) *ebullire, scatere. Hinc Dan.* vælde, qvælde, *Germ.* wellen, wallen — *unde Dan.* Væld, Qvæld *fons*, *Germ.* Qwell, *Angl.* Well, *AS.* Væl, Vell. *Cfr. Finn.* walan *superfundo*, *it. Germ.* Welle *unda cet.* β) *coqvere, elixare*, *Angl.* boil; *hinc Isl.* Vellíngr, *Dan.* Velling, *sorbitio, puls tenuior*).

Vél-rædí *n. pl. insidiæ* (*proprie dolosa consilia*) *Angl.* Wilinefs *astutia* † *GS.* 9. (Vél & Rád).

(at) Velta (ek velti, velta, veltr) *volvere* (*forsan v. c.*) *AQ.* 29. *Cognatum est aliud* (at) Velta (ek velt, valt, oltinn) *volvi, aut a* vèl *dolus; ars l.* valr *oblongus, rotundus. Dan.* vælte, *Germ.* welzen, *Angl.* welter, wallow, walt, *AS.* væltan, valvian, *MG.* valtjan, valvjan. *Adde Gr.* ϝαλεω, ειλεω *volvo*, *Zend.* veeté *volvit*, *Pers.* geltiden (*isl.* veltiz) *volutari, volvi.*

Vengi *n. gena* (*forte v. c.*) *pro alias usitato* Vángi *m. G. I.* 12. *Germ. & Al.* Wange, *AS.* Veng, Vang, *CBrit.* Awen, *Uigur.* Jangak, *Gr.* γενυς. *Cfr.* * Vángr, Vengi *planities & Gl. L.*

(at) Veniaz (ek venz, vandiz) *adsvescere* † *GS.* 15. *Pass. verbi at venia* (ek ven, vanda, vaninn) *assvefacere Dan.* vænne, *Germ.* wöhnen, gewöhnen, *AS.* venjan. *Angl.* (*qvamvis sensu jam contrario*) wean. *Cfr. AS.* awunian, *Germ.* wohnen *solere, manere*; Vani *mos*, *Dan.* Vane, *Angl.* Wont, *AS.* Vuna, *CBrit.* Gnawd.

Ver *n. mare H. III.* 7. *Flumen G. II.* 6. *Obs.* 24. *Forsan a* Veria *cingere. Alias* Vayrr *l.* Vavr *) (*genit.* Varar). *Conveniunt AS.* Vær *mare, aqva, Zend.* Vero, Varam, *Sanscr.* Vari. *Cfr. Finn.* Ware *unda*, *Norveg.* Vaar, Vaarren *fluxus maris. Vid.* Vagr, Vás, Vatn, * Varnavíþr.

Vér *nos G. II.* 36. *Dan.* Vi, *Germ.* Wir, *Angl.* We, *MG.* Veis, *CC.* næh, *CTschet.* berrige, *Tscherk.* dehr. *Vid.* Vid.

(at) *Vera (ek er *l.* em, var) *esse.* Fleiri til váro *plures aderant AM.* 27. Vera mvn þat

*) *Aliud est Isl.* Vavr *l.* Vör *f. locus naves appellendi. Cfr. Al.* Uuer *littus*, *AS.* Vær, Fifcvær, *Isl.* Ver, Fiſkiver *piscina, piscatura.*

þat fvr necqvi *id est alicujus rei præambulum* (*somnium l. signum*) *AM.* 24. Þaž án veri, *quod potius abesse debuerat AM.* 36. *Olim.* vesa, *Dan.* være, *Angl.* be, *AS.* vesan, *Al.* uuesan, *MG.* visan, *Lapp.* aarom, *Pers.* hesten, byden? *Vid.* ek Em, es, bída. *Cognatum est* at vara *manere Dan.* vare, *Germ.* währen; *hinc forsan Germ.* wahr, *lat.* verus, *CBrit.* gwir. (*Hinc* Verauld *mundus, universum, proprie omnis essentia, AS.* Worold, *Lapp.* Verald, *Dan.* Verden *&c.*)

(at) Verda (ek verd, vard, vordinn *l.* ordinn) A) *fieri, evadere.* Hvat vard af húnom mínom: *Quid factum est de pueris meis V.* 30. B) *necessitatem habere, cogi S. L.* Þat varþ hon at þyggia *id accipere coacta est S. I.* 24. C) *Deprehendere* (*in scortatione*) *O.* 21. *Obs.* 75. *Dan.* vorde, *Germ.* werden, *AS.* veordan, vordan, vyrdan, *MG.* vairthan (at Vera). *Cfr. Gl. N. GS. K.*

(at) Verd-launa *mercedem retribuere AM.* 30. (Verd *pretium Dan.* Værd, *Germ.* Werth, *Angl.* Worth, *AS.* Verт, Vurт, *Al.* Weri, *CBrit.* Gwerth, *Finn.* Werta, *cfr.* verdr *dignus.* Launa *supra*). *Vide* Verdr.

Verdr *dignus S. III.* 30. Sem henni vert þótti: *Id quod ei dignum visum est AM.* 30. *Dan.* værd, *Germ.* werth, *Angl.* worth, *AS.* veord, vyrde, *MG.* vairths. *Adde Finn.* werta *par.* (*Cfr.* Verdlauna. *Forte a* Verda *fieri*).

Verdr, vördr (*olim etiam* Urdr) *victus, cibus* — *unde* Qvöldverdr *cœna* † *GS.* 17. *alias* Nátt-verdr (*Dan.* Nadver *l.* Nädvere) *cœna.* Dag-verdr, *Dan.* Davre *jentaculum l. prandium. Convenit Angl.* Fare *victus. Vid. Gl. Diatr.*

Verdúng (Verþúng). *Satellitium, cohors prætoriana S. III.* 29. *H. II.* 9. *ubi pro* meritis *l.* merito *substituendum erit* satellitio. — *Alias vox eadem Island.* Verdúng *meritum. Cfr. tamen* Hyndluljód *II.* (*de Othino*): Hann gefr ok geldr gvll verdugvm *i: ille dat & reddit aurum dignis. AS.* Weorð, Veored *copiæ, exercitus, satellitium. Vide Gl. Diatr.* (Vördr *custos, l.* Verd *pretium, merces q. v.*)

Ver-fáng *n. sumtio mariti i: connubium HB.* 12. (Verr *vir, maritus &* fáng *i: acceptio, adeptio a* fá *nancisci*).

Vergastr *vilissimus, pessimus AM.* 59. *Obs.* 175. *Est forsan poëtice & jam inusitate positum pro* verstr (versta) *origine cognatum adj.* var *l.* varr *malus adv.* vart, *subst.* vargr *& forsan veterrimo adject.* argr. *s. Potissime dilucidatur ab AS.* verg, verig *vilis, malus. Cfr.* verri, verstr.

* Veri *pro* Væri *S. I.* 5. *V.* 10. *Vid.* at Vera.

(at)

(at) Veria (ek ver, varda, varinn) *Involvere OG.* 5. *AM.* 101. *Amplecti V.* 2. *Alias* A) *tueri, defendere, curare, prospicere, Dan.* værge, *Germ.* wehren, *Angl.* ward, *AS.* vergan, verjan, *Al.* werjan, *MG.* varjan, wardjan, *CBrit.* gwared, gwaredu, *Lapp.* wærjim *unde, Al. & AS.* Ver, *Angl.* War *bellum (proprie defensio), it. isl.* Verja, *Dan.* Værge, *Germ.* Wehr, *Lapp.* Værjok, *Finn.* Warjo *telum, arma, tutamen. Cfr. Sanscr.* Viria *vis, vires (v. c.)*: vira *fortis strenuus. Cfr. Isl.* Svara, jara *pugna, Gr.* ερυω *custodio,* ὁρaω *tueor.* B) *abstinere, prohibere aditum ad aliqvid, Germ.* wehren, *Angl.* bar *&c. Vid.* Vara, Varda, Varna, Vörþr *it. Gl. VGS.* * Ver *involucrum Dan.* Vaar, *Angl.* Wear (*vestimentum*), *Finn.* Werho (*tegmen*). *Cognata sunt AS.* veran, veren *gerere, induere, Angl.* wear *gestare, Finn.* werhoilan *tego, vestio;* werhon *operio. Cfr.* Bera *s. Aliud est isl.* veria *sumtifacere, CBrit.* gwario, *cfr. COss.* varin *partior, C. Tart.* veremen, verirem *do.*

Veri-a *non foret B. II.* 8. (*Vid.* vera *&* a *negat*).

(at) Veriaz (ek verz *l.* verst, vardist) *tutari, se defendere* † *GS.* 15. *Vid.* at Veria.

Verit ?: Veri-at *pro* væru ei *non forent AM.* 25.

Verk *n. opus* *). *Dan.* Verk, *Germ.* Werck, *Angl.* Work, *AS.* Vero, Veorc, *MG.* Waurfto, *Finn.* Wirca, *Gr.* ἐργον. (*Cfr.* orka *valere,* orka *efficacia, valor,* yrkia, verka *facere, efficere, Dan.* virke, *Angl.* work, *MG.* vaurkian; virki, yrki *opus. Gl. Synt.*)

Verkr *m. dolor corporis OG.* 4. *Dan.* Værk, *AS.* Værc. *Hinc isl.* verkia, *Dan.* værke, *Angl.* wark *dolere. Cfr.* Verk — *nisi derivari debeat a* varr *malus cet.*

* Ver-laus *f. mariti expers G. II.* 30. (verr *&* laufs). *AS.* verleas.

(at) Verpa (ek * verp, varp, orpinn *l.* vorpinn) *jacere, projicere, immittere.* Urpuz á orþom: *Verba inter se jaciebant AM.* 39. Verpr vígroda vm víkinga *rutilans armorum splendor prædatores circumvolvitur H. III.* 22. Nadr verpr hala *serpens caudam rejicit H. I.* 9. Kona varp avndo enn konúngr fiörvi *Mulier suspiravit (gemitum exhalavit) sed Rex animam efflavit. B. I.* 8. *Adde AS.* Veorpan, *MG.* vairpan, *Lat. barb.* verpire, *COss.* aporin. *Hinc Dan.* varpe *navem attrahendo promovere, it. Dan.* Varp, *Angl.*

*) *Cfr. Zend.* vereze *operosus, efficax Dan.* virkfom, *Germ.* wirckfam, *isl.* verkmadr *&c.*

Angl. Warpe *funis quo navigium trahitur l. promovetur cet. Cfr. Gl. Synt.*

* Verr *l.* ver *vir* (*v. c.*) *B. I.* 33. *cet. S. III.* 33. *Maritus S. III.* 9. 38. *Cfr. Obs.* 12 *ad G. III. Adde MG.* Vair, *Lett. & Lith.* Vyras, *Lith.* Viers, *Finn.* Uro, *Hib.* Fear, *CBrit.* Gwr, *CC.* Viri, *Sanscr.* Viroh, *vet. celt.* Varo, *CBrit.* Ner *dominus* Gwerin *viri, homines, CTart.* Err, Er *maritus, Turc.* Erl *vir, Pers.* Ner *mas,* Pir *vir senior. Cfr. Germ.* Herr, *Dan.* Herre, *Isl.* Herra *dominus, Sanscr.* vira *fortis, strenuus, Gr.* ανηρ *vir. Vid.* Fír *s.*

Verri (*olim verisimiliter* varri *pejor, deterior. Comparat. ab obsol.* var *l.* varr *malus s. B. I.* 24. *Dan.* værre, *Angl.* warre, worse, *AS.* værr, værse, vyrs, *MG.* vairs. *Cfr. Lapp.* Værre *nefas, injuria,* værrej *iniquus, injustus, Finn.* væære *curvus, injustus.*

Verst *pessime* † *GS.* 4. (*Olim forsan* várst) *Dan.* værst. *Cfr. Lapp.* værest *male.* Vid. verr, verri.

Verstr *pessimus gravissimus S. I.* 24. *Olim forsan* varstr. *Dan.* værst, *Angl.* worst, *AS.* værst, vyrrest. *Cfr. AS.* Berst *malum. Vid.* Varr, verri *& sq.*

Versæl *marito l. matrimonio felix S. III.* 52. (*Verr &* Sæll).

Vesall *pro* vesæll *infelix AM.* 58. *A* Ve *particula privat. &* sæll *salvus. Dan.* usel; *cfr. Lat.* vesanus *originitus ejusdem notionis.*

Vestan *ab occidente.* Vestan bæar *ab occidente oppidi HM.* 16. Fyr vestan ver *ab occidente maris H. III.* 7. (* Vestr *occidens Dan. & AS.* Vest, Vesten, *Germ. & Angl.* West, *Gall.* Ouest, *Lapp.* Vjeester; *cfr. Lat.* Vesper).

Vestr *occidentem versus l. in occidente H. II.* 4. (*Vid.* Vestan).

Vetki *l.* vætki *quasi* vætr ecki. *Vid.* Vættvgi, Vætvr, Vættvr.

Vetr *m. hyems — ponitur pro anno, more veterum Scandorum & Islandorum nostri etiam temporis H. B.* 6. *Dan.* Vinter, *Germ. Angl. & AS.* Winter, *MG.* Vintrus, *CDid. & U.* Ettermo, *CC.* Kintul. (*Forsan a* væta *udor l.* vatr *udus*).

Vetrim *l.* vættrim *f. in pl.* vetrimar *costæ l. juga gladii B. I.* 6. *Obs.* 17. *Explicari cæterum potest: baltheus l. cingulum, quo gladius pendet; a* Vett *l.* Vætt *pondus* (*quod iterum a* vega *vehere, portare*) *&* Rim *l.* Reim *lingula, corrigia, Dan.* Rem, *Germ.* Riem *&c. H. I.*

Vetrlángt *per hyemem perpetuam.* (Vetr *&* Lángr).

Vettr *vid.* Vættr.

(at) Vexa (ek vexi, vexsta, vextr) *crescere AM.* 101. *Dan.* væxe, *Germ.* wächsen, *Angl.* wax. (Vax *cera Dan.* Vox, *Germ.* Wachs, *Angl.* Wax, *AS.* Veax,

Veax, *Finn.* Waha, *CAbass.* Tscha — *ut puto a* vaxa *crescere, augescere*).

Uf *pro* of *l.* vm (*q. v.*) *AM.* 24.

Ugdo *vid.* at Vgga.

(at) Ugga *l.* Yggia (ek vggi, ygg *l.* yggi, vgda) *suspicari, vereri, MG.* ogan *H. II.* 19. *S. III.* 47. *Obs.* 53. Vggr *l.* Yggr *metus; vid.* Óga, Ægia.

Ugla *f. ulula* (*v. c.*) *bubo B. I.* 17. *Dan.* Ugle, *Germ.* Eule, *Angl.* Owl, Howlet, *Al.* Uuuila, Ula, *Gr.* αιγωλιος, ὀλολυγων. *Forsan ab* (at) ugla *torvum l. foedum vultum deferre, quod ab* Ygr *ferus; cfr. Angl.* ugly *foedus, deformis.*

Ú-gódr *improbus H. III.* 16. (Ú *vel* ó *privat.* & Gódr) *AS.* ungod, *Angl.* ungood *cæt.*

* Vid (Viþ) *it.* vidr, viþr *contra, erga, juxta, apud, pro.* Vid Sigvrd mæla *cum Sigurdo loqui S. I.* 16. At þegia vid: *Ad* (*criminationes*) *tacere B. I.* 25. Qvódo vid *assonarunt.* Gvllo vid *accinebant S. III.* 27. Horn glóa vid himin *cornua cælum versus resplendent H. III.* 36. Viþ hann var Hvndland kénnt *ab ipsius nomine appellatio Hundlandiæ sumta est H. III.* Geta son viþ Siklíngi *filium e principe gignere S. II. a. II.* Viþ bana fiálfann *ad necem usqve S. II.* 17. þeirri var viþ brvgdit: *Ea in exemplum cesessit AM.* 49. Ef hann viþ rétti *si status ejus amelioraretur AM.* 59. Orþ viþr vm kvaþ *verbum contra profatus est S. III.* 48. Kona kvnn viþ konúngi *mulier nota cum Rege S. III.* 51. þeir giördo ecki ángr viþ þik: *Ji tibi nullam noxam l. molestiam fecerunt H. I.* 10. Baud hann viþ mér bú fimtan *obtulit ille pro me qvindecem prædia OG.* 19. *Dan.* ved, *Germ.* bey, *Angl.* by, with, *AS.* við, *AS.* & *MG.* bi, *CBrit.* gyda, cyd, *cfr. AS.* við, viðer, *MG.* vithra, *Al.* uuidar, *Germ.* wieder *contra s.* — *it.* Med *s.* & *Gl. Synt.*

Vid *l.* viþ *nos duo S. III.* 18. *V.* 39. *Dan.* Vi, *Germ.* wir, *Angl.* we, *AS.* vit, vid, *MG.* vit (*duas*), *CBrit.* ni, *CTart.* bis, *Chuns.* &*c.* nist. *Vid.* Vér. *Cfr. Gl. Synt.*

(at) Vida. Viþa *vid.* Vinna.

Vída (Víþa) *passim, late. Dan.* vidt, *Germ.* weit, *Angl.* wide, *AS.* vide, *Lapp.* vydaset. *Vid.* Vidr.

Víd-frækinn *passim fortis HM.* 27. (Vída & Frækinn *l.* Frækn *q. v.*)

Víd-les *l.* Vídlesinn *G. II.* 10. *passim colligendus l. late circumspersus.* (Vída & at Lesa *legere* — *utroqve sensu* — *Germ.* lesen, *Gr.* λεγειν *voc. c.*) *).

Vidnám

*) *Cum isl.* lésa &*c. legere, recitare, loqvi cfr. CIng.* lie *loqvi, Tns.* leor; *it. Pelv.* & *Arab.* Lesai *lingva, loqvela, sermo.*

Vidnám *n. resistentia H. II.* 48. (Vid *&* nema).

Vídr *latus, amplus Dan.* vid, *Germ.* weit, *Angl.* wide, *AS.* vid, vide, *Lapp.* vyde, *Sanscr.* vidi, *COss.* fatan.

Vidr *vid.* Vid.

Vidr *vid.* (at) Vinna.

* Vidr * Viþr *arbor. B. I.* 11. *Alias etiam lignum sylva Dan.* Ved, *Angl.* Wood, *AS.* Vyd, Vud, Vode, *CBrit.* Wydden (Wydd), *Lapp.* Meds, *Lith.* Medis, *Tart.* Udun, *Uig.* Odun, *Gr.* ἴδη. *Cfr.* Vídir *l.* * Víþir (*salix*) *cui adde Dan.* Vidie, *Germ.* Wied, *Angl.* Withy, Weed, *AS.* Veod, *Finn.* Wiza, *Lat.* Vimen, Virga. *Adde Lapp.* Vedde *radix fruticum, COss.* Uidak *radix* *).

Víf *n. fæmina S. I.* 16. *Dan.* (*poët.*) Viv, *Germ.* Weib, *Al.* Wib, Wip. *Hinc AS.* Vifman, Viman, Vuman, Vemman *cæt. unde Angl.* Woman. *Cfr. tamen Isl.* Feima *id. lat.* fæmina, *Finn.* Waimo. (*Est Eddæ prosaicæ a* Vefa *texere s.*) **).

** Víg *n. pugna, prælium, cædes it. telum. AS. & Al.* Vig, Vicg. *Adde Sanscr.* Vaje, Vahini *cædes, bellum,* Vigrasam *occisio,* Vigea *victoria* ***), *Pers.* Pikar *prælium.*

Víg-blör *l.* Víg-blær *H. III.* 34. *bellicus eqvus — proprie aura l. ventus præliaris.* (Víg *s. &* Blærr *l.* Blær *aura, ventus, Dan.* Blæst *unde forsan verbum at* blása, ek Blæs, *q. v. Cfr. Angl.* Blowing).

Vigg *n. jumentum l. eqvus G. II.* 17. (Interpr.) *Alias* navis, Johnsonio *in Gl. N. recte a* vega *vehere, portare. Vide* Hlvnn-vigg, * Víng-þorr, * Vigg. *Cfr.* Vagn *s. & Gl. GS.*

Víg-lid *n. copiæ bellicæ H. II.* 23. *AS.* Vigtroh. (Víg *&* Lid).

Vígligr *strenuus armis; ad præliandum idoneus AM.* 51. *AS.* viglic. *Cfr. isl.* Vigr *idem & Angl.* wight *acer.* (Víg).

Víg-nest *l.* víg-nisti *lunula bellica s: clypeus. Hinc* Vígnesta bavl *clypeorum calamitas s: ensis H. I.* 8. *Obs.* 18. Víg *&* Nest, Nist *l.* Nisti *lunula, pectorale, fibula — a* nísta *figere.*

Víg-risinn *præclarus bellica virtute l. gloria G. II.* 29. *Vid.* * Vígrisni, (*cognatum Sanscr.* Vigrasam *occisio*). * Risni, *&* Víg *s.*

Víg-rodi *m. rubor bellicus l. rutilans armorum splendor. H. III.* 21. (Víg *&* Rodi *rubor. Vid.* Ravdvll *cet.*)

Víg-

---

*) *Cfr. COss.* Kchad *arbor. Bret.* Koad, *CBrit.* Kued (Klaproth).

**) *Cfr Sanscr.* Vivahanna *matrimonium.*

***) *Hinc isl.* vígramr *fortis bellator, Sanscr.* vicrama. *Vid.* Ramr *s.*

Víg-spiöll *n. pl. cædis nuntius l. indicatio. Potest alias exponi: Clades cæde effecta H. III.* 11. (Víg *&* spiöll *l.* spiall *s.*)

Víg-þryma *l.* Vígþrima *H. III.* 11. *Vulgari notione pugna, proprie strepitus armorum l. belli. H. II.* 7. Víg *telum s. &* þryma *tonitru, ingens strepitus — de qua voce vid.* Gl. Orkn. S. *Si malis* Víg-þryma *interpretari: Armamentarium, deducendum erit a* Víg *telum, arma &* * þruma *hærere, permanere. Cfr.* * þravm.

Vík *f. sinus l. recessus maris, lacus aut fluminis. H. I. Dan.* Vig, *AS.* Vic, *Lapp.* Vakke. Wick *l.* Wich *eundem sensum indicare reperitur in nominibus propriis plurium oppidorum Angliæ & Scotiæ. Hinc etiam* Vigen *olim* Vík (Víkinn) *regio Norvegiæ orientalis ad sinum ita dictum sita.* (Vik *secessus cet*; *vid.* at Víkia).

(at) Víkia (ek vík, veik,, víkinn) *inflectere (navem l. iter) S. II. a. Alias cedere, transire, movere. Dan.* vige (*unde* afvigte *præteritus*) *Germ.* weichen (*unde* verwichen) *AS.* vican, Gr. εικειν. *— Hinc etiam* * Vika *hebdomas ;; spatium septem dierum nuperrime præterlapsum, Dan.* Uge, *Germ.* Woche, *Angl.* Week.

Víkíng *f. bellum, bellicum exercitium H. B.* 3. *Vid.* Víkíngr.

Víkíngr *m. Bellator. HB.* 10. *AS.* Vicing. Víkíngr Dana, *bellator Danus l. Danorum. Interpretes opinati sunt, & quidem, ut puto, omnino recte, vocis istius hanc primam fuisse significationem, &* Víkíngr *olim bellator sonasse, sed quod ambæ dictiones deinde de piratis & piratica re usitari cæperint. Cum G. inter litteras Runicas non inveniatur, censeo horum vocum radicem reperi in notissimo illo* Víg *cujus Persicam vel Indicam originem antea monstravimus. Vid.* Víkíng.

* Vil *n. voluptas (v. c.) G. II.* 40. *In qvibusdam isl. & AS. compositis gratum aliqvid aut benevolum indicat. Cfr. AS.* Vela *felicitas*; Vil, Vild *favor*; *Gr.* φιλος *amicus cæt. Cognatum est* vel, val *bene. Vid.* Vili, at Vilia *cet.* *).

Vildigak *pro* vilda ej ek *nolui HB.* 12. *Vid.* Vilia.

* Vilgi *S. III.* 13. *pro* Vil egi *l.* Vel egi *non probe l. non bene. G. Magnæus vertit: Probe, ad lubitum animi, quod sensu relationis oppido contradicit.*

Vili (Vilji) *voluptas, voluntas (voc. c.) S. III.* 9. At vilia *ex voto S. III.* 52. *Est sæpe veteribus simpliciter: animus, mens. Dan.* Villie, *Germ.* Wille, *Angl.* Will, *AS.* Villa, Vill, Viln, *MG.* Wilja, *Gr.* βελημα, βελεσις. *Cfr. Finn.* Wilja *ubertas, Gr.* φιλια, φιλησις *dilec-*

---

*) *Alias isl.* Vil *viscera, intestina, qvocum conferri potest Pers.* dil *cor.*

dilectio cæt. (*Vid.* Vil; at Vilia). *Cfr.* S. Eg. Sk. *p.* 457.

(at) Vilia (ek vil, vilda) *velle* (*v. s.*) — *Dan.* ville, *Germ.* wollen, *Angl.* will, *AS.* villan, vilian, *MG.* viljan, *Lapp.* viggam, *Gr.* βϐλομαι. *Cfr. Gr.* φιλεω *amo.* *Vid.* Vil, Vili.

Vilia-laufs *voluptatis expers AM.* (Vili & Laufs).

Vili-fefs *m. voluntatis sedes* : *sedile gratum, ubi jucunde tempus terere quis sibi optat — forsan apud amasium l. amasiam. Cum modo de potiovibus exhilarantibus sermo fuerit, nil ineptiarum in priore hujus strophæ parte reperio.* *Vid.* Vil, Vili & Sefs; *cfr.* Vilmál, Vilfinni.

Vilka *AM.* 3. — *et*

Vilkat *pro* vil ek ei *nolo. S. I.* 26.

Vilkit *l.* Vilgit *ingratum S. I.* 26. (*Forsan a* Vilgi *s. cfr.* Vilka, Vilkat *unde adjectivum illud nomen satis insolenter formatum videtur.*

* Vill *pro* Vilt *vis.* *Vid.* at Vilia.

(at) villa (ek villi, villta, villtr) *prave confingere H. III.* 10. *Depravare AM.* 9. *Obs.* 39. (*Alias etiam confundere, in errorem ducere*). *Dan.* vilde, vildlede, *Angl.* wilder, *cfr. Germ.* verwildern, *Finn.* willitzen, *Lett.* willaht. Villa *vagatus, error cet. Germ.* Wallung, *Dan.* vildelfe — *a* villr *errans, Dan. & AS.* vild, *Germ. & Angl.* wild, *MG.* wilthi, *CBrit.* gwill, gwyllt. *Cfr. Gl. Synt.*

Villia *pro* vilda ek *velim AM.* 54. *Vid.* at Vilia.

Villi-ftígr *m. via erratica H. I.* (*Vid.* Villa & Flvg-stígr).

Villt *corrupte, prave, erronee* † *GS.* 10. *AM.* 12. *Dan.* Vildt, *Germ.* wild, *Angl.* wildly. *Vid.* at Villa.

Vil-mál *n. gratus sermo B. II.* 12. (Vil & Mál).

(at) Vilna *vid.* Vilnome.

Vilnome *pro* Vilna ec *præsens ind. act. verbi* at Vilna *cupire, desiderare, optare AS.* vilnian, *hodie autem indulgere l. favorem exhibere alicui. V.* 30. *Obs.* 49. (at Vilia).

Vilfinni *G. II.* 38. Vilfinnis fpá *animo grata vaticinatio.* Interpr. *Gudrunæ tantum, non Regi, grata esse potuit. Numne etiam* Vilfinni *de Nornarum (Parcarum) favente auxilio accipi posset? Cfr. AS.* Vilfiδ *gratum l. desideratum iter; grata l. fausta sors, it.* villfum *desideratus, gratus.* Vil & Sinni *s.*

* Vín *n. vinum* (*v. c.*) *AQ.* 2. *Dan. & AS.* Vin, *Al.* Uuin, *Germ. & MG.* Wein, *Angl.* Wine, *CBrit.* Gwin, *Lapp.* Vynne, *Finn.* Vyna, *CIng. & Tus.* Vyn, *Suan.* Gwinei, *Georg.* Ghwino, Gwyno, *Gr.* οἶνος.

Vina *f. amica OG.* 4. *Dan.* Veninde. *Vid.* Vinr.

(at)

(at) Vinda (ek * vind, vatt, vndinn) *torqvere, flectere, implicere.* *B. I.* 12. *AQ.* 6. Vatt vengi *versavit genas* *S. III.* 12. *Dan.* vinde, *Germ.* winden, *Angl.* wind, *AS.* & *MG.* vindan, *Finn.* vææнnæn, *Lat.* viere, vincire. (*Cfr.* Vindr *ventus s.*)

Vind-hiálmr *ventorum l. aëris tegmen i. e. cœlum.* Vindhiálms brú *pons aërius l. cœlestis i: Iris H. III.* 47. (Vindr & Hiálmr).

Vind-kaldr *vento frigidus HM.* 16. *Obs.* 52. *Dan.* vindkold *cet.* (Vindr & kaldr).

* Vindr *ventus* *) (*v. c.*) *Dan.* & *AS.* Vind, *Germ.* & *Angl.* Wind, *Al.* Vvint, *MG.* Winds, *CBrit.* Gwynt, *Ind. S.* Vjana, Wad. *Cfr.* Vedr, Vada, Vinda.

Víngskornir *vid. Ind. nom. propr.*

Vínhavfgr *vino gravatus AQ.* 36. (Vín & Havfgr).

(at) Vinna, viþa (ek * vinn, vann, vnninn). A) *Agere, patrare, efficere.* Vinna eiþa *præstare juramenta V.* 31. Vnnar trygdir *promissa fidei exhibita S. III.* 19. *Cfr. B. II.* 11. *ubi* viþa *pro* vnna. — *Laborare AM.* 59. B) *Obsistere l. vincere* (*v. c.*) Vid mvnom vinna *adfectibus obsistere OG.* 20. *Obs.* 72. Vinnat ſkiavldúngar ſkavpom *Reges fatis resistere l. fata vincere neqveunt H. II.* Vinna viþ harmbravgdom *dolis perniciosis obsistere AQ.* 15. *Valere l. obsistere V.* 39. C) *Vincere, obtinere, potiri.* *Dan.* vinde, *Germ.* winnen, gewinnen, *Angl.* win, *AS.* vinnan, gevin, *CBrit.* ynnill. *Adde MG.* vinnan *pati, perferre,* vithian *vincire, cfr. isl.* Vidia, *Dan.* Vidie *vinculum, it. Isl.* Vinna, *AS.* Vinn, Vin *labor* **).

Vinr *m. amicus.* *Forte idem quam* vnnr *poët. idem, ab* (at) vnna *favere. Dan.* Ven, *AS.* Vine, Vin, *Al.* Wina, Uuin. *Cfr.* Vina.

Vinſpell *n. clades amicorum l. dissolutio amicitiæ* Interpr. *G. I.* 23. *Obs.* 35. Vinſpell viſa meſt *"maxima dissolutio l. dissolutionis causa inter mulieres."* *Vel etiam: "Amicitias magis dissolvens quam reliqvæ mulieres cunctæ."* Vinr & Spell *i. q.* Spiöll *s.*

Vin-þvrr (Vind-þvrr) *vento arefactus V.* 9. (Vindr & þvrr).

Virdar *viri* (*forsan v. c.*). *Cfr.* Firdar *idem, & circa illius etymum,* varda *tueri, it.* Fír, Verr *s.*

* Virt *B. I.* 17. *Herbarum succus* Interpr. *Vide omnino Obs.* 38. *ibid. Illic*

---

*) *Cfr.* Indra *nomen proprium Æoli Indici.*

**) *Hinc phrasis Danica,* at lægge Vind paa noget *operam dare alicui rei.* Gram.

Illic sine dubio de cerevisia, medo sive vino sermo est. — *Cfr.* Vrt *i.*

Vís *l.* víss *sagax B. I.* 18. *Dan.* vis *l.* viis, *Germ.* weise, *Angl.* wise, *AS.* vis, *Lapp.* vyses, *Finn.* vysas. Viss *certus*, *vid.* Víst. (at Vita).

(at) * Vísa (ek vísa, vísada), A) *monstrare.* Vísa leid *viam monstrare S. I.* 24. B) Vísa til valstefno *ad prælium provocare H. II.* 19. *Dan.* vise, *Germ.* weisen, *AS.* visan, visian *cet.* (at Vita).

Vísi *l.* Vísir *dux, primipilus, Rex AS.* Visa. (at Vísa).

Víst *certe, pro certo S. I.* 12; 25. *Dan.* vist. (* Viss *certus Dan.* vis, *Germ.* gewiss, *CBrit.* ysbys, *Lapp.* visses, *Finn.* wissi. Viss *etiam isl. accuratus, Finn.* wisu — at Vita).

Vit *n. ratio, ingenium, sapientia* (*proprie forsan visus*). *Dan.* Vid, Vittighed, Visdom, *Germ.* Witz, *Angl.* Wit, Wits, *AS.* Vit, Gevit, *Lapp.* Vysesvuot, *Sanscr.* Veda, Vidja, *Gr.* ἰδρεία. *Pl.* Vit *organa sensoria, unde concludendum quod verbum* vita *Latinorum* videre *adeo propinquum sit. Cfr. Gl. L.*

* Vit (*neutrius generis ut videtur*) *visitatio.* Lanz síns á vit *suum prædium visere AQ.* 34. (Mín) á vit *Me visere B. II.* 18. (Vitia *visere l.* vita *scire, videre q. v.*)

* (at) Vita (ek veit, vissa) *videre* (*v. c.*), *scire, noscere it. indicare*, (*quas omnes significationes olim in MG. adoptavit*). At vita fyr *præscire S. II. a.* 7. Vita manna *homines videre, noscere l. inter homines versari G. II.* 8. Meira enn menn viti *majus quam mortales noverint GG. II.* At þér góds viti *quod bonum tibi portendatur S. III.* 29. þat vissi hræzlo *id erat terroris indicium AM.* 97. *Tentare S. III.* 41. Veitz (*verisimiliter*) *vides AM.* 78. *Est originitus, sine dubio, idem quam Lat.* videre, *pers.* diden, *Pelv.* vineschne, *COss.* fetun, *Dig.* vinnun. *Adde Gr.* ἰδω, ἰδαω, εἰδω, εἰδεω, *cerno, scio.* — *Respondet cæterum Dan.* vide *scire, Germ.* wissen, *Angl.* wit, wot, wist, *AS.* vitan, vistan, *MG.* vitan, *Al.* wizzan. *Adde Sanscr.* vetsi (*isl.* veitst) *scis;* vetti (*isl.* veit) *scit* *). *Cfr. Gl. N.*

Víti *n. malum S. II. a.* Alias *α*) *culpa, crimen β*) *poena, mulcta Dan.* vide, *AS.* vite, *Al.* Uuizi. *Cfr. Lat.* vitium, *Gr.* ἀιτιον. (*Hinc isl.* víta, *AS.* vitan, *Angl.* wite *reprehendere, arguere, mulctare*). *Cfr. Gl. Synt.*

(at)

---

*) *Cfr. Isl.* lita *s.* *Cum Isl.* blíni *intueor, constanter specto*, *cfr. Pers.* binem, *Curd.* binum *video.*

(at) Vitia (ek vitia, vitiada) *visere* (*v. c.*) *AQ.* 14. *GH.* 8. Módr at vitia (*cum genit.*) *Matrem visere. MG.* veisan. (*Vid.* Vit, at Vitia), *it. Gl. L.*

Vit-laufs *insipiens HB.* 5. *Dan.* vidlös, *Angl.* witlefs, *AS.* vitleas. (Vit *&* Laufs).

Vitr *sapiens S. I. Zend.* Vedesch, vedem, *Pelv.* virae; *Sanscr.* vedya, *Zend.* vedem; *Gr.* ἴδμων, ἴδρις. *Cognata sunt* vis *l.* vífs *s.* * vitkri * vitvgr — *omnia a* Vit, Vita *s.* *Hinc Dan.* vittig, *Germ.* witzig, *Angl.* witty, *AS.* vitig *ingeniosus, ut & isl.* vitkr, *AS.* vitga, vicca, *Angl.* Wizard *præstigiator*, Witch *saga p. p. Vid.* Vís, Vit, Alvitr.

(at) Víxla (ek víxla, víxlada) *permutare S. I.* 42. (Vixl *decussatio*, á Víxl *decussatim, forsan a* Vegr *via, qvæ sæpe mutatur & decussatur*). *Dan.* vexle, *Germ.* wechfeln, *AS.* vrixlan. *Hinc Germ.* Vexel, Wechfel, *Alam.* Uuchfal *permutatio, commutatio, cambium p. p.*

Viþ *vid.* Vid.

Viþa *pro* vinna *præstitos B. II.* 11. *Vid.* at Vinna.

Viþ-farar *f. pl.* (vid-farir) *tractatio*, *A. M.* 87. *Islandi adhuc loqvuntur* ɔ: Honum ferſt vel vid mig, *Is me bene tractat l. bonum mihi se exhibet. Dan.* Medfart. *Vid.* Vid *&* för, fara.

Viþnám *vid.* Vidnám.

Viþrir *l.* Vidrir *Othini nomen adscititium.* Vidris-grey *canes Othini* ɔ: *lupi H. II.* 13. (*Aut a* viþa *l.* vinna *vincere, cum Victorem denotaret — vel a* Vedr, vidri *tempestas, nam Deos ipsos aëra regere vel in aëre apparere antiqvitas credidit*). *Cfr.* * Viþarr.

Ulfgrárr *fulvus lupi instar H. III.* 1. *Obs.* 7. (Ulfr *&* Grárr).

Ulf-hvgadr *lupinus animo S. II. & II.* (Ulfr *&* Hvgr).

Ulf-iþ *n. confluxus luporum* (*stragem adpetentium*) *H. II.* 16. (*Ab* Id *l.* Ida *aut* Yda *æstus l. impetus aqvæ aut fluminis, Angl.* Eddy, *nisi præferre malis* Id, Idn *l.* Idia *opus, labor assiduus, cum aliter vox illa exponenda foret, sensu non mutato, cum prælium sive pugnæ locum cadaveribus & carnivoris feris repletum indicet*). *Cfr. verbum isl.* ida *festinanter vagare l. ambulare ut & MG.* iddjan *ambulare*, *Lat.* ire (*unde* itio *cet.*) *it. AS.* ydian *inundare, fluctuare.*

Ulfr *m. lupus* (*forte b. c.*) *Dan.* Ulv, *Germ. & Angl.* Wolf, *AS.* Vulf, *MG.* Vulfs; *Pers.* Gurk, *Gr.* λυκος. *Circa etymum consule isl.* yla, *lat.* ululare, *Dan.* hyle, *Germ.* heülen, *Angl.* howl, yawl, *Finn.* ulwon (*unde* ulwaja *ululans*), *Lapp.* aalvom (olvom), *Gr.* ὀλάω — *vel etiam MG.* vilvan *rapere. Adde Lat.* Vulpes.

Ull *f. lana S. II. a. Dan.* Uld, *Germ.* Wolle, *Angl.* Wool, *AS.* Vull, *Lapp.* Ullo, *Finn. & Lith.* Willa, *Curat.* Willi, *CC.* Bel, *CAk.* Pala. *Adde Lat.* vellus, *CBrit.* Gwlan, *Hebr.* Olan.

Ullar-lagdr *m. villus lanæ S. II. a.* (Ull & Lagdr). *Cfr. Lat.* Lana, *Gr.* λᾶνος *cet.*

Vllr *vid. Ind. nom. propr.*

*** Vm *Idem qvam* om, of, yfir. *Per, in, super, de, circum, circa.* Voro þeir lángt vm fram alla menn adra vm afl ok vöxt. *Omnibus aliis hominibus longe antecellebant ex robore & statura S. L. Ab* vm & gánga *s. derivatur.* Vmgenginn *transactus O.* 32. *Obs.* 104. — *Olim interdum* umb. *Hinc Dan.* omb, om, *Germ.* umb, um, *Angl.* of, *AS.* umb, ymb, *Al.* umbi, *MG.* und, *CBrit.* am & ym, *Finn.* ymbæri, *Lat. in compos.* am, amb, ob, *Gr.* ἀμφι. *Cfr. Finn.* Umbi *status rei undiqve clausæ. Vid. Gl. Diatribes N. GS. K. Cfr.* Af, of, om, yfir *s.*

Vm-dögg (arins) *f. pluvia* (*l. ros*) *foco circumfusa* ɔ: *fuligo* (*qvæ jam etiam in medicina adhibetur*) *G. II.* 23. (Vm & Davgg *l.* Dögg).

Vm-fadmaz *mutuis amplexibus uti AQ.* 42. Vm & fadmaz (ek fadmaz, fadmadiz) *a* fadma *amplecti q. v. Dan.* omfavne.

Vm-sýslan *f. opera, procuratio* † *GS.* 19. Vm & sýslan *a* Sýsla *s.*

(at) Vna (ek * vni, vnda) *adqviescere l. hilarem vitam agere S. III.* 16. *Voluptati frui l. gaudere S. III.* 10. Una lífi *vitæ adqviescere G. II.* 27. *AS.* vunian, voonen. *Forte cognatum AS.* vunan, *Germ.* wonen, *Dan.* vaane *habitare manere* (*qvo sensu interdum apud Islandos usitatur*). *Cfr. Finn.* Uni *somnus, somnium, CCabar.* Una *qvies, Pers.* Uns *familiaritas, consvetudo. Vid. Gl. Synt.* & Yndi, Vanr *s.*

Vnat * Vnad *n.* (*Alias etiam* Vnadr *m.* & * Vnuþ *f.*) *deliciæ S. I.* 46. *AS.* Wynne, *Germ.* Wonne, *cfr. cet. ut.* Yndi *i.* (at Vna).

* Vnd *l.* Vndir *sub, it. prope, penes.* Er vnd einom mer avll vm fólginn hodd níflúnga. *Mihi soli concessa* (*l. penes me solum*) *est omnis abscondita gaza Niflungorum AQ.* 27. Gróftu sva vndir *ita substruxisti* (*machinam*) *AM.* 94. *Cognatum voci* And *ad, apud.* — *Germ.* unter, *Dan. Angl.* & *AS.* under, *MG.* undar, *Zend.* edero. *Convenit, interdum Lat.* inter, *Arab.* dun *infra. Vid. Gl. N.*

* Vnd *f. vulnus* (*forsan v. e*) *passim. Svec.* Und, *Dan.* Vunde, *Germ.* Wunde, *Ang.* Wound, *AS.* Vund, *MG.* Vunda, Vonda. *Cfr. CDshar.* Unti, *Avar.* Juntu *dolor. Vid. Gl. Synt. GS. N.*

Vndadr

Vndadr *vulneratus S. III.* 45. *Ab* at vnda *vulnerare Germ.* verwunden, *Angl.* wound, *AS.* vundian. (Vnd *s.*)

Vndan *ex, de* ɔ: *ab imo.* (*Alias etiam præ, ante Finn.* ennen). Ef heyggr ság vndan *si vimen succidatur AM.* 69. Komaz vndan *evadere H. III.* Gánga vndan *salvus evadere AM.* 60. *Hinc Dan.* unden, *Germ.* unten. *Vid.* Und & *Gl. N.*

Vndr *n. miraculum, res mira S. II.* β. 3. *Dan.* Under, *Germ.* Wunder, *Angl.* Wonder, *AS.* Vundor, Vunder. *Cfr.* * Undrsiónir.

Vndromk *pro* undraz ek *l. obsol.* undra ek *miror O.* 31. Undraz (ek vndraz, vndradíz) *mirari unde Dan.* undre, undres, *Germ.* wundern, *Angl.* wonder, *AS.* vundrian. (Vndr). *Cfr. Gl. N. ubi Lat.* veneror *ut cognatum allegatur.*

Ungr *juvenis* (*v. c.*) *parvulus, adolescens. Dan.* ung, *Germ. & AS.* jung, *Angl.* young, *AS.* geong, gung, *MG.* juggas, juggo, *CBrit.* ieuange, iufange, *Lapp.* nuor, *Sanscr.* juva, juvana. *Cfr. Chald.* janka *puer, Lat. obsol.* junis, *it.* junior, junix.

*Vnn *l.* Vnnr. *Alias interdum* Ud, Udr *sct. unda v. c. B. I.* 10. *Pl.* Vnnir *G. II.* 36. *Revera est idem quam* Udvr (Uþr) *quæ una fuit e novem filiabus* Ranæ *l. Thetyos borealis, AS.* Yþ, Yd *). *Cfr. Afg.* Ubu *aqva. Adde Sanscr.* Uda, Udadhi *mare,* Udakam *aqva. Cfr. GL. N.* (*Alias etiam aqva, æqvor*).

(at) Vnna (ek * ann, vnna) A) *favere, amare* (*v. c.*) Mér vnni mær. *Me amabat virgo S. III.* 26. B) *indulgere Dan.* unde, *Germ.* gönnen (*unde Dan. & Germ.* Gunst *favor*) *AS.* unnan, annan (*unde* Unna *licentia*) *Al.* onnen.

Vnnar *vid.* at Vinna.

Vnnar-steinn *æqvoris, aqvæ l. undæ lapis aut petra H. III.* 29. *Obs.* 45. (Unn & steinn).

Unnvsta *f. amica, amasia OG.* (*Masc.* Vnnusti). *Ab* at Vnna *s.*

* Vnz *donec; S. III.* 3. *Angl.* untill, *MG.* und, unte, *CBrit.* hyd. *Convenit Lat.* usqve, *AS.* oð. *Vid. Gl. Synt.*

Vor *vid.* Or.

Vp *l.* Vpp *sursum.* Ox vpp *adolevit S. L.* Ól vpp *educavit OG.* 12. Taka vpp *tollere S. I.* 15. Reis vpp *surrexit S. III.* 39. Settiz vpp *adsurrexit.* Reið vpp á fiall *eqvo montem adscendit B. I.* Vpp or borginni stód merki *e medio valli vexillum erectum erat*

*) *Cfr.* Vnd *s. it. COss.* Dun *aqva; vet. Sarmat.* Don *fluvius, Sanscr.* Dhuni. *Adde Scot. Gaël.* Tonn *unda. Vide porro* Diúp *s.*

erat B. I. Lúka vpp *recludere G. II.* 37. *Dan.* op, *Slesv. Hols.* up, *Germ.* auf, *Angl. AS. & Ind. S.* up, upo, *MG.* jup, *AS. etiam* upp, *Gr.* ἐπὶ, ὑπὲρ. *Vid. Gl. Synt.*

Vpp-himin *cælum superum l. altum OG.* 15. *Similia verba in Anglosaxonico & veteri Germanico sermone inveniuntur. Cfr.* * Vpp-heimr, (Upp & Himin).

Vppi *super, supra, supreme (voc. c.)* Nafn þitt mvn vera vppi *tuum nomen supererit S. I.* 23. *Dan.* oppe, *Germ.* oben, ober, *Zend.* opero, *Angl.* above, upon, *cfr.* upper *superior. Cfr. Gr.* ὕπτιος *supinus,* ὑψελος *altus, it. gr.* επι, ὑπερ *cæt. Vid.* up, of, ofan, vm, yfir.

(at) Vpp-rísa *surgere, adsurgere AM.* 27. vppreis-at *heutiqvam surrexit AM.* 48: *Angl.* uprise. (*Vid.* Up. & Rísa)

Ur *vid.* Or.

Vrdar-lokor *f. pl. tutelaria claustra* ɔ: *Parcarum l. fati tutela GG.* 7. *Obs.* 19. (Vrd *l.* Vrþr *fatum; in specie una parcarum borealium cujus nomen* factam *l.* præteritam *notat, a* verda *fieri, Isl.* Loka *repagulum, obex, claustrum Dan.* Lukke, *Angl.* Lock, *AS.* Loca *a verbo* Loka *it.* lúka *claudere q. v.*)

Vrdar-magn *n. Vis venefica G. II.* 21. (Interpr.) *Aut ab* Vrþ *l.* Vrd, Vrþr *fatum vel Erinnys, furia perniciosa — sive etiam ab* Vrd *saxetum, ruina montis l. saxorum Dan. Norv.* Ur, Ure, *cum sensus foret:* venenum minerale. *Cfr. CTschets.* Urik *fovea, scrobs, nostra* Vrdr, Vrdarlokor *s.* Vrdr & Magn.

Vrdr *l.* Vrd, * Vrþvr *f.* A) *Parcarum borealium una cujus nomen* factam *l.* præteritam *notat a* verda *fieri. Vid. H. II. Obs.* 6. *Ponitur pro se et sociis S. III.* 6. *Sic apud AS.* Vyrdas *Parcæ. Hinc* B) *Fatum, vi vocis* qvod fit *vel* prædestinatum est. *AS.* Wyrd, Veord. *Forsan in voce* Urdar-lokor *G. G.* 7. *d. q. s.* C) *Erinnys, furia perniciosa.* Vrdr Avdlinga *Erinnys principium* ɔ: *principes perdens G. I.* 23. Vrd *alias* α) *saxetum* β) *satellitium* γ) *fructus terræ. Cfr.* Vrdarmagn.

* Urgr *udus, humidus H. I.* 15. (* Ur. *pluvia, udor, CTart.* Uaran, *Pers.* Baran, *Zend.* Vero, *Pelv.* Varan. *Hinc recent. Isl.* Urkoma, *Sanscr.* Urſha, Urſham, Urſhdi *idem; cognata, videntur* Udr, Udvr *l.* Udor *s.* *); Udi, *Lat.* udor. *Vid.* Urigr, Unnr.

Urigr *udus H. M. II.* 29. *Vid.* Urgr.

Vrpuz

---

*) *Cfr. Gr.* ὕδωρ *aqva CBrit.* Od *nix eadens,* ...odi *ningere l. pluere; isl.* yra *l.* yria *pluere, Pelv.* vared *pluit, Zend.* varete. *Cfr. porro isl.* Yria *nix l. pluvia tenuis, CBrit.* Eira *nix, Lapp.* Arva *pluvia.*

Vrpuz *vid.* Verpa.

Ur-ſvalr *frigidus ac humidus simul H. III.* 12. *Irrigatus l. aqva frigidus aut refrigeratus H. III.* 29. *Præfrigidus H. III.* 43. (Ur *udor, pluvia; aqva &* ſvalr *s. Cfr. CBrit.* oer *frigidus.* Eira *nix,* eiry *nivosus, isl.* Yria *nix l. pluvia tenuis*).

Urt (Jurt) *f. Herba, it. frondes aut flores arborum — sive etiam decoctum ex herbis G. II.* 23. *Obs.* 77. *Versus seqventis* akarn *fructus indicare opinor. Hinc Dan.* Urt *herba it. cerevisia non lupulata utroqve sensu Al.* Uurz, *Germ.* Wurze, *Angl.* Wort. *Adde AS.* Vyrt, Veort *herba, MG.* Aurt, *Lapp.* Hurtes, *Finn.* Yyrtti, *CTart.* Kurdik, *Pelv.* Varta. *Cfr. CTschet.* Urt *ager. Hinc* Vrtagardr *hortus, MG.* Aurtigards, *AS.* Vyrtgeard, Ortgeard, *Angl.* Ortyeard, Orchard, *Finn.* Yyrttitarha. *Cfr. Germ.* Würzel *radix, MG.* Vaurts; *Al.* Wursele *herbarum septum.*

Urvg-hlýra *maxillas udus l. uda G. I.* 15. *De Regina, ut puto, non de eqvo dicitur. Vid.* Urigr *&* Hlýr; *cfr.* Tárok *s.*

Vrþir, *Parcæ AS.* Vyrdas, *vid.* Vrdr.

Vrþo *vid.* at Verþa.

Vrþva *pro* Urdut id ei *non extitistis l. facti estis G. H.* 3. *Vid.* at Verda.

Ut *ex, foras, ad extera, mare versus.* Ut vm kominn *egressus (domo). S. II. n.* 21. Hrinda út ſkipi *navem extrudere S. L.* Géck hon út-á ſæinn *egrediebatur in pelagum GH.* Í ſogn út *in mare exterius l. extra in mari H. II.* 46. *Dan.* ud, *Germ.* aus, *Angl.* out, *Svec. AS. & MG.* ut, *CBrit.* uth, *Al.* uz, *Ind. S.* ut. *Cfr. Gr.* ἔσχατος (*isl.* utastr, ytstr) *extremus.*

Vtan A) *extus SL. Extrinsecus B. II.* 19. B) *præter.* For einn utan *præter unum V.* 8. C) *Extrorsum H. II.* 23. (*Alias etiam peregre, ab exteris, extra, præter, sine, nisi*). *Dan.* uden, *Germ.* auſsen, auſser. *Cfr. Angl.* outer, outerly, outward; *AS.* utan, butan *s:* beutan, *CBrit.* eithr, *Al.* uzzan, *MG.* utana. (*Vid.* Ut).

Uti *foris, ante fores S. I. Sub dio B. II. Dan.* ude, *Germ.* auſsen, auſser, auſserhalb, *Angl.* out, without, *AS.* ute, *MG.* uta, *Al.* uzze, *CBrit.* eithr, *Finn.* ulos. *Vid.* Ut, Vtan.

Vxi *vid.* Öxn.

(at) Vægia (ek vægi, vægda) *Parcere, temperare AM.* 24. *Obtemperare l. cedere AM.* 37. *Cedere AM.* 99. Vildir ávallt vægia enn vætki halda. *Semper voluisti cedere, sed nihil tenere (i. e. viriliter defendere l. servare).* Vægr *mitis, mansuetus, cognatum adj. alteri* veikr *æger (v. c.) infirmus mollis Dan.* væg, *Germ.* weich, *Hib.* aicheor, *it. AS.* vac *flexilis, Dan.* ſvag, *Germ.* ſchwach *infirmus, æger omnia*

— *omnia verisimiliter a verbo* at Vikia *s.*

(at) * Væla (ek væli, vælta *l.* vælda, væltr) *idem qvam* Véla *fallere q. v. Cfr. Finn.* Walhe *mendacium.* (*Aliud sane est isl.* Væla *it.* vila, vola *ejulare, qveri, Angl.* wail, *CBrit.* wylo, *Finn.* walitan, *CSchal.* vilga, villy, *Ckarabul.* welch).

Vælit *pro* Væli at *non fallat B. I.* 7. *Vid.* at Væla.

Vælt *pro* Vældi *vid.* Væla.

(at) Væna (ek væni, vænda *l.* vænta, væntr) *it.* vænaz (ek væniz, vændiz). A) *expectare, sperare, opinari,* B) *insimulare,* — Sú er Gudrúno grandi vænti. *Ea quæ Gudrunæ spem noxæ obtulit* ɔ: *istam arguebat G. III. Vid. ibid. Obs.* 35. *Omnino convenire videtur Lappon.* vainotam *affecto, quæro, cfr.* vuordam *spero, Finn.* waittelem *desidero, cupio, Zend.* vaete *cupire. Cognatum est* at Vænta, *Angl.* wait *it. isl.* at Vona *sperare, Dan.* vænte. *Cfr. Germ.* wähnen, *Angl.* ween, *AS.* vanen, venan, vænan, *MG.* venjan *opinari. Adde Al.* uuannu *spero, reor. Vid.* Van, On, Venia *s.* Vætti *i.*

Vænn *præstans, pulcher, venustus* — *in superl.* vænstr *H. I. proprie* : *bonæ spei. Dan. poët.* væn. (*A* Ván *l.* Von *s.*) *Hinc forsan AS.* Venchel, *Angl.* Wench *puella. Cfr. Lat.* Venus, venustus. *Vid. Gl. Synt. Diatr. N.*

Vætki *l.* Vetki *quasi* vætr ecki, *nihil, res l. persona nulla AM.* 37. Vættvgr *l.* Vettvgr *alias etiam eadem utitur significatione. Cfr.* Vættr *i.*

Vætr (* Vættvr). A) *Nihil AM.* 5. *V.* 39. B) *Nemo S. I.* 39. *proprie ut puto* vætki, vetki *q. v.* C) *Neutrum (eodem modo).* Vætr hióna *neutrum conjugum AM.* 94. D) *persona, mulier sive etiam i. q.* vættr *genius, numen B. I. Aliàs ens, res cæt. Proprie ut puto* visibilis, visibile, (*COss.* uidtte) *a vita videre; hinc* vætr egi, vætki *nil visibile, unde posterius* Vætr *nihil, nemo, pravo loqvendi usu. Cfr. MG.* Vaihts *aliquid, hilum;* ni waiht *nihil AS.* Wiht, *Angl.* Whit, Ought (*idem*) *it.* Wight *homo, animal, Germ.* Wicht *infans, vir. Cfr. porro circa etymum isl.* vesa *l.* vera *esse, unde forsan* Vettr, Vetr *l.* Vætr *ens. Svec.* Wätta *quantitas minima, hilum. Cfr* Vættr; at þiggia, *it. Gl. L. Vid.* Vættvr *i.*

Vætti *pro* vænti *sperabat l. expectanda declaraverat G. II.* 33. *Obs.* 118. *Vid.* at Væna.

Vættvgi *vid.* Vætki.

Vættvr (Vættr, * Vætvr, Vettr) A) *Genius, dæmon, numen l. potestas OG.* 8. B) *Nympha tutrix, l. servatrix H. I.* 27. C) *Saga, venifica, incantatrix G. I.* 21. *Quibusdam a* Vætt *pondus qvod a* Vega *tollere.* Olafsen *in Gl. Synt. hunc vocem exponit custos, tutamus, forsan*

forsan non tamen á vakta *custodire, nam eam vocem antiqvissimis nostris vix annumerandam censeo. Attribuo* * *ei eandem originem qvam* Olafsen *ipse alteri consonæ,* Vætr *testis, a verbo* vita *videre, scire; pari igitur etymo gaudet qvam Latinorum* visio, visum, spectrum, *Gr.* εἴδωλον *eodem sensu, Isl.* Siónir (*spectra*) *p. p. Conferri tamen meret* Ve (*res sacra, locus sanctus*) *& ejus cognata d. q. s. AS.* Wiht *genius, spectrum. Cfr. COss.* Vidtte *visibilis* Ana-vidtte *invisibilis* (*q. d. isl.* O-vættr). *Vid.* Vætr *s. & Gl. Synt. ac L.*

Völd *vid.* Vald.

Vör *l.* Vavr *f. Labium hominis* (*Pl.* Varar *recent.* Varir) *AS.* Veler, *MG.* Vairilo, *CTschet. & Tscherk.* Barde, *Tus.* Batra, *Ing.* Bardusch (*cfr. Sanscr.* Varja *facies, Gr.* παρεια *gena, maxilla*). *Hinc forsan* varar *poëtico loqvendi modo, oscula, deinde in specie promissoria. Vid.* Varar, Vara-vargr. *Cfr. isl.* Flipi *labrum equinum, cum Dan.* Læbe, *Germ.* Lefzé, Lippe, *Angl.* Lip, *CBrit.* Gwefl, *Lat.* Labium, Labrum, *Pers.* Leb *&c. His sine dubio originitus propinqva fuerunt isl.* lepia *lambere, Dan.* labe; *Angl.* lap, *CBrit.* llepian, lleibio, *Gr.* λαπτω *cet. isl.* lap *sorbillum,* lepill *cochlear p. p.*

Vördr *vid.* Vörþr.

Vörnvþ *f. l.* vörnuþr *m. cautela ÆQ.* 8. (Varna *abstinere l.* varaz *cavere s. Cfr. isl.* vara, *Dan.* vare, advare, *Germ.* warnen, *Angl.* warn, *AS.* varnian *dehortari, præmonere, unde Germ* Warnung, *Angl.* Warning *cet.*) *Vid.* Vara, varaz, varna.

Vörom *pro* vórom *l.* várom *eramus vid.* Vera.

* Vörþr, Vördr *l.* Vavrdr. *Custos G. III.* 3. *Angl.* Warder, Warden, *AS.* Veard, *MG.* Vardja, Vards, *Al.* Uuartes, *Finn.* Wartia, *Lapp.* Varoteigje, *Sanscr.* Wartti, *CBrit.* Gwarcheidwad, *Gr.* ὀρος. *Cfr. Germ.* Verwahrer, *it. CBrit.* Gwerrdwr *servator, Lapp.* Varddi *speculator a* vardam *speculor. Vid.* Vara, Varda *supra.* Vörþr *i.*

Vörþr *cet.* — *excubiæ.* Halda vörd *excubias agere H. III. Angl.* Ward. *Sanscr.* Vartana. *Alias isl.* Vardhald *cet. Vid.* Vara, Varda, Veria, Vörþr.

Vöxtr *m. statura corporis S. II. a. Alias etiam incrementum, augmentum. Dan.* Væxt, *MG.* Vahstus, *Al.* Uuahst (Vaxt), *AS.* Væstm, Veaxnesse; *cfr. Germ.* Wachsthum, Wachsung, *Angl.* Waxing *cet. Hinc Angl.* Waist *medium corporis unde* Waist-cout, *Dan.* Vest *cet. tunica interior. Cfr. COss.* Vochste *humeri* *).

Y.

*) *Hinc isl.* Á-vöxtr *fructus it. Dan.* Væxt *herba &c. Sanscr.* Vastrada.

Y.

Ÿ-bogi *m. arcus inflexus G. II. 18. Obs. 56.* Yr *m. alias arcus, cognatum τῳ* Ör *l.* avr *sagitta d. q. s.* Yr *interdum sagittam l. telum notare videtur. Cfr. Gr.* ἰος, *missile, jaculum, sagitta unde* ἰρις, *Lat.* Iris *arcus cœlestis, & utrumque lat.* arcus; bogi *ab* at beygia (ek beygi, beygda, beygdr) *flectere Dan.* böje, *Germ.* beugen, biegen, *Angl.* bow. *Vid.* Bogi *s. & S. Eg. Sk. p.* 451.

Yckar *l.* Ykkarr *vester,* Yckor *vestra dual. uti in MG.* iggqwar *vester, AS.* incer, incre, *CBrit.* auch, eich. (*V.* 34). *Videtur convenire, Gr.* ὑμος, ὑμέτερος. *Est proprie genitiv. pron. dual. MG.* (*nobis obsoleti*) igqvis, iggqwis *l.* inqwis *vos duo, AS.* inc, incg, incir. *Cfr. CBrit.* Chwi *vos, Armor.* Hui; *CBrit.* Ych *vos estis. Vid.* Id, þid, Ydar, Yckvr, Ydvr, *ut & Gl. N.*

Yckur *dual. vobis;* Yckro hvara *Utrique vestrum HM.* 9. *MG.* Iggqwis, igqwis, *AS.* incrum, *Nom.* id *l.* þid, *derivari videtur a dual. Æol. & Dor* ὑμμε *vel pl. Gr.* ὑμεις (*Dor* ὕμες *Æol.* ὑμμες *cet.*) *vel pers.* Sjyma *vos. Est Germ.* euch, *CBrit.* iwch *l.* ichwi, *COss.* smachen, *Sanscr.* jujon. *Cfr.* Id, Yckar, Ydar, Ydor.

Ydar (Yþar) *vester, vestra* Ydvart (Yþvart) *vestrum. Dan.* jeres, *Germ.* euer, *Angl.* Your, *AS.* eover, eovr, *it.* iuer, iuerr, *MG.* izvar, *Lapp.* ædde, æddek, *Gr. poët.* ὑμος. *Pers.* (ez) sjyma. *Vid.* Yckar, Ydvr & *Gl. N.*

Ydvr (Yþvr) *vobis.* (*Nom. pl.* Id *l.* þid. Er *l.* þér, *Gen.* Ydar, *dat. Abl. Acc.* Ydur). *Dan.* Jer, *Germ.* Euch, *Angl.* You, *AS.* Eov, Eav, Ju, *MG.* Jus, Izvis, *Sanscr.* jujom. *Vid.* Id.

Yfir (ofar, of) A) *supra, super* (*voc. c.*) Mér vnni mær yfir mann hvern, *Me amabat virgo supra hominem quemvis S. III.* 26. B) *Trans.* C) *præter O.* 29. *Dan.* over & *Angl.* over, above, *AS.* ofer, ufa, *MG.* ufar, *Al.* ufan, *Germ.* über, *CBrit.* per *metath.* fry, *Finn.* yli, *Zend.* eve, opero, *Pehv.* avar, *Pers.* eber, *Sanscr.* upar, *Gr.* ὑπὲρ. *A vocula* of *s. ejusdem significationis. Cfr.* Up, Uppi, Of, Om, Vm *p. p.*

Yggt *suspectum l. metuendum AM. I.* (*Masc.* * Yggr) *metuendum* (*alias una ex Othini appellationibus*). *Cfr. Angl.* huge *vastus, terribilis. Vid.* at Vgga, Yggia.

(at) Yggia *l.* vgga (ek ygg *l.* vggi, vgda) *metuere, suspicere S. III.* 47. *Obs.* 53. *Vid.* at Vgga, Yggr.

Ykviþ *vox alias nobis inaudita. AQ.* 29. Ykviþ er hvelvögnom. *Inflectite vos ad iter rotata vehicula — verterunt interpretes, opinantes illam positam pro* víkiþ.

vikiþ. (*Vid. ibid. Obs.* 115). *Malo statuere qvod positum sit pro* akiþ, *cum sensus evaderet hicce:* Agete rotatos curros *a verbo* (at) Aka, (ek Ek) *q. v., unde etiam* eykr *jumentum* (*cfr. Lat.* eqvus). *Sic* ymdo *pro* emiodo *alibi positum reperimus.*

Yl *l.* Il *planta pedis; vola pedalis* (*forsan cogn. Lat.* vola) *AS.* Il. *Cfr. Germ.* Sohle, *Angl.* Sole, *Lat.* Talus.

Ylfingar *vid. Ind. Nom. propr.*

Ylfstr *dolosus* (*verbotenus: lupinus AQ.* 8. *Obs.* 37. (*Vid.* Ulfr).

Yl-qvistir *volæ pedalis rami s: digiti, pedis* † *GS.* 2. (Yl. & Qvistr).

Yma *vid.* Ima.

Ymiss (* Yms) *Varius S. III.* 37. *Diversus ibid.* 39. *AS.* mistl, mislic, *MG.* missaleiks. *Vid.* Ymist, Mis. *Ut puto a particula* mis, *Lat.* dis, di.

Ymist *varis l. varium S. III.* 14. *Convenire videtur adverb. isl.* á mis, *MG.* misso *invicem. Vid.* Ymiss.

Ymdo *pro* emiodo *Gemuerunt AQ.* 36. *a verbo* at Ymia *l.* emia (ek emia, emiada *l.* umdu) *gemere, fremere, ejulare; cfr.* eimr, ómr, ymr *sonitus, strepor. Lapp.* jumam *strepo, murmuro*).

Ymr *m. confusus strepitus AQ.* 40. Ára ymr *strepor remorum H. II.* (*ab* emia *l.* ymia *q. v.*) *Vid.* Ymdo, Íma.

* Yndi *n. deliciæ, delectatio S. I.* 51. *Germ.* Wonne, *AS.* Vynne. *Cfr. Dan.* Ynde *decor, gratia;* yndig *pulcher, amoenus cet. A verbo* at Vna *s.*

Yndisliómi (Ynþis-liómi) *jucundus splendor H. II.* 9. (Yndi & Liómi).

Yndit *pro* yndi at *AM.* 54. At hon ſér né yndit *qvod ea sua sorte non adqviesceret. Impf. conj. verbi* at Vna *q. v.*

Yngri *junior* (*c. c.*) *S. III.* 19. *Dan.* Yngre, *Germ.* jünger *cet. Vid.* Ungr.

Ypþit *pro* Yppti at *AM.* 54. Ypþit lítt hurdom *non leniter commovit l. aperiit fores. Vid.* ek * Yppi. (*Dan.* yppe, *AS.* yppan, uppian, *Gr.* ὑψιάζω, ὑψόω).

Yrþa (Yrda) *AM.* 21. Yrþa ek þik qvicqvan *qvod te vivum deprehenderem* Interpr. (*Obs.* 65). *Suspicor vocem esse imperf. conjunct. verbi* at urda (ek urda, urdada) *defodire, ab* Vrd *saxetum s. — cum sensus foret:* qvod te vivum defodirem.

Yrþim *vid.* at Verda.

Þ.

* Þá *tunc, tum* (*forsan voc. c.*) *Dan. & Germ.* Da, *AS.* þa, þe, þean, *MG.* than, *CBrit.* na, *Gr.* τοθ, τοτε.

Þá *acc. sing. f. pron.* Sú, *MG.* the, *Gr.* την, *vid.* Sá.

Þá *acc. pl. pron.* þeir *q. v. MG* thans.

Þadan (* þaþan) *inde* (*foran v. c*) A) *Adv. loci* (*passim.*) B) *Forsan adv. temporis AQ.* 31. Ok meirr þadan *atqvi*

qvi postea (*Post inde* Interpr.) *Dan.* Deden, *Germ.* Dannen, *Angl.* Thence, *AS.* þanan, þanon, *MG.* thathroh, *Gr.* τόθεν. *Vid.* þannig.

þak *n.* *tectum* (*v. c.*) *G. III.* 2. *Dan.* Tag, *Germ.* Dach, *AS.* þak, Tac *l.* þæc, Tæc, *Al.* Thah, *CBrit.* Toad, *CSchalk.* Tscha. *Cfr. Angl.* Thatch. (at þekia, ek þakta, þakinn *l.* * þakiþr, — *tegere v. c.* *Dan.* tække, *Germ.* decken, *Angl.* thatch, *AS.* ðecan, þecan, *Gr.* στέγειν.) *Cognata sunt Isl.* Tígvll, *Dan.* Tegl, *Germ.* Ziegel, *Angl.* Tile, *Lat.* Tegula.

þângat *eo, illuc, istuc AM.* 14. *Germ.* Dahin, *Dan.* did, *Angl.* thither, *AS.* þider, *CIng. & Tus.* dahadi, *cfr. isl.* þadra *ibi, eo versus*, *Sanscr.* tatra, þatra (thatra) *), *Gr.* τοθι. *Vid. Gl. Synt. v.* þagat.

þann *eum, istum, vid.* Sá. (*Germ. & Dan.* den, *MG.* thana, thanei. *Cfr. Angl.* that).

þannig *itidem B. I.* 3. *Alias veteribus illuc pro recent.* þangat. (*Forsan originitus* þann veg *ea via l. modo*). *Vid. Gl. N.*

þanz *pro* þann es *AM.* 90.

þar A) *ibi.* B) Klyfiadi þar med Grana. *Hi* (*rebus*) *Granium oneravit S. II.* β. *Dan.* Der, *Germ.* Da, Dar, *Angl.* There, *AS.* þær, þar, *MG.* Thar *Lapp.* Daa.

* þars *pro* þar es.

þat *recent.* þad (*gen.* þess, *dat.* þvi *id, istud.* Spyria þess *id percontari S. I.* 3. *Dicitur etiam de rebus l. personis ceterorum generum e. g.* Sigvrdr sá at þat var kona. *Sigurdus vidit mulierem esse B. I.* — Eptir þat *Postea AQ.* *Dan.* det, *Germ.* das, *Angl.* that, it, *AS.* þæt, þat, *MG.* that, (thata, thei), *Lapp.* dat *hoc, cæt. cfr. Zend.* tatsie *hic*, *Sanscr.* tat *idem*, *Chin.* ta *ille, ipse.*

* þatki *pro* þat ecki *G. III.* 3.

þatti *pro* þeckti *cognavit O.* 15. *Cfr. Angl.* thought, *MG.* thahta *cogitavit. Vid.* at þeckia.

þáttr *m.* (*Pl.* þættir) *proprie funis crassioris filum tenuius. Hinc* Kynþáttr *ramus* (*familiæ*) *HM.* 4. *Obs.* 10. Orlög-þátto *in acc. pl. filamenta fatorum H. II.* 3. *Vid. Gl. Synt.*

þau *n. pl. ea, ista, AS.* diu. *Vid.* þeir.

þaygn, þögn *f. silentium B. I.* 20. *Dan.* Taushed, Taugshed (*a* Taugs *tacitus isl.* þaugvll *&c.*) *CBrit.* Taw, Taweluch, *Germ.* Schweigen. *Cognata videntur Lat.* tacere, Tacitus *cet. Vid.* at þegia.

þavrf

*) *Sic etiam vetus islandicum* Hédra, Héþra (*huc, hic*) *convenit Sanscr.* Hethra *uti Raskius noster amice me docuit.*

þavrf (þörf) *f. necessitas, indigentia, inopia S. II. α. (Obs. 25).* Margt er þat er þavrf þiáir *Multa sunt (ad) quæ necessitas cogit.* Interpr. *Multa sunt quæ inopem adfligunt* Olafsen. *Tertia mea est conjectura: Multis (malis) necessitas adfligit. Pl.* þarfar *necessitas fatalis S. III. 41.* þavrf *proprie utilitas, utile, quod opus est; AS.* þearf, þarf, *Dan.* Tarv, *Lapp.* Attar, *Finn.* Tarwe. *Cfr. Dan.* Nöd-törvt, *Germ.* Noth-dürft, *AS.* Nead-þyrf. *Cfr.* þarfr *utilis, Lapp.* darbash; *&* þvrfa, þvrfi *infra.*

þaz *&* þatz *pro* þat es *id quod:*

þaztu *pro* þat es þú *id quod tu S. I. 20. AM. 83.*

(at) þeckia (ek þecki, þeckta, þecktr) *noscere. AS.* þogan, *Festo Lat.* tongere *). (* þeckr *gratus, acceptus, forsan proprie notus,* þickia *s. & cet.*)

þegar *statim, extemplo SL. it. tunc, tum, cum* (þá).

þegars *pro* þegar es *AM. 10.*

(at) * þegia (ek þegi, þagda) *facere (v. c.) B. I. 25. cet.* þegi þú þeirra orda *Abstine istorum verborum G. I. 23. Dan.* tie, *Germ.* schweigen, *MG.* thahan, *CBrit.* tewi, *Gr.* σιγαω. *Hinc* þavgvll *taciturnus Dan.* taugs, taus, *CBrit.* tawel, tawedog, *Gr.* σιγηλος.

þegn *m. vir S. I. 1. AS.* þegn, þane, þeyne *minister, miles, vir nobilis.* Olafsen *in Gl. Diatr. vocem deducit* þión *AS.* þen *famulus, á* þióna (þéna) *famulari, Dan.* tiene, *Germ.* dienen, *Al.* deonen, *CBrit.* gweini, *Gr.* πονεω *laboro,* πενομαι *facio, AS.* þenan. Ihre *ab AS.* þeon, þean *valere, prodesse isl.* dvga *s. Conjici etiam potest quod derivare debeat á* þiggia (ek þigg, þág, þeginn) *accipere, impetrare, AS.* þicgean, ðiggean, *nam ministri & milites principum ab hisce donaria & stipendia sumunt.*

þeim A) *ei, illi Dan.* den, *Germ.* dem, *AS.* þam, *MG.* thamma. B) *iis, illis Dan.* dem, *Germ.* den, *Angl.* them, *AS.* þam, *MG.* thaim, thaimei, *Lett.* tem, jem, *Lith.* jems. *Vid.* Sá, þeir.

þeir *ii, isti, illi (f.* þær *n.* þau *l.* þaug *in nomin. sing.* Sá, Sú, þat *q. v. s. l.) Dan.* de, *Germ.* sie, *Angl.* they, *AS.* þe, þa, þæge, *MG.* thai, thaei, *CC.* ti.

þengill (þeingill) *Rex, princeps S. I. 25. Edda prosaica hanc denominationem docet sumtam esse a nomine proprio Regis piratici, olim inter Norvagos celebris. AS.* þengel, Thengel, *CBrit.* Teyrn.

þennan *vid.* þessi.

þer

---

*) *Cfr. AS.* tæcan, *Angl.* teach *docere forte ab isl.* tiá *narrare, monstrare.* (*Vid.* Tá, tædr). *Cognatum est* þenkia *cogitare, Dan.* tænke, *Germ.* denken, *Angl.* think, *MG.* thagkian *cet. Cfr. Gl. N.*

þér *tibi, te (abl.) Dan.* dig, *Germ.* dir, *Angl.* thee, *Finn.* te, *Pers.* tyra. (*Vid.* þú).

þér (Er) *vos. Germ.* Ihr, *CTscherk.* fehrr (fer), *Abass.* ferra. *Vid.* Id, Yckar, þid *cet.*

(at) *þerra (ek þerra, þerrada *l.* þerda) *S. II, β.* 25. *tergere (v. c.) — alias etiam torrere (v. c.) siccare. Dan.* törre, *Germ.* dürren, dörren, *Angl.* dry, *Gr.* τείρω & τερσω. *Vid.* þvrr.

þess *ejus, AS.* þæs, *vid.* Sá, þat.

þessa *hujus vid.* þessi.

þessi *hic, hæc.* þetta *l.* þettad *hoc. Dan.* Denne, dette (*pl.* disse), *Germ.* dieser *cet. Angl.* this (*pl.* these) *it.* that (*pl.* those), *AS.* þes, *MG.* that, (*cfr.* thizos, thos *cet.*) *CAk.* ish. *Cfr. Zend.* tatsje (tatche), *Gr.* τυς, τοις *&c.*

þessvegna *ideo, propterea.* (þess *&* Vegna *propter, Dan.* Vegne, *Germ.* Wegen. *Cfr. Lat.* vicis, vice. *Vid. Gl. Diatr.*)

* þeygi *neutiqvam S. III.* 38.

(at) þeysa *l.* þeysaz (ek þeysi *l.* þeysiz, þeysta *l.* þeystiz) *grassari AM.* 24. *Ab altero verbo* þysia (ek þys, þvsta) *proruere, unde etiam* þys *tumultus, strepitus. Germ.* Getös, *Angl.* Noise, *it.* Toss, (to) toss. *Cfr. Gr.* θοως *celeriter,* θοαζω *celeriter moveo,* θυσσω *qvatio, moveo,* θυω *cum impetu feror,* θυαζω *bacchica orgia celebro, Gl. N.*

(at) þiá (ek þiái, þiáda, þiádr) *cogere, affligere S. II. α.* 10. (*Alias etiam in servitutem redigere; in servitute retinere*). *Cfr.* þión, þý.

þiarka *f. tumultus strepitus — occurrit in Eddá prosaica inter soni appellationes.* (þiark *n. idem it. qvassatio, agitatio;* at þiarka *concutere, strepere. Cfr. Dan.* Knarken *stridor,* knarke *stridere. Angl.* Jerk *saltus, verber,* (to) jerk *verberare, ferire. Originitus forsan ab Isl.* Jarki *exterior margo metatarsi l. plantæ*).

(at) þickia, þikkia *l.* þykia (mer þickir, þótti, þókti) *videri S.* 52. þá þickir þú med bleydi borinn *tum censeris cum mollitie natus B. I.* 25. Ek þótta ok *ego etiam visa sum G. I.* 18. Ulfar þóttvmz öllo betri *Lupi mihi videbantur longe meliores G. II. — Hinc* þykiaz (ek þykiz, þóttiz) *sibi videri; de se opinari. Cfr.* * þótti, (*Angl.* Thought, *Dan.* Tykke, *Gr.* δοκεσις) *recent.* þenkia. *Dan.* tykkes, *Germ.* dünken, *Angl* think (thought), *AS.* þincan, þincean, *Al.* thuncan, *MG.* thugkian, thagkjan. *Cfr. AS.* thote (þote), *MG.* thata *cogitavit, Gr.* δοκει, δοκέω. *Vid. Gloss. Synt. &* þeckia. *i.*

þickiomk *pro* þykiz ek *l.* þykir ek *S. II. α.* 8. *Vid.* þickia.

þid *vos (duo). AS.* Gyt, *CTart.* Ssiss. *Cfr. Dan.* I(*vos*), *Germ.* Ihr, *Angl.* You,

You, *Svec.* Ni, *Zend.* Né, Vé, *Pelv.* Vi, *Vid.* Id, Yckar *cet.*

(at) þidna *l.* þýdna (ek þidna, þidnada) *liqvescere* G. H. 19. *Dan.* töe, *Germ.* tauen, dauen, *Angl.* thaw, *AS.* þayan, *Pers.* gudakten, *Lat.* tabere, tabescere. (þýda *liqvefacere it. explicare, solvere, Dan.* tyde, *Germ.* deuten *a* þýdr *liqvidus, regelatus, Dan.* töet, *CBrit.* tawd. *Gloss. Synt.*) *Cfr.* þeyr, *Dan.* Tö, *Angl.* Thaw, *Lat.* Tabes — *aër l. aura frigora solvens, CIng.* Tau *calor, Pers.* Tab, *it. Copt.* Theu *ventus.*

(at) * þiggia (ek þigg, þág, þá *l.* þáda, þeginn). *Accipere, S. L. cfr. H. III.* 5. þigg þú hér Sigvrdr! *Sigurde accipe hic* ɔ: *horspitium. S. I,* 5. *B. I.* Er vætr engi vildi þiggia. *Qvem quicqvid extitit feminini sexus repudiabat.* Interpr. *Cum his agatur de Rege, pugnante contra alterum, cui Othinus victoriam promiserat, puto verba prædicta ita exponenda: Qvem* ɔ: *cujus preces vel sacrificia, numen nullum accipere voluit. Tum autem necessarium foret qvod* Vætr *hic eodem sensu cum* Vættr *frueretur. Cfr. voces hasce s.* — *AS.* þicgan, *Gr.* δέχομαι; *hinc Dan.* tigge *mendicari, Scot.* thigg. *Cfr. COss.* dichon *rogare, orare. Gl. Synt.*

þik *l.* þig *te, Dan.* dig, *Germ.* dich, *Angl.* thee, *AS.* þec, *MG.* thuk; *COss.* daw, dau. *Vid.* þú.

þil *n. contabulatum G. I.* 6. *Dan.* Tillie, *AS.* þil, þille, ðille. *Cfr. Germ.* Diele, *it. CBrit.* Tylath, *trabs,* Tyll *paries. Hinc* þilia, *AS.* þilian, *Germ.* dielen *coassare, contabulare, CBrit.* tyllu *perforare; cfr. Lat.* talea *lignum utrinqve planum, it. isl.* telgia, tálga *asciare, levigare. Vid. Gl. Synt.*

þín A) *gen. Pl. a* þú, B. C) tua *utroqve sensu. Vid.* þinn.

* þing *n.* A) *conventus, comitia B. I.* 12. (*Alias etiam colloqvium, forum l. judicium*). *Dan.* Thing *l.* Ting, *Vet. Germ.* Ding, *AS.* þing, *Lapp.* Digge, *Gr.* δίκη. (*Hinc multa nomina propria locorum in Scandicis regionibus; Ex. gr.* þíngvöllr *fori generalis Islandiæ,* Tingvold *in Norvegia &c. & in Magna Britannia ac insulis subjacentibus viz.* Tynwald *in insula* Mona, Dingwall, Tynwald *in Scotia,* Tingwall *in insulis Shetlandicis p. p.*) Olafsen *in Gl. Synt. huc refert Gr.* δίκη, *comparans isl.* þínga *colloqvi* (*alias forum celebrare AS.* þingan) *cum Germ.* dingen *loqvi & Gr.* φθέγγομαι *ac Lat.* dico. *Adde AS.* þingean *dicere, Dan.* tinge, *Svec.* tinga, *Finn.* tingan *licere, pacisci; disputare, CBrit.* ymþingcio *disputare. Alia vocis significatio est* þíng *res Dan.* Ting, *Germ.* Ding, *Angl.* Thing, *AS.* þing. *Sic* ord, hót *pp. originitus et verba et facta denota-*

notarunt. *Cfr. Gl. Synt. N. VGS.* & Draumþíng, Drífa *s.*

Þíng-lagi (*ex mea conjectura*) *H. II.* 26. *sodalis, socius. Formatum eodem modo ut* Fé-lagi, (*Dan.* Fælle, *Angl.* Fellow) *ejusdem fere significationis a* Þíng & Leggia *q. v.*

Þinn *f.* Þín *n.* Þitt *tuus, a, um. Dan.* din, dit, *Germ.* dein, *Angl.* thy, thine, *AS.* þin, *MG.* theins (theina, thein), *CBrit.* tau, dy, *Armor.* ta, *Lapp.* dyn, *COss.* daun, *Dig.* doi, *Sanscr.* ton, twa. (*Vid.* Þú).

* Þinnig, *Illuc vel huc, H. III.* 34. *Inde, Illinc,* (*ut videtur*) *vel etiam: eo modo, ea ratione. Vox enim originitus contracta est e duobus aliis* þann veg *nisi præferre velis:* þennan veg (*hac via*). *Cfr.* þadan, þannig.

Þióð (Þióþ) *f. populus Pl.* Þióðir *homines B. I.* 12. *AS.* þeod, *Armor.* Tud, *MGot.* Thiuda, *Al.* Deot. *Cfr. CBrit.* Tueda *regio. De origine vocis ac variis de ista sententiis — vid. Gl. Synt.* & *Diatr.*

Þióð-á *f. amnis immanis* (*regionem l. gentem integram perfluens*) *GG.* 8. Þióð & Á.

Þióðan *Rex AQ.* 22. (*gentis primipilus l. moderator, a* Þióð *s.*) *AS.* þeodan, *MG.* Thiudans.

Þióð-góðr *adprime bonus AM.* 61. (*Forsan rectius populo benevolus, clemens erga universam gentem; præstans in populo*). *Cfr.* * Þióðmærr (Þióð & Góðr).

Þióð-konúngr *Rex populi; genti universæ imperans, S. I.* 1. *Obs.* 3. *AS.* þeod-cyning, (Þióð & Konúngr).

Þióð-kvnnr *celebris inter populos; fama late divulgatus S. III.* 36. (Þióð & kvnnr).

Þióð-leiðr *abominandus genti l. gentibus; omnibus exosus.* (Þióð & Leiðr).

Þióð-marr *vir princeps l. nobilis G. III.* 3. Þióð & Marr.

Þión *m. famulus S. III.* 64. *AS.* þen, *Isl.* Þióna, þéna *servire*, *Dan.* tiene, *Germ.* dienen, *AS.* thenan *unde: Dan.* Tiener, *Germ.* Diener, *Gr.* τενίδης *famulus. Vid.* Þegn, Þý *omnia forte a* Þiá *s.*

Þióstr *m. iracundia, vehementia infesta AM.* 24. *Zend.* Zoschté. *Cognata videntur* þeysa, þys *supra. Cfr. AS.* þeostr, *Germ.* düster *obscurus, torvus, it. CBrit.* Dwysder *onus, gravitas a* dwys *gravis, Finn.* Iiuscu *fremitus.*

(at) Þióta (ek * þýt, þaut) *ululare* (*de lupo*) *S. II. a. Fremere* (*de amne*) *AM.* 24. I horn vm þaut *cornu inclamavit HM.* 17. *Dan.* tude, *AS.* þiotan.

Þó *quamvis, eqvidem SL. Dan.* dog *), *Germ.* doch, *Angl.* tho, though, *AS.* þea, þe, *MG.* thau, *Al.* thah, *Zend.* ted.

(at)

*) *Vet. Dan. in legibus juticis* tho. *Cfr.* Þótt *i.*

(at) þola (ek þoli, þolda) *tolerare (v. c.)* *AM.* 61. *Dan.* taale, *Germ.* dulden, *Angl.* thole, *AS.* þolian, *MG.* thulan, *Al.* tholan, *Gr.* ταλαω *patior*, *fero* (þol *tolerantia Dan.* Taal, *Gr.* ταλασις).

* þorn *m. spina, acus S. II. β.* 43. *Adde MG.* Thaurnus, *CBrit.* Draen. (*Hinc recent.* þyrnir *spina*).

þótt *idem quam.* þó, þóat, (*Zend.* ted *).

þótta, þóttomk *vid.* at þickia.

þóttv *pro* þó þú *l.* þó at þú. *H. III.* 30.

* þiá *f. dolor S. III.* *Cfr.* (at) þrá.

(at) * þrá (ek þrái, þráda) *desiderio teneri V.* 3. *Vid.* * þrá *desiderium, it. contumacia dura.* *Cfr. Gr.* θραω *sedeo it. AS.* þrage *tempus*, *CBrit.* trah *dudum*, (þrárr *pertinax*; þrátt *vid.* þráliga).

þrágiarn *obstinatus G. II.* 45. (þrá *s. Cfr.* þrátt *frequenter & giarn s.*)

þrágiarnliga *G. II.* 16. *Obstinato animo; obstinata lubidine* Interpr. *Potest etiam exponi: Adeo frequenter; adpetenter (quod sensu ceterorum magis convenire videtur), Vid.* þrágiarn; (at) þrá.

þrámæli *n. pl. AM.* 103. *Obs.* 285. *Obstinata discordia* Interpr. *Malim vertere:* Sermo freqventer iteratus. *Tum de Giukio & Gudruna, in hac stropha nominatis, dictum foret.* (þrátt & mál. *Vid.* þrágiarnliga).

þravmmvn *f. turba AM.* 16. *Obs.* 56 *a verbo* (at) þramma *solo insultare; pedibus terram ferire, forsan a* hrammr *per ursi. Dan.* trampe, *Angl.* trample *idem, cfr.* trammel *capere, abrumpere. MG.* tramp *calcavit*, *CBrit.* tramcwyddo *labi, cadere;* Tramgwydd *lapsus cet. Cfr.* þrvma *i.*

þref *vox obscura & nobis alias inaudita AQ.* 11. *Obs.* 47. *Fruges, segetes. Verterunt ita vocem Interpretes, eamque deduxerunt a Gr.* τρεφειν *nutrire. Notavit forte quodcunque victus genus. Ab obsoleta illa nostrum* þrif **) *felicitas, bonus corporis habitus* (*Angl.* Thrift); þrífast *proficere, bene valere* (*Dan.* trives), (*Angl.* thrive, *CBrit.* privio)

---

*) *Vet. Dan. in legibus juticis* thot. *Vid.* þó *s.*

**) Sleyngu þref fleipnis verdar (*pro* þrif) *vocatur furca* (heytiuga) *in Yngl. S. C.* 22. *Cfr. porro Zend.* Thranft *nutrimentum, panis*, (*Gr.* τροφη) thrathra *nutrire.*

privio) *derivanda videntur.* *Cfr. CBrit.* Trêf *domicilium, fundus, hæreditas, Pers.* Tref *terra, Gael.* Trebhed *grex l. alimentum tribus aut familiæ.* *Cfr.* þrekvyrki, þróttr.

þrek - vyrki *facinus laboriosum H. I.* (þrek *copia, vis, robur it. facinus, gravis labor, AS.* þrec. *Hinc* þrekinn, *AS.* þraca *) *robustus, firmiter compactus;* þreka *gravare, onerare;* þryckia *premere Dan.* trycke, *Germ.* drucken — *omnia a* þróa *augere, firmare, pass.* þróaz *augeri cet.* *Cfr.* * þrekr.

* þriđi (þriđji) *tertius (v. c.) Dan.* tredie, *Germ.* dritter, *Angl.* third, *AS.* þridda, *CBrit.* trydydd, *Arm.* trede, *Cornv.* trediah, *Sanscr.* tridea, tridaja, *Zend.* thretun, thrianm, *Gr.* τρίτος, τρίτατος.

þriđiúngr *m. tertia pars. HM.* 15. (*A* þriđi).

(at) þrióta (ek þrŷt, þraut, þrotinn) *deficere, defectum pati.* Mara þraut ora *equi nostri defecerunt H. I.* 5. *Hinc* (at) þreyta, *AS.* þreatan *urgere, angariare* (at) *Dan.* trætte. þreytaz, *fatigari, Dan.* trættes *&* *multa* *alia.* *Circa etymum cfr. Gr.* τρύω, *lat.* tero. *Cfr. Gl. N.*

þrír *f.* þriár *n.* þriû *tres, tria (v. c.) Dan.* tre, *Germ.* drey, *Angl.* three, *AS.* þri, þrio, þre, *MG.* thrins, *CBrit. Gael. Hib. & Samscr.* tri, *Afg.* dre, *CTart.* dört, *Pers.* sih, *Zend.* thre, *Sanscr.* treja, *IBeng.* tria, *Mult.* trai, *Gr.* τρεῖς, τρία.

þróttr *m. robur HM.* 15. *Obs* 44. *A* þróa *augere,* þróaz *crescere, firmari.* *Cognata sunt* * þrórr (*almus, fortis*) * þrúdr, þrúdvgr *validus, AS.* þrydlic, *CBrit.* drud *cet.* * þrúdvr *fortitudo,* (*CBrit.* Prwyth) *cet.*

(at) þrvma, *verisimiliter* (ek) þrym, þrvma *l.* þrvmi, þrvmda, A) *strepitare l. tremere H. III.* 3. (þrvma *forsan v. c.* *Angl.* thrum *tonitru, prælium, proprie ingens impetus, quassatio l. strepitus.* *Vid. Gl. Orkn. S. sub* þrvma, þrvmir *ubi consona quædam Anglosaxonum enumerantur.* *Cfr. CBrit.* trwm *gravis, unde* trymhau *gravem reddere, gravis fieri.* *Cognata videntur Dan.* drönne, *Germ.* trönen, drönen *tonare, Dan.* Tromme, *Germ.* Trommel, *Angl.* Drum *tympanum;* *Dan.*

*) *Cfr. Gr.* θρεκτικος *velox, celer.*

Dan. & *Germ.* Trompete, *Angl.* Trumpet *tuba cet.* *Cfr.* Þravmmvn *s.* Þrymr *i.*

Þrúngit *Coarctatum AQ.* 34. *Tumidum H. III.* 42. *Obs.* 62. Hann hefir vnd sik þrúngit *sibi subjecit H. III.* 23. (*Neutr. part. pass.* & *3 perf. plusqvamperf. act. verbi* at þrýngia, þreyngia *l.* þraungva *coarctare, cogere, urgere, premere cet.* *AS.* þringan, *MG.* threihan. *Hinc. Dan.* trænge, *Germ.* drängen, dringen, *Angl.* throng *it.* *Isl.* þraungr *angustus, Dan.* trang, *AS.* þrong, *Pers.* tenk *cet.* *Cfr. CBrit.* Trang, Trange, Trangi *finis, exitium.* *Vid.* * þrúngr, * þríng, *Gl. N. v.* þraung. *Synt. v.* Thrang.

Þrymr *m. strepitus, tumultus H. II.* 16. *Cfr. AS.* þrym *gloria* (*proprie forsan: sonitus, fama*). *Vid.* þrvma, * þrymr *cet.*

Þrymr *personat vel etiam roborat S. II. a.* 14. *Cæteræ verbi flexiones ignotæ sunt; istud autem sine dubio pertinet ad prædictum* (at) Þrvma *q. v.* *Cfr. AS.* tryman *roborare,* þrym *gloria, qvicqvid magnificum & illustre, proprie, ut puto, celebre, famâ divulgatum.*

Þræ *f.* (*alias inusitatum*) *mancipium AM.* 59. *Obs.* 72. *pro vulgari* þræll (*q. v.*) *i.*

Þræll *servus V.* 37. *cet.* *Dan.* Træl, *Angl.* Thrall, *AS.* þræl, þrall, *Gr.* δῦλος, δοῦλος, θὴς (*unde plura in cunctis hisce lingvis composita e. gr. isl.* þrælkvn *recent.* þrældómr *servitus, Dan.* Trældom, *Angl* Thraldom). *Cfr. CBrit.* Trallod *vexatio,* trallodi *tribulare, vexare* trallodus *vexatus, disturbatus.* (*A* þrá *f. α*) *desiderium, mæror, ærumna β.*) *pervicacia, contumacia.* *Cfr. tamen AS.* þrea *afflictio,* þrean *castigare, corripere,* þreale *disciplina.* *Vid.* þræ, & *Gl. N.*

Þú *tu* (*v. e.*) *Dan. Germ. COss.* & *Dig.* du, *Angl.* thou, *AS.* þu, *MG.* thu, *CBrit.* ti, *Cornv.* ta, *Armor.* te, *Lapp.* don (*gen.* du), *Pelv.* & *Pers.* tu, thu, ty, *Zend.* te, tum, *Sanscr.* tuam, *1Beng. Malab. Mult. Zig.* tu, *Gr.* σύ, *Dor.* τύ.

Þvari *m. contus H. I.* 18. *Forsan a* þverr *l.* þver *tranversus.* *Cfr. Angl.* Wair *contus.*

Þveginn (*AS.* þvogen) *vid.* at þvo.

(at) Þverra (ek þverr *l.* þyrr, þvarr *l.* þverrada, þorrinn, *minui, decrescere,* (*olim proprie labi, disparere*) *GG.* 8.

(at) Þverra (ek Þverra, Þverda) *minuere HM.* 15. *Ambo forsan derivanda sunt a* var *male, parum, vix l.* varr *malus s. Cfr.* Þverr *transversus, oppositus, contumax — oppositione enim & abruptione progressio & incepta impediuntur & evanescunt.*

Þverz (í Þverz) *transversim H. I.* 18. (*Alias etiam Isl.* Þvert, um Þvert, *Dan.* tvers, *Germ.* qver, *Angl.* thwart *&c.* (Þverr, Þver *transversus, varus* (*v. c.*) *Dan.* tver, *Germ.* qver, zwerch, *CBrit.* qveer, *AS.* Þveor, Þvur, Þvir, Þvyr, *Lapp.* daaraes, *Lett.* zwairus. – (*Alias isl.* Þverr, Þver *contrarius, morosus, Angl.* qveer. *Cfr. MG.* thvairo *iratus*). *Cognata sunt: Lat.* trans, *Angl.* thorough, thorow, through, *AS.* Þurh, *Germ.* durch, *MG.* thairh, *CBrit.* trwy. *Cfr.* Þverra *supra.*

Því, *ei, illi, vel eo, illo. Vid.* Þar, sá.

Því, Því at, fvr Því *quia* (*v. c.*) *nam, qvoniam, ideo, eo, igitur, Dan.* thi, *AS.* Þy, *Gr.* διὸ. *Vid. Glos. Synt.*

Þvígit *pro* Því eigi at, *S. III.* 55. Þvígit lengra *eo non longius. O.* 6. Þvígit fleira *eo non ulterius l. plura.*

Þvlr *m. senecio l. secum murmurans S. II. β.* 34. *Interpretes vocem deduxerunt a verbo* at Þylia (ek Þyl, Þvldr) *murmurare, fabulari. Appellatio ista Regini alludit forsan ad ea, quæ in proxime præcedente stropha, dicta sunt de ipso injustas causas sive pravos sermones congerente & secum loquente l. murmurante.* Þvlr *alias orator, fabulator, AS.* Þyle. *Vide* * Þvla.

Þúng-géd *animi ægra l. animo gravis S. III.* 38. (*Eadem ratione idem Danis* tungsindig, *Germanis* schwermuthig, *Angl.* heavy). *Vid.* Þúngr & Géd.

Þúngr *gravis, ponderosus, molestus. Dan.* tung, *Pers.* sengin. *Cfr. Gr.* δεινὸς *gravis, molestus, Finn.* Tungo *coarctatio, pulsus.*

(at) Þvo, Þvá (ek Þvæ, Þvoda, Þveginn) *lavare* (*forsan v. c.*) *Dan.* toe, tvætte, *Germ.* waschen, zwagen, *Angl.* wash, lave, *AS.* Þvean, Þvehan, *MG.* thvahan, theihan. (*Forsan a* Vatr, Vatn *aqva. Vid.* Vás *s.*) *Vid. Gl. Synt.*

(at) Þvrfa (ek Þarf, Þvrfta) *egere, indigere, Germ.* bedürfen, *AS.* Þearfan, *MG.* thaurban (*in præs. ind.* tharf), *Lapp.* darbashiam, *Finn.* tarwizen, *Al.* tharban, *AS.* teerfan, Þyrfan, Þorfian, Þearfan. *Vid.* Þavrf, Þvrfi.

* Þvrfi

* þvrfi *indigus S. I. a. II.* (*alias* þvrfandi, þvrfamadr). *Germ.* dürftig, *AS.* þærfe, *MG.* Tharbs, *Finn.* Tarwizia, *Lapp.* Darbazhjeigje. *Vid.* þavrf, þurfa.

þvrr *f.* þvr *n.* þvrt *torridus* (*v. c.*) *aridus. Dan.* tör, *Germ.* dürr, *Angl.* dry, *AS.* þurre, þyrre, *MG.* thaurs, thaursia, thaursus, *Lat.* torrus, torus, torridus, *Gr.* ξερος. *Vid.* þerra.

þvsi (* þvrs) *m. gigas H. II.* 36. *AS.* þyrs. *Nomina nationum qvarundam Scythicarum illi atavorum nostrorum respondent e. gr.* Thyrsagetes *scand.* þursa jötvn. *De similitudinis istius ratione* Rudbeckius, Suhmius *&* Schoeningius *multa scripserunt* *). þvsi *recentioribus metaphorice audit homo sordidus & stultus. Conferri meret glossa* Duscii *qvod nomen Britannos veteres foedis qvibusdam geniis attribuisse S. Augustinus memoravit. Cfr. Pers. CAk. & CC.* Duschman, (Dusjman) *hostis And.* Tusjman, *Tibet.* Dusce *malitia, Sanscr.* Dushdam, *it.* dushdem *malignus.*

þúsund *f.* (*recent. n.*) *mille H. II.* 46. *Olim verisimiliter* þúshund *ɔ: decem centuriæ. Dan.* tusende, tusind, *Germ.* tausend, *Angl.* thousand, *MG.* thusund, *Lith.* tukslantis *&c. Cfr. Sanscr.* Sahasra *id. Pers. Curd. Armen.* Hazar. *Vid.* Tíu *&* Hvndrad.

þý *l.* þýia *f.* (*Pl.* þygiar, þýiar) *serva S. III.* 44. *AS.* þiu, *MG.* thivi, *Gr.* θῆσα. *Alias in masc.* þýrr *l.* þýr *servus, AS.* þeov, þiov, *MG.* thius, thiumagus, *Gr.* θὴς, δουλος. *Hinc Dan.* Tyende *famulitium, operæ, CBrit.* Tyaid, *it. Isl.* þiófr *fur, Dan.* Tyv, *Germ.* Dieb, *AS.* þeav, þyv, *MG.* Thiubs, *CBrit.* Tywas, *Al.* Dieph. *Pers.* Duzd, *Pelv.* Dozda, *Zend.* Tejo, *Zig.* Thschor, *Sanscr.* Daju, Tchora. *Cfr.* þegn, þión.

(at) þykia, þykiaz *vid.* (at) þickia *cæt.*

(at) * þyria *olim verisimiliter in præsenti* (ek) þyrr, *AQ.* 13. *Obs.* 55. *Pervolare l. peragrare. Cfr. Lat.* terere viam *cet.*

(at)

---

*) *Auctor Geographiæ Armneiacæ, Mosi Chorenensi vulgo adscriptæ,* Thusios *inter Sarmatiæ nationes enumerat;* Tusi *&* Tursi *adhuc inter Caucasi gentes florent. Finnicæ gentes a Russis* Tschuchi *nominantur — cæteris hic omittendis.*

(at) Þyrma (ek þyrmi, þyrmda) *parcere S. I.* 47. Þyrma eidom *juramenta servare;* þyrma sifiom *observare affinitates, S. III.* 26. Olafsen *in Gl. Diatr. putat affine Gr.* τηρέω *servo.* (*Originitus forsan ortum est a* þörf *l.* þavrf *necessitas, inopia, q. d.* þyrfa).

Þys-havll *f. turbulenta aula AQ.* 30. *Obs.* 114. *Vid.* þys *in* þeysa *&* Höll *l.* Havll *s.*

Þægi *vid.* at Þiggia.

Þær *vid.* Þeir.

Þörf *vid.* Þavrf.

INDEX

INDEX NOMINUM PROPRIORUM
IN TOMUM IIDUM EDDÆ SÆMUNDINÆ.

A.

*) *Interdum apud veteres scriptum invenitur idem nomen; cfr. tamen antiqvum aliud* Ali (*Persarum & pl.* Ali) *Goth.* Oulias, *Gepid.* Ouilas, *Franc.* Olo.

Alſvidr (Alſviþr) *m.* 2: *omnia adurens* — *eqvus solaris alter B. I.* 15. *A particula* Al *&* *verbo* (at) Svída (ek ſvíd, ſveid, ſvidinn) *adurere*, *Dan.* ſvie, *Angl.* ſindge, ſear, *cognato forte τῳ* ſióda *s.* *Cfr.* Árvakr *i.*

Alſvinnr (Alſviþr) *m. corrupte, ut puto, pro* Alſvidr *s.*

Alvitvr, *cognomen* Hervaræ *VQ.* *Vid. Gloss.*

† Álöf (*recent. Isl.* Ólof, Óluf) *f. olim verisimiliter* Áleif (*valde amabilis*) *ab* á *intens.* *&* leyfr *l.* leifr *carus, gratus.* *Vid.* Álfr *s.*

Andvara-fors *m. cataractes Andvarii.* *Vid.* Andvari *i.* *&* Fors *in Gl.*

Andvara-naurr *m. nomen annuli qvem Andvarius nanus possederat DN.* *Vid.* Andvari *i.* *&* Nióta *in Gl.*

Andvari *m. nomen nani l. pumilionis celebris S. II. a.* (Andvari *Islandis jam significat ventum lentum, nautis l. viatoribus adversum*). *Cfr.* Andvarr *in Gl.*

Ara-steinn *m. aqvilæ* *) *petra l. lapis.* *Nomen rupis H. II.* 14 *Obs.* 31. *&* *III.* (*pag.* 95). *Vid.* Ari *&* Steinn *in Gl.*

Árvakr *m. matutinus, mane evigilans* (*Dan.* Aarvaagen) *eqvus solaris alter B. I.* 15. *Ab aurora mane cet.* *&* Vaka *vigilare l.* vakna *evigilare.* *Cfr.* vakvr *l.* vakvrr *veges, vegetus.* *Vid. Gl.*

* Áſs *l.* Ás, *Deus*, *vid. Gl.* *Qvoad significationem* Aſæ *l.* Aſiatæ, *popularis, vid.* Æſir *i* **).

Ásynior *Asiatides, fœminæ l. divæ* Aſicæ *B. I.* 4. *In nom. sing.* Áſynia, *qvod in qvibusdam veterum monimentis* Óſynia *scriptum invenitur.* *Vid.* * Ásyniyr, Æſir *i.*

† Atli *nomen viri proprium, qvo usi sunt*

1) *filius Idmundi, comitis Norvegici H. I.* *Vid. ib. str.* 15. *Obs.* 34. *&* *Gl. v.* Atall.

2) *Vir verisimiliter Sviogothicus H. II.* 48.

3) *Hunnorum-Rex, alias, ut videtur sub Attilæ nomine celebratus* — (*passim, præsertim in carminibus AQ; AM; G. I.* 24. *G. II.* 26. 27. 38-45. *G. III. OG. in initio it. str.* 20-30. *HM.* 8.) *Est cæterum Hist. Vilk.* Attila, *carminis Nibelungici* Etzele. *Cfr. nom. AS.* Aetla *Ostro-Goth.* Athal, *Alan.* Itiles *Pergamenum* Attalus *p. p.*

Audo-

---

*) Ari *alias etiam nomen viri, conveniens Gr.* Arius, Ares *&c.* *Cfr. Alam.* Arobates, *Franc.* Ariovist, *Visi-Goth.* Araric *&c.*

**) *Ab* Áſs *l.* Ás *derivantur permulta borealium nomina e. gr.* Ásgeir (*vet. Scot.* Oſcar) Áskell (*Dan.* Eskild, *vet. Turc.* Askel) Ásbiörn (*Dan.* Esbern) *Alan.* Aspar, *Gepid.* Asvad *&c.* *Uti Danico sermone mutatum videtur in* Es *sic etiam Anglosaxonico in* Os *e. gr.* Osric, Osred, Osuald, *Germanico autem in* Ans *e. gr.* Ansgar, Anshelm *p. p.* *Sic etiam nostrum* Áſs *Gothis* Ans (*Deus, ecmo*) *olim sonavit.*

*) *Cfr.* S. *Thorlacii Obss. misc. Ant. Bor. Spec. I. p.* 51, 52.

**) *Nisi* ΚΔ *per* Koda-Díar *sive* Koda-Tívi *vel etiam* Kodi Día, *deorum nempe sacerdotes, vel sacerdotem, intellexeris. Vid.* God-jód *i. in nota.*

rio præcedenti COss. *) *sive Caucasio-Osseticam signavi.* (*Vid.* Gotar *i*). *Diversi sane ab iis sunt Dii mythici, eodem nomine fruentes, qui in terrestri* Asgardia *adorati, sua nomina propriis sacerdotibus, regia simul dignitate ornatis, tradidere. Sic Græcorum Zeus, cœli deus, a Rege cretensi ejusdem nominis maxime diversus fuit — ut multifaria similia exempla taceam. De Asis mythicis & coelesti Asgardia amplius agendum erit in Glossario mythologico, Tomo tertio & ultimo hujus Eddæ adjiciendo; Cfr.* Áss *s.*

B.

*Balldr *vid. Gloss.*

Bavdvilldvr (Bödvildvr *l.* Bödvhildvr) *filia Regis Nidudi, a* Vaulundo *stuprata VQ. str. 15. 23 sq. Dan.* Bodild; *vid. ibid. Obs. 52. A* Bavd *l.* Böd *&* Hilldvr *quæ ambo voces pugnam et bellum denotant.*

Beiri *l.* Beitir, *nomen viri, verisimiliter Hunnici. AM.* 57. Beitir *unus e Goris filiis appellatus fuit et nomen hoc Norvegis pluribus commune. Cfr. nomen German.* Betill, *Patzinac.* Batan.

Bera *abbreviate pro* Kost-bera *nom. uxoris Hognii, AM.* 32. Bera (*nomen etiam mulieris proprium*) *ursam alias significat. Cfr. Ostro-Goth.* Berimund *&c. Vid.* Berhardr *p. p. in Gloss.*

* Bifravst (Bifröst) *s: via tremula* (*H. II.* 47.) *sive:*

* Bilravst (Bilröst) *s: via tempestuosa l. vortex violentus. S. II. β.* 15. Iris *l. pons cœlestis.*

Bikki (Bicki) *m. Jormunreci regis minister S. III.* 59. *GH. p.* 321. *Cfr. isl.* Bikkia *canis, canicula Norv.* Bikkia, *Angl.* Bitch — *it.* Bicka-greppar (*AQ.* 14.) **) *s. in Gloss.*

† Borghilldvr (Borghildr) *nomen reginæ Danicæ, quæ conjux fuit Sigmundi, Franconiæ regis, qui cum ea partem Daniæ accepit. H. II.* 1. (*Obs. I.*) *SL. Cfr. nom. isl.* Vilborg, *Dan.* Valborg, *Germ.*

*) *Vir summæ doctrinæ & ingenii,* Julius Klaproth, *inter gentem hanc multum versatus, eam demonstrat olim ad littus orientale Tanaidos fluvii se extendisse & Medicæ originis fuisse, Plinium & Diodorum Siculum in rei testimonium vocans, ac lingvam populi hodiernam Medo-Persicis & Gotho-Germanicis simul simillimam esse probat. Hos autem* Asas *olim partim notos fuisse puto sub nomine* Aorsorum, *qvi mercatura Indo-persica & divitiis inde comparatis inclaruere. Asæ asiatici medio ævo nominati sunt* Afsi, Jassi, Alani *p. p. & pars eorum terræ* Azia. *In iisdem regionibus Turcæ cum* Asis *mixti antiqvitus habitavere,* (*a Ptolomæo* As-turcani *dicti*) *et unacum iis in boreales hasce terras, Snorrone teste, emigravere. Cæteris non erit hic locus. Cfr. Introductionem meam in prælectiones eddicas, insertam scripto periodico,* Athene *inscripto, pro mense Februar.* 1816.

**) *Possibile est qvod Bickius* (*in poetæ opinione*) *eo tempore Attilæ servierit, sed posterius Jonacero.*

Bvdli

*) *Cfr. carminis Nibelungici* Burigunden *l.* Burgundenland *unde* Chrimhilda (*Grimhildæ filia Gudruna secundum nostrates*) *orta fuit. Notissimum est qvod Hunni revera sec.* 5to *cum Burgundis l. Burigundis ingentia bella gesserint et eorum Regem Gundicarem l. Guntiarem* (*nostrum, ut puto, Gunnarem*) *trucidaverint, qvamvis ipse antea Hunnorum Regis amicus, et verisimiliter simul vasallus, factus fuisset. Vide cæterum de Ginkungis Obs. nostram ad nomen* Giúki *i.*

Erpr

*) *Interpretandum videtur* selecti *l.* præstantes homines *ab* einn *solus, unicus &* heri *heros, Gr.* ἥρως *&c. Cfr.* Heriar *p. p. in Gl.*

*) *A particula* fiöl, *Germ.* viel (*Gr.* πολυ) *verisimiliter derivanda sunt perantiqva aliqvot Germanorum nomina propria e. gr.* Filibert, Filimer *p. p.*

*) *Nominatur etiam in cantilen. her. Dan.* (*Ed. nov. T. IV. pag.* 259) *his verbis:* Give det Frigge Frue og Thor! *cfr.* þórsnes i.

**) *Regnum ejus (ni fallor) in nostratibus monimentis nullibi expresse nominatum est. Patria Giukungorum in* Vilkina Saga *appellatur* Jarlúngaland, *in Carm. Nibel.* Burigunden *l.* Burigundenlant. *Vols. S. Cap.* 32. *Budlium, Hunnorum Regem, Giukio potentiorem, perhibet — unde*

opinio

Nib. Giebich; *sic appellatur pater Chrimhildæ*, *l. Gudrunæ nostræ*, *in* rosario Vormatiano, *libro* Heldenbuch *inserto*. *Vilk. S.* Aldrian *&* Irúngr.

2) *Nomen filii Högnii Giukiani DN.* (*pag.* 287). *qvi in Vilk. S. Cap.* 381. Aldrian *appellatur. Cfr.* Hniflúngr *i.*

Giúkúngar (*sing.* Giúkúngr) *ejus posteri dicti sunt, S. III.* 33. *cet. DN. p.* 286. *sq. Cfr. Obs.* 14. *ad carmen GH.*

Glasislvndr (*lucus splendidi l. splendidus*). *H. I.* 1. *Villa sive sylva Norvagiæ fuisse videtur.* (Glasir *alias arbor mythica apud Valhallam, aureas frondes ferens, secundum Eddam Snorronianam*). *Vid.* * Glasir, *&* Gler, Glóa, *in Gl.*)

Glaumvör *n. uxoris Gunnaris Giukiani. DN. p.* 287. *AM.* 6. 20. *A* Glaumr *s. &* Vör *nomine divæ, alias terminatione usitata nominum muliebrium, sive etiam fœminino vocis* varr, *cautus, providus.*

Gnípalvndr *m. nomen loci, verisimiliter in Svecia hodie occidentali H. II.* 27. *Obs.* 60; 36. *Obs.* 77.

Gnitaheidi, *S. I.* 11. *S. II. a. p.* 160. 166. *AQ.* 5. 6. *Obs.* 22. *verbotenus interpretandum: tesqva nucum*; *a* Gnit *pro* Hnyt *l.* Nyt *nux* (*v. c.*) (*Alam.* Niz, *Germ.* Nuſs, *Angl.* Nut, *Dan.* Nöd, Nödd) *). *Cfr. S. II. Obs.* 42. *& VQ. Obs.* 24.

Godmvndr *vid.* Gvdmvndr.

Godrún *vid.* Gvdrún.

Godþiód *regio l. natio Gothica, vel etiam, verbotenus Deorum l. divina. HB.* 7. *Obs.* 23. *GH.* 8. 15. *Obs.* 35 *&* 62. *Cfr. Rimbeglæ Part. III. Cap.* 1. (*ubi populus ex Asia in Scandinaviam transvectus* God-jód *i: deorum proles appellatur* **) *&* Ynglínga *S. Cap.*

opinio nostra de ejus filiis, Attilæ vasallis, corroborari videtur. Vid. Borgvndar *s. Giukungi paterno genere à Gothis diversi videntur, consideratis verbis Brynhildæ B. II.* 8. (*lin.* 3. 4.) *& atro simul crinium colore, qvamvis Grimhilda, eorum mater, Gothica mulier appelletur G. II.* 16. *& Gunnar ipse Gotnorum l. Gothorum dominus S. I.* 35. *Qvod dominium Gunnaris, revera, dos fuerit Brynhildæ, ipsa manifeste testatur S. III.* 10. *cum illud* suam terram *appellet, & Hunnici igitur imperii portionem. Cfr. porro S. III.* 35. *Hoguius ipsius frater nulli principatui præfuit. Vid. AQ. I.* 11. Niflungi *alias dicti sunt. Vid.* Niflúngar.

*) *Locus hic, è qvorundam opinione, in Westphalia situs fuit. Conferri tamen meret arx et urbs* Nitingen (Nietingen) *in Virotungia* (*regno* Würtemberg) *sita, & regio eam discumjacens, ab Attila olim, historicorum testimonio, crudeliter vastata, it. nomen montis celsi* Nuſshart (*in confinibus Sveviæ & Bavariæ*) *ut & alia plura Germaniæ*, Nuſsberg, *qvæ nostro qvoad significationem conveniunt.*

**) *Sic etiam Alani, caucasiorum montium fortissima gens, Deorum sobolem se appellant apud Mos. Choren.* (*Hist. Armen. pag.* 163). Godar (*Godi l. divini*) *principes l. optimates sacerdotali mu-*

Jeg

nere fungentes, quorum dignitas hæreditaria fuit, apud Islandos dicti sunt, et sic etiam heroes quidam veteris Persiæ, ejusdem familiæ, Chodii *sive divini dicti sunt* (*l. c. pag.* 191). — Khoda *Pelvice est Rex, secundum Glossarium Pelvicum ab Anqvetilio editum; uti* Khoda (Ghuda) *hodie Persice Deus* (*isl.* God, Gud *s. in Gl.*) *Cfr.* Ás, Æsir *s.*

*) *Carmen Nibelungicum eqvum Sigfridi præcipue laudat, non autem nominat.*

Jeg ſkal give dig Hesten god
Som Hofdrenge kalde Graamand.
De ledde Graamand af Stalden ud
Forgyldt ſaa var hans Grime,
Hans Öine vare liuſe ſom klaren Stierne
Og Ild ſprang af hans Mine *&c.*

Laudatur etiam eqvus Sigfridi in Carm. Nibel. v. 3751 *& sq.*

Granmarr (*vir l. heros barbatus*) *nomen regis Sveo-Gothici H. II.* 18. *sq.*

Grímhildvr *uxor Giukii Regis & mater Giukungorum S. I.* 33. 35. 51. *Obs.* 35. *G. II.* 16. 21. 33. *AM.* 53. 68. 76. *Obs.* 148. *Filia ejus* (*nobis* Gudrún) *auctori carm. Nib. & Hist. Vilkinorum* Chrimhild *l.* Chriemhild *audit;* Grimild *apud Saxonem appellatur.* (*Hist. Dan. Lib. XIII* *). *Circa etymum cfr.* Gríma *&* Hildvr, *in G* (*Cognatum est nom. masc.* Grímr, *Ve Dan.* Grimer *l.* Grimmer, *Norv.* Grim *AS.* Grym, *Ossiani* Crimor *l.* Cremor, *cfr. Longob* Grimoald *&c.*) *Vid.* Brynhilldvr *s.* * Grímarr *p. p.*

Grindvr *forte nom. propr. loci H. II.* 46. *in Svecia hodierna, Obs.* 102-4. *incl. cfr. Gloss.*

Grípir *Eylimii filius avunculus Sigurdi S. I.* 1. *sq.* *Convenit vet. Germ.* Grip *l.* Griph *it. alii nom. masc. septentrionali* Greipr. *Circa etymum cfr. verbum* Grípa *in Gl.* **).

† Gróa, *nomen sagæ, a quâ carmen* Gróugalldr *nomen traxit. An famosa illa saga, uxor* Örvandelis *gigantis, quam Edda prosaica celebravit? Conferri meret, quoad præsentem significati-*

*) *In cantilenis Danicis medii ævi, vulgo* Kjæmpeviſer *dictis, sedes* Grimhildæ *transfertur in insulam* Hveen, *olim ad Daniæ nunc autem Sveciæ, regnum pertinentem. Cfr. Stephanii notas ad Saxonem pag.* 230. *Qvamvis Odæ laudatæ, qvæ de Grimhilda agunt, e maxima parte germanica carmina seqvantur, notabilis in iis occurrit locus de morte Grimhildæ, nostris, ut puto, monimentis, conveniens. Gudruna Atlio hæc probra objicit* (*AQ.* 53.)

Matrem cepisti meam Cordatam sobrinam
Et occidisti, propter thesauros, In antro fame enecasti.

Hic G. Magnæus, omnino prave, addidit meam (*sobrinam*) *sed Gudrunam matrem suam Atlii sobrinam appellare puto, unde Gunnaris & Hognii Hunnica & Gothica simul origo optime illustratur. Locus antea memoratus occurrit l. c.* (*Ed. noviss. Havn. T. I. pag.* 40.) Förste Vise om Frue Grimild *Str.* 41.

Grimild qvaltes af Hungers Qvide
Hos Nidings (Nöglings, Niflungs) Skat uden Bröd.
ɔ: Grimilda fama cruciata (enecata) est
Apud nebulonis (Niflungi aut Nidingi) thesauros, sine pane.

**) *In nota cantilena Danorum heroica* Sivard Snarenſvend, *sermo est de avunculo ejus, Danico rege, hic autem anonymo.*

cationem, *cum Gr.* Chloe. *Vid.* (at) Gróa *in Gl.*

Grönlenzkr *l.* Grænlendskr *unde epitheton amborum carminum de Attila s. Atlio agentium. Vid. AQ. & AM. Obs.* 1.

† Gvdmvndr (Gvþmvndr, Goþmvndr) *n. viri, H. II.* 29. *Obs.* 63. *p.* 94. 97. *Cfr. Vandal.* Gundamund *Gepid.* Cunimund *p. p. A* Gvd *l.* God *deus, vel etiam a* Gvþvr, Gvdvr *l.* Gvnnvr, *pugna, bellona, &* τω Mvndr *terminatione nominum virilium propriorum in lingvis Gothicis, ubi etiam (in priscis exteris nempe)* Mundus *&* Mundo, *sine dubio idem quam ant. Scand.* Mundi, *in cippis Runicis Sveciæ, per se solummodo posita occurrunt. Cfr. alias* Mvndr *in Gl. & nomina partim cognata Goth.* Godas *Vandal.* Gudehoc, Godigisl, *Burgund.* Godemar, Gundebald; *Longobard.* Mundilas, Cunimund, Guntruda, Gundeberg, Gundebert *l.* Guntbert, *AS.* Cudiberct *&c. Cfr.* Gvnnarr *i.*

† Gvdrún (Gvþrún, Goþrún) *nomen heroinæ nostræ celeberrimæ. S. I.* 34. 51. *S. III.* 2. 7-8, 22-28. 51. 53. 57 *sq. B. II.* 5 *sq. HB.* 12. *DN. p.* 287. *G. I. G. II. p.* 290 *sq. G. III. p.* 326 *& sq. OG.* 25. *AQ. p.* 362-410. *AM.* 3 *sq.* 43 *sq.* 64 *sq. GH. pag.* 520 *&c. Vid.* Gvd *l.* God *Deus s. &* Rúnar *i. Est cantilen. vet. Dan.* Gudrune *). *Hinc, ut videtur, nomen recent. Danorum,* Gurine. *Est carminis Nibelungici* Crimhild, *Hist. Vilk.* Grímhildur. *Vid.* Grímhilldvr.

Gullnir *n. gigantis, H. II.* 39. *Obs.* 84.

Gyllir *&* Gyllíngr, *eodem, ut videtur, sensu gaudentia, inter nomina gigantea Eddæ Snorronianæ occurrunt. Verisimiliter á* Gvll, *aurum, s. quod é montibus, gigantum domiciliis, effodi solet.*

Gvllrönd (Gvllravnd) *f.* ɔ: *ora aurea l. clypeus aureus — Giukii filia. G. I.* 11. 16. 23. *Obs.* 16. (Gullrún *inter recentiora n. fœm. Isl. invenitur*). *Vid.* Gvll *&* Ravnd.

Gúngnir *m. hasta Othini (a tremulá, ut videtur, vibratione sic dicta) B. I.* 17.

† Gvnnarr (Gvþarr, Gvnnar) *m.*

1) *Frater Borghildæ reginæ, a Sinfiötlio occisus SL.*

2) *Vid.* Hiálm-Gvnnarr.

3) *Rex, Giukii filius (passim). S. I.* 35 *&c. S. III.* 7. 10. 13. 29. 39. 50. *B. II.* 10. 13. *sq. G. II.* 6. 17. *OG. p.* 336 *str.* 11. 18. 26. 30. *G. III.*

*) *In ea qua incipit:* Ingefrod og Gudruns de fad udi deres Bure. *Fabula hæcce, de sponsorum metamorphosi, manifeste de illa eddica, sponsorum transformationem celebranti (ubi* Gudruna *nostra primarias partes agit) desumta videtur.*

*) *Hic Guntharius l. Gundecarius fuit princeps Burgundorum, qui unacum pluribus populis Francogothicis (Alanis præcipue et Vandalis) incepto sec.* 5, *Rhenum transgressus Alsatiam invasit, & bella deinde cum Hunnis egit sed ab iis occisus fuit. Idem forte igitur est cum Gunnare Eddæ nostræ. Cfr.* Borgvndar *s. in n.*

**) *Incertum videtur an omnia hæcce originem traxerint a nostris* Gvþ, Gvnnvr *cæt. aut etiam CTart. & pl.* Chun *sangvis vel Ind. Arab.* Gun *genus cæt.*

*) *Si vocari debeat soror ejus* Auda *l.* Óda, *in mentem inciderit sane Vilk. S.* Oda (*carm. Nibelungici* Uta) *Gunnaris, Hognii & Grimhildæ, ex eorum relatione, matris. Cfr. nomen aliarum mulierum* Oda *in Vilk. S. Cap.* 52. 91.

*) *Cfr. Cantilenam armenicam apud Mos. Choren.* (*Hist. Armen. p.* 163): *Imber aureus ab Artase sponso effluebat; Pluit margaritas in nuptiis Satinikæ.*

**) *Cfr. tamen ipsius neptim ibidem & etiam in hist. Vilk.* (*c.* 317) *decantatam,* Herat *l.* Herrat.

*) *In Hist. Olai Tryggonii Edit. Skalh. Tom.* 2. *pag.* 236. *Franconiæ Rex ibidem dicitur. Vid.* Frackland.

**) *Nomen montium altissimorum in mundo nostro, Indiæ a septentrione,* Himala *l.* Himalaya, *secundum quosdam interpretes, eadem notione gaudet. Vid.* Himin *&* Fiall *in Gl.*

***) *De cerva Sigurdi nutrice, cfr. relationem fabulosam hist. Vilkinorum Cap.* 142, 144.

****) *Vide Præfationem doctiss.* van der Hagen *ad Odas eddicas ab ipso editas pag.* 51. *Arx Brynhildæ, flammis ambiente septa, eadem est cum arce in vitreo monte sita, quæ ipsi attribuitur in cantilen. her.*

---

her. Dan. (Brynhilds Vise *T. I. pag.* 132. Stolt Brynild af Glarbjerget). *Teste* Hagenio (*Introd. in carm. edd.*) *p.* 63. *et W. C.* Grimmio *l. c. p.* 496-97. *arx vitrea* (Glasenburg) *occurrit in chronicis Dithmarsicis,* Heldenbuch *et pluribus veterum carminibus. Revera munimenta vitrea olim in magna Britannia, & præsertim Scotia exstitere, uti rudera ingentia jamjam testantur, cognita sub vulgari nomine* vitrified forts. — *Muri eorum, in culmine altorum montium siti, vitro artificiose obducti apparent. Sole illustrati* flammæ ambientes *l.* flammea septa *poetæ sane sonare potuere. Vid. Archæologiam Britann. T. IV.* (Andersons Account of ancient monuments and fortifications in the Highlands of Scotland) *pag.* 242 *& sq. Cfr.* Gazetteer of Scotland, *Ed.* 1806. *Introd. pag. XXXV, ubi hæc auctoris verba notatu digna sunt:* This singular method of building is of the highest antiqvity; Not only history, but even fable is silent as to their origin. *Cfr. S. II.* 42. 43. *Obs.* 54. *OG.* 16. *Obs.* 54. *Vols. S. Cap.* 35. (*MS.*) *it.* * Vafvrlogi *in Gl. T. I.*

*) Hladgerdvr, (*Saxonis* Lagertha) *adhuc in Islandia existit.*

22. *Vid.* * Hlymr *s.* & Dalr *in Gl.* *Conferenda forte sunt loca hæcce Germaniæ:* Linthal *in Virotungia, Franconia & Brandenburgo*, Leymthal *in vicinia Rheni p. p. it.* Limpurg *Sueviæ &c.*

Hniflúngr *vid.* Niflúngr. *Sic sine dubio exponendum GH.* 11. *Est tamen forte nomen propr. filii Högnii AM.* 86. *Obs.* 247. 248. *Attilæ percussor, Högnii filius in hist. Vilk. Cap.* 381. *Aldrianus nominatur. Cfr.* Giúki *s.*

* Hnikarr (Hnikar) *Othini nomen adscititium S. II.* 18. *H. II. Cfr. nomina quædam græca a voce* νικη (*victoria*) *deducta* *).

Hodbroddr (Hoddbroddr, Havdbroddr) *filius Granmaris Regis. H. II.* 18. & *sq. H. III. pag.* 94 *str.* 14. & *sq. Cfr.* * Hodd, * Havdr & Broddr *in Gl.*

Hoddropnir (Hodd-dropnir) *m. é circulo guttas emittens l. etiam nummos, annulos aut aurum stillans. Nomen aliqvoddam mythicum. B. I.* 13. *Obs.* 27. *Vid.* Heiddropnir *s.* Hodd & Dropi *in Gl.* **).

* Horn *forte amnis nomen in genere, qvemvis anfractuosum designans GG.* 8. *Obs.* 21. *Vid. Gl.* Hreidmarr (Hreiþmarr, Hreidmar) *Regini pater S. II. a. Convenit Pictico Ossiani* Reuthamir.

Hrímgérdvr *nomen Oreadis H. I.* (*A* Hrím *pruina in Gl* Gérdvr *multa fœminarum nomina propria terminat, uti* gardr *virorum. Similia reperies in lingvis cognatis e. gr. Longob.* Visigard, *Pers.* Jezdegerd *l.* Isdegerd *&c.*) *Cfr.* Gerdvr *in Gl.*

Hríngr (Ríngr) *1: circulus, annulus — nomen viri H. II.* 48. *Vid. Gl.*

Hríngstadir *nomen oppidi, verisimiliter Danici, hodie* Ringsted. *H. II.* 8. *Obs.* 20; 52. *Obs.* 113. *Donatum fuit oppidum illud Helgio nuper nato a patre, teste præterea Vols. S. Cap.* 14. (*Mscr.*)

Hríngstavd *nomen loci H. II. Obs.* 20. *Cfr.* Hríngstadir *s.*

Hrodmarr (Hrodmar, Hróþmarr) *Sigurlinnæ procus H. I. p.* 31. *str.* 11. *pag.* 36. Hrod *vastatio*, marr *vir, heros*; *vid. Gl. Cfr. nomina popularium cognatorum e. gr. Dan. Norv.* Hrodúlfr, Hrodólfr (*contr.* Hrólfr, Rólfr) *Germ.* Rudolf, *Herul.* Rodulf *it. Longob.* Rodbald, Rodalind, *Goth.* Roderik *&c. Terminationes similes invenies apud veteres Germanos e. gr.* Sax.

*) Hnikvdr *l.* Nikvdr *aliud cognatum est Othini nomen. Cfr. Mongol. n. pr. herois* Nikudar.

**) Hodd *olim circulus, orbis, deinde autem annulus, nummus — & sic postremo gazæ, cimelii vel thesauri notionem adoptans. Omnes voces significationes jam dudum in islandico sermone obsoluerunt.*

*) *Nomen femininum* Hrodny *adhuc in Islandia exstat.*

**) *Cfr. nomen regionis* (*in* Blómsturvalla-Saga) Humlúngaland (*in Vilkina S.*) Aumlúngaland, *in Carm. Nib.* Amelungenland, *it.* Noregr *s.*

*) *Avaros hosce sive Hunnos Caucasios, jamjam in montibus Dagestanicis sive Lesgiis habitantes, Klaprothius opinatur cognatos esse quibusdam veteris Sibiriæ populis.*

**) *Adhuc in Islandia supersunt nom. fæm.* Idunn & Idbiörg.

*) *Ibi tres viri eodem nomine præditi occurrere videntur. Cap.* 12. *& sq. Cap.* 149. 171. *&c. Regnum primi,* Bertángaland, *verisimiliter reperies in cantilen. heroic. Dan.* Birtingsland. *Vilk. S. Cap.* 211. *Britannia occurrere videtur sub nomine* Birtángaland *l.* Brittángaland (*nostratibus alias* Bretland).

**) *Nota est Jornandis relatio de cæde Sanhielis & deinde Ermanarici, a fratribus illius patratâ. Vid.* Hamdir, Savrli, Svanhildvr.

***) Kár *&* Kári *priscorum Scandorum nomina* (*&* *Æoli quidem borealis*) *adhuc in Islandia usitantur.*

N.

*) *Doctiss.* van der Hagen *putat esse insulam* Lagaholm *ad Hallandiam sitam.*

**) *Aliud ejusdem Dei nomen* Loptr *l.* Loftr *adhuc in Islandia usitatur. Convenit veteri Persarum nom. pr. masc.* Luft. *Cfr. Gl. v.* Lopt *l.* Loft.

*) *Alter Nidungus, Hispanicus Rex, occurrit ibid. Cap.* 131. *Suspicor cæterum illud* þióð *interdum priscis Scandinavis signasse recentiorum* þydskaland (*Dan.* Tydskland, *Germ.* Deutschland, Teutschland) *unde notissimum illud* þióðverskr (*teutonicus vel Germanicus*) *uti* Rómverskr (*Romanus*) *a* Róm (*Roma*) *&c. Vid.* þióð *in Gloss. Cfr.* þióðrekr, þýdverskr.

**) *Est etiam corruptum illud cantilen. heroic. Dan.* (*de Grimilda nempe agentium*) Nielus *l.* Nilaus *alias idem quam n. pr.* Niels *l.* Nils ɔ: *Nicolaus.*

***) Niflúngaland, *regnum, occurrit in Vilk. S. Cap.* 150. & Rex *ejusdem* Aldrian (*in Carm. Nib. celebratus*) *pater Gunnaris, Gernozii & Gislii* (*Gisleri l. Gilseri*) — *vitricus autem Hognii ex Alfo* (*dæmone*) *prognati. Cap.* 151. *idem Rex appellatur Irungus, nata ejus Grimhilda, at filii Gunnar, Guttormus, Gernos, Gisler sed privignus Hognius — sic ut ex ejus capite proxime præcedenti* (*varianti traditioni attribuendo*) *nuper retuli. Regnum illud in Carm. Nibelung.* Burigunden *l.* Burigundenlant *appellatur* — (*Cfr.* Borgyndar *s.*) *sed aliud* Nibelungen *l.* Nibelungenlant *Sigfrido vel etiam Nibelungis simul ibidem attribuitur, in Norvegia quidem situm* (*v.* 2971) — *quæ confusio orta videtur de borealium carminum & traditionum permixtione cum germanicis, nisi nomen aliqvid proprium?* Nordgau *l.* Nortgoewe (*ubi etiam olim pagus* Norrogo) *lat.* Nordgoja & *interdum* Noricum — *vel aliud simile sic depravatum evaserit. Pari modo puto ejusdem poematis* Isenland & Isenstein *rite quærenda in ipsa Germania, ubi fluvii* Isen & Iseraha; *Bavariæ pagus & fluvius* Isen, *arxes* Isereck, Isenberch *vel* Isenburg, *oppida* Isne (*Sveviæ*), Iserlon (*Vestphaliæ*). *Cfr.* Eisenburg *vel* Isenburg *Ungariæ, montem* Eisberg *Sveviæ p. p. Locus* Eysenburg *nominatur in libro* Heldenbuch (*fol.* 150. *cæt.*). *Terra Sigmundi* (*Seyfridi patris*) *ibidem appellatur* Nybelunge, *in Burgundiæ ac Vormatiæ vicinia.*

****) *De Nornis ad Helgii incunabula cfr. porro Vols. S. Cap.* 14.

alii Norvegr *i: via Nori, regni occupatoris celebris*).

O.

Ódinn (* Óþinn) *Odinus l. Othinus, Scandinavorum, Gothorum & qvorundam Germanorum numen S. II. a*) *HB.* 7. 8. 9. *Germ.* Woden, Wodan, Ote, AS. Eovden, Voden, *Slavon.* Vodha *Cantilen. her. Færoensium (insulanórum)* Euan *&c.* *).

† Oddrún (*n. fœm.*) *Attilæ l. Atlii soror. S. III.* 25. *DN. p.* 287. *OG. p.* 336 *& sq. Ab* Oddr *&* Rún; *Vid. Gloss.* (*Notissima sunt hæc nom. pr. masc. isl.* Oddr, Oddi, *AS.* Oiddi, *Germ.* Ottho; *cognata vet. Germ.* Odrade, Otfried, *&c.*)

Óinn *m. pater Andvarii nani S. II. a.* 2. *Cfr. Gl. sub. v.* Oa, Ovmk.

Ólfr *H. II.* 48. *Vid.* Álfr. *Cfr. Gl. voc.* Úlfr.

† Ólöf *H. I.* (*pag.* 31.) *Vid.* Álöf.

Orkníngr *nom. viri AM.* 28. 50. *Obs.* 81. 136. *Cfr. Gl. v.* * Orka.

Óscopnir *m. nomen campi mythici. S. II. β.* 15. *Cfr.* Vafþrudnismal *str.* 17. 18. *Obs.* 21-23. *& Gl. T. III.*

Otvrr *S. II. a.* **). *Vid. Gl.*

R.

Rán *f. Dea maris. H. I.* 18. *Obs.* 40. *H. II.* 27. *S. II. a. Obs.* 7. *GG.* 6. *Amplius de ista tractandum erit in Gl. T. III. Cfr.* Rindvr *i.*

Randver *Jormunreci l. Ermanarici filius GH. pag.* 521. *Obs* 3. *HM.* 16. *Obs.* 50. *Cfr. Angl.* Randolph *&c.*

Ravgnir (Rögnir) *B. I.* 15. *Alias nomen Othini adscititium. Vid. Gloss.* ***). *Cfr.* Reginn.

Reginn (Regin) *m. nanus vel pumilio, Sigurdi nutritius. S. I.* 11. *S. II. a. β.* (*In* Vilkina S. *semper* Mímir *l.* Mimer appel-

---

*) *De nominibus asiaticis parallelis* Buda, Buden *l.* Boda, Boden *&c. cfr. Gloss. T. III.*

**) *Fabula hæcce, de lutræ occisæ pretio possessori restituto in eum qvidem modum, ut ejus pellis l. integrum corpus auro occuleretur, orientalem originem sapit, rite considerata hâcce b. Seezenii de Arabum nomadum simili lege vel more, relatione: "Si qvis alterius canem occiderit, possessor "Schecho (principe l. magistratu) præsente, extremam canis caudam prehendit, ut nares anima-"lis terram tangant, sed percussor cogatur supra istud hordei aut tritici tantam segetem effundere "ut apex caudæ occulatur." Notum est lutras piscatui, in hominum usum, adsvescere, & sic qvodam modo animalibus domesticis annumerari posse, — qvi qvidem mos, ex aliqva parte, fabulæ originem dedit.*

***) *Cognata sunt hæc antiqvitatis nom. pr. Scandin. Longobard. Goth. & Hunn.* Ragnar, *Franc.* Raganar *l.* Ragnachar, *vet. Scand. & Isl.* Ragnhildvr (*Franc.* Ragnachild) *&c.*

S.

*) *Verba Eddæ prosaicæ hic addere liceat:* Atli Konúngr baud til sín Gvnnari oc Högna en þeir fóro at heimbodino. En er (l. ádr) þeir fóro heiman, þá fálo þeir gvllit Fafnis arf í ánni Rín, ok hefir þat gvll aldre siþan fvndiz, *i. e. Rex Atlius ad se invitavit Gunnarem & Hognium, illi autem ierunt ad convivium; verum inter domo abeundum (ante quam domo abirent) absconderunt aurum a Fofuere moriente relictum in amne Rheno; neqve id aurum unqvam postea repertum est.*

**) *De adoratione Rheni consule Taciti Annal. Lib. V. Cap.* 17. *Hic de ipsis Germanis agitur sed inscriptiones veteres testantur præterea religionem istam ad Romanos vicinos transiisse. Fluminum ingentium cultus ethnicis Scandis, Græcis, Persis ac Indis communis fuit.*

***) *Observatu sane dignum est quod* Campus solis *olim inveniretur in vetere Nordgovia Germanorum (de cujus regionis nominibus aliis Norvegiæ sive Norrigiæ similibus vid. s. v.* Norvegr) *præsertim cum hic sermo sit de Svevis & Rugiis, olim ut videtur gentibus Scandinaviæ & Germaniæ homonymis vel originitus iisdem.*

*) *In Vilk. S. Cap.* 131. *regnum ejus vocatur* Jarlúngaland *in Carm. Nib.* Niderland *in appendice libri* Heldenbuch: Nybelunge. *Cfr.* Norvegr. *S. Suhmius docet Jornandis Sigismundum, Gothorum Regem, eundem fuisse cum Cassiodori Gensemundo, qvi, ex ejus testimonio,* "*per mundum universum carminibus celebratur.*" (Om de fra Norden udvandrede Folk, 1 Deel S. 271-73). *Nomen illud sane in veterum Germanorum & Scandinavorum cantilenis sat sæpe decantatur. Francos è terminis Daniæ & forsan è Dania ipsa in Germaniam interiorem emigrasse, verisimillimum est, et certum qvidem, quod temporibus perantiqvis, arcta inter eos & Danos conjunctio extiterit. Hic tantum allegere licet Ermoldi Nigelli versus:*

Hic populus porro veteri cognomine Deni — —
Nort-*qvoqve Francisco dicuntur nomine*-manni.
Pulcher adest facie cultuqve statuqve decorus
Unde genus Francis *adfore fama refert.*

*) Sigmvndr *alias est una ex Othini permultis appellationibus, secundum Eddam prosaicam, et non quidem mire cum aperte significet victoriæ donum l. datorem. Conferri igitur merent* Sigemon, *Celtarum Mars,* & Schigimuni (Sjigimuni) *deus ac heros Mongolorum & Eluthorum lamaiticæ confessionis.*

**) *Hinc fabulæ Germanicæ inscriptæ:* der hörnerne Seyfried *l.* Sigfried. *Originem cognominis invenies in Vilk. S. Cap.* 166. *collatâ cum Carm. Nib. V.* 411. *Sangvis draconis percussi in Germanorum mythis largitur* corpori *herois; in nostris autem* animo *ipsius novas et egregias dotes. Cfr. S. II. β. pag.* 181. *cfr. G. I. pag.* 270. *Sigurdi hujus nomen accepit ejus ex filia nepos* Sigvrdr ormr í auga (*angvis ocularis*) *dictus ob serpentis figuram in altero oculo gestatam* (Regnars Saga *Cap.* 8). *Simili modo narrat Moses Chorenensis* (*l. c. p.* 166) *Armenorum heroa Simbatum figuram sangvineam oculo gestasse "velut draconitem super aurum."*

***) *Qvamvis nomen hocce multifarie mutatum sit, cedere tamen cogitur exotico* Johannes, *quod, post Christianismum Europæ gentibus imbutum, innumeras fere metamorphoses sustulit; sic apud Islandos* Jóhannes, Jón, Hannes, *Danos & Germanos* Johan, Hans, *Dan.* Jens, *Svec.* Jöns. *Angl.* John, *Gall.* Jean, *Hisp.* Juan, *Slaven.* Ivan *&c.*

*) *Locus hic maxime notabilis est ob enumerationem variarum de herois nostri morte relationum. S. III. & HM. narrant eum occisum in cubili matrimoniali. B. II. & G. II. é contrario scenam sub dio ponunt. Germanicæ narrationes ultimis hisce convenientes & hic citatæ, nobis adhuc servatæ sunt in* Vilkina-Saga *Cap.* 322. 323. *& in Carmine Nibelung. Fab.* 16. *V.* 3676-4009. Vilk. S. *insuper* (*Cap.* 324) *cadaver Sigurdi à Grimhildæ* (*Gudrunæ*) *fratribus in hujus lectum dejectum describit. Cfr. Carm. Nib. v.* 4057. *& sq.. Cantilena Danica recentioris ævi Sigurdum a proprio eqvo* Graamand *prostratum & occisum indicat. Vid.* Gráni *s. De fontibus germanicis* Vilkina-Sagæ, *vid. Cap. ejus* 368. *de perantiqvis Teutorum carminibus & narrationibus virorum qvi Bremis & Monasterio* (*urbe*) *nati fuerant, ab auctore descriptis. Notandus est præterea locus insignis in hist. Nornagesti* (*Saga Ol. Tryggv. Edit. Skalh. T.* 2. *pag.* 142). "Sú er flestra manna fögn at Guttormr Giúkason legdi Sigurd sverdi í sæng Godrúnar, en þýdverskir menn segia hann drepin[illegible]úti á skógi, en igdorner fögdu sva at S. ok Giúkasynir hefdu ridit til þings nockurs, ok þá dræpi þeir hann, enn þat er alsagt at þeir vogo at hanom liggiandi ok úvörum ok sviko hann í trygdum ɔ: *Plurimorum hominum relatio est qvod Guttormus Giukii filius Sigurdum in lectu Gudrunæ gladio perfodisset, Germanici autem dicunt eum in sylva, sub dio, occisum esse, sed aves* (*aquilæ*) *ajebant Sigurdum & Giukii filios ad conventum aliqvem eqvitasse, cum hi illum percuterentur, universe autem perhibetur, qvod ii in ipsum arma ferrent jacentem & securum, ac eum per fidem deceperint.*

Svaf-

*) *In fabula Nornagesti (l. c. p.* 140) *famosissimus ille Scandinavorum Hercules contendit cum Sigurdo fratre Helgii nostri, uti ipse hic cum Starcathero prædicto.*

**) *Qvod* Svafa *vel* Svava *hæcce nomen a gente sua traxerit, non est adeo improbabile. Sic* Svevus *inter Sueviæ Germanicos reges occurrit, ut multa similia exempla taceam. Mos est etiam inter Arabes nomades liberis imponere nomina a loco natalitio deducta, secundum Seezenii recens testimonium.*

***) *Tacitus Suevis et Suiones & Gothones annumerat, qvamvis gens illa præsenti ævo in Suevia tantum Germaniæ qværenda sit. Summa carminum nostrorum antiqvitas ex hac circumstantia elucere videtur. Notabile sane præterea duco, qvod Suevi Bregentiæ vicini, initio seculi 7mi, (teste biographo S. Columbani) Vodano (borealium Deo) sacrificia offerrent. Tempore magnæ gentium migrationis Suevi alias in Belgio, Gallia & Hispania nova regna fundaverunt. Vilk. S. (Cap.* 140.) *Sigurdum in Sylva Suevica* (Svafaskógr) *natum esse perhibet. Cfr.* Myrkvidr *s.*

Val-

Valbiörg *n. loci. G. II.* 34. *Obs.* 121. *Vols. S. Cap.* 40. *MS. Forte Vilk. S.* Valzborg (*Hunnorum aliqvæ metropolis Cap.* 58). *Conferri merent hæc germonica:* Waldburg *arx & regio svevica;* Waldenburg *oppidum svevicum in monte situm;* Waldenburg *Franconiæ & Saxoniæ;* Waldburg, Wallenberg *l.* Waldenburg *oppidum Silesiæ;* Wallenfels *Franconiæ,* Velberg *Sveviæ p. p. Cfr.* Vínbiörg *i. Circa etymum vid.* Valr *&* Biarg.

Valdarr (Valdar) *n. viri G. II.* 19. (*in Vols. S. Cap.* 41. Valdemar). *Convenit* a) *Longob.* Valdal, Valtar (*in Vilk. S.* Valtari) *Germ.* Walther, *p. p.* b) *Dan.* Valdemar, *Slav.* Wolodemir, *Goth.* Valamir *p. p.* *). Valdi *&* Valtír *ahuc inter Islandos in usu sunt.*

Valhöll (Valhavll) *f. Othini & defunctorum heroum aula* † *GS.* 23. *Obs.* 60. *Cæt. cfr. Gl.*

Valkyria *vid. Gl.* (*& inspice præterea VQ. Obs.* 2).

Valland *n. regni l. regionis HB.* 2. *Obs.* 9. (*Hic forte nihil aliud quam regio exotica, Brynhildæ patria*). *Vid.* Valamengi, Valaript, *in Gl.*

Valneskr *Gallicus, Celticus l. Italicus. G. II.* 36. *Obs.* 126. *Cfr.* Valskr, Valland.

Valskr *i. q.* Valneskr *s.. Hinc Dan.* Vælsk, *Germ.* Wälsch, *Angl.* Welsh, *AS.* Vælsc, Vælisc *p. p. Vid.* Valland *s.*

Vandils-ve *jurisdictio l. regio H. III.* 33. *Obs.* 48. *Forte* Vendsyssel *Jutiæ Danorum* **).

Vanir (*sing.* Vanr) *populus mythicus B. I.* 18. *Vid. Gl. mythol. T. III.*

Varinsey *insula. H. II.* 34. *Obs.* 74. ***).

Varinsfiördr *sinus H. II.* 24. *Obs.* 53.

Varinsvík *recessus maris. H. I.* 22. *Cfr.* Varinsey, Varinsfiördr.

Vavlsúngr (Völsúngr, Volsúngr) a) *Rex celeber, Sigmundi pater H. II. pag.* 86. *SL. p.* 118. b) *Quisque ejus posterorum secundum H. III. p.* 87. *e. gr. Helgius Hundingicida et fratres H. II. p.* 97. 98. *ac omnes Sigmundi nepotes. Sigurdus Fafnericida S. III.* 13. *Obs.* 13. *Cfr. libri* Heldenbuch *nomen gentilitium* Wölfing *l.* Wölffing, *it.* Ylfingr *i.*

Vavlvndr *vid.* Völvndr.

Vígblör (Vígblær) *forte nom. pr. eqvi H. III.* 34. *Vid. Gl.*

Víg-

*) Vali *& plura Scandinavica cfr. cum Goth.* Vali *l.* Valias, *Armen.* Valarsaces *&c.*

**) *Si* Vandill *nomen aliqvando fuerit proprium l. gentilitium conferri merent, Vandalus (popularis) Goth.* Vandalarius (*n. pr. masc.*) *Vet. Germ. n. pr.* Wandelbert, Wandelmoda *p. p.*

***) *Cum n. pr. Scand. obsoleto* Varin *cfr. prisca Persica* Varanes, Varazes, Varames *p. p. Cfr. Gl. V.* Vara, Varaz *&c.*

*) *Aelnothus in vita Sti. Canuti Cap.* 23. *oppidum Viborg* (*olim Islandis* Vebiörg) *ab idolo* Wig *ibi culto nomen traxisse opinatur.* Vig *l.* Wig *appellatur numen qvoddam gentilium Danorum in carmine AS. de gestis Scyldingorum ~~sæpius~~ laudato. Vide Gl. sub vocibus* Ve *&* Vig.

**) Ulfr *alias olim fuit n. pr. Scandinavorum, et sæpe etiam in compositione e. gr.* Hrodúlfr *&c. Ejusdem originis & significationis sunt Germ.* Wolf, ~~Welf & in~~ *compos.* Rodulf, Unulf *&c. Cfr. Longob.* Ulfar *p. p.*

***) *Secundum eandem* Velent *hicce fuit in Salandia* (*Daniæ*) *natus, sed in Hunnia educatus, ac qvidem a Væringis* (*Barangis Græcorum*) *postea* Völundr *appellatus. Ejus e Bodvilda natus nominatur ibidem* (*Cap.* 31). — Vidga, *in cant. her. Dan.* Vidrik, *Germ.* Wittich, Witege, *et Jornandi fortassis* Vidigoja ... Vidicula (*carminibus Gothorum decantatus*). *In appendice veteri libri* Heldenbuch (*fol.* 185.) Wieland *dicitur Vittichi pater, in monte qvodam* (*regionis* Gingensachsen) *fabrilem artem edoctus.*

*) *Uti sæpe apud poetas nostratium veteres e. gr. l. c. HM. 6. Obs. 15. & vulgariter ab Islandis hodiernis artifex qvivis. sive dexter opifex* Völundr *nominatur, sic etiam in remotissima Indorum insula* Ceylon *l.* Seylan *apud populum* Bodam (Vodam *l.* Odinum) *colentem, artifices ac opifices Velendi* (Velender) *appellantur.* (Joinville- on the religion and manners of the people of Ceylon. Asiatic Researches *Tom. VII. pag.* 430).

**) *Est forte noster ille idem Theodoricus l. Theudericus, heros præclarus, qvi Attilæ tempore Visigothis præfuit, & aliqvando cum eo ipso bella gessit. De mansione Thiderici apud Attilam cfr. alias Vilk. S. Cap.* 268 *& sq. it.* 293. 294 *& sq.*

***) *Nomen hocce, uti alia permulta veterum borealium & Islandorum ac Norvegorum hodierni ævi, deducendum a Deo Thoro. Similia occurrunt apud nationes cognatas extra Scandinaviam e. gr.*

Goth.

Goth. Longob. Torismod (*Scand.* Þormódr, Thormod) *Goth. Gepid.* Thorismund (*Scand.* Þórmvndr, Thormund) Thoriſin, Thorism, Turio *p. p.* *AS. & Norv.* Thor. *Vet. Turc.* Turgetes (*cfr. Scand.* Þórgautr, Thorgaut *l.* Thorgöt) *Pers.* Tur, Turom *p. p.*

*) *Loca permulta in Scandinavia & in regionibus a Scandinavis occupatis, a Deo Thoro nomen traxere. Ut Daniæ, Sveciæ & Norvegiæ, innumera fere, taceam, exempli gratia adfero Islandiæ* Þórsmörk, Þórsnes; *Færoensium* Þórshöfn (Thorshavn) *Scotiæ Scando-Picticæ* Þórsá, (Thurſo) Þórsey, Þórsdalr *p. p.*

APPENDIX GLOSSARII VOCUM ET INDICIS NOMINUM PROPRIORUM.

CONTINENS *SYNOPSIN LINGVARUM* E QVIBUS VOCABULA COMPARATA DESUMTA SUNT, ET *CLAVEM ABBREVIATIONUM* QVIBUS ILLÆ ET PRIMARIA SIMUL AUCTORIS SUBSIDIA SIGNIFICANTUR.

(Observatio: *Astericus ante nomen lingvæ, qvæ glossariis alias illustrata est, hic positus, indicat perpaucas ex ea voces hic adhibitas esse & obiter qvidem*).

I. LINGVÆ GOTHO-GERMANICÆ.

A) Scandinavicæ.

α) *Veterrima, olim sæpissime Danica* (dönsk túnga) *interdum Norvegica sive Borealis* (Norræna), *jam autem Islandica dicta. Signatur sic:*

Vet. Scand. sive Isl. Libri qvibus addita sunt glossaria eam illustrantia in nostro sic citantur:

L. Landnáma (*liber Originum Islandiæ*) *Havn.* 1774. (*alias editus Skalholti* 1688. *sine Gl.*)

G. Or. S. Saga af Gunnlaugi Ormstúngo ok Skálld-Rafni, *Havn.* 1775. 4.

Or. S. Orkneyínga-Saga, *Havn.* 1780. 4.

Eg. S. Egils Skallagrímssonar Saga *alias* Egla *dicta* (*est qvidem edita Havniæ* 1809 *sine Glossario, sed multarum glossarum illustratio in notis additis invenitur*). *Altera Editio sine notis Rapseyæ Islandorum prodiit* 1784. 4.

VGS. Víga-Glúms Saga, *Havn.* 1786. (*Alia editio sine Gl. Holis* 1756. *impressa est*). 4.

N. Niála *s.* Saga Niáls Þorgeirssonar ok sona hans, *Havn.* 1772 & 1809. 4.

KS. Kristni Saga, *Havn.* 1773. 8.

Hv. Húngurvaka, *ib.* 1778. 8.

Synt. *Joh. Olavii* (*Hypnonesiensis*) *Syntagma de baptismo veterum, Havn.* 1770. 4.

Diatr. *Ejusdem. Diatribe de cognatione spirituali &c. Havn.* 1771. 8. *).

β) Re-

*) *Præterea citatæ præcipue sunt historiæ hæ* (*sine glossariis editæ*) *vel in notis vel in Ind. nom. prr.*
Volf. S. *vel Hist. Vols.* Volsúnga-Saga (*in collectione Bioerneri:* Nordiske Kjämpe-dåter, *Holm. & nuper, ni fallor, in Germania a doctiss.* v. d. Hagen *edita*).
Vilk. S. *vel Hist. Vilk.* Vilkina- ok Niflúnga-Saga *al.* Saga Þidriks af Bern. *Edita a Joh. Peringskiold, Holmiæ* 1715. *Fol.*

β) Recentiores.

a) Dan. Danica, — *medii* *) *& posterioris ævi.*

b) * Norv. Norvegica ɔ: *e dialectis diversis vulgaribus, nam alias eadem est cum hodierna Danorum lingva.*

c) * Svec. Svecica *Perpauca ex hoc, Islandico alias admodum simili, idiomate, desumta sunt, cum Ihrei* Lexicon Sviogothicum *(qvod non ad manus habui) & Serenii* Anglo-Svecicum *permultas hujus & Islandici sermonis similitudines illustret.*

B) Moeso Gothica (MG.) *vulgariter sic dicta, ab aliis autem Gothica Ulphilæ (sec. 4to.)* (Ihre *eam Ostro-Gothis*, Adelung *autem Visi-Gothis attribuit. Certissimum est permulta hujus lingvæ vocabula veteris Scandinavorum magis qvam Germanorum idiomati assimilari, qvamvis constructio ejus partim & sæpius germanico, partim islandico e. gr. in forma dual. conveniat*).

Subsidia mihi adfuere; primum:

Lye & Manning Lexicon Anglosaxonicum & Moesogothicum, *Londini Anglorum* 1772. *T. I-II. Fol.*

Jac. Serenii English and Svedish Dictionary, *Ed. secunda &* 1757. 4to.

Postremo autem & optimum qvidem.

Ulphilas Gothische Bibelübersetzung mit einem Glossar von Reinwald, herausgegeben von Zahn. *Weissenfels* 1805. 4*to.*

C) Gothorum Chersonesi Taurici (*sec.* 15 *vel* 16*mi*) *et adjacentium regionum secundum Busbeqvium* **).

Vid.

S. Ol. Tr. Saga Olafs Konúngs Tryggvasonar, *T.* 1-2. *Skalholti* 1689. 4.

Heimskríngla (Hkr.) Nöregs Konúnga Sögur ɔ: *Snorronis Sturlæi Hist. Reg. Norv. cum cont. diversas partes continens ex. gr.* Yngl. S. (Ynglinga Saga) *&c. Tomi jam IV.* (*Havn.* 1777-1813. *Fol.*)

Reliqvi citati libri ampliore denominatione vel descriptione signati sunt.

*) *Ex hac lingva qvoad historiam vel traditionum cohærentiam citantur in ind. n. pr. Cantil. heroicæ Dan.* (*vulgo* Kiæmpeviser):

To Hundrede udvalde Danske Viser *&c. Kiöbenhavn* 1787. 8.

Et editio ejus libri multo auctior & correctior:

Udvalgte Danske Viser fra Middelalderen efter H. S. Vedels og P. Syvs trykte Udgaver og haandskrevne Samlinger, ved Abrahamson, Nyerup og Rahbek, 1-5 *D. Khavn* 1812-14. 8.

Nec non (qvoad additas observationes) hæc germanica translatio præsertim pag. 879. (*in n.*)

Altdänische Heldenlieder, Balladen und Mährchen, übersetzt von W. C. Grimm. *Heidelberg* 1811. 8.

**) *Vide porro A. Gislenii Busbeqvii omnia qvæ exstant.* (*Leg. Turc. Epistolæ*) *Lugd. Batav.* 1633. 16. *et de Gothis hisce Adelungii* Geschichte der deutschen Sprache und Litteratur *in introduct. Memorantur in itinerario Ruysbrochii Ao.* 1248 *& Ios. Barbari* 1436. *Cfr. Stritteri Memorias populorum e scriptoribus Byzantinis Tom. I.* (*de Gothis in iisdem regionibus sec.* 13 *&* 15.) *pag.* 256.

Vid. Præfationem Serenii in librum antea laudatum — *et*

Celeb. Gräteri scriptum periodicum circa Antt. Germ. & boreales, Bragur, *Vol. IV.* 1796. 8.

D) Germanicæ.

α) Veteres:

a) * *Sax. Saxonica dialectus.*

b) * *Fr. Francica.*

c) *Al. Alemanica vel Theot. Theotisca.*

Cum majora in hasce dialectos philologorum opera e. gr. Schilteri, & Wachteri mihi defuerint, comparationem hic institutam minime perfectam censeo. Plurima desumsi e veterum poematibus perlectis vel etiam Sandvigii symbolis ad litteraturam teutonicam antiqviorem; *Havn.* 1787. 4*to*. *Doctis Germanis cætera linqvo. Vetera Germanorum poëmata, huic Eddæ nostræ partim cognata, adhibui in editionibus hisce:*

[*Carm. Nib.*] Der Nibelungen Lied in der Urspräche mit den Lesarten der verschiedenen Handschriften. Herausgegeben durch Dr. F. H. von der Hagen. Zu Vorlesungen Berlin 1810. [*Additum est aliud vetus carmen*, dü Chlage *dictum*].

[*Heldenb.*] Heldenbuch. Aufs neue corrigirt und gebessert. *Frankfurt am Mayn* 1590. *Fol.*

β) Recentiores.

Germ. Vulgaris Germanica (Hochdeutsch) *scriptoribus usitata.*

* *Franc. Dialectus Francica recentior.*

* *Saxon. inf. Saxoniæ inferioris* (Platdeutsch) *in primis ejus Dialectus Slesvicencis (Scandinavicis multis vocibus, & prisci & recentioris idiomatis, permixta).*

D) Britannicæ.

α) Veteres.

Anglo-Saxonica (*AS.*) *dialecto, quæ quibusdam Dano-Saxonica appellatur, non exclusa.*

Subsidia:

Lye & Manning Lexicon Anglo-Saxonicum & Moesogothicum. *Lond.* 1772. *Fol. T. I-II.*

Poëma epicum de Danorum (*præcipue Scyldingorum & Beowulfi herois*) rebus gestis &c. *Edid.* Grimus Johnson Thorkelin. *Havn.* 1815. 4.

Gram om Angelsaxiske og Danske Ord (*Comm. soc. Reg. Havn. Tom. V.*)

β) Recentiores.

a) *Angl. Anglica.*

b) * *Scot. Scotica* (*Anglo-sive Picto-Scotica*).

c) * *Perpauca asserui e lingua vulgari insularum scoticarum* (*Orcadum & Shetlandiæ*) *quæ vulgo ibidem Norvegica* (the Norse) *appellatur* *).

Cæteras

*) *Cfr. Dissertationem meam* de Origine Pictorum *insertam scriptis societ. Scandinavicæ pro* 1816. & *libros ibidem citatos.*

Cæteras magnæ Britanniæ lingvas Celticis annumeravi.

H. CELTICÆ.

* *Veterrima, Gallis verisimiliter, Britannis & Hispanis olim communis — sic signata.*

Celt. vel vet. Gall.

Voces hic paucas excerpsi e collectione Camdeni, *ejus Britanniæ (Edit. Gibsonii 1751.) insertâ, & collata a me ipso cum* Rudbeckii *Atlantica,* Adelungii *Mithridati et qvibusdam latinis scriptoribus antiqvioris ævi.*

Recentiores:

A) Gallicæ.

a) * *Gall. Gallica propria (perpaucis tamen ex ea assertis). Notum est qvod lingva ipsa præsertim latinæ ac præterea et Celticæ & Gotho-Germanicæ (Francorum) originem debeat.*

b) * *Brit. l. Bret. vel Armor. Idioma Britanniæ minoris, alias Armoricum.*

B. Regni Britannici.

a) *CBrit. Cambro-Britannicum. Subsidia, de hâc & partim proxime præcedenti lingva agentia:*

Richards Brittish or Welsh-English Dictionary, *Bristol.* 1753. *8vo.*

Pauca etiam desumta sunt e specimine Vocabularii Cambrici *(e codice sec. 14.) qvod cura celebrr. nostri Thorkelini Havniam transvectum eit. Vide scriptum period.* Bragur, *antea laudatum, Vol. III. (Lips.* 1794). *pag.* 496. *& sq.*

b) *Corn. lingva Cornubica olim in Cornubia (Angl.* Cornwallis) *usu valens**).

Borlase Antiqvities of Cornwall, *Lond.* 1769. *fol. — & præsertim specimen vocabularii Cornubici eidem libro insertum.*

c) * Gaël. *Gaëlicæ (dialectus Caledonum montanorum).*

Perpauca qvidem, præcipue e libro: Thaughts of the origin and descent of the Gaël *&c.* by James Grant. *Edinburgh* 1814.

d) * *Hib. Hibernica. Perpauca, e Mithridate Adelungii — cum nullum hujus lingvæ lexicon ad manus fuerit.*

III. * SLAVONICÆ. *Earum cum Gothicis & hodiernæ Asiæ lingvis nexus, qvamvis per se indubius, nobis adhuc nimis ignotus manet propter temporis et subsidiorum defectum. Linqvitur futuris philologis, illorum & nostratium idiomatum studio feliciter absoluto, luculenter demonstrare, per qvas vias et qvo modo Asiæ mediæ & meridionalis lingvæ veterrimis temporibus in Europam migraverint. — Perpaucæ voces ex Russico (Russ.) & ni fallor Polonico* (Pol.)

---

*) *De lingvæ hujus fatis consule:* Barrington on the cornish langvage (*in Archæolog. Brit.* T. V. *pag.* 82. *& sq.*)

(*Pol.*) *sermone in Glossario nostro adseruntur* *).

IV. FINNICÆ.

A) *Lapp. Lapponica α) Finnorum Norvegiæ accolarum.*

Leemii Lexicon Lapponicum, *Nidrosiæ* 1768. *Tom.* 1. 2. 4to.

β) *Lapponum Suecicorum.*

Högström Beschreibung des schwedischen Lapplandes, Aus dem schwedischen. *Copenh.* 1748. 8vo.

B) *Finn. Finnica (propria).*

Juslenii Lexicon Finnicum. *Holm.* 1741. 4to.

C) * *Esthn. Esthniæ l. Esthlandiæ idioma, quod unacum ipsa Livoniæ lingva, ab Adelungio, Schloezero & pl. Finnicis annumeratur. Cfr. V. B.*

Thunmann Untersuchungen über die älteste Geschichte nordischer Völker. *Berlin* 1772. 8vo.

E) * *Populorum diversorum in amplissimi Russorum Imperii partibus hyperboræis sitorum — qui Finnis vulgo (sed forte non omnino recte)* **) *annumerantur:*

a) *Wog. l. Vog. Vogulorum.*

b) *Perm. Permiorum (qui Islandis olim* Biarmar (*Biarmii*) *dicti sunt.*

c) *Siriæn. Siriænorum.*

d) *Tscherem. Tscheremissorum.*

e) *Mord. Morduinorum.*

f) *Wotj. l. Votj. Votjacorum.*

g) *Ostiac. l. Assjach. (Ostiacorum l. Assjachorum).*

Vid. Vocabularia inserta Schloezeri Allgemeine nordische Geschichte (*A. W. Gesch. Tom.* 31). *Halle* 1771. — &

Jul. Klaproth. Kaucasische Sprachen, *Halle u. Berlin* 1814.

Ejusd. Sprache und Schrift der Uiguren. *Appendix libri:* Reise in den Kaukasus und nach Georgien, *ibid.* 1814.

F) * *Hung. Hungarica.*

V. LINGVÆ EUROPEÆ MIXTÆ (*ut videtur*) e sermone Gothorum, Slavorum & Finnorum.

A) *Prus. Prussica l. Borussica vetus.*

B) *Liv. Livonica sive Lett. Lettica* ***).

C) *Lith. Lithuanica.*

VI.

---

*) *His fere impressis mihi videre contingit Celebr.* Hallenbergii Disqvisitionem de nominibus in lingva Sveogothica locis et visus *&c.* (*additis observationibus* de lingvarum origine) *P. I-II. Stockholmiæ* 1816. 8 *ubi Slavonicæ lingvæ arcta cognatio cum Græca, Latina & Scando-Gothica copiose monstratur.*

**) *Jul. Klaproth plurimos horum populorum Sibiricæ originis & Hunno-avaris Caucasiis cognatos esse putat.* Kauk. Spr. *pag.* 12 *& sq. Cfr. infr. de lingv. Lesgicis.*

***) *De hac notabili sane lingva et cæteris cognatis conferatur suo tempore Raskii nostri* Afhandling om det islandske Sprogs Oprindelse — *adhuc inedita sed prælo mox subjicienda. Cfr. etiam circa populos istos Ind. nom. pr. huic Tomo annexum tit.* Godþióð, Gotnaland, Gotar *&c.*

VI. * TURCO-TARTARICÆ.

Turc. Turcica.

(Sven Bring Bref til Ihre om Svenska och Turkiska Språkens Likhet. *Londini Gothorum.* 8.)

Tart. Tartarica.

C. Tart. Tartarorum Caucasiorum (vid. i. VII.)

Uig. Uigurica.

(Jul. Klaproth Reise in den Kaukasus &c. Sprache und Schrift der Uiguren. *Vid. s. IV. E. & infr. VII).*

VII. LINGVÆ CAUCASIÆ.

(in Caucaso monte & adjacentibus regionibus usitatæ — inter se qvidem maxime diversæ, sed pleræqve tamen Lingvis Gotho-Germanicis, Slavonicis, Finnicis, Persicis & Græcis apparenter cognatæ).

A) Georgicæ.

a) *Georg. Georgica propria.*

b) *Ming. Mingrelica.*

c) *Cart. Cartuelica.*

B) Lesgicæ.

α) *C. Avar. Avaricæ* *) *sive (Guldenstadio duce) CLesg.*

a) *Avarica propria.*

b) *CChuns. Chunsagica.*

c) *CAnd. Andica.*

d) *CCabutsch. Cabutschaica.*

e) *Did. & U. Dido'nica & Unso'tica.*

f) *CAnz. Anzugica.*

g) *CDshar. Dsharica.*

β) *C. C. Casi-cumuckica.*

γ) *CAk. Akuschaica.*

δ) *Curæt. Curaetica.*

C) Mizdshegicæ.

α) *Inguschicæ.*

a) *CIng. Inguschica propra.*

b) *CSchalk. Ingusch-Schalkaica.*

β) *Ckarab. Ckarabulachica.*

γ) *CTschetsch. Tschetschenzica.*

δ) *CTuss. l. Thus: Thuschica* **).

D) Ossetica *in has dialectos parum diversas divisa:*

a) *COss. Ossetica propria* ***).

b) *CDig. Digorica.*

E) Tscherkessica (*CTscerk. sive CCabard. ɔ: Cabardica*).

F) Abassica (*CAbass.*)

G) Suanica (*CSuan.*)

(*Klaprothio judice Georgicis lingvis verisimiliter annumeranda*).

H) Tar-

*) *Avaros & Hunnos ex hisce gentibus originem duxisse doctissimus Klaprothius opinatur. Inter nomina propria Avarorum Chunsag adhuc occurrunt* Addilla (*forte idem qvam* Attila), Balamir (*olim Hunnicum, sed simul etiam, ni fallor Slavonicum & Gothicum*). *Relatio Jornandis de forma & habitu Attilæ mongolicam sane originem prodit, sed nihilominus verisimile est magnam ejus copiarum partem e caucasiis hisce regionibus emigrasse; cfr.* Atli, Húnar *&c. in Ind. n. pr.*

**) *Vid. Gloss. voce* þufs *l.* þvrs.

***) *Vid. Ind. nom. propr. voc.* Áss, Æsir.

H) Tartarica (*é dialectis caucasiis quatuor:* Nogay, Ckaratschai, Ckumyck *&* Ckisilbasch). *C. Tart.*

Subsidia:

Jul. Klaproth Kaukasische Sprachen. *Halle und Berlin* 1814. *8vo.*

Ejusd Reise in den Kaukasus und Georgien in den Jahren 1807 und 8. *ibid.* 1814. 1-2 *Th.* 8vo.

Ejusd. Beschreibung der russischen Provinzen zwischen dem kaspischen und schwarzen Meere. *Berlin* 1814. *8vo.*

Engelhardt und Parrot Reise in die Crim und den Kaucasus, *Berlin* 1815, 1-2 *Th.* 8vo.

Reineggs Beschreibung von Kaukasus, *St. Petersburg* 1797. 1-2 *Th.* 8.

Güldenstedt Reisen in Rusland und im kaukasischen Gebirge. *St. Petersburg* 1787-91. 1-2 *Th.* 4to.

Die Völker des Kaukasus, nach den Berichten der Reisebeschreiber. Nebst einem Anhang zur Geschichte des Caucasus. Von Prof. Rommel *). (Allgem. Archiv für Ethnographie und Lingvistik — von Bertuch und Vater, 1 Band. *Weimar* 1808).

Ellis von den vornehmsten Kaukasischen Nationen. (Neue Beyträge zur Länder- und Völker-Kunde. Von Sprengel und Forster, 10 Band. *Leipzig* 1792).

VIII. * ARMENIACA.

Perpauca quidem, præcipue é Fr. Schlegelio. Vid. Indica infr. Cfr. de prisco Armeniorum cum caucasiis populis nexu Klaprothii itinerarium & Mosis Chorenensis Historia Armeniaca cum Geographia eidem (perperam) adscripta. Lond. 1736. *4to.*

IX. MEDO-PERSICÆ.

α) Veteres.

a) *Pelv. Pelvica.*

b) *Zend. Zendica.*

Subsidia:

Glossaria antiqva addita libro Zend-Avesta *ab* Anqvetilio du Perron & Kleukero *translato.* (*Edit. Germ. major Rigæ* 1776. 1-3 *T.* 4to & *minor, ibid.* 1789. *8vo.*

β) Recentiores.

a) *Pers. Persice.*

b) * *Curd. Curdice l. Curdistanice* **).

c) *Taulist. Taulistanice* ***).

Sub-

*) *Cfr. ejusd. Caucasiarum gentium & regionum descriptio Straboniana. Lips.* 1804.

**) *Curdi in confinibus imperii Turcici & Persici, atqve pluribus utriusqve regni provinciis, vitam degunt.*

***) *Provincia* Taulistan *pace Anni* 1813. *Russis a Persis concessa est. Lingva ejus, qvæ veteris Medicæ dialectus fertur, nobis maxime notabilis videtur, ob ingentem cum Scandinavicis convenientiam; sed adhuc fere incognita latet.*

Subsidia:

Wilkens fundamenta ad institutiones lingvæ Persicæ (cum Gloss.) 1805. 8.

Francisci de Dombay Grammatica & Chrestomathia Persica. *Vindob.* 1804. 4*to.*

Franck de Persidis lingva & genio. *Norimb.* 1809. 8*vo.*

Ejusd. Versuch über dynamische Spracherzeugung nach Vergleichungen der Persischen, Indischen und Teutschen Sprachen. *Norimb.* 1815. 8.

Hadley grammatical remarks on the Persian language with a vocabulary English and Persian. *Lond.* 1776. 4*to.*

Jul. Klaprothii opera — ad caucasias lingvas recitata *). *Cfr. porro.* Olavi Celsii & Olai Odhelii dissertatio de convenientia lingvæ Persicæ cum Gothica Upsaliæ 1723. (*Oelrichs Opuscula Dan. & Svec. Litteratæ T. I. Bremæ* 1774).

X. AFGANICA (*propriâ indole & gentis situ inter Persicas & Indicas media*).

XI. INDICÆ.

α) Veteres.

a) *ISanscr. Samscredamica l. Sanscrit.* (*Bramanorum propriorum sacra lingva*).

b) *Bali l. Pali. Dialectus, ut fertur, ejusdem lingvæ, clero Budaistarum in chersoneso Indorum orientali sive India extra Gangen, usitata.*

β) Recentiores.

A) Hindost. *l.* Indost. Hindostanicæ.

a) *Proprie sic dicta.*

b) *I. Beng. Bengalica.*

c) *I. Mult. Multanica.*

B) Chersonesi Indicæ (*intra Gangen*).

α) *Partis occidentalis:*

a) *I. Malab. Malabarica.*

b) *I Mahr. Marattica.*

c) *I. Decan. Decanica.*

β) *Partis orientalis:*

a) *I. Tamul. Tamulica.*

b) *I. Telug. Telugica.*

C) (Cingal.) Cingalica (*ɔ: Insulæ Ceylon l. Taprobanæ*).

Cæt. vid. LL. monosyllabas sect. XVI).

Subsidia:

Asiatic Researches or transactions of the society instituted in Bengal for inqviring into the history & Antiqvities, the arts, sciences and literature of Asia. *Calcuttæ & Lond.* 1788 *&c. T.* 1-7.

---

*) *Voces persicæ è magna parte elocutioni danicæ et justæ interpretationi adcommodatæ sunt a viro doctissimo & humanissimo* J. L. Rasmussen *Lingv. Oriental. Prof. P. E. in Universitati Havniensi. Cæterum eas qvæ desumsi è laudatis scriptoribus ita plerumque signavi:* W. (Wilkens), Fr. (Frank) Kl. (Klaproth) & H. (Hadley) — *cujus persica verba, anglicis typis expressa, Danicæ dictioni restitui; — typi persici nobis defuere.*

1-7. (*4to & 8vo in tribus diversis editionibus*) *).

Paulini a St. Bartholomæo Sidharubam seu Grammatica Sanscredamica &c. *Romæ* 1790. 4to.

Ejusd. Amarasinha. Sectio I. de coelo. *Romæ* 1798. 4to.

Ejusd. liber de antiqvitate & affinitate lingvarum Zendicæ, Sanscredamicæ & Germanicæ. *Romæ* 1798. 4.

Ejusd. Musæi Borgiani Veletris Codices MSti illustrati &c. *Romæ* 1793. 4to.

Ejusd. Systema Brahmanicum. *Romæ* 1791. 4to.

Ejusd. Tractatus de voce Hunni-var. *ibid.* 1800. 4to.

Ejusd. Viaggio alle Indie orientali. *Roma* 1796. 4to.

Adelung Mithridates oder allgemeine Sprachkunde. *Berlin* 1806-9. *T.* 1-2. 3.

Friedrich Schlegel über die Sprache und Weisheit der Indier. *Heidelberg* 1808. 8vo.

Frans Bopp über das Conjugationssystem der Sanscrit-Sprache in Vergleichung mit jenem der griechischen, lateinischen, persischen und germanischen Sprachen. Nebst Episoden &c. Herausgegeben von Dr. Windischmann. *Frankfurt am Main* 1816. 8vo.

Mayer mythologisches Wörterbuch, 1-2 Th.

Oupnekhat o: secretum tegendum &c. *Ed.* Anqvetil du Perron. *Parisiis* 1801-2. 2 Vol. 4. **).

Indicis jam adnumeratur:

Zig. Zigeunica.

Subsidia:

Adelungii Mithridates &c. *Vid.* 1.

XII. GRÆCA.

Dialecti:

A) *Att. Attica.*

B) *Jon. Jonica.*

C) *Dor. Dorica.*

D) *Æol. Aeolica.*

E) *Maced. Macedonica.*

XIII. LATINA.

Præter Festum & plures antiqvos Auctores, qvos de veterrimis Latinorum vocibus consului, usus etiam sum patruelis mei doctissimi Johannis Olafsen l. Olavii (Hypnonesiensis) Vocabulario

---

*) *III. primos Tomos in lingvam Germanicam translatos & animadversionibus auctos a J. Kleukero ad manus etiam habui. Editi sunt Rigæ* 1795-97. 8vo.

**) *Si Glossarium ad Tom. III. & ultimum hujus Eddæ perfecero, plurium Indicarum, præcipue Tamulicarum vocum comparationem cum Scandinavicis instituam, secundum commentarios philologicos, adhuc ineditos, viri doctissimi & in his rebus maxime periti* N. S. Fuglsang, *parochi olim Tranqvebarensis (Indorum) jam autem Slaglosiani in Dania.*

lario lingvas latinam & islandicam comparante — MSto autographo mihi a celebrr. B. Thorlacio mutuato.

XIV. * SEMITICÆ.

(*e quibus hic perpauca adhibita sunt.*)

Hebr. Hebraica.

Chald. Chaldaica.

Syr. Syriaca.

Arab. vel Ar. Arabica.

Subsidia:

Joh. Olavii Hypnones. Comparatio Lingvæ Latinæ & Islandicæ *p. p., cui voces qvædam semiticorum idiomatum (quorum auctor optime gnarus fuit) incidenter insertæ sunt.*

Wilkens Institutiones ad fundamenta lingvæ Persicæ *&c.* cum Glossario Pers. & Arab. 1805. 8.

Niebuhr Arabische Reisebeschreibung, T. 1-2.

Ejusd. Beschreibung von Arabien.

XV. * COPTICA.

Perpauca hic adhibita sunt e Pauli Ern. Jablonski Pantheo Ægyptiorum *T. I-III. Francof. ad Viadr.* 1752. *cum Prolegomenis.*

XVI. * MONOSYLLABÆ.

* Asiæ orientalis.

A) *Arracan. Arracanica (Birmanica l. *Avanica) in maxima parte Indiæ extra Gangen usu vulgari valens. (Vide Subsidia ad Sect. XI. citata).*

B) *Chin. Chinensis l. Sinensis.*

Paucas voces hujus lingva adhibui e Vocabulario inserto Bajeri Musæo Sinico Petropol. 1730. *T. I-II.* 8.

ON-

CONTEXTUS CARMINUM.

ORDINE HISTORICO DISPOSITORUM, ADDITIS OBSERVATIONIBUS EXPLANATORIIS.

I. QVIDA HELGA HADDÍNGÍASKATA

RECTIUS Q. H. *HIÖRVARDSSÖNAR.* (H. I.)

Fragmenta hæcce carminum perantiqvorum prosaica relatione sive commentario collectoris, qvi illa litteris mandavit, induta et intermixta sunt. Versus ipsos narratione vetustiores esse, manifeste innuit str. XXXV. cum prosa collata. Attribui debent carminibus duobus vel pluribus (cum diversi metri & materiei sint) divisiones hæcce I) str. I-XI. II) str. XII-XXX. (de Hrimgerda oreade et ejus gestis ac fatis solummodo agens) III) str. XXXI-XLIII. (qvæ primæ sectionis genuina continuatio esse videtur).

Hiorvardus (Norvagiæ Rex) trium uxorum maritus, qvartæ tamen jungi cupiens, solenniter promittit se eam fæminam, qvam venustissimam esse nosset, uxorem se ducturum (Pag. 26, 27.) Atlius l. Attalus Idmundi comitis filius, cum avi qvodam colloqvium instituit (str. I-IV.) qvæ isti refert Sigurlinnam Svafneris (Regis) filiam forma splendidissimam esse, et Hiorvardi pulchris uxoribus pulchriorem. Avis porro, pro suo auxilio ad sponsam istam Regi rite acqvirendam, petit sacrificia *),

delubra

*) Avium cultis olim inter multas ethnicas gentes extitit. Inter Ægyptios veterrimos notissimus est. Persæ suas mythicas aves adoravere. Indi, Græci & Scandi deos sæpe in aves se mutare credidere. Tzani vel Suani Causasii, Procopii temporibus, eos divino cultu honorarunt, & mos idem apud Indos & alios adhuc non omnino obsoluit. Dithmarus Merseburgensis refert gallos & canes, in *Lederun* (*Leidra, Hleidra*) Daniæ, accipitribus sacrificatos, fuisse. De corvis (Othini) cultis variæ apud nostros narrationes leguntur, unde ille funestus corax (*Valravn*) qvi in cant. her. Dan. humana sacrificia (& foetus qvidem in matris utere) a suis cultoribus poscit. Præterea putarunt majores nostri magos se in aves transmutare posse, qvæ superstitio Romanis ipsis non defuit.

delubra & vaccas cornubus auratas *) (IV). Atlius ad illud negotium gerendum a Rege delegatur sed virginis pater, Svevorum Rex, consilio Franmaris, ipsius comitis & puellæ nutritii, petitionem abnuit (Pag. 27). Atlio sic frustra reverso (str. V.) Rex Hiorvardus, illo comite, ipse domo proficiscitur. Interea Rex Hrodmar, alter Sigurlinnæ procus, Sveviam ferro & igne vastat ac regionis principem vita privat. Hiorvardus & Atlius advenientes ad domum qvandam Svevicam, occidunt avem grandem eam custodientem, sub cujus forma Franmar ille revera latuerat, vi fascini Sigurlinnam & propriam filiam Alofam servans. Virginibus abductis Hiorvardus Sigurlinnæ jungitur, sed Atlius Alofæ (Pag. 30. 31.)

Hiorvardi prædicti & Sigurlinnæ filius, qvamvis adultus, ut taciturnus sive mutus & iners, nullum stabile nomen adeptus fuerat, — donec Svava, Regis Eylimii filia, ipsa cum octo aliis Valkyriis per aëra & aqvam eqvitans, Helgii nomen ei foris in tumulo sedenti imposuit, gladium præstantem in nominis arrham assignavit, & deinde sæpe eum tuita est in præliis. (Pag. 32. 34. str. VI-IX) **).

Helgius patrem excitat ad Svafneris in Hrodmare ultionem (X. XI) & copiis ab eo acceptis ac gladio illo acerrimo instructus, avi percussorem, cum Atlii laudati auxilio occidit, & multa facinora gessit. Sic Helgius solus gigantem Hatium letho dedit (36). Cum socii hi in sinu Hatii naves in statione tenebant, oreas Hrimgerda, Hatii filia, Atlium, custodiam agentem alloqvitur. Colloqvium eorum sive potius jurgium recitatur (XII-XXIII.) Seqvitur aliud, inter Hrimgerdam et Helgium, ab ea é somno excitatum (XXIV-VIII), qvo oreas frustra ab heroe unius noctis concubitum petit, in paternæ cædis satisfactionem, & nympharum ejus nutricium, Svavæ præsertim earum antistitæ, præclaras formas & actiones describit.

Atlius

---

*) Vaccæ gigantum Regis Thrymi, cornua auratæ, memorantur in þrymsq. str. XXIII. (not. 30.) Morem similem apud Græcos & Romanos Cb. S. Thorlacius nostrum observans demonstravit. (Obs. Bor. Spec. IV. p. 249). Hic addere liceat qvod apud Homerum boves (juvencæ ut videtur) cornua auratæ diis voveantur Il. lib. 10; Od. 3. ubi Mentor Minervæ, sub *aqvilæ* specie apparenti votum illud facit, non sine miranda cum nostro poemate convenientia, idem certe illustrante. Vaccæ cornua auratæ occurrunt similiter in veterum Indorum poematibus.

**) De superstitione circa eqvitatum aërium Valkyriarum, vid. Obs. nostram 35 ad H. II. cfr. porro Gl. II. & III. T. v. *Valkyria* & Ind. n. pr. v. *Avlrún*.

Atlius in fine declarat oreadem, prolixo colloqvio nimis remoratam, diurna luce in saxeam figuram transmutatam fore *) (XXIX-XXX).

Helgius deinde Svavam procatus, pactum sponsalitium cum ea contraxit, sed exercitia sua bellica continuavit. Interea frater ejus Hedinus, Jolensi festivo vespere **) domum e sylvâ petens, in mulierem gigantidem incidit & ei oblatum comitatum abnuit. Ipsa illi propterea minatur vel maledicit. Eodem vespere Hedinus, cum viri cuncti præsentes verri sacro manus imponerent & ad sanctum poculum vota solenniter facerent ***), se voto obstrinxit ad Svavam, fratris amicam, uxorem ducendam, sed statim ipsum ejus pænituit. Hedinus errabundus deinde fratrem offendens, ipsi scelus commissum revelavit. (45. 46. XXXI-II.) Helgius illi respondens, refert Alfum, Hrodmaris filium, se ad pugnam, post tres noctes in *Sigaris Campo* gerendam, provocasse, de vicina morte sua se suspicantem profitens, ob suos genios (oreadem illam & lupum ipsam vehentem ****) Hedino apparentes (XXXIII-V.). Præsagitio Helgii vera evenit cum ipse in conflictu vulnere mortifero afflictus fuit (49). Helgius Sigarem mittit ad Svavam arcessendam (XXXVI). Sigaris & Svavæ colloqvium (XXXVII-IX). Helgius moriens sponsam alloqvitur, & fratri suo Hedino nubi eam rogat (XL-XLII). Responsum Svavæ,

*) Similis superstitio adhuc inter plebem borealem non est abolita.

**) Vid. Gl. voce *Jóla-aptan*. Pauca hæcce hic addere velim. In Bavaria festum illud (jam natalitium Christi) adhuc a plebe *Jul* vel *Juel* adhuc appellari, mihi relatum est. Convenit alias multis modis festo Mongolorum & Kalmukorum principali, *Sulla* dicto; sic e. gr. hi a *sullensi*, Islandi autem (hodierni etiam) a *jolensi* festiva nocte ætatis annos computant. Plura in Gl. mythol. T. III. v. *Jólfadir*.

***) Vid. Gl. sub. v. *Sónargavltr*. Verres (vel sus in genere) apud Scandos sacratus fuit Freyero (Soli) & Freyæ (Lunæ) uti apud Ægyptios, ex iisdem causis, Osiridi & Isidi. Freya igitur fuit illa *deorum mater* (& Germanorum *Isis*) — qvam Tacitus narrat *Æstios* (nobis *Æisti* vel *Eysti* i. e. maris balthici accolas) coluisse, uti etiam is refert eos aprum in galeis, qvasi numinis symbolum, gestasse, qvem qvidem morem cum Scandis ipsis communem habuere. Vid. Gl. T. I. voce *Hildisvíni*. Mos idem in *carmine Saxonico de Scyldingis* sæpius describitur, ubi simul innuitur qvod galeæ tales, amuleti instar, pericula avertere possent — uti celebr. noster *Thorkelinus* in poëmatis illius illustratione observavit. Plura huc pertinentia adferam in Gl. myth. T. III. s. v. *Freyr* & *Freya*.

****) De geniis hisce comitalibus & borealium circa eos superstitione, vid. Gl. s. v. *Fylgia* & *Hamr*. Similes opiniones adhuc a Mongolis & Kalmukis foventur.

Svavæ, sive potius ejus exclamatio, post mortem sponsi primi & dilectissimi (XLII.) Hedinus osculum primum (& forte ultimum) petit a nova sponsa *) & Helgii mortem se ulturum promittit (XLIII.)

Brevis primi collectoris epilogus annotat traditionem vulgarem de Helgii & Svavæ regeneratione (52).

II. QVIÞA HELGA HVNDÍNGSBANA EN FYRRI (H. II.)

Carmen hocce prosa nulla intermixtum, primum eorum qvi hic de Volsungorum sive Ylfingorum amplissima familia agunt, integrum fere esse videtur. Corruptio verborum aliqvot, librario membranam exaranti vix adscribenda (e. gr. str. 47. Obs. 105; str. 50. Obs. 110.) antiqvitatem carminis prodit.

Describitur nativitas herois Helgii, filii Borghildæ & Sigmundi Regis, aqvilis clangentibus ac aqva sancta cælestibus montibus defluente (I.) **). Noctu Nornæ sive Parcæ boreales adveniunt & fata infantis nendo constituentes, imperium futurum & gloriam eximiam ipsi assignant (II-V.) Colloqvium corvorum de milite strenuo, nuper nato, infantis & puerperæ somnum disturbat (V. VI.) ***). Rex Sigmundus optimæ spei filio gladium ornatum & aliqvot oppida vel prædia offert, (VII. VIII.) Adolescentia Helgii & cædes Hundingi Regis (IX-X.) Hundingi filii

*) De legali Scandorum potestate uxorem propriam alteri in matrimonium tradere vid. Sculonis Thorlacii doctissimam *de matrimoniis borealium* disqvisitionem pag. 138. & sq. Indorum vetus fuit consvetudo, legibus Menuicis sancita, qvod consangvineus mortui uxorem duceret & pro illo liberos procrearet.

**) Simili modo Persæ et Græci aqvam sanctam duxere, ut Indi et plures hodie faciunt.

***) Veteres Scandi aves compositos sermones, hominibus qvidem sapientibus intelligibiles, edere crediderunt. Hinc superstitiones hic (I-V.) & multoties alibi in nostris carminibus decantatæ. Sic qvoqve Adam. Bremensis (H. E. I, 6.) de Saxonibus ethnicis: "Avium voces "et volatus interrogare proprium erat illius gentis." Idem de Græcis & Romanis notissimum. *Avium lingva* sive *idioma* celebratur in Zendavesta (Ed. Kleuk. in 8. III, 92.) Gentiles avibus, ut qvodam modo coelestibus, aliqvid divini inesse credebant, & sic eas futuras res præsagire ratiocinati sunt. Peculiares aves certis Deis igitur adscribebant & sic Scandi corvos Odino, (ut Ægyptii & Græci Apollini vel Soli) & præcipuam iis divinandi vim adtribuere. Legimus similia de Gallis veteribus et Indis hodiernis. Plures illius superstitionis reliqviæ inveniuntur in vulgi Scandici & Germanici fabulis & opinionibus e. gr. de vaticiniis cuculi, corvi præcipua sagacitate &c.

filii cædis resarcitionem petunt, sed frustra; qvapropter pugna inter Helgium & eos, antea designata, ad *flammæ montes* agitur, ubi qvatuor Hundingiani principes cadunt. (XI-XIV.) Hognii filia (Sigruna) ipsa Valkyria, sive bellica nympha altivolans, cum sociis pluribus apparet e cælis, heroi ad rupem sedenti, fulguribus circumdatæ, eqvis vectæ & hastis radiantibus instructæ. Colloqvium inter Principem & eam instituitur, qvo virgo regia qveritur patrem suum se invitam spopondisse Hodbroddo Granmaris filio & auxilium igitur derogat ab Helgio ad eum pellendum (XV-XX). Helgius, petitioni lubenter adnuens, nuntios emittit ad copias auxiliares petendas; qvæ etiam e variis (Daniæ) locis confluunt, & a principe Hiorleifo, unacum classe collecta, lustrantur (XXI-IV.) Describitur navigatio heroum & periculum a Ranæ (Thetidis) persecutione ortum, qvod tamen ope Sigrunæ cælitus advenientis avertitur, classi Gnipalundum (Sveogothiæ hodiernæ) appellente (XXV-VIII): Gudmundus Granmarides peregrinum exercitum explorat ac cum Sinfiotlio (Helgii fratre) altercationes commutat (XXVIII-XL) *). Heros tertius (verisimiliter Helgius) istas sistit, Granmaridum militarem gloriam agnoscens (XLI-II). Emissarii Hodbroddo bellum nuntiant, & copias exoticas describunt, qvapropter is nuntios delegat ad auxilia ab amicis petenda (XLIII-VIII.) Brevis conflictus commemoratio (XLIX). Sigruna cælitus advolans amico hostis cædem ac suæ ipsius, victoriæ, divitiarum & imperii felicem acqvisitionem congratulatur (L-LII.)

III. QVIÐA HELGA HVNDÍNGSBANA EN SÍDARI (H. III).

Fragmentis carminum multis pretiosis, prosâ collectoris sæpe intermixtis, libellus hicce constat, canam vetustatem & poëtæ summum ingenium ac elegantiam simul prodens.

Regi Sigmundo Volsungi filii & Borghildæ Bralundensi nascitur filius Helgius, Hiorvardigenæ illius nomen adeptus, et postea ab Hagallo plebejo educatus.

*) Opprobrium de mutatione Sinfiotlii in lupum, fundatum est in veterrima superstitione, qvam Herodotus inter Scythas prævalentem memorat. Inter Romanos & plurimas gentes deinde propagata nondum in septentrione obsolevit, cujus testes sunt talium fictorum monstrorum appellationes Dan. *Varulv*, Germ. *Währwolf*, qvæ præsertim sec. 16 & 17. in veneficorum ob magicas artes generali persecutione, innocentibus sæpe exitium paravere.

tus. Consangvinei illi Volsungi & Ylfingi *) appellati sunt. Rex Hundlandiæ Hundingus cum iis diu inimicitias egit (86. 87). Helgius aliqvando aulam Hundingi occultim explorans, Hemingo hujus filio domi præsente, sed illum Hamalum prædicti coloni gnatum esse opinans, incolumis evadit & abiens opilioni rem istam brevi cantilenâ manifestavit (87. I.) Hundingus postea misit emissarios ad Hagallum qvi Helgium consectarentur. Tunc Helgius sub ancillæ molariæ persona latuit (88). Blindus poëta de ea rê suspicionem suam exprimit (II.) sed Hagallus istam tollens carmine respondet (III.) **). Sic Helgius e magno periculo liberatus, ipsum Hundingum regem deinde prostravit, qvapropter Hundingicidæ cognomen adeptus est (90).

Cum Helgius paulo post in portu qvodam stationem sumserit, Sigruna Hognii filia & Svava qvidem regenerata, Valkyria altivolans, ad naves ejus eqvitavit & cum eo colloqvium instituit. Helgium, qvamvis nomen verum occultaret, Sigruna se cognoscere profitetur & se simul scire qvod Hundingum occidisset, (90. IV-XII.)

Pergit prosa referens de Granmare Rege et ejus filiis, qvorum primus, Hodbroddus, Sigrunam, eâ invitâ sed annuente patre, sponsam procuraverat. Valkyria hæc Helgium invenit ad *montes flammæ* ubi nuper qvatuor Hundingigenas prostraverat. Sigruna eum osculans auxilium ab eo petit (94. 95.)

Seqvitur fragmentum *carminis Volsungiani vetustioris*, conventum illum & Hognii sponsalitium promissum decantans (XIII-XVI.)

Describit porro prosa iter marinum heroum ad Frecasteinum, periculum iis e tempestate imminens, & Sigrunam ac octo alias Valkyrias istud avertentes. Granmarigenæ rupi insidentes adventum militum peregrinorum spectant, & jurgia unius eorum, Gudmundi nempe, cum Sinfiötlio, commemorantur, (97. XVII.) Gudmundus domum iit & cum fratribus copias collegit. Reges multos auxiliares acqvisiere

*) Vid. Ind. n. pr. v. *Ylfingr.* Addendum hic erit qvod *Uilfingi* vel *Wilfingi* occurrant in Carmine Saxon. *de Scyldingis* antea sæpius laudato.

**) Sigar hic nominatus est forte Rex celeberrimus (de qvo vid. Sax. H. D. Lib. VII.) etiam in Edda Snorroniana nominatus, a qvo oppidum *Sigersted* in Salandia nomen suum traxisse putatur.

siere ac inter eos Hognium, Sigrunæ patrem & ejus filios Bragium & Dagum. Hi omnes, Dago excepto (qvi Volsungis juramentum fidelitatis præstitit) in prælio cecidere.

Sigruna stragem permeans Hodbroddum cantilenâ alloqvitur (98. XVIII.), sed Helgius postea illam, patris & fratrum cædem referens, ac sic ei lacrymas movet, (99. XIX-XX. 100.) at mox eam consolari tentat (XXI).

Seqvuntur (loco incongruo inserta) jurgia Gudmundi & Sinfiotlii, diversa a carminis præcedentis et iis breviora (101. XXII.-XXV.) Concludit ea Helgii (ut videtur) protestatio, prioris Odæ omnino fere conveniens (XXVI-VII.) Hinc rhapsodica ambarum harum cantilenarum compositio, secundum traditiones orales veterum, optime probatur *).

Prosa connubium Helgii ac Sigrunæ & prolem inde natam, brevissime notat. Narrat præterea Dagum, Sigrunæ fratrem, post oblata sacrificia Othino, hastâ à Deo mutuata, Helgium socerum, ætate non provectum, in patris ultionem perfodisse. Percussor ad *montes Sevanos* eqvo vectus sorori cædem nuntiat (104).

Elegans carminis fragmentum nobis jam depingit invitam homicidæ confessionem & sororis viduæ iram ac luctum vehementissimum inde ortum, Dago frustra Othino culpam involvente & cædis amplissimam resarcitionem offerente. Threni Sigrunæ concluduntur ornatissimo defuncti mariti encomio (XXVIII-XXXVI.)

Prosa

*) Notabile sane est qvod Volsungasagæ auctor (qvi narrationem illam prosaicam manifeste totam fere compilavit e carminibus vetustis) non hanc odam de Helgio Hundingicida, sed priorem qvidem, ad manus habuerit. Ex historiæ illius pertractatione evidenter cernimus qvod vix dimidia pars odarum, qvibus summa antiqvitas Volsungorum, Budlungorum & Giukungorum gesta celebravit, nobis in hac Eddæ nostræ parte jam supersit, nec tamen mire, cum in *Skálda* legamus qvod *plurimi vetustatis poetæ* illorum heroum facinora & fata decantavissent. Sic cuncta carmina de Sigmundi proavis & ipsius gestis, secundum qvæ *Volsungasaga* ab initio usqve ad Cap. 14. elaborata est, omnino perdita sunt. Cætera exempla suis locis annotabo. Nobis e contrario in hoc Tomo servata sunt, qvibus auctor ille non usus est, H. I.; HIII. HB. OG. GIII. & VQ. (cum carmen GG. huic fabularum cyclo rite adjungi neqveat).

Prosa refert Othinum, Helgio in Valhallam recepto, omnium secum imperium obtulisse — qvam relationem seqvitur Helgii cantilena, qvâ qvidem Hundingo servilia officia ibi gerenda mandantur (109. XXXVII.) *).

Subseqvitur visio ancillæ ad tumulum Helgii, circa eqvitatum ejus ac sociorum illuc (109). Alloqvio mulieris (XXXVIII) Helgii larva respondet (XXXIX). Serva domum aggressa (110) heræ Sigrunæ spectri apparitionem & petitionem refert (XL). Sigruna in tumulum Helgii introiens ipsum læta & simul tristis alloqvitur (XLI. II.) Helgius reponit viduæ tristitiam suum unicum dolorem esse, cum optimo mero & fæminarum consortio fruatur (XLIII - IV). Sigruna in tumulo lectum sternens (113) se mariti umbram lubenter amplexuram & ipsi cohabitaturam profitetur (XLV.) Helgius contra suam hujus facti admirationem exprimit (XLVI.) sed se simul mox, per aëra, „victricem (defunctorum heroum) gentem visitaturum indicat (XLVII).

Narrat prosa ancillam, ex heræ mandato, per proximam diem excubias ad tumulum Helgii egisse. Die moriente Sigrunâ ad tumulum reversa, eum frustra expectat. Aut ipsi aut ancillæ seqvens stropha (XLVIII) est adscribenda, qva qvidem indicatur, qvod Sigmundi filius (Helgius) jamtum advenisset ex ædibus Othini, si ea vespere expectandus foret. Ultima stropha, ancillæ sine dubio attribuenda, continet consilium Sigrunæ datum, ne lemurum tuguria sola petat, et minime nocturno tempore.

Commemorat prosa tandem Sigrunæ præ nimio dolore ex hac vita discessum, annotans tamen veterum de hominum regeneratione superstitionem **), qvam antiqvitas in heroa nostrum & ejus amicam ita applicavit, ut is Helgius Haddingicus sed ea *Cara Haldanis filia* ut in Careo carmine, (jam deperdito) relatum est ***), (per animarum transmigrationem) habitus fuerit (115 - 16).

IV.

*) Speciale hoc fuit privilegium, poëtæ tantum licentiæ debitum. Hungari & plures gentes alias feruntur eam habuisse opinionem, qvod hostes bello cæsi victori in altera vita servituri forent.

**) Præter Indos & Græcos Pythagoræos idem dogma adoptarunt Ægyptii, Chaldæi, Galli, Japanenses, populi religionem Lamaicam profitentes & pl.

***) Vid. Ind. n. pr. v. *Kára* & *Haddingiaskadi*.

IV. SINFIÖTLA-LOK (SL.)

Fragmentum hocce mere prosaicum carminibus jam dudum deperditis, originem suam verisimiliter debet *).

Sinfiotlius (antea memoratus) filius fuit Sigmundi Volsungiani, Franconiæ Regis, sed privignus uxoris ejus Borghildæ. Hujus frater Gunnar a Sinfiotlio occisus fuit. Borghilda ob hac causam filiastrum domo abire jussit, sed coacta fuit a Sigmundo marito, satisfactionem pecuniariam (fraternæ cædis) accipere. Ista deinde, inter epulas (Gunnaris) funebres obtulit Sinfiotlio venenatum potum, qvem tamen Sigmundus, viribus veneni interni & externi resistere pollens, ejus loco exhausit. Secunda vice actio hæcce repetita est — tertiâ autem regina privignum, convitii pæna indicta, ad potum ebibendum coëgit, qvo qvidem exhausto Sinfiotlius extemplo exstinctus est, (117-20). Seqvitur traditio fabulosa ac (ut videtur) manca, de Sigmundo, funus filii portante, et id tandem mandanti lintrario, statim cum cymba & cadavere disparente (120-21).

Perhibetur porro Rex Sigmundus, post diuturnam in Borghildæ uxoris regno Dania **) mansionem, in propriam ditionem, Franconiam nempe, reversus esse, & Hiordisam Eylimii filiam uxorem duxisse. Eorum filius erat Sigurdus (Fafnericida cognominatus, nostrorum carminum celeberrimus heros). Post Sigmundi cædem, âb Hundingianis patratam, vidua ejus Hiordisa cum Alfo Hialpreci Regis filio matrimonium iniit. Sigurdus apud eos adolevit, & suorum omnium (qvamvis alias fortissimorum virorum) præstantissimus & celeberrimus evasit (121-22).

V.

*) Eadem fere de Sinfiotlii morte narrantur in *Vols. S.* Cap. 17, sed aliqvanto amplius; reliqva de conversatione Lingvii & Sigmundi, hujus interitu in bello, fuga viduæ ejus, nativitate Sigurdi, altero Hiordisæ matrimonio cum Alfo rege Halfreci filio ê Dania; de juventute Sigurdi, acqvisitione eqvi *Granii* & gladii *Grami* p. p. referuntur ibidem Cap. 18-21. 23.

**) Ponamus Regem Daniæ Sigmundum, Helgii & Sinfiotlii patrem, ac eorum consangvineos, Volsungos vel Völsungos & Ylfingos simul dictos, olim in Dania floruisse — sed alterum Sigmundum, Sigurdi patrem et ejus necessarios Wolfingos sive Voelfingos in Germania, inveniemus sane sufficientem causam multifariæ scandicarum & teutonicarum de illis heroibus traditionum confusionis.

V. GRÍPIS-SPÁ EDR SIGURDAR QVIDA EN FYRSTA (S. I.)

Vaticinium poeticum, qvo Sigurdi Fafnericidæ & primæ ejus amicæ Brynhildæ fata, ex illius petitione, prædicuntur *). Introductio prosaica nominat Griperum filium Eylimii, fratrem Hiordisæ, virorum sapientissimum, & ipsum regionibus imperasse perhibet **). Sigurdus Regis hujus consobrinus, aulam ejus visitans, Geiterem ipsius domesticum offendit (124). Orditur poëma brevi eorum colloqvio præliminari (I-III). Geiter Regi adventum hospitis nobilis nuntiat (IV.) qvapropter princeps egreditur hunc recipiens ac eqvum ejus famulo commendans (V). In colloqvio inter heroes coepto, Sigurdus avunculum de suis futuris fatis sciscitatur (VI) — cui primæ qvæstioni Griperus respondet, Sigurdi eximiam præ cæteris omnibus gloriam ac famam exaltans (VII). Sigurdus de proximo post eorum congressum interrogat (VIII.) — cui respondens Griper Sigmundi & Eylimii ultionem ac Hundingianorum cædem ab eo patrandam, prædicit (IX). Rex denuo qværitanti aperit serpentis Fafneris & simul (fratris) Regini in tesqvis Gnitianis interemtionem (X-XI) — capturam auri ingentis ibidem, & iter ad domicilium Giukii (XII-XIII); soporem supernaturalem Brynhildæ Valkyriæ unacum lorica ejus a Sigurdo rumpendum (XIV-XV). Amica ejus et doctrinalia cum eo colloqvia (XVI-XVII.) iter Sigurdi ad ædes Heimeris (Brynhildæ nutritii) — cum Griperus se ulteriora ignorare fatetur, & ampliorem percontationem deprecatur (XVIII-IX).

Inhibitionem hanc Sigurdus malum omen ducens, cum Griperum suas nimias ævi futuri calamitates reticere putat, hanc suam suspicionem manifestat (XX). Rex reponens se dicit juventutis illius fata sibi fuisse liqvidissima perspectu, sed cætera sibi (ætate & providentiâ jam decrepitâ) occulta esse (XXI).

Pergit Sigurdus nihilominus percontando (XXII.) cui Griper reponit, ætatem ipsius sine vitiis fore, sed nomen ejus perpetuo inter homines celebrandum (XXIII.)

---

*) Memoratur breviter in Vols. S. Cap. 24.

**) Qvænam illæ regiones fuerint, mihi sane latet. Numne forte qværendæ in tractu veteri, qvem appendix libri heroici (vulgo *Heldenbuch* dicti) *Grippigenlandt* sive *Grippenlandt* vocat, in Coloniæ & Aqvisgrani vicinia situm, & permultorum antiqvitatis heroum patriam fuisse perhibet. Nomen alterius Eylimii filii, *Svava*, Svevicam vel Teutonicam originem prodere videtur. Cfr. Ind. nom. propr.

(XXIII). Juvenis contra indicat gravissimum sibi esse dolorem, qvod a Rege disjungi cogatur, sine ulteriore informatione — ac avunculum humane rogat fata præstituta & immutabilia sibi præsagire (XXIV.)

Griperus invitus & paululum iratus, iteratis tandem consobrini petitionibus cedit — & mortem (violentam) ei destinatam declarat (XXV.) Sigurdus contra iram Regis deprecatur, salutaria tantum consilia optans & cupire se ait fata sua nore qvamvis ingrata fuerint (XXVI.) Novam vaticiniorum seriem Griperus orditur Brynhildam Budlii filiam ab Heimero enutritam, commemorando (XXVII.) *). Sigurdo

*) Odæ, exacte describentes eos eventus, qvi nostro str. XIII. XVI. XVII. XXVII-XLV. & sat sæpe alibi in hisce carminibus memorantur, nobis jam desunt, sed habemus tamen prosaicam earum epitomen in Vols. S. Cap. 30-37, qvæ nobis nimis evidenter monstrat, qvod magnam jacturam in poëmatum illorum interitu passi simus. Tractavere (ut videtur) Sigurdi ingentem staturam, elegantem aspectum & militares artes; iter ejus ad Heimerum (uxorem Beckhildam & filium Alvidum); descriptionem gazæ Fafnerianæ; acupictilia Brynhildæ, Sigurdi facinora repræsentantia; volatum accipitris ejus ad fenestram turris Brynhildæ, cum heroi eum perseqventi istam & illa ipsius artificia in sui honorem, videre contingit; colloqvia Sigurdi cum Alvido de Brynhilda, qvæ nulli nubi decreverat; Sigurdi & Brynhildæ conversationem ac hujus ædium et domestici apparatus splendorem; promissa heroïs & heroinæ sponsalitia, cum ille huic annulum donat. Cæteris hæcce referuntur: Giukius fuit Rex potens e meridie Rheni, nuptus Grimhildæ sagæ; Budlius alter erat rex potentior, & ejus filius Atlius bellator fortissimus. Gudrunæ Giukiadis portentosa somnia, ad qvorum interpretationem acqvirendam Brynhildam Budlianam visitat. Arcis montanæ Brynhildinæ splendor iterum describitur, ut & Gudrunæ ac comitatus. Ludi eorum & colloqvia de principibus coævis celeberrimis. Somniorum recitatio & petita illustratio. Enarrantur porro adventus Sigurdi ad Giukii aulam, Grimhildæ potio ei data, oblivionem (pactorum cum Brynhilda) efficiens; sodalitium cum Giukungis initum & nuptiæ cum Gudruna. Commemoratio bellorum qvæ ab iis communiter gesta sunt. Procatio Giukungorum in Brynhildam. Ea voto promiserat nulli viro se nupturam esse, præter illum, qvi per flammam qvæ ipsius domum cinxit, eqvitaverit. Sigurdus Gunnaris formam induit & flammam sic transscendit. Despondit se deinde Brynhildæ, concumbit ei per tres noctes (gladio tamen nudo interposito) & annulos cum ipsa commutat. Seqvitur jam relatio (nostris carminibus & huic ipsi narrationi incongrua) qvod Brynhilda nutritio suo Heimeri, suam & Sigurdi (ex illo concubitu) filiam Aslaugam enutritum tradiderit. Nuptiæ ejus cum Gunnare celebrantur. Cum Brynhilda & Gudruna paulo post conveniunt in Rheno lavacrum freqventantes orditur inter eas controversia asperrima, cum annulorum prisca commutatio Brynhildæ sponsalitiam deceptionem detegit. Proximo die ista contentio renovatur. Bryn-

gurdo ulterius qværenti (XXVIII.) respondet propheta ipsum pulchræ illius puellæ amore captum fore (XXIX.) Juvenis, hoc audiens & dolorum remedium desiderans, an virginem illam præclaram marita dote emere contigerit, percontari pergit (XXX.) — Gripero statim reponente, qvod amantium juramenta invicem præstita, minime ab iis servata fuerint, & qvod is qvidem, post unius noctis apud Giukium hospitium, Brynhildam oblitus foret (XXXI.) Sigurdo porro interroganti (XXXII) aperit vates, ipsius perfidiam non in causa esse, sed fraudes Grimhildæ, qvæ filiam suam ei obtulerit (XXXIII.) Gudrunam & Gunnarem ejus fratrem jam primum qværendo nominanti (XXXIV.) præsagitur Grimhildæ exhortatio ad petionem Brynhildæ a Sigurdo, â Gunnaris parte, instituendam, ac ejus annuentia promissa (XXXV.) Sigurdus fati sævitiam deplorat, jam interrogare desinens (XXXVI.) sed Griperus præsagia continuat, ita qvidem, qvod ille, Gunnar & frater ejus Hognius juramenta inter se dederint, sic ut Gunnar & Sigurdus, iis constricti, formas proprias in itinere (ad Brynhildam) mutaverint (XXXVII.) Hæc sic amplius declarantur, qvod Sigurdus, Gunnaris speciem & gestus præferens, amicam suam sibi vel rectius Gunnari desponderit (XXXVIII-IX.) *.

Præsagiuntur cæteris Sigurdi, qvasi Gunnaris nuptialis procuratoris cum Brynhilda castus per tres noctes (XLIII.) concubitus (XL. XLI; — nuptiæ Sigurdi (ac Gudrunæ) et Gunnaris (ac Brynhildæ) in Giukii ædibus celebrandæ & sponsorum seqvens qvoad veras formas transmutatio (XLII.); recordatio initorum pactorum præpostera, (XLIII-V.); Brynhildæ fraudum vindictam molientis machinationes (XLV-IX) qvæ Sigurdi ipsius trucidationem, a Giukianis in sororis Gudrunæ sævissimum luctum peragendam, tandem efficiunt, ipsâ tamen minime contenta. Cunctæ hæcce calamitates Grimhildæ, qvasi primario auctori, adscribuntur (L. LI.)

Con-

* Brynhildæ multifarius luctus et ira describuntur, ut & diversa tentamina, qvæ maritus & socer frustra instituerunt ad eam domiendam vel placandam. Sic tandem pervenit Auctor ad initium ejus fragmenti B. II. qvod nobis jamjam superest. Hæc, qvoad realia historiæ, conveniunt Eddæ Snorronianæ, alias in his rebus multo breviore, & qvo ad contentiones reginarum & annulum recognitum carmine Nibelungico (v. 3269 & sq.) ut et *Vilk. S.* Cap. 320-21, it, Cap. 207. De statura, habitu & artibus Sigurdi cfr. *Vilk. S.* Cap. 166.

Consolatur Griperus concludens Sigurdum eâ ipsius præsagita fortunâ, qvod omnium hominum præstantissimus vel celeberrimus habitus fuerit (LII.). Sigurdus discedens eum salutat, fatorum immutabilitate curas pellens — seqve contentum ait suarum precium exauditione a Gripero præstita, & simul ejus rei certum, qvod avunculus meliora vaticinia ederet, si id ipsi possibile fuisset (LIII.)

VI. SIGURDAR QVIDA ÖNNVR (SII.)

A) FYRRI PARTR FRÁ SIGVRDI OK REGIN (SII. a.)

Introductio prosaica hæcce refert: Sigurdus Granium *) ex eqvitio Hilperici sibi eligit. De Regino nano, Hreidmaris filio, Regis fabro, Sigurdi nutritio & informatore. Narrabat is puero fabulam de diis, Othino, Haenero & Lokio venantibus & eorum piscatura ad *Cataractem Andvarii*. Ibi Andvarius nanus, lupi piscis faciem indutus & Otur, Regini frater, itidem lutræ, cibum sibi comparabant. Hunc Lokius lapidis ictu percussit. Asæ postea ad Hreidmaris donum veniunt & lutræ pellem inflatam monstrant. Hreidmar & filii, cognati cædis certiores facti, Asas comprehendunt, & iis pro vita redimenda imponunt, pellem lutrinam auro opplere & extrinsecus simul occulere **). Lokius ad aurum comparandum emissus, Ranæ Deæ rete mutuat ac ejus ope Andvarium lupum capit et piscem alloqvitur (150-52) ***).

Orditur pôema Lokii & capti piscis colloqvio qvo ille ab hoc capitis redemtionem petit (I-IV.). Indicat Prosa rapinam Andvarii divitiarum a deastro comparatam; nanus unicum annulum retinere conatur, sed Lokius illo invito eum etiam rapit. Nanus saxeam suam cellam intrans (154) auro olim suo maledicit & futuris possessoribus dira imprecatur (V.) Enarrat porro prosa expromitionem pecuniæ raptæ ab Asis qvam annulus Andvarii complevit (155). Lokius carmine aurum istud Hreidmaris & filii necem effecturum præsagit, cui nanus plura vaticinans reponit (VII-IX)

Fafneri

*) De Granio vid. *Vols. S.* Cap. 21, ubi Sigurdo ab Othino monstratus & a Sleipnere, ejus eqvo, prognatus dicitur. Cfr. *Vilk. S.* Cap. 147-8. it. de Regino & fratre Cap. 143-47.

**) De simili orientalium more vid. Obs. nostram ad Ind. n. pr. voce *Otvr*.

***) Fabula de Hreidmare & Andvario legitur similiter in Edda Snorroniana & Vols. S. Cap. 22.

Fafnerus & Reginus à patre Hreidmare partem acceptæ mulctæ poscunt, & istum inficiatum dormientem perfodiunt (156-7). Hreidmar moriens filias ad sui ultionem fustra provocat (X. XI.) Fafner omne ab eo derelictum aurum occupat & Regino hæreditatis portionem denegat. Hic a Lyngheida sorore consilium petit (158) qvod etiam ipsa reddit (XII.) His concluditur præsens Regini narratio.

Reginus aliqvando Sigurdum advenam excipiens (158) suam in illo spem ac ipsius animos & futuram gloriam cantilenis exaltat (XIII-XIV) Sigurdo in Regini ædibus continuo versanti, hic porro narrat Fafnerem in angvem transmutatum, *tesqvis Gnitensibus* excubare. Fabricat Reginus gladium peroptimum Gramum & Sigurdo donat, eum simul ad Fafnerum occidendum instigans *) (160). Sigurdus canens indicat sibi patriæ cædes ultionem decentiorem esse (XV.) Ad eam igitur parandam copiis navalibus Hilperici regis instruitur sed tunc in tempestatem incidit. Cum promontorio cuidam vicini essent, vir qvidam è rupe eos alloqvitur (161) & vecturam poscit, Hnikaris & pluribus Othini nominibus se appellans (XVI-XVIII.) **). Nautæ eum excipiunt, & tempestas tum sidebat (162). Sigurdo roganti (XIX) Hnikar auspicia qvædam præliaria enarrat, felicia nempe hæc 1) corvi comitatum (XX) 2) binionem virorum colloqventium, domo egresso apparentem (XXI.) 3) Lupum sub fraxino (aut arbore) ululantem (XXII.) Cavet præterea ne qvis splendenti ***) soli oppugnet, sed iis victoriam pollicetur qvos visus juvat & aciem cune-

*) De gladii Grami origine, & restauratione vide Vols. S. Cap. 19. & 23, ubi Sigmundo, Sigurdi patri, olim proprius fuisse perhibetur; frangebatur ante cædem regis sed tandem à Regino restituebatur. Cfr. Vilk. S. Cap. 147. & *Nornagests* þ. l. c. p. 137.

**) Relatio ista de Hnikaro legitur etiam *Vols. S.* Cap. 25. (MS.) cum stropha nostri XVIII, sed consilia ejus militaria omittuntur ibidem, inveniuntur autem in *Norna G.* þ. l. c. p. 138-9.

***) *Sidskinandi* aut debet verti: sero splendens, sive etiam demisse vel ample radians ɔ: demissos radios edens. Qvod alias auspicia illa attinet observare velimus, qvod corvus fuit Othini peculiaris avis & bellatori igitur grata; — Romanis corvi crocitatio a dextrâ faustum fuit omen. Qvod lupus etiam Germanis superstitiosis læta olim fuerit apparitio, W. Grimmius monstravit, sed Hanvajus nobis (in itinerario suo) idem de Persis recentioribus retulit.

cuneatam instruunt (XXIII.) *). Malum omen ducit lapsum leviorem militis pugnam petentis, tanqvam offensarum Divarum præsentiæ signum (XXIV). Consulit tandem cuivis viro mane se comare, lavare & satiare (XXV).

Sigurdus Lyngvium & duos alios Hundingi filios proelio sternit. Post istud Reginus (165) aqvilam sangvinolentam Lyngvii dorso in Sigmundi cædis ultionem incisam decantat (XXVI.) **) Sigurdus inde ad Hilpericum revertitur (166).

Reginus & Sigurdus simul ex ejus petitione *tesqva Gnitiana* adscendunt. Sigurdus in via Fafneris, qvâ ad aqvam serpere solebat, foveam fodit & ibi se abscondit. Angvis auro abrepens venenum efflat, qvod tamen Sigurdum non tangit. Heros Fafnerem trans foveam serpentem gladio perfodit, & ipse e fovea exsiluit, cum alter etiam alterum aspexit.

B) PARS POSTERIOR FAFNIS-MÁL (SII. β.)

Fafner suum interfectorem de ejus genere sciscitatur (Str. I.) Sigurdus nomen suum celat propter superstitionem qvandam veterum ***) (169) — & ænigmatice primum respondet (str. II.) Fafner qvæstionem iterat (III.) & verum responsum accipit (IV.) Fafner de cædis vero auctore qværit (V.) sed Sigurdus ambi-

*) Eandem fere fabulam, qvam noster hic de Sigurdo, narrat Saxo (Lib. I.) de suo Haddingo, qvi Norvegiam præternavigans, senem qvendam, qvi in litore stetit & vecturam petiit, recepit in navigium suum & postea ab eo edoctus fuit *aciem cuneatam* vel *rostratam* instruere. Vide de tali (qvæ nostratibus alias *svinfylking* sive *suillæ* vel *aprinæ* formæ adaptata, appellabatur) Saxonis editorum observationes. Miram sane cum hac nostra convenientiam monstrat aciei instruendæ norma Indis veterrimis in legibus Menui divinitus præscripta. Describitur sic in translatione *Huttneri* germanica (*Menus Verordnungen*) VII. 186. *wie ein Keil mit der Spitze voraus, oder in der Gestalt eines Ebers* ɔ: *ad modum cunei acuminati vel etiam apri formam.* Vocavere præterea Romani *cuneum* & *caput porcinum* agmen peditum in cunei formam redactum.

**) Hoc crudele Sigurdi facinus narratur simili modo *Norna G.* þ. l. c. pag. 139-40. sed *Vols. S.* Cap. 25. narrat Lyngvium a Sigurdo in ipsa pugna repenter occisum esse. Vox *Blódavrn* (sangvinolenta aqvila) omissa est in *Gl.* Vid. *Blód* & *Avrn.* De cruento illo supplicii genere cfr. porro *Hkr. Saga Har. hárf*, Cap. 31.

***) Mos idem superstitiosus inter hostes belligerentes in poëmatibus Ossianeis occurrit. Cfr. nostram de iisdem disqvisitionem Sect. IX.

ambigue reponit (VI.) Fafner ei captivitatis statum objicit (VII.) sed heros huic opprobrio contradicit (VIII.) Serpens percussori aurum illud in necem evadere vaticinatur (IX) sed hic se indicat divitiis imperaturum esse usqve ad mortis diem, qvam nemo fugere posset (X.) Fafner mortem ei imminentem perhibet ex Nornarum l. Parcarum judicio (XI.) Sigurdus contra de Nornarum lucinarum diversis generibus sciscitatur (XII.) cui qvæstioni Fafner (pro sapientia sua manifestanda) respondet (XIII.) Qvæstio (XIV) & responsum (XV.) de loco prælii ultimi inter Asas & Surtum, & coelestis pontis diffractione. Fafner de formidabili sua galea & ampla fortitudine loqvitur (XVI.) cui heros reponit (XVII.) Serpens se, opibus incubantem, venenum efflavisse confitetur (XVIII.) *). Sigurdus respondens huic consentit (XIX.) Fafner occisori domum reverti consulit, & sua de lethifero auro præ-

---

*) Hic verisimiliter dimidia stropha deest, cui posteriorem seqventis strophæ partem (iterum de galea formidabili agentem) olim respondisse, probabile videtur.

Alias fabula de draconibus vel angvibus, auro incubantibus, veterrima est. Sic Martialis (XII, 53) in avarum:

incubasqve gazæ
Ut magnus draco qvem canunt poëtæ
Custodem scythici fuisse luci.

Aurea poma horti hesperii custodivit draco, ab Hercule occisus. In poemate Saxonico *de Scyldingis* sæpius laudato decantatur (pag. 68-69.) facinus herois, qvi occidit (Sigurdo nostro similis) serpentem thesauris incubantem & opes eas abstulit — ut cætera hic taceam. Certamina heroum cum draconibus celebrantur in poëmatibus epicis Persarum, docente cl. V. Grimmio (*Altdän. Heldenl.* pag. 467-69.) Talis serpens qvam ille cujus formam Fafnerus induisse fertur, invenitur jamnunc non raro in terris Indicis, & dicitur vulgo nobis *Boa*, sed Indis *Pambu Raja* (serpentum rex). Est interdum XXX. pedes longus & trium virorum crassitudine præditus. Deglutit sæpe cervos, boves & ipsos etiam tigres; sibilus ejus & eructatio describuntur ab oculatis testibus in similem modum qvam Fafneri a poëta nostro str. XVIII. XIX. Caro ejus assatus comeditur a Cingalensibus, qvibus istum serpentem interdum gladio occidere contingit. Galea illa formidabilis, qvæ str. XVI. & XVII. memoratur, me judice nihil aliud est qvam corona ea qvæm superstitio vulgi illi serpentum regi vel reginæ (ut qvidam dicunt) attribuit, cognita inter Germanos sub nomine *Schlangen-Krone*, cui multæ supernaturales virtutes a plebe adscribuntur. Vide de ea *Hübners Natur-Kunst- und Handlungs-Lexicon* voce *Schlangen-Krone.* Omnibus hisce circumstantiis rite consideratis fabulas de talibus serpentibus indicæ primum originis fuisse, minime dubito, præsertim cum metempsychoseos doctrina in illa nostra prævaleat.

præsagia repetit (XX); Sigurdus contra se opes ablaturum indicat, & Fafnerum Helæ (Mortæ) consecrat (XXI). Fafner Reginum suum proditorem Sigurdum ipsum perditurum inqvit, & se mox moriturum qveritur (XXII).

Reginus post cædem fratris Sigurdum aggressus (177) ei congratulatur (XXIII.) Colloqvium inter eos continuatur (XXIV-VI.) Reginus cor Fafneris gladio exsecat & sangvinem e vulnere bibit (179). Ipse dormitum iens, interea Sigurdum cor assare rogat (XXVII.) Hinc ordiuntur novæ inter eos altercationes (XXVIII-XXXI.) Heros fortuito serpentis sangvinem cordialem gustans voces avium intelligit *). Auscultat igitur aqvilis garrientibus (181.) Prima ei cor assatum comedere consiliatur (XXXII.) Altera Reginum fraudulente fratrem ulturum indicat (XXXIII). Tertia isti mortem optat, sed Sigurdo auri Fafneriani indivisam possessionem (XXXIV.) Qvarta tribus illis sororibus consentit (XXXV.) Qvinta imprudentem ait Sigurdum, si fratrem evadere sinat, cum alterum ipse occiderat (XXXVI). Sexta ulterius ad Regini cædem exhortatur (XXXVII). Septima ei & qvartæ illi consentit (XXXVIII.) Sigurdus Regini necem concludit (XXXIX.) & eum capite mulctat. Comedit deinde cor Fafneris, & ipsius ac Regini sangvinem bibit **). Sigurdus iterum aqvilarum sermones percipit (184). Uni earum duas proximas strophas (XL. XLI.) qvæ Giukii filiam uxorem ducere ei consulit, adscribendas

---

*) Doctissimus *v. d. Hagen* ingeniose observavit similes Græcorum fabulas de serpentis sangvine avium sermonem edocente (*Eddalieder von den Nibelungen, Berlin* 1814. 8vo).

**) Barbariei signum hanc actionem fuisse lubenter concedam. Memoravi supra qvod Cingalenses Indi carnem maximi serpentis assatam comedant. Nihilominus similis vel pejor mos olim extitit apud Græcos & Romanos, et aureo etiam harum gentium ævo. Plinio teste (Hist. nat. XXVIII. 1.) qvidam eorum carnum humanarum & certorum intestinorum esum salubrem putavere. Hæc ejus verba (e multis aliis huc pertinentibus) adferre liceat: "Sangvinem qvoqve gladiatorum bibunt — — — at hercule illi ex homine ipso sorberi efficacissimum putant calidum spirantemqve & unam ipsam animam ex osculo vulnerum" &c. — — "Nec pauci apud Græcos singulorum viscerum membrorumqve etiam sapores dixere, omnia persecuti, usqve ad resegmina ungvium &c." Vidimus etiam nostro ævo superstitiosos homines maleficorum, qvi supplicio tolluntur, calidum sangvinem bibere ad morbos pellendos vel propria corpora roboranda.

bendas puto, alteri autem seqventes tres (XLII-IV.) de Brynhildæ vel Sigurdrifæ ejus aula flammis cinctâ, & ipsius amazonis supernaturali somno agentes.

Describit prosa finalis Fafneris cubile fortiter munitum, aurum ibidem defossum cum galeâ illâ formidabili *) & armis pluribus præstantissimis, qvibus omnibus Sigurdus Granium oneravit, sed eqvum tandem, progredi detractantem, ipse insuper inscendit (187-8).

VIII. BRYNHILDAR-QVIDA IN FYRSTA EDR SIGVRDRÍFO-MÁL (B. I.)

Introductione prosaica referente Sigurdus per *cervæ montem* cursum intendit in *Franconiam* austrum versus. Fulgidam ibi arcem offendit qvam introgressus amazonem dormientem sed armis indutam detegit. Deinde heros fæminæ loricam, corpori fere adcretam gladio dissecat. Amazo tum evigilans, (191) interrogans exclamat; Sigurdus contra proprium & paternum nomen indicat (str. I.) Illa Othinum suum diuturnum soporem effecisse dicit (II.) Sigurdus considens mulieris nomen explorat, sed ipsa ei porrigit salutare poculum (192) diis ut videtur elementaribus, lucis & terræ libans, nam diem (vel lucem) & ejus filios (bonos coeli genios) noctem & ipsius gnatam (terram nempe) invocat & seqventi stropha Asas & Asynias (coelestem Deorum coetum) ac polychrestam vel frugiferam tellurem III-IV **).

Narrat prosa fæminam se Sigurdrifam appellasse & Valkyriam etiam fuisse perhibet. Seqvitur ipsius relatio fabulosa de duorum regum Hialm-Gunnaris & Agnaris contentione. Hujus sacrificium nullum numen accipere dignabatur ***) sed

---

*) Nempe coronam serpentum maximi, qvæ Germanis superstitiosis dicitur *Schlangenkrone* ut supra observavi ad str. XVIII. (XVI- & XVII.) De cistis ferreis, gazas pretiosissimas continentibus, absconditis in sylva montana, ubi monstrosissimi illi serpentes habitant — secundum traditiones in insula Indorum *Ceylon* recentissimas vid. *Haafner Fussreise durch die Insel Ceylon*, *Magdeburg* 1816. 8. De Fafneris & Regini cæde &c. vid. Vols. S. Cap. 26. 27. cfr. Vilk. S. Cap. 146. (ubi Sigurdus, Cingalensium more, carnes serpentinas comedisse dicitur) collata cum Edda Snorroniana.

**) Cfr. ingeniosum Sculonis Thorlacii commentarium in hæc loca Obs. Ant. bor. Spec. IV. pag. 73. & sq. it. 83 & 84. Vid. cæterum de hoc adventu Sigurdi ad Brynhildam Vols. S. Cap. 28. 29.

***) Vid. Gl. voce Þiggia. *Vætur* hic eodem modo sumendum est qvam OG. 8. (in plur. *Vettir* vel *Vættir*).

sed nihilominus Sigurdrifa, Valkyriæ officium injuste administrans, illi victoriam præbuit. In hujus facti vindictam Othinus eam spina vel acu soporifera *) percussit, victoriam militarem ipsi porro denegans & decernens simul ut nuptum daretur; amazo hoc audito voto se obstrinxit, cum nemine, qvi metuere possit, nuptias inire (194). Seqvitur metricum Sigurdi & Sigurdrifæ colloqvium.

Potionem magicam vel medicatam & incantationibus consecratam amazo heroi primum offert (V.) ipsum Runas (characteres sive sermones) varias docere pergens. Ait nempe *victoriales* in armis incidendas (VI.) *potionales* et *amatorias* simul in cornu (poculo) et diversis manuum partibus (VII.) Docet consecrationem poculi & allii in istud immissionem, veneni noxias vires vincere (VIII.) Dicit *characteres auxiliares* (puerperis ac earum partui) volis (manus) incidendas **) & in ligamentorum modum articulis annectendas sub Nornarum vel Dearum invocatione (IX.) ***); *fluctuales* navibus & remis incidendas aut inurendas (X.); — *ramales* (*membrales* vel *glutinantes*) in arborum (qvæ ortum versum inclinant) cortici et germini (XI.) *Causales* vel *oratorias* in foro volvendas & commutandas (XII.) *Cordiales* sive *ingeniosas* Hroptus sive Othinus (in principio rerum) constituit, incidit (formavit) et meditatus est e liqvore qvi stillaverat e capite *Heiddropneris* (stillantis ex alto) & *Hoddropneris* (stillantis e circulo, sive orbi (XIII.) ****). Describitur porro

*) Cfr. *Hrafnagaldur* str. XIII. Spina illa soporifera a doctiss. *von der Hagen* merito comparatur cum Hermetis simili virga. Cfr. Odyss. Libr. 24. in initio.

**) De Pictorum gentis (e Scandinavia in Caledoniam emigratæ) simili ac superstitioso more plura scripsi in dissertatione de illius populi & ejus nominis origine (in scriptis soc. lit. Scand. nuper impresso volumine). Invaluit etiam consvetudo talis inter Indos, Persas, Arabes & plures veteris Caucasi gentes, ut cæteras taceam.

***) Notissima sunt veterum Hebræorum, Persarum, Græcorum, Romanorum &c. phylacteria & ligaturæ literatæ qvorum talem superstitionem orbi boreali olim communem fuisse hic etiam discimus. Apud Indos, Persas, Mongolos &c. et partim apud vulgum Europæ borealis (forte etiam totius) adhuc existunt. Cfr. Obs. nostram ad str. XIII. infra.

****) Hæc nomina Ymero illi, chaotico giganti, & fabulæ mythicæ de Othino ipsius caput abscindente ac cælum ex eo fabricante optime conveniunt. Describitur Othinus cælum & terram ac universas res creans & constituens qvasi *Ideas* illas meditans & miscens qvæ Runis i. e. verbis & characteribus a poëtis, pictoribus & scribis jam exprimuntur. Qvod Ymer autem ori-

porro Deus galeâ & nudo gladio armatus in montis (cælestis) fastigio stans Mimeris capiti, veras litteras & sermones indicanti, auscultans (XIV.) ita qvidem, ut sculptæ forent in clypeo fulgentis numinis (solis nempe); in aure & ungula solarium eqvorum (i. e. solis ortu & occasu); in rotâ sive orbe gyratili currus Othini sive Urani borealis, ejus vinculis & eqvi (Sleipneris) habenis (forte nubibus) *) (XV). Pergit virgo characteres mysticos, (rectius forte ideas) in terris & terrestribus rebus repræsentatos **) enumerando, nimirum in membris defensoriis avium & ferarum (XVI. lin. 1. 3. 4. 5. XVII. l. 8.) pectore eqvi (XVII. 6.) armis (XVII. 5.) parcæ sive lucinæ *ungve* (XVII. 7.) *auspiciii* sive *amuletis* hominum (XVII. 2.) lingva Bragii Dei vel etiam humani poëtæ aut rhetoris (XVI. 2.) *volâ* & vestigio medici sive opitulatoris (XVI. 7. 8.) *vino* & herbarum *succo* (XVII. 3.) jucunda qviete sive consessu (XVII. 4.) in *vitro* & *auro* (XVII. 1.) in *pontis sive viæ stratæ extremo* (XVI. 6.

Mox

originitus idem fuerit cum Snorronis *Mimero* (in *Ynglingasaga*) cujus caput abscissum Othino res futurat præsagiebat, indubium opinor. Cfr. fabulas Chaldæorum de Omorcæ abscisso capite, in cælum mutato, & Indorum plures similes qvibus hic non locus est. Eodem modo qvam atavi nostri de Runis Tibetani adhuc judicant de literarum origine. Sic de iis celebr. Georgius refert: "Qvemadmodum defluunt radii a natura solis, sic litteras ab ipsa dei substantia de-"fluxisse concipiunt." Non igitur mirum qvod et orientis & occidentis Bodaistæ Runis vel litteris miraculosas vires adscripserint; cfr. *Bergmann Wanderungen unter den Kalmukken*, III. 194.

*) Lego *Sleipnis taumam* (non autem *tavunom*) seqvens var. Vols. S. l. c. Othini eqvus mythicus Sleipner aëra vel ventum poëtis veterrimis denotat, qvod alibi demonstrandum est. Sic *Sleipneris habenas* nubes vel talia meteora denotare puto, e qvibus prisci ut hodierni ruricolæ ac nautæ tempestatis futurum statum præsagiebant.

**) Variæ figuræ in variis naturalibus rebus e. gr. lineæ volæ chiromanticæ, ungvium albæ nubeculæ, aqvæ vel liqvorum bullæ & spuma &c. &c. qvæ hic enumerare tædet; sagis & magis omnis ævi res futuras & occultas indagabant. Alios superstitiosos lapidum qvorundam characteres, natura formati juvant, alios autem artificiosi sed magici in auro, vitro, amuletis, &c. &c. De Runis ad extremum pontis cfr. numerosos illos lapides, qvi, iis literis signati, adhuc veteris boreæ veros *pontifices* laudant.

Mox dicitur qvod omnes hæc Runæ (characteres vel ideæ) rebus incisæ sive inditæ, abrasæ vel ablatæ ac denuo sacro medo (poesi *) admistæ, amplissime dilatatæ fuerint. Inveniuntur sic apud Asas (Deos æthereos) Alfos (genios lucis vel etiam tenebrarum) Vanos (deos aerios) & apud homines ipsos (XVIII.) ac appellantur qvidem litteræ, sermones aut scientiæ *librariæ* (sive etiam *pictorum* vel acupictorum) *potionales* (carmina forte) & *potentes* (incantationes vel magicæ delineationes) (XIX).

Jam Brynhilda, se res adversas Sigurdo futuras scire inquens, ei optionem facit, an plura dicere pergat (XX.) cui heros consentiens respondet (XXI). Amica virginis consilia subseqvuntur, qvibus ea præcipit:

1) Bonam & clementem propinqvorum tractationem, qvæ etiam defunctis prodest (XXII).

2) Jurisjurandi piam servationem (XXIII.)

3) Jurgia cum stultis fugienda (XXIV.) sed mollitiei aut timoris opprobria cæde delenda (XXV.) **).

4) Hospitium apud veneficam fugiendum — sed oculis assiduo utendum ne sagæ, viis adsidentes, visu ferrum & animos obtundant (XXVI-VII.) ***).

5) Amores repentinos alienarum fæminarum, qvamvis pulchræ & ornatæ sint, caute vitandos (XXVIII.)

6) Rixas ebrio fugiendas — cum jurgia & vina nimia multifarias calamitates produxerint (XXIX-XXX.)

7) Melius

*) Poësis ipsa *runis ingeniosis* (imaginariis) sive *cordialibus* efficitur; vates sonis depingit ideas, res coelestes & terrestres repræsentantes. Huc etiam referendum mirabile scriptoriæ artis inventum, cujus ope ideæ characteribus exprimuntur vel significantur. Nostro sublimiter canenti Dei *poesis* (ποιησις) est creatio rerum, vatis autem humani creationis verbis composita imitatio ac universi simul fida repræsentatio.

**) Hæc stropha invenitur etiam in carmine eddico *Hávamál* (sectione ejus *Lodfafnismál*) — secundum qvosdam codices.

***) En iterum veterrimam orientalium de noxio visu superstitionem in orbi boreali. Occurrunt multa ejus exempla in antiqvis Islandorum historiis. Valet etiam (uti hodiedum in Hibernia, Dania & Germania) apud Turcas, Arabes & Persas. Annotatu præcipue dignæ sunt preces Zendavestæ ad Homum numen, in epitome Kleukeri T. I. p. 95.) qvod oranti contigerit *lupum & qvicqvid malum ens prius videre*, nam locus hisce nostrum eddicum (XXVII. lin. 1.) optime illustrat cum vox *forniósn* speculationem aliis prævenientem significet.

7) Melius esse prælio perire qvam incendio (XXXI).

8) Vir nec virginem nec alterius uxorem pelliciat (XXXII).

9) Cura defunctorum præscribitur; cadavera comata manibus ac capite lota tumulo & cistæ (lapideæ) inferantur & salvi dormire jubeantur *) (XXXIII-IV.)

10) Puero, cujus parens aut frater percussus fuit, occisor nunqvam fidere debet (XXXV-VI). Exclamatio de raritudine principis qvi & armis & sapientia valeat (XXXVI).

11) Prudentia generalis recommendatur — sed innuit fæmina tandem se dira herois fortunæ obstacula prævidere (XXXVII).

VIII. SIGURDAR QVIDA IN ÞRIDIA (SIII).

(CARMEN MEA SENTENTIA ELEGANS AC PERANTIQVUM, NULLA PROSA INTERMIXTUM).

Sigurdus Volsungus Giukii ædes petens cum ejus duobus filiis pacta jurata init (str. I.) — qvi cum eo conversantes sororem suam juvenem, Gudrunam nempe, cum ingentibus thesauris offerunt (II). — Sigurdus iis comitibus, propriam amicam, Brynhildam, ambitum it (III). Concubat virgini, nudo gladio ab eo separatæ, & ipsam deinde Giukiano tradit intactam & innocentem, (IV-V.) sed pietas fæminæ diro parcarum decreto tollitur (VI.) **).

Postea Brynhilda, (Gunnari nupta) fictitii sponsi fraudibus detectis, ipsius (Sigurdi) uxori (Gudrunæ) invidens, suum infortunium lamentat & ultione solatium

acqvirere

---

*) Cfr. Gloss. voce *Kiste*. Lappones Norvegici adhuc capulis lapideis utuntur. Cfr. Obs. nostram ad AM. CI. infra. Orationes super funus defuncti inter Scandos gentiles commemorantur in Snorronis *Saga Hákonar goda* Cap. 32. *S. Ol. Tr.* (*Skalholt.*) p. 28. Funebres orationes Græcis & Romanis usitabantur; notissimæ alias sunt formulæ horum exeqviales *Salve* & *Vale* (Græcis verisimiliter χαιρε). Cfr. hæc Admeti (de mortua uxore) apud Euripidem (in Alceste): Ὑμεις δε την θανουσαν, ως νομιζεται, προσειπατ' εξιουσαν υσταθην οδον. Vid. porro *Meiners krit. Gesch. aller Relig. II.* 708. &c. ubi mos talis apud orientales & vere barbaros qvosdam populos demonstratur. Reliqviæ ejus videntur remanere apud plebem Norvegicam, in actione vel ceremonia vulgo vocata *at hilse for Liget* (funus salutare vel ei valedicere) qvæ in medio domus ostio, cum funus effertur, perfici solet, non tamen a sacerdote, sed plebejo qvodam, qvi disertus orator habetur (*Wille Beskrivelse over Sillejord.* *Khavn.* 1786. 8. pag. 263).

**) Duo versus — „Gengo — urdir„ potius strophæ V. annumerari debent.

acqvirere decernit (VI-IX). Gunnarem deinde maritum ad (soceri ejus) Sigurdi & ipsius filii infantis cædem exhortans, ei alias divortium & regni amissionem comminatur (X-XII). Gunnar moestus & ad eam rem invitus, propositum diu meditatur & ei tandem secum consentit, Hognio in consilium vocato (XIII-XIV). Proponit fratri Rhenani auri dolosam acqvisitionem (et Sigurdi, ejus possessoris cædem) (XV-XVI). Hognius id recusat ob pacta inita, Sigurdi auxiliarem potentiam & egregiam affinitatem (XVII-XVIII). Proxima stropha (XIX.) (me judice) Gunnari est adscribenda. Hic Brynhildæ cedendum indicatur, & monstrantur simul fidei fallendæ ambages, delegatio nempe fratris juvenis, Guttormi, ad soceri trucidationem. Facinus hocce (nocte peractum) & percussoris cædes describuntur (XX-XXI). Uxor Sigurdi evigilat in ipsius cruore natans (XXII). Heros se elevans uxorem consolatur fratrum superstitum vitâ (XXIII.) sed de futura cæde filioli, aufugere neqvientis, qveritur (XXIV). Eum præstantissimum Gudrunæ gnatorum dicit & Brynhildam, (a se deceptam) auctorem necis suæ accusat, sed suam erga Gunnarem innocentiam proclamat (XXV-VI).

Rege exspirante vidua præ luctu brachia vehementer jactat (XXVII.) sed Brynhilda, his lætata, tandem ridet (XXVIII.) Gunnar iratus hunc risum ei mortem portendere dicit & istam qvidem dignam Atlii fratris cruenta cæde ante ejus oculos patranda (XXXIX-XXX). Subseqvitur responsum Brynhildæ, qvo inprimis Atlium Giukungis superstitem et eorum percussorem evasurum vaticinatur (XXXI). Objicit iis denuo criminosum procatum, cum ipsa felix puellarem ætatem transigeret (XXXII.) maritum neminem optans. Tunc tres illi reges (Sigurdus, Gunnar & Hognius) eam ambire venerunt (XXXIII). Regi, Granio vecto (Sigurdo), iis (præstantiâ) absimilem perhibet (XXXIV.) cum Atlius sibi minatus fuisset omnium opum amissionem, ne se nuptum dari sineret (XXXV). Post hæsitationem aliqvam se toto animo Sigurdo soli dedidisse refert (XXXVI-VII.) & se indicat, sine ulteriori connubio (violenter) morituram *) non sine suarum calamitatum ultione (XXXVIII).

Gun-

*) Brynhilda se cum Sigurdo legale matrimonium iniisse hic & sæpius (e. gr. str. LXIII.) innuit, cum Gunnar, qvi vulgo ejus maritus putabatur, eam tantum illius ope deceperit. Dicit se igitur

Gunnar & ejus domestici Brynhildam jam a suicidio proposito retinere frustra conantur; (XXXIX-XL) ille Hognium et ejus famulos in subsidium compellat (XLI.) sed hic id denegat, reginæ ob ejus infortunia & crimina mortem sane optandam dicens (XLII-III).

Brynhilda interea cimelia & ornamenta colligit, opes suas, famulas & servas cunctas perlustrans (XLIV). Auream deinde loricam induit & gladio se perfodiens in pulvinar reclinatur, varia mente volvens (XLV). Advocat postea omnis auri & aliorum donorum cupidos, offerens cuiqve (famulæ) jocalium auratum & splendidum lecti apparatum (XLVI). Auscultantes omnes (post brevem meditationem) una

---

igitur (veterrimo more) ipsum defunctum, tanqvam ejus legitimam viduam, per mortem & flammas, honeste comitaturam fore. — Consvetudinem istam observavimus inter antiqvissimas cognatas gentes. Sic Thracum Getarum uxores Solinus narrat defunctorum rogis insilire solitas; Pomponius Mela (II, 2.) ita etiam de iis: "Ne fœminis qvidem segnis est animus super "mortuorum virorum corpora interfici, simulqve sepeliri votum eximium habent. Et qvia "plures simul singulis nuptæ sunt, cujus id sit decus apud judicaturos magno certamine affec"tant. Moribus datur, estqve maxime lætum, cum in hoc contenditur, vincere." De veterrimorum Indorum eadem consvetudine vide Valerium Maximum II, 6, qvæ etiam præsenti ævo omnino immutata apud eorum posteros conservatur. Eadem narrat Moses Chorenensis, Artasis exeqvias referens, de Armenis antiqvissimis. *Massudi* Arabs, in descriptione caucasiarum regionum circa annum Chr. 943. concinnata & a Klaprothio germanice edita narrat Slavos & Russos gentiles viduas (et lubentes qvidem) animalia, opes & ornamenta cum defunctis cremasse. Consentit illi alter Arabum geographus, *Abdallah Jacuti* (in lexico geographico) cujus pretiosissimas de Russorum ethnicorum moribus relationes doctissimus noster Rasmussenius in danicam lingvam transtulit (in ejus disqvisitione de Arabum & Persarum medii ævi cognitione Russiæ & Scandinaviæ & mercatura illarum gentium, Havn. 1814. 8). Apud Lithuanos (& Lettos vel Livones) uxor defuncti carissima in eodem rogo flammis solito consumebatur (vid. *Brohm Gesch. von Pohlen und Lithauen*, Leips. 1810-11. 1 Th. p. 242. & *Merkel Vorzeit Lieflands* 1807. I, 127). Legimus in epist. S. Bonifacii XIX. Ao. 745. "Laudabilis mulier "inter Vinedos esse judicatur, qvæ propria manu sibi mortem intulit, ut in una strue pariter "ardeat cum viro suo." (Cfr. porro de hocce omnium Slavonicarum gentium more *Allgem. Weltgeschichte* T. 51. pag. 227). Suicidium viduarum fuit lege præscriptum apud Herulos, scandogothicam gentem (teste Procopio de B. G. Lib. 2.) & simili jure (Oddo Monacho in hist. Ol. Trygvini secundum qvorundam traditiones referente) inhumatio earum cum mariti funere extitit in Svecia circa tempora introducti Christianismi. Plura viduarum vel sponsarum nobilium suicidia post mortuos heros memorantur a Saxone (Gunhildæ nempe Lib. I. & Signæ Lib. VII). Cfr. S. Thorl. de matrim. bor. p. 121. sq.

una responderunt, se (donis oblatis) egere, sed victuras tamen porro esse & honestis officiis operam suam navaturas (XLVII) *). Regina rèponit se qvidem nolle, qvod ullus homo invitus et inexorabilis ob ejus causam vitam perderet **) sed certum tamen esse, qvod minores opes cum iis forent cremandæ, cum aliqvando posterius, ad eam visendam, mundo discessuræ essent (XLVIII-IX).

Gunnarem deinde alloqvitur regina & suam propinqvam mortem sed Giukungorum felicitatem non tamen adeo securam fore prædicit (L.) Vaticinatur porro de reconciliatione eorum cum sorore Gudruna; partu infantis Sigurdi posthumi, puellæ pulcherrimæ Svanhildæ; (LIII.) matrimonio Gudrunæ & Atlii fratris sui, ipsa partim invitâ (LIII). Declamat regina Giukungorum acerbas fraudes, sua continua infortunia incusans (LIV). Continuat porro præsagia de nova sed frustranea Gunnaris circa Oddrunam, Atlii sororem, procatione & eorum clandestinis amoribus (LV); de Atlii insidiis adversus Gunnarem, hujus interitu & Atlii ipsius paulo posteriori (LVI). Gudrunam qvidem eum in lectu trucidaturam prædicit, sed qvod illi decentius fuerit primum maritum (Sigurdum) defunctum comitari, si bonorum consilia & suum (Brynhildæ) exemplum seqvi vellet (LVII); Vaticinari pergit de fluctibus Gudrunam ad Jonacerum Regem vecturis, & de hujus filiorum dubiis consiliis ac fatis (LVIII); de Svanhildæ exotico matrimonio, ejus crudeli interitu, & totius

*) Brynhilda famulas donis oblatis pellicere conatur ad suicidium voluntarium, secundum gentilium borealium (uti etiam Thracum, Græcorum, Gallorum, Germanorum, Slavorum, Lettorum, Scytharum, Indorum & plurium) superstitiones: qvod res & opes cum defunctis crematæ in altera vita renovatæ eos juvarent, & qvod simul maritus & uxor, amici & famuli, ejusdem rogi consortes, sortem deinde priorem regenerati recuperarent. De Scandinavorum tali superstitione vid. *Hkr. Yngl.* S. Cap. X. "Persvasum erat illis (Asis Othinianis) qvo altius "ascendebat fumus (pyræ) eo splendidiorem in coelis (inter divos) futuram ejus conditionem, "cujus erat rogus, tantoqve eum ditiorem fore, qvo plures cum eo cremarentur divitiæ." Convenit ei Saxo (H. D. Lib. VIII.) Haraldi Hildetanni exeqvias describens. Cfr. obs. n. ad LXV. i.

**) Eodem modo viduæ & earum ancillæ hodie dum apud Indos cremantur in rogo heri, sed nunqvam omnino coactæ vel invitæ, qvod contra leges foret. Earum tamen sors, qvæ morem eum religiosum seqvi nolunt, tam inter vivos misera & contemta evadit, ut pleræqve honestam & (ut putant) beatissimam mortem tali vitæ præferant. De Russorum sive Slavorum eadem consvetudine vid. Obs. nostram ad str. LXV. infra.

& totius in ipsa Sigurdi prolis vel prosapiæ abolitione Gudruna tantum misera superstite (LIX) *).

Brynhilda tandem maritum rogat sibi, Sigurdo & omnibus una cum eo extinctis struere in campo rogum funeralem, arcis vel munimenti forma præditum, velis, scutis, & ornatissimis stragulis circumdandum (LX. LXI). Sigurdum ad suum latus ibi ponendum petit, sed ab altero ejus suos famulos, torqvibus decoros, duos autem (eorum) ac duos accipitros ad principum caput, ut omnia æqve partiantur (LXII). Gladius nudus inter regem ac reginam jaceat, in eundem modum ut olim fuerat, cum conjuges appellabantur (LXIII). His ita dispositis & tali comitatu heroa seqvente aulæ (Valhallæ) splendidas fores ejus calcibus allisuras non timet Brynhilda (cum famuli subseqventes eas rite claudere possent). Processionem ipsorum splendidam & numerosam regina ulterius describit (LXIV.) & regem comitari dicit servas qvinqve, famulos octo natalibus generosos & mancipium ipsius Brynhildæ coalumnum **) (LXV). Concludit sermonem heroina ob vocis defectum & vulne-

*) Legitur in nullo veteri carmine, nobis relicto, qvod Brynhilda filiam (Aslaugam) e Sigurdo conceperit, uti *Volsungasaga* &, plures recentiorum historiæ perhibent. Possibile tamen est qvod varians hæcce traditio cantilena aliqva jam deperdita olim celebrata fuerit. Suspicor autem qvod poëtæ nostrates aliqvanto recentiores hujus fictionis auctores vel amplificatores fuerint, ad nectendum directum inter Scandinaviæ & Germaniæ celeberrimos reges ac heroes (Sigurdum & Ragnarem) gloriosæ cognationis vinculum. Sic *Volsungasaga* Cap. 50. (MS.) suspecte satis, narrat Heimerum, Brynhildæ & deinde Aslaugæ nutritium, cum hâc reginæ & Sigurdi trienni puella, citharæ inclusa, in hasce terras boreales (*hingat i Nordvrlönd*) aufugisse & in villula qvadam Norvegiæ trucidatum fuisse — et qvod Aslauga ibi sub Krakæ nomine educata, deinde Ragnaris, celeberrimi illius Danorum Regis, conjunx evasisset — sed docet nos ipsa Ragnaris historia traditionem illam Krakæ sive Aslaugæ ipsius propriæ tantum narrationi deberi, qvæ etiam ab ea, ad repellendam plebejæ originis accusationem, excogitata fuit.

**) De consvetudine hac funera cum pretiosis rebus, utensilibus &c. cremare vid. Obss. nostras in hocce conspectu ad carminis nostri str. XXXVII. & XLVII. Hæc porro addere liceat, præcipue qvoad famulos & amicos optimos defuncti qvi unacum eo cremabantur & sepeliebantur. Similis mos erat Græcis, Getis thracicis, Scythis, Indis, Armenis, Hunnis Epthalicis (et partim etiam famosissimis illis Europæis) Slavis, Livonibus &c. Mongoli (Marci Poli temporibus, sec. 13) famulos, vestes, res pretiosas cum defunctis cremabant, sed ex omni vel maxima parte *in effigie picta* (cum antiqviore ævo illæ res & personæ ipsæ incendio consum-

mata

vulnerum tumorem, vera tantum se protulisse & mox ita morituram affirmans (LXVI.) *)

IX.

---

matæ fuissent) & sic in altera vita revera restaurari credebantur. Ea fides antiqvissimis gentibus fuit de omnibus rebus cum defuncto crematis; sic e. gr. Græcis (Periandri Corinthii tempore, de qvo Herod. V. 92). Cfr. Euripid. in Rheso. Act. V. Lucian. in Philopseud. & Virg. Æneid. VI. (de pretiosis vestibus &c.) Homerum de captivis juvenibus, eqvis & canibus cum Patroclo crematis (Il. Lib. 23.) de Elpenoris armis (Odyss. Lib. 12.) — ut cætera taceam; similia refert Herodotus de Scythis (Melpom. Cap. 71.) & Cæsar de Gallis (B. G. VI. 19). Hujus verba nostrum poëtam partim illustrare videntur: "Funera sunt "pro sumtu Gallorum magnifica & sumtuosa, omniaqve, qvæ vivis cordi fuisse arbitrantur, "in ignem inferuntur, etiam animalia, ac paulo supra hanc memoriam servi & clientes, "qvos ab iis dilectos fuisse constabat, justis funebribus confectis, una cremabantur." Ut orientem versus revertamur, annotamus (e Brohmio l. c. pag. 242.) exeqvias Svintorogi Lithuanorum gentilium principis, cujus funus, "solenniter crematum fuit cum *famulis* "*amicissimis*, *armis*, *accipitribus*, canibus & optimis eqvis p. p. qvæ omnia in superorum "regione restaurari putabant." Sic etiam Merkel de Livonibus (l. c. p. 129.), qvod cum armis utensilibus, uxore & (si princeps foret) consiliario carissimo, ut et optimo eqvo & cane cremati fuerint, poetis canentibus, qvod splendidum defunctorum eqvitatum coelum, arcus cernere possent. (Cfr. GH. XVII. cum nostra obs. ad hunc locum). Exeqviæ tales inter Russos (Gothis mixtos) amplissime describuntur secundum oculati testis relationem a laudato *Addallah Jacuti* (l. c. Rasmusenio nostro interprete). Multæ circumstantiæ ibi memoratæ nostro carmini mire respondent. Liceat aliqvot earum huc adferre. "Demortuo ali-"qvo eorum principe qværunt cognati ejus *mulieres* & *familiares*, an aliqvis eorum cum illo "mori vellet; (XLVI-VIII. it. LVII.) solet annuere una & necessarie qvidem, si perpetuum "luctum metuat (nam hæc superstitem certa sors manebit). Cum igitur princeps aliqvis "eorum moreretur, interrogabant puellas ejus qvænam cum eo mori vellent. Affirmabat "una & ideo optime habebatur per aliqvot (decem) dies, potu & cantu delectata." [Hinc forte elucidantur optime obscura illa nostri verba str. XLVII. *ærnar soltnar* ɔ: nimis famelicæ vel langvidæ, nempe a perpetuo luctu, & dicta Brynhildæ str. (XLIX.) famulis inhonestam vitam & mortem minantia]. "Deinde mulier ista solenniter cremabatur cum funere "heri in *navigio* (Scandico certe more) super qvatuor columnas ligneas elato & *tabernaculo*, "tecto." [Cfr. LX. LXI. it. HB. pag. 258. ubi *navigium* istud tanqvam Brynhildæ *vehiculum*, *rheda* sive *currus*, pretiosis textilibus circundatum describitur. Saxonis relatio (Lib. VIII.) de exeqviis Haraldi Hildetanni innuit eum crematum fuisse cum *curru* & simul cum splendido

*) Crematio Sigurdi & Brynhildæ refertur in *Vols. S.* Cap. 39. cujus auctor carmen nostrum e maxima parte seqvitur, sed qvædam perverse intellexit. Cfr. etiam N. *Gests* þ. l. c. p. 142 & sq. ubi qvædam strophæ, e carmine HB. excerptæ sunt.

IX. BROT AF ANNARI BRYNHILDAR QVIDO (BII).

(SUNT IN MEMBRANACEO CODICE OCTO PURA FOLIA, QVIBUS, INTER ALIA, PRIMA ET JAM DESIDERATA HUJUS ODÆ PARS OLIM INSCRIBENDA FUERAT).

Dimidia prima stropha (manca saltem) continet Gunnaris (verisimiliter) ad Brynhildam in Sigurdi vitam insidias molientem, de herois culpa qvæstionem (I). Heroina ejus perjuriam in causa esse reponit (II). Hognius diram Brynhildæ machinationem ejus tantum invidiæ & malevolentiæ adscribit (III). — — —

Seqvitur metrica relatio de Guttormo serpentina & lupina carne cibato, ad animos ei in cædem parandos (IV.) — — —

[Hic iterum ampla lacuna existere videtur, cum interfectio Sigurdi nullo verbo describatur, sed cernamus mox viduam ejus eum ex itinere reventurum expectare].

Gudruna fratres suos eqvis vectos advenire cernit & suspicans igitur de Sigurdi mansione qværit (V). Hognius reponit ipsum eorum gladio dissectum jacere, griseo eqvo super caput ejus nutante (VI). Brynhilda (simulans) iis armorum & regionum acqvisitionem gratulatur, sed Sigurdum dicit omnium potitum fuisse, si paullo diutius vixisset (VII). Fratres reponunt id indignum (sive noxium) fore qvod

---

dido *navigio*, cfr. *Hkr. Yngl. S.* Cap. 27]. "Cadaver principis telâ auro intertexta vestitum "fuit & in ceterum pretiosissime ornatum & armis ejus omnibus cinctum. Mactatis prius "cane, eqvis duobus, gallo & gallina (loco accipitrum nostratis str. LXII.) mulier illa ul"timo in tabernaculo trucidabatur (vel se ipsam interfecit), qvo facto cremia navigio sub"structa, cum eo, tabernaculo & tota illa structura incendebantur & flammis subito con"summabantur.". Cæteris, qvamvis sane notatu dignissima sint, non erit hic locus. — Moses Chorenensis, Artasis Armenii regis exeqvias describens, refert carissimas ejus uxores ac concubinas & fidissimos simul famulos, eum in morte comitatos, se ipsos ad ejus sepulchralem tumulum occidisse; aurea erant funebria feretra, solia ac lecti ex bysso atqve involucrum cadaveris; in capite diadema ex auro textum atqve aurea arma ante posita p. p. Indorum p. p. similes ritus, hodiedum exercitos, hic amplius demonstrare nimis prolixum foret. Annoto solummodo, qvod ephemerides nostræ nuperrime retulerint, funus Indorum cujusdam Regis, circa initium hujus anni (1817) una cum *uxore* carissima, *alia* qvadam concubina, & *qvinqve famulis muliebribus*, omnibus sponte mortem obeuntibus, solenniter in eodem rogo crematum esse, qvi casus & feminarum numerus Sigurdi flammeis exeqviis ad ungvem convenit (str. LXV).

qvod Giukii hæreditate & Gothorum populo potiretur cum qvinqve belli cupidos filios progenuissit *) (VIII). Brynhilda iterum fratribus cachinnans congratulatur (IX). Gudruna eam jam interpellens Gunnari, ejus percussori, mala vovet & ultionem minatur (X).

Brevis episode narrat corvum arbori insidentem (loco à Rheni meridie sito) ad cadaver Sigurdi nuper cæsi, percussoribus cruentam perjuriorum pænam, ab Atlio perficiendam, vaticinatum fuisse (XI). Pergit relatio circa coenam lautam & lætam, vesperâ fratrum adventitia celebratam (XII.) sed Gunnarem in cubili omnibus diutius vigilantem & anxie secum meditantem significationem colloqvii, qvod corvus et aqvila contendentes inter se egerant dum fratres domum petiere (XIII) **).

Revertitur poëta ad Brynhildam, ante diem evigilatam moestamqve, ambigue exclamantem & qverentem (XIV). Silebant omnes auscultatores mirantes foeminam flentem jam de iis perpetratis loqvi, qvæ adpetenter olim poposcerat (XV). Enarrat Brynhilda somnia propria de frigido suo lectu & domicilio sed Gunnaris tristi captivitate & præsagit perjuræ Niflungorum familiæ ruinam (XVI). Objicit porro marito solennia olim cum Sigurdo inita pacta, sangvine mutuo vestigiis immisso ***), qvæ ab hoc servata promissa, ille pessime ruperit (XVII). Demonstrat porro fidei Sigurdi erga Gunnarem luculentum exemplum, in celebri illa gladii in connubiali thoro depositione (XVIII-IX).

Hic desinunt elegantia odæ hujus fragmenta, capite & calce manca — sed addit collector commenta sua: qvod hæc de Sigurdi cæde relatio eo inclineret, ut illa sub dio perfecta fuerit, annotatis tamen aliorum narrationibus de eo intus in cubili

*) Innuunt Giukungi cædem Sigurdi iis evasisse necessariam ne ejus numerosi & bellicosi filii ipsos & eorum virilem prosapiam aboluissent.

**) Hic & alibi in odis nostris commemoratur diligens auspiciorum & auguriorum observatio inter populos Europæ boreales, meridionalium non minor. Cfr. Tac. Germ. Cap. 10 & Obs. nostram ad H. II. str. V VI.

***) Sic etiam apud auctores classicos (Herodotum IV. 9. I. 74. Melam II. 1. Tacitum Ann. XII. 8. pl.) legimus Scythas, Medos, Lydos, Armenos & Iberos (caucasios) foedera simili modo cruentis ceremoniis iniisse, qvi etiam mos inter Arabes & Romanos ethnicos invaluit. De borealibus ipsis vid. obs. interpretum ad hunc locum ac Sax. H. D. Lib. I. (cum Obs. Steph.) (pag. 254.) & de Indis recentioribus *Meiners crit. Gesch. aller Religionen* II. 290.

cubili dormiente occiso, sed qvod Teutones scenam ponerent in sylvâ, et *carmen vetustius Gudrunianum* in eqvitatione ad conventum forensem — omnes eo momento consonas, qvod heros per fidem deceptus atqve jacens & imparatus armis occubuisset (256) *).

X. HELREID BRYNHILDAR BUDLADÓTTUR (HB).

Prologus prosaicus carminis jam deperditi primorum versuum contenta secutus fuisse videtur; refert autem Sigurdi & Brynhildæ funera duabus pyris crematа fuisse & eam qvidem in rheda **) pretiosissimis textilibus instrata ***). Heroina sic ad inferos vecta Oreadis cujusdam septam aream transit, sed ab ea alloqvio impeditur (258-59).

Orditur fragmentum oreadis inhibitione, qvâ simul Reginæ objiciuntur alieni mariti ambitus, vita vagabunda & viri trucidatio (I. II). Brynhilda reponens militarem suam vitam excusat & se illa longe nobiliorem jactat (III). Oreas denuo Reginæ opprobrio vertit sæva ejus infortunia atqve Giukungorum & eorum domus eversionem (IV). Brynhilda contra referre constituit horum erga se perjuria & sponsi privationem (V). Commemorat (Valkyriacas) induvias suas ac septem sororum a Rege sub arbore depositas — & se duodecim annos natam juveni illi desponisse

*) Vide porro observationem nostram in Ind. nom. pr. ad vocem *Sigvrdr* (pag. 890).

**) Nostri *reid* respondet latino *rheda*, qvam vocem Romani a Gallis mutuati sunt; est alias antiqvissima & sanscredamico sermoni communis, ut è glossario apparebit. Describitur sic (sec. 6.) a Venantio Fortunato (III. 19.)

Curriculi genus est memorat qvod Gallia rhedam
Molliter incidens orbita sulcat humum,
Exiliens duplici bijugo volat axe citato,
Atqve movet rapidas juncta qvadriga rotas.

En etiam dignum heroinæ vehiculum — Thoro Deo fulminanti alias ab atavis nostris attributum. Cum de Celto-gallico verbo sermo sit, annotari meret, qvod ingens Germanorum multitudo longe ante Francorum adventum, Gallis admixta fuerit, et sic etiam vice versa, per gentium tum freqventes migrationes.

***) Cfr. de omnibus hisce Obs. nostram ad S. III. LXV. ubi etiam hunc locum orientalium scriptorum relationibus de gentilibus septentrionis incolis illustrare conati sumus. Vide porro obs. nostram ad idem carmen str. LXVI.

disse (VI). Pergit narrare qvod in Hlymdalis (vallibus resonantibus) amazo galeata fuerit, ced se ob Valkyriæ officium in Gothica terra (inter Hialmgunnarem & fratrem Audæ) non rite administratum, Othini iram nactam esse (VII). Circumclusit deus illam, in luco, clypeis rubris & candidis, a nullo homine somno excitari jubens, nisi viro timoris omnino experte (VIII). Circa meridionalem hujus ædis partem altam flammam flagrare jussit *), mandans tamen eam eqvo transire virum qvi aurum, (olim) Fafnerianum, Brynhildæ attulerit **) (IX). Danorum heros (Sigurdus) Granio vehebatur ad ædes nutritii Brynhildæ, omnibus ibi præstantior visus (X). Is & virgo per octo ***) noctes caste concubuere (XI.) sed postea Gudruna id Brynhildæ objecit, qvo opprobrio hæc sponsorum fraudulentam permutationem indagabat (XII). Humani generis diuturnas in vivis calamitates implorans se Sigurdo porro cohabituram indicat & oreadem abysso immitti jubet (XIII).

XI.

---

*) Vide observationem nostram ad Ind. n. pr. voce *Hindarfiall*.

**) Hic forte alluditur ad infaustum illum Andvarii annulum, qvem aliæ traditiones europæo simul & orientali more Sigurdum Brynhildæ in concubitus sive sponsaliorum testimonium dedisse referunt. Vide Obs. nostram ad S. I. str. XXIII.

***) Tres autem, secundum alia nostratium carminum loca e. gr. S. I. XLIII. Alludunt forte traditiones hæ ad morem in Scandinavia & Germania veterrimum, jamjam non obsoletum, amasii nempe clandestinam cum sponsa conversationem per noctes aliqvot, qvas *Prövenætter*, *Probenächte*, (ɔ: tentaminum noctes) *Fenstern* &c. vocant, in qvibusdam Daniæ insulis, Jutia meridionali & Holsatiæ parte notissimas; in Sælandia juvenes rustici viduis junioribus per certum tempus cohabitant, qvod vulgo dicunt: *at være paa Pröve* (tentamini subjici). Mares sic interdum a fæminis repudiantur. Conversatio amantium ante nuptias clandestina, in Norvegia, describitur accuratissime a doctissimo *Wille* l. c. p. 254-55. it. 259. ubi simul annotatur vetus superstitio, circa annum 1622 (ut videtur) prævalens *qvod trium noctium concubitus ante nuptias ipsas* conjugum futurum statum felicem redderet (*"at the Folk, som skulde begiffve "sig i det hellige Echteskab, skulle ligge 3 Nætther til sammen, förend de meth huer andre war "tilsammen wiith udi Kirkien, y then Mening at the skulle fanghe god Lycke til theres Fæ eller "andet saadanth*)." Elphinstonio teste præsenti tempore mos similis valet apud Afganos, gentem Persis & Indis vicinam & eorundem sæpius imperium nactam. *Elphinstone Beschreibung von Cabul* &c. (1817.) I. Th. 287.

XI. GUDRUNARQVIDA EN FYRSTA. (GI.)

(CARMEN, INITIO NON QVIDEM, SED CALCE, UT VIDETUR, MANCUM).

Prologus collectoris luctum Gudrunæ ad funus mariti sedentis describit. Annotat in obitu Gudrunam, e qvorundam traditione, aliqvid e corde Fafneris comedisse et ideo vocem avium intellexisse. Addit seqventem odam de eâ concinnatam esse.

Gudruna moestissima, sed tamen taciturna, qvieta, lacrymis abstinens, et ad moriendum parata ad Sigurdi defuncti cadaver considet (I). Nobiles viri agredientes eam frustra consolari conantur (II). Tunc Giaflauga Giukiana se illâ longe infeliciorem exclamat, cum qvinqve maritorum, duarum filiarum & trium sororum jacturam passa, jam sola supersit (III.) — Gudruna isto sermone non commovetur (IV). Tunc Herborga, Hunnicæ terræ regina, asperiores suas esse calamitates profert, maritum nempe & septem filios in acie occisos (V.) sed parentes & qvatuor fratres undis submersos (VI); qveritur porro qvod ipsa eorum exeqvias sola curaverit — omnia hæc unico anno passa, sine ullius hominis solatio (VII.) qvod autem, proximo semestri, bello captiva evaserit & mancipium nobilis dominæ domesticum VIII.) qvæ eam præ zelotypia pessime tractavit (IX). Hæ relationes Gudrunæ luctum non leniunt (X). Gullranda deinde nutricem (Herborgam) arguit inepta juveni viduæ solatia adferre — & ipsa cavet ne funus regis occuleretur (XI.) stragulum cadaveri amovens & genas ejus versans coram Gudrunâ, eam istud osculari jubet (XII). Vidua cruenti funeris horrido aspectu (XIII.) violenter commota (XIV) lacrymas copiosas edit, ut anseres domesticæ luctui ejus adclament (XV). Gullranda sororis suæ & Sigurdi eximios amores exaltat (XVI). Gudruna ejus & suæ ipsius priscam gloriam decantat sed præsentem suam humilitatem lamentat (XVII-XVIII.) & porro carissimi amici damnum, cujus Giukungos fratres incusat (XIX). Pergit eos increpare & Gunnari aurum a Sigurdo possessum, mortem, ob perjuria patrata, allaturum esse vaticinatur (XX). Loqvitur de Sigurdi & Giukungorum circa Brynhildam execrando ambitu (XXI). Brynhilda ipsa, hæc audiens, Gudrunam invectivis sermonibus molestat (XXII). Gullranda contra, Brynhildam graviter incusat & ei silentium imponit (XXIII). Hæc reponens perhibet Atlium fratrem omnium istarum calamitatum primum auctorem esse, postqvam ipsa primum

Sigur-

Sigurdum, auro ornatum, in ejus aula viderat, herois amore capta (XXIV). Brynhilda, irato serpenti a poëta comparata, columnam spumans & visu scintillans amplectitur, cum Sigurdi vulnera conspexit (XXV).

Addit prosa Gudrunam inde per deserta abscessisse in Daniam & ibi apud Thoram Haconis filiam per septem semestria mansisse, Brynhildam autem, servis octo & ancillis qvinqve prius ex ipsius mandato trucidatis, se ipsam gladio perfodisse, uti dictum est in Oda Sigurdi breviori (283-84).

XII. DRÁP NIFLUNGA (DN.)

Relatio hæcce collectoris mere prosaica narrat primum Gunnarem & Hognium thesauros Fafnerianos (post Sigurdi cædem) occupasse. Tunc hostilitas exsitit (orta est) inter Giukungos & Atlium qvi illos mortis Brynhildæ auctores arguebat. Reconciliabantur eo pacto ut Gudrunam Giukianam fratres Atlio in matrimonium darent; hæc autem proposito non consentiit, priusqvam potionem, oblivionem producentem, ab illis (vel matre) oblatam, ebiberat. [Concepit deinde ex Atlio filios Eitillum & Erpum, sed Svanhilda ejus & Sigurdi gnata erat].

Atlius aliqvando Gunnarem & Hognium per legatum Knefrodum (alias Vingium) invitavit. Gudruna fraudes inesse sciens eos runicis litteris admonuit, & Hognio præterea missit annulum, olim Andvarianum, cui lupinos pilos implicuerat. [Gunnar antea frustra ambierat Oddrunam, Atlii sororem sed Glömvaræ postea nupsit. Hognii uxor erat Kostbera & eorum filii Solar, Snævar & Giukius]. Cum Giukungi ad Atlium venerant (capti deinde ab eo & morti destinati) Gudruna filios frustra rogabat: ut illis (a patre vitam orarent *). Cor tunc fuit Hognio exsectum, sed Gunnar in carcerem angvinum conjectus citharæ pulsu **), serpen-

*) Hæc circumstantia nullibi (ni fallor) in eddicis nostris carminibus refertur.

**) Cfr. OG. str. XXVII. Sidonius Apollinaris (qvi Burgundios Chunos, Francos p. p. memorat ut foederatos circa annum 436, & Burgundiones postea ut Attilæ auxiliares copias) — nobis refert qvod Burgundi plectri (citharæ) valde amantes fuissent. Cfr. Ind. nom. pr. v. *Borgundar* & *Gunnar* it. obs. nostram ad AQ. XIX. Rex Vandalorum (africanorum) Gelimer,

serpentes cunctos sopivit, sed vipera qvædam eum ad jecor usqve perfodit *) (p. 286-88).

XIII. GUDRUNAR QVIDA IN ÖNNOR (GII.)

Introductio brevis prosaica, perhibet hanc odam continere qverimonias heroinæ de suis calamitatibus ad Regem Theodoricum **), cum hic apud Atlium vixit & suos omnes comites (bello) amiserat — sed carmen ipsum nihil continet, qvo relatio illa firmari possit, qvapropter eam falsæ recitatorum traditioni, a collectore litteris mandatæ, tantummodo deberi opinor (290).

Orditur regina declamans de jucunda sua juventute (I.) & sponsi Sigurdi præstantia (II); Lamentat fratrum in eum insidias (III.) & narrat Granii eqvi, sine eqvite ad forum sive conventum accursum & suas ad eum sciscitationes (IV. V). Hognius viduæ mariti cædem indicat (VI. VII.) illa isti imprecatur diras (VIII.) qvibus is breviter reponit (IX). Gudruna suas ad Sigurdi cadaver tristes sub dio excubias refert (X. XI). Iter ejus ad Halfi & Thori aulam in Dania & muliebria artificia ibidem exercita (XII-XV). Grimhilda filios compellat ad sorori eorum mariti & gnati compensationem offerendam (XVI.) iis consentientibus (XVII). Illa Legatos comparat (XVIII.) & delegat. Eorum nomina & habitus describuntur (XIX.) sed affabiles sermones & munerum oblationes (XX). Affert Grimhilda filiæ poculum, efficiens oblivionem injuriarium qvibus affecta fuerat ***). Magica hujus potionis con-

mer, è magnificentissimo ad miserrimum statum redactus, citharam pulsans, carmine, a se composito, calamitates suas deploravit.

*) Hoc factum, expressis verbis, in nullo vetustatis superstite carmine commemoratur sed refertur simili modo in Edda Snorroniana ac oda illa apocrypha *Gunnarsslagr* dicta & commemorati simul videtur OG. XXX. ubi Atlii mater in viperam transmutata Gunnarem cordi tenus perfodisse videtur.

**) Theodoricum vel Theudericum illum confudere fabulæ recentiores (in *Vilkina S.* & alibi) cum Theodorico Veronensi, Ostrogothorum celeberrimo Rege. Notum alias est qvod Rex Ostrogothorum Theodemir (*Þiódmarr*, ejusdem notionis qvam *Þiódrekr*) Attilam in ejus militaribus expeditionibus comitari coactus fuerit. Multi Gothicorum populorum principes illo Thiodreci vel Theuderici nomine usi sunt. Vid. *Ind. n. pr. v. Þiódrekr.*

***) A fratribus suis nempe in cæde Sigurdi & itidem a Brynhilda Budliana, cujus fratrem Attilam Grimhilda filiæ maritum destinaverat.

contenta describuntur (XXI. XXIII.) & figuræ in cornu sive poculo sculptæ & pictæ (XXII) *).

Ut obscurissimas qvatuor lineas prætercam, pergit Gudruna narrans de tribus principibus (legatis) & Grimhilda matre (XXIV.) procationem Atlii amplis promissis commendantibus (XXV-VI). Gudruna suas nuptias cum Brynhildæ fratre inhonestas fore reponit (XXVII). Grimhilda ei vindictam machinari prohibet, & mariti ac filii amissionem ei jam restituendam dicit (XXVIII). Gudruna post Sigurdi cruentam mortem lætitiam sibi prohibitam monet (XXIX), sed Grimhilda Atlium contra laudibus exaltat & eum iterum commendat (XXX). Gudruna recusans ipsum Gunnaris & Hognii percussorem fore præsagit (XXXI) & se eum perdituram vovet (XXXII). Grimhilda vaticinio illo contristatur (XXXIII.) pergit tamen, novas largitiones offerens (XXXIV). Gudruna tandem Atlio se despondet, sed invitam se id facere & matrimonium infeliciter evasurum declarat (XXXV). Describitur breviter iter sponsæ & comitum per dies XXI (XXXVI.) & adventus ad arcem (Atlii) (XXXVII).

Jam Gudruna refert, qvod Atlius se (nuper) e somno excitaverit, perhibens se ipsum a Nornis (Parcis l. deis tutelaribus) somniis suscitatum & petens qvod illa hæcce sibi conjiceret (XXXVIII.) **). Seqvitur somniorum variorum descriptio ab Atlio prolata (XXXIX. XLI. III.) & Gudrunæ responsoria explicatio (XL. XLIV) ***).

Ultima

---

*) Potionis contenta ex omnibus naturæ regnis petita videntur, nempe: minerale qvoddam (robur terræ sive saxeti) aqva (marina, ut videtur), herbarum & glandium vel pomorum decocta, liqvor uvæ; fuligo (ignis & aëris foetus) animalium intestina (& forte etiam sangvis). Vid. Gl. sub voc. *Urdarmagn*, *Sónardreyri*, *Innleid*, *Urt* p. p.

**) Diuturniore hujus strophæ meditatione sensus mihi emersit. Verba: *sva* — — — *spá* incl. Atlio sunt adscribenda et sic verbotenus explicanda. "Ita me Nornæ somno suscitant, di-"vinatione ista mihi favente, ... utili, ut pericula imminentia evadere potuero... Gudruna ipsa pergit: *vildi at ek réda* i. e. "is (Atlius voluit (sive rogavit) qvod ego ea (somnia) conjicerem.." (Interpretes verbi *ráda* aliam longe significationem hic adoptarunt). Hæc igitur vocis significatio applicanda est p. 754. (D.) in Gl. v. *ráda*."

***) De vero, ê mea sententiâ, hujus strophæ sensu vid. Gl. sub v. *Hvítíngr*.

Ultima stropha Atlius declarat, qvod post somnia illa nec in lecto cubare nec dormire vellet, & se posthac ita qvoqve acturum (XLV) *).

XIV. GUDRÚNARQVIDA IN ÞRIDIA (GIII.)

Brevis & prosaica hujus odæ introductio textui ipsi bene congruit. Refert autem qvod *Herkia*, Atlii pristina concubina (vel repudiata uxor **) Gudrunam & Theodoricum ob clandestinos amores denunciaverit. Atlium hac causa contristatum (327.) alloqvitur Gudruna (I.) cui is reponit denuntiationem Herkiæ in causa esse (II). Gudruna jurejurando ad (vel per) candidum & sacrum lapidem ***) se purgare vovet (III.) profitens se tamen una vice Theodoricum amplexam esse, cum moesti invicem colloqvia gesserint (IV). Hujus Regis triginta viros, cum qvibus Atlii aulam viserat (bello) jam extinctos esse monet ****) & maritum tamen rogat qvod se circundet suis fidissimis militibus (ad ordaliorum solennem actum rite perficiendum) (V.) accersito Saxone, australium Rege, qvi ferventem cacabum consecrare sciret. — Annotat poëta qvod septies centum hominum in aulam ingrederentur, anteqvam regina manum lebeti immitteret (VI). Declamat regina de injuria ei sic oblata, fratrum suorum absentiam lamentans, cum se jam ipsa a viris purgare cogeretur (VII). Demisit deinde manum ad cacabi fundum & lapillos sustulit — suam coram coetu innocentiam sancte probatam proclamans & omnes invitans ad fervo-

*) Verisimiliter ob metum (a somnio str. XXXIX. relato) ei imbutum, qvod Gudruna ipsum in lecto dormiturum perfodierit. Non tamen diffiteor, qvod hæc (XLV.) stropha ita ambigua sit, qvod interpretum versio, qvibus id potius placet, omnino approbari qveat.

**) De hac sane historica persona, aliqvando una ex Attilæ permultis uxoribus vel concubinis vid. Ind. sub nomine *Herkia*, & de Theodorico sub. nom. *Þiódrekr* & Observ. nostram ad prologum carminis G. II. Addere his liceat qvod in appendici libri *Heldenbuch* appelletur *Herche* vel *Herriche* (l. c. fol. 185). Cfr. Obs. 1 & 2. ad G. II. in initio.

***) Vid. obs. interpretum 9 & 10. ad eundem locum.

****) Aut hæc verba de causis moestitiæ Th. strophæ IV., qvoad sententiæ nexum, adjicienda sunt aut etiam sensus erit: Theodorici triginta viri (milites) omnes jam extincti sunt & me non adjuvare possunt, cinge me tamen tuis viris &c.

fervorem lebetis inspiciendum (VIII.) *). Atlius, illæsas uxoris manus spectans, Herkiam, qvæ eam accusaverat, eidem per leberem ordalio adjudicat (IX). Manus Herkiæ

*) Ordalia hæcce a viro celeberr. Finno Johanneo (hist. eccl. Isl. I, 25) Eddæ nostræ objiciuntur, inter alia, qvæ ex ejus sententia, christianorum morum vestigia produnt. Minime in hac re doctissimo meo propatri assentire qveo. Probarunt alii, præcipue celeberr. *Schröck* (*Christliche Kirchengeschichte* Tom. 23. pag. 237 sq.) ordalia ethnicæ relligionis superstitioni, in christianam traductæ, omnino adscribenda esse. Exercebantur certe a veterrimis Europæ & Asiæ populis. Commemorantur apud *Græcos*, per ignem & ignitas res, a Sophocle, Romanos a Plinio, Indos a Ctesia. Vetus Indorum epos, *Ramajana*, commemorat Sidæ demum purgationem per ordalium ignis, in modum poëtæ nostri. Liceat huc adferre strophæ ejus memorabilis translationem germanicam, qvam amplissimo *Frider. Schlegel* (& libro ejus de philosophia indica) debemus. Metrum indicum in hac translatione redditum est, et stupendam cum veterrimo nostro (*fornyrdalag* dicto, cujus una *staka*, distichon sive stropha, indicæ *fkloka* respondet) similitudinem refert:

Als durch des Feuers	Cum per ignis
Zeugnifs nun kund	Testimonium innotesceret
Ward das Sida	Qvod *Sida* esset
Schuldlos war,	Insons facta,
War erfreut ob der	Lætabatur ob illam
Grofsen That	Magnam actionem
Das Weltall, was da	Universum (et) ejus
Geht und fteht.	Entia cuncta.

Compara hæcce carminis nostri, de Gudruna heroina & ejus marito:

Sé nú feggir	"Videte nunc viri!
Sýkn em ek vorþin	Ego insons facta sum
Heilaglega	Sancte qvidem
Hve fá hver vellr —	Qvamtumvis ferveat lebes.
Hló þá Atla	Tunc risit Atlio
Hugr í brjósti	Animus in pectore
Er hann heilar leit	Ubi illæsas vidit
Hendur Gvdrúnar	Manus Gudrunæ.

Annotare præterea liceat qvod idem ordalii genus (per lebetem ferventem nempe, in Europa etiam vetustissimum) jam apud Indos gentiles usitetur. In templo Ganesæ (in oppido Poduvareiaris) stat cacabus, in qvem butyro fervente repletum, homo accusatus manum immittere cogitur. Si manus ejus hoc experimento non ustuletur, insons existimatur, & vice versa. (*Majer mytholog. Wörterb.* voce *Ganefa*). Butyri loco apud alios Indos fervens oleum adhibetur. Vide de multis aliis in eorum legibus mandatis ordaliis (qvi orbibus diversis

Herkiæ tentamine ustulabantur, qvo facto in palude submersa fuit *), in satisfactionem Gudrunæ (X).

XV. ODDRÚNAR-GRÁTR (OG.)

Brevis introductio prosaica hæcce refert. Borgnya, Heidreci Regis filia e Vilmundo foetum conceperat, sed parire neqviit, anteqvam Oddruna Atlii soror obstetricium ei auxilium adferret. De facto isto hoc carmen (nobis, sine dubio, incolume servatum) concinnatum est (336).

Poëta priscis traditionibus relatum audierat de adventu foeminæ in regionem orientalem, cum nemo (cæterum) viventium Heidreci filiam adjuvare posset (I). Oddruna, Atlii soror, inaudiens graves (parturientis) dolores, ipsa raptim **) eqvum e stabulo eduxit & sellam in eum imposuit (II). Ejus iter & adventus breviter describuntur (III). Seqvuntur duæ ejus, sed laconicæ, de novis in Hunnia rebus qvæstiones ***).

Borgnya respondens Oddrunam suos dolores levare petit (IV). Hæc de probri auctore sciscitatur, cui illa reponens Vilmundum dicit suum amasium clandestinum per qvinqve hyemes fuisse (V). Colloqvio desinente obstetrix considet & incantationibus adhibitis infantes duos, ex Hognii percussore prognatos, in lucem producit (VI. VII). Puerpera obstetrici gratias agens Friggam ac Frejam et plura pro-

diversis uti in nostro carmine memoratur, circumscribuntur) descriptionem authenticam: *On the tryal by Ordeal among the Hindoos by Ali Ibrahim Khan, Chief Magistrate of Benares* (*Asiat. Researches Tom. I.*) Cfr. etiam commentationem: *Zur Geschichte der Ordalien* in celebr. Graeteri scripto period. *Bragur* Vol. 7. Qvod superstitio illa a Gothis, Francis vel aliis barbaris populis ad christianos transiret monstrat Schröckius l. c.

*) De hoc infamium & mollium hominum supplicio apud Germanos vid. Tac. Germ. Cap. 12.

**) Famulis forte ad hoc negotium non utebatur propter festinationem jam adeo necessariam.

***) Sententia earum, mea opinione, fuit & ironice qvidem: Qvæ novitates jam maxime celebrantur? & qvid jam in Hunnia calidissimum? Innuit priore infamem regiæ puellæ lapsum, posteriore autem ejus amorum aut etiam dolorum ingentem fervorem.

propitia numina in ejus auxilium invocat (VIII) *). Oddruna contra ipsam qvidem suo auxilio indignam declarat, se autem jam egisse e voto, cui olim se adstrinxerat, qvod nobilibus puerperis usqveqvaqve opem latura esset (IX). Borgnya se excusat, suam in illam fidam amicitiam demonstrans (X); Oddruna contra indicat se distincte meminisse illius probrosa verba prolata de se, Gunnari olim potionem vel convivium paranti (XI) & pergit dehinc calamitosum vitæ suæ cursum remonstrare. Perhibet patrem suum morientem mandasse, qvod filia (Oddruna) Grimhildæ filio (Gunnari) danda esset (XII-XIV). Seqvitur brevis episode de Brynhilda noctu a Fafnericida visitata (XV) arce ejus fracta & cædibus commissis **), sed fraudibus illusoriis postea ab ea detectis (XVI). Hinc Brynhildæ crudelis vindicta (qvam tristissimæ Oddrunæ & aliorum calamitates seqvebantur) & ipsius suicidium in funere Sigurdi (XVII). Pergit Oddruna enarrare suos ingenuos amores in Gunnarem, qvi Brynhildam uxorem ad pristinam amazoniam vitam reverti petiit (XVIII); Giukiani Atlio offerunt satisfactionem ob Brynhildæ suicidium & dotem ingentem sive antiphernam pro Oddruna Gunnari in matrimonium acqvirenda ***) (XIX) sed omnino frustra, qvapropter Gunnar & ejus amica clanculum conveniebant (XX) qvod

qvi-

*) *Frigga* originitus fuit Telluris Dea et magnæ Deorum matri vel Phrygiæ Deæ in Græca mythologia respondet, *Freja* autem proprie Luna & sic cum Diana ac Junone Lucina sed Venere Libitinâ, Indorum autem Parvadi lucinæ comparanda est. Cfr. Gl. voce *Nornir* & Observationem nostram 6am ad Carmen H. II. cui hic addere liceat qvod obstetrices, qvæ Islandis *Liósmædur* (matris lucinæ) audiunt, a Danis revera *Jordemödre* (matres terrestres) appellentur, a Germanis autem *Wehemütter* (matres dolorosæ).

**) Hoc momento carmen nostrum convenit relationi Vilk. Sagæ Cap. 148. ubi Sigurdus ferreas fores arcis Brynhildæ violenter fregit, & custodes ejus percussit. Hic igitur sine dubio, de larvati Sigurdi procatione sermo est, contra interpretum sententiam Obs. 51. Cfr. carmen Nibelungicum de Sigurdi & Giukungorum cum Brynhilda certamine.

***) Pretium nempe sponsæ, universi fere orientis more, qvi olim etiam apud Græcos et Scandos receptus erat. Cfr. de eo doctissimam Sc. Thorlacii disqvisitionem *de matrimoniis borealium* pag. 38. &c. collatam cum alia cl. *Engelstoftii om Qvindekiönnets Kaar i det gamle Norden*. Hinc sponsalia Islandis adhuc vocantur *Kaup* ɔ: coëmtio (sponsæ) &c. De Afganorum (in priscorum Scandorum modum) duplice dote vide *Elphinstone Beschreibung von Cabul, Weimar* 1817. I, 285.

qvidam indagantes Atlio referebant, ipso non credente (XXI), sed Oddruna nihil tale inter amantes incredibile affirmat (XXII). Atlius exploratores emittit qvi Gunnarem & Oddrunam cohabitantes reprehendunt (XXIII). Sycophantæ id Atlio nuntiant, non autem Gunnaris sorori Gudrunæ (XXIV-V). Commemorat mulier adventum Giukungorum in arcem Atlii, ubi Hognii cor exsectum fuit sed Gunnar in angvinum carcerem dejectus (XXVI). Oddruna tunc ad Geirmundum qvendam profecta erat ad agitandum convivium (vel mulsum aut cerevisiam coqvendum). Tunc Gunnar (in carcere) citharam torsit, sperans amicam sic in auxilium sibi advocare (XXVII) qvod ista etiam e *Hleseya* *) audiit & cum ancillarum comitatu (XXVIII.) navi ad Atlii aulam tetendit (XXIX) — sed ea adveniente exiit Atlii execranda mater qvæ (verisimiliter in viperæ forma) Gunnarem cordi tenus perfodierat, ut salvari neqviret (XXX). Exclamat virgo sibimet mirabile esse qvod post talem amici exitum vitam retinere posset (XXXI.) & lessus ejus concluditur (XXXII).

XVI. ATLA-QVIDA IN GRÖNLENZKA (AQ).

Brevi prologo indicatur vindicta Gudrunæ Giukiadis, ob fratrum necem, celeberrima evasisse, cum Atlii filiis interfectis ipsum trucidaverit, sed aulam & satellitium combusserit **), — de qvibus facinoribus seqvens oda composita est.

Atlii legatus Knefrödus venit ad urbem Giukianam & Gunnaris aulam, ubi compotatio celebrabatur. Giukungiani iram Hunnorum ***) sibi verebantur sed Knefrodus proclamans (I-II.) declarat Atlium invitare Gunnarem et ejus fratrem ad illius domum & convivium ibi instituendum ****) (III). Oblatis multifariis præstantibus

*) De hoc ambiguo loco vide Ind. nom. pr.

**) Hanc ultimam circumstantiam Carmen AM. ignorat.

***) Atlii ira in Giukungos sine dubio maxime causata est e retentione thesauri Fafneriani sive rhenani (uti etiam carmen Nibelungicum refert) qvem Atlius qvasi hæreditatem uxoris suæ post priorem ejus maritum reclamaverat (cfr. HB. in initio). Sic aurum Andvarii raptum, ex ejus vaticinio, innumeras fere calamitates & scelera procreavit.

****) Vid. Gl. v. *Aringreipr.* Explicatio ea vocis hujus & totius invitationis maxime confirmatur relatione *Vilk. S.* Cap. 350. & carm. Nib. str. 7641. (collatis 7446-56) ubi Niflungis armorum usus in Atilæ aula, qvasi amico convivio incongruus, interdicitur. Conveniunt etiam

stantibus donis (IV. V.) Gunnar Hognium consulit; Alter fratrum (forte Hognius respondens) ipsos divitiis non indigere demonstrat *) (VI. VII). Seqvitur disqvisitio de significatione pilorum lupinorum, qvibus Gudruna annulum fratribus missum obvolverat — qvi etiam insidias indicare perhibentur (VIII). Nemo ad iter instituendum hortatur — sed Gunnar tamen discessurus suis valedicit (IX.) & Fiornero mandat viatica pocula ministrare (X) **). Hic vel alii reponunt sive exclamant, qvod Niflungorum hæreditas & cunctæ possessiones feris rapacissimis (Hunnis forte) præda forent, si Gunnar (ex itinere) non reverteretur (XI). Memoratur fratrum discessus ex Hunnorum ædibus ***) & Hognii filius iis valedicit (XII). Describitur eorum iter (XIII) & Atlii arx, convivium & armati satellites, Giukungos advenienties aggressuri (XIV). Gudruna fratrem Gunnarem, aulam introeuntem, monet jam ab Hunnis (Attilianis) proditum esse (XV), ad prælium contra Atlium (angvinum carcerem Giukungis destinantem) ac ipsius milites et amazones exhortans (XVI. XVII). Reponitur Niflungorum copias nimis longe abfore in propriis domiciliis

---

etiam oblationes Atlii hic & in Vols. S. de galeis, ensibus & clypeis) fratribus (ex ejus domu discessuris) donandis. De invitatione ipsa cfr. *Vols. S.* Cap. 41. *Vilk. S.* Cap. 334. Carm. *Nib.* str. 5901 &c.

*) Interpretum felix & ingeniosa conjectura, (*in observatione ad hanc stropham*) qvod Fafnerus aurifodinas exercuerit & igitur originitus poëtice comparatus fuerit cum serpente (terram perfodiente) mihi adeo placet — cum respiciatur ipsius in fabrili arte excellentia, ferrea domus, fovea in qva percussus fuit, aurum Rheni (fluminale) p. p. *Gnitaheidi* (hic laudata) fuit forte regio aurifodinis clara.

**) Cfr. Gl. v. *qvedia* & Ind. n. pr. v. *Fiörner*.

***) Hæc appellatio maxime corroborat meam alibi demonstratam conjecturam qvod Giukungi partim ex Hunnico genere orti fuissent, & Hunnicis vasallis annumerandi. Vid. Ind. n. pr. v. *Borgvndar*, *Gunnarr* & Obs. nostram ad str. XIX. i. Ostrogothi Rugiis & Haestis (*Æstiis* vel *Esthis* maris balthici accolis) imperabant anteqvam ab Attila victi fuerint & sic verisimillimum evadit qvod hic potentissimus bellator cum Gothis plurimas regiones Germaniæ borealis supremo suo dominio subjecerit; & qvod illi igitur interdum Hunnorum alias incongruam denominationem nacti sint "Gothi plerumqve nomen Hunnorum mutuantur," scribit Jornandes Cap. 9. cfr. Cap. 23.

ciliis trans rhenanos montes (XVIII). Deinde Burgundorum amici *) Gunnarem cepere & in carcerem conjecere (XIX). Describuntur facinora Hognii pugnantis (XX). Qværitur Gothorum dominus (Gunnar) an vitam auro (rhenano) redimere vellet (XXI). [Responsum ejus olim verisimiliter e poëmate excidit]. Seqvens stropha Atlio attribuenda videtur, qva qvidem mandatur exsectio cordis Hognii (XXII). Cor Hiallio (servo) exsecatur ac patinæ impositum offertur Gunnari XXIII.) sed ab eo, propter nimium tremorem, priori possessori attribuitur (XXIV). Hognii vivi cor tractatur simili modo (XXV.) & a Gunnare agnoscitur (XXVI) qvi qvidem Atlio declarat, qvod Hognio jam sublato, *ipsi* (Gunnari) soli concessa esset abscondita Niflungorum gaza, cujus mixtum (vel commune) imperium fratres habuerunt dum ille in vivis fuit — non autem porro, qvapropter divus Rhenus thesauris illis dissidias moventibus dehinc dominaturus foret (XXVII-VIII) **) cum melius esset qvod annuli (vel nummi) præstantes aqvâ fluctuosa depurarerentur qvam si in Hunnorum manibus fulgerent (XXIX). Atlius superbe se gerens captivum (ad supplicium) deducit, sed Gudruna moesta domi manet (XXX). Ea Atlio objicit juramenta sæpe Gunnari præstita per solem, dei petram vel montem, thorum ***) &

ad

*) De Burgundis vere Hunnicis vid. Ind. *n.* pr. voce *Borgvndar* it. *Gunnar* ib. Possibile porro est qvod poëta Hunnos ironice appellet amicas Burgundorum, eorum nempe, qvibus Gunnar præfuit, (uti in dicto indice pluribus locis monstravi), & cum qvibus Atlius olim amicitiam contraxerat, ea insuper nuper solenniter declarata. Lucubrationes meas de Burgundorum & Hunnorum nexu, indice illo jamtum impresso, cerno confirmari relationibus fidelis testis, Sidonii nempe Apollinaris qvi circa annum 436. describit Burgundios, Chunos, Francos, Salios, Sauromatas & Gelonos tanqvam foederatos, qvi Belgium etiam sibi subjecerant, sed tunc a Romanis vincebantur. Memorat insuper Burgundiones, Attilam in Germano-gallico bello ut auxiliares copias comitatos esse.

**) Cfr. Gloss. v. *Tyia*, *Áskvnnr*; Ind. n. pr. v. *Rín*. Gothi vel Getæ Danubio vicini, per eum, tanqvam numen qvoddam, juramenta præstitere. Præter testimonium Eddæ Snorronianæ de gazis Niflungicis in Rheno demersis, vid. Carm. Nibel. v. 6985-8.

***) Forte conjugalem Atli & Gudrunæ thorum, ubi uxori amicam fratrum tractationem false promiserat. Intelligitur forte etiam lectus solis ɔ: mare.

ad annulum (vel circulum) Ulleri *) cum tamen heroa crudeliter trucidare vellet (XXXI). Describitur collocatio Gunnaris in angvino carcere, ubi citharam pede pulsabat (XXXII-III). Atlio cum comitatu a cæde revenienti (XXXIV) occurrit Gudruna aureum poculum afferens, maritum decenter salutans **) et obtulit ei defunctorum fratrum arma (qvæ hæreditatis jure jam in suam possessionem redacta putabat) (XXXV). Describitur convivium Hunnicum in regia aula; —; Gudruna tandem Atlio nasum (vel faciem) pallenti ***) convicia loqvi cœpit (XXXVI-VII). Objicit marito filiorum ejus (Erpi & Eitilli) corda melle condita, ab ipso manducata, qvod tales dapes (inscius) ad primarias sedes transmiserit ****) & qvod deinde *illis dilectis* pueris destitutus foret (XXXVIII-IX). Multi pueros deplorant sed Gudruna non ad lachrymas movetur (XL). Distribuit thesauros inter aulicos (XLI). Atlium deinde ebrium (XLII) in lecto perfodit & ædes incendit (XLIII) qvæ penitus

*) Vid. Ind. nom. pr. voce *Ullr*, ubi circulum illum coelum denotare conjeci. Observatu hic dignum est jusjurandum ducis Avarici: Ense educto & in altum sublato sibi & Abarorum genti dira est imprecatus ut *coelum* ex alto super ipsis & *ignis deus qvi in coelo est* rueret. Strit. Mem. pop. T. I. p. 672. Qvod Hunni & Avari arctissimo nexu antiqvitus conjuncti fuerint, *notissimum* est. Cfr. juramentum Agamemnonis, (Il. lib. 3.) per Jovem (cælum) solem, fluvios, terram & inferos.

**) Priscus describit, pluribus locis, *processiones* mulierum obvenientes Attilæ domum adeunti, qvæ qvidem ei obsonia et vinum adferebant. Primaria earum Regem rite salutabat — is autem calice degustato in regiam se recepit. Vid. Strit. Mem. Pop. T. I. pag. 507-8. cfr. 516. Aula Attilæ, Prisco fidissimo teste, pompa et ceremoniis minime destituta fuit, qvæ qvidem orientis & septentrionis prisci admodum adsimilabantur.

***) Fuscus vel pallidus color Attilæ etiam ab historicis attribuitur "simo naso, teter colore," inqvit Jornandes Cap. 35. Niger vel fuscus fuit secundum testimonium *Vols. S.* Cap. 32. (MS.)

****) Talis mos erat principibus veteris septentrionis, de qvo notæ (sed adhuc ineditæ, a me autem in latinam & danicam lingvam translatæ) narrationes de poëtâ *Sneglu-Halli* præsertim sunt *consulendæ*. Erat similiter Mongolorum Regi sive Chano *Baatu*, circa annum 1256, Rubruqvii itinerario teste. *Sedes primaria inferior* in aula regum Scandinavicorum, consiliario eorum supremo & interdum etiam principi hereditario destinata, non defuit filio Attilæ ipsius natu maximo, cum tamen Bericus, ejus summus consiliarius, locum altiorem elevatum ad regis latus teneret (Relatio Prisci in Strit. Script. Byzant. I. 516). Simili modo *Baatui* illius mongolici filius hæres sedem primariam inferiorem (Rubruqvio laudato referente) in concessu occupavit.

nitus comburuntur cum omnibus Giukungorum percussoribus, Budlungorum itidem amazonibus & gazis (XLIV). Epiphonema in heroinæ laudes (XLV).

XVII. ATLAMÁL IN GRÖNLENZKO.

(CARMEN INCOLUME, UT VIDETUR, ET OB SUMMAM ANTIQVITATEM AC ELEGANTIAM PRETIOSISSIMUM).

Commemorantur conjurationes Attilæ et ejus amicorum contra Giukungos, cum Rex, malum consilium capiens, legatos misit ad adfines ut cito adessent (I, II). Regina clandestinos sermones intellexit, sed ipsa nuntios comitari neqviens, Runas (litteras) monitorias *) fratribus misit, sed nuntius Vingius eas postea depravavit. Legati aqvatico itinere vehuntur ad habitacula Giukungorum (III. IV). Bene & læte ibi excipiuntur; munera, qvæ attulerant, suspensa in columna spectatui exhibentur (V). Kostbera Hognii & Glomvara Gunnaris uxor hospites salutant et eorum necessitatem procurant (VI). Legati Hognium (similiter) specialiter invitant. Gunnar se venturum condicit, si Hognius (se comitari) vellet, qvod hic autem denegat (VII). Convivio finito (VIII) & lecto conjugali strato Kostbera legere tentavit (Gudrunæ) runicas literas, propter depravationem (Vingii) vix explicabiles (IX). Noctis seqventis somnia uxor Hognio enarrat, & innuit simul se sororis ejus literas sic interpretatam esse, ut ea vice ipsum non invitaret — seqve mirari si ea prave sculpserit cum mutatio literarum monstraret **), qvod originalis scripti sen-

---

*) Ligneæ tabellæ verisimiliter incisis, secundum morem veterum Scandorum & Germanorum, de qvibus notum illud Venantii Fortunati qvi sec. 6to Germaniam borealem permeaverat:

Barbara fraxineis pingatur Runa tabellis
Qvodqve papyrus ait, virgula plana valet;
Pagina vel redeat *perscripta* dolatile charta
Quod relegi *poterit fructus amantis erit.*

(Rogat poëta amicum suum Flavium, qvi ei per longum temporis spatium non scripserat, si Romanam lingvam fastidiret, epistolam componere vel *hebraicis*, *persicis* aut *græcis*, vel etiam *runicis literis* — qva petitione et amici & sui ipsius amplam eruditionem laudare videtur). Saxo (hist. Dan. lib. III.) describit tales ligneas epistolas, olim apud septentrionales usitatas, et similes earum depravationes.

**) Sic intelligo verba *sva var ansat sem undir veri* ɔ: Ita erat in literis dictum ɔ: scriptum — qvamvis *ansa* nobis sæpissime *respondere* audiat.

sententia fuerit: necem utriqve fratrum imminere, si propere adessent (X-XII). Hognius reponit: se hanc rem ulterius perseqvi (examinare) nolle; se qvidem sperare qvod Atlius ipsos auro beaverit, sed, qvidqvid rei sit, se nunqvam ob terrorem auditum timere (XIII). Kostbera mala profecturis præsagit (XIV) & somnia varia recitat (XV; 1-4; XVI. XVIII.) in suæ suspicionis probationem, cui Hognius incredulus reponit, somnia illa longe aliter interpretans (XV. 5-8, XVII, XIX).

Gunnari et ejus regina eodem matutino tempore evigilantibus — Glömvara simili modo sua somnia de *ejus infelici itinere* enarrat (XX. XXI.) *) XXII. XXIV. XXV). Gunnar ei contradicit (XXIII **) tandem declarans iter jam esse decretum, qvamvis multa indicia eo tenderent, qvad brevis iis (Giukungis) vita superforet (XXVI). Gunnar, Hognius & duo ejus filii (Snævar & Solar) ac Orkningus ipsius affinis domo abeunt (XXVII-VIII). Uxores eos ad fretum aliqvid comitabantur, eos assiduo sed frustra, tardantes (XXIX). Glömvara Vingio supsicionem suam indicat, monens hospitis advenæ fraudes (execrandum) scelus esse (XXX). Vingius contra fucata juramenta profert, nullas fraudes inesse adseverans (XXXI). Kostbera suis valedicit (XXXII). Hognius mulieres consolari tentat, earum vota candide prolata agnoscens, dicens tamen multos simili modo fari sed non qvidem cogitare, & *multis* parum *interesse* qvomodo ab domo deducantur (XXXIII). Discessus conjugum & heroum; *violenta & incuriosa* (per amnem) remigatio describitur (XXXIV) ***). Heroes ad ædes Budlianas perveniunt & fores pulsant (XXXV) cum Vingius impudenter fraudes suas manifestat (XXXVI). Hognius ei respondet (XXXVII) & Vingius a sociis merito interficitur (XXXVIII). Atlius & satel-

*) De obscuro sensu vocis *Yrþa* inspiciatur simul Glossarium vocum. De somniis illis cfr. Vols. S. Cap. 42. Vilk. S. Cap. 336. Carm. Nib. V. 6051. sq. Cant. her Dan. (Anden *Vise om Fru Grimild* str. 3. 4. *Tredie Vise* str. 2. 3).

**) Plura ex ejus responsis excidisse videntur.

***) Cfr. de hac remigatione Vilk. S. Cap. 339-40. Carm. Nibel. Fab. 25. & Cant. her. Dan. (*Förste Vise om Frue Grimild* str. 13-15. *Tredie Vise* str. 16-17). Hic & in cæteris his cantilenis *Hven*, *Hvenöe*, *Hvenilds Land*, *Hvenske Land* &c. depravata puto a Germ. *Hennen* & *Huinenlant*, nostro *Húnaland*, (*id*) *Húnska land*.

satellites se armant & cum advenis altercantur (XXXIX, XL). Acris pugna ordītur (XLI). Servus qvidam aulicis id indicat (XLII). Gudruna, fratrum periculum inaudiens, torqves & monilia abjicit (XLIII) & raptim exiens Niflungos intime salutat (XLIV) declarans se symbolica figurâ *) tentasse eos ab itinere retardare — & jam conatam pugnantes reconciliare, sed omnino frustra (XLV). Nunc Gudruna pallam abjicit sed nudo gladio cepto dextre & acriter præliatur (XLVI). Ejus & Giukungorum bellica facinora decantantur (XLVII-L). Atlius iratus cladem suam & fratrum ac militum amissionem qveritur (LI), sed uxorem & affines incusat, præcipue ob sororis (Brynhildæ) mortem (LII). Gudruna (ut seqvens stropha innuere videtur) Atlio contra fæminæ (unius vel plurium) foedam trucidationem objicit **) addens ridiculum esse, cum is suas calamitates lamentet, sed Diis ob eas gratias deberi (LIII). Atlius contra satellites hortatur ad suam uxorem contristandam ***) (LIV). Mandat deinde suis, cor Hognii *vivi* exscindere, sed Gunnarem in patibulum suffigere, angvium morsui expositum (LV). Hognius captivus respondet, cruciatum non exhorrescens (LVI). *Beitus* Atlii promus condus proponit sociis Hiallium, improbum servum, Hognii loco interficere (LVII). Servi terror & lamentatio describuntur (LVIII-IX). Hognius pro eo intercedit & se ipsum ad ea tormenta magis paratum declarat (LX). Crudelis Hognii ridentis trucidatio perficitur (LXI). Gunnar in carcere citharam pulsat digitis pedum, ut fletum viris & fæminis moveret, sed trabes disrumperentur (LXII). Fratres matutino tempore exspirant (LXIII). Atlius superbiens cadavera eorum transgreditur ****) & Gudrunæ tristem cædis nuntium affert (LXIV). Uxor irata ei intense minatur (LXV); Atlius

*) Annulo nempe, cui lupini pili innexi erant. Cfr. Gl. v. *Likna*.

**) Cfr. Ind. nom. pr. v. *Grimhildur*.

***) Translationem jam relegens hanc lineam inintelligibilem reperio:
"velim sane spectatrices adsitis."
pro carminis hisce "*Villia ek þat lita*" qvæ sic explicanda censeo: "qvod spectare velim."
Vid. Gl.

****) Vid. Gl. v. *Stiga*. Vetus fuit superstitio inter populos boreales & plures qvod hostes interfecti ita vel simili modo tractati percussori (vi dæmonicâ) nocere neqvierint, vel etiam qvod eorum postera ultio illa ceremoniâ impediretur. De similibus ceremoniis circa animalia sacrificata cfr. *Meiners kritische Geschichte aller Religionen* II, 293.

Atlius conatur eam sedare (LXVI) sed Gudruna ejus oblationes recusat (LXVII) amorem suum erga fratres & in eorum morte irreparabile damnum monstrans (LXVIII). Fæminas tamen, sine virorum adjumento, imbecilles confitetur, qvod etiam variis parabolis illustrat & Atlium igitur dicit deinde omnia gubernaturum, sine ulla sua resistentia (LXIX). Cæpit simulare hilaritatem & affabilitatem, marito nimis credulo & suspicionis experte (LXX). Convivium pro justis duplicibus cæsorum celebrandis instituitur a Gudruna & Atlio (LXXI) qvod nimiâ profusione paratur ab heroina vindictam moliente (LXXII). Gudruna crudeliter duo suos & Atlii puerulos decollat (LXXIII-IV). Atlio de iis qværenti (LXXV) uxor fraternæ cædis ultionem jam â se perfectam indicat (LXXVI-VII) cum ipse suos præstantissimos gnatos amiserit, eorum craniis pro crateribus adhibitis *), sed sangvine potioni mixto (LXXVIII), & cordibus assatis ac ab ipso manduecatis (LXXIX). Concludit regina horrendam relationem (LXXX). Atlius eam ob scelera increpat (LXXXI). Uxor se ipsius etiam cædis cupidam profitetur, addens insuper probra & convivium ejus exseqviale ab ipso institutum indicat (LXXXII). Atlius illi minatur

*) Cfr. Obs. 233. ibid. Miror doctiss. G. Magnæum non observasse narrationem Eddæ Snorronianæ, qvæ expressis verbis refert, qvod Gudruna crania illa auro & argento obduci fecerit, ut pro crateribus servire possent. Prisci Scandinavi alias falso accusantur ejus moris, qvod hostium crania pro poculis adhibuerint. Hujus sententiæ propugnatorum unicum argumentum nititur sat veteri & repetita sed omnino erronea explicatione duorum versuum in *Qvida Ragnars Lodbrókar* (cum poëta heroa de sua in Valhalla potatione loqvi faciat)

Dreckom biór at bragdi
Or biúgvidom hausa)

hâc nempe:

Mox bibemus cerevisiam ex amplis
Et flexis cavitatibus craniorum.

Legit primus translator perperam *biúgvidom* pro *biugvidom*, vocem alias inauditam inde fingens. *Biúgvidr* longe aliud est; arbor nempe (sive frutex) incurvus; *Biúgvidr hausa* craniorum incurva arbor sive virga est cornu, qvo veteres poculi loco usi sunt. Sic hæcce nostra traductio genio lingvæ & poeseos borealium veterrimæ optime respondebit:

Mox bibemus cerevisiam ex incurvis
Craniorum arboribus ɔ: cornibus.

Cfr. disqvisitionem nostram de carminib. Ossianeis Sect. X. (pag. 181).

tur lapidationem & cremationem (supplicium solitum veneficarum) (LXXXIII). Gudruna respondens magis speciosa morte in alteram *) vitam transire sperat (LXXXIV). Infensarum altercationum continuatio indicatur (LXXXV).

Seqvitur relatio de perfectione vindictæ ab heroina patrata. Niflungus superstes facinus simile cogitabat, & suam in Atlium iram Gudrunæ commemorat (LXXXVI). Ista eum ad Hognii ultionem excitat & Atlius ab ambobus lethali vulnere afficitur (LXXXVII). Hic somno excussus & vitæ spe destitutus de percussore sciscitatur (LXXXVIII). Gudruna se & Hognii filium cædis ejus auctores profitetur (LXXXIX) **). Atlius ejus facinus crimen esse demonstrat, commemorans suam in Gudrunam viduam procationem, ingentem eorum comitatum, lautitiam convivii nuptialis & pretiosam antiphernam (XC - III.) sed uxori objicit ingratitudinem & malignitatem (XCIV). Gudruna maritum mentiri perhibet, proferens

---

*) Jornandes Gothus simili phrasi utitur ("virginem deus ab hac luce migrare præcepit." Cap. 30). Spes futuræ vitæ apud omnes veteres boreales & orientales gentes firmissima fuit, qvod autem hic demonstrare nimis prolixum evaserit. Adferre tamen liceat exemplum unum minus notum. Continetur relatione Arabis (auriti qvidem & oculati testis) antea laudatâ (e lexico geographico Abdallah Iacuti, Rasmussenio l. c. traduce) de morte amasiæ *Russici* cujusdam (vel potius, ut ex historia patet, Scando-Gothici Russorum) *principis*, cum ejus funere sponte cremandæ (circa initium seculi 10mi). *Mulier illa*, morti vicina, ter ita exclamavit: "Ecce! Videbo patrem meum & matrem; — Ecce! videbo omnes meos defunctos cognatos; — Videbo herum meum, sedentem in paradiso, et est qvidem paradisus jucunde *virens* & apud illum sunt viri & juvenes. Is me vocat; Adducite me ei." Qvod Scand. etiam Elysium suum viride sibi finxerint, constat e carmine celeberrimo *Håkonarmål* (*Hkr. I, S. Håk. góda* Cap. 33. ubi Haqvini defuncti adventus ad *virentia deorum habitacula* describitur. Cfr. GH. XVII-XVIII.

**) Hæc nostri relatio de Atlii morte non convenit plane Jornandis & aliorum, sed nihilominus historiographorum qvorundam, in primis Byzantinorum, congrua est. Sic Marcellinus Comes Attilam *noctu mulieris manu cultroqve confossum* scribit; secundum alios *nimio vino & somno gravatus & copioso sangvinis profluvio obundatus, inventus est mortus in lecto, accubans mulieri qvæ de ejus nece suspecta habita est.* *Joh. Malala* refert armigerum qvendam Attilam trucidasse. Noster ambabus hisce narrationibus, in unam redactis, assentire videtur. Qvicqvid rei sit, verisimile evadit qvod Attila violenta morte vel clandestina trucidatione perierit. Cæterum Hognii filius, ejus mortem ulciscens, appellatur in Vols. S. (Cap. 46. MS.) Niflungus (nomine gentilitio tantum); in Vilk. S. (Cap. 377. 381). *Aldrian*; in Cant. her. Dan. (l. c. str. 41.) *Ranke*.

ferens eum juvenem fratribus oppugnasse, cum dimidia ejus familia in orcum descenderet *) & res omnes revera ei infeliciter succederent (XCV). Describit Gudruna breviter suam in juventute amazoniam vitam & militares cum fratribus ac Sigurdo expeditiones, felices qvidem & victoriosas (XCVI-VII.) — sed sortem suam in Atlii domu longe aliam (XCVIII). Objicit porro ei ingloriam gubernationem & nimiam timidatem **) (XCIX). Atlius eam mendacii incusat, confitens tamen ambobus eorum sua vitia non deesse; — comiter deinde uxorem rogat ut suas exeqvias splendide procuraverit (C). Sic eâ se facturam innuit, promittens procurare funebre navigium, arcam lapideam ***), stragula probe cerata et alia funeri rite adhibenda

---

*) Hisce verbis Gudruna Attilæ Bledæ fratris scelèratam cædem objicere videtur. Cfr. Jornandis Cap. 35. ("Augmentum virium parricidio qværit, tendens ad discrimen omnium nece suo-"rum" &c.)

**) Hæc qvidem in Attilam primo aspectu minus qvadrare videntur, sed irata Gudruna hic respicere potuit infelicem ejus in Galliam expeditionem ac fugam ex ea ignominiosam & plures similes qvæ senescentis militarem gloriam imminuerunt.

***) *Loculum ipsum* (qvem Jornandes Cap. 49 refert triplicem fuisse, ex auro, argento & ferro *compositum*) *opinor indicari voce Knavr*, sed cryptam lapideam alterâ illâ *Kista*. Vid. Gl. & cl. *B. Thorlacii* disqvisit. *de tumulis & monumentis lapideis gentilis ævi in Dania* (*Popul. Aufs. über d. Gr. Röm. u. nord. Alterthum. Kopenh.* 1812. p. 255. cæt.) Si vocabulum illud *steindr* vulgari modo explices: *pictus* (de qvo Gl.) de capulo etiam sive sepulchro lapideo capi potest, cum respiciamus monumentum tale, arcæ sive cistæ formam referens, qvod hodiedum, ni fallor, Merseburgi Saxonum spectatur, ibi seculo 18mo currente detectum. Monumenti hujus qvatuor interiora latera ornata erant sculpturis incisis, varias figuras repræsentantibus, qvarum plurimæ rubro sed paucæ etiam nigro colore superlinitæ vel pictæ sunt. Erat cista illa eruta e tumulo veteri sepulchrali, in ea regione vocato *Hunnenhügel* (Hunnicus tumulus). Habuit olim operculum e solida petra factum. Est longa 10 pedes, lata 5 sed alta 4 pedes. In medio ejus inventa est urna lapidea et arma aliqvot, ê maxima parte ejusdem materiei. Vocatur hodiedum *das Hunnengrabmahl* (Hunnicum sepulchrum vel monumentum). Desumta sunt hæcce ex epistola viri Germani doctissimi ad alterum nostratem (cum delineatione monimenti facta Ao. 1792) qvæ Havniæ servatur. Ponamus cum interprete, qvod poëta noster talem capulum illis suis: *steind kistu* (arca colorata) significare vellet & vox antecedens; *Knavr* vel *Knör* (navigium) denotare potest aut *navigium* illud in qvo gentiles boreales (secundum Gl. ad eam vocem & observ. nostram ad B. I. LXV.) funera vel crema-runt

hibenda (CI). Commemorat poëta breviter ipsam Atlii mortem, propinqvorum acrem luctum & promissa Gudrunæ (de honesta ejus sepultura) præstita *). Vidua suicidium decrevit, sed non perfecit (CII). Epiphonema in heroinæ laudes (CIII).

XVIII. GUDRÚNAR-HVAVT (GH).

Præcedit brevis de Gudruna narratio prosaica, hæcce referens. Regina, post Atlii cædem, aqvâ se suffocare tentans, a fluctibus transfertur ad terras Jonaceri Regis. Hic ipsam uxorem ducit. Eorum filii erant Sorlius, Erpus et Hamder, sed filia Gudrunæ Svanhilda, qvæ Jormunreco Regi, cognomine *potenti*, nubebatur **). Hujus

---

runt vel sepelierunt, aut etiam *urnam sepulchralem*, cistæ inclusam; ultimo casu *stragula* illa *cerata* funus circundabant, ad flammas ardentis pyræ eo citius alliciendas. Docet alias Herodotus qvod regum Scythicorum funera cerâ (vel cereis stragulis) circundarentur.

*) Luctus Hunnorum post Attilæ mortem & splendidæ ejus exeqviæ describuntur a Jornande Cap. 35. Cum autem hic auctor memoret qvod sepultura ipsa clanculum peracta sit, ædis clandestinæ suspicionem involvere videtur.

**) Hic ingens historicorum inconvenientia in Jornande (l. c. Cap. 23. 24) & Saxone Grammatico (Hist. Dan. Lib. 8.) observanda est, de qvâ tamen consulendi sunt cl. Suhmius (in ejus *Historie af Danmark* T. I. pag. 183 & 316. ac libro *om de fra Norden udvandrede Folk* T. I. p. 122 & sq.) et S. Thorlacius (de matrim. bor. pag. 113 & sq.) Jormunrecus noster vocatur a Jornande *Ermericus* vel *Ermanaricus* (Gothorum Rex) *Svanhilda* autem *Sanhiel* vel *Sonilda*, frater ejus Savrli *Saro*, sed Hamdir *Ammius*. Saxo multa refert de *Jamerico* Daniæ rege & ejus consiliario *Bickio* (e Livonia orto) cujus consilio regina ejus *Syvavilda* (nostri *Svanhilda*) & filius *Broder* (nostri *Randuer*) in eundem modum, qvam in hisce carminibus narratur, trucidati sunt. Cfr. Vols. S. Cap. 48. Variæ circumstantiæ probant nihilo minus qvod odæ nostræ nec ex Jornande nec ê Saxone desumtæ sint. Hic scenam in Dania ponit cui Edda minime consentit, sed eam in Gothia extra Scandinaviam qværendam indicat. Vid. G. H. 8. Ind. n. pr. v. *Godþióð* &c. Puto igitur qvod veteres Gothorum cantilenæ nostrarum prototypi, Ablavio vel aliis Jornandis antecessoribus, aut etiam ei ipsi, ad manus fuerint, & qvod eddicarum relationum similitudo cum historicis illis ex hisce fontibus emanaverit. Notum est qvod plures Gothicorum populorum principes usi sint nomine *Ermeric*, *Hermeric* vel *Hermanaric*, & verisimile igitur, qvod traditiones & cantiones vulgares eos confuderint; — ex eadem causa Saxo Jamericum suum Daniæ regem finxit, sed reginam ejus (Syvavildam vel Svanhildam) e regionibus Hellesponto vicinis ortam! Memorat præterea Saxo Guthrunam, qvasi sagam aliqvam, qvæ Syvavildæ fratribus, sororis trucidationem ulturis, magica consilia dedit. Cfr. Obs. nostram ad HM. XXIV.

Hujus consiliarius Bickius *) amores inter istam & regis filium, Randverum, commovit, sed eos postea perfide Regi detexit, qvi filium suum suspendi fecit sed Svanhildam eqvis conculcari. Gudruna hæc inaudiens suos gnatos (seqventi carmine) compellavit (520-21).

Prolusio ipsius poetæ (Str. I). Gudruna filiis Jormunreci in eorum sororem crudele scelus proponit et eos fratrum suorum (Gunnaris & Hognii) exemplo ad vindictam compellat (II. III). Hamder reponit, qvod Hognii virtutem ea non laudaverit, cum illi Sigurdum in conjugali lecto trucidarunt (IV) & loqvitur porro de fratrum horum cædis *nimis præcipite & crudele ultione* a Gudruna patrata, cum ipsa proprios *filios necaverit*, nam, inqvit, (si ii vixissent) omnes animo (& actione) conjuncti sororis mortem jam ulcisci possemus (V). Rogat tandem matrem, Hunnicorum regum (pristina) cimelia (arma pretiosa) proferre, ad pugnam ex ejus excitatione gerendam (VI). Gudruna ridens arma petita promit filiis, qvi (deinde) in eqvos ascendunt (VII). Hamder (qvi postea in Gothica regione cecidit) **) dicit: qvod non aliter reversuri forent ejus filii jam discedentes, qvam ad ipsorum & Svanhildæ sororis simul convivium parentale a Gudruna instituendum ***) (VIII).

Gudruna (post discessum filiorum) multifarias suas calamitates lacrymabunda ****) recitare *coepit* (IX). Commemorat se nuptam fuisse tribus maritis, præstantissimo qvidem Sigurdo, qvem *fratres sui occiderint* (X). *Ejus percussores* ipsam deinde Atlio dabant *****), sed ea dolorum satisfactionem obtinere neqviit, priusqvam Niflungos (proprios infantes) decollaverat (XI). Gudruna, parcis irata, & earum severam persecutionem (suicidio) sistere volens, ivit ad litus, sed fluctus eam

*) Saxo Grammaticus, l. c. eum narrat fuisse filium Regis Livoniæ (revera Gothorum imperatoris Hermanarici sceptro subjectæ) & Jamerici intimum consiliarium, p. p. qvæ apud auctorem ipsum facile invenies.

**) Vide de hoc justo cantilenæ ordine Gloss. voce *Geirnörda* in nota.

***) Superstitio ea inter Veteres invaluit qvod defunctorum manes convivio exeqviali in eorum honorem celebrato, interdum adessent. Vid. ex. gr. *Eyrbyggia Saga* de primordiis præstigiorum Frodaensium.

****) Vid. Gloss. voce *Tárok* l. *Tárvghlyrá* (genas lacrymosa ɔ: lacrymabunda).

*****) Hic certe excidit memoria fratrum cædis ab Atlio patratæ.

eam non submergebant, at sublimem vehebant ad alteram terram, ut (e fati decretis) amplius viveret (XII). Tum, meliora sperans, tertia vice Regi potenti Jonacero nupsit & ei postea liberos hæreditarios peperit (XIII). Svanhildæ splendida et jucunda juventus describitur (XIV). Commemoratur ejus matrimonium cum Gothiæ Rege, & crudelis (ab isto) trucidatio (XV). Lamentat regina porro Sigurdi cædem & fratrum cruenta supplicia (XVI). [Seqvitur mox, ut puto, heroinæ apostrophe ad Sigurdum (XVII. lin. 3.) cum *Sigurþ* hic aut vocativum casum inusitate exprimit, aut etiam unica literâ, *r.* finali nempe, olim recitatorum vel librariorum culpa destitutum fuit *) Obitum filiorum, nuper delegatorum, metuens, heroina mariti dilectissimi umbram sic invocat:

Multum memini calamitatum,
Multum memini luctuum;
Intende *Sigurde* **)! cursum
Atri illius manni ***)
Eqvum eum cursu velocem
Fac ut huc adcurrat.
Non adsidet heic
Nurus neqve filia,
Qvæ Gudrunæ
Donet pretiosa.

Memento Sigurde!
Qvod nos condiximus;
Ubi nos in cubili
Ambo sedebamus,
Fore uti tu me
Animosus viseres
Defunctus ab inferis
At ego te ex mundo.

Sic cohærentia sermonis (XVII. XVIII) luculente perspicitur, sed alias plane desideraretur]. Pergit regina (præ nimio affectu, ut videtur, delirans) & suos ministros

---

*) Vox *beitto* igitur non est 3 pers. pl. perf. sed 2 pers. sing. præsent. imperat. verbi (at) *beita* cursum intendere (jumenti vel navigii) cet. *Hinnig* similiter jam, ut alias sæpissime fieri solet, vertendum est *huc* non *illuc*. Emendet igitur mecum benevolus lector vocum harum explicationes (qvoad hunc locum) in Gl. sub v. *Beita* & *Hinnig*.

**) Regina tot infortuniis fessa umbram mariti invocat, ex ipsius promisso, qvod defunctus eam revisere vellet — & se ipsam indicat paratam ad mortem, ut eum in altero mundo, e proprio voto ei præstito, amplecti posset.

***) Heroum manes, eqvis vecti, terram interdum visitare putabantur. Cfr. H. II. pag. 109. it. str. XXXVIII-IX. (Obs. 57.) it. XLVII. p. 114. De Helæ et aliis mythicis mortis eqvis vid. Gl. v. *Hel* in nota, sed de eqvis olim cum funeribus crematis Obs. nostram ad S. III. 65.

stros provocat ad ilignem & altissimum qvidem *) rogum ipsi & Regi (Sigurdo, ex ejus invocatione jam reversuro) struendum, ut pectori malorum pleno comburi licuerit, ignis circa cor flagraret & dolores calore liqvescerent (XIX). Conclusio poetæ nobilibus cunctis (viris & fæminis) qvibus tragicum hocce carmen recitatum fuerit, sortis (vel indolis) ameliorationem & dolorum imminutionem exoptans (XX).

XIX. HAMDISMÁL (HM).

Prolusio auctoris (I). [Cum mea explicatio interpretum hic non conveniat illam jam incolumem insero:

Surrexerunt in colloqvio (ɔ: inter Gudrunam & filios)
Deploranda negotia,
Tempore caliginoso
Doemonum (*lucifugarum*) *moeroris* (ɔ: diluculo);
Mane matutino tempore
Accensum curâ
Quoscunque ærumnarum
Humanarum dolores **)].

Demonstrat poëta pluribus summam antiqvitatem ejus temporis cum Gudruna Giukiana filios acuit ad ulciscendam Svanhildæ mortem (II). Coepit oratio heroinæ ad filios de sororis illius eorum crudeli cæde (per conculcationem eqvorum) in publica viâ (III) ***). Deplorat Gudruna familiæ suæ decrementum, cum filiis iis (duobus) exceptis, solitaria superstet (IV). Hamder respondet, matri objiciens crudelem Sigurdi in conjugali lecto trucidationem ab illius fratribus Gunnare & Hognio institutam (VI-VII) ac cædem (filiorum) Erpi & Eitilli ab ea patratam, — & monet qvemcunqve gladio sic uti in aliorum interitum, ut ne sibi ipsi oppugnaret (VIII).

Sorlius

---

*) Principum rogi olim apud nostrates & Romanos &c. uti jam apud Indos, altissimi fuerunt. — Cfr. ea huc pertinentia qvæ ex Snorronis *Ynglingasaga* cap. 10. allegavimus ad S. III. 47.

**) Rationes hujus interpretationis ulterius explicavi in Gl. sub v. *Tá*, *Glystamr*, *Græti*.

***) *Gotnar* in hac stropha Gothos in specie significare videtur collatis GH. VIII. & XV. (de gothico Jornunreci regno).

Sorlius illo sapientior, se cum matre contendere nolle confitetur & eam interrogat, qvid expetere velit, cum id propter lacrymas proferre neqvierit (X) *). Alloqvium unius fratrum (verisimiliter Hamderis) ad Gudrunam, qvo is præsagit suam et reliqvorum eorum mortem, in expeditione bellica, ad qvam ipsos adhortata erat & matrem igitur eos lugere jubet (X). Fratres irati discedunt & eqvis vecti per montana tendunt ad vindictam perficiendam (XI). Erpus (Gudrunæ privignus, ut videtur) alacer & lasciviens Hamdero timiditatem vel mollitiem objicit, ob qvod probrum **) reliqvi fratres, servilem hunc filium valde asperum dicentes, ei irascuntur (XII) & qværunt: qvid ille curtus & fuscus homunculus ***) iis prodesse posset? (XIII). Frater, diversâ matre genitus, reponit se cognatis ita opem laturum esse ut pes alteri pedi — qvod responsum illis non suffecisse videtur (XIV) Hamder & Sorlius Erpum ferro interficiunt & sic suam copiam militarem diminuunt (XV) ****). Iter deinde perseqvuntur & deveniunt tandem in supplicii locum, ubi (Randver) eorum e sorore nepos in patibulo pependit; inde ad vicinam Jormunreci sedem festinanter tendunt (XVI). In aula convivium celebrabatur *****). Excubitor cornu

*) Hic certe deest responsum Gudrunæ et forte multa plura.

**) Tale convitium veteres omnium probrosissimum & morte dignum duxere, qvæ opinio etiam apud milites nostros non adhuc obsolevit. Vid. B. I. str. 25.

***) Vid. Gl. voce *iarpskamr*. Observavimus Hamderum & Sorlium in præcedente stropha Erpum appellasse filium servilem; hic ei igitur talem staturam & crinium vel cutis colorem attribuere videntur. Notum est qvod omnes fere Gothi & Franci flavos vel rufos crines gestassent, & qvod inter hos (uti apud Persas veterrimos) longum capillitium liberis hominibus tantum concessum fuerit, sed servis abscinderetur. Sic illud *iarpskamr* (fuscobrevis) ad Erpi fuscos & breves capillos, qvæ ipsi, ut servilis originis signum a fratribus objiciuntur, verisimiliter referendum est.

****) Saxo (Lib. 8.) Fratres hos non nominat, sed eos Græcos vocat, at dicit eos, in expeditione contra Jamericum, ad sororis Syvaldæ crudelem cædem ultiendam, invicem pugnasse, & sic propriâ discordia copias suas diminuisse.

*****) Edda junior sive *Skálda* l. c. narrat fratres, e Gudrunæ prudenti consilio, Jormunrecum dormientem noctu aggressos esse, qvod etiam verisimillimum videtur. Saxo ê contrario perhibet qvod fratres cum ingenti exercitu arcem ejus oppugnaverint, & qvod saga aliqva, Guthruna (vel Gudruna) nomine, milites regis occæcaverit, ejus inimicos aliis etiam consiliis adjuvans.

cornu (tubam) *) inclamabat, militum eqvitantium adventum cernens (XVII). Id refertur Jormunreco, qvi vindictam sibi jam imminentem metuere simulat (XVIII) sed ridens & vinum haurire pergens arma sumere negligit (XIX). Edicit insuper se beatum fore si Hamderus & Sorlius aulam intraverint, cum hos Giukii prognatos patibulo suffigere vellet (XX). Hrodurglada mulier qvædam, Regis mater (ut videtur) e contrario talem hostium tractationem difficilem perhibet, propter eorum periclitationem, cum revera valerent adversus millenos Gothos (vel viros) qvi ipsos nec vincire nec percuti possent (XXI) **). Pugna orditur in aula (XXII). Hamder Jormunrecum compellat ac ipsius pedes & manus (abscissos) igni injectos gloriatur ***) (XXIII). Jam aliqvis (ut videtur) dæmon vel magus subito apparens mili-

*) Secundum Xenophontis Anabasin Thraces usi sunt cornibus pro tubis (VII. 3.) & similiter pro poculis (VII. 2.) — in modum priscorum borealium.

**) Hic interpretibus lubens concedo qvod verisimile sit aliqvæ e contextu excidisse — puto tamen stropham hanc sic in ordinem redigendam: *Hródurglöþ*, (*er*) *stóþ of hleþom*, *qvaþ þá hitt: Mesfugr! mælti* (*hon*) *viþ þenna mavg*; (*þeir*) *tveir menn meiga einir* (*vid*) *tío hundrudom gotna þviat* (*þeir*) *hetta þat* (*at*) *egi mvni hlýþa* (*at*) *binda* (*þá*) *eþa beria í inni há* (*vo*) *borg*. i. e.

Aliud edixit Hrodurglada
Qvæ ad focum (vel in edito loco) stetit;
Vir illustris! inqvit illa
Ad hunc filium (Regem):
Duo (ii) viri valebunt
Contra millenos Gothos,
Qvia id periclitantur
Qvod illis non contigerit,
[Eos] vincire aut percuti
Intra sublimem arcem.

De voce *Hleþom* vid. Gl. Suspicor vetulam illam magicas artes (*seid*) ad focum exercuisse & ex iis talia præsagia didicisse. Cfr. Str. XXIV.

***) In eundem modum Snorro sive auctor Scaldæ & poetæ veterrimi, Bragii senioris, apud eum fragmentum ac Saxo l. c. Jamericum manibus & pedibus ab istis adversariis truncatum describunt.

militibus (Gothis) id consilium dat ut in hostes lapides conjicerent cum nec ferra nec arma iis nocere valerent (XXIV) *).

Hamderus videtur objicere fratri Sorlio importunam garrulitatem & infausta consilia (XXV). Sorlius reponit, Hamdero insipientiam objiciens (XXVI) dicensqve (Jormunreci) jam caput abscissum fuisse si Erpum fratrem ii non occidissent **) qvod parcis tamen vel furiis proprie adscribitur (XXVII). Alloqvitur tamen hostes ***) perhibens his non in illis lupina exempla proponi, ut ipsi (fratres amplius) insectarentur, illis Nornarum (sive Dirarum) canibus similes (XXVIII). Fratres excelsa cæsorum hominum strage superstantes, mox morituri, se consolantur præclaræ famæ acqvisitione, vitâ aliqvando necessario finienda & immutabili Parcarum decreto (XXIX). Sorlius tandem cecidit apud frontispicium ædis sed Hamderus ad posticam domus partem (XXX) ****).

Brevis

*) Hujus rei causa in carmine nullibi memoratur, unde ampliorem ejus defectum suspicamur, & simul qvidem abruptum initium colloqvii frattum mox seqventis. Alias ex eo concludi posset, qvod Sorlius illud consilium, nimia imprudentiâ & lasciviâ laborans, hostibus daret in proprium excidium. Refert Vols. S. Cap. 48. qvod Gudruna gnatorum armaturam ita paraverit, qvod ferro non penetraretur, sed qvod simul illis lapidum jactum prohibuerit, qva relatio hunc nostri locum optime illustrare videtur. Consentit Edda Snorroniana et similiter Saxo qvi l. c. narrat heroes nostros magicis carminibus ita occallatos, ut ferris invincibiles essent. Narrat præterea Saxo Othinum Jamerici militibus illud lapidandi consilium dedisse, qvod sane miror b. G. Magnæum in ampla satis hujus loci tractatione non observasse. [Monstrant nobis historici illius relationes, qvod carminibus qvibusdam circa hos eventus usus sit qvæ nobis desunt, sed qvod alia, qvæ jam nunc habemus, ipsi defuerint]. Hinc poëtica lapidum denominatio apud Thiodolfum priscum (*Yngl. S.* Cap. 39) *Jónakurs bura harmr* ɔ: Jonaceri filiorum pernicies. Sic etiam loricæ (ob Hamderis & Sorlii chlamydum præstantiam) dicuntur poëtis *Hamdis klædi* (vestimenta Hamderi) e. gr. *Hkr. S. Ol. Tr.* (Cap. 21), & (ib. Cap. 43). *Sörla serkir* (togæ sive indusia Sorlii) &c.

**) Edda Snorroniana (sive rectius *Skálda*) refert l. c. qvod Gudruna mandasset filiis discedentibus, Sorlio & Hamdero Jormonreci manus & pedes abscindere, Erpo autem ipsius caput. Huc dicta ista alludere videntur.

***) Si textum ipsum seqvamur, legentes *Yckr* (non *ockr*, è mutatione interpretum).

****) Perhibet Jornandes Ermanaricum a Saro & Ammio, Sanhielis vel Sonildæ cædem ulciscentibus, lethiferum vulnus nactum, Hunnorum simul innumero hostiliq. exercitu imminente, se

ipsum

Brevis collectoris nota indicat istud carmen *vetus Hamderianum melos* adpellatum esse (pag: 518).

[Hic finitur amplus iste carminum epicorum cyclus, qvi Volsungorum vel Ylfingorum, Budlungorum & Giukungorum vel Niflungorum fatis & facinoribus obvolvitur, sed Danorum, Norvegorum, Sveonum, Finnorum, Svevorum, Francorum, Burgundorum, Gothorum & Hunnorum historiæ innectitur. Contenta eorum, qvantopere in hâc Edda continentur *), ordine historico recitavi. Seqvuntur duæ odæ ad illum cyclum non pertinentes. In priori, *Völundarqvida* nempe, mentio facitur *auri rhenani qvod Granius olim portavit*, unde concludi potest, qvod Nidudus rex post Volsungorum & Giukungorum tempora vixisset, sed aurum illud sibi hæreditatis aliqvo jure deberi putasset. Hoc carmen propterea, in ipso libro ordine primum, hic inter ultima numeramus].

XX. VÖLUNDAR-QVIDA (VQ.)

Prologus collectoris. Memoratur Nidudus, Svecicus Rex & tres ejus liberi. Fuerunt eodem tempore tres fratres, Finnorum (sive Alforum humanorum) filii, Völundus, *Slagfidus* et Egillus. Ii venatum exercentes asseribus cursoriis sive xyloso-

ipsum interfecisse. De hoc Ermanarico (sec. 4ti) sic narrari videtur, qvod ê nostratium relatione alii Gothico regi, similis nominis, Jormunreco nempe (sec. 5ti) accidit.

*) Plura qvædam, sed fragmina tantum, continentur in Edda Snorroniana, qvæ etiam heroum nostrorum præcipua fata prosaico sermone breviter describit. Episode de Sorlii & Hamderis obitu (ê carmine Bragii senioris in celeberrimum Daniæ Regem, Ragnarem *Lodbrók*, ipsi cœævum) qvam *Skálda* nobis servavit, concluditur sic:

Þat segec fall á fögrum	Eum virorum casum cerno (vel edico)
Flotna randar botni,	Cum narrationum multitudine,
(Ræs gáfomc reidar mána	In splendido clypei fundo —
Ragnarr) oc fiöld sagna	Rex Ragnar mihi dedit (eam) rhedæ lunam (ɔ: scutum).

Hinc apparet qvod fabula de Jormunreci amputatione & ejus occisorum interitu (lapidum ictu effecto) in scuto, poëtæ a Ragnare Rege dato, sculpta vel picta fuerit.

xylosoleis instructi, venere in *lupinos valles* ad lacum similis denominationis & domum sibi ibidem exstruxere. Offendunt mane diei tres mulieres Valkyrias linum nentes, cygneis induviis prope abjectis. Nominabantur Hladguda *Svanhvít* & *Hervara Alvitor*, (Lodveris Regis filiæ) ut et *Ölrúna* *) (Kiaris, Regis Gallici vel celtici). Fratres eas secum abduxere, & unus eorum cuique nupsit. Post septem hyemes mulieres avolarunt prælia freqventatum. Abiere igitur, asseribus cursoriis labentes, Egillus suum Olrunam qvæsitum sed Slagfidus Hladgudam, — Volundus autem domi morabatur, & fuit qvidem summus artifex qvem priscæ relationes norunt. Nidudus Rex eum comprehendi fecit, qvod hic decantatum est. Hic incipit Oda (pag. 3-5).

Describitur volatus nympharum australium e meridie per opacam sylvam **), reqvies in lacus ripa & lini pretiosi netus (I). Qvæqve trium earum, qvorum una, Svanhvita nempe, cygneas alas gestavit, juvenem aliqvem (deinde) amplexa est (II). Per septem hyemes postea qvietæ apud amicos manebant, at octavâ integrâ desiderio (bellorum) tenebantur, & nonâ tandem necessitas (fatum) eos separavit — cum juvenis illa Alvitra cum reliqvis nymphis, abiit in opacam sylvam, ut fata (vel bella) efficere possent (III) ***). Memoratur adventus fratrum ad domum, cum uxores eam deseruerant & Slagfidi ac Egilli discessus ad suas petendas (IV). Volundus contra domi commoratur, suam conjugem exspectans & aurifabrilia artificia exercens (V). - Hoc Nidudus, Nericorum princeps, inaudit & (auri fame adductus) cum

*) De hâc Aliorunâ celtica inspiciatur index nom. propr. voce *Aulrún*. De cygneis ejus & sociarum induviis, cfr. ibid. s. v. *Kára* & Conspectum hunc ad H. II. Superstitio Celtarum vetus de Gallicenis nostratium de Valkyriis ad ungvem fere convenit. Sic de iis Pomponius Mela (III. 6). "Oraculi numinis Gallici antistites perpetua virginitate sanctæ, *numero no-* "*vem* esse traduntur. Gallicenas vocant putantqve ingeniis singularibus præditas, maria ac "ventos concitare, *seque in qvæ velint animalia* vertere, *sanare* qvæ apud alios insanabilia "sunt, *scire ventura & prædicare* sed non nisi deditas *navigantibus* & in id tantum, ut se "consulerint, profectis."

**) *Myrkvidr* forte est nom. pr. e Germanico *Schwarzwald* traductum. Vid. ind. nom. pr.

***) Vide Gloss. *Avrlög*, *Orlög*, *Drygia*; Antiqvis Germanis *Urleug* etiam bellum sonavit. Cfr. VQ. Obs. 2. *Valkyria* in Gl. & præcipue in Gl. T. III. mythologico.

cum armatis militibus nocturna itinera instituit (VI). Descendunt eqvis ad Volundi domum et eam introeunt, videntes ibi annulos *) septingentos in philyram inductos (VII). Unum horum eximebant (se postea celantes, dum) Völundus domum venit e venatione (VIII). Is abiete ignem accendit, ursæ carnem assatum (IX). Pelli ursinæ insidens & annulos numerans, unum desiderabat, putans eum sumsisse Alvitram suam (Hervaram, qvæ jam rediisset (X). Se tandem securus somno dedit, sed evigilans deinde manibus & pedibus se stricte vinctum sentit (XI). Qværenti de hujus facinoris auctore, Nidudus acclamat iterum interrogans: qvomodo ejus pecuniam in Ulfdalis acqvisiisset? (XII). Volundus respondet: suum aurum nunqvam fuisse in Granii (eqvi) via; uti etiam sua terra longe remota esset a montibus Rhenanis, — confitetur se tamen plura bona habuisse cum is & omnes ejus familiares cohabitaverant, inter qvos præcipue memorat Hladgudam, Hervaram & Ölrunam, qvæ ædes permeavit & (interdum) in pavimento stans vocem modulabatur, sed "jam" inqvit "non comis est" (Nidudus) "qvi sylvâ egreditur" (ad me visendum) **) (XIII-XIV).

Jam

*) *Baugr* alias etiam, mea sententiâ, *nummum* significare potest. Inveniuntur non perraro in lacubus & paludibus Daniæ & Sveciæ nummi bracteacei aurei, Runicis characteribus & mythicis interdum (ut videtur) *figuris signati*, *ansis affixis*, ut filis induci possent. Cum bracteæ hæcce, Ethnicismo certe attribuendæ, in sola (ni fallor) Scandinavia reperiantur, tales nummos hic excusos esse verisimillimum duco, præsertim cum nummi in Svecia Othini tempori non rari fuisse videantur (e testimonio Yngl. S. Cap. 8). Alias fuit veterum borealium ut recentiorum orientalium mos, annulis aureis vel argenteis pro nummis uti & filo inductos conservare. Sinenses & plures præterea monetas suas perforant, ut eodem modo tractari possint. Hic cæterum annotari meret qvod accolæ barbari Ponti Euxini, & montani qvidem, Xenophontis tempore annulos nummis prætulerint (Anab. III. 7).

**) Hic assentire neqveo doctissimis Grimmiis, qvi strophæ XIV. ordinem depravatum fuisse putant, sed eam rite str. III. annectendam. Cohærentia sermonis mihi indubia apparet, sed str. XIII. XIV. non debent separari. Sensus istorum Volundi dictorum talis est: "Non cepi aurum tuum, sed meliore & jucundiore statu fructus sum cum fratres & venustæ amicæ mihi cohabitarunt, societate & jucundo cantu delectantes — non is ita comis "est qvi me jam ê sylva visitat." (qvamvis nymphæ illæ olim ex eadem sylva advenissent). Cfr. *Lieder der ältern Edda herausgeg. durch die Brüder Grimm*, 1 Band. Berlin 1815. pag. 10-11. it. append. ejusd. pag. 4.

Jam carmen magnopere mancum evasisse videtur. Desideratæ poeseos loco prosa refert, qvod Rex Nidudus filiæ suæ dedisset aureum annulum qvem Volundo ademerat, sed ille ensem, qvem hic habuerat, gestasset (p. 13). Tunc Nidudi Regina captivi vultum & gestus malevolentiam indicare observans, jussit eo nervos (poplitum) dissecare & ipsum in carcerem conjici (XV). Narrat iterum prosa hujus mandati executionem, ita qvidem, ut Volundus in insula qvadam parva collocatus fuisset, uti tamen Regi omniusmodi cimelia fabricavit, nemine eum accedere auso, nisi solo rege (pag. 14).

Volundus gladium suum & uxoris suæ annulum in hostium potestatem redactos qveritur (XVI-XVII). Fabrilem artem assiduo exercet, sed clanculum Nidudo nocivam technam struit *). Duo Nidudi pueri Volundi carcerem visitant (XVIII) & poscunt claves arcæ, ubi fabricata cimelia condiderat. Ibi erant plurima monilia, qvæ iis visa sunt pretiosissima et e rutilo auro confecta (XIX). Volundus pueros rogat nulli aulicorum hunc conventum manifestare, sed promittit iis omne illud aurum donare si soli altera die revenirent (XX). Eos deinde ita agentes (XXI) Volundus decollat & occulit. Crania eorum argento obducta (& crateribus adaptata) Nidudo misit, sed gemmas ex oculis (pupillis) factas ejus uxori, & orbiculos pectorales e dentibus cusos filiæ eorum Bodvildæ (XXII-III). Bodvilda (postea) annulum aureum (incaute) fregit & solo Volundo id indicare ausa est (XXIV). Volundus ei auri restitutionem satis ambigue promittit (XXV). Ipsam deinde (ob annuli reparationem) apud se demoratam inebriante potu sopivit. [Poëta hujus soporis seqvelas decenter reticet]. Seqvitur exclamatio Volundi de vindicta sua jam fere absoluta (XXVI). Is porro indicat se mox usurum pedibus qvorum usum Nidudiani ei olim demserant. Ridens deinde tollebatur in altum, sed Bodvildi lacry-

*) Cfr. Gloss. v. *Hvatt*. *Vél* f. vel n. proprie est techna, machina artificiosa, sed originitus forte idem est cum *τω Vél* n. uripygium avium. Posteriorem vocem hic in textu occurrere censeo, adhibitam qvidem de machina Volundi volatili, qvam clam fabricabatur, ut impune Nidudum crudeli vindicta perseqvi posset. Cæt. cfr. v. *Vél* in Gl.

lacrymosa insulâ exiit, lugens amasii *) abitum & patris iram metuens (XXVII). Volundus volans in septo aulæ qvietem cepit, qvod Regina cernit (XXVIII) & Nidudum (relatura) alloqvitur. Is se assiduo vigilare affirmat ob luctum post filios cæsos & reginæ infausta ejus consilia (de Volundo amputando) objicit. Volundum deinde (Alforum regem jam appellans) interrogat de fato puerorum suorum, qvos postremo incolumes viderat (XXIX-XXX). Volundus prius poscit juramenta præstanda per (vel ad) naves oram, clypei marginem, armum eqvi & aciem gladii **), qvod Nidudus filiam Bodvildam, jam illius sponsam, non cruciaret vel occideret (XXXI). [Nidudi affirmans promissum carmine verisimiliter excidit]. Volundus Nidudum jam ad suam officinam ire jubet, ubi eum folles sangvine (filiorum) respersos inventurum dicit — & enarrat porro eorum trucidationem ac tristem illam ex ipsorum membris cimeliorum fabricationem; addit postremo se Nidudi & uxoris unicam filiam foetu gravidam reddidisse (XXXII-IV). Nidudus istam relationem maximo sibi dolore fuisse profitetur, sed qveritur illum impunem evasurum, cum nemo posset, qvamvis eqvo vectus, illum prehendere vel etiam inferne ferire, cum is in sublimi jactaretur, nubibus ipsis vicinus (XXXV). Volundus ridens avolat, sed Nidudus tristis resedet (XXXVI) at mox per Thakradum servum Bodvildam filiam in colloqvium accersit (XXXVII). Qværit pater an verum sit qvod cum Volundo in insula consederit (XXXVIII)? Bodvilda moesta illam relationem veram esse confitetur, infelicem illam horam & suam simul imbecillitatem lamentans (XXXIX) ***).

Hunc

---

*) In textu *fridill* (amasius) vet. Germ. (in carm. Nib.) *friedel*, *fridel*. Hinc isl. *Fridla* (Dan. *Frille*) amasia, concubina. Cæt. vid. in Gl.

**) Multi veteres populi Græcis & Romanis non exceptis, per arma sua jurarunt. Ut cæteros taceam nomino tantum Danos gentiles qvi tale jusjurandum olim inter Germanos præstitere. Leges Indorum Menuicæ l. c. (VIII. 13.) mandant militi jurare per *eqvum* suum & *arma*, mercatorem per suas opes & merces &c. Kalmuki, Javani, Malaji & plures adhuc per propria arma juramenta edunt.

***) Historiam Volundi enarrat suo modo *Vilk. S.* Cap. 19-33 incl. Cfr. Ind. n. pr.

Hunc Eddæ Sæmundinæ tomum concludit carmen, priori (mythologico nempe), majore, ut videtur jure, adnumerandum nempe:

XXI. GRÓU-GALDR (GG).

Suspicor certe qvod ex aliqvâ parte mancum sit. Collector nobis suam de hac oda opinionem omnino reticuit, qvapropter lector multas in eo difficultates offendet. Hæc seqventia poëmatis contenta diligenti inspectione satis liqvida nihilominus evadent:

Filius Groæ matris manes excitat, præ se ferens ipsius vivæ mandata, ut ejus cumulum sepulchralem viseret (I) *). Matris umbra provocata interrogat, qvid gnatus, eam inclamans, jam sollicitet? (II). Seqvitur (obscurum) filii responsum, qvo matri objicit, qvod difficilem aleam sibi certe proposuerit, cum se jusserit eo obvenire fæminis (fæminæ) ubi nemini notum esset **) (ɔ: in regione remotissima & ignotissima) (III). [Mater filio reponit:]

Longum sane iter est,
Longi tramites sunt,
(Sed) longæ (e, unt) hominum (vestrum) voluptates sive amores,
Si id evenit,

Ut

*) Inusitate hic ponitur *Kumbl-dys* uno verbo, cum *Kvmbl.* l. *Kuml* (Gr. *κωμα*) & *Dys* l. *Dis* (Gr. ϑις) per se utrumqve cumulum sepulchralem notet.

**) Hanc carminis difficillimam stropham sic explicare velim: *Menglavdom* potius legi debet *Menglavdo*, cum *m.* solum librarii vel recitatoris inscitiâ facile addi potuit. Sensus tunc erit: "Tu mihi mater! dum in vivis eras, nimias difficultates objecisti, cum mihi mandasti "sponsam ex terra ignotâ (procul sita, & periculis multis circumdata) arcessere". Ponamus, qvod hæc loqventis futura amica famulis fæmininis circundata fuerit & lectio illa nulla emendatione egebit.

Ut tu voluntate (felicitate) potiare

Tum qvidem necessitas (fatum) congrue evadet *) (IV).

Filius se in (periculoso) itinere periturum veretur, nisi mater eum faustis incantationibus præservet, qvod etiam ab ea expetit (V). Seqvuntur exoptatæ matris incantationes, cujus genera vel effectus enumerantur nempe: 1) qvam Rindā (Terra) olim Ranæ (Thetidi) cecinit: qvod infesta omnia post humeros rejiceret & semet ipse duceret **) (VI). 2) Effectura Urdæ (principalis Nornæ l. Parcæ) firmam tutelam (VII). 3) Contra fluvios *impetuosos valens* (VIII). 4) Hostes fortiores terrens & placans (IX). 5) Vincula strictissima magico *igne solvens* ***) (X). 6) *Mare tumidum* sedans sed aqvas & aëra pro lubitu dirigens (XI). 7) Immanis *frigoris* lethiferam pestem avertens (XII). 8) Profligens noctu, in nebulosa via ****), nocivas persecutiones lemurum mulieris christianæ *****) (XIII). 9) Eloqventiam & sapientiam producens, si cum forti giganti contendendum esset (XIV). Nunc mater filio qvodcunqve viarum periculum tentare tutum affirmat ******) & nihil

---

*) Hoc matris dicto mea in observatione proxime præcedenti prolata conjectura impendio dilucidari videtur. — *Munr* certe & voluptatem & amorem denotat. De voce hac amplius inqvirendum erit in Gl. T. III. Strophâ *illa* mater *filium exhortari* videtur ad iter longum & difficile, futuris qvidem voluptatibus inde capessendis, eas vaticinio demonstrans.

**) Vid. Ind. n. pr. v. *Rindur* & *Rán*. Qvoad ultimum strophæ versum addi liceat: qvod oceani fluctus se *ipsos* ducant vel moveant. Allegorici hujus consilii sententia hæc forte est: Debes strenue te gerere sed alienis consiliis non egere.

***) Vid. Gl. voce *Leifnisellđar*. Hic forte sermo est de *amoris igne* accenso in muliere ambita, qvæ amico captivo opem adferat & ejus vincula solvat. Vid. Obs. n. ad str. 2. s.

****) Vid. Gl. v. *Niflvegr*, *Niflfarna*.

*****) Si legamus *kristin*, eveniet interpretatio maxime diversa, de qva Glossarium videatur.

******) Sensus vocis maxime vacillantis *æva* hic certe est *semper* ɔ: *ubiqve* sed mimime *nunqvam*, qvod contextus manifeste docet.

nihil ejus desiderio (vel amori) obstaculo fore — dicens se intra (tumuli) ostium, in saxo, humi fixo, stantem, incantationes hasce cantasse (XV). Admonet tandem gnatum materna dicta secum auferre & in pectore servare rogat, promittens ei abundantem felicitatem, qvamdiu illa in memoria tenuerit (XVI).

INDEX

INDEX RERUM MEMORABILIUM.

A.

 Annuli

B.

Basium

Charon

D.

Dii

E.

Gloria

L.

Lappo-

M.

Magia

Mors

Othinus

Q.

R.

Ritus

Suici-

Val-

ENU-

ENUMERATIO LOCORUM,

UBI VOCUM OBSCURIORUM INTERPRETATIO, TEXTUI APPOSITA, IN GLOSSARIO VEL NOTIS AD CARMINUM CONTEXTUM, AUT EMENDATUR, AUT ULTERIUS EXAMINATUR.

Str.

G. III.

O. G.

A. Q

Str.

APPEN-

APPENDIX

GVNNARS SLAGR *).

I.

Ar var þat GVNNARR
Gördiz at deyia
GIÚKA sonr
At GRÁBAKS sölvm **)
Fætvr voro lavsir
Á fylkis niþ
En hendvr heptar
Havrþom fiötri.

FIDICINIUM GUNNARIS.

I.

Erat olim, cum GUNNAR
Parátus esset ad moriendum,
GJUKII *filius,*
In GRABAKI *coenaculis;*
Pedes erant liberi
Regis filio,
At manus constrictæ
Duro vinculo.

---

*) Ad verbum, Citharæ pulsus Gunnaris. Fidicinium una voce rotundius putabamus, quam vocem inusitatam analogia tuetur. Cæterum I. Olavii verba de eo Carminis genere, quod *Slagr* adpellatur, hæc sunt: "*Slagr*, en Vise, som synges efter Slag og Tact, saa oversætter Kilian det Hollandske Slach, modi, moduli, mensura, cantus, numeri." Hæc Olavius in Adpendice ad Tractatum suum Danicum de Arte poëtica prisci Septentrionis, §. 25. G. G.

**) I. e. in carcere, ubi inclusi erant angves, sive transitoriè, sive perpetuò, ad homines cruciabili supplicio adficiendos. Notum est tale regis Ragnaris Lodbrok supplicium, ab Ella Angliæ rege ei in præliô capto inflictum. Hist. ejus evolvatur Cap. XVI. In hoc autem carcere Gunnaris multitudinem angvium fuisse, adparet ex *Volsunga-saga* Cap. XLVI. pag. 101. Grábacus autem hic pro sociis suis, angvibus in genere, collectim sumtis, ponitur, per Antonomasiam figuram. Deniqve advertendus est Lector, nos in hac Oda nomina angvium e Textu in Versionem invariata, et non exposita, transtulisse, ne toties in versione iterare cogeremur voces angvis, serpens, aspis, cæt. quod nimis insipidum et ingratum fuisset; specialia verò angvium nomina Latina haud satis accuratè noveramus, non magis quam eorum naturas peculiares; unde adeò iis vocabulis visum erat abstinere. Interim inspici possunt quædam angvium nomina in Gloss: Tom. I. hujus Eddæ. Cætera hujus Odæ, qvæ ibi non sunt præoccupata, verbulò exponere decrevimus, si tamdiu vivimus, in Gloss. Tomi præsentis. G. M.

II.

Fengin var harpa
Fólk-diörfvm gram.
Íþrótt sýndi
Yl-qvisto om hrærþi.
Steig haglega
Havrpv-strengi.
Vara sú list leikin
Nema lofþúngs kvndi.

II.

Data est chelys
In acie audaci regi;
Artem ostendebat;
Volæ pedalis ramos movebat,
Pedibus artificiosè tetigit
Citharæ chordas;
Non erat ea ars ludendi exercita [*ulli*]
Nisi principis gnato.

III.

Saúng þá GVNNARR
Sva mælandi.
Feck mál harpa
Sem maþr væri.
En eigi sætara
Þó svanr væri.
Glvmdi orma salr
Viþ gvllnom strengiom.

III.

Tunc canebat GUNNAR
Ita loqvutus:
Nacta est vocem cithara,
Tanquam homo esset;
Neque svaviorem quidem,
Etsi cygnus foret;
Tinnulum resonuit angvium aula
Adversus auratas chordas.

IV.

Mína veit ek systor
Manni verst gefna
Ok NIFLÚNGA
Níþíngi festa.
Heim bauþ ATLI
HAVGNA ok GVNNARI
Mágvm sínum
En myrþi báþa.

IV.

Meam novi sororem
Marito pessimè datam,
Atque adversus NIFLUNGOS
Foedifrago desponsam;
Domum ad se vocavit ATTALUS
HÖGNIUM *et* GUNNAREM
Adfines suos,
Sed trucidavit ambos.

V.

Víg lét þá
Fyri veizlo taka
Ok orrosto
Fyri öl-teiti.
Þat man æ vppi
Meþan avld lifir.
Léka sva viþ mága
Mangi forþom.

V.

Cædem fecit eos
Pro epulo nancisci,
Atque certamen
Pro hilaritate conviviali,
Id perpetuò supererit
Dum mortales vivent;
Sic non egit cum adfinibus
Ullus hominum olim.

VI.

Hví þú sva ATLI
Heiptir rækir.
Siálf olli BRYNHILDV
Sinom dauþa
Ok SIGVRÞAR
Sárom bana.
Hví vildir GVDRÚNO
Grætta láta.

VI.

Quí tu adeò, ATTALE!
Iras studió exerces?
Ipsa BRYNHILDA *auctor erat*
Sui interitûs,
Atque SIGURDI
Acerbæ necis.
Quí volebas GUDRUNAM
Lacrymabundam concinnare?

VII.

Sagdi hvginn forþom
Af hám meiþi *)
Offar ófarir
At mavg dauþan.
Sagþi mér **) BRYNHILDV
BVÞLA dóttir

VII.

Fatus est corvus olim
*In (ex) alta arbore *),*
Nostra exitia
Sororió defuncto;
Dixit mihi BRYNHILDA **)
BUDLII *guata,*

Hve

*) Inspice *Brynhildar-qvido Brot*, sive Fragmentum Odæ ejus IIdæ vers. XIII. lin. cum seqq.

**) Nempe his verbis vaticinata: *þik mun Atli Illo beita* &c. in *Sigurdar-Qvida* ultima.

Hve Atli mvndi
Ofs vm væla.

Quàm nos Attalus
Fraudaturus esset.

VIII.

Gat þefs ok Glaumvör
Er viþ giftom bæþi
Hinnfta finni
Í hvílv einni.
Minni varo málo
Megnir dravmar.
Farattv Gvnnarr
Flár er þer nú Atli.

VIII.

Sermone id etiam attigit Glömvara;
Cum conquievimus ambo,
Ultima vice,
In cubili uno,
(Meæ erant familiari [conjugi]
Vehementia somnia):
Noli, Gunnar! *proficisci,*
Fraudulentus tibi nunc est Attalus.

IX.

Davr fá ek þínom
Dreyra roþinn
Gálga gavrvan
Giúka fyni.
Hvgda ek þér dífir
Heimboþ gavra.
Mano yckr bræþrvm
Búin vélræþi.

IX.

Lanceam vidi tuo
Cruore rubefactam,
Patibulum structum
Gjukii *filio:*
Existimabam tibi deas [Parcas]
Convivium adparare;
Vobis credo fratribus
Paratas esse insidias.

X.

Qvaþ oc Kostbera.
Qven var hon Högna.
Rúnar villt riftnar
Ok rádna dravma.
Snotvrt var hiarta
Í fiklinga briófti.

X.

Dixit quoque Kostbera,
Conjux ea erat Högnii.
Runas corruptè incisas,
Et rectè exposita somnia
Acre erat cor
In principum pectore.

Hvargi knátti hræþaz
Harþan dauþa.

Neuter scivit metuere
Mortem asperam.

XI.

Ofs hafa nornir
Aldr vm lagit
Örfvm GIÚKA
At ÓÞINS vild.
Má viþ avrlögum
Engi siá
Né heillvm horfinn
Hvgom treysta.

XI.

Nobis divæ fatorum præsides
Ævum constituerunt (definierunt)
Hæredibus GJUKII
Ad ODINI *voluntatem:*
Adversus fata nemo
Providere potest,
Neque salute destitutus
Animis fidere.

XII.

Hlær mik þat ATLI
At þú hefir eigi
Hrínga rauþa
Sem HREIÞMARR átti *)
Einn veit ek hvar sé þat
Fólgit liggr **)
Síþan þér HÖGNA
Til hiarta skáro.

XII.

Risum mihi facit, ATTALE!
Quod non habes in manu
Annulos rutilos,
Quos HREIDMAR [*olim*] *possedit* *);
Solus ego novi, ubi ea pecunia
Condita jaceat **),
Postquam vos HÖGNIUM
Ad cor usque secuistis.

XIII.

Hlær mik þat ATLI.
At þér HÚNA kindir

XIII.

Risum mihi id facit, ATTALE!
Quod vos, HUNNORUM *genus,*

Hlægi-

*) Consule *Sigurdar-Qvidam* IIdam parte I. ab Introductione exeunte usque ad finem Prosæ quintæ. G. M.

**) Conf. *Atla-Qvidam* Str. XXVII-VIII. — et *Volsunga-sagam* Cap. XIVI. pag. 100 et 101, ut et Eddam Snorrianam. G. M.

Hlægianda HAVGNA
Til hiarta scárvþ.
Hnipnaþit HNIFLÚNGR
Viþ holvndo
Ne sér vid brá
Sáran davþa.

Ridentem HÖGNIUM
Ad cor usque secuistis:
Non indoluit NIFLUNGUS
Ad vulnus in cava corporis penetrans,
Neque vultum suum mutavit
Ad mortem cruciabilem.

XIV.

Hlær mik þat ATLI
At þú hefir látna
Menn þína marga
Er mætstir váro *)
For offom sverþom
Áþr svellta fengir.
Hefir or mær systir
Meiddan þinn bróþvr **).

XIV.

Risum mihi facit, ATTALE!
Quod amisisti
Multos tuorum militum,
Qui maximi erant pretii *),
Operâ nostrorum ensium,
Antequam mors tibi eveniret;
Nostra illustris (casta) soror
Mutilavit tuum fratrem **).

XV.

Skal-at enn GVNNARR
Æþrv mæla
GIÚKA sonr
At GRAFVITNIS bóli.
Ne hryggr koma til
Heria-favþvr ***).
Hefir fyrr Bvþlúngr
Bavþvi vaniz.

XV.

Nondum GUNNAR
Meticulosa verba proferet,
GJUKIÔ *satus,*
In GRAFVITNERIS *cubili,*
Neque moestus veniet ad
Populorum patrem ***);
Antehac princeps
Ærumnæ adsvevit.

XVI.

*) Inspiciatur *Volf. saga* Cap. XLVI. pag. 99.

**) Vid. A. M. Str. 47. G. Magnæus hujus vocis loco substituit aliam *hródvr* gloriam. F. M.

***) Odinum intelligit; quo dignum est hoc epitheton ex prisca superstitione. De varia significatione vocis *Herr*, unde Nostri *Heria* est gignendi casus pluralis, adspiciatur Gloss. G. M.

XVI.

Fyrr ſkal mér *Góinn*
Grafa til hiatta
Ok *Níþ-hávggr* *)
Nýro ſiúga.
Linnr ok *Láng-bakr*
Lifror ſlíta.
Enn ek minni hafni
Hvgar-prýþi,

XVI.

Prius mihi Goïnus
Corpus fodiat ad cor usque,
Atque Nidhöggus *)
Renes sugat,
Linnus *et* Langbakus
Jecinora discerpat,
Quam ego meam relinquam
Animi fortitudinem.

XVII.

þeſs man GVDRÚN
Grálega reka
Er ockr lét
ATLI ſvikna.
Hon man þer konúngi
Hiörtv géfa
Húna þinna
Heit at qveld-verþi.

XVII.

Id sané GUDRUNA
Crudeliter ulciscetur,
Quod nos dedit
ATTALUS *deceptos.*
Illa tibi, regi,
Corda adponet
Parvulorum tuorum
Calentia in coenam.

XVIII.

Ok blandinn miöþ
Blóþi þeirra

XVIII.

Et mixtum medum
Sangvine eorundem

Dreckr

---

*) *Nidhöggus* propriè apud mythicos Scriptores narratur esse serpens, ille, qui inclytam arborem divinam, nomine *Yggdrasill* servat; conf. *Grimnis-Mál* vers. XXXV. cum Glossario Tomi I. et Eddam Snorr. Fab. XIV. Hic autem *Nidhöggus* iste ad omne serpentum genus ab Auctore extenditur, et ille sanè in Nomenclaturis Snorrianis inter alios serpentes numeratur, sub nulla speciali distinctione. Magis strictè accipiendus est ille inferius vers. XX. lin. ult. De cetero quod laniandi provinciam inter serpentes distribuit rex, id ad amplificationem rei pertinet. G. M.

Dreckr þú or skálom
Skarar-fialla *).
Sú mvn þik hvgraun
Harþast bíta
Er þér GVDRÚN bregdr
Glæpvm slíkvm.

Bibis tu e crateris
Capitalium verticum *):
Illa te animi molestia
Acerrimè mordebit,
Quod tibi GUDRUNA *objiciet*
Flagitia tanta.

XIX.

Skömm man þín æfi
At skiöldúnga liþna.
Fær þú illan enda
Af orvm sif-spellvm.
Er þér slík maklig
Af vmsýslan vorrar
Systvr sár-neyddrar
Svik þér at gialda.

XIX.

Breve tibi erit ævum,
Post reges occisos;
Nancisceris malum exitum
Ob nostræ adfinitatis violationes.
Ea te digna est ultio
Operâ (procuratione) nostræ
Sororis, acerbitate adactæ,
Fraudum gratiam tibi reddere.

XX.

Man þik GVDRÚN
Geiri leggia
Ok NIFLÚNGR **)
Nærri standa.
Leika man ***) þin havll

XX.

Te GUDRUNA
Lanceâ fodiet,
Atque NIFLUNGUS **)
Propè adsistet:
Circumfusa erit ***) *aula tua*

I loga.

*) *Skálom skarar-fialla.* Quod in versione positum est, nobis collibuit, Textum quam proximè sequùtis. Re ipsa *calvariis* vertendum fuerat. Cum dictione Auctoris conferre liceat ex *Volundar-Qvida* vers. XXII. lin. 5. de regiis liberis ab Völundo occisis: *En þær skálar Er vnd skavrom váro Sveip han vtan silfri.* G. M.

**) Quod etiam vere evenit. Vid. AM. 86-89. G. M.

***) Ad verbum quam proximè: Saliet aula t. In fl. rur. sanè quam poeticè, et specie quâdam Hypallages. Paullò diversim hanc phrasin effert Lokius in *Ægis-drecka* s. *Loka-glepsa* vers. LXIV. lin. 4. seqqv. De verbo *At leika* inspice Gloss. Tom. I. Eddæ nostræ. G. M.

Í loga rauþom
Síþan mantv á *Ná-ströndum*
Níþ-havggvi gefinn *).

Flammâ rutilâ;
Deinde in Oris manium
Nidhöggo *in coenam præbitus eris* *).

XXI.

Sofinn er nú *Grábakr* **)
Ok *Grafvitnir*
Góinn ok *Móinn*
Ok *Graf-völlvþr*
Ofnir ok *Svafnir*
Eitvr-fánir
Naþr ok *Níþ-havggr*
Ok nöþror allar.
Hríngr, Höggvarþr
Fyri havrpv-slætti.

XXI.

Jam sopitus est Grabacus **)
Atque Grafvitner,
Goïnus *et* Moïnus
Atque Grafvölludus,
Ofner *et* Svafner,
Venenô corusci,
Nadus *et* Nidhöggus,
Necnon natrices omnes,
Hringus (*et*) Höggvardus,
Ab citharæ pulsu.

XXII.

Ein vakir vppi
ATLA móþir ***).

XXII.

Sola vigilans superest
ATTALI *mater* ***),

Hefir

*) Conferre liceat hæc ex *Völvspá*: *Sal sá hon standa Sólo fiarri Ná-ströndo á Nordr horfa dyrr* — — — *þar súg* (alii *saug*, et rectè sanè) *Niþhöggr Nái framgengna*; i. e. Ea vidit ædem (domum) stantem ab sole procul in *Náströnda* (Ora funesta s. ora manium), januâ septemtrionem spectante. — — — Ibi sugebat Nidhöggus corpora defuncta. G. M.

**) Consule sanè nostram adnotationem superius ad str. I. XVI. antecedentem hujus Odæ, quod uno verbulo monemus. G. M.

***) In viperam transformata nimirum. Eddæ Snorr. de hac re, ut et sopitione angvium præcedente, hæc verba sunt: *Sva lék han hörpuna at allir ormarnir sofnuþo, nema sú ein naþra, er rendi at honom oc hió svo fyrir flagbrióskit, at hon steypti höfdino inn í holit, ok héck hon á lifrinni, þar til er han dó*; i. e. Ita citharâ lusit, ut omnes angves sopirentur, nisi una illa vipera, quæ raptim adgressa, tanta vi ei fodit cartilaginem pectoralem infimam, ut caput per foramen immitteret, et jecinori, usque dum ille moreretur, inhæreret. *Volsungá-S.* Cap. XLVI. pag. 101. ita habet: *Han lék sva vel ok afbragdsliga, at fáir þóttuz heyrt hafa med höndum leikit, ok þar til lék han þessa iþrótt, at allir sofnudu*

Hefir ſú mik hol-grafit
At hiarta-rótvm.
Lifvr vm ſýgr
Ok lúngv ſlítr.
Erat lengvr líft
Lofþúngs kvndi.

Ea me perfodit
Ad cordis usque radices:
Hepar [*meum*] *sugit*
Et pulmones dilacerat;
Amplius vivendi facultas non est
Regis filio.

XXIII.

Hættv nú harpa
Héþan mvn ek líþa
Ok *Val-havllo*
Víþa byggia *).
Drecka meþ Áſom
Dýrar veigar **).
Seþiaz *Særimni* ***)
At ſvmblvm Óþins.

XXIII.

Cessa nunc, cithara!
Hinc ego transibo,
Atque cæſorum aulam
Vastam incolam *);
Potabo cum Diis
Eximias potiones **),
[*Et*] *saturabor* Særimnere ***)
Inter epulas Odini.

XXIV.

Sofnudu ormarnir, nema ein nadra mikil ok illilig ſkreid til hans ok gróf inn ſinum rana (melius *rana ſinom*, aut *ranan vm*) *þar til er hon hió hans hiarta* (*hiarta hans*, rectius), *ok þar lét hann líf ſitt med mikilli hreyſti*; i. e. Adeò benè et quidem egregiè [citharâ] lusit, ut pauci audisse sibi viderentur [tam benè] manibus lusum esse; atque usque eò lusit hanc artem, dum omnes angves sopirentur, nisi una vipera ingens et adspectu torva, quæ ad eum adlapsa est, et rostrum suum fodiendo ita immisit, ut cor ei cæderet; atque ibi Gunnar vitam suam amisit, magna cum animi fortitudine. G. M. Cfr. porro O. G. XXX. F. M.

*) Conferendam censemus Odam *Grímnismál* in Tom. I. hujus Eddæ, vers. XXIII. G. M.

**) Conveniunt verba regis Ragnaris Hirsutobracci in Cantione sua cygnea vers. ultimo: *Gladr ſkal ec öl med Áſom I öndvegi drecka*, i. e. Hilaris ego apud Asos (Divos) in sede honorifica cerevisiam (vinum) bibam. G. M.

***) Adspice *Grímnis-mál* in Tom. I. Eddæ nostræ, vers. XVIII. G. M.

XXIV.

Nú er *Gunnars ſlagr*
Gavrva qveþinn.
Hef ek havldvm ſkémt
Hinnſta ſinni.
Fárr man enn ſíþan
Fylkir il-qviſtvm.
Hlióþ-fagra ſvegia
Havrpo-ſtrengi.

XXIV.

Nunc Citharæ pulsus Gunnaris
Decantatus est;
Ego homines cantu delectavi
Ultima vice.
Paucus adhuc posthac
Princeps ramis volæ pedulis
Claritonos flectet
Citharæ nervos.

ADDENDA IN GLOSSARIO.

Attiþ (*AM* 97.) *pro* átti at *sive* átt' at. *Vid.* Ega & At.
Gödda *pro* gædda *GH.* 15. *Vid.* Gæþa.
Kérna *pro* kiörna *vid.* Kiörá.
Meginfiall *vastus mons l. eremus H. I.* 5. *à* Megin (*magnitudo*) & Fiall, *q. v.*
Nept *vid.* Nipt.
Niþgiöld *vid.* Nidgiald.
Qveliat *pro* qvelir ei *V.* 31. *Vid.* Qvelia.
Valblód *funebris cruor GH.* 4. *A* Valr & Blód *q. v.*
Þá *G. III.* 10. *Vid.* Þiggia.

MENDA TYPOGRAPHICA (QVORUM FREQVENTIAM PRÆSERTIM IN PRIORE GLOSSARII PARTE, ET ALIBI, AUCTORIS NECESSARIÆ ABSENTIÆ, IN LONGINQVIS ITINERIBUS, ADSCRIBENDAM, BENEVOLUS LECTOR EXCUSARE ROGATUR) SIC CORRIGENDA SUNT.

IN TEXTU, VERSIONE ET NOTIS.

Pag.
16. (*a*) *lin.* 9. ſegit a *lege* ſegit-a.
22. (*b*) *lin.* 12. *Adde: pedes.*
65. — *l.* 6. *viris l. viro.*
94. — *ult.* 33. *l.* 53.
111. — 20. *cruenta l. cruentam.*
130. — 16. *provideo l. providens sive providus.*
146. — 6. *noxiam l. noxam.*
150. (*a*) *l. ult. rector l. vector.*
164. (*b*) *penult. paræ l. parcæ.*
166. (*a*) *l.* 20. þau *l.* þá.
172. (*b*) *l.* 25. Æfi *l.* Afi.
199. (*a*) *l.* 13. havfi *l.* haufi.
202. (*b*) *l.* 5. *nostro l. rostro.*
213. (*a*) *l.* 22. *post* Húnſkr *adde:* Konúngr.
217. — *l.* 9. feldiz *l.* feldoz.
230. (*b*) *l.* 10. *pro* . *lege* ,
235. (*a*) *l.* 17. láti *l.* látit.
238. — *l.* 23. af *l.* ef.
251. (*a*) *l.* 15. lengar *l.* lengvr.
281. (*b*) *l.* 21. *Gullrandæ l. Gullranda.*
308. (*a*) *l.* 2. Vm dögg *l.* Vmdögg.
316. (*b*) *l.* 2. baviva *l.* bavlva.
338. — *l.* 3. *nigram l. nigrum* "(*ɔ: eqvum*)."
346. — *l.* 10. *filiæ l. filio.*
349. (*a*) *l.* 22. ſtoknadi *l.* floknadi.
370. (*b*) *l.* 10. *meam-eqvam optimam l. meum eqvum optimum.*

Pag.
505. (*b*) *lin.* 3. Ravþvadiz *l.* Bavdvaþiz.
528. — *l.* 12. *dimissa l. demissas.*

IN GLOSSARIO.

558. (*a*) *lin.* 21. *addatur MG.* (af) *sed deleatur* (of) *l.* 23.
559. — *l.* 11. 12. *αποσκαξω* & — *σκιξω l.* — *σκαζω* & — *σκιζω.*
562. — *l.* 27. *αυεν l. ανευ.*
562. (*b*) *l.* 21. *αυτιϑατησ l. αντιςατης* [& *sic sæpius* ς *pro* ϑ *et* ς *finale pro* σ.] *e. gr. p.* 572. (*b*) 576. (*b*) 662. 695. (*b*) 699. (752.) 796. (*b*) 797. (*b*) 799.
564. (& *alibi*) *ponitur* ſt *pro* ft *e. gr.* (*a*) *lin.* 9. aſter *lege* after &c. — *quæ lector facile indagabit.*
— *l.* 10. *οπιϑεροσ* — *ατοσ l. οπιαϑερος* — *ατος.* (*b*) 19. *αροεν l. αροειν.*
568. (*b*) *l.* 26. *εαϑλυσ l. εαϑλος.*
569. (*a*) *l.* 6. Átall *l.* Atall.
570. — *l.* 24. Authia *l.* Authida.
573. (*b*) *l.* 9. *rapurium l. rapacium.*
575. 606. 607. (*et alibi*) *ponitur* ϑ *perperam pro* ϑ; *e. gr.* (*b*) *l.* 13. *εαϑελω l. εϑελω*; *lin.* 21. *εαϑνοσ l. εϑνος* &c. *sic etiam* 600. (*b*) 601. (*b*) 602. (*a*) 605. (*b*) 606. 607. (*b*) 676.

Pag.

579. (*b*) *lin.* 17. 18. Balviains *l.* Balveins.
581. (*a*) *l.* 18. bandugan *l.* bandvjan.
583. — *l.* 30. *lupaticis l. lunaticis.*
585. — *l.* 25. πεδευν *l.* πεδεῖν.
593. *l. ult.* βρυμεω *l.* βρομεω.
595. (*a*) *l.* 28. *etc. l. est.*
602. (*b*) *l.* 6. draggkian *l.* driggkan.
605. — *l.* 21. dolinn *l.* dvlinn.
609. (*a*) 14. aiginis *l.* aigins.
610. — *l.* 2. *discendendi l. discedendi.*
615. — *l.* 2. Agwizi *l.* Aqvizi.
628. (*b*) *l.* 18. fryan *l.* frijon.
629. (*a*) *l.* 26. froda *l.* frods.
642. (*b*) *l.* 18. *lucifugi l. lucifugæ.*
643. — *l.* 2. "*(MG.)*„ Guda, Guths *l.* Guths (*pl.* Guda).
— — *l.* 18. *ante:* goda *pone:* goths.
652. — *l.* 32. *pilana l. plana.*
— — *l.* 4. *post* jains *adde: cfr.*
667. (*b*) *l.* 32. "*(S. III.)*„ 17. *l.* 63.
678. — *l. ult. vid. supra pag.* 996 (*b*).
679. — *l.* 17. Haurdei *l.* Haurda.
680. — *l.* 28. *deleatur* Hvas.
681. — *l.* 33. hvarben *l.* hvairban.
682. — *l.* 32. *Deleatur* CC*huns.* Kuhveþer.
685. (*a*) *l.* 3. at *l. ab.*
686. (*b*) *l. ult. Vſs. l. Oſs.*
687. (*a*) *l.* 6. Evenniſs *l.* Evenneſs.
688. (*b*) *l.* 12. innat *l.* inuh.
692. — *l.* 2. *Ordo periodi* "Karl *&c. sic est emendandus: Post vocem "virgo„ lege: "Olim sæpe* Karl *(uti Pers.* Kar *operarius et Gr.* καρ *homo vilis) de colonis vel vilioris notæ hominibus usitatum fuit. Cfr. CBrit.* Gwr *vir, it. plurimarum Caucasi nationum* Kalk *populus. Hinc fæm.* Kæra, Kerling. *Vid. Gl. Synt.*„
— — *l.* 25. Kötu *l.* Köter.
693. — *l.* 15. † *GS. lege DN.* [*similiter p.* 697. 710. (*a. l.* 3.) 744].
— — *l.* 29. kümpfen *l.* kämpfen.
694. (*a*) *l.* 3. Kar *l.* Kas.
— (*b*) *l.* 3. *Corrige sic:* kehren. *Cfr. Angl.* carry *it. isl.* Keyri *lorum, vet. lat.* corius. *Cfr. porro isl. &c.*
— — *l.* 11. Kiavl *l.* Kiavlr.
— — *l.* 18. *pro. pone,*

Pag.

694. (*b*) *l.* 19. *Corrige sic. isl.* kosin *electus Pers.* gyzideh *it.* gyzin *electus et eligens, isl.* kióſandi (*eligens*).
— — *l.* 32. *nostræ l. nostri.*
— — *l.* 33. ſteina *l.* ſteind.
— — *l.* 25. *cuumera (& lin. ult.) cumera l. crumena.*
697. (*a*) Norſs *l.* Norſe.
— — *l.* 15. Hnée *l.* Hné.
— — *l.* 17. Knie *l.* Kniu.
— (*b*) *l.* 14. kunin *l.* kunden (*obsol. pers. secundum* Kl.)
698. (*a*) *l.* 8. kúlr *l.* kvlr.
— — *l. post* Qvino *adde* Qveins, Qvens.
699. — *l.* 18. castuminen *l.* coſtuminen.
— — *l.* 19. Krýmma *l.* Krymma.
700. — *l.* 8. cytre *l.* cylre.
702. — *l.* 14. Lageurs *l.* Lageins.
— — — (*Lapp.*) Lág *l.* Lakie, Lak.
— — *l.* 28. Law *l.* Low.
— — *l.* 30. Lák *l.* Láþ (Lád).
703. (*b*) *l.* 29. Arlauc *l.* Itrlauc.
704. — *l.* 27. Laun *l.* Launs.
709. — *l.* 20. *vivere l. vivens.*
711. — *l.* 16. *cortivi l. cortici.*
713. — *l.* 17. ljubo *l.* ljubs.
716. (*a*) *l.* 25. *post "Scandorum*„ *adde* "*l.* leifr.„
719. — *l.* 28. *deleantur hæcce: "AS.* Myl *pulvis*„ *sed inserantur lin. ult. addito isl.* Mylſna *id.*
720. — *l.* 30. Menath *l.* Menoths.
722. — *l.* 25. Mæga *l.* Mægd.
724. (*b*) *l.* 21. Maithme *l.* Maithms.
725. — *l.* 29. *Post vocem* ek *adde* "met, mat *sive.*„
726. — *l.* 5. miklendvr *l.* miþlendvr.
— — *l.* 8. nigmuden *l.* nymuden *vel* numuden.
729. — *l.* 7. *post cfr. adde Sanscr.*
730. — *l.* 5. *Excludatur hæc periodus: "Adde Zend.* mreté„ (*non* multé) *&c.* . . . Myrda„ *sed addatur* (*voci* Mord) *l.* 17. *post Gr.* μορος (*non* μυρος), *& signum* *).
733. — *l.* morkr *l.* myrkvur.
736. (*a*) *l.* 24. *Vox* Nánom *separetur a præcedente* Namn.

736.

Pag.
736. (*b*) *lin.* 25. *vehementes l. vehementer.*
738. — *l.* 6. *pute l. puto.*
740. (*a*) *l.* 7. *devisum l. deorsum.*
— — *l.* 19. *bonali l. boreali.*
— — *l.* 34. *Post Al.* nidar; *adde periodum columnæ seqventis* "Hinc *isl.* nedarligr &c. *Pelv.* Nitom„ *qvæ ad posteriorem vocem* Nidr *non pertinet.*
741. (*b*) *l.* 2. Nistel *l.* Niftel.
— — *l.* 5. "Nipt *tellus poët. B. I.* 3.„ (*s: qvasi* noctis filia) — *referatur ad explanationem vocis proxime præcedentis.*
742. (*a*) *l.* 10. *huc l. hac.*
— (*b*) *l.* 17. Nehus *l.* Nehv, nehva.
— — *l.* 3. Njuja *l.* Niuja.
750. — *l.* 2. Auhs *l.* Auhns.
752. (*a*) *l.* 2. Kvinna *l.* Kona.
— (*b*) *l.* 12. Qvithu *l.* Qvithus.
755. — *l.* 28. *MG. lege vid.*
756. (*a*) *l.* 16. *potitum l. positus.*
— — *l.* 31. Ravdull &c. *pertinent proprie ad explanationem vocis* Ravdulsvellir.
757. (*b*) *l.* 10. *experrectus l. exporrectus.*
758. (*a*) *l.* 9. *respiatur l. respiciatur.*
770. — *l.* 5. syan *l.* sijan "(*Germ. seyn*).„
— — *l.* 6. syaima *l.* sijum, sium, "(*isl.* séom *sive* sjeom *aut* sjeum).„
773. — *l.* 32. saihtvan *l.* saihvan.
791. — *l.* 3. Snaius *l.* Snaivs.
794. — *l.* 10. *ager l. æger.*
797 & 799. ϑ *pro* ς *vid. s. ad pag.* 562.
799. (*d*) *l.* 29. ϑλβω *l.* ϑλιβω.
800. — *l.* 18. *disunt l. dicunt.*
806. — *l.* 22. *deleatur* sverigan (*in MG.*) *sed referatur ad l.* 21. (*in AS.*)
811. (*b*) *l.* 13. *deleatur* Saius.
815. (*a*) *l.* 29. 30. *S. II.* 60. *lege S. III.* 61.
823. — *l.* 3. *concilii l. consilii.*
834. — *l.* 25. Verd launa *l.* verdlauna.
837. (*b*) *l.* 20. *duas l. dual.*
839. (*a*) *Deleantur hæcce H. III.* 11.
844. (*b*) *l.* 34. Vunda, Vonda *l.* Vundofni.
845. (*a*) *l.* 25. 26. juggas, juggo *l.* juggs.
852. (*b*) *l.* 13. thei *l.* thai.
855. — *l.* 10. *deleatur Pl.*

Pag.
858. (*b*) *lin.* 6. thrins *l.* thri.
860. (*a*) *l.* 18. thvairo *l.* thvairhs.
— (*b*) *l.* 22. theihan *l.* afthvahan "(*isl.* afþvo).„

IN INDICE NOM. PROPR.

864. (*b*) *l.* 4. *post vocem* "*ah.*„ *inseratur* Ár.
871. — *l.* 33. *discumjacens l. circumjacens.*
874. (*a*) *l.* 2. 3. (at) Gróa *l.* Grænn.
880. — *l.* 31. Hreidmarr *novam lineam incipere deberet.*
886. — *l.* 13. "(*S. III.*)„ 25; *lege* 55.

IN APPENDICE GL. ET IND. N. PR.

899. (*a*) *l.* 31. aufs *l.* aufs.
— (*b*) *l.* 10. *D. lege E.*

IN CONTEXTU CARMINUM.

909. *l.* 6. *gigantidem l. giganteam.*
— — *post* "Juel„ *deleatur: adhuc.*
— — *penult. comitalibus l. comitibus.*
912. *l.* 5. *opinans l. opinante.*
913. *l.* 15. *patris l. paternæ cædis.*
915. *l.* 7. *hac l. hanc.*
917. *l.* 7. *nore l. noscere.*
919. *l.* 14. *donum l. domum.*
920. *l.* 3. *sui l. suæ cædis.*
921. *l.* 32. *repenter l. repentine.*
925. *l.* 11. *Characteres l. Runas.*
938. *l.* 9. *viri l. homines.*
955. *l.* 7. *timitatem l. timiditatem.*
956. *l.* 23 &c. Jameric *l.* Jarmeric.
963. *l.* 25. *cæævum l. coævum.*
966. *l.* 8. *uti l. ubi.*
967. *l.* 8. *naves l. navis.*

IN INDICE RERUM MEMORABILIUM.

973. (*b*) *l.* 2. *officilium l. officium.*
991. *l.* 18. *Præponatur ceteris:* "Votum.„
— *l.* 19. — — — — — —

Alias

Alias sæpissime (uti etiam in T. I.) þ *ponitur pro AS.* ð *propter typi hujus in nostrâ officinâ defectum; — in vocibus quibusdam MG., lexica (ut dixi) aliqvando antiqviora secutus, omisi nominum s. finale (e. gr. in* dauth *pro* dauths, *& in præs. infin. qvorundam verborum posui* on *pro* an *(e. gr.* kaupan *pro* kaupon) *— sed talia lector gnarus facile deteget; maximam operam semper adhibuimus in corrigendis textus vocibus qvæ plurimis sunt difficiliores.*

IN APPENDICE GVNNARSSLAGR.

Pag. 1009 *(a) l.* 23. *G. G. lege G. M. (*: Gudmundus Magnæus).

CON-

CONSPECTUS VOLUMINIS.